

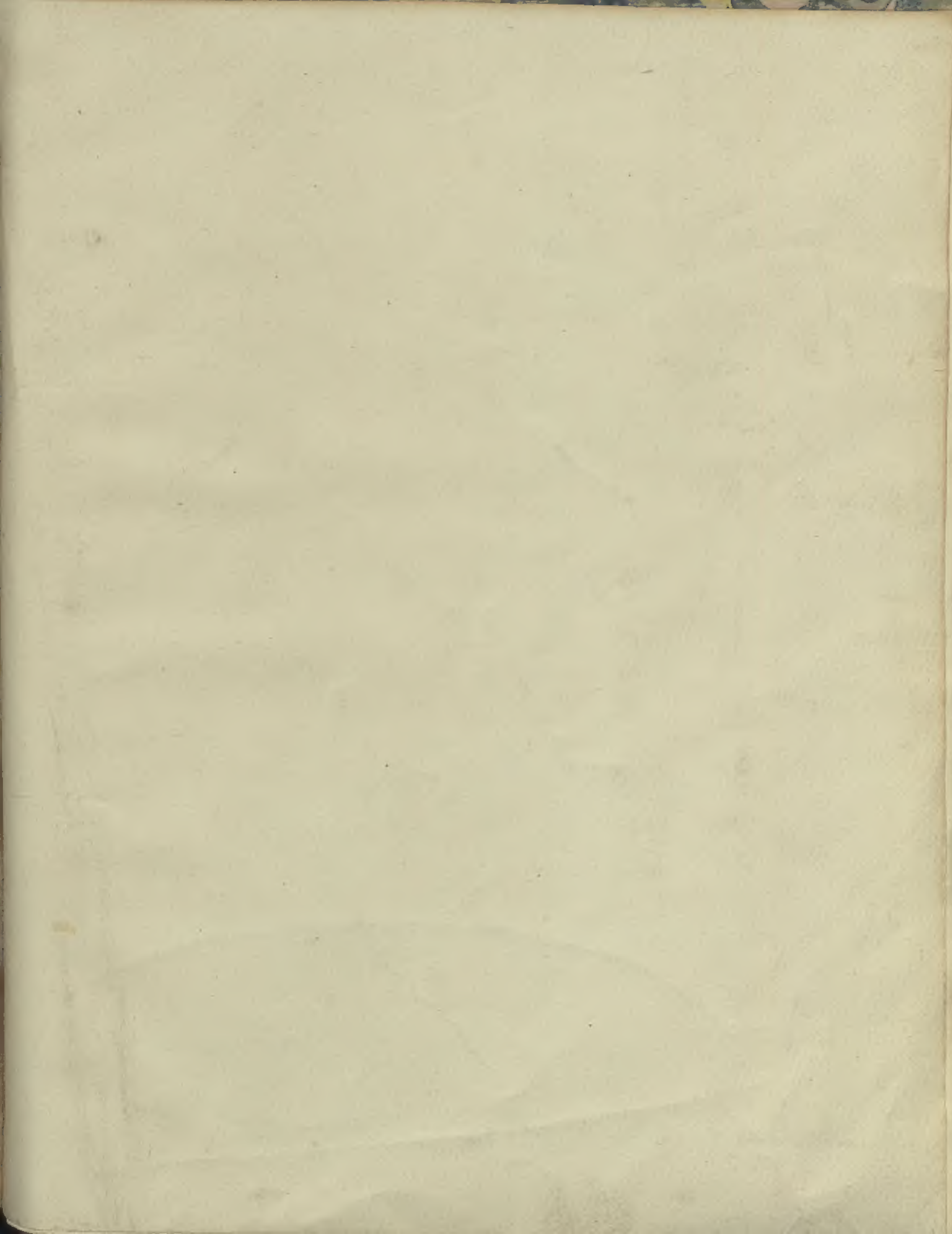

B

301

[Faint, mostly illegible text in two columns, possibly Hebrew or Arabic script, with decorative floral and scrollwork borders.]

58

 72

פירוש התנועות

כל התנועות הם ישר
 המשך גדולה וחמש קטנה
 א התנועה גדולה וישמה
 קמין לעולם תעמיד ותארי
 נקודה וכלכד שלא יהא טעם
 קרובה נמו וישכרת לא תאריך השין
 הקמיונה מפני שהטעם במס אמל וישמות
 אתה מאריך השין הקמיונה מפני שהטעם
 רחוק ממנה בתיו וכן כלם "א התנועה גדולה
 וישמה ישרי לעולם תאריך בה וכלכד שלא
 יהא הטעם קרוב לה נכו ונכנה לא תאריך
 הבית מפני יש "אם קרוב לה נריש וננה
 אתה מאריך הבית כי הטעם רחוק ממנה
 וכן כלם "א התנועה גדולה נקודה אחר
 למעלה וישמה חלם לעולם תאריך בה
 וכלכד שלא יהא טעם קרוב לה כמו שמו
 לא תאריך השין מפני שהטעם קרוב לה
 כמס ישוכרות אתה מאריך השין כי הטעם
 רחוק ממנה מריש וכן כלם "א התנועה
 גדולה כי ישמה נוא וישמה שרק לעולם
 תאריך בה וכלכד שלא יהא הטעם קרוב
 לה כמו בתלות לא תאריך התיו מפני

שהטעם קרוב
 לה כלכד בתלותה
 נגזרת אתה מאריך
 התנועה כי הטעם רחוק
 ממנה בתיו וכן כלם "א
 התנועה גדולה משהיא נמו
 לעולם תאריך בה וכלכד
 שלא יהא טעם קרוב לה כמו
 ישירה לא תאריך התנועה כי
 הטעם קרוב לה ישירה אתה מאריך
 התנועה כי הטעם רחוק לה וכן כלם "א
התנועות הקטנות א תנועה קטנה
 וישמה פתח
 לעולם תחטוף ותמחר קריאתה זולתיאנ
 יהיה בה טעם או נציא או אם תנוא עליה
 אות באותיות אחהע כמו יינשה יינכוד
 יהלך ודומיהם יען יחד וכל דומיהם
 ואם אות אחהע בשווא לכדה תמחר
 ותחטף כמו לא תחמד לא תחמל הקיעני
 במים וכל דיניהם "א תנועה קטנה שרש
 נקודות ושמח סגול תנויה כתנא הפתח
 למחר או לינכ והיא נננד העריי "א
 תנועה קטנה וישמה קמין חטף היא נננד
 החלם ונקודה קמין ושואו כמו הדיש
 קדישם עניות אד אם תבא אות שוואית
 אחריה אנה נררא שווא כמו חכמה

ינציה או אחר
כדנשה בסוף הרנה
יברך כדו שמר לך ים
נא וכן אם תהיה ינלאו
דנישה כמורצו שמים
שהיה דינו רנני שמים
היננו שיווא הנסתר הננו
הנראית א שוק בלאוואו
כמו שלחן חקים חקה

א חוק בלאוור כמו שברו שונם סתרו
כתום ממנו במני נשלמו ישר התניעות

המיטה מיני קמץ הנקראים חטופים אלו הם פנים הראשון

שהוא שיווא וקמץ ולפניו את רפוחה
פתוחה בלשון כמו חדשים קדשים נרות
השני פעם ישווא קמץ לבדו ולפניו אחר
רננישה כמו מאדם ישדם כרת שרן רנו
השלישי פנים ישווא קמץ לבדו ולפניו אחר
שואית חטופה כמו חכמה עינמה שמה
היניני פנים ישווא קמץ לבדו בסוף הנקוד
של התנה ולפניו אות נמדה בלשון והטע
של התנה מלעיל על האות של הקמץ
הגובר כמו וירץ אחימעץ ויהם יהוה את

כסרא ותרכיני
ינני יליהם מישה
החמישי פנים ישווא
קמץ לבדו כמקף ולפניו
אות נמדה בלשון נמדה
עולם שברם זכר נא
נשלמו כלם תהל לבו יליים

ענה אהל לבאר לך

קצת דקדוקיהם הראשון

קמץ הנקרא חטף ישווא ינס שיווא וקמ
ולפניו אות רפוחה פתוחה בלשון כמו חרש
ולמה החיה של חדשים שיווא וקמץ דינמי
בגוד שלא תדגש האות היא הדלה היא
שיווא וקמץ כי אם היה קמץ לבדו תדגש
האות והיה חדשים כמו מן נבוריהו נמו
וסוף בנדים ישדם העיני אלי עקק יהיות
כ אחד שיווא וקמץ אות דגושה כי היא
שוח כמו שיווא ופתח או שיווא וסגול או
שיווא לבדו להביא אות רפוחה כמו אנוהנו
ואתכ אורה אילות לעזרת חושה
וכל מעשר הארץ וכו' חדשים קדשים
נרות וכל דוכיהם והמכין כו' הקמץ
קמץ לבדו ולפניו אות דגושה

שיטבוטעים
ביצמד שחוא שם יצר
 כמו צנצנה וימיו שניה קמין
 לבדו יכן קובה אל נפשי נאלה יר
 דומיהם והמבזיבין **הרביני**
 חוא קמין לבדו כסוף

הנקודה של חתובה ולפניו אות נכרה
 כרשיו והטעם של חתובה מליעיל
 האות של הקמין הנזכר כמו וירין ולמה
 הריש של וירין קמין לבדו דע כי נראה
 לכל מבין כי כנזכר חטיפת העדי של וירין
 היא קמין לבדו ומפני שהתחכנה ישרי
 שבאות כי קמין חטף לעולם הוא כמו
 שנא פתח והישבא פתח כמו שבא לבדו
 והינדי היא האות הנזכרת מליעיל אס התנו
 כאניעע המלה היתה שנאית והם ינתה
 לד כמו שתי שנאית אבל בסוף המלה
 אין צריך לקדה בשבא וזה המלל בל אות
 שבאית מאמינע המלה ויהיה עליה קמין
 לבדו ואין בו טעם לעולם תקרא קמי
 חטף וכל אות נזכרת בסוף המלה ויהיה
 עליה קמין ואין בה טעם לעולם תקרא
 קמין חטף כמו שמר תם וכל שתי אותיות
 קמיות והטעם באות הראשונה ואחר

כמו כבוד
 ולמה האלישיך מאי
 קמין לברודיני בני וירי שרין
 האור היא הדלה דיה רמיהו
 אם היה שווא וקמין תהיה רפוייה
 האות והיה מאדם ולא יתבול להיות

כן אדר חטף חטף חטף חטף חטף
 ויער יורה ישרי האות היא חתובה
 אות הגרונות כי כן דרך אותיות הגרונות
 לפתוח אותם האותיות שעליהם באשו
 הם האיתיות הגרונות עם שווא וקמין
 כמו מאדו מחוק מעניד וכן הם ראויים
 להיות כלם ישרם כלו תפלות כרת שרף
 כלם כקמין לבדו ולא שווא וקמין וכן
 רוביהם והמבין יבין **השלישי**
 הוא קמין לבדו ולפניו
 אות שוואית חטופה כמו חנכה ולמה
 החית של חנכה קמין לבדו דע כי מעניד
 האור שלפניו שהיא שוואית וחטופה
 היא קמיונה לבדה ואין בה שווא כי אם
 היה שווא וקמין היה חנכה כפתיחרת
 הלשון ואם היה קמין לבדו וטיעם בו היה
 חנכה כמו עבר לנכה ועל כן אין צריך
 לנקד אותו לא בשווא קמין ולא בקמין

סימן אותיות

יהוה ובעד נפת" אלה תלדת
 מיצרות אשר מפזחמדות לית
 חלל והודחת סימני איה אשר

מראש קנויה נפיחתי יצויה
 אותיות ארבעה יהוא נדת קבועה
 סדרם אודיענה זכרם אשמינה ימה
 מיטעם ועשרים ארבעה נעשו ישרים
 האשר נמכרים לבנד כפתטאסרים יספיק
 מכופרים זוהיא עליהם ויופי קריאתם
 ואין יכל המקרא כמותם לא יומרי באמיה
 חוין מארבע נכפידה איה האמורה אשר
 על שני דרכים להם לבדם נסוכים זכרם
 ידועים יודיא המסולר פעכניגילא יספיק
 יגלה הא אלק הנפלא בדרך אחד יעלה
 זה יתקום לינולם ראייטנו את גרוים
 ברמפיק ומפסיק ואתי מרחיק מפיק
 ניהגכהא ואויור אבל אינונוהג סאלר
 ומל כנר מצת הסמוך אליהם דגוש לינולם
 כחיות יר כפיהם ויאמרו יר יעשי כחוי
 ישרי נודיע ווי נדיר ברמשלשה חולקים
 על זה הסימן וסימניהן ונעה עליה קותחו
 שלו כה ארבע נם מפסיק לעולם מפיק

האות השנייה

נזרה רעירכ קנין חטור

כני ותחסיניע ויהס ידור אה
 ככרא וכלם עם קמין לבדו ולאיש
 שכאוקמין אכל באתנח או נסוף
 פסוק כלם ישוכו בחלם כמו וירין

ויהם ותחם ואין יסרך לומר יותר עליה
החמישי היא קמין לבדו במה שילג
 אות נזרת בלשון כמו חרך
 עולם ולמה החית של חק עולם קמין
 חלם כי חק לעולם כחלם נמוכרת כמו
 ויעמידה ליעקב לחק דעני מבגויעהוא
 סכור השוכה חלם קמין ויעשי
 מקף ועוד דעאחי כי כר חרם ישיהיה
 המילה ויהיה כו אות אחר החלם הנזרת
 כל שון לעולם תשוב האות לקמין חמק
 שיהיה כמקף כמו שמרתם זכר נא היה
 כראשונה שמר מיצתי ויהי זכר לאברה
 ליענק ולישראל וכל דומיהם והמכין
 יכין נשלמו כלם תהלה לאל יתכרך

Handwritten marginal notes in red ink at the bottom of the page.

כמו כלי הוא והיה ביום ההוא
והארת עיניו כמו וזכרת פסה יעשי
הוא ואע"פ כד וכל מה דכניד
לכד כפת במקו ינדון כאת מרחיק
ליציל ממונה בעינ דמי כה כרי
ונה כר כטני מה דודך כרודי כה
פרעת וכל שתי אותיות שוות וקודם
ישאל ליציל דעט כמי ויהי ככאה
יהי ככאה הרמב"ם ככאה יתעורר
יערניה וכל בית פא נדון ככה בית
לפי שחזק מכוונא אהר מן השפה גמי
ואכבדה כפרעה יהיה בפי ישרא
כנתות כרמן ופסקוק סניף זה פסי
ויגלו חלקים ואותו ניתקים וסיכנה
כינאה נאה ודכרו כינאה נאה
ידמו כאנן ינסו ונארית מי ככר
נארך בקדיש נחיש השמיני נחיש
יעשר וס לחדיש כהנא אשר ביהודה
ויהי כהוונאם ויהי ככלבו הכהאת
כל בית יביצב וישמתי כדכרעיש
נלאית כלכל ולא אוכל הלא כנעית
נה רוח הקרים תכטי יחיש קריוס
סכנא פכנתרין קדינאה וכמו כתיב
תנינא ליתוהי מן מנינא מפני שיהא

מפסיק והוא כל בטיה וכטעין
כיה סניאין מן ספריא ודין הוא
קתרוס סכנא פכשרוז וכל זני
זכרא ולית כותי דכנענ כטיה ככר
יענינא דדניאל הליהא ההוא מן
מנינא מנינא איו סכנא ככר
לכרני ודין הוא קתרוס סכנא
פכשרוז ככר ליתוהי מי
מנינא מפני שיהא מפסי ודין
הוא כתיב סכנא פכנתי וסומל
נדון מנהון במנינא ולית כנעון
כתיב כתיב וקומי ליתוהי ככר
לחן בענינא אהר כפרישת אה
כחקתי קדימאה ינד הטאתי ככר
תנינא משניא כחטאתי ככר
גלינאה על חטאתי ככר יענינא
כדכר יעלי חטאתי ככר אדנינא
ככר יעלי חטאתי ככר יענינא
הפתיא וכתיבי אכר נהירו חטאת
וחכמה כחכמת אלהי השתכחית
כיה הרי הן יח ולית אנחנא דיני
לכיה אינן דגשין וליתו מדין
כארנא אוחנינא ינד דיני מטי
ויבא אליהו זכור לטוב ויהיה נדון
לני

סימן של של אונא ונא

כאשר יחיה בין הטעם הסמוך
לתביר ג' מלכים יהיה הטעם הסמוך
לתביר של של אונא ואם מחותמשל
מלכס יהיה מארכא עליו המנהג
לעולם נהג כמו ונא משה ונתת
אותה לכם חוץ מן י' פסוקי חולק
על מנהגה וסימניה ואמיהסזה
יהיה המקריב אתדם השולמים לו
היה וביג' שור איש ושלם
יהושעבין בית אל וכל אשר אין
לו דמשנה תורה וקס שאון כשר
שלמן ואיש משך כקשת דבר
הימים הפך ידך כלא יכל לעשות
כעת ההוא כל אשר המינה ידך
וכל פסקאתא דכו כעון המול יכו
ויחלק עליהם ליהו הוא ונבריו

סימן מארכא ותברא

אשר יהיה בתוכה אחת כל תוכה
אשר יהיה כה מארכא ותברא
ידך תהיה כו בראשונה את ושב
העיר ההיא וינעני ידך שמכיה
היג' ויטכו בכאר יטבו

ישתדגו אין לדבן מארכא ותברא
אלא שבא כבד חוץ מן פסוקים
שהם מארכא ותברא כתיבה אחת
וכתיבה שבא ופתח לכן הנבר
ואמרת והנלו אל תלחמו ויהיש
יחוקיהו על הכהנים

סימן שתי אותות אשר

בתנה אחת צניות "

אם נעני לאות ראשון הקדים
בנענימת להשון יפתח ניו באות
ראשון כמו יסכה וצאלים עליו
כלל גלל המלקים כדם קול
לדג הרויעים ואם אין הנעני
אצילם לא יפתחו לעולם אמר
גולס ולא יצטחו מנלם כמו הגנו
אתאגילך חקקי לב חקקי און
עליו ערב הנני אני ברמן חמש
פסוקים על מנהגיה חולקי בנעי
והם חטופים לא נפתחים ונפיה
לא נפיצחים בער להם ישחרונני
זכה תורה יכדנני או יקראוני
ולא אננה ישחרונני וכל
ימינאונני

במקרא מעורב כלם חכמך
כתח במא החרב נחרכו חכמי

כימן לשון עשייה

כל לשון עשייה במקרא חנויה
וטעמה על שון מצויה וכה קנויה
לשון עשייה חנויה

ישראל ויעשה כמשפט ויעשה לאיש שהם
לו ראיה את כל המינישים ואם מן שון גדושה
כלא עניא ידענה וכשופר רבועה וכוואה ומעשה

כימי לטיני קליבך ולטיני ירודה

כל לשון חליבה אשר לדגשה סמוסה וכלשו
לא כיוכה לעולם כפתהא ערובה כמו אלה
לי אל הגדולים ציכה נא דרך ישיבת ימים
ועתה עלה שם ועל לשון ירדה רבות כמי
אודעה טואראה וכל מה וניה חכמה

כל לשון נרכבה לשון יחיד

בסגול במא וירכב אותו במירכבה המישנה
ולשון רבים כפתח מרכות

כימן דאודעה

קדמאה לכל באי שיער יעידו תע
בכל באי שיער יעידו וסימל כל כלי
המיטק כל יעדתו קדמא וישב
נקרכו תענא וישב טאריע וסי
כי אפי יהוה נקרב הארץ קרב
וירש זרעך את שער אויביו תענא

את שיער שנאיו וסימן על אויבך ועל ישנא
קדמאה העוד לפריעה תענא הראה את פריעה
וכי ושמואל ידא מהעד את המראה קדמא
לקרשי ילע המשכן האחד תענא לקרשי יל
המיטק ארת וסימל וישלכרו יאד דהדי
קדמאה ארדה יריעה תענא ארך היריעה וסי
הן הנה קדמא והשיבך עלבנד תגזוה שיבך
יהוה מיניס וסימל ויהי עמודים קדמא נכחה
לא להיע תענא נכחה ליהוה וסי אלהים יהוה
חילי קדמא אכני ישהם ואכני מלאים תענא
ואכני שחם ואכני מלאים וסימל אכני עשר
אכניה ואכני כשמינה אמות כראשית הדר
דכרי הימים הוד וסימל הנה ארון יהוה ארון
כל הארץ קדמא יהי לתען תענא ויהי לתען
וכי ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור קדמא לך
רוב שחת עמך תענא לך עלהמה וסי ויאמ
יהוה אל משה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך
קדמא כי ימוך תענא וכי ימוך תליתא וכי ימוך
וכי והאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה

Handwritten text at the top of the page, likely a title or header, written in a cursive script.

לכ את הארץ וכיננלה אפי

קדמי ויבאו אותם לפני המישכן הנני
ויבאו אותם לפני הכזבה וסל אשר על
המישכן ועל המזבח קדמי ויבאו אותם לפני
המישכן הנני ויקרבו אותם לפני וכל ויבאו
את קרבנם קדמי המשיה כסף ינדד והיה לו
הנני וקס לו וסל והיה כי קם הפלישה קדמי
לכני יוסף לאפרים תמז לכני יוסף לכני אפרים
וכי לחכחו לכני רחביהו קדמי את כל עיני
לכניו תננא ואת כל עירב לכניו וכי כראשי
ברא אליהם את השמים ואת הארץ קדמייה
מישפט אחד תננא ומישפט אחד וכי ואתם
תלקחו לאחד אחד קדמי שבת שבתון היא
תננא שבת שבתון היא וכי והאנל היא
קדמייה כי ניש הבשר כרב היא תננא דמי
כנפשו הוא וכי נקמה תסוכ נכד קדמי כי
ורוכה הוא תננא כי תרוכה הוא וכי היא
הוא אמר לי אחתי היא קדמי כאהל מועד
מחוץ לפירסת תננא מחוץ לפירסת העודג
קדמייה מילין תננא נג מילין קדמי אשר
דבר בלעם תננא כאשר אמר בלעם וכי כן
וידבר יהוה אל משה לאמר קדמייה גם כי
התאנק יהוה ויגל גם אתה לא תנא שם

תננא הישיבני נח דיאניא

הליהא וטפס אשר אמרת ינא שמה וכי
והיה כל נפש היה אשר ישרוך קדמייה אשר
העליה תננא הילית וכי כן ויטב אליהם
למלחמות קדמייה קדמייה קדמייה תננא קדמייה תננא
קדמייה קדמייה קדמייה קדמייה קדמייה קדמייה
אחר ביום ההוא קדמייה המלך את הוד הדגור
קדמייה דמישנה תורה להשמידנו תננא הישיבני
להאכילנו וכי להשמדא ולהוכרז כי וישמה
יגלה שרי ארבע שרי מאות שרי המשיב
וישרי עשירות אל תסתר פנך ממני אל תטבא
ענדך אל תטישני ואל תנוכני קדמייה וימרת
אלניור ולא היו לו בעם תננא למחלי אלניור
ולא היה לו כנס תליהא קדמייה לי ענדוי שפחות
ועב בית היה לי מכל ישוה לפני רבינא תננא הנדלג
והוספת ממלשה לפני וכי היה היה דבר
יהוה אל יחוקאל קדמייה וכל אשר אין לו סגפד
וקדמייה שקין הוא תננא אשר לו ונוגטומה
הוא וכי אוכל שקין תננא קדמייה דמשנה
תורה כל המקום תננא דיהושיע כל מקום
וכי כן והנה המקום מקום מקנה
נשלימו כל בני התורה תהי לאל הנני והנני

Handwritten marginal notes on the left side of the page.

Handwritten marginal notes on the right side of the page.

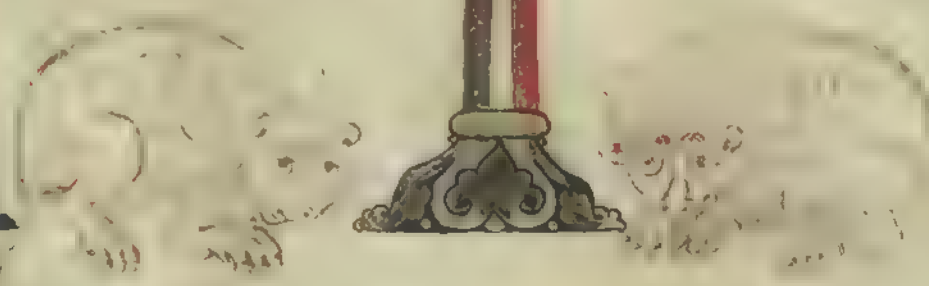

**סדר קריולאנתו ופידושו
ועלתו בני דברים נקרים ולאנתנו**

והם לא אנו כנמין נתי ולא אנו בני כנמין
קרי להשיב ידו בנהר כתי להשיב ידו בנהר
פרת קרי " כאשר ישאל בדבר האלהים מה
כאשר ישאל איש בדבר האלהים קרי "
ואדרמלך ושראצר הנהו נתי ואדרמלך
ושראצר ננו הנהו קרי " קנאת יהוה
תעשה זאת כתי קנאת יהוה ענאות תעש
זאת קרי " כי על בן המלך מתנתי כי על בן
בן המלך קרי " הנה ימים נאם יהוה כתי הנה
ימים נאם נאם יהוה קרי " אל יהוה פלטה
נתי אל יהוה פלטה קרי " בל אשר תאמרו
אינשה כתי " אל אשר תאמרו אלי אעשה
קרי " כי אמר אל הנבואי רקם כתי כי אמר
אלי אל הנבואי רקם קרי "
ולא אנו בני כנמין חסרם הכתוב כי עשו תבל
זמיה ונבלה כישראל וראוי היה לגרוע יחוסם
מבני בנין הצדיק ולהרחיקם מתלדותיו ומכללו
ולא כנס בני כנמין כי לא אנו לשמוע בקול
אחיהם ובשאר המקומות יתקראם בני כנמין

נתן לחם הקנה ודרך השונה אכר
יחורו ממעשיהם הרעים ויעשו תשובה אור
יקראו בני יושב אנהם "
בלכתו להשיב ידו בנהר נתי כספר שמואל עלתו
שחזר ידו הנהו כשני מקומות בשמואל וכדברי
הימים ואמרו הכתו כשני זמנים וכשני ימים פעם
ראשון אמי להשיב ידו בנהר ופעם שני אמר
להצניב ידו בנהר פרת ועל עסק להודיע שהוא נקר
פרת ולא נחל מיערים בתכ פרת קרי "
כאשר ישאל איש בדבר האלהים חסר הנהו איש
כפנס כי בן איש מחוסר מאלהים יכן הוא אוכל ות
ותחסרהו מעט מאלהים וליא יקום דברו כדברי אהרן
ולא יקום עשהו מעשה אלהים לכן חסר התו מכנול
איש ותלה לו מסחוף שאם ייטיב מעשיו ויעץ לש
שמים תהי ענתו כדברי אלהים "
כי על בן המלך מתקרו וחסר בן מנפנס לפי דיע
מעשיו כי בקש להניית את אביו ונפר בעקר ונא
מדון אל פלגשי אביו ואם יואב כי על בן המלך
מת כי ער אבית מת בן המלך תלה לובן מסחוף כי
כאמת הומת בן המלך וכן הוא אוכל בן בנו
יעלפחד דברות " ואדרמלך ושראצר הנהו
נכתב מנפנס ונכתב בני מסחוף ואליגמו ואוריכל
ושראצר הנהו לא נדע כי בני הנהו חסר לכן תלה

והם לא אנו כנמין נתי ולא אנו בני כנמין קרי להשיב ידו בנהר כתי להשיב ידו בנהר פרת קרי " כאשר ישאל בדבר האלהים מה כאשר ישאל איש בדבר האלהים קרי " ואדרמלך ושראצר הנהו נתי ואדרמלך ושראצר ננו הנהו קרי " קנאת יהוה תעשה זאת כתי קנאת יהוה ענאות תעש זאת קרי " כי על בן המלך מתנתי כי על בן בן המלך קרי " הנה ימים נאם יהוה כתי הנה ימים נאם נאם יהוה קרי " אל יהוה פלטה נתי אל יהוה פלטה קרי " בל אשר תאמרו אינשה כתי " אל אשר תאמרו אלי אעשה קרי " כי אמר אל הנבואי רקם כתי כי אמר אלי אל הנבואי רקם קרי " ולא אנו בני כנמין חסרם הכתוב כי עשו תבל זמיה ונבלה כישראל וראוי היה לגרוע יחוסם מבני בנין הצדיק ולהרחיקם מתלדותיו ומכללו ולא כנס בני כנמין כי לא אנו לשמוע בקול אחיהם ובשאר המקומות יתקראם בני כנמין

בנקמ אהים
שינקום ממנו
ביעולם הזה וליצטר
לבוא וכתב אליה לה כ
מלטה בעולם הזה והוסף
לה מנחוך ואל יהי לה פלט
ליצטר לבוא

בני מנחוך
להודיני בנייה
התנחו כחרב ולהודי
נקמתו לכל העול ולקיי
עליו מקרא שכתו הנני
נקים עליך דעה מכיתך

קטאת יהיה עסאות תעשה
ואת קרי וחסר עכאת מכפנים

ותלה אותו מנחוך להודיע כי קגאד
גירלה יעשה כיהוה ראשונה ואחריו
ידי עכאת ניהאמי וכן הוא אומי וינא ניהא
יהוה ויכה במיתה אשור ויטוינו וחמש
אמר יי וי וי להודי ויבין נקמית
נקם אלהים כי " הגה ימים טאם יהוה
כתו הגה ימים כאיכ טאם יהוה קרי עלתנו
סתום הוא יהיה לנו ליל כי לעתים רחוקות
ולימים רבים ואתה בשורה ונאשר נקרא בא
מנחוך חת דריו וקובה הכשויה כה
באיה מנחוך בעזוי הנביא
אל יהי פלטה כתי אל יהי לה פלטה קרי מפ
מנחוך עלתו כי כמלה נסא המלוכה וביה
המלוכה ימן הוא אומי הלא דא היא בב
דבתא די אנא כניתה לכית מלכו ובה שקיעה
גלות ישראל ובטלה מלכותם ונבחרו מלכותם
ויצטר ידכיהו הנביא אליש ארית ישראל

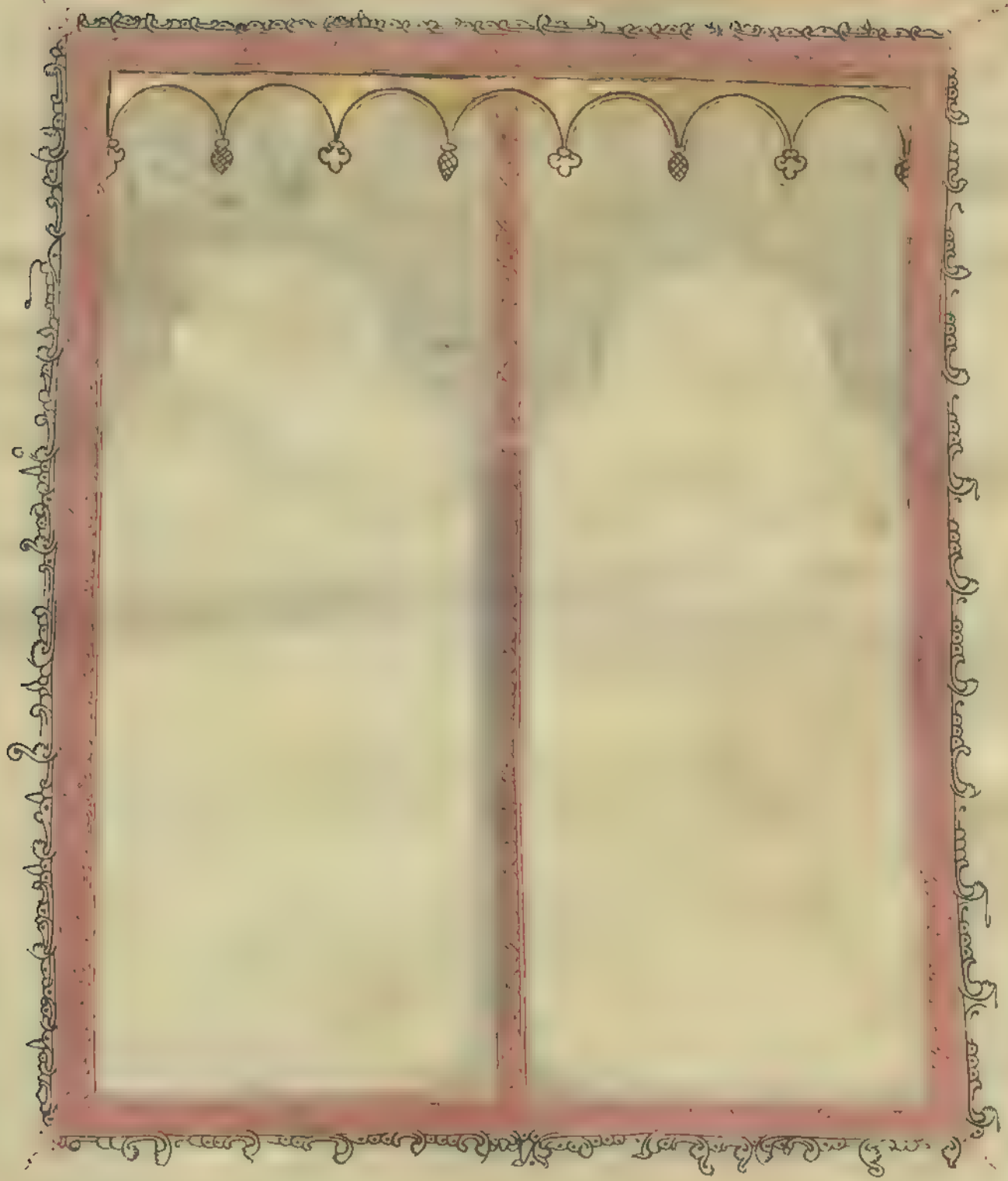
תאמרי אעשה כתי מכפנים
כל אשר אלי אעשה קרי מנחוך יענ
כזה יכל כי עזתה בעמי אתות שת פנמי
כי אשונה אמרה רות כל אשר תאמרי אעש
ובשנית אמרה כל אשר תאמרי אלי אעשה
לכן הוא חסר מכפנים ותלה אלי מנחוך
ונקרא אלי אעשה " כי אמר אל
הביא כתי מכפנים כי אמר אלי אל תנשא
קרי מנחוך מלמר כי רות הנדה הדבר
לעמי שתי פעמים פנים ראשונה ל
אמרה כי אמר אלי לכן נהלה מנחוך ונקרא
בעזוי אלי "

וראית נרא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ היה תהו ובהו והשך על

פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: ויאמר אלהים יהי אור והוא אור: וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה: ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: וייעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע: ויהי כן: ויקרא אלהים לרקיע שמים: ויהי ערב ויהי בקר יום שני:

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קראים: וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים תרשא הארץ רשא עשב מזרע ערען פרי עשה פרי למיט אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ רשא עשב מזרע ערען למיטתה ויניח עשה פרי אשר זרעו בו למיטתה וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי:

ויאמר אלהים יהי מארת ברכי עשה שני להבדיל בין היום ובין הלילה והולאת ולמועדים ולמים ושנים: והיו למאות: וברקיע השמים יניח הארץ ויהי כן: ויניח אלהים את שני המארות

חננלים אתה באור העל לממשלה היום ואתה באור הקטן לממשלה הלילה ואת הבוכים יית אתה אלהים ברכי עשה שנים להאיר על הארץ ויבדל בין היום ובין הלילה והולאת בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי:

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינן העליון ואת כל נפש החיה הרמית אשר שרצו המים למיטתה ואת כל עוף הנף למיטתה וירא אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בים: והעוף יבר בארץ: ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי:

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למיטת פהמה ורמית שוחיתו ארץ למיטת ויהי כן: ויניח אלהים את חית הארץ למיטתה ואת הבהמה למיטתה ואת כל רמש האדמה למיטתה וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם כצלמנו נדמותנו וירדו בדתהים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם כצלמו כצלם אלהים: ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדתהים ובעוף השמים: ובכל חיה הרמית על הארץ:

מערן להישקות את הנגן ומשם יפרד
 והיה לארבעה ראשים ושם האחד
 פייטן הוא הסבב את כל ארץ החוילה
 אשר שם הוהבו וזהב הארץ ההוא
 טוב שם הכר לחובן היתהם ושם
 הער השני גחון הוא הסובב את כל
 ארץ כוש ושם הער השלישי חדק
 הוא ההלך קרמת אשור והער הרביעי
 הוא פרתי ויקח יהוה אלהים את האדם
 ועשהו כנן ערן לענדה ולשמרה ויעו
 יהוה אלהים על האדם לאמר מכל
 עין הנגן אבל תאכל ומעין הדיעות
 טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום
 אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה
 אלהים לא טוב היות האדם לבדו
 אעשה לו עזר כנערו ויער יהוה
 אלהים מן האדמה כל חית השדה
 ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם
 לדאות מה יקרא לו וכל אשר יקרא
 לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא
 האדם שמות לכל בהמה ולעוף
 השמים ולכל חית השדה ולאדם
 לאמצא עזר כנערו ויפל יהוה אלהים
 תרדמה על האדם וישן ויקח אחת
 מצלעותיו ויסד בשר תחתנה ויבן
 יהוה אלהים את העלע אשר לקח
 מן האדם לאשה ויבאה אל האדם
 ויאמר האדם זאת הפנים עינים מעצמי
 וכישר מבשרי לזאת יקרא אישה כי
 מאיט לקחה זאת על כן יעזב איש
 את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו

ויאמר אלהים העה נתתי לכם את כל
 עשב זרע זרע אשר יעל פני כל הארץ
 ואת כל היצן אשר בו פרי יצן זרע
 זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חית
 הארץ ולכל יעוף השמים ולכל רומש
 על הארץ אשר בו נפש חיה את כל
 ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים
 את כל אשר עשה והנה טוב מאוד והי
 ערב והי בקר יום השישי
 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם וכל
 אלהים כיום השביעי מלאכתו אשר
 עשה וישבת ביום השביעי מכל
 מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים
 את יום השביעי ויקרא אותו יום
 שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
 ליצרות
 אלה תולדות השמים והארץ
 כי בראם ביום יצרות יהוה אלהים ארץ
 ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה
 בארץ וכל צטכ השדה טרם יצמח
 כלא המטיר יהוה אלהים על הארץ
 ואדם אין לעבד את האדמה ואד
 יצלה מן הארץ והישקה את כל פני
 האדמה וייער יהוה אלהים את האדם
 עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת
 חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע
 יהוה אלהים גן בערן מקדם ושם ישם
 את האדם אשר יער ויצמח יהוה
 אלהים מן האדמה כל יצן נחמד
 למראה וטוב למאכל ויצן החיים נתון
 הגן ויצן הדיעות טוב ורע ונהל יצא

ואדם
 על עמור יצא
 ויטע

לכשר אחר: והיו שניהם צרופים האדם
ואיטו לאיטו והנחיש הירד
צרום מכל חית השדה אשר עשה
יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי
אמר אלהים לא תאכלו ממל' עץ הגן:
ותאמר האשה אל העו'טמפרי עין הגן
נאכל: ומפרי הי'ץ אשר נתן הגן אמר
אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן
תמתו: ויאמר העו'ט אל האשה לא
מות המתו: כי ידע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם
כאלהים ידי'טובורי: ותרא האשה
כי טוב הי'ץ למאכל וכי תאוה הוא
ליעצם ועמד הי'ץ להשכיל ותקח
מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה
ויאכל: ותפקחה עיני שניהם וידעו
כי עירמם הם והתפרו על התאנה וינשו
להם הערת: ויישמעו את קול יהוה
אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחנא
האדם ואישתו מפני יהוה אלהים נתן
י'ץ הגן: ויקרא יהוה אל האדם
ויאמר לו איכה: ויאמר את קלך שמיעת
בגן ואירא כי צרם אנכי ואחכא: ויאמר
מי העיד לך כי צרם אתה המן הי'ץ
אשר עריתך לבלתי אכל ממנו אכלתו:
ויאמר האדם האשה אשר נתתה
צמד היא נתתה לי כן הי'ץ ואכל:
ויאמר יהוה אלהים לאישה מה זאת
עשית ותאמר האשה העו'ט שהישאני
ואכל: ויאמר יהוה אלהים אל העו'ט
כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה

ומכל חית השדה על צחנך תלך ויצפר
תאכל כל ימי חיך: ואיכה אישית בניך
ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא
ישופך ראשו ואתה תשופנו יקב:
אל האשה אמר הרבה ארבה
יצנכונך והרנך כי צנב תלדי כנכס ואל
אי'טך תשוקתך והוא ימיל כד:
ולאדם אמר כי שמיעת לקול
אשתך ותאכל מן הי'ץ אשר עריתך
לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה
בעבורך בעיני כונן תאכלנה כל ימי חיך:
וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת ארע
עשכ השדה: כי עת אפ'ך תאכל לחם
יע' שובך אל האדמה כי ממנה לקחת
כי צפר אתה ואל יצפר תשוב: ויקרא
האדם ישם אישתו חוה כי הוא היתה
אם כל חי: ויעש יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כתנות יצור וילבשם:
ויאמר יהוה אלהים הן האדם הירד
כאחר ממנו לדי'טוב ורע וינתה פן
ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל
וחי לעולם: וישלחהו יהוה אל הי'סמנ
יעדן לי'צב את האדמה אשר לקח משם:
ויצ' שאת האדם וישכן מקדס לני'עון
את הכרכים ואת להט החרבה המתהפנת
לי'טמר את דרך י'ץ החיים:
והאדם יד'צ את חוה אישתו ותהר ותלד
את קין ותאמר קנתי אי'ט את יהוה: ותקף
ללדת את אחיו את הבל והיה הכל רעה
יצאן וקין היה יעבד אדמה והי' מקץ ימים
ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה:

והכל הכי אנס הוא מכירות צאנו
 ומחלבהן וישעיהו אל הכל ואל
 כנחתי ואל קין ואל מנחתי לא שיעה
 ויחר לקין מאד ויפלו פניו: ויאמר יהוה
 אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך:
 הלא אם תטיב שאת ואם לא תטיב
 לפתח חטאת רבין ואלך תשוקר עו
 ואתה תביט לבו: ויאמר קין אל הכל
 אחיו ויהי כהיותם בשדה ויקם קין אל
 הכל אחיו ויהרגהו: ויאמר יהוה אל קין
 אי הכל אחיך ויאמר לא ידיעת השמד
 אחי אנכי: ויאמר מה יצית קול דמי
 אחיך יציקים אלי מן האדמה: וועתה
 אחר אתה מן האדמה אשר פנתה
 את פיה לקחת את דמי אחיך מידך:
 כה יצבר אתה אדמה לא תסוף תרע
 כחה לך נענע תהיה בארץ: ויאמר
 קין אל יהוה גדול עוני מנשוא: הן
 נרשתי את היום מעל פני האדמה
 ומפניך אסתיר והייתי נענע בארץ
 והיה כל מצאי הרגני: ויאמרו יהוה
 לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם
 יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל
 מצאו: ויצא קין מלפני יהוה וישב
 בארץ נוד קדמת ערן: וידע קין את
 אשתו והרהר ותלד את חנוך ויהיבנה
 עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך:
 ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את
 מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל
 ומתושאל ילד את למך: ויקח לו למך
 שתי נשים שם האחת ערה ושם

הישנית יצלה: ותלד יצדה את יבל הוא
 היה אחי ייטב אהל ומקנה: וישם אחיו
 יובל הוא היה אחי כל הפוש כנור ויענני
 ויצלה נם הוא ילדה את תובל קין לטיש
 כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין
 נצמה: ויאמר למך לנשיו יצדה ויצלה
 שמען קולי נשי למך האזנה אמרת
 כי אישה רגנית לפע עיולד לחברתי כי
 שכינתים יקם קין ולמך שבעים וישעיהו:
 וידע אדם עור את אשתו ותלד בן
 ותקרא את שמו שת כי שת לאלהים
 זרע אחר תחת הכל כי הרגו קין וולשת
 נם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש
 אז החל לקרא בשם יהוה:

בנתיב
 בנתיב

סדר
 סדר

זה ספר תולדת אדם ביום ברא
 אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו
 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא
 את שמם אדם ביום הבראם: ויחי אדם
 שלשים ומאת שנה ויולד בדמונו
 כנלמו ויקרא את שמו שת: ויהיו ימי
 אדם אחרי הולידו את שת שמנה
 מאת שנה ויולד בנים וכנות: ויהיו כל
 ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה
 ושלשים שנה וימת:
 ויחישת חמש שנים ומאת שנה
 ויולד את אנוש: ויחישת אחרי הולידו
 את אנוש שבעים שנים ושמנה מאות
 שנה ויולד בנים וכנות: ויהיו כל ימי
 שת שתיים עשרה שנה ותשע מאות
 שנה וימת:
 ויחישת אנוש
 תשעים שנה ויולד את קין: ויחישת אנוש

סדר
 סדר

אחרי הולידו את קינן חמיש עשרה
שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים
ובנות ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים
ותשע מאות שנה וימת:

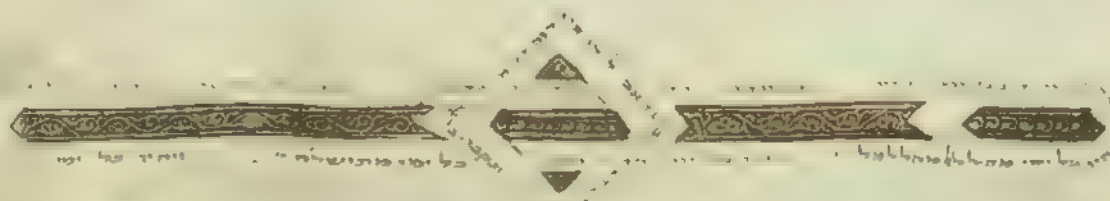
ויחי קינן שבעים שנה ויולד
את מהללאל ויחי קינן אחרי הולידו
את מהללאל ארבעים שנה ושמונה
מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל
ימי קינן עשר שנים ותשע מאות
שנה וימת: ויחי מהללאל
חמש שנים וששים שנה ויולד את
ירד ויחי מהללאל אחרי הולידו את
ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה
ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי מהללאל
חמש ותשעים שנה ושמונה מאות
שנה וימת: ויחי ירד
שנים וששים שנה ומאת שנה ויולד
את חנוך ויחי ירד אחרי הולידו את
חנוך ישמונה מאות שנה ויולד בנים
ובנות ויהיו כל ימי ירד שנים וששים
שנה ותשע מאות שנה וימת:

ויחי חנוך חמישים ושישים שנה
ויולד את מתושלה ויתהלך חנוך
את האלהים אחרי הולידו את מתושלה
ישלש מאות שנה ויולד בנים ובנות:
ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה
וישלש מאות שנה ויתהלך חנוך את
האלהים ואיננו כילקח אתו אלהים:
ויחי מתושלה שבע
ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את
לכך ויחי מתושלה אחרי הולידו את

לכך שנים ושמונים שנה ושבע
מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל
ימי מתושלה תשע וששים שנה
ותשע מאות שנה וימת:

ויחילמך שנים ושמונים שנה
ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו
נח לאמר זה נחמנו ממעשנו ומעוננו
דינו מן האדמה אשר ארדה יהודה:
ויחילמך אחרי הולידו את נח חמש
ותשעים שנה וחמשים מאות שנה ויולד
בנים ובנות ויהיו כל ימי למך שבע
ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת:
ויהי נח בן חמישים מאות שנה
ויולד נח את שם את חם ואת יפת ויהי
כי החל האדם לדב על פני האדמה
ובנות ילדו להם ויראו בני האלהים את
בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם
נשים מכל אשר בחרו ויאמר יהוה לא
ידון רוחי באדם לעלם בטנם הוא כשו
והיו ימיו מאה ועשרים שנה הנפלים
היו בארץ בנימם ההם ונס אחרי כן
אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם
וילדו להם הבה הנכרים אשר כיעולם
אנשי השם:

וירא יהוה כי רבה ריעת האדם בארץ
וכל יצר מחשבת לבו וקרע כל היום:
וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ
ויתעצב אל לבו ויאמר יהוה אמחה
את האדם אשר בראתי מעל פני
האדמה מאדם עד בהמה עד רמש
ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם:

פרע
כדור
לפני
הארץ
ועל

ונח מינא חן בעיני יהוה:
אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים
היה בדרתו את האלהים התהלך
נח: ויולד נח שלשה בנים את שם
את חם ואת יפת: ותישחת הארץ לפני
האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא
אלהים את הארץ והנה נשחתה כי
הישחית כל בשר את דרכו על הארץ:
ויאמר אלהים לנח קח כל
בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס
מפניהם והנני משחיתם את הארץ:
עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה
את התבה ונפרת אתה מבית ומחון
בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש
מאות אמה ארך התבה חמישים אמה
רחבה ושלשים אמה קומתה: ונח
תעשה לתבה ואל אמה תכלנה
מלמעלה ופתח התבה בעדה תשים
תחתים שנים ושלשים תעשה: ואני
הנני מביא את המבול מים על הארץ
לישחת כל בשר אשר בו רוח חיים
מתחת השמים כל אשר בארץ יעו:
והקמתי את בריתי אתך ונאת אל
התבה אתה וכנעך ואשתך ונשי כנעך
אתך: ומכל החי מכל בשר שנים ממל
תביא אל התבה לחיות אתך זכר
ונקבה יהיו: מה עוף למינהו ומן הבהמה
למינה מכל רמש האדמה למינהו
שנים מכל יכאו אליך לחיות: ואתה
קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת
אליך והיה לך ולהם לאכלה: ויעש

נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה:
ויאמר יהוה לנח כא אתה וכל ביתך
אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני
בדור הזה: ומכל הבהמה הטהורה
תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו
ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא
שנים איש ואשתו וגם מינוף השמים
שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות ורע
על פני כל הארץ: כל ימים עוד שבעה
אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום
אשר עשיתי מעל פני האדמה: ויעש
נח ככל אשר צוהו יהוה: ונח בן שש
מאות שנה והמבול היה מים על הארץ:
ויבא נח ובניו ואשתו ומשי בניו ארנו
אל התבה מפני מי המבול ומן הבהמה
הטהורה ומן הבהמה אשר איננה
טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על
האדמה: שנים שנים באו אל נח אל
התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים
את נח: ויהי לשבעת הימים ומי המבול
היו על הארץ: בשנת שש מאות
שנה לחיי נח נחדש השני בשבעה
עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל
מענות תהום רבה וארבת השמים
נפתחו: ויהי הגשם על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה: בעצם היום הזה
בא נח ושם וחס ויפת בני נח ואשרת
נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה:
המה וכל החיה למינה וכל הבהמה
למינה וכל הרמש הרמש על הארץ

והקמתי את בריתי אתך ונאת אל התבה אתה וכנעך ואשתך ונשי כנעך אתך: ומכל החי מכל בשר שנים ממל תביא אל התבה לחיות אתך זכר ונקבה יהיו: מה עוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יכאו אליך לחיות: ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: ויעש

למיתה וכל העוף למיתה כל צפור
כל כנף ויכאו אל נח אל התנה שנים
שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים
והנאים וזבד ונקבה מכל בשר נאו
כאשר צוה אתו אלהים ויסע יהוה
בידו ויהיה המכול ארבעים יום על
הארץ וידבו המים וישאו את התנה
ותרם מעל הארץ ויגברו המים וידבו
מאד על הארץ ותלך התנה על פני
המים והמים גברו מאד מאד על הארץ
ויכסו כל ההרים הנגהים אשר תחת
כל השמים חמישי עשרה אמרה
מלמעלה גברו המים וכסו ההרים
ויעל כל בשר הרמש על הארץ בעוף
ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ
על הארץ וכל האדם כל אשר נשמת
רוח חיים באפיו מכל אשר בחיה
מתו ויזימה את כל היקום אשר על
פני האדמה מאדם עד בהמה עד
רמש ועד עוף השמים וימחו מן
הארץ וישאר אך נח ואשר אתו נתנה
ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת
יום ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה
ואת כל הבהמה אשר אתו בתנו
ויעבר אלהים רוח על הארץ וישבו
המים ויסכרו מענת תהום וארבת
השמים וכלא הגשם מן השמים
וישבו המים מעל הארץ הלוך וישוב
ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת
יום ותנח התנה בחדש השביעי ה
בשביעה עשר יום לחדש על הרי

אדום והמים היו הלוך וחסור עד
החדש הישישי בני שירי באחד לחדש
נראו ראשי ההרים והי כקין ארבעים
יום ויפתח נח את הלון התנה אשר
עשהו וישלח את הערב ויצא יצוא
וישוב עד יבשת המים מעל הארץ
וישלח את היונה מאתו לראות הקלו
המים מעל פני האדמה וולא מצאה
היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל
התנה כימים על פני כל הארץ וישלח
ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התנה
ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף
שלח את היונה מן התנה ותבא אליו
היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף
בפיה וידענח כי קלו המים מעל הארץ
ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח
את היונה ולא יספה שוב אליו עוד
ויהי באחת ושיש מאות שנה בראשון
באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ
ויסר נח את מנסה התנה וירא והנה
חרס פני האדמה ובחדש השני בשבעה
ועשרים יום לחדש יבשה הארץ
וידבר אלהים
אל נח לאמר יצא מן התנה אתה
ואשתך ובנך ונשי בנך אתך כל החיה
אשר אתך מכל בשר בעוף ובהמה
ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא
אתך ושרעו בארץ ופרו ורבו על הארץ
ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו ארתו
כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רמש
על הארץ לכישפח תיהם יצאו מן התנה

סדר
סדר
סדר

וישבו המים מעל הארץ הלוך וישוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום ותנח התנה בחדש השביעי ה בשביעה עשר יום לחדש על הרי

ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה
הטהרה ומכל העוף הטהור ויצל עלת
במזבח: וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר
יהוה אל לבו לא אכף לקלל עוד את
האדמה בעבור האדם כי יצר לכה אדם
ריצ מעריו ולא אסף עוד להכות את כל
חי כאשר עשיתי: עוד כל ימי הארץ
זרע וקציר וקרוח וקיץ וחרף ויום
ולילה לא ישבתו: ויברך אלהים את נח
ואת בנו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את
הארץ: ומוראכם וחתכם יהיה על כל
חית הארץ ועל כל עוף השמים ככל
אשר תרמיט האדמה וככל דג היב
בידכם נתנו: כל רמש אשר הוא חילכם
יהיה לאמלה בידק עיטב נתתי לכם את
כל: אך בשר בנפש דמו לא תאכלו:
ואך את דמכם לנפשותיכם אדרשמיד
כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש
אחיו אדרש את נפש האדם: שפך דם
האדם נאדם דמו ישפך כי כצלם אלהים
יצה את האדם: ואתם פרו ורבו שרצו
בארץ ורבו בהו: ויאמר
אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: ואני
הנני מקים את בריתי אתכם ואת בני עינכם
אחריכם: ואת כל נפש החיה אשר
אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ
אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ:
והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת
כל בשר עוד ממי המכול ולא יהיה
עוד מכול לשחת הארץ: ויאמר
אלהים זאת אות הברית אשר אני עת

ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר
אתכם לדורת עולם: את קשתתי נתתי
בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ:
והיה בענני ענן על הארץ ונראתה
הקשת בענן: וזכרתי את בריתי אשר
ביני וביניכם ובין כל נפש חיה ככל בשר
ולא יהיה עוד המים למכול לשחת
כל בשר: והיתה הקשת בענן וראתה
לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש
חיה ככל בשר אשר על הארץ: ויאמר
אלהים אל נח ואת אות הברית אשר
הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על
הארץ:
ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם
וחם ויפת וחס הוא אני כנען: ישליטה
אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ:
ויחל נח איש האדמה ויטע עדם: וישת
מן היין וישכרו ויתל כתוך אהלה:
וירא חס אני כנען את ערות אביו
ויגד לשני אחיו בחזיון: ויקח השם ויפת
את השמלה וישמו על שכם שניהם
וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם
ופניהם אחרנית וערות אביהם לא
ראו: וייקץ נח טיטו ויודע את אשר
עשה לו בנו הקטן: ויאמר ארור כנען
עבד עבדים יהיה לאחיו: ויאמר ברוך
יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו:
יפת אלהים ליפת וישכן באהל יסם
ויהי כנען עבד למו: ויהי נח אחר המבול
שליש מאות שנה וחמשים שנה:
ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה

סדר

והמישים שנה וימת:

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפרא
ויולדו להם בנים אחר המבול: בני יפת
גמר וסגנו ומדי ויון ותבל ומשך ותירס:
ובני גמר אשכנז ורפת ותערמה: ובני
יון אלישה ותרישיש כתיב ורדנים:
מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש
ללשנו למשפחתם כגויהם: ובני חם
כוש ומצרים ופוט וכנען: ובני כוש
סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתא
ובני רעמה שבא ורדן: וכוש ילד את
גמרד הוא החל להיות גבר בארץ: הוא
היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר
כגמרד גבור ציד לפני יהוה: ונתהיר אשיו
ממלכתו ככל וארך ואטר וכלנה בארץ
שנער: מן הארץ ההוא יצא אשור
ויבן את ענוה ואת רחבת עיר ואת גלח:
ואת דסן בין ענוה ובין גלח הוא העיר
הנרלה: ומצרים ילד את לודים ואת
ענמים ואת להבים ואת נפתחים: ואת
פתרסיים ואת כסלחים אשר יצאו משנ
פלישתים ואת כפתרים:

וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת:
ואת היבוס ואת האמרי ואת הערנשי
ואת החוי ואת הערקי ואת הסני ואת
הארורי ואת הצמרי ואת החמתי ואמו
נפצו משפחות הכנעני: ויהי גבור
הכנעני מצידן באכה נרה עד עזה
באכה סרמה ועמרה ואדמה ועבים
ינד לשיע: אלה בני חם למשפחתם
ללשנתם בארצותם כגויהם:

ולישם ילד גם הוא אבי כל בני

עבר אחי יפת הנדול: בני שם עילם
ואשור וארפכשד ולוד וארם: ובני ארם
עויץ וחול ונתר ומיש: וארפכשד ילד
את שלח ושלח ילד את עבר: ולעבר
ילד ישני בנים יסם האחד פלג כימיו
נפלה הארץ וישם אחיו יקטן: ויקטן
ילד את אלמודד ואת שלף ואת
חצרמות ואת ירח: ואת הדורם ואת
אוזל ואת דקלה: ואת עובל ואת
אבימאל ואת שבא: ואת אופר ואת
חווילה ואת יונבכל אלה בני יקטן: ויהי
מושכם ממשא באכה ספרה הר הקדם:
אלה בני שם למשפחתם ללשנתם
בארצותם כגויהם: אלה משפחת בני
נח לתולדתם כגויהם ומאלה נפרדו
הגוים בארץ אחר המבול:

ויהי כל הארץ שפה אחת ודבר אחים:
ויהי כנסעם מקדם ויסעאו בקעה בארץ
שנער וישבו שם: ויאמרו איש אל
רעהו הבה נלכנה לבנים ונשרפו
לשרפה ונתהי להם הלכנה לאבן והחמו
היה להם לחמר: ויאמרו הבה נכנה לנו
עיר ומגדל וראשו כשמים ונעשה לנו
שם פזנפוז על פני כל הארץ: וירד
יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר
בנו בני האדם: ויאמר יהוה הן עם אחד
ושפה אחת לכלם וזה החלם לינישות
ועתה לא יבצר עליהם כל אשר יזמו
לעשות: הבה נרדה ונבלה שם שפתם
אשר לא ישמעו איש שפת רעהו:

ויפץ יהוה אתם מימים על פני כל
הארץ ויחדלו לבנות העיר: על כן
קרא שמה בכל כי שם כלל יהוה
שפת כל הארץ ומי שם הפיעם יהוה
על פני כל הארץ:

אלה תולדת שם שם בן מאת שנה
וילד את ארפכשד שנתים אחר
המבול: ויחי שם אחרי הולידו את
ארפכשד חמש מאות שנה וילד
בנים ובנות: וארפכשד
חי חמש ושלשים שנה וילד את
שלה: ויחי ארפכשד אחרי הולידו
את שלה שלש שנים וארבע מאות
שנה וילד בנים ובנות:

וישלה חי שלשים שנה וילד את
ענר: ויחי שלה אחרי הולידו את ענר
שלש שנים וארבע מאות שנה וילד
בנים ובנות: ויחי ענר
ארבע ושלשים שנה וילד את פלג:
ויחי ענר אחרי הולידו את פלג שלש
שנה וארבע מאות שנה וילד בנים
ובנות: ויחי פלג
שלשים שנה וילד את ריעו: ויחי
פלג אחרי הולידו את ריעו תשע שנים
וכאתים שנה וילד בנים ובנות:
ויחיריעו שתיים ושלשים
שנה וילד את שרוג: ויחיריעו אחרי
הולידו את שרוג שבע שנים ומאת
שנה וילד בנים ובנות:
ויחי שרוג שלשים שנה
וילד את עחור: ויחי שרוג אחרי

הולידו את עחור מאתים שנה וילד
בנים ובנות: ויחי עחור
תשע ועשרים שנה וילד את תרח:
ויחי עחור אחרי הולידו את תרח
תשע עשרה שנה ומאת שנה וילד
בנים ובנות: ויחי תרח

שבעים שנה וילד את אכרס את
עחור ואת הרן: ואלה תולדת תרח
תרח הוליד את אכרס את עחור ואת
הרן והרן הוליד את לוט: וימת הרן על
פני תרח אכרס בארץ מולדתו באור
כשרים: ויקח אכרס ועחור להם נשים
שם אשת אכרס שרי ושם אשת עחור
מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה:
ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ויקח
תרח את אכרס בנו ואת לוט בן הרן
בן בנו ואת שרי בתו אשת אכרס בנו
ויצאו אתם מאור כשרים לכת ארצה
כנען ויבאו עד חרן ויישבו שם: ויהיו
ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה
וימת תרח בחרן:

ויאמר יהוה אל אכרס לך מארץ
וממולדתך ומבית אביך אל הארץ
אשר אראך: ואעשך לגוי גדול ואמרנך
ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה
מברכך ומקללך אאו ונברכו בך כל
משפחת האדמה: וילך אכרס כאשר
דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואכרס
בן חמש שנים ושבעים שנה בעאתו
מחרן: ויקח אכרס את שרי אשתו
ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם

אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו
בחור וינאו ולסת ארצה כנען וינאו
ארצה כנען ויעבר אכרס בארץ עד
מקום שכס עד אלון מורה והכנעני
או בארץ וירא יהוה אל אכרס ויאמר
לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן
שם מזבח ליהוה הנראה אליו ויעתק
משם ההרה מקדס לבית אל ויבן
אהלה בית אל מים והעני מקדס ויבן
שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה:
ויסע אכרס הלך ונסוע הנגבה:

ויהי רעב בארץ וירד אכרס מצרימה
לגור שם כי כבד הרעב בארץ ויהי
כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר
אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה
יפת מראה אתו והיה כיראו אתך
המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו
אתו ואתך יחיו: אמר ינא אחתי את
למיני יטב לי בעבודך וחייתה נפשי
בגלך: ויהי כבוא אכרס מצרימה
ויראו המצרים את האשה כי יפדה
הוא מאד ויראו אתה שרי פרעה
ויחילו אתה אל פרעה ותקח האשה
בית פרעה וול אכרס היטיב בעבורה
ויהי לו צאן וכקר וחמרים ועבדים
וישפחת ואתנת וגמלים: וינע יהודה
את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על
דבר שרי אשת אכרס: ויקרא פרעה
לאכרס ויאמר מה זאת עשית לי למה
לאהדת לי כי אשתך הוא: למר

אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה
ועתה הנה אשתך קחולך: וינעו עליו
פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו
ואת כל אשר לו וינעו אכרס ממצרים
הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו
הנגבה: ואכרס כבד מאד במקנה כנסף
וכזהב וילך למסעיו מנגב ועד בית אל
עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה
בין בית אל ובין העני: אל מקום המזבח
אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם
אכרס בשם יהוה: וגם ללוט החלך
את אכרס היה צאן וכקר ואהלים: ולא
נשא אתם הארץ לשבת חרו כי היה
רבו שסרב ולא יכלו לשבת יחדו: ויהי
ריב בין רעי מקנה אכרס ובין רעי מקנה
לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ:
ויאמר אכרס אל לוט אל נא תהי מריבה
בני ובניך ובין רעי ובין רעך כי אנשים
אחים אנחנו והלאכל הארץ לפניך הפרד
נא מיני אסה שמאל ואימנה ואסתמין
ואשמאלהו וישאלוט את עינו וירא
את כל כפר הירדן כי כלה משקה לפני
שחת יהוה את סדום ואת עמרה כנן יהוה
כארץ מצרים כנאכה יער: ויבחר לו לוט
את כל נבר הירדן ויסע לוט מקדס ויפרדו
איטמיני אחיו: אכרס ישב בארץ כנען
ולוט ישב בערי הכנר ויאהל עד סדם:
ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד:
ויהוה אמר אל אכרס אחרי הפרד לוט
מעמו שאנא עיניך וראה מן המקום אשו
אתה שם צפנה ונגבה וקרמה וימרה:

כי את כל הארץ אשר אתה ראיה
לך אתננה ולזרעך יעד עולם וישמתי
את זרעך כי צפר הארץ אשר אסיומל
איש למנות את צפר הארץ ונסוריך
ימנה: קום התהלך בארץ לארברה
ולרחכה מלך אתננה: ויאהל אנכם
ויבא וישב כאלני ממרא אשר כחטון
ויבן שם מזבחה ליהוה:
ויהי כי אמרפל מלך שניער אריון
כלך אלסר נדרל צמר מלך עילם
והרעיל מלך גוים: עשו מלהכה את
ברעמלך סדם ואת נרשיע מלך
צמרה שואב מלך אדמה ושמאנר
מלך צבאים ומלך בלע היא צערו: כל
אליה חטו אל עמק השדים הוא ים
המלח: ושתים עשרה שנה עבדו את
נדרל צמר וישליט עשרה שנה מרו:
וכארבע עשרה שנה בא נדרל צמר
והמלכים אשר אתו ויבאו את רפאים
ביני שרת קרנעם ואת הזוזים בהם
ואת האימים בישוה קריתים: ואת
החריבה ורס שיניר עד איל פארן
אשר יצל המדבר: וישבו ויבאו אל
עין מיטפט הוא קדש ויבאו את מל שוה
הצמלקי ונס את האמרי הישב בחטון
המר: ויצא מלך סדם ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך צבאים ומלך בלע
הוא צער ויערכו אתם מלחמה כי עמק
השדים: את נדרל צמר מלך עילם
והרעיל מלך גוים ואמרפל מלך שניער
ואריון מלך אלסר ארבינה מלכים

ויהי כי אמרפל מלך שניער אריון כלך אלסר נדרל צמר מלך עילם והרעיל מלך גוים: עשו מלהכה את ברעמלך סדם ואת נרשיע מלך צמרה שואב מלך אדמה ושמאנר מלך צבאים ומלך בלע היא צערו: כל אליה חטו אל עמק השדים הוא ים המלח: ושתים עשרה שנה עבדו את נדרל צמר וישליט עשרה שנה מרו: וכארבע עשרה שנה בא נדרל צמר והמלכים אשר אתו ויבאו את רפאים ביני שרת קרנעם ואת הזוזים בהם ואת האימים בישוה קריתים: ואת החריבה ורס שיניר עד איל פארן אשר יצל המדבר: וישבו ויבאו אל עין מיטפט הוא קדש ויבאו את מל שוה הצמלקי ונס את האמרי הישב בחטון המר: ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבאים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה כי עמק השדים: את נדרל צמר מלך עילם והרעיל מלך גוים ואמרפל מלך שניער ואריון מלך אלסר ארבינה מלכים

אתה חמשה: ועמק השדים בארת
בארת חמר וינסו מלך סדם ויצמרה
ויפלו ישמה והנטא ארס הרה נסו ויקחו
את כל דבש סדם ועמרה ואת כל אכלם
ויילכו ויקחו את לוט ואת רכטובן אחי
אנרם וילכו והוא ישב בסדם: ויבא
הפליט וינד לאנרם היצרי והוא שגן
כאלני ממרא האמרי אחי אשר כלואו
יעירוהם בעלי נרית אנרם: וישמע
אנרם כי נטבה אחיו וירק את חניכיו
לידי ביהו שמנה עשר ושל שמאות
וידרף יעד דן: ויחלק עליהם לילה הוא
ויצריז ויכס וידפס עד חובה אשר
מיטמאל לדמי שק: וישבאת כל
הרכש ונס את לוט אחיו ורכשו השיב
ונס את הנשים ואת העם: ויצא מלך
סדם לקראתו אחרי שובו מהכותאת
כודל עמר ואת המלכים אשר ארתו
אל עמק שוה הוא עמק המלך:
ומלכי עק מלך שלם הוציא לחטון
והוא סהן לאל עליון: ויברכהו ויאמר
ברוך אנרם לאל עליון קעה שמיס וארין
וברוך אל עליון אשר מנן עריך בידך
ויהו לו מי צטר ככל: ויאמר מלך סדם
אל אנרם תולי הנפיש: יהוה והרכש
קהלך: ויאמר אנרם אל מלך סדם
הרמת ידי אלי יהוה אל עליון קערה
שמים וארץ: אם מחוט ויעד שרוך
נעל ואם אקה מכל אשר לך ולאתאמו
אני העשרתי את אנרם: כלי עדי ריק
אשר אכלו הנערים וחלק האנשים

ויהי כי אמרפל מלך שניער אריון כלך אלסר נדרל צמר מלך עילם והרעיל מלך גוים: עשו מלהכה את ברעמלך סדם ואת נרשיע מלך צמרה שואב מלך אדמה ושמאנר מלך צבאים ומלך בלע היא צערו: כל אליה חטו אל עמק השדים הוא ים המלח: ושתים עשרה שנה עבדו את נדרל צמר וישליט עשרה שנה מרו: וכארבע עשרה שנה בא נדרל צמר והמלכים אשר אתו ויבאו את רפאים ביני שרת קרנעם ואת הזוזים בהם ואת האימים בישוה קריתים: ואת החריבה ורס שיניר עד איל פארן אשר יצל המדבר: וישבו ויבאו אל עין מיטפט הוא קדש ויבאו את מל שוה הצמלקי ונס את האמרי הישב בחטון המר: ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבאים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה כי עמק השדים: את נדרל צמר מלך עילם והרעיל מלך גוים ואמרפל מלך שניער ואריון מלך אלסר ארבינה מלכים

אשר הלכו אתי ענר אישכל וממרא
הם יקחו חלקם: אחר
הדברים האלה היה דבר יהוה אל אננס
במחזה לאמר אל תרא אנכם אנכי
מגולך שכרך הרבה מאד: ויאמר אננס
אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך
עירי וכן משק ביתי הוא דמשק
אלי עירי: ויאמר אננס הן לי לאנתה
זרע והנה מן ביתי יורש אותי: והנה דנו
יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם
אשר יינא ממעך הוא יירשך: ויוצא
אתו החוצה ויאמר הכטנא השמימה
וספר הכוכבים אסתוכל לספר אתם
ויאמר לו פה יהיה זרעך: והאמן מהוה
ויהי שבה לו עדקה: ויאמר אליו אנ
יהוה אשר הוצאתך מאור כשדים
לתלך את הארץ הזאת לרשתה:
ויאמר אדני יהוה כמה אדניכי אדני שני:
ויאמר אליו וקחה לי עולה משלי שרת
ויצו משל שרת ואיל משל שרת ונוול:
ויקח לו את כל אלה ויכתר אתם בתוך
ויהו איש בתרו לקראת רעהו ואת
הצפר לא כתרו: וירד העיט על הפנים
וישב אתם אננס: ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על אננס והנה אימה
חשכה גדלה נפלת עליו: ויאמר
לאננס ידעתך כי עירי היה זרעך
כארץ לא להם ועבדו וענו אתם
ארבע מאות שנה: ונס אתה נוי אשר
יעבדו הן אנבי ואחריו כן יצאו ברכש
גדול: ואתה תבוא אל אבתך בשלום

תקבר בשיבה טובה: ודור רביעי ישונו
הנה כילא שלם עין האמרי עד הנה:
ויהי השמש באה ועלטה היה והנה
תנור עשן ולפיד איש אשר ענר בין
הערים האלה: כינס ההוא פרתי יהוה
את אננס ברית לאמר לזרעך נתתי
את הארץ הזאת מנהר מצרים עד
הנהר העל נהר פרתי: ואת הקניע ואת
הקני ואת הקדמני: ואת החתי ואת
הערוזי ואת הרנאים: ואת האמרי ואת
הכנעני ואת הערנשי ואת הכוכבי:
וישרי אישת אננס לא
ילדה לו ולא שפחה מצרית ושמה
הנר: ותאמר שרי אל אננס הנה נא
יערני יהוה מלדת באנא אל שפחת
אולי אננה ממנה וישמע אננס לקול
שרי: ותקח שרי אשת אננס אתהנר
המצרית שפחה מקץ עשר שנים
לשבת אננס בארץ כנען ותתן אתה
לאננס אישה לולאשה: וכא
הנר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה
בעיניה: ותאמר שרי אל אננס חמסי
עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותוא
כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה
בעי ובניך: ויאמר אננס אל שרי הנה
שפחתך בדרך עשילה הטוב בעיניך
והינעה שרי ותכרח מפניה: וימינאה
מלאך יהוה על עין המים כמדבר
על העין בדרך שור: ויאמר הנר שפחת
שרי אימה באת ואנה תלכי ותאמר
מפני שרי גברתי אנכי ברחתי:

להם לאלהים: ויאמר אלהים אל אנרהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחרך לדרתם: זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחרך המול לכם כל זכר: ונמלתם את בשר ערלתכם והיית לאות ברית ביני וביניכם: וכן שמעת ימים ימול לכם כל זכר לדרתכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא: המול ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיית ברית בכשרכם לברית עולם: ויערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפרו: ויאמר אלהים אל אנרהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה: וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והייתה לנזים מלכי עמים ממנה יחיו: ויפל אנרהם על פניו ויעחק ויאמר בלבו חלכן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד: ויאמר אנרהם אל האלהים לו ישמעאל יהיה לפניך: ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יעחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו: ולישמעאל שמיעתך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרכרתי אתו במאד מאוד שנים עשר נשיאם יוליד ועתה לנזי גדול: ואת בריתי

וי
ה
ל
ל
ל

אמל

ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל צבתך והתיצני תחת ידיה: ויאמר לה מלאך יהוה הרכבה ארכה את זרעך ולא יספר מרכו: ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמיע יהוה אל עניך: והוא יהיה פרא אדם ידו ככל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכון: והקרא שם יהוה הרה אליה אתה אל ראי כי אמרה הנסה להם ראיתי אחרי ראי: ועל כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קרש ובין ברדו ותלד הנך לאנרס בן ויקרא אנרס שם בנו אשר ילדה הנך ישמעאל: ואכרס בן שמונים שנה ושש שנים בלדתה: ואת ישמעאל לאכרסו: ויהי אנרס בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אנרס ויאמר אליו אנ אל שדי התהלך לפני והיה תמים: ואתנה בריתי ביני וביןך וארכה אותך במאד מאוד: ויפל אנרס על פניו וידע אתו אלהים לאמרו: אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: וולא יקרא עוד את שמך אנרס והיה שמך אנרהם כי אב המון גוים עתה: והפרתי אתך במאד מאוד ועתה לנזים ומלכים ממך יצאו: והקמתי את בריתי ביני וביןך ובין זרעך אחרך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחרך: ועתה לך ולזרעך אחרך את ארץ מעריך את כל ארץ כנען לאחות עולם והיית

ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל צבתך והתיצני תחת ידיה: ויאמר לה מלאך יהוה הרכבה ארכה את זרעך ולא יספר מרכו: ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמיע יהוה אל עניך: והוא יהיה פרא אדם ידו ככל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכון: והקרא שם יהוה הרה אליה אתה אל ראי כי אמרה הנסה להם ראיתי אחרי ראי: ועל כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קרש ובין ברדו ותלד הנך לאנרס בן ויקרא אנרס שם בנו אשר ילדה הנך ישמעאל: ואכרס בן שמונים שנה ושש שנים בלדתה: ואת ישמעאל לאכרסו: ויהי אנרס בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אנרס ויאמר אליו אנ אל שדי התהלך לפני והיה תמים: ואתנה בריתי ביני וביןך וארכה אותך במאד מאוד: ויפל אנרס על פניו וידע אתו אלהים לאמרו: אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים: וולא יקרא עוד את שמך אנרס והיה שמך אנרהם כי אב המון גוים עתה: והפרתי אתך במאד מאוד ועתה לנזים ומלכים ממך יצאו: והקמתי את בריתי ביני וביןך ובין זרעך אחרך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחרך: ועתה לך ולזרעך אחרך את ארץ מעריך את כל ארץ כנען לאחות עולם והיית

ש

אקים אתי עחק אשר תלד לך ישרה
 למועד הזה בשנה האחרת ויכל לדבר
 אתו ויעל אלהים מעל אברהם ויקח
 אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי
 ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי
 בית אברהם ויסל את בשר ערלתם
 בעצם היום הזה כאשר דבר אלהים
 אלהים וואברהם בן תשיעים ותשיע
 שנה טהמלו בשר ערלתו וישמעאל
 בנו בן שלש עשרה שנה טהמלו את
 בשר ערלתו בעצם היום הזה נמול
 אברהם וישמעאל בנו וכל אנשי ביתו
 ילדי בית ומקנת כסף מאת בן נבר
 נמלו אתו

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא
 ישכפתח האהל כהם היום וישא
 עינו וירא והנה שלשה אנשים עומדים
 עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל
 וישתחו ארצה ויאמר ארני אסנא
 מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל
 עבדך יקח נא מעט מים ורחצו רגלי
 והשיענו תחת היעין ואקחה פת לחם
 וסעדו לכם אחר תעבדו כי על כן
 עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה
 כאשר דברת וימהר אברהם האלה
 אל שרה ויאמר מהרי שליש סאים
 קמח סלת לוישי ועשי צננות ואל
 הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך
 וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות
 אתו ויקח חמאה וחלב ובן הבקר
 אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד

עליהם תחת היעין ויאכלו ויאמרו
 אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה
 באהל ויאמר ישוב אשוב אליך כעת
 חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה
 שמעת פתח האהל והוא אחריו
 ואברהם ושרה זקנים באים בימים
 חדל להיות לשרה ארה כנשים
 ותעחק שרה בקרבה לאמר אחרי
 מלתי היתה לי עדנה ואדני זקן ויאמר
 יהוה אל אברהם למה זה עחק שרה
 לאמר האף אמנס אלד ואני זקנת
 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אלך
 כעת חיה ול שרה בן ותכחש שרה
 לאמר לא עחקתי כי יראה ויאמר לא
 כי עחקתי ויקמו משם האנשים וישקפו
 על פני סדם ואברהם הלך ימם לשלחם
 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר
 אני עשה וואברהם היו יהוה לנו גדול
 ועצום ונברכנו כל גוי הארץ כי ידעתו
 למען אשר יענה את בנו ואת בירו
 אחריו וישמדו דרך יהוה לעשות צדקה
 ומישפט למען חביא יהוה על אברהם
 את אשר דבר עליו ויאמר יהוה זעקת
 סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדו
 מאד וארדהנא ואראה הכניעקתה הנא
 אלי עשוכלה ואם לא ארעה ויפטמשם
 האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמו
 לפני יהוה ויגיש אברהם ויאמר האף
 תספה צדיק עמד שעו אולי ישחמשם
 צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תשא
 למקום למען חמשים הצדיק אשר בקרבך

מקור
 כנס קום
 וכו'
 א

ויעש להם משה ומצות אפה ויאכלו
 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם
 נסכו על הבית מנער ועד זקן כל העם
 מקצה ויקראו אל לוט ויאמרו לו
 איה האנשים אשר באו אליך הלילה
 הוציאם אלינו ועד עה אתם: וייצג
 אלהם לוט הפתחה והדלת סגור
 אחריו ויאמר אל נא אחי הרעוהנה
 נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש
 אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן
 כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל
 תעשו דבר כי על כן באו בעל קרתי:
 ויאמרו ונשה לאה ויאמרו האחד בא
 לעד וישפט שפוט עתה נרע לך מהנ
 ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר
 הדלת וישלחו האנשים את ידם
 ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת
 הדלת סגרו: ואת האנשים אשר פתח
 הבית הנו כספורים מקטן ועד גדול
 וילאו למצא הפתח: ויאמרו האנשי
 אל לוט עד מילך פה התן ובגדך
 ובעתך וכל אשר לך בעיר הוצא מן
 המקום: כי משחתים אנחנו את
 המקום הזה כי גדלה צעקתם את
 פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה:
 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותי
 ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי
 משחית יהוה את העיר והי כמעחק
 בעיני חתניו וכמוה שחר עליה ויאצו
 המלאכים בלוט לאמר קום קח את
 אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות

הללה לך מעשת כבוד הזה להמיר
 צדיק עם רשע והיה כצדיק רשע
 הללה לך השפט כל הארץ לא יעשו
 משפט: ויאמר יהוה אם אמצא כסדם
 חמישים צדיקים בתוך העיר ונשאתי
 לכל המקום בעבורם: ויען אנרהם
 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני
 ואנכי יעפר ואפר: ואולי יחסרון חמישים
 הצדיקים חטישה הדשחית כחטישה
 את כל העיר ויאמר לא אשחית אם
 אמצא שם ארבעים וחמישה: וייספקו
 לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם
 ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
 הארבעים: ויאמר אל נא יחר לאדני
 ואדברה אולי ימצאון שם שלשים
 ויאמר לא אעשה אם אמצא שם
 שלשים: ויאמר הנה נא הואלתי לדבר
 אל אדני אולי ימצאון שם עשרים
 ויאמר לא אשחית בעבור העשרים:
 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך
 הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמו
 לא אשחית בעבור העשרה: וילך
 יהוה באשר כלה לדבר אל אנרהם
 ואנרהם שנלמקמו ויבאו שני
 המלאכים סדמה בערב ולוט ישב
 בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם
 וישתחו אפים ארצה: ויאמר הנה נא
 אדני סורו נא אל בית עמדכם ולינו
 ורחינו רגליכם והישכמתם והלכתם
 לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין:
 ויפצרו במאד ויסרו אליו ויבאו אל בתי

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

היינו את התיק לל... הוצא את בני " אמה מינוכים " הוצא לבושי
 כאשר גדלה כסדם ונאמרתנו גדלה עד לשמיים "
 שתי שפחותיו ואת שתי קצותי ואת שתי גשמי העל דוד " ואת שתי

מפני שהיה...

ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי
ידיעת כי בתם לבבך עשית זאת ואחשן
גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתך
לנניצ אליה ויעתה השב אישת האיש
כי נביא הוא ויתפלל בעדך ויהי ואם
אינך משיב דיע כי מות תמות אתה וכל
אשר לך וישיכם אני מלך כנגד ויקרא
לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה
כאזניהם וייראו האנשים מאד ויקרא
אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית
לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל
ממלכתי חטאה גדלה מינישים אישר
לא ינישו ינשית עבדי ויאמר אבימלך
אל אברהם מה ראית כי עשית אתה ודני
הזה ויאמר אברהם כי אמרת רוק אין
יראת אלהים במקום הזה והרגני על
דבר אישתי וגם אמנה אחתי בת אבי
הוא אך לא בתאמי ותהי לי לאישה
ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית
אבי ואמר לה זה חסוך אישר תינשי
עמדי אל כל המקום אשר נבואי שמה
אמרי לי אחי הוא ויקח אבימלך
צאן ובקר ויגברים ושפחת ויתן לאברהם
וישב לו את שרה אשתו ויאמר
אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בניני
שב ולישרה אמר הנה נתתי אלף כסף
לאחיד הנה הוא לך כסות עינים לכל
אשר אתך ואת כל ונכחת ויתפלל
אברהם אל האלהים וירפא אלהים
את אבימלך ואת אשתו ואמהרצו
וילדו כי יצער יצער יהוה בעד כל רחם

לכית אבימלך על דבר שרה אשר
אברהם ויהוה פקד את
שרה כאשר אמר ויניש יהוה לשרה
כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם
בן לוקנו למיניד אשר דבר אתו אלהים
ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו
אשר ילדה לו שרה יצחק וימלא אברהם
את יצחק בנו בן שמת ימים כאשר
יעוה אתו אלהים ואברהם בן נואת
שנה בחולד לו את יצחק בנו ותאמר
שרה יצחק עשה לי אלהים כל השמן
יצחק לי ותאמר מי מלל לאברהם
הצניקה בנים שרה כי ילדת בן לוקנו
ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משה
גדול כיום הנולד את יצחק ותרא שרה
את בן הער המצרית אשר ילדה
לאברהם מיצחק ותאמר לאברהם
גיש האמה הזאת ואת בנה פי לא
ירש בן האמה הזאת עס בני עם
יצחק וירי עתה בר מאד בניני אברהם
על אודת בני ויאמר אלהים אל
אברהם אל יריע בעיניך על הנער
ועל אמתך כל אשר תאמר אליך
שרה שמע בקלה כי בניצחק יקרא
לך זרע וגם את בן האמה לגוי אשיע
כי זרע הוא וישיכם אברהם כנגד
ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר
שם יל שכמה ואת הילד וישלחה
ותלך ותתע כמדבר באר שביע ויכלו
המים מן החמת ותשלך את הילד
תחת אהר השיחם ותלך ותשכלה

מנע הרחק כמטחוי קשת כי אמרה
אל אראה נמות הילד ותישב מעד
ותשא את קלה ותכד: וישמע אלהים
את קול הנער ויקרא מלאך אלהים
אל הנר מן השמים ויאמר לה מה לך
הנר אל תיראי כי שמע אלהים אל
קול הנער כאשר הוא שם: קומי שא
את הנער והחזיקי את ירך בני לבי
גדול אשימנו: ויפקח אלהים את עיניה
ותרא בכאר מים ותלך ותמלא את החמת
מים ותשק את הנער ויהי אלהים
את הנער ויגדלו וישב במדבר ויהי רבה
קשת: וישב במדבר פארן ותקח לו
אמו אשה מארץ מצרים:
ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופינל
שר צבאו אל אנרהם לאמר אלהים
עמך בכל אשר אתה עשהו ועתה
השבעה לי באלהים הנע אם תשקר
לי ולנני ולנכדי כחסד אשר עשיתי
עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר
גרתה בה: ויאמר אנרהם אנכי אשבע:
והוכח אנרהם את אבימלך על אדות
באר המים אשר גזלו עברי אבימלך:
ויאמר אבימלך לא ידעת מי עשה
את הדבר הזה וגם אתה לא הערת לי
וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: ויקח
אנרהם צאן ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית: וייצג אנרהם
את שבע כבשת הצאן לכדהו ויאמו
אבימלך אל אנרהם מה הנע שבע
כבשת האלה אשר העבת לכרעה:

וילמד כי את שבע כבשת תקח מידי
כי צבור תהיה לילי ערה כי חפרתי את
הבאר הזאת: על כן קרא למקום ההוא
באר שבע כי שם נטבעו שניהם: ויכרתו
ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופינל
שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים:
וטע אשל בכאר שבע ויקרא שם
בשם יהוה אל עולם: ויגד אנרהם
בארץ פלשתים ימים רבים:
ויהי אחר הדברים האלה והאלהים
נסה את אנרהם ויאמר אליו אנרהם
וילמד הנני: ויאמר קח נא את בנך
את יחידך אשר אהבת את יצחק
ולך לך אל ארץ המדינה והעלהו שם
לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אלך: וישכם אנרהם בבקר ויחביש
את חמרו ויקח את שני נעריו ארעו
ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם
וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים:
ביום השלישי וישא אנרהם את עינו
וירא את המקום מרחקו ויאמר אנרהם
אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני
והנער נלכה עד טה ונשתחוה ונשובה
אליכם: ויקח אנרהם את עצי העלה
וישם על יצחק בנו ויקח בידו את
האש ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו: ויאמר יצחק אל אנרהם אכזו
וילמד אבי ויאמר הנני בני ויאמר
הנע האש והעצים ואיה השה לעלה:
וילמד אנרהם אלהים יראה לו
השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:

אך אם אתה לו שמעני נתי כסף
השדה קח ממני ואקברה את מרני
שמה וינין עפרון את אברהם לאמר
לו אדני שמעני ארין ארבע מאות
שקל כסף בני ובינך מה הוא ואת
סתך קברו וישמינ אברהם אל עפרון
וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר
דבר באוני בני חת ארבע מאות שקל
כסף עבר לסחר ויקם שדה עפרון
אשר במכפלה אשר לפני ממרא השון
והם ערה אשר בו וכל הינץ אשר
בשדה אשר בכל גבלו סביב לאברהם
למקנה ליני בני חת בכל באי שיער
עירו ואחריו קבר אברהם את שרה
אשתו אל מערת שרה המכפלה על
פני ממרא הוא חבון בארץ כנען
ויקם השדה והמערה אשר בו לאבות
לאחות קבר מאת בני חת

ואברהם זקן בא בימים
ויהוה נדך את אברהם בכל ויאמר
אברהם אל עבדו זקן ביתו המישלנל
אשר לו שים נא ידך תחת ירכי ו
ואישביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי
הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות
הכנעני אשר אנכי יושב בקרבם כי
אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת
אשה לבני ליעחק ויאמר אלי העבד
אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי
אל הארץ הזאת הרישב אישיב את
בני אל הארץ אשר יצאת משם
ויאמר אליו אברהם השמר לך פן

תשיב את בני שמה יהוה אל
השמים אשר לקחני מכתי אבי ומארץ
מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי
לאמר לודיעך אתן את הארץ הזאת
הוא ישלח מלאט לפנך ולקחת אשה
לבני משם ואם לא תאבה האשה ללכת
אחריך ונקית מיטבי עני ואת רק את
בני לא תשב שמה וישם העבד את
ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו
על הדבר הזה ויקח העבד עשרה
גמלים מגמלי ארניו וילך וכל טוב אדניו
בדו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר
נחור ויכרך הגמלים מחוץ לעיר אל
כאר הפים לית ערב לית צאת השאנני
ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה
נא לפני היום ועשה חסד עם אדני
אברהם הנה אנכי נעב על עין המים
וכנות אנשי העיר יצאת לשאנמיס
והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא
כרך ואשטה ואמרה שמה וגם נמליך
אישקה אתה הלכת לעבדך ליעחק
וכה אדע כי עשית חסד עם אדני
ויהי הוא מרס מלה לדבר והנה רבקה
יצאת אשר ילדה לכתואל בן מלכה
אשת נחור אחי אברהם וזכרה על
שכמה והנער טבת מראה מאד
בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה
ותמלא כדה ותעל וירץ העבד
לקראתה ויאמר הגמלאני נא מעט
מים מכרך ותאמר שמה אדני ותמהר
ותרד כדה על ידה ותשקרו

ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך
אישאב עד אם כלו לשתת: ותמהר
ותער כרה אל השקת ותריץ עור אל
הבאר לשתאבות שאב לכל גמליו: והאיש
מישתאה לה מחריש לדעת ההצליח
יהוה דרכו אם לא: ויהי כאשר כלו
הגמלים לשתות ויקה האיש נס זהב
בקעם שקלו ושני צמידים על ידיה
עשרה זהב משקלם: ויאמר בתמיאת
הנדינא אליה שבת אכך מקום לנו
ללון: ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן
מלכה אשר ילדה לנחור: ותאמר אליו
גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום
ללון: ויקד האיש וישתחו ליהוה:
ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם
אשר לא יצב חסדו ואמתו מינם אדני
אנכי בדרך טהי יהוה בית אחי אדני:
ותריץ הנער ותע לבית אמה טברים
האלה: ולרכקה אח ושמולכן וירץ
לבן אל האיש החורש אל היצון: והי
כראת אתהנם ואת הצמדים על ידי
אחתו וכי שמינו את דברי רבקה אחתו
לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל
האיש והנה יצמד על הגמלים על
היצון: ויאמר כוא ברוך יהוה למד
תיצמד בחוץ ואנכי פנתי הבית ומקום
לגמלים: ויבא האיש הכיתה ויפתח
הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים:
אשר אתו: ויישם לפענו לאכל ויאמר
לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר

דברי: ויאמר עבד אברהם אנכי ויהוה
ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו יצאן
ובקר וכסף וזהב ועבדים וטפחה
וגמלים וחמרים: ותלד שרה אישת
אדני בן לאדני אחרי וקנתה ויתן לו
את כל אשר לו: וישכיני אדני לאמר
לא תקח אישה לבני מכנת הכניני:
אשר אנכי ישב בארצו: אם לא אל
בית אחי תלך ואל מיטפחתי ולקחת
אישה לבני: ואמר אל אדני אלי לא
תלך האישה אחרי: ויאמר אלי יהוה
אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו
אתך והעליה דרכך ולקחת אישה לבני
ממיטפחתי ומבית אחי: אז תנקדה
מאלתי כי תבוא אל מיטפחתי ואם לא
יתנו לך והיית נקי מאלתי: ואבא היום
אל היצון ואמר יהוה אלהי אדני אברהם
אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי
הלך עליה: והנה אנכי מצב על היצון המס
והיה העלמה הנאת לשאב ואמרתי
אליה השקיני נא מעט מים מכרך:
ואמרה אלי גם אתה שיתהונו לגמליך
אישאב הוא האשה אשר הכיח יהוה
לבן אדני: אני טרם אכלה לדבר אל
לבי והנה רבקה יצאת וכרה על שנת
ותרד היצנה ותשאב ואמר אליה
השקיני נא: ותמהר ותורד כרה
מעליה ותאמר שמה וגם גמליך
אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה:
ואשאל אתה ואמר בת מי אתה ותאמר
בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו

מלכה ואישם הנס על אפה והצמידים
על ידה: ואקד ואשתחוו ליהוה
ואכרך את יהוה אלהי אדני אנרהם
אשר העני כדרך אמת לקחת ארז
בת אחי אדני לבנו: ועתה אם
ישכם עינים חסד ואמת את אדני
הגדו לי ואם לא הגדו לי ואפנה על
ימין או על שמאל: וינין לכן ובתואל
ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נזכר
דבר אליך רע או טוב: הנה רבקה
לפניך קח ולך ותהי אשה לכן אדניך
כאשר דבר יהוה: ויהי כאשר שמע
עבד אנרהם את דבריהם וישתרו
ארצה ליהוה: ויצא העבד כלי כסף
וכלי זהב וכנדים ויתן לרבקה ולענת
נתן לאחיה ולאמה וויאלו וישתו
הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו
בבקר ויאמר שלחני לאדני: ויאמר
אחיה ואמה תשכחני עתה ימים
או עשור אחר תלך: ויאמר אלהם
אל תאחרו אתי יהוה הגליח דרכי
שלחוני ואלכה לאדני: ויאמרו נקרא
לנער ונשאלה את פיה: ויקראו לרבקה
ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה
ותאמר אלך: וישלחו את רבקה אחתם
ואת מנקהתה ואת עבד אנרהם ואת
אנשיו ויכרכו את רבקה ויאמרו לה
אחרתנו אתהי לאלפי רכבה ויריש
זרעך את שער שנאיו: ותקס רבקה
ונערתיה ותרכבה על הגמלים
ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד

את רבקה וילך: ויצחק בא מבוא נאר
לחי ראי והוא ישב בארץ הגנב ויצא
יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא
עיניו וירא והנה גמלים נאים: ותשא
רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל
מעל הגמל: ותאמר אלהי עבד מיהאיש
הלזה החלך בשדה לקראתנו ויאמר
העבד הוא אדני ותקה היצניף ותתנני:
ויספר העבד ליצחק את כל הדברים
אשר עשה: ויבאה יצחק האהלה
ישרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו
לאשה ויאכהו ינחם יצחק אחר י
אמו

ויסף אנרהם ויקח אשה ושמה קטורה:
ותלד לו את זמרון ואת יקשן ואת מרן
ואת מדין ואת ישבק ואת שוח: ויקשן
ילד את שבא ואת דדן ובנדרן היו
אישורם ולטו ששם ולאמיס: ובנעמדין
עיפה ויצפר וחנד ואכדעו ואלדיעה
כל אלה בני קטורה ויתן אנרהם את
כל אשר לו ליצחק: ולבני הפילגשם
אשר לאנרהם נתן אנרהם מתנת
וישלחם מעל יצחק כנע כעודנו חי
קדמה אל ארץ קדם: ואלה ימי שניחי
אנרהם אשר חי מאת שנה ושבעים
שנה וחמש שנים: וינעו ימית אנרהם
בשיבה טובה וקו וישיבנו יאסף אל
עמיו: ויקברו אתו יצחק וישמעאל
בניו אל מערת המכפלה עז
אל שדה עפרן בן עהר
החתי אשר על פני ממרית:

השדה אשר קנה אנרהם מאת בני
חת שמה קבר אנרהם ושדה אשתו:
ויהי אחרי מות אנרהם ויכרך אלהים
את יצחק בנו וישב יצחק עם נאור לחי
ראי:

ואלה תולדות ישמעאל בן אנרהם
אשר ילדה הנרמזית שפחת שרה
לאנרהם: ואלה שמות בני ישמעאל
בשמותם לתולדתם בכר ישמעיאל
נבית וקדר ואדבאל וכישש: ומישמע
ודומה ומישא: חדר ותימא יטור נפיש
וקרמה: אלה הם בני ישמעאל ואלה
שבתם בחצירהם ובטירתם שנים
עשר נשיאם לאמתם: ואלה שנהיי
ישמעאל מאת שנה ושלישים שנה
ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל
עמיו: וישכנו מהוילה עד שור אשר
על פני מצרים באבה אישורה על פני
כל אחיו נפלי:

ואלה תולדות יצחק בן אנרהם אנרהם
הוליד את יצחק: ויהי יצחק בן ארבעים
שנה בקהתו את רבקה נת בתואל
הארמי מפרץ ארם אחות לבן הארמי
לו לאשה: ויצטר יצחק ליהוה לנח
אישתו כי עקרה הוא ויצטר לו יהוה
והתר רבקה אשתו: ויתר יצחק הנעים
דקרבה והאמר אמרן לכה זה אנכי
ותלך לדריש את יהוה: ויאמר יהוה
לה שני ציפם בנסנך ושני לאפיהם
ככיניך יפרדו ולא כלאם אמין ורב
יינבד יצטר: ויבילאו ימיה לידת והנה

תומם כבנטה: וייצא הראשון אדמוני
כלו כאדרת שער ויקראו שמו יצשו:
ואחרי כן יצא אחיו וידו אחות בעקב
עשו ויקראו שמו יעקב ויצחק בן ששים
שנה בלדת אתם: ויגדלו הנערים ויהי
עשו איש שקע ציד איש ישדה ויעקב
אישתם ישב אהלים: ויאבד יצחק
את עשו כי ציד בניו ורבקה אהנת את
יעקב: ויזר יעקב ניד ויבא יצשו מן
הישרה והוא יצף: ויאמר עשו אל
יעקב הלעטנ נא מן האדס האדס
הזה כי יצף אנכי על כן קראו שמו
אדוס: ויאמר יעקב מכרה כיום את
כברתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך
לסות ולמה זה לי בכרה: ויאמר יעקב
השכניה לי כיום וישבי צלו וכבר את
בכרתו לייצקב: וייצקב נתן לי יצשו לחם
ומיד ערשית ויאכל וישת ויקם וילך
ויבז יצשו את הבכרה:

ויהי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון
אשר היה בימי אנרהם וילך יצחק אל
אבימלך מלך פלשתים צרה: וירא
אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה
שכן בארץ אשר אמר אליך: גור
בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי
לך ולזרעך אתן את המ הארצת האל
והקמת את השבעה אשר נשבעתי
לאנרהם אנכי: והרבית את זרעך
ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את המ
הארצת האל והתברכו בזרעך כל
גוי וזאריך יעקב אשר שמי אנרהם

בקלי וישמר משמרת מיעורני
 הקות והורת וישב יצחק בגר :
 וישאלו אנשי המקום לאשה ויאמר
 אחת הוא כירא לאמר אשתי פן
 יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת
 כראה הוא ויהי כי ארמלו ישב הימים
 וישקף אנכי מלך מלך פלשתים בער
 החלון ויראוהו יצחק מצחק את
 רבקה אשתו ויקרא אנכי מלך ליעקב
 ויאמר אך הנה אשתך הוא ואין
 אמרת אחת הוא ויאמר אליו יצחק
 כי אמרת פן אמות עליה ויאמר
 אנכי מלך מה זאת עשית לנו כמיני
 ישב אחד היצטאת אשתך והנאת
 עלינו איש ויגו אנכי מלך את כל היע
 לאמר הנני נאי שזה ובאשתו מות
 יובת ויזרע יצחק בארץ ההוא וימינא
 בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו
 יהוה ויגדל האיש וילך הילך ועד
 יעד פני גדל מאד ויהיו לו מקנה צאן
 ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו
 פלשתים וכל הנארת אשר הפרו
 יבדי אביו כימי אברהם אביוסתמוס
 על ישתים וימלאום עפר ויאמר
 אנכי מלך אל יצחק לך מעמנו כי עזמת
 כמעט מאד וילך משם יצחק וירחן
 כנהל גר וישב ישם וישב יצחק ויהפך
 את נארת המים אשר חפרו בימי
 אברהם אביו ויסתמוס פלשתים אחרי
 מות אברהם ויקרא להן שמות בשמה
 אשר קרא להן אביו ויהפכו עבדי

יצחק כנחל וימינאו ישם באר מים
 חיים ויריבו רעיו גר עמד עי יצחק
 לאמר לנו המים ויקרא ישם הנאר
 עיטק כי התיצקו ינמו ויהפכו נאר
 אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה
 ישטנה ויעתק משם ויהפך נאר אהות
 ולא רבו עליה ויקרא שמה רחכות
 ויאמר כי עתה רחבי יהוה לנו ופרנו
 בארץ ויעל משם באר שבינו וירא
 אליו יהוה כלילה ההוא ויאמר אנכי
 אלהי אברהם איך אל תירא כי אתך
 אנכי ובכתיך והרבתי את זרעך בעני
 אברהם יערי ויבן שם מזבח ויקרא
 בשם יהוה וישב אהלו ויברך שם
 עבדי יצחק באר ואנכי מלך הילך אלי
 מגר ואחות מרעהו ופיל ישר עבאו
 ויאמר אלהם יצחק מדוינ באתם אלי
 ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם
 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך
 ונאמר תהינא אלה בעותינו בינינו
 ובינך ונברחה ברית עמך אכתי נשה
 עמנו רעה כאשר לא נענוך וכאשר
 עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום
 אתה עתה כרוך יהוה ויעש להם
 מיטה ויאכלו וישתו וישכימו בבקר
 וישכיבו איש לאחיו וישלחם יצחק
 וילכו מאתו בשלום ויהי ביום ההוא
 ויבאו עבדי יצחק ויעדו לו על אדות
 הנאר אשר חפרו ויאמרו לו מינאו
 מים ויקרא אתה שכינה על כן ישם
 העיר באר שבינו עד היום הדר :

ומקנה להן ימים ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה וישב אהלו ויברך שם עבדי יצחק וירחן כנהל גר וישב ישם וישב יצחק ויהפך את נארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמוס פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות בשמה אשר קרא להן אביו ויהפכו עבדי

ויהי עיניו כן ארבי צים
ישנה ויקח אישה את יהודית כר
בארי החתי ואת כישמת בת אילן
החתי ואתהיין מרת רוח ליעקב
ולרבקה ויהי כי זקן
יעקב ותכנין עינו מראת ויקרא
את עיטו בנו הגדל ויאמר אליו בני
ויאמר אליו הנני ויאמר הנני נא
וקעתי לאידי עתה זם מותי ויעש
שאנא מלך תליך וקישתך ויצא
היטדה ונורה לי יצדה ויעשה לי
מטי צמים כאיטר אהנתי והביאה לי
ואכלה כיצטר תברך נפשי בטרם
אמות ורבקה שמיעת ברך יעקב
אל עיטו בני וילך עיטו היטדה ליעו
ציד להביא ורבקה אברה אל יעקב
בנה לאמר הנני שמיעת את אנך
כדבר אל עיטו אחיך לאמר הביאה
לי ציד ויעשה לי מטי צמים ואכלה
ואברכה לפני יהוה לפני מותי ויענה
בני שמיעת בקלי לאיטר אני מינורה
אתך לך נא אל הצאן וקח לי מיטם
יעני עינים טובים ואינשה אתם
מטי צמים לאכך כאיטר אהב והבאת
לאכך ואכל בניך איטר יברך לפני
מותו ויאמר יעקב אל רבקה אכנו הן
יעיטו אחי איטי יעני ואנכי איטי
חלקו אולי ימשע אבי והייתי בעינו
טמת עתה והבאתי עלי קלילה ולא
ברכה והאמר לו אכנו עלי קליתך
בני אך שמיעת בקלי ולך קח לי :

ולך ויקח ויבא לאמו ותיעש אמו
מטי צמים כאיטר אהב אכנו ותקח
רבקה את בני עיטו כנה הגדל
החמדת איטר אתה ככית ותלביש
את יעקב כנה הקטן ואת ערת צדי
הינים הלבישה על ידיו ויגל הלכות
ינואריו ותתן את המטי צמים ואת
הלחם איטר עיטה כיד יעקב כנה
ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני
כי אתה בני ויאמר יעקב אל אביו
אנכי עיטו כמדך עיטתי כאיטר
דברת אלי קוס נא שנה ואכלה מצוי
כיצטר תברך נפשי ויאמר יעקב
אל כנמה זה מהרת למצא בני
ויאמר כי הקרה יהוה אליך לפני
ויאמר יעקב אל יעקב גישה נא
ואמיטך כנ האתה זה בני עיטו אם
לא ויעש יעקב אל יעקב אביו
וימיטהו ויאמר הקל קול יעקב
והידי כדי עיטו ולא הכירו כי היו
ידיו כיד עיטו אחיו שיערת ויברכהו
ויאמר אתה זה בני עיטו ויאמר אני
ויאמר הנני ל ואכלה מציד בני
למיצן תברך נפשי ויעש לו ויאמר
ויבא לו יין וישתה ויאמר אליו יעקב
אביו גישה נא וישקה לי בני ויעש
וישק לו וירח את ריח בניו ויברכהו
ויאמר ראה ריח בני כריח שדה איטר
כרטי יהוה ויתן לך האלהים מטל
השמים ומי שמע הארץ ורב דגן
ותירש יעקב ויבא יעמיס וייטתחו לך

Handwritten notes in red ink, including a large initial letter 'א' and some illegible text.

לאמים הוה גביר לאחיד וישתחוו לך
 כע אמך ארדיך ארור ומרכיך טרוך
 ויהי כאשר בלה יעחק לכתך ארת
 יעקב ויהי אך ינא ינא יעקב מאתפני
 יעחק אביו ועשו אחיו כאמ צידו ויעשו
 נסהו מטעמי סוים ואלאכיו ואמר לאביו
 יקם אני ויאכל מעיד כע כינבר הנרנני
 נפטך: ויאמר לו יעחק אביו מי אתה
 ויאמר אני כנך כנך עשו: ויחרד
 יעחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי
 אפוא הוא היצור ציד וכל לי ואכל ממל
 כטרם תנוא ואטרכהו גם טרוך יהיה:
 כשמעו עשו את דברי אביו ויעצק
 יעקה גדלה וזמרה עד מאד ויאמר
 לאביו ברנני גם אני: ויאמר בא
 אחיך במרמה ויקח ברכתך: ויאמר
 הכל קרא שמו יעקב ויעקבני זרה
 פיזמים את כברתי לקח והנה יערה
 לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי
 ברכה: ויען יעחק ויאמר ליצור הן
 גביר ישמתו לך ואת כל אחיו נתתי לו
 ליצורים ודגן ותירוש סממניו ולכרה
 אפוא מה איצשה בני: ויאמר ציטואל
 אביו הברכה אחת הוא לך אני טרנני
 גם אני אכיו וישא עיטוקלו ויבך:
 ויען יעחק אביו ויאמר אליו הנה
 משמע הארץ יהיה מושבך ומטל
 השמים מעל: ויעל חובך תחיר
 ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריר
 ופרקת עלו מעל עארך: וישטם
 יצור את יעקב על הברכה אשר

ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו
 ימלאכל אביו ואתרעה את יעקב אחיו
 ויען לרבקה את דברי עשו כנה העל
 ותשלח ותקרא ליעקב כנה הקנן
 ותאמר אליו הנה יצור אחיך מתנתם
 לך להרנך: ויענה כמי שמע בקל
 וקום טח לך אל לבן אחי חרעה:
 וישנת עמו ימים אחדים עד אשר
 תשוב חמת אחיך: עד שוב אף אחיך
 ממך וישכח את אשר עשית לו
 וישלחתי ולקחתך מיטם למה איטל
 גם ששכס יום אחד: ותאמר רבקה
 אל יעחק קצתי כחי מפני כנות חת
 אם לקח יעקב אישה מכנות חת כאלה
 מכנות הארץ למה לי סוים: ויקרא
 יעחק אל יעקב ויכרך אתו ויצור
 ויאמר לו לא תקח אישה מכנות כנני:
 קוס לך פדנה ארם ביה סתואל אכיו
 אמך וקח לך מיטם אישה מכנות לבן
 אחי אמך: ואל שדי יכרך אתך ויפרך
 ויכרך והיית לקהל עמיס ויתן לך את
 טרכת אנברהם לך ולזרעך אתך לרשק
 את ארץ מעיד אשר נתן אלהים
 לאנברהם: וישלח יעחק את יעקב
 וילך פדנה ארם אל לבן כן בתואל
 הארמי אחי רבקה אם יעקב וישווידיא
 עיטובי כרך יעחק את יעקב וישלח אתו
 פדנה ארם לקחת לו מיטם אשר
 כטכו אתו ויעו עליו לאמר לא תקח
 אישה מכנות כנני: וישמע יעקב אל
 אביו ואל אמו וילך פדנה ארם:

וירא עשו כי ריעות כנות כניעו בעיני
 יצחק אביו: וילך עשו אל ייטמי צאל
 ויקח את מחלת בת ייטמי צאל בן
 אברהם אחות נביות על נשי לולאשה:
 ויצא יעקב מבאר
 שבע וילך חרנה: ויפגע במקום וילך
 ישם כי באה שמש ויקח מאבני המקום
 וייטם מראשותיו וישכב במקום ההוא:
 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו
 מניע השמימה והנה מלאכי אלהים
 עלים וידרים בו: והנה יהוה מצב עליו
 ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך
 ואלהי יצחק הארץ אשר אתה ישב
 עליה לך אתננה ולוד ען: והיה זרעך
 כעפר הארץ ופרצת יכה וקדמה וצפנה
 ועבה ונברכו כן כל משפחת האדמה
 וכור עך: והנה אנכי עמך וישמרתיך
 בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה
 הזאת כי לא איצנך עד אשר אם
 עשיתי את אשר דברתי לך: וייקח
 יעקב משנתו ויאמר אבני יש יהוה
 במקום הזה ואנכי לא ידעתי: וירא
 ויאמר מה נזר המקום הזה אין זה
 כי אם בית אלהים זה שיער השמים:
 וייטם יעקב בנקר ויקח את האבן
 אשר ישם מראשותיו וייטם אתה:
 מצבה ויצק שמן על ראשה: ויקרא
 את שם המקום ההוא בית אל ואולם
 לזו שם העיר לראשנה: וידר יעקב
 עד לאמר אכיה אלהים עמדי
 ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך

ותתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש: ושנת
 בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי
 לאלהים: והאבן הזאת אשר שמתי
 מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תעו
 לי עשו אעשנו לך: ויישא יעקב
 רגליו וילך ארצה בניקדם: וירא והנה
 באר בשדה והנה שם שלישה עדרים
 יצאן רבנים עליה כי מן הבאר ההוא
 ישקו העדרים והאבן נללה על פי
 הבאר: ונאספו שמה כל העדרים ונללו
 אתה האבן מיעל פי הבאר והשקו את
 היצאן והשיבו אתה האבן על פי הבאר
 למקמה: ויאמר להם יעקב אחי מאין
 אתם ויאמרו מחרן אנחנו: ויאמר
 להם הידיעתם את לבן בן עמור ויאמרו
 ידיענו: ויאמר להם השלום לו ויאמרו
 שלום והנה רחל בתו באה עם היצאן:
 ויאמר הן עוד היום נדול לאעת האסף
 המקנה השקו היצאן ולכור עו: ויאמרו
 לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים
 ונללו אתה האבן מיעל פי הבאר והשקו
 היצאן: ונדנו מדבר יצם ורחל באה
 עם היצאן אשר לאכיה כיריעה הוא:
 ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת
 לבן אחי אמו ואת יצאן לבן אחי אמו
 ויבש יעקב ויגל את האבן מיעל פי הבאר
 וישק את יצאן לבן אחי אמו וישק
 יעקב לרחל וישא את קלו ויבך: ויגד
 יעקב לרחל כי אחי אכיה הוא וכי בן
 רבקה הוא והרין ותעד לאכיהו ויהל
 כשמי לבן את ייטמי צאל בן אחרתו

מיתחילין
 ששני

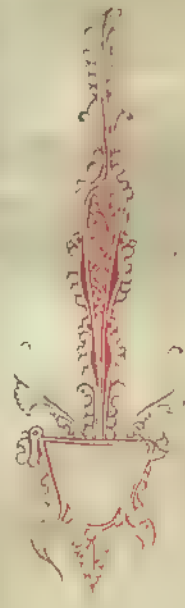

וירין לקראתו ויהבק לו ויניסק לו ויבא
אל ביתו ויכפר ללבו את כל הדברים
האלה ויאמר לו לבן אך ינעמי וכישרי
אתה ויטב צמוחד שימים ואמר
לבן ליעקב הכי אחי אתה ויעברתני
הנס הנדה לי מה משכרתני ולבן
ישתי בנות שם הנדה לאה וישם
הקטנה רחל ויעני לאה רכות ורחל
היתה יפת תאר ויפת מראה ויאהב
יעקב את רחל ויאמר אינכרד שבע
שנים ברחל בתך הקטנה ויאמר לבן
טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש
אחר שבה עמדי ויעבר יעקב ברחל
שבע שנים והיו ביעניו כמים אחרים
באהבתו אתה ויאמר יעקב אל לבן
הכה את אישתי כי מלאו ימי ואבואה
אליה ויאסף לבן את כל אנשי המקום
ויעש משתה ויהי כיער ויקח את
לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה
ויהו לבן לה את זלפה שפחתו ללאה
בתו שפחה ויהי כפקר והנה הוא לאה
ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי לא
ברחל עברתי עמך ולמה רמיתני ויאמו
לבן לא ינעמה כן במקומנו לתת ויעניו
לפע הנכירה מלא שבעי זאת ונתנה
לך גם את זאת כיעברה אשר תעבר
ועמדי עוד שבעי שנים אחרות ויעש
יעקב בן וימלא שבעי זאת ויהו לו את
רחל בתו לו לאישה ויהו לבן לרחל בתו
את כל הה שפחתו לה לשפחה ויבא
גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה

ויעבר עמו עוד שבעי שנים אחרות
וירא יהוה כי שנאה לאה ויפתח את
רחמה ורחל יעקרה ותהר לאה ותלד
בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי
ראה יהוה בינעמי כי יצתה יאהבני איש
ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע
יהוה כי שנאה אנכי ויתן לי גם את זה
ותקרא שמו שמיעון ותהר עוד ותלד
בן ותאמר יצתה הפניס ליהוה אישתי אלי
כי ילדתי לו ישישה בנים ילכן קרא
שמו לוי ותהר עוד ותלד בן ותאמר
הפניס אודה את יהוה ילכן קראה
ישמו יהודה ותעמד מלדת ותרי
רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל
באחיה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים
ואם אין מתה אנכי ויחר אף יעקב
ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי איש
כענימך פרי בטן ותאמר הנה אמת
בלהה בא אליה ותלד יל ברכי ואכנה
גם אנכי ממנה ויתן לו את בלהה
שפחתה לאישה ויבא אליה יעקב
ותהר בלהה ותלד ליעקב בן ותאמר
רחל דנע אלהים וגם שמע בקלי ויהו
לי בן ילכן קראה שמו דן ותהר עוד
ותלד בלהה שפחת רחל בן שמע ליעקב
ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי
יגם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי
ותרא לאה כי צמדה מלדת ותקח את
זלפה שפחה ונתת אתה ליעקב לאישה
ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן
ותאמר לאה כעד ותקרא את שמו גד

ותלד זלפה שפחת לאה בן שבע לעקב
ותאמר לאה באשרי כי אשדוני בנות
ותקרא את שמו אשר ויולד ראובן
בני קציר חטים וימצא דודאים
בשדה ויבא אתם אל לאה אמנותאמו
רחל אל לאה תענא לי מדודאי בנד
ותאמר לה המעט קחתך את אישי
ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל
לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי
בנד ויבא יעקבמן הישרה בערב
ותנא לאח לקראתו ותאמר אלי תלא
ני שטר שטרך ברודאי בני וישכב
עמה בלילה הוא וישמע אלהים אל
לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי
ותאמר לאה נתן אלהים ישרי אשר
נתתי שפחת לאישי ותקרא שמו
יששכר ותהר עוד לאה ותלד בן
יששכר ליעקב ותאמר לאה זכרני
אלהים אתי זכר טוב הפעם זכרני
אישי כי ילדתי לו ישישה בנים ותקרא
את שמו זבולון ואחר ילדה בת ותקרא
את שמה דעה ויזכר אלהים את רחל
וישמע אליה אלהים ויפתח ארס
רחמה ותהר ותלד בן ותאמר אסף
אלהים את חרפתי ותקרא את שמו
וסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר ויהי
כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר
יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל
מקומי ולא רציתנה את בני ואר
ילד אישר צבדתי אתך בהן ואלכה
כי אתה ידעת את צבדתי אשר

צבדתיך ויאמר אליו לבן אם נא
מצאתי חן בעיניך נחשתי ויצרכני
יהוה בגלדי ויאמר נקבה שכרך עלי
ואתנה ויאמר אליו אתה ידעת את
אשר צבדתיך ואת אשר היה מקנך
אתי כי מצאתי אשר היה לך לפני
ויפרין לרב ויצרך יהוה אתך לרוב
ידעתה מתי אעשה גם אנכי לבידתי
ויאמר מה אתך לך ויאמר יעקב לא
תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר
הזה אישונה ארעה יאנך אישמר
איצבר בכל יאנך היום הסר משם כל
שה נקד וטלוא וכל ישה חום ככשבים
וטלוא ונקד בעוים והיה שכרי וועתה
כי צדקת ביזם מחר כיתכוא על שטר
לפעך כל אשר אינט נקד וטלוא בעוים
וחום ככשבים נעבה הוא אתי ויאמר
לבן הן לו יהי כדברך ויסר ביזם ההוא
את התישים העקדים והטלאים ואת
כל היעים הנקדות והטלאים כל אשר
לבן ט וכל חום ככשבים ויתן ביד בניו
ויטס דרך של שתי עינים בניו וכין
יעקב ויעקב רעה את יצאן לבן הטתות
וקח לו יעקב מקל לבנה לח ולח וערמון
ויפעל בהן פעלות לבנות מהי שף הלבן
אשר על המקלות ויצא את המקלות
אשר פעל כרהטים בשקתות המים
אשר תכאן היצאן לשתות לבנה היצאן
ויחמנה כסאן לשתות ויחמו היצאן
אל המקלות ותלדו היצאן עקדים
נקדים וטלאים והכשבים הפריד

ל

מגילת אסתר פרק ג' י"ג

וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ידכו ותקע
 כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר
 שלחני כי עלה השחר ויאמר לא
 אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו
 מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא
 יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל
 כי שרית עם אלהים וינס אנשים
 ותוכל: וישראל יעקב ויאמר הגדה
 נא שמך ויאמר למה זה תשאל ליש
 ויברך אתו ישם: ויקרא יעקב ישם
 המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים
 אל פנים ותנבל נפשי: ויזרח לו השמש
 כאשר עבר את פנאל והוא עליו
 יל יזכו יל כן לא יאכלו בני ישראל
 את עדר הנשה אשר יל כף הירך יע
 היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בני
 הנשה: וישראל יעקב עינו ויראוהו
 עשו בא ועמו ארבינמאות איש
 ויחן את הילדים יל לאה וילחל
 וילשת השפחות: וישם את
 השפחות ואת לדיחן ראשנה ואת
 לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת
 יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם
 ויסתחו ארצה שכיני פנים יע
 גשתי יע אחיו: וירץ עשו לקראתו
 ויחבקו ויפל על צוארו וישקוהו
 ויככו: וישראל את עינו וירא ארבי
 הנשים ואת הילדים ויאמר מי
 אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן
 אלהים את עבדך: ותגשן השפחות
 הנה וילדיחן ותשתחוו: ותגשם

לאה וילדיה וישתחו וואחד נגש
 יוסף ורחל וישתחו: ויאמר מי לך
 כל המחנה הזה אשר פניתי ויאמר
 למצא חן בעיני אדני: ויאמר עשו
 יש לי רב אחי יהי לך אשר לך: ויאמר
 יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך
 ולקחת מעותי מדי כי יל כן ראיתי
 פניך כראת פני אלהים ותדני ויקח
 נא את ברכת אשר הכאת לך כי חנני
 אלהים וכי ישל לי כל ויפצר בו ויקח:
 ויאמר נסיעה ונלכה ואלכה לנעך:
 ויאמר אליו אדני ידי נבי הילדים רבים
 והצאן והבקר ילות ילי ודפקום
 יוסף אחד ומתו כל הצאן: ויעבר נא
 אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי
 לרגל המלאכה אשר לפני ולדי
 הילדים יע אשר אנא אל אדני שיעוהו:
 ויאמר יצאו ארצה נא עמך מן הינם
 אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן
 בעיני אדני: וישב ביום ההוא עשו
 לדרבו שיערה: ויעקב נסיעסכתה
 ויכן לו בית ולמקטו: ונשה סכתה על
 כן קרא שם המקום סכות:
 ויבא יעקב שלם יציר שכם
 אשר בארץ כנען כנאו מפרץ אום
 ויחן את פני העיר: ויקן את חלקת
 השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני
 חמור אבני שכם במאה קשיטה: ויגע
 שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:
 ותצא דעה בת לאה
 אשר ילדה ליעקב לראות בכנות

ויבא יעקב שלם יציר שכם
 אשר בארץ כנען כנאו מפרץ אום
 ויחן את פני העיר: ויקן את חלקת
 השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני
 חמור אבני שכם במאה קשיטה: ויגע
 שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:
 ותצא דעה בת לאה
 אשר ילדה ליעקב לראות בכנות

הארץ: וירא אתה ישכם בן חמור
 החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכם
 אתה וינעה: ותדבק נפשו בדינה טר
 יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב
 הנער: ויאמר ישכם אל חמור אביו
 לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה:
 ויעקב שמע כי טמא את דינה טו ובנו
 היו את מקנהו בשדה והחריש יעקב
 ער באס: ויצא חמור אבי ישכם אל
 יעקב לדבר אתו: ובני יעקב באו מן
 הישדה כשמינם ויהי עניו האנשים
 ויחד להם מאד כי נבלה עשה בישראל
 לישכם את בת יעקב וכן לא ינשרה:
 וידבר חמור אתם לאמר ישכם בני חסדו
 נפשו בכתבם הט נא אתה לו לאשה:
 והתחתנו אתנו בעתכם תתנו לנו ואת
 בנותינו תקחו לכם: ואתנו תישנו והארץ
 תחיה לפניכם שנו וסחרוה והאחוזו בה:
 ויאמר ישכם אל אכיה ואל אחיה אמיא
 חן בני עינכם ואישר תאמרו אלי ארץ:
 הרבו עלי מאד מוד ומתן ואתנה כאשר
 תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה:
 ויענו בני יעקב את ישכם ואת חמור אביו
 במרמה וידברו אישר טמא את דינה
 אחתם: ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות
 הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר
 לו ערלה כי חרפה הוא לנו: אך נואת
 נאות לכם אכתהו: כמנו להכל לכם
 כל זכר: ונתנו את בנותינו לכם וארת
 בנותיכם נקח לנו וישכנו אתכם והיינו
 לכם אחד: ואם לא תשמעו אלינו

להמול ולקחנו את סתו והלכנו: וייטבו
 דברי הם בני עני חמור ובני עני ישכם בן חמור:
 ויאמר הנער לעשות הדבר כי חפץ
 בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו:
 ויבא חמור וישכם בנו אל שיער עדם
 וידברו אל אנשי עדם לאמר: האנשים
 האלה שלמים הם אתנו וישנו בארץ
 ויסחרו אתה והארץ העה רחנת ידים
 לפניכם את בנותם נקח לנו לנשים ואת
 בנותנו נתן להם: אך נואת יאתו לנו
 האנשים לישכת אתנו להיות לכם
 אחד כהמול לנו כל זכר כאשר הם
 נמלים: מקנהם וקנינם וכל סמנתם
 הלא לנו הם אך נאותה להם וישכנו
 אתנו: וישכינו אל חמור ואל ישכם בט
 כל ימי שיער יצרו וימלוכל זכר כלי יצא
 ישיע יצרו: ויהי כיום השלישי בהיותם
 כאבים ויקחו שני בני יעקב שמי צון ולי
 אחי דינה איש חרטו ויבאו על היצר
 טח ויהרגו כל זכר: ואת חמור וארת
 ישכם בנו הרגו לפי הרב ויקחו את דינה
 מבית ישכם ויצאו: בני יעקב באו יצ
 החללים ויבאו העיר אישר טכא ואחתם:
 את ינאנס ואת מקרם ואת חמדיהם ואת
 אישר בני צר ואת אישר כישדה לקחו ואת
 כל חילים ואת כל טפם ואת נשיהם ישכו
 ויבאו ואת כל אישר בביתו ויאמר יעקב
 אל שמי צון ואל לוי צבד אתם אתי להנאיטני
 כי יטב הארץ ככניעני וכפרו ואני מת ממסרו
 ונאספו עלי והכוני ונטמדתי אני וביתי:
 ויאמרו הכזוה יעשה את אחותנו:

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית
 אל ושב שם וינצוה שם מונח לאר
 הנראה אליך כבדרך מפני עישו אחיך
 ויאמר יעקב אל ביתו אל כל אשר
 עמו הסרו את אלהי הנכר אשר טענתם
 והטהרו והחליפו שמלתיכם ונקומה
 ונעלה בית אל ואנצוה שם מזבח
 לאל היצנה אתי ביום צרתי ויהי עמדי
 בדרך אשר הלכתי ויתנו אל יעקב את
 כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים
 אשר כאזניהם וישמן אתם יעקב החת
 האלה אשר עם שכם ויסעו ויהי חתת
 אלהים על הערים אשר סביבותיהם
 ולא רדפו אחרי בני יעקב ויבא יעקב
 לזוה אשר בארץ כנען הוא בית אל
 הוא וכל היצב אשר עמו ויבן שם מזבח
 ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו
 אליו האלהים בכרחו מפני אחיו וותמת
 דברה מינקת רבקה ותקטר מתחת לכת
 אל תחת האלון ויקרא שמו אלון נבות

וירא אלהים אל יעקב צוד בכאזמפרן
 ארם ויברך אתו ויאמר לו אלהים שמך
 יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם
 ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו
 ישראל ויאמר לו אלהים אני אל שרי
 פרה ורבה ניוקה לגוים יהיה ממך
 ומלכים מחליצוך יצאו ואת הארץ
 אשר נתתי לאברהם וליצחק לך
 אתננה ולוריך אחריך אתן ארץ

(Marginal notes in red ink, partially illegible)

הארץ וייעל מעליו אלהים במקום
 אשר דבר אתו וייעב יעקב מצנה במקום
 אשר דבר אתו מצנת אבן ויסך עליה
 נסך ויעק עליה ישמן ויקרא יעקב
 את שם המקום אשר דבר אתו שם
 אלהים בית אל ויסיצו מבית אל ויהי
 צוד כבוד הארץ לבוא אפרתה ותלד
 רחל ותקייט בלדתה ויהי מקשתה
 בלדתה ותאמר לה המילדת אל תירא
 כי גס זה לך בן ויהי ביצנת נפשה כי
 כהה ותקרא שמו בן אוני ואביקרא
 לו בנימין ותמת רחל ותקבר בדרך
 אפרתה הוא בית לחם וייעב יעקב
 מצנה על קברתה הוא מצנת קברת
 רחל יצוה יוסף ויסע ישראל ויג
 אהלה מהלאה למגדל יצרו ויהי
 בשכן ישראל בארץ הוא וילך
 ראובן וישב את בלהה פיליש אביו
 וישמע ישראל

ויהי בני יעקב שנים עשר בני לאה
 בכור יעקב ראובן וישמעון ולוי ויהודה
 ויששכר וזבולון בני רחל יוסף ובנימין
 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי ובני
 זלפה שפחת לאה נד ואשר אלה בני
 יעקב אשר ילד לו כפרן ארם ויבא
 יעקב אל יצחק אביו ממרא קריית
 הארביץ הוא חברון אשר גר שם
 אברהם ויצחק ויהיו ימי יצחק מאת
 שנה ושמנים ששה ויוצו יצחק ומת
 ויאסף אל עמיו וקן ושבע ימים
 ויקברו אתו יצו ויעקב בניו פ

ואלה תלדות עשו הוא אדום וישו
 לקח את נשיו מכנות כנען את ערה
 בת אילון החתי ואת אהליבמה בת
 יעה בת זביעון החזיו ואת בשמה
 בת ייטבעאל אחות גביותה ואת
 יעה לעשו את אליפו ובשמת ילדה
 את ריעואל ואת אהליבמה ילדה את
 יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה
 בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען
 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת
 בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת
 מקנהו ואת כל כהמתו ואת כל
 קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך
 אל ארץ מפני יעקב אחיו כי היה
 רבושם רב מיטת הדוולא ילדה
 ארץ סגוריהם ליטאת אתם מפני
 מקנהם ויישב עשו בהר שיעיר
 עשו הוא אדום ואלה תלדות עשו
 אבי אדום בהר שיעיר אלה ישמות
 בני עשו אליפו בן ערה אשת עשו
 ריעואל בן בשמת אשת עשו וידעו
 בני אליפו תמן אומר עפו וניהם וקנו
 ותכניניהתה פילגש לאליפו בן עשו
 ותלד לאליפו את יעמלק אלה בני ערה
 אשת עשו ואלה בני ריעואל נחת
 ודה שמה ומה אלה היו בני בשמת
 אשת עשו ואלה היו בני אהליבמה
 בת יעה בת זביעון אשת עשו ותלד
 לעשו את יעיש ואת יעלם ואת
 קרח אלה אלופ בני עשו בני

אלו כבוד עשו אלוף תימן אלוף
 אלוף אלוף יצו אלוף קטן אלוף קרח
 אלוף יעלם אלוף יעלם אלה אלופ
 אליפו בארץ אדום אלה בני יעה ואלה
 בני ריעואל בני עשו אלוף עהת אלוף
 ודה אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופ
 ריעואל בארץ אדום אלה בני בשמת
 אשת עשו ואלה בני אהליבמה אשת
 עשו אלוף יעיש אלוף יעלם אלוף
 קרח אלה אלופ אהליבמה בת יעה
 אשת עשו ואלה בני עשו ואלה
 אלופיהם הוא אדום
 אלה בני שיעיר החרי ייטבי
 הארץ לוטן ושוכל וזביעון ויערה
 ודישון ואצר ודישן אלה אלופי החרי
 בני שיעיר בארץ אדום ויהיו בני לוטן
 חרי והימם ואחות לוטן תמנע ואלה
 בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו
 ואונם ואלה בני זביעון ואיה ויערה
 הוא יעה אשר מינא את הימם במדני
 ברעה את החמרים לזביעון אביו
 ואלה בני יעה דישן ואהליבמה בת
 יעה ואלה בני דישן חסדן ואישבן
 ויתרון וכדן ואלה בני אצר בלהן וזיען
 ועקן ואלה בני דישן יעין וארון אלה
 אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל
 אלוף זביעון אלוף יעה אלוף דישן
 אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי
 לאלפיהם בארץ שיעיר
 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ
 אדום לפני מלך מלך לבני ישראל

וימלך באדום כל עבד כעור ושסעור
 דנהכה וימת כל עמי מלך תחתיו
 כן זרח מכנה וימת וזכו מלך תחתיו
 חישם מארץ התיכני וימת חישם וימלך
 תחתיו הדר בן מדר המטה את מדין
 בשדה מאכ ושם עירו עינת וימת
 הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה
 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול
 מרחכות הנהרו וימת שאול וימלך
 תחתיו ביצחן בן עכמור וימת ביצחן
 חנן בן עכמור וימלך תחתיו הדר ושם
 עירו פינע ושם אשתו מהיטבאל בת
 מטרד בת מי זהב ואלה שמות אלופי
 עשו למשפחתם למקמתם כשמתם
 אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת
 אלוף אהרן במה אלוף אלה אלוף פינע
 אלוף קנע אלוף תימן אלוף מכער אלוף
 מעיאל אלוף עירם אלה אלוף אדום
 לבי שנתם כארץ אהותם הוא עשו
 אבי אדום
 וישב יצקב כארץ מערי אכיו כארץ
 כנען אלה תלדות יצקב יוסף כן שכני
 עישרה שנה היה ריעה את אחיו בנימן
 והוא נער את בני מלחה ואת בני זלפה
 נשי אכיו וכא יוסף את דבתם ריעה
 אל אביהם וישראל אהב את יוסף
 מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו
 כתנת פקים ויראו אחיו כי אתו אהב
 אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא
 יכלו דברו לישלם ויחלים יוסף חלום ויע
 לאחיו ויוספו יצוד שנאו אתו ויאמר

אלהם שמעו נא החלום הזה אשר
 חלמתי והנה אנהני מאלמים אלמים
 בתוך הישרה והנה קמה אלמתי וגם
 ננכה והנה תסכינה אלמתי כסות שתחיו
 לאלמתי ויאמרו לו אחיו הכיך תכלך
 עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד
 שנאו אתו על חלמתי ועל דברי
 ויחלים עוד חלום אחר ויספר ארע
 לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד
 והנה השמש והירח ואחד עשר
 כוכבים משתחוים לי ויספר אל אכיו
 ואל אחיו ויגער בו אכיו ויאמר למה
 החלום הזה אשר חלמתי הכוא נכוא
 אני ואמך ואחייך להשתחוות לך ארעה
 ויקנאו בו אחיו ואכיו שמד את הדברי
 וילכו אחיו לדעות את צאן אביהם
 בשכם ויאמר ישראל אל יוסף הלוא
 אחייך רעים בשכם לכה ואשלחך
 אליהם ויאמר לו הנני ויאמר לו לך
 נא ראה את שלום אביך ואת שלום
 הצאן והשכני דבר וישלחוהו
 מעמק חכרון ויבא שכמרהו
 וימצאוהו איש והנה תעה בשדה
 וישאלהו האיש לאמר מזה
 תבקש ויאמר את אחי אנכי ה
 מבקש הנדה נא לי איפה הם
 רעים ויאמר האיש נסעו מזה
 כי שמעתי אמרים גלכה התינח
 וילך יוסף אחר אחיו וימצאם ה
 כדתן וידאג אתו מרחק ובטרים
 יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו

ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות
הלזה בא ויעתה לנו ועזרנו ונשלמהו
כאחד הכרות ואמרנו היה רעה אכלתהו
ועראה מה יהיו חלמתיו וישמענו ראונו
ויגלה מידם ויאמר לא נכנו נפשי ויאמר
אלהם ראונו אל תשפטו דם השליכו
אתו אל הכור הזה אשר נמדבר ויד
אל תשלחונו למיץ היצל אתו מידם
להשיכו אל אביו ויהי כאשר בא יוסף
אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו
את כתנת הפסים אשר עליו ויקחהו
וישלכו אתו הכרה והכור רק אין בו
מים וישבו לאכל לחם וישאו עניהם
ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה
מגלעד ונמליהם נשאים נכאת ויערי
ולט הולכים להוריד מצרעה ויאמר
יהודה אל אחיו מה בניע מינה ואת
אחינו וכסנו את דמנו לנו ונמכרו
לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו
בשרנו הוא וישמענו אחיו ויעברו
אנשים מדנים סחרים וימישנו ויעלו
את יוסף מן הכור וימכרו את יוסף
לישמעאלים בנישרים כסף וכיאו
את יוסף מצרעה וישב ראונו אל
הכור והנה אין יוסף בכור ויקרע את
בגדיו וישב אל אחיו ויאמר הילד אינו
ואני אנה אני בא ויקחו את כתנת יוסף
וישחטו שעיר עזים וישבלו ארז
הכתנת כדם וישלחו את כתנת
הפסים וכיאו אל אביהם ויאמרו זאת
מצאנו הכרנא הכתנת בכך הוא אסלא

ויכרה ויאמר סתנתני היה רעה
אכלתהו טרף טרף יוסף ויקרע עיקב
שמלתו וישם שק במתניו ויתאבל
על בנו ימים רבים ויקמו כל בניו וכל
נעתי לנחמו וימאן להתנחם ויאמר
כי ארד אל בני אבלי שאלה ויכך אתו
אכיו והמדנים מכרו אתו אל מצרים
לפוט פוסרים פריעה שר הטבחים

ויהי כעת ההוא וירד יהודה מארץ
אחיו ויש ער איש ערלמי וישמו חירה
וירא שם יהודה בת איש כנעני וישמו
ישוע ויקחה ויבא אליה וותהר ותלד
בן ויקרא את שמו ער וותהר ער ותלד
בן ותקרא את שמו אונן ותסף עוד
ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה
ככזיב כל דתה אתו ויקח יהודה אישה
לער בכורו וישמה תמר ויהי ער בכור
יהודה רע בעני יהוה וימתהו יהוה
ויאמר יהודה לאונן בא אל איש
אחיד ויבס אתה והקם ודע לאחיד
וידע אונן כי לא לו יחיה הזרע והיה
אם בא אל אישת אחיו וישחת ארצה
לכלת נק ורני לאחיו וירע בני צני
יהוה אשר עשה וימת גם אתו ויאמר
יהודה לתמר בלתי שכי אלמנה בית
אכך ער ערל שלה בני כי אמר פן
ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב
בית אביה וירבו הימים ותמת גת שוין
אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזו
צאנו הוא וחירה רעהו הערלמי תמעתה

ויאמר יהודה לתמר בלתי שכי אלמנה בית אכך ער ערל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה וירבו הימים ותמת גת שוין אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזו צאנו הוא וחירה רעהו הערלמי תמעתה

ויער לתמר לאמר הנה חביך יצלה
תמנתה לט צאנו ותסל בעדי אלמנתה
מעליה ותכס בני עיף ותתעלף ותשב
כפתח יענים אשר על דרך תמנתה
כיראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה
לו לאשה: ויראה יהודה ויחישבה
לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל
הדרך ויאמר הנהנא אכזא אליך כי
לא ידעני בלתי הוא ותאמר מה תרן
לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי אשלח
גדי יענים מן היצאן ותאמר אם תרן
ערכון עד שלחך: ויאמר מה הערכון
אשר אתוך ותאמר חתמך ופתלך
ומטך אשר כרך ויתן לה וכא אליה
ותהר לו: ותקם ותלך ותסר יעניפה
מיצלה ותלבש בעדי אלמנתה: וישלח
יהודה את גדי הענים ביד רעה והעולי
לקחת הערכון מיד האשה ולא מצאה:
וישאל את אנשי מקמה לאמר איה
הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמו
לא היתה בזה קדשה: וישב אל
יהודה ויאמר לא מיצאתיה וגם אנשי
המקום אמרו לא היתה בזה קדשה:
ויאמר יהודה תקח לה פנניה לבו
הנה שלחתי העדי הזה ואתה לא
מצאתה: ויהי כמי שלש חדשים ויער
ליהודה לאמר זנתה תמר בלתיך וגם
הנה הרה לזוננים: ויאמר יהודה
הויצאנו ותשרף: הוא מיצאת והיא
שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר
אלה לו אנכי הרה ותאמר הסר נא

למי החתמת והפתילים והמטה האלה:
ויסר יהודה ויאמר יצקה ממני כי על
כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד
לדעתה: ויהי כיעת לדתה והנה תאומים
בכטניה: ויהי בלדתה ויתן יד ותקרא
המילדת ותקשר על ידו שני לאמר
זה יצא ראשונה: ויהי כמי שיב ירו
והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך
פרץ ויקרא שמו פרץ: ואחר יצא
אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו
זרה: ויוסף הורד
מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה
שר הטכחים איש מצרי מיד
הישרמיצאליים אשר הורדהו שמה:
ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח
ויהי בבית אדניו המצרי: וירא אדניו
כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה
יהוה מצליח בידו: וימצא יוסף חן
בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו
וכל ישרו נתן בידו: ויהי מאז הפקיד
אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויבדן
יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי
ברכת יהוה בכל אשר ישלו בכירת
ובשרה: ויעזוב כל אשר לו ביד יוסף
ולא ידע אתו מאומה מאם הלחם
אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר
ויפה מראה: ויהי אחר הדברים האלה
ותשא אשת אדניו את עיניה אל
יוסף ותאמר שכבה עמי: וימאן
ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא
ידע אתי מה בכית וכל איש ייש לו

כי אם זכרתני אתך כאשר יטב לך
 וינשיתנא עמדי חסד והזכרתני אל
 פרעה והוצאתני מן הכית הזה כי נב
 גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי
 מאומה כי שמו אתי בכור וידא שר
 האפים כי טוב פתך ויאמר אל יוסף אף
 אני בחלומי והנה שלישה סלי חרי על
 ראשי ונכסל העליון מכל מאכל פרעה
 מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הקל
 מעל ראשי וייען יוסף ויאמר זה פתונו
 שלשת הסלים שלשת ימים הם
 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את
 ראשך מעליך ותלה אותך על עזאנל
 העוף את בשרך מעליך ויהי ביום
 השלישי זם הלדת את פרעה ויניש
 משתה לכל עבדיו וישא את ראשו
 המיטקיס ואת ראש שר האפים כהן
 עבדיו וישב את שר המיטקיס על
 מיטקו וייתן הטוס על כף פרעה
 ואת שר האפים תלה כאשר פתר
 להם יוסף ולא זכר שר המיטקיס את
 יוסף וישכחהו
 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם
 והנה עמד על היאר והנה מן היאר
 עלת שבע פרות יפות מראה וסראת
 בשר ותרענה באחו והנה שבע פרות
 אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות
 מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל
 הפרות על שפת היאר ותאכלנה
 הפרות רעות המראה ודקתה בשר
 את שבע הפרות יפת המראה

והכריאת וייקץ פרעה ויישן וחלם
 שנת והנה שבע שבלים עלות בקנה
 אחד כריאות ושכות והנה שבע שבלים
 דקות וישדופת קדים ינמחות אחריהן
 ותכלי ענה השבלים הדקות את שבע
 השבלים הכריאות והמלאות וייקץ
 פרעה והנה חלום ויהי בבקר ותפעם
 רוחו וישלח ויקרא את כל הרטמי
 מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה
 להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה
 וידבר שר המיטקיס את פרעה לאמר
 את חטאי אני מזכיר היום פרעה קצף
 על עבדיו ויתן אתי כמשמר בית שר
 הטבחים אתי ואת שר האפים ונחלמה
 חלום מליה אחד אני והוא איש
 כפתרון חלמו חלמו וישם אתנו ענ
 עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו
 ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו
 פתך ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי
 השיב על כני ואתו תלה וישלח פרעה
 ויקרא את יוסף ויריניחו מן הכסוד ויצלח
 ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה ויאמר
 פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר
 אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר
 תשמע חלום לפתר אתו וייען יוסף
 את פרעה לאמר בלי נדי אלהים יענה
 את שלום פרעה ויידבר פרעה אל
 יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר
 והנה מן היאר עלת שבע פרות טראות
 בשר ויפת האר ותרענה באחו והנה
 שבע פרות אחרות עלות אחריהן

דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר
לא דאית כחה בכל ארץ מצרים לדע
ותאכלנה הפרות הרקות והרעות
את שבע הפרות הראשנות הנראות
ותכאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו
אל קרבנה ומראיתן רע כאשר מתחלה
ואיקון וארא בחלמי והנה שבע שבלים
עלת בקנה אחד מלאת וטטת והנה
שבע שבלים ענמות ורקות שדפורת
קדים צמחות אחריהם ותכל ען
השבלים הדקרת את שבע השבלים
הטכות ואמר אל החוטמים ואין מגד
ליו ואמר יוסף אל פרעה הלום פרעה
אחד הוא את אשר האלהים עשה
הניד לפרעה שבע פרת הטכות שבע
שנים הנה ושבע השבלים הטכות
שבע שנים הנה חלום אחד הוא ושני
הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן
שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות
שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב
הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר
האלהים עשה הראה את פרעה והנה
יטב שנים כאות שכינ גדול בכל
ארץ מצרים וקמו שבע שני רעב
אחריהן ונשכח כל השבע בארץ
מצרים וכלה הרעב את הארץ ולא
יודינה שבע בארץ מפני הרעב הוא
אחרי כן כי כבד הוא מאד ויעל השנות
החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר
מעם האלהים וממהר האלהים לעשות
ויעתה ירא פרעה איש נכון וחכם

וישיתו על ארץ מצרים יעשה
פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש
את ארץ מצרים בשבעי שני השבע
ויקבצו את כל אכל השנים הטבות
הבאת האלה ויעבדו ויחזקו יד
פרעה אכל בערים ושמרון והיה
האכל לפקדון לארץ לשבע שני
הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא
תכרת הארץ טרעב ויטכ הדבר בעני
פרעה וכעני כל עבדיו ויאמר פרעה
אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר
רוח אלהים בו ויאמר פרעה אל יוסף
אחרי הודיע אלהים אותך את כל
זאת אין נכון וחכם כמוד אתה תהיה
על בית ועל פד ייסק מעמי ויך
הכסא אהל כבוד ויאמר פרעה אל
יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ
מצרים ויוסף פרעה את טביעתו מעל
ידו ויהן אתה על יד יוסף וילבש אתו
בגדי שישם רבד הזהב על צוארו
וירכב אתו כמרכבת המי שנה אשר
לו ויקראו לפניו אנרך ונתון אתו יצל
כל ארץ מצרים ויאמר פרעה אל יוסף
אני פרעה וכלי עדיך לאירים איני
את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים
ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח
ויתן לו את אסנת בת פוטי פרעה כהן
אן לאשה ויצא יוסף על ארץ
מצרים ויוסף בן שלשים שנה בעמדו
לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף
מלפני פרעה ויעבד בכל ארץ מצרים

ותעשה הארץ בשבע שני השבע
לקמנים ויקנן את כל אכל שבע
שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן
אכל בערים אכל שדה העיר אשר
סביבה נתן בתוכה ויזכר יוסף
כחול הים הרבה מאד יעד ביהוד
לכפר כי אין מספר וליוסף ילד שני
בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר
ילדה לו אסנת בת פוטיפר ענה אוון
ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי
נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית
אבי ואת שם השני קרא אפרים כי
הפריני אלהים בארץ יגני ותכלינה
שבע שני השבע אשר היה בארץ
מצרים ותחלינה שבע שני הרעב
לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל
הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם
ותרעב כל ארץ מצרים ויניקו היבאל
פריעה ללחם ויאמר פריעה לכל מצרים
לכו אלי יוסף אשר יאמר לכם תעשו
והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח
יוסף את כל אשר בהם וישנו למצרים
ויחזק הרעב בארץ מצרים ויכול הארץ
כאומצרימה לישבר אלי יוסף כי חזק
הרעב בכל הארץ וירא יעקב כי יש
שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה
תתראו ויאמר הנה שמעתי כי יש
שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו
מישם ונסיקולא נמות וירדו אחי
יוסף עשרה לישבר בר מצרים
ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב

את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון
ויבאו בני ישראל לישבר בתוך הנאים
כי היה הרעב בארץ כנען ויוסף הוא
השליט על הארץ הוא המושב לכל
עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו
לואפים ארצה וירא יוסף את אחיו
ויכרם ויתנב עליהם וידבר אתם קשות
ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו
מארץ כנען לישבר אכל ויכר יוסף את
אחיו והם לא הכירו והיו יוסף ארת
החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם
מרגלים אתם לראות את צרות הארץ
באתם ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך
באו לישבר אכל לנו בני איש אחד
עזנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים
ויאמר אלהם לא כי צרות הארץ באתם
לראות ויאמרו שנים עשר עבדיך
אחים אנהנו בני איש אחד בארץ כנען
והנה הקטן את אבינו היום והאחד
איננו ויאמר אלהם יוסף הוא אשר
דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם
בזאת תכחגו הי פריעה אם תצאו מזה
כי אם תבוא אחיכם הקטן הנהו שלחו
מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם
האכרו וינחגו דבריכם האמת אתכם
ואם לא הי פריעה כי מרגלים אתם
ויאסף אתם אל מישמר שלשת ימים
ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת
עשו וחיו את האלהים אני ירא אם
בנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית
מישמרכם ואתם לנו הביאו שבר

והנה יוסף עומד על ראש המדרגות וראו את בני ישראל עומדים לפניו וישתחוו לפניו ויאמר יוסף לבניו אל מה אתם עושים ויאמרו אליו אנחנו וכל בנינו אנחנו באנו לישבר ויאמר יוסף אל בני ישראל אל מה אתם עושים ויאמרו אליו אנחנו וכל בנינו אנחנו באנו לישבר ויאמר יוסף אל בני ישראל אל מה אתם עושים ויאמרו אליו אנחנו וכל בנינו אנחנו באנו לישבר

רעבון בתיכם ואת אחיכם הקטן תביאו
אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו
כן ויאמרו איש אל אחיו אבל אישמים
אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת
נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו
על כן באה אלינו הצרה הזאת ויען
ראובן אתם לאמר הלא אמרת אליכם
לאמר אל תחטאו בלד ולא שמעתם
וגם דמו הנה נדרשו והם לא ידעו נישמנו
יוסף כי המליץ בניהם ויסב מיליהם
ויבד וישכ אלהם וידבר אלהם ויקר
מאתם את שמעון ואסר אתו לעניהם
ויעו יוסף ומלאו את כליהם טר ולהשיב
כספיהם איש אל שקו ולתת להם עצה
לדרך ויעשו להם כן וישאו את שברם
על חמריהם וילכו משם ויפתח האחד
את שקו לתת מספוא לחמרו במלון
וירא את כספו והנה הוא אפס אמתחתו
ויאמר אל אחיו הוי שב כספי וגם הצר
באמתחתי ויעז לכם ויחרדו איש אל
אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים
לנו ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען
ויעדו לו את כל הקרת אתם לאמר
דבר האישי ארצי הארץ אתנו קשות
ויתן אתנו כמרגלים את הארץ ונאמר
אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים
שנים עשר אטחנו אחים בני אבנו
האחד איננו והקטן היום את אבנו
בארץ כנען ויאמר אלינו האישי ארצי
הארץ בזאת אדינכי כנים אתם אחיכם
האחד הנחו אתי ואת רעבון בתיכם

קהו ולכו והביאו את אחיכם הקטן
אלי ואדעה מי לא מרגלים אתם בני בני
אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ
תסחרו ויהיה מריקים ישקיהם והנה
אישי צרוד כספו בשקו ויראו ארצי
צרות כספיהם המה ואביהם ויראו
ויאמר אלהם יעקב אביהם ארצי
שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת
בנימין תקחו עליהו כלנה ויאמר ראובן
אל אביו לאמר את שני בני תמית אם
לא אביאנו אליך תעה אתו על ידי ואני
אשיבנו אליך ויאמר לא ירד בני עמנו
כי אחיו מת והוא לבד נשאר וקראוהו
אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם
את שיבתי בנין שאולה והרעבנט
בארץ ויהי כאשר כלו לאכל את השני
אשר הביאו מפערים ויאמר אליהם
אביהם שבו שברו לנו מעט אכלו ויאמר
אליו יהודה לאמר העד העד בני האישי
לאמר לא תראו פני בתי אחיכם אתכם
אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה
ונשברה לך אכל ואם אינך משלח לא
נרד כי האישי אמר אלינו לא תראו פנינו
אחיכם אתכם ויאמר ישראל למר
הרעתם לי להגיד לאישי העוד לכם אח
ויאמרו שאל שאל האישי לנו ולמולדתנו
לאמר העוד אביכם חי היש לכם אחוננו
לו על פי הדברים האלה הידוענרע כי
יאמר הורידו את אחיכם ויאמר יהודה אל
ישראל אביו שלח העני אתי ונקומה ונלכה
ונחיה ול אנמות נם אנחנו וגם אתה גם טפנו

אנכי איצרכו מירי תבקשונו אם לא
הביאתיו אליך והינעתי לפעך וחטאת
לך כל הימים: כילולא התמהמהנו
כיעתה שבע זה פיעמיסו ויאמר אלהם
ישראל אביהם אם כן אפוא זאת
עשו קחו מזמרתה ארץ נבליכם
והורידו לאיש מנחה מיצט צרימיצט
דביש נכאת ולט נטנים וישקדים: וכסף
משנה קחו בידכם ואת הכסף המושג
בפי אמתחתכם תשינו בידכם אולי
משנה הוא: ואת אחיכם קחו וקומו
ישבו אל האיש: ואל ישידי יתן לכם
רחמים לפני האיש וישלח לכם ארת
אחיכם אחר ואת בעמין ואנ כאשר
שכלתי שכלתי: ויקחו האנשים את
המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם
ואת בעמין ויקמו וירדו מצרים ויעמו
לפני יוסף: וירא יוסף אתם את בעמין
ויאמר לאשר על ביתו הבא ארת
האנשים הביתה וטבח טבח והבןמי
אתי יאכלו האנשים בעהרים: ויעש
האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש
את האנשים ביתה יוסף: ויראו
האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השב באמתחתנו
בתחלה אנחנו מוכאים להתגלל
עלינו ולהתגלל עלינו ולקחת אתנו
לעבדים ואת חמרינו ויגשו אל
האיש אשר על בית יוסף וידברו
אליו ופתח הבית: ויאמרו בי אדני
ירד ירדנו בתחלה לישבר אכר:

ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את
אמתחתנו והנה כסף איש בפי
אמתחתו כספנו כמי שקלו וישב
אתו בידנו: וכסף אחר הורדנו בידנו
לישבר אכל לא ידענו מי ישם כספנו
באמתחתנו: ויאמר שלום לכם
אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם
נתן לכם מטמון באמתחתכם כספנו
בא אלי ויגא אלהם את שמיעון:
ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף
ותן מים וירחצו רגליהם ותן מספוא
לחמריהם: ויביעו את המנחה יצר
בוא יוסף בעהרים מי שמעו מי שם
יאכלו לחם: ויבא יוסף הביתה ויבאו
לו את המנחה אשר בידם הביתה
וישתחו לו ארצה: וישאל להם
לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן
אשר אמרתם העודנו חי: ויאמרו
שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקחו
וישתחו: וישא עיניו וירא את בעמין
אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם
הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר
אלהים יחנך בני: וימדר יוסף כי נעמו
רחמי אל אחיו ויבקש לכבות ויבא
החדרה ויבך שמה וירחץ פניו ויעא
ויתאפק ויאמר שימו לי לחם: וישימו
לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האמלץ
אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל
את העפרים לחם פיתועם הוא
למצרים: וישבו לפניו הנכר ככברתו
והיציר כי צירתו ויתמהו האנשים

איש אלד עהו וישא מיטאת מארת
 פניו אלהם ותרב מיטאת בנימן מיטאת
 כלם חטיש ידות וישתו וישכרו נמו :
 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את
 אמתחת האנשים אבל כאשר יכלון
 שאת ושים כסף איש כפי אמתחתו :
 ואת גביע גביע הכסף תשים כפי
 אמתחת הקטן ואת כסף שלכו ויניש
 כדבר יוסף אשר דבר : הכקר אור
 והאנשים שלחו המה וחמריהם : הם
 יצאו את העיר לאהדחיקו ויוסף אמר
 לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים
 והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם
 רעה תחת טובה : הלא זה אשר ישתה
 אדני בו והוא נחש ינחש טרדעתם :
 אשר עשיתם : וישנס וידבר אלהסאת
 הדברים האלה : ויאמרו אליו למה ידבר
 אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך
 מעשות כדבר הזה : הן כסף אשר מיצאו
 כפי אמתחתנו השיבנו אליך מארץ
 כנען ואיך נענב מבית אדניך כסף או
 זהבו אשר ימצא אתו מעבדיך ומת
 וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים : ויאמר
 גם עתה טרדיתם כן הוא אשר ימצא
 אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים :
 ומהרו ויורדו איש את אמתחתו
 ארצה וישתחו איש אמתחתו ויהפיש
 בעזל החל ובקטן כלה ומצא הגביע
 באמתחת בנימן : ויקרעו שמלתם
 וינימס איש על חמרו וישכנו העירה :
 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא

עודני שם ופלו לפניו ארצה ויאמר
 להם יוסף מה המעשה הזה אשר
 עשיתם הלא ידעתם כי נחש ינחש
 איש אשר כמע : ויאמר יהודה מה
 נאמר לאדני מה נדבר ומה ננטדק
 האלהים מיצא את עון עבדיך הגו
 עבדים לאדני נס אפחנו גם אשר נמצא
 הגביע כידו : ויאמר חלילה לי מיצשות
 זאת האיש אשר נמצא הגביע כידו
 הוא יהיה לי עבד ואתם יצלו לשלום
 אל אביכם : ויניש אליו
 יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך
 דבר כאוני אדני ואל יחר אפך כי עבדך
 ככמוך כפר יצא : אדני שאל את
 עבדיו לאמר היש לכם אב או אח :
 ונאמר אל אדני יש לנו אבוקן וילד
 זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לכדו
 לאמו ואכזו אהנו : ותאמר אל עבדיך
 הורדו אלי ואשימה יעני עלי : ונאמו
 אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו
 ויעזב את אביו ומת : ותאמר אל עבדיך אם
 לא יד אחיכם הקטן אתכם לא תספון
 לדאות פניו ויהי כי עלינו אל עבדך אבי
 ונצילו את דברי אדני : ויאמר אבינו שבו
 שבר לנו מעט אבל : ונאמר לא נוכל
 לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו
 וירדנו כלא נוכל לדאות פני האיש
 ואחינו הקטן איננו אתנו : ויאמר
 עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים
 ילדה לי אישתי ויצא האחד מאתו ואמר
 אך טרף טרף ולא ראיתו עד הנה :

פירוש ופירושים על ספר בראשית פרק 44
 ופרק 45
 ופרק 46
 ופרק 47
 ופרק 48
 ופרק 49
 ופרק 50

ולקחתם נס את זה טיב פני וקרדו
אסון והורדתם את שיבתי ברעה
שאלה: ועתה כנאי אל עבדך אבי
והנער איננו אהנו ונפשו קיטורה
בנפשו: והיה כראותו כי אין הנער
ומת והולידו עבדך את שיבתי בנין
אבנו בנין שאלה: כי עבדך עבד את
הנער מעם אבי לאמר אם לא אני אנו
אליך וחטאתי לאכי כל הימים ויענה
ישבנא עבדך תחת הנער עבד לאדני
והנער יעל ים אחיו כי אך אעלה אל
אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע
אשר ימצא את אבי: ולא יכל יוסף
להתאפק לכל הנזנים עליו ויקרא
הוציא כל איש מעלי ולא עמד איש
אתו בהתודע יוסף אל אחיו ויהן את
קלו בכבי וישמעו מצרים וישמע עבתי
פרעה: ויאמר יוסף אל אחיו אנני יוסף
העוד אני חי ולא יכלו אחיו לעשת אתו
כי נכחו מפניו: ויאמר יוסף אל אחיו
גשונא אלי ונשו ויאמר אני יוסף
אחיכם אשר מרתם אתי מצרים:
ועתה אל תעזבו ואל יחר בעיניכם
כי מרתם אתי הנה כי למחיה שלחני
אלהים לפניכם: כי זה שנתים הרעב
בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר
אין חריש וקציר: וישלחני אלהים
לפניכם לשום לכם שארית בארץ
ולהחיות לכם לפליטה גדלה: ועתה
לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים
וישימני לאב לפרעה ולארדון לכל ביתו

ומשל בכל ארץ מצרים: טהרו ועלו
אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בגד
יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים
רדה אלי אל תעמד: וישבת בארץ
גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני
בניך ויאנך ובקרדך וכל אשר לך:
וכל כלתי אתך שם כי עוד חמש שנים
רעב פן תודש אתה וביתך וכל אשר
לך: והנה עיניכם ראות ועיני אחי
בנימין כי פי המדבר אליכם: והנדתם
לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל
אשר ראיתם ומרתם והורדתם את
אבי הנה: ויפל על צווארי בנימין אחיו
ויבך ובנימין ככה על צוואריו וינישק
לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו
אחיו אתו והקל נשמע בית פרעה
לאמר כנאו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה
ובעני עבדיו: ויאמר פרעה אל יוסף
אמר אל אחיך ואת עשו טיבני את
בנייכם ולכו כנאו ארצה בני: ויקראו
את אחיכם ואת בתיכם וכנאו אלי ואתנה
לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את
חלבה הארץ: ואתה צויה את עשו
קחו לכם מארץ מצרים יצילות לטפנט
ולנשיכם ונשאתם את אחיכם ובאתם:
ועיניכם אל תחס על כליכם כי טוב
כל ארץ מצרים לכם הוא: ויעשו בן
בני ישראל ויהן להם יוסף עצלות על
פי פרעה ויהן להם צדה לדרך: לכלם
נתן לאיש הלפת שמלת ולבנימן נתן
שלש מאות כסף וחמש הלפת שמלת:

ולאביו ויטלה מואת ציטה חמרים
נשאים מטוב מצרים ויגזר אתגרת
נשאת מדולחם ומזון לאביו לדרך :
ויטלה אתאהיו וילכו ויאמר אלהכאל
תרגו מדך וייעלו מסצרים ויבאו ארץ
כנען אל ייעקב אביהם ויגדלו לאמר
יעד יוסף חי וכו' הוא משל בכל ארץ
מצרים ויפגלו כי לאהאמין להם ויעשו
אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם
ורא אתה עולות אשר שלח יוסף
ליטאת אתו ותחי רוח ייעקב אביהם :
ויאמר ישראל רבי יעד יוסף בני חילכה
ואראנו בטרכם אמות ויפני ישראל וכל
אשר לו ויבא נארה שבע ויזבח זבחים
לאלה אביו ייעקב ויאמר אלהים ליטוא
במראת הלילה ויאמר ייעקב ייעקב
ויאמר הגני ויאמר אנכי האל אלהי
אביך אל תרא מרדה מצרימה כילגי
עדל אטימך שם אנכי ארד עמד
מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף
יטיה דויעל יענד ויקם ייעקב מבאו
שבע ויטאו בני ישראל את ייעקב
אביהם ואת טפסה ואת נשיהם בניעות
אשר שלח פריעה ליטאת אתו ויקחו
את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו
בארץ כנען ויבאו מצרימה ייעקב וכל
זרעו אתו בני ובני בניו אהו בנתו ובנות
בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה :
ואלה שמות בני ישראל
הבאים מצרימה ייעקב ובניו בכר
יעקב ראובן ובני ראובן חנוך ופלוא

והצרון וכרמי ובני שמעון ימואל וימין
ואהר ויכין ויצחר וישאול בן הכנענית :
ובני לוי גרשון קהת ומררי ובני יהודה
יעראונן ויטלה ופרץ וזרח וימת ער
ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חערן
וחמול ובני ישישכר תולע ופוח ויזב
וישמרן ובני זבלון סרד ואלון ויחלאל :
אלה בני לאה אשר ילדה לייעקב כפרן
ארכ ואת רעה בתו כל נפש בניו ובנותיו
ישלישם וישלשו ובני עד יפזון וחגי
ישוג ואזבן יערי וארודי ואראלי ובני
אשר ימנה וייטה וישוי וכרי יערה
ויטרה אהתם ובני בריעה חבר
ומלכי אל אלה בני זלפה אשר נרתן
לכן ללאה בתו ותלד את אלה לייעקב
יששע ויטרה נפשו בני רחל אשת יעקב
יוסף ובנימין ויולד ליוסף בארץ מצרים
אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרי צמח
אן את מנשה ואת אפרים ובני בנימן
בלע ובכר ואישבל עד אונעמן אהו ראש
מפס וחפים וארד אלה בני רחל אשרו
ילד לייעקב כל נפש ארבעה יצטר ובני
הן חיים ובני נפתלי יחצאל וגוני ויער
וישלם אלה בני בלהה אשר נתן לכן
לרחל בתו ותלד את אלה לייעקב כל
נפש שביעה כל הנפש הכאה לייעקב
מצרימה נא ירבו מלכר נשי בני
יעקב כל נפש יששים ויששים ובני יוסף
אשר ילד לו במצרים נפש ישנים כל
הנפש לבית יעקב הכאה מצרימה
ישבעים :

ואת יהודה שלח לפניו אל
יוסף להורת לפניו בשנה ויבאו ארצה
גשן ויאמר יוסף מרכבתו ויעל לקראת
ישראל אביו בשנה וירא אותו ויפל על
צואריו ויבך על צואריו עוד ויאמר
ישראל אל יוסף אמרת הפעם אחי
ראותי את פניך כי עודך חי ויאמר
יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה
ואגדה לפרעה ואמרה אליו אחיו בתי
אבי אישר בארץ כנען כאו אלי והאנשים
רעיצאן כי אנשי מקנה חזו ויצאנם
ובקרו וכל אשר להם הביאו והיה כי
יקרא לנס פרעה ואמר מה מיניכם
ואמרתם אנשי מקנה חזו יבדיך
מעוררנו וערעתה גם אנחנו גם
אבתנו כי נעבוד תשבו בארץ גשן כי
תועבת מצרים כל רעה יצאנו ויבא
יוסף ויעד לפרעה ויאמר אבי ואחי
ויצאנם ובקרו וכל אשר להם באו
מארץ כנען והנם בארץ גשן וימקנה
אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם
לפני פרעה ויאמר פרעה אל אחיו
מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה
רעה יצאנו יבדיך גם אנחנו גם
אבותינו ויאמרו אל פרעה לגור
בארץ באנו כי אין מרעה ליצאן אשר
לעבדיך כי כנד הרעב בארץ כנען
ועתה ישבונו עבדיך בארץ גשן
ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך
ואחיד באו אליך ארץ מצרים לפניך
הוא במיטב הארץ הושיב את אביך

ואת אחיד יישוב בארץ גשן ואם ידעת
וישבם אנשי חילו שבתם שרי מקנה
על אשר ליו יבא יוסף את יעקב אביו
ויעמדו לפני פרעה ויבך יעקב
את פרעה ויאמר פרעה אל יעקב
כמה ימי שני חייך ויאמר יעקב אל
פרעה ימי שני מגורי שלישים ומאת
שנה מינס ודעים חזו ימי שני חיי ולא
השינו את ימי שני חיי אבתי כימי
מגוריהם ויבך יעקב את פרעה ויצא
מלפני פרעה ויושיב יוסף את אביו
ואת אחיו ויתן להם אחוזה בארץ
מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס
כאשר צוה פרעה ויכלול יוסף את
אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם
לפי הטף ולחם אין בכל הארץ כי כנד
הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ
כנען מפני הרעב וילקט יוסף ארז
כל הכסף הנמצא בארץ מצרים
וכארץ כנען כשנד אשר הם שברים
ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה
ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ
כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי
אפס כסף ויאמר יוסף חכו מקניכם
ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף
ויביאו את מקניהם אל יוסף וירעו
להם יוסף לחם כסוסים ובמקנה
היצאן ובמקנה הבקר ובחמרים
וינהלם בלחם ככל מקניהם בשנה
הקוא ונתתם השנה ההוא ויבאו

אלי בשנה השנית ואמר לו לא נכחד
 מאדני אם תם הכסף ומקנה הכהמה
 אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם
 גויתנו ואדמתנו למה נמות לעיניך גם
 אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו
 בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים
 לפרעה ותרן ותרן ונהיה ולא נמות והאדמה
 לא תישם ויקן יוסף את כל אדמת מיני
 לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי
 חזק יצא להם הרעב ותהי הארץ לפרעה
 ואת העם העבד אתו לצרים מקנה וכל
 מצרים ועד קצהו ורק אדמת הכהנים לא
 קנה כל חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את
 חקם אישרנתן להם פרעה יעל כן לאכסו
 את אדמתם ויאמר יוסף אל העם הן קנתו
 אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה האלנם
 זרעו וזרעתם את האדמה וזה יהיה כתב את
 ונתתם חמישית לפרעה וארבע חידת
 יהיה לכם לזרע הישרה ולאכלכם ולאשו
 בנתיכם ולאכל לטפכם ויאמרו החיתנו
 נמינאחן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה
 ויטם אתה יוסף לחק יצא היום הזה יעל אונת
 מצרים לפרעה לחמי שרק אדמת הכהנים
 לבדם לא היתה לפרעה ויישב ישראל בארץ
 מצרים בארץ גושן ואחוזו ופרו וירבו
 מאד ויחי יעקב בארץ מצרים שנים עשר
 שנה והיימי יעקב שני חייו שנים עשר
 וארבעים ומאת שנה ויקרבו ימי ישראל
 למות ויקרא לבנו יוסף ויאמר לו אסנא
 מצאתי חן בעיניך שישנא ידך תחת ירכי
 ויעשית יצמדי חסד ואמת אלנא תקברי

במצרים וישכבת יעם אכתי ונשאתנו
 ממצרים וקברתני בקרתם ויאמר אנכי
 אעשה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע
 לו וישתחו ישראל על ראשה המטה
 ויהי אחר ידו ברים הלה ויאמר ליוסף הנה
 אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה
 ואת אפרים ויעד ליעקב ויאמר הנה בך
 יוסף כא אלך ויתחזק ישראל וישב על
 המטה ויאמר יעקב אל יוסף אל ישרי
 נראה אלי בלח בארץ כנען ויכרד אתני
 ויאמר אלי הנני כפרך והרביתך ונתתך
 לקהל ימים ונתת את הארץ הזאת לזרעו
 אורך אחות יעלם ויעתה ישני בנד העליון
 יך בארץ מצרים עד כא אלך מצרים הלה
 הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהויה
 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהויעל
 ישם אחיהם יקראו בעחלתם ויאני כנאי מפון
 מתה יעל רחל בארץ כנען בדרך בעור כנרת ארץ
 לכא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא
 בית לחם וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי
 אלה ויאמר יוסף אל אביו כנה כא שור נתן לי
 אלהים בזה ויאמר חסנא אלי ואכריכם ויעני
 ישראל כבודו מזקן לא יוכל לראות ויש אתם
 אליו וישק להם ויחבק להם ויאמר ישראל אל
 יוסף ראה פניך לאפליתי והנה הראה אתי אלהים
 נבאתו עני וירצא יוסף אתם מעסטרכו וישתחו
 לאפוארצו ויחבקו יוסף את שניהם את אפרים
 כי מיטמיט אל ישראל ואת מנשה ביטמאלו
 מימין ישראל ונשאלו ווייטלח ישראל את ימיו
 וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שכלו
 ילרא שמנשה שכל את ידיו כמנשה הכבוד

ויברך את יוסף ויאמר האלהים אלהינו
אכתל לפני ואברהם ויעקב האלהים הרעה
אתי מי עדי ענה היום הזה המלאך הנאל את
נבל ריני בך את העניס ויקרא מהם יטמי
ויטס אנהי אברהם וינהק וידעו לרב בקרב
הארץ ויורא יוסף כי ייטיה אכיו ימינו
יעל ראש אפרים וידינו בנינו ויתמך ידאנו
להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש
מעשה ויאמר יוסף אל אכיו לא נאני כי
זה הנבר שים מינך על ראשו ויטא אנו
ואמר ידי עתי בני עתי נס הוא היה לעם
ונס הוא יעל ואמל אחיו הקטן גדל ממנו
וזרעו יהיה מלא הגנים ויזכר כבוד הוא
לאמור בך יברך ישראל לאמר ייטמך אלהי
כאפרים וכמעשה ויטס את אפרים לפני
מעשה ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי
מת והיה אלהים עמכם והיטיב אתכם אל
ארץ אנתכם וואננתה לך שכם אחד על
אחיך אשר לקחת מיד האמרי בחרבי
וכרשתו
ויקרא יעקב אל בנו ויאמר האכפו ואננה
לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים
הקבצו וישמעו בני יעקב וישמעו אל ישראל
אמכם וראובן נבר אתה נח וראשית אונן
יתר שאותו ירעו פחו בניס אל תהרבי צלית
מיטב אכיו אז חלית ינועי עליה
שמעו וולוי אחים בלי חמס מכרתיהם
בסדס אל תבא נפטי בקהל אל תחד נכדי
כי באפס הרנו איש וברענם יקרו שורו
אור אפס כיעו ויזכרתם כי קשתה אחלק
בי יעקב ואפינס ביישראל

יהודה אתה יודך אחיך ידך בערף אכיו
ישתחו לך כנאכיו ונורא ריה יהודה
מטרף בני עליה כרי צרכין כאריה וכלביא
מי יקימנו לא יסור שבט מיהודה ומחקה
מכין רגלו עד כי יבא שילה ולו יקרת עמי
אכרי ינפו צירה ולי שרקה בני אתנו כנס
בין לביטו וכרם ענבים כותה חלילי ינינו
מייולמן טעם מחלב
זבול לחוף ימים ישכון והוא לחוף אמת
וירכתו על צידו
יששכר חמר צרכין בין המישפתים
וידא מענה כי טוב ואת הארץ כי נעמה
ויטיש כמול כל יחי למס עבדו
הן ידיו עמו כאחד שבט ישראל
יהודה נחש על ידרך שניפן על ארץ
הנשך יעקב כוס ופל רכבו אחור לישויע
קוית יהוה נדנדור ינורגו
והוא יצד יעקב מאשר
ישמעל לחמו והוא יתן מעדני מלך
נפתל אלה שלחה הנתן אמרי
שפר בן פרת יוסף בן פרת
עלי עין בנות צערה עלי שור וימרדו
ורבו וישטמהו בעל הצים ותשכב איתן
קשתו ויפון ורע ידיו מדי אכיו יעקב
מיטס ריעה אנו ישראל כא לאכיו ויעדך
ואת שדי ויברך ברכת שמיס על מכת
תהום רבעת תחת ברכת שדים ורחם
ברכת אכיו נכו על ברכת הורו ירתאות
נביעת על לכתה יין לראש יוסף ולקדך
נזיר אחיו
נעמיין ואביטרף בבקר יאכל עד ול יערב

יחלק שלל: כל אלה שכתי ישראל
שנים יצטרזתה אשר דבר להם אכזה
וימך אותם איש אשר כדכרתו ברך
אתם: ויזעו אותם ואמר אלהם אני יוסף
אל יצמי קברו אתי אל אבתי אל המינה
אשר כשרה צפרון החתי: כמינה אשר
כשרה המכפלה אשר על פני ממרה
כארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה
מאת צפרון החתי לאחות קברו: שמה
קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה
קברו את יצחק ואת רבקה אשתו וישמה
קברתי את לאה: כקנה השדה והמקנה
אשר כוננת בנחת: ויכל יעקב לגנות
את בנו ויאסף רגליו אל המטה ויגויז
ויאסף אל עמו: ויפל יוסף על פני אביו
ויבך עליו ויישקו: ויגויז יוסף את יצחק
את הרנאים לחנט את אביו ויחנטו:
הרפאים את ישראל: וימלאו את בניו
יוספין יוספין יוספין יוספין ויבנו אתו
מיערים שבעים יום: ויגברו ימי בניתו
וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם
נא מינאתי חן בעיניכם דברו נא באוני
פרעה לאמר: אבי השביעי לאמר
הנה אנכי מת מקברי אשר בריתי לי
כארץ כנען שמה תקברני ויעתה אעלה
נא ואקברה את אבי ואשובה: ויאמר
פרעה עלה וקבר את אביך נא אשר
השביעי: ויגויז יוסף לקבר את אביו
ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקני ביתו
וכל זקני ארץ מצרים: וכל בית יוסף
ואחיו ובית אביו רק טפסו ונאנסו ונקונו

יעטו בארץ נשן: ויגויז יוסף ונסרוב גם
פריטי ויהי הבחנה כנר מאד: ויבאו
יער צרף האטוד אשר בני צרף הידרן ויכפרו
טב מספר גדול וכנר מאד ויגויז יוסף
אבל ישכנת ימים: וידא יושב הארץ
הכנעני את האבל בנרן האטוד ויאמרו
אבל נכר זה למצרים על כן קראי שמה
אבל מצרים אשר בער הידרן: ויגויזו
כנו לו כן כאשר עוס: וישאו אתו בניו
ארצה כנען ויקברו אתו כמערת שדה
המכפלה אשר קנה אברהם את השדה
לאחות קברו מאת צפרון החתי על פני
ממרה: ויגויז יוסף מצרימה הוא ואחיו
וכל העלם אתו לקבר את אביו אחרי
קברו את אביו: וידאו אחי יוסף כי מת
אביהם ויאמרו לו ייטכנו יוסף והשב
יישכלנו את כל הדעה אשר נמלנו אתו:
ויגויז אל יוסף לאמר אביך צוה לפני כותו
לאמר: כה תאמרו ליוסף אנא ישא נא
פשינא חיד וחסאתם כירעה גמלוד
ועתה שאנא לפשינא עבדי אלהי אביך
ויבך יוסף בדברם אליו: ויילכו גם אחיו
ויפלו לפניו ויאמרו הגנו לך ליעבדים:
ויאמר אלהם יוסף אל תראו כי התחת
אלהים אני: ואתם חשבתם עלי דעה
אלהים חשבה לטובה למען עשה
כיום הזה להחית עמרכו: ויעתה אל
תראו אנכי אבל כל אתכם ואת טפכם
וינחם אותם וידבר על לבם: וישב
יוסף במצרים הוא ובית אביו על
ויחי יוסף מאה ויגשר שנים:

וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם
 בני מכר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף
 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים
 פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן
 הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע
 לאברהם ליתן קולי יצק בו וישני
 יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד
 אלהים אתכם והעלה את יצמת
 מזה ויומת יוסף בן מאה ועשר שנים
 ויחנטו אתו ויישם כארון בני ערים :

ואלה שמות בני ישראל הנאים
 מצרימה את יעקב אישוביתו באו :
 ראובן שמיעון לוי ויהודה ישישכר
 זבולן ובנימן דן ונפתלי גר ואשר
 ויהי כל נפש יצא ירך יעקב שבעים
 נפש ויוסף היה במצרים ויומת יוסף
 וכל אחיו וכל הדור ההוא וכני ישראל
 פרו וישרעו וירבו וייצמו במאד מאד
 והמלאה הארץ אתם :
 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא
 ידע את יוסף ויאמר אל עמו הנה עם
 בני ישראל רב ועצום ממנו הנה
 נתחכמה לנו פן ירבה והיה כיתקראנה
 מלחמה ונטקף גם הוא על שנינו
 ונלחם בנו ונלה מן הארץ וישמו עליו
 שרי מסרים ליעזוב ענתו בסבלתם ויבן
 ערי מסכנות לפרעה את פתם וארז
 רעמסס וכאשר יענו אתו בן רב הון
 יפרץ ויקצו מפני בני ישראל ויעבדו
 מצרים את בני ישראל בפרך וימרו
 את חייהם בני עבדה קשה בחמר ובלבנט
 וכל עבודה כשדה את כל עבדתם
 אשר עבדו בהם כפרך ויאמר מלך
 מצרים למילדת העברות אשר שם
 האחת שפרה ושם השנית פועה
 ויאמר בלדכן את העברות וראיתן
 על האבנים אם בן הוא והמתן ארנו
 ואם בת הוא וחיה ותראן המילדת
 את האלהים ולא יגשו כאשר דבר
 אליהן מלך מצרים ותחיינ את הילד
 ויקרא מלך מצרים למילדתו ואמר
 מדוע עשיתן הן הן חיות ואת
 הילדים ותאמרן המילדת אל פרעה כרא

בנשים המצרות העברית כחיותה
בטרם תבוא אליהן המילדת וילדו :
ויטב אלהים לם לידת וירכב העם וינצו
מאד ויהי כי ידאו המילדת את האלהים
ויניש להם פתים ויניצו פריעה לכל צפו
לאמר כל הבן הילוד הארה תשליכהו
וכל הבת תחיון
וילך איש מבת לוי ויקח את בת לוי :
ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו מיטוב
הוא ותצננהו שלשה ימים ולא ילה
יעד הצניעו ותקח לו תבת נמא ותחמה
בחסד וכפת ותשם בה את הילד ותשם
בסוף על שפת היאר ותתנב אחרע
מרחק לדיעה מה יעשה לו ותדר בת
פריעה לדחץ על היאר וניצתה הלטת
על יד היאר ותרא את התנה בתוך הסוף
ותשלה את אמתה ותקחה ותפתח
ותראהו את הילד והנה נער ככה
ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים
זה ותאמר אחתו אל בת פריעה האלך
וקראתי לך אשה מינקת מן העברית
ותניק לך את הילד ותאמר לה טת
פריעה לך ותלך הינמה ותקרא את
אם הילד ותאמר לה בת פריעה היליכי
את הילד הזה והניקהו לי ואני אתן את
שכרך ותקחה אשה הילד ותניקהו :
ויגדל הילד ותכארו לת פריעה ויהי
לה לכן ותקרא שמו משה ותאמר כי
מן המים משיתיהו ויהי בימים ההם
ויגדל משה ויצא אל אחיו וידע
כסבלתם וירא איש מצרי מכה איש

ינרי מאחיו ויפן סה וכה וירא כי אין
אישוך אתה מצרי ושמעו בחול :
ויצא כיום השני והנה שני אנשים
עברים נעים ויאמר לדישני למה תכה
דינך ויאמר מי שמך לאיש שר וישפט
עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הונת
אתה מצרי וירא משה ויאמר אכן
נודע הדבר וישמעני פריעה את הדבר
הזה ויבקש להרג את משה ויכרח משה
מפני פריעה וישב בארץ מדן וישב על
הבאר ולכהן מדן שכיבנות ותכאנה
ותדלנה ותמלאנה את הרהמים להשקות
יצאן אביהן ויבאו הרעים ויערשו
ויקם משה וישען וישק את צאנם :
ותכאנה אל ריעאל אביהן ויאמר מדוע
מהרתן באהים ותאמרן איש מצרי
הצילנו מיד הרעים ונסדלה דלה לנו
ויישק את הצאן ויאמר אל בעתו ואני
למה זה יעמתן את האיש קראן לו ואני
לחם ויואל משה ליטבת את האיש
ויתן את צפרה מתו למישה ותלד בן
ויקרא את שמו ערשם כי אמר צר היית
בארץ נכריה :
ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים
ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותוע
שוניתם אל האלהים מן העבדה וישמע
אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את מיתו
את אברהם את יצחק ואת יעקב וירא אלהים
את בני ישראל וידע אלהים ומישה
הקריעה את צאן יטרו חתנו סהן מדן ויעתג את
הצאן אחר המדבר ויבא אל הרהאליס חרבה :

ספר שמות
פרק יג
פסוק יג

וירא מלאך יהוה אליו בלכת אשמתון
 הסע וירא והנה הסעה ביער באש והסעה
 איננו אבל ויאמר משה אסרה נביא
 ויראה את המראה הגדל הזה מדוע
 לא יבער הסעה וירא יהוה כי סר לדעות
 ויקרא אליו אלהים מתוך הסעה ויאמר
 משה משה ויאמר הנני ויאמר אל
 תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי
 המקום אשר אתה עומד עליו אדמת
 קדש הוא ויאמר אנכי אלהי אביך
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל
 האלהים ויאמר יהוה ראה ראית את
 יעני עמי אשר נבצרים ואת צעקתם
 שמעתי כי פני נגישו כי ידעתי את מכאובי
 וארר להציל מיד מצרים ולהעלותו מן
 הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל
 ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני
 והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבוכי
 ויעתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי
 וגם ראיתי את הלחין אשר מצרים
 לחצים אתם ויעתה לכה ואשלחך אל
 פריצה והווצא את יעמי בני ישראל ה
 כמצרים ויאמר משה אל האלהים מי
 אנכי כי אלך אל פריצה וכי אוציא את בני
 ישראל ממצרים ויאמר כי אהיה עמך
 וזה הלך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאן
 את העם ממצרים תעברון את האלהים
 על החר הזה ויאמר משה אל האלהים
 הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם
 אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי

מה שמו מה אמר אלהים ויאמר
 אלהים אל משה אהיה אשר אהיה
 ויאמר מה תאמר לבני ישראל אהיה
 שלחני אליכם ויאמר יעזר אלהים אל
 משה כהתאמר אל בני ישראל יהוה
 אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה
 ישמי לעלם וזה זכרי לדרדריך ואספת
 את זקני ישראל ואמרת אלהים יהוה
 אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם
 יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם
 ואת היצטו לכם נמצרים וואמר איננה
 אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני
 והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבוכי
 אל ארץ זבת חלב ודבש וישמעו לקחך
 ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים
 ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים
 נקרה עלינו ועתה לכה נא ארץ שלשת
 ימים נמדבר ונבחה ליהוה אלהינו ואני
 ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים
 להלך ולא יבד חוקה וישלחתי את ידי
 והכית את מצרים ככל נפלאותי אשר
 אינשה בקרבן ואחרי כן ישלח אתכם
 ונתתי את חן העם הזה מעני מצרים
 והיה כיתלכון לא תלכו ריקסו וישאלה
 אשה משיבנתה ומערת ביתה כלי כסף
 וכלי זהב ושמלת וישמתם על נפשכם
 ויעל בנותיכם וינעלתם את מצרים ויען
 משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא
 ישמעו בקולי כי אמרו לא נראה אלך
 יהוה ויאמר אליו יהוה מה בדרך

יעזר

ויאמר משה ויאמר היטלנו ארצה
 וישלח ארצה והיה לעשוינס משה
 מפני ויאמר יהוה אל משה שלח ידך
 ואחז בנבו וישלח ידו ויהוק בו ויהי למטה
 כנפו למינן יאמיט כי נראה אליך יהוה אלהי
 אנתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב ויאמר יהוה לו יעור הנאני ידך
 בחקך ובא ידו בחקו וירגא הורעה ידו
 כיער עת כשלנו ויאמר השב ידך אל חקך
 וישב ידו אל חקו וירגא מחקו והנה
 יטנה כניטרו והיה אם לא יאמינו לך
 ולא ישמיעו לקל האת הראשון והאמינו
 לקל האת האחרון והיה אם לא יאמינו
 גם לשני האתות האלה ולא ישמיעו ו
 לקלך ולקחת ממני האר ושנכרת
 היבשה והיו המים אשר תקח מן האר
 והיו לדם כי כישת ויאמר משה אל יהוה
 כי אדני לא איש דברים אנכי נכמתמול
 נכמי שלש נכס כאודרך אל עבדך כי
 כנרפה וכנר לשון אנכי ויאמר יהוה
 אליו מי טפפה לאדם או מי יטוס אלני
 או חרש אופקח או עור הלא אנכי יהוה
 וצתה לך ואנכי אהיה עם פך והוריתך
 אשר תדבר ויחראף יהוה כמשה ויאמר
 הלא אהרן אחיך הלוי ידי עמי כי דבר
 ידבר הוא ונכמה הוא יצא לקראתך
 וראך וישמח בלבו ודברת אליו וישמח
 את הדברים בפני ואנכי אהיה עם פך
 ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר
 תעישון ודבר הוא לך אל העם והורה
 הוא יהיה לך לפה ואפתה תהיה לו ללוחי

ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה
 באת האתת
 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו
 אלה נא ואיטובה אל אחי אשר בני צרים
 ואראה הינדס הייב ויאמר יהוה למשה
 לך לשלם ויאמר יהוה אל משה במדן
 לך שני צרים כי מתו כל האנשים
 המבקשים את הנפיץ ויקח משה את
 אשתו ואת בניו וירכנס על החמר וישב
 ארצה מצרים ויקח משה את מטו
 האלהים בידו ויאמר יהוה אל משה
 בלכתך לשוב מצרים ראה כל המפתח
 אשר ישמתי בידך ועשיתם לפני פרעה
 ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם
 ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני כנרי
 ישראל ויאמר אליך שלח את בני וינינו
 ותמאן לשלחו העה אנכי הרגאת בנך
 בנך ויהי בידך במלון ויפגשו יהוה
 ויבקיטהמיתו ותקח צפרה צר ותנרת
 את צרלת בנה והנען לדגלו ותאמר כי
 התנדמים אתה לי וירף מכנו או אמרה
 חתן דמים למולת
 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה
 המדבר וילך ויפגשו סדר האלהים
 וישקלו ויטו משה לאהרן את כל דברי יהוה
 אשר שלחו ואת כל האת אשר צוהו
 וילך משה ואהרן ואספוא את כל זקני בני
 ישראל וידבר אהרן את כל הדברים אשר
 דבר יהוה אל משה ויעש האתת לעיני העם
 ויאמן העם וישמיעו כיפקד יהוה את בני
 ישראל וכיראה את עמם ויקרו וישתחוו

ואחר באומשה ואהרן ואמרו אל פרעה
כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי
ויחננו לי במדבר: ויאמר פרעה מי יהוה אשר
אשמע נבקלו לשלח את ישראל לאידעתי
את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: ויאמרו
אלהיה עבדים נקדא עלינו נלכה נא דרך
שלשת ימים במדבר ונכחה ליהוה אלהינו
פן יפגענו בדבר או בחרב: ויאמר אלהם
מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו
את העם ממעשיו לכו לסמלתכם: ויאמר
פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשמתם
אתם מסבלתם: וייע פרעה כיום ההוא
את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר:
לא תאספון לתת תבן לעם ללכן הלבנים
כתמול שלשם הם ילכו וקיששו להם
תבן: ואת מתנת הלבנים אשר הם עשים
תמול שלשם תשימו עליהם לא תדעו
ממנו כי ערפם הם על כן העקבים
לאמר נלכה נכחה לאלהינו: תכבד
העבדה על האנשים וינשו כהוא לישע
בדברי שקר: ויצאו נגשי העם ושטריו
ויאמרו אל העם לאמר סה אמר פרעה
אינני נתן לכם תבן: אתם לכו קחו לכם
תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מענותם
דבר: ויפין העם בכל ארץ מצרים לקישש
קישלתבן: והנגשים אצים לאמר כלו
מינשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות
התבן: ויכו שטר בני ישראל אשר שמו
עלהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא
כליתם הקבם ללכן כתמול שלשם גם
תמול גם היום: ויבאו שטר בני ישראל

וינעקו אל פרעה לאמר למה תעשה
סה לעבדיך: תבן אין נתן לעבדיך ולבנים
אמרים לט עשו והנה עבדיך מכים
וחטאת עמך: ויאמר ערפם אתם ערפם
על כן אתם אמרם נלכה נכחה ליהוה:
ועתה לכו עבדו ותבן לא יעתן לכם ותבן
לבנים תתנו: ויראו שטר בני ישראל
אתם כרע לאמר לא תגרעו מלבניכם
דבר יום ביומו: ויפגעו את משה ואהרן
אהרן נזבים לקראתם כעצאתם מאת
פרעה: ויאמרו אלהם ידא יהוה עליכם
וישפט אשר הבאתם את ריחני
בעיני פרעה ובעיני עבדי לתת חרב
בדם להרגנו: וישב משה אל יהוה
ויאמר אדני למה הריעתה לעם הזה
למה זה שלחתני: וטאו כאתי אל פרעה
לדבר בשמך הרע לי עם הזה והצל לא
הצלת את עמך: ויאמר יהוה אל משה
עתה תראה אשר אעשה לפרעה מכי
חוקה ישלחם וכי חוקה ירשם מארצו
וידבר אלהים אל משה
ויאמר אליו אני יהוה: וארא אל אברהם
אליעזק ואל יעקב סאל ישרי וישמי
יהוה לא נודעת להם: וגם הקמתי את
בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען
את ארץ מצרים אשר גרו בה: וגם אני
שמעתי את נאקת בני ישראל אשר
מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי:
לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי
אתכם מתחת סבלת מצרים: והצילתי
אתכם מעבדתם ונאלתי אתכם בזרוע

נטויה ובשפטים גדלים: ולקחת אתכם
לי לעם והיית לכם לאלהים וידעתם כי
אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחן
סבלות מצרים: והבאתי אתכם אל הארץ
אשר משאתי את ידי לתת אתה לאברהם
ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה
אני יהוה וידבר משה כן אל בני ישראל
ולא שמעו אל משה מקצת רוחו ומעבה
קשה:

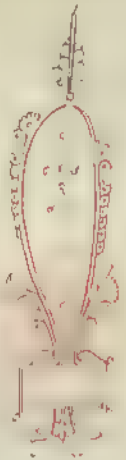
וידבר יהוה אל משה לאמר: באדבר אל
פרעה מלך מצרים וישלח את בני
ישראל מארצו: וידבר משה לפני יהוה
לאמר: הן בני ישראל לא שמעו אלי
ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויגוס
אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים
להוציא את בני ישראל מארץ מצרים:
אלה ראשי בית אנתם בני
ראובן בכר ישראל חנוך ופלוה חצרן
זכריאל אלה משפחת ראובן: ובני שמעון
ימואל וימין ואהרן ויכין ויצחר וישאול
הכנעני אלה משפחת שמעון: ואלה
שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת
ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים
ומאת שנה: ובני גרשון לבני ושמעי
למשפחתם: ובני קהת עמרם ויצהר
וחכרון ועיאל ושני חיי קהת שלש
ושלשים ומאת שנה: ובני מררי מחלי
ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם:
ויקה עמרם את יוכבד דדתו ללאשה

ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי
עמרם שבע ושלשים ומאת שנה: ובני
יצהר קרח ונפג וזכרי: ובני עיאל מישאל
ואלנפן וסתרי: ויקח אהרן את אלישבע
בת עמישב אחות נחשון לו לאשה ותלד
לו את נכואת אביה ואאת אלעזר ואת
אתמר וזבני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף
אלה משפחת הקרח: ואל עזר בן אהרן
לקח לו מנעת פטיאל לו לאשה ותלד
לו את פנחס אלה ראשי אבות הלויים
למשפחתם: הוא אהרן ומשה אשר
אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל
מארץ מצרים על צבאתם: והם המדברים
אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני
ישראל ממצרים הוא משה ואהרן:

ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים:
וידבר יהוה אל משה לאמר:
אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את
כל אשר אני דבר אליו: ויאמר משה לפני
יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע
אלי פרעה:

ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים
לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: ואתה
תדבר את כל אשר אצוץ ואהרן אחיך
ידבר אל פרעה וישלח את בני ישראל
מארצו: ואני אקשה את לב פרעה: והרבית
את אהרן ואת מופת בארץ מצרים: ולא ישמע
אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי
את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים
כשפטים גדלים: וידעו מצרים כי אני יהוה כנסתי
את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם:

ויניש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם
 בן עשו ומשה כן שמנים שנה ואהרן בן
 שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה:

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
 כי דבר אלכס פרעה לאמר תנו לכם מופת
 ואמרת אל אהרן קח את מטך והישלך
 לפני פרעה יהי לתנין: ויכא משה ואהרן
 אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה
 וישלך אהרן את מטתו לפני פרעה ולפני
 עבדיו והיו לתנין ויקראנס פרעה לחמני
 ולכשפים ויעשו גם החרטמי מצרים
 בלחמיהם כן וישלכו איש מטתו וידו
 לתנינס ויבלע מטת אהרן את מטתם:
 ויחוק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר
 דבר יהוה: ויאמר יהוה אל
 משה בכך לב פרעה מאן לשלח העם:
 לך אל פרעה ובקרה העם יצא הפימרה
 ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה
 אשר נהפך לנחשתה כידך: ואמרת
 אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך
 לאמר שלח את עמי ויעבדני כמדבר
 והנה לא שמיעת יעדתי: פה אמר יהוה
 בואת תדיע כי אני יהוה הנה אנכי מטה
 במטה אשר בידו על המים אשר ביאר
 ונהפכו לדם: והנה אשר ביאר תמורת
 ובאשה יאר ונלאו מצרים לשתות מים
 מן היארו: ויאמר יהוה אל
 משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה ידך
 על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם
 ויעל אנמיהם ויעל כל מקוה מימיהם והיו

דם והיה דם בכל ארץ מצרים וביצנים
 ובאנשים: ויעשו כן משה ואהרן כאשר
 צוה יהוה וירם כמטת ויד את המים אשר
 ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו והפכו
 כל המים אשר ביאר לדם: והנה אשר
 ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים
 לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ
 מצרים: ויעשו כן חרטמי מצרים בלחמיהם
 ויחוק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר
 דבר יהוה: ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא
 שת לבו גם לאתו ויחפרו כל מצרים
 סביבת היאר מים לשתות כלא יכלו
 לשתות ממימי היאר: וימלא שבעת
 ימים אחר הכות יהוה את היאר:

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת
 אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני
 ואם מאן אתה לשלח העם אנכי נגף את
 כל נמליך בצפרדעים: וישרץ היאר צפרדעים
 ויעלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך
 ובבית עבדיך ובעמך ובתנודיך ובמשאוותיך:
 ובכה וביצמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים:
 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה
 את ידך במטך על הנהרות על היארים
 ויעל האנמים והעל את הצפרדעים על
 ארץ מצרים: ויט אהרן את ידו על מימי
 מצרים והעל הצפרדעים ונתכס את ארץ
 מצרים: ויעשו כן חרטמי מצרים
 ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים:
 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר
 העתירו אלי יהוה ויסר הצפרדעים ממני

וכי עמי ואישלחה אתה הינם ויזכרו ליהוה
ויאמר משה לפרעה התפאר עלי לנתי
איעתיד לך וליעבדיך וליעמך להכרית
היצרדעים מסך ומסתך רק ביאר
תשארה: ויאמר למחר ויאמר כדרכך
לענין תדיעני אין כיהוה אלהינו: וכרו
היצרדעים מסך ומסתך ומיעבדיך
וניעמך רק ביאר תשארה וינאמשה
ואהרן מינספרעה ויעקמשה אלהו
יעדבר היצרדעים אשר שם לפרעה:
ויעש יהוה כדבר משה וימתו היצרדעים
מן הכתים מן החצרות מן השדות ויעשו
אתם חמדם חמרכו ותכאיש הארץ: וידא
פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו
ולא שמע אלם כאשר דבר יהוה:
ויאמר יהוה אל משה אמר
אל אהרן נטה את מטך והך את עפר
הארץ והיה לכנס נבל ארץ מצרים:
ויעשו כן ויטאהרן את ידו כמטה הוה
את עפר הארץ ותהי הכנס כאדם
ובבהמה כל עפר הארץ היה הכנס ככל
ארץ מצרים: ויעשו כן החרטמים
כל טיהם להוציא את הכנים ולא יכלו
ותהי הכנס כאדם ובבהמה: ויאמרו
החרטמים אל פרעה אעבע אלהים
הוא ויחוק לב פרעה ולא שמע אלם
כאשר דבר יהוה: ויאמר
יהוה אל משה השכם כבקר והתיעב
לפני פרעה הנה יוצא המיטה ואמרת
אליו טה אמר יהוה שלח עמי ויעטני:
כי אם אינך משלח את עמי הנני משלח

כך וכיעבדיך וכיעמך ובכתך את העיב
ומלאו כתי מצרים את העיב וגם האדמה
אשר הם עליה וזה הפלתי כיום החוה
את ארץ גשן אשר עמי יעמד עליה
לבלתי היות שם ערב למיען תדיעני אני
יהוה בקרב הארץ: וישמתי פרדת בין עמי
ובין עמך למחר יהיה האתה הוה: ויעש
יהוה כן ויבא ערב כבד ביה פרעה
ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת
הארץ מפני הערב: ויקרא פרעה אל
משה ולאהרן ויאמרו לכו זכור לאלהינו
כארץ: ויאמר משה לאנבון ליצטות
כן כי תוענת מצרים מכח ליהוה אלהינו
הזטבחה אתה וצבת מצרים ליצניהם
ולא יסקלנו: דרך שלשת ימים נלך
במדבר וזכחנו ליהוה אלהינו כאשר
יאמר אלינו: ויאמר פרעה אנכי אשלח
אתכם וזכחתם ליהוה אלהיכם במדבר
רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו
ביצרו: ויאמר משה הנה אנכי יוצא
מיעמך והעתרת אל יהוה וסרה הערב
מפרעה מי עבדיו ומעמו כחר רק אליס
פרעה התל לבלתי שלח אתה הינס לזנח
ליהוה: וינאמשה מעספרעה ויעתר
אל יהוה: ויעש יהוה כדבר משה ויסר
הערב מפרעה מי עבדיו ומעמו לאנשאר
אחד: וכבד פרעה את לבו נס בפנים הזאת
ולא שלח אתה ינס:
ויאמר יהוה אל משה כא אל פרעה
ודברת אליו כה אמר יהוה אל
היצרים שלח את עמי ויעבדני:

כי אם מאז אתה לשלח ויעודך מחזק
 בסי הנה ידיהוה הויה נמקנך אשר
 נשדה בסוסים בחמרים בנמלים נמקו
 וביצאן דבר ככד מאד וזהפלה יהוה
 בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים
 ולא ימות ממל לבני ישראל דבר וישנ
 יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה
 הדבר הוה בארץ ויעש יהוה את
 הדבר הוה ממחרת ויכת כל מקנה
 מצרים ומקנה בני ישראל לא מת
 אחד וישלח פריעה והנה לא מת
 נמקנה ישראל יעד אחד ויכבד לנעו
 ולא שלח את היעב:

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו
 לכם מלא הפניכם פח כבשן וזרקו
 משה השמימה לעיני פריעה ויהוה
 לאבק על כל ארץ מצרים והיה על
 האדם ועל בהמה לשחין פרח
 אביעבית בכל ארץ מצרים ויקרו
 את פיה הכבשן ויעמדו לפני פריעה
 ויזרק אתו משה השמימה ויהי שחין
 אביעבית פרח כאדם ובהמה וילא
 יכלו החרטמים לעמד לפני משה
 מפני השחין כי היה השחין בחרטום
 ובכל מצרים ויחזק יהוה את לב פריעה
 ולא שמי נאלחם כאשר דבר יהוה
 אל משה ויאמר
 יהוה אל משה השכם בנקר והתיעב
 לפני פריעה ואמרת אליו מה אמר
 יהוה אלהי העברים שלח את עמי
 ויעבדני כי בפעם הזאת אני שלח

את כל מנפתי אל לבך ובעבדך ובעמך
 בעבור תדע כי אין נמני בכל הארץ
 כי יעשה שלחתי את ידי ואך אותך
 ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ
 ואולם בעבור זאת העמדתך בעבור
 הראתך את נחי ולמיען ספר שמי בכל
 הארץ ויעודך מסתלל בעמי לבלתי
 ישלחם הנני ממטיר בעת מחר ברד
 ככד מאד אשר לא היה כמהו נמצים
 למן היום הוסדה וער עתה ועתה
 שלח העז את מקנך ואת כל אשר
 לך בשדה כל האדם והבהמה אשר
 ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד
 עלהם הברד ומתו הוה את דבר
 יהוה מיעבדי פריעה הנקס את עבדיו
 ואת מקטרו אל הסתים ואשר לא
 יש לו אל דבר יהוה ויעוב את עבדיו
 ואת מקנהו בשדה:

ויאמר יהוה אל משה נטה את ירך
 על השמים ויהי ברד בכל ארץ
 מצרים על האדם ועל בהמה ועל
 מל' עשבה שדה בארץ מצרים ויש
 משה את מטהו על השמים ויהוה
 נתן קלת וברד ותהלך איש ארצה
 וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים
 ויהי ברד ואיש מתלקחת נתון הברד
 ככד מאד אשר לא היה כמהו בכל
 ארץ מצרים מאז היתה לגויו ויד
 הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר
 בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל
 עשב השדה הסה הברד ואת כל עין

ח' שדה שברוק בארץ נטון אשר
 ישם בני ישראל לא היה ברד וישלח
 פריעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר
 אלהם חטאתי הפעם יהוה העדיק
 ואני וינמי הדינים: הניתרו אליהו
 ורבמה תקלת אלהים ומד ואשלחה
 אתכם ולא תספון לעמד ויאמר אליו
 משה כיצאתי אתה יעד אפרש את
 כפי אל יהוה הקלות יחלון והברד
 לא יהיה עוד למען תדע כי יהוה
 הארץ: ואתה ויברך ידעת כי טרם
 תדאון מפני יהוה אלהים והפשתה
 וחשערה נכתה מהישערה אביב
 והפשתה גביל והחטה והכסמת לא
 נכו כי אפילתה: ויצא משה מעם
 פריעה אתה עירו ופרש שכמו אל יהוה
 ויחדלו הקלות וחברד ומטר לא נתך
 ארצה ויורא פריעה כי חול המטר
 וחברד והקלות ויסף לחטא ויכבד לו
 הוא ויעבדיו ויחזק לב פריעה ולא
 שלח את בני ישראל כאשר דר יהוה
 ביד משה:

ויאמר יהוה אל משה כא אל פריעה
 כי אני הכבדתי את לבו ואת לב יעבדיו
 למען ישת יאתי אלה בקרבנו ולמיין
 תספר באוזני נך וכן בך את אשר
 התעללה במצרים ואת אתתי אשר
 שמתי כם וידעתם כי אני יהוה ויבא
 משה ואהרן אל פריעה ויאמרו אליו
 טה אמרי יהוה אלהי הצברים יעד מתי
 מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני:

כי אסמאן אתה לשלח את עמי הנני
 מביא מחר ארבה נביך: וכסה את
 עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ
 ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם
 מן הברד ואכל את כל העין העמר
 לכם מן השדה: ומלא אותך וכתתי מ
 עבדך וכתתי כל מצרים אשר לא ראו
 אנתך ואכות אנתך מיום היותם על
 האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם
 פריעה: ויאמרו עבדי פריעה אליו יעד
 מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את
 האנשים ויעבדו את יהוה אלהים
 הטרם תדע כי אמה מצרים ויושב
 את משה ואת אהרן אל פריעה ויאמר
 אלהם לכו עבדו את יהוה אלהים מי
 ומה הלכים: ויאמר משה בנערינו
 ובקמנו נלך בכננו ובכנותנו בעאננו
 ובכקדנו נלך כי חני יהוה לנו ויאמר
 אלהים יחן יהוה עמכם כאשר
 אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה
 נגד פניכם: לא כן לכונא הנכרים ויעבדו
 את יהוה כי אתה אתם ממקשים ויערש
 אתם מאתפני פריעה:

ויאמר יהוה אל משה נטה ירך
 על ארץ מצרים בארבה ויעל על
 ארץ מצרים ויאכל את כל עשב
 הארץ את כל אשר השאיר הנד:
 ויטמשה אתמטהו על ארץ מצרים
 ויהוה נהג ויחזקדים בארץ כ
 הזם ההוא וכל הלילה הנקר
 היה ורוח הקדים נשא את הארבה:

ויצל הארבה על כל ארץ מצרים וינח
בכל גמל מצרים כבד מאד לפניו לא
היה כן ארבה כמותו ואחריו לא היה
כן ויכס את יבן כל הארץ ותחישך
הארץ ויאכל את כל יבן הארץ ואת
כל פרי היבן אשר הותיר הברד ולא
נותר כל ידק בעין וביבן היבן הנולד
ארץ מצרים וימהר פרעה לקרא
למיטה ולאחריו ואמר חטאתי ליהוה
אלהיכם ולכבודי עתה שא נא חטאתי
אך הפינכם והיעתירו ליהוה אלהיכם
ויסר מעלי רק את המות הזה ויצא
מעב פרעה ויעתר אל יהוה ויהפך
יהוה רוחים חזק מאד ויישא ארבע
הארבה ויתקעו וימהפוך לא משאר
ארבה אחר ככל גמל מצרים ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא שלח את
בני ישראל
ולאמר יהוה אל מיטה נטה ירך על
השמים ויהי היסך על ארץ מצרים
וימיש חשך ויט מיטה את ידו על
השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ
מצרים שלשת ימים לאראו איש
את אחיו ולא קמו איש מתחורניו
שלשת ימים ולכל בני ישראל היה
אור כמו שכתם ויקרא פרעה אל
מיטה ויאמר לנו נכדו את יהוה רק
ינאנכם ובקרכם ינאנכם טפכם ילך
יעמכם ויאמר מיטה גם אתה תרנן
בידנו ובחיס ויגלה ויגטנו ליהוה
אלהינו ונתם כקננו ילך עבט לא

השאל פרסה כימנו נקח לינכר
את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה
ניצט את יהוה עד כאנו שמה ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא אבה לישלחם
ויאמר לפרעה ילך מעלי היסכר ילך
אל תספר אות פני כי יכיר אתך פני
תמות ויאמר מיטה כן דברת לא אספר
יעזראות פניך
ויאמר יהוה אל מיטה יעזר נגע אחר
אביא על פרעה ויעל מעדים אחרים
כן יישלח אתכם מזה כשלחו כלה
גרש צרש אתכם מזה דבר נגה
באוצה העם וישאלו איש מאת רעהו
ואישה מאת רעהה כל נכסף וכל זונה
ויתן יהוה את הן העם כי עני מצרים
גבה איש משה גדול מאד בארץ
מצרים כי עני עבדי פרעה וביעני
העם ויאמר
מיטה פה אמר יהוה כחצת הלילה
אני יוצא בתוך מצרים ומת כל בכור
בארץ מצרים מבכור פרעה הישב
על כסאו עד בכור השפחה אשר
אחר הרחים וכל בכור בהמה והיתה
עניקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר
כמהו לאנהיתה וכמהו לא תקף וכל
בני ישראל לא יחדן כלב לישנו למאיש
ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה
יהוה בין מצרים ובין ישראל ויגדלו
כל עבדי אלה אלי והשתחוו לי
לאמר צא אתה וכל העם אשר
ברגלך ואחרי כן אצא ויצא מעמכם

פרעה כחרי אףו

ויאמר יהוה אל משה לא
ישמע אליכם פריעה למינן רבות
מופתי בארץ מצרים ומישה ואהרן
ינישו את כל המפתים האלה לפני
פריעה ויחזק יהוה את לב פריעה ולא
יטלח את בני ישראל מארצו

ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן בארץ
מצרים לאמרו החדש הזה לכם
ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדש
השנה ודברו אל כל עדת ישראל
לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם
איש ששה לבית אבת ששה לבית ואם
ימעט הבית מהיות משה ולקח הוא
ויטכנו הקרב אל ביתו במבטת נפשת
איש לפי אכלו תכסו על הישהו ששה
המים זכר בני שנה יהיה לכם מן הנכשין
ומן העוים תקחו ויהיה לכם למשמרת
עד ארבעה עשר יום לחדש הזה
ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין
היצרבים וילקחו מן הדם ועתנו על שתי
המוזות ועל המשקוף על הבתים
אשר יאכלו אותו בהם ואכלו את
הבשר בלילה הזה על איש וסמורת
על מדריכי יאכלו ואל האכלו מפני
נאובשל מכשל נמים כי אם על איש
ראשו על כרצו ויניל קרבנו ולא תותירו
ממנו עד בקר והעדר ממנו עד בקר
כאש תשרפו וכבה תאכלו ארצו
מתניכם הנרים נעליכם טרניכם

ומקלכם כידכם ואכלתם אתו בחפז
פסח הוא יהוה ויעברתי בארץ
מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור
בארץ מצרים מאדם ועד בהמה
ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים
אני יהוה והיה הדם לכם לאת על
הבתים אשר אתם יושבים וראיתי את
הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה נגס
נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים
והיה היום הזה לכם לזכרון וחתם
אתו חנל יהוה לדורתכם חקת עולם
תחנהו ושבית ימים מינות תאכלו
אך כיום הראשון תישכיתו שאר
מנתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה
הנפש ההוא מישראל מיום הראשון
עד יום השביעי וכיום הראשון מקרא
קדש וכיום השביעי מקרא קדש והיה
לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך
אשר יאכל לכל נפש הוא לחם יעשה
לכם וישמרתם את המצות כי בעצמו
הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ
מצרים ושמרתם את היום הזה לדורתכם
חקת עולם כי ראשון בארבעה עשר יום
לחדש בערב תאכלו מצות עד יום
האחד ויצרבים לחדש בערב שבעת
ימים שאר לא ימצא בנתיכם כי כל אכל
מחמץ ונכרתה הנפש ההוא מעדת
ישראל בנר ובאור הארץ וכל מחמץ לא
תאכלו בכל מושבתכם תאכלו מצות
ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם
מי שניקחו לכם צאן למשפחתכם ושהטוהפכה

ולקחתם אגדת אוזב ועבדתם בדם
אשר בקף והמנתם אל המישקוף ואל
שתיה מזוהת מן הדם אשר בקף ואתם
לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקרו
ויצבר יהוה לנגף את מצרים וראה את
הדם על המישקוף ועל שתי המזוזות
ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המישח
לכא אל בתיכם לנגף: וישברתם את
הדבר הזה לחק לך ולבנך עד עולם:
והיה כיתבאו אל הארץ אשר יתן יהוה
לכם כאשר דבר וישברתם את העבדה
הזאת: והיה כי יאמרו אליכם נכנסנו
העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח
הוא ליהוה אשר פסח על בני בני
ישראל בני מצרים בעצמו את מצרים
ואת בתעו העל ויקר היצב וישתחוו:
וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה ואהרן כן יעשו:
ויהי בחצי
הלילה והיה הנה כל בכור בארץ
מצרים מבכר פרעה הישבי על כסאו
עד בטר השכי אשר בבית הנור וכל
בכור בהמה ויקם פריעה לילה הוא
וכל צבד וכל מצרים ותהי צעקה גדלה
במצרים כי אין בית אשר אין שם מת:
ויקרא לבישה ולאהרן לילה ואמר
קומו יצאו מתוך עמי גם אתם גם בני
ישראל ולכו יצדו את יהוה כדברכם:
גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם
ולכו וסרבתם גם אתי: ותחזק מצרים
על היצב לכהר לישלחם מן הארץ כ

אכדו כל מצרים וישא היצב את בניו
טרם יחמין משארתם צורת בני ישראל
על שבעים: ובני ישראל עשו סדר
מישה וישאלו מצרים כל כסף וכל
זהב וישכיל: ויהוה נתן את חן היצב
פיצני מצרים וישאלו וינצלו את
מצרים:
ויסעו בני ישראל מרעמסס סנהרה
כשש מאות אלף רגלי הנדרים למד
מטף: וגם יצבר רב עליה אתם ונאן ונקד
מקנה כבד מאד: ויאפו את הבצור
אשר הוציאו מצרים ענת מצות כי
לא חמין כד עשו מצרים ולא יכלו
להתחממה ונס עדה לא עשו להם:
ומי שב בני ישראל אשר ישבו מצרים
שלשים שנה וארבע מאות שנה: ויהי
מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה
ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות
יהוה מארץ מצרים: ליל שמרים הוא
ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא
הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני
ישראל לדדתם:
ויאמר יהוה אל משה ואהרן ואת חרת
הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: וכל עבד איש
מקנת כסף ומלחה אתו או אנכי מן השבושני
לא יאכל בו: בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית
מן הבשר חוצה ויעם לא תשבחו בו:
כל עדת ישראל יעשו אתו וכי יגור
אתך גר ונעשה פסח ליהוה
המול לו כל זר ואז יקרוב לעשרת
והיה כאורח הארץ וכל יגור לא יאכל

שגד כהמה אשר יהיה לך הזכרים
ליהוה: וכל פטר חמר תפדה כשרה
ואם לא תפדה ויערפתו וכל כבוד אדם
כבנך תפדה: והיה כיישראלך בנך מחו
לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד
הוציאני יהוה ממצרים מבית עבדים:
ויהי כי הקשה פרעה לשלחט ויהרס
יהוה כל כבוד בארץ מצרים מבט
אדם ויעד בכור כהמה על כן אני זבח
ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל כבוד
בני אפדה: והיה לאות על ידכה ולטוטפת
בין עיניך כי בחזק יד הוציאני יהוה
מצרים: ויהי כישלח
פריצה את היצם ולא נחם אליהם דרך
ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר
אלהים פן יחם היצם בראתם מלחמה
ושבו מצרימה ויסב אלהים את היצם
דרך המדברים סוף וחמשים עלונכי
ישראל בארץ מצרים: ויקח משה את
עצמות יוסף עמו כהשבע השביעי
את בני ישראל לאמר פקד פקד
אלהים אתכם והעליתם את עצמותי
מזה אתכם: ויסעו מסכת ויחנו באתם
בקצה המדבר: ויהוה הלך לפניהם יומם
בעמוד ענן ולנתתם הדרך ולילה בעמוד אש
להאיר להם ללכת יומם ולילה: לא ימיש
עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה
לפני העם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
וישבו ויחטו לפני החידת בין מעל ובין
הים לפני בעל צפן נכחותחטו על הים:

ט: תורה אחת יהיה לאורח ולעג הער
בתוככם: וייצטו כל בני ישראל כאיש
יצוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו:
ויהי כי צנס חיוס הזה הוציא
יהוה את בני ישראל מארץ מצרים
על עבאתם:
וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי
כל בכור פטר כל רחם בכני ישראל באדם
ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם
זכור את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד
הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל
חמץ: היום אתם יצאים בחדש
האביב: והיה כי יביאך יהוה אל ארץ
הכנעני והחתי והאמורי והחוי והיבוסי
אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ
זבת חלב וכש ווערת את העבדה
הזאת כחדש הזה: שבעת ימים
האכל מצות וכיום השביעי חג ליהוה:
מצות יאכל את שבעת הימים ולא
יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר
כל נבלך: והערת לבנך ביום ההוא
לאמר כי עבד זה עשה יהוה לי כיצאתי
מצרים: והיה לך לאות על ידך
ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת
יהוה בפך כי ביד חזקה הוציאך יהוה
מצרים: וישמרת את החקה הזאת
למועדה מימים ימינה:
והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני
כאשר נשבע לך ולאכתך ונתת לך:
והיעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר

ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הכם
כארין סגר עליהם המדבר וחוקרתי
את לב פרעה וירדף אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חילו וידיעו מצרים כי אני
יהוה ויעשו כן ויעד למלך מצרים כי כוונת
העם ויהפך לבב פרעה ויעבדיו אל הינס
ויאמר מה זאת עשיתו כי שלחנו את
ישראל מיצרים ויאסר את רכבו ואת
עמולקח עמו ויקח שיטמאות רכב
סחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו
ויהוק יהוה את לב פרעה מלך מצרים
וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל
יצאים בידומה וירדפו מצרים אחריהם
וישינו אותם כחנם על היס כל סוס רכב
פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני
בעל עפן ופרעה הקריב וישאו בני
ישראל את עיניהם והנה מצרים נסיע
אחריהם ויראו מאד ויעקובני ישראל
אל יהוה ויאמרו אל משה המבלי אין
קברים נמצאים לקחתנו למות כמדבר
מה זאת עשית לנו להוציאנו מצרים
הלא זה הדבר אשר דברנו אליך נמצא
לאמר חדל ממנו ונצבדה את מצרים
כי טוב לנו יצבר את מצרים ממדת נמונת
ויאמר משה אל הינס אל תיראו
התיצבו וראו את ייטויעת יהוה אשר
יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את
מצרים היום לא תספו לראתם עוד
יעד יעולם יהוה ילחם לכם ואתם
תחריטון
ויאמר יהוה אל נביטה מה תצנקה אל

ויאמר יהוה אל נביטה מה תצנקה אל
ויאמר יהוה אל נביטה מה תצנקה אל
ויאמר יהוה אל נביטה מה תצנקה אל
ויאמר יהוה אל נביטה מה תצנקה אל

דבר אל בני ישראל ויסעו ואתה הרים
את מטעך ונטה את ידך על היס ובקעו
ויבאו בני ישראל בתוך היס בניטרה
ואני הנני מחוק את לב מצרים ויבאו
אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו
ברכבו ובפרשיו וידיעו מצרים כי אני
יהוה כהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו
ויסיע מלאך האלהים ההלך לפני
מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסיע
עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם
ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל
ויהי הענן והחושך ויאד את הלילה
ולא קרבו זה אל זה כל הלילה וייטמטה
את ידו על היס וילך יהוה את היס
ברוח קדים יעה כל הלילה וישם את
היס לחרבה ובקעו היס ויבאו בני
ישראל בתוך היס בניטרה והמים להם
חומה מיצנת וכיטמאלס וירדפו מצרים
ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו
אל תוך היס ויהי כאישמרת הבקר וישקף
יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן
ויהם את מחנה מצרים ויסראתאפן מוכנתו
ויענהו בכבדת ויאמר מצרים אנטסה מפני
ישראל כי יהוה ילחם להם נמצאים
ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על
היס וישבו המים על מצרים על רכבו
ועל פרשיו וייטמטה את ידו על היס
וילשבו היס לפנות בקר לאיתנו ומצרים
נסים לקראתו ויניע יהוה את מצרים
בתוך היס וישבו המים ויכהו ארת
הרכבו ואת הפרשים לכל חיל פרעה

ויאמר יהוה אל נביטה מה תצנקה אל
ויאמר יהוה אל נביטה מה תצנקה אל
ויאמר יהוה אל נביטה מה תצנקה אל
ויאמר יהוה אל נביטה מה תצנקה אל

הנאים אהריהם כים לא נטאר טהם יעד אהדו: ובני יישראל הלכו
 בנישה בתוך היב והסיס להכחמה מי מינס ומיטמאלם: ווישי
 יהוה ביוס ההוא את יישראל מיד מצרים וירא יישראל את מצרים
 בת יל שפת הים: וירא יישראל את היר העלה אשר יעשה יהוה
 במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמישה יצדו:

אז יישר כיתה ובני ישראל אתה שיהוה את ליהוה ויאמרו	לאמר	אישירה ליהוה כי נאה נאה	קוס
ורכבו רמה בים:	עויו ומרת יהוה לי	זה אלי ואניו	לישועה
אני וארמניהו	יהוה איש מלחמה יהוה	מרכבת פריצה וחילו ויה בים	ישמו:
שליטיו טביעו בים כוף:	תהמת בכימו ידו בכי צולת כמו	יסינג יהוה נאדרי נכר	אכנו:
יהוה תריגין אויבי	וכרכ גאונך תהרס	תשלח הרנך יאכלמו בקש:	קמיד
אפיך נערמו בים	נצבו כמו נד	קפאו תהמת בלב ים	נולים
אויב ארדף איטיג	אחלק ילל המלאמו	אריק חרבי תוריטמו ידי	נפשי
טרוחך כסמו ים	צללו בעופרת במים	מיכמכה באלם יהוה	אודידיבו
כמכה נאדר בקדש	נורא תהלת עשה	נטיה ימינג תכלעמו ארין:	פלא:
בחסדך עם זוגאלת	עזלת בעוך אל נור	ישמיעו עמים ירגון	קדשך:
אחויי שכיפליטת	אונכילו אלופי	אילי טואב יאחזמו רעד	אדום
כל יישיכי כנען:	תפל עליהם אימתה	בעל זרועך ידמו כאכנו	ופחד
יעבר עמך יהוה	עדיי עבר יעב יו		

מכון	תכאמו ותטעמו מהרעה לתך	קצתו
מקדש אדני כעגלו	יהוה ימלך לי על כל ויעד:	לישבתך צינלה יהוה
כי	ביום וישב יהוה יעלה את	ידיך:
הים:	הים ובני ישראל הלכו כיבישה בתוך	בא כוס פרינה ברכבו ובפרישיו

ותקח מריס הנביאה אחות אהרן את התוף בידה ותנאן כל הנשים
אחריה בתפכים ובמחלות ותענן להם מרים ישירו ליהוה כי נאה נאה
סוס ורכבו רמה בים: ויסע משה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מדבר שור וילכו שלישת ימים במדבר ולא מצאו מים:
ויבאו מדתה ולא יכלו לשתת נמים ממרה כי מרים הם יעל כן קרא
המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה
ברצונ: ויאמר יהוה אל
משה הנע ממטיר לכם לחם מן ה
השמים ויצא הינס ולקטו דג יום
ביום למינן אנחנו הילך בתורת אם
לא: והיה ביום השישי והכינו את אשר
יביאו והיה משנה על אשר ילקטו
יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל
בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה
הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר
ודאיתם את כבוד יהוה בשמינן את
תלתיכם יעל יהוה ונחנו מה כי תלוננו
עלינו: ויאמר משה כתת יהוה לכם
בערב כבשר לאכל ולחם כפקד לשבע
בשמינן יהוה את תלתיכם אשר
אתם מלינס יליו ונחנו מה לא עלינו
תלתיכם כי יעל יהוה: ויאמר משה
אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל
קדכו לפני יהוה כי שמע את תלתיכם:
ויהי בדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל

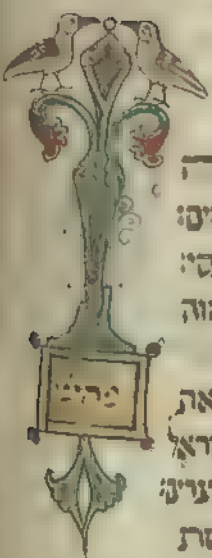
שמה מרה: וילנו הינס יעל משה לאמר
מה נשתה: וייצק אל יהוה ויורה יהוה
עין ויישלך אל המים וימתקו המים
ישם לשם לוחקו משפט וישם נכדו:
ויאמר אם ישמע תשמע לקול יהוה
אליהך והישר בעיני תעשה והאונת
למצותיו וישמרת כל הקיוכל המחלה
אשר שמת במצרים לא אשים יעלך
כי אני יהוה רפאך:
ויבאו אילמה וישם שתים עשרה
עונת מים וישבעים תמרים ויחנו ישם
על המים: ויסעו מאילם ויבאו כל עדת
בני ישראל אל מדבר סין אשר בן אויל
ובין סני כחמשה ישרים לחדש
השני לינאהם מארץ מצרים: וילינו
כל עדת בני ישראל על משה ועל
אהרן כמדברו ויאמרו אלהם בני
ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ
מצרים כשבנתנו יעל סיר הבשר באכלנו
לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל

ויהוה יעל
ויאמר משה
אל כל עדת בני ישראל

ויהוה יעל ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל קדכו לפני יהוה כי שמע את תלתיכם: ויהי בדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל

ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה
בענן:
וידבר יהוה אל משה לאמר: שמעתי
את תלועת בני ישראל דבר אלהים
לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר
תשבועו לחם וירעתם כי אני יהוה
אלהיכם: ויהי בערב ותעל השלו ותכס
את המחנה ובבקר היתה שכבתהטל
סביב למחנה: ותעל שכבתהטל והנה
על פני המדבר דק כחספס דק כנפר
על הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו
איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה
הוא ויאמר משה אלהים הוא הלחם
אשר נתן יהוה לכם לאכלה: וזה הדבר
אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי
אכלו עמר לגלגל מספר נפשותכם
איש לאיש באהלו תקחו: ויעשו כן
בני ישראל וילקטו המרבה והממעט:
וימדו בעמר ולא העדיף המדבר
והממעט לא החסיד איש לפי אכלו
לקטו: ויאמר משה אלהים איש אל
יותר מנט עד בקר: ולא שמעו אל משה
ויהדו אנשים ממנו עד בקר וירם
תולעים וכאש וקעף עליהם משה:
וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי
אכלו וחם השמש ונמס: ויהי כיום
הששי לקטו לחם משנה שני העמר
לאחד וכאוכל נשיאי העדה ויגידו
למשה: ויאמר אלהים הוא אשר דבר
יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחו
את אשר תאפו אפו ואת אשר תנשלו

כשלו ואת כל היעף הניחו לכם למימות
עד הבקר: ויניחו אתו עד הבקר כאשר
צוה משה ולא הסמי שרמה לא היתה
בו: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת
היום ליהוה היום לא תמצאוהו בשדה:
ששת ימים תלקטוהו ויום השביעי
שבת לא יהיה בו: ויהי כיום השביעי
ייצאו מן העם ללקט ולא מצאו:
והאמר יהוה אל משה עד
אנה מאנתם לשמר מצותי ותודתי:
ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן
הוא נתן לכם כיום הששי לחם יומים
שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו
כיום השביעי: וישבתו העם כיום
השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו
מן והוא כזרענד לבן וטעמו כצפחת
כדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר
צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת
לדורתכם למען יראו את הלחם אשר
האכלתי אתכם כמדבר בהוציא אתכם
מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרן
קח צננות אחתותן שמה מלא העמר
מזה ונח אתו לפני יהוה למשמרת לדורתכם:
כאשר צוה יהוה אל משה ויניחוהו אהרן
לפני העדה למשמרת: ובני ישראל אכלו
את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ
נשנת אתהמן אכלו עד באם אל קצה ארץ
כנען: וזה עמר עשרית האפה הוא:
ויסיע כל עדת בני ישראל כמדבר
סין למסעיהם על פי יהוה וירחו
מפידים ואין מים לשתת העם:

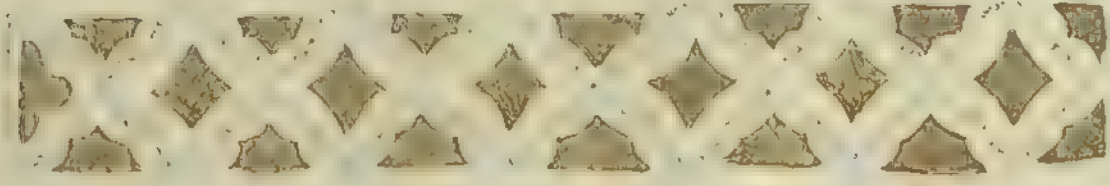

בספר ושים נאזני יהושיע בני מחרה
אמחה את זכר צמלק מהתהה שמים
ויכן משה מוכה ויקרא יטמו יהוה נבו
ויאמר כי יד יצל כס יה מלחמה ליהוה
ביצמלק נדרדר:

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את
כל אשר עשה אלהים למשה ול ישראל
יגמבו הוציא יהוה את ישראל ממצרים
ויקה יתרו חתן משה את צפרה אשת
משה אחר שלוחיה ואת שני בניה
אשר יטס האחד נרסס כי אמר צ
הייתי בארץ נכריה ויטס האחד אלי
כי אלהי אבי כי צודי ויצלני מחרב פריצה
ויבא יתרו חתן משה ובנו ואישתו אל
משה אל המדבר אשר הוא חנה יטס
הר האלהים: ויאמר אל משה אנחנו
יתרו בא אליך ואישתך ויטע בניה צמה:
ויבא משה לקראת חתנו וישתחו
ויישק לו וישאלו איש לרעהו לישלום
ויבאו האלהים: ויספר משה לחתנו
את כל אשר עשה יהוה לפריצו
ולמצרים יצל אודת ישראל את כל
התלאה אשר מצאתם בדרך ויגלים
יהוה: ויחד יתרו יצל כל הטובה אשר
עשה יהוה לישראל אשר העיר
מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך יהוה
אשר העיר אתכם מיד מצרים ומיד
פריצה אשר העיר אתה יצם מתחת
יד מצרים: ועתה דינתי כי גדול יהוה
מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם
ויקה יתרו חתן משה יצל ונכחם

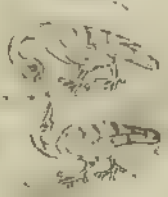
וירבה יצם משה ויאמרו תנו לנו מים
ונשמה ויאמר להם משה מה תריבון
יצמד מה תנסון את יהוה: ויצמא ישם
היצם למים וילן היצם על משה ויאמר
למה זה העליתנו ממצרים להביא את
ואת בני ואת מקני בצמאנו ויצמק משה
אלי יהוה לאמר מה אעשה ליצם הזה יצו
מיצם וסכלני: ויאמר יהוה אל משה צנר
לפני היצם וקה אתך כזקני ישראל ונטן
אשר הכית בו את הארקח בידך והלבת:
הנני צמד לפניך יטס יצל היצור כחרב
והכית כצור ויצאו ממנו מים ושתה היצם
ויצטכן משה ליצני זקני ישראל ויקרא
שם המקום טסה ומרינה ילריב ג
ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר הי
יהוה נקרבנו אם אין:

ויבא צמלק וילחם עם ישראל ברפידם:
ויאמר משה אל יהושיע בחר לנו
אנשיכ וצא הלחם כצמלק מחר אנכי
נעבי יצל ראש הגביצה ומטה האלהים
כדי: וייצו יהושיע נאשר אמר לו
משה להלחם בעמלק ומשה אהרן
וחור על ראש הגביצה: והיה נא אשר
יקים משה ידו ונר ישראל וכאשר
יצח ידו ונכר צמלק: וידי משה נכדים
ויקהו אבן ויישימו תחתיו וישב עליה
ואהרן וחור תמכו בידו מזה אחד ומזה
אחד ויהי ידו אמונה עד בא השמש:
ויחלש יהושיע את צמלק ואת צמולפי
קרב:
ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון

לא להים ויבא אהרן וכל זקני ישראל
לאכל לחם כי נכחתי משה לפני אלהים
ויהי ממחרת ויישב משה ליטפט את
העם וינמד העם על משה מן הנקרה
יעד היצב וירא חתן משה את כל
אשר הוא עשה להם ויאמר מה הדבר
הזה אשר אתה עשה לי עם מדוינ אתה
וישב לבדך וכל העם נזנע עלך מן מקר
יער ערב ויאמר משה לחתנו כי יבא
אלי העם לדריש אלהים כי יהיה להם
דבר בא אלי וישפטי בין אייטובין ויעו
והוריתי את חקי האלהים ואת תורתיו
ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר
אשר אתה עשה נבל תבל נכח אתה נכח
העם הזה אשר עמך כי נגד מסך הזנר
לא תוכל עשהו לדרך יענה שכי עמך
איענך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם
טוב האלהים והנאת אתה את הדברים
אלה האלהים והזהרת אתהם את
החקים ואת התורת והודיעת להם את
הדרך לטובה ואת המעשה אשר
יעשו ואתה תחזה מכל העם אנשי
חיל ידואי אלהים אנשי אמת שנים
בנינו ושמתי עליהם שרי אלפים שרי
באות שרי חמישים ושרי עשרות
וישפטו את העם בכל ית והיה כל הזנר
העל יבאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו
הם והקל מעליך ונשאו אתך ואם את
הדבר הזה תעשה ויעך אלהים ויכלת
עמך וגם כל העם הזה על מקמו יבא
ביטוב ויישמינ משה לקול התנו וייצט

כל אשר אמרו ויכח משה אנשי חיל
ככל ישראל ויתן אתם ראשים יעל
העם שרי אלפים שרי מאות שרי
חמישים ושרי עשרות וישפטו את
העם בכל ית את הדבר הקשה יבאון
אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו
הם ויטלח משה אתהטו וילך לו אל
ארצו
כחדי השלישי לנאת בני ישראל
בארץ מצרים כי נכח הזה באו מדבר סיני
ויסעו מדבר סיני ויבאו מדבר סיני ויחגו
כמדבר ויחן שכי ישראל נגד ההר וימשה
יעלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה כן
החל לאמר מה תאמר לבית עמך תעו
לכני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי
למצרים ואיטאתכם על בני מצרים
ואבאתכם אלי ויעתה אם ישמעו
היטעו בקלי וישכרת את בריתי
והיתם לי סלה מכל העמים כלי מל
הארץ ואתם תהיו לי ממלכת נהנים
ונקדושים אלה הדברים אשר תדבר אל
בני ישראל ויבא משה ויקרא לזקני
העם וישם לפניהם את כל הדברים
האלה אשר צוהו יהוה וויענו כל העם יחד
ויאמרו כל אשר דבר יהוה עשה ויישב
משה את דברי העם אליהו ויאמר יהוה
אל משה הנה אנכי בא אליך כי עבד העם
כעבוד ישמעו העם מדברי עמך וגם כך
יאמינו לי עילים ויעד משה את דברי העם
אליהו ויאמר יהוה אל משה לך אל
העם וקדשתם היום וכבר וכבסו שמלתם

יהוה פן יפריץ כסו ויורד משה אל העם
 ויאמר אלהים: וידבר
 אלהים את כל הדברים האלה לאמר:
 אנכי יהוה אלהיך אשר
 הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא
 תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים
 ממי על ואשר בארץ מתחת ואשר במים
 מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא
 תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא
 פקד עון אבות על בנים על שלישים
 ועל רבעים לשנאי ויעשה חסד לא לפס
 לאהבי ולישמרי מצותי: לא
 תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי
 לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו
 לשוא:

זכור את יום השבת לקדשו: שישה
 ימים תעבד וינצית כל מלאכתך: ויום
 השביעי שבת ליהוה אלהיך: לא
 תעשה כל מלאכה ואתה ובנך ובתך
 ועבדך ואמתך ובהמתך ונודך אשר
 בשערך: כי ששת ימים עשה יהוה
 את השמים ואת הארץ אתהים ואת
 כל אשר בהם וינח כיום השביעי על כן
 ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו:
 כבוד את אביך ואת אמך
 למען ירבו ימיך על האדמה אשר
 יהוה אלהיך נתן לך:
 לא תרעה:
 לא תנאף:
 לא תגנב:

והזכנים ליום השלישי כי ביום
 השלישי ירד יהוה לעיני כל היצם על
 הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר
 השמרו לכם עלות סדו ונגיע מקיפה כל
 הנגע סדו מות יומת: לא תגענו יד כי
 סקול יסקל או ידה ירה אם נהמה אם
 איש לא יהיה במישך היכל המה יעלו
 סדו: ויד משה מן ההר אל העם ויקדוש
 את העם וכבסו שמלתם: ויאמר אל
 העם היו זכנים לשלישת ימים אל
 תגשו אל אישה ויהי ביום השלישי כהן
 הנקד ויהי קל תזכרו ויעזבו יעל
 ההר וקל יספר חוק מאד ויחזר כל העם
 אשר נבטחה: ויוצא משה את היצם
 לקראת האלהים מן המחנה ויתגבו
 כתחתיה ההר: והר סיני עשן מל מפני
 אשר ירד עליו יהוה באש ועל עשנו
 כיעשן הכבשן ויחזר כל ההר מאד:
 ויהי קול השטר הולך והוק נאד משה
 ידבר והאלהים יענו בקול: וירד יהוה
 יעל הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה
 לעישה אל ראש ההר ויעל משה:
 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם
 פן יהרסו אל יהוה לדאות ונפל ממנו
 וכי ונס הכהנים הנגשים אל יהוה
 יתקדשו פן יפריץ כסו יהוה: ויאמר
 משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות
 אל הר סיני כי אתה העדתה בעו לאמר
 הגבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו
 יהוה לך רד ויעל אתה ואהרן עמך
 והכהנים והיצם אל יהרסו לעלת אל

לא תענה כרעך עד שקרי
לא תחמד בית רעך
לא תחמד אשת רעך ועבדו
ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך:

וכל העם ראים את הקולת ואת הלפיד
ואת קול השפר ואת החרב עשן וירא
העם ויניעו ויניעו ויניעו ויניעו ויניעו ויניעו
משה דבר אתה עמנו ונשמיעה ואל
ידבר עמנו אלהים פן נמות: ויאמר
משה אל העם אל תראו כלי בני עבד
נסות אתכם בא האלהים וכי עבד תהיה
ידאתו על פניכם לבלתי תחטאו: ויניעו
העם מרחק ומשה נגש אל הערף
אשר שם האלהים:

ויאמר יהוה אל משה כה תאמר
אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן י
השמים דברתי עמכם: לא תנישון ו
אתי אלהיכם ואלהי זהב לא תנישו
לכם: ומזבח אדמה תעשה לי וזבחת
עליו את עלותיך ואת שלמיך את
צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר
אוכר את שמי אבוא אליך וברכתך:
ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה
אתהן נזית כי חרבך הנפת עליה ותחלה:
ולאתולה כמיעלת על מזבחי אשר
לא תגלה ערותך עליו:

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם:
כי תקטה עבד עבדי שיש שנים יי עבד
ובשביעת יצא לחפשי חנם: אם כנפו
יבא כנפו יצא אם כעל אישה הוזה

ויצאה אשתו עמו: אם אדניו יתן לו
אשה וילדה לו בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו:
ואם אמר יאמר העבד אהבתי את
אדני את אשתו ואת בני לא אצא חפשי:
והנישו אדניו אל האלהים והנישו אל
הדלת או אל המזוזה ורניע אדניו את
אוזנו כמרצעו עבדו לעלם:

וכי ימכר איש את בתו לאמרה
לא תצא כצאת העבדים: אם רעה
כיעני אדניה אשר לא יעדה והפרה
ליעם נכרי לא ימסל למכרה כבנדונה:
ואם ילבט יי צדנה כמי שנטה כנור
יעשה לה: אם אחרת יקח לו שארה
כסותה וינעתה לא יעריע: ואם שלש
אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין

כסף: מכה איש ומת
מות יומת: ואשר לא יעדה והאלהים
אנה לידו ושמת לך מקום אשר עוס
שמה: וכי יוד איש על
רעהו להרוג בערמה מעם מזבחי
תקחט למות: ומכה אביו
ואמו מות יומת: ונגב איש
ומטרו ונמצא כידו מות יומת:

ומקלל אביו ואמו מות יומת:
וכי יריבן אנשים והבה איש
את רעהו כאבן או כארץ ולא ימות
ונפל למיטתו: אם יקום והתהלך בחוץ
על משיענתו ונקה המכה דק שכתו יתן
ורפא ירפא: וכי יטה איש את עבדו או את
אמתו כשכנט ומת תחת ידו נקם ינקם:

אך אם יום או ימים יעמד לא יקם כי
כספו הוא וכי יבנו אנשים
וננו אשה הרה וינאו לדיה ולא יהיה
אסון עמש יענש כאשר ישת יעליו
בעל האשה ונתן כפל לים ואם אסון
יהיה ונתנה נפש תחת נפשו יען תחת
עין שן תחת שן ד תחת ד ונל תחת נל
כיה תחת כיה פני תחת פני חבורה
תחת חבורה וכי יסדה איש את
יען עבדו או את עין אמתו ושחתה
לחפשי ישיחה תחת עינו ואם יטן
יעבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלח
תחת יטנו

וכי ינח יטור את איש או את אשה וכת
סקול יסקל היטור ולא יאכל את בשרו
ובעל היטור נקו ואם יטור ננח הוא
כתמל יטליטם והו יער בכי יעליו ולי
ייטורנו והמית איש או אשה היטור
יסקל ונס בעליו וסות אם כפר וישת
עליו ונתן פדיון נפשו ככל אשר וישת
יעליו או כן יעו או בת ינח כבי טפטהו
יעשה לו אם יעבד ינח היטור או אמה
כסף שלישים שקלים יתן לאדניו
והיטור יסקלו וכי יפתח
איש כור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו
ונפל יטמה יטור או חמורו בינל חמור
ייטלם כסף ישיב לביעליו והמת יהיה
לו וכי יגף יטור איש את
יטור ריעו וכת ומכרו את היטור החי
והינו את כספו ונס את המת יחצון
או טדינכי יטור ננח הוא מתמול שלישי

ולא ייטורנו בעליו יטלם יטלם יטור
תחת היטור והמת יהיה לו

כי יגנב איש יטור או יטה וטמרו
או מכרו חמישה בקר יטלם תחת היטור
וארכינינאן תחת היטה אם כמחירת
ימינא הנגב והכה וכת אין לו דמים
אם זרחה היטמיש יעליו דמים לו יטלם
ייטלם אם אין לו ונסר כנגנתו אם
המינא תמינא כידו העבה מישור יער
חמור יעריטה חיים שנים יטלם
כי יער איש יטרה או כרס
ויטלה את בנייה וכי יער כשרה אחר
מיטב יטרה ומיטב כרמו יטלם

כי תצא אש ומינא הקצים
ונאכל עריש או הקמה או היטה שלם
ישלם המבער את הכיערה
כיתן איש אל ריעו כסף אוכלים
לשמד ונגב מבית האיש אם ימינא הנגב
ייטלם שנים אם לא ימינא הנגב ונקרב
בינל הבית אל האלהים אם לא יטלה
ידו כמלאכת רעהו יעל כל דבר פשיע
יעל יטור יעל חמור יעל יטה יעל יטלמה
יעל כל אברה אשר יאמר כי הוא יעל
האלהים יכא דבר שניהם איש
ירשיען אלהים יטלם שנים לריעהו
כיתן איש אל ריעו חמור
או יטור או יטה וכל סהמה לישמר וכת
או נטור או נטבה אין ראה יטבער
יהוה תהיה כין שניהם אם לא יטלה
ידו כמלאכת ריעו ולקח בעליו ולי
ייטלם ואם נגב נגב כי יטמו יטלם לביעליו

אם טרף יטרף יבאהו יעד הסרפה לא ייטלם:

וכי יטאל איש מי צבר עוהו ונשקר או מתכזב לו אין עמו שלם ייטלם: אם בעליו יעמו לא יטלם אם שכיר הוא כנא בשכרו:

וכי פתה איש פתולח אישר לא ארטה וישכב עמה מהו ינהרנה לו לא יטה: אם כמאן יכאן אמה לתה לו כסף יסקל כמהר הסתולת: מכשפה לא תחיה: ומלישנ

ינכ כהמה מות יומת: זמח לאלהים יחרם כלתי ליהוה לברו: וער לא תזנה ולא תלחצנו כי צרים הייתם בארץ מצרים: כל אלמנה ויתום לא תצטון: אם ינעה תנעה אתו כי אם יצק יצק אלי שמע אשמע יצקתו וחוה אפי והרנתי אתכם כחרב והיו נשיכם אלמנות ובענב יתמים:

אם כסף תלוה את יצמי אתה יעני יצמך לא תהיה לו כגישה לא תשימון עליו נשך: אם חבלת חבל שלמת ריעך יעד בא השמיטת שיבנולו: כי הוא כסותה לברה הוא שמלתו לערו כמה ישכב והוה כי יצק אלי ושמעתי כי חנן אני:

אלהים לא תקלל ונשיא ינמן לא תאר: מלאתך ודמיעך לא תאחר כטרב נמך תתן לו: כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו כיום השמיני תתנו לו: ואנשי קדוש תהיון לו וכישר כשרה טרפה לא תאמל לכלב תשלכון אותו:

לא תשא שמיני שוא אל תשרת ידך יעבר שיני להיות יעד חמס: לא תהיה אחר דכים לדינת ולאתנעה על רב לנטת אחר דכים להטת: ודל לא תהוד כריבו: כי הנצני טור איכר או חמרו תיעה היטב השיבנו לו:

כי תראה חמור שנאך רבין תחת מי שאו וחד לת מי עוב לו יעבת עוב יעמו: לא תטה מיטפנ:

אבינך כריבו: מדבר שקר תרחק ועקרי ויער קאל תהרג כילא אצריק רשעי: ושחר לא תקח כהישחר יעורפקחים ויכלף דברי צדיקים: וער לא תלהן ואתם ידיעתם אתנפיט הנר כי צרים הייתם בארץ מצרים: וישטי שנים תודיע את ארצך ואספת את הטאתה: והשביעת השמטנה ונטשתה ואכלו אבני עמד ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לברכך לזיתך: ישיטת ימים תעשה מעשיך וכיום השביעי תטטת למיען ינוח יסודך וחמורך ונפיש כן אמתך:

והצר: וככל אישר אמרת אל יכב תשמח ויטב אלהים אחרים לא תזכרו לא ייטמיני על בך: שלש רגלים תחג ל כיטנה: את חג הכינור תישמר שבעת ימים תאכל מינות כאשר צויתך לכויער חדישה אביב כי יצאת ממערים ולא ידאופני ריקם: וחנה קציר ככודי מינישך אטר תודיע בשדה וחנה האסף כנאת השנה באסףך את מינישך מן השדה ישיטענים בשעה ידאכל זכורך אל פני הארץ יהודה:

לא תטח על חמין בם זכור ולא ילין
חלבוני עז מקר: ראשית בכורי אדמתו
תביא בית יהוה אלהיך לא תכשל גרי
בחלב אכו:
הנה אנכי שלח מלאך לפניך לישמרך
בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי
הטמר מפניו וישמע בקולו אל תמר בו
כילא ישא לפי שנים כי שמי בקרבם:
כי אם שמרתי שמיע בקלו וינשיתם
אשר אדבר ואיבת את איבך וערדתי
את צדריך: כילך מלאכי לפניך והביאך
אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי
והיבסי והכחתי: לא תשתחוו
לאלהים ולא תעבדם ולא תעשה
כמינישיהם כי הם תהרסם ושטר
הטבר מינבתיהם: וינבתם את יהוה
אלהים וכרך את לחמך ואת מימך
והסרת מחלה מקרבך:
לא תהיה מיטלה ויעקוד
כארץ את מספרי מיך אכלא: את
איבת איש לח לפניך והמתי את כל
העם אשר תבא מהם ועתת את כל
איבך אלך יעקב: וישלחתי את העריות
לפניך וערשה את החוי את הכנעני ואת
החתי כילפניך: לא אערישנו מפניך כשנה
אחת פן תהיה הארץ שוממה ודברה
יעלך חית השדה: מינו מינו אערישנו
מפניך עד אשר תפרה ועלית את הארץ:
וישתי את גבלך בים סוף ויערס עלי שתם
ומנדבר יערהר כי אתן בידכם את
ישיב הארץ ונרשתמו מפניך: לא

תסדת להם ולא להם סדית: לא
יטבו כארץ פן חטיאו אתך לי כי
תעטר את אלהיהם כי יהחלך למוקשי:
ואל משה אמר עלה אלי יהוה אתה
ואהרן טב ואביהוא ושבעים מזקני
ישראל והשתחויתם מרחקו ונניש
מישה לבדו אלי יהוה והם לא יגשו והינם
לא יעלו עמו: ונבא משה ויספר ליעם
את כל דברי יהוה ואת כל המישפטים
ויען מל הינם קול אחד ויאמרו כל
הדברים אשר דבר יהוה נעשה: וימנע
מישה את כל דברי יהוה וישכם כנקר
ויבן מזבח תחת ההר ושטים צטררה
מצנה לשנים עשר שבטי ישראל:
וישלח את נערי בני ישראל ויעלו
עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרס:
ויקח מישה חיצוידים וישם כאננות
וחיצוידים ורק על המזבח ויקח ספר
הסדית ויקרא באזני הינם ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעשה ונשמיע: ויקח
מישה את הדם ויזרק על העם ויאמר
הנה דם הכרית אשר מרת יהוה יצמנס
יעל כל הדברים האלה: ויעל מישה
ואהרן טב ואביהוא ושבעים מזקני
ישראל וידאו את אלהי ישראל ותחת
רגליו כמינישיהם לבנת הספר וכעצם
השמים לסהר: ואל אעיל בני ישראל
לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו
וישתו:
מישה עלה אלי ההרה והיה שם ואתה

והט
בסל

לך את לחת האכז והתורה והמיצור
 אשר כתבת להורתם: ויקם מישראל
 והוישיע משרתו וייעל משה אל הר
 האלהים: ואל הזקנים אמר ישו לנו
 מה יעז אישר נשוב אליכם והנה אהרן
 וחדר יעמכם מי בעל דברים יצטאלהם:
 וייעל משה אל ההר וכס היעז את ההר
 וייטכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסה הענן
 יששתי ימים ויקרא אל משה ביום השביעי
 מתוך הענן וימראה כבוד יהוה כאשר
 אכלת בראש ההר לעני בני ישראל:
 ויבא משה מתוך הענן ויעל אל ההר
 ויהי משה סוד ארכינים יום וארכינים
 לילה:
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 בני ישראל ויקחו ליתרומה מאת כל
 איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומותי
 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב
 וכסף וענשת: ותכלת וארגמן ותליעת
 שני וישש ועינים: ויצרת אילים מאדמים
 וערת תחשים ועני שטים: שכן לבאו
 בשמים לשמן המשחה ולקטרות
 הסמים: אנכי ישהם ואנכי מלאים
 לאפר ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנת
 בתוכם: ככל אשר אני מראה אותך את
 תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן
 תעשו:
 ועשו אהרן ועני
 שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי
 רחבו ואמה וחצי קמתו: ויעפית ארתו
 זהב טהור ככית וסחוף תנפנו ועשית
 עליו זר זהב סביבו ויעקת לו ארכי

טבעת זהב ונתתה על ארכי עפעמתו
 ושתי טבעת על עליו האחת וישתי
 טבעת על עליו השנית: ויצטית כרי
 עני שטים ויעפית אתם זהב: והבאר
 את הטרם בטבעת על עליו הארן
 לישאת את הארן כהם: בטבעת הארן
 יהיו הטרם לייסח ממנו: ונתת אל
 הארן את היערת אשר אתן אלך: ויעשית
 כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה
 ואמה וחצי רחבה: ויעשית שש טרנים
 זהב מקישה תנצשה אתם משני קצות
 הכפרת: ויעשה כרוב אחד מקצה מזה
 וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תנצשו
 את הסרכים על שני קצותיו: והיו
 הטרבים פרישי כנפים למעלה סככים
 כנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל
 אחיו אל הכפרת יהיו פני הטרבים: ונתת
 את הכפרת על הארן למעלה ואל
 הארן תתן את היערת אשר אתן אלך:
 ועשית לך שש ודברתי אתך מעל
 הכפרת מכין שנה כרבים אשר על
 ארץ היערת את כל אשר אצוה אותך
 אל בני ישראל:
 ועשית שלחן עני שטים אמתים ארמו
 ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ויעפית
 את זהב טהור ויעשית לו זר זהב סביבו:
 ויעשית לו מסגרת טפח סביבו ויעשית זר
 זהב למסגרתו סביבו: ויעשית לו ארבע טבעת
 זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאות
 אשר לארכי ערלו: וליצמתה מסגרת תהיון
 הטבעת לכתיים לכדיים לישאת את השלחן:

This block contains faint, illegible text at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side or a secondary text block.

ועשית את הנרים ינייטטים וצפית
אתם והבונשאם את השלחן ויעשית
קיעתיו וכפתיו וקישותיו ומנקיריו
אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם
ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד

ועשית מערת זהב טהור מקישה תעשה
המערה ירכה וקעה גביעה כפתריה
ופרחיה ממנה יהיו ויששה קנים
יצאים מצדיה שלשה קני מערה
מצדה האחד ושלשה קני מערה מצדה
השני שלשה גביעים מיסקדים בקעה
האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים
מיסקדים בקעה האחד כפתר ופרח כן
לשישת הקנים היוצאים מן המערה
ובמערה ארביעה גביעים מיסקדים כפתר
ופרחיה וכפתר תחת שני הקנים מפעה
וכפתר תחת שני הקנים ממעה וכפתר
תחת שני הקנים ממעה לשישת הקנים
היוצאים מן המערה כפתריהם וקנתם
מענה יהיו כלה מקישה אחת זהב טהור
ויעשית את נרתיה שבעה והיגלה את
נרתיה והאיר על יגבר פניה ומלקחיה
ומחתניה זהב טהור ככר זהב טהור
יעשה אתה את כל הכלים האלה וראה
ויעשה בתבניתם אשר אלה מראה בהן
ואת המישכן תעשה יעשו
יריעת שיש מישור ותבלת וארנמן ותלעת
שני כרבים מינישה חשב תעשה אתם
ארך היריעה האחת שבעה ויעשרים
באמה ורחב ארביע באמה היריעה האחת

מדה אחת לכל היריעה חמישה היריעה
תהיו חכרת אשה אל אחתה וחמיש
יריעה חכרת אשה אל אחתה ויעשית
ללא תכלה על שפת היריעה האחת
מקעה בחכרת וכותנישה כשפרת
היריעה הקיינעה במחכרת השנית
חמישים ללא תנישה ביריעה האחת
וחמישים ללא תנישה בקעה היריעה
אשר במחכרת השנית מקבלת הללא
אשה אל אחתה ויעשית חמישים
קדסי זהב וחכרת את היריעה אשה
אל אחתה בקדסים והיה המישכן אחד
ויעשית יריעת עזים לאהל על המישכן
יעשית עשרה יריעות תעשה אתם
ארך היריעה האחת שלשים באמה
ורחב ארביע באמה היריעה האחת
מדה אחת לעשית עשרה יריעות
וחכרת את חמישה היריעות לכר וארת
שיש היריעות לכר וכפלת את היריעה
השישית אל מול פני האהל ויעשית
חמישים ללא ת על שפת היריעה
האחת הקיינעה בחכרת וחמישים
ללא ת על שפת היריעה החכרת
השנית ויעשית קרסי נחשת חמישים
והנאת את הקרסים בלא ת וחכרת
את האהל והיה אחד וסרח הערף
ביריעת האהל חצי היריעה הערפת
תסרח על אחרי המישכן והאמה מזה
והאמה מזה כערף בארך יריעת האהל
יהיה סרוח על ערי המישכן מזה ומזה
לכפתו ויעשית מכסה לאהל עדרת

אולם מאדמים ומכסה צנת תחשים
 מלמעלה:
 ונשית את הקרשים למשכן יעני
 שטים עמדים: עשר אמות ארך הקרש
 ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד:
 שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה
 אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן:
 ונשית את הקרשים למשכן יעשרים
 קרש לפאת נגבה תיכנה: וארבעים
 אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש
 ישני אדנים תחת הקרש האחד לשת
 ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד
 לשת ידתיו: ולעלע המשכן השנית
 לפאת צפון עשרים קרש ווארבעים
 אדניהם כסף ישני אדנים תחת הקרש
 האחד וישני אדנים תחת הקרש האחר:
 ולירכת המשכן יפה תעשה ישיטה
 קרשים: וישני קרשים תעשה למקציעת
 המשכן בירכתיים: והיו ראמס מלמטה
 ויהיו יהותמים על ראשו אל הטבעת
 האחת כן יהיה לישנהם לישני המקציעת
 יהיו: והיו ישמנה קרשים ואדניהם
 כסף שיטה יעשר אדנים ישני אדנים
 תחת הקרש האחד וישני אדנים תחת
 הקרש האחר: ויעשית מריחם יעני
 שטים חמשה לקרשי עלע המשכן
 האחר וחמשה בריחם לקרשי עלע
 המשכן השנית וחמשה בריחם
 לקרשי עלע המשכן לירכתיים ימה:
 והבריח התיכון בתוך הקרשים ממטה
 מן הקצה אל הקצה: ואת הקרשים

תעשה זהב ואת טביעתיהם תעשה זהב
 כתיב לכריחם ויעפית את הכריחם זהב:
 והקמת את המישכן כמיטפטו אשר
 הראית בהרו ויעשית
 פרכת תכלת וארגמן ותוליעת שני ושש
 כישור כיעשה חישב יעשה אתה מרגם:
 ונתתה אתה על ארבעה צמודי שטים
 מעצם זהב ויהם זהב על ארבעה אדני
 כסף: ונתתה את הפרכת תחת הקרשים
 והקמת שמה מבית לפרכת את ארון
 הברית והכרית הפרכת לכם מן הקרש
 וכן קרש הקדשים: ונתת את הכפרת
 על ארון העדות כקרש הקדשים:
 וישמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת
 המענה נכח השלחן על עלע המשכן
 תכנה והשלחן תתן על עלע צפון:
 ויעשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן
 ותוליעת שני ושש כישור כיעשה רקם:
 ויעשית למסך חמישה צמודי שטים
 ויעפית אתם זהב ויהם זהב ויעקת להם
 חמישה אדני נחשת:
 ויעשית את המזבח יעני שטים
 חמישה אמות ארך וחמישה אמות רחב
 רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמחו:
 ויעשה קרנתיו על ארבע פנותיו כענו
 תהיון קרנתיו ויעפית אתו נחשת: זה
 ויעשית סידתו לדישנו ויעניו זה
 ומזרקתיו ומזלנתיו ומחתתיו לכל
 כלות יעשה עזישה ויעשית לו מכבד
 מעשה רשת נחשת ויעשית על הדיש
 ארבע טביעות נחשת על ארבע קצותיו:

ויעשית את המזבח יעני שטים
 חמישה אמות ארך וחמישה אמות רחב
 רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמחו:
 ויעשה קרנתיו על ארבע פנותיו כענו
 תהיון קרנתיו ויעפית אתו נחשת: זה
 ויעשית סידתו לדישנו ויעניו זה
 ומזרקתיו ומזלנתיו ומחתתיו לכל
 כלות יעשה עזישה ויעשית לו מכבד
 מעשה רשת נחשת ויעשית על הדיש
 ארבע טביעות נחשת על ארבע קצותיו:

בבל יצדוהו וכל יתדו וכל יתדת
החצר נחשת:

ואתה תצוה את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית וזך כתיב למאור
להעלות תמיד ונאהל מועד מחוץ
לפרכת אשר על העזת יעקב ארבע
אהרן ובנו מי ערב עד כקר לפני יהוה
חקת יעלים לדרתם מאת בני ישראל
ואתה חקוב אליך
את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך
בני ישראל לכהנו לי אהרן טוב ואמנו
אליעזר ואיתמר בני אהרן ויעשיר
בנדיקדש לאהרן אחיך לכבוד
ויהפארות ואתה תדבר אל כל חכמי
לב אשר מלאתי רוח חכמה ויעשו את
בני אהרן לקדשו לכהנו לי ואלו
הבנדים אשר יעשו חשן ואפוד ומניע
וכתנת השכין מצנפת ואבנט ויעשו
בנדיקדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו
ליוזם יקחו את הזהב ואת התכלת
ואת הארנמן ואת תולעת השני ואת
הששו

ויעשו את האפר והתכלת וארנמן
תולעת שני ויש משור מעט
חשב: שת כתפת חברת יהיה לואל
שני קנותיו וחבר: וחשב אפר
אשר יעלו כמעט שהו ממנו יהיה זהב
תכלת וארנמן ותולעת שני ויש
משור: ולקחת את שתי אבני שהם
ופתחת עליהם שמות בני ישראל:
ששה משמתם על האבן האחת

ועתה אתה תחת כרכב המזבח מלבנו
והיתה הרישת יד חצי המזבח: ויעשית
סיס למזבח סרי עצי שטים ויעשית
אתם נחשת ויהובא את סריו בטביעת
והיו הכדים על שתי צלעות המזבח
בשאת אתו ונמכ להם תעשה ארעו
כאשר הראה אתך בהר כן יעשו:

ויעשית את חצר המשכן
לפאת נגב תימנה קליעים להצר שיש
משור מאה כאמה ארך לפאה האחת:
ועמדו עשרים ואדניהם עשרים
נחשת וויה עמדים וחשקיהם כסף:
וכן לפאת צפון בארך קליעים כארה
ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים
נחשת וויה עמדים וחשקיהם כסף:
ורחב החצר לפאתים קליעים חמישים
אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה:
ורחב החצר לפאת קדמה מזרח
חמישים אמה: והמיש עשרה אמה
קליעים לכתף עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה: ולכתף השנית חמש
עשרה קליעים עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה: ולישער החצר
מסך עשרים אמה תכלת וארנמן
והתולעת שני ויש משור מעט
רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם
ארבעה: כל עמודי החצר סביב מחשק
כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: ארך
החצר מאה כאמה ורחב חמישים
בחמישים וקמה חמיש אמות שיש
משור ואדניהם נחשת: לכל מלי המשכן

ואת שמות השישה הנותרים על
האבן השנית כתולדתם ומעשה
חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי
האבנים על שמות בני ישראל מסנה
משכנות והבתינישה אתם וישמת
את שתי האבנים על כתפת האפר
אבן זכרון לבני ישראל ונשא אהרן
את שכותם לפני יהוה על שתי כתפיו
לזכרון וינשית משכנות
זהב וישתי שרשרת זהב טהור מנולת
תינישה אתם מינישה יצבת ונתתה
את שרשרת העבת על המשכנות
ועשית חשן משפט
מינישה חשב כמינישה אפר תיעשו
זהב תמלת וארגמן ותולעת שני ויש
מיטורתינישה אתם ובו עייה כפול
זרת ארכו וזרת רחבו ומלאת במלאת
אבן ארבעה טורים אבן טור אדום
פטרה וזרקת הטור האחד והטור
השני נפך כפיר ויהלם והטור השלישי
לשם שט ואחלמה והטור הרביעי
תרישיש וישם וישפה מינישים זהב
יהיו כמלאתם והאבנים תהיון על
שמת בני ישראל שתי עשרה על
שמתם פתוחי חותם איש על שמו
תהיון לשע עשר שבט ועשית על
החשן שרשרת נבלת מינישה עבת
זהב טהור ועשית על החשן שתי
טביעות זהב ונתת את שתי הטבעות
על שני קצות החשן ונתתה את שתי
עבת הזהב על שתי הטביעות אל

קצות החשן ואת שתי קצות שתי
היצבתתתן על שתי המישבנינות
ונתתה על כתפות האפר אל מול פניו
ועשית שתי טביעות זהב וישמת אתם
על שני קצות החשן על שפתו אשר
אל יצר האפר כיתה ועשית שתי
טביעות זהב ונתת אתם על שתי כתפות
האפר מלמטה ממול פניו ליצבת
מחברתו ממיני לחיטב האפר ויזכרו
את החשן מטיביתו אל טביעת האפר
בפתיל תכלת להיות על חשב האפר
ולא יזח החשן מעל האפר ונשא
אהרן את שכות בני ישראל בחשן
המשפט ילבו בבאו אל הקדש
לזכרון לפני יהוה תמיד ונתת אל חשן
המשפט את האורים ואת התמים
והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא
אהרן את המשפט בני ישראל על לבו
לפני יהוה תמיד

ועשית את מעל האפר כליל
תכלת ויהיה פראשו סתום שפיה
יהיה לפי סכיב מינישה ארבעת חורא
יהיה לולא יקריע ויעשית על שוליו
רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על
שוליו סכיב ופעמני זהב בתוכם סכיב
פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על
שוליו המעל סכיב ויהיה על אהרן
לשרת ונשא עקלו בבאו אל הקדש
לפני יהוה ויצאתו ולא ימותו
ועשית ציץ זהב טהור ופתחת
עליו פתוחי חתם קרש ליהודה

ושמת אתו על פתיל תכלת וזהו על
המינפת אל מול פני המינפת יהיה
וזהו על מעח אהרן ונשא אהרן את
יען הקדשים אשר יקדישו בני ישראל
לכל מתנת קדשים וזהו על מערו
תמיד לדיען להם לפני יהוה ושבעת
הכתנת שישו וינשית מינפת שיש
ואכנת נישת מינפתה רקס: ולכני
אהרן תינשה טעה וינשית להסאננט
ומנבנות תינשה להם לכבוד ולתפאחה
והלבישת אתם את אהרן אחיך ואת
בניו אתו וכי שחת אתם וכילאת את יד
וקדשת אתם וכהנו ליונינשה להם
מכנסים כד לכסות בשר ערוה ממתנים
ויעד ירכי יהוה והווי על אהרן ועל בניו
בבאם אל אהל מועד או בניתם אל
המזבח לשרת בקדש ולא יטאו עון
ומתו הקת עילים לו ולזרעו אחריו
וזה הדבר אשר תינשה להם
לקדשת אתם לכהן ללקח פראחד בן
בקר ואילים שניכתמים וילחם מעות
וחלת מעת כלולת בשמן ורקיק מעות
מיסחים בשמן כלה חטים תינשה
אתם: ונתת אותם על כל אחד והקוננ
אתם ככל ואתה פרו ואת שני האילים
ואת אהרן ואת בניו תקדיב אל פתח
אהל מועד ורחינת אתם נמים וילקחת
את הכנרים והלבישת את אהרן ארז
הכתנת ואת מיני האפר ואת האפר
ואת החשן ואפרת לו כחשן האפר:
ושמת המינפת על ראשו ונתת את

וזהו על מעח אהרן ונשא אהרן את יען הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשים וזהו על מערו תמיד לדיען להם לפני יהוה ושבעת הכתנת שישו וינשית מינפת שיש ואכנת נישת מינפתה רקס: ולכני אהרן תינשה טעה וינשית להסאננט ומנבנות תינשה להם לכבוד ולתפאחה והלבישת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו וכי שחת אתם וכילאת את יד וקדשת אתם וכהנו ליונינשה להם מכנסים כד לכסות בשר ערוה ממתנים ויעד ירכי יהוה והווי על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בניתם אל המזבח לשרת בקדש ולא יטאו עון ומתו הקת עילים לו ולזרעו אחריו וזה הדבר אשר תינשה להם לקדשת אתם לכהן ללקח פראחד בן בקר ואילים שניכתמים וילחם מעות וחלת מעת כלולת בשמן ורקיק מעות מיסחים בשמן כלה חטים תינשה אתם: ונתת אותם על כל אחד והקוננ אתם ככל ואתה פרו ואת שני האילים ואת אהרן ואת בניו תקדיב אל פתח אהל מועד ורחינת אתם נמים וילקחת את הכנרים והלבישת את אהרן ארז הכתנת ואת מיני האפר ואת האפר ואת החשן ואפרת לו כחשן האפר: ושמת המינפת על ראשו ונתת את

נור הקדש על המינפת: וילקחת את
שמן המיטה וינקת על ראשו ומיטה
אתו: ואת בניו תקדיב והלבישתם טעת:
וחנת אתם אכנת אהרן ובניו וחבישת
להם מנבנות והיתה להם טעה ללקחת
יעלם ומלא את יד אהרן ויד בניו והקוננ
את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן
ובניו את ידיהם על ראש הפר וישחת
את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד:
ולקחת מדם הפר ונתתה על קרע
המזבח כאיניבך ואת כל הדם תשפך
אל יסוד המזבח: וילקחת את כל החלב
המכסה את הקרב ואת היתרת על
הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב
אשר עליו והקטרת המזבח: ואת
בשר הפר ואת ערו ואת פרשות שרף
כאש מחוץ למחנה חטאת הוא: ואת
האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו
את ידיהם על ראש האיל וישחת
את האיל וילקחת את דמו וורקת על
המזבח סכיב: ואת האיל תנהח לערו
ורחינת קרבו וכדיעו ונתת על נדחיו
ועל ראשו: והקטרת את כל האיל
המזבח עלה הוא ליהוה ריח נחוח
אשה ליהוה הוא: וילקחת את האיל
השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על
ראש האיל וישחת את האיל וילקחת
מדמו ונתתה על תנוך און אהרן ועל
תנוך און בניו הימנית ועל כהן ידם
הימנית ועל כהן רגלם הימנית וורקת
את הדם על המזבח סכיב: וילקחת מן

ל
ב
ב

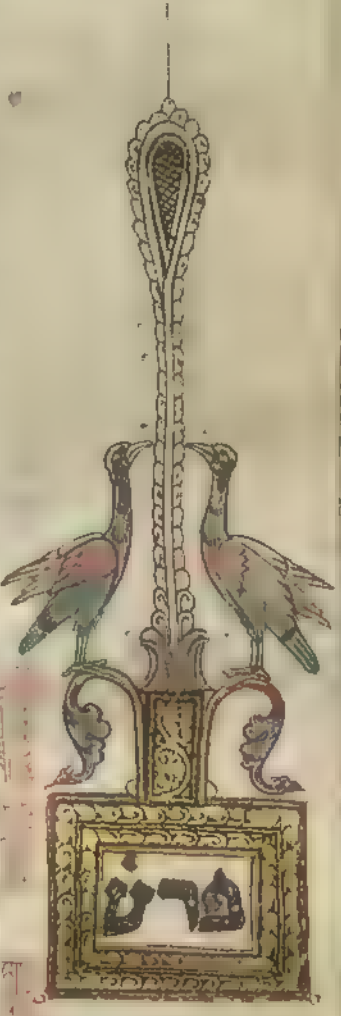
השקל לתת את תרומת יהוה לכפר
על נפשתיכם ולקחת את כסף הנפרים
מאת בני ישראל ונתת אתו יציבנות
אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון
לפני יהוה לכפר על נפשתיכם :

וידבר יהוה אל משה לאמר ויעשית
כדור נחשת וכגו נחשת לרחצה ונתת
אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת
שמה מים ורחצו אהרן וכניו ממנו
את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל
אהל מועד ורחצו מים ולא ימותו או
בגשותם אל המזבח לשרת להקטיר
אשה ליהוה ורחצו ידיהם ורגליהם
ולא ימותו והייתה להם חק עולם לו
ולדורו לדורתם :

וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה
קח לך כשמים ראש מדדור חמש
מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים
ומאתים וקטה בשם חמשים ומאתים
וקדה חמש מאות כשקל הקדיש
ושמן זית היין ויעשית אתו שמן
משהת קדיש רקח מרקחת מעשה
רקח שמן משחת קדיש יהיה וומשחת
בו את אהל מועד ואת ארון העדות
ואת השלחן ואת כל כליו ואת המערה
ואת כליה ואת מזבח הקטרת ואת
מזבח העלה ואת כל מליו ואת הכיור
ואת כניו וקדישת אתם והיו קדיש
קדישים כל הנגע בהם יקדישו ואת
אהרן ואת בניו תמשיח וקדישת אתם

אמה ארפו ואמה רחכו רכוע יהיה
ואמתים קמתו ממנו קרנתיו ויצפית
אתו זהבטהור את גזו ואת קירדו
סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב
סביב ושת טבעת זהב תעשה לו
מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה
על שני צדיו והיה למתים לכריס לשאת
אתו בהמה ויעשית את הכדים עני
שטים ויצפית אתם זהב ונתת ארנו
לפני הפרסת אשר על ארון העדות לפני
הכפרת אשר על העדת אשר אועד
לך שמה והקטיר עליו אהרן קטרת
סמים כמקרב בקר כהיטבו את העדת
יקטירנה וכה עלת אהרן את העדת
בזרועים יקטירנה קטרת תמיד
לפני יהוה לדורתכם לא תעלו עליו
קטרת זרה ועלה ומעלה ונסך לא
תסכו עליו וכפר אהרן על קרנתיו
אחת בשנה מדם הטאת הכפרים
אחת בשנה יכפר עליו לדורת בני קדיש
קדישים הוא ליהוה :

וידבר יהוה אל משה לאמר כיתשא
את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו
איש כפר נפשו ליהוה כפקד אתם
ולא יהיה מהם נגף כפקד אתם וזה
יתנו כל העם על הפקדים מחצית
השקל בשקל הקדש עשרים צרה
השקל מחצית השקל תרומה ליהוה
כל העם על הפקדים מכן עשרים
שנה ומעלה יתן תרומת יהוה והעשיר
לא ירבה והרל לא ימעט ממחצית

... יצא ...

לסוף לוי ואל בני ישראל תדבר לאמר
שמן משחת קדש יהיה זה ללדו תעש
על בשר אדם לא יסך ובמתנתו לא
תנישו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם איש
אשר ידקח כמהו ואשר יתן ממנו
על זר וגברת מעמיו
ויאמר יהוה אל משה קח לך
סמים נטף ושחלת וחלכנה סמים
ולכנה וכה ט בנד יהיה ויעשית אתה
קטרת רוקח מעשה רוקח ממלח
טהור קדש וישחקת ממנה הדק
ועתה ממנה לפני העדת באהל מועד
אשר איעד לך שמה קדש קדשים
תהיה לכם והקטרת אשר תעשה
במתנתה לא תעשו לכם קדש
תהיה לך ליהוה איש אשר יעשה
כמה להריח בה וגברת מעמיו
וידבר יהוה אל משה לאמר
ראה קראתי בשם כעזאל בן אורי בן
חור למטה יהודה ואמלא אותו רוח
אלהים בחכמה ובתבונה וברעת וכל
מלאכה לחשב מחשבת לעשות
כזהב וכבסף וכנחשת וכחרשת אבן
למלאכה וכחרשת עץ לעשות ככל
מלאכה ואני העזתתי אתו ארז
אהלי אבן אחיסמד למטה דן וכל
כל חכם לבנתתי חכמה ויעשו את כל
אשר צויתך את אהל מועד ואת
הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו
ואת כל האהל ואת השלחן ואת
כליז ואת המנרה הטהרה ואת כל

כליז ואת מנחת הקטרת ואת מזבח
העלה ואת כל כליז ואת הכיור ואת כננו
ואת בני השרד ואת בני הקדש לאהרן
חכה ואת בני כננו לכהן ואת שמן
המשה ואת קטרת הסמים לקדש
ככל אשר צויתך יעשו
ויאמר יהוה אל משה לאמר ואתה
דבר אל בני ישראל לאמר אך ארז
שנתתי תשמרו כי אות הוא בני
ובניכם לדותיכם לעתכאני יהוה
מקדשכם ושמרתם את השבת כי
קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי
כל העשה מה מלאכה וגברת הנפש
ההוא מקרב עמיה ויששת ימים יעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבת
קדש ליהוה כל היצאה מלאכה נזכר
השבת מות יומת ושמרו בני ישראל
את השבת ליצו את השבת לדותם
כרית עולם כי בני ישראל אורז
הוא לעולם כי ששת ימים יצאה יהוה
את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת ונפשו ויתן אל
משה נבולו לדבר אתו בהר סיני שני
לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע
אלהים וידא העם כי בשש משה
לדותמן החר וקח העם על אהרן
ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלו
מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו
ויאמר אלהים אהרן פרקו נמי זה הנאשו
באזני נשים נמכסו ובעתים והביאו אלי

ויתפרקו כל היצבים את נמי הזהב אשר
כאזניהם ויביאו אל אהרן ויקח מידם
ויצר אתו כחרטום וייצשהו ועל מסכה
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
היצלך מארץ מצרים וידא אהרן ויבן
מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג
ליהוה מחר ויישלמו מסחרת וייצלו
יעלת וינשו שלמים וישכ היצבים לאכל
וישתו ויקמו ליעחקו
וידבר יהוה אל משה לך ודבר שחת
עמך אשר היצלת מארץ מצרים
כדומהר מן הדרך אשר עיתם יצשו
להם ועל מסכה וישתחו לו ויזכחו לו
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
היצלך מארץ מצרים ויאמר יהוה אל
משה ראי את העם הזה והנה יצבים
קשה ערף הוא ויעתה הניחה ליוחר
אפי מהב ואכלם ואיני עשה אותך לגוי
גדול ויחל משה את פני יהוה אלהיו
ויאמר למה יהוה יחרה אפך כיעמד
אשר הוצאת מארץ מצרים כנכח גדול
זכר חוקה למה יאמרו מצרים לאמר
ברעה הוציאם להרג אתם טהרים
ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון
אפך והעם יעל הרעה ליעמד זכר
לאכרהם ליעחקו לישראל יצודך אשר
נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארצה
את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ
הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם
ונחלו לעולם ויעתם יהוה יעל הרעה
אשר דבר ליעשות ליעמו

ויפן וידד משה מן ההר וישע לחרות
היצת בידו לחת כתבים מי שני צבדיהם
מזה ומזה הם כתבים והלחת מינישה
אלהים המה והמכתב מכתב אלהים
הוא חרות יעל הלחת ויישמיני יהושיע
את קול היצבים ברעה ויאמר אל משה
קול מלחמה במחנה ויאמר אין קול
יענת נמרה ואין קול יענת חילי וישרה
קול יענת אנכי שמיני ויהי כאשר קרב
אל המחנה וירא אתה יעל ומחלרת
וחר אף משה וישלך מידו את הלחת
וישבר אתם תחת ההר ויקח ארבע
הענף אשר עישו וייסרף כאש ויטחון
יעד אשר דק ויזר יעל פני הבנים ויישק
את בני ישראל ויאמר משה אל אהרן
מה יעשה לך היצבים הזה כי הכאת עליו
חטאה גדולה ויאמר אהרן אל יחר אף
אדני אתה ידיעת את היצבים כי ברעה הוא
ויאמרו לי יעשה לנו אלהים אשר ילנו
לפעננו כי זה משה האיש אשר היצלונו
מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו
ויאמר להם למי זהב התפרקו והתנו לי
ואשלכמו כאש וייצא הענף הזה וירא
משה את היצבים כי פרע הוא כי פרעה
אהרן לישמעה בקמיהם ויעמד משה
בשיעור המחנה ויאמר מליהוה אלי
ויאספו אלי כל בני לוי ויאמר להם
כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו ז'
איש חרבו על ירכו עכו ושובו מישע
לישער במחנה והרגו איש את אחיו
ואיש את רעהו ואיש את קרבו

והוא יעל הרעה וישע לחרות
והוא יעל הרעה וישע לחרות
והוא יעל הרעה וישע לחרות

וינישו בני לוי כדבר משה ויפל מן הינס
 בזם הדוא כשל שית אלפי איש ויאמר
 משה מלאו ידכם היוס ליהוה כי איש
 כננו ובנאחז ולתת עליכם היוס נדכו
 ויהי ממחרת ויאמר משה אל הינס
 אתם חטאתם חטאה גדלה ויעתה
 איצלה אל יהוה אולי אנכרה כי ער
 חטאתכם ויטב משה אל יהוה ויאמר
 אנא חטאה הינס הוה חטאה גדלה וינישו
 להם אלהי ויהיו ויעתה אם תשא חטאתם
 ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת
 ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא
 לי אמחננו מספרי ויעתה לך נחה את
 הינס אל אשר דברתי לך הנה מלאכי
 ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם
 חטאתם וינף יהוה את הינס על אשר
 עשו את העל אשר עשה אהרן
 וידבר יהוה אל משה לך
 עלה מזה אתה והינס אשר העלית
 מארץ מצרים אל הארץ אשר
 נשבעתי לאברהם ליעקב ולי יצחק
 לאמר לזרעך אתננה וישלחתי לפניך
 מלאך ובריתי אתה הנני האמר והחת
 והפרזי החוי והיבוס אל ארץ זבת חלב
 ודבש כי לא איצלה מקרבך כי עם קשה
 ערף אתה פן אמלך סדרך וישימ עיני
 את הדבר הרע הזה ויתאכלו ולא יטו
 איש עריו עליו ויאמר יהוה אל משה
 אמר אל בני ישראל אתם יום קשה
 ערף רגע אחד איצלה בקרבך וכליתך
 ויעתה הורד עריך מעליך ואדעמה

איצשה לך ויתנניו כע ישראל את
 עדים מהר חורב וימשה יקה ארצ
 האהל וננה לו מחוץ למחנה הרחק
 מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה
 מקבש יהוה יצא אל אהל מועד אשר
 מחוץ למחנה ויהי כנצאת משה אל
 האהל יקומו כל הינס וינישו איש פתח
 אהלו והביטו אחרי משה עד באו האהלה
 והיה כנא משה האהלה ירד יצמוד
 הענן ויעמד פתח האהל ודבר עם משה
 וראה כל הינס את יצמוד הענן יצמד
 פתח האהל וקם כל הינס והישתחוו איש
 פתח אהלו וידבר יהוה אל משה פנים
 אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו
 ושכאל המחנה ומשרתו יהושע בן
 נון נער לאימי שמתוך האהל
 ויאמר משה אל יהוה דאה אתה אמר
 אלי העל את הינס הזה ואתה לא הודעת
 את אשר תשלח עמי ואתה אמרת יעני
 כשכונם מיצאת חן בעניי ויעתה אם נא
 מיצאת חן בעניך הודע נא את דרכך
 ואדיעך למי נאמיצאהן בעניך וראה
 כי יצמד העי הזה ויאמר פני ילכו והנחתי
 לך ויאמר אליו אסאין פניך הלכים אל
 תילני מזה ובמה יודע אפוא כי מיצאת
 חן בעניך אני ויעמד הלוא בלתיך עמנו
 ונפלינו אני ויעמד מכל הינס אשר יעל
 פני האדמה
 ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה
 אשר דברת איצשה כי מיצאת חן בעני
 ואדיעך בשם ויאמר הוואניצאת כנריך

וינישו בני לוי כדבר משה ויפל מן הינס בזם הדוא כשל שית אלפי איש ויאמר משה מלאו ידכם היוס ליהוה כי איש כננו ובנאחז ולתת עליכם היוס נדכו ויהי ממחרת ויאמר משה אל הינס אתם חטאתם חטאה גדלה ויעתה איצלה אל יהוה אולי אנכרה כי ער חטאתכם ויטב משה אל יהוה ויאמר אנא חטאה הינס הוה חטאה גדלה וינישו להם אלהי ויהיו ויעתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחננו מספרי ויעתה לך נחה את הינס אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם וינף יהוה את הינס על אשר עשו את העל אשר עשה אהרן וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והינס אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליעקב ולי יצחק לאמר לזרעך אתננה וישלחתי לפניך מלאך ובריתי אתה הנני האמר והחת והפרזי החוי והיבוס אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא איצלה מקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אמלך סדרך וישימ עיני את הדבר הרע הזה ויתאכלו ולא יטו איש עריו עליו ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם יום קשה ערף רגע אחד איצלה בקרבך וכליתך ויעתה הורד עריך מעליך ואדעמה

ויאמר אנא עביר מל טתי על פנקד
 וקראתי בשם יהוה לפנקד ותעתי את
 אישר אהן ורחמתי את אישר ארחס:
 ויאמר לא תוכל לדאת את פני לא
 יראני האדם וחי: ויאמר יהוה העד
 מקום אתי וכוננת על הגור: והיה כי עני
 כבדי ושמתיך נקרת הגור ויטסני
 כפי עליך עי: עני: והסרת את כפי
 וראית את אחרי ופני לא יראו:
 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני
 לחת אננים ס' אשנים וכתנת יעל
 הלחת את הדברים אשר היו על הלחת
 הראשנים אשר שכתת: והיה נכון
 לבקר ועלית כנקד אל הר סיני ונצנת
 ל' שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה
 עמך וגם איש אל ירא ככל ההר וגם
 הצאן והנקד אל ירע אל מול ההר
 ההוא: ויפסל שני לחת אננים כראשנים
 וישכם משה כנקד ועל אל הר סיני
 כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני
 לחת אננים: וירד יהוה בענן ויתעב
 עמו יסס ויקרא בשם יהוה: ויעבר
 יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל
 רחום ורחנון ארך אפים ורב חסד
 ואמת: **ו** יר חסד לא לפים נשא
 יעון **ו** פשיעו וחסאה ונקלה לא
 ינקה **ו** פקד עון אבות על
 בנים ועל בני בנים על ילדים ועל
 רביעים: וימהר משה ויקד ארצה
 וישתחו: ויאמר אסנא מינאתי חן
 בעיניך אדני יך נא ארני בקרבנוכי

...
 ...
 ...
 ...
 ...

יעם קשה יעקב הוא וסלחת לעונני
 ולחטאתני ועלתינו: ויאמר הנה אנני
 כרת ברית ענך כל ימך אינשה נפלאת
 אשר לא נבראו ככל הארץ וככל העים
 וראה כל העם אשר אהה בקרבנו את
 מעשה יהוה כי נראה הוא אשר אנני
 ינשה ימך: וישמר יך את אשר אנני
 מיטך היום הגני גרש מפניך את האמוי
 והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיטסי:
 השמר לך פן תרת ברית ליו שב הארץ
 אשר אהה נא עליה פן יהיה למוקש
 בקרבך: כי את מזבחתם תתעון ואת
 מיזבתם תשטרון ואת אשרי ותרתון:
 כי לא תשתחוה לאל אחר **ו** כי
 יהוה קנא שמו אל קנא **ו** הוא:
 פן תרת ברית ליו שב הארץ
 וזע אחרי אלהים וזבחו לאלהיהם
 וקרא לך ואכלת מזבחן: ולקחור
 מבנתיו לבניך וזנו בעתיו אחרי אלהיהן
 וזנו את בניך אחרי אלהיהן: אלהי
 מסכה לא תעשה לך: את חנה מצות
 תשמר שבעת ימים תאבל מיצורת
 אשר צויתך למויעד חדיש האביב
 כי בהדיש האכרי ינאת ממערים: כל
 פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר
 שור וישה: ופטר חמור תפדה בשה
 ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך
 תפדה ולא יראו פני ריכם: יש שרת
 ימים תעבר וכיום השביעי תשבת
 כחריש ובקציר תשבת: וחג שבעת
 תעשה לך בסוד קציר חטים ורחג

ויעש אתה נריח התיכן לכדח בתוך
הקרשים מן הקצה אל הקצה וארז
הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה
זהב בתים לנריחים ויצף את הנריחים
זהב ויעש את הפרכת תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משור מעשרה
חשב עשה אותה כרבים ויעש לה
ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב ויהם
זהב ויעק להם ארבעה אדני כסף ויעש
מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משור מיצה רקם וארז
עמודי חמשה ואת ויהם ויצפ
ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם
חמשה נחשתו
ויעש בצלאל את הארץ עני שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קנהו וינשהו זהב טהור
מכתום וחוף ויעש לו זר זהב סביב
ויעק לו ארבע טבעות זהב על ארבע
עומתיו ושתי טבעות על צלעיה האחת
ושתי טבעות על צלע השנית ויעש
בדי עני שטים ויצף אתם זהב ויבא
את הנריחים נטבעת על צלעת הארץ
לשאת את הארץ ויעש כפרת זהב
טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי
רחבה ויעש שני כרבים זהב מקשה
עשה אתם משני קצות הכפרת
ברוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד
מקצה מזה מן הכפרת עשה ארז
הכרבים משני קצוותיו ויהיו הכרבים
פרישי ננפים למעלה סככים בכנפיהם

על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל
הכפרת היו פני הכרבים
ויעש אתה שלחן עני שטים אמתים
ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמרנו
ויעף אותו זהב טהור ויעש לו זר זהב
סביב ויעש לו מסגרת טפה סביב
ויעש זר זהב למסגרת סביב ויעק לו
ארבע טבעות זהב ויהן את הטבעות על
ארבע הפאות אשר לארבע רגליו ולעמ
המסגרת היו הטבעות נתיים לבדים
לשאת את השלחן ויעש את הנריחים
עני שטים ויצף אתם זהב לשאת את
השלחן ויעש את הכלים אשר על
השלחן את קעורתיו ואת כפתיו ואת
מנקיתיו ואת הקישות אשר יקך בהן
זהב טהור
ויעש את המנרה זהב טהור מקשה
עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה
כפתריה ופרחיה ממנה היו וששה
קנים יצאים מצדיה שלשה קני מערה
מצדה האחד ושלושה קני מערה מצדה
השני ושלושה גביעים משקדים נקנה
האחד כפתרו ופרחו ושלושה גביעים
משקדים נקנה אחד כפתרו ופרחו בן
לששת הקנים היצאים מן המנרה
ובמנרה ארבעה גביעים משקדים
כפתריה ופרחיה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים
ממנה לששת הקנים היצאים ממנה
כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה

אחת זהבטהור ויעשה את ערתה שבע
ומלקחה ומחתתה זהבטהור: כפר
זהבטהור עשה אתה ואת כל כליה:

ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים
אמה ארכו ואמה רחבו ורבע אמתים
קמתו ממנו היו קרנותיו ויעשה אתו זהב
טהור אתגו ואת קירתו סביב וארבע
קרנותיו ויעשלו זהב סביב ושת
טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על
שתי עליותיו על שני עדי לכתב לנין
לשאת אתו בהם ויעשה את הכדים עצי
שטים ויעשה אתם זהב ויעשה את שמן
המישחה קדיש ואת קטרת הסמים
טהור מעשה רקח

ויעשה את מזבח העלה עצי שטים
חמש אמות ארבע וחמש אמות רחבו
רבע עושלש אמות קמתו ויעשה
קרנותיו על ארבע ענות וממט היו
קרנותיו ויעשה אתו נחשת ויעשה את
כל כלי המזבח את הסירת ואת היעם
ואת המזרקת את המזלגת וארבע
המחתת כל כלי עשה נחשתו ויעשה
למזבח מכבד מעשה רשת נחשתתחת
רכבו מלמטה עד חציו ויעשה ארבע
טבעות בארבע הקצוות למכבד הנחשת
נתים לכדים ויעשה את הכדים עצי
שטים ויעשה אתם נחשת ויבא את
הכדים בטבעות על עליות המזבח
לשאת אתו בהם נכבד לחת עשה אתו
ויעשה את הבכור נחשת

ואת כנני נחשת כמראת היצבאת אשר
יצבאו פתח אהל מועד:
ויעשה את החצר לפאת נגב
תימנה קלעי החצר שש משורמאה
באמה ויעמדו בהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם
כסף ולפאת צפון מאה באמה עמדיהם
עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי
היצמודים וחשקיהם כסף ולפאתים
קלעים חמשים באמה עמדיהם עשה
ואדניהם עשרה ווי העמדים וחשקיהם
כסף ולפאת קדמה מזרחה חמשים
אמה וקלעים חמש עשרה אמה אל
הכתף עמדיהם שלשה ואדניהם
שלשה ולכתף השנית מזה ומזה
לשער החצר קלעים חמש עשרה
אמה עמדיהם שלשה ואדניהם
שלשה וכל קלעי החצר סביב שש
משורו והאדנים לעמדים נחשת ווי
העמודים וחשקיהם כסף ויעשו
ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל
עמדי החצר ומסך שער החצר מעשה
רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משור ועשרים אמה ארך וקומה כרוב
חמש אמות לעומת קלעי החצר:
ויעמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה
נחשת וויהם כסף ויעשו ראשיהם
וחשקיהם כסף וכל היתדות למשכן
ולחצר סביב נחשתו ואלה פקודי
המשכן משכן העדת אשר פקד על צימשה
עבדת הלויים כיד איתמר בן אהרן חסדן:

ובצלאל בן אוּרִי בן חור למטה יהודה
יַצַּה אֶת כָּל אִשְׂרָיִם יְנוּהוּ יְהוָה אֶת מִשְׁחָה
וְאֵתוּ אֱהִיאֵב בֶּן אַחִיכֶם לְמִטָּה הָזֶה
הַיִּשָּׁוִים וְרָקַם בְּתֵלֶה וּבְאַרְגָּמָן
וּבְתוֹלֵי צֵה הַיִּשָּׁוִים וּבְשֵׁשׁ׃
כָּל הַזֶּהב הַעֲשׂוּי לְמַלְאכָה
כָּל מַלְאכָה הַקֹּדֶשׁ וְיִהְיֶה הַזֶּהב הַתְּנוּפֶה
הַיִּשָּׁוִים וְיִצְטָרִים כְּכַר וְיִטְבִּיג כְּמֹרֶה
וּשְׁלִישִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ וְכֶסֶף
פְּקוּדֵי הַיְצֵה מֵאֵת כְּכַר וְאַלְף וְיִטְבִּיג
מֵאֹת וּחֲמִישֶׁה וְיִטְבִּיגִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ׃ נִקְעוּ לְצִלְגֵית מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הַצְּבָרִים הַפְּקָדִים
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִטְנֶה וּמִצֵּלָה לְיִשְׁרָאֵל
אֶלְף וְשֵׁלֶשֶׁת אֲלָפִים וּחֲמִשָּׁה מֵאוֹת
וּחֲמִשִּׁים׃ וְיִהְיֶה מֵאֵת כְּכַר הַכֶּסֶף לְעֹקֶת
אֶת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֲדָנֵי הַפְּרִכֶת מֵאֵת
אֲדָנִים לְכֹל הַכְּכַר כְּכַר לְאָדָן׃ וְאֵת
הָאֶלְף וְיִטְבִּיג הַמֵּאוֹת וּחֲמִישֶׁה וְיִטְבִּיגִים
יַצַּה וְיִפִּי לְעֲמֻדֵים וְנֹפֶה רֵאשִׁי הַכֹּס
וּחֲשֶׁק אֶתֶם׃ וְנַחֲשֶׁת הַתְּנוּפֶה יִטְבִּיגִים
כְּכַר וְאַלְפִים וְאַרְבֵּי עֶמְאֹת שֶׁקֶל׃ וְיִצַּע
נֶה אֶת אֲדָנֵי פֶתַח אֱהִיאֵל מִוִּינָה וְאֶת מִזְבֵּחַ
הַנְּחִישֶׁת וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחִישֶׁת אִשָּׁר לֹ
וְאֶת כָּל כָּל הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת אֲדָנֵי הַחֵצֶר
סָבִיב וְאֶת אֲדָנֵי יִשָּׁר הַחֵצֶר וְאֶת כָּל
יְהֵדֶת הַמִּטְכָּן וְאֶת כָּל יְהֵדֶת הַחֵצֶר
סָבִיב׃ וּמִן הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלֵעַת
הַיִּשָּׁוִים יַצַּע כְּנֵדֵי יִשְׂרָאֵל לְשֵׁרֶת בְּקֹדֶשׁ
וְיִצַּע אֶת כְּנֵדֵי הַקֹּדֶשׁ אִשָּׁר לְאַהֲרֹן
כְּאִשָּׁר יְנוּהוּ יְהוָה אֶת מִשְׁחָה׃

וְיִצַּע אֶת הָאֶפֶד וְהַתְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלֵעַת יִשָּׁוִים וְיִשָּׁוִים מִיִּשְׂרָאֵל וְיִדְקֶה אֶת
פָּחֵי הַזֶּהב וְקִצֵּץ פְּתִילִים לְיַצַּע וְתֵתֶךְ
הַתְּכֵלֶת וּבְתֵתֶךְ הָאַרְגָּמָן וּבְתֵתֶךְ תוֹלֵעַת
הַיִּשָּׁוִים וּבְתֵתֶךְ הַיִּשָּׁוִים מִיַּצַּע הַיִּטְבִּיג׃
כִּתְפֵת יַצַּע לֹו הַכְּרֵתִי עַל יִשָּׁוִים קִצְוֹתָיו
הַכְּרֵ׃ וְחִיטְבֵת אֶפֶדָהּ אִשָּׁר עַל יִשָּׁוִים
הוּא כְּמִיַּצַּע הַזֶּהב וְהַתְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן׃
וְתוֹלֵעַת יִשָּׁוִים וְיִשָּׁוִים מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִשָּׁר יְנוּהוּ
יְהוָה אֶת מִשְׁחָה׃ וְיִצַּע
אֶת אֲבָנֵי הַיִּטְבִּיג מִכֶּסֶת מִיַּצַּע הַזֶּהב
מִפְּתַח הַפְּתוּחִי חֹתֵם עַל יִשְׁמוֹת כְּנֵדֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְיִיטֵס אֶתֶם עַל כִּתְפֵת הָאֶפֶד
אֲבָנֵי זָכָרֹן לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאִשָּׁר יְנוּהוּ
יְהוָה אֶת מִשְׁחָה׃
וְיִצַּע אֶת הַחֹשֶׁן מִיַּצַּע הַיִּטְבִּיג וְיִצַּע
אֶפֶד וְהַתְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלֵעַת יִשָּׁוִים
וְיִשָּׁוִים מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְיִכְוִינָה כְּפֹלֵי יִצַּע אֶת
הַחֹשֶׁן וְזֶה אֲרָטוֹ וְזֶה רַחֲטוֹ כְּפֹלֵי׃
וְיִצַּע בֹּו אֲרָבֵינָה טוֹרֵי אֲבָנֵי טוֹר אֲדָם
פְּטֹרָה וְנִרְקַת הַטוֹרָה אֶחָד׃ וְהַטוֹר
הַיִּשָּׁוִים נֶפֶךְ סְפִירָה וְיִהְיֶה לְכֹל הַטוֹר הַיִּשְׁלִישִׁי
לְיִטֵס שֶׁטוֹ וְאֶחָדֶה׃ וְהַטוֹר הַרְבִּיעִי
הַיִּשָּׁוִים יִטֵס וְיִטֵס מִכֶּסֶת מִיַּצַּע
וְהַכְּנֵדֵי אֶתֶם׃ וְהָאֲבָנִים עַל יִשְׁמוֹת כְּנֵדֵי
יִשְׂרָאֵל הַעֵה שֶׁתִּים יַצַּע עַל יִשְׁמוֹת
פְּתוּחֵי חֹתֵם אִישׁ עַל יִשְׁמוֹ לְיִשְׁמֵים
יַצַּע יִטְבִּיג וְיִצַּע עַל הַחֹשֶׁן יִשְׁרָאֵל
נֶבֶל מִיַּצַּע יַצַּע וְהַכְּטָה וְיִצַּע
יִשְׁתִּי מִיַּצַּע וְהַכְּטָה וְיִשְׁתִּי מִיַּצַּע וְהַכְּטָה
וְיִתֵּן אֶת יִשְׁתִּי הַכְּטָה עַל יִשְׁתִּי קִצְוֹת

החישו ויהנו ויהיה היצנת הזהב על
 ישתה הטבנת על קצות החישו וואת
 שתי קצות שתי היצנת נתנו על שתי
 המישנות ויהנם על כתפת האפר אל
 כול פנו וייצשו ויהי טבנת זהב וייצשו
 על שני קצות החישו על שפתו אשר
 אלי צנר האפר כיתה וייצשו שרני
 טבנת זהב ויהנם על שתי כתפת האפר
 מלמטה ממול פנו ליצנת מחברונו
 ממיני לחישת האפר וידנסו אר
 החישו מטבנתו אל טבנת האפר
 כפתיל תכלת להיות על חישת האפר ולא
 יזה החישו מל האפר כאשר צורה
 יהוה את משה:

וייצש את מיני האפר מיצשה אר
 כליל תכלת ופי המיני בתוכו כפי תהוה
 שפה לפי סביב לא יקדינו וייצשו על
 יסול המיני רמונת תכלת וארנמן
 ותולצת שני משור וייצשו פיצנכ זהב
 טהור ויהו את הפיצנכ בתוך הרמנכ
 על יסול המיני סביב בתוך הרמנכ
 פיצמן ורמן פיצמן ורמן על יסול המיני
 סביב לשרת כאשר צוה יהוה אר
 משה וייצשו את
 הכתנת שיש מיצשה ארנ לאהרן ולבנו
 ואת המיצנת שיש ואת פארי המיצנת
 שיש ואת מכנס הכר שיש מיצור
 ואת האכנט שיש מיצור ותכלת וארנמן
 ותולצת שני מיצשה רקב כאשר צוה
 יהוה את משה וייצשו
 את יצין נר הקדיש זהב טהור ויכתבו

עלו מסב פתוח חותם קדיש ליהוה
 ויהו עליו פתיל תכלת לתת על המיצנת
 מלמ על הכאשר צוה יהוה את משה
 ותכלת על יצנת המישנות
 מיד וייצשו כני ישראל ככל אשר צוה
 יהוה את משה כניצשו:

ויכאו את המישנות אל משה את האהל
 ואת כל כליו קרסו קרסו כריחו ויעמדו
 ואדניו וואת מכסה יצנת האילים
 המאדמיס וואת מכסה יצנת החישו
 ואת פרשת המסך את ארון היצנת
 ואת סדו ואת הכפרת את השלחן
 את כל כליו ואת לחם הפנים אר
 המערה הטהרה את נרית נרית
 המיצנת ואת כל מליה ואת יצמן
 המאור ואת מזבח הזהב ואת יצמן המישנות
 ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל
 את מזבח הנחשת ואת כבד הנחשת אשר
 לו את כדיו ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו
 את קליצי החיצו את יצמדיה ואת אדמה
 ואת המסך לשיצור החיצו את מיתריו
 ויתדיה ואת כל כליו יצנת המישנות
 מיד ואת כני השרד לשרת נקדיש
 את כני הקדיש לאהרן הכהן ואת כני
 כניו לכהן ככל אשר צוה יהוה את משה
 כניצשו כני ישראל את כל היצנת
 ורא משה את כל המלאכה והנה יצשו
 אתה כאשר צוה יהוה כניצשו ויברך
 אתם משה:

ויברך יהוה אל משה לאמר וינסה ה' את ישראל
 באחד יחדי שתקום את משיכיהוה מויעד:

ושמת שכ את ארון העדות וסכת על
הארץ את הפרכתו והכאת את השלחן
וערכת את ערכו והכאת את המנרה
והעלית את ערתה ונתת את מזבח
הזהב לקטרת לפני ארון העדות ושמדת
את מסך הפתח למשכן ונתתה את
מזבח העולה לפני פתח משכן אהל
מועד ונתת את הכיור בין אהל מועד
ובין המזבח ונתת ישם מים וישמת את
החצר סביב ונתת את מסך שיער החצר
ולקחת את שמן המיטה והמיטה שחרת
את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת
אתו ואת כל כליו והיה קדש ומיטחת
את מזבח העולה ואת כל כליו וקדשת
את הכזב והיה הכזב קדש קדש ימים
ומיטחת את הכיור ואת בני וקדשת אתו
והקדשת את אהרן ואת בניו אל פתח
אהל מועד ורחצת אתם במים והלכשת
את אהרן את בניו הקדש ומיטה שחרת
אתו וקדשת אתו וכתן לוי ואת בניו
תקריבו והלבישת אתם כתנת וכישחת
אתם כאשר מיטחת את אביהם וכנהו
ליוהיתה להיות להם מיטחתם לכהנת
עולם לדרתם ויעש מיטה ככל אשר
צוה יהוה אתו כן עשהו

והי בחדש הראשון בשנה
השנית באחד לחדש הוקם המשכן
ויקם מיטה את המשכן ויתן את
אדניו וישם את קרשיו ויתן את עריו
ויקם את עמודיו ויערש את אהל
על המשכן וישם את מנכה האהל

עליו למעלה כאשר צוה יהוה את
מישהו ויקחו ויתן ארבע
העדות אל הארון וישם את הכיורים על
הארץ ויתן את הכפרת על הארון למעלה
ויכאת הארון אל המשכן וישם את
פרכת המסך ויסך על ארון העדות
כאשר צוה יהוה את מישהו
ויתן את השלחן כאהל מועד
על ירך המשכן יפעה מחוץ לפרכתו
ויערך עליו ערך להם לפני יהוה כאשר
צוה יהוה את מישהו

וישם את המנרה כאהל מועד
נכה השלחן על ירך המשכן נגדה
ויניח הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה
את מישהו וישם את
מזבח הזהב כאהל מועד לפני הפרכת
ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה
יהוה את מישהו וישם
את מסך הפתח למשכן ואת מזבח
העולה ישם פתח משכן אהל מועד
ויניח עליו את העולה ואת המנחה
כאשר צוה יהוה את מישהו

וישם את הכיור בין אהל מועד
ובין המזבח ויתן שמיה מים לרחצהו
ורחצו ממנו מישהו ואהרן ובניו ארבע
ידיהם ואת רגליהם ובאסאל אהל
מועד ובקדשתם אל המזבח ורחצו
כאשר צוה יהוה את מישהו

ויקם את החצר סביב למשכן
ולמזבח ויתן את מסך שיער החצר
ויכל מיטה את המלאכה

ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב
מן התרים אומן בני הזונה את קרבנו:
והקריבו הסהן אל המזבח ומלך את
ראשו והקטיר המזבחה ונמיעה דמו
על קיר המזבח: והסיר את מראשו
בנעתה והשליך אתה אצל המזבח
קדמה אל מקום הדשן: ושסע ארט
בנפשו לא יכדיל והקטיר אתו הסהן
המזבחה על היצנים אשר על האש
עלה הוא אישה ריח ניחח ליהוה:

ונמשכו הקריב קרבן ענחה
ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה
שמן ונתן עליה לבנה: והביאה אל בני
אהרן הפהנסוקמין משכס מלאקמנו
מסלתה ומשמנה על כל לבנתה
והקטיר הכהן את אוכרתה המזבחה
אישה ריח ניחח ליהוה: והעותרת מן
המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים
מאשי יהוה:
קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות
מצת כלולת נשמן וורקיקי מצורת
משחים בשמן: ואם מנחה
על המחבת קרבן סלת כלולת נשמן
מצה תהיה: פתות אתה פתים ויצקת
עליה שמן מנחה הוא:

ואם מנחת מרחשת קרבן סלת
בשמן תעשה: והנאת את המנחה
אשר ינישה כאלה ליהוה והקריבה
אל הכהן והגישה אל המזבח: והרים
הכהן מן המנחה את אוכרתה והקטיר
המזבחה אישה ריח ניחח ליהוה:

והעותרת מן המנחה לאהרן ולבניו
קדש קדשים מאשי יהוה: וכל המנחה
אשר הקריבו ליהוה לא תעשה חמין
כי כל שאר זבל דבש לא תקטירו ממנו
אשה ליהוה: וקרבן ראשית תקריבו
אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו ליה
ענחה: וכל קרבן מנחתך במלח תמלח
ולאת שבית מלח ברית אלהיך מעל
מנחתך על כל קרבןך הקריב מלח:
ואם הקריב מנחת בטורים
ליהוה אל בניו באש גרש נרמל
תקריב את מנחת בטורך: ונתת עליה
שמן וישמת עליה לבנה מנחה הוא:
והקטיר הכהן את אוכרתה מגרשה
ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה:

ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר
הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים
יקריבנו לפני יהוה: וכמך ידו על ראש
קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו
בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח
ככיב: והקריב מונח השלמים אשה
ליהוה את החלב המכסה את הקרב
ואת כל החלב אשר על הקרב: ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן
אשר על הנכלים ואת היתרת על
הכבד על הכליות יסירנה: והקטירו
אתו בני אהרן המזבחה על העלה
אשר על היצנים אשר על האש אשה
ריח ניחח ליהוה:
ואם מן העצן קרבנו לזבח שלמים

וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש
הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני
יהוה והכניא הכהן המשיח מדם הפר
אל אהל מועד וטבל הכהן אצבעו
בן הדם והזה שבע פינים לפני יהוה
את פני הפרכת וזמן הדם יתן על קרנת
המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד
מזבח העלה אשר פתח אהל מועד
ואת כל חלבי דים ממנו והקטיר
המזכחה ויעשה לפר כאשר עשה
לפר החטאת כן יעשה לו וכבר עלה
הכהן ונסלח להם והוציא את הפר
אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר
שרף את הפר הראשון חטאת הקול
הוא

אשר נשיא חטא ויעשה אחת מכל
מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשנה
בשגגה ואשם או הודיע אליו חטאתו
אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר
עזים וזר תמים וסמך ידו על ראש
השעיר ושחט אתו במקום אשר
ישחט את העלה לפני יהוה חטאת
הוא וילקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה
ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה
ואת כל חלבי קטיר המזכחה כחלב
זבח השלמים וכפר עליו הכהן
מחטאתו ונסלח לו
ואם נפש אחת החטא בשגגה מעם
הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה

אשר לא תעשנה ואשם או הודיע
אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו
שעיר עזים תמים נקטה על חטאתו
אשר חטא וסמך את ידו על ראש
החטאת ושחט את החטאת במקום
העלה וילקח הכהן מדמה באצבעו
ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל
דמה ישפך אל יסוד המזבח ואת כל
חלבי יסוד כאשר הוסר חלב מעל
זבח השלמים והקטיר הכהן המזכחה
לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן
ונסלח לו

ואם נפש יביא קרבנו לחטאת נקטה
תמימה יביאנה וסמך את ידו על
ראש החטאת ושחט אתה לחטאת
במקום אשר ישחט את העלה וילקח
הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן
על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה
ישפך אל יסוד המזבח ואת כל
חלבי יסוד כאשר יוסר חלבי הנש
מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם
המזכחה על אש יהוה וכפר עליו
הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח
לו

ונפש כי החטא ושמיעה קול אלה
והוא יד או ראה או ידע אסלוא יגיד
ונשא עונו או נפש אשר תגע בכל
דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או
בנבלת בהמה טמאה או בנבלת ירוץ
טמא וגעלים ממנו והוא טמא ואשם
או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו

וישחט את הפר לפני יהוה ויטבל הכהן אצבעו בן הדם והזה שבע פינים לפני יהוה את פני הפרכת וזמן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד ואת כל חלבי דים ממנו והקטיר המזכחה ויעשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכבר עלה הכהן ונסלח להם והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקול הוא

במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא
כחטאת כאשם תורה אחת להם הנהן
אשר יכפרו לו יהיה והנהן המקריב
את עלת איש יעור העלה אשר הקריב
לכהן לו יהיה וכל מנחה אשר תאפה
בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחנה
לכהן המקריב אתה לו תהיה וכל מנחה
כלולה בשמן וחובה לכל בני אהרן תהיה
איש כאחיו

וואת תורת זבח השלמים אשר יקריב
ליהוה אם על תודה יקריבנו והקריב על
זבח התודה חלות מצות כלולת בשמן
ורקיקי מצות משחים בשמן וכלות
מרבכת חלת כלולת בשמן על חלת
לחם חמין יקריב קרבנו על זבח תורת
שלמים והקריב ממנו אחד מכל קרבן
תרומה ליהוה לכהן הורק את דם
השלמים לו יהיה ונבשר זבח תורת
שלמים ביום קרבנו יאכל לא ינח ממנו
עד בקרו ואם ער או עבה זבח קרבנו
ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת
והנותר ממנו יאכל והנותר מבשר
הזבח ביום השלישי באש ישרף ואם
האכל יאכל מבשר זבח שלמים ביום
השלישי לא ידעה המקריב אתו לא
יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת
ממנו יענה תישא והבשר אשר יגע
בכל טמא לא יאכל באש ישרף והכשו
פלוטור יאכל בשרו והנפש אשר
תאכל בשר מזבח השלמים אשר
ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש

ההוא מעמיה ונעש כיתענבל טמא
כטמאת אדם או כנברה טמאה או
בכל שקין טמא ואכל מבשר זבח
השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה וידבר יהוה אל משה לאמר ודבר אל
בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב
ועז לא תאכלו וחלב גבילה וחלב טרפה
יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו
כי כל חלב מן הסהמה אשר יקריב
ממנה אישה ליהוה ונכרתה הנפש
האכלת מעמיה וכל דם לא תאכלו וכל
מושבתיכם ליעוף ולבהמה כל נפש
אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את
זבח שלמים ליהוה יביא את קרבנו ליהוה
מזבח שלמים וידו תביאנה את אשי
יהוה את החלב על החזה יביאנו את
החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה
והקטיר הכהן את החלב המזבחה
והיה החזה לאהרן ולבניו ואת שוק
הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי
שלמים המקריב את דם השלמים
ואת החלב מנני אהרן לו תהיה
שוק הימין למנה כי את חזה התנופה
ואת שוק התרומה לקחתי מארץ
בני ישראל מזבח שלמים ואתן אתם
לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני
ישראל ואת משחת אהרן וכי שחת בניו
מאש יהוה כי שחת אתם לכהן ליהוה

אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו
אתם מאת בני ישראל חקת עולם
לדורם: ואת התורה לעלה למנוחה
ולחטאת ולאישים ולמלאים ולזבח
השלמים: אשר צוה יהוה את משה
בחר כיני ביום צאתו את בני ישראל
להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר
סיני:

וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את
אהרן ואת בניו ואת ואת הנבטים ואת
שמן המיטה ואת פר החטאת ואת
שני האילים ואת כל המצות: ואת כל
העדה הקהל אל פתח אהל מועד:
ויניח משה כאשר צוה יהוה ארצו
ותקהל העדה אל פתח אהל מועד:
ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר
צוה יהוה לעשות: ויקרב משה את
אהרן ואת בניו וירחיק אתם כמים:
ותן עליו את הכהנת ויחני אתו כאנוני
וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את
האפד ויחני אתו כחשב האפד ויאפד
לזכו: וישם עליו את החיט ויתן אל
החיט את האורים ואת התמים: וישם
את המצנפת על ראשו וישם על
המצנפת אל סול פניו את ציץ הזהב
טר הקדש כאשר צוה יהוה את
משה: ויקח משה את שמן המיטה
וימיטה את המיטת ואת כל אשר בו
ויקדיש אתם: ויזכמו על המזבח
שבע פעמים וימיטה את המזבח ואת
כל פליו ואת הכיור ואת בניו לקדשם:

ויניח משמן המיטה על ראש אהרן
וימיטה אתו לקדשו: ויקרב משה את
בני אהרן וילבשם ככתוב ויחני אתם
אנוני ויחני להם מנבעות כאשר
צוה יהוה את משה: ויניח את פר
החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם
על ראש פר החטאת: וישחט ויקח
משה את הדם ויתן על קרנות המזבח
סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת
הדם יצק אל סוד המזבח ויקדישו:
לכפר עליו: ויקח את כל החלב אשר
על הקרב ואת ירית הכבד ואת שתי
המליח ואת חלבון וקטר משה
המזבח: ואת הפר ואת עזו ואת נשוו
ואת פרישו שרף כאש מחוץ למחנה
כאשר צוה יהוה את משה: ויקרב את
איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את
ידיהם על ראש האיל: וישחט ויזרק
משה את הדם על המזבח סביב ואת
האיל נתח לעתיו ויקטר משה את
הראש ואת הנתחים ואת הפר: ואת
הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר
משה את כל האיל המזבח עלה הוא
לדח נחת אשה הוא ליהוה כאשר
צוה יהוה את משה: ויקרב את האיל
השני איל המלאים ויסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל: וישחט
ויקח משה מדמו ויתן על תנך און
אהרן הימנית ועל סן ידו הימנית
ועל פתן רגלו הימנית: ויקרב את בני
אהרן ויתן משה מהם על תנך

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא
 תמותו כי בן צויתיו ויעש אהרן ובניו
 את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד
 משה: ויהי כיום השמיני
 קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל
 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר
 לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב
 לפני יהוה: ואל בני ישראל תדבר לאמר
 קחו שעדי צינים לחטאת ועל כבש
 בני שנה תמימים לעלה: ושור ואיל
 לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה מלוח
 בשמן כי היום יהוה נראה אליכם ויקחו
 את אשר צוה משה אל לפני אהל מועד
 ויקרבו כל העדה וייעמדו לפני יהוה:
 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה
 תעשו ודא אליכם כבוד יהוה: ויאמר
 משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה
 את חטאתך ואת עלהך וכפר בעדך ובעד
 העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם
 כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל המזבח
 וישחט את יגל החטאת אשר לו: ויקחו
 בני אהרן את הדם אליו ויטבלו את ימיהם
 ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל
 יסוד המזבח: ואת החלב ואת המליח
 ואת היתרת מן הבכר מן החטאת הקטין
 המנחה כאשר צוה יהוה את משה:
 ואת הבשר ואת העור שרף באש
 מחוץ למחנה: וישחט את העל
 וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו
 על המזבח סביב: ואת היגל המצוי
 אליו לנתח הואת הראשו וקטר על המזבח:

אונם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל
 בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם
 על המזבח סביב: ויקח את החלב ואת
 האליה ואת כל החלב אשר על הקרב
 ואת יתרת הבכר ואת שתי הכלית ואת
 הלבחן ואת שוק הימין: ומסל המצות
 אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת
 וחלת לחם שמן אחת ווריקי אחר וישם
 על החלבים ועל שוק הימין ויתן ארז
 הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינח אתם
 תנופה לפני יהוה: ויקח משה אתם מי על
 כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים
 הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ויקח
 משה את החזה וינפהו תנופה לפני יהוה
 מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר
 צוה יהוה את משה: ויקח משה משמן
 המשחה ומן הדם אשר על המזבח
 ויו על אהרן על בניו ועל בניו ועל
 בני בניו ויקדש את אהרן את
 בניו ואת בניו ואת בני בניו ארצו:
 ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו
 את הבשר פתח אהל מועד ושם
 תאכלו אותו ואת הלחם אשר נסל
 המלאים כאשר צויתו לאמר אהרן
 ובניו יאכלו: והנותר בבשר ובלחם
 באש תשרפו: ומפתח אהל מועד לא
 תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי
 מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את
 ידכם: כאשר עשה כיום הזה צוה
 יהוה לעשות לכפר עליכם: ופתחו
 אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת

וירחץ את הקרב ואת הבר יצב ויקטר
על העלה המזכה: ויקרב את קרבן
היצב ויקח את שיציר החטאת אשר
ליצב וישחטו ויחטאו כראשון:
ויקרב את העלה ויעשה כמישפט:
ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנו
ויקטר על המזבח מלכד עלת הבקר:
וישחט את השור ואת האל זכר
השלמים אשר ליצב ויעצאו בני אהרן
את הדב אליו ויזרקו על המזבח כנגב
ואת החלבים מן השור ומן האל האלה
והמנכה והכלית ויהרת הכבד: וישמו
את החלבים על החזות ויקטר החלבים
המזכה: ואת החזות ואת שוק הימין
העף אהרן תנפה לפני יהוה כאשר
עוה משה וישא אהרן את ידו אל
היצב ויברכ וירד מיצת החטאת
והעלה והשלמים: ויבא משה ואהרן
אל אהל מועד ויניחו ויסרט את היצב
וירא כבוד יהוה אל כל היצב: ותצא
אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את
העלה ואת החלבים וירא מל היצב וירנו
ויפלו על פניהם: ויקחו בני אהרן ערב
ואכה הוא איש מחתתו ויתנו בהן איש
וישמו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה
אש זרה אשר לא עוה אתם: ותצא אש
מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני
יהוה: ויאמר משה אל אהרן הוא אשר
דבר יהוה לאמר בקרב אקדש ויעל
פעל היצב אכבד וידם אהרן ויקרב
משה אל מישאל ואל אליפן בני עזאל

וד אהרן ויאמר אלהם קדש שאזאת אחיכם
כאתפני הקדש אל מחוץ למחנה ויקרבו וישא
בנתנהם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה
ויאמר משה אל אהרן אל יצד וליתמו
בצו ראשיכם אל תפריצו ובגדיכם לא
תפרטו ולא תמתו ועל כל היצדה קנף
ואחיכם כל בית ישראל יבנו ארז
הטרפה אשר ירף יהוה: ומפתחו
אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן
מישחת יהוה עליכם ויעשו כדבר
משה:

וידבר יהוה אל אהרן לאמר ויין ושכר
אל תשת אתה ובגך אתך בכאנס אל
אהל מועד ולא תמתו חקת עולם
לדתיכם: ולהסיר בין הקדש ובין
החל ובין הטמא ובין הטהור: ולהוות
את בני ישראל את כל החקים אשר
דבר יהוה אליהם כד משה:
וידבר משה אל אהרן ואל אלי עזראל
איתמר כצו הנותרים קחו את המנחה
הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מיצות
אצל המזבח כי קדש קדשים הוא:
ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקך
וחק בגך הוא מאשי יהוה כי כעית
ואת חזה התנפה ואת שוק התרומה
תאכלו במקום טהור אתה ובגך
ובנתיך אתך כי חקך וחק בגך נתנו
מזבח ייטלי בני ישראל: שוקך
התרומה וחזה התנפה על אשי
החלבים כי באו להעף התנפה לפני יהוה
והיה לך ולבגך אתך לחק יעליכם

כאשר יזוה יהוה ואת ישעיר החטאת
 דרשדש משה והנה שרף ויקצוף על
 אלי צור ועל איתמר בני אהרן הנותרם
 לאמר: מדוינ לא אכלתם את החטאת
 כמקום הקדיש כי קדיש קדישים הוא
 ואתה נתן לכם לשאת את עון היציה
 לכפר עליהם לפני יהוה: הן לא הונח
 את דמה אל הקדיש פנימה אכול תאכלו
 אתה בקדיש כאשר עויתו: וידבר אהרן
 אל משה הן היום הקריבו את החטאת
 ואת עליהם לפני יהוה ותקראנה ארתי
 כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני
 יהוה: וישמע משה ויטב בעיניו:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
 אלהם: דברו אל בני ישראל לאמר
 ואתה החיה אשר תאכלו סל הנהמה
 אשר על הארץ: כל מפרסת פרסה
 ושסעת ישסע פרסת מעלת גרה
 כבהמה אתה תאכלו: אך אתזה לא
 תאכלו ממעלי הגרה וממפרסת הפרסה
 אתה תאכלו כי מעלה גרה הוא ופרסה
 איננו מפרסת טמא הוא לכם: ואת
 השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא
 יפריס טמא הוא לכם: ואת הארנבת
 כי מעלת גרה הוא ופרסה לא תפריסו
 טמא הוא לכם: ואת החזיר כי מפרסת
 פרסה הוא וישסע שסע פרסה והוא
 גרה לא יצר טמא הוא לכם: מנשרם
 לא תאכלו וכנבלתם לא תגעו טמאים
 הם לכם: אתזה תאכלו סל אשר

במים כל אשר לו סנפיר וקישקישו
 במים במים ובנחלים אתם תאכלו:
 וכל אשר אין לו סנפיר וקישקישו
 במים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל
 נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם:
 ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו
 ואת נבלתם תשקעו: כל אשר אין לו
 סנפיר וקישקישו במים שקץ הוא לכם:
 ואת אלה תשקעו מן היעוף לא יאכלו
 שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת
 היצוניה: ואת הדאה ואת האיה למינה:
 את כל יערב למינו: ואת כתי היצוניה ואת
 התחמס ואת השחף ואת הנץ למיעו:
 ואת המוס ואת השלד ואת הינשוף:
 ואת הנשמה ואת הקאת ואת החרס:
 ואת החסידה האנפה למינה ואת
 הדוכיפת ואת העטלף: כל שרץ היעוף
 ההלך על ארבע שקץ הוא לכם: אך
 אתזה תאכלו מכל שרץ היעוף ההלך
 על ארבע אשר לא טרעים ממיני
 הרגלי: לתר בהן על הארץ: ואת אלה
 מהם תאכלו את הארבה למינו ואת
 הסליצם למיעו: ואת החרגל למיעו:
 ואת החנבל למיעו: וכל שרץ היעוף
 אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם:
 ולא תאכלו מכל הנגע כנבלתם
 יטמא עד היערב: וכל הנשא מנבלתם
 יכנס בגריו וטמא עד היערב: למי
 הנהמה אשר הוא מפרסת פרסה
 וישסע איננה שסע: ונדה איננה מעלה
 טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא:

כל אשר אין לו סנפיר... ואת הנשמה ואת הקאת... ואת החסידה האנפה... ואת הדוכיפת... ואת העטלף... ואת החנבל... ואת הנגע... ואת הנשא... ואת הנשא מנבלתם... ואת הנשא מנבלתם... ואת הנשא מנבלתם...

יעל גחון וכל הולך יעל ארביני ערכל
מרבח רמלים לכל הישרין הישרין
יעל הארץ לא תאכלום כי יסקן
הם: אל תשקינו את נפשותיכם ככל
הישרין הישרין ולא תטמאו בהם
ונטמתם בהם: כי אצל יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם קדושים כקדושת
אני ולא תטמאו את נפשותיכם ככל
הישרין הרמיש יעל הארץ: כי אני יהוה
הניצלה אתכם בארץ כי יערים להיות
לכם לאלהים והייתם קדושים כקדושת
אני: ואת תורת הנהמה והיעוף וכל נפש
החיה הרמישת במים ולכל נפשה שרצת
יעל הארץ: להטיל בין הטמא ובין
הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה
אשר לא תאכל:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
בני ישראל לאמר: אשה כי תורין
וילדה זכר וטמאה יטבעת מים כמים
נדת דוהה טמא: וכי יום השמיני יבול
בשר יעלתו: ושלשים יום ושלשת
ימים תשב כדמי טהרה ככל קדוש
לא תגע ואלה המקדש לא תבא יעד
מלאה ימי טהרה: ואם נקבה תלד
וטמאה יטבעת כנדתה ושלשים יום
ויטשת ימים תשב יעד דמי טהרה:
ובמלאה ימי טהרה לכן או לבת תבא
כביש כן שנתו לעלה ובן יונה או תר
לחטאת אל פתח אהל מועד אל
הכהן: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
וטהרה ממקדושה זאת תורר

ועל כפיו בכל החיה ההלכת
יכל ארבע טמאים הם לכם כל הנגנע
בנבלתם יטמא יעד היערב והנשא את
נבלתם יכנס כגדיו וטמא יעד היערב ה
טמאים הנה לכם: וזה לכם
הטמא בשרין הישרין על הארץ החלד
והיגמר והיגב למינהו והאנקה והכח
והיטאה והחמט והתנשמת: אלה
הטמאים לכם בכל הישרין כל הנגנע
בהם כמתם יטמא יעד היערב: וכל איש
יעל עליו מהם כמתם יטמא ככל כלי
יען או בגד או יעור או יסק כל כלי אשר
יעישה מלאכה בהם כמים יוכא וטמא
יעד היערב וטמא: וכל כלי חרש אשר
יפל מהם אל תוכו כל אשר מתוכו יטמא
ואתו תשברו: מכל האכל אשר יאכל
אשר יכא עליו מים יטמא וכל כלי משקה
אשר ישתה ככל כלי יטמא: וכל אשר
יפל מנבלתם יעליו יטמא הנור וכיריב
יתן טמאים הם וטמאים יהיו לכם:
אך מיצן וכור כקוה מים יהיה טהור
ונגע בנבלתם יטמא: וכי יפל מנבלתם
יעל כל זרין וזרין אשר יזרין טהור הוא:
וכי יתן מים יעל זרין ונפל מנבלתם יעליו
טמא הוא לכם: וכי ימות
מן הכהמה אשר היא לכם לאכלה
הנגנע בנבלתה יטמא יעד היערב: והאכל
מנבלתה יכנס כגדיו וטמא יעד היערב
והנשא את נבלתה יכנס כגדיו וטמא
יעד היערב: וכל הישרין הישרין יעל
הארץ יסקן הוא לא יאכל: כל הולך

הטהור וכל הנגנע בהם יטמא וכל אשר יפל מנבלתם יעליו טמא הוא לכם: וכי ימות
מן הכהמה אשר היא לכם לאכלה הנגנע בנבלתה יטמא יעד היערב: והאכל מנבלתה
יכנס כגדיו וטמא יעד היערב והנשא את נבלתה יכנס כגדיו וטמא יעד היערב: וכל הישרין
הישרין יעל הארץ יסקן הוא לא יאכל: כל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת יכל ארבע
טמאים הם לכם כל הנגנע בנבלתם יטמא יעד היערב והנשא את נבלתם יכנס כגדיו וטמא
יעד היערב ה טמאים הנה לכם: וזה לכם הטמא בשרין הישרין על הארץ החלד והיגמר
והיגב למינהו והאנקה והכח והיטאה והחמט והתנשמת: אלה הטמאים לכם בכל
הישרין כל הנגנע בהם כמתם יטמא יעד היערב: וכל איש יעל עליו מהם כמתם יטמא
ככל כלי יען או בגד או יעור או יסק כל כלי אשר יעישה מלאכה בהם כמים יוכא וטמא
יעד היערב וטמא: וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר מתוכו יטמא ואתו
תשברו: מכל האכל אשר יאכל אשר יכא עליו מים יטמא וכל כלי משקה אשר ישתה
ככל כלי יטמא: וכל אשר יפל מנבלתם יעליו יטמא הנור וכיריב יתן טמאים הם וטמאים
יהיו לכם: אך מיצן וכור כקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא: וכי יפל מנבלתם
יעל כל זרין וזרין אשר יזרין טהור הוא: וכי יתן מים יעל זרין ונפל מנבלתם יעליו
טמא הוא לכם: וכי ימות מן הכהמה אשר היא לכם לאכלה הנגנע בנבלתה יטמא
יעד היערב: והאכל מנבלתה יכנס כגדיו וטמא יעד היערב והנשא את נבלתה יכנס
כגדיו וטמא יעד היערב: וכל הישרין הישרין יעל הארץ יסקן הוא לא יאכל: כל הולך

הולדת לזכר או לנקבה: ואם לאתמצא
ידה די ששה ולקחה ישתו תריס או שני
כני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן וטהרה:
ודבר יהיה אל משה ואל אהרן לאמר:
אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או
ספחת או כהרת והיה בעור בשרו לנגע
צריעת והובא אל אהרן הכהן או אל
אחד מכניו הכהנים: וראה הכהן את
הנגע בעור הבשר ושער נגע הפך
לבן ונראה הנגע עמק מעור בשרו נגע
צריעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו:
ואם כהרת לבנה הוא בעור בשרו עמק
אין מראה מן העור ושיערה לא הפך
לבן והסגר הסהן את הנגע שכינת
ימים: וראהו הכהן ביום השביעי והנה
הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור
והסגרו הסהן שכינת ימים שנית וראה
הסהן אתו ביום השביעי שנית והנה
כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו
הכהן מספחת הוא וכבס בדיו וטהרו:
ואם פשה תפשה המספחת בעור אחרי
הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית
אל הכהן: וראה הכהן והנה פשתה
המספחת בעור וטמא הכהן צריעת
הוא:

נגע צריעת כי תהיה באדם והובא אל
הכהן וראה הכהן והנה שאת לבנה
בעור והיא הפכה שער לבן ומחית
בשר חי בשאת: צריעת נשנת הוא
כעור בשרו וטמא הכהן לא יסגרו

כי טמא הוא: ואם פרוח תפרח הצריעת
בעור וכסתה הצריעת את כל עור הנגע
מראשו ועד גליו לכל מראה צניחנות:
וראה הכהן והנה כסתה הצריעת את
כל בשרו וטהרו את הנגע כלו הפך לבן
טהור הוא: וכיום הראות בו בשר חי
טמא: וראה הכהן את הבשר החי
וטמאו הבשר החי טמא הוא צריעת
הוא: או כי יישוב הבשר החי ונהפך
ללבן וכא אל הכהן: וראהו הכהן והנה
נהפך הנגע ללבן וטהרו הכהן את הנגע
טהור הוא:

וכשר כי יהיה בעורו שחין ונרפא:
והיה במקום השחין שאת לבנה או
כהרת לבנה אדמדמת וראה אל הכהן:
וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור
ושיערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע
צריעת הוא בשחין פרחו: ואם יראנה
הכהן והנה אין סה שער לבן ושפלה
איננה מן העור והיא כהה והסגרו
הכהן שבעת ימים: ואם פשה תפשה
בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא: ואם
תחתיה תעמד הכהרת לא פשתה
צריעת השחין הוא וטהרו הכהן:

או בשר
כי יהיה בעורו מכות איש והיתה מות
המכות כהרת לבנה אדמדמת או
לבנה: וראה אתה הכהן והנה נהפך
שער לבן ככהרת ומראה עמק מן
העור צריעת הוא כמכות פרחו:
וטמא אתו הכהן נגע צריעת הוא:

והנה פשתה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמא הכהן צריעת הוא: נגע צריעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת: צריעת נשנת הוא כעור בשרו וטמא הכהן לא יסגרו

כי צרעת ממארת הוא באיש השרף :
 ואם ראה הכהן והנה לא פשה הנני
 בכד או בשתי או בערב או בכל כלי צור:
 וצוה הכהן וכנסו את אשר בו הנני
 והסגירו שבעת ימים שנית וראה הכהן
 אחרי הנכס את הנני והנה לא הפך
 הנני את יצו והנני לא פשה טמא
 הוא באיש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו
 או כנבחתו ואם ראה הכהן והנה פתה
 הנני אחרי הנכס אתו וקרע אתו מן
 הכד או כן היצור או מן הישת או מן
 היצור ואם תראה יצור בכד או בשרני
 או כי צרכאו נכל כלי צור פרכת הוא
 באיש תשרפנו את אשר בו הנני והנני
 או הישת או היצור או כל היצור
 אשר תכנס וסר מהם הנני וכנס שנת
 וטקד: זאת תורת נני צרעת בנד הצמר
 או הפשתים או הישת או היצור או
 כל כלי צור לטהרו או לטמאו :

וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת תהיה
 תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל
 הכהן: וינא הכהן אל מחוץ למחנה
 וראה הכהן והנה צרפת נני צרעת
 מן היצור: וצוה הכהן ולקח למטהר
 ישת צפרים חיות טהרות ועין ארוז
 ושני תוליעת ואזוב: וצוה הכהן וישחט
 את הצפור האחת אל כלי חרש על מים
 חיים: את הצפר החיה יקח אתה ואת
 עין הארוז ואת שני התוליעת ואת האזוב
 וטבל אותם ואת הצפר החיה ברכה צפור

השחטה על המים החיים: והזהר על המטור
 מן הצרעת שבע פעמים וטהרו וישלח
 את הצפר החיה על פני השדה: וכנס
 המטהר את כנעיו ונלח את כל שיערו
 ורחץ במים וטהרו ואחר יבוא אל המחנה
 וישב מחוץ לאהל שבעת ימים: והיה
 ביום השביעי ינלח את כל שיערו את
 ראשו ואת זקטו ואת גבת עינו ואת כל
 שיערו ינלח וכנס את כנעיו ורחץ את
 כשרו במים וטהרו: וכיום השמיני יקח
 שני ככשים תמימים וככשה אחת בת
 שנת תמימה וישלשה עשר צמרם סלת
 מנחה כלולה בשמן ולג אחד שמן :
 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטור
 ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח
 הכהן את הכבש האחד והקר יבאתו לאשם
 ואת לג השמן והנף אתם תנפה לפני יהוה:
 וישחט את הכבש במקום אשר ישחט
 את החטאת ואת היצור במקום הקדש
 כי פחטאת האיש הוא לכהן קדש קדשים
 הוא: ולקח הכהן סדס האיש ועתה הכהן
 יעל תנוד און המטהר הימנית ועל כהן
 ידו הימנית ועל כהן רגלו הימנית: ולקח
 הכהן מלג השמן וייקק על כהן הכהן השמאלית
 וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן
 אשר על כפו השמאלית והזהר מן השמן
 באצבעו שבע פעמים לפני יהוה:
 ומיתר השמן אשר על כפו יתן
 הכהן על תנוד און המטהר
 הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל
 כהן רגלו הימנית על דם האישם :

ואתם חכמי אלהים
 ואת הכבש האחד
 ואת הכבש האחד

כל עפר הבית והוציא אל מחוץ ליצר
אל מקום טמא והבא אל הבית כלימי
הסנר אתו וטמא עד הערב והשכב
בבית יכנס את כנעיו והאכל בבית יכנס
את כנעיו ואם כא יכא הכהן וראה והנה
לא פשה הנמצא בבית אחר הטח את
הבית וטהר הכהן את הבית כי נפא הנגע
ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ויצן
ארז ושני תוליעת ואזב וישחט את העפר
האחת אל כלי חרש על מים חיים ולקח
את יצן הארז ואת האזב ואת שני התוליעת
ואת העפר החיהו טבל אתם בדם העפר
השחוט ובמים החיים וזהו אל הבית שני
פצמים ויחטא את הבית בדם העפר ובמים
החיים וכעפר החיהו ויצן הארז ובאזב
וכשני התוליעת וישלח את העפר החיהו אל
מחוץ ליצר אל פני השדה וכפר על הבית
ונהרזאת התורה לכל נגע הערצות ולנתק
וליערצת הבנד ולבית ולישאת ולספחת
ולבהרת להורת כיום הטמא וכיום הטהר
זאת תורת הערצות

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר דברו
אל בני ישראל ואמרתם אל האיש איש
כי יהיה זכב בשרו זכב טמא הוא וזאת
תהיה טמאתו בזו בשרו וזכב או
החתים כשרו מזכב טמא הוא וכל המושג
אשר ישכב עליו הזכב טמא וכל המלי אשר
ישכב עליו טמא ואיש אשר יגע בני שכנו
יכנס כנעיו ורחץ במים וטמא עד הערב
והישב על המלי אשר ישכב עליו הזכב יכנס
כנעיו ורחץ במים וטמא עד הערב והנגע

בבשר הזכב יכנס כנעיו ורחץ במים וטמא עד
הערב יוכי ירק הזכב טהור וכנס כנעיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וכל המרכב אשר ירכב עליו
הזכב טמא וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו
יטמא עד הערב והעני שאותם יכנס כנעיו
ורחץ במים וטמא עד הערב וכל אשר יגענו
הזכב ידיו לא יטמא במים וכנס כנעיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וכל חרש אשר יגענו הזכב
ישכר וכל כלי יצן יטמא במים וכי טהר הזכב
כזכבו וספר לו שכינת ימי לטהרתו וכנס כנעיו
ורחץ בשור במים חיים וטהר וכיום השכינת
יקח לו שתי תרים או שני בני זונה וכא לפני
יהוה אל פתח אהל מועד ונתנכ אל הנהר ויצא
אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר
עליו הכהן לפני יהוה מזכבו ואיש כי
תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל
בשרו וטמא עד הערב וכל בעד וכל עור אשר
יהיה עליו שכבת זרע וכנס במים וטמא עד
הערב ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת
זרע ורחץ במים וטמא עד הערב

ואשה כי תהיה זמה דם יהיה זמה כבשרה
שכב עליו וכל אשר תשכב עליו כנרתה
יטמא וכל אשר תשכב עליו טמא וכל
הנגע כמי שכבה יכנס כנעיו ורחץ במים
וטמא עד הערב וכל הנגע בכל מלי אשר
תשכב עליו יכנס כנעיו ורחץ במים וטמא עד
הערב ואם על המושג הוא או על המלי אשר
הוא ישבת עליו ונגעו כמי טמא עד הערב ואם
ישכב ישכב איש אתה ותהי טהרה עליו וטמא
שבעת ימים וכל המושג אשר ישכב עליו טמא

ואשה כיוזבובדמה ימים רבים
כל אי צת נדחה או כיתוב על נדחה כל ימי זון
טכא תה כי מי נדחה תה טכא תה הוא כל
הכי טכא אי טרת טכא עליו כל ימי זונה נמי טכא
נדחה יהיה לה וכל הכל אשר תיטב עליו טכא
ידיה נטכא תה וכל הנוני נכסי טכא נכסי
נני וירחין כמי טכא עדי הערבו וטכא טהון
מוזכה וספרה לה שבי עת ימים ואחר תטהר
וכיזם היטיב יני תקח לה שתי תדיס או טכא בני
יונה וביאה אותה אל הכהן אל פתח אהל מועד
ויניטה הכהן את האהרן חטאת ואת האהרן ינה
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה וזוהר
את בני ישראל כטכא תה ולא יתו נטכא תה
נטכא סאת מי טכא אי טרת נכסי ואת תורת
הזב ואשר תנא ממנו טכא זרין לטכא תה
מה וזהוה כנדה וזהוה זבוב לזכר ולנקבה
ולא יש אשר ייטכא נכסי טכא תה
ודכר יהוה אל כיה אחר כי מי טכא נני אהרן
בקרבך לפני יהוה ויכה ויני אמו יהוה אל
מיטה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא נכסי עת
הקדיש מביית לפרכת אל פני הנפרת אשר על
הארץ ולא ימות בני זון אראה על הנפרת
מזאת יבא אהרן אל הקדש כפר בן בקר לחטאת
ואיל יעלה ופתח נכסי קדיש לבש ומכניס נכסי
יהוה על בשרו ונכסי כד יחנע ובמזנתו
יענה כנע קדיש הם ורחין כמיס את כשרו
ולכשם וסמאת ערת בני ישראל יקח יטכא
שיציר יניס לחטאת ואיל אחד יעלה והקרינ
אהרן את פה החטאת אשר לו וכפר בני זון בני
ביתו וילקח את שני השיערים והעמיד אתם
לפני יהוה פתח אהל מועד ונתן אהרן יע

שני השיערים עלות גזול אחד ליהוה
וגזול אחד לעזאזל והקריב אהרן את
השיעיר אשר עלה עליו העזל ליהוה
ויניטה וחסאת והשיעיר אשר עלה עליו
העזל לעזאזל יצמר חי לפני יהוה לכפר
עליו לשלח אתו לעזאזל המדבר
והקריב אהרן את פה החטאת אשר לו
וכפר בני זון ובני ביתו ושחט את פה
החטאת אשר לו וילקח מלאה מחתה
נחלי איש מיל המזבח מלפני יהוה וכלא
חפניו קטרת כמיס דקה והביא סכרת
לפרכת ונתן את הקטרת על האיש לפני
יהוה וכסה ינין הקטרת את הכפרת אשר
על היצות ולא ימות וילקח מדם הפר והזה
באזניו על פני הכפרת קדמה וילפני הכפרת
יהוה יטכא נכסי מן הדם באזניו ושחט
את השיעיר החטאת אשר לינים והביא את
דמו אל מבית לפרכת וניטה את דמו
כאשר יניטה לרס הפרו והזה אתו על
הכפרת ולפני הכפרת וכפר על הקדיש
כטכא ת בני ישראל ומפשיניהם יכר
חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן
אתם כהן טמאתם וכל אדם לא יהיה
כאהל מועד ככאו לכפר בקדיש עד צאתו
וכפר בני זון ובני ביתו וכיער כל קהלי ישראל
ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר
יעליו וילקח מדם הפר ומדם השיעיר ונתן
על קרנת המזבח ככיב והזה עליו מן
הדם באזניו ושכני צמיס וטהרו וקדשו
כטכא ת בני ישראל וכל המכפר ארבע
הקדיש ואת אהל מועד ואת המזבח

והקריב את השיעור החי: וסמך אהרן
את שתי ידיו על ראש השיעור הרחי
והגידה עליו את כל צונת בני ישראל
ואת כל פשיעיהם לכל הטאתם ונתן
אתם על ראש השיעור ושלח כבוד איש
יעה הכרורה: ונשא השיעור עליו את
כל צונתם אל ארץ נזרה ושלח ארץ
השיעור ככדברי: וכא אהרן אל אהל
מזבוע ופישט את כנדי הנד אשר לכיש
כסאו אל הקדיש והנחם שם: ורחץ את
בשרו בכים כמקום קדוש ולכש את
כערו ויצא וינשא את עלתו ואת עלת
היגם וכפר בערו ובעד היגם: ואת חלב
החטאת יקטיר הכזבה: והמישלה
את השיעור לצואל בכערו ורחץ
את בשרו בכים ואחרי כן יבוא אל המזבח:
ואת פר החטאת ואת שיעור החטאת
אשר הובא את דםם לכפר כקדיש יוצא
אל כחויץ למחנה ושרפו כאש את צונתם
ואת בשרם ואת פרישם: והשרף אתם
יכס כערו ורחץ את בשרו בכים ואחרי
כן יבוא אל המחנה: והיתה לכם לחקת
יעולם כחדש השביעי בני שור לחדש
תיעו את נפשותיכם וכל מלאכה לא
תעשו האזרח והגר בתוככם: כי בניע
הזהיכר עליכם לטהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: שנת
יטבתון היא לכם וינעתם את נפשותיכם
חקת יעולם: וכפר הכהן אשר מישר
אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחרת
אכיו ולבש את כנדי הנד כעדי הקדיש:

וכפר את כקדיש הקדש ואת אהל
מזבוע ואת המזבח יכפר ויעל הסהנים
ועל כל יצם הקהל יכפר: והיתה זאת
לכם לחקת יעולם לכפר יעל בני ישראל
מכל חטאתם אחת בשנה וייעשכאשו
יעה יהוה את משיה:
וידבר יהוה אל משיה לאמר: דבר אל
אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
אליהם: זה הדבר אשר עשה יהוה לאמר:
איש איש מבית ישראל אשר ישחט
ישור או כישב או יעזב מחנה או אשר
ישחט מחוץ למחנה: ואל פתח אהל
מזבוע לא הביאו להקריב קרבן ליהוה
לפני משכן יהוה: דם יחשב לאיש ההוא
דם יטף ונכרת האיש ההוא מקרב
יעמו: למי יבא אשר יביא בני ישראל את
זבחיכם אשר הם זבחים על פני השדה
והביאם ליהוה אל פתח אהל מזבוע אל
המזבח וזבחו: וזבחים שלמים ליהוה אותם:
וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח
אהל מזבוע והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה:
ולא יזבחו עוד את זבחיכם לשיעור אש
הכזב: אחריהם חקת יעולם תהיה ואת יהם
לדרתם: ואלהם תאמר איש איש
מבית ישראל ומן הגר אשר ער בתכם
אשר יעלה עליה או זכח: ואל פתח אהל
מזבוע לא יבאע לינשות אתו ליהוה
ונכרת האיש ההוא מיצמו: ואיש איש
מבית ישראל ומן הגר הער בתכם אשר
יאכל בדם ונתתי פני כעש האכלת
את הדם והכרת אתה מקרב יעמרה:

והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה
ולא יזבחו עוד את זבחיכם לשיעור אש
הכזב: אחריהם חקת יעולם תהיה ואת יהם
לדרתם: ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל
ומן הגר אשר ער בתכם אשר יעלה עליה או זכח:
ואל פתח אהל מזבוע לא יבאע לינשות אתו ליהוה
ונכרת האיש ההוא מיצמו: ואיש איש מבית ישראל
ומן הגר הער בתכם אשר יאכל בדם ונתתי פני כעש
האכלת את הדם והכרת אתה מקרב יעמרה:

כי נפש הכשר כדם הוא ואני נתתי
 לכם על המזבח לכפר על נפשותיכם
 כי הדם הוא כנפש יכפר: על כן אמותי
 לבני ישראל מנפשכם לא תאכל
 דם והער הער כדמכם לא יאכל דם:
 ואיש איש מבני ישראל וזמן הער הער
 כדמכם אשר יצוד יצוד חיה או עוף אשר
 יאכל וישפך את דמו וכסהו כעפר: כי
 נפש כל בשר דמו כנפשו הוא ואמר
 לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי
 נפש כל בשר דמו הוא כל אכלו ירתו
 וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה
 כאזרח וזכר ונקב כדיו ורחץ במים
 וטמא עד היער וטהר: ואם לא ינכס
 ובשרו לא ירחץ ונשא יענו:
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה
 אלהיכם: כמי צשה ארץ מצרים אשר
 ישבתם בה לא תעשו וכמי צשה ארץ
 כנען אשר אני מכא אתכם שמה לא
 תעשו ובחקתיכם לא תלכו: את משפטי
 תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם
 אני יהוה אלהיכם: וישמרתם את חקתי
 ואת משפטי אשר יצשה אתם האדם
 וחי כהם אני יהוה:
 איש איש אל כל שאר בשרו
 לא תקרבו לגלות ירוה אני יהוה:
 ערות אביך וערות אמך לא תגלה
 אמך הוא לא תגלה ירותה:
 ערות אישת אביך לא תגלה
 ערות אביך הוא:

ערות אחותך בת אביך או בת
 אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא
 תגלה ירותך:
 ערות סבת
 בנך או בת סבתך לא תגלה ירותך כי
 ירותך העה:
 ערות סבת
 אישת אביך מולדת אביך אחותך הוא
 לא תגלה ירותה:
 ערות
 אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא:
 ערות אחות אמך לא תגלה
 כי שאר אמך הוא:
 ערות
 אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא
 תקרב דדתך הוא:
 ערות
 כלתך לא תגלה אישת בנך הוא לא
 תגלה ירותה:
 ערות
 אישת אחיך לא תגלה ירות אחיך הוא:
 ערות אישה זכרה לא תגלה
 את בת נענה ואת בת בתה לא תקרב
 לגלות ירותה: שארה העה זמה הוא:
 ואישה אל אחתה לא תקח לער
 לגלות ירותה עליה כחיה: ואל אישה
 בעת טמאתה לא תקרב לגלות ירותה:
 ואל אישת עמיתך לא תהן שכבתך
 לזרע לטמאה כהן: ומזרעך לא תהן
 להיזכר לכיך ולא תחלל את שם
 אלהיך אני יהוה: ואת זכר לא תשכב
 משכב אישה תועבה הוא: ובכל בהמה
 לא תהן שכבתך לטמאה כהן ואישה
 לא תיצמד לפני בהמה לזביעה תכל
 הוא: אל תטמאו בכל אלה כי בכל
 אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח
 מפניכם: ותטמאה ארץ ואפקד יענה

כי כבוד לגלות עיניהם עליהם...
 לא בקרבו לגלות...

כי כבוד לגלות עיניהם עליהם...
 לא בקרבו לגלות...

ובשנה השמינית תאכלו את פירות
 להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם
 לא תאכלו יצל הדם לא תנחשו ולא
 תיעננו ולא תקפו פאת ראשכם ולא
 תשחית את פאת זקנד וישרט לנפש
 לא תתנו כבישרכם וכתבת קצקע לא
 תתנו בכם אני יהוה אל תחלל את נקד
 להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאכה
 הארץ זכה אתי שכתתי תשמרו
 ומקדשי תיראו אני יהוה אל תפנו
 אל האמת ואל הידיענים אל תבקשו
 לטמאה נהם אני יהוה אלהיכם לפני
 שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת
 כאלהיך אני יהוה:

וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו
 אותו כאורח מכם יהיה לכם הגר הער
 אתכם ואהבתו לזכורך כי גרים הייתם
 בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם לא
 תגשו יצל במשפט במדה במשקל
 ובמטרה: טאוצי צדק אכני צדק אענת
 צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה
 אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
 מצרים וישמרתם את כל חקתי ואת
 כל משפטי וישיתם אתם אני יהוה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל בני
 ישראל תאמר איש איש מבני ישראל
 וכן הגר הגר בני ישראל אשר יתן מזרעו
 למלך מות יומת יצם הארץ יזמנה ובאנו
 ואני אתן את פני כאיש ההוא והכרתי
 אתו מקרב יצמו כי מזרעו יצתן למלך

למיצטמא את מקדשי ולחלל את
 שם קדשי: ואם היצלים יצלימו יצם
 הארץ את יצניהם מן האיש ההוא
 בתו מזרעו למלך לכלת הכרית
 אתו: וישמתי אני את פני כאיש ההוא
 וכמי שפחתו והכרתי אתו ואת כל
 הזנים אחריו לזנות אחר המלך מקרב
 יצמם: והנפיש אשר תפנה אל האבות
 ואל הידיענים לזנות אחריהם ונתרני
 את פני כנפיש ההוא והכרתי ארנו
 מקרב יצמו: והתקדשתם והייתם
 קדשים כי אני יהוה אלהיכם וישמרתם
 את חקתי וישיתם אתם אני יהוה
 מקדשכם: כי איש איש אשר יקלל
 את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו
 קלל דמיו ביו ואיש אשר ינאף את
 אישת איש אשר ינאף את אישת
 רעהו מות יומת הנאף והנאפת: ואיש
 אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו
 גלה מות יומתו ישניהם דמיהם כם:
 ואיש אשר ישכב את מלתו מות יומתו
 ישניהם תכל יצשו דמיהם כם: ואיש
 אשר ישכב את זכר מי שכני אשר
 תויצבה יצשו ישניהם מות יומתו דמיהם
 כם: ואיש אשר יקח את אישה ואת
 אמה זמה הוא באיש ישרפו ארנו
 ואתהן ולא תהיה זמה כתובכם: ואיש
 אשר יתן שכבתו כנהמה מות יומת
 ואת הנהמה תהרגו: ואיש אשר
 תקרב אל כל בהמה לזניעה אתה והזנת
 את האשה ואת הנהמה מות יומתו

מאזרח מוכס יקיה לזם - המאזרח בבני ישראל
 ואל כלתה תהיה מועד לה הכיבוד - מאז אתן את עמי והנפיש אשר
 ואיכה דבר - ישמרתם את חקתי וקדשתי כי מאז לזם - לא יחלוקו

וסייל
 וסייל
 וסייל

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים
 בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא
 בעמיו: כי אם לשארו הקרב אליו לאמו
 ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: ולאחרנו
 הכתולה הקרובה אליו אשר לא היתה
 לאיש: לא יטמא: לא יטמא כעל בעמיו
 לחלו: לא יקרחה קרחה בראשם ופאת
 זקנם לא יגלחו ונכשרם לא ישרטו שרטון:
 קדשים יהיו לאלהים ולא יחללו שם
 אלהים: כי את אשר יהוה לחם אלהים
 הם מקדישם והיו קדשים: אישה זנה
 וחללה לא יקחו ואישה ערושה מאישה
 לא יקחו: כי קדוש הוא לאלהיו: וקדשו
 כי את לחם אלהים הוא מקריב קדוש
 יהיה לך בקדוש אני יהוה מקדשכם:
 ונתתי את שפתך כחל לזנות את אביה
 היא מחללת באשת שרה:
 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק
 על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו
 ליבש את הכבדים את ראשו לא יפדע
 וכבדיו לא יפרסו: וכל נפש מת לא
 יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן המקדש
 לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו: כי
 עז שמן משחת אלהיו: עליו אני יהוה:
 והוא אישה כנתוליה יקח: אלמנה
 וערושה וחללה זנה את אלה לא יקח
 כי אם כנתולה מעמיו יקח אישה: ולא
 יחלל זרעו בעמיו: כי אני יהוה מקדשו:
 וידבר יהוה אל משה לאמר: ודבר
 אל אהרן לאמר איש מזרע לודתנאשו
 יהיה טמא: לא יקרבה לקרוב לחם אלהיו:

פרט
 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: ולאחרנו הכתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש: לא יטמא: לא יטמא כעל בעמיו לחלו: לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ונכשרם לא ישרטו שרטון: קדשים יהיו לאלהים ולא יחללו שם אלהים: כי את אשר יהוה לחם אלהים הם מקדישם והיו קדשים: אישה זנה וחללה לא יקחו ואישה ערושה מאישה לא יקחו: כי קדוש הוא לאלהיו: וקדשו כי את לחם אלהים הוא מקריב קדוש יהיה לך בקדוש אני יהוה מקדשכם: ונתתי את שפתך כחל לזנות את אביה היא מחללת באשת שרה: והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ליבש את הכבדים את ראשו לא יפדע וכבדיו לא יפרסו: וכל נפש מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו: כי עז שמן משחת אלהיו: עליו אני יהוה: והוא אישה כנתוליה יקח: אלמנה וערושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם כנתולה מעמיו יקח אישה: ולא יחלל זרעו בעמיו: כי אני יהוה מקדשו: וידבר יהוה אל משה לאמר: ודבר אל אהרן לאמר איש מזרע לודתנאשו יהיה טמא: לא יקרבה לקרוב לחם אלהיו:

דמיהם כב: ואיש אשר יקח את אחת
 בת אביו או בת אמו וראה את ערותה
 והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו
 ליני בני יצמם ערות אחת עליה יענו
 ישא: ואיש אשר ישכב את אשה דוה
 ונה את ערותה את מקרה היצרה
 והוא עליה את מקור דמיה ונכרתו
 ישנחם מקרב עמם: ויערות אחות אמך
 ואחות אבך לא תגלה כאת שארו:
 היצרה יענם ישא: ואיש אשר ישכב
 את דתו יערות דוה חטאם ישא
 יערידים ימתו: ואיש אשר יקח את
 אישת אחיו נדה הוא ערות אחיו עליה
 ערידים יהיו וישמרתם את מל הקרני
 ואת כל משפטיו ויעשיתם אתם ולי
 תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא
 אתכם שמה לשבת בה: ולא תלכו בחקת
 הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את
 כל אלה יעשו ואקין כם: ואמר לכם אתם
 תדשו את אדמתם ואני אתננה לכם
 לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני
 יהוה אלהיכם אשר הגדלתי אתכם מן
 העמים: והגדלתם מן הנהמה הטרה
 לטמאה ובין היעוף הטמא לטהר ולא
 תשקינו את נפשותיכם כנהמה וביעוף
 וככל אשר תרמיש הארמה אשר הגדלתי
 לכם לטמא: והייתם לי קדשים כי קדוש
 אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות
 לי: ואיש ואישה כי יהיה גהם אוב או
 ידעו מות יומתו באבן יגמו אתם דמיהם
 כם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ודבר אל אהרן לאמר איש מזרע לודתנאשו יהיה טמא: לא יקרבה לקרוב לחם אלהיו: ויהוה מקדשו: ונתתי את שפתך כחל לזנות את אביה היא מחללת באשת שרה: והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ליבש את הכבדים את ראשו לא יפדע וכבדיו לא יפרסו: וכל נפש מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו: כי עז שמן משחת אלהיו: עליו אני יהוה: והוא אישה כנתוליה יקח: אלמנה וערושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם כנתולה מעמיו יקח אישה: ולא יחלל זרעו בעמיו: כי אני יהוה מקדשו: וידבר יהוה אל משה לאמר: ודבר אל אהרן לאמר איש מזרע לודתנאשו יהיה טמא: לא יקרבה לקרוב לחם אלהיו:

71 v

כי לא יאיש אשר בו מוס לא יקרב איש
עור או פסח או חרם או ישרוץ או
איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר
יד או נקב או דק או תלל כי עינו או
ערכאו ילפת או מרוח אשר: כל איש
אשר בו מוס מורע אהרן הטהן לא
יגש להקריב את אשי יהוה מוס בו
את לחם אלהיו לא יגש להקריב ולחם
אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים
יאכל: אך אל הפרסת לא יבא ואל
המזבח לא יגש כי מוס בו ולא יחל את
מקדשי כי אע יהוה מקדשכו וידבר
משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל
אהרן ואל בניו ונזרו מקדשי בני ישראל
ולא יחלו את שם קדשי אשר הם
מקדשים לי אני יהוה: אמר אלהם
לדעתכם כל איש אשר יקרב מן
זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו
בני ישראל ליהוה וטמאתו עזרו
ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה:
איש איש מזורע אהרן והוא ירוץ או
זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר
והנגיע כל טמא נפש או איש אשר
תצא ממנו ישכבת זרע: או איש אשר
יגע בכל שרץ אשר יטמאו או באדם
אשר יטמאו לו לכל טמאתו: נפש אשר
תגע בו וטמאה יעד היצב ולא יאכל
מן הקדשים כי אסרהין בשרו בניבים:
ובא השמש וטהרו ואחר יאכל מן

הקדשים כי לחמו הוא: נבלה וטרפה
לא יאכל לטמאה נהאני יהוה: ושמו
את משמרתו לא יטאו עליו חטא
ונתנו בו יחלה הואני יהוה מקדשם:
וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן שני
לא יאכל קדש: ומן כי קנה נפש קנין
כפיו הוא אכל בו ויליד ביתו הם יאכלו
בלחמו ופת טהן כיתהיה לאיש זר הוא
בתרומת הקדשים לא תאכל: וכת
טהן כיתהיה אלמנה ונדשה וזריגאן
להו שנה אל ביתאניה כנענדיה מלחם
אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו: ואיש
כי יאכל קדש בשגעה ויסקף חמשידעו
עליו ועתן לכתן את הקדש: ולא יחלו
את קדשי בני ישראל את אשר ירמו
ליהוה: והשיאו אותם יען איטמרה
כאכלם את קדשיהם כי אני יהוה
מקדשם:
וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל
אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל
ואמרת אלהם איש איש כבנת ישראל
ומן הער בני ישראל אשר יקריב קרבנו
לכל ערדיהם ולכל עבותם אשר יקריבו
ליהוה לעלה: לזרעכם תמים זכר כנקר
בנשבים וכזעים: כל אשר בו מוס לא
יקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: ואיש
כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלג
עד או לערבה כנקר או כצאן תמים
יהיה לרצון כל מוס לא יהיה בו ערות
או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או
ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה

חייבו בשור יאכל... לא יטעו ונחור יאכל... עמך ויער פקד יאכל... טמא 4 רגלי רסימ' והבנע ככל טמא נפש... פייאיש טמא שפתים ככל...

וינשיתם שיציר עינים אחד לחטאת
 וישני כבישים בני שנה לזבח שלמים:
 והנקה הכהן אתם על לחם הכמרים הנזפה
 לפני יהוה על שני כבישים קדש יהיו
 ליהוה לכהן: וקראתם ביצנס היום הזה
 מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת יצנה
 לא תיעשו חקת יעלם ככל מושיבתכם
 לדתכם: ובקירכם את קיר ארבע
 לא תכלה פאת יסודך מקינך ולקנך
 קינך לא תלקט יעני ולגר תיעזב אתם
 אני יהוה אלהיכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 בני ישראל לאמר: בחרש השביעי ה'
 באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון
 תדויעה מקרא קדש: כל מלאכת יצנה
 לא תיעשו והקרבתם אישה ליהוה:

וידבר יהוה אל משה לאמר:
 אך בנישור לחדש השביעי יהוה יום
 הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם
 ויצניתם את נפשותיכם והקרבתם אישה
 ליהוה: וכל מלאכה לא תיעשו ביצנס
 היום הזה כיום כפרים הוא לפני יעלם
 לפני יהוה אלהיכם: כי כל הנפש אשר
 לא תיענה ביצנס היום הזה ונכרתה
 מיצמיה: וכל הנפש אשר תיענה כל
 מלאכה ביצנס היום הזה והאבדת את
 הנפש ההוא מקרב יצנה: כל מלאכה
 לא תיעשו חקת יעלם לדתכם ככל
 מיטבתכם: שנת שבתון הוא לכם
 ויצניתם את נפשותיכם בתשיעה לחדש
 ביצרב מערב יציר יצרת שבתו שנתכם:

ד

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 בני ישראל לאמר: בחמשה יציר יום
 לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת
 ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא קדש
 כל מלאכת יצנה לא תיעשו: שביעת
 ימים תקריבו אישה ליהוה ביום השמיני
 מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אישה
 ליהוה יצירתה הוא כל מלאכת יצנה
 לא תיעשו: אלה מויעדי יהוה אשר
 תקראו אתם מקרא קדש להקליב
 אישה ליהוה יצלה ומנחה זבח ונסכים
 דבר יום ביומו: מלבד שבתת יהוה
 ומלבד יצנתותיכם ומלבד כל נדרותיכם
 ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליהוה:
 אך בחמישה יציר יום לחדש השביעי
 באספכם את תכואת הארץ החגו
 את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון
 שבתון וביום השמיני שבתון: ולקחתם
 לכם ביום הראשון פרי יצין הדר כפת
 תמרים ויצנה יצין יצנתו ויצביעה
 וישמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
 ימים: וחתם אתו חג ליהוה שבעת
 ימים בשנה חקת יעלם לדתכם ה'
 בחדש השביעי תחגואתו: בסכרת
 תשכו שבעת ימים מלא אורה מישראל
 ייטבו בסכרת: למי יצין יציר דרתכם כי
 בסכות הוי שבת את בני ישראל בהוציא
 אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
 וידבר משה את מיעדי יהוה אל בני
 ישראל:

שבת שנתו ואל לכם וחרבתם ויאמר משה כמעט יצין תחגואתו ויס אתו ביום הראשון

וידבר יהוה אל משה לאמר יש אתנני
 ישראל ויקחו אליך שמן זיתך כתיב
 לכאור להיעלה עתמיד מחוץ לפרכת
 העדת כאהל מועד יעמד אתו אהרן
 מערב ערבך לפני יהוה תמיד חקרת
 עולם לדורותיכם על המנורה המטהרה
 יעמד את הערות לפני יהוה תמיד :

ולקחת סלת ואפית אתה שתיים יצוה
 חלות שני יצטרעם יהיה החלה האחת
 וישמת אותם שתיים מערכות שיש
 המערכת על השלחן המטהר לפני יהוה
 ונתת על המערכת לבנה ופה והיתה לחם
 לאוכרה אשה ליהוה כיום השבת כיום
 השבת יצרכו לפני יהוה תמיד מאת בני
 ישראל ברית עולם והיתה לאהרן ולבניו
 ואכלו כמקודש כקדש קדישים
 הוא לו מאשי יהוה חק עולם :

ויצא בן אשה ישראלית והוא
 בן איש מצרי בתוך בני ישראל ויבנו
 במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי
 ויקבצו האשה הישראלית את השם
 ויקלל ויכא אותה אל משה וישם אמו
 שלמית בת דברי למטה בני ויעהרו
 במשמר לפרש להם על פי יהוה :

וידבר יהוה אל משה לאמר הוצא את
 המקלל אל מחוץ למחנה וסמנו כל
 השמינים את ידיהם על ראשו ורנמו
 אתו כל הידה ואל בני ישראל הדבר
 לאמר איש איש ביקלל אלהיו ונשא

חטאו ונקב שם יהוה מות יוסף רגום
 ירנמו כל הידה כעל טאורח בנקטו שם
 יוסף ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת
 ומפה נפש בהמה ישלמה נפש תחת
 נפש ואיש כי יתן מוס כי נמיתו כאשר
 יעשה כן יעשה לו יטבר תחת יטבר
 יצו תחת יצו יצו תחת יצו כאשר יתן
 מוס כאדם מן יתן פניו ומכה כהמדה
 ישלמה ומכה אדם יומת מיטפט אהד
 יהיה לכם כעל טאורח יהיה כאנן יהוה
 אלהיכם וידבר משה אל בני ישראל
 ויציגו אותה המקלל אל מחוץ למחנה
 וירנמו אתו אכן ובני ישראל יצטוו כאשר
 יצוה יהוה את משה :

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר
 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם פי
 תנאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
 ושבתה הארץ שבת ליהוה שש שנים
 תורע יטור ושש שנים תזמר כרמך
 ואספת את תבואתה ובישנה השני יצו
 יטבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה
 יטור לא תורע וזכרמך לא תזמר את
 ספיח קניןך לא תקצור ואת יענבי
 נזירך לא תבער שנת שבתון יהיה
 לארץ וזה יהיה שבת הארץ לכם לאכלה
 לד ולית צדך ולאמתך ולית צדך ולית צדך
 הערים יצמד ולית מתן ולחיה אשר
 נארעך תהיה כל תבואתה לאכל
 וכפרת לך שבע שבת שנים שבע
 שנים יטבי ופצמים והיו לך ימי שבע
 שבת שנים תשיע וארבעים שנה :

ו
 י
 ט

ויקלל חטלוטו	ויקב כן האשה	ויסיל	ו	ויקלל
ויקב את חטלוטו	ויקב את חטלוטו	ויסיל	ו	ויקב
ויקב את חטלוטו	ויקב את חטלוטו	ויסיל	ו	ויקב

והינכרה יטופר תרועה כחריטה שבני
ביצטור לחדיט פיוס הנפרים תצברו
יטופר בכל ארצם: וקדישתם את
ישנת החכמים יטנה וקראתם דדור
בארץ לכל יטביה זבל הוא תהיה לכם
ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל
משפחתו תיטנו: וכל הוא יטע
החכמים יטנה תהיה לכם לא תוריעו
ולא תקצרו ואת ספחיה ולא תבערו
את עריה: כי זבל הוא קדיש תהיה
לכם מן היטרה האכלו את תבואתה:
כשנת הזבל הואת תיטנו איש אל
אחוזתו: וכי תמכרו כמכר לינמיתך או
קנה מיר ינמיתך אל תונו איש את אחוזו:
בכספר שבתם אחר הזבל תקנה כאת
ינמיתך בכספר יטנה תבואת יכרדך:
לפירכ השנים תרונה כקנתו ולפי כיעט
היטנכ תמיצט כקנתו כי נכספר תבואת
הוא מכרדך: ולא תונו איש את ינמיתו
וידאת כאלהדך כאני יהוה אליהם:
וינמיתם את חקתי ואת מיטנטי
היטנרו וינמיתם אתם וייטבתם יע
הארץ לנטח: ונתנה הארץ פרידה
ואבלתם ליטני וייטבתם לנטח יעלה:
וכי תאכרו כמה נאכל בשנה היטביצת
הן לא טורינול אנטספ את תבואתנו:
ועיית את סרטי לכם כשנה היטבית
וינמית את התבואה ליטליט היטנים:
חריעתם את היטנה היטבית ואכלתם
מן התבואה ייטן יע היטנה היטביצת
יע בוא תבואתה תאכלו ייטן: והארץ

לא תמכר לינמית כל הארץ כיצדים
ותיטביט אתם ינמדי: וכל ארץ אחוזתם
נאלה תהט לארץ: כימוך
אחד ומכר מאחוזתו וכא נאלו הקרב
אליו ונאל את כמכר אחוזו: ואיש כי
לא יהיה לו נאל והיטנה ידו ומינא כרי
נאלתו: וחיטב את יטני ממכרו והיטיב
את היערף לאיש אשר הו כמכר לו
ויטב לאחוזתו: ואם לא כיעאה ידו
היטיב לו והיה ממכרו כד הקנה ארנו
יע יטנת הזבל ינמכר יטב אריתו
ואיש כי ימכר כיתכו יטני
חומה והיה נאלתו יערתם יטנת
מככרו ימים תהיה נאלתו: ואם לא
ינאל יע מלאת לו יטנה תמימה וקם
הכית אשר ביצד אשר לא חמדו
לינמיתת לקנה אתו לדותו לא ינאל
כיכל: וכתי החינים אשר אין להם
חמה ככבי על יטרה הארץ יחישב נאלו
תהיה לו זבל ינאל: ויער הלויים כרי
יער אחוזתם נאלת עולם תהיה ללויים:
ואיש ינאל מן הלויים וינאל כמכר בית
וער אחוזתו כמל כמל יערי הלויס הוא
אחוזתם כמוך כמ יטראלו ויטרה מער
יערם לא ימכר כ אחוזת עולם הוא
להם: וכימוך אחד ומסה
ידו ינכד והחוקת בו ער ותיטבו וחינעמן:
אל תקח כאתו נטך ותרכית ויראת
כאלהדך והי אחד ינכד: את כספך לא
תנו לו כנטך וכמרכית לא תתן אכלך:
אני יהוה אליהם אשר הועאת אתכם

והנה עתה ליה כרכו ינמיתו את כרכו לכם " קחנא את כרכו
למכר " וכל ארץ כעצמותם " והארץ כעצמותם " והארץ אשר
הכסה את יטבות " והארץ כעצמתם " והארץ כעצמותם "

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את
מצוות האלה: ואם סזקתי תמאסו
ואם את מי שפטי הנני נפישכם לבלתי
עשות את פלטינותי להפרכם את דברי
אף אני איני עשה זאת לכם והפקדוני
יעליכם טהרה אתה ישחפת ואתה קדחת
מכלות יעניכם ומדיבת נפיש וזריעתם
לדיק זרעכם ואכלהו איביכם: ועתה פני
נכם ונפתם לפני איביכם ורדו נכם
ישנאיכם ונכתם ואין רדף אותכם: ואם
יער אלה לא תשמעו לי ויספת לי סרה
אתכם שבעי על הטאתיכם: ויטרה
את נאון יעונם ונתתי את ישיביכם בערול
ואת ארבעם כנחשה: ותם לדיק כחכם
ולא תתן ארבעם אתי בילה ויין הארץ
לא יתן פריז: ואם תלכו עמי קר ולא
תאנו לי שמיני לי ויספתי יעליכם מכה
יטבי נכח טאתיכם: והיטלחתי נכם
את חיה היסרה וישכלה אתכם והטית
את כהמתכם והמיניטה אתכם ונישמו
דרכיכם: ואם כאלה לא תסרו לי והלנתם
יעמי קרי: והלכתי אף אני יעונכם בקרי
והביתי אתכם גם אני יטביני על הטאתיכם:
והבאתי יעליכם חרב נקמת נקם נרית
ונאספתם אלי יעריכם וישלחתי דבר
כתונכם ונתתם כיד אויבי: בטיבי לכם
מטה לחם ואפני צטר נשים לחמכם
מתגור ארד והישיבו לחמכם במישקל
ואכלתם ולא תשבינו:
ואם מאת לא תשמעו לי והלכתם
יעמי בקרי: והלכתי יעבכם בחמת קרי

ויסרת אתכם אף אני יטביני יע
הטאתיכם: ואכלתם בשר בניכם
ובשר בעתיכם תאכלו: והיטמדת את
נמתיכם והטרת את חמניכם ונתרתי
את פניכם על פני גולביכם וניעלה
נפשי אתכם: ונתתי את יעריכם חרנה
והיטמודתי את מקדשיכם ולא אריה
בריה ניהחכם: והיטמדי אני את
הארץ וישמכו יעליה איביכם היטבנו
בה: ואתכם אזרה בניס והריקוני
אחריכם חרב והיתה ארבעם שממה
ועריכם יחיו חרבה: אז תדעה הארץ
את ישטתיה כל ימי השמה ואתם
כארין איביכם אז תשבת הארץ
והרצת את שפתיה: כל ימי השמה
תשבת את אשר לא שבתה בשנתנו
בשנתכם יעליה: והגשאים נכם
והבאתי מרד בלבכם בארצת איביכם
ורדף אתם קול יעלה נדף ונסומנסת
חרב ונפלו ואין רדף: וכשלו אי
באחיכם כמפעני חרב ורדף אין ולא תהיה
לכם תקומה לפני איביכם: ואבדתם
בניס ואכלה אתכם ארין איביכם:
והגשאים נכם ימקו בעונם בארצת
איביכם ואף בעונת אתכם אתם ימקו:
והתודו את עונם ואת עון אבתם
במי גלם אשר מעלזי ואף אשר
הלכו עמי בקרי: אף אני אלך עמם
בקרי והבאתי אתם בארין איביכם
או אז יכניע לבכם הערל ואז ירצו את
יעונם: וזרת את פריתי יעקוב ואף

את ברית יצחק ואף את ברית אברהם
אזכר והארץ אזכר והארץ תיעוב
מהם ותעין את שטתה בראשונה
מהם והם ידעו את עונם יען וכי יען
כמי שפטי מאסו ואת חקת געלה נפשו
ואף גם זאת בהיותם בארץ אביהם לא
מאסתים ולא געלתם לבלתם להפר
ברית אתם כי אני יהוה אלהיכם וחסות
להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים ליצני העמים להיות להם
לאלהים אני יהוה אלהי החקיים
והמי שפטי והתורת אשר נתתי יהוה
כינוכן בני ישראל בהר סיני בדבירה

וידבר יהוה אל כטיה לאמר דבר אל
בני ישראל ואגדת אלהם איש כי ילא
ערב בערכך גפשת ליהוה והיה יערכך
הזכר מכן יצורים שנה ועד בן ששים
שנה והיה יערכך חכמים שקל כסף
בשקל הקדוש ואם נקטה הוא והיה
יערכך ישרים שקל ואם נכון חמיש
שנים יערבן יצורים שנה והיה יענך
הזכר יצורים שקלים ולנקבה יצרות
שקלים ואם מכן חדיש ועד בן חמיש
שנים והיה יערכך הזכר חמישה שקלים
כסף ולנקבה יערכך שלשת שקלים
כסף ואם מכן ששים שנה ומיעלה
אם זכר והיה יערכך חמישה יצורים שקל
ולנקבה יצורים שקלים ואם מכן הוא
כיערכך והיגמידו לפע הסהן והיער
אתו חכהן על פי אשר תשיגיד הער

יעריכנו הטהו ואת כהמה
אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר
יתן ממנו ליהוה יהיה קדוש לא יחליפנו
ולא ימיר אתו טוב כריצאו וינכסו
ואם המד ימיר כהמה ככהמה והיה הוא
ותמורתו יהיה קדוש ואם כל כהמה
טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן
ליהוה והיגמיד את כהמה לפע העון
והיערך הטהו אתה מן טובוכן ריע
כיערכך הכהן כן יהיה ואם נאל ינאלנה
ויסוף חמישתו יעל יערכך ואיש כי
יקדש את ביתו קדוש ליהוה והיעריכו
הכהן מן טובוכן ריע כאשר יעריך
אתו הכהן כן יקום ואם הכהן יעל
את ביתו ויסוף חמישת כסף יערכך
יעל ויהיה לו ואם משרה אחותו יקדוש
איש ליהוה והיה יערכך לפע זריעו זריע
חמר יעריבם טמאים שקל כסף אם
מיטנת היכל יקדוש שדהו כיערכך יקום
ואם אחר היכל יקדוש שדהו וחישגל
הכהן את הכסף על פי השנים הנותות
יער שנת היכל ועד יעריבם יערכך ואם
נאל ינאל אתה שדה המקדוש אתו
ויסוף חמישת כסף יערכך יעל וקסלו
ואם לא ינאל אתה שדה ואם מבר את
השדה לאיש אחר לא ינאל יעוד והיה
השדה כעצתו כי כל קדוש ליהוה
כשדה החורס לכהן תהיה אחותו ואם את שדה
מקנתו אשר לא משרה אחותו יקדוש ליהוה
וחישגל ליהוה את מנסתה עבד ער שנת
היכל ונתן אתה יערכך כיוס ההוא קדוש ליהוה

ידיע
ידיע
ידיע

בשנת היכל ישוב השדה לאשר קנהו
מאתו לאשר לו אחות הארץ וכל
ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים
נה יהיה השקל אך בכור אשר יבנר
ליהוה בנהמה לאיקדו יש איתו
אם ישורא כשה ליהוה הוא ואם
בנהמה הסמאה ופדה בערכך יוסף
חמישיתו עליו ואם לא ינאל ונמכר
כיערך אך כל חרם אשר יחרם איש
ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה
ומישה אחותו לא ימכר ולא ינאל כל
חרם קדש קדשים הוא ליהוה כל
חרם אשר יחרם מן הארס לא יפדה
מות ומתנוכל מעשר הארץ מדע
הארץ מפרי היצן ליהוה הוא קדש
ליהוה ואם נאל ינאל איש ממעשרו
חמישיתו יוסף עליו וכל מינשו בקר
וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי
יהיה קדש ליהוה לא ימכר בן טוב
לדע ולא ימירנו ואם המירנו והיה
הוא ותמורתו יהיה קדש לא ינאל
אלה המצות אשר צוה יהוה ארת
משה אל בני ישראל בהר סיני

ויזכר יהוה אל משה במדבר סיני
כאהל מועד כאחד לחרש השני בשנה
השנית ליצאתם מארץ מצרים לאמון
שאואת ראש כל עדת בני ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
כל זכר לגלגלתם: מכן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו
אתם ליצאתם אתה ואהרן ואתכם
יהוואישאיש לשה איש ראש לבית
אבתו הוא: ואלה שמות האנשים
אשר יעמדו אתכם לאוכן אליצור
בן ישד יאורו: לשמיעון שלמיאל בן
יערי שדו: ליהוד הנחשון בן עמיטב:
ליששבר נתנאל בן ציפורה לוסר
אליאב בן חלון: לבני יוסף לאפרים
אלישמעון בן צפי יהוד למנשה גמליאל
בן פדה צור: לבנמן אביון בן צרעני:
לדן אחיעזר בן עמי שדו: לאשר
פנעאל בן עפרון: לגד אליסף בן עואל:
לנפתלי אחידעבן ענן: אלה קריאי
העדה משיאי מטות אבותם ראשי
אלפי ישראל הם: ויקח משה ואהרן
את האנשים האלה אשר נקבו בשמות
ואת כל העדה הקהילו כאחד לחדש
השני ויתלדו על משפחתם לבית
אבתם במספר שמות מכן עשרים
שנה ומעלה לגלגלתם: כאשר צוה
יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני:
והיו בני ראוכן בכר
ישראל תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות לגלגלתם כל

וזרמנו עשרים שנה ומעלה כל יצא
צנא:פקדיהם למטה ראובן ישיבה
וארבעים אלף וחמשים מאות
לכני שמיעון תולדתם למי שפחתם
לבית אבתם פקדיו במספר שמונת
לגלותם כל זמר מכן יצורים שנה
וכיעלה כל יצא צנא:פקדיהם למטה
שמיעון תשיצה וחמשים אלף ושלשים
מאות;
לכני נר תולדתם למי שפחתם לבית
אבתם במספר שמונת מכן יצורים
שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה נר חמשה וארבעים אלף ושלשים
מאות וחמשים;
לכני יהודה תולדתם למי שפחתם לבית
אבתם במספר שמת מכן יצורים שנה
ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם למטה
יהודה ארבעה ושמנים אלף ושלשים
מאות;
לכני ישישבר תולדתם למי שפחתם
לבית אבתם במספר שמת מכן יצורים
שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה ישישבר ארבעה וחמשים אלף
וארבע מאות;
לכני זבולן תולדתם למי שפחתם לבית
אבתם במספר שמת מכן יצורים
שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה זבולן שבעה וחמשים אלף
וארבע מאות;
לכני יוסף לכני אפרים תולדתם למי שפחתם
לבית אבתם במספר שמת מכן יצורים

שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה אפרים ארבעים אלף וחמשים
מאות;
לכני מנשה תולדתם למי שפחתם
לבית אבתם במספר שמונת מכן
יצורים שנה ומיעלה כל יצא צנא:
פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים
אלף ומאות;
לכני בנימן תולדתם למי שפחתם לבית
אבתם במספר שמת מכן יצורים
שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה בנימן חמשה ושלשים אלף
וארבע מאות;
לכני דן תולדתם למי שפחתם לבית
אבתם במספר שמת מכן יצורים
שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה דן שנים ושלשים אלף ושמנים
מאות;
לכני אשר תולדתם למי שפחתם לבית
אבתם במספר שמת מכן יצורים
שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה אשר אחד וארבעים אלף
וחמשים מאות;
לכני נפתלי תולדתם למי שפחתם לבית
אבתם במספר שמת מכן יצורים
שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף
וארבע מאות;
אלה הפקדים אשר פקד משה
ואהרן ונשיאי ישראל שנים יצאו
איש איש אחד לבית אבתיו היו:

לכני שמיעון תולדתם למי שפחתם לבני נר תולדתם
למטה ראובן תולדתם למי שפחתם לבית אבתם
במספר שמונת מכן יצורים שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה ראובן חמשה וארבעים אלף ושלשים מאות וחמשים;
לכני יהודה תולדתם למי שפחתם לבית אבתם במספר
שמונת מכן יצורים שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה יהודה ארבעה ושמנים אלף ושלשים מאות;
לכני ישישבר תולדתם למי שפחתם לבית אבתם במספר
שמונת מכן יצורים שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה ישישבר ארבעה וחמשים אלף ושלשים מאות;
לכני זבולן תולדתם למי שפחתם לבית אבתם במספר
שמונת מכן יצורים שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה זבולן שבעה וחמשים אלף ושלשים מאות;
לכני יוסף לכני אפרים תולדתם למי שפחתם לבית אבתם
במספר שמונת מכן יצורים שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה יוסף לכני אפרים חמשה וארבעים אלף ושלשים מאות;
לכני מנשה תולדתם למי שפחתם לבית אבתם במספר
שמונת מכן יצורים שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאות;
לכני בנימן תולדתם למי שפחתם לבית אבתם במספר
שמונת מכן יצורים שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה בנימן חמשה ושלשים אלף ומאות;
לכני דן תולדתם למי שפחתם לבית אבתם במספר
שמונת מכן יצורים שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה דן שנים ושלשים אלף ושמנים מאות;
לכני אשר תולדתם למי שפחתם לבית אבתם במספר
שמונת מכן יצורים שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמשים מאות;
לכני נפתלי תולדתם למי שפחתם לבית אבתם במספר
שמונת מכן יצורים שנה ומיעלה כל יצא צנא:פקדיהם
למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות;
אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים יצאו
איש איש אחד לבית אבתיו היו:

ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבותם
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבאו
בישראל ויהיו כל הפקדים שיטמאות
אלף ושלשה אלפים וחמשים מאות
וחמשים והלויים למטה אבותם לא
התפקדו בתוכם:
וידבר יהוה אל משה לאמרו אך את
מטה לוי לאתפקד ואת דאיתם לא
השטא בתוך בני ישראל ואתה הפקד
את הלויים על מושבן היצרת ועל כל מליו
ועל כל אישר לו המה יטאו את המושבן
ואת כל כליו והם יטוריהו וסביב למושבן
יחנו ובעני המושבן יורידו אתו הלויים
ובחנת המושבן יקימו אתו הלויים והזר
הקרב יוכתה וחנו בני ישראל איש על
מחנהו ואיש על דגלו ליצבאתם ויהלל
יחנו סביב למושבן היצרת ולא יהיה קעף
על יצרת בני ישראל ושמרו הלויים את
משמרת מושבן היצרות וייעשו בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה
כויצוהו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמרו:
איש על דגלו באת לבית אבותם יחנו
בני ישראל כנגד סביב לאהל מועד
יחנו והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה
יהודה ליצבאתם ונשיא לבני יהודה
נחשון בן יעמי נרבו ויצבאו ופקדיהם
ארבעה ושלשים אלף ושיש מאות:
והחנים עליו מטה ייטב ונשיא לבני
ייטב נתנאל בן עיזר ויצבאו ופקדיו
ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות:

מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב
בן חלף ויצבאו ופקדיו שבעה וחמשים
אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה
יהודה מאת אלף ושלשים אלף ושישה
אלפים וארבע מאות ליצבאתם ראשונה
יסיעו:
דגל מחנה
ראובן תימנה ליצבאתם ונשיא לבני
ראובן אליעזר בן שרי אור ויצבאו
ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמשים
מאות והחונם עליו מטה שמיעון
ונשיא לבני שמיעון שלומיאל בן ישי
יצרי ויצבאו ופקדיהם תשיעה וחמשים
אלף ושלשים מאות ומטה נר ונשיא
לבני נר אליסף בן ריעואל ויצבאו
ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושישה
מאות וחמשים: כל הפקדים לסחנה
ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף
וארבע מאות וחמשים ליצבאתם שני
יסיעו:
ונסע אהל מועד
מחנה הלויים בתוך המחנות כאשר יחט
בן יסיעו איש על ידו לדגליו הם

דגל מחנה אפרים
ליצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים
אלישכין בן יעמיהוד ויצבאו ופקדיהם
ארבעים אלף וחמשים מאות: ועליו
מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל
בן פדה צור ויצבאו ופקדיהם שנים
ושלשים אלף ומאתים: ומטה בנימין
ונשיא לבני בנימין אבדן בן גרעון:
ויצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים
אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה

אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה
ליצבאתם ושלשים יסיון:

דגל מחנה דן יצפה ליצבאתם ונשא
לבעדן אחייעור בן עמי שדין ויצבאו
ופקדיהם שנים ושלשים אלף ושבע
מאות: והחנם יצלו מטה אשר ונשיא
לכנע אשר פגע יאל בן יצרון ויצבאו
ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמשים
מאות: ומטה נפתלי ונשיא לכנע נפתלי
אחירי צבון יצנן: ויצבאו ופקדיהם שלשים
וחמשים אלף וארבע מאות: וכל הפקדים
למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים
אלף ושלשים מאות לאחרנה יסיון
לדגליהם:

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם
כל פקודי המחנה ליצבאתם שלש מאות
אלף ושלש מאות אלפים וחמשים מאות
וחמשים: והלויים לא התפקדו בתוך
בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה:
ויצטוו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה ברחוקו לדגליהם וכן נסיעו
איש למישפחתו על בית אבתו:

ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר
יהוה את משה בהר סיני: ואלה שמות
בני אהרן הכהן גרב ואביהוא אליעזר
ואיתמר: ואלה שמות בני אהרן הכהן
המשיחים אשר מלאדם לכהן: וימת
גרב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם איש
זרה לפני יהוה במדבר סיני וכנס לאהיו
להם ויכהן אליעזר ואיתמר על פני

אהרן אביהם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: והקרב
את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן
הכהן וישרתו אתו: ושמרו את מישמו
ואת מישמרתם כל העדה לפני אהרן
טויער לעבד את עבדת המישכון וישמו
את כל מלי אהל מועד ואת מישמרת בני
ישראל ליעבד את עבדת המישכון: ונתתה
את הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם
המה לו מאת בני ישראל: ואת אהרן ואת
בניו תפקדו ושמרו את סהנתם והזר
הקרב זמתי:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואנע הנה
לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל
תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל
והיו ליהלויים: כי לי כל בכור ביום הנות
כל בכור בארץ מצרים הקדשת לי כל
בכור בני ישראל מאדם יעד כהמה לי יהיו
אנע יהוה:

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר:
פקד את בני לוי לבית אבתם למישפחתם
כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדו: ויפקד
אתם משה יצל פי יהוה כאשר צוה:
ויהיו אלה כנע לוי בשמתם צרישון וקהת
ומררי: ואלה יטמות בני צרישון למישפחתם
לכנע ויטמיעו: ובני קהת למישפחתם יצמית
ויצטרף חכרון ויעזיאל: ובני מררי למישפחתם
מחלי ומושי: ואלה הם משפחת הלוי לבית
אבתם: לצרישון משפחת הלכנע ומישפחת השמע
אלה הם משפחת הצרישני: ופקדו הם כמספר כל זכר
מבן חדש ומעלה תפקדו: שבעת אלפים וחמשים מאות:

הקדש הקדשתי את חכמך מידיו לכנעו ונתת הבית אשר החדש ונתת
וידברו השמים וזרא ית אל שלמה

על פי אהרן וכניו תהיה כל עבדת בני
 הנריטני לכל מיטאם ולכל עבדתם ו
 ופקדתם עליהם כמיטמה את כל מיטאם
 זאת יעבדה מיטפתח בני הנריטני באהל
 מויע ומיטמה כד איתמר בן אהרן
 הכהן בני מררי למיטפתחם
 לבית אבתם תפקד אתם: מכן שלשים
 שנה ומיעלה ויעד בן חמישים שנה
 תפקד כל הנא לינא לינא את יענות
 אהל מויע: וזאת מיטמה מיטאם לכל
 יעבדתם באהל מויע קריטיה מיטאם
 ובריחיו ויעמודיו ואדניו: ויעמודי החצר
 סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם
 לכל נליהם ולכל יעבדתם וכיטמה
 תפקדו את כל מיטמה מיטאם וזאת
 יעבדת מיטפתח בני מררי לכל יעבדתם
 באהל מויע כד איתמר בן אהרן הכהן:
 ויפקד מיטה ואהרן ונשיאי היעדרו
 את בני הקהתי למיטפתחם ולבית
 אבתם: מכן שלשים שנה ומיעלה ויעד
 בן חמישים שנה כל הנא לינא לינא
 באהל מויע: ויהיו ופקדיהם למיטפתחם
 אלפים שבינמאות וחמישים: אלה
 פקודי מיטפתח הקהתי כל היעבר
 באהל מויע אשר פקד מיטה ואהרן
 יעל פי יהוה כיד מיטה:
 ופקודי בני ערשון למיטפתחם
 ולבית אבתם: מכן שלשים שנה
 ומיעלה ויעד בן חמישים שנה כל הנא
 לינא לינא באהל מויע: ויהיו
 פקדיהם למיטפתחם לבית אבתם

אלפים וישיטמאות ושלשים: אלה
 פקודי מיטפתח בני ערשון כל היעבר
 באהל מויע אשר פקד מיטה ואהרן
 יעל פי יהוה: ופקודי מיטפתח בני מררי
 למיטפתחם לבית אבתם: מכן שלשים
 שנה ומיעלה ויעד בן חמישים שנה כל
 הנא לינא לינא באהל מויע: ויהיו
 ופקדיהם למיטפתחם שלשים
 אלפים ומאתים: אלה פקודי מיטפתח
 בני מררי אשר פקד מיטה ואהרן יעל
 פי יהוה כיד מיטה: כל הפקדים אשר
 פקד מיטה ואהרן ונשיאי ישראל
 את הלויים למיטפתחם ולבית אבתם:
 מכן שלשים שנה ומיעלה ויעד בן
 חמישים שנה כל הנא לינא לינא יעבדת
 עבדה ויעבדת מיטאם באהל מויע:
 ויהיו ופקדיהם שמנת אלפים וחמש
 מאות וישיטמנים: יעל פי יהוה פקד אותם
 כיד מיטה איש איש יעל יעבדתו ויעל
 מיטאם ופקדיו אשר צוה יהוה את
 מיטה:
 וידבר יהוה אל מיטה לאמר: יעו את
 בני ישראל וישלחו מן המחנה כל
 יערו ועמל וזכור טמא לנפשו מזכר
 יעד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה
 תשלחו סולא יטמאו את מחנהם
 אשר אנני שכן בתוכם: ויעשו כן בני
 ישראל וישלחו אותם אל מחוץ
 למחנה כאשר דבר יהוה אל מיטה:
 כן יעשו בני ישראל:
 וידבר יהוה אל מיטה לאמר: ודבר אל

וכל ת כל הפקדים אשר פקדו בני ישראל וישלחו מן המחנה כל יערו ועמל וזכור טמא לנפשו מזכר יעד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחו סולא יטמאו את מחנהם אשר אנני שכן בתוכם: ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל מיטה: כן יעשו בני ישראל: וידבר יהוה אל מיטה לאמר: ודבר אל

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליעזר
בן שדיאור: קרבנו קיערת כסף אחת
שלישים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדוש
שנהם מלאים סלת כלולה בשמן
למענה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פור אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלהו שיציר
יצים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמישה יתדים
חמישה כבשים בני שנה חמישה
זה קרבן אליעזר בן שדיאור:

ביום החמישי נשיא לבני יסמיעון
שלמיאל בן צורי שדי: קרבנו
קיערת כסף אחת שלישים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדוש שנהם מלאים
סלת כלולה בשמן למענה: כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: פור אחד בן
בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלהו שיציר יצים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמישה יתדים חמישה כבשים בני
שנה חמישה זה קרבן שלמיאל בן
צורי שדי:

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן
דינאל: קרבנו קיערת כסף אחת שלישים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדוש שנהם מלאים

סלת כלולה בשמן למענה: כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת: פור אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלהו שיציר יצים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמישה
יתדים חמישה כבשים בני שנה חמישה
זה קרבן אליסף בן דינאל:

ביום השביעי נשיא לבני אפרים
אלישבע בן עמיהוד: קרבנו קיערת
כסף אחת שלישים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדוש שנהם מלאים סלת כלולה
בשמן למענה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פור אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלהו שיציר
יצים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמישה יתדים חמישה
כבשים בני שנה חמישה זה קרבן
אלישבע בן עמיהוד:

ביום השמיני נשיא לבני מנשה
נמליאל בן פדה צור וקרבנו קיערת
כסף אחת שלישים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדוש שנהם מלאים סלת כלולה
בשמן למענה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פור אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלהו שיציר
יצים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמישה יתדים חמישה
כבשים בני שנה חמישה זה קרבן נמליאל
בן פדה צור:

ביום הששי נשיא לבנ בנימין אכידן
בן גדיעני קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מורק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדוש
שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פראחד בן פקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו ליעלה: ושיעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמישה עתים חמישה נבשים
בני שנה חמישה זה קרבן אכידן בן גדיעני

ביום הששי נשיא לבני דן אחיעזר
בן עמי יסדי: קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מורק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדוש
שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פראחד בן פקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו ליעלה: ושיעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמישה עתים
חמישה נבשים בני שנה חמישה זה
קרבן אחיעזר בן עמי יסדי

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני
אשר פגעאל בן ענן: קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדוש שניהם מלאים סלת כלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב

מלאה קטרת: פראחד בן פקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו ליעלה: ושיעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמישה עתים
חמישה נבשים בני שנה חמישה זה
קרבן פגעאל בן ענן

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי
אחידען ענין: קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מורק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדוש
שניהם מלאים סלת כלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פראחד בן פקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו ליעלה: ושיעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמישה עתים חמישה נבשים
בני שנה חמישה זה קרבן אחידען בן
ענין

זאת חנכת המזבח ביום חמישה ארו
מאת נשיא ישראל קערת כסף
שתים עשרה מורק כסף שנים עשר
כפות זהב שתיים עשרה: שלשים
ומאה הקערה האחת כסף ושבעים
המורק האחד כל כסף הכלים אלפים
וארבע מאות בשקל הקדוש: כפות זהב
שתים עשרה מלאה קטרת עשרה
עשרה הכף בשקל הקדוש כל זהב
הכפות עשרים ומאה: כל הקרבן ליעלה
שנים עשר פרים אילים שנים עשר
נבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם
וישיעיר עזים שנים עשר לחטאת:

וכל בקר זבח השלמים ועשרים וארבע
 פרים אילים ששים עתים ששים
 כבשים בני שנה ששים זאת חבורת
 המזבח אחרי המישח אתו ונבא משה
 אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את
 הקול מדבר אליו מיעל הנפת אשר
 על ארון העדות מבין שני הכרובים
 וידבר אליו
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל
 אהרן ואמר אליו סדע לתך ארבע
 הערת אל כול פני המעורה יאמר
 יבנית הערות וייצטבן אהרן אל מול
 פני המעורה היעל הערתה כאשר יצוה
 יהוה את משה וזה מעשה המעורה
 מקישה זהב עד ירכה עד פרח המקשה
 הוא כמראה אשר הראה יהוה את
 משה כן עשה את המעורה
 וידבר יהוה אל משה לאמר קח את
 הלויים מהוך בני ישראל וטהרת אתם
 וכה תצטו להם לטהרם הוה עליהם
 כי חטאתו והצביו תעז על כל בטום
 וכנסו בעיהם והטהרו ולקחו פר בן
 בקר ומנחתו סלת כלולה כשמן ופר
 שני בן בקר תקח לחטאת והקרבת
 את הלויים לפני אהל מועד והקלית
 את כל יצדת בני ישראל והקרבת את
 הלויים לפני יהוה וכמו בני ישראל את
 ידיהם על הלויים והנף אהרן את הלויים
 תנפה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו
 ליעזב את עבדת יהוה והלויים יסמכו
 את ידיהם על ראש הפרים ויצטו את

האחד חטאת ואת האחד על הלויים
 לכפר על הלויים והינמדת את הלויים
 לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנפה
 ליהוה והקלית את הלויים מתוך בני
 ישראל והיו ללויים ואחריו יבאו
 הלויים ליעזב את אהל מועד וטהרת
 אתם והנפת אתם תנפהו כי נתנים
 נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת
 פטרת כל דהם בכבוד כל מנע ישראל
 לקחת אתם ליו כיל כל בכבוד כנני
 ישראל באדם וכמהמה ביום הסתי כל
 בכור בארץ מערים הקדשתי אתם ליו
 ואקח את הלויים תחת כל בכור כנני
 ישראל ואתנה את הלויים נתנים
 לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל ליעזב
 את עבדת בני ישראל כאהל מועד
 ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני
 ישראל נגף בגשת בני ישראל אל
 הקדש ויעשו משה ואהרן וכל יצדת
 בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה
 את משה ללויים כן יצטו להם בני
 ישראל ויתחטאו הלויים וכנסו בני יהוה
 וינף אהרן אתם תנפה לפני יהוה
 ויכפר עליהם אהרן לטהרם ואחריו
 כן באו הלויים ליעזב את עבדתם כאהל
 מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר
 צוה יהוה את משה על הלויים כן עשו
 להם וידבר יהוה אל
 משה לאמר זאת אשר ללויים מבין
 חמשי ועשרים שנה ומעלה יבא
 ליבא יבא כיעבדת אהל מועד ומבין

משה
 ויהוה
 ויהוה
 ויהוה

ויהוה
 ויהוה
 ויהוה

ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה ויהוה

חמשים שנה ישוב מצב העבודה לא
יעבד יעד: ויטרת את אחיו באהל מועד
לשמר משמרת וינדה לא יעבד נטה
תעשה לזים כממשמרתם:
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנת
השנית ליצאתם מארץ מצרים בחדש
הראשון לאמרו ויעשו בני ישראל
את הפסח במועדו: בארבעה ישרים
בחדש הזה בין הערבים תעשו ארצו
במיעדו ככל הקתו וככל משפטו
העשו אתו וידבר משה אל בני ישראל
ליצאת הפסח: ויעשו את הפסח כמשפט
בארבעה ישרים לחדש בין הערבים
במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את
משה בן עשו בני ישראל: ויהי אנשים
אשר היו טמאים לנפש אדם ולא
יכלו ליצאת הפסח ביום ההוא ויקרבו
לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא:
ואמרו האנשים ההמה אליו אנחנו
טמאים לנפש אדם למה נערי על מלת
הקריב את קרבן יהוה במיעדו מדרך
בני ישראל: ויאמר אלהם משה עמו
ואשמעה מה יצוה יהוה לכם:

וידבר יהוה אל משה לאמרו: דבר אל
בני ישראל לאמרו איש איש כי יהיה
טמא לנפש או בדרך חקה לכם או
לדרתכם ויעשה פסח ליהוה: בחדש
השני בארבעה ישרים בין הערבים
יעשו אתו על מצות ומרדים יאכלו:
לא ישאירו ממנו עד בקר ויעזם לא

יטברו ככל חקת הפסח יעשו אתו:
זה איש אשר הוא סהור וברוך לא
היה וחרל לליצות הפסח וכרתה
הנפש ההוא מיציה כי קרבן יהוה
לא הקריב במיעדו חטאו ישא האיש
ההוא: וכי יעור אתבסע ויעשה פסח
ליהוה כחקת הפסח וכמי שפטו כן יעשה
חקה אחת יהיה לכם ולצר ולאזרח הארץ:
וביום הקים את המשכן
כסה הענן את המשכן לאהל העדת
וכערב יהיה על המשכן כמראה איש
עד בקרובן יהיה המיד הענן יכסנו
וכראה איש לילה: ולפי העלות הענן
מעל האהל ואחריו כן יסיעו בני ישראל
ובמקום אשר ישכן שם הענן שם
יחנו בני ישראל: על פי יהוה יסעו
בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי
אשר ישכן הענן על המשכן יחנו:
וכה אריך הענן על המשכן ימים
רבים ויטמרו בני ישראל את משמרת
יהוה ולא יסיעו: ויש אשר יהיה הענן
ימים מספר על המשכן על פי יהוה
יחנו ועל פי יהוה יסיעו: ויש אשר יהיה
הענן מיניב עד מקר וינעלה הענן במקו
ונסיעו או יוכסו לילה ונעלה הענן ונסעו:
אוימים או חדיטאו ימים כה אריך
הענן על המשכן לישכן עליו יחנו בני
ישראל ולא יסיעו וכה יצתו יסיעו: על
פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסיעו ארצ
משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד
מיטה:

Handwritten text at the bottom of the page, likely a footer or additional notes, including the words "הפסח" and "העבודה".

וידבר יהוה אל משה לאמר: צטה לך
שת' העו' צרת כסף מקיטה תצטרך
אתה והיו לך למקרא העדה ולמפיג
אתה המחנות: ותקיעו כהן ונו' צדו אלך
כל העדה אל פתח אהל מועד: ואם
באחת תקיעו ונו' צדו אלך הנשיאים
ראשי אלפי ישראל: ותקיעתה תרועה
ונסיעו המהנות החניכ קדמה: ותקיעתה
תרועה שנית ונסיעו המחנות החניכ
תיבעה תרועה ותקיעו למסיעהם:
וכהקהל את הקהל לתקיעו ולא תרועו:
ונע אהרן הכהניכ תקיעו נחצ' צרות
והיו לכם לחקת יעילכ לדרת'כם: ונו'
תנאו מלחמה בארצכם על הער' הצדו
אתכם והר' צתם נחצ' צרות ונזרתם
לפני יהוה אלהיכם ונו' שיעתם מאינינו:
וכיום שמתכם ובמו' צד'כם ובראש'
חדשכם ותקיעתם מחצ' צרות יצ'
יעליתכם ויעל זכחי שלמיכם והיו לכם
לזרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם:

ויהי בשנה השנית בחדש השני
בנישרים כחדש נעלה הענן מעל
משכן העדה: ויסיעו בני ישראל
למסיעיהם כמדבר סיני וייטכן ה'נגן
ממדבר פארן: ויסיעו בראשנה יצ'
יהוה ביד משה: ויסיעדגל מחנה בני
יהודה בראשנה ליצאתם ויעל יצאו
נחשון בן עמינדב: ויעל יצאו מטה
בני ייטיטר נתנאל בן עויער: ויעל
יצאו מטה בני זבולן אליאכ בן חלן:

והורד המיטכן ונסיעו בני ערשון ונע
מדרי נטאי המיטכן: ונסיעדגל מחנה
ראובן ליצאתם ויעל יצאו אל יצור
בן ישרי אור: ויעל יצאו מטה בני שמיעון
ישלמיאל בן עורי טדי: ויעל יצאו מטה
בני גד אליסף בן עואל: ונסיעו מ'
הקהתים נטאי המקדיש והקימו את
המיטכן יצ' באם: ונסיעדגל מחנה
בני אפרים ליצאתם ויעל יצאו מ'
אלישמיע בן עמיהוד: ויעל יצאו מטה
בני בנימין נליאל בן פדה צדו: ויעל
יצאו מטה בני בנימין אבידן בן גרעוני:
ונסיעדגל מחנה בני דן מאסף לכל
המחנות ליצאתם ויעל יצאו אחיעזר
בן עמי טדי: ויעל יצאו מטה בני אשר
פנעאל בן ענן: ויעל יצאו מטה בני
נפתלי אחירע בן עינו: אליה מיסיע בני
ישראל ליצאתם ויסיעו:

ויאמר משה לחנן בן עואל
המדינ' חתן משה נסיעים אנחנו אל
המקום אשר אמר יהוה אתו ארצן
לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה
דבר טוב על ישראל: ויאמר אליו לא
אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי:
אלך: ויאמר אל נאת עוב אתנו כי יצ'
בן דיעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינינו:
והיה כיתלך עמנו והיה הטוב ההוא
אשר ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך:
ויסיעו מהר יהוה דרך שלשת ימים
וארון ברית יהוה נסיע לפניכם דרך
שלשת ימים לתור להם מנוחה:

ועני יהוה עליהם זמם נסיעם מן
המחנה: ויהי
בנסיע הארץ ויאמר משה קומה יהוה
ועני איכה ונסו מיטנאך מפנך:
ובנה יאמר שוכה יהוה רכבות אלפי
ישראל:

ויהי היום כמתאננים רעבאזני יהוה
וישמיע יהוה ויחר אפן ותבצר ככאש
יהוה ותאכל בקצה המחנה: וייצק
העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה
ותשקע האיש: ויקרא שם המקום ההוא
הבצרה כי בצרה כס אש יהוה: והאספק
אשר בקרב התאוותאוה וייטבו ויבנו
גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר:
זכרנו את הדנה אשר נאכל כמצרים
הנסאת הקשאים ואת האכטחים ואת
החציר ואת הבצלים ואת השומים:
וינתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל
המן צענו: והמן כור צר הוא ויעל
כעין הנדלתי: שטוהים ולקטו וטחטו
ברחים אודנו כמדכה ובשלו כפרור
ויצטו אתו יצנות והיה טיטו כטיט
לישר השמן: וברדת הטל על המחנה
לילה ירד המן עליו: וישמיע משה את
העם ככה למשפחתו איש לפתח אהלו
ויחר אף יהוה מאד וביצע משה רע:
ויאמר משה אל יהוה למקרה צל יעון
ולמה לא מנית חן כיענד לטוס את
מיטא כל העם הזה יצלי: האנכי הדיתי
את מל העם הזה אם אנכי ילדתי: כי
תאמר אלי יטאהו כחיקך כאשר ייטא

האמן אתה ינק על האדמה אשר נשבעו
לאבותי: מאין לי בשר לתת לכל העם
הזה כי יבנו עלי לאמר תנה לנו בשר
ונאכלהו: לא אוכל אנכי לכלי ישראל
את כל העם הזה כי כבד ממני: ואסננה
את יצטה לי הרגע נאה הנאם מינאתי
חן כיענד ואל אראה ברעתי:

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שנינים
אייט מוקני ישראל אשר דינתניהם
וקני העם ויטרו: וילקחת אתם אל
אהל מועד והתיצבו שם יצמד ויורדתי
ודברתי יצמד שם ואיצלתי מן הרורח
אשר יציד וישמתי עליהם וניטאו
אתך כמיטא העם ולא תטא אתה
לכדך: ואל העם תאמר התקדשו למח
ואכלתם בשר כי בביתם באזני יהוה
לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו כמצרים
ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם: לא יום
אחד תאכלון ולא יומים ולא חמישה
ימים ולא עשרה ימים ולא יצטרים ימי:
יער חדש ימים עד אשר יצא מאפכם
והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה
אשר בקרבכם ותכבו לפניו לאמר למה
זה יצאט ממצרים: ויאמר משה שיש
מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב
ואתה אמרת כשראתן להם ואכלו
חדש ימים: הניאן ובקר ישחלו
להם ומינא להם אם את כל דג
הים יאסף להם ומינא להם:

פ

ויאמר יהוה אל משה הרי יהוה תקצר
עתה תראה היקרך דברי אסלא וינא
משה וידבר אל העם את דברי יהוה
ואסף שכינים איש מוקני העם
ויצמד אתם סביבת האהל ויורד יהוה
ביען וידבר אליו ויאמר אל משה
עליו אתן על שבעים איש הוקנסויה
כנה על יהם הרוח ויתנבאו ולא יספו
ויארו שני אנשים במחנה שם האהל
אלדד ויטס הישני כידד ותנח על הם
הרוח והמה נסתכים ולא יצאו האלה
ויתנבאו במחנה וידין הנער ויעד למשה
ויאמר אלדד ומידד מתנבאים נסחנה
ויען יהוה שיעבן נון משרת משרה
מנחיו ויאמר אדני משה כל אדם
ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי
יתן עליהם יהוה נביאים כיתו יהוה את
רוחו עליהם ויאסף משה אל המחנה
האזקני ישראל וזרח נביע מאת
יהוה ויגו שלוש כנן היס ויטיש על
המחנה בדרך יוספסו בדרך יוספסו
סביבות המחנה וכאמתים על פני
הארץ ויקס העם כל היום ההוא וכל
הלילה וכל יום המחנה ויאסף את
השלו הממיעט אסף ישראל חמרים
וישטחו להם שטוח סביבות המחנה
הכשר עורט כן שניהם טרם יסרת
ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בינים
מכה רכה מאד ויקרא את שם המקום
ההוא קטרות התאוה כי שם קטרו את
העם המתאווים מקברות התאוה

נעו העם הצרות והיו כהצרות :

ותדבר מרים ואהרן כמשה על אדות
האשה הכזיבה אשר לקח מ אשה
כזיבה לקח ויאמרו הרק אך כמשה
דבר יהוה הלא גם כנו דבר ויטמי
יהוה והאיש משה עט מאד מכל
האדם אשר על פני האדמה :

ויאמר יהוה פתאם אל
משה ואל אהרן ואל מרים ויאמר
שלשתכם אל אהל מועד ויעמדו
שלשתם ויורד יהוה בעמוד ענן
ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
ומרים וינאו שניהם ויאמר שמיעו
נא דברי אס יהוה נביאכם יהוה נמראה
אליו אתודע נחלוס אדבר בו לא כן
עבדי משה נכל ביתי נאמן הוא פה
אל פה אדבר בו ומראה ולא סחידת
ותנעת יהוה כי טומדו על לא יראתם
לדבר בני בני משה ויחר אף יהוה
בם וילך והיען סר מעל האהל והנה
מרים מעד עת כשלג ויפן אהרן אל
מרים והנה מצר עת ויאמר אהרן
אל משה בי אדני אל נא תשת עליו
חטאת אשר נואלט ואשר חטאנו
אל נא תחייב את אשר בצאתו מרחם
אמו ואכל חצי בשרו ויניק משה
אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה :

ויאמר יהוה אל משה ואכה ידך וידך
כפנה הלא תכלם שבעת ימים תסעד

ואמר יהוה אל משה ואכה ידך וידך כפנה הלא תכלם שבעת ימים תסעד

נון וכלב כן יפעה חיו מן האנשים ההם
 החלבים לתור את הארץ: וידבר משה
 את הדברים האלה אל כל בני ישראל
 ויתאכלו העם מאד: וישכמו במקר
 ויצלו אל ראש ההר לאמר הגנו וינלנו
 אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאתי:
 ויאמר משה למה זה אתם יגידים את
 פי יהוה והוא לא תעלה: אל תצלו כי
 אין יהוה בקרבכם ולא תגפנו לפני
 איביכם: כי הועמלקי והבנעני שם
 לפניכם ונפלתם טרד כי יעל כן שמתם
 מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה יצמכם:
 ויעצו לעלות אל ראש ההר וארון
 ברית יהוה ומשה לא משו מקרב
 המחנה: וירד העמלקי והבנעני השב
 נדר ההוא וכוס ויכתום יעד החרובה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 בני ישראל ואמרת אליהם כי תכאול
 ארץ מושבותיכם אשר אני נתן לכם:
 וישיתם אשה ליהוה יעלה או זבח
 לפלא עדר או בערבה או בני עריכם
 לעישות ריה נחה ליהוה מן הבקר
 או מן הצאן: והקריב המקריב קרבנו
 ליהוה מעטה סלת יצטרון כלול בניבועת
 ההין ישמן: ויין לנסך רבייעת ההין תנישה
 יעלה יעלה אולזנח לבנישה אחד: או לאיל
 תנישה מעטה סלת ישני יצטרנכ כלולה
 כשמן ישלשית ההין: ויין לנסך שלשית ההין
 תקריב ריה נחה ליהוה: וכי תעשה כן בקר
 יעלה או זבח לפלא עדר או שלמים ליהוה:

וידבר יהוה אל משה
 לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם
 כי תכאול ארץ מושבותיכם
 אשר אני נתן לכם:

שמה וזרעו יורשעה: והועמלקי
 והבנעני יושב בנימק מחר פנע וסיעו
 לכם המדבר דרך ים סוף:
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמור:
 יעד כתי ליערה הרעה הזאת אשר
 הכה כלבים יעל את תלנות בני ישראל
 אשר תמהל ינים יעל שמיעתי: אמר
 אלהים כי אני נאם יהוה אכלא אשר
 דברתם נא אעזב אתכם ואת מקדש
 הזה יצלו פגריכם וכל פקדיכם יכל
 מספרכם מן יצטרים שעה ומיעלה
 אשר הליעתם יעליו אס אתם תכחו
 אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשמן
 אתכם בה כי אס כלב כן יפעה ויהושיע
 בנן: ווטפכם אשר אמרתם לב יהוה
 וחכאתי אתם ויריע את הארץ אשר
 מאסתם בה: ופגריכם אתם יעלו
 כמדבר הזה: וכעכ יהו רינים כמדבר
 ארבינים שעה ונשא את זנותיכם
 יעדתם פגריכם כמדבר: כמספר הימים
 אשר תרתם את הארץ ארבינים יום
 יום לשנה יום לשנה תשא ארץ
 יענתיכם ארבינים שעה ויריעתם את
 תנא אתי אני יהוה דברתי אס לאזאת
 איעשה לכם יעד הרעה הזאת
 הצויעים יעל כמדבר הזה יתמו ושם
 ינתו: והאנשים אשר שלח משה
 לתור את הארץ ויישכו וילוננו יעלו
 את כל העדה יהו יע אדבה יעל הארץ:
 וימתו האנשים מוצא דבת הארץ
 ריעה כמגפה לפני יהוה: ויהושיע בן

וידבר יהוה אל משה
לאמר: דבר אל העדה לאמר היצלו
מסכב למשכן קרח דתן ואכירס ו
ויקם משה וילך אל דתן ואכירס וילנו
אחריו וזקני ישראל וידבר אל העדה
לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים
הרשעים האלה ואל תגעו בכל אישו
להספן תספון כל הטאתם ויצלו
מעל משכן קרח דתן ואכירס מסכנ
ודתן ואכירס וצאונעים פתחו
אהלים ונשיהם וכניהם וטפם ו
ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה
שלחני לעשות את כל המעשים
האלה כי לא מלכי: אם כמות כל
האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם
יפקד עליהם לא יהוה שלחני: ואם
בראה יברא יהוה ופעתה האדמה
את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר
להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי
נאני האנשים האלה את יהוה: ויהי
כביתו לדבר את כל הדברים האלה
ותבקע האדמה אשר תחתיהם:
ותפתח הארץ את פיה ותמלע אתם
ואת בתיהם ואת כל האדם אשר
לקרח ואת כל הרבויש וירדו הסוכל
אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם
הארץ ויאכדו מתוך הקהל: וכל
ישראל אשר סביבם נסו לקלם
כי אטחו פתכל ענו הארץ: ואיש
יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים
ומאתים איש מקריכי הקטרת:

וידבר יהוה אל משה
לאמר: דבר אל בני אהרן
הכהן וידבר אתה המחלת מבין השרפה
ואת האיש זרה הלאה כי קדשו את
מחתות החטאים האלה בפשתם
ועשו אתם רקע פחים צפוי למונח
כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו
לאות לבני ישראל: ויקח אל עזר
הכהן את מחתות העושה את אשר
הקריבו השרפים וירקעם צפוי ל
למונח: וזכרון לבני ישראל למען
אשר לא יקרב איש זר אשר לא
מזרינא אהרן הוא להקטיר קטרת
לפני יהוה ולא יהיה מקרח וכערתו
כאשר דבר יהוה כד משה לו:

וילנו כל עדת בני ישראל ממחלת
על משה ועל אהרן לאמר אתם
המתם את יעם יהוה ויהי כהקהל
העדה על משה ועל אהרן ויפלו
אל אהל מועד והנה כסהו הענן
ורא כבוד יהוה: ויבא משה ואהרן
אל לפני אהל מועד:
וידבר יהוה אל משה לאמר:
הרמו מתוך העדה הזאת ואמלך
אתם טרעו ויפלו על פניהם: ויאמר
משה אל אהרן קח את המחטה
ותן עליה אש מעל המזבח ושים
קטרת והולך מהרה אל העדה וכפו
עליהם כי יבא הקצף מלפני יהוה
ההל הנגף: ויקח אהרן כאשר דבר

מישה וירין אל תוך הקהל והנה החל
הנגף כינם ויתן את הקטרת ויכפר
על היצב: וייעמד בין הכתים ובין
החיים ותעצר המגפה ויהיו המתים
כמגפה ארבעה ימים אלף וישבע
מאות מלבד המתים על דבר קרח:
וישב אהרן אל משה אל פתח אהל
מועד והמגפה נענדה:

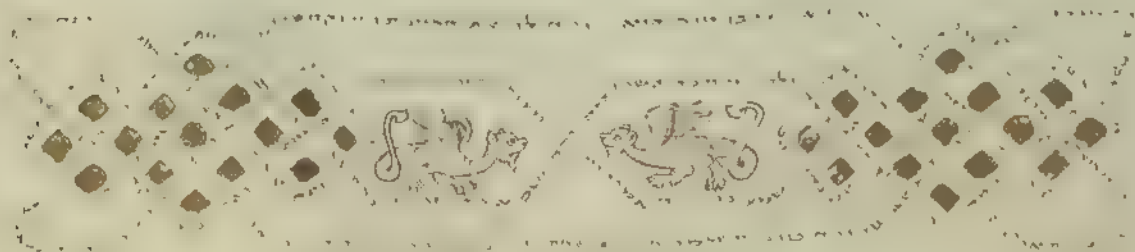
וידבר יהוה אל משה לאמר: ודבר אל
בני ישראל וקח מאתם מטה מטה
לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אנתם
שנים עשר מטה איש את שמו תכתב
על מטהו ואת שם אהרן תכתב על
מטה לוי כי מטה אחד לראש בית
אבותם: והנחתם באהל מועד לפני
היעודת אשר אויעד לכם שמה: והיה
האיש אשר אכחר בו מטהו יפריח
והישכתי מעלי את תלנות בני ישראל
אשר הם מלינים עליכם: וידבר משה
אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם
מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד
לבית אנתם שנים עשר מטה ומטה
אהרן בתוך מטהם: וינח משה את
המטות לפני יהוה באהל היעודת: ויהיו
ממחרת ויבא משה אל אהל היעודת
והנה פרח מטה אהרן לבית לוי וינא
פרח ויניין ציין וינמל שקדים: וינא
משה את כל המטות לפני יהוה אל
כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו:
ויאמר יהוה אל משה השב את מטה

אהרן לפני היעודת למשמרת לאור
לכני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו:
וייצט משה כאשר צוה יהוה אתו כן
יעשה:

ויאמר בני ישראל אל משה לאמר
הן נניענו אנחנו כלנו אנחנו: כל הקרב
הקרב אל משכן יהוה ימות האב תמנו
לנויע: ויאמר יהוה אל

אהרן אתה ובנך ובית אמך אתך
תשאו את יעון המקדש ואתה ובנך
אתך תשאו את יעון כהנתכם: וגם את
אחיך מטה לוי שבט אכך הקרב אתך
וילוו עליך וישרתוך ואתה ובנך אתך
לפני אהל היעודת: וישמרו משמרתך
ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש
ואל המזבח לא יקרב: ולא ימתו גם הם
גם אתם: ונלוו עליך ושמרו את משכות
אהל מועד לכל עבודת האהל: ואל
יקרב אליכם: ושמרתם את משמרת
הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה
עוד קצף עלי בני ישראל: ואני הערה
לקחתי את אחיכם הלויס מתוך בני
ישראל לכם מתעה נתנים ליהוה ליניע
את יעודת אהל מועד: ואתה ובנך
אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר
המזבח ולבית לפרכתו ויעודתם
יעבודת מתנה אתן את כהנתכם והור
הקרב יומת:

וידבר יהוה אל אהרן ואנע העהנתה לך
את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל
לך נתתם למשחה ולבנך לחק עולם:

זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש
מל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם
ולכל אישכם אשר ישיבול קדיש
קדשים לך הוא ולבניך: **ב**קדש
הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו
קדיש יהיה לך: וזה לך תרומת מתנם
לכל הנופת בני ישראל לך נתתי
ולבניך ולבנותיך אתך לחקיעולם כל
טהור בביתך יאכל אתו: כל חלב יעור
וכל חלב תרדו שורגן ראשיתם אשר
יתע יהיה לך נתתם: בכור כל אשר
בארצם אשר יצאו ליהוה לך יהיה
כל טהור בביתך יאכלנו: כל חרב
בישראל לך יהיה: כל פטר רחם לכל
בשר אשר יקריבו ליהוה כאדם ובנהמה
יהיה לך אד פדה תפדה את בכור
האדם ואת בכור הבהמה הטמאה
תפדה: ופרויו מכן חדש תפדה כצנן
כסף חמישה שקלים בשקל הקדיש
יעשרים ערה הוא: אך בכור שור או
בכור כשב או בכור יעז לא תפדה קדיש
הם אלה דמם תזרק על המזבח ואת
חלבם תקטיר אשה לדיח נחח ליהוה:
ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק
הימין לך יהיה: כל תרומת הקדשים
אשר ידעו בני ישראל ליהוה נתתי
לך ולבניך ולבנותיך אתך לחקיעולם
ברית מלח יעולם הוא לפני יהוה לך
ולזרעך אתך: ויאמר יהוה אל אהרן
בארצם לא תעלה חלק לא יהיה לך
בתוכם אני חלקך ועליתך בתוך בני

ישראל: **ל**בני ליהוה
נתתי כל מעשר בני ישראל לעולה חלב
עבדתם אשר הם עבדים את עבדת
אהל מועד: ולא יקרב יעוד בני ישראל
אל אהל מועד לישאת חטא למות:
ועבד ליהוה הוא את עבדת אהל מועד
והם ישאו עונם חקת עולם לדדיתכם
ובתוך בני ישראל לא תעלו עולה:
כי את מעשר בני ישראל אשר ידעו
ליהוה תרומה נתתי ללוים לעולה על
כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא
יעלו עולה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ואל
הלוים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו
מאת בני ישראל את המעשר אשר
נתתי לכם כעליתכם והרמתם ממנו
תרומת יהוה מעשר מן המעשר:
ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן
וכמלאה מן היקב: כן תרימו גם אתם
תרומת יהוה מכל מעשרתכם אשר
תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו
את תרומת יהוה לאהרן הכהן: מכל
מתנתיכם תלימו את כל תרומת יהוה
מכל חלבו את מקדשו ממנו: ואמרת
אלהם כהרמכם את חלבו ממנו
ונחשב ללוים כתבואת הגרן וכתבואת
יקב: ואכלתם אתו בכל מקום אתם
וכיתכם כי שבר הוא לכם חרף
יעבדתכם כאהל מועד: ולא תשא
יעליו חטא כהרמכם את חלבו ממנו
ואת קדישי בני ישראל לא תחלו

והכסף תהא אשר יביאו יעשמו את העד
ל אשר כהרמכם
ל אשר כהרמכם

וב מכה
ל אשר כהרמכם
ל אשר כהרמכם

ל אשר כהרמכם
ל אשר כהרמכם
ל אשר כהרמכם

ולמה הנאתם אתה קהל יהוה אל
המזבח הזה לסות שם אנטו וכיצרנו
ולמה העליתנו ממזרים להביא אתנו
אל המקום הרע הזה לא מקום זרע
ותאנה ונפן ורמון ומים אין לשתותו
ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח
אהל מועד ויפלו יציל פניהם וירא כבוד
יהוה אליהם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: קח את
המטה והקהל אתה יצדה אתה ואהרן
אחד ודברתם אל הכליע לי צניהם
ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע
והשקית את העדה ואת בני צרים: וקח
מטה את המטה מלפני יהוה כאשר
עשה: ויקהל משה ואהרן את הקהל
אל פני הסלע ויאמר להם שמינו נא
המרים המן הסלע הזה נוציא לכם
מים: וידם משה את ידו ויד את הסלע
כמטהו פעמים וייצאו מים רבים ותשת
העדה ובני צרים: ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן יצו לי
האמנתם בני הקדוש לי ציע בני
ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה
אל הארץ אשר נתתי להם: המה כי
מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה
ויקדשכם: וישלח
משה מלאכים מקדוש אל מלך אדום
כה אמר אהרן ישראל אתה ידעת
את כל התלאה אשר מינאתנו: וירדו
אכתנו כיצרמה ונשב במזרים ימים
רבים וירצו ילנו מזרים ולא תגל:

ונצחק אל יהוה וישמע קולו וישלח
מלאך וייצאנו מכיצרים והנה אנחנו
בקדש עיר קצה גבולך: ועברה נא
בארצך לא נעצר כשרה וככרס ולא
נשתה מי כאר דרך המלך מלך לא
נטה ימין וישכאל יעד אשר נעבר
גבולך: ויאמר אליז אדום לא תעברו
פן נחרב אנו לקראתך: ויאמרו אליז
בני ישראל במסלה העלה ואם מימך
נשתה אני וכקע ונתתי מרים רק אין
דבר נגדלי אינכה: ויאמר לא תעברו
ויצא אדום לקראתו כינס כבוד וביד
הזקה: וימאן אדום נתן את ישראל
ינבר בגבול ויב ישראל מיעליו:

ויסעו מקדשו יבאו בני ישראל כל
היעדה הר ההר: ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן כהר ההר יעל גבול ארץ
אדום לאמר: יאסף אהרן אל עמיו
כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני
ישראל יציל אשר מריתם את פלימי
מריבה: קח את אהרן ואת אלעזר
בנו והעל אתם הר ההר: והפשט את
אהרן את בעדיו והלכשתם ארץ
אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם:
ויצט משה כאשר עשה יהוה ויעלו
אל הר ההר ליציעי כל היעדה: ויפשט
משה את אהרן את בעדיו וילבש אתם
את אלעזר בנו וימת אהרן יטם בראש
ההר וירד משה ואלעזר מן ההר: ויראו
כל היעדה כי נוע אהרן ויבכו את אהרן

... וישלח משה מלאכים מקדוש אל מלך אדום כה אמר אהרן ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מינאתנו וירדו אכתנו כיצרמה ונשב במזרים ימים רבים וירצו ילנו מזרים ולא תגל

שלישים יום כל בית ישראל:

וישמע הכנעני מלך ערד וישב
הנגב כי בא ישראל דרך הארזים וילחם
בישראל וישב ממנו יטבי ויורד ישראל
נדד ליהוה ויאמר אסתן תתן את העם
הזה כירי והחרמת את עריהם: וישמע
יהוה מקול ישראל ויתן את הכנעני
ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא אשם
המקום חרמה:
ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את
ארץ אדום ותקעו נפשה העם בדרך:
וידבר העם באלהים ובמשה למה
העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין
לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם
הקלקל: וישלח יהוה ביעם את העש
השרפם וינטכו את העם וימתו רב
מישראל: ויבא העם אל משה ואמרו
חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל
אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש
ויתפלל משה בעד העם: ויאמר יהוה
אל משה עשה לך שרף ושנים ארתו
על נס והיה כל הנשך וראה אתו וחי:
ויעש משה כדשנחשת וישמהו על
הנס והיה אם נשך הנחש את איש
והביט אל נחש הנחשת וחי: ויסעו
בני ישראל ויחנו באפתו ויסעו מאנת
ויחנו בני העברים במדבר אשר על
פני מואב במזרח הישממי: מיטבנסיעו
ויחנו בעל זרד: מיטבנסיעו ויחלו
מיצבר ארטון אשר במדבר היצא מבטו
האמרי כי ארטון גבול מואב בין מואב

ובין האמרי: על כן יאמר בספר מלחמת
יהוה אתו הכנעני ואת הנחלים ארטון:
ואשר הנחלים אשר נטה להטבת ער
ונטיגן לגבול מואב: ומיטב בארחהו
הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף
את העם ואתנה להם מים:
אז ישיר ישראל את השירה
הזאת על באר יענו לה: באר חפרוה
ישים כרוה עיבי העם כמחקק
במיטיעתם וכמדבר כהנה: וממתנה
נחלי אל ומנחלי אל כמות: ומכמורת
הצא אשר בשדה מואב לאשה הפסנה
ונשקפה על פני הישימון:
וישלח ישראל מלאכים אל סדון
מלך האמרי לומר: איצורה בארץ
לאנשה בשדה ובכרם לאנשה מי
באר בדרך המלך עלך עד אשר נעטר
גמלך: ולא נתן סיחון את ישראל יצור
בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויצא
לקראת ישראל המדברה ויבא יהוה
וילחם בישראל: ויכהו ישראל לפי
חרב ויירש את ארצו מארנן עד יבק
עד בני ימון כי יעו גבול בני ימון: ויקח
ישראל את כל הערים האלה וישב
ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ונל
בנתניה: כי חשבון עיר סיחון מלך האמרי
הוא והוא נלחם כמלך מואב הראשון
ויקח את כל ארצו מידו עד ארטון: על כן
יאמרו השליש פאוח שבון הננה ותכונן
עיר סיחון: כי אטיצא מהשבון להכה
מקרת סיחון אכלה עמו מואב בעל נמות ארטון:

וישמע הכנעני מלך ערד וישב הנגב כי בא ישראל דרך הארזים וילחם בישראל וישב ממנו יטבי ויורד ישראל נדד ליהוה ויאמר אסתן תתן את העם הזה כירי והחרמת את עריהם: וישמע יהוה מקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא אשם המקום חרמה: ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקעו נפשה העם בדרך: וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: וישלח יהוה ביעם את העש השרפם וינטכו את העם וימתו רב מישראל: ויבא העם אל משה ואמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם: ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושנים ארתו על נס והיה כל הנשך וראה אתו וחי: ויעש משה כדשנחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי: ויסעו בני ישראל ויחנו באפתו ויסעו מאנת ויחנו בני העברים במדבר אשר על פני מואב במזרח הישממי: מיטבנסיעו ויחנו בעל זרד: מיטבנסיעו ויחלו מיצבר ארטון אשר במדבר היצא מבטו האמרי כי ארטון גבול מואב בין מואב

ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו
את שביתת המזבחתי ערבתי ואני
פר ואיל במזבח: וישם יהוה דבר נפי
בלעם ויאמר ישוב אל בלק וכה תדבר:
וישב אליו והנה נעב על עלתו הוא
וכל ישרי מואכו וישא משלו ויאמר
מן אדם ינחני בלק מלך מואב מהררי
קדם לכה ארה לי יעקב ולכה ויגמה
ישראל: מה אקב לא קסה אל ומרה
אזיעם לא זיעם יהוה: כי מראש יערים
אראנו ומנבצות אישורנו הן יעם לבד
יישכן וכנוים לא יתחישנו: מי כנה
יער יעקב ומספר את דבני ישראל
תמת נפשי מות יישרים ותהי אחריתי
כמהו ויאמר בלק אל בלעם מה יצטית
לי לקב איבי לקחתך והנה נרבת נרך:
ויען ויאמר הלא את אשר יישים יהוה
כפי אתו אשר לדבר: ויאמר אליו בלק
לך נא אתי אל מקום אחד אשר תראנו
מי שם אפס קצתו תראה וכלו לא תראה
וקבט לי מי שכוויקחהו ישרה צפית
אל ראש הפסטה ויכן יטביעה מזבחת
וייעל פר ואיל כנזבחה: ויאמר אל בלק
התייצבטה על עלתך ואנכי אקרה
כה: ויקר יהוה אל בלעם וייסס דבר
כפיו ויאמר ישוב אל בלק וכה תדבר:
ויבא אליו והנה נעב על עלתו וישרי
מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר
יהוה: וישא משלו ויאמר קוס בלק
ויטביעה אזינה יעריבנו יערו: לא
איש אל ויכזב וכן אדם ויתנחם

ההוא אמרו לא ייגשה ודבר ולא
יקמעה והנה נרך לקחתי ונרך ולא
אטיבנה: לא הקטאון כיעקב ולא
ראה יעמל כיישראל יהוה אלהיו יעמו
והרועת מלך כו: אל מויצאם ממערים
כהו צפת ראם לו: כי לא נחיש בני יעקב
ולא קסה כיישראל כיעת: אמר לי יעקב
ולי ישראל מה ענין אל: הן יעם כלניא
יקוס וכארי יתנשא לא ייטבב יעד
יאכל טרף ודס חללים ישרה:
ויאמר בלק אל בלעם נס קב לי
תקבנו נס ברך לא תרכנו: וויען בלעם
ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך
לאמר כל אשר ידבר יהוה ארעו
איעשה: ויאמר בלק אל בלעם לכה
נא אקחך אל מקום אחר או לי ישר
כיעני האלהים וקבתו לי מי שם: ויקח
בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף
יעל פני היישימון: ויאמר בלעם אל
בלק כנה לי בזה שביעה מזבחת והבן
לי בזה שביעה פרים ויטביעה אילם:
וייעש בלק כאשר אמר בלעם וייעל
פר ואיל במזבח: וירא בלעם כי טוב
כיעני יהוה לברך את ישראל ולא
הלך כפי יעם כפי יעם לקראת נחשים
וייטת אל המדבר פניו: וישא בלעם
את יעניו וירא את ישראל שכן
ליטבטיו ותהי עליו רוח אלהים: וישא
משלו ויאמר נאם כל יעם כנעו כיער ונאם
הנברשתם היצין ונאם יטביע אמריאל
אשר כחזה ישרי יהוה נפל ונלו יענים:

ויקרא אל בלעם ויאמר אליו וישא משלו ויאמר קוס בלק ויטביעה אזינה יעריבנו יערו: לא איש אל ויכזב וכן אדם ויתנחם

והכניס מאותו בני
יששכר למשפחתם תוליע משפחת
התוליע לפוח משפחת הפוני לישון
משפחת הישב לשמן משפחת
השמרני אלה משפחת יששכר
לפקדיהם ארבעה ושישים אלה
ישלש מאותו בני
זבולן למשפחתם לסוד משפחת
הסודי לאלון משפחת האלני
ליחלאל משפחת היחלאליו אלה
משפחת הזבולני לפקדיהם שישים
אלף וחמש מאותו בני
יוסף למשפחתם מנשה ואפרים בני
מנשה למכיר משפחת הככיר וכמיר
הוליד את גלעד לזלעז משפחת
הזלעזי אלה בני זלעז אישור
משפחת האיזערי לחלק משפחת
החלקי וואשריאל משפחת האשריאל
ויטב משפחת הטבמי ושמיע
משפחת השמידעי וחפר משפחת
החפרי וזלפחד בן חפר לאהיו לו
בנים כי אם בנות ושם בנות זלפחד
מחלה ונעה חגלה מלכה ותריצה
אלה משפחת מנשה ופקדיהם שינים
וחמישים אלף ושבע מאותו
אלה בני אפרים למשפחתם
לשותלה משפחת השרלה בני
משפחת הנברי לתחן משפחת התחני
ואלה בני שותלה לעזר משפחת
העזרי אלה משפחת בני אפרים
לפקדיהם שינים ושלשים אלף וחמש

מאות אלה בני יוסף למשפחתם :
בני בנימן למשפחתם לבני
משפחת הבליעי לאשבל משפחת
האשבל לאחירם משפחת האחירמי
לשופם משפחת השופמי לחופם
משפחת החופמי ויהונם כלעאד
ונגמן משפחת הארדי לנעמן משפחת
הנעמי אלה בני בנימן למשפחתם
ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושישים
מאותו אלה בני דן
למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי
אלה משפחת דן למשפחתם בני
משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה
וישישים אלף וארבע מאותו
בני אשר למשפחתם ליבעה
משפחת היבעה לישוי משפחת
הישוי לכריעה משפחת הכריעני לבני
מדינה לחכר משפחת החכרי למלכיאל
משפחת המלכיאלי ושם נת אשר
שרה אלה משפחת בני אשר
לפקדיהם שלשים וחמישים אלף
וארבע מאותו בני נפתלי
למשפחתם ליחנאל משפחת היחנאלי
לנני משפחת הנני ליעז משפחת
היעזי לשלם משפחת השלמי אלה
משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף וארבע מאותו
אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף
ואלף שבע מאות ושלשים
וידבר יהוה אל משה לאמר : לאלה
תחלק הארץ כנחלה במספר שמותו

3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

ואמרים... ואמרים... ואמרים... ואמרים... ואמרים... ואמרים... ואמרים... ואמרים... ואמרים... ואמרים...

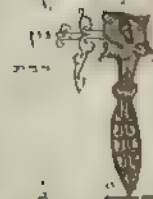
לדב תרסה נחלתו ולמעט המעט
נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו
אך מגדל יחלק את הארץ לשמות
מטות אבתם יחלו: על פי העורלה חלק
נחלתו בין רב למעט:

ואלה פקודי הלוי למשפחתם
לגישון משפחת הגרשני לקהרת
משפחת הקהתי למררי משפחת
המררי: אלה משפחת לוי משפחת
הלבי משפחת החבני משפחת
הכחלי משפחת המושי משפחת
הקרחי וקהת הולד את יצמרס: וישם
אשת יצמרס ויבטל נחלו אשר ילדה
אתה ללוי במערים ותלד ליצמרס את
אהרן ואת משה ואת מרים אחיהם:
ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את
אליעזר ואת איתמר: וימת נדב ואביהוא
סדק יבס איש זרה לפע יהוה: וידיו
פקדיהם שלשה וינשרים אלף כל
זכר מכן חדש ומיעלה כלא התפקדו
בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה
בתוך בני ישראל: אלה פקודי משה
ואליעזר הכהן אשר פקדו את בני
ישראל בעצבת מואב על ידן ירחו:
ובאלה לא היה איש מפקודי משה
ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל
בברב סיני: כי אמר יהוה להם מות
ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי
אם כלב בן יפנה ויהושיע בן נון:
ותקרבה בעת צלפחד
בן חפר בן גליעד בן מכיר בן מנשה

למשפחת מנשה בן יוסף ואלה
שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה
ומלכה ודריעה: ותעמדנה לפני משה
ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים
וכל העדה פתח אהל מועד לאמר:
אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך
העדה הטענים על יהוה בערת קרוח
כי נהטאומת ובנים לא היו לו: למה
יערעטם אבינו מתוך משפחתו כי
אין לו בנותה לנו אחזה בתוך אחי
אבינו: ויקרב משה את משפט
לפני יהוה:

ויאמר יהוה אל משה לאמר:
כן בעות צלפחד דברת נתן נתן
להם אחות נחלה בתוך אחי אביהם
והינצרת את נחלת אביהן להן: ואל
בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות
וכן אין לו והינצרתם את נחלתו לבתו:
ואם אין לו בנות נתתם את נחלתו לאחיו:
ואם אין לו אחים ועתה את נחלתו
לאחי אביו: ואם אין אחים לאביו
ונתתם את נחלתו לשארו הקרוב
אליז ממשפחתו וירש אתה והיתה
לכני ישראל לחקת משפט כאשר
צוה יהוה את משה:

ויאמר יהוה אל משה יעלה אל הר
העברים הזה וראה את הארץ אשר
נתתי לבני ישראל: וראיתיה אמה
ונאספת אל עמך גם אתה כאשר
נאסף אהרן אחיך: כאשר מריתם
פי כמדברי יגן במריבת העדה להקדישני

ל

ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושיע בן נון

ויאמר יהוה אל משה יעלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל

וישירון עשרון תנישה לכניש האחד
 לישבעת הכנישים וישיר חטאת
 אחד לכפר עליכם מלכד יעלת הפקר
 אשר ליעלת התמיד תנישו את אלה:
 כאלה תנישו ליום שבעת ימים לחם
 אישה ריח ניחח ליהוה על יעלת התניו
 ינישה ונסמו: וכיום השביעי מקרא
 קדיש יהיה לכם כלילאכת יעודה לא
 תנישו: וכיום הנטרים
 תוקרינסם מנחה חדשה ליהודה
 משבעתכם מקרא קדיש יהיה לכם
 כלילאכת יעודה לאתנישו: והקרבנות
 יעלה לריח ניחח ליהוה פרים בני מקר
 שנים איל אחד שבעה ככשים בני
 שנה: ומנחתם סלת בלולה בשמן
 ישישה ישרנים לפר האחד שני
 ישרנים לאיל האחד: עשרון עשון
 לכניש האחד לשבעת הכנישים:
 ישיר עזים אחד לכפר עליכם: כולם
 עלת התמיד ומנחת תנישו תמימים
 יהיו לכם ותסכיהם:
 וכדיש השביעי באחד לחדש
 מקרא קדיש יהיה לכם כל מלאכת
 יעודה לאתנישו יום תרועה יהיה
 לכם: וינישתם עלה לריח ניחח ליהוה
 פר בן בקר אחד איל אחד כנישים בני
 שנה שבעה תמימים: ומנחתם סלת
 בלולה בשמן ישישה ישרנים לפר
 שני ישרנים לאיל: ויעשרון אחד
 לכניש האחד לשבעת הכנישים:
 וישיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם:

מלכד עלת החדש ומנחתה ועלת
 התמיד ומנחתה ונסכיהם כמישפטם
 לריח ניחח אישה ליהוה:
 ויעשר החדש השביעי חור מברא
 קדיש יהיה לכם וענתם את נפשותיכם
 כל מלאכה לאתנישו: והקרבנות
 עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר
 אחד איל אחד כנישים בני שנה
 שבעה תמימים יהיו לכם: ומנחתם
 סלת בלולה בשמן ישישה ישרנים
 לפר שני ישרנים לאיל האחד: עשון
 עשרון לכניש האחד לשבעת הכנישים:
 ישיר עזים אחד חטאת מלכד חטאת
 הנפרים ועלת התמיד ומנחתה
 ונסכיהם: וכחמישה
 ישרים לחדש השביעי מקרא
 קדיש יהיה לכם כלילאכת יעודה
 לאתנישו: והנחתם ליהוה שבעת
 ימים: והקרבנות יעלה אישה ריח
 ניחח ליהוה פרים בני בקר ישישה
 ישר אילים שנים ככשים בני שנה
 ארבעה ישר תמימים יהיו ומנחתם
 סלת בלולה בשמן ישישה ישרנים
 לפר האחד ישישה ישרנים לפר
 עשרנים לאיל האחד לישני האילים:
 ויעשרון ישרון לכניש האחד לארבעה
 ישר כנישים: וישיר עזים אחד
 חטאת מלכד עלת התמיד מנחתה
 ונסכה: וכיום השני
 פרים בני בקר שנים ישר אילים שנים
 ככשים בני שנה ארבעה ישר תמימים:

... וישיב ... וישיב ... וישיב ...

וישמע אישה ביום שמינו והחריש
להוקמו נדריה ואסרה אישר אסרה
על נפשה יקמו: ואם ביום שמינו
אישה עינא אותה והפר את נדרה אישו
עליה ואת מנשא שפתיה אישר אסרה
על נפשה ויהוה יסלח לה: ונדר אלמנה
ונרושה כל אישר אסרה על נפשה
יקום עליה: ואם בית אישה נדרה או
אסרה אסרה על נפשה בשבעה ימים
אישה והחריש לה לא הניא אתה
וקמו כל נדריה וכל אסר אישר אסרה
על נפשה יקום: ואם הפר יפר אתה
אישה ביום שמינו כל ניונא שפתיה
לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה
הפרס ויהוה יסלח לה: כל נדר וכי
ישבעת אסרה ליעת נפש אישה
יקומו ואישה יפרנו: ואם החריש
יחריש לה אישה מיום אלי יום והקיס
את כל נדריה או את כל אסרה אשו
עליה הקיס אתה כי החריש לה ביום
שמינו: ואם הפר יפר אתה אחרי
שמינו ונישא את יעונה: אלה החקיס
אישר עוה יהוה את מישה בין איש
לאישה בין אנלכתו בעעריה בית
אניה: וידבר יהוה אל משה לאמר: נקם
נקמת בני ישראל מאת המדינים
אחר תאסף אלי צמך: וידבר משה
אל העם לאמר החלינו מאתכם
אנשים לינכא ויהיו על מדין לתת
נקמת יהוה במדין: אלה למטרה

אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו
לינכא: וימסרו כאלפי ישראל אלף
למטה שנים עשר אלף חלוצי ענא:
וישלח אתם משה אלף למטה לינכא
אתם ואת פנחס בן אליעזר הכהן לינכא
וכל הקדיש וחצערות התרועה מדין:
וינכאו על מדין כאשר עוה יהוה
את משה ויהרגו כל זכרו: ואת מלכי
מדין הרגו על חלל הפס את אויב את
רקס ואת יערו ואת חוד ואת דביעחמט
מלכי מדין ואת כל יעם בן בעור הרגו
בחרב: וישבו בני ישראל את גשי
מדין ואת טפס ואת כל בהמתם ואת
כל מקניהם ואת כל חילם כוזו: ואת
כל יציהם במוי שבתם ואת כל שירתם
ישרפו באש: ויקחו את כל השלל ואת
כל המלקוח באדם ובהמה: וינכאו אל
מישה ואל אלעזר הכהן ואל יעדת בני
ישראל את השב ואת המלקוח ואת
השלל אלה המחנה אל יערת מואב
אישר על ירדן ירחו:
וינכאו מישה ואליעזר הכהן וכל
גשיא היערה לקראתם אל מרחוין
למחנה: ויקנף מישה על פקודי החיל
ישרי האלפים וישרי המאות הבאים
מענא המלחמה: ויאמר אליהם מישה
החיתם כל נקבה: הן הנה היו לכני
ישראל נדבר בליעס למסר מיני
ביהוה על דבר פיעור ותהי המנפה בעוה
יהוה: ויעתה הרנו כל זכר בטף וכל אישה
ידעת איש למישכב זכר הרנו: וכל

ויקרא כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט

ויאמרו אל משה עבדיך נשאו ארץ
ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא
נפקד ממנו איש ונקרב את קרבן
יהוה איש אשר מינא כלי זהב אי ציה
ויגמיר טכנת עזל וכומז לכפר י"ג
נפשתנו לפני יהוה ויקח משה ואלעזר
הכהן את הזהב מאתם מל כלי מינשהו
ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה
ישיה צטר אלף שבינ מאות וחמישים
ישקל מאת שרי האלפים ומאת שרי
המאות אנשי הצבא מזו איש לו
ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב
מאת שרי האלפים והמאות ויבאו
אתו אל אהלי מויעד זכרון לבני ישראל
לפני יהוה:

וזכנה רבה יהי לבני ראובן ולבני גד
יצום מאד וידאו את ארץ ייעור ואת
ארץ גליעד והנה המקום מקום מקעו
ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל
משה ואל אלעזר הכהן ואל משיאי
העדה לאמר: עטרות ודיבן ויעור
ונכרה וחישבון ואלי צלה וישבם ונכו
וכינן: הארץ אשר הכה יהוה לפני
יערת ישראל ארץ מקעה הוא וליעזר
מקעה ויאמרו אם
מינא חן בעיניך יתן את הארץ הזאת
ליעבדיך לאחזה אל העברנו ארץ
הירדן: ויאמר משה לבני גד ולבני
ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם
תשבו פה: ולמה תנואון את לב בני
ישראל מי עבר אל הארץ אשר ערע

להם יהוה וכה עשו אכתובם בשלח
אתם מקדש ברנע לראות את הארץ:
ויעלו עד עזל אישטל ויראו את
הארץ ויעאו את לב בני ישראל
לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם
יהוה: ויחר אף יהוה כיום ההוא וישבע
לאמרו: אסיראו האנשים היצלים
ממצרים מכן ישרים שנה ומעלה
את האדמה אשר נשב עתי לאכרהם
ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי:
בלתי בלב בני יפנה הקנוי ויהושיע בן
נון כי מלאו אחרי יהוה: ויחר אף יהוה
כי ישראל וינעם במדבר ארבעים שנה
עד הם כל הדרור העשה הדרע בעני
יהוה: והנה קמתם תחת אכתובם
הרכות אנשים חטאים לספות עוד
על חרון אף יהוה אל ישראל: כי
תשובו מאחרי ויסף עוד להגדלו
במדבר וישחתם לכל העם הזה:
ויגשו אליו ויאמרו בנות
צאן נבטה למקננו פה וערים לטפנו:
ואנחנו נחליץ חייבים לפני בני ישראל
עד אשר אסה המאנס אל מקומם
וישב טפנו בערי המכער מפני ישיב
הארץ: לא נשוב אל סתנו עד התחיל
בני ישראל איש נחלתו: כי לא נחיל
אתם מי עבר לירדן וחלאה כי באדה
נחלתו אלינו מי עבר הירדן מזרחה:
ויאמר אליהם משה אם תעשו את
הדבר הזה אס תחליצו לפני יהוה:

י
י

ל

י

ויבאו האנשים על הנשים ויקרב את קרבן י"ג אר לאישה י"ג
ויבאו על משתה נבל אלעזר ויבאו אחריו אל אהלי מונג' י"ג קעו שלבא י"ג

למלחמה: ויגבר לכם כל הלויין את
 הירדן לפני יהוה יידיה ואת אבינו מפני
 ונכשה הארץ לפני יהוה ואחרת שבו והיה
 נקים מיהוה וכישראל והיתה הארץ
 הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: ואם
 לא תישון בנהנה הטאתם ליהוה
 ודיני הטאתכם אשר תמצא אתגבי
 בעולכם עדים לטפכם ונדרת לינאנס
 והיינא נפיקם תישון: ויאמר בני עד
 ובני ראובן אל משה לאמר ינבדיך
 יישו כאשר אדני מיונה: טפט מישו
 נקננו וכל בהמתנו יהוישם כי ערי
 הגלעד: וינבדיך יישו כל הלויין ינא
 לפני יהוה למלחמה כאשר אדנינו:
 וישו להם משה את אלעד הכהן
 ואת יהושיבן טן ואת ראשי אבות
 המטות לבני ישראל: ויאמר משה
 אל הסאס יעברו בני רובני יאובן אתכם
 את הירדן כל הלויין למלחמה לפני יהוה
 ונכשה הארץ לפניכם ונתתם להם
 את ארץ הגלעד לאחזה: ואם לא
 יעברו הלויים אתכם ונאחזו בתנכם
 בארץ כנען: וישו בני עד ובני ראובן
 לאמר את אשר דבר יהוה אל ינבדיך
 כן כנשה: נחנו ונעברו הלויים לפני
 יהוה ארץ כנען ואתנו אחוזת עולת
 מעבר לירדן: ויתן להם משה לבני
 עד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה
 כן יוסף את טבלת סיון מלך האמורי
 ואת טבלת יענמלך הכשן הארץ
 ליעיה כנולת ערי הארץ סביב:

ויבנו בני עד את דמן ואת צטרות ואת
 יערי: ואת צטרות שופן ואת יעור
 וינכהה: ואת כית נמרה ואת כית הרן
 יערי מבני ונדרת צאן: וכנע ראובן
 בנו את השטון ואת אליצלא ואת
 קריתים: ואת נבו ואת כעל מעון
 מוסת שבו ואת שבעה ויקראו
 בשמת את שמות הערים אשר בנו
 ויילכו בני מכיר בן מנשה גלעד וילכו
 ויורשו את האמרי אשר בהיותן משו
 את הגלעד למכיר בן מנשה וייטבה
 ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותהן
 ויקרא אתהן הות יאיר: ונכח הלך
 וילכד את קנת ואת כנתיה ויקרא לה
 נכח כשמו:
 אלה כסיעי בני ישראל אשר ינאו
 מארץ מצרים לינאתם כיד משה
 ואהרן: ויכתב משה את מוציאיהם
 למסיעיהם על פי יהוה ואלה מסיעיהם
 למוצאיהם: ויסיעו מרעמסס בחדש
 הראשון בחמישה ישר יוס לחדש
 הראשון ממחרת הפסח ינאו בני
 ישראל כיד רמה לעיני כל מצרים:
 ומערים מקריתם את אשר הנה יהוה
 בהם כל בכור ובאלהיהם עשה
 יהוה שפטים: ויסיעו בני ישראל
 מריצמסס ויחטו בכנת: ויסיעו יגה
 מסכת ויחטו באתם אשר בקצה
 המדבר: ויסיעו מאתם וייטבו
 על פי החדת אשר על פני
 בעל צפון ויחטו לפני משה:

ויבנו בני עד את דמן ואת צטרות ואת יערי: ואת צטרות שופן ואת יעור וינכהה: ואת כית נמרה ואת כית הרן יערי מבני ונדרת צאן: וכנע ראובן בנו את השטון ואת אליצלא ואת קריתים: ואת נבו ואת כעל מעון מוסת שבו ואת שבעה ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו ויילכו בני מכיר בן מנשה גלעד וילכו ויורשו את האמרי אשר בהיותן משו את הגלעד למכיר בן מנשה וייטבה ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותהן ויקרא אתהן הות יאיר: ונכח הלך וילכד את קנת ואת כנתיה ויקרא לה נכח כשמו:

אהרן הכהן אלהר החר על פי יהוה
וימת שם בשנת הארבעים לצאת
בני ישראל מארץ מצרים בחדש
החמישי באחד לחדשי ואהרן בן
שלוש ועשרים ומאת שנה נמתונו
ההר וישמע הנענע
מלך עדר והוא ישכבנו בבאר קנען
בכא בני ישראל ויסעו מהר החר
ויחנו כצלמנה ויסעו מצלמנה ויחנו
בפונן ויסעו מפונן ויחנו באטר
ויסעו מאטר ויחנו בעי העברים
בגמל מואב ויסעו מעיס ויחנו
בדיבן ויסעו מדיבן ויחנו
בצלמן דבלתמיה ויסעו מעלמן
דבלתמיה ויחנו בהרי העברים לפני
נמו ויסעו מהרי העברים ויחנו
ביצבת מואב על ירדן ירחו ויחנו
על הירדן מבית הישמת עד אב
השטים ביצבת מואב

ודברי יהוה אל משה ביצבת
מואב על ירדן ירחו לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם
עבדים את הירדן אל ארץ כנען
והוריתם את כל ייטי הארץ מפענע
ואכרתם את כל משכבתם ואת כל
עלמי מסכתם תאכרו ואת כל כמותם
תשמידו והוריתם את הארץ
וישבתם בה כילנסנתתי את הארץ
לרשת אתה והנהחליתם את הארץ
בגורל למשפחתכם לרב מדו את
נחלתו ולמעט תמעט את נחלתו

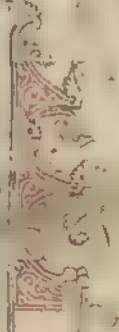

והיו הערים להם לשבת ומערי שיהם
יהיו לבהמתם ולדכישם ולכל חיתם
ומערי הערים אשר תתנו ללויים
מקדו העיר וחוצה אלף אמה סביב
ומדתס מחוץ לעיר את פאת קדמה
אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים
באמה ואת פאת ים אלפים באמה
ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר
בתוך זה יהיה להם מערי שיה הערים
ואת הערים אשר תתנו ללויים את
שש ערי מקלט אשר תתנו לנו
שמה הרצח ועל יהם תתנו ארבעים
ושתיים עיר: כל הערים אשר תתנו
ללויים ארבעים ושמה עיר אתהן
ואת מערי שיהן: והערים אשר
תתנו מאחות בני ישראל מאת הדב
תרבו ומאת המעט תמעטו איש
כפי עולתו אשר עולו יתן מעריו
ללויים:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל ואמרת אליהם כה אמר
יהוה: עבדים אתה ה' ארונה כנען:
והקדיתם לכם ערים ערי מקלט
תהינה לכם ונס שמה רצח מטה
נפש בשננה: והיו לכם הערים
למקלט מנאל ולאימות הרצח ועד
עמדו לפני העדה למשפט: והערים
אשר תתנו שש ערי מקלט תהינה
לכם: את שלש הערים תתנו מיצר
לידן ואת שלש הערים תתנו נארץ
כנען ערי מקלט תהינה: לבני

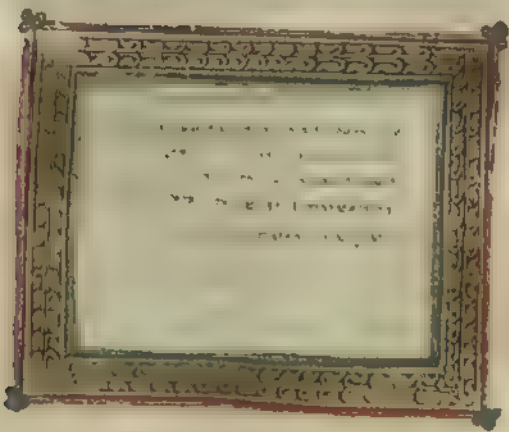
ישראל ולעיר ולתושב כותכם תהינה
שש הערים האלה למקלט לנו
שמה כל מכה נפש בשננה: ואם
בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות
יומת הרצח: ואם באבן יד אשר
יעות טה הכהו וימת רצח הוא מות
יומת הרצח: או בכלי עץ יד אשר
יעות טה הכהו וימת רצח הוא מות
יומת הרצח: נאל הדם הוא ימית את
הרצח כפנעו בו הוא ימתנו: ואם
בשנאה יהרפנו או השליך עליו
ביציה וימת: או באיכה הכהו בידו
וימת מות יומת המכה רצח הוא
נאל הדם ימית את הרצח כפנעו בו
ואם בפתע בלא איבה הרפו או השליך
עליו כל כלי בלא צרה: או בכל אבן
אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו
וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש
רעהו: ושפטו העדה בין המכה ובין
נאל הדם על המשפטים האלה:
והצילו העדה את הרצח מיד נאל
הדם והשיבו אתו העדה אל עיר
מקלטו אשר נס שמה וישב בה
עד מות הכהן הגדל אשר משח
אתו בשמן הקדש: ואם יצא
הרצח את גבול עיר מקלטו אשר
ינס שמה: וכיצא אתו נאל הדם
מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח נאל
הדם את הרצח אין לו נס: כי יצא
מקלטו וישב עד מות הכהן הגדל
ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח

יבאמן

אל ארץ אחרת: והיו אלה לכם להקת
משפט לדרככם בכל מושבותיכם:
כל מכה נפש לפי עדים ידעו ארצ
הרעה ויגד אחד לא יצנה נפש לכוז:
ולא תקחו כפר לנפש רעה אשר הוא
רשע לנזות כמות ומתו ולא תקחו
כפר לגוס אל יצד מקלטו לשוב לשנת
כארץ יצד מות הכהן: ולא תהניפואת
הארץ אשר אתם נה כי הדם הוא
יהנף את הארץ ולא ארץ לא יכפר לזנ
אשר שפך דם כי אם כדם יטפנו: ולא
תטמא את הארץ אשר אתם ישנים
בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה
ישכן בתוך בני ישראל:
ויקבנו ראשי האבות למשפחת בני
גלעד בן מכיר בן מנשה כמישפחת בני
יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשיאים
ראשי אבות בני ישראל: ויאמרו
את אדנינו יהוה יהוה לתת את הארץ
בעלה כנורל לבני ישראל ואדנינו
ביהוה לתת את נחלת ערפחד אחינו
לבנתיו: והיו לאחד מבני שבטי בני
ישראל לנשים ונערינו נחלתן מעלות
אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר
תהיינה להם וכנורל נחלתנו יערינו:
ואם יהוה היכל לבני ישראל ונוספה
נחלתן על נחלת המטה אשר
תהיינה להם ומנחלת מטה אבתנו
יערינו נחלתן: ויעז משה את בני ישראל
יעל פי יהוה לאמר בן מטה בני יוסף
דברים: זה הדבר אשר עשה יהוה

לבנות ערפחד לאמר לטוב בניניהם
תהיינה לנשים אך למשפחת מטה
אביהם תהיינה לנשים: ולא תסבנולה
לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש
נחלת מטה אבתו ידבקו בני ישראל:
וכל נתינת נחלה ממטות בני ישראל
לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה
לאשה לכיין יידישו בני ישראל איש
נחלת אבתיו: ולא תסבנולה ממטה
למטה אחר כי איש נחלתו ידבקו
מטות בני ישראל: כאשר עשה יהוה
את משה בן יצשו בנות ערפחד:
ותהיינה מחלה תרעה וחגלה ומלכה
ונענה בנות ערפחד לבני דדיהן לנשים:
ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו
לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת
אביהן: אלה הפניות והמישפטים
אשר עשה יהוה ביד משה אל בני
ישראל בערבת מואב על ידן ירחו:

ויקבנו ראשי האבות למשפחת בני
גלעד בן מכיר בן מנשה כמישפחת בני
יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשיאים
ראשי אבות בני ישראל: ויאמרו
את אדנינו יהוה יהוה לתת את הארץ
בעלה כנורל לבני ישראל ואדנינו
ביהוה לתת את נחלת ערפחד אחינו
לבנתיו: והיו לאחד מבני שבטי בני
ישראל לנשים ונערינו נחלתן מעלות
אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר
תהיינה להם וכנורל נחלתנו יערינו:
ואם יהוה היכל לבני ישראל ונוספה
נחלתן על נחלת המטה אשר
תהיינה להם ומנחלת מטה אבתנו
יערינו נחלתן: ויעז משה את בני ישראל
יעל פי יהוה לאמר בן מטה בני יוסף
דברים: זה הדבר אשר עשה יהוה

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל
ישראל בני ברך הירדן בני ברך
מול סוף כן פארן ובין הפל ולכן וחצות
ודיהנו אחד עשר יום מהרוב דרך הר
ישעיר עד קדישברני צויהי בארבעים
שנה בני עשר חדש כאחד להיש
דבר משה אל בני ישראל כל אשר
עוה יהוה אלהם אחרי הכתו את
סיחן מלך האמרי אשר וישב בחיטון
ואת עוג מלך הכנען אשר וישב בניטות
באדרני בני ברך הירדן בארץ מואב
הואיל משה באר את התורה הזאת
לאמרו יהוה אלהינו דבר אלינו נחרכ
לאמר וכלכם שבת ברה הזה פני
וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שבנו
ביערה בהרוכש פלה ונגעב וכחוף היס
ארץ הכנעני והלכנון עד הער הערל
עזר פרתי ראה נתתי לפניכם את הארץ
באוורשו את הארץ אשר נשבני צוהו
לאנתיכם לאמרהם ליעחק ולייעקב
לתת להם ולוריעם אחריהם ואמר אלנו
כעת הוא לאמר לא אוכל לבי שאת
אתכם יהוה אלהיכם הרבה אתכם
והנכם חיוס ככוכבי השמים לדי יהוה
אלהי אבותכם יסף עליכם נכס אלה
פיעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם
אינה אשאל לברי טרחכם ומיטאכם
וריעכם הנו לכם אנשים חכמים ונכונים
וידעים לשנטיכם ואשימם בראשינו
ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר
דברתי לעשות ואקח את ראשי שנטינו

אנשים חכמים וידעים ואתן אותם
ראשים עליכם שדי אלפים וישרי
מאות וישרי חמשים וישרי עשרת
ושטרם לשנטיכם ואצוה ארצ
שפטיתכם כעת הוא לאמר שמי צבן
אחיכם ושפטתם עד קבץ איש ובין
אחי ובין צרו ולא תכירו פנים במשפט
מקטן כגדל תשמעון לא תעזרו מפני
איש כי המשפט לאלהים הוא והודר
אשר יקשה מכם תקרבון אל
ושמעתי וואצוה אתכם כעת הוא
את כל הדברים אשר תעשו ונסע
מחוב ונלך את כל המדבר הגדול
והנורא ההוא אשר ראתם דרך הר
האמרי כאשר עוה יהוה אלהינו אתנו
ונבא עד קדישברני ואמר אלכם
באתם עד הר האמרי אשר יהוה
אלהינו נתן לנו וראה נתן יהוה אלהיך
לפנך את הארץ עלה ריש כאשר
דבר יהוה אלהי אבותיך לך אל תירא
ואל תחת ותקרבון אל כלכם ותאמרו
נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו
את הארץ וישבו אתנו דבר ארצ
הדרך אשר עולה בה ואת הערים
אשר נבא אליהן וישב בני עני הדבר
ואקח מכם שנים עשר אנשים איש
אחד לשבט ויפנו ויעלו ההרה ויבאו
עד עהל אשכל וירגלו אתה ויקחו
בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישנו
אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר
יהוה אלהינו נתן לנו ולא אנתיכם

בני ישראל	2	וכי	ויהי בארבעים יום	בששתי עשרה שנה לעבר קהו בני ישראל עשרה שנה
והדבר	2	וכי	ויהי בארבעים יום	ויהי בארבעים יום ויהי בארבעים יום
ויבא	1	וכי	ויהי בארבעים יום	ויהי בארבעים יום ויהי בארבעים יום

לעלת ותמרו את פי יהוה אליהם :
 ותרגו כאלהיכם ותאמרו כשנארת
 יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים
 לתת אתנו כיד האמרי להשמידנו :
 אנה אנחנו עלים אחינו המכו את
 לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו עוים
 גדלת ובעזרת בשמים ונסבנו ענקים
 ראינו שם ואמר אליכם לא תיער גוין
 ולא תיראון מהם יהוה אלהיכם הולך
 לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר
 עשה אתכם במצרים לעיניכם ונמזנו
 אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך
 כאשר ישא איש את בנו ככל הדרך
 אשר הלכתם עד באכם עד המקום
 הזה וכבר הזה אינכם מאמינים בהוה
 אלהיכם וההלך לפניכם בדרך לתור
 לכם מקום לחנותכם באש לילה לראות
 בדרך אשר תלכוה וביען זמם :
 וישמיע יהוה את קול דבריכם ויקצף
 וישבע לאמרו אכי ראיה איש באנשים
 האלה הדור הרע הזה את הארץ
 הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותי
 זולתי כלב בני פעה הוא ירא אנה ולואתן
 את הארץ אשר דרך בה ולבנו יען
 אשר מלא אחרי יהוה ונסב בהתאנף
 יהוה כגל לכם לאמר גם אתה לא תנא
 שם יהוה שגן בן היםמד לפניך הוא
 יבא שמה אתו חוק כי הוא יחלנה
 את ישראל וטפכם אשר אמרתם
 לבו היה ובעיניכם אשר לא דינו היום
 טוב ורעה המה יבאו שמה ולהם

אתננה והם יירשוה ואתם פנו לכם
 וסעו המדברה דרך ים סוף ותצנו
 ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו
 נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה
 אלהינו והחננו איש את כל נלחמנו
 ותהיינו לעלת הדרה ויאמר יהוה
 אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו
 כי אינני בקרבכם ולא תנפנו לפני
 איביכם ואדבר אליכם ולא שמעתם
 ותמרו את פי יהוה ותזו ותגלו ההרה
 וינא האמרי הישב בהר ההוא יקראתם
 וירדפו אתכם כאשר תצטעה הדברים
 ויכתו אתכם כשיעיר עד חרמה וותשנו
 ותכבו לפני יהוה ולא ישמיע יהוה
 בקלכם ולא האזין אליכם ותשבו
 כקדש ימים רבים כמים אשר
 ישבתם ונפן ונסיע המדברה דרך ים
 סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב ארץ
 הרשיע ימים רבים ויאמר
 יהוה אלי לאמר ותלכם סאתה הר
 הזה פנו לכם צפנה ואת העם שלאמו
 אתם יעזרים בגבור אחיכם בני עישו
 הייטבים כשיעיר וייראו מכם ונשמרתם
 מאד אל התגורו כס כל לא אתן לכם
 מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשו לעשו
 נתתי את הרשיעיו אכל תשפרו מאתם
 בכסף ואכלתם ונסמיתם מאתם
 בכסף וישתיתם כי יהוה אלהיך ברכן
 ככל מי עשה ירך ידע לכתך את המועד
 הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה
 אלהיך עמך לא חסרת דבר :

ויהוה אלהי ישראל
 יושב על הכרובים
 ויהוה אלהי ישראל
 יושב על הכרובים
 ויהוה אלהי ישראל
 יושב על הכרובים

יעד אשר יעשה יהוה לאחיכם נכס וירשו
גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן להם כי צבר הירדן וישבתם איש
לירשתו אשר נתתי לכם ואת יהושוע
עויתי כי צת הוא לאמר יצניך הראת
את כל אשר יעשה יהוה אלהיכם לי שני
המליכים האלה בני יעשה יהוה לכר
הממלכות אשר אתה יצבר ישמה היא
תיראם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם
לכם ואתחנן אליהו
כי צת הוא לאמר: אדני יהוה אתה
החלות להראות את יצניך את גדך
ואת ידך החזקה אשר מי אל כשמים
וצארין אשר יעשה כמי צניך וכנחוק:
אי צבר נא ואראה את הארץ הטובה
אשר כי צבר הירדן ההר הטוב הזה
והלבנון ויהי צבר יהוה בלי מענכם ולא
שמיע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך
אל תוסף דבר אלי יעוד ברבר הזה יעלה
ראש הפסגה וישא יצניך ימה ועפנה
ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא
תצבר את הירדן הזה ויעז את יהושע
וחזקה ואמרו כי הוא יצבר לפני
היכם הזה והוא יחיל אותם את הארץ
אשר תראה ותשב כנא מול בית פעוה
ועתה ישראל שמע אל החקים ואל
המישפטים אשר אנכי מלמד אתכם
לעשות למען תחיו ונאתם וירשתם
את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם
נתן לכם: לא תספו על הדבר אשר

אנכי מיצה אהבכם ולא תנרעו ממנו
לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר
אנכי מיצה אתכם: עיניכם הראות
את אשר עשה יהוה נבעל פעור כי
מל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
השמידו יהוה אלהיך מקרבך: ואתם
הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם
היום: וראה למדתי אתכם חקים ומשפטים
כאשר עוני יהוה אלי לעשות כן בקונ
הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה:
וישמרתם וינשיתם כי הוא חכמתכם
ובינתכם לעיני הצמים אשר ישמעון
את כל החקים האלה ואמרו רוק עם
חכם ונכון הנני הנדול הזה: כי כי גוי
גדול אשר לו אלהים קרבים אליו זהו
אלהינו ככל קראנו אליו ומי גוי גדול
אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל
התודה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום: ורק השמר לך ושמר נפשך מאז
פן תשכח את הדברים אשר דבר
יעניך ופן יסורו מלכך כל מי חייך
והודעתם לכנך ולבני כנך: ויום אשר
יעמדת לפני יהוה אלהיך כחרב כאמר
יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמע
את דברי אשר למדך ליראה אתי
כל הימים אשר הם חיים על האדמה
ואתבנעם ילמדו: ותקרבון ותעמדון
תחת ההר וההר בער כאשר יעל לב
השמים חשך ענן וערפל וידבר יהוה
אליכם מתוך האש קול דברים אתם
שמעים ותמונה אינכם ראים וולתי

קול: וינד לכם את נדיתו אשר עוה
אתכם לעשות יצרת הדברים
ויכתבם על שני לוחות אבנים: ואתי
עוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם
הקים ומישפטים לעשותכם אתם
בארץ אשר אתם עברים שמרו
לדשתה: ונשמרתם מאד לנפשתכם
כי לאראיתם כל תמונה בוסדבר יהוה
אליכם פחרב מתוך האש: ופן תשחחון
ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל
תבנית זכר אונקבה: ותבנית כל בהמה
אשר בארץ תבנית כל צפור כנף
אשר תעוף בשמים: תבנית כל רמש
באדמה תבנית כל דגה אשר נמים
מהחת לארץ: ופן תשא עינדך
השמימה וראית את השמים ואת
הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
ועדתה והשתחוית להם: וענתם
אשר חלק יהוה אליהם אתם לכל
הימים תחת כל השמים: ואתכם
לקח יהוה ויצא אתכם מטר הרטול
ממצרים להיות לו ליצב עולה כיום
הזה: ויהוה התאנף בי על דבריכם
וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי
בא אל הארץ הטובה אשר יהוה
אלהים נתן לך נחלה: כי אנכי מרת
בארץ הזאת אינני עבר את הירדן
ואתם עברים וירשתם את הארץ
הטובה הזאת: והשמרו לכם פן תשחחו
את נדית יהוה אלהיכם אשר בררת
עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל

אשר יעך יהוה אליהם: כי יהוה אלהים
איש אכלה הוא אל קנא:
כי תוליד בנים ובני בנים ועושיתם נאמן
והשחתם ועשיתם פסל תמונת פסל
ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהים
להכעיסו: והעידת לכם היום את
השמים ואת הארץ כי אבד הארדן
מהר מעל הארץ אשר אתם עברים
את הירדן שמה לדשתה לאת הארץ
ימים עליה כי השמר תשמרון: והעין
יהוה אתכם בימים ונשאתם מת
מספר בני ישראל ענה יהוה אתכם
שמה: וענתם שם אלהים מעשה
ידי אדם עין ואכן אשר לא ידון
ולא יטמיעון ולא יאכלון ולא יריחון:
ובקשתם מי שם את יהוה אלהים ומצאת
כי תדרישנו בכל לבבך ובכל נפשך ובכר
לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית
הימים ושבת עד יהוה אלהים ושמעת
בקלו: כי אל רחום יהוה אלהים לא ידפק
ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבנתך
אשר נשבע להם: כי שאל נא לימים וראשונם
אשר היו לפניך למן היום אשר טרא אלהים
אדם על הארץ ולמקנה השמים: ועד קנה
השמים העדה כדבר הגדול הזה: והשבע
נמהו: השמים יעבדו קול אלהים מונו: ומה
האיש כאשר שמעת אתה ויחי: ואוהנכה
אלהים לבוא לקחת לונת מקרבנו: במסור
באלת ובמופתים ובמלחמה ובנד חזקה
ובנור וצנטויה ובמוראים: עליכם כל אשר
יעשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך:

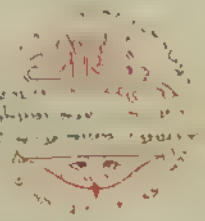
אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים
אין עוד כבודו ומן השמים השמיים
את קלו ליסוד ועל הארץ הראך את
אש הגדולה ודבריו טכיעת מתוך
האש: ותחת כיאהב את אבתך ויבחר
בזרעו אחריו ויוציאך בפניו מבחן הגל
מבערים: להוריש גוים גדלים ועצומים
כמך מפעך להביאך לתת לך את ארצו
נחלה ביום הזה: וידעת היום והשבת
אל לבכך כי יהוה הוא האלהים כשמי
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר
אנכי מינך היום אשר יטב לך ולבנך
אחרך ולמען תאריך ימים ועל
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל
הימים

ידברו אל האלהים ואל האנשים ואל כל בשר ואל כל חיה ואל כל עוף השמים ואל כל דומם הארץ ואל כל דומם המים ואל כל דומם הארץ ואל כל דומם המים ואל כל דומם הארץ ואל כל דומם המים

אוי ברך משה שלש ערים בעבר
הירדן מזרח השמים וילנס שמה רועה
אשר ירעה את רעהו ככל דעתו והוא
לא ישנאו מתמל שליש ונס אל
אחת מן הערים האלו וחי: את בער
במדבר בארץ המישר לדאובנו ואת
ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בכישן
למנשי: וזאת התורה אשר יסב
מישה לפני בני ישראל: אלה העדות
והחקים והמשפטים אשר דבר
מישה אל בני ישראל בנאותם
ממצרים: בעבר הירדן בגא מול
בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי
אשר ישב בסשבון אשר הנה
מישה ובני ישראל בצאתם ממצרים:

ויירשו את ארצו ואת ארץ ענמלך
הבטן של מלכי האמרי אשר בעט
הירדן מזרח השמים: מי צר איגור
יגל שפת נחל ארנו ועד קרישיאן
הוא חומון ווכל הערבה עבר הירדן
מזרח הירדן: כי הערבה תחת אשות
הפסגה:

ויקרא משה אל כל ישראל ואמר
אלהם שמיני ישראל את החקים
ואת המשפטים אשר אנכי דבר
באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם
לעשתם: יהוה אלהינו טרת עמנו
ברית נחרב: לא את אבותינו טרת
יהוה את הטרית והאת כי אתנו אנחנו
אלה פה היום כלנו חיים: פנים בפנים
דבר יהוה עמכם פה מתוך האש:
אנכי עמד בין יהוה וכיניכם בערת
ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי
ידאתם מפני האש ולא עליתם נהר
לאמרו: אנכי יהוה אלהיך
אשר הווי אתך בארץ מצרים ממת
עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים
על פני: לא תעשה לך פסל כ
תמונה אשר בשמים ממעל ואשר
בארץ מתחת ואשר במים מתחת
לארץ: לא תשתחוה להם ולא
תעבדם: כי אנכי יהוה אלהיך אל
קנא פקד עון אבות על בנים ועל
שלשים ועל רביעים: לא תשנא ויגשה
חסד לאלפים: לא תבז את שמרי מצותי:
לא תשא את שם יהוה

אלהך לישוא כי לא יקח יהוה את
 אשר ישא את שמו לישוא
 שמור את יום השבת לקדשו
 כאשר יצו יהוה אלהיך: ששת ימים
 תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום
 השביעי שבת יהוה אלהיך לא תעשה
 כל מלאכה אותה ובגד וכתך ועגלתך
 ואמתך וישורך וחמך וכל בהמתך
 ועד אשר בשעריך למיני עמך יצו
 ואמתך כמוך: וזכרת כי יצד היידי
 בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך
 משם ביד חזקה ובזרע עשויה על כן
 יצו יהוה אלהיך ליצות את יום
 השבת: כבוד את אבך
 ואת אמך כאשר יצו יהוה אלהיך
 למיני ארצך יצו ולמיני טב לך
 על הארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
 לא תרצה
 ולא תנאף
 ולא תגנב
 ולא תענה עד עד שוא
 ולא תחמד אשת רעך
 ולא תהאווה בית רעך
 שיהו ויצדו ואמתו שורו וחמרו ומל
 אשר לרעך: את הדברים
 האלה דברי יהוה אל כל קהלכם בהר
 מתוך האש הענן והערפל קול גדול
 ולא יסף וכתבם על שען להם אבנים
 ויתנם אלי: ויהי כשמינכם את הקול
 מתוך החשך וההר בער כאשר ותקרבון
 אלי מראשי שבטיכם וקנינכם:

ותאמרוהו הראש יהוה אלהינו את
 כבודו ואת עלו ואת קולו שמיני מתוך
 האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים
 אתה אדם וחי: ועתה למה נמות כי
 תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספיק
 אנחנו לישמיך את קול יהוה אלהינו
 יצד וכתנו: כי מי כל בשר אשר ישמיך
 קול אלהים חיים מדבר נשדך האש
 כמענו ויחי: קרב אתה וישמיך את כ
 אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר
 אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו
 אליך וישמינו ועשינו: וישמיך יהוה
 את קול דברכם בדברכם אלי ויאמר
 יהוה אלי שמיני את קול דברי העם
 הזה אשר דברו אליך הטינו כל אשר
 דברנו כי יתן והיה לבכם זה להם ליראה
 אתי ולישמד את כל מינותי כל הימים
 למיני ייטב להם ולבניהם למיני: לך
 אמר להם שובו לכם לאהליכם:
 ואתה פה יצד יצד ואדברה אליך
 את כל המצוה והחקים והמשפטים
 אשר תלמדם ויצו כבארץ אשר
 אנכי נתן להם לרשתה: ושמרתם
 לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם
 אתכם לא תסרו ימין ושמאל: בכל
 הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם
 תלכו למיני תחיון וטוב לכם והארכתם
 ימים בארץ אשר תירשון: ואת
 המצוה החקים והמשפטים אשר
 צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם ליצו
 בארץ אשר אתם יצרים יצד לרשתה:

ויבית אלהים ויבית אלהים ויבית אלהים

למען תדא את יהוה אלהיך לישמר

את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה
אתה ובנך וכן בנך כל ימי חיך ולמיצו
יארכן ימך: וישמעת ישראל ושמרת
ליצוה אשר יטבלך ואשר תרכון
מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתך
לך ארץ זבת חלב ודבש:

שמע ישראל יהוה אלהינו
יהוה אחד ואהנת את
יהוה יהוה
לבבך ובכל נפשך ובכל
כאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום יל לבבך: וישנעתם לבנך
ודברתם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובישבך ובקומך: וקשרתם לאזניך
יגידך והיו לטוטנת בין יצנך: וכתבתם
על כוזות ביתך וכישעריך:

יהוה כי יביאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר נשבע ל אבתך לאמרת
ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדולות
וטבת אשר לא בנית: ונתים מלאים
כל טוב אשר לאמלא את זרע חינוכם
אשר לא חצנת כרבים וזיתים אשר
לא נטיעת ואכלת ושבעת: השמר לך
פן תשכח את יהוה אשר הוציאך
מארץ מצרים מבית יצרים: ואת יהוה
אלהיך תירא ואותות ענך וכישמו
השבעו לאתלכון אחרי אלהים אחרים
מאלה העמים אשר סביבותיכם: כי
אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה
אף יהוה אלהיך בך והשמידך מי על

פני האדמה: לא תנסו את

יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במכה:
ישמור השמרון את מצות יהוה
אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוה:
ויציתת הישר והטוב בעיני יהוה
למען יטבלך וכתת וירשת את
הארץ הטובה אשר נשבע יהוה
לאבתך: להדף את מל איבך מפניך
כאשר דבר יהוה:

כי יישאלך בנך מחר לאמר מה
היעדת והחקים והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהינו אתכם: ואמרת לבנך
יצרים היינו לנריצה כמצרים וייצאנו
יהוה ממצרים ביד חזקה: וזית יהוה
אותות ומפתים גדלים ורעים כמצרים
בפרעה וכל ביתו ליצנינו ואותנו
הוציא מים למיץ הניא אתנו לתת
לנו את הארץ אשר נשבע לאבתנו:
ויצנו יהוה ליצוה את כל החקים
האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב
לנו כל הימים לחייתנו מהיוספה ויעקב
תהיה לנו כי נשמר ליצוה את כל
המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו:

כאשר צונו כי יביאך
יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה ונשלגים דמים
מפניך החת והגר נשי והאמר והננוני
והפרזי והחוי והיבסי שביעה נוסרנט
ויצעמים ממך: ונתנס יהוה אלהיך
לפניך והכיתם החרם החרים אתם
לא תסרת להם כרית ולא תחנם:

לך אשרים כל ענין
מחנה ואעשה לך והכרתי
מה יתן לך ומת יפני לך לשון רמיה

ובתבט עליהן את כל דברי חרוב
לכן כה אעשה לך יידי
הרצאות שחזוהו וזמרה יד

ואתפלל אל יהוה ואמר ארני יהוה
אל השחת עמך ונחלתך אשר פדית
במדך אשר הוצאת ממצרים ביד
חזקה: זכר לעבדך לאברהם ליצחק
וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה
ואל רשעו ואל חטאתו: פן יאמרו
הארץ אשר הוצאתנו משם מכלי
כלת יהוה להביאם אל הארץ אשר
דבר להם וימשנאתו אותם הוציאם
להתם במדבר: והם עמך ועמך
אשר הוצאת בסחך הערל ובורעך
הנטויה:

כעת הוא אמר יהוה אלי פסל לך
שני לחת אכניס בראשני ויעלה אלי
ההרה וישית לך ארון עזן ואכתב
על הלחת את הדברים אשר היו על
הלחת הראשנים אשר שפרדתי
וישמתם בארון: ואני ארון עזן
שטים ואפסל שני לחת אכניס
בראשנים ואעל ההרה ושני הלחת
בידי ויכתב על הלחת כמכתב הראשון
את עשרת הדברים אשר דבר יהוה
אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל
ויתנם יהוה אלי: ואפן וארד מן ההר
ואישם את הלחת בארון אשר עשיתי
ויהיו שם כאשר צונו יהוה: ובני
ישראל נסעו מנארת בני יעקב
מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם
ויסדן אלי עזר בני תחתיו: משם נסעו
הגרדה ומונה עדה יטתה ארץ
נהלימים: כעת הוא הנרי יהוה

את שבט הלוי לשאת את ארון
ברית יהוה ליצמד לפני יהוה לשרתו
ולכרך בשמו: עד היום הזה: על כן
לא היה ללוי חלק ונחלה עם ארצו
יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה
אלהיך לו: וואנכי צמדתי בהר כימים
הראשנים ארכניס יוס וארכניס
לילה וישטיני יהוה אלי גם כפיצם
ההוא לא אנה יהוה השחיתך:
ויאמר יהוה אלי קום לך למכני לפע
העם ויבאו ויירשו את הארץ אשר
נשבעתי לאבתם לתת להם:

ויצתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל
כי עמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך
ללכת בכל דרכיו ולא תהנה אתו ולעזוב
את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכח
נפשך: לישמר את מצוות יהוה ואת
חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב
לך: הן ליהוה אלהיך השמים ושמי
השמים הארץ וכל אשר בה: רק
באבתך חשק יהוה לאהבה אותם
ויבחר בורעם אחריהם בכם מכל
העמים כיום הזה: ומלתם את עולת
לבנכם ויצרפכם לאתקשו עוה:
כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים
ואדני הארנים האלה הערל הנבר
והטרא אשר לא ישא פנים ולא יקח
ישחד: יעשה משפט יתום ואלמנה
ואהבך לתת לו לחם ושמחה:
ואהבתם את הער כי גרים היתם בארץ

מיער

מֵעַרִיבֹ: אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִדְרֹא אֶת־
תֵּיבֶרֶת וְנֹתְרֵבֶק וּבְשֵׁמוֹתֶיךָ שִׁבְעוּ הוּא
תִּהְיֶה לְךָ וְהוּא אֱלֹהֶיךָ אִשְׁרֵי עֲשֵׂה אֶתְּךָ
אֶת־הַגְּדִילֹת וְאֶת־הַנּוֹרָאִת הַאֱלֹהִים אִשְׁרֵי
וְאוֹ יִצְעַךְ: בִּשְׁבָעִים נֶעֱשִׂיָהּ אֶתְּךָ
מֵעַרִיבֹ וְעֵתָהּ שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב: וְאֶהְיֶה אֵת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְשִׁמְרַת מִשְׁמֵרְתִּי וְחֻקֵּי תוֹרָתִי
וְכִי שִׁפְטוּ וְכִי צִוִּיתוּ כָּל הַיָּמִים: וְיִדְעוּ
הַיּוֹם כִּי לֹא אֶתְּכַנֵּם אִשְׁרֵי לֹא יִדְעוּ
וְאִשְׁרֵי לֹא דָאוּ אֶת מוֹסְרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֶתְּגִילוּ אֶת־יְדוֹת הַחֻקִּים וְזִרְעוּ הַנְּטוּיָהּ
וְאֶת אֶתְּרֵי וְאֶת מִעֵשִׂי וְאִשְׁרֵי עֲשֵׂה
כְּתוּב מֵעַרִיבֹ לְפָרִיעָה מֶלֶךְ מֵעַרִיבֹ
וְלֹכֵל אֲרִיזוֹ: וְאִשְׁרֵי יִצְטָה לְחֵל מֵעַרִיבֹ
לְכֹסֵף וּלְרֹכְבוֹ אִשְׁרֵי הַצִּיָּף אֶת־מִי
סוּף יֵלַע פְּעָה כְּבֹרֶפֶס אַחֲרֵיכֶם וְאִנּוּ
יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וְאִשְׁרֵי עֲשֵׂה לְכֶם
כְּעַדְפֵי עַד בְּאֶפְסֵי עַד הַמְּקוֹם הַזֶּה:
וְאִשְׁרֵי עֲשֵׂה לְדַתְּךָ וּלְאִבֵּיךָ כִּי
אֵלֶיכֶם בָּזְאוּכֶם אִשְׁרֵי עֲשֵׂה אֶתְּךָ אֶתְּךָ
אֶתְּעָה וְתִבְלֵעַם וְאֶתְּנִיחֶם וְאֶתְּ
אֱלֹהֵיכֶם וְאֶתְּכֹל הַיְקוּם אִשְׁרֵי
כִּי לֵיכֹם בְּקֶרֶב מֵי יִשְׂרָאֵל: וְיִעֲנֶה
הַדָּאֵת אֶתְּ מִלְּעֵשֶׂה יְהוָה הַגְּדִיל
אִשְׁרֵי עֲשֵׂה: וְיִשְׁמַרְתֶּם אֶתְּ מִלְּעֵשֶׂה
אִשְׁרֵי אֲנִי מֵעוֹךְ הַיּוֹם לְמֵעַן תַּחֲזִקוּ
וּבְאֶתְּ וּדְשֵׁתֶם אֶתְּ הָאָרֶץ אִשְׁרֵי
אֶתְּ עֲבָרִים שִׁמְהָ לְרִשְׁתָּהּ: וְלִמְעַן
תִּאֲרִיבוּ יָמִים יֵלַע הָאֲדָמָה אִשְׁרֵי נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לְתֵלֵלְכֶם וּלְזָרְעֵם

אֶרֶץ זָבַח חֶלֶב וְדָבָר:

כִּי הָאָרֶץ אִשְׁרֵי אֶתְּהָבָא יִשְׁמַר
לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְּאֶרֶץ מֵעַרִיבֹ הוּא אִשְׁרֵי
יִצְאֶתְּ מִשְׁכַּב אִשְׁרֵי תוֹרָתֵךָ וְאֶתְּ זִרְעֶךָ
וְהַשְׁקִיתָ בְּרִגְלֶךָ כִּנְן הַיְרִיקוּ: וְהָאָרֶץ
אִשְׁרֵי אֶתְּ עֲבָרִים שִׁמְהָ לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ
הַרִים וּבְקִיָּה לְכַטֵּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתָּה
מִיָּם: אֶרֶץ אִשְׁרֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דְרִשָׁה
אֶתְּתִמִּיד עֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי
מֵרִשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית הַשָּׁנָה
וְהָיָה אִשְׁרֵי שְׁנֵי שָׁנִים תִּשְׁמַע
אֶלְמִצְוֵי אִשְׁרֵי אֲנִי מֵעוֹה אֶתְּכֶם
הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְיִצְוֹ
כָּל לִבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְעֵתָהּ מִטֵּר
אֲרִיבְכֶם כְּעֵתוֹ זֶרַח וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפֹּת
דִּנְךָ וְהִירִשְׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְעֵתָהּ יִצְטָב
כִּשְׂדֵךְ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶתְּ לְשִׁבְעֶתְךָ:
הַשְׁמֵרוּ לְכַסְפְּךָ יִפְתָּה לְבַנְכֶם וּכְרַתֶּם
וְעֲבַרְתֶּם אֱלֹהִים אַחֲרֵיכֶם וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לְהֵם: וְהָרָה אֶף יְהוָה בְּכֶם וְיִצְעַר אֶתְּ
הַשָּׁמַיִם וּלֹא יִהְיֶה מִטֵּר וְהָאֲדָמָה לֹא
תִתֵּן אֶתְּ מִלֵּיהָ וְאֶבְרַתֶּם מֵהָרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֵּבָה אִשְׁרֵי יְהוָה נִתְּן לְכַסְפוֹ שִׁמְמֵהּ
אֶתְּ דְבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם
וּקִיִּשְׁרֵתֶם אֶתְּ לְאוֹתֵי עַל יְדַכֶּם וְרִיזוּ
לְטוֹטְפֹתֶיךָ עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֶתְּ מֵאֵת
בְּעֵינֵיכֶם לְדַבֵּר נֶס כִּשְׁבַתְךָ בְּבִיתְךָ וּבְלִכְתּוֹ
בְּדֶרֶךְ וּבִשְׁבַתְךָ וּבְקוֹמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל מַזוּזוֹתֶיךָ
בֵּיתְךָ וּבִשְׁעֵיךָ: לְמֵעַן יִרְבִּי מִיְכֶם וְיִמִּי
בְּעֵינֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אִשְׁרֵי נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם
לְתֵלֵלְכֶם כִּי הַשָּׁמַיִם יֵלַע הָאָרֶץ:

פלאם שמר תשמרון
 את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה
 אתכם לעשותה לאהבה את יהוה
 אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה
 בו והוריש יהוה את כל הגוים האלה
 מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים
 מכם כל המקום אשר תדרך כף
 רגלכם בו לכם יהיה מן הגדבר והלבנון
 מן העדר נהרפרת ועד היס האחרון
 יהיה גבלכם לא יתיצב איש בפניכם
 פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם
 על פני כל הארץ אשר תדרכו בה
 כאשר דבר לכם:
 ראה אנכי נתן לפניכם היום
 ברכה וקללה את הברכה אשר
 תשמיעו אל מצות יהוה אלהיכם
 אשר אנכי מצוה אתכם היום והקללה
 אם לא תשמיעו אל מצות יהוה
 אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר
 אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי
 אלהים אחרים אשר לא ידעתם:
 והיחבייב יאך יהוה אלהיך
 אל הארץ אשר אתה בא שמה
 לדשתה ונתתה את הברכה על הר
 גזים ואת הקללה על הר עיבול והלא
 המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא
 השמש בארץ הכנעני הישג בעונה
 מול העלגל אצל אלוני מרה: כי אתם
 יעברים את הירדן לבא לדשת את
 הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
 וירשתם אתה וישבתם בה וישמרתם

לעשות את כל החקים ואת המצוות
 אשר אנכי נתן לפניכם היום ואלה
 החקים והמצוות אשר תשמרון
 לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי
 אתניך לך לדשתה כל הימים אשר
 אתם חיים על האדמה ואנך תאטון
 את כל המקומות אשר עברו שם
 הגוים אשר אתם ירשים אתם את
 אלהיהם על ההרים הרמים ועל
 הנביעות ותחת כל עין רענן ונתצתם
 את מזבחתם ושבתם את מצבתם
 ואשריהם תשרפון כאש ופסילי
 אלהיהם תנרעון ואבדתם את שמם
 מן המקום ההוא ולא תעשון כן
 ליהוה אלהיכם: כי אם אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל
 שכטיכם לשום את שמו שם
 לשכנו תדרשו ובאת שמרה:
 והבאתם שמה על תיכם ובחיתם
 ואת מעשר תיכם ואת תרומת
 ידכם ונדריכם ונדבותיכם ובכרת
 מקרכם ויצאנכם: ואכלתם שם
 לפני יהוה אלהיכם ושמחתם
 בכל משלח ידכם אתם וטתיכם
 אשר ברכך יהוה אלהיך: לא
 תעשון ככל אשר אנהנו עשים
 פה היום איש כל הישר בעיניו:
 כי לא נאתם עד עתה אר
 המנוחה ואל הנחלה אשר
 יהוה אלהיך נתן לך: ועברתם
 את הירדן וישבתם בארץ אשר

לא ידעם איש כמנינם : על ענין כבוד פחדכם : כבוד פשוטא פחדכם :
 כלל המה בעבר הירדן : הלא אמת כמבוס דרשנא : ודאמא : ודאזיתו :
 יל החקים : יל מקום דהחושב : ונכת על כבודימו כדאמא : עתה תדרך יתו :

יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
והניח לכם מכל איביכם מסביב
וישבתם בטח: והיה המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם בו
לשכן שמו שם שמה תביאו
את כל אשר אנכי מצוה אתכם
עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם
ותרמת ידכם וכל מנחר ערדיכם
אשר תדרו ליהוה: ושמחתם
לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם
ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם
והלוי אשר בשעריכם כי אין לו
חלק ונחלה אתכם: השמר לך
פן תעלה עליך בכל מקום
אשר תראה: כי אם במקום
אשר יבחר יהוה כאחד שנתך
שם תעלה עליך ושם תעשה
כל אשר אנכי מצוה: רק בכל
אות נפשך תזבח ואכלת בשר
כברכת יהוה אלהיך אשר
נתן לך בכל ישעריך הטמא
והטהור יאכלו בעבי וכאיל:
רק הדם לא תאכלו על הארץ
תשפכו כמים: לא תוכל לאכל
בשעריך מעשר דגנך ותירשך
ויצהרך וכברת בקרך וצאנך
וכל עריך אשר תדר ועבתיך
ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה
יהוה אלהיך תאכלו במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך

והלוי אשר בשעריך ושמחת
לפני יהוה אלהיך בכל משלח
ידך: השמר לך פן תעזוב
את הלוי כל ימך על אדמתך:
כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך
כאשר דבר לך ואמרת
אכלה בשר כי תאונה נפשך
לאכל בשר בכל אות נפשך
תאכל בשר: כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם וזבחת
מבקרך ומצאנך אשר ערתי
יהוה לך כאשר צויתך ואכלת
בשעריך בכל אות נפשך:
אך כאשר יאכל את העב
ואת האיל בן תאכלו:
הטמא והטהור יחדו יאכלו:
רק חזק לבלתי אכל הדם
כי הדם הוא הנפש ולא תאכל
הנפש עם הבשר: לא תאכלו
על הארץ תשפכו כמים:
לא תאכלו למען יטב לך
ולבנך אחריו כי תעשה
הישר בעיני יהוה ורק קדשיך
אשר יהיו לך וערדך תשא
ובאת אל המקום אשר יבחר
יהוה: ועשית עלתך הבשר
והדם על מזבח יהוה אלהיך
ודם זבחיך יישפך על מזבח
יהוה אלהיך והבשר תאכל:

אין לו חלק ונחלה אתכם
השומר לך פן תעלה עליך
בכל מקום אשר תראה
כי אם במקום אשר יבחר
יהוה כאחד שנתך שם
תעלה עליך ושם תעשה
כל אשר אנכי מצוה
רק בכל אות נפשך
תזבח ואכלת בשר
כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך בכל
ישעריך הטמא והטהור
יאכלו בעבי וכאיל
רק הדם לא תאכלו
על הארץ תשפכו כמים
לא תוכל לאכל בשעריך
מעשר דגנך ותירשך
ויצהרך וכברת בקרך
וצאנך וכל עריך אשר
תדר ועבתיך ותרומת
ידך: כי אם לפני יהוה
יהוה אלהיך תאכלו
במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך

והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח: והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מנחר ערדיכם אשר תדרו ליהוה: ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עליך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יהוה כאחד שנתך שם תעלה עליך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוה: רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל ישעריך הטמא והטהור יאכלו בעבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך וכברת בקרך וצאנך וכל עריך אשר תדר ועבתיך ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה יהוה אלהיך תאכלו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך

שמרו ושמעו את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לכם ולנצח אחרים עד עולם כי תעשה הטובה אשר ביעני יהוה אליהם:
 כי יכרת יהוה אליהם את הגוים אשר אתה נכא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדכ מפניך ופן תדרוש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואינשה כן גם אני לא תעשה כן ליהוה אליהם כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש ואלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תספ עליו ולא תגרע ממנו:

כי יקום בקרבך נביא או חלם חלוס ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדו לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלוס ההוא כי מנסה יהוה אליכם אתכם לדיעת הייטבכם אהנים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תראו ואת מצותיו תשמרו ונקחו תשמעו ואתו תעבדו וכו' תדבקו: והנביא ההוא או חולם החלוס ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם

המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדוך אשר עוה יהוה אליהם ללכת בה ובעררת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בןך או בנתך או אשת חיקך או רעך אשר כנעשך בכתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואנתיך: מאלהי העמים אשר סביבתכם הקרובים אליך או הרחוקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאכה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עיניך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרגתה רגנו ידך תהיה כו כראשונה להמיתו ויד מלהעם באחרונה וסלקתו באנשים ומת כי בקש להדיחך מעלי יהוה אליהם המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עירך אשר יהוה אליהם נתן לך לשבת שם לאמרו יצאו אנשים בעלי על מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב ונתנה אמרת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הנה תכה את ישבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר פה ואת כהמתה לפי חרב ואת כל שלל התקבץ אליהם רחבך

ב
י
ב

שם
 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלוס ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדו לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלוס ההוא כי מנסה יהוה אליכם אתכם לדיעת הייטבכם אהנים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תראו ואת מצותיו תשמרו ונקחו תשמעו ואתו תעבדו וכו' תדבקו: והנביא ההוא או חולם החלוס ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם

ושרפת כאש את העיר ואת כל שלה
 כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם
 לאתנה עור ולאי דבק בדרך מאומה
 כן החרס למינן ישוב יהוה מחרון אפן
 ועתה יך רחמים ורחמך והרבך כאשר
 נשבע לאברהם כי תשמיץ בקול יהוה
 אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר
 אנכי מצוך היום לעשות הישר כי צני
 יהוה אלהיך: **נניס אתם**
 ליהוה אלהיכם לא תהגדו ולא תשינו
 קרחה בין צניכם למתו כי עם קדוש
 אתה ליהוה אלהיך וכך נחר יהוה להיות
 יול עם סגולה מכל העמים אשר על
 פני האדמה: **לא תאכל**
 כל תועבה ואת הבמה אשר תאכל
 שור שה כשבים ושה ציבים איל וצבי
 ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמרו וכל
 בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסעי
 שתי פרסות מעלה ערה בבהמה אתה
 תאכלו: אך אתה לא תאכלו ממיני
 הגרה וממפריסי הפרסה השסועה
 את הגמל ואת הארנבת ואת השפן
 כי מעלה ערה המה ופרסה לא הפריטו
 טמאים הם לכם ואת החזיר כי מפויס
 פרסה הוא ולא ערה טמא הוא לכם
 מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו:
אתה תאכלו מכל
אשר כבים כל אשר לו סנפיר וקשקשת
תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם:
כל גפור טהרה תאכלו:

ושרפת כאש את העיר ואת כל שלה
 כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם
 לאתנה עור ולאי דבק בדרך מאומה
 כן החרס למינן ישוב יהוה מחרון אפן
 ועתה יך רחמים ורחמך והרבך כאשר
 נשבע לאברהם כי תשמיץ בקול יהוה
 אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר
 אנכי מצוך היום לעשות הישר כי צני
 יהוה אלהיך: **נניס אתם**
 ליהוה אלהיכם לא תהגדו ולא תשינו
 קרחה בין צניכם למתו כי עם קדוש
 אתה ליהוה אלהיך וכך נחר יהוה להיות
 יול עם סגולה מכל העמים אשר על
 פני האדמה: **לא תאכל**
 כל תועבה ואת הבמה אשר תאכל
 שור שה כשבים ושה ציבים איל וצבי
 ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמרו וכל
 בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסעי
 שתי פרסות מעלה ערה בבהמה אתה
 תאכלו: אך אתה לא תאכלו ממיני
 הגרה וממפריסי הפרסה השסועה
 את הגמל ואת הארנבת ואת השפן
 כי מעלה ערה המה ופרסה לא הפריטו
 טמאים הם לכם ואת החזיר כי מפויס
 פרסה הוא ולא ערה טמא הוא לכם
 מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו:
אתה תאכלו מכל
אשר כבים כל אשר לו סנפיר וקשקשת
תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם:
כל גפור טהרה תאכלו:

והאשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס
 והעונה והראה ואת האיה והדיה
 למינהו ואת כל ערב למינהו ואת פרס
 היענה ואת התחמס ואת השחף ואת
 הנץ למינהו ואת הכוס ואת הינשורף
 והתנשמת: והקאת ואת הרחמה ואת
 השלך והחסידה והאנפה למינהו
 והדוביפה והעטלף: וכל שרץ העוף
 טמא הוא לכם לא יאכלו כל עוף טהור
 תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר
 בשעריך תתננה ואכלה או מסר לעבד
 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא
 תבשל גוי בחלב אמו:
עשר תעשר את כל תבואת זרעך
היצא הישדה שעה שעה ואכלת לפני
יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לישכן
שמו שם מעשר הנגד תירשך ויעהוך
ובכרת נקוד וצאנך למען תלמד
ליראה את יהוה אלהיך כל הימים:
וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאמו
כי רחק ממך המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשום שמו שם כי ברכך
יהוה אלהיך: ונתתה בכסף וצרתה כסף
כדרך והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך כוון ונתתה הכסף במל
אשר תאוה נפשך בכקר ובצאן ובלין
ובשטר ובכל אשר תשאלך נפשך
ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמתה
אתה וביתך ויהלוי אשר בשעריך
לא תעובנו כי אין לו חלק ועלך
יצמד:

והאשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס
 והעונה והראה ואת האיה והדיה
 למינהו ואת כל ערב למינהו ואת פרס
 היענה ואת התחמס ואת השחף ואת
 הנץ למינהו ואת הכוס ואת הינשורף
 והתנשמת: והקאת ואת הרחמה ואת
 השלך והחסידה והאנפה למינהו
 והדוביפה והעטלף: וכל שרץ העוף
 טמא הוא לכם לא יאכלו כל עוף טהור
 תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר
 בשעריך תתננה ואכלה או מסר לעבד
 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא
 תבשל גוי בחלב אמו:
עשר תעשר את כל תבואת זרעך
היצא הישדה שעה שעה ואכלת לפני
יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לישכן
שמו שם מעשר הנגד תירשך ויעהוך
ובכרת נקוד וצאנך למען תלמד
ליראה את יהוה אלהיך כל הימים:
וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאמו
כי רחק ממך המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשום שמו שם כי ברכך
יהוה אלהיך: ונתתה בכסף וצרתה כסף
כדרך והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך כוון ונתתה הכסף במל
אשר תאוה נפשך בכקר ובצאן ובלין
ובשטר ובכל אשר תשאלך נפשך
ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמתה
אתה וביתך ויהלוי אשר בשעריך
לא תעובנו כי אין לו חלק ועלך
יצמד:

מקנה שליש שנים תוציא את
כל מי צטר תבואתך בשנה ההוא והנחת
כשיצרך: ובאה לך כי אין לך לקנותה
יצמך והער והתוס והאלמנה אשר
כשיצרך ואכלו ושבעו למינך יסכך
יהוה אלהיך בכל מי צטרך אשר
תצטרך: מקין שבי
שנים תצטרך ששמה: והדבר השמטה
ישמוט כל בעל משה ידו אשר ישרה
טרעהו לא יצטרך את רצהו ואת אחיו
כקרא שמטה ליהוה: את הנטר יצטרך
ואשר יהיה לך את אחיך תשכט ידך:
אפס כי לא יהיה כך אכיון כי כך יענך
יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך עמך לך
נחלה לדישתה: וקאם שמו צטר שמי
כקול יהוה אלהיך לשמר לי צטר
את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מיצוך חסם: כי יהוה אלהיך ברכך
כאשר דבר לך והי צטר עני סוכים ואת
לא תצטר וביטלה כנוי סוכים וכך
לא יצטרלו: כי יהיה כך
אכיון מאחד אחיך באחד שיעריך
בארץ אשר יהוה אלהיך עמך לך לא
תאמין את לבך ולא תקפץ את ידך
מאחיך האכיון: כי פתח תפתח את
ידך לו והי צטר תצטר עני די מחסרו
אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה
דברי צטר לבך בלי עיל לאמר קרבה
ישנת השבי שנת השמטה וריעה
יענך באחיך האכיון ולא תתן לו וקרא
עליך אל יהוה והיה כך חטא: טען

תתן לו ולא יצטרך לבך בהתן לו כי כלל
הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל
מי צטרך ובכל משלה ידך: כי לא יהיה
אכיון מקרב הארץ יעלן אנכי מי צטרך
לאמר צטרך תפתח את ידך לאחיך
ליצטרך ולא יצטרך בארץ:
כי ימכר לך אחיך העברי או
היגרי והי עבדך שש שנים ובשנה
השביעית תשלחנו חפשי מעמך:
וכי תשלחנו חפשי מעבדך לא תשלחנו
ריקם: העניק תעניק לו מי צטרך ומצטרך
ומיקרב אשר ברכך יהוה אלהיך תתן
לו: וחרת כי ענך היית בארץ מצרים
ויפרך יהוה אלהיך יעלן אנכי מי צטרך
את הדבר הזה חסם: והיה כי יאמר
אליך לא אצטר מעמך כי אחכך ואת
ניתך כי טוב לו יצטרך: ולקחת ארץ
המצרע ועתה כאנו וכולת והיה
לך ענך יעלם ואף לא מתך תצטרך
כן: לא יקשה כי צטרך בשלחך ארנו
חפשי מעמך כי משנה שבר שבר
יעבדך שש שנים וכרכך יהוה אלהיך
בכל אשר תצטרך:
כל הנטר אשר יולד במקרך וכצאנך
הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעני
כנטר שורך ולא תגזז כנור צאנך:
לנע יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה
במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך:
וכי יהיה בוכוס פסח או יצור כל מום
רע לא תמכנו ליהוה אלהיך: כשיעריך
תאכלנו השמא והטהור יהוה כי צטרך

אל ה' בחרב כיום הקהל לאמר לא
 אסף לשמין את קול יהוה אלהי ואת
 האיש העולה הזאת לא אראה עוד ולא
 אמותו ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר
 דברו ונביא אקים להם מקרב אחיהם
 כמוך ועתה דברי בפיו ודבר אליהם את
 כל אשר אצונו וזה יהי האיש אשר לא
 יישמין אל דברי אשר ידבר בשמי אנני
 אדרש מי צמו ואך הנביא אשר יזיד
 לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתני
 לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים
 ומת הנביא ההוא וכי תאמר בלבך
 איכה נרצת את הדבר אשר לא דברו
 יהוה אשר ידבר הנביא בשם יהוה
 ולא יהיה הדבר ולא ינא הוא הדבר
 אשר לא דברו יהוה בדרך דברו הנביא
 לא תנור מפניו כי כרת
 יהוה אליהך את העמים אשר יהוה
 אליהך נתן לך את ארצם וירשתם
 וישבת בעריהם וכנתיהם שלוש ערים
 תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לרשתה תכין לך דרך וישלש
 את נבול ארצך אשר יעלה יהוה
 אליהך והיה לנו שמה פרוצו וזה
 דבר הרע אשר ינוס שמה וחי אשר
 יפה את רעהו כליד עת והוא לא יטע
 לו מת מל של שם ואשר יבא את רעהו
 כי עז לחטב עינים ועדה ידו כערוץ
 לכת העין ונשל הברזל מן היצן
 ומצא את רעהו ומת הוא ינוס
 אל אחת היצנים האלה ורחי

כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל
 אשר יהוה ונחלתו וכלוקו ונחלה לא
 יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו
 כאשר דבר לוי וזה יהיה
 משפט הכהנים מאת העם מאת זכחי
 הזבח אם שור אם שהונתן לכהן הורג
 והלחיים והקבה ראשית דגן תרישן
 וייערך וראשיתו צאנך תתן לו כי כן
 נחר יהוה אליהך מכל שבט לוי צמד
 לשרת בשם יהוה הוא וכנו כל הימים
 וכי יבא הלוי מאחד שיצרך
 מכל ישראל אשר הוא גר יטע וכאכל
 אות נפשו אל המקום אשר יחר יהוה
 ושרת בשם יהוה אלהיו בכל ארצו
 הלויים היצמדישם לפני יהוה חלק
 כחלק יאכלו לכד מעכריו על האבות
 כי אתה נבא אלה ארץ
 אשר יהוה אליהך נתן לך לא תלמד
 לעשות כעוונות העמים ההם לא ימצא
 בך מי צבר עוונותו באיש קסם קסמים
 מי צנו ונעושו וטכסו וזכר חכר
 וישאל אוב וידע ודריש אל המתים
 כיתו וצבת יהוה כל עשה אלה וכל
 התועבת האלה יהוה אליהך מוריש
 אותם מפניך תמים תהיה עם יהוה
 אלהיך כי העמים האלה
 אשר אתה יוריש אותם אל מי צננים
 ואל קסמים יישמיעו ואתה לא כוננתן
 לך יהוה אליהך נביא מקרבך מאחך
 כמעיקים לך יהוה אליהך אליו
 תשמיעו וכל אשר שאלת מיצם יהוה

ישעיה

Handwritten marginal notes in the top right corner, including the word 'העצם' and other illegible characters.

אל העצם ופקדו ישרי ינבאות כראש
העצם: כיתקרב אליעזר
להלחם עליה וקראת אליה לשלום:
והיאם שלום תענך ופתחה לך והיה
כל העם הנמצא כה יהו לך למסו וענדון
ואם לא תשלם עמך ויעשתה עמך
מלחמה ויגרת עליה: ונתנה יהודה
אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי
הרב: ורק הנשים והטף והבהמה וכל
אשר יהיה בעיר כל שיללה תנו לך
ואכלת את ישראל איבך אשר נתן יהוה
אלהיך לך: כן תעשה לכל הערים
הרחקות ממך מאד אשר לא מערי
הגוים האלה הנה: ורק מערי העמים
האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם
תחרימם החת והאמרי הכנעני והפרזי
החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך:
למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות
ככל העוונות אשר עשו לאלהיהם
וחטאתם ליהוה אלהיכם:
כיתעור אל עירימים רבים
להלחם עליה לתפשה לאתשחית
את ענה לנדה עליו ערזן כי ממנו
תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עין
השדה לכא מפעך במצור ודק עין
אשר תדע כי לא יען מאכל הוא
אתו תשחית וכרת ונתת מצור על
העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה
עדרדתה:
כי מצא חלל באדמה אשר יהוה

אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא
נודע מי הכהו: ויצאו וקנך ושפטך
ומדדו אלהי ערים אשר סביבת החלל:
והיה העיר הקרובה אל החלל ולקדו
זקנה העיר ההוא ינעלה בקר אשר לא
עבד כה אשר לא משכה בעל: והורדו
זקנה העיר ההוא את הינעלה אל נחל
איתן אשר לא יעבד בו ולא יודע ויערפו
שם את הינעלה בעל: ונגשו הכהנים
בעלוי כי נס כחר יהוה אלהיך לשרתו
ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל
ריב וכל נגע: וכל זקנה העיר ההוא ק
הקרבים אל החלל ירחעו את ידיהם
על הינעלה הערופה כנחל: ויצעו ואמרו
ידינו לא שפכה את הדם הזה ויצענו
לאראו: כפר ליצחק ישראל אשר
פדיתו יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך
ישראל ונכפר להם הדם: ואתה תכער
הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר
בעיני יהוה:
כי תצא
למלחמה על איבך ונתנו יהוה אלהיך
בידך ושבת שכיו: וראית בשביה אשה
יפת תארוה שקתנה ולקחת לך לאשה
והבאתה אל תוך ביתך תלחה את ראשה
ועשתה את עצרנה: והסירה את שמלת
שביה מעליה וישכה בכיתך וכנתה
את אביה ואת אמה ירחימים ואחר
כן תבוא אליה וכינעלתה והיתה לך
לאשה: והיה אם לא חפצת בה
וישלחתה לנפשה ומכר לא תמכרה
בכסף לא תתעמר בה תחת אשר יעניתה:

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including the word 'העצם' and other illegible characters.

כי תהיין לאיש שתי נשים
האחת אהובה והאחת שטאה וילדו
לו בנים האהובה והשנואה והיה הכן
הבכר לישנאה והיה כיום הנחילו את
בנו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את
בן האהובה יצל פעם בן השנואה הכבדני
את הבכר בן השנואה כיך לתת לו פי
שנים נבל אשר ימצא לו כי הוא ראשית
אט לו כשפט הכבדה:

כי יהיה לאיש בן סורר ומורד
איננו שמיינקול אכיו ונקול אמו וסר
אתו ולא ישמע אליהם והפשוכו אכיו
ואמו והוציאו את אלזקני ציה ואל
ישער מקמו: ואמרו אלזקני ציה פננו
זה סורר ומרה איננו שמיינקולנו ואל
וסנאו: ורגמהו כל אנשי ציה כאבנים
ומת ובצרת הדין מקרבך וכל ישראל
ישמעו ויראו: וכי יהיה
כאיש חטא משפט מות והומתות לית
אתו על ציון: לא תלין נבלתו על הציון כי
קבור תקברנו ביום ההוא כי קלת אלהים
תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה
אלהיך נתן לך עולה:

לא תראה את שור אחיך או את
ישועדים והתעלמת מהם השב
השיבם לא אחיך: ואם לא קרוב אחיך
אליך ולא ידיעתו ואספתו אל תוך ביתך
והיה עמך יעדר ש אחיך אתו והשבתו
לו: וכן תעשה לחמרו וכן תעשה
לישמתו וכן תעשה לכל אסדת אחיך
אשר תאטר ממנו וכי צאתה לא תוכל

להתעלם:
לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים
סדך והתעלמת מהם הקם תקים עמו
לא יהיה כלי גבר
על אישה ולא ילבש גבר שמלת אישה
כי תיוצת יהוה אלהיך כל יצאה אלה:

כי יקרא קו צפור לפניך בדרך בכל יצון
או יצל הארץ אפרחים או כי יצו והאנ
וכנית על האפרחים או יצל הכינים
לא תקח האם על הכנים: שילחת שלח
את האם ואת הכנים תקח לך למיעון
ייטלך והארבת ימים:

כי תבנה בית חדש ועשית
מיצקה לגנך ולא תשים דמים בביתך
כי יצל הנפל ממנו: לא תורע סמך
כלאים פן תקדיש המלאה הודי צאשר
תורע ותבואת הכרם:

לא תחרש בשור ובחמור
יחדו: לא תלבש שיעט צמר ופשתים
יחדו: גלס תעשה
לך על ארבע נפות כסותך אשר
תכסה סו: כי יקח איש
אישה וכא אליה וישנאה: וישם לה
עלילת דברים והוציא עליה שם רע
ואמר אתה אישה הזאת לקחת ואקו
אליה ולא מצאתי לה בתולים: ולקח
אבי הנער ואמה והוציאו את מתולי
הנער אלזקני הציה השיערה: ואמר
אבי הנער אל הזקנים את מתי נתתי
לאישה וישנאה: והנה הוא

שם עליה דברים לאמר לא מצאת
לכתך בתולים ואלה בתולי ופרשו
השטלה לפני זקני העיר וולקחו זקני
העיר והוא אתה איש ויסרו אתו :
ועשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי
הנערה כי הוציא אביו על סתולת
ישראל ולו תהיה לאשה לא יזכר
לשלחה בלימים :

ואם אמת היה הדבר הזה לא
נמצאו בתולים לנער והוציא אותה הפע
אלפתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה
כאכנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל
לזנות בית אביה וכערת הרע מקרבך :
כי ימצא איש שכב
עם אשה כי עלת בניעל ומתו גם שניהם
האיש השכב עם האשה והאשה
וכירת הרין מישראל :

כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש
ומצאה איש בעיר ושכב עמה והוצאתם
את שניהם אל שער העיר והוא וסקלתם
אתם באכנים ומתו את הנער על דבר
אשר לא יצקה כעיד ואתה איש על
דבר אשר עשה את אשת רעהו וכירת
הרע מקרבך :

ואם כשרה ימצא האיש
את הנער המארשה והחזיק בה
האיש ושכב עמה ומת האיש אשר
שכב עמה לברו ולנער לא תינשרה
דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקוט
איש על רעהו ורעהו נפשו הדבר
הזה : כי כשרה מצאה צינקה הנער

המארשה ואין מושיעיה :

כי ימצא
איש נער בתולה אשר לא ארשה
והפיטה וישכב עמה ונמצאו זנרין
האיש השכב עמה לאבי הנער
חמישים כסף ולו תהיה לאשה תחת
אשר עשה לא יזכר לשלחה בלימים :
לא יקח איש את
אשת אביו ולא ילה כסף אביו :

לא יבא
פניו נדנה וכרות שפכה בקהל יהוה :
לא יבא
ממור בקהל יהוה נכחור עשירי לא
יבא לו בקהל יהוה :

לא יבא עמוני
ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי
לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם :
על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם
וכמים בדרך ביצאתכם ממצרים
ואשר שבר עליך את בליעם מבני עור
מפתור ארבע עשרים לקללך : ולי
אבה יהוה אלהיך לשמע אל בליעם
ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה
לברכה כי אהבך יהוה אלהיך : לא
הדרש שלמם וטבתם כל ימך
ליעולם : לא תתעב אדמי
כי אחיך הוא לא תתעב מני כי ער הית
כארעו וכנים אשר יולדו להם דור
שלישי יבא להם בקהל יהוה :

כי תצא מחנה
על איביך ונשמרת מכל דבר רע :

לשלב	ב	ט	י	י
כעש	ה	ל	ס	י
שכר	ז	י	י	י

כַּאֲשֶׁר עָוִיתֶם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת וְזָמַר
אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֲלֵיכֶם לְמַדְרֵם
בְּדֶרֶךְ כִּנְאֻתְכֶם מִמִּצְרַיִם
כִּי תִשָּׂה כְּדַעַךְ מִשְׁאֵת מְאוּמָה
לֹא תִבְנֶה אֶל כִּתּוֹ לַעֲבֹט יַעֲבֹטוּ כַחֲוִין
הַעֲמִדוּהָ אִישׁ אִשְׁרָה אֶתְהַנְּשָׂה בְּ
יֹדְעֵי אֵלֶיךָ אֶת הַזְּבוּט הַחֲוִיעָה וְאִם
אִישׁ עַעַי הוּא לֹא תִשְׁכַּב בְּעַבְטוֹ הַשֶּׁבַע
תִּשְׁכַּב לֹא אֶת הַעֲבוֹט כְּמֹא הַשְּׂמֵשִׁיט
וְיִשְׁכַּב בְּשִׁלְמַתוֹ וְכִרְכַּךְ וְלֶךְ תִּהְיֶה
עֲדָקָה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תַעֲטֹק שִׁכְרֵי עַעַי וְאֲבִיוֹן
מֵאֲחִיךָ אוֹ מֵעֵד אִשְׁרָה כַּאֲרֵץ כִּשְׁעִין
כִּי זָמַן תִּתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא תִבְנֶה עַל יְהִשְׁבֵּשׁ
כִּי עַעַי הוּא וְאֵלּוֹ הוּא נִשְׂאֵת נִפְשׁוֹ
וְלֹא יִקְרָא עֲלֶיךָ אֵל יְהוָה וְהָיָה בְךָ
חֲטָאוֹ לֹא יִזְמְתוּ אֲבוֹת
עַל כִּנְעִים וְכִנְעִים לֹא יִזְמְתוּ עַל אֲבוֹת
אִישׁ כַּחֲטָאוֹ יִזְמְתוּ
לֹא תִטֵּה מִשְׁפַּט עַד יְתוֹם וְלֹא
תִחַבֵּל בְּעַד אֲלֻמָּה וְזוֹכֵר כִּי עֲבָד הָיִיתָ
בְּמִצְרַיִם וּפְדוּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשֶּׁם
עַל כֵּן אֲנִי מִצְוֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת הַדְּבָר
הַזֶּה כִּי תִקְרַע קִצְיֹוֹךָ
כִּשְׂרָף וְשִׁכְחָתָה עַמְּךָ בְּשָׂדֶה לֹא תִשׁוּב
לִקְחָתוֹ לַעַד לִיתוֹם וְלֹא לְמֵנָה יְהִי
לְכִי עַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה
יָדֶיךָ כִּי תִחַבֵּט זִיתְךָ
לֹא תִפָּאֵר אַחֲרֶיךָ לַעַד לִיתוֹם וְלֹא לְמֵנָה
יְהִי כִי תִבְעַר כִּרְמֶךָ לֹא תַעֲוִל אַחֲרֶיךָ
לַעַד לִיתוֹם וְלֹא לְכֵנָה יְהִי וְזוֹכֵר כִּי

עֲבָד הָיִיתָ כַּאֲרֵץ מִצְרַיִם עַל כֵּן אֲנִי
מִצְוֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת הַדְּבָר הַזֶּה
כִּי יְהִי רִיבֵיכֶם בְּאֲנָשִׁים וּבְנִשְׂאוֹ
הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוֹם וְהִנְדִּיקוּ אֶת הַעֲדִיק
וְהִרְשִׁיעוּ אֶת הַרְשִׁיעִין וְהָיָה אִסְמָה טַחַת
הַרְשִׁיעִין וְהַבִּילוֹ הַשְּׁפָט וְהַכְּהוֹ לַעֲנִי כִּי
רִשִׁיעֵתוֹ כְּמִסְפָּר אַרְבָּעִים יִכְנֹו לְאִיִּסָּף
פָּן יִסָּף לְהַכְּתִיעַ אֱלֹהִים מְכַהֵב וְנִקְלָה
אֲחִיךָ לַעֲנֹךְ לֹא תַחֲסֹם שׂוֹר כְּרִישׁוֹ
כִּי יִשְׁכַּח אֲחִים יַחַד וְמֵת
אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אִשְׁתּוֹ
הַמֵּת הַחֲוִיעָה לְאִישׁוֹ יִבְמָה יִבְאֵל עֲלֶיהָ
וְלִקְחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִכְמָה וְהָיָה הַכְּבוֹד
אֲשֶׁר תִּלְד יִקוּם עַל שֶׁם אֲחִיו הַמֵּת
וְלֹא יִמְחָה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל וְאִם לֹא
יִחַפֵּן הָאִישׁ לִקְחָתָהּ אֶת יִבְמָתוֹ וְיִזְלָתָהּ
יִכְמָתוּ הַשְּׂעִדָה אֶל הַזְּקֵנִים וְאִמְרָהּ
מֵאֵן יִכְמָלְהֶם לְאֲחִיו שֶׁמִּיִּשְׂרָאֵל
לֹא אִמְרָה יִכְמָלְהֶם וְקִרְאוּ לְזִקְנֵי עִירָהּ
וְדַבְּרוּ אֵלָיו וְיַעֲמִדוּ וְאִמְרָה לֹא חֲפִיעֵרְתָּ
לִקְחָתָהּ וּנְשָׂה יִבְמָתוֹ אֵלָיו לִיַּעֲזֵר
הַזְּקֵנִים וְחֲלִיעָה נַעֲלוּ מֵעַל תְּלוּ וְיִדְקָה
כַּפְּנוֹ וְיַעֲנֶתָהּ וְאִמְרָה כִּנְעָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ
אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אֲחִיו וְנִקְרָא
שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל בֵּית חֵלּוּן הַנֶּעֱלָה
כִּי עַעַי אֲנָשִׁים יַחַד וְאִישׁוֹ אֲחִיו
וְקִרְבָּה אִשְׁתּוֹ אַחֲרָה לְהַעֲלִיל אֶת אִשָּׁה
מִיָּד מְכַהֵב וְשִׁלְחָה יְדָהּ וְהַחֲוִיקוּ
בְּכִיִּשׁוֹ וְקִעָה אֶת כַּפֵּה לֹא תַחֲסֹם
עַעַךְ לֹא יְהִי
לֶךְ כִּכְסֵךְ אֲבָן וְאֲבָן גְּדוּלָה וְקִטְמָה

לא יהיה לך ב ביתך איפה ואיפה עויל
וקטנה ואכן שלמה ויעקב יהיה לך
איפה שלמה ויעקב יהיה לך למי
יארטו ימך על האדמה אשר יהיה
אלהיך נתן לך כיתו ענת יהוה אלהיך
כל עשה אלהיך על עול:

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך
כינאתכם ככיצורים אשר קרך בדרך
ויזנב כד כל הנחשלים אחריו ואתה
יעף ויניעול אירא אלהים והיה בהניח
יהוה אלהיך לך מכל איבך מפני
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך עולה
ירשתה תמחה את זכר עמלק מתחת
השמים לא תשכח:

והיה כיתבוא אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך עולה וירשתה וישבת
בה: ולקחת מראשית כל פרי האדמה
אשר תביא מארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לישכן ישבו
ישב: וכאת אל הכהן אשר יהיה בימים
ההכ ואמרת אליו הגדתי היוב ליהוה
אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשנן
יהוה לאנתני לתת לנו: ולקח הכהן
הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה
אלהיך: ויניח ואמרת לפני יהוה אלהיך
ארכי אנו וירד מצרים ויער שם
במתי מיננו ויהי שם לנו גדול יצום
ורב: וירדנו אתנו מצרים ויינונו ויתנו
עלינו עבודה קשה: ויניעק אל יהוה

אלהי אבותינו ויישכינה את קלנו
ודא את יענינו ואת יעמלנו ואת לחנונו:
ויניננו יהוה ממעריב ביד חזקה ובורע
נטויה וכמראנו וכאתות וכמפתים:
וינאנו אל המקום הזה ויתן לנו את
הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש:
ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי
האדמה אשר נתתה לי יהוה והנה נתנו
לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה
אלהיך: וישמחת מכל הטוב אשר נתן
לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי
והגר אשר בקרבך:

כיתבלי לעשר את כל מי עשר
תבואתך בשנה השלישית יערת
המי עשר ונתתה ללוי לגדל יתום ולאמנה
ואכלו בשיעריך ושמעו ואמרת לפני
יהוה אלהיך בערת הקדשמן הבית
ונסנתתו ללוי ולגדל יתום ולאמנה
ככל מצותך אשר צויתני לא יערתני
ממצותיך ולא שכחתי: לא אמלתי
באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא
ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול
יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני:
השקיפה ממעון קדשך מן השמים
וכרך את יצמך את ישראל וארץ
האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשנע
לאבתנו ארץ זבת חלב ודבש:

היום הזה יהוה אלהיך
מינוך לעשות את החקים האלה ואת
המשפטים ושמרת וינשית אותם נל
לבך וכל נפשיך: את יהוה האמרת

... יבדק ...

היום להיות לך לאלהים וללכת פדוכו
 ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע
 בקלו ויהיה האמירך היום להיות לו
 לעם כנענה כאשר דבר לך ולשמר כל
 מצותיו ויגדלתך עליון על כל העמים
 אשר עשה להלה ולשם ולהנאות
 ולהיתך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר
 דבר:
 ויצו משה וחקני ישראל את העם לאמר
 שמד את כל המצוה אשר אנכי מצוה
 אתכם היום וזה היה ביום אשר תינצרו
 את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לך והקמת לך אנכסעלות וישרת
 אתם בשידו וכתבת עליהן את כל דברי
 התורה הזאת בניצורך למען אשר תנא
 אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה
 אלהי אבותיך לך וזהוה בניצורכם את
 הירדן תקימו את האבנים האלה אשר
 אנכי מצוה אתכם היום כהר יצבי
 וישרת אותם בשידו וננית שם מזבח
 ליהוה אלהיך מזבח אנכסע לאתער
 עליהם מדול: אנכסע שלמות תכנה
 את מזבח יהוה אלהיך והיעלית עליו
 יעולת ליהוה אלהיך: וזבחת שלמים
 ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך:
 וכתבת על האבנים את כל דברי התורה
 הזאת כאר היטב:
 וידבר משה והנהגים הלויים אל כל
 ישראל לאמר הסנתו ושמעו ישראל
 היום הזה עתה לעם ליהוה אלהיך:

וישמעת בקול יהוה אלהיך ועשית
 את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוה
 היום: ויצו משה את
 העם כיום ההוא לאמר: אלהי יצמדו
 לברך את העם על הרעים מצורכם
 את הירדן שמי עין ולוי ויהודה ויששכר
 ויוסף ומנעמן: ואלה יצמדו על הקללה
 כהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולון דן
 ונפתלי: ויצנו הלויים ואמרו אל כל איש
 ישראל קול רם:
 ארוד האיש אשר יעשה פסל
 ומפכה תועבת יהוה מיצוה ידי חרש
 ושם כסתר ויצנו כל העם ואמרו אמן:
 ארוד מקלה אכיו ואמו:
 ואמר כל העם אמן:
 ארוד מקיגבול ריעהו
 ואמר כל העם אמן:
 ארוד משנה עור בדרך
 ואמר כל העם אמן:
 ארוד מטה משפטני יתום
 ואלמנה ואמר כל העם אמן: ארוד שכב
 עם אשת אכיו כי גלה הנף אכיו
 ואמר כל העם אמן:
 ארוד שכב עם כל סומה
 ואמר כל העם אמן:
 ארוד שכב עם אחרתו
 בת אכיו או בת אמו ואמר כל העם אמן:
 ארוד שכב עם חתנתו
 ואמר כל העם אמן:
 ארוד מכה ריעהו בכתר
 ואמר כל העם אמן:

וי"ג וי"ד וי"ה וי"ו וי"ז וי"ח וי"ט ו"כ ו"כ"א ו"כ"ב ו"כ"ג ו"כ"ד ו"כ"ה ו"כ"ו ו"כ"ז ו"כ"ח ו"כ"ט ו"ל

לוקח ית לקח את עמדתך... קנינו כחיי כמנו כמנו את... את חסדך עמך כמנו את...

ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמון:

ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת ליצטות אותם ואמר כל העם אמון:

והיה אם ישמיעו תשמיע בקול יהוה אלהיך לישמר ליצטות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ועתה יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ: ובאו עליך כל הברכות האלה והישגך כי תשמיע בקול יהוה אלהיך: ברוך אתה כי עיר וברוך אתה כי שדה: ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך ופרי שהמתך שער אלפיך ויצטרות ינאנך: ברוך טנאך ומי שארץ: ברוך אתה כבאך וברוך אתה כיצאתך: יתן יהוה את איביך הקמים עליך ננפט לפנך טרף אחד ינאו אליך וכשבעה דרכים יוכו לפנך: יינו יהוה אתך את הברכה באסמך ובכל משלח ידך וברכך כארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: יקינך יהוה לוי יעם קדוש כאיש נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו וראו יעמי הארץ כי ישם יהוה נקרא עליך וידאו ממך: והותרך יהוה לטובה כפרי בטןך וכפרי... ברהמתך וכפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתך לתת לך: יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארץ כיעתו ולטרך את כל מצותה ידך והלית גנים רבים ואתה לאתלוה:

Handwritten notes in red ink, including a large '1' and some illegible text.

ועתה יהוה לראש ולאלוה ויהיית דק לביעלה ולא תהיה לכטה כיתשמע אל מצותיה יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לישמר וליצטות: ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים ליצדם:

והיה אם לא תשמיע בקול יהוה אלהיך לישמר ליצטות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום וכאו יליך כל הקללות האלה והישגך: ארור אתה כי עיר וארור אתה כי שדה: ארור טנאך ומי שארץ: ארור פרי בטןך ופרי אדמתך שער אלפיך ויעטרות ינאנך: ארור אתה כבאך וארור אתה כיצאתך: ישלח יהוה כן את הכארה ארץ המהומה ואת המנערת ככל משלח ידך אשר תצטות יע השמדך ועד אכרך מהר מפני ריע מעלליך אשר עזבתני: ידבק יהוה בך את הדבר יע כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא ישמה לרשתה: יכבה יהוה בשחפת ובקדחת וברלקת ובחרחר ובחרב וכישדפון ובירקון ורדפך יעד אנדך: והיו שמך אשר יע ראשך נחישת והארץ אשר תחתך כדול: יתן יהוה את מטר ארץך אנכי ויעפר מן השמים ידך עליך יעד השמדך: יתן יהוה נגף לפני איביך כדרך אחד תצא אליו וכשבעה דרכים תנוס:

והיה אם לא תשמיע בקול יהוה אלהיך לישמר ליצטות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום וכאו יליך כל הקללות האלה והישגך: ארור אתה כי עיר וארור אתה כי שדה: ארור טנאך ומי שארץ: ארור פרי בטןך ופרי אדמתך שער אלפיך ויעטרות ינאנך: ארור אתה כבאך וארור אתה כיצאתך: ישלח יהוה כן את הכארה ארץ המהומה ואת המנערת ככל משלח ידך אשר תצטות יע השמדך ועד אכרך מהר מפני ריע מעלליך אשר עזבתני: ידבק יהוה בך את הדבר יע כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא ישמה לרשתה: יכבה יהוה בשחפת ובקדחת וברלקת ובחרחר ובחרב וכישדפון ובירקון ורדפך יעד אנדך: והיו שמך אשר יע ראשך נחישת והארץ אשר תחתך כדול: יתן יהוה את מטר ארץך אנכי ויעפר מן השמים ידך עליך יעד השמדך: יתן יהוה נגף לפני איביך כדרך אחד תצא אליו וכשבעה דרכים תנוס:

לפענו והיית לזיונה לכל ממלכות הארץ
והיתה נבלתך למאכל לכל יעוף השמים
ולסהמת הארץ ואין מחרדי יכנה יחזה
בשחין מעיכם וכי צלם ובערב ובחרס
אשר לא תוכל להרפא יכנה יהודה
בשנעון וביעורון וסתמחון לבבו והיית
ממשיט בני נהרים כאשר ימשיט היער
באפלה ולא תעליה את דרכך והיית
אך יצטוק ונזול כל הימים ואין מושיע
אישה תאריש ואיש אחר ישלנה בית
תבנה ולא תשכבו כרם תטעו אתה לינו
ישודך טבוח ליענך ולא תאכל ממנו
חנודך נזול מלפניך ולא ישוב לך נאנך
נתנות לאיביך ואין לך מושיע בניך
וכנתך נתנים ליעם אחר ויענך ראות
וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך
פרי אדמתך וכל יענך יאכל עם אשר
לא ידעת והיית רק יצטוק ורעין כל
הימים והיית משענ מכראה יענך
אשר תראה יכנה יהוה בשחין ריעל
הברכים ויעל השקים אשר לא תוכל
להרפא מכף רגלך ועד קדקדך יולך
יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים יעין
אל גוי אשר לא ידעת אתה ואמתך
וינבדת יסם אלהים אחרים עין ואמן
והיית לשמה לשל ולשנעה בכל
הימים אשר ישנך יהוה שמה וזריות
תוינא השדה ומיעט תאסף כי יחסלו
הארסה סמים תטעו ונבדת ויין לא
תשתה ולא תאמר כי תאמלנו התלעות
זיתים יהוילך בכל נטילך וישמן לא

תסוך כיישל זיתך: בניס ובענות תוליד
ולא יהוילך כי ילכו בשיבי: כל יענך ופרי
אדמתך יידישה יעל: הער אשר
בקרוב יעלה יעליך מעלה מעלה
ואתה תרד מטה מטה: הוא ילך ואתה
לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה תהיה
לזנב: וכאן יעליך כל הקללות האלה
ורדפוך והישיעוך עד השמדך כי לא
ישמעת בקול יהוה אלהיך לישמר
מיעותיו וחקתיו אשר יענך: והיו כך
לאות ולמופת וכוריעך עד יעולם: תחת
אשר לא יעבדת את יהוה אלהיך בשמחה
וכטוב לבב מדבב: ויעבדת את איביך
אשר ישלחנו יהוה כך כרעב וכצמא
וכיערם וכחסרם כל ונתן על כרול יעל
צוארך עד השמידו אתך: ייטא יהוה
יעליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר
ידאה העשר גוי אשר לא תשמע לי שנו:
גוי עופנים אשר לא יישא פנים לזקן
ונער לא יחון: ואכל פרי בהמתך ופרי
אדמתך עד השמדך אשר לא יישא
לך דגן תירוש ויניחהו שער אלפיך ויעשתות
נאנך עד האכירו אתך: והיער לך בכל
שיעריך יעד רדת חמתך הנבחה והכענות
אשר אתה כטחנהן בכל ארצך והיער לך
בכל שיעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה
אלהיך לך: ואכלת פרי כטנך כשור כנך
וכנתך אשר נתן לך יהוה אלהיך נמסו
ובכיעוק אשר יצק לך איבך: האיש
הרך כך והיננמאד תרעיענו נארוז
וכאשת חיקו וכיתר בעו אשר יותיר:

אשר לא יישא פנים לזקן ונער לא יחון: ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא יישא לך דגן תירוש ויניחהו שער אלפיך ויעשתות נאנך עד האכירו אתך: והיער לך בכל שייעריך יעד רדת חמתך הנבחה והכענות אשר אתה כטחנהן בכל ארצך והיער לך בכל שיעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: ואכלת פרי כטנך כשור כנך וכנתך אשר נתן לך יהוה אלהיך נמסו ובכיעוק אשר יצק לך איבך: האיש הרך כך והיננמאד תרעיענו נארוז וכאשת חיקו וכיתר בעו אשר יותיר:

מתת לאחד מהם מכשר בניו אשר יאנל
מכלי השאיר לו כל כמיעור וכמיעור
אשר יציק לך איבך בכל ישיעריך: והנה
נד והעננה אשר לאנסתה כפר עליה הענן
על הארץ מהתענן וכרך תרין יענה
כאיש חיקה ונבנה ונכתה: וכשליטה
הזיעת מכין רגליה ונבנה אשר תלד כי
תאכל כחסר כל בסתר בניעור וכמיעור
אשר יציק לך איבך כשיעריך: אם לא
תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת
הכתבים בספר הזה ליראה את השם
הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך:
והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך
מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים
ונאמנים: והשיבך את כל מדוה מיעור
אשר יצית מפניהם ורמקונך: נס כלחלי
וכל מטה אשר לא כתוב בספר התורה
הזאת: עלם יהוה עליך עד השמדך:
ונשאתם בכתי מיצט תחת אשר
היותם ככוכבי השמים לרוב לא שמינת
בקול יהוה אלהיך: והיה כאשר ישיש
יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות
אתכם כמישיש יהוה עליכם להאכיר
אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מיני
האדמה אשר אתה באשמה לרשתה:
והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ
ויצד קצה הארץ ויצדת ישב אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתך
יצין ואכון: ובניו הם לא תרעני ולא
יהיה מנוח לכף רגלך ועמך יהוה לך
שם לברנו וכליון עינים וראכון נפש:

והיו חייך תלאים לך מעד ופחדת לילה
ויומם ולא תאמין בחייד: בפקד האמר
מי יתן ערב וכיערב האמר מי יתן נקר
כפחד לבבך אשר תפחד וממראד
יענך אשר תראה: והשיבך יהוה
מיצרים כאמיות נדרך אשר אמרת לך
לא תסוף: עוד לראתה והתמכרת שש
לאיבך ליצדים ולישפחות ואין קנה:
אלה דברי הנבירה
אשר ינה יהוה את משה לכת את בני
ישראל בארץ מואב מלכד הנבירה
אשר כרת אתם בחוב:
ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר
אלהם אחס ראיתם את כל אשר עשה
יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפריעה
ולכל צביו ולכל ארצו: המכות העולות
אשר ראוי עינך האתה והמפתי
הנדלים ההם: ולא נתן יהוה לכם לב
לדעת ויעינים לראות ואזנים לשמע
עד היום הזה: ואורך אתכם ארבינים
שנה כמדבר לא בלו שלמתכם מעלינו
ונצלך לא בלתה מיני רגלך: לחם לא
אכלתם ויין וישכר לא שתיתם לביצן
הדעו כי אני יהוה אלהיכם: ותבאואל
המקום הזה ויבא סיחן מלך היטבון
ועונמלך הבישן לקראתנו לטלחכה
וננס ונקח את ארצנו ונתנה לנחלה לראובנינו
ולחצי שבט המנשי: וישמרתם את
דברי הנבירה הזאת וישיח אתם למען
תשכילו את כל אשר תעשון:
אתם ננבים היום כלכם לפני יהוה:

אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם
וישטריכם כל איש ישראלי טפכם
נשיכם וערך אשר בקרב מחנך מחטב
ועציד עד שאב מימדי ליעברך ככרת
יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך
כרת יעמד היום למען הקים אתך היום
לו ליצק והוא יהיה לך לאלהים כאשר
דבר לך וכאשר נשבע לאבתך לאבותם
ליצחק וליעקב ולא אתכם לבדכם אנני
כרת את הברית הזאת ואת האלה
הזאת כי את אשר ישנו פה עמנו עמו
היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר אינו
פה יעמנו היום כי אתם דינתם את
אשר ישכנו בארץ מצרים ואת אשר
יעברנו בקרב הגוים אשר עברתם
והראו את יצקו ואת גליתם
יען ואכן כסף וזהב אשר יעמם פן
ישככם איש או אישה או מי שפחה או
שבט אשר לבנו פנה היום מינס יהוה
אלהינו ללכת ליעבר את אלהי הגוים
ההם פן ישככם ישרי שפרה ראשו ויענה
והיה כשמיעו את דברי האלה הזאת
והתכרך בלבנו לאמר שלום יהיה לי
כי בשררותי לבי אלך למינס ספות הרוה
אתה עמא הלא יאכה יהוה סלח לו כי
אז יעשן אף יהוה וקטאתו כאישה הוא
ורבצה בו כל האלה הכתובה כספר הזה
ומחה יהוה את שמו מתחת השמים
והברילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל
ככל אלות הברית הכתובה כספר
התורה הזה ואמר הדור האחרון

בניכם אשר יקומו מאחריכם והנברי
אשר יבא מארץ רחוקה וראו את
מכות הארץ הזאת ואת תהלת אלה
אשר חלה יהוה בה נפריה ומלך
ישרפה כל ארצה לא המרינו ולא תצמח
ולא יעלה בה כל יעטב כמה פנת סדס
ועמדה אדמה ועבדים אשר הפך יהוה
כאפנו וכחמתו ואמרו כל הגוים יעלמה
יעשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי
האף העזול הזה ואמרו יעל אשר ענו
את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת
עמם בהו עיאו אתם מארץ מצרים
וילכו ויעברו אלהים אחרים וישתחוו
להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק
להם ויחראף יהוה בארץ הזאת
להביא עליה את כל הקללה הכתובה
כספר הזה ויתשם יהוה מעל אדמתו
כאף ובחמה ונקצף עזול
וישכם אל ארץ אחרת
כיום הזה הנסתרה ליהוה
אלהינו והנעלת לנו ולבנינו יעד
יעולם לעשות את כל דברי התורה
הזאת והיה כי באו עליך
כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר
עתיל פעך והטבת אל לבבך ככל הגוים
אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה וישבת
עד יהוה אלהיך וישמעת נקלו וכל אשר
אנכי מיצדך היום ובערך ככל לבבך
ובכל נפשך וישב יהוה אלהיך ארץ
שכונתך ורחמך וישב וקביצך מכל
הימים אשר הפינך יהוה אלהיך שמה

[Faint handwritten notes and scribbles at the bottom of the page, possibly bleed-through or marginalia.]

אם יהיה נדחך בקנה השמים מיטם
 יקבצך יהוה אלהיך ומיטם יקחך :
 והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר
 ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והונך
 מאבתך: ומל יהוה אלהיך את לבבך
 ואת לבב דוד עך לאהבה את יהוה אלהיך
 בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך :
 ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה
 יעל איבך ועל שונאיך אשר רדפוך :
 ואתה תשוב וישמעך בקול יהוה ועשת
 את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום
 והויתך יהוה אלהיך בכל מעשיך
 כפרי בטח ובפרי בהמתך וכפרי
 אדמתך לטובה כיישוב יהוה לשוב
 יצילך לפונם כאשר שיש על אבתך :
 כיתשבי נבקול יהוה אלהיך לישמר
 מצותיו וחקתיו הנתוכה כספר התורה
 הנה כיתשוב אל יהוה אלהיך ככל
 לבבך ובכל נפשך: כי המצוה
 הזאת אשר אנכי מצוך היום לאנפלא
 הוא ממך ולא דחה הוא לאכישמים
 הוא לאמר מייצלה לנו השמימה
 ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה
 ולא מיצור לים הוא לאמר מי יעבר
 לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו
 אתה ונעשה: כי קרוב אליך הדבר
 מאד כפיך ובלבבך לעשתו:
 ראה נתתי לפניך היום את
 החיים ואת הטוב ואת המות ואת
 הרע: אשר אנכי מצוך היום לאהבה
 את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר

מצותיו וחקתיו ומישפטיו וחייך ודבת
 וכרכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה
 בא שמה לרשתה: ואם יפנה לבבך
 ולא תשמע צוניהת והיטחית לאיהם
 אחרים ויעזבתם: העת לכס היום כי
 אבד תאבדון לא תאריכו ימים על
 האדמה אשר אתה עבר את הירדן
 לבוא שמה לרשתה: היצלת ככם
 היום את השמים ואת הארץ החיים
 והמות נתתי לפניך הברכה והקללה
 וכחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך:
 לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו
 ולדבקה בו כי הוא חיך וארך ימך
 לישבת על האדמה אשר נשבע יהוה
 לאבתך לאברהם ליעקב וליעקב
 לתת להם:
 וילך משה וידבר את הדברים
 האלה אל כל ישראל: ויאמר אלהם
 כן מאה ועשרים שנה אנכי היום
 לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר
 אלי לא תצור את הירדן הזהו יהוה
 אלהיך הוא עבר לפניך הוא ייטב
 את הנוים האלה מלפניך וירשתם יהושע
 הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה ויעשה
 יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג
 מלכי האמרי ולא רצם אשר השמיד
 אתם: ועתה יהוה לפניכם ועשיתם
 להם ככל המצוה אשר צוית אתכם:
 חזקו ואמיצו אל תדאו ואל תעריצו
 מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך
 עמך לא ירפך ולא יעזבך:

ויקרא משה ליהושע ואמר
 אלזלצני כל ישראל חוקאמיזכאתה
 תבואאתהעסהוהאלהארץ אשר
 נשבינ יהוה לאבתם לתת להם ואתה
 תנהלנה אותם ויהוה הוא ההלך לפניך
 הוא יהיה עמך לא ידפך ולא יעזבך
 לא תירא ולא תחת ויכתב משה את
 התורה הזאת ויתנה אל הכהנים נבי
 לוי הגשאים את ארון ברית יהוה ואל
 כל זקני ישראל ויניח משה אותם
 לאמר מקץ שבע שנים נביעד שנת
 השמיטה בחג הסכות בכואל ישראל
 לראות את פני יהוה אלהיך במקום
 אשר יבחר תקרא את התורה הזאת
 נגד כל ישראל באזניהם והקהל אתהינם
 האנשים והנשים והטף ורך אשר
 בשערך למען ישמעו ולמען ילמדו
 ויראו את יהוה אלהיכם ושמו לעשות
 את כל דברי התורה הזאת וכנהם אשר
 לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה
 אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על
 האדמה אשר אתם עברים את הירדן
 שפה לדשתה
 ויאמר יהוה אל משה הקרבו ימין לכות
 קרא את יהושע והתיצנו באהל מועד
 ואענו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל
 מועד וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויענו
 יעמוד הענן על פתח האהל ויאמר יהוה
 אל משה הנך שבב צם אכתך וקס העם
 הזה ונה אחרי אלהי נכרה ארץ אשר
 הוא בא שמה בקרבו ועזבו והפר את

ברית אשר כרתית אתה ויחרה אפי כונסיהווא
 ועונתים והסתרת לפני מהסוהיה לאכל
 ומצאהו רעות רבות וערות ואמר ביום
 ההוא הלא יל כי אין אלהי בקרבי מצאנו
 הרעות האלה וואנכי הסתר אסתור פני
 כוכהווא על כל הרצנה אשר יצשה נפשה
 אל אלהים אחרים ויעתה כתבו לכם את
 השירה הזאת ולמדה את בני ישראל
 שימה כפיהם למיץ תהיה ליה שירה הזאת
 ליעד נכני ישראל כי אני אנואל האדמה
 אשר נשבעתי לאבותי ונתתה לבדך שואל
 ושביעור שן ופנה אל אלהים אחרים ויעזבו
 ועאצוני והפר את ברית יהוה כי תמצאנו
 רעות רבות וערות ויעתה השירה הזאת
 לפני לעד כי לא תשכח מע זרעו כי ידענו
 את יעזרא אשר הוא יצשה יוסטרב אני אנואל
 הארץ אשר נשבעתי ויכתב משה את
 השירה הזאת ביום ההוא וילמד את בני
 ישראל ויניח את יהושע בקנוץ ואמר חוק
 ואמין כי אתה תביא את בני ישראל אל
 הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אחיה
 עמך ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה
 הזאת על ספר עד תבס ויניח משה את
 הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר ילקח
 את ספר התורה הזאת ושמעתם אתו מעד
 ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם סנדלעד
 כי אנכי ידעתי את מרדך ואת ערפך הקשה
 הן כי עודני חיינכם היום ממרים היתם
 עם יהוה ואף כי אחרי מותי הקהילין
 אלי את כל זקני שבטיכם וישטריכם
 ואדברה באזניהם את הדברים האלה

ויקרא משה ליהושע ואמר
 אלזלצני כל ישראל חוקאמיזכאתה
 תבואאתהעסהוהאלהארץ אשר
 נשבינ יהוה לאבתם לתת להם ואתה
 תנהלנה אותם ויהוה הוא ההלך לפניך
 הוא יהיה עמך לא ידפך ולא יעזבך
 לא תירא ולא תחת ויכתב משה את
 התורה הזאת ויתנה אל הכהנים נבי
 לוי הגשאים את ארון ברית יהוה ואל
 כל זקני ישראל ויניח משה אותם
 לאמר מקץ שבע שנים נביעד שנת
 השמיטה בחג הסכות בכואל ישראל
 לראות את פני יהוה אלהיך במקום
 אשר יבחר תקרא את התורה הזאת
 נגד כל ישראל באזניהם והקהל אתהינם
 האנשים והנשים והטף ורך אשר
 בשערך למען ישמעו ולמען ילמדו
 ויראו את יהוה אלהיכם ושמו לעשות
 את כל דברי התורה הזאת וכנהם אשר
 לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה
 אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על
 האדמה אשר אתם עברים את הירדן
 שפה לדשתה
 ויאמר יהוה אל משה הקרבו ימין לכות
 קרא את יהושע והתיצנו באהל מועד
 ואענו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל
 מועד וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויענו
 יעמוד הענן על פתח האהל ויאמר יהוה
 אל משה הנך שבב צם אכתך וקס העם
 הזה ונה אחרי אלהי נכרה ארץ אשר
 הוא בא שמה בקרבו ועזבו והפר את

ואינידה כס את הימים ואת הארץ כי דינתי
 אחרי כותל כי השחת תשחתן וסרתם מן
 הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרועה
 באחרית הימים כי תנישו את הר'נביעני יהוה
 להביעו כמי ציטה ידיכם וידבר משה באזני כל
 קהל ישראל את דברי השידה הזאת עד המס:

האזינו הימים ואדברה
 ייערף כמטר לקח
 כשיצרים עלי דשא
 כי ישם יהוה אקרא
 העורמים פצלו
 אל אמונה ואין עול

ישחת לו לא בני מומם
 יהוה הנבילי זאת
 הלא הוא אביך קנך

זכר ימות יעלם בניו שטנדרור
 כהנחיל יליזן גוים

ינבגלית צמים
 כי חלק יהוה יצמו
 יכנאוהו בארץ מדבר
 יסבנהו יבוננהו
 כנשר יצדקנו על נחליו ירחף
 יהוה סד ינחנו
 ירכבהו על כמות ארץ
 וינקהו רבש מקלע
 חמאת בקר וחלב צאן
 בני כישן ויעתודים
 ודם ינבת שיהחמר
 שמנת ינבת כשית
 וינבל צור ישעתו

והיטבני הארץ אכרי פי
 תל כטל אמרתי
 וכרביים יעל יעשב
 הכו נל לא להני
 כי כל דרכו מיטפט
 יעדיק וישר הוא
 הור יעקיש ופתלתל
 יעם נבל ולא חכם
 הוא יעשך ויכנך

ישאל אכך ויעדך וקנך ויאמרו לך

כהפריחו בני אדם
 למספר בני ישראל
 יעקב חכל נחלעו
 וכתהו ליל ישמן
 יענהו כאישון יענו
 יפריט כנפיו יקחהו יטאהו על אנדקו
 ואין יצמו אל נכר
 ויאכל תנוכת שדי
 וישמן מחלבי ישינור
 יעב חלב כרים ואילים
 יעב חלב כליות חטה
 וישמן ישרון ויביעט
 ויטיט אלוה יניטהו
 יקנאהו בזרים

יזכחו לטרים לא אלה	:	בהיענת יכעסוהו
חדשים מקרב נאו	:	אלהים לא ידעם
יעור ילדך תשי	:	לא ישיצרום אבתכם
ורא יהוה וינאץ	:	ותשסח אל מחללך
ויאמר אסתירה נעימהם	:	מכעס בניזובנתו
כידור תהפכת המה	:	אראה מה אחריתם
הם קנאוני בלא אל	:	כעם לא אמן כם
ואני אקניאם בלא יצם	:	כיעסוני בהנליהם
כי איש קדחה כאפי	:	כעני נכל אבעיסקם
והאכל ארץ ויכלה	:	ותיקד יעד ישאול תחתית
אספה על מורי צות	:	ותלהט מוסדי הרים
מזירי עב ולחמי רישף	:	חיני אכלה כם
וישן טהמת אשלח כם	:	וקטב מרירי
מחזין תשכל חרב ומחודים אימה	:	יצם חמת זחלי יצפר
אמרת אנאיהם	:	גם כחורנס בתולה יזנק יצם ארטי שיניה:
לולי כי צם אויב אנור	:	אשכיתה מאנוש זכרם
פן יאמרו ידנרמה	:	פן ינכרו ערימו
כי נני אכר יצנות המה	:	ולא יהוה פיעל כל זאת
לו חכמו ישכילו זאת	:	ואין בהם תבונה
איכה ידדף אחד אלף	:	יבינו לאחריהם
אם לא כי ערם מרם	:	ויטנים ינסור כנה
כי לא כנודטו עורם	:	ויהוה הסערם
כי טנפן סדם נפנם	:	ואיבינו פלילי
יענבמו יענבי ריש	:	ומיטרמת יעמדה
חמת הננים יינם	:	אישבלת מורת למו
הלא הוא כמס יעמדי	:	וראש פתנים אכור
לי נקם וישלכ	:	הדום באועת
כי קרוב יום אידם	:	לעת המוט רגלם
כי ידן יהוה יצמו	:	וחיש יעדת למו
כי ידאה פי אולת יד	:	ויצלי עבדיו יתנחם
ואמר אי אלהימו	:	ואפס יענורו יעזוב

אישר הלב זכח יכנו יאכלו	:	יגור חסיו בו
יקומו ויעורכם	:	ייתו יין נסיכם
ראו יצתה כי אני הוא	:	יהי יעליכם סתרה
אני אמי תואחיה	:	ואין אלהים יגמדי
ואין מידי מציל	:	מחצתי ואני ארפא
ואמרתי חי אנכי לעולם	:	כי אטא אל שמים ידי
ותאחז במיטפתי ידי	:	אם ישנותי טרק הרבי
ולמיטנאי אשלם	:	אשיב נקם לי צרי
והרבי תאכל בשר	:	אשכיר חני מדם
מראש פריצות אויב	:	מדם חלל ושביה
כיום יגמדי ויקום	:	הרענו גוים יצמו
וכפר אדמתו יצמו	:	ונקם ישיב לעריו

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת כאונו העם הוא והושיע בן ענן ווימל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אלהם שימו לבנכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תיננס את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת כי לא דבר רק הוא מכנס כי הוא חייבכם

אותי בתוך בני ישראל לוכי מנע תראה אתה ארץ ושמה לא תכוא אלה ארץ אשר אני נתן לבני ישראל :

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משיצור למו הופיי צמח פארן ואתה מרכבת קדיש מיביעו אשדת למו אף חכב עמים כל קדישו בידך והסתגולו לך ייטא מדברתיך תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב ויהי כי שרין מלך בהתאסף ראשי עם יחד

ובדבר הזה תאריכו עינים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן ישמה לרשתה וידבר יהוה אל משה ביצנס היום הזה לאמר עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר יעל פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה וזמת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר והאסף אל עמיו על אשר מעלתם כי בתוך בני ישראל כמי מריתם קדיש מדבר יצן על אשר לא קדשתם

וימת שם משה עבד יהוה בארץ
 מואב על פי יהוה: ויקבר אתו בני
 בארץ מואב מול בית פעור ולא
 ידע איש את קברתו עד היום
 הוזה: ומשה בן מאה ויצטרם
 שנה במתו לא כהנה יצגו ולא
 גם לחה: ויבכו בני ישראל
 את משה בערבת מואב שלשים
 יום ויהמו מי בני אבל משה:
 ויהושיע בן נון מלא רוח חכמה
 כי סמך משה את ידיו עליו
 וישמעו אליו בני ישראל
 ויעשו כאשר צוה יהוה
 את משה: ולא קם
 נביא עוד בישראל
 כמשה אשר ידעו
 יהוה פנים אל פנים:
 לכל האתרת
 והמופתים אשר
 שלחו יהוה
 ליצוה בארץ
 מצרים לפריעה
 ולכל יצגו
 ולכל ארעו:
 ולכל הד
 החזקה ולכל
 המודא העול
 אשר יצגה
 משה
 ליצני כל
 ישראל:

ויהי אהרי מות משה עבד יהוה ואמו
 יהוה אלי הושיע בן נון משרת משה
 לאמר: משה יצדמת וינתה קום
 יצב אתה ירדן הזה אתה וכל העם
 הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם
 לבני ישראל: כל מקום אשר תדרך
 כף רגלכם בו לכם נתתו כאשר דברתי
 אל משה: מה מדבר והלכנון רזה ויעד
 הנהר הגדול נהר פרתי כל ארץ החתים
 וערבים הנדול מבוא הישמים יהיה
 גבלכם: לא יתיצב איש לפניך כל ימי
 הייך כאשר הית יצם משה אהיה
 יצמד לארפך ולא איענך: חוק ואמין
 כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ
 אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: ורק
 חוק ואמין מאד לישמר לעשות ככל
 התורה אשר יצד משה יצבדי אל
 הסוד ממנו ימין ושמאל למינן תשכל
 ככל אשר תלך: לא ימוש ספר התורה
 הזה מפך והעתבו יומם ולילה למינן
 תשמר לעשות ככל הניתוב בו כי אז
 תצליח את דרכך ואז תשפילו הלווא
 יצויתך חוק ואמין אל הערין ואל תחת
 כי יצמד יהוה אליהך ככל אשר תלך:
 ויעני הושיע את ישראל ויעני
 לאמר: יצברו בקרב המחנה ויענו את
 העם לאמר: הכנו לכם צרה כי ניצור
 ישליטת ימים אתם יצבים אתה ירדן
 הזה לבוא לרשת את הארץ אשר
 יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה:
 ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה

אמר יהושיע לאמר: זכור את הדבר
 אשר צוה אתכם משה יצבד יהוה
 לאמר יהוה אלהיכם מנח לכם וערנן
 לכם את הארץ הזאת: נשיכם טפכם
 ומקנכם ייטבו בארץ אשר נתן לכם
 משה כי יצבר הירדן ואתם תעברו
 חניטים לפני אחיכם כל גבורי החיל
 ויצרתם אותם: עד אשר יעיה יהוה
 לאחיכם ככם וירשונם המה את הארץ
 אשר יהוה אלהיכם נתן להם וישבתם
 לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר
 נתן לכם משה יצבד יהוה כי יצבר הירדן
 מזרח השמים ויענו את יהושיע לאמר
 כל אשר צויתנו נעשה ואל כל אשר
 תשלחנו נלך: ככל אשר שמיענו אל
 משה כן נשמיע אלך רק יהיה הענה
 אליהך יצבד כאשר היה יצם משה:
 כל איש אשר יצד את הפך ולא ישמיע
 את דברך לכל אשר תצונו יומר רבך
 חוק ואמין:

וישלח יהושיע בן נון מן השטים שנים
 אנשים כרגלים הרש לאמר ליכו ראו
 את הארץ ואת יריחו ויכוננו: באו בית
 אישה זונה וישנה רחב וישכבו שמה ואמרו
 לכלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה
 הלילה מבני ישראל להפר את הארץ:
 וישלח כלך יריחו אל רחב לאמר הוצא
 האנשים הכאים אליך אשר באו לכיתך
 כי להפר את כל הארץ באו: ותקח האשה
 את שני האנשים ותצפנו ותאמר: כן
 באו אלי האנשים ולא ידעתו מאין הם:

וְאָמַרְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
מִפְּנֵי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה כִּי עָבְרוּ כִּדְרוֹן
נִבְרָתוֹ מִיְּהוּדָה וְהָיוּ הָאֲנָכִים הָאֵלֶּה
לְזָרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲדֵי עוֹלָם וַיִּעָשׂוּ
כִּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאִשֶׁר יָצָה יְהוֹשִׁיעַ
וַיִּשְׁאוּ שְׁתֵּי יִשְׂרָאֵל אֲנָכִים מִתּוֹךְ הַדְּרוֹן
כְּאִשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֶל יְהוֹשִׁיעַ לְמַסְפָּר
יִשְׁבְּטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְרוּ יָנֹכַח אֶל
הַמְּלֹךְ וַיַּעֲזוֹב טַבִּי וַיִּשְׁתַּחֲוֶי יִשְׂרָאֵל
אֲנָכִים הַקִּים יְהוֹשִׁיעַ מִתּוֹךְ הַדְּרוֹן
הַחַת מִצַּבְרֵי הַהַר הַנֶּחֱסֵם נִשְׁאֵי אֲרוֹן
הַבְּרִית וַיְהִי יוֹם הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּהְיֶה הַנֶּחֱסֵם
נִשְׁאֵי אֲרוֹן עַמִּידִים עַתּוֹךְ הַדְּרוֹן
יַעֲרֹת כָּל דָּבָר אִשֶׁר יָצָה יְהוָה אֶת
יְהוֹשִׁיעַ לְדַבֵּר אֶל הַיָּנֹכַח כְּלֵי אִשֶׁר יָצָה
מִשָּׁה אֶת יְהוֹשִׁיעַ וַיִּמְהַר הַיָּנֹכַח וַיַּעֲבְרוּ
וַיְהִי כְּאִשֶׁר תָּסֵב כָּל הַיָּנֹכַח לְעֹבֵר וַיַּעֲבְרוּ
אֲרוֹן יְהוָה וַהֲכִנְיָם לְפָנֵי הַיָּנֹכַח וַיַּעֲבְרוּ
בְּנֵי דָאוֹב וּבְנֵי עֲדֻוָּה וְהָעִי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה
הַמִּטִּים לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאִשֶׁר דָּבַר
אֵלֶיּהֶם מִשָּׁה: כֹּאֲרֵכִים אֶלְפָּה חֲלוּצֵי
הַיָּנֹכַח עָבְרוּ לְפָנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה אֶל
יַעֲרֹבוֹת יְרִיחוֹ:
בְּיוֹם הַהוּא עָדַל יְהוָה אֶת יְהוֹשִׁיעַ וּבִעֲנֵי
כָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּדְרֹאוּ אֶת כְּאִשֶׁר יִדְרֹאוּ
אֶת מִשָּׁה כָּל יְמֵי חַיָּו:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשִׁיעַ לֵאמֹר: יָצָה
אֶת הַכְּהֵנִים נִשְׁאֵי אֲרוֹן הַעֲדוֹת וַיִּצְלוּ
מִן הַדְּרוֹן וַיַּעֲזוּ יְהוֹשִׁיעַ אֶת הַכְּהֵנִים
לֵאמֹר: עֲלוּ מִן הַדְּרוֹן: וַיְהִי כִּי עָלוּ
הַכְּהֵנִים נִשְׁאֵי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה מִתּוֹךְ

הַדְּרוֹן עָתָּה כְּפֹת רַגְלֵי הַכְּהֵנִים אֶל
הַחֲרֹבָה וַיִּשְׁבּוּ מִיְּהוּדָה לְמַקּוֹמְסוּלֵט
כְּתִמּוֹל יִשְׁלִיטוֹב יַעֲלֵי כְּעֲדוֹתֵינוּ וְהָיָה
יַעֲלוּ מִן הַדְּרוֹן בִּינְשׂוֹר לְהַדִּישׁ הַרְאִשׁוֹן
וַיִּחַנּוּ בְּגֵל מִקְעָה מִזֶּרֶח יְרִיחוֹ: וְאֵת
יִשְׁתִּים יַעֲשֶׂה הָאֲנָכִים הָאֵלֶּה אִשֶׁר
לְקַחוּ מִן הַדְּרוֹן הַקִּים יְהוֹשִׁיעַ בְּגֵל:
וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשֶׁר
יִשְׁאֲלוּן בְּכֵם מִחַר אֶת אֲמוֹתֵיכֶם לֵאמֹר
מַה הָאֲנָכִים הָאֵלֶּה: וְהוֹדִיעֶתֶם אֶת
בְּכֵם לֵאמֹר נִבְיֵי שָׁה עָבְרוּ יִשְׂרָאֵל
אֶת הַדְּרוֹן הַזֶּה: אִשֶׁר הוֹכִישׁ יְהוָה
אֵלֵיכֶם אֶת מִי הַדְּרוֹן מִפְּנֵיכֶם יַעֲרֹ
יַעֲרֹכֶם כְּאִשֶׁר יַעֲשֶׂה יְהוָה אֵלֵיכֶם
לִים סוֹף אִשֶׁר הוֹכִישׁ מִפְּנֵי עֲנֵי עֲנֵינוּ
לְכִי עֲדֵי מִלְּעַמֵּי הָאָרֶץ אֶת יְהוָה
כִּי חֹזְקָה הִיא לְמִעַן יִדְאֶתֶם אֶת יְהוָה
אֵלֵיכֶם כָּל הַיָּמִים:
וַיְהִי כִשְׁמַעְכֶם מִלִּכֵי הָאֲמֹלִי אִשֶׁר
בִּיעֲבַר הַדְּרוֹן: וְמֵהוּל מִלִּכֵי הַכְּנַעֲנִי
אִשֶׁר יַעֲלֵי הִכָּה אֶת אִשֶׁר הוֹכִישׁ יְהוָה
אֶת מִי הַדְּרוֹן מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרֹ
עָבְרוּ וַיִּמַּסּ לְכֵם וְלֹא הִיָּכֶם עוֹד
רוּחַ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעֵת הַהוּא אָמַר יְהוָה אֶל יְהוֹשִׁיעַ
עֲשֵׂה לְךָ חֲרֹבוֹת עָרִים וְשׂוֹב מִלְּאֵת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁתַּחֲוֶי: וַיִּנְשְׁלוּ יְהוֹשִׁיעַ
חֲרֹבוֹת עָרִים וַיִּכַּל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
נִלְעֵת הַעֲרֵלוֹת: וְהָהֵרֶבֶר אִשֶׁר מִלְּ
יְהוֹשִׁיעַ כָּל הַיָּנֹכַח הִיָּנֵם מִעֲרֵי הַחֲטָיִם
כָּל אֲנָשֵׁי הַמְּלָחָמָה מִתּוֹ כְּמִדְּבַל כְּדָרְךְ

בנאתם ממערים כי מליכם היו כל הינם
הינאיס וכל העם הילדים במדבר
בדרך בנאתם ממערים לא מלו: כי
ארבינים ישנה הלכו בני ישראל כמנו
יעדתם כל העני אנשי הכלחמה הינאיס
ממערים אשר לא יטמיעו בקול יהוה
אשר נטכני יהוה להם לבלתי דאותנ
את הארץ אשר נטכני יהוה לאכתם
לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ואת
בנאתם הקיס תחתם אתכם כל יהושינ
כיערליס היוכי לא מלו אותם בדרך:
ויהי כאשר המו כל העני להכול וישנו
תחתם במחנה יעד היותם:

ויאמר יהוה אל יהושינ היום
גלות את חרפת מערים מעלכם ויקרא
שם המקום ההוא גל יעד היום הזה:
ויחננו בני ישראל בגל יעדו את
הפסח בארבינה אשר זום לחדש שנת
ביערות דיהו: ולאכלו מעבור הארץ
ממחרת הפסח מינות וקלוי מינעם
היום הזה: וישלפת המן ממחרת ל
כאכלם מעבור הארץ ולא היה יעד
לכני ישראל מן ויאכלו מתנואת ארץ
כנען בשנה ההיא: ויהי
בהיות יהושינ ביריחו וישא יעדו
ויראוהנה אישינ כמד לגעו וחרבו ה
ישלופה בידו וילך יהושינ אליו ויאכו
לו הלט אתה אם ליערני: ויאמר לא
כי אני אשר נבא יהוה עתה כאתי ויעל
יהושינ אל פניו ארבעה וייתחוו ויאמר
לומה אדני מדבר אלי יעברו: ויאמר

ישר נבא יהוה אל יהושינ של נעלך
מיעל רגלך כי המקום אשר אתה
יעמד עליו קדיש הוא ויעני יהושינ
כנו ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני
ישראל אין יוצא ואין בא:

ויאמר יהוה אל יהושינ
ראה נתתי כידך את יריחו ואת מלכה
נמורי החיל: וספתם את העיר כל אנשי
הכלחמה הקף את העיר פעם אחת
כהתעשה שישה ימים: וישכנה הנה
ישאו שכנה שופרות הזבלים לפני
הארון וכיום השביעי תסבו את העיר
ישבינ פעמים והכהנם יתקיעו בשופרות:
והיה כמישך בקרן היזבל כישמינכם
את קול השופר ידעו כל העם תרוניה
גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ויעלו
העם איש נגדו ויקרא יהושינ עבן נון
אל הכהנים ואמר אלהם ישאו את
ארון הבית וישכנה הנהם ישאו
שכנה שופרות וזבלים לפני ארון יהוה:
ויאמר אל העם עברו וסבו את העיר
והחלוין יעבר לפני ארון יהוה: ויהי
כאמר יהושינ אל העם וישכנה הנהם
נשאים שכנה שופרות הזבלים
לפני יהוה יעברו ותקיעו בשופרות
וארון ברית יהוה הלך אחריהם והחלוין
הלך לפני הנהנם תקיע השפרות והנאמן
הולך אחרי הארון הלך ותקיע בשופרות:
ואת העם ענה יהושינ לאמר לא תריעו
ולאת שמיעו את קולכם ולא יצא מפיהם
דבר יד ויכ אברי אליכם הרי עוהו ינתם:

ויסכארוך יהוה את העיר הקף פעם
אחת וינאו המחנה ולינו נמחנה:
וישכם יהוה עבדך וישאו
הסהנים את ארון יהוה וישבעה הסהנים
נשאים שבעה יסופרות היכלים לפני
ארון יהוה הלכים הלך ותקיעו בשופרות
והחליון הלך לפנים והנאסף הילך
אחרי ארון יהוה הילך ותקויעו בשופרות:
ויסנו את העיר כיום השני פעם אחת
וישנו המחנה פה יצאו ששת ימים:
ויהי ביום השביעי וישכמו כיצלות
השחר ויסנו את העיר כמישפט הזה
שבע פעמים רק ביום ההוא סבנו את
העיר שבע פעמים: ויהי כפינסה שביעית
תקיעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע
אל העם הר"ע כי נתן יהוה לכם את
העיר: והיתה העיר חרס היא וכל אשר
בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה היא
וכל אשר אתה נבית כי החכמתה את
המלאכים אשר שלחנו: ורק אתם
ישכרו מן החרס פן תחרו מן ולקחתם
מן החרס וישלח את מחנה ישראל
לחרס וינכרתם אותו: וכל כסף זהבונלי
נחשת וברזל קדיש הוא ליהוה אויבר
יהוה יבוא: ויריע העם ויתקיעו בשופרות
ויהי כשביעית העם את קול השופרות ויעו
העם תרוינה עזולה ותפל החומה תחתה
וייעל העם העירה איש נגדו וילכו את
העיר: ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש
ועד אשה מנער ועד זקן ועד שר וישה
וחמור לפי חרב: ולישנים האנשים

המרגלים את הארץ אמר יהוה עבדך
בית האשה הזונה והויעאו מיטם את
האשה ואת כל אשר לה כאשר
נשבעתם לה: והויעאו הנערים המרגלים
ויצאו את רחב ואת אביה ואת אמיה
ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל
מישפחותיה הויעאו וינחום מחויין
לכחנה ישראל: והעיר שרפו כאיש
וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי
הנחשת והברזל נתנו אויבר בית יהוה:
ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת
כל אשר לה החיה יהושע ותשכנוק
ישראל עד היום הזה כי החביאה את
המלאכים אשר שלח יהוה שני לרגל
את יריחו: וישבע יהושע בבעת ההיא
לאמר אורח האיש לפני יהוה אשר
יקום ונסה את העיר הזאת את יריחו
בבטרו ייסדנה וכי עירו ייבדלתיה:
ויהי יהוה את יהושע ויהי
ישבעו בכל הארץ: וימעלו בני
ישראל מעל סחרם ויקח יעבן מן כרמי
בן זכרי בן זרח למטה יהודה מן החרס
ויחר אף יהוה ככני ישראל:
וישלח יהוה אנשים
מיריחו ויעו אשר עם בית און מקדם
לבית אל ויאמר אליהם לאמר עליו
ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו
את העיר: ויישבו אל יהושע ויאמרו
אליו אל ייעל כל העם כאלפים איש
או כשלש מאות אלפים איש יעלו ויכו
את העיר אל תניע שמה את כל העם

כי מיצט הכה: וייעלו מן העם יטבה
כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי
העז: ויכו מהם אנשי העז בשלשים
וישהו איש וידדום לפני השער עד
השברים ויכוס במזרד וימס לבנה העם
ויחי למים: ויקרעו הושע שמלרצו
ויפיל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד
היערב הוא וזקני ישראל וייעלו יעפר
על ראשם: ויאמר יהושי' צאהה ארצי
יהוה למה היעברת היעביר את העם
הזה את הירדן לתת את הטביד האמרי
להאבירנו ולוהוא לנו ונשב בני צר
הירדן: בי ארצי מה אמר אחרי אשר
הפך ישראל יערף לפני איביו: וישמעו
הכנעני וכלי שכי הארץ ונסכו עלינו
והכריתו את שבטנו מן הארץ וצורה
תעשה לשמך הגדול:

ויאמר יהוה אלי יהושי' קם
לך למה זה אתה נפל על פניך וחטא
ישראל ונסו יעברו את כרית אשר
עויתו אותם ונסו לקח מן החרב ונסו
גנבו ונסו טחשו ונסו שמוי כליהם: ולא
יבזבו בני ישראל לקר לפני איביהם יערף על
לפני איביהם כיהו ילדס לא אוסף להיות
יעבכם אסלא תשמיהו החרס מקרבכם:
קם קדיש את העם ואמרת התקדשו
למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל
חרס בקרבך ישראל לא תוכל לקום
לפני איביך יעד הסדכם החרס
מקרבכם: ונקרבתם במקדש ליטבתיכם
והיה השבט אשר ילכדנו יהוה יקת

למיטפחות והמיטפחה אשר ילכדנה
יהוה תקרב לבתים והבית אשר
ילכדנו יהוה יקרב לגברים: והיה הנלכד
מחרס ישרף כאש אתו ואת כל אשר
לו כי עבר את צרית יהוה וזכי עשירה
נבלה בישראל:

וישכם יהושי' עבנקר ויקרב את
ישראל לישבטיו וילכד שבט יהודה:
ויקרב את מיטפחת יהודה וילכד את
מיטפחת הזרחי ויקרב את מיטפחת
הזרחי לגברים וילכד זכדי: ויקרב את
ביתו לגברים וילכד עכן בן זכרי בן זכרי
בן זרח למטה יהודה: ויאמר יהושי' ע
אל עכן בני שים נא כסוד ליהוה אלהי
ישראל והן לו הודו והגדו נא לי מיה
עשית אל תכחד ממני: וייען עכן את
יהושי' ויאמר אמנה אנכי חטאתי
ליהוה אלהי ישראל וכנאת וכנאת
עשית: וואראה בשלל אדרת שגער
אחת טובה וכאתים: וישקלים כסף
ולישון זהב אחד חמישים שקלים משקלו
ואחמדם ואקחם והנסט ממני כנארין בתוך
האהלי והכסף תחתיה: וישלח יהושי' ע
מלאכסו וידעו האהלה והעהטמונה באהלו
והכסף תחתיה: ויקחום מתוך האהלו וצאו
אל יהושי' ואל כל בני ישראל ויעקם לפני
יהוה: ויקח יהושי' את עכן בן זרח ואת
הכסף ואת האדרת ואת לישון הזהב ואת
בניו ואת בניו ואת שורו ואת חמורו ואת
צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל
ישראל יצמו ויעלו אתם עמק עכור:

ויאמר יהושע מה עברתו יצורך יהוה
ביום הזה וידעו אתו כל ישראל אבן
וישרפו אתם באש ויסקלו אתכם
באבנים ויקימו עליו על אננים גדול
יעדהיום הזה וישב יהוה מחרון אפו
על בני קראשכ המקום ההוא עמק
עבוד עד היום הזה:

ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא
ואל תחתק עמך את כל יצב הכלחמו
וקום יעלה היציר אהנת בידך את
כלך היציר ואת יצמו ואת יצירו ואת
אריצו ויעשית ליע ולמלכה באשר
יעשית ליריחו ולמלכה רק שלירה
ובהמתה תנו לכם ימים לך ארבל יציר
כאחריה ויקם יהושע וכל יצב הכלחמו
ליצלות היציר ויבחר יהושע שלשים
אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה:
ויצו אתם לאמר דאו אתם ארבים
ליציר באחרי היציר אל תרחיקו מן
היציר מאד וזהייתם כלכם נכנסים:
ואני וכל היצב אשר אתי נקרב אל
היציר והיה פייצו לקראתנו כאשר
בראשנה ונסנו לפניהם וייצאו אחרינו
יעדהתקנו אותם מן היציר כי אמרו
נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו
לפניהם: ואתם תקמו מה אורב יצ
והורשתם את היציר ונתנה יהוה
אלהיכם בידכם: והיה כתפסנכ את
היציר תציתו אר היציר באש כדבר
יהוה תיעשו וראו יצית אתכם:
וישלחם יהושע וילכו אל המארב

וישנו כין בית אל ובין היצ מים ליע
וילץ יהושע בלילה ההוא בתוך היצם:
וישכב יהושע בנקר

ויפקד את היצב ויעל הוא וקני יצואל
לפני היצם היצ: וכל היצב הכלחמה
אשר אתו יצו וישנו ויכאונג היציר
ויהנו מצפון ליע והעבינו ובין היצ:
רקח נחמשת אלפים איש וישכאתם
ארב כין בית אל ובין היצ מים ליעיר:
וישימו היצם את כל הבחנה אשר
כיצפון ליעיר ואת יצבומים ליעיר וילך
יהושע בלילה ההוא בתוך היצמק:
ויהי כראות מלך היצ וימהלו וישכימו
ויצאו אנשי היציר לקראת ישראל
לכלחמה הוא וכל יצבו למועד לפני
היציר והוא לא ידע כי ארב לו מאחורי
היציר: וינגעו יהושע וכל ישראל
לפניהם וינסו דרך המדבר: ויוצקו
כל היצם אשר ביציר לדרך אחריהם
וירדפו אחרי יהושע ויעתקו מן העיר:
ולאנטאר איש בעי ובית אל אשר
לא יצאו אחרי ישראל וייצבו את
היציר פתוחה וירדפו אחרי ישראל:
ויאמר יהוה אל

יהושע צטה בכדון אשר בידך
אל היצ כי בידך אתנה ויטי יהושע
בכדון אשר בדו אל היציר: והאורב
קב עהרה ממקומו וירוצו פנטורת
ידו ויכאו היציר וילכו והימהרו ויצונו
את היציר באש: ויפסו אנשי היצ
אחריהם ויראו והנה עלה יצאן

וישלחם יהושע וילכו אל המארב
וישכב יהושע בנקר
ויפקד את היצב ויעל הוא וקני יצואל
לפני היצם היצ: וכל היצב הכלחמה
אשר אתו יצו וישנו ויכאונג היציר
ויהנו מצפון ליע והעבינו ובין היצ:
רקח נחמשת אלפים איש וישכאתם
ארב כין בית אל ובין היצ מים ליעיר:
וישימו היצם את כל הבחנה אשר
כיצפון ליעיר ואת יצבומים ליעיר וילך
יהושע בלילה ההוא בתוך היצמק:
ויהי כראות מלך היצ וימהלו וישכימו
ויצאו אנשי היציר לקראת ישראל
לכלחמה הוא וכל יצבו למועד לפני
היציר והוא לא ידע כי ארב לו מאחורי
היציר: וינגעו יהושע וכל ישראל
לפניהם וינסו דרך המדבר: ויוצקו
כל היצם אשר ביציר לדרך אחריהם
וירדפו אחרי יהושע ויעתקו מן העיר:
ולאנטאר איש בעי ובית אל אשר
לא יצאו אחרי ישראל וייצבו את
היציר פתוחה וירדפו אחרי ישראל:
ויאמר יהוה אל

העיר השמימה ולא היה בהם ידים
לנוס הנה והנה והעב הנס המדבר
נהפך אל הרודף והיו שיני וכל
ישראל דאובי לנד הארצ את העיר
וכי עלה יעשן העיר וישבו ויכו את
אנשי העיר ואלה יצאמן העיר
לקראתם ויהיו לישראל כחוק אלהי
ואלהי אלהי ויבואו ויבאו עליהם
יטרידו ופליטו ואת מלך העיר תפיטו
הי ויקדו אתו אל יהושיע ויהי ככלות
ישראל להרג את כל ישיבי העיר כשדה
כמדבר אשר רדפו בו ויעלו כלם לפי
חרכי עתה
וישב כל ישראל העיר ויכו אתה לפי
חרכי ויהי כל הנעלים כיום ההוא מאיש
ויצו אישה שנים יצטרף אלף כל אנשי
העיר ויהושיע לא השיב דו אשר נטה
ככדו יעז אשר החריס את כל ישיבי
העיר ורק הפהמה ושלל העיר ההיא
כזו להם יישראל כדבר יהוה אשר
צוה את יהושיע וישרף יהושיע את
העיר וישיבה תל עולם שממה יעז
היום הזה ואת מלך העיר תלה יעז
העיר יעז יעז העיר וכוונא היטמיט
צוה יהושיע וירידו את נבלת מן העיר
וישליכו אותה אל פתח שיער העיר
ויקמו יעזי כל אנכי גדולי יעז היום
הזה: אז יבנה
יהושיע מונח ליהוה אלהי ישראל
כהר יעזל כאשר צוה משה יעז
יהוה את בני ישראל ככתוב בספר

תורת משה מונח אנכי שלמות אשר
לאהנף עליו כדל ויעלו עליו יעלות
ליהוה ויזכרו שלמים ויכתביט יעז
האנכי את מיטנה תורת משה אשר
כתב לפני בני ישראל וכל ישראל וקנו
ויטריס וישפטו יעמדיס מזה ומזה
לארון נעך הכהנים הלויים נשא ארון
ברית יהוה כנר כאורח העיר אל מול הר
צדום והעיר אל מול הר עיבל כאשר
צוה משה עבד יהוה לברך את העם
ישראל כראשונה ואחר כך קרא את
כל דברי התורה הנרכה והקלה ככל
הכתוב בספר התורה: לא היה דבר מכל
אשר צוה משה אשר לא קרא יהושיע
נעך כל קהל ישראל והנשים והטף והעז
ההלך בקרבם: ויהי
כשכינ כל המליכס אשר מעבר הירדן
פחדו בשפלה ובכל חוף הים הגדול אל
מול אלבנון החתי והאמרי הפניני
הפרזי החוי והיכוסי ויתקבעו יחדו
להלחם ינס יהושיע וינס ישראל פה
אחר: וישבי בני יון
ישמיעו את אשר צוה יהושיע ליריחו
וליצו וייצו ויבנה במצודה וילכו
ויצטרפו ויקחו יטקיס בליס לחמוריהם
ונאדה יין בליס ומבקנים ומינדים:
ועצלות כלות ופטלאות כרגליהם וישיבו
כלות יעזיהם וכל לחם עירם יכש היה
נקדים: וילכו אל יהושיע אל המחנה
הגלגל ואמרו אליו ואל איטי ישראל מארץ
רחוקה באנו וינתה כרתו לנו מדינת:

ויהי כיום ההוא מאיש ויצו אישה שנים יצטרף אלף כל אנשי העיר ויהושיע לא השיב דו אשר נטה ככדו יעז אשר החריס את כל ישיבי העיר ורק הפהמה ושלל העיר ההיא כזו להם יישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושיע וישרף יהושיע את העיר וישיבה תל עולם שממה יעז היום הזה ואת מלך העיר תלה יעז העיר יעז יעז העיר וכוונא היטמיט צוה יהושיע וירידו את נבלת מן העיר וישליכו אותה אל פתח שיער העיר ויקמו יעזי כל אנכי גדולי יעז היום הזה: אז יבנה יהושיע מונח ליהוה אלהי ישראל כהר יעזל כאשר צוה משה יעז יהוה את בני ישראל ככתוב בספר

ויאמרו איש ישראל אל אחיו אולי
נקרב אתה יושב ואך אכרותך ברע
ויאמרו אל יהושע עבדך אנחנו
ויאמר להם יהושע מ'אתם ומאין
תבאו: ויאמרו אליו מארץ רחוקה
מאד באו עבדך ליטם יהוה אליהך
כי שמינו שמינו ואת כל אשר עשה
במצרים ואת כל אשר עשה לטוב
מלכי האמרי אשר ביצר הירדן
לפי חון מלך השבון ולינו מלך הבשן
אשר בעשתרות: ויאמרו אלינו וקיננו
וכל יטבי ארצנו לאמר קחו בידכם
עדה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם
אליהם עבדיכם אנחנו ועתה ברעו
לנו ברית: זה לחמנו חם היצידנו
אתו מבתינו ביום נאתנו ללכת אליכם
ועתה הפה יבטו והינקרים: ואלוה
נאדות היין אשר מלאנו חדישים
והנה התבקינו ואלה ילכתנו וננינו
בלו מרב הדרך מאד: ויקחו האנשים
מינידם ואת פי יהוה לא יטאלו: ויישש
להם יהושע שלום וכרת להם ברית
לחיותם וישבעו להם נשיא העדה:
ויהי מקנה שליטת ימים אחרי אשר
ברחו להם ברית וישמינו כי קרבים
הם אליו ונקרבו הם ייטבים: ויסעו
בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום
השלישי ועריהם גבעון והנפירה
ובארות וקרית יערים: ולא הוטסנו
ישראל כי נשבעו להם נשיא העדה
ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה

על הנשיאים: ויאמרו מ' הנשיא אל
כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה
אלהי ישראל ועתה לא נטל לנו
בהם: זאת נעשה להם והחיה אותם
ולא יהיה צלינו קנף על השכונים
אשר נשבענו להם: ויאמרו אליהם
הנשיאים יחיו ויהי חטבי יצנים וישאב
למים לכל העדה כאשר דברו להם
הנשיאים: ויקרא להם יהושע עבדך
אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר
רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם נקרבת
ישבים: ועתה אחרים אתם ולא יבית
מכם עבד וחטבי יצנים וישאב מים
לבית אלהי: ויינו את יהושע ויאמרו
כיהנר הע' לעבדך את אשר עשה
יהוה אלהיך את משה עבדו להתלכס
את כל הארץ ולהשמיד את כל יטבי
הארץ מפניכם ועירא מאד לנפשתנו
מפניכם ונעשה את הדבר הזה:
ועתה הננו בדרך כטוב וכישר בעיניך
לעשות לנו עשה: ויישש להם כן וייצו
אותם מיד בני ישראל ולא הרגום:
ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי יצנים
וישאב מים לעדה ולמזבח יהוה עד
היום הזה אל המקום אשר יסור:
ויהי כשמי עבדך ערק
מלך ירושלם מלכך יהושע את
היע ויחרימה כאשר עשה ליריחו
ולמלכה כן עשה ליעי ולמלכה וכי
השלימו יטבי נבעון את ישראל
ויהיו בקרבם: ויידאו מאד מי עיר

ויאמרו אליהם נשיאם מ' הנשיא אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נטל לנו בהם: זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה צלינו קנף על השכונים אשר נשבענו להם: ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהי חטבי יצנים וישאב למים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים: ויקרא להם יהושע עבדך אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם נקרבת ישבים: ועתה אחרים אתם ולא יבית מכם עבד וחטבי יצנים וישאב מים לבית אלהי: ויינו את יהושע ויאמרו כיהנר הע' לעבדך את אשר עשה יהוה אלהיך את משה עבדו להתלכס את כל הארץ ולהשמיד את כל יטבי הארץ מפניכם ועירא מאד לנפשתנו מפניכם ונעשה את הדבר הזה: ועתה הננו בדרך כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: ויישש להם כן וייצו אותם מיד בני ישראל ולא הרגום: ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי יצנים וישאב מים לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יסור: ויהי כשמי עבדך ערק מלך ירושלם מלכך יהושע את היע ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה ליעי ולמלכה וכי השלימו יטבי נבעון את ישראל ויהיו בקרבם: ויידאו מאד מי עיר

גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכל
 היא גדולה מן העיר וכל אנשי הגברים:
 וישלח אדני ערך מלך ירושלים אל
 הוהם מלך חברון ואל פראם מלך
 ירמות ואל יציע מלך לכיש ואל דביר
 מלך עגלון לאמר: עלו אלי ועורנו וננה
 את גבעון כי השלימה את יהושיע ואת
 בני ישראל: ויאספו ויעלו חמישרת
 מלכי האמרי מלך ירושלים מלך חברון
 מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון
 הסו וכל מחנהם ויהנו על גבעון וילחמו
 עליה: וישלחו אנשי גבעון אל יהושיע
 אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף
 ידיך מעטריך עליה אלנו מהרה
 והושיענו ויעורנו כי נקבעו אלינו
 כל מלכי האמרי ישיבי החרו: ויעל
 יהושיע מן הגלגלה הוא וכל עם
 המלחמה יצמו וכל גבורי החיל:
 ויאמרו יהוה אל יהושיע
 אל תירא מהם כי בידך נתתם לא
 יעמד איש מהם כפנך: ויבא אליהם
 יהושיע פתאום כל הלילה עליהם ויהנו
 ויהמם יהוה לפני ישראל ויכס מכה
 גדולה בגבעון וירדפם דרך מצילה
 בית חורן ויכס יד עזקה ויער מקדה:
 ויהי בנסם מפני ישראל הסכמו
 בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים
 גדולות מן השמים עד עזקה וימרו
 רבים אשר מתו כאנני הסד מאשר
 הרנו בני ישראל כחרכו
 אז ידבר יהושיע ליהוה ביום

תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל
 ויאמר לעיני ישראל שמי שבגבעון
 דום וירח כעמק אילון: וידס השמש
 וירח עמד עד יקסנו איביו הלא הוא
 כתוכה על ספר הישר ויעמד השמש
 בחצי השמים ולא אין לבוא כיום
 תמים ולא היה כיום ההוא לפניו
 ואחריו לישמע יהוה בקול איש כי
 יהוה נלחם לישראל:
 ויישב יהושיע וכל ישראל יצמו אל
 המחנה הגלגלה: וינסו חמישת המלכס
 האלה ויחבאו במצודה במקדה: ויער
 ליהושיע לאמר בנינו חמישרת
 המלכס נחנאים כמערה במקדה:
 ויאמר יהושיע עלו אנכם גדלות אל
 פי המערה והפקידו עליה אנשים
 לישמרם: ואתם אל תימדו וירדו אחרי
 איביכם חונתם אתם אל התננס לבוא
 אל יעריהם כי נתנס יהוה אליהם
 כידכם ויהי ככלות יהוה טעובני ישראל
 להכותם ככה גדולה מאד עדתמם
 והשרידם שרדו כהם ויבאו אל ערי
 הנבער: ויישבו כל העם אל המחנה
 אל יהושיע מקדה בשלום לא חרין
 לבני ישראל לאיט את ליטנו: ויאמר
 יהושיע פתחו את פי המערה והוציאו
 אלי את חמישת המלכס האלה מן
 המערה: וייצטובו וייצאו אליו את
 חמישת המלכס האלה מן המערה
 את מלך ירושלים את מלך חברון את
 מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון:

יום	יום	יום	יום	יום	יום
יום	יום	יום	יום	יום	יום
יום	יום	יום	יום	יום	יום

ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל
הושיע ויקרא יהושיע אל כל איש
ישראל ויאמר אל קצני אניטי
המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו
את דגליכם על צוארי המלכים האלה
ויקרבו וישימו את דגליהם על צואריהם
ויאמר אליהם יהושיע אל תיראו ואל
תחתו חזקו ואמינו כי ככה ייגשה לכל
איביכם אישראל אתם נלחמים אותם וינס
יהושיע את אחרי כן ויכיתם ויתלם על
חמישה עינים ויהיו הלויים על היצנים
עד היערב ויהי לעת בוא השמש ענה
יהושיע וידרום מיעל היצנים ויישלכם
אל הכיערה אשר נחבאו שם ויטכו
אנכם גדלות על פי המיערה עד יצגם
היום הזה:

ואת מקדה לכד יהושיע ביום ההוא
ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם אותם
ואת כל הנפש אשר כה לא השאיר
שריד וייגש למלך מקדה כאשר
עשה למלך יריחו:

וייגבר יהושיע וכל ישראל יצמו
ממקדה לבנה וילחם עם לבנה: וירתן
יהוה גם אותה ביד ישראל ואת כל לבנה
ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר כה
לא השאיר שריד וייגש למלך
כאשר עשה למלך יריחו:

וייגבר יהושיע וכל ישראל יצמו
מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה:
ויתן יהוה את לביש ביד ישראל וילכזה
ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש

אשר כה בכל אשר יגשה ללבנה:

אז יעלה הרום מלך נור
ליעור את לביש ויכהו יהושיע וארץ
יצמו עד בלתי השאיר לו שריד וייגבר
יהושיע וכל ישראל יצמו מלביש יעלנה
ויחנו עליה וילחמו עליה: וילכדוהו
ביום ההוא ויכהו לפי חרב ואת כל הנפש
אשר כה ביום ההוא החרים בכל אשר
ייגשה ללביש:

יהושיע וכל ישראל יצמו מינעלונה
חכרונה וילחמו עליה: וילכדוהו ויכהו
לפי חרב ואת מלכה ואת כל צדיה ואת
כל הנפש אשר כה לא השאיר שריד
ככל אשר יגשה לה לצלון ויחרם אותה
ואת כל הנפש אשר כה:

וייטב יהושיע וכל ישראל יצמו
דכרה וילחם עליה וילכדה ואת מלכה
ואת כל צדיה ויכהו לפי חרב ויחרים
את כל נפש אשר כה לא השאיר
שריד כאשר יגשה לחכרון כן יגשה
לדכרה ולמלכה וכאשר יגשה ללבנה
ולמלכה: ויכה יהושיע את כל הארץ

ההר והנגב והשפלה והאשרות ואת
כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת
כל הנשמה החרים כאשר ענה יהוה
אלהי ישראל: וינס יהושיע מקדיש
ברניע ועד יענה ואת כל ארץ גושן ועד
נביצון: ואת כל המלכים האלה ואת
ארינס לכד יהושיע פנים אחת בי יחזק
אלהי ישראל נלחם לישראל: וייטב
יהושיע וכל ישראל יצמו אל המהנה

ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל הושיע ויקרא יהושיע אל כל איש ישראל ויאמר אל קצני אניטי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את דגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את דגליהם על צואריהם ויאמר אליהם יהושיע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמינו כי ככה ייגשה לכל איביכם אישראל אתם נלחמים אותם וינס יהושיע את אחרי כן ויכיתם ויתלם על חמישה עינים ויהיו הלויים על היצנים עד היערב ויהי לעת בוא השמש ענה יהושיע וידרום מיעל היצנים ויישלכם אל הכיערה אשר נחבאו שם ויטכו אנכם גדלות על פי המיערה עד יצגם היום הזה: ואת מקדה לכד יהושיע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם אותם ואת כל הנפש אשר כה לא השאיר שריד וייגש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו: וייגבר יהושיע וכל ישראל יצמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה: וירתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת כל לבנה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר כה לא השאיר שריד וייגש למלך כאשר עשה למלך יריחו: וייגבר יהושיע וכל ישראל יצמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה: ויתן יהוה את לביש ביד ישראל וילכזה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש

ויהי כהוציאם את המלכים האלה אל הושיע ויקרא יהושיע אל כל איש ישראל ויאמר אל קצני אניטי המלחמה ההלכוא אתו קרבו שימו את דגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את דגליהם על צואריהם ויאמר אליהם יהושיע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמינו כי ככה ייגשה לכל איביכם אישראל אתם נלחמים אותם וינס יהושיע את אחרי כן ויכיתם ויתלם על חמישה עינים ויהיו הלויים על היצנים עד היערב ויהי לעת בוא השמש ענה יהושיע וידרום מיעל היצנים ויישלכם אל הכיערה אשר נחבאו שם ויטכו אנכם גדלות על פי המיערה עד יצגם היום הזה: ואת מקדה לכד יהושיע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה החרם אותם ואת כל הנפש אשר כה לא השאיר שריד וייגש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו: וייגבר יהושיע וכל ישראל יצמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה: וירתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת כל לבנה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר כה לא השאיר שריד וייגש למלך כאשר עשה למלך יריחו: וייגבר יהושיע וכל ישראל יצמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה: ויתן יהוה את לביש ביד ישראל וילכזה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש

הגלה: ויהי בשמיני י
יבין מלך חינור וישלח אל יובב מלך
מרון ואל מלך שמרון ואל מלך
אכשף: ואל המלכים אשר מצפון ה
נהר ובערבה נבב כנרות ובישלה ונננות
דור מים: הבעני ממזרח ומים והאמרי
והחתי והגרזי והינוסי נהר והחוי תחת
חרמון בארץ המצפה: ויצאו הם וכל
מחניהם יצמם יסדב כחול אשר על
ישפת הים לרב וקוס ורכב רב מאד:
ויערו כל המלכים האלה ויצאו ויחנו
יחדו אל בני נדוס להלחם ים ישראל:
ויאמר יהוה אל יהושיע
אל תירא מפניהם כי מחר פונת הזאת
אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל
את סוסיהם תעקר ואת מרכבתיהם
תשרף באש: ויצא יהושיע וכל ים
המלחמה עמו עליהם על מי מרום
פתאום ופרו בהם: ויתנס יהוה ביד
ישראל ויכוס וירדפוס יעד ינדון רפה
ועד משרפות מים ויעד בקעת מצפה
מזרחה וילם יעד בלתי השאיר להם
שריד: וייניש להם יהושיע באשר אמו
לו יהוה את סוסיהם עקר וארצ
מרכבתיהם שרף באש:
וישב יהושיע בעת ההיא
וילכד את חינור ואת מלכה הכה כחיני
בי חינור לפנים היא ראש כל הממלכות
האלה: ויכו את כל הנפיש אשר נה לפי
חרב החרם לא נותר מל נשמה ואת
חינור שרף באש: ואת כל צרי המלכני

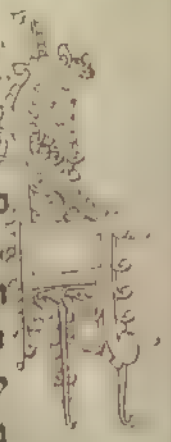
האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושיע
ויכס לפי חרב החרם אותם כאשר ינוה
מישה ענד יהוה: רק כל הערים העמדול
עלה לם לא שרפם ישראל וולתי את
חינור לנדה שרף יהושיע וכל שרף
הערים האלה והנהמה כוול להם בני
ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב
יעד השמדם אתם לא השאירו כל נשמה:
כאשר ינוה יהוה את מישה ינדון ינוה
מישה את יהושיע וכן יעשה יהושיע
לא הסיר דבר מכל אשר עשה יהוה את
מישה: ויקח יהושיע את כל הארץ הזאת
ההר ואת כל הננו ואת כל ארץ הצטון
ואת הישלה ואת היצנה ואת הר
ישראל וישלה תה: ומן ההר החלק
היצה ישיע ויעד בעל עד פנק ענד
הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם
לכד ויכס וימיתם: ים פנים יעשה
יהושיע את כל המלכים האלה למחמה:
לא היתה יעד אשר השלימה את בני
ישראל בלתי החוי יסבי נבנון אתהמל
לקחו במלחמה: כי מאת יהוה היתה
לחוק את לבם לקראת המלחמה את
ישראל למינן החריםם בלתי הזותלהם
תחנה מלמינן השמידם כאשר ינוה
יהוה את מישה:
יהושיע בעת ההיא ויכרת את הענקים
מן ההר מן חרמון מן דבר מן ענבו מל הר
יהודה ומל הר ישראל ים עריהם
החריםם יהושיע ולא נותר ענקים בארץ ננ
ישראל רק בענה בנת וכא שדוד נשאר:

יהושיע ויכרת את הענקים מן ההר מן חרמון מן דבר מן ענבו מל הר יהודה ומל הר ישראל ים עריהם החריםם יהושיע ולא נותר ענקים בארץ ננ ישראל רק בענה בנת וכא שדוד נשאר:

- מלך ידיו: אחד
- מלך העי אשר מצד בית אל: אחד
- מלך ירושלם: אחד
- מלך חרמון: אחד
- מלך ירמות: אחד
- מלך לכיש: אחד
- מלך ענלון: אחד
- מלך גור: אחד
- מלך רבו: אחד
- מלך ערד: אחד
- מלך חרמה: אחד
- מלך יערד: אחד
- מלך לבנה: אחד
- מלך יערים: אחד
- מלך מקדה: אחד
- מלך בית אל: אחד
- מלך הפוח: אחד
- מלך חפר: אחד
- מלך אפק: אחד
- מלך לשרון: אחד
- מלך מדון: אחד
- מלך חצור: אחד
- מלך שמרון מרדון: אחד
- מלך אכיש: אחד
- מלך תענך: אחד
- מלך מעז: אחד
- מלך קדיש: אחד
- מלך יקנעם לסמל: אחד
- מלך דור לפת דור: אחד
- מלך ציסי לגלגל: אחד
- מלך תרצה: אחד

כל מלכים שלטים ואחד:

ויהושיע וקן בא בנימין
ויאמר יהוה אליו אתה זקנה נא את
בנימין והארץ נשארה רבנה מאד
לרשתה ואת הארץ הנשארת כל
גלילות הפלשתים וכל הגשוריים: מן
השיחור אשר על פני מצרים ועד נבל
יעקרון יצפה לכניע החשב הכישת
סרע פלשתים היצת והאישוד
האשקלני הנתי והיעקוני והיעים:
מתמן כל ארץ הכנעני ומערה אשר
לידנים עד אפקה עד נבל האמרי:
והארץ הגבלי וכל הלכנו מזרח השמש
מביע עד תחת הרחרמן עד לבוא חמת:
כל שב' החרמן הלכנו עד משרפות
מים בל ידנים אנכי אוריטב מפני
בני ישראל וזק הפלה ליישראל בנחלה
כאשר יעיתך ויעתה חלק את הארץ
הזאת בנחלה לתשעת השבטים והצי
השכט המנשה יעמו הראובני והערי
לקחו נחלתם אשר נתן להם משה
בזמן הירדן מזרחה כאשר נתן להם
משה עבד יהוה: מיער עד אשר על
שפת נחל ארנון והיער אשר בתוך
הנחל וכל המישר מידבא עד דיבן:
וכל ערי סיחן מלך האמרי אשר מלך
בשכון עד נבל בני עמון והגלעד
ונבל הגשוריים והמיצת וכל הרחרמן
וכל הכשן עד סלכה: כל טמלכות עוג
בכשן אשר מלך כיצתרות ובאדריע
הוא נשאר מיתר הדפאים ויכם משה

וירשם: ולא הורישו בני ישראל
את הגשוריים ואת המיצת וישב
גשור ומיצת נקרב ישראל עד היום
הזה: רק לשכט הלוי לא נתן נחלה
אשר יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו
כאשר דבר לו: ויתן
משה למטה בני ראובן למישפתם:
ויהי להם הנבל מער עד אשר על
שפת נחל ארנון והיער אשר בתוך
הנחל וכל המישר יל מידבא: חטמן
וכל יעריה אשר במישור דיבן ובמות
ביעל ובית בעל מעון: ויהיה וקדמת
ומיצת: וקדיתם ושבמה וצור
השחר כהר היצק: ובית פצור ואשדוד
הפסגה ובית הישכות: וכל יערי המישר
וכל ממלכות סיחן מלך האמרי אשר
מלך בשטון אשר הכה משה ארנו
ואת נשיאי מדין את אוי ואת רקם
ואת ינור ואת חור ואת רכינע ונכי סיחון
ישבי הארץ: ואת בלעסן בעור
הקסס הרוב בני ישראל פחרב אל
חלליהם: ויהי נבל בני ראובן הירדן
ונבל ואת נחלת בני ראובן למישפתם
הערים והיעריהן: ויתן משה
למטה עד לבניע למישפתם: ויהי להם
הגבול יעור וכל יערי העל עד וחיצי ארץ בני
עמון עד ער עד אשר על פני רבה: ומחשון
יעדמתה ניצפה ונטעם וממחנים עד נבל
לדבר: ובית חרם ובית נמרה וסכות
ועפון יתר ממלכות סיחון מלך חשנון הירדן
ונבל יעד קטו יסכרת עבר הירדן מזרחה:

הלבנה יבנה באשר... בחרל ידו תכאונת את אשר... לא יתיה למעט תלויים...

זאת נחלת בניך למישפחתם היצרים
וחצריהם: ויתן משה
לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה
בני מנשה למישפחתם: ויהי גבולם
ממחנים כל הכשן כל ממלכות עוג
מלך הכשן וכל חות יאיר אשר בכשן
ששנים עיר: וחצי הגלעד ועשתרות
ואדריעירי ממלכות עוג בכשן לבני
מכיל בן מנשה לחצי בני מכיר למישפחתם:
אלה אשר נתן למשה בערבת מואב
מיצבר לירדן ירחו ממרחק:
ולשכט הלוי לא נתן משה
נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם
כאשר דבר להם:
ואלה אשר נתן בני ישראל בארץ
כנען אשר נתן להם אלעזר הכהן
ויהושיע בן נון וראשי אבות הסטות
לבני ישראל: כגדל נחלתם פאשר
צוה יהוה ביד משה לתת לתשיערת
המטות וחצי המטה: כי נתן משה
נחלה ישני המטות וחצי המטה מיצבר
לירדן וללויים לא נתן נחלה בתוכם:
כיהיו בני יוסף שני מטות מנשה
ואפרים ולא נתנו חלק ללויים בארץ
כיאם יעריב לישבת ומני שיהם למקנות
ולקנינים: כאשר צוה יהוה את משה
מן יצאו בני ישראל ויחלקו את הארץ
ויצאו בני יהודה אל
יהושיע בן נון ואמר אליו כלב בן יפנה
הקני אתה ידעת את הדבר אשר
דבר יהוה אל משה איש האלהים על

אודתי ועל אדותיך בקדש ברנע:
בן ארבעים שנה אנכי בשלח מיטה
יגד יהוה אתי מקדש ברנע לדגל
את הארץ ואיטב את דברי כאשר
יצם לבני: ואחי אשר יצלו יצמי המסיו
את לבנה יצם ואנכי מלאתי אחרי יהוה
אלהי: וישבני משה ביום ההוא לאמו
אם לא הארץ אשר דרכה רגלך פרה
לך תהיה לנחלה ולבניך יעריעלם כי
מלאת אחרי יהוה אלהי: ויצתה הנחלה
החיה יהוה אותי כאשר דבר זה
ארבעים וחמישים שנה מאז דבר יהוה
את הדבר הזה אל משה אשר הלך
ישראל במדבר ויצתה הנחלה היום
בזחמישים ומננים שנה: יצרני היום
חזק כאשר ביום שלח אתי משה
בכחי או וכבחי יצתה למלחמה לנאת
ולבוא: ויצתה הנחלה את ההר הזור
אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה
שמעת ביום ההוא כי ענקים ישם
וערים גדולות כיצרות אוילי יהוה אותי
והוריתם כאשר דבר יהוה: ויברנהו
יהושיע בן נון את חכרון כלב בן יפנה
לנחלה: על כן היה חכרון כלב בן
יפנה הקני לנחלה יצר היום הזה יצו
אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל
וישב חכרון לפנים קרית ארבע האדם
הגדול כי ענקים הוא והארץ שקטה
ממלחמה: ויהי הערל
למטה בני יהודה למישפחתם אל
גבול אדום מרפריגן נגבה מקיצר

ויהושיע בן נון
ואמר אליו כלב בן יפנה
הקני אתה ידעת את הדבר אשר
דבר יהוה אל משה איש האלהים על

ויהושיע בן נון ואמר אליו כלב בן יפנה הקני אתה ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלהים על

וְנָתַתְּ מִלְכָּה מִלְכָּה וְהָיָה וְהַתְּקַבְּלָה
 לִפְנֵי אֱלֹהֵי צִוְּרֵי הַסֶּהָר וּלְפָנַי יְהוֹשִׁיעַ בְּנֵן טוֹן
 וּלְפָנַי חַנּוּכָּאִים לֵאמֹר יְהוָה יְצַוֶּה אֶת
 מִשָּׁה לְהַתְּלִינֵנוּ נְחִלָּה בְּתוֹךְ אַחֲיֵינוּ וְיָתֵן
 לָהֶם אֶל־פִּי יְהוָה טְהִלָּה בְּתוֹךְ אַחֲיֵי
 אֲבוֹתָם: וַיִּפְּלוּ חַבְלֵי מַנְשֵׁה יִשְׂרָאֵל לְבֵן
 מֵאָרֶץ הַגְּלִיעָד וְהַבְּשָׁן אִשֶׁר מִיִּצְטָר
 לִידֹד: כִּי בָנוּת מַנְשֵׁה נְחִלוֹ נְחִלָּה בְּתוֹךְ
 בְּנֵי וְאָרֶץ הַגְּלִיעָד הִיא הַלְבֵנִי מַנְשֵׁה
 הַנּוֹתָרִים: וַיְהִי וְגַבֹּל מַנְשֵׁה מֵאֲשֶׁר
 חֲמַמְתָּת אִשֶׁר עַל־פְּנֵי שֶׁכֶם וְהִלֵּךְ
 הַגְּבֹל אֶל חִמְיָן אֶל־יִשְׁבֵי עֵין תַּפּוּחַ:
 לְמַנְשֵׁה הִיא אֶרֶץ תַּפּוּחַ וְתַפּוּחַ אֶל
 גְּבֹל מַנְשֵׁה לְבֵנֵי אַפְרַיִם: וַיִּרְדַּךְ הַגְּבֹל
 נְחִלָּה נִגְפָה לְנַחַל עֵרִים הַאֲלֹהִים
 לְאַפְרַיִם בְּתוֹךְ עֵרֵי מַנְשֵׁה וְגַבֹּל מַנְשֵׁה
 מִצַּפּוֹן לְנַחַל וַיְהִי תַנְצַתוֹ הַיָּמָה:
 נִגְפָה לְאַפְרַיִם וּצַפְתָּה לְמַנְשֵׁה וַיְהִי
 הַיָּס וְגַבֹּל וּבְאִשֶׁר יִפְנְעוּן מִצַּפּוֹן וּבִישְׁשׁוֹן
 מִמְּזוּרָה: וַיְהִי לְמַנְשֵׁה בִישְׁשׁוֹן וּבְאִשֶׁר
 בֵּית שֶׁאֵן וּבְנֵתִיה וּבִלְעָם וּבְנֵתִיה
 וְאֶת־יִשְׁבֵי רֶאֶר וּבְנֵתִיה וַיִּשְׁבֵי עֵין
 דֹּד וּבְנֵתִיה וַיִּשְׁבֵי תַעֲנֹךְ וּבְנֵתִיה
 וַיִּשְׁבֵי מַעֲדוֹ וּבְנֵתִיה שְׁלֹשֶׁת הַנְּפֹת:
 וְלֹא יָבֹל בְּנֵי מַנְשֵׁה לְהוֹרִישׁ אֶרֶץ
 הָעֵרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאֵל הַכְּנַעֲנִי לִשְׁנַת
 כְּאָרֶץ הַזֹּאת: וַיְהִי כִי חִזְקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכְּנַעֲנִי לְמַס וְהוֹרִישׁ לֹא
 הוֹרִישׁוּ: וַיִּדְבְּרוּ
 בְּנֵי יוֹסֵף אֶל־יְהוֹשִׁיעַ לֵאמֹר מִדּוֹן
 נָתַתָּה לִי נְחִלָּה גּוֹרֵל אֶחָד וְחַבֵּל אֶחָד

11821

וְאֵנִי עֹסֵת עַד אֲשֶׁר עֹרְכָה כִּרְכַּבִּי יְהוָה:
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשִׁיעַ אִם עִם רַב
 אַתָּה יְצִלְךָ הַיְצִיָּה וּבִרְאֵת לְךָ יִשָּׁם
 כְּאָרֶץ הַפְּרוּזִי וְהַרְפָּאִים כִּי אֵין לְךָ הַר
 אַפְרַיִם: וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יוֹסֵף לֹא יִמְנָע
 לָנוּ הַהַר וְרַכֵּב כְּרָחַל בְּכָל הַכְּנַעֲנִי הַיִּשָּׁן
 כְּאָרֶץ הַעֲמֵק לְאִשֶׁר כִּבְּתָה שְׁאֵן
 וּבְנֵתִיה וּלְאִשֶׁר כִּי צִמְקֵי יוֹדֵי צֹל: וַיֹּאמֶר
 יְהוֹשִׁיעַ אֶל־בֵּית יוֹסֵף לְאַפְרַיִם וּלְמַנְשֵׁה
 לֵאמֹר יִנְסֹרְכָה אַתָּה וְכַח עֲדוּל לְךָ לֹא
 יִהְיֶה לְךָ גּוֹרֵל אֶחָד: כִּי הִרְיֵה לְךָ כִּי
 יֵיעַר הוּא וּבְרֵאֲתוֹ וְהַיּוֹלֵךְ תַנְצַתוֹ כִּי
 תוֹרִישׁ אֶת־הַכְּנַעֲנִי כִּי רַכֵּב כְּרָחַל לֹא
 כִּי חֹזֵק הוּא:

וַיִּקְהִלוּ בְלֵיעָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלֹחַ
 וַיִּשְׁבְּנוּ שָׁם אֶת־אֵהֵל מוֹיֵד וְהָאָרֶץ
 נִבְבִּישָׁה לְפָנֵיהֶם: וַיִּתְּרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אִשֶׁר לֹא חִלְקוּ אֶת־נַחֲלָתָם יִשְׁבֵיָה
 יִשְׁבֻטִים: וַיֹּאמֶר יְהוֹשִׁיעַ אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל יַעַד אַנְהָ אַתֶּם מִתְרַפֵּס לְבֹא
 לְרִשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ אִשֶׁר עָתָּה לְכַס יְהוָה
 אֵלֶּה: אֲנִי תִכְסוּהוּ לְכַס־שֵׁלִישָׁה אֲנִשְׁעִי לִשְׁנַת
 וְאִשְׁלַחֶם וַיִּקְמוּ וַיִּתְּלוּ בְּאָרֶץ וַיִּכְתְּבוּ אֶת־הָ
 לְפָנֵיהֶם וַיִּכְתְּבוּ אֵלֶּי: וְהַחֲלִיקוּ אֶת־הַלְשָׁנָה
 חֲלֻקִים יְהוּדָה יִצְחָרְיֵל גְּבֹל מִנְּגֹב בֵּית יוֹסֵף
 יִצְחָרְיֵל גְּבֹל מִצַּפּוֹן: וְאֶת־הַתְּכַתְּבוֹ אֶת
 הָאָרֶץ יִשְׁבֵי חֲלֻקִים הַכָּא תִכְתְּבוּ אֵלֶּי הַעֲדָה
 וַיִּתְּלוּ לְכַס גּוֹרֵל פְּהֵלְפֵי הַזֶּה אֵלֶּי וַיִּכְתְּבוּ אֶת־חֲלֻקֵי
 לְלוֹם בְּקֶרְבָּנְכֶם מִכִּהְנֵת יְהוָה נְחִלָּתוֹ וְעַד וְרֹאשׁוֹן
 וְהַעֲלִישׁ כִּסְטֵי הַמַּנְשֵׁה לְקַחוּ נְחִלָּתְכֶם מִצִּוְּרֵי יוֹן
 מִזְרַחָה אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מִשָּׁה יַעֲבֵד יְהוָה:

וְהָיָה וְהַתְּקַבְּלָה לִפְנֵי אֱלֹהֵי צִוְּרֵי הַסֶּהָר וּלְפָנַי יְהוֹשִׁיעַ בְּנֵן טוֹן וּלְפָנַי חַנּוּכָּאִים לֵאמֹר יְהוָה יְצַוֶּה אֶת מִשָּׁה לְהַתְּלִינֵנוּ נְחִלָּה בְּתוֹךְ אַחֲיֵינוּ וְיָתֵן לָהֶם אֶל־פִּי יְהוָה טְהִלָּה בְּתוֹךְ אַחֲיֵי אֲבוֹתָם: וַיִּפְּלוּ חַבְלֵי מַנְשֵׁה יִשְׂרָאֵל לְבֵן מֵאָרֶץ הַגְּלִיעָד וְהַבְּשָׁן אִשֶׁר מִיִּצְטָר לִידֹד: כִּי בָנוּת מַנְשֵׁה נְחִלוֹ נְחִלָּה בְּתוֹךְ בְּנֵי וְאָרֶץ הַגְּלִיעָד הִיא הַלְבֵנִי מַנְשֵׁה הַנּוֹתָרִים: וַיְהִי וְגַבֹּל מַנְשֵׁה מֵאֲשֶׁר חֲמַמְתָּת אִשֶׁר עַל־פְּנֵי שֶׁכֶם וְהִלֵּךְ הַגְּבֹל אֶל חִמְיָן אֶל־יִשְׁבֵי עֵין תַּפּוּחַ: לְמַנְשֵׁה הִיא אֶרֶץ תַּפּוּחַ וְתַפּוּחַ אֶל גְּבֹל מַנְשֵׁה לְבֵנֵי אַפְרַיִם: וַיִּרְדַּךְ הַגְּבֹל נְחִלָּה נִגְפָה לְנַחַל עֵרִים הַאֲלֹהִים לְאַפְרַיִם בְּתוֹךְ עֵרֵי מַנְשֵׁה וְגַבֹּל מַנְשֵׁה מִצַּפּוֹן לְנַחַל וַיְהִי תַנְצַתוֹ הַיָּמָה: נִגְפָה לְאַפְרַיִם וּצַפְתָּה לְמַנְשֵׁה וַיְהִי הַיָּס וְגַבֹּל וּבְאִשֶׁר יִפְנְעוּן מִצַּפּוֹן וּבִישְׁשׁוֹן מִמְּזוּרָה: וַיְהִי לְמַנְשֵׁה בִישְׁשׁוֹן וּבְאִשֶׁר בֵּית שֶׁאֵן וּבְנֵתִיה וּבִלְעָם וּבְנֵתִיה וְאֶת־יִשְׁבֵי רֶאֶר וּבְנֵתִיה וַיִּשְׁבֵי עֵין דֹּד וּבְנֵתִיה וַיִּשְׁבֵי תַעֲנֹךְ וּבְנֵתִיה וַיִּשְׁבֵי מַעֲדוֹ וּבְנֵתִיה שְׁלֹשֶׁת הַנְּפֹת: וְלֹא יָבֹל בְּנֵי מַנְשֵׁה לְהוֹרִישׁ אֶרֶץ הָעֵרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאֵל הַכְּנַעֲנִי לִשְׁנַת כְּאָרֶץ הַזֹּאת: וַיְהִי כִי חִזְקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכְּנַעֲנִי לְמַס וְהוֹרִישׁ לֹא הוֹרִישׁוּ: וַיִּדְבְּרוּ בְּנֵי יוֹסֵף אֶל־יְהוֹשִׁיעַ לֵאמֹר מִדּוֹן נָתַתָּה לִי נְחִלָּה גּוֹרֵל אֶחָד וְחַבֵּל אֶחָד

ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושיע את
ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו
וההלכו בארץ וכתבו אותה וישובו אל
ופה איש ליד לבם גורל לפני יהוה משלה
וילכו האנשים ויצרו בארץ ויכתבו
ליצרים לשיבוע הלכים על ספר ויבאו
אל יהושיע אל המחנה שלה וייטלו
להם יהושיע גורל כשלה לפני יהוה ויהיו
שם יהושיע את הארץ לבני ישראל
במחלקתם: ויצל גורל
כטה בני בנימין למיטפתם וייצא גורל
גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף ויהי
להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן
ויצלה הגבול אל כתף יריחו מצפון ויעלה
בהר ימה והיה תצאתי מדברה ביד
און ויגבר משם הגבול לזה אל פתח
לזוה נגבה היא פית אל וירד הגבול
יצטרות אדר על ההר אשר מנגבל בית
חרון תחתון והאר הגבול ונסכ לפאת
יסנכה מן ההר אשר על פני בית חרון
נגבה והיה תצאתי אל קרית בעל היא
קרית יצרים יציר בני יהודה ואת פאת
ים יופאת נגבה מקצה קרית יצרים
ויצא הגבול מה וייצא אל מיצן מי
נפתוח וירד הגבול אל קצה ההר
אשר על פני עין בן הנס אשר כיצמק
רפאים צפונה וירד עין הנס אל כרת
היבס נגבה וירד עין רגל ותאר מצפון
ויצא עין שמש וייצא אל גל לזר
אשר נכח מעלה אדמים וירד אבן
בהן בן ראובן ויצבר אל כתף מו

היצרבה צפונה וירד היצרבה ויצבר
הגבול אל כתף בית חנה צפונה והיה
תצאת הגבול אל יסון ים המלח
צפונה אל קצה הירדן נגבה והגבול
נגבה והירדן יגבל אתו לפאת קדמה
זאת נחלת בני בנימין לגבולת הכני
למיטפתם: והיו הערים לכטה בני
בנימין למיטפתיהם יריחו ובית חנה
ויצמק קצין ובית היצרבה ויצמרים
ובית אליו והערים והפרה ויצפריה:
וצפריה עמק והעפני ונביע ערים
יטתים יצירה וחצירה: גבי עין
והרכה ובארות: והמיצפה והכפירה
והמיצה: ורקס וירפאל ותראלה:
ויצלה האלף היבסי היא ירושלים
גבעת קרית יצרים ארבע יצירה
וחצירה ואת נחלת בני בנימין למיטפתם:
ויצא הגורל השני
לשמיעון לכטה בני שמיעון למיטפתם
ויהי נחלתם כהן נחלת בני יהודה:
ויהי להם כנחלתם באר שביע וישביע
ומולדה: וחצר שויעל ובלה ויצנס:
ואלתולד ובתול וחרכה: ועקל ובית
המרכבות וחצר סוסה: ובית לכאות
וישרון ערים יצירה וחצירה:
יצירפון ויציר ויצין ערים ארבע
וחצירה: וכי החצרים אשר סביבות
הצרים האלה יציר ביצית באר רמת
נגבה זאת נחלת כטה בני שמיעון:
למיטפתם: מחכל בני יהודה נחלת
בני שמיעון כי היה חלק בני יהודה

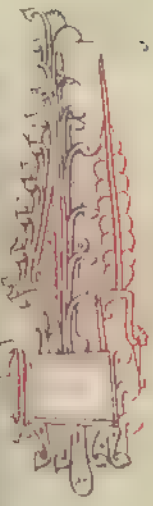
וירד הגבול וירד עין רגל ותאר מצפון וייצא עין שמש וייצא אל גל לזר אשר נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן בן ראובן ויצבר אל כתף מו

רבהם וינהלו בני שמעון בתוך
נחלתם: ויצל הנורל
השלישי לבני זבולן למשפחתם והיו
גבול נחלתם עד שריר: ויצלה גבולם
ליכה ומריצלה ופניג נדבשת ופניגאל
הנחל אשר יצל פני יקנעם: וישכמטרו
קדמה מזרח השמיט יצל גבול כסלת
תבור וינא אל הדברת ויצלה יפיג:
ועיטם יצל קדמה מזרח צתה חפר
צתה קנין וינא רבון המתאר העצה:
ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו
תנא אתו עיפתח אל: וקטת ונהל
ויטרו וידאלה ובית לחם יצרים טתנ
יצרה וחציהן: ואת נחלת בני זבולן
למישפחתם היצרים האלה וחציהן:
לששבר ינא הנורל
הרביעי לבני ישישכר למשפחתם:
ויהי גבולם יזרעאלה והכסולת ושונם:
וחפרים ויטאלן ואנחרת: והרביעית קישון
ואכין: ורמת ויצון געם ויצון חדה ובית
פניג ופניג הנטל בתבור וישחצומה
ובית שמיט והיו תנאות גבולם הירדן
יצרים ישישכר וינא חציהן: ואת
נחלת מטה בני ישישכר למשפחתם
היצרים וחציהן: וינא
הנורל החמישי למטה בני אשר למשפחתם:
ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן ואכטף:
ואלמלך ויעמיר וניטאל ופניג בכרל
הימה וכיחור לבנת: וישכ מזרח השמיט
בית דגן ופניג זכור וכו' ופתח אל גפונה
בית אל ונינאל וינא אל כבול בני שכאל:

ועדן ורחב וחמון וקעה עד צידון רבה:
וישכ הגבול הרמה ויער יציר מכנר יצר
וישכ הגבול חסה והיו תנאות היצה
מחבל אמוניה: וינא זאפק ורחב
יערים יעשרים ושתיים וחציהן: ואת
נחלת מטה בני אשר למשפחתם ה'
היצרים האלה וחציהן:
לבני נפתלי ינא הנורל השישי
לבני נפתלי למשפחתם: ויהי גבולם
מחלף מאלון בעעננים ואדמי הנקב
וינא אל עד לקום ויהי תנאות הירדן:
וישכ הגבול יכה אזנות תבור וינא מוט
חקקה ופניג זכורל מנגב וכאטר פניג
מיס וביהודה הירדן מזרח השמיט:
ויער מכנר היצרים עד וחפת רקת יכנת:
ואדכה והרמה וחציהן: וקדיט ואדרעי
ויצן היצרים: ויראון ופניג אל חרס ובית
יעת ובית שמיט יצרים תשיג יצטררה
וחציהן: ואת נחלת מטה בני נפתלי
למישפחתם היצרים וחציהן:
למטה בני דן למשפחתם
ינא הנורל השביעי: ויהי גבול נחלתם
צרינה ואשתאול וער שמיט וישישכר
ואילון ויתלה: ואילון ותמנתה ויעקרון:
ואלתקה ונבתון ובעלת: ויהי וכו' צוק
ונת רמון: וכו' הירדן והרקון יכס הגבול
כיל פו: וינא גבול בני דן מהם וייעלו
בני דן וילחמו יצל שם וילכו אותה
ויכו אותה לפי חרב ודישו אותה
וייטו בת ויקראו ללשם דן כשם
דן אכיהם:

ואת נחלת מטה בני דן לטיטפתחם
הערים האלה וחציריהן ויכלו לנחל
את הארץ לגבולתיה ויהנו בני ישראל
נחלה ליהושע בן נון בתוכם על פי
יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל
את תמנת סרה בהר אפרים ויבנה את
העיר וישב בה: אלה הנחלות אשר
נחלו אליעזר הכהן ויהושע בן נון
וראשי האבות למטות בני ישראל
בגורל כשלה לפני יהוה פתח אהל
מועד וכלו מחלק את הארץ:

וידבר יהוה אל יהושע לאמר: דבר
אל בני ישראל לאמרתם לכם את עיר
המקלט אשר דברתי אליכם כיד משוה
לנוס שמה ויעזב מכה נפש כשנעזב
בכלי דיעת והיו לכם למקלט מגאל
הדם: ונס אל אחת מהערים האלה
ויצמד פתח שיני העיר ודבר באוזני
זקני העיר ההיא את דבריו ואספו
אתו היצירה אלהם ונתנו לו מקום
וישב עמם: וכי ירדף גאל הדם אחריו
ולא יסערו את הרצח כידו כי בכלי דיעת
הכה את רצחו ולא שנא הוא לומתו
של שום: וישב כיער ההיא עד יצמדו
לפני היצירה למישפט יצר מות הכהן
הגדול אשר יהיה בימים ההם או ישוב
הרצח וכאליעזרו ואל ביתו אל העיר
אשר נס משם: ויקדשו את קדוש
בגדו לכהן גפתי ואת שכם כהן
אפרים ואת קרית ארבע היא חכרון

בהר יהודה: ומיעבר לירדן ירדו
מזרחה נתנו את כער כמדבר במישור
ממטה ראובן ואת רמת בגלעד ממטה
עד ואת גלן כבשן ממטה מנשה: אלה
היו יצרי המועדה לכל בני ישראל ולעד
הער בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש
כשנעזב ולא ימות כיד גאל הדם עד יצמדו
לפני היצירה: ויגשו ראשי
אבות הלויים אל אליעזר הכהן ואל
יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות
לכני ישראל: וידברו אליהם כשילה
בארץ כנען לאמר: יהוה יצוה ביד משה
לתת לנו יצרים לשבת ומערי שיהיו לכהנתנו
ויהנו בני ישראל ללויים מנחלתם אל
פי יהוה את הערים האלה וארץ
מערי שיהיו: ויבא הגורל
למישפחת הקהתי ויהי לבני אהרן
הכהן מן הלויים ממטה יהודה וממטה
השמעוני וממטה בנימן בגורל יצרים
שליש עשרה: ולבני
קהת הנותרים ממישפחת מטרה
אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה
בגורל יצרים עשר: ולבני
גרשון ממישפחת מטה ישישכר
וממטה אשר וממטה גפתי ומחצי
מטה מנשה כבשן בגורל יצרים שלש
עשרה: לבני מררי
למישפחתם ממטה ראובן וממטה
עד וממטה זבולן יצרים שתים עשרה:
ויהנו בני ישראל ללויים
את הערים האלה ואת מערי שיהיו

אלה היו יצרי המועדה
ונס כיד יחואבן

כאשר ינה יהוה ביד משה בערל:

ויתנו ממטה בני יהודה וממטה

בני ישמעאל את הערים האלה אשר

יקרא אתהן בשם: ויהי לבני אהרן

ממשיפחות הקהתי מבעלוי כי להם

היה הגורל ראייטה: ויתנו להם את

קרית ארבינאביה צנוק היא חברון

בהר יהודה ואת מערי שיה סביבתיה:

ואת שדה היצר ואת חגריה עתנו ללב

בן יפנה באחותו: ולבני

אהרן הלחן נתנו את יציר מקלט הרע

את חברון ואת מערי שיה

ואת לבנה ואת מערי שיה:

ואת יתר ואת מערי שיה

ואת אשתמינ ואת מערי שיה:

ואת הלן ואת מערי שיה

ואת דכר ואת מערי שיה:

ואת עין ואת מערי שיה

ואת יטה ואת מערי שיה

את בית שמיט ואת מערי שיה

יערים תשיע מאת שנה שבעיפה אלה:

וממטה בנימין

את גביון ואת מערי שיה

את זכין ואת מערי שיה:

את יענות ואת מערי שיה

ואת עלמון ואת מערי שיה

יערים ארבינ: כל יערי בני אהרן הכהנים

שליש עשרה עירי כומרי שיהן:

ולמשיפחות בני קהת הלויים

הנותרים מבעקתו יהי יערי גורלם

ממטה אפרים: ויתנו להם את יציר

מקלט הרע

ואת מערי שיה

ואת גור

ואת קבנים

ואת בית חרון

יערים ארבינ:

את אלתקא

את נכתון

את אילון

את עת רמון

יערים ארבינ:

את שכם

בהר אפרים

ואת מערי שיה:

ואת מערי שיה

ואת מערי שיה

וממטה דן

ואת מערי שיה

ואת מערי שיה:

ואת מערי שיה

ואת מערי שיה

ומכי צית ממטה מנשה

את תענך

ואת מערי שיה

ואת עת רמון

ואת מערי שיה

יערים שתים: כל יערים יציר ומערי שיהן

למשיפחות בני קהת הנותרים:

ולבני גרשון ממשיפחות הלויים

מחצי ממטה מנשה את יציר מקלט הרע

את גלון בבשן

ואת מערי שיה

ואת בני עשתרה

ואת מערי שיה

יערים שתים:

וממטה ישישבר

את קישון

ואת מערי שיה

את דברת

ואת מערי שיה:

את ירמות

ואת מערי שיה

את יעין נגם

ואת מערי שיה

יערים ארבינ:

וממטה אשר

את מישאל

ואת מערי שיה

את יצרון

ואת מערי שיה:

את חלקת

ואת מערי שיה

ואת דחב

ואת מערי שיה

יערים ארבינ:

וממטה נפתלי את ציה מקלט הרצח
 ואת קדש בנלי ואת מעריטה
 ואת חמת דאר ואת מעריטה
 ואת קרתן ואת מעריטה
 יערים שליש כל יערי הערשני למישפתה
 שליש ישרה יצר ומעריטיהו

ולמישפתה פג
 מררי הלויס הנותרים מאת מטה זבולון
 את קנעם ואת מעריטה
 את קרתה ואת מעריטה
 את דמנה ואת מעריטה
 את נחל ואת מעריטה
 יערים ארבע וממטה ראובן
 את בניו ואת מעריטה
 את יהצה ואת מעריטה
 את קדמות ואת מעריטה
 את מיפעת ואת מעריטה
 יערים ארבע

וממטה יעד את ציה מקלט הרצח
 ואת מעריטה ואת מעריטה
 ואת מחנים ואת מעריטה
 את חשבון ואת מעריטה
 את ייעור ואת מעריטה
 כל יערים ארבע כל יערים לבני מררי
 למישפתה הנותרים ממישפחות
 הלויס ויהי צורלם יערים שתים ישרה
 כל יערי הלויס ביהוד אחוזת בני ישראל
 יערים ארבעים ושמנה ומעריטיהו
 תהינה הערים האלה יערי ומעריטיהו
 סביבתי כן לכל יערים האלה ויהיו
 יהוה לישראל את כל הארץ אשר

נשבע לתת לאבתם וירשונה וישבו
 בה וינח יהוה להם מסבב נכל אשר
 נשבע לאבותם ולא יצמד איש נפנתה
 מכל איניהם את כל איניהם נתן יהוה
 בידם ולא נפל דבר מכל הדבר הטוב
 אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל
 כא:

אז יקרא יהושיע לראובני ולגדי ולחצי
 מטה מנשה ויאמר אליהם אתם
 שמרתם את כל אשר צוה אלהים
 יצד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר
 צויתי אתכם לא יצבתם את אחיכם
 זה ימים רבים יעד היום הזה ושמרתם
 אתם שמרתם מצויות יהוה אלהיכם
 ויצתה הניה יהוה אליהם לא אחיכם
 כאשר דבר להם ויצתה פגו ולכו לכם
 לאחיהם אל ארץ אחותכם אשר
 נתן לכם משה יצד יהוה ביצד הירדן
 רק שמרו מאד לי ציונות את המצוה
 ואת התורה אשר צוה אתכם משה
 יצד יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם
 וללכת בכל דרכיו ולשמר מצויותיו
 ולדבקה בו ולצטלו בכל לבבכם ונכל
 נפשכם ויברכם יהושיע וישלחם
 וילכו אל אהליהם:

ולחצי שבט המנשה נתן משה
 בכיטן ולחצי נתן יהושיע גם אחיהם
 מיצד הירדן ומהונם כי שלחם יהושיע
 אל אהליהם ויברכם ויאמר אליהם
 לאמר בנכסים רבים שובו אל אהליכם
 ובמקנה רב מאד בנכסף ובזהב ובכנשת

Handwritten notes in red ink, including a large vertical column of text and a box with illegible markings.

ובכרזל ובשלמות הרבה מאד חלקו
של אינכם עם אחיכם:

וישבו וילכו בני ראובן ובני גד
וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל
מישלה אשר בארץ כנען ליתאר ארץ
הגלעד אל ארץ אחותם אשר נאחזו
בה על פי יהוה בדמישה: ויבאו אל
גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו
בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה
שם מזבח על הירדן מזבח עול למראה
וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו
בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה
את המזבח אלמול ארץ כנען אל
גלילות הירדן אל בני ישראל:
וישמעו בני ישראל ויקהל כל עדת
בני ישראל שילה לצלות עליהם לנבא:

וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל
בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ
הגלעד את פנחס בן אליעזר הכהן:
ויצטרף נשיאם יצמו נשיא אחד נשיא
אחד לבית אכל כל מטות ישראל ואיש
ראש בית אבותם המה אלפי ישראל:
ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד
וחצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד
וידברו אתם לאמרו: מה אמרו פליעת
יהוה מה המיעל הזה אשר נעלתם
באלהי ישראל לשוב היום מאחרי
יהוה ככנותכם לכם מזבח למרדכם
היום ביהוה: המיעלנו את עון פנחס
אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה:

ויהי הנגף בעדת יהוה ואתם תישבו
היום מאחרי יהוה ויהי אתם תמרדו
היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל
יקנף: ואך אם טבאה ארץ אחותכם
יעברו לכם אל ארץ אחות יהוה אשר
ישכן יסם מיטכן יהוה והאחוזו מלוננו
וכי יהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו
ככנותכם לכם מזבח ממלי עד מוצר
יהוה אלהינו: הלא יעכן בן זרח מעל
לעיל כחרסו ועל כל עדת ישראל היה
קעף והוא איש אחד לא גוי גביונו:
ויצנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה וידברו את ראשי ארפי
ישראל: אל אלהים יהוה אלהים
יהוה הוא ידנו וישראל הוא ידעם
במרד ואם נמיעל ביהוה אלהינו ישענו
היום הזה: לבנות לנו מזבח לשוב
מאחרי יהוה ואם להיגלות על ידינו
ומנחה ואם ליגשות על ידנו וישלכנו
יהוה הוא יבקש: ואם לא מדאגת
מדבר יצטנו אתה זאת לאמר מחר יאמרו
בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה
אלהי ישראל: ונבולעת יהוה בנינו
ובניכם בני ראובן ובני גד את הירדן אין
לכם חלק ביהוה והישיבתו בניכם את
בנינו לבית ירא את יהוה: ונאמר
נעשה נאלנו לבנות את המזבח לא
לעלה ולא לזבח: כי עד הוא בנינו וכיענו
וכן דהתינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה
לפנו בנינו ובזכותנו כשילכינו ולא אמו
בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה:

וישמעו בני ישראל ויקהל כל עדת בני ישראל שילה לצלות עליהם לנבא: וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פנחס בן אליעזר הכהן: ויצטרף נשיאם יצמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אכל כל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה אלפי ישראל: ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד וחצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמרו: מה אמרו פליעת יהוה מה המיעל הזה אשר נעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה ככנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה: המיעלנו את עון פנחס אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה:

ואמר עבדכם לעבד את יהוה
 נחרו לכם היום אתמי תעבדון אם
 את אלהים אשר עבדו אכתובם אשר
 בעבד העבד ואם את אלהי האמרי
 אשר אתם ישבים בארצם ואנכי
 ובתי נעבד את יהוה
 וייען ה' ויאמר הלילה ל'ג
 מי עב את יהוה לי עבד אלהים אחרים
 כי יהוה אלהינו הוא המציל אתנו
 ואת אבותינו מארץ מצרים מבית
 יצרים ואשר עשה לי עניני ארץ
 האתות הגדולות האלה וישמרנו בכל
 הדרך אשר הלכנו בה וכל היצמים
 אשר עברנו בקרבם וינרש יהוה את
 כל היצמים ואת האמרי ישב הארץ
 נפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי
 הוא אלהינו ויאמר יהושע אל היצם
 לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים
 קדשים הוא אל קנא הוא לא ישא
 לפשעכם ולהטאתיכם: כי תעזבו את
 יהוה ויגדתם אלהי נכרושכו והרעלתם
 וכלה אתכם אחרי אשר היטיב לכם
 ויאמר היצם אל יהושע לא כי את
 יהוה נעבד: ויאמר יהושע אל היצם
 יצרים אתם נכס כי אתם נחרתם לכם
 את יהוה לעבד אותו ויאמרו יצרים
 ויגדה הקידו את אלהי הנכר אשר
 בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה
 אלהי ישראל: ויאמרו היצם אל
 יהושע את יהוה אלהינו נעבד ונקול
 נשמע: ויכרת יהושע ברית ליצם

כיום ההוא וישב לו חק ומישפט בשנים
 ויכתב יהושע את הדברים האלה
 בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה
 ויקמה יספתחת האלה אשר נמקדש
 יהוה: ויאמר יהושע אל
 כל היצם הנה האבן הזאת תהיה לנו
 לעדה כי היא שמיצה את כל אמרי
 יהוה אשר דבר עמנו והיתה נכס לעדה
 עת תכחישון נא להיכם: וישלח יהושע
 את היצם איש לנחלתו:
 ויהי אחרי הדברים האלה וימרת
 יהושע בן נון יעבד יהוה כן מאה ויפשו
 יצמים: ויקברו אותו בנכול נחלתו נתמנת
 סרח אשר כהר אפרים מצפון להר
 בנימין: ויגד ישראל את יהוה כל ימי
 יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו
 ימים אחרי יהושע ואשר דינו את
 כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל
 ואת ענמות יוסף אשר הילו בנו
 ישראל ממערים קברו בשכם בחלקת
 השדה אשר קנה יעקב מאת בנו
 חמור אבי שכם כמאה קשיטה ויהיו
 לבני יוסף לנחלה: ואליעזר בן אהרן
 מת ויקברו אותו בניצת פניחס בנו
 אשר נתן לו כהר אפרים:

This block contains faint, illegible text at the bottom of the page, possibly bleed-through from the reverse side or a secondary text block.

ולא הוריש מנשה
 את בית שאן ואת כנרתיה
 ואת תענך ואת כנרתיה
 ואת יושב דור ואת כנרתיה
 ואת יושבי ילעם ואת כנרתיה
 ואת יושבי מעד ואת כנרתיה
 ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת
 ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני
 למס והוריש לא הורישו
 ואפרים לא הוריש את הכנעני
 היושב כנור ויישב הכנעני בקרבו כנור
 זבול לא הוריש ארז
 ויושב קטרון ואת יושבי נהלל ויישב
 הכנעני בקרבו ויהיו למס
 אשר לא הוריש את יושבי עט
 ואת יושבי צידון ואת אחלב וארז
 אבוזב ואת חלבה ואת אפק ואת חזני
 ויושב האשרי בקרב הכנעני ויושב
 הארץ כי לא הורישו
 נפתלי לא הוריש את יושבי
 בית שמש ואת יושבי בית צנת ויישב
 בקרב הכנעני יושבי הארץ ויושב בית
 שמש ובית צנת היו להם למס
 וילחינו האמרי את בני דן ההרה כי
 לא נתנו לרדת לעמק ויואל האמרי
 לשבת בהר חרס באילון ובשייטלים
 ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס וזבול
 האמרי ממעלה יקרבים מהסלע
 ומעלה ויעל מלאך
 יהוה מן הצל אל הבנים
 ויאמר אעלה אתכם

ממערים ואביא אתכם אל הארץ
 אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר
 לא אפר בריתי אתכם לעולם ואתם
 לא תכרתו ברית ליושבי הארץ הזאת
 מונחתי הם תתנון ולא שמעתם
 בקולי מה זאת עשיתם ונתם אמרתי
 לא אגרש אותם מפניכם והיו לכם
 לערים ואלהיהם יהיו לכם למוקש
 והיו כדבר מלאך יהוה את הדברים
 האלה אל כל בני ישראל ויישאו העם
 את קולם ויכבדו ויקראו שם המקום
 ההוא נכים ויזכרו שם ליהוה
 וישלח יהוה שני צאת העם
 וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת
 את הארץ וייעברו העם את יהוה כל
 ימי יושיע וכל ימי הזקנים אשר
 האריכו ימים אחרי יהושיע אשר
 ראו את כל מעשה יהוה הנרול אשר
 עשה לישראל וימת יהושיע בן נון
 יעבד יהוה כן מאה וינשר שנים
 ויקברו אותו בזבול נחלתו בתמנר
 חרס בהר אפרים מצפון להר צנע
 ונתם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו
 ויקם דור אחר אחריהם אשר לא
 ידעו את יהוה ונתם את המעשה
 אשר עשה לישראל
 ויעשו בני ישראל את חרע
 בעני יהוה ויעבדו את הבעלים
 ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא
 אותם מארץ מצרים וילכו אחרי
 אלהים אחרים מאלהי העמים אשר

וישלח יהוה שני צאת העם
 וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת
 את הארץ וייעברו העם את יהוה כל
 ימי יושיע וכל ימי הזקנים אשר
 האריכו ימים אחרי יהושיע אשר
 ראו את כל מעשה יהוה הנרול אשר
 עשה לישראל וימת יהושיע בן נון
 יעבד יהוה כן מאה וינשר שנים
 ויקברו אותו בזבול נחלתו בתמנר
 חרס בהר אפרים מצפון להר צנע
 ונתם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו
 ויקם דור אחר אחריהם אשר לא
 ידעו את יהוה ונתם את המעשה
 אשר עשה לישראל
 ויעשו בני ישראל את חרע
 בעני יהוה ויעבדו את הבעלים
 ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המוציא
 אותם מארץ מצרים וילכו אחרי
 אלהים אחרים מאלהי העמים אשר

סביבותיהם וישתחוו להם וכעסו את
יהוה ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל
ולעשתרות ויחר אף יהוה כי ישראל
ויהנם ביד שסים וישסו אותם וימטטו
ביד אויביהם מפני כולא מלו עוד לעמו
לפני אויביהם: בכל אשר יצאו יד יהוה
היתה נם לרעה כאשר דבר יהוה
וכאשר נשבע יהוה להם ויער להם
מאד: ויקם יהוה שפטים וישיעום
מיד שפיהם: וגם אל שפטיהם לא
שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים
וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך
אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה
לא עשו כן: וכי חקם יהוה להם שפטים
והיה יהוה עם השפט והושיעם מיד
אויביהם כל ימי השופט כי יתם יהוה
מנאקתם מפני לחיניהם ודחיקהם:
והיה כמות השופט ישבו והשחידו
מאבתם ללכת אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחוו להם לא הפילו
מפעל ידם ומדרכם הקשה: ויחר
אף יהוה כי ישראל ויאמר יען אשר
עבדו הני יהוה את בריתי אשר עוית
את אבותם ולא שמעו לקולי: גם
אני לא אסיף להוריש איש מפניהם
מן הננים אשר עובי הושיע וימת:
למען נפות נם את ישראל השמרים
הם את דרך יהוה ללכת נם כאשר
שמרו אבותם אם לא: ויעז יהוה את
הננים האלה לבלתי הורישם מהר
ולא נתנם ביד הושיע:

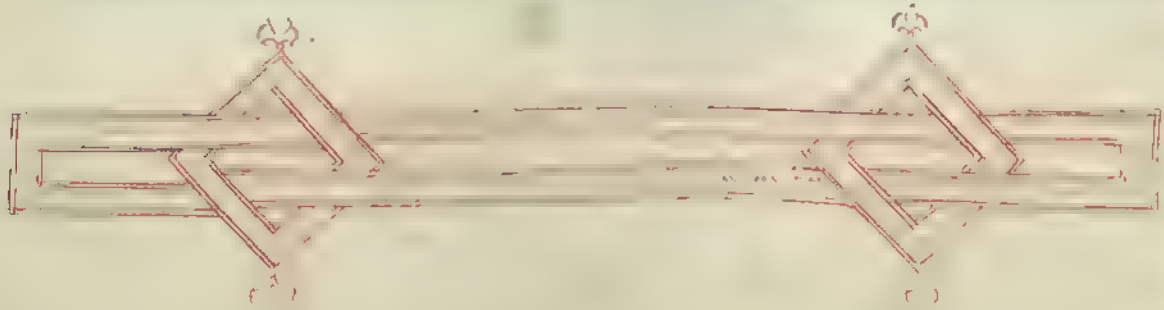
ואלה הננים אשר הניח יהוה
לנסותכם את ישראל את כל אשר
לא ידעו את כל מלחמות כנען: ורק
למען דעת דרות בני ישראל ללמדם
מלחמה רק אשר לפנים לא ידעום:
חמישת סרני פלשתים וכל הננעני
והעירני והחוי ישב הר הלכנון מהר
ביער חרמון עד לכא חמת: ויהו לנסות
בם את ישראל לדעת הישמעו את
מצות יהוה אשר צוה את אבותם מיד
משה וזבני ישראל ישבו בקרב הננעני
החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסים:
ויקחו את כנותיהם להם לנשים ואת
בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את
אלהיהם: ויעשו בני
ישראל את הרני בעיני יהוה וישפחו
את יהוה אלהיהם ויעבדו את הכעלים
ואת האשרות: ויחר אף יהוה כי שואל
וימפרם מדפושו רשעתם מלך ארם
נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן
רשעתים שמנה שנים ויועקו בני
ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע
לכני ישראל וישיעם את עתנאל בן
קנו אחי מלכ הקטן ממנו: ותהי עליו
רוח יהוה ויהי עתנאל ויניח
למלך ארם ויניח יהוה את כושן רשעתים
מלך ארם ויעז ידו על כושן רשעתים:
ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתנאל
בן קנו: ויבני ישראל לעשות הרע בעיני
יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על
ישראל על כי עשו אתהו עבעי יהוה:

ויאסף אליו את בני עמון ועמלק ויך את ישראל וירשו את ציר התכרים
 ויבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב
 שמעו ישראל שנה ויזעקו בני ישראל
 אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את
 אהור בן גרא בן הימיני איש אטר יד
 ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה
 לעגלון מלך מואב ויעשלו אהור
 חרב ולה שתי פיות נמר ארכה ויחנך
 אותה מתחת למדיו על ירך ימינו
 ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב
 ויעלון איש בריא מאד ויהי כאשר
 ביה להקריב את המנחה וישלח את
 העם נשאי המנחה והוא שב מן
 הפסלים אשר את הנגל ויאמר דבר
 סתרי אליך המלך ויאמר הם ויצאו
 מעליו כל העמדים עליו ואהוד בן
 אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר
 לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי
 אליך ויקם מעל הכסא וישלח אהוד
 את די שטאלו ויקח את החרב מעל
 ירך ימינו ויתקיעה בנטנו ויבא נכס
 הנעב אחר הלהב וכסר החלב ביער
 הלהב כי לא שלף החרב מנטנו ויצא
 הפר שרנה ויצא אהוד המסדרוטה
 ויכסר דלתות העליה בערו ונער
 והוא יצא ויבדו באוידאו והערה
 דלתות העליה ניצלות ואמרו אך
 מסך הוא את רגליו בחדר המקרה
 ויחילו יד בניו והנה אענו פתח
 דלתות העליה ויקחו את המפתח

ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מתו
 ואהוד נמלט יעד התמהמהם והוא
 יבד את הפסילים וימלט השיערתו
 ויהי בכואו ויתקין בשופר כהר אפרים
 וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא
 לפניהם ויאמר אלהם רדפו אחרי
 כיעתו יהוה את איביכם את מואב ו
 בידכם וירדו אחריזו וילכו את מיצנות
 הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר
 ויבו את מואב כעת היא מעשרת
 אלפים איש כל שמן וכל איש חיל
 ולא נמלט איש ותכנע מואב ביום
 ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ
 שמונים שנה ואחריו
 היה שמע בן צנת ויך את פלשתים
 שש מאות איש במלמד הנקר וישע
 נס הוא את ישראל

ויספו בני ישראל לעשורת
 הרע בעיני יהוה ואהוד מת וימכרו
 יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך
 בחינור וישר עבאן סכרא והוא ישב
 בחדר שת הנזים ויזעקו בני ישראל
 אל יהוה בית שיעמאות וכברזל לו
 והוא לחץ את בני ישראל בחוקרה
 יצורים שעה
 ודבורה אישה נביאה אשת לפידות
 היא שפטה את ישראל בעת ההיא
 והיא יטבת תחת תמר דבורה בין הרומה
 ובין בית אל כהר אפרים ויעלו אליה
 בני ישראל למשפט ותשלח ותקרא
 לברק בן אביעזב מקדש נפתלי

ותשר דבורה וברק בן אבינעם	ביום ההוא לאמר: כפרע
ברכו יהוה: שמיעו מלכים	פרעות בני ישראל בהתנדב עם
ישראל: יהוה בצאתך משעיר	האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי
נטפו מים: הרים טלומפני יהוה	רעשה גם שמים נטפונם עינים
חדלו ארחות והלכי עתיבות	זה כיני מפני יהוה אלהי ישראל
ישקמתי דבורה שקמתי אם	בימי שמעון בן ענת בימי יעקב
ורמח בארבעים אלף בני ישראל	אז לחם שערים מגן אם יראה
עחרות ישיבי על מדין והלכי	כעם ברכו יהוה: רכבי אתנות
יהוה ערקות פרזונו בישראל	על דרך שיחיו מקול מחניצנים
דברי שיר קום ברק ושברה	אז ירדו לשערים עם יהוה:
לי כנבורים: מע אפרים שרשם	שכך בן אבינעם: אז ירד
משנים נשבת ספרי: ושרי	שירי לאדירים עם יהוה ירד
בפלגות ראונו גר לים חקקילן	בעמלק אחר כך בנימן בעממן
לפלגות ראונו גדולים חקקילן	מני מכיר ידו מחקקיס ומוזולן
ימים ועל מפרציו ישכון זבלון	בישישבר עם דבורה וישישבר
גלחמו אז גלחמו מלכי בניגן	למה ישבת בין המושפתים
	לשמע שרקות עדרים
	גלעד בעבר הירדן שכן ודרן
	למה יגור אנית אשר ישכלחוף
	עם חרף נפשו למות ונפתלי
	על מדומי שדה: נאו מלכים
	בתענדך על מי מגדו בצע עכסך

יחזקאל
כתי

יבגסוק

יבגסוק

יבגסוק

ויחט עליהם וישחיתו את כל הארץ
עד באך עזה ולא ישאירו מחיה משוא
וישה ושור וחמור: כי הם זמקניהם
יעלו ואהליהם באוסי ארבה לדב
ולהם ולגמליהם אין מספר ויכחו
בארץ לשהתהויה ל ישראל מאד
מפני מדון ויזעקו בני ישראל אל יהוה:

ויהי כי זעקו בני ישראל אל יהוה יגל
אדות מדון וישלח יהוה איש נביא
אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר
יהוה אלהי ישראל אנכי העלית אתכם
ממצרים ואוניא אתכם מבית מצרים:
ואני אתכם מד מצרים ומיד כל
לחציכם ואנרש אותם מפניכם ואתנה
לכם את ארצם: ואמרה לכם אני יהוה
אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי
אשר אתם יישיב בארצם ולא
שמעתם בקולי:

ויבא מלאך יהוה וישב תחרת
האלה אשר כיצרה אשר ליואטאני
היעור ויערעון בנו חכט חטיס בער
להגים מפני מדון וירא אליו מלאך
יהוה ויאמר אליו יהוה עמך נבור החיל
ויאמר אליו וערעון כי אדני ויש יהודה
עמנו ולמה כיצנתנו כל זאת ואיה
כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אכתנו
לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה
נטישנו יהוה ויתנו בכף מדון ויפן ה
אליו יהוה ויאמר לך ככתך והוהו שיעת
את ישראל מכף מדון הלא שלחתך:

ויאמר אליו כי אדני בנה אושיע את
ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי
היעור בבית אבי: ויאמר אליו יהוה כי
איה עמך והכית את מדון כאי
אחד: ויאמר אליו אסנא מצאתי חן
בעיניך ויעשית לי אות שאתה מדבר
עמנו אל נא תמשיטנו עד בא אלך
והינא את מנחת ויהנחתי לפניך
ויאמר אנכי איש בע שונך: ונרעון
באויעש נדי עוים ואיפתקמח מעת
הכשר שם כסל והמרק שם כפרור
וינא אליו אל תחת האלה וינש ויאמר
אליו מלאך האלהים קח את הכשר
ואת המצות והנחאל הסל על הזואת
המרק שפך ויעש כן: וישלח מלאך
יהוה את קנה המשיענת אשר בידו
וינש בכשר ובמצות ותצל האש מן
היעור ותאכל את הכשר ואת המצות
ומלאך יהוה הרך מציעו וירא גרעון
כי מלאך יהוה הוא ויאמר גרעון אהה
אדני יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה
פנים אל פנים: ויאמר לו יהוה שלום
לך אל תירא לאתמות ויבן שם גרעון
מוכח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום יעד
היום הזה עורנו כיצרה אבי העור:
ויהי כלה ההוא ויאמר
לו יהוה קח את פרה שור אשר לאנך
ופר השני שני שנים והרסת את
מוכח הבעל אשר לאנך ואת האשה
אשר על יותכרת: וכנית מוכח ליהוה
אלהיך על ראש המיעון הזה כניענה

ולקחת את הפר השני והעלית יעלה
ביעני האשרה אשר תכרת: ויקח עיני
יעשרה אנשים מיצדיו ויעש כאשר
דבר אליו יהוה ויהי כאשר דא ארץ
בית אביו ואת אנשי העיר מיצדו
יומם ויעש לילה: וישכמו אנשי העיר
בבקר והנה נתין מזבח הביעל והאשרה
אשר יעלו ופרתה ואת הפר השני
היעלה על המזבח הכבוע: ויאמרו איש
אל רעהו מי עשה הדבר הזה וירדו
ויבקשו ויאמרו נדעון בן זואש עשה
הדבר הזה: ויאמרו אנשי העיר אל
זואש הוינא את בניך וימת בניך את
מזבח הביעל וכירת האשרה אשר
עליו: ויאמר זואש לכל אשר יצמדו
עליו האתם תרבונו לביעל אם אתם
תושיעון אותו אשר דכלו יומת ער
הבקר אם אלהים הוא יוכלו כי נתת
את מזבח: ויקראו ביום ההוא יביעל
לאמר ירכבו הביעל כי נתת את מזבח:
וכל מדיו ועמלק ובני
קדם נאספו יחדו ויצברו ויחטו בעמק
יזיעאל: ורוח יהוה לבשה את נדעון
ויתקע בשופר ויזעק אבי צור אחריו:
ומלאכים ישלח בכל מנשה ויזעק גם
הוא אחריו ומלאכים ישלח כאשר
וכזבול ובנפתלי ויעלו לקראתם:
ויאמר נדעון אל האלהים אם ישך
מושיע בידי את ישראל כאשר דברת:
הנה אנכי מיציג את גת הצמר בערן אם
טל יהיה על הגנה לכרה ועל כל הארץ

חוב וידעת כי תושיע בידי ארץ
ישראל כאשר דברת: ויהי כן וישכם
ממחרת ויזר את הגנה וימין טל מן
הגנה כל אהספל מיכו ויאמר נדעון
אל האלהים אל יחר אפק בני ואדברה
אך הפעם אנסה נארק הפעם בגנה
יהינא חרב אל הגנה לכרה ועל כל
הארץ יהיה טל: ויעש אלהים כן
כלילה ההוא ויהי חרב אל הגנה לכרה
ועל כל הארץ היה טל:
וישכם ירכיב על הוא נדעון וכל
הינם אשר אתו ויחטו על עין חרד
ומחנה מדין היה לו מצפון מניעת
המורה בעמק: ויאמר יהוה אל
נדעון רבה עם אשר אתך מתת את
מדין כידם פן יתפאר עלי ישראל
לאמר ידי הושיעה לנו ויעתה קרא
נא כאונו הינם לאמר מידא וחרד
ישכנו ויצמר מהר הגליעד וישב מן
הינם עשרים וישנים אלף ועשרת
אלפים נשארו:

ויאמר יהוה אל נדעון עור
הינם רב הורד אתם אל המים ואצרפנו
לך ישם והיה אשר אמר אלך זה
ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר
אמר אלך זה לא ילך עמך הוא לא
ילך: ויורד
את הינם אל המים ויאמר יהוה אל
נדעון כל אשר ילך מלשונם המים
כאשר ילך הכלב תציג אתו לכר
וכל אשר ירע על ברכיו לשתות:

ויהי כן וישכם
ממחרת ויזר את הגנה
וימין טל מן הגנה
כל אהספל מיכו
ויאמר נדעון אל
אלהים אל יחר אפק
בני ואדברה אך
הפעם אנסה נארק
הפעם בגנה יהינא
חרב אל הגנה לכרה
ועל כל הארץ יהיה
טל: ויעש אלהים כן
כלילה ההוא ויהי
חרב אל הגנה לכרה
ועל כל הארץ היה
טל:

ל
מ
נ
ד
ע
ו
נ
ד
ע
ו
נ
ד
ע
ו

ל
מ
נ
ד
ע
ו
נ
ד
ע
ו

ויהי מספר המלקקים בדם אלפיהם
שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו
על נרכיהם לשתת מים:
ויאמר יהוה אל גדיעון בשלש
מאות האיש המלקקים אושיינ אתכם
ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו
איש למקומו ויקחו את צרה העם
בדם ואת שופרתיהם ואת כל איש
ישראל שלח איש לאהלו ובישלש
מאות האיש החזיק ומחנה מדין היה
לו מתחת ביצוק: ויהי
בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום
רד במחנה פינתו בידך: ואם ירא
אתה לרדת רד אתה ופרה נעך אל
המחנה וישמיעת מה ידעו ואחר
החזקנה ירד וירדת במחנה וירד הוא
ופרה נערו אל קצה החמשים אשר
במחנה: ומדין ועמלק וכל בני קדם
נפלים בעמק נארבה רוב ולגמליהם
אין מספר כחול שיעל שפתיהם לרב:
ויבא גדיעון והנה איש מספר לרעהו
חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה
יעלול לחם שיערים מתהפך במחנה
מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל
ויהפכהו למעלה ונפל האהלו וייען
רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם הרב
גדיעון בן יואש איש ישראל נרען
האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה:
ויהי כשמע גדיעון את
מספר החלום ואת שכרו וישתדלו
וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו

פינתן יהוה בידכם את מחנה מדין:
ויחין את שלש מאות האיש שלשה
ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים
ריקים ולפדים בתוך הכדים: ויאמר
אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה
אנכי בא פקיעה המחנה והיה כאשר
איעשה כן תעשו: ותקיעת בשופר
אנכי וכל איש אתי ותקיעתם בשופרות
גבאתם סכינות כל המחנה ואמרתם
ליהוה ולגדיעון:
גדיעון ומאה איש אשר אתו כקיעה
המחנה ראש האש מדת התכונה
אך הקם הקימו את השמרים ויתקיעו
בשופרות ונפון הכדים אשר בדם:
ויתקיעו שלשת הראשים בשופרות
וישכרו הכדים ויחזיקו ביד שמאולם
בלפדים ובדי מינם השופרות לתקוע
ויקראו הרב ליהוה ולגדיעון: וייעמדו
איש תחתו סכיב למחנה וירץ כל
המחנה וידיעו ויניסו: ויתקיעו שלש
מאות השופרות וישם יהוה את
חרב איש ברעהו ומכל המחנה וינס
המחנה יער בית השטה יצרתה עד
שפת אבל מחולה יעל טפתו וייעצק
איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן
כל מנשה וירדפו אחרי מדין ומלאכי
שלח גדיעון בכל הר אפרים לאמר
רדו לקראת מדין ולכרו להם את
המים עד בית ברך ואת חירדן ויעצק
כל איש אפרים ולכרו את המים עד
בית ברך ואת חירדן: ולכרו שג

חב

שרי מדין את ערב באת ואב ויהוה ואת ערבנו
לנו ילדתי קראת לנו כי הלסת להלחם
במדין ויריבון אתו בחזקה: ויאמר
אלהם מה יצטייני עתה ככם הלא טוב
יעלו את אפרים מביני אבי עזר: ויזכר
נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת
זאב ומה ילתי עשות ככם או רפתה
רוחם מיעל ויזכרו הדבר הזה: ויבא
גדעון הירדנה יצבר הוא ושלש מאות
האיש אשר אתו יצפיס ורדפים:
ויאמר לאנשי סבות תנו נא כמרות
לחם ליום אשר כרעני בני צפיס הם
ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי
מדין: ויאמר שרי סכות הכף זכר
וצלמנע עתה בידך כי נתן לי זכאך
לחם: ויאמר גדעון לכן נתת יהוה את
זכח ואת צלמנע בדי ודשת את
בשרכם את קוצי המדבר ואר
הנרקעים: ויעל משם פנאל וידבר
אלהם כזאת ויענו אתו אנשי פנאל
כאשר ענו אנשי סכות: ויאמר גם
לאנשי פנאל לאמר בשובי בשלום
אתן את המגדל הזה:
וזכה וצלמנע נקרקר וכחניהם יצמם
בחמשת עשר אלף כל חנותים ממל
מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים
אלף איש שלף חרכו: ויעל גדעון דרך
השכונת באהלים מקדם לנכח ויגבהה

ויך את המחנה והמחנה היה בטור:
וינכו זסח וצלמנע וידרף אחר יסכוי לנו
את שני מלכי מדין את זבח ואר
צלמנע וכל המחנה החרידו: וישכ
גדעון כן יואש מן המלחמה מלכי עזה
החרס: וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו
ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה
שני צפיס ושני עזה איש: ויבא אל אנשי
סכות ויאמר הנה זכח וצלמנע אשר
חרפתם אותי לאמר הכף זכח וצלמנע
יעתה בידך כי נתן לאנשיך הי צפיס
לחם: ויקח את זקני העיר ואת קוצי
המדבר ואת הנרקעים וידעו סבות את
אנשי סכות: ואת מגדל פנאל נרדף
ויהרג את אנשי העיר: ויאמר אל
זכח ואל צלמנע איפה האנשים אשר
הרנתם כתבור ויאמרו כמוך כמוהם
אחד כרתאר בני המלך: ויאמר אחי
כניאמי הם חי יהוה לו החיתם אותם
לאהרנת אתכם: ויאמר ליתר כמרו
קום הרג אתם ולא שלף הנער חרכו
כי דא בני עוודע נער: ויאמר זכר
וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי טאיש
גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת
צלמנע ויקח את השהרנים אשר
בעואר וגמלהם:
ויאמרו איש ישראל אל
גדעון מי של כעגם אתה גם כנך גם בן
בנך כי הושיעתנו מיד מדין: ויאמר
אלהם גדעון לא אנשי של אני ככם ולא
ימשל כני ככם יהוה ימשל ככם:

ויאמר אלהים גרעון אשאלה מכם
שאלה ותנו לי אישנים שללו כימי
זה להם כי ישימי צאליכם: ויאמרו
גרעון נתן ופרשו את השמלה וישיבו
שמה אישנים שללו: ויהי משקל נטי
הזהב אשר ישאל אלה ויטביע מאות זהב
לכדמן השחרנים והנטיפות ובעי
הארתמן ישל מלכי מדן ולכדמן העקות
אשר בעוארי צמליהם: ויניט את גרעון
לאפר ויניט אתו כיצרו בעפרה ויזט כל
ישראל אחריו שם ויהי לגרעון ולביתו
למוקש: ויבנע מדן לפני בני ישראל
ולא יספו לישאת ראשם והיטקו הארץ
ארבעים שנה כימי גרעון:
וילך דבעל בן יואש וישיב בביתו
ולגרעון היו שבעים בנים יצאי ידו כי
נשים רבות היו לו: ופלגשו אשר בשנים
ילדה לו גס היא בן וישם את שמו אנמן
וימת גרעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר
בקבר יואש אביו בעפרה אבי הגורי:
ויהי כאשר מת גרעון
וישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים
ויישימו להם בעל ברית לאלהים: ולא
זכרו בני ישראל את יהוה אל היהם המניעו
אתם מיד כל איכיהם מסכיב: ולא יעשו
חסד עם כית דבעל גרעון ככל הטובה
אשר עשה עם ישראל:
וילך אבימלך בן דבעל שנמה
אל אחי אמו וידבר אליהם ואל בר
משפחת בית אבי אמו לאמרו דברו
נא כאזני כל בני ישראל שכם כה טוב לכם

סוף

סוף

סוף

סוף

המי של בנים שבעים איש של בני
דבעל אסמי של בנים איש אחד
וזכרתם כי ינימכם ובישרכם אני:
וידברו אחי אמו עליו כאזני כל בני
ישראל את כל הדברים האלה ויט לכם
אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא:
והתנו לו שבעים כסף מכית בעי
ברית וישטר בהם אבימלך אנשים
רקים ופחזים וילכו אחריו: ויבא בית
אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני
דבעל שבעים איש על אבן אחת
ויותר יותם בן דבעל הקטן כי נחנא:
ויאספו כל בני ישראל
וכל בית מלא וילכו וימליכו את אבימלך
למלך עם אלון מצבא אשר בשנים:
ויגדו ליותם וילך וינימד בראש הר
גרום ויישא קולו ויקרא ויאמר להם
שני עזאלי בעלי שכם ויישימי צאליכם
אלהים: הלך הלכו העצים למשח
עליהם מלך ויאמרו לזית מלוכה
יעלינו: ויאמר להם הזית החדל רני
את דשני אשר בני יכדו אלהים:
ואנשים והלכתי לנו על העצים:
ויאמרו העצים לתאנה לבי את מלכי
יעלינו: ותאמר להם התאנה החדלתי
את כתיקי ואת תנוכתי הטובה והילנתי
לנו על העצים: ויאמרו העצים
לנפן לבי את מלוכי יעלינו: ותאמר
להם הנפן החדלתי את תירושי הטיט
אלהים ואנשים והלכתי לנו על
העצים: ויאמרו כל העצים אל האטו

והיה משקל נטי הזהב אשר ישאל אלה ויטביע מאות זהב לכדמן השחרנים והנטיפות ובעי הארתמן ישל מלכי מדן ולכדמן העקות אשר בעוארי צמליהם: ויניט את גרעון לאפר ויניט אתו כיצרו בעפרה ויזט כל ישראל אחריו שם ויהי לגרעון ולביתו למוקש: ויבנע מדן לפני בני ישראל ולא יספו לישאת ראשם והיטקו הארץ ארבעים שנה כימי גרעון: וילך דבעל בן יואש וישיב בביתו ולגרעון היו שבעים בנים יצאי ידו כי נשים רבות היו לו: ופלגשו אשר בשנים ילדה לו גס היא בן וישם את שמו אנמן וימת גרעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי הגורי: ויהי כאשר מת גרעון וישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים ויישימו להם בעל ברית לאלהים: ולא זכרו בני ישראל את יהוה אל היהם המניעו אתם מיד כל איכיהם מסכיב: ולא יעשו חסד עם כית דבעל גרעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל: וילך אבימלך בן דבעל שנמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל בר משפחת בית אבי אמו לאמרו דברו נא כאזני כל בני ישראל שכם כה טוב לכם

והיה משקל נטי הזהב אשר ישאל אלה ויטביע מאות זהב לכדמן השחרנים והנטיפות ובעי הארתמן ישל מלכי מדן ולכדמן העקות אשר בעוארי צמליהם: ויניט את גרעון לאפר ויניט אתו כיצרו בעפרה ויזט כל ישראל אחריו שם ויהי לגרעון ולביתו למוקש: ויבנע מדן לפני בני ישראל ולא יספו לישאת ראשם והיטקו הארץ ארבעים שנה כימי גרעון: וילך דבעל בן יואש וישיב בביתו ולגרעון היו שבעים בנים יצאי ידו כי נשים רבות היו לו: ופלגשו אשר בשנים ילדה לו גס היא בן וישם את שמו אנמן וימת גרעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי הגורי: ויהי כאשר מת גרעון וישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים ויישימו להם בעל ברית לאלהים: ולא זכרו בני ישראל את יהוה אל היהם המניעו אתם מיד כל איכיהם מסכיב: ולא יעשו חסד עם כית דבעל גרעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל: וילך אבימלך בן דבעל שנמה אל אחי אמו וידבר אליהם ואל בר משפחת בית אבי אמו לאמרו דברו נא כאזני כל בני ישראל שכם כה טוב לכם

לך אתה מלך על ענינו ואמר האטו אל
הענים אם נאמת אתם משחים אתי
למלך עליכם באו חסו בעלי ואם אין
תנא אשמן האטו ותאכל את ארזי
הלכנו ויעתה אס נאמת וכתמים
עשיתם ותמליכו את אנכי מלך ואם
טובה עשיתם עבד בעל ועם בירו
ואם כגמול דיו עשיתם לו אשר
נלחם אנכי עליכם וישלך את נפשו
מגע ויעל אתכם מיד מדין ואתם
קמתם על בית אנכי היום ותהרגו את
בני שביעים איש על אבן אחת ותמליט
את אנכי מלך בן אמתו על בעלי שכם
כי אחיכם הוא ואם נאמת וכתמים
עשיתם עבד בעל ועם ביתו היום
הזה שמחו באנכי מלך וישמח גם הוא
בכם ואם אין תנא איש מאנכי מלך
ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא
ותנא איש מבעלי שכם ומבית מלא
ותאכל את אנכי מלך וינסו יתסו וברח
וילך בארה ויישב שם מפני אנכי מלך
אחיו
על ישראל שלש שנים וישלח
אלהיכר וחריעה בין אנכי מלך ובין
בעלי שכם ויבנו בעלי שכם באנכי מלך
לבאחמס שבועים בני רבעל ורמם
לשום על אנכי מלך אחיהם אשר
הרג אתם ועל בעלי שכם אשר חזקו
את ידיו להרג את אחיו וישמו לו
בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים
ויגלו את מל אשר יעבר עליהם נדון

ויגד לאנכי מלך
ויבא בעל כן עבר ואחיו ויעברו בשכם
ויבטחו בו בעלי שכם ויצאו הישרה
ויבנו את כרמיהם וידרכו ויעשו
הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו
וישתו ויקללו את אנכי מלך ויאמרו
בעל כן יבד מ' אנכי מלך ומי שכם כי
נעברנו הלא כן ידבעל וזבל פקידו
יעברו את אנשי חמור אבי שכם ומדוע
נעברנו אנהנו ומי יתן את הינס הזה
ביד ואסירה את אנכי מלך ויאמר
לאנכי מלך רבה עבאך ונצאה וישמיני
זבל שר העיר את דברי בעל כן עבר
ויחר אפו וישלח מלאכים אל
אנכי מלך בתרמה לאמר הנה בעל כן
יעבר ואחיו באים שכם והנס ערים
את העיר עליך ויעתה קום לילה
אתה והינס אשר אתך וארב בשדה
והיה בנקר כורח השמש תשכים
ופיטת עלי העיר והנה הוא והינס
אשר אתו ינאם אליך ועשית
לו כאשר תמצא ידך ויקום
אנכי מלך וכל העם אשר עמו לילה
ויארבו על שכם ארבעה ראשים
ויצא בעל כן יעבר ויעמד פתח שער
העיר ויקם אנכי מלך והעם אשר
אתו מן המארב וירא בעל את
הינס ויאמר אל זבל הנה עם יורד
מראשי ההרים ויאמר אליו זבל
את על ההרים אתה ראה כאנשים

ויסר יעזר בעל לדבר ואמר הנה עמ
וורדים מעם טבור הארץ וראש ז'
אחד בא מדרך אלון מעוננים ויאמו
אליו זבל איה אפוא פך אשר תאמר
מי אני מלך כי נעבדנו הלא זה העם
אשר מאסתי כו צא נא עתה והלחם
בו וינא בעל לפני בעלי שכם וילחם
באבימלך וידרפוהו אבימלך וינס
כפניו ויפלו חללי סרכים עד פתח
השער ויישב אבימלך בארומרה
וערש זבל את בעל ואת אחיו משמת
בשכם ויהי ממחרת וינא העם
השדה ויערו לאבימלך ויקח את
העם ויחצם לשלשה ראשים ואת
בשרה ודאוה העם יצא מזה העיר
ויקם עליהם ויכם ואבימלך והראשון
אשר יצמו פשטו ויעמדו פתח שער
העיר ושני הראשים פשטו על כל
אשר בשרה ויכוס ואבימלך נלחם
בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר
ואת העם אשר כה הרגויהן ארז
העיר וידעה מלח:
וישמע כל בעל מעדל שכם
ויבאו אל ערי חבת אל ברית ויעו
לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מעדל
שכם ויעל אבימלך הר עלמון הוא
וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך
את הקרדמות כרו ויכרת שוכת עינים
וישאה וישם על שכם ויאמר אל
העם אשר עמו מה ראיתם עשיתי

מהרו יצאו כמוני ויכרתו גם כל העם
איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישמו
על העיר וייצתו עליהם את העיר
באיש וימתו כל אנשי מעדל שכם כאלף
איש ואשה:
אבימלך אל תבין ויהן בתבין וילכדהו
ומעדל יעו היה בתוך העיר ונכו שמה
כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר
ויכרו כיעם ויעלו על גג המעדל:
ויבא אבימלך ער המעדל וילחם בו
ויגש יער פתח המעדל לשרפו באש:
ותשילך אשה אחת פלח רכב על ראש
אבימלך ותרין את גלגלתו ויקרא
מהרה אל העיר נשא כליו ויאמר לו
שלף חרבך ומותתני פן יאכרו לי
אשה הרנתהו וידקרהו נערו וימת:
וידאו איש ישראל כי מת אבימלך
וילכו איש למקומו וישב אלהים את
רצת אבימלך אשר עשה לאביו להונ
את שבעים אחיו ואת כל רצת אנשי
שכם השיב אלהים פראשם ותבא
אליהם קללת יותם בן ירבעל:
ויקם אחרי אבימלך
להושיע את ישראל תול עבן פואה
בן דודו איש ישישטר והוא ישב
בשמיר בהר אפרים וישפט את
ישראל עשרים ושלש שנה וימת
ויקבר בשמיד:
אחרי ויאיד הגלעד וישפט את
ישראל עשרים ושתים שנה ויהי
לו ילשים כנים רכבים על ילשים

ערים ושלשים ערים להם להם
יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר
בארץ הגלעד וימת יאיר ויקבר בקמון:

ויסיפו בני ישראל ליצעות הרעביעני
יהוה וינבדו את העלים ואת העשתות
ואת אלהי ארם ואת אלהי צדון ואת
אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת
אלהי פלישתים וינבדו את יהוה וליא
עבדוהו ויחר אף יהוה כי ישראל וימנוס
ביד פלשתים וכיד בני עמון וירעצו
וירעצו את בני ישראל בשנה ההיא
שכנה עיטרה שנה אתמל בני ישראל
אשר כינר הירדן בארץ האמרי אשר
בגלעד וינבדו בני עמון את הירדן
להלחם גם כיהודה וכבנימן וכבית
אפרים ותער לישראל מאד ויועקב
בני ישראל אל יהוה לאמר הטאל
לד וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את
הבעלים:

ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא
ממיערים ומן האמרי ומן בני עמון ומן
פלשתים וינדרנים וינמלקו ומיעון לחינו
אתכם ותינעקו אלי ואושייעה אתכם
מיים ואתם עזבתם אתי ותינבדו
אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע
אתכם לכו ונעקו אל האלהים אשר
בחרתם גם המה יושיעו לכם בערת
ערתכם ויאמרו בני ישראל אל יהוה
חטאנו עשה אתה לנו גבר הטוב
בעניך אך העלנו נא היום הורה:

וסידו את אלהי הנבר מקרבם וינבדו
את יהוה ותקער נפשו בנימל ישראל
וינעקו בני עמון ויחלו
בגלעד ויאספו בני ישראל ויחלו
במצפה ויאמרו העם אשר גלעד איש
אל דעה מי האיש אשר חל להלחם
בבני עמון יהיה לדאש לכל ייטב גלעד
ויפתח הגלעד יהיה גבור חיל
והוא בן אשה וזנה וילד גלעד ארע
יפתח ותלד אשת גלעד לו בנים ויעלו
בני האשה ויערשו את יפתח ויאמרו
לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה
אחרת אתה ויברח יפתח מפני אחיו
וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח
אנשים ריקים ויצאו עמו:

ויהי כימים ויילחמו בני עמון
עם ישראל ויהי כאשר נלחמו בני
עמון עם ישראל ויילטו זקני גלעד
לקחת את יפתח מארץ טוב ויאמרו
ליפתח לכה והיית הלט לקנין ונלחמה
בבני עמון ויאמר יפתח לזקני גלעד
הלא אתם שנאתם אתי ותגרשוני מבת
אכיונרו ויצבאתם אלי עתה כאשר ער
לכם ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן
עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת
בבני עמון והיית לטלראיש לכל ייטב
גלעד ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם
משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון
ועתן יהוה אתם לפני אנכי אהיה לכם לראש
ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה
שמע עבדתינו אם לא נברך כן בעשה:

וילך יפתח עם זקני גלעד וישימוהו
אחיו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח
את כל דבריו לפני יהוה במצפה:
וישלח יפתח מלאכים אל
מלך בני עמון לאמר מה לילך כי באת
אלי להלחם בארצנו ויאמר מלך בני
עמון אל מלאכי יפתח כילקח ישראל
את ארצי בעלתו ממצרים מארנון
ועד הניק ועד הירדן ויעתה הישיבה
אתה בשלום ויוסף עוד יפתח וישלח
מלאכים אל מלך בני עמון ויאמר לו
מה אמר יפתח לאלקח ישראל את
ארץ מואב ואת ארץ בני עמון כי
בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר
עד יבסוף ויבא קדשה וישלח ישראל
מלאכים אל מלך אדום לאמר איננה
נא בארצך ולא יאשימיני מלך אדום
ונס אל מלך מואב שלח ולא אכרה
וישב ישראל בקדש וילך במדבר
ויסב את ארץ אדום ואת ארץ מואב
ויבא ממזרח שמי של ארץ מואב
ויהנון כיצבר ארנון ולא באו בגבור
מואב כי ארנון נכח מואב וישלח
ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי
מלך חשבון ויאמר לו ישראל נענה
נא בארצך עד מקומי ולא האמין
סיחון את ישראל ענר כנברו ויאסף
סיחון את כל עמו ויחטב ביהמה וילחם
עם ישראל וזיתן יהוה אלהי ישראל
את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל
ויבסו וידיש ישראל את כל ארץ

האמרי וישב הארץ ההיא ויירשוה
את כל גבול האמרי מארנון ועד הניק
ומן המדבר ועד הירדן וזו עתה יהוה
אלהי ישראל חוריש את האמרי
מפני עמו ישראל ואתה תירשנו:
הלא את אשר יירישך כמו שאליהך
אותו תירש ואת כל אשר חוריש יהוה
אלהינו מפנינו אתו תירש ועתה
הטוב טוב אתה מבלק כן צפור מלך
מואב הרברכ עם ישראל אס עלחם
עלחם נס: בשבת ישראל כח שבון
ובבנותיה וכיער עד ובבנותיה ובכל
היערים אשר על ידי ארנון שליש
מאות שנה ומדוע לא העלתם ביער
ההיא ואנכי לא חטאתי לך ואתה
עשה את רצוה להלחם בני ישראל יהוה
השפט היזם כן בני ישראל וכין בני
עמון וילא שמינילך בני עמון אל
דברי יפתח אשר שלח אליו

והיה על יפתח רוח
יהוה וייצבר אתה גלעד ואת מנשה
וייצבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד
יצבר בני עמון וידר יפתח נדר ליהוה
ויאמר אסנתן תתן את בני עמון ביד
זהוה היוצא אשר יצא מדלת ביתי
לקראתי בשוכי בשלום מפני עמון
וזהוה ליהוה והעליתו עלה:
וייצבר יפתח אל בני עמון
להלחם נס ויתנס יהוה בידו ויבס
מיער ער ועד כאן מנת ישראלים יצר
ועל אכל פרמ'ים מפה גדולה מאר

1031

והיה על יפתח רוח יהוה וייצבר אתה גלעד ואת מנשה וייצבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד יצבר בני עמון וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אסנתן תתן את בני עמון ביד זהוה היוצא אשר יצא מדלת ביתי לקראתי בשוכי בשלום מפני עמון וזהוה ליהוה והעליתו עלה: וייצבר יפתח אל בני עמון להלחם נס ויתנס יהוה בידו ויבס מיער ער ועד כאן מנת ישראלים יצר ועל אכל פרמ'ים מפה גדולה מאר

והיה על יפתח רוח יהוה וייצבר אתה גלעד ואת מנשה וייצבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד יצבר בני עמון וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אסנתן תתן את בני עמון ביד זהוה היוצא אשר יצא מדלת ביתי לקראתי בשוכי בשלום מפני עמון וזהוה ליהוה והעליתו עלה: וייצבר יפתח אל בני עמון להלחם נס ויתנס יהוה בידו ויבס מיער ער ועד כאן מנת ישראלים יצר ועל אכל פרמ'ים מפה גדולה מאר

ויכנע בני עמון מפני בני ישראל:
 ויבא יפתח הכינעף אל ביתו
 והנה כהן יצא לקראתו בתפוס
 ובמהלות ורק היא יחידה אין לו ממנו
 בן או בת ויהי נראותו אותה ויקריע
 את בגדיו ויאמר אהה פני הכריע
 הכריעתי ואת היית בעברי ואנכי
 פניתי פ' אלי יהוה ולא אוכל לשוב:
 והאמר אליו אבי פנתה את פני אל
 יהוה עישה לי כאשר יצא מפך אחרי
 אשר יעשה לך יהוה נקמות מאיביך
 מכני עמון: ותאמר אל אביה יעשה
 לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים
 ואלכה וירדתי על ההרים ואכנה על
 בתולי אנכי וירציתי: ויאמר לכו וישלח
 אתה ישעיהו וד' שים ותלך היא ורעותיה
 ותכך על בתוליה על ההרים: ויהי מקוץ
 שנים חדשים ותשב אל אביה וייצג
 לה את ערו אשר נדו והיאלא ידעה
 איש ותדיחק ב' ישראל ומימי פ' טימה
 תלכנה בנות ישראל לתנות לסת יפתח
 הנציב ארבעת ימים כ' שנה:
 וייצק איש אפרים וינכד עפונה
 ויאמרו ליפתח מדוי ע' צרת להלחם
 בכני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך
 ביתך נשרף יעלך בא' ש: ויאמר יפתח
 אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני
 עמון מאד ואויצק אתכם ולא הו' שיעתם
 אותי מידם: ואראה כי איןך מושיע ה'
 ואישימה נפשי בכפי ואיצרה אל בני
 עמון ויתנם יהוה כיר ולכה יע' להם אל

היום הזה להלחם ביו וקבץ יפתח את
 כל אנשי ג' יעד וילחם את אפרים ויכו
 אנשי ג' יעד את אפרים כי אמרו פ' טי'
 אפרים אתם ג' יעד בתוך אפרים בתוך
 מנשה: ויילכד ג' יעד את מ' ערות הירדן
 לאפרים והיה כי אמרו פ' טי' אפרים
 איצרה יאמרו לו אנשי ג' יעד האצרת
 אתה ויאמרו לא: ויאמרו לו אמר נ'
 יטבלת ויאמר כבלת ולא יכין לדבר כן
 ויאחו אתו ויישטוהו אל מ' צנורות
 הירדן ויפל ב' צנתה הוא מאפרים ארבעים
 ויטנים אלף: וייטפט יפתח את ישראל
 ישי' שנים ויכת יפתח הנציב ויקבר
 ב' צנ' ג' יעד: וייטפט
 אחריו את ישראל אכנן מבית לחם:
 ויהי לו שלשים ננים ושלשים בנות
 יטלה החוניה ושלשים בנות הביא
 לבנו מן החוץ וייטפט את ישראל
 שבע שנים: וימת אכנן וקבר בבית
 לחם: וייטפט אחריו
 את ישראל אילון הזבולני וייטפט את
 ישראל יעשר שנים: ויכת אילון
 הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן:
 וייטפט אחריו את ישראל יענן
 בן הלל הפריצתו: ויהי לו ארבעים בנים
 ושלשים בני בנים רכבים על ש' ציגים
 יצתו וייטפט את ישראל שמעון שנים עשר
 עבדו בן הלל הפריצתו ויקבר בפריצתו
 בארץ אפרים כהר הנמלק:
 ויזכר בני ישראל ליצ' אותה ד' צניע
 יהוה ויתנם יהוה כיר פ' טה נארב צ' טנה

ויהי איש אחד משרע
 ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשרתו
 עקרה ולא ילדה: וידא מלאך יהוה
 אל האשה ויאמר אליה הנהנא את
 עקרה ולא ילדת והרית וילדת כן וועתה
 השמרי טא ואל תשתי יין ושכר ואל
 תאכלי כל טמא: כיהנך הרה וילדת בן
 ומורה לא יצלה על ראשו כי נזיר אלהים
 יהיה הנער מן הכטן והוא יחל להושיע
 את ישראל מיד פלישתים: ותבא האשה
 ותאמר לאישה לאמר אישה אלהים
 בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים
 טרא מאד ולא שאלתיו אי מזה הוא
 ואת שמו לא הגד לי: ויאמר לי הנך
 הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין
 ושכר ואל תאכלי כל טמא כי טיר
 אלהים יהיה הנער מן הכטן עד יום
 מותו
 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר כי אדוני
 אישה אלהים אשר שלחת יכואנא
 עוד אלינו ויורנו מהנעשה לנו
 הילד: וישמע האלהים מקול מנוח
 ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה
 והיא ישבת כשדה ומנוח אישה
 אין עמה: ותמהר האשה ותריץ ותע
 לאישה ותאמר אלי ודעה נראה אלי
 האיש אשר בא כיום אלי: ויקם וילך
 מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש
 ויאמר לו והאתה האיש אשר דברת
 אל האשה ויאמראנו ויאמר מנוח
 עתה יבא ויכרך מה יהיה משפט הנעו

ונעשהו: ויאמר מלאך יהוה אל מנוח
 מכל אשר אמרת אל האשה תשמר:
 מכל אשר יצא מנפך היין לא תאכל
 ויין ושכר אל תשת וכל טמא אל
 תאכל מל אשר יציתיה תשמר: ויאמר
 מנוח אל מלאך יהוה נעירה נא
 אותך ונעשה לפניך דברים ימים: ויאמר
 מלאך יהוה אל מנוח אסתעצוני לא
 אוכל בלחמך ואסתעשה עולך
 ליהוה תעלמה בילא ידע מנוח כי
 מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל
 מלאך יהוה מי שמך כי יבא דברך
 וכבר נזק: ויאמר לו בלאך יהוה למה
 זה תשאל לשמי והוא פלאי ויקח
 מנוח את צדי העוים ואת המעוה
 ויעל על הצד ליהוה ומפלא לעשות
 ומנוח ואשתו ראים: ויהי בעלור
 הלהכ מעל המזבח השמימה ויעל
 מלאך יהוה בלהכ המזבח ומנוח
 ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה:
 ולא יסף עוד מלאך יהוה להראו
 אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח
 כי מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח
 אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו:
 ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה לחמיתנו
 לא לקח מידנו עלה ומנוח ולי
 הראנו את כל אלה וכיצת לאה שמיענו
 כזאת: ותלד האשה בנות קרא את
 שמו שמשון ויגדל הנער ויכרכוהו
 יהוה: ותחל רוח יהוה לפעמו כמחנה
 דן כין צרעה ובין אשתאל:

וידר שמישון תמננה וירא
אשה בתמננה מכנות פליטתים :
ויצל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה
ראיתי בתמננה מכנות פליטתים ועתה
קח אותה לי לאשה ויאמרו אביו
ואמו האין בכנות אחיך וכל עמי
אשה כי אתה הולך לקחת אשה
מפליטתים הערלים ויאמר שמישון
אלאביו ואותה קח לי כי היא ישראלית
ביעני ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה
היא כי תאנה הוא מבקש מפליטתים
וכעת ההיא פליטתים מלשון בני ישראל
וידר שמישון ואביו ואמו תמננה ויאנו
עו פרי תמננה והנה כפיר אריות
שאנן לקראתו ותעלה על ירוח יהוה
וישקעו כשפינהו וימאמה אין
בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר
עשה וידר וידבר לא שיהותיש
בעני שמישון וישב מימים לקחתה
ויסר לדאות את מפלת הארץ והנה
עת דבורים כנעית הארץ ודבש :
וידדו אל כפיו וילך הילוך ואכל וילך
אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו
ולא הגיד להם כי מנעית הארץ רדה
הדבש וידר אכיהו אל האשה ויינש
שם שמישון מישהו כי כן יעשו
הבחורים ויהי כראותם אתו ויקחו
שלשים מרעים ויהיו אתו ויאמר
להם שמישון אחודה נא לכם חידה
אם הגדתגידו אתה לי שבעת עמי
המשתה ומצאתם ועתה לכם שלשים

סדינים ושלשים חלפת כנדיים וואם
לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי
שלשים סדינים ושלשים חלפות
כנדיים ויאמרו לו חודה חידתך
ונשמינה ויאמר להם מה אכל יצא
כאכל וכיניו יצא כחוק ולא יכילו להגיד
החידה של שתי כנדיים ויהי ביום
השביעי ויאמרו לאשת שמישון פת
את אישך ויגד לט את החידה פונשך
אורך ואת כית אביך כאשר הליד שנו
קראתם לט ולא ותכך אשת שמישון
יעליו ותאמר רק שנאתני ולא אהנתני
החידה חידתה לבני עמי ולי לא הערמה
ויאמר לה הנה לאביו ולאמי לא הערתי
ולך אנד ותכך עליו שבעת הימים
אשר היה להם המשתה ויהי ביום
השביעי ויגד לה כי העיקתהו ותגד
החידה לבני עמה ויאמרו לו אנשי
היציר ביום השביעי נטרם יכא
החרפה מה מתוק מדבש וכה יעו
כארי ויאמר להם לולא חרשיתם
ביעלתי לא מצאתם חידתי ותעלה
על ירוח יהוה וירד אשקלון ויד
כהם שלשים איש ויקח אתה ליעו
ויתן החלפות לכנדי החידה ויחר
אפו ויעל בית אמהו ותהי אשת
שמישון למרעהו אשר רעה לו :
והי מימיסכימי
קציר חטים ופקד שמישון את אשתו
כנדיים ויאמר אכואה אל אשת
החדרה ולא נהנו אכיה לבנה :

ויאמר אביה אמר אמרת כי שנה
שנאתה ואתננה לכדיך הלא אחותה
הקטנה טובה ממנה תהינא לך תחתיה
ויאמר להם שמישון נקיתי הפנינ
מפלישתים כי עיטה אני עמם רעה
וילך שמישון וילכד שלש מאות
שעלים ויקח לפדים ויפזז אל זנב
וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך
ויביער איטבלפידים ויישלח בקמורת
פלישתים ויביער מעישי ועד קמה ועד
נרם זית ויאמרו פלישתים מי עשה
זאת ויאמרו שמישון חתן התכני כי
לקח את אישתי ויתנה למריעהו ויגלו
פלישתים ויטרפו אתה ואת אביה באיש
ויאמר להם שמישון אם תנישון נואת
כי אם נקמתי בכם ואחר אחר ליוך
אותם שוק יעלרך מכה גדולה וילך
וייטכנסי עף סליני עיטב
ויגלו פלישתים ויחגו ביהודה
וינטשו בלחי ויאמרו איש יהודה
למה עליהם יגלו ויאמרו לאסר את
שמישון יגלו לעשות לו כאשר
עשה לנו וירדו שלשת אלפי איש
מיהודה אל סעף סליני עיטס ויאמרו
לשמישון הלא ידעת כי משלים פנו
פלישתים ומה זאת עשית לנו ויאמר
להם כאשר עשו לי כן עשית להם
ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתתך כיד
פלישתים ויאמר להם שמישון השגעו
ליפן תפניעון כי אתם ויאמרו לו לאמר
לא כי אסר נאסרך ונתנוך בידם והמת

לא נמיתך ויאסרוהו בשנים עבתיים
חרשים ויעלה הזמן הפלעי הוא בא
יעד לחי ופלישתים הריעו לקראתו
ותעלה על ירוח יהודה ותהינה היצנת
אשר יעל זרעתי וכפשתים אשר בינו
באיש וינסו אסוריו מעל ידיו ויניצא
לחי חמור טריה ויישלח דו ויקחה
ויך בה אלף איש ויאמר שמישון ה
בלחי החמור חמור חמרתים בלחי
החמור הכיתי אלף איש ויהי כבלתו
לדבר ויישך הלחי מידו ויקרי
למקום ההוא רמת לחי ויניצא מאד
ויקרא אל יהודה ויאמר אתה נתת ביד
עבדך אתה תשיני העלה הזאת
ועתה אמות בניצא ונפילתי ביד
היערלים וימקצא להם את המכתש
אשר בלחי ויניצא ממעמים ויישרת
ותשב רוחו ויחי ילכו קרא שמה יצן
הקורא אשר בלחי יעד היום הזה
וייטפט את ישראל כי מי פלישתים
יעשרים שנה

וילך שמישון ויעתה וידאישם
אשה זונה ויבא אליה לילות
לאמר בא שמישון הנה ויסכו ויארכו
לו בלילה כשיער העיר ויתחרשו
בלילה לאמר יעד אור הנקר
והרננה ויישכב שמישון יעד חיצי
הלילה ויקם בחצי הלילה ויארחו
בדלתות שיער העיר ובשת המזוזות
ויסינס עס המריח וישם יעד פתפיו
ויילס אל דאיהוד אשר על פני

Handwritten marginal notes in red ink, including a decorative flourish and some illegible text.

חכרון: ויהי אחר כך
 ויאמר אליהם כחל שורק וישמרה
 דלילה: וינילו אליהם כרני פלישתים
 ויאמרו לה פתי אתו וראי נמה כחו
 גדול ובמה נכלי לו ואסדנוהו ליצנתו
 ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה כסף:
 ותאמר דלילה אל שמיטון העדה נא
 לי נמה כחך גדול ובמה תאסר לי צנתך:
 ויאמר אליה שמיטון אם יאכרנו
 בשביעה יתרים לחים אישר לא חרכו
 וחלית והיית כאחר האדם: וינילו לה
 סרני פלישתים שביעה יתרים לחים
 אישר לא חרכו ותאכרהו כהם: והאבת
 ישללה פחדו ותאמר אליו פלישתים
 יעליך שמיטון ונתק אתה יתרים
 כאשר יתק פתיל הנצרת כהריחו איש
 ולא נודיע כחו: ותאמר דלילה אל
 שמיטון הנה התלת בני ותדבר אלי
 כזבים יעתה העדה נא לי נמה תאסרו:
 ויאמר אליה אם אסור יאסדוני כי צנתו
 חדישים אישר לא צניעה כהם מלאכה
 וחלית והיית כאחר האדם: ותקח
 דלילה יצבתים חדישים ותאכרהו כהם
 ותאמר אליו פלישתים יעליך שמיטון
 והארבי שכן חדר ונתקם מיני
 זריצתו פחוט: ותאמר דלילה אל
 שמיטון יעד הנה התלת בני ותדבר אלי
 כזבים העדה לי נמה תאסרו ויאמר
 אליה אם תארני את שכינ מחלפות
 ראשי ינכח מסכתו ותתקיע בידו
 ותאמר אליו פלישתים יעליך שמיטון

וייקץ משנתו ויסין אתה היתר הארץ
 ואת הכספת: ותאמר אליו איך תאמר
 אהבתך ולכן אין אתי זה ישראל
 פעמים התלת בני ולא הערת לי נמה
 כחך גדול ויהי כיהניקה לו נדניה
 כל הימים ותאליעהו ותקצר נפשו
 למותו ויעד לה את כל לבו ויאמר לה
 כורה לא יעלה יעל ראשי כי טיר
 אליהם אם מכטן אמי אם נלהת יוסר
 ממני כחי וחלית והיית ככל האדם:
 ותרא דלילה כיהניד לה את כל לבו
 ותילח ותקרא לסרני פלישתים יאמר
 ינילו הפנים כיהניד לה את כל לבו
 וינילו אליה סרני פלישתים וינילו הכסף
 כידם: ותניטעוהו על ברכיה ותקרא
 לאיש ותניח את שכינ מחלפות ראשו
 ותחליל צנתו ויסר כחוס צליו: ותאמר
 פלישתים יעליך שמיטון ויקץ משנתו
 ויאמר איצא כפנים בפנים ואני ער והוא
 לא ידע כי יהוה סר מיניו ויאחזרו
 פלישתים ונקדו את צניו ויורדו ארנו
 ינותהו ויאסרהו כהי שתיס ויהי טוחן
 בבית האסירים: ויהל שיער ראשו
 לצמח כאשר נלח:
 וסרני פלישתים
 נאספו לזבח זבח גדול לדנון אלהים
 ולישמחה ויאמרו נתן אלהינו כדנו
 את שמיטון איבינו: ויראו אתו היצם
 ויהללו את אלהים כי אמרו נרען
 אלהינו כידנו את איבינו ואת מחריב
 ארצנו ואישר הרסה את חלילנו:

ויהי ל טוב לבסו ואמר קראו לשמשון
וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית
האסירים ויצחק לפניהם ויצמדו
אתו בין היצמדים ויאמר שמשון
אלהני המחזיק כידו הניחה אותי
והימשני אתה צמדים אשר הכית
נכון עליהם ואשיע עליהם והכית
מלאה אנשים והנשים ושמה מ
סרני פלשתים ועל הנכשלות
אלפים איש ואישה הראים כשחוק
שמשון ויקרא שמשון אל יהודה
ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא
אך הפינע הזה האלהים ואנקמתי
נקם אחת משתי יעני מפלשתים :
וילפת שמשון את שני צמדי התוך
אשר הבית נתון עליהם ויסמך עליהם
אחד בימינו ואחד בשמאלו ויאמר
שמשון תמת נפשי עם פלשתים
ויט נכחי ופל הכית על הסרנים ועל
כל הינע אשר פו והיו המתים אשר
המית כמתורבים מאשר המית
כחיו ויודו אחיו וכל בית אכידו
וישאנו אתו ויעלו ויקברו אתו בין
יעריה ובין אשתאל בקבר מנוחאכו
והוא שפט את ישראל עשרים
שנה : ויהי איש גת
אפרים וישמו מיכיהו ויאמר לאמו
אלף ומאה הכסף אשר לקח לך
ואת אלית וגם אמרת באוני הער
הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו
פרך בני ליהוה וישכ את אלף

ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו
הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה
מיד ל בני ל צנות פסל ומסכה ונתת
אשי בני לך וישכאת הכסף לאמו
ותקח אמו ומאתים כסף ותתנהו ליעף
ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו
והאיש מיסה לובית אלהים ויעש
אפוד ותרפס וכלא את יד אחד מכנו
ויהי לולכתו בימים ההם אין מלך
בישראל איש הישר בעיני יצשה :

ויהי צע מבית לחם יהודה ממ שפחת
יהודה והוא לוי והוא נדשו וילך
האיש מהני צע מבית לחם יהודה לגור
באשר ימצאו כאחד אפרים ערבית
מיכה ל צעות דרסו ויאמר לו מיכה
מאין תבוא ויאמר אלי לוי אנכי מבית
לחם יהודה ואנכי הולך לגור באשר
אמצאו ויאמר לו מיסה שנה עמדי
והיה לילאנו ולכתו ואנכי אתן לך
עשרת כסף לימים ועד בעים
ומחיתך וילך הלוי ויואל הלוי
לשבת את האיש ויהי העער לו
כאחד מכמו וימלא מיכה את יד
הלוי ויהי לו חקער לכהן ויהי בבית
מיכה ויאמר מיכה עתה ידעתי כי
יטיב יהוה לי כי היה לי הלוי לכהן :
בימים ההם אין מלך בישראל וכימים
ההם שכט הדני ממקש לו נחל
לישבת כי לא נפלה לו עד היום ההוא
כתוך שנטי ישראל בנחלה :

וישלחו בני דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני חיל מצרעה ומאשתאל לדגל את הארץ ולחקרה ויאמרו אלהם לנו חקרו את הארץ ויבאו הרה אפלים יעזבית מיכה וילינו שם: המה עבבית מיכה והמה הכירו את קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לומי הקיאך הלא ומה אהיה עשה בזה ומה לך פה: ויאמר אלהם כזה וכה יעשה לי מיכה וישכרני ואחיל לו לטהן: ויאמרו לו שאל נא נבאיהם ועד יעה התגליה ודכנו אשר אנחנו הלכים ילידה: ויאמר להם הבהן לנו לשלום נטח יהוה דרככם אשר תלכו בה: וילט חמישת האנשים ויבאו ליישה וידאו את העם אשר בקרבה ייטבת לבטח כמי שפט יצדנעם ישקט וכטח ואין ממליס דבר בארץ יורש ענר ורחוקים חמה מעידנעם ודבר אין להם עם אדם: ויבאו אל אחיהם יצרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם: ויאמרו קומה ועלה יצירהם כיראנו את הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל תיגעו ללכת לכא לדישת את הארץ: כנאכם תבאו אל יצם נטח והארץ רחבת ידים כי נתנה אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ: ויכיצו מיטם ממשפחת דדני מצרעה ומאשתאל שישמא

איש חנור כלי הלחמה: ויעלו ויחט בקרית יערים: ביהודה על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עצה חס הנה אחר קרית יערים: ויעברו בישם הר אפרים ויבאו יעד בית מיכה וייגעו חמישת האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ואמרו אל אחיהם הידיעתם כי יש בביתם האלה אפוד ותרפים ופסל ומססה ויעתה דיעו מה תיעשו: ויסרו מיכה ויבאו אל בית הנער הלוי בית מיכה וישאלו לו לשלום: ויש שמאות איש חנרים כלי הלחמהם נזכים פתח השער אשר כנב דן: ויעלו חמישת האנשים ההלכים לרגל את הארץ באו יטמה לקחו את הפסל ואת האפד ואת התרפים ואת המסכה והכהן נעב פתח השער ויש שמאות האיש החנור כלי הלחמה: ואלה באו בית מיכה ויקחו את הפסל האפד ואת התרפים ואת המססה ויאמר אלהם הכהן מה אתם עשים: ויאמרו לו החרש שים ירך ילפיך ולך עמנו ויהיה לטלאג ולכהן הטובה יהיה כהן לבית איש אחד או היוותך כהן לשנטול משפחה בישראל: וייטבל כהן ויקח את האפד ואת התרפים ואת הפסל ויצא בקרבה יצם: ויפנו וילכו וישמו את הטף ואת הכקנה ואת הכבודה לפני הים: והחיקו מנית מיכה והאנשים אשר נענעו אשר עבבית מיכה טעקו וידביקו את בני דן:

ויאמרו לו חנור כל הלחמה ויעלו ויחט בקרית יערים

ויאמרו להם אחיהם מה אתם

ויקראו אל בני דן ויסכופניהם ויאמרו
למיסה מה לך כי נעצקת ויאמר את
אלהי אשר יצית לקחתם ואת
הנהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה האמרו
אלי מה לך ויאמרו אליו בני דן אל
תשמיצקו לך עמנו פן יפגעו בכם
אנשים מדי נפש ואספתה נפטר
ונפש בתך ויילכו בני דן לדרכו וידא
מיכה כי חזקיס המה ממנו ויפן וישב
אל ביתו והנה לקח את אשר יציה
מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו
יעל לייטיעל יעם שקט ונטח ויכו
אותם לפי חרב ואת היצר שדפונא
ואין מעיל כירחוקה היא מצידון
ודבר אין להם עב אדם והיא כעמק
אשר לבית רחוב ויבנו את היצר
וישבנו בה ויקראו שם היצר דן כשט
דן אביהם אשר יולד ליישראל ואולי
ליש שם היצר לדאשעה ויקמו ז'
להם בני דן את הפסל ויהועתן בן
ערישם בן מנשה הוא ונמוהו זכחנס
לישנט הדני עד יוס עלות הארץ ו
וישימו להם את פסל מיכה אשר
יציה נליכי היות בית האלהים
בשלהו

ויהי במיסה הם ומלך אין בישראל
ויהי איש לוי נדבתי הר אפרים
ויקח לו אישה פלגש סבית לחם
יהודה וותונה עליו פלגשו והלך
מאתו אל בית אביה אל בית לחם
יהודה ותהי שטימיה ארביעה חדשים

ויקם אישה וילך אחריה לדבר על
לכה להשיבו ונעו עמו ונמר
חמרים ותכיארו בית אביה ויראו
אבי הנערה וישמח לקראתו ויחזק
בו חתנו אבי הנערה וישב אדנו
שליטה ימים ויאלו וישתו וילינו
שם ויהי ביום הרביעי וישפיו
בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה
אל חתנו סעד לכך פתלחם ואחר
תלכו ווייטבו ויאכלו שניהם יחדו
וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש
הוא לנא ולין וייטב לכך ויקם האיש
ללכת ויפצרו בו חתנו וישבו לין שם
וישכנס בבקר ביום החמישי ללכת
ויאמר אבי הנערה סעד נא לכך
והתמהמהו עד נטות היום ויאכלו
שניהם ויקם האיש ללכת הוא
ופלגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי
הנערה הענה נא רפה היום ליצרו בלע
נא הענה הנות היום לין פה וייטב לנך
והישכמתם מחר לדרככם והלכת
לאהלך וילא אנה האיש ללון ויקם
וילך ויבא עד נכח יבוס היאירו שים
ויצמו צמד חמורים חבושים ופלגשו
עמו והם צב יבוס והיוסרד מאד
ויאמר הנער אל אדניו לכה נא
ונסודה אל יצר היבוס הזאת ונלין
בה ויאמר אליו אדניו לא נסור אל
יצר נכדי אשר לא מבני ישראל הנה
ויצברני עד נביעה ויאמר ליצרו
לך ונקרבה באחת המקמות ולנו

בנביעה או ברמה ויניצרו וילכו ותבא
להם חשמיש אצל הנביעה אשר
לכניסו ויטרו שם לבוא ללון בנביעה
ויבא וישב ברחוב היצור ואין איש
מאסף אותם הכיתה ללון ויהיה איש
זקן באטון מיצטוהו מן השדה כי ערב
והאיש מהר אפרים והוא נר בנביעה
ואנשי המקום בני מיני וישא עינו
וירא את האיש הארח ברחב היצור
ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין
תבוא ויאמר אליו זכרים אנחנו מבית
לחם יהודה עד ירדתי הר אפרים משם
אנכי ואיך ירדתי לחם יהודה ואתנתי
יהוה אני הולך ואין איש מאסף אותי
הכיתה ונסתבונם מספוא איש לחמיו
ונם לחם ויין ישראלי ולא מתך ולניצור
ינב ינבדך אין מחסור כל דבר ויאמרו
האיש הזקן ישרוס לך רק כל מחסורך
יעלי רק ברחוב אל תלך ויביאהו לביתו
ויסל לחמרים וירחצו רגליהם ויאכלו
וישתו והמה גיטיבים את לבם והנה
אנשי היצור אנשי בני בליעל נקבו את
הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו
אל האיש ביעל הבית הזקן לאמר
הוינא את האיש אשר בא אל ביתך
ועדענו ווינא אלהם האיש ביעל הבית
ויאמר אלהם אל אחי אל תריעו נא
אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי
אל תניצו את הנבלה הזאת הנה בתי
הכרתלה ופילבשהו אויבאה נא אותם
ויצנו אותם וניצו להם הטוב כי עניכם

ולאיש הזה לא תניצו דבר הנבלה
הזאת ולא אכו האנשים לישמעילו
ויחוק האיש כפילבשו וינא אליהם
החיון ויריעו אותה וידעלו בה כל
הלילה עד הבקר וישלחוהו כיעלות
הישחרו והבאה אישה לפנות הבקר
ותפל פתח בית האיש אשר אדנה שם
יעד האור ויקס אדנה במקר ויפתח
דלתות הבית וינא ללכת לדרכו
והנה האישה פילבשו נפלת פתח
הבית וירדה על הסף ויאמר אליה קוני
ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור
ויקס האיש וילך למקומו ויבא אל
ביתו ויקחה את המאכלת ויחוק נעלישו
ויעתה ליענביה לישעם יצטרעתיים
וישלחה בבל נבול ישראל והיה כל
הראה ואמר לא עזיתיה ולא נראתה
כזאת למיזם יעלות בני ישראל מארץ
מצרים עד היום הזה שימו לכם יעלה
יענו ודרכו וינא כל בני
ישראל ותקחל הניצה כאיש אחד למון
ויעבאר שביע נארין הגלע אל יהוה
המצפה ויתניצו פנות כל היצם כל שגש
ישראל בקהל יעם האלהים ארביעמאות
אלף איש רגלי יסף חרב
וישמיעו בני
בנימן כי עלו בני ישראל המצפה
ויאמרו בני ישראל דברו איכה עזיתיה
הריעה הזאת ווינא האיש הגלע
איש האישה הערעה ויאמר הנביעה
אשר לבנימן כאתי אנכי ופילבשי ללון

ויקמו עלי בני גל הגביעה ויסכו יגלי
את הכית לילה את דמו להרנאות
פליגי יגנו ותמת: ואחז כפליגי ?
ואנתה ואשלה כל ידה מלה
ישראל כי יגנומה ונלה בני ישראל:
הנה כלכם בני ישראל הם לבם דבר
ויגנה הים: ויקס כל היגם כאיש אחד
לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסוד
איש לביתו: ויגנה זה הדבר אשר
נגשה לגביעה עליה בערלו ולקחנו
יגשה אנשים לבאה לכל יגבי
ישראל ונאה לאלף ואלף לרבכרה
לקחת יגה ליגם ליגשות לטאס לנג
נגמן נבל הגבלה אשר יגשה בני ישראל
ויאסף כל איש ישראל אל היג
כאיש אחד חברים:

וישלחו שגבי ישראל אנשים
נכל שגבי נגמן לאמר מה היג יגה
הוא אשר נהיגה נכס: ויעתה תג
את האנשים בני גל אשר נגביעה
ונמתם ונגביעה ריגה מיישראל ולא
אנו נגמן לטמי נקול אחיהם
בני ישראל: ויאספו בני נגמן מן היגים
הגביעה ליגאת למלחמה יגם נג
ישראל: ויתפקדו בני נגמן ביום
ההוא מה יגים יגשים וששה אלף
איש שלף חרב לכד מי שכי הגביעה
התפקדו שבע מאות איש בחור:
מכל היגם הזה שבע מאות איש
בחור אטר יד ימינו כל זה קליג נאנן
אל השערה ולא יחטא:

ואיש ישראל התפקדו לכד מנגמן
ארבע מאות אלף איש שלף חרב
כל זה איש מלחמה: ויקמו וייגלו
בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני
ישראל מי יגלה לנו סתלה למלחמה
עם בני נגמן ויאמר יהוה יהודה
סתלה: ויקמו בני ישראל במקד
ויגנו על הגביעה: ויצא איש ישראל
למלחמה עם נגמן ויערט אתם איש
ישראל מלחמה על הגביעה: ויצאו
בני נגמן מן הגביעה וישחיתו בני ישראל
ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש
אריגה: ויתחוק היגם איש ישראל
ויסיף ליעד מלחמה נמקום אשר
יערכו שם ביום הראשון: וייגלו בני
ישראל ויבכו לפני יהוה יג היגרב
וישאלו ביהוה לאמר האוסף לגשת
למלחמה עם בני נגמן אחי ויאמר
יהוה יגלו אליו: ויקרבו
בני ישראל אל בני נגמן ביום השני:
ויגא נגמן לקראתם מן הגביעה ביום
השני וישחיתו בני ישראל עוד שמת
עשר אלף איש אריגה כל אלה שלפי
חרבו וייגלו כל בני ישראל וכל היגם
ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני
יהוה וייגומו ביום ההוא יג היגרב
ויגלו יגלות וישלמים לפני יהודה:
וישאלו בני ישראל ביהוה וישס ארון
ברית האלהים בימים ההם ופינחס
בן אליעזר בן אהרן יגמד לפני בים
ההם לאמר האוסף עוד ליגאת

יגביעה

למלחמה עם בני בנימין אחי אסאחול
ויאמר יהוה עלו כי מחר אתננו בידך
וישם ישראל ארכים אל הנביא ונהסכני:

ויעלו בני ישראל אל בני בנימין כיום
השלישי ויערכו אל הנביא כפעם
נפעם: ויבאו בני בנימין לקראת העם
הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם
חללים כפעם בפעם במסלות אשר
אחת עלה כיתאל ואחת נביעה
כשדה כשלשים איש בישראל:
ויאמרו בני בנימין נעפס הם לפנינו
כבראשונה בני ישראל אמרו ננוסה
ונתקנוהו מן העיר אל המסלות: וכל
איש ישראל קמו ממקומו ויערכו
בבעל תמר וארב ישראל מנחממקמו
מבערה נבעו ויבאו מעד לנביעה
עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל
והמלחמה בכרה והם לא ידעו כי
נגעת עליהם חרעה:

ונגף יהוה את בנימין לפני ישראל
וישחיתו בני ישראל בנימין כיום
ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה
איש כל אלה שלף חרב: ויראו בני
בנימין כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום
לכנימין כי נטחו אל הארב אשר שמו
על הנביעה: והארב החייטו ויפשטו
אל הנביעה וימטו הארב ויד את כל
העיר לפי חרב: והמועד היה לאיש
ישראל עם הארב הרב להעלותם
משאת העיטן מן העיר: ויהפך איש

ישראל במלחמה ובנימין החלי להכות
חללים באיש ישראל כשלשים
איש כי אמרו אך ננוף ננוף הוא
לפנינו במלחמה הראשונה: והמשאת
החלה לעלות מן העיר עמוד עיטן
ויפן בנימין אחריו והנה עלה כליל
העיר הישמימה: ואיש ישראל הפך
ויכה איש בנימין כיראה כי נבעה
עליו הרעה: ויפלו לפני איש ישראל
אל דרך המדבר והמלחמה הדבקהו
ואשר מה עירם כשחיתים אורעו
מתום: כתרו את בנימין הדריפרו
מנחה הדריסו עד נבה הנבעה
ממזרח שמש: ויפלו מבנימין שבע
עשר אלף איש את כל אלה אנשי
חיל: ויפלו וינסו המדברה אל סלע
הרמון ויעללוהו במסלות חמישת
אלפים איש וידביקו אחריו עד
ערס ויטמנו אלפים איש: ויהי
כל הנפלים מבנימין עשרים וחמשה
אלף איש שלף חרב כיום ההוא
את כל אלה אנשי חיל: ויפלו וינסו
המדברה אל סלע הרמון שש מאות
איש וישבו בסלע הרמון ארבעה
חדשים: ואיש ישראל שבו אל בני
בנימין ויכוס לפי חרב מעיר מתם עד
בהמה עד כל הנמצא נס כל הערים
הנמצאות שלהו באש:

ואיש
ישראל נשבע במצפה לאמר איש
ממנו לא יתן בתו לבנימין לאשה:

ויבא היצב כבית אל וישבו שם יצד
הערב לפני האלהים וישאו קולם
ויבטו בכי צדו ויאמרו
למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת
בישראל להפקד היום מיישראל
שכבט אהר: ויהי ממחרת וייטכמו
היצב ויבנו שם מזבח וייצלו יעלות
וישלימו: ויאמרו
בני ישראל מי אשר לא יעלה בקהל
מכל שבטי ישראל אליהו כי
השכויצה העולה היתה לאשר לא
יעלה אליהו המינפה לאמר מות
יומת: וינחמו בני ישראל אל:
בנימן אחיו ויאמרו נגדי היום שכבט
אחד מיישראל: מה ענישה להם
לנותרים לנשים ואנחנו נשבנו
בהוה לבלתי התלהם מכנותינו
לנשים: ויאמרו מי אחד מי שכבט?
ישראל אשר לא יעלה אל יהוה
המינפה והנה לא בא איש אל
המחנה מיבש גלעד אל הקהל:
ויתפקד היצב והנה אין שם איש
מישבי יבש גלעד: וישלחו שם
היצד שנים עשר אלף איש מכני
החיל וייצו אותם לאמר לכו והכנתם
את יושבי יבש גלעד לפי חרבו הנשים
והטף וזה הדבר אשר תצטו כל
זכר וכל אישה דיצת מי שכבט זכר
החרים: ויביאו מיושב יבש
גלעד ארבע מאות נערה בתולה
אשר לא ידעה איש לנמשכ זכר

ויבאו אותם אל המחנה שלה אשר
בארץ בנימן:
וישלחו כל היצד וידברו אל
בני בנימן אשר בכל יער רמון ויקראו
להם ילום: ויישב בנימן בעת ההיא
ויתנו להם הנשים אשר היו מנשי
יבש גלעד ולא כינאו להם כן: והיצב
נחם לבנימן כי יצעה יהוה פרץ כשכבט
ישראל: ויאמרו זקני היצד מה ענישה
לנותרים לנשים כי נשכרה מכנמן
אשה: ויאמרו ירשת פליטה לבנימן
ולא ימחה שכבט מיישראל: ואנחנו
לא נוכל לתת להם נשים מכנותינו
כי נשבנו בני ישראל לאמר אחר
עתו אשה לבנימן:
ויאמרו הנה חגי יהוה בשלו מימים
ימיכה אשר מצפונה לבית אל
מזרחה השמש למסלה העלה מבית
אל שכמה ומנבב לכונו וייצו את
בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים:
במחלות וייצאתם מן הכרמים וחטפתם
לכם איש אשה מכנות ילודותם
ארץ בנימן: והיה כי יבאו אבותם או
אחיהם לדוב אלינו ואמרנו אליהם
חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשה
במלחמה כי לא אהם נתתם להם
כיצתת אישנו: וייצטו בני בנימן
וישאו נשים למספרם מן המחלות
אשר גלו וילכו וישבו אל נחלתם
ויבנו את היצרים וישבו בהם:

ויהי איש אחד מן הרמתיים ינזפים
 מהראפרים ושמו אלקנה בן ירחם
 בן אלי הוא בן תחו בן עוף אפרתי :
 ולו ישה נשים שם אהת חנה ושם
 השנית פננה והיה לפננה ילדים ולחנה
 אין ילדים ויצלה האישה ההוא כיצרו
 כימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה
 יצאות בשילה ושם ישני בני צלי חפני
 ופניהם טהנים ליהוה ויהי היום ויצח
 אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה
 ובנותיה כנות: ולהנה יהן מנה אחת
 אפיס כי את חנה אהב ויהוה סגור רחמה:
 וכיצתה צרתה גם כיום כי צמר הרעמה
 כי סגר יהוה ביער רחמה: וכן יעשרה
 ישנה בשנה מדי יצלה נבית יהוה בן
 הנקסנה והנכה ולא תאכל: ויאמר
 לה אלקנה אישה חנה למה תנכי
 ולמה לא תאכל ולמה ידע לנכך
 הלא אנכי טוב לך מי ישראל ננים :
 ותקס חנה אחרי אכלה כשלה ואחרי
 ישתה ויצל הכהן יישב על הכסא יעל
 מוזות היכל יהוה: והיא מרת נצח
 והתפלל על יהוה ובכה תנכה: ותד
 עד ותאמר יהוה יצא את אס ראיה
 הראה כיצני אמתך וכרתני ולא תשנה
 את אמתך ונתתה לאמתך זרע
 אנשים ונתתו ליהוה כל ימי חייו ומוה
 לא יעלה על ראשו: והיה כי הרבתה
 להתפלל לפני יהוה ויעל שמד את פיה:
 וחנה היא מדמת על לבה דק שפתיה נעות
 וקולה לא ישמע ויהי שנה יעל לישבה:

סדר

ויתהלכו מיטם בני ישראל כיעתה היא
 איש ליטכטו ולמיטפחהו וינאו מיטם
 איש לנחלתו במיטה הם אין מלך
 בישראל אישה ישר כיצנו יעשה:

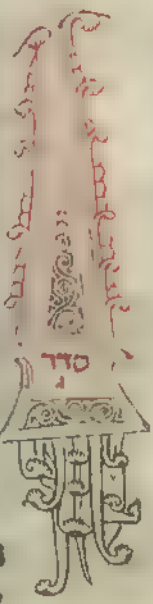

של ששנים בידו והלה נבזר או
נדוד או בקלחת או כפרוד כל אשר
ייעלה המולד יקח הפקדן פו ככה ייעשו
לכל ישראל הכאים שם בשלה: גם
נטרם יקטרו את החלב וכא נער
הכהן ואמר לאיש הזבח תעה בשר
ליעות לפקדן ולא יקח ממך בשר
מבשר כל אס חיו: ויאמר אליו האיש
קטר יקטרו פוס החלב וקח לך
כאשר תאזה נפשך ואמר לו כי יעתה
תתן ואם לא לקחתי בחוקה: ותהי
הטאת הנערים גדולה מאד אתפני
יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה:
וישמואל משרת אתפני יהוה נער
הגור אפור בד: וימיעל קטן תעשה לו
אמו והיעלה לו מימים ימיכה בעלתה
את אישה לזכח את זכח הימים: ונברך
על את אלקנה ואת אישתו ואמר
ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת
תחת השאלה אשר שאל ליהוה:
והלכו למקומו: כי פקד יהוה את חנה
ותהר ותלד שלשה בנים וישיב כנות
ויגדל הנער שמואל עם יהוה:
ועל זקן מאד וישמע
את כל אשר יעשו בניו לכל ישראל
ואת אשר ישכנו את הנשים הצננות
פתח אהל מועד: ויאמר להם למד
תעשו כדברים האלה אשר אנכי
שמע את דבריכם: מעתה מאת כל
העם אלה: אל בני כלא טובה השמעו
אשר אנכי שמע מעבדים עם יהוה:

אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים
ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו
ולא ישמעו לקול אביהם כי הפין
יהוה להמיתם: והנער שמואל חלך
ועל וטובגם עם יהוה וגם עם אנשיו:
ויבא איש אלהים אל עלי:
ויאמר אליו פה אמר יהוה הנעלה
נעלית אל בית אנכי נהיותם כמיערים
לכית פריעה: ונחר אתו מכל שבטי
ישראל לי לכהן ליעות על מזבחי
להקטיר קטרת לישאת אפוד לפני
ואתנה לכית אנכי את כל אשר בני
ישראל: למה תביעו נזבחי ונמנחת
אשר עשית מעון ותכבד את בניך
ממני להכריאכם מראשית כל מעות
ישראל ליצמי: לכן נאם יהוה אלהי
ישראל אמור אמרת ביתך ובית אנכי
יתהלכו לפני עד עולם ויעתה נאם
יהוה חלילה לי כי מכבדי אנכי ובני
יקלו: והנה ימים נאים ונרעתי ארת
זרעך ואת זרע בית אנכי מהיות זקן
כביתך: והננת ער מעון בכל אשר
יטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך
כל הימים: ואיש לא אכרית לך מעם
מזבחי לבלות את עיניך ולא דיבאת
נפשך וכל מרבית ביתך ימתו אנשים:
וזה לך האות אשר יבא אל שני בניך
חפני ופינחס כיום אחד ימותו שניהם:
והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבני
וכנפשי ייעשה ובעת לו בית נאמן
והתהלך לפני משיח כל הימים:

והיה כל הנותר בבידך יבא להשתחות
 לו לאגרת כסף וכפר לחם ואמר ספתי
 נא אל אחת הכהנות לאטל פת לחם
 והנער שמואל משרת את
 יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר
 במים ההם אין חזון נפרין ויהי ביום
 ההוא ויגלי שכב במקומו וינינו החלו
 כחות לא זבל לדאות ועד אלהיסטרס
 יבכו ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר
 יסם ארון אלהים
 ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר
 הנני וירד אל עלי ויאמר הנני כי קראת
 לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך
 ויטכב ויוסף יהוה קרא עזר שמואל
 ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר
 הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתני
 שוב שכב ושמואל טרם ידע את
 יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה ויוסף
 יהוה קרא שמואל כשלי ישרת ויקם
 וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת
 לי ויבן עלי כי יהוה קרא לעזר ויאמר
 עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא
 אליך ואמר דבר יהוה כי שמי
 עזר וילך שמואל ויטכב במקומו
 ויבא יהוה ויתעב ויקרא כפינס כפינס
 שמואל שמואל ויאמר שמואל
 דבר כי שמי עזר
 ויאמר יהוה אל שמואל הנני
 אנכי עשה דבר בישראל אשר כל
 שמיעות עליה יתני אוניו ביום
 ההוא אקים אל עלי את כל אשר

דברתי אל ביתו החל וכלה והגדת לו
 כי שפט אני את ביתו יעד עולם כי עון
 אשר ידע כי מקל לים להם בני ולא
 כהה כס ולכן נשכנתי לבית עלי אם
 יתכפר עון בית עלי בונח ובמנחה עד
 עולם ויטכב שמואל יעד הנקרוי פתח
 את דלתות בית יהוה ושמואל ידע
 מהגד את המראה אל עלי ויקרא
 עלי את שמואל ויאמר שמואל בנ
 ויאמר הנני ויאמר מה הדבר אשר
 דבר אליך אל נא תנחמד ממני מה יעשה
 לך אלהים וכה יוסף אפס תנחמד ממני
 דבר מכל הדבר אשר דבר אליך ויודע
 לו שמואל את כל הדברים ולא תחמד
 ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בינינו
 ויעשה ויעל שמואל ויהוה היה יצמו
 ולא הפיל מכל דבריו ארצה וידע כל
 ישראל מדון ועד באר שביעני נאמן
 שמואל לנביא ליהוה
 ויוסף יהוה להראה בשלה פי
 נגלה יהוה אל שמואל בשלל פדבר
 יהוה
 והי דבר שמואל לכל ישראל ויבא
 ישראל לקראת פלשתים למלחמה
 ויחט על האבן העזר ועל שתיים חנו
 באפק ויערכו פלשתים לקראת
 ישראל ותטיש המלחמה וינגף ישראל
 לפני פלשתים ויכו נמי צרכה בשדה
 כארבעת אלפים איש ויבא היצמאל
 המחנה ויאמרו זקני ישראל למה
 נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה

אלינו משלה את ארון ברית יהוה
ויבא בקרבנו ויש יצנו מכא איבנו :
וישלח העב שילה וישאו משם את
ארון ברית יהוה יצא את יטבה כרכים
ויסם שני בני עלי יצם ארון ברית
האלהים חפני ופינחס ויהי כבוא ארון
ברית יהוה אל המחנה וירי עובלי ישראל
תרועה גדולה ותהם הארץ וישמעו
פלישתים את קול התרועה ויאמרו
מה קול התרועה הגדולה הזאת
כמחנה הצברים וירעו כי ארון יהוה
בא אל המחנה ויראו הפלישתים כי
אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו
אולי לנו כי לא היה כזאת אתמו
שלשים איוליטמי יעלנו מיד
האלהים האדירים האלה אלה הם
האלהים המכים את מצרים בכל
מכה כמדבר התחוקו והיו לאנשים
פלישתים פז תצברו ליצרים כאשר
יצברו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם
וילחמו פלישתים וינצח ישראל וינצו
איש לאהלו ותהי המכה גדולה מאד
ויפל גוי ישראל שלשים אלף רגלי :
וארון אלהים נלקח וישני בני עלי מתו
חפני ופינחס וירץ איש כעמל מה מענה
ויבא שילה כיום ההוא ומדיו קרעים
ואדמה יערא שוויבוא והנה יצלי
ישכ יצל הכסא יך דרך מינפה כיהיה
לכו חרד יצל ארון האלהים והאיש
באלה הער כי ער ותועק כל העיר :
וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר

מה קול ההמון הזה והאיש מה רוע
ויצד לעלי ויעלי בן תשעים ושמעה
שנה ויעניו קמה ולא יכול לדאות :
ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן
הפיצרה ואני מן המערכה נסתי הזנ
ויאמר מה היה הדבר בני וייען הנכשו
ויאמר נכ ישראל לפני פלישתים וגם
מנפה גדולה היתה בעיני וגם שני
בניך מהו חפני ופינחס וארון האלהים
נלקחו ויהי כהזכירו את ארון האלהים
ויפל מעל הכסא אחרנית כיער
השיער ותשבר מפרקתו וימת בזקן
האיש וכבר והוא שפט את ישראל
ארבעים שנה וכלתו אישת פינחס
הרה ללת ותשמע את השמועה אל
הלקח ארון האלהים ומתחמיה ואישה
ותכרע ותלד כי נהפנו עליה צריה :
וכיצת מותה ותברנה הנצבות עליה
אל תדא כי בן ילדת ולא יצנתה ולא
שתה לכה ותקרא לנער איכבוד
לאמר נלה כבוד מישראל אל הלקח
ארון האלהים ואל חמיה ואישה :
ותאמר נלה כבוד מישראל כי נלקח
ארון האלהים ופלישתים
לקחו את ארון האלהים ויבארו
מאכן העיר אשרודה ויקחופלישתים
את ארון האלהים ויבאו אתו בית
דגון וייצעו אתו אל דגון וייטכמו
אשרדודים ממחרת והנה דגון נפל
לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו
את דגון וייטכו אתו למקומו :

וישכמו כבד ממחרת והנה דגון
נפל לפני ארצה לפני ארון יהוה וראש
דגון ושת כפות ידיו כרתות אל המפתן
רקדגון נשאך עליו על כן לא ידרכו
כחע דגון וכל הכאים מתדגון על
מפתן דגון כאשרוד עד היום הזה :

ותכבר יד יהוה אל האשדודים
וישמם ויד אתם כי עפלים את אשדוד
ואת גבוליה ויראו אנשי אשדוד
כי כן ואמרו לא ישב ארון אל
ישראל צמנו כי קשתה ידו עלינו
ועל דגון אלהינו וישלחו ויאספו
את כל כרני פלישתים אליהם ויאמרו
מה נעשה לארון אלהי ישראל
ויאמרו ונתסב ארון אלהי ישראל
ויסכו את ארון אלהי ישראל ויהי
אחר הסכו אתו ותהי יד יהוה בעיר
מהומה גדולה מאד ויד את אנשי
העיר מקטן ועד גדול וישתדלו להם
עפלים וישלחו את ארון האלהים
יעקרון ויהי ככוא ארון האלהים
יעקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסנו
אלי את ארון אלהי ישראל להמיתנו
ואת עממי וישלחו ויאספו את כל
סרני פלישתים ויאמרו שלחו את
ארון אלהי ישראל וישב למקמו ולא
ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת
מות בכל העיר ככדה מאד יד האלהים
ישם והאנשים אשר לא סתו הכו
בעפלים ותעל שועת העיר השמים :

יהי ארון יהוה בשדוד
פלישתים שבעה חדשים ויקראו
פלישתים לכהנים ולקסמים לאמר
מה נעשה לארון יהוה הודי צנו נכה
נשלחט למקומו ויאמרו אס משלחם
את ארון אלהי ישראל אל תשלחו
אתו ריקם כי השב תשיבו לו אישם
או תרפאו ונודע לכם למה לא תסור
ידומכם ויאמרו מה האיש אשר
נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלישתים
חמישה עפלי זהב וחמישה עבברי זהב
כי מנפה אחת לכם ולסרניכם ויעשיתם
עלמי עפליכם ועלמי עבבריכם
המיטחיתם את הארץ ונתתם לאלי
ישראל כבוד אולי יקל ידו מעליכם
ומיעל אלהיכם ומיעל ארצכם ולמה
תכבדו את לבנכם כאשר כבדו מיני
ופריעה את לבם הלוא כאשר התעלל
בהם וישלחו ויכזו ויעתה קדחו
ועשו עולה חדשה אחת ושתי פרות
עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם
את הפרות בעולה והיטבתם בניהם
מאחריהם הביתה וילקחתם ארת
ארון יהוה ונתתם אותו אל העולה
ואת כלי הזהב אשר השבתם לואישם
תשימו בארגז מצדו וישלחתם אתו
והלך וראיתם אם דרך גבולו יעלה
בית שמש הוא יעשה לנו את הריעה
העולה הזאת ואם לא וידי ענפי לא
ידו נעשה לנו מקרה הוא היה לנו
ועשו האנשים כן ויקחו שתי פרות

עלות ויאסרום בניעלה ואת כנהסמו
בבית וישמו את ארון יהוה אל העלה
ואת הארנו ואת עברי הזהב ואת
עלמי טחריהם וישרנה הפרות בדרך
על דרך בית שמיט במסלה אחת הלט
הלך ויעול אסרו ימין ושמאל וסרע
פלישתים הלכים אחריהם יעד גבול
בית שמיט ובית שמיט קערים קעיר
חטים בעמק וישאו את עניהם ויראו
את הארון וישמחו לראותו והעלה
באה אל יסדה יהוה יע בית השמיט
ותעמד יסם ויסכאכז גדולה ויבקיע
את יעני העלה ואת הפרות העלו
עלה ליהוה והלוים הורידו את ארון
יהוה ואת הארנו אשר אתו אשר בו
כלי הזהב וישמו אלהאכז העולה
ואנשי בית שמיט העלו עלות וזכחו
זכחים ליהוה כיוס הדת ויחם יעד סרע
פלישתים ראו וישכו עמקן כיוס הדת
ואלה טחרי הזהב אשר
השיכו פלישתים אישם ליהוה לאשוח
אחד ליעה אחד לאשקלון אחד
לנת אחד לעקרון אחד
ועברי הזהב מספר כל עיר פלישתים
לחמישת הסרעם מיער מכער ועד
כפר הפרזי ועד אכל העולה אשר
הנחו עליה את ארון יהוה עד היום
הזה בשדה יהוה יע בית השמיט :
ויך באנשי בית שמיט כיראונארון
יהוה ויך בעם שכנים אייט חמיטים
אלה אייט ויתאכלו העם כיהכה יהוה

והעלה ואת הארנו ואת עברי הזהב ואת עלמי טחריהם וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמיט במסלה אחת הלט הלך ויעול אסרו ימין ושמאל וסרע פלישתים הלכים אחריהם יעד גבול בית שמיט ובית שמיט קערים קעיר חטים בעמק וישאו את עניהם ויראו את הארון וישמחו לראותו והעלה באה אל יסדה יהוה יע בית השמיט ותעמד יסם ויסכאכז גדולה ויבקיע את יעני העלה ואת הפרות העלו עלה ליהוה והלוים הורידו את ארון יהוה ואת הארנו אשר אתו אשר בו כלי הזהב וישמו אלהאכז העולה ואנשי בית שמיט העלו עלות וזכחו זכחים ליהוה כיוס הדת ויחם יעד סרע פלישתים ראו וישכו עמקן כיוס הדת ואלה טחרי הזהב אשר השיכו פלישתים אישם ליהוה לאשוח אחד ליעה אחד לאשקלון אחד לנת אחד לעקרון אחד ועברי הזהב מספר כל עיר פלישתים לחמישת הסרעם מיער מכער ועד כפר הפרזי ועד אכל העולה אשר הנחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהוה יע בית השמיט ויך באנשי בית שמיט כיראונארון יהוה ויך בעם שכנים אייט חמיטים אלה אייט ויתאכלו העם כיהכה יהוה

בעם מכה גדולה ויאמרו אנשי בית
שמיט מי יוכל לעמד לפני יהוה
האלהים הקדוש הזה ואל מי יעלה
מעליו וישלח מלאכים אל ייטבי
קרית יערים לאמר השכו פלישתים
את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם
ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את
ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אכיעת
וייבדו בנבעה ואת אל עזר בעק קדשו
לישמר את ארון יהוה
ויחי מיום שבת הארון בקרית
יערים ויכבו הימים והיו עשרים שנה
וינהול בית ישראל אחרי יהוה :
ויאמר שמואל אל כל בית ישראל
לאמר אם ככל לבכסם אתם שבים
אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוננ
והעשיתרות והכיננו לבכסם אל יהוה
וינבדו לבדו ויעל אתכם מיד פלישתים
ויסירו בני ישראל את הכניס ואת
העשיתרות ויעבדו את יהוה לבדו :
ויאמר שמואל קבעו
את כל ישראל המצפתה ואת פל
ביערכם אל יהוה ויקבעו המצפתה
וייטאבו מים וייטפכו לפני יהוה ויעומו
כיוס ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה
וייטפט שמואל את בני ישראל כמצפה
וישמעו פלישתים כיהתקבעו בני ישראל
המצפתה ויעלו סרע פלישתים אל ישראל
וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלישתים
ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחריש
ממנו מעקאל יהוה אלהינו ישענו מיד פלישתים

והלך מיד שבת במטה... ויבטח ביום על ותגלגל... ויבטח ביום על ותגלגל... ויבטח ביום על ותגלגל...

ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה
 יעלה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל
 יהוה בעד ישראל וייצנהו יהוה ויהי
 שמואל מיעלה העולה ופלישתים
 נגשו למלחמה בני ישראל וירצם יהוה
 בקול גדול בזום הוא על פלישתים
 והם וינגפולפני ישראל וייצאו
 אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את
 פלישתים ויכוס עז מתחת לביתפר:
 ויקח שמואל אבן אחת ויישם בין
 המצפה ובין היטן ויקרא את שמה
 אבן היצור ואמר יעד העה יצורנו יהוה:
 ויכענו הפלישתים ולא יספו עוד לבוא
 בנבול ישראל ותהידי יהוה בפלישתים
 כל ימי שמואל ותיטבנה היצור ויטו
 לקח פלישתים נאת ישראל לישראל
 מעקרון ועד נתוא ונתבולן היצור
 ישראל מיד פלישתים ויהי שלום בין
 ישראל ובין האמרי ויישפט שמואל
 את ישראל כל ימי חייו והלך כדרי
 שנה בשנה וסכב ביתאל והעלגל
 והמצפה וישפט את ישראל את כל
 המקומות האלה ותיטבתו הרמתה
 כי יטם ביתו ויטם ישפט את ישראל
 ויבן יטם מזבח ליהוה
 ויהי כאשר זקן שמואל וייטם ארת
 ננו ישפטו ישראל ויהי יטם ננו
 הבכור יואל ויטם מיטנהו אביה ישפטו
 בבאר שבע וילאו הלכו ננו בדרכו
 ויטו אחריה בני ישראל ויקחו יטח ויטו
 מיטפט:

ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו
 אלי שמואל הרמתה ויאמרו אליו
 העה אתה וקנת ובעך לא הלכו
 בדרכיך יתה ישיבה לנו כליך לישפטנו
 ככל העמים וידיע הדבר כי עני שמואל
 כאישר אמרו תנה לנו מלך לישפטנו
 ויתפלל שמואל אל יהוה:
 ויאמר יהוה אל שמואל שמינ
 בקול היצם לכל אשר יאמרו אליך
 כילא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך
 עליהם: ככל המיני שים אשר יצטו ה
 מיום העילת אתם ממעלות ועד היום
 הזה וייצבנו וייצבנו אלהים אחרי שמינ
 הנבון וישימום לך ויעתה שמינ בקול
 אך כה יעד תיעיד בהם והגדת להם
 מיטפט המלך אשר יכלך עליהם:
 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל
 היצם היטלים מאתו מלך:
 ויאמר זה יהיה מיטפט המלך אשר
 ימלך עליכם את בניכם יקחו יטם לו
 במרכבתו ובפרושי וירצו לפני מרכבתו
 וליטום לו יטרי אלפים ויטרי חמישים
 ולחרי שחרייטו ולקצר קיצירו וליצטות
 כלי מלחמתו וכלי רבנו ואת בעתתכם
 יקח לרקחות ולטבחות ולאפות ואת
 יטדותיכם ואת כרמיכם וזיתתכם הטונני
 יקח ותען לעבדיו וזרעיתכם וכרמיכם
 ייצטרו ונתן לסדריכו ולעבדיו ואת
 עבד יטם ואת יטחותיכם ואת מחוריטם
 הטובים ואת חמוריטם יקח וייצטרו

למלאכתו יצאנכם יצטר ואתם תהיו
לו לצדיקים וזעקתם ביום ההוא מלפני
מלכם אשר נחרתם לכם ולא ייענה
יהוה אתכם ביום ההוא וימאנו הינם
לישמע בקול שמואל ויאמרו לא כי
אם מלך יהיה יעלנו ויהיינו גם אנחנו
ככל הנוים ויטפטנו מלכנו וינאלפנו
ועלם את מלחמתנו ויטניע שמואל
את כל דברי הינם וידברם באזני יהוה
ויאמר יהוה אל שמואל
שמע בקולם והמלכת להם מלך
ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו
איש לעירו ויהי איש
מבן ימין שמו קייטן אבי אל כן צווי
מן נכורת כן אפיה כן איש ימיני נכור
חיל ולו היה כן ושמו שאל כחורטוב
ואין איש מבני ישראל טוב ממנו מיטנו
ועיניה נכה ממל הינם וותא בדעה האתנות
לקייטן אבי שאל ויאמר קייטן אל שאל
כטקחנא אתך את אחד מהעצרים
וקום לדבקט אתה האתנות וייעבר נוד
אפריס וייעבר בארץ שלשה וילא מצאו
וייעברו בארץ שלש וייעברו בארץ
בארץ ימיני ולא מצאו: המה באו
בארץ צוף ושאל אמר לעירו אשר
יעמו לכה ונשוכה פן יהדל אבי מן ה
האתנות ודאנלנו ויאמר לו הנה נא
איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד
כל אשר ידבר הוא יבוא יעתה נלכה שם
אולי יעד לנו את דרכנו אשר הלכנו
יעליה ויאמר שאל לעירו והנה נלך

ומה נביא לאיש כי הלחם אול מכלנו
ותשורה אין להביא לאיש האלהים
מה אתנו ויסקף העיר לענות ארת
שאל ויאמר הנה נביא בדי רביע
ישקל כסף ונתת לאיש האלהים
והניד לנו את דרכנו לפני כן ישראל
כה אמר האיש בלכתו לדד שאל הינם
לכו ונלכה יעד הראה כי לנביא הזום
יקרא לפנים הראה ויאמר שאל
לעירו טוב דרכך לכה על כה וילכו אל
העיר אשר שם איש האלהים: המה
יעלים כמיני העיר והמה מצאו נענות
ייצאות ליטאבמים ויאמרו להן הייש
בוה הראה וותיענה אתם ותאמרנה
ייטהנה לפניך מהר יעתה כיהיום נא
לעיר כי זכח היום לינם בכמה וככאנכ
העיר כן תמצאו אתו בטרם יעלה
הכמה לאכל כי לא יאכל הינם יעד
כאו כי הוא יכרך הזכח אחרי כן יאמרו
הקראים ויעתה עלו ביאתו כהיום
תמצאו אתו וייעלו העיר המרה
באיסכתוך העיר והנה שמואל יצא
לקראתם לעלות הכמה:
ויהוה נלה אתאון שמואל יום
אחד לפני כוא שאל לאמר: פיעת
מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן
ומשחתו לנניד יעל יצמי ישראל והושיע
את יצמי מיד פלשתים כיראתי את
יצמי כי באה צעקתו אלי וישמואל
ראה את שאל ויהוה ענה והנה האיש
אשר אמרת אליך זה ייעבר ביצמי:

ויצט שאול את שמואל פתוך השיע
ויאמר הנה נאל איזה בית הראה
ויצט שמואל את שאול ויאמר אנני
הראה יצלה לפני הנמה ואכלתם
עני היום ויטלחתך בנקר וכל אשר
בלבך אנני לך: ולא תנות האבות
לך היום יטלשת הימים אל תישם
את לבך להם כי נמצאו ולמי כל
חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית
אביך: ויצט שאול ויאמר הלוא בן
ימיני אנכי מקטני טבטי ישראל
ומשפחת היצורה ככל משפחות
טבטי כנעמן ולמה דברת אלי כדבר
הזה ויקח שמואל את שאול ואת
ערו ויביאם ליטבתה ויתן להם מקום
בראש הקרואים והמה כישלשם
איש: ויאמר שמואל לטבה תטה
את המנה אשר נתתי לך אישר
אמרתי אליך ימים אתה עמך: ויום
הטבה את היטוק והיצליה וישם לפני
שאול ויאמר הנה הנשאר ימים
לפנך אבל כילמוי עד שמוד לך
לאמר היום קראתי ויאכל שאול יצט
שמואל ביום החוא וידדו מהבמה
היער וידבר יצט שאול יצט הנג: וישמנו
ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל
אל שאול הנג לאמר קומה ואיטלחך
ויקם שאול ויינאו יטבתם הויה
וישמואל החויה: כמה יורדי כמען
היער וישמואל אמר אל שאול אמר
לנעך ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמו

כיום ואשמייצך אתדבר אלהים:

ויקח שמואל אתפך השמן וייצק
יעל ראשו ויטקהו ויאמר הלוא כי
מישחד יהוה יצט נחלתו לנעדי בלמת
היום מיצדי וניצאת טני אנשים
יעב קברת רחל כנמל כנעמן: כעליצה
ואמרו אליך נמינאו האתנות אשר
הלטת למקיש והנה נטיש אנכי את
דברי האתנות ודאנלכם לאמר מה
אנישה לבני ויהלפת מישם והלאה
וכאת יעד אלון תכור ומצאוך שם
שלישה אנשים יעלים אל האלהים
כית אל אחד נשא שלישה נריים ואחו
נשא שלישת ככרות לחם ואחד נשא
גבל יין: וישאלוך לשלום ועתנו לך
ישת לחם ולקחת מידם: ואחר כן
תמא גבעת האלהים אשר שסענני
פלשתים ויהי כבאך שם היער ופנעת
חבל נכאים ירדים מהכמה וילפנתם
גבל ותף וחליל וכנור והמה כיתננאים:
ויצליחה יעליך רוח יהוה והתנביר
עמם ועהפכת לאיש אחר: והיה כי
תכאיעה האתות האלה לך יעשה
לך אשר תמצא ידך כי האלהים
עמך: וירדת לפני הגל והנה אנכי
ידד אליך להיעלות עלות לופח זבחי
שלמים שביעת ימים תוחל עד נוא
אליך והודיעתי לך את אשר תיעשה:
והיה כהפנתו שטכמו לילכת מיצב
ישמואל ויהפך לו אלהים לב אחר

ויכאו כל האותות האלה ביום ההוא:
ויכאויטם הנביעה והנה
חבל נבאים לקראתו ותגלה עליו
רוח אלהים ויתנבא בתוכם ויהי כל
יודיעו מאתמול שלשים ויראו והנה
יצם נבאים נבא ויאמר היצם איש אל
רעהו מה זה היה לכן קיטש הנם שאול
נבאים: ויצם איש מיטם ויאמר ומי
אביהם עלכן היתה לביטל הנם שאול
נבאים: ויכל מהתנבות ויבא הנבא:
ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו אן
הלכתם ויאמר למקש את האתנות
ועראה כי אין ונבוא אל שמואל: ויאמו
דוד שאול חזקה נאל מה אמר לנב
שמואל: ויאמר שאול אל דוד והנר
הנר לנו כי נמי נאוו האתנות ואת דבר
הכילות לא הנר לו אשר אמר
שמואל:
את היצם אל יהוה המצפה: ויאמר
אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי
ישראל אנכי היצית את ישראל
ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים
ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם:
ואתם היום מאסתם את אלהיכם
אשר הוא מושיע לכם מכל רעותכם
ועתה תבטחו ותאמרו לו כי מלך תשים
עלינו ויעתה התעבול לפני יהוה לישטני
ולאליפכם: ויקרב שמואל את כל
שנטי ישראל וילכד שבט בנימין ויקוב
את שבט בנימין למשפחתו ותלכד
משפחת המטרי וילכד שאול בקיטש

ויבקשהו ולא נמצאו וישאלו עוד
כיהוה הנא עוד הלם איש
ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל
המלים: וירצו ויקחהו משם ויתיצב
בתוך היצם וינבא מכל היצם מיטננו
ומינלה: ויאמר שמואל אל כל היצם
הראיתם אשר נחרבו יהוה מי אן כמהו
בכל היצם וירעו כל היצם ויאמרו יחי
המלך: וידבר שמואל
אל היצם את מיטפט הכלכה וכתב
בספר וינח לפני יהוה וייטלח שמואל
את כל היצם איש לביתו: ונבא
הלך לביתו נביעה וילכו יצמו החיל
אשר נעצו אלהים בלכם: ונבא בלייצ
אמרו מה יצם עמך זה ויכחהו לאהבאו
לזמנה ויהי כמחריש:
וייצל נחיש היצמוני ויחן על יציש
גליעד ויאמרו כל אנשי יביט אל נחיש
ברת לנו כרית ונעבדך: ויאמר אליהם
נחיש היצמוני בזאת אכרת לכם נקמו
לכם כל יצן ימין ושמתיה חרפה על
כל ישראל: ויאמרו אליו זקני יבש הרוף
לטי שבעת ימים ושלחה מלאכים בכל
גבול ישראל ואסאין מושיע נא לנו וינאנו
אליך: ויבאו המלאכים ונבעת שאול וידנו
הדברים כנאונ היצם וישאו כל היצם את
קולם ויבכו: והנה שאול בא אחר
הבקר מן השדה ויאמר שאול מה
ליצם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי
יבש: ותצלח רוח אלהים על שאול
בישביע את הדברים האלה ויחר אפומא:

ויבא המלאכים ונבעת שאול וידנו
הדברים כנאונ היצם וישאו כל היצם את
קולם ויבכו: והנה שאול בא אחר
הבקר מן השדה ויאמר שאול מה
ליצם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי
יבש: ותצלח רוח אלהים על שאול
בישביע את הדברים האלה ויחר אפומא:

ויקה צמד בקר ונתחהו וישלח ככל
גבול ישראל כיד המלאכים לאמר
אשר איננו יצא אחר יטאול ואחר
שמואלכה יצטה לבקרו ויפל פחד
יהוה על היצם ויצאו כאיש אחד :
ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שליש
מאות אלף ואיש יהודה שליש אלף
ויאמרו למלאכים הבאים פה תאמרון
לאיש ביטלנו עד מחר תהיה לכם
תשויה בחם הטמיט ויבאו המלאכים
ויצדו לאנשי ביט וייטמחו ויאמרו
אנשי ביט מחר נבא אליכם ויצטיתם
לנו ככל הטוב ביצניכם :

ויהי מחרת וישם שמואל את
היצם שלישה ראשים ויבאו בתוך
המחנה באשמרת הנקרו ויכו את
יצמון יצד חם היצם ויהי הנטארים
ויפניו לאנטארוכס שנים יחד ויאמו
היצם אל שמואל מי האמר שמואל
ימלך עלינו תהאנשים ונמיתם :
ויאמר שמואל לא יוכת איש ביוס הזה
כי היצם יצטה יהוה תשויה בני ישראל :

ויאמר שמואל אל היצם לכו זעלכה
הגלגל ונחדי שיש המלכיה ויילכו כל
היצם הגלגל ויילכו שם את שמואל
לפני יהוה בגלגל ויצחו שם זכחים
שלימים לפני יהוה וייטמח שם שמואל
וכל אנשי ישראל יצד מאד :
ויאמר שמואל אל כל
ישראל הנה שמעת בקולכם לכל

Handwritten marginal notes in red ink, including a decorative flourish and a small illustration of a crown or tiara.

אשר אמרתם לי ואמליך עליכם
מלך ויעתה הנה המלך בתהלך
לפניכם ואני זקנתי ושכתי ובני הנם
אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנער
עד היום הזה והנני צנוני צנוני יהוה
ונני כישירו את שור מי לקחתי וחמו
מילקחתי ואת מי יצטקתי את מי
רציתי וכיד מי לקחתי כפר ואינלים
יצענו ואישי כלכם ויאמרו לו
עצקתנו ולא רציתנו ולא לקחת
מיד איש מאומה ויאמר אליהם יצד
יהוה בכם ויצד מי שיחוה יצם הזה כי
לא מינאתם בידי מאומה ויאמר יצד :
ויאמר שמואל אל היצם יהוה אשר
עשה את מישה ואת אהרן ואשר
העלה את אבותיכם מארץ מצרים :
ויעתה התיצבו ואישפטו אתכם לפני
יהוה את כל יצדקות יהוה אשר יצטה
אתכם ואת אבותיכם : נא אשר נא יצקב
מצרים ויצקו אבותיכם אל יהוה
ויישלח יהוה את מישה ואת אהרן
ויוציאו את אבותיכם ממצרים ה
ויישבו כמקום הזה וייטמחו את
יהוה אליהם וימכר אתכם ביד סבא
שר עבא חצור וביד פלישתים וביד
מלך מואב וילחמוכם ויוצקו אל
יהוה ויאמר הטאנו כי יצנו את
יהוה ונצד את הכינים ואתה יצטות
ויעתה היצנו מיד איכנו ונצדך :
ויישלח יהוה את רביעל ואת ברוך ואת
פתח ואת שמואל ויניל אתכם מיד

אינכם מסכיב ותשבו בטח: ותראו
 כנחש מלך בני עמון בא עליכם והאמו
 לאבי בלך מלך עלינו ויהיה אלהינו
 מלכם: וינקה הנה המלך אשר נחונם
 אשר ישאלתם הנה יהיה עליכם
 מלך: אם תראו אתי הנה ועברתם
 אתו וישמיעתם בקולו ולא תמרו את פי
 יהוה והייתם גם אתם וגם המלך אשר
 מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: ואם
 לא תשמיעו בקול יהוה ומריתם את פי
 יהוה: והייתם ידי יהוה ככם וכאבתכם:
 גם יצתה התענובו וראו את הדבר הנדול
 הנה אשר יהוה יעשה לי עיניכם: הלא
 קציר הטיס היום אקרא אל יהוה ויתן
 קלות ומטר ורעיו וראו כירעתם רכה
 אשר ינשיתם בני עמי יהוה לישאל לכם
 מלך: ויקרא שמואל אל
 יהוה ויהי יהוה קלות ומטר כיום ההוא
 וירא כל היס מאד את יהוה ואר
 שמואל: ויאמרו כל היס אל שמואל
 התפלל כי עז עבדך אל יהוה אלהיך
 ואלי צבות כי ספנו על כל הטאתינו
 רעה לישאל לנו מלך:
 ויאמר שמואל אל היס אל תראו אתם
 ינשיתם את כל הריעה הזאת אך אל
 הסורו מאחרי יהוה וינדהם את יהוה
 בכל לבבכם: ולא תסרו כי אחרי ההו
 אשר לא יניעו ולא יניעו כי תהוהו
 כי לא ישיש יהוה את עמו בעבור שגנו
 הנדול כי הוא ילה יהוה לינשית אתכם לז
 יעם: גם אנכי חלילה לי מחטא יהוה

מחדל להתפלל בעדכם והוריתי
 אתכם בדרך הטובה והישרה: אך
 יראו את יהוה וינדהם אתו כאמת
 בכל לבבכם כי ראו את אשר הנדול
 ינכם: ואם הריעו תרעו גם אתם גם
 מלכם תספון:
 כו יענה שאל במלכו וישת: ישנע מלך
 על ישראל: ויבחר לו שאל שליטת
 אלפים מישראל יהיו גם שאל אלפנ
 בממשי ובהרבת אל ואף יהיו גם
 יועתן בנבנות כנען ויתר היס שלח
 איש לאהלו: ויך יועתן את נעם
 פלשתים אשר נבניו וישמיעו פלשתים
 וישאל תקו בשופר בכל הארץ לאמר
 ישמיעו העברים: וכל ישראל ישמיעו
 לאמר הנה שאל את נעם פלשתים
 וגם נבא ישראל בפלשתים ויניעו
 היס אחר: שאל הנדול: ופלשתים
 נאספו להלחם גם ישראל שלשים
 אף רכבו וישית אלפים פרישים וגם
 כחול אשר על שפת היס לרב ויעלו
 ויהנו בממשי קדמת ביהאון: ואיש
 ישראל ראו כי יעלו כי ננשה היס ויתחנאו
 היס במיערות ובחוחים ובפלשתים ובערתי
 ובברות ויעברים יעברו את הירדן ארץ
 גד ועל יד שאל יעודנו בעל זכר
 היס חרדו אחריו: ויחל טבנת מיס
 למוינד אשר שמואל ולא בא שמואל
 הנדול ויפין היס מעליו: ויאמר שאל
 הנטו אלי הנדול והיטלמיס ויעל
 הנדול:

ויהי ככלתו להנלות הנלה
והנה שמואל בא וינא שאל לקראתו
לכרבו: ויאמר שמואל מה עשית
ויאמר שאל כידאית כנפין היצם
מעלי ואתחלא באת למועד הימים
ופלשתים נאספם מכמיש: ואמר יתה
ידו פלשתים אלי הנל ופני יהוה לא
חלית ואתאפק ואינלה הינלה: ויאמו
שמואל אלי שאל נכלית לאיטמות
את מינות יהוה אלהיך איטר עוך כי
עתה הבין יהוה אתם מלכתך אל
ישראל יעד עולם: ויעתה מלכתך
לאתקום מקיש יהוה לו איש כלבבו
ויצוהו יהוה לנגיד על יצמו: ויאמו
כי לאיטמות את איטר עוך יהוה:
ויקם שמואל ויעל מן הנל
נבעת בנימן ופקד שאל את היצם
הנמצאים צמו כמיש מאות איש:
ושאל ויועתן כט והיצם הנמצא עמם
ישבים בנבע בנימן ופלשתים חנו
במכמיש: וינא המישחת ממחנה
פלשתים שלשה ראשים הראיש
אחד יפעה אל דרך יפעה אל ארין
שויעל: והראש אחד יפעה דרך בית
חורון והראש אחד יפעה דרך הנול
הנשקף על גיהעבים המטרדה:
וחרש לאימינא נבל ארין
ישראל כי אמר פלשתים פן יצטו
העברים חרב או חנית: וידו כל
ישראל הפלשתים לטוש איש
את מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו

ואת מחרשתו: והיתה הפעירה פים
למחרשתו ולאת כולי שליש קלשון
ולהקרדמיס ולהציבה דרבן: והיה
ניוס כלחמתו לאננינא חרב וחנית
כיד כל היצם אשר את שאל ואת
יועתן ותמינא לשאל וליועתן כט:
וינא מינבר פלשתים אל מינבר מכמיש:
ויהי חזבו ואמר יועתן בן
שאל אל הנער נשא כליו לכרה
ונערה אל מצב פלשתים איטר
מינבר הלול אביו לא הנדו ושאל
יושב בקניה הנבעה תחת הרמון אשר
במערון והיגם איטר עמו כמיש מאות
איש: ואחיה בן ארס טוב אחי איכבוד
בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלהנשא
אפוד והיגם לאידע כהן יועתן:
ובן המעברות אשר נקש יועתן יעני
על מצב פלשתים שן הסל עמה יער
מזה וישן הסל עמה יער מזה וישם
האחד טיעין וישם האחד סעה השן
האחד מצוק מצפון מול מכמיש והאחר
מנגב מול גבע: ויאמר
יהועתן אל הנער נשא כליו לכה ונערה
אל מצב היצרים האלה אולי יעשה
יהוה לט כי אין ליהוה מינער להושיע
כרב או במינע: ויאמר לו נשא כליו
ינשה כל איטר מלבך נטה לך הנג
עמד כלבך:
ויאמר יועתן הנה אנחנו עברים אל
האנשים ונגלית אליהם: ואם סה יאמו
אלינו דמו יעד הנניצת אליכם ועמדנו

תחתנו ולא נעלה אליהם ואם נה
יאמרו ילנו ילנו וינענו כעתנס יהוה
כידע וזה לט האות וילנו שנהם אל
כינכפלי שנים ויאמרו פלי שנים הנה
ענדים יצאים מן החרים אשר התנאו
ישבו וייענו אנשי המצבה את יונתן ואת
נשא כליו ויאמרו ילנו אלינו ונענו
אתכם דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו
יעלה אחרי כי נתנם יהוה ביד ישראל
וייעל יונתן על ידיו ויעל
רגליו ונשא כליו אחרי ויפלו לפני יונתן
ונשא כליו ממותת אחריו וותה המכה
הראשונה אשר הטה יונתן ונשא כליו
כעשרים איש כנחצי מצוה צמד שנה
ותה חרדה במחנה כשדה וכל היצם
המצב והמטות חרות ונסה המה ותרט
הארץ ותהי לחרדה אליהם ויראו
היצם לשאול בנבית בנימן והערה
ההמון נמוג וילך והלם
ויאמר שאול לעם אשר אהו
פקדו נא וראו מי הלך כי נעמו ויפקדו
והנה אין יונתן ונשא כליו ויאמר
ישאול לאזיה הנשיטה ארון האלהים
כי זה ארון האלהים ביום ההוא ונני
ישאל ויחיי עז דבר ישאול אל הנהן
וההמון אשר במחנה פלי שנים וילך
הלך ורב ויאמר שאול
אל הטהן אסף ידך וויזק ישאול וכל
היצם אשר אתו ויבאו עד המלחמה
והנה היתה הרב איש בריצה מהומה
גדולה מאד והעברים היו לפלי שנים

כאתמול שלשם אשר ילנו יענם
במחנה סביב ונסה המה להיות יצם
ישראל אשר יעם שאול ויונתן וכל
איש ישראל הבתחבאים סדר אפרים
שמעון כינסו פלי שנים וידבקו ונסה
אחריהם כמלחמה ויושע יהודה ביום
ההוא את ישראל והמלחמה יצרה
את בית און ואיש ישראל נגש ביום
ההוא ויאלי שאול את היצם לאמר
ארוד האישי אשר יאכל לחם יערה
היערב ונקמתי כאיבי ולא טעם מל
היצם לחם
וכל הארץ באו כי יערה ויהי דבשי על פני
הישרה ויבא היצם אל היער והנה
הלך דבשו אין מי שיגידו אל פיו כי
ידא היצם אתה שכינה ויונתן לא
יטכנה שכינה אביו אתה היצם וישיח
את קצה הטטה אשר בידו ויטבל
אותה ביערת הדבשו וישכרו אל
פיו ותראנה יעניו וייען איש מהיצם
ויאמר השכינה השכינה נא כך ארד
היעם לאמר ארוד האישי אשר יאכל
לחם היום ויענה היצם ויאמר יונתן
יערב אבי את הארץ ראונה כי ארו
יעני כי טעמתי מעט דבשו הזה ואף
כילוא אכל אכל היום היצם מיטל
איביו אשר מצא כי עתה לא דבתה
מכה בפלי שנים ויכבו ביום ההוא ונפל שונע
ממנמיט אילנה וייגף היצם מאד וייעש
היצם אל שלל ויקחו עאון מקר ונני
מקרו וישחטו ארצה ויאכל היצם על הדב

ותאמר

וישע

ויצדו לשאול לאמר הנה היצם
 חטאים ליהוה לאכל יעל הדכו' ואמו
 כנרתם גלו אל הים אכן גד יהו' ואמו
 ישאול פנו כיצם ואמרתם להכה' ג'טו
 אלי איש יחזו ואיש ישהו וישחטו
 מהזאבלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל
 אל הדכו' כיצם כל היצם איש יחזו
 כדוה ליה וישחטו ויכין שאול
 מוטח ליהוה אתוהחל לבנות מזבח
 ליהוה:

ויאמר שאול נרדה אחר פלישתים
 לילה ונבחה בהם יעד אור הבקר ולא
 נטאר בהם איש ויאמרו כל הטוב
 כיצנד יציה

ויאמר הכהן קרבה הלם אל האלהים
 וייטאל ישאול באלהים הארד אחרי
 פלישתים התעבב כיד ישראל ולי
 יצנה בוכה הוא ויאמר שאול כטו
 הלם כל פנות היצם ודינו ודאו נמה
 היתה החטאת הזאת היום כי חי
 יהוה המו' שיע את ישראל כי אם
 יישט ביעתן בני כמות ימות ואין
 יצנה מכל היצם ויאמר אל כל ישראל
 אתם תהו וליצבר אחד ואני ויעתן בני
 נהיה ליצבר אחד ויאמרו היצם אל
 ישאול הטוב כיצנד יציה ויאמר
 ישאול אל יהוה אלהי ישראל הנה
 תמים וילכד יועתן וישאול והיצם ינאו
 ויאמר שאול הפילו בני ובין יועתן בני
 וילכד יועתן ויאמר ישאול אל יועתן
 הגדה לי מה עשיתו ויער לו יועתן

ויאמרו יצם טינכתי בקעה המטה
 אישר כיד מיצטדכיש הנני אמות
 ויאמר ישאול כה יציה

אלהים וכה יוסף כמות תניות יועתן
 ויאמר היצם אל ישאול הועתן ימות
 אישר יציה הישועה הנרלה הזאת
 ביישראל חלילה חי יהוה אם יעל
 מייערת דא'טו ארעה כיצם אלהים
 יציה היום הזה ויפדו היצם את יועתן
 ולא מתו ויעל שאול

מאחרי פלישתים ופלישתים הלכו
 למקומם וישאול לכד המלוכה על
 ישראל וילחם סביב נכל אינו במואנ
 ובבני צמון ובאדום ובמלכי צנור
 ובפלישתים ובכל אישרי פעה ירשיעו
 וייצשהויל ויך את יצמלק ויעל את
 ישראל מיד שכהו:

ויהי בני שאול יועתן וישו
 ומלכישויו וישם שתי בנתיו שם
 הנכירה מדכו' שם הקטעה מיכל
 וישם אשת ישאול אחיניצם ברת
 אחימיצן ושם שר צבאו אכיער בן
 נר הוד ישאול וקישאכישאול וער
 אכיער בן אביאל

ותהי המלחמה חזקה יעל
 פלישתים כל ימי שאול ודאה ישאול
 כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו אליו:

ויאמר שמואל אל ישאול אתי שלח
 יהוה לם שיחך למלך יעל יצמו יעל
 ישראל ויצעה שמיע לקול דברי יהוה:

111

111

111

ויאמר שמואל אל שמואל חטאתו
כי צננת את פי הוה ואת דברך כי
ידאת את העם ואיטבי נבקולס וינעתה
שאנאת חטאתי וישוב צמי ואשתחוה
ליהוה: ויאמר שמואל
אל שמואל לא איטוב יעבך כי מאסתה
את דברי הוה וימאסך יהוה כהיות
מלך על ישראל ויטבי שמואל ללכת
ויחזק בכנף כי עליו קרינו:
ויאמר אליו שמואל קדיני הוה
את ממלטות ישראל כי יליך היוזב
ונתנה לדין הטוב כמך: וגם נעח
ישראל לא יטקר ולא יחם כי לא
אדם הוא להנחם: ויאמר הטארני
עתה כבדני נא עד זקני צמי ונעך
ישראל וישוב צמי והיטהוית ליהוה
אלהיך: ויטבי שמואל אחרי שמואל
וישתחו שמואל ליהוה:
ויאמר שמואל הניטו אלי את
אנמלך ימלק וילך אליו אנג
כי צננת ויאכר אנג אכר מרהבות:
ויאמר שמואל כאשר
יטביה נטיס חרבך כזת טבל מנטיס
אמך ויטסקף שמואל את אנג לפני
יהוה כעלני:
וילך שמואל הרמתה ושמואל יעלה
אל ביתו גבית שמואל: ולא יסקף שמואל
לראות את שמואל עד יום מותו כהתאנל
שמואל אל שמואל ויהוה נחם כהמליך
את שמואל על ישראל:
ויאמר יהוה אל שמואל עד

מת' אתה מתאכל אל שמואל ואני
מאסתו ממלך על ישראל מלא
קרנך שמן וילך איטליך אל ישי
כית הלחמי כי דאתי נכניו לימלך:
ויאמר שמואל אך אלך וישמע
שמואל והרנע: ויאמר
יהוה ינעלה בקר תקח בידך ואמרת
לזבח ליהוה באתי וקראת לי ישי
מכח ואנכי אודיעך את אשר תעשה
וכי שחת לי את אשר אמר אליך:
וינעש שמואל את אשר דבר יהוה
ויבא בית לחם ויהרדו זקני היער
לקראתו ויאמר שלם בואך: ויאמר
ישלום לזבח ליהוה באתי התקדיטו
ונאתם אתי בזבח ויקדיט את ישי
ואת נכניו ויקרא להם לזבח: ויהי
בבואם וידא את אליו ויאמר אך
נעך יהוה משיחו:
ויאמר יהוה אל שמואל אל
תנט אל מראהו ואל זבח קומתו כי
מאסתהו כי לא אשר יראה האדם
כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה
ללבב: ויקרא ישי אל אבינו בוי צמיהו
לפני שמואל ויאמר נס כזה לא נחר
יהוה: וייעבר ישי שמה ויאמר גם
כזה לא נחר יהוה: וייעבר ישי שבית
בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל
ישי לא נחר יהוה באלה: ויאמר
שמואל אל ישי התמו הנערים:
ויאמר נעך שאר הקטן והנה ריזה
בינאן ויאמר שמואל אל ישי יטליחה

וקחנו כי לא נכנע עד באו פה וישלח
ויביאהו והוא אדמני צם יפה יצנים
וטוראי

ויאמר יהוה קום משחהו כי זה הוא:
ויקח שמואל את קרן השמן וימיטה
אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה אל
דוד מהיום ההוא ומצלה ויקם שמואל
וילך הרמטה: ורוח יהוה סרה מצם
ישאול ובינתו רוח רציה עאת יהוה:
ויאמרו יבדי ישאול אליו הנה נא רוח
אלהים רציה מכינתך: ואמרנא אדננו
יבדיך לפניך יבקשו איש ידי צמננו
בכנור והיה כהיות עליך רוח אלהים
רציה ונגנן בידו וטוב לך: ויאמר ישאול
אל יבדי וראו נא לי איש מיטכ לנגן
והביאותם אלי: וייען אחד מהנערים
ויאמר הנה ראית בן ליישי ברית
הלחמי יד צמננו ונמר חיל ואיש
מלחמה ונכון דבר ואיש תאר
ויהוה עמו וישלח שמואל מלאכים
אלישי ויאמר שלחה אלי את דוד
בגן אשר בצאן: ויקח ישי חמור
לחם ונאד יין ועדי עוים אחד וישלח
ביד דוד בנו אל ישאול: ויבארוד אל
ישאול וייעמד לפניו ויאדהו מאד
ויהי לו נשא מלים: וישלח שמואל
אלישי לאמר ייעמד נא דוד לפני
כי מצאתו כנעני: והיה כהיות רוח
אלהים אל ישאול ולקח דוד ארז
הכנור ונגנן בידו ורוח ישאול וטוב לו
וסרה מצלו ורוח הרעה:

ויאספו פלשתים את מחנהם
למלחמה ויאספו שבה אשר ליהוה
ויחטו בין שובה ובין יעקה כאפס
דמים: וישאול ואיש ישראל נאכטו
ויחטו ביצוק האלה וייערכו מלחמה
לקראת פלשתים: ופלשתים יעמדו
אל ההר מזוה וישראל יעמדו אל
ההר מזוה והגא כיניהם: ויצא איש
הנעם ממחנה פלשתים גליה שמו
מנת נבלו ישי אמות וורת: וכובי ג
נחשת על ראשו ושריון קיטקטים
הוא לבושי ומי שקל השריון חמישת
אלפים שקלים נחשת: ומי נחת נחשת
יעל גליו וכידון נחשת בין כתפיו:
וחץ חניתו כמטר ארנים ולהתחניתו
ישי כנאות שקלים כרזל ונשא הצנעו
הלך לפניו: וייעמד ויקרא אל מעוזות
ישראל ויאמר להם למה תנאו לעק
מלחמה הלא אנכי הפלשתים ואתם
עבדים לישאול כרו לכם איש וירד
אלי: אסיוכל להלחם אתי והנעו והינינו
לכם לעבדים ואם אנכי אוכל לו והכיתו
והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו:
ויאמר הפלשתים אנכי חרפת ארץ
מצרנות ישראל היום הזה תנו לי
איש ונלחמה יחד: וישמע ישאול
וכל ישראל את דברי הפלשתים האלה
ויחתו ויראו מאד:
וירד בן איש אפרתי הזה מבית
לחם יהודה וישמו ישיל וישמענה נעם
והאיש כימי ישאול וקן באנשים:

וילכו שלשת בני ישי הערלים הלכו
אחרי שאול למלחמה ויטב שלשת
בני אשר הלכו במלחמה אליאנהננו
ועשנהואנינדכוהישי שלשי שמרה :
ודוד הוא הקטן ושלשה הערלים
הלכו אחרי שאול ודוד הלך וישב
מיניל שאול לריעותאנתנאן אכזבת
לחם ויגש הפליטה השכם והיערב
ויהינב ארבעים יום ויאמר ישי לדוד
בנוקחנאלאחיד אפתהקליא הזה
ויצטרחהס הזה והרין הכחנה לאהן
ואת יצרת חרציה הלכ האלה תביא
לישר האלף ואת אחיד תפקד לישלון
ואת יצרתם תקח ויטאול והמה וכל
איש ישראל בעמק האלה נלחמים
עם פלשתים :
וישכם דוד בכקר ויטיט אתהנאן על
שמרו ויטאול וילך כאשר עוהו ישי
ויבאהמיעלה וההיל היצא אל
המיערכה והרין במלחמה ותיצרך
ישראל ופלשתים מיערכה לקראת
מיערכה ויטיט דוד אתהפלים מיניו
על יד שומר המלים וירין המיערכה
ויבאו ויטאל לאחיו לישלום והוא
מדבר עם והנה איש הנעם יצלה
גלית הפלשתהי שמו מעת מפי דוד
פלשתים וידבר כדברים האלה וישמין
דוד וכל איש ישראל כראותם את
האיש ונסו מפניו וייראו מאד ויאמר
איש ישראל הראיתם האיש העלה
הזה כי לחרף את ישראל יצלה והיה

האיש אשר יכנו יצטרנו המלך יצטר
גדול ואת נתתי ליוואתנית אכיו
יעשה חפשי בישראל :
ויאמר דוד אל האנשים היצמדים
עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר
יסה את הפלשתה הלז והסיד חרפה
מיניל ישראל כי מי הפלשתה הערל
הזה כי חרף מי צרכת אלהים חיים :
ויאמר לו היצם כדבר הזה לאמר כה
יעשה לאיש אשר יכנו וישמין אליאן
אחיו הערל כדברו אל האנשים ויהר
אף אליאן כדוד ויאמר למה זה יודת
ויניל מי נטיטת מי צטרנו הנערה
במדבר אני ידעתי את זונך ואת ריג
לכך כי למיען ראות המלחמה יודת
ויאמר דוד מה עשיתי יצתה לאדס
הוא ויכס מאנילו אל מול אחרו ויאמו
כדבר הזה וישמהו העכדור כדבר
הראשון וישמיעו הדברים אשר
דבר דוד ויערו לפני שאול ויקחרו :
ויאמר דוד אל שאול אל יפל לבאדם
יעליו ענדך ילך ונלחם עם הפלשתה
הזה ויאמר שאול אל דוד לא תוכל
ללכת אל הפלשתה הזה להלחם עמו
כי נער אתה והוא איש מלחמה מעריו :
ויאמר דוד אל שאול רעה היה ענדך
לאכזב צאן וכא האר ואתה דוד ונשא
שה מה ערדו ויצאתי אחריו והכרנו
והינתי מפניו ויקם עלי והחוקת במקט
והכתינו והמתנו ונס אתה ארני גם

וכישוב דוד מהכות ארצ
הפליטתי ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני
שאול וראש הפליטתי בידו: ויאמר
אליו שאול בן מי אתה הנער ויאמר
דוד בן יעבדך ישי ביהודה הלחמי:
ויהי ככלתו לדבר אל שאול
ונפש יהונתן נקשרה כנפש דוד
ויאחבו יהונתן כנפשו: ויקחהו שאול
ביום ההוא ולא נתנו לשוב בת אביו:
ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו
אתו כנפשו: ויהפישט יהונתן את
המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד
ונדיו ויער חרבו ועד קשתו ויער חצרו:
וינא דוד בכל אשר ישלחנו שאול
ישכיל וישמהו שאול על אנשי
המלחמה וייטב כי צני כל העם ונס
בעני עבדי שאול:

ויהי בכואם כישוב דוד מהנוצ
את הפליטתי ותיצאנה הנשים מכל
ערי ישראל לישור והמחילות לקראת
שאול המלך נתפס כשמהו ובשלוש
ותענינה הנשים המישחקות ותאמר
הנה שאול נאלפו ודוד ברבבתו ויחזר
לשאול מאד וידע בעניו הדבר הזה
ויאמר נתנו לדוד רכבות ולי נתנו
האלפים ויעזר לו אך המלוכה: והי
שאול עון את דוד מהיום ההוא
והלאה: והי ממחרת
ותעלה רוח אלהים רעה אל שאול
ויתנא בתוך הבית ודוד מנגן בידו
ביום ביום והחנית ביד שאול: ויטל

שאול את החנית ויאמר אכה בידך
ובקיר ויסב דוד מפניו פינמים: ויירא
שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו
ומינס שאול סרו ויסרהו שאול מעמו
וייטמהו לו שר אלק וינא ויבא לפני
היעם: והי דוד לכל דרכו
מישכיל ויהוה עמו: וירא שאול אשר
הוא מישכיל מאד ויער מפניו: וכל
ישראל ויהודה אהבו את דוד כי הוא
וינא ונא לפניהם:

ויאמר שאול אל דוד הנה ברני
הערולה מרב אותה אתך לך לאשה
אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות
יהוה וישאול אמר אליה ידי בן
ותהי בני דפליטתי: ויאמר דוד אל
שאול מי אנכי וכי חיי מיטפחת אני
בישראל כי אהיה חתן למלך: והי
בינתת את מרבתי שאול לדוד
והיא נתנה לעבדי אל המחל-
לאשה: ותאהב מיכל בת שאול את
דוד ויעדו לי שאול וישר הדבר בעיניו:
ויאמר שאול אתנה לו ותהי לו
למוקש ותהי בני דפליטתי: ויאמר
שאול אל דוד בשתים תחתן בני
היום: וייעו שאול את יעבדו דברו
אל דוד בלאט לאמר הנה חפץ בך
המלך וכל יעבדיו אהכוך ויעתה
התחתן במלך: וידברו יעבדי שאול
באזני דוד את הדברים האלה ויאמר
דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך
ואנכי אישר שונקלה: ויעדו עבדי

ויאמר שאול אל מיכל
למה נכה דמיתני ותשלחי את איבי
וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא
אמר אלי שלחני למה אסיתך ודוד
ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמיה
ויגדלו את כל אשר יצאה לו שאול
וילך הוא ושמואל וישבו בעזרת בני
לשאול לאמר הנה דוד בעזרת ברמה
וישלח שאול כל אנכי
לקחת את דוד וידא את להקת הנביא
נבאים ושמואל עמד נעב עליהם ותהי
על מלאכי שאול רוח אלהים ויהנבאו
נסהמה ויערו לשאול וישלח מלאכיו
אחריק ויהנבאו נסהמה ויסף שאול
וישלח מלאכיו שלשים ויהנבאו גם
המה וילך נסה הוא הרמיה ויבא יגד
בר העדול אשר בשבו וישאל ואמר
איפה שמואל ודוד ואמר הנה כעית
ברמה וילך שם אלנות ברמה ותהי
עליו נסה הוא רוח אלהים וילך הלוך
ויהנבא יעד נבאו בנות ברמה ויפלט
גם הוא כעיו ויהנבא גם הוא לפני
שמואל ופל ערכם היום ההוא
וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול
בנביאים ויברח דוד
מנזות ברמה ויבא ויאמר לפני הונתן
מה עשית מה עוני ומה חטאתי לפני
אנכי כי מכקש את נפשי ויאמר לו
חלילה לאתמות הנה לו עשה אני
דבר גדול אודבר קטן ולא ילה את
אוני ומדוע יסתיר אני ממני את

הדבר הזה אין זאת וישבע עוד
דוד ויאמר ידע ידע אנכי כי מצאת
חן בעיניך ויאמר אלי דני זאת הונתן
פני ענב ואולם חיי יהוה וחי נפשך כי
כפשיני בני ובני המות ויאמר הונתן
אל דוד מה האמר נפשך ואי ציה לך
ויאמר דוד אל הונתן הנה חדי שמהו
ואנכי ייטב אשכ עם המלך לאכול
וישלחני ונסתרתני בשדה יעד הערב
השלשיתו אספקד יפקדני אנכי
ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לדון
בית לחם עירוכי זבח הימים שם לכל
המיטפתהו אם כה יאמר טוב שלום
לי עבדך ואסחרה יחרה לו דיני כלה
הרעה מיצמו ויציית חסד יעל עבדך
כי בכרית יהוה הנאת את עבדך עמך
ואם ייטבי עון הניתני אתה ויעד אנכי
למה זה תביאני ויאמר הונתן חלילה
לך כי אם ידע ארעני כלה הרעה
מיצם אני לבוא עליך ולא אתה אנכי
לך ויאמר דוד אל
הונתן מי יגד לי אומה יענך אנכי
קשה ויאמר הונתן אל דוד לכה
ונצאה שדה ויצאו שניהם השדה
ויאמר הונתן אל דוד יהוה
אלהי ישראל כי אחקר את אכי כעת
מחר השלשית והנה טוב אל דוד ולא
אזא שלח אליך ונלית את אנך זכה
ייצשה יהוה ליהונתן וכה יסף כייטב
אל אני את הרעה עליך ונלית את
אונך ושלחתיך והלכת לשלום ויהי

יהוה עמך כאשר היה עם אבי: ולא
 אם יצורני חיל לא תעשה עמדי חסד
 יהוה ולא אמותי: ולא תברית ארתי
 חסדך מינס בתי: ער עיני לאמהות
 יהוה את איני דוד איש מעל פני:
 האדמה ויברת יהונתן עם בית דוד
 ובקיש יהוה מיד איני דוד: ויוסף יהונתן
 להיטביע את דוד באהבתו אתו כי
 אהבת נפש הוא אהבו:
 ויאמר לו יהונתן מחר הדין ונפקדת
 פי פקד מושבך: ושלשית תרד מאד
 ובאת אל המקום אשר נסתרת שם
 ביום הכי צטה וישבת אצל האכזרי:
 ואני שלשית החצים צדה אורה לישלח
 לי למטרה: והנה אשלח את הנער לך
 מינא את החצים אם אמר אמר לנער
 הנה החצים ממך והנה קחננו: וכאה
 כי שלום לך ואין דבר חי יהוה: ואם
 כה אמר לעלם הנה החצים ממך
 והלאה לך כי שלחך יהוה: והדבר
 אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה בני
 ובער יצר עולבם:
 ויסתר דוד בשדה ויהי החרש וישב
 המלך על הלחם לאכל: ויישבה מלך
 יצל מושיבו כפי צמיון אל מושיבו
 הקיר ויקם יהונתן וישב אכזר מיצר
 ישאל ויפקד מקוב דוד: ולא דבר
 ישאל מאומה ביום ההוא כי אמר
 מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא
 טהור:
 ויהי ממחרת החרש השני ויפקד

מקום דוד ויאמר ישאל אל יהונתן
 בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם
 היום אל הלחם וייען יהונתן את ישאל
 משאל ישאל דוד מינעמדי ער ברת
 לחם: ויאמר ישלח נא כי זכח משמחה
 לנו בניך והוא יצאה ל אחי ונתה אם
 כיצאת חז בני ענד אמלטה נא ואראה
 את אחי יצל כן לא בא אל שלחן המלך:
 והר אף ישאל כי הונתו ויאמר לו בן
 נעיה המרדוה הלא ידעתי כי בחר
 אתה לבן ישי לביטתך ולביטת יצרות
 אמד: כי כל הימים אשר בני ישי חי
 יצל האדמה לא תכון אתה ונילכותך
 וינתה ילה הוקח אתו אלי כי בן מורת
 הוא: ויען יהונתן את
 ישאל אכזר ויאמר אליו למה יזכרת
 מה יצטה: וישל ישאל את החנית
 עליו להסתו וידיע יהונתן כי מלה היא
 מעם אביו להמית את דוד: ויקב
 יהונתן מינס השלחן בחר יאף ולא
 אכל ביום החרש השני לחם כיניענו
 אל דוד כי הכל כמו אביו: ויהי
 בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד
 ונער קטן יעמו: ויאמר לעצור ריץ כיצא
 נא את החצים אשר אנכי מורה הנער
 ריץ והוא ירה החיצו להינברו: ויבא
 הנער יצר מקוב החיצו איטר ירדה
 יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר
 הלא החיצו ממך והראה ויקרא יהונתן
 אחרי הנער מהרה חויה אל תעמד וילקט
 נער יהונתן את החיצו: ויבא אל אדניו:

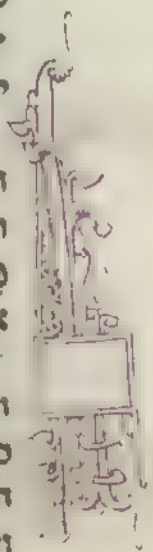
והנער לא ידע מאומה אך יהונתן
והדוד ידעו את הדבר: ויהי יהונתן את
כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך
הכנה עיר: הנער בא ודוד קם מאצל
הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש
פנימיו וישקו איש את רצונו ויכבו
איש את רצונו עד דוד הגדיל: ויאמר
יהונתן לדוד לך לשלום איש נשבעו
שעט אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה
יהיה בינו וביןך ובין זרעו ובין זרעך
עד עולם:
ויקם וילך ויהונתן בא העיר: ויבא
דוד ונבה אל אחימלך הכהן ויחרד
אחימלך לקראת דוד ויאמר לו
מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך:
ויאמר דוד לאחימלך הכהן הטלך
עני דבר ויאמר אלי איש אל ידע
מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך
ואשר צויתך ואת הנערים יודעתני
אל מקום פלגי אלמני: ויצתה מרה
יש תחת ירך המטה לחם תנה כירי
או הנמיצא: ויהי הכהן את דוד ויאמר
אין לחם הל אל תחת ידי כי אם לחם
קדש יש אם נשמרו הנערים אך
מאשה:
הכהן ויאמר לו כי אם אשה יצירה
לנו מתבלי שלשם ביצאת ויהיו כלי
הנערים קדש והוא דרך הל ואף כי
היום קדש בכלי: ויתן לו הכהן קדש
כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים
המוסרים מלפני יהוה לשום לחם

חם כיום הלך קחו: וישם איש מיצדי
ישאל ביום ההוא נער לפני יהוה
וישמו דאנה אדמי אכר הרעים
אשר לשאול: ויאמר דוד לאחימלך
ואין ישפה תחת ירך חנית או חרב
כי גם חרבי וגם כלי לא לקחת כירי
כי היה דבר המלך נחווין:
ויאמר הכהן חרב לידך
הפליטתי אשר הכית בעמק האלה
הנה היא לזטה בשמלה אחרי האפוד
אם אתה תקח לך קח כי אין אחרת
זולתה כזה
ויאמר דוד אין כמזה תננה לי:
ויקם דוד ויברח ביום
ההוא מפני שאול ויבא אל אחימלך
נת: ויאמרו צבדי איש אליו הלא זה
דוד מלך הארץ הלא לזה יענו נמחלות
לאמר הכה שאול כאלפונדור ברבנותו:
וישם דוד את החרים האלה בלבו
וידא מאד מפני אמי שמלך צר:
וישט את טעמו בעיניהם ויתהלל
בדם ויתו על דלתות השער ויודד
רירו אל זקנו: ויאמר
אמי שאול עבדיו הנה תראו איש
מי שתני למה תביאו אתו אלי: חסד
מי שגעים אנכי הכאתם את זרה
לחשתגע עלי הוה יבא אל ביתי:
וילך דוד מי שם וימלט אל
מערת ערלם וישמעו אחיו וכל בית
אביו וידדו אליו שמה: ויתקבצו אליו
כל איש מי עוק וכל איש אשר לונשא

וכל איש מרנפשו יהי עליהם לשר
ויהיו עמו כארבינמאות איש וילך
דוד משם מצפה מואב ויאמר אל
מלך מואב ינא נא אבי ואמי אתכם
עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים
וינחם את פני מלך מואב וישבו עמו
כל ימי היות דוד במצורו ויאמר עד
חנניא אל דוד לאת שבבמצודה לך
ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא
יערותו וישמע
ישאל ביער עדוד ואנשים אשר אתו
וישאלו יושב בנגיעה תחת האשל
ברמה וחניתו בידו וכל עבריו נעבים
יעליו ויאמר ישאלו ליעבדיו הנעבים
יעליו שמי צונא בני ימינום לכלכם
יתן בני ישי שדות ופרמים למלכם ישי
שרי אלפים ושרי מאות כי קשרתם
כלכם עלי ואין צלה את אונם בסדתנו
עם בני ישי ואין חלה מכם עלי וצלה
את אונם כי הקים בני את יעבדי עלי
לארבע כוס הזה וישמע
דאג הארמי והוא נעבד עלי יעבדי ישאל
ויאמר ראיתי את בני ישי באנה אל
אחי מלך בן ארז טוב וישאל לזביהוה
ויצדהנתן לו ואת חרב עליה הפליטתי
נתן לו וישלח המלך לקרא ארז
אחי מלך בן ארז טוב הנהן ואת כל
בית אביו הכהנים אשר בנגב ובאונם
אל המלך ויאמר ישאל
ישמע צונא בן אחי טוב ויאמר הנני אדני
ויאמר אלו ישאל למה קשרתם עלי

אתה ובני ישי פתחך לו לחם וחרב
וישאל לזכא להים לקום אלי לאונ
כוס הזה וישמע אחי מלך
אתה מלך ויאמר ומי כמי יעבדיך
טור נא מן וחתך המלך וסר אל
מי שמי נתך ונכבד בכיהך היוס החלתי
לישאל לזכא להים חלילה לי אל
ישם המלך בני עדוד בר נכל בית אבי
כי לא ידע עבדך נכל ואת דוד קטן
או גדול ויאמר המלך מות תמות
אחי מלך אתה וכל בית אביך ויאמר
המלך ליעים העצבים עליו סטוהמיתו
טהני יהוה כינס ידם ינס דוד וכי ידע
כטרחה הוא ולא עלו את אונם ולא אמו
יעבדי המלך לשלח את ידם לפני
בנהני יהוה ויאמר המלך לדוין סב
אתה ופגעו בכהנים ויסבדוין הארמי
ויפגעוהו בכהנים וימת כוס ההוא
ישמעם וחמישה איש נשא אפודתו
ואת נבי עיר הכהנים הכה לפי חרב
מאיש ועד אשה מעליל ויער יונק
וישור וחמור ושה לפי חרב וימלט
בן אחד לאחי מלך בן ארז טוב וישמו
אבי ער ויכרה אחר דוד ויער
אבי ער לדוד כי הרג ישאל את פהני
יהוה ויאמר דוד לאבי ער ידעתי כיון
ההוא כי שסר דוין הארמי כי הער
יער לישאל אנכי סכתי בכל נפשי
בית אביך שכה אתי אל תירא כי
אשר יבקש את נפשי יבקש את
נפטיך כי מי שמרת אתה עמו י

ויגדלו דוד לאמר הנה
 פליטתכם נלחמים בקיעלה והמה
 יטכיס את הערנות ויטאל דוד כהה
 לאמר האלך והכית נפליטתכה אלה
 ויאמר יהוה אל דוד לך
 והכית נפליטתכם והושיעת את קיעלה
 ויאמרו אנשי חד אל יהוה אנחנו
 מה ביהודה יראים ואף כעך קיעלה
 אל מי צרכת פליטתם:
 ויזכר עז דוד לשאל כהורה
 ויינעו יהוה ויאמר קו כרד קיעלה
 כי אננת את פליטתם בידך וילך
 דוד ואנשו קיעלה וילחם נפליטתם
 ויענה את מקניהם ויד כהם מנהגלה
 ויישיע דוד את ייטבי קיעלה:
 ויהי נברה אביתר בן אהימלך
 אל דוד קיעלה אפור יד בידו ויעד
 לשאול כי בא דוד קיעלה ויאמר
 שאול נטר אתו אלהים בידים נסער
 לבוא בעיר דליתם ובריה: וייטבין
 שאול את כל היצם למלחמה לודת
 קיעלה לעור אל דוד ואל אנשיו וידע
 דוד כי עליו שאול מחריש הדיעה
 ויאמר אל אביתר הכהן הנביא האפיה
 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל יטמין
 יטמין צנודך כי סבקו שאול לבוא
 אל קיעלה ליטחת ליער בצבורי:
 היסעני בעלי קיעלה בידו הירד שאול
 כאשר יטמין צנודך יהוה אלהי ישראל
 הענה לי צנודך ויאמר

יהוה ירד: ויאמר דוד
 היסעני בעלי קיעלה אתי ואת אנשי
 כד יטאל ויאמר יהוה יסענו:
 ויקם דוד ואנשיו בשיש
 באות איתו ויצאו מקיעלה ויהלכו
 כאשר יהלכו וליטאל הנד כי נמלט
 דוד מקיעלה וחדל ליצאתו וייטב דוד
 במדבר נמי צדור וייטב כהר במדבר זוף
 וימקו יהוה יטאל כל הימים ולא נתן
 אלהים בידו וירא דוד כי יצא יטאל
 לבקש את נפשו ודוד במדבר זוף
 בחרישה: ויקם יהונתן בן
 יטאל וילך אל דוד חרישה ויחזק את
 ידו באלהים: ויאמר אליו אל תירא כי
 לא תניצאך יד יטאל אבי ואתה תמלך
 על ישראל ואנכי אהיה לך למיטעה
 וגם יטאל אבי ידע כן: ויכרתו שניהם
 ברית לפני יהוה וייטב דוד בחרישה
 ויהונתן הלך לביתו:
 וייצלו זפיס אל יטאל הנביא ויאמר
 הלא דוד מסתתר יצמנו במצודות בחרישה
 בנבנתה החילה אשר מימין היישימון:
 ויצתה לכל אות נפסך המלך לדודתך
 ולט הסענו ביד המלך: ויאמר שאול
 צדוק אתם ליהוה כי חמלתם עלי:
 לט נא הכינו עז ודיעו וראו את מקומו
 אשר תהיה רגלו מיראהו שם כי אמר
 אלי יצום יצום הוא: וראו ודיעו מכל
 המחנאים אשר יתחנא שם וישבתם
 אלי אל נטון והלכת אתכם והיה אם
 יישנו בארץ וחפשת אתי נמל אלפי

ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל יטמין יטמין צנודך כי סבקו שאול לבוא אל קיעלה ליטחת ליער בצבורי היסעני בעלי קיעלה בידו הירד שאול כאשר יטמין צנודך יהוה אלהי ישראל הענה לי צנודך ויאמר

יהודה ויזקו וילכו ויפה לפני שאול
ורוד ואנשיו במדבר מעון כי ערבה אל
ימץ הישימון וילך שאול ואנשיו
לבקש ויגדו לדוד וידד הסליני וישב
במדבר מעון וישמע שאול וידד אחר
דוד מדבר מעון וילך שאול משד הד
מה ורוד ואנשיו מצד ההר כזה ויהי
דוד נחפו ללכת מפני שאול וישאול
ואנשיו יצטריס אל דוד ואל אנשיו
להפסיק ועל אדבא אל שאול לאמר
מהרה ולכה כי פטטו פלישתים יצ
הארץ וישב שאול מרדף אחרי דוד
וילך לקראת פלישתים על גן קריהו
למקום ההוא סלע המחלקות וישל
דוד מיטת וישב במעדות עין עדי
ויהי כאשר ישב שאול
באחרי פלישתים ויצדו לו לאמר הנה
דוד במדבר עין עדי ויקח
שאול שלשה אלפים איש בחור ממל
ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו
על פני עזריהו יצליס ויבא אל עדות
הצאן על הדרך וישם מערה ויבא
שאול להסך את רגליו ורוד ואנשיו
בירטת המיערה ישבים ויאמרו אנשי
דוד אליו הנה היום אישר אנר יהוה
אליך הנה אנכי נתן את איבך בידך
ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם
דוד ויכרת את כנף המיעל אישר
לישאול בלש ויהי אחרי כן ויד לב דוד
אתו על אשר כרת את כנף אישר
לישאול ויאמר לאנשיו חלילה לי

מהוה אם איצטה את הדבר הזה
לאדני למיטיח יהוה לשלח ידי כי
מיטיח יהוה הוא וישם ערוד את
אנשיו טרפים ולא נתנם לקום אל
שאול וישאול קסמה מערה וילך
בדרך ויקם דוד אחרי
כן ויצא מקה מערה ויקרא אחרי שאול
לאמר אדני הכלך ויבט שאול אחריו
ויקד דוד אפים ארצה וישתחו ו
ויאמר דוד לישאול למה תשני את
דני אדם לאמר הנה דוד מכני ש
רעתך הנה היום הזה ראוי עיניך את
אשר נתנך יהוה היום כדני כמי מערה
ואמר להרנד ותחס עליך ואמר לא
אישלח ידי באדני כי מיטיח יהוה הוא
ואבי ראה נסראה את כנף מעילך
כדני כנרת את כנף מעילך ולא
הרעתיך דעוראה כל איבך ריעה
ופיטיני ולא חטאתי לך ואתה עשה את
נפשי לקחתה וישפט יהוה פני וכיך
ועקמני יהוה ממך וידי לא תהיה כך
כאשר אמר מיל הקדמני מריטעס
ויצא ריש עידי לא תהיה כך אחרי
מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה
רדף אחרי כלב מת אחרי פרי עיני
אחד וזה יהוה ידן וישפט בני
ובינך וירא וירב את ריב וישפטני
מידך ויהי
ככלות דוד לדבר את הדברים האלה
אל שאול ויאמר שאול הקלך
זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך

וַיֹּאמֶר אֵל דָּוִד יַעֲרִיק אֶתְּךָ כַּמֶּנִּי כִי
אֶתְּךָ נִמְלַתְּ הַטּוֹבָה וְאֵנִי נִמְלֵתִיךָ
הַרְעָהוּ וְאֵת הַעֲרֵת הַיּוֹם אֶתְּ אִישׁ
עָשִׂיתָ אֹתִי טוֹבָה אֶתְּ אִישׁ סֶעֱרַי
יְהוֹה כִּידָךְ וְלֹא הֲרַגְתָּנִי וְכִי יִמְנָע
אִישׁ אֶתְּ אִישׁ וְיִשְׁלַחוּ בְּדַרְךָ טוֹבָה
וְיִהוֹה יִשְׁלַמְךָ טוֹבָה תַּחַת הַיּוֹם הַזֶּה
אִשְׁרֵי עָשִׂיתָ לִּי וְיִנְתָּה הֵנָּה יָדִיעַתִּי
כִּי מֶלֶךְ תִּמְלֹךְ וְקָטָה כִּידָךְ מִמְּלִכַת
יִשְׂרָאֵל וְיִנְתָּה הַשְּׂכִינָה לִּי בַיהוָה
אִם תִּבְרִית אֶתְּוֹרֵי אַחֲרַי וְאִם
תִּשְׁמִיד אֶתְּ שְׂמִי מִכִּית אִכִּי וְיִשְׁבִּי
דָּוִד לִשְׂאוֹל וְיִלְךְ שְׂאוֹל אֶל בֵּית
דָּוִד וְאֲנִשְׁיוּ עָלָיו עַל הַמִּצְוָה:
וַיִּמַּת שְׂמוֹאֵל וַיִּקְבְּנוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּ לוֹ וַיִּקְבְּרוּ בְּבֵיתוֹ
בְּרֵמָה וַיִּקַּם דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל מְדִבְרַי פָּאָרָן:

וְאִישׁ בְּמִעוֹן וּמִיַּעֲשֵׂהוּ כְּכַרְמֵל וְהָאִישׁ
גָּדוֹל מְאֹד וְלוֹ יָצָאן שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
וְאֵלֶּה עֲזָיִם וַיְהִי בְנוֹ אֶתְּנָאנוּ כְּכַרְמֵל:
וַיִּשֶׁם הָאִישׁ נָכֵל וַיִּשֶׁם אִשְׁתּוֹ אַבְנֵי־
וְהָאִשָּׁה טוֹבַת שֶׁכֶל וַיִּפְתַּח תַּאֲרֹ וְהָאִישׁ
קָטָה וְרַע מֵעֲלִילִים וְהוּא כְּלוֹבוֹ וַיִּשְׁמַע
דָּוִד בְּמַדְבַּר כִּי נִזְוָנְכֵל אֶתְּנָאנוּ וַיִּשְׁלַח
דָּוִד יַעֲשֵׂה נְעָרִים וַיֹּאמֶר דָּוִד לְנְעָרִים
עָלֹו כְּרַמְלָה וּבְאֵתְּם אֶל נָכֵל וּשְׂאֵלְתֶם
לוֹ כִּשְׂמִי לְשֵׁלֹום וְאָמַרְתֶּם כֹּה לֵחִי
וְאֵתְּ שֵׁלֹום וּבֵיתְךָ יִשְׁלֹום וְכָל אִשְׁרֵי
לְךָ שֵׁלֹום וְיִנְתָּה שְׂמִי עֲתִי כִי גִזְזִים
לְךָ עָשִׂה הַרְעִים אִשְׁרֵי לְךָ הִזְעַמְנוּ

לֹא הִכְלַמְנוּם וְלֹא נִפְקַד לְהַסְמַאנוּם
כִּי יִמִּי הָיוּתְּם כְּכַרְמֵל וְשָׂאֵל אֶתְּ
נְעָרִיךָ וַיִּנְדוּ לְךָ וַיִּמְצְאוּ הַנְּעָרִים חֵן
בְּעֵינֶיךָ כִּי יִעַל יוֹסֵפֵנוּ כִּי נָתַתָּה נָא
אֶתְּ אִשְׁרֵי תִמְצָא יָדְךָ לִיעֲבָדְךָ וְלִנְכַדְךָ
לְדָוִד וַיִּבְרָאוּ נְעָרֵי דָוִד וַיִּדְבְּרוּ אֶל נָכֵל
כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּשֵׁם דָּוִד וַיִּנְחָחוּ
וַיַּעַן נָכֵל אֶתְּ עַבְדֵי דָוִד וַיֹּאמֶר מִי דָוִד
וּמִי בְּן יִשִׁי הַיּוֹם וְכִי עַבְדִּים הֵמָּה תִפְרָעוּ
אִישׁ מִפְּנֵי אֲדָנָיו וְלִקְחָתִי אֶתְּ לַחֲמִיל
וְאֵתְּ מִיַּי וְאֵתְּ טַבַּחְתִּי אִשְׁרֵי טַבַּחְתִּי
לְגִזְזֵי וְנָתַתִּי לְאֲנָשִׁים אִשְׁרֵי לֹא יָדְעָתִי
אִי מִזֶּה הִכָּה וַיְהִי פֶטֶן נְעָרֵי דָוִד לְדֹרְכָם
וַיִּשְׁכּוּ וַיִּבְרָאוּ וַיִּנְדוּ לוֹ כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲנָשֵׁי הַגֵּרֹאֲאִישׁ
אֶתְּ חֲרַבְוּ וַיִּחְגְּרוּ אִישׁ אֶתְּ חֲרַבּוֹ וַיִּחְגְּרוּ
גַם דָּוִד אֶתְּ חֲרַבּוֹ וַיַּעַל אַחֲרָי דָּוִד
כָּאֲרָבַע מֵאוֹת אִישׁ וּבְמֵאוֹתָם יִשְׁכּוּ
עַל הַבָּלָיִם וְלֹא אֲבִיגַי אִשְׁתְּ נָכֵל הִגִּיד
נְעָרֵי אֶחָד מֵהַנְּעָרִים לְאֶמֶר הֵנָּה שִׁלַּח
דָּוִד מֵלֹאכִים מֵהַמְּדָבְרַי לְכַרְךָ אֶתְּ
אֲדָנָנוּ וַיִּזְטְבוּם וְהָאֲנָשִׁים טַבִּים
לָנוּ מְאֹד וְלֹא הִכְלַמְנוּ וְלֹא פָקְדוּ וְ
מֵאוֹמָה כִּי מִי הִתְהַלְכְנוּ אֶתְּם
כִּדְיוֹתֵנוּ כִּשְׂדֵהוּ חוֹמָה הִיוּ יַעֲלִינוּ גַם
לְהַגִּים יִזְמַם כִּי יִמִּי הָיוּתְנוּ עִמָּם
רַעִים הַצָּאן וַיִּנְתָּה דִיעַ וְרָאִי מֵהַתְּעָשִׂי
כִּי כִלְתָה הַרְעָה אֶל אֲדָנָנוּ וַיַּעַל כָּל
בֵּיתוֹ וְהוּא בֶן כִּי יַעֲלֵמְדָר אֶל יוֹוֹתְמָהוּ
אֲטֻנֵּי לֹוֹתְקָה מֵאֵתְּם לַחֵם וְשִׁנְעַם נָכֵל
יִין וְחֵמֶשׁ עָאן עֲשָׂאתָ וְחֵמֶשׁ סָאִים

277777

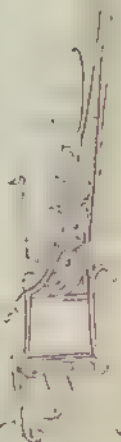
ויבאו יצבד דוד אל אביגיל הנרמלה
ודברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך
לקחתך לו לאישה ותקם ותשתדלו
אמם ארצה ותאמר הנה אכתך
לשפחה לדון עלי יצבד אדני
ותמהר ותקם אביגיל והרכב יצ
החבור והמיטע ערתי ההלכות לילנה
ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי לו לאישה
ואת אחיני עם לקח דוד מיד יצאל ותהי
עם שתיהן לו לנשים

וישאל נתן את מיכל בתו אישת
דוד לפלטי בן ליש אישר מליים ויבאו
הזופים אל ישאול הנביעה לאמר הלא
דוד מסתתר בגביעת החכליה על פני
הישימן ויקם ישאול וידד אל מדבר
זף ואתו שלשה אלפים איש כחורי
ישראל לכבש את דוד במדבר זף
ויחן ישאול בגביעת החכליה אישר
על פני הישימן על הדרך ודוד ישב
במדבר וירא כי בא ישאול אחריו
המדברה ויישלח דוד מדגלים וידע
כי בא ישאול אל נכון ויקם דוד ויבא
אל המקום אישר הנה ישם ישאול
וירא דוד את המקום אישר שכבש
ישאול ואנער בן נר ישר עבאו וישאול
שכב במעל והיעם חנם סביבתו
וייען דוד ויאמר אל אחי מלך החדני
ואל אבישי בן ערויה אחי יואכל אמר
מיד אתי אל ישאול אל המחט
ויאמר אבישי אני ארד עמך ויבא
דוד ואבישי אל היעב לילה והנה ישאול

שכב יישן במי צל וחנתו מי צוכה בארץ
מראשתו ואנער והיעם שכב סביבתו
ויאמר אבישי אל דוד סע
אלהים היום את איכך בידך ויערה
אננו נא נחית ובארץ פיעם אחת ולא
אישה לו ויאמר דוד אל אבישי אל
תשחיהו כי מי שלח יד במישח יהוה
ונקה ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה
יפנו או יזמו יבא ומת אונם להמה
יד ונספה הלילה לי מיהוה משלח
ידי במישח יהוה ועתה קח נא ארז
החנית אישר מראשתו ואת צפחת
המים ועלכה לנו ויקח דוד את החנית
ואת צפחת המים מראשתי ישאול
וילכו הם ואין ראה ואין וידע ואין
מקיץ כי מלכ ישנים כי תרדמת יהוה
נפלה עליהם וייצב דוד היצב ויעמד
על ראשהר מרחק רב המקום מניהם
ויקרא דוד אל היעם ואל אנער בן נר
לאמר הלא תענה אנער ויען אנער
ויאמרם אתה קראת אל המלך
ויאמר דוד אל אנער
הלא איש אתה ומי בנך בישראל
ולמה לא ישמרת אל אדניך המלך
כי בא אחד היעם להשחית את המלך
אדניך ולא טוב הדבר הזה אישר
עשית חי יהוה כי בנכות אתם אישר
לא ישמרתם על אדניכם על משיח
יהוה ועתה ראה אי הנתה מלך ואת
צפחת המים אישר מראשתו וייצב
ישאול את קול דוד ויאמר הקולך זה

כנרדוד ויאמר דוד קולי אדני המלך:
ויאמר למה זה אדני ודף אחרי עמדי
כימה ינשיתי ומה כדיריני וינתה
יטמינא אדני המלך את רכבי יצמו
אם ילה הסיתך כירח מנחה ואכבני
האדם ארורים הם לפני יהוה כי נרשנו
היום כהסתפח נהלת יהוה לאמר לך
יעבד אלהים אחרים: וינתה אל פלדמי
אדני מנע לפני יהוה כי יצא מלך
ישראל לבקש את פרי עץ אחד נאשו
ידף הקרא נהרים: ויאמר שאול
הטאתי ישוב בני דוד כי לא ארני לך
יעוד תחת אשר יקרה נפשי כי יניחך
היום הזה הנה הסכלתי ואטעה הרבה
כאד: ויניח דוד ויאמר הנה החנרתי
המלך ויניח אחד מהנערים ויקחה:
ויהוה ישיב לאישי את ערקתו ואת
אמנתו אשר נתת יהוה היום כיד
ולא אכתי לישלח ידי כמישיה יהוה:
והנה כאשר נדלה נפשך היום הזה
ביני כן תדל נפשי ביני יהוה ויניח
מכל יצרה:
ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני
דוד גם יציה תינשה וגם יכל הובל
וילך דוד לדרכו וישאול שכ למקומו:
ויאמר דוד אל לבו ינתה
אספה יום אחד ביד שאול אין לי טוב
כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים
ונאיש ממני ישאול לבקשני עוד נבל
גבול ישראל ונמלטתי מידו: ויקסדוד
ויעברו אושישטמאות איש אשר

יצמו אל איש כן מי ערך מלך נת:
וישב דוד עבד איש כנת הוא ואנשיו
איש וביתו חורו שתי נשיו אחינעם
הזרעאלה ואכיל אשת נבל
הכרמלית: ויניח לשאול כי נרדוד
נתולא יוסף יעוד לבקשו:
ויאמר דוד אל איש אכנא מינאתי
חן כיניח יתנו לי מקום נאחת יערי
השדה ואטבה שכולמה יטב יניחך
בעיר הממלטה ינמד: ויהלו איש
ביום ההוא את עקלן לכן היתה עקלן
למלכי יהודה עד היום הזה:
ויהי מכפר הימים אשר יטב
דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה
חדשים: ויניח דוד ואנשיו ויפלטו
אל הנשורי והגרו והעמלקי כהנה
יטבות הארץ אשר מעולם נאסה
ישורה ועד ארץ מצרים ונהנה דוד
את הארץ ולא יהיה איש ואשה ולקח
ינאון ובקר וחמרים וגמלים ובערים וישב
ויבא אל איש: ויאמר איש אל פישטון
היום ויאמר דוד יעל נב יהודה ויעל נב
הירחמאל ואל נב הקניז ויאיש ואשה
לאיחיה דוד להביא את לאמר פניו עליו
לאמר כה יציה דוד ונהם שפטו בלחיים
אשר יטב בשדה פלשתים ויאמן איש
בדוד לאמר הבאשה נאיש כיניח
כי ישראל והיה ליל יעברו עליהם:
ויהי כי סרהם ויקבצו פלשתים את הנחנה
לעבאל לחסב ישראל ויאמר איש אל דוד
ידעת כי יצאת נמחה אתה ואנשיו:

ויאמר דוד אל אביש לכן אתה תלע
את אשר יינשה ינבדך ויאמר אביש
אל דוד לכן שמר לראשי אשיכך
כל הימים ושכואל מת
ויספרו ליהוה ישראל ויקברהו ברמה
וכערו וישאל הסיר את האכות ואת
הידענים מהארץ ויקבעו פלישתים
ויבאו ויחנו בשונם ויכבדו שאל את
כל ישראל ויחנו כל בני ישראל
את מחנה פלישתים ויראו ויחדדו לבו
מאד וישאל שאל ביהוה ולא עשה
יהוה גם כחלמות גם פאורים גם
נביאים ויאמר שאל לינבדו נבישו
לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה
ואדרשה ויאמרו ינבדו ארלו
הנה אשת בעלת אוב בעין דור
ויתחפש שאל וילביש כנדים אחרים
וילך הוא ושני אנשים נכזו ויבאו אל
האשה לילה ויאמר קסומי נא לי
באוב והעלי לי את אשר אמר אלך
ותאמר האשה אליו הנה אתה ידע
את אשר ינשה שאל אשר הכרת
את האמת ואת הדין מן הארץ
ולכה אתה מתנקש בנפשי להמיתני
וישבע לה שאל ביהוה לאמר חי
יהוה אם יקרך עון כדבר הזה ותאמר
האשה אתמי אינני לך ויאמר את
שמואל העלי לי ותרא האשה את
שמואל ותזעק בקול גדול ותאמר
האשה אל שאל לאמר למרה
וכיתני ואתה שאל ויאמר לה

המלך אל תראי בי מה ראית ותאמר
האשה אל שאל אליהם ראיתי
יעלם כן הארץ ויאמר להמה תאמר
ותאמר איש זקן ילה והוא עטרה
כיעל וידיני שאל כי שמואל הוא
ויקד אפים ארצה וישתחו ויאמר
שמואל אל שאל לכה הרגתני
להצלות אתי ויאמר שאל לי
כאד ופלישתים נלחם בי ואליהם
סר כיעל ולא יעני עוד גם ביד הנביאים
גם בחלמות ואקראה לך להודיעני
מה אינשה ויאמר
שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר
כיעלך ויהי ינבדך ויעש יהוה לונאשו
דבר בידו ויקרע יהוה את הממלכה
מידך ויתנה לדין לדודו כאשר לא
שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון
אפו בנימלק ילכן הדבר הזה ינשה
לך יהוה היום הזה ויזקן יהוה גם את
ישראל עמך ביד פלישתים ומחר
אתה וכנעך עמי גם את מחנה ישראל
יתן יהוה ביד פלישתים וימחר שאל
ויפל מלאקומתו ארצה וירא מאד
מדסי שמואל גם כחלא היה בו כי
לא אנל לחס כל היום וכו'
הלילה ותבא האשה אל שאל ותרא
כי נכהל מאד ותאמר אליו הנה שמיני
שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי
ואיטכני את דבריך אשר דברת אליו
ויעתה יטכני נא גם אתה בקול שפחתך
ואיטכה לפנך פת לחס ואכל וירחי

בן פח כיתוך בדרך וימאן ויאמר
לא אמר ויפריעונו ינדיו וגם האשה
ויטמין לקלם ויקם מהארץ וישב
אלהמטה וולאשה יעל מרבקבת
ותמהרו ותזבחהו ותקחמה והלש
ותפרו מצותה ותגיש לפני שאול ולפע
ינדיו ויאכלו ויקמו וילט כללהווא:

ויקבצו פלישתים את כל מהנהסאפקה
וישראל חנם בעין אשר בידי צאל:
וסרני פלישתים ינדרים לכאות ואלפס
ודוד ואנשיו ינדרים באחרנה עם
אנשיו ויאמרו שרי פלישתים מה
העברים האלה ויאמר אמיש אל
שרי פלישתים הלא זה דוד עבד
שאול מלך ישראל אשר היה אתי
זה ימים אוחה שנים ולא מצאתי בו
טאומה מיסנפלו עדהים הזה:

ויקצפו עליו שרי
פלישתים ויאמרו לשרי פלישתים
השב את האיש וישב אל מקומו אשו
הפקדתו ישכ ולא ירד עמט במלחמה
ולא יהיה לנו לישטן במלחמה וכמה
יתרעה זה אל אדניו הלא סראש
האנשים ההם והלא זה דוד אשר
יענינו במחלות לאמר הנה שאול
כאלפו ודוד מבכרתנו:

ויקרא אנשיו אל דוד ויאמר
אלינו חיה הזה כי ישר אתה וטוב בעיני
צאתך ובאך אתי כמחנה כילאמינאת
בן ריעה כיום כואך אלי יע הזה הזה

וביני הסרנים לא טוב אתה ויענה
ישוב לך בשלום ואלאתי עשה ריע
ביני סרני פלישתים ויאמר דוד אל
אנשיו מה עשית יומה מצאת
בעמד מים אשר הייתי לפנך עז
היום הזה כי לא אטא ונלחמתי
כאני אדני המלך ווינאמי שואמר
אלהו דיעתי כי טוב אתה בעיני
כמלאך אלהים אך שרי פלישתים
אמר לא יעלה עמט במלחמה:
ועתה השכם בבקר וענה אדניך
אשר כאואתך והישכמתם בבקר
ואור לכם וכוונ וישכם דוד הוצא
ואנשיו לילכת בבקר לישוב אל ארץ
פלישתים ופלישתים עלו יזרעאל:
ויהי כבא דוד ואנשיו
צקלז כזכ השלישי ויעמלק פשטו
אל ננבואל צקלז ויכו את צקלז
ויטרפו אתה באש וישבו את
הנשים אשר בה מקטן ועד גדול
לא הקיתו איש וינהגו וילכו לדבם:
ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה
שרופה באש ונשיהם ובניהם ונבותיהם
נשם ווישא דוד והיעם אשר ארתו
את קולם וינבו יע אשר אין בהם
מה לככות וישתי נשי דוד נשבו
אחינעם היזרעלית ואכניגילאשת
נבל הנרמלי וותער לדוד מאד כי
אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל
היעם איש יעלכע ויעל כנתיו ויתחוק
דוד ביהוה אלהיו:

ויאמר דוד אל אביתר הכהן
 בן אחימלך העיטה גאלי האפר ויש
 אביתר אתה אש אל דוד וישאל
 דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי העוד
 הוה האשננו ויאמר לו דוד כהישג
 תשיגוהו על העיל וילך דוד הוא ושש
 מאות איש אשר אתו ויבאו עד נחל
 הבשור והעותרים יצמדו וירדף דוד
 הוא וארבע מאות איש וייצמדו
 מאתים איש אשר פגרו מיצד את
 נחל הבשור ויביאו איש כי ערבו שוה
 ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל
 וישקהו מים ויתנו לו פלח דבילה וישני
 יצדק ויאכל ותשב רוחו אל זכריא
 אכל לחם לאישה כים שלשה ימים
 וישלשה לילות
 ויאמר לו דוד לבי אתה ואי כזה אתה
 ויאמר ער מערי אנכי יצד לאיש
 יצמליק וייצבני ארבע כחלית היזכ
 ישלישה: אנהט פטטנו נגב הכרתי
 ויעל אשר ליהודה ויעל נגב לב ואת
 יקלן שרפנו כאיש ויאמר אליו דוד
 התורדני אל העוד הוה ויאמר השנינו
 ליכאלהיכ אם תמיתני ואם תסגרי
 נדאדני ואורדך אל העוד הוה
 וירדהו והנה נטישים ילפני כל הארץ
 אבליס וישתים והנניס ככל השל
 העול אשר לקחו מארץ פלישתים
 ונאדין יהודה ויבס דוד מהנשף ויע
 הערב לכחרתם ולא נמלט מהם איש
 כי אם ארבע מאות איש יצד אשר

רכבו יצד הגבליס ויבסו ויעל דוד את
 כל אשר לקחו ויצמליק ואתיטתניסו
 העיל דוד: ולא יצד להכמן הקמן
 ויעד העוד ויעד נניס וננות ומישל
 ויער כל אשר לקחו להם הכל השיב
 דוד: ויקח דוד את כל הענאן והבקר
 עהנו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה
 ישל דוד: ויבא דוד אל מאתים האנשני
 אשר פגרו מלכת אחרי דוד וישביב
 נחל הבשור ויעל לקראת דוד
 ולקראת העיב אשר אתו ויש דוד את
 העיב וישאל להכליט לובו:
 ויען כל איש רצונו יצד מהאנשים
 אשר הלכו יצד דוד ויאמרו יצד אשר
 לא הלכו עמי לאנת: להם מהיטל
 אשר העלנו כי אם איש את אשרתו
 ואת בניו ויעהנו וילכו ויאמר דוד לא
 תצטו כן אחי את אשר עתן יהוה לנו
 ויאמר אתנו ויתן את העוד הב
 יענו בידנו: ומי יצד יכס לידנו הוה
 כי כחלק הירד במלהמה וכחלק הישב
 יעל הכלים יחדו יחלקו:
 ויהי כהיום ההוא וכיעלה וישלשה
 לחק ולמיטפט ליישראל יצד הזכהו:
 ויבא דוד אל יצקלעו וישל
 מהיטל לחקני יהודה לרעהו לאמר
 הנה יכס ברכה עיטל איני יהוה:
 לאשר בבית אל ולאשר ברכה נג
 ולאשר ביהר: ולאשר כי ער יצ
 ולאשר בשפמות ולאשר באשתמי:
 ולאשר ברכל ולאשר כי ער

וישלשה לילות
 ויאמר לו דוד לבי אתה ואי כזה אתה
 ויאמר ער מערי אנכי יצד לאיש
 יצמליק וייצבני ארבע כחלית היזכ
 ישלישה: אנהט פטטנו נגב הכרתי
 ויעל אשר ליהודה ויעל נגב לב ואת
 יקלן שרפנו כאיש ויאמר אליו דוד
 התורדני אל העוד הוה ויאמר השנינו
 ליכאלהיכ אם תמיתני ואם תסגרי
 נדאדני ואורדך אל העוד הוה
 וירדהו והנה נטישים ילפני כל הארץ
 אבליס וישתים והנניס ככל השל
 העול אשר לקחו מארץ פלישתים
 ונאדין יהודה ויבס דוד מהנשף ויע
 הערב לכחרתם ולא נמלט מהם איש
 כי אם ארבע מאות איש יצד אשר

הירחמאל ויאמר בני
 הקניזי ויאמר נחומה
 ויאמר פמרי צען ויאמר בעת
 ויאמר פמרון וכל המקכות אשר
 התהלך יסב דוד הוא ואנשיו
 ופלישתים נלחמם בני ישראל
 וינסו אנשי ישראל מפני פלישתים
 ויפלו הללים בנהר הגלבוע וידבר
 פלישתים את שאול ואת בניו ויכו
 פלישתים את יהונתן ואת אכיס בואת
 מליכישון בני שאול ותכנדה מלחמה
 אלי שאול ויסנאהו המרים אנשים
 בקשת ויחל עאד עהמורים ויאמר
 שאול לנשא כליו שלף חרב ודקרני
 כהפן יבואו הערבים האלה ודקרני
 והתעללו בי ולא אנה נשא כליו כי
 ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל
 עליה וירא נשא כליו כימת שאול
 ויפל גם הוא על חרבו וימת צמו וימת
 שאול וישלשת בניו ונשא כליו גם
 כל אנשיו כיסב ההוא יחדו ויראו
 אנשי ישראל אשר בניו העמק
 ואשר בניו הירדן כינסו אנשי ישראל
 וכימתו שאול ובניו וייצבו את הערים
 וינסו ויבאו פלישתים וייטבו בהן

ויהי ממחרת ויבאו פלישתים לפגוע
 את החללים וימצאו את שאול ואת
 שלשת בניו נפלים בנהר הגלבוע ויטחו
 את ראשו ויפגשו את כליו וישלחו
 בארץ פלישתים סביב לבשר כרת

יעצביהם ואת העם וישמו את כליו
 בית יעשת חת ואת צויתו תקעו נחומה
 כה שון וישטעו אליו יעבי יביש
 גליעד את אשר יצאו פלישתים כלי שאול
 ויקומו כל איש חילו לטוב הלילה
 ויקחו את עיית שאול ואת גוית בניו
 מחומת בית שון ויבאו יבשה ויטרפו
 אתם יסב ויקחו את יעצביהם ויקמו
 תחת האשל כיבשה וייצמו יטבעת
 יסב ויהי אחרים
 יסאול ודוד שכמהנות את העמלק
 וייטכדוד כצקלניס יסב יעבי ויהי כונ
 השלישי ויהנה איש באמן הכחנה
 מינס שאול ובניו קרעם ואדמה
 ילראשו ויהי כנא אל דוד ופר
 ארניה וייטהחו ויאמר לו דוד אימה
 תבוא ויאמר אליו כמחנה ישראל
 נמלטתי ויאמר אליו דוד מה הרה
 הדבר העד נא לי ויאמר אשר נס העם
 מן המלחמה ונס דרבה נפל מן העם
 וימתו גם שאול ויהונתן בניו מתו
 ויאמר דוד אל העצור המניד לו איך
 ידעת כימת שאול ויהונתן בניו ויאמו
 העצור המניד לו נקרא נקדית כרר
 הגלבוע והנה שאול נשען על חניתו
 והנה הרכבו וביעל הפרטים הדוכקהו
 ויפן אחריו ויראע ויקרא אלי ואמר
 הנני ויאמר לי מי אתה ויאמר
 אליו צמלקי אנכי ויאמר אלי
 יצמד נא עלי ומתהע כי אחוז
 הישבן כי כל יעור נפשי כי

ואני עמד עלי ואמתתהו כי ידעתי כי
לא יחיה אחרי נפלו ואקחה נמר אשר
על ראשו ואני צדה אשר על זרועו
ואכיאבם אל ארצי הנה: ויחוק דוד
בבערו ויקריצם וגם כל האנשים אשר
אתו ויספרו ויבכו וינמו יעד היער
יעל שאול ויעל יהונתן בנו ויעל יצם
יהוה ויעל בית ישראל כי נפלו סוד:
ויאמר דוד אל הנער

המגיד לו אי בזה אתה ויאמר בן איש
נרי צמלקי אנכי ויאמר אליו דוד
איך לא ידעת לשלח ידך לישחור
את משיח יהוה: ויקרא דוד לאחד
מהנערים ויאמר גיש פנני ויטרו
וימת: ויאמר אליו הוד דביך יעל
ראשך כי פיך יענהך לאמר אנכי
מתת את משיח יהוה:

ויקנן דוד את הקינה הזאת יעל
שאול ויעל יהונתן בנו: ויאמר ללמו
בני יהודה קשת הטה כהונה יעל ספר
הישר: היצני ישראל יעל כמתוך חלל
איך נפלו גבורים: אל הנידובת אל
תכשרו בחזירת אשקלון פתחמתנה
כנות פלשתים פתח צלעה כנות
היצלים: הדי כנלבי אל טל ואל
מטר יצליכם וישרי תרומת כי שם
נגיע למנוסדים מן שאול בל
משיח בשמן: מדם חללים מחלב
גברים קשת יהונתן לא משוג אחור
וחרב שאול לא את שובר קס: שאול
ויהונתן הנאהבים והנעימים כחיהם

וכמותם לא נפרדו מנישרים קלו
מאריות גברו: כנות ישראל אלי שאול
כבינה המלכישנם שני עם ערנים
המעלה עדי זהב יעל לכושקו: איך
נפלו גברים כחוק המלחמה יהונתן
על כמותך חלל: ער לי יעלך אחי
יהונתן נצמת לי מאד נפלאה
אהבתך לי מאהבת נשים: איך נפלו
גבורים ויאכרו כלי מלחמה:

ויהי אחרי כן וישאל דוד
ביהוה לאמר האיעלה כאחת ערי
יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר
דוד אנה איעלה ויאמר חרנה ויעל
שם דוד וגם שתי נשיו אחיניצם
היודיע לית ואכניל אשת נמר
הטרמלי: ואנשיו אשר עמו העלה
דוד איש וכיתו ויישבו בערי חסרון:
ויבאו אנשי יהודה וימישחו שם את
דוד למלך על בית יהודה ויערו להוד
לאמר אנשי יבייש גיעד אשר קברו
את שאול:

וישלח דוד מלאכים אל אנשי יבייש
גליעד ויאמר אליהם ברכים אתם
ליהוה אשר עשיתם חסד הוד
עם אדניכם עם שאול ותקברו אתו:
ויצתה יבייש יהוה עמכם חסד ואמת
וגם אנכי אינישה אתכם הטובה הזאת
אשר עשיתם הדבר הזה: ויעתה
תחוקנה ידיכם והיו לבני חיל כימת
אדניכם שאול וגם אתי מישחו בית
יהודה למלך עליהם:

וישאלו את משה על ישראל
וישאלו את משה על ישראל

וישאלו את משה על ישראל
וישאלו את משה על ישראל

ואנכי בן עשר עבד איש לישאול
לקח את איש בשבת בן ישאול וינכרו
מחנים וימלכו אל העל עד ואל
האשור ואל יוריצאל ועל אפרים
ועל בנימן ועל ישראל כלהו
בן ארבעים שנה איש בשבת
בן ישאול כמלכו על ישראל ושתים
שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי
דוד ויהי מספר הימים אשר היה
דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע
שנים ושישה חדשים:
ויצא אנכי בן עשר וינכר איש
בשבת בן ישאול ממחנים וביצעה ויואב
בן עזיה וינכר דוד ויצאו ויפגשו
על כרבת גבעון ויהיו שם אלה על
הכרם הזה ואלה על הכרם הזה:
ויאמר אנכי אל יואב יקמו נאה העדים
וישחקו לפניו ויאמר יואב יקמו:
ויקמו וינכרו בבכפר שנים עשר
לבעמן ול איש בשבת בן ישאול ושנים
עשר מינדי דוד: ויהיו איש נדאש
דעהו וחרבו בער ענה ויפלו יחרו
ויקרא למקום ההוא חלקת הערים
אשר כנב' עון: ותהי המלחמה קשה
עד מאד ביום ההוא וינגף אנכי
ואנשי ישראל לפני עבד דוד ויהיו
שם שלשה בני ערויה וואב ואנשי
ועשה אל ועשה אל קל כגליו כאחד
הצבים אשר בשדה: וירדף עשה אל
אחרי אנכי ולא נטה ללכת על העין
ועל השמאל מאחרי אנכי: ויפג

אנכי אחרי ויאמר האתה זר
עשה אל ויאמר אנכי: ויאמר לו
אנכי נטה לך על ימין או על שמאל
ואחז לך אחד מהנערים וקח לך
את חליצתו ולא אטה עשה אל
לסוד מאחרי: ויסף עוד אנכי לאמר
אל עשה אל סוד לך מאחרי למה
אנכה ארצה ואיך אשאפני אל יואב
אחיי: וימאן לסוד ויכהו אנכי מאחרי
החנית אל החמשים ותצא החנית
מאחרי ויפל שם וימתתחתו ויהי
כל הנא אל המקום אשר נפל שם
עשה אל וימת וינמדו וירדפו יואב
ואנשי אחרי אנכי והשמש באה
והמה באו עד נבעת אמה אשר על
פני גיה דוד מדבר גבעון: ויתקבצו
בני בנימן אחרי אנכי ויהיו לאנדה
אחת ויעמדו על ראש גבעת אחת:
ויקרא אנכי אל יואב ויאמר הלנצח
תאכל חרב הלוא ידעתה כי מרה
תהיה כאחוזתה וערמתי לא תאמר
לעם לשוב מאחרי אחיהם: ויאמר
יואב חי האלהים כי לולא דברתי אז
מהבקר נעלה העם איש מאחרי
אחיו: ויתקע יואב בשופר ויעמדו
כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל
ולא יספו עוד להלחם: וואב ואנשי
הלכו בערסה כל הלילה והוא וינכרו את
הירדן וילכו כל הדרך ויבאו מחנים ויואב
שנ מאחרי אנכי ויקבץ את כל העם ויפקדן
מינדי דוד תשעה עשר איש ועשה אל:

ועבד דוד הגו מכנימן ובאנשי אפר
שליש מאות וששים איש סתו :
ויטאו את עשה אל ויקברו בקבר
אביו אשר בית לחם וילכו כל הלילה
ויאכו ואנשיו ויארו להם כחמרון ויהיו
המלחמה ארכה כן בית שאול ובין
בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול
הלכים ודלים : וילדו
לדוד בנים כחמרון ויהי בכרו אמנון
לאחינעם היורץ אלתי ומיטנהו וכלאנ
לאכישל אשת נבל הממלי והשלישי
אכישלום בן מיצנה מתלמי מלך
גשור : והרביעי אדניה בן חנניה והחמישי
ישפטיה בן אביטל : והשישי יתרעם
לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד
כחמרון :
ויהי כהיות המלחמה כן בית שאול
וכן בית דוד ואכנר היה מתחזק בבית
שאול : ולישאול פלגיש ושמיה רעפה
בתאיה ויאמר אל אכנר מדוע באתה
אל פלגיש אבי : ויחד לאכנר מאד יל
דברי איש בנשתו ואמר הראש כלב
אנכי אשר ליהודה היזב אינשה חסד
עם בית שאול אכנר אל אחיו וא
מריצהו ולא המיעיתך ביד דוד ותפרק
עלי עון האשה היום : כהיניני עשה אלונס
לאכנר וכה יסיף לו כי כאשר נשכני
יהוה לדוד כי כן אינשה לו : להינביר
המטלטה מבית שאול ולהקים את
כסא דוד יל ישראל ויל יהודה מן
וינע באר יטביני : ולא יכל ינוד להשיב

את אכנר דבר מיראתו אתו :
וישלח אכנר מל אכיש אל דוד תחתו
לאמר למי ארץ לאמר פתה בידך
אתי והנה ידי עמך להקב אלך את
כל ישראל : ויאמר טוב אנכי אנדר
אתך ברית אך דבר אחד אנכי ישאל
מאתך לאמר לא תראה את פני כי אנס
לפני הבאך את מיכל בת שאול כנאך
לראות את פני : וישלח
דוד מלאכיס אל איש בנשתו בן שאול
לאמר תנה את אשתי את מיכל אשר
ארישתי לי כמאה ערלות פלשתים :
וישלח איש בנשתו ויקחה מיצב איש
מיצב פלטיאל בן לוי : וילך אתה
אישה הלך ובכה אחריה עד בחרים
ויאמר אליו אכנר לך שוב וישבו ודבר
אכנר היה ינסוקע ישראל לאמר גם
המול נכשלישכם הייתם מבקשים
את דוד למלך יליכב : וינעה עשו כי
יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד ינע
הוישיני את עמי ישראל מיד פלשתים
ומיד כל איניהם : וידבר גם אכנר באוני
כגמין וילך גם אכנר לדבר באוני דוד
כחמרון את כל אשר טוב בניני ישראל
ובניני כל בית בנימן : ויבא אכנר אל
דוד כחמרון ואתו עשרים אנשים
ויניש דוד לאכנר ולאנשים אשר אתו
מישתה : ויאמר אכנר אל דוד אקובה
ואלטה ואקבעה אל אדני המלך את
כל ישראל ויכרתו אתך ברית וכלכת
ככל אשר תאזה נפשך וישלח דוד

ויאמר ליהוה בשרי ויהי ככבוד אמונתו
ויקח את חלקה ואת עבדות זמרה ויהיה ליהוה אשר ארשתו ויהיה כשורו

את אנכר וילך בשלום: והנה יצברי
דוד ויאבא מהנודד ושלל רב עמם
הביאו אנכר אינו עבד דוד כחברון
פי שלחו וילך בשלום: ויואב וכל
הצבא אשר איתו באו וינרו ליואב
לאמר בא אנכר בנע אל המלך וישלחו
וילך בשלום: ויבא ויאבאל המלך
ויאמר מה עשית הנה בא אנכר אליך
למה זה ישלחת וילך הלך: ידיעת את
אנכר בנע כי לפתך בא ולדיעת את
מוצאך ואת מכוונך ולדיעת את כל
אשר אתה עשה: ויבא ויאבאל המלך
וישלח לאנכר אחרי אנכר וישבו
אתו ממדבר הסדה וידוד לא ידע: וישב
אנכר חברון ויסדה ויאבאל תוך השני
לדבר אתו בשלום ויבאו שכם החמישי
ולמת מדם עשה אל אחיו: וישמי
דוד באחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלתי
מי עבד יהוה ער עולם מדם אנכר בנע:
יהלו על ראשי יואב ואל כל בית אביו
ואל יכרת מבית יואב זב וזעריע
וכחזיק בפלך ונפל סורב וחסר לחם:
ויואב ואביו אחיו הרגו לאנכר יצ
אשר הסיה את עשה אל אחיהם
בנבעון במלחמה: ויאמר דוד אל
יואב ואל כל העם אשר איתו קריעו
בניכם וחצרו שקיס וכפרו לפני אנכר
והמלך דוד הלך אחרי הנטה: ויקמו
את אנכר כחברון וישא המלך את
קולו ויבך אל קבר אנכר ויבכו כל
העם

ויקנן המלך אל אנכר ויאמר הנמות
גבלימות אנכי: ידך לא אכרוור
ורגליך לא לנחשתים הגשו כנפול
לפני בני עולה נפלה ויספו כל העם
לכבות עליו: ויבא כל העם להנרות
את דוד לחם בעוד היום וישבני דוד
לאמר כה יצאה לי אלהים וכה יסף
כי אם לפני בוא השמיש אטיעם לחם
אזל מאומה: וכל העם הכירו וייטב
ביצניהם ככל אשר עשה המלך
ביציע כל העם טוב: וידעו כל העם
וכל ישראל כי יום ההוא לא היתה
מה מלך להמית את אנכר בנע:
ויאמר המלך אל יצרי
הלוא תדעו כי שר ונודד נפל היום
הזה בישראל: ואנכי היום רד ומישוח
מלך והאנשים האלה בני ערויה קשים
מכני ייטב יהוה לי צעה הרעה נרצת:
וישמע בן שאול כי מת
אנכר כחברון וידפו ידיו כל ישראל
נבהלו: וישע אנשים שרי נודדים היו
בן שאול שס האחר כי צנה וישם השני
רכב בנע רכון הכארתו מכני כעמך כי
גם בארות תחישני על כעמך: ויברחו
הנארתים נתמהו והיו שס נעים יצר
היום הזה:
וליהונתן בן שאול בן
נבהרגלים בן חמיש שנים היתה
בבא שס יצת שאול ויהונתן
מיזר צאל ותשא אהו אמנתו ותנסויה
כחמה לנוסו ויפסקהו ויטכו ופיכית:

וממלכתו בעבור עמו ישראל
 ויקח דוד עוד פלגשים
 ונשים מירושלם אחרי כנאו מחנן
 ויולדו עוד לדוד בנים ובנות ואלה
 שמות הילדים לוכירו שלם שמוע
 ושוכב ונתן ושלמה ויבחר ואלישוע
 ונפן ופייע ואלישמע ואלידע
 ואליפלט
 וישמעון פלשתים כישחו את
 דוד למלך על ישראל ויעלו כל
 פלשתים לבקש את דוד וישמע
 הדוד ויד אל המצודה ופלשתים כנאו
 וינשאו בעמק רפאים וישאל דוד
 ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים
 התתנם כירי
 ויאמר יהוה אל הדוד עלה כי נתן אתן
 אתה פלשתים כידך ויבא דוד בבעל
 פרעיס ויבס שם דוד ויאמר פרץ יהוה
 את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא
 שם המקום ההוא בעל פרעיס
 וייעזבו שם את עצבתם וישאכדוד
 ואנשיו
 פלשתים לעלות וינשאו בעמק
 רפאים וישאל דוד ביהוה ויאמר
 לא תעלה הסכאל אחריהם וכאת
 להם סמול בכאים ויהי כשמעך את
 קול צעדה פראשי הנכאים או תחורץ
 כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה
 פלשתים ויעש דוד כן כאשר צוהו
 יהוה ויך את פלשתים מנבע ועד
 באר גזר

ויסף עוד דוד את כל בחור
 בישראל שלשים אלף ויקסו לך
 דוד וכל העם אשר אתו מבעל
 יהודה לחעלות משם את ארון
 האלהים אשר נקרא שם שם יהוה
 עבדות ישבה כרבים עליו וירכבו
 את ארון האלהים אל עגלה חדשה
 וישא אהו מקית אכיערב אשר בנבעה
 ועוא ואחיו בני אכיערב נהגים את
 העגלה חדשה וישא אהו מבית
 אכיערב אשר בנבעה עם ארון
 האלהים ואחיו הלך לפני הארון
 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני
 יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות
 ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים
 ויבאו עד גרן נבון וישלח ענה אל
 ארון האלהים ויאחז בוכי שמטותה נקו
 ויחר אף יהוה בענה ויכהו שם האלהים
 על השל וימת שם עם ארון האלהים
 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בענה
 ויקרא למקום ההוא אפרץ ענה עד היום
 הזה וירא דוד את יהוה כיס ההוא ויאמר
 איך יבא אל ארון יהוה ולא אכה דוד
 להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד
 ויטהו דוד בית עבד אדם הנתן וישיב ארון
 יהוה בית עבד אדם הנתן של שהחדשים
 ויבך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו
 ויעד למלך דוד לאמר כרך יהוה את נבט
 עבד אדם ואת כל אשר לו בעבד ארון
 האלהים וילך דוד ויעל את ארון האלהים
 מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה

וישמעון
 פלשתים
 לבקש
 את דוד
 וישמע
 הדוד
 ויד אל
 המצודה
 ופלשתים
 כנאו
 וינשאו
 בעמק
 רפאים
 וישאל
 דוד
 ביהוה
 לאמר
 האעלה
 אל פלשתים
 התתנם
 כירי
 ויאמר
 יהוה אל
 הדוד עלה
 כי נתן אתן
 אתה פלשתים
 כידך
 ויבא דוד
 בבעל
 פרעיס
 ויבס שם
 דוד ויאמר
 פרץ יהוה
 את איבי
 לפני כפרץ
 מים על כן
 קרא שם
 המקום
 ההוא בעל
 פרעיס
 וייעזבו
 שם את
 עצבתם
 וישאכדוד
 ואנשיו
 פלשתים
 לעלות
 וינשאו
 בעמק
 רפאים
 וישאל
 דוד ביהוה
 ויאמר
 לא תעלה
 הסכאל
 אחריהם
 וכאת
 להם סמול
 בכאים
 ויהי כשמעך
 את קול
 צעדה
 פראשי
 הנכאים
 או תחורץ
 כי אז יצא
 יהוה לפניך
 להכות
 במחנה
 פלשתים
 ויעש דוד
 כן כאשר
 צוהו יהוה
 ויך את
 פלשתים
 מנבע
 ועד באר
 גזר

ויהי כי צעדו נשאי ארון יהוה שיטה
צידו ויזכה שור ומריא ודוד
כנכר ככל עו לפני יהוה ודוד הנור
אפוד כדוד וכל בית ישראל ניצלו
את ארון יהוה כתרועה ובקול שופר
והיה ארון יהוה כאני דוד ומיכל בת
שאול נשקפה כיע החלון ותרא את
המלך דוד מפוז ומטרר לפני יהוה ותנו
לו בלכה ויבאו את ארון יהוה וינגו
אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה
לדוד ועל דוד עלות לפני יהוה
ושלמים ויכל דוד מה עלות העליה
והשלמים ויכרך את העם כשם יהוה
עבאות ויחלק לכל העם לכל המון
ישראל לכאיש ועד אשה לאיש
חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה
אחת וילך כל העם איש לביתו וישב
דוד לכרך את ביתו
ותאמיכל בת שאול לקראת
דוד ותאמר מה נכר היום מלך
ישראל אשר נגלה היום לעיני
אמהות עבדי וכהגלות נגלות אחד
הרקיסו ויאמר דוד אל מיכל לפני
יהוה אשר נחרבי מאבך ומכל ביתו
לעזת אתי נגיד על עם יהוה על
ישראל ויטהקתי לפני יהוה ונקלתי
עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם
האמהות אשר אמרת עמם אכנהו
ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד ועד
יום מותה ויהי כי ישב
המלך בכיתו ויהוה הנח לו מסכב

מכל איכו ויאמר המלך אל נרג
הנביא ראה נא אנכי ישב בבית
ארזים וארון האלהים ישב בתוך
היריעה ויאמר נתן אל המלך כל
אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך
ויהי מילה ההוא
ויהי דבר יהוה אל נתן לאמר
לך ואמרת אל עבדי אל דוד פה אמר
יהוה האתה תבנה לי בית ליטבתי
כילא ישבתי בבית למיזם העלויני
את בני ישראל כעצרים ויעד היום
הזה ואהיה מתהלך באהל ובמישכן
בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל
הדבר דברתי את אהל שבטי ישראל
אשר עויתי לעזות את עמי ארץ
ישראל לאמר למה לא בניתם לי
בית ארזים ויעתה כהתאמר לעבדי
לדוד פה אמר יהוה עבאות אני
לקחתך מן הענה מאחר היצאן להות
נגיד על עמי על ישראל ואדוה עמך
בכל אשר הלכת ואמרתה את כל
איבך מפעך ועשיתי לך שם גדול
כשם העדלים אשר בארץ ושמרתי
מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן
החתיול אירגו ועוד ולא ספונני עולה
לענותו כאשר כראשונה ולמן היום
אשר עויתי שפטיב על עמי ישראל
והנחתי לך מכל איבך והגיד לך יהוה
כי בית יעשה לך יהוה כי ימלאו ימך
וישכנת את אבתיך והקימת ארץ
ורעד אחריך אשר ינא ממיעך

ומכטח ומכרת ערי חוד עזר לקח
המלך דוד נחישת הרבה מאד
וישמע עמיתו המלך חמתו
הכהן דוד את כל חיל הדוד עזרו וישלח
תע את יורם כנו אל המלך דוד לשאל
לו לישלום ולכרו על אשר נלחם
בהרד עזרו ויכהו כי איש מלחמות
תע היה הדוד עזר ובידו היו כלי נספ
וכלי זהב וכלי נחשת וגם אתם הקדיש
המלך דוד ליהוה עבד הכסף והזהב
אשר הקדיש מכל הגוים אשר נכש
מאדם וממואב ומכני עמון ומפלישתים
ומעמלק ומשלל הדוד עזר בן חנמן
עובה: ויעש דוד שם בשבט מהנותו
את ארם בני ארם שמונה עשר
אלף וישם בארם נעבים ככל אדם
שם נעבים ויהי כל אדם עבד לדוד
ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך:
וימלך דוד על כל ישראל והיה דוד
עשה משפט ויעקב לכל עמו:
ויואכב בן צרויה על
הצבא ויהו שפט בן אחילוד מזכר:
ויערוק בן אחיטוב ואחימלך בן
אביתר כהנים ושריה סופר: ובניהו
בן יהוידע והכרת והפלתו ובני דוד
כהנים היו
ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר
לבית שאול ואעשה עמו חסד
בעבור יהונתן: ולבית שאול עבד
ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמו
המלך אליו האתה ציבא ויאמר

עבדך: ויאמר המלך האפס עוד
איש לבית שאול ואעשה עמו חסד
אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד
בן יהונתן נכה דגלים ויאמר לו
המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל
המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל
כלו דבר: וישלח המלך דוד ויקחהו
מבית מכיר בן עמיאל מלך דבר:
ויבא מפלישת בן יהונתן בן שאול
אל דוד ופל על פניו וישתחו ויאמר
דוד מפלישת ויאמר הנה עבדך:
ויאמר לו דוד אל תראני עשה
אעשה עמך חסד בעטור יהונתן
אמך והשכתי לך את כל שדה
שאול אמך ואתה תאכל לחם על
שלחני תמיד: וישתחו ויאמר מדה
עבדך כי פנעת אל הכלב המת אשר
כמוני: ויקרא המלך אל ציבא נער
שאול ויאמר אליו כל אשר היה
לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדני:
ועבדת לו את האדמה אתה וכנעך
ויעט לך והנאת והיה לבן אדניך
לחם ואכלו ומפלישת בן אדניך
יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא
חמשה עשר כנים ועשרים ענבים:
ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר
יעוה אדני המלך את עבדו כן יעשה
עבדך ומפלישת אכל על שלחני
כאחד מבני המלך: ולמפלישת בן
קטן ושמו מיכא וכל מושג בית
ציבא עבדים למפלישת: ומפלישת

וישבירו שלם כי על שלחן המלך
תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו
ויהי אחרי כן ויבית מלך
בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו
ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון
בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד
וישלח דוד לנחשו כי דוד עבדו אל
אביו ויבאו יבדי דוד ארץ בני עמון
ויאמרו שרי בני עמון אל חנון
אדניהם הנכבד דוד את אכיד
בעיניך כי שלחך פנחמים הלוא
כעבור חקר את העיר ולרגל הולכה
שלח דוד את עבדיו אלך ויקח
חנון את עבדי דוד ויגלה את חיצו
וקנס ויכרת את מדויהם כחצי עד
שתותיהם וישלחם ויצרו לדוד
וישלח לקראתם כי היו האנשים
נמלים מאד ויאמר המלך שכו
כידחו עד יצמח וקנסם ושבתם
וידאו בני עמון כי נבאשו כדוד וישלחו
בני עמון וישכרו את ארם בית רחוב
ואת ארם עובא עשרים אלף רגלי
ואת מלך מעכה אלף איש ואיש
טוב שנים עשר אלף איש וישמע
דוד וישלח את יואב ואת כל הענא
הגברים וייצאו בני עמון ויערכו
מלחמה פתח השער וארם עובא
ורחוב ואיש טוב ומעכה לכדסבשוה
וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה
מפניס ומאחור ויבחר מכל בחורי
בישראל ויערך לקראת ארם ואת

יתר העם נתן כיד אנשי אחיו ויערך
לקראת בני עמון ויאמר אסתחוק
ארם ממני והיתה לי לישועה ואם
בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע
לך חוק ונתחזק בעיני עמנו ובעיני
ערי אלהינו ויהיה יעשה הטוב בעינינו
וינש יואב והעם אשר עמו למלחמה
בארם וינסו מפניו וכל בני עמון ראו כי
נס ארם וינסו מפני אנשי יואב העיר
וישב יואב מיעל בני עמון ויבא דוד שלם
וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאמרו
יחד וישלח הדד עזר ויצא את ארם
אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושוכך
ישר נבא הדד עזר לפנים וינדר
לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר
את הירדן ויבאו אל אמה ויערכו
ארם לקראת דוד וילחמו עמו
וינס ארם מפני ישראל והרג דוד
מארם שבע מאות רכב וארבעים
אלף פרשים ואת שוכך שר עבא
הכה ויבית שם וידאו כל המלכים
עבדי הדד עזר כי נגפו לפני ישראל
וישלמו את ישראל ויעבדו ויראו
ארם להושיע עזר את בני עמון
ויהי לתשובת השנה לעת צאת
המלאכים וישלח דוד את יואב ואת
עסיו עמו ואת כל ישראל וישחתו
את בני עמון ויצרו על רכבי דוד וישב
כירושלם ויהי לעת הערב ויקם דוד
מעל משכנו ויתהלך על גבת המלך וירא
אשה רחצת מעל הגג והאשה טמטמא והמא

וישלח דוד וידיש לאישה ואמר הלא
זאת בת שכע בת אליעז אשת אוריה
החתני וישלח דוד כל אכיס ויקחה
ותבוא אליו וישכב עמה והי
מתקדשה מטמאתה ותשב אל
ביתך ותהר האשה ותישלח ותע
לדוד ותאמר הנה אנכי וישלח דוד
אל יואב שלח אלי את אוריה החתי
וישלח יואב את אוריה אל דוד ויבא
אוריה אליו וישאל דוד לישלח יואב
ולישלח היעז ולשלח המלחמה
ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ
רגלך ויבא אוריה מבית המלך ותבא
אחריו משאת המלך וישכב אוריה
פתח בית המלך את כל יעבדי אדניו
ולא ירד אל ביתו ויעדו לדוד לאמר
לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד
אל אוריה הלא מידך אתה בא מדוע
לא ירדת אל ביתך ויאמר אוריה אל
דוד הארון וישראל ויהודה ישכים
בספות ואדני יואב ויעבדי אדני על
פני השדה חנם ואני אנוא אל ביתי
לאכל ולשתות ולישכב עם אשתי
חיד וחי נפשך אכא אישה את הדבר
הזה ויאמר דוד אל אוריה שכב בזה
גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה
בדושלם פיוס ההוא וממחרת
ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישבת
וישברו ויבא בערב לישכב במיטתו
יעב עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד
ויהי בנקר ויכתב דוד כפר אל יואב

וישלח כיד אוריה ויכתב כפר לאמו
הבואת אוריה אל כול פני המלחמה
החוקה ושבתם מאחריו ונכה וכתב
ויהי בשמור יואב אל
העיר ויתן את אוריה אל המקום
אשר ירצו אנשי חיל שבו ויבאו
אנשי העיר וילחמו את יואב ויפר
מן היעז מעבדי דוד וימת גם אוריה
החתני
וישלח יואב ויעד לדוד את כל דברי
הפלה מהו יעז את המלאך לאמר
ככלותך את כל דברי המלחמה לזע
אל המלך ויהיה אמת גלה חסד
המלך ואמר לך מדוע נגשת אל
היעז להלחם הלא ידעת כי אר
אשר יזכיר החומה כי מהנה את
אכילך בן ידבשת הלא אישר
השליכה עליו פלח ונכ מעל החומה
וימת כתכין למה נגשת אל החומה
ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת
וילך המלאך ויבא ויעד לדוד את כל
אשר שלחו יואב ויאמר המלאך אל
דוד כי נברו עלינו האנשים ויעשו
אלינו השדה ועזיה עליהם יע פתח
השער ויראו המוראים אל יעבדך
מעל החומה וימותו מעבדי המלך
וגם עבדך אוריה החתי מת ויאמר
דוד אל המלאך מה תאמר אל יואב
אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי מה
וכוה תאכל החרב החוק מלחמתך
אל העיר והרסה וחוקהו ותשמע

אשת אוריה כימת אוריה אישה
ותספד על בעלה וייצבר האבלי וישלח
דוד ויאספה אל ביתו ותהילו לאשה
ותלד לזבן וירצה הדבר אישר יצטהדוד
ביצע יהוה וישלח
יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר
לו שני אנשים היו כיציר אהת אהר
יצטר ואחר ראשלי צטר היה צאן
ובקר הרבה מאד ולרש אין כל כי אם
כבישה אחת קטנה אשר קנה ויחיה
ותעל עמו וינס בניו יחדו ספתתאמל
ומכסו תשתה ובחיקו תשככותה לו
כבת ויבאה לך לאישה עשיר ויחמל
לקחת מיצאנו ומבקריו לעשות לאדח
הנאלו ויקח את כבישת האישה הראש
וייצטה לאישה הנא אליו ויחר אפרוד
באישה כאר ויאמר אל נתן חי יהוה כי
בן מות האישה עשה זאת וארת
הכבישה ישלם ארבעתים עקב אשר
עשה את הדבר הזה על אשר לא
חנל:

ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה
אמר יהוה אלהי ישראל אנכי
מיטחתך למלך על ישראל ואנכי
העליתך מיד שאול ואתנה לך את
בית אדניך ואת נשי אדניך כחיקך
ואתנה לך אתבית ישראל ויהודה
ואם מיצט ואספה לך כהנה וכנהה
מדוע כזית את דבר יהוה לעשות
הרי צפיענו את אוריה החתל הכית
כחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה

ואתו הרגת כחרב כע צמון ויעתה
לא תסור חרב מכיתך עד יעלם עקב
כי טהני ותקח את אשת אוריה החת
להיות לך לאשה:

כה אמר יהוה הנני מקים עליך
רעה מכיתך ולקחת את נשיך לעצ
ונתתי לרעך ושכב עב נשיך לעצ
השמש האת כי אתה ציית לבסת
ואני איעשה את הדבר הזה נני כ
ישראל ונני השמש:

ויאמר דוד אל נתן חטאתי
ליהוה ויאמר נתן אל
דוד נס יהוה העביר חטאתך לא
תמות: אפס כי נאין נאצת את איכי
יהוה כדבר הזה גם הכן הילוד לך
כמות ימות: וילד נתן אל ביתו וינפי יהוה
את הילד אשר ילדה אשת אוריה
לדוד ויאנש וימקט דוד אתה אלהים
ביעד הנער ויעסדור צוכובא ולו שני
ארצה ויקמוקנו ביתו עליו להקימו
מן הארץ ולא אנה ולא נה אתם
לחס ויהי ביום השביעי וימת הילד
וידאו עבדי דוד להניד לו כימת הילד
כי אמרו הנה כהיות הילד חי דברנו אליו
ולא ישמע עבדנו ואיד נאמר אליו מת
הילד ועשה רעה וידא דוד כי עבדו
מת לחשיכו ויבן דוד כימת הילד ויאמר
דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת
ויקסד דוד מה ארין וידהין ויסך ויחלף
ישכלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא
אל ביתו וישאל וישמו לו לחם ויאכל:

ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה
אמר יהוה אלהי ישראל אנכי
מיטחתך למלך על ישראל ואנכי
העליתך מיד שאול ואתנה לך את
בית אדניך ואת נשי אדניך כחיקך
ואתנה לך אתבית ישראל ויהודה
ואם מיצט ואספה לך כהנה וכנהה
מדוע כזית את דבר יהוה לעשות
הרי צפיענו את אוריה החתל הכית
כחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה

ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה
אשר עשית לנו עבד הילד חי צמת
ותכך וכאשר מת הילד קמת ותאמ
לחם ויאמר בעוד הילד חי צמתי
ואנכה כי אמרתי מי יודע עיני יהוה
וחי הילד וינתהמת למה זה אני גם
האוכל להשיבו עוד אני הלך אליו
והוא לא ישוב אלי וינחם דוד את
בת שבע אשתו ויצא אליה וישכב
עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה
ויהוה אהבו ויישלח ביד נתן הנביא
ויקרא את שמו ירדiah כי עבד יהוה
וילחם ויאב ברבת בני
עמון וילכ את עיר המלוכה וישלח
יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמת
ברכה נסלכתי את עיר המים ונתנה
אסף את יתר העם ונחה על העיר
ולטה פן אלכד אני את העיר ונקרא
שמי עליה ויאסף דוד את כל העם
וילך רבקה וילחם נה וילטה ויקח
את עטרת מלכס מעל ראשו וכישקה
כבר זה באבן יקרה ותהי על ראש
דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד
ואת העם אשר טהה הוציא וישם
במצרה ובחרני הברזל ובמנורת
הכרזל והעבד אתם במלכן וכן יעשו
לכל עירי בני עמון וישב דוד וכל
העם ירושלים ויהי
אחרי כן ולאבטלוס בן דוד אחות
יפה ושמה תמר ואהבה אמנון בן
דוד וייער לאמנון להתחלות בעטור

והיה
פ

תמר אחריו כי בתולה היא ויפלא
בעיני אמנון לעשות לה מאוכה
ולאמנון דיעו שמו ונעב בן שמיעה
אחי דוד ויועב איש חכם מאד
ויאמר לו מדוע אתה נכה דל בן
המלך נבקר נבקר הלא תגיד לי
ויאמר לו אמנון את תמר אחות
אכשלם אחי אני אהבו ויאמר
לו יהונתן שכני על מי שכנך והתח
וכא אבך לדאותך ואמרת אליו
תבא נא תמר אחותי ותברני לחם
ועשתה לי עני אתה בריה למען
אשר אראה ואמלתי מידה וישנע
אמנון ויתחל ויצא המלך לדורתו
ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא
תמר אחתי ותלבב לעיני שתי לנבות
ואברה מידה וישלח דוד אל תמר
הביתה לאמר לכי נא בית אמנון אחיך
ועשילי הבריה ותלך תמר ביד
אמנון אחיה והוא שכב ותקח את
הבצק ותלוש ותלבב לעינו ותכשל
את הלכות ותקח את המישרר
ותער לפני וימאד אכלו אגוד אגוד
הוצא כל איש מיניו ויצא כל איש מיניו
ויאמר אמנון אל תמר הבאה תריה
החדר ואברה מידך ותקח תמר
את הלכות אשר עשתה ותבא
לאמנון אחיה החדרה ותנש אליו
לאכל ויחוק בה ויאמר לה באי שנני
עמי אחותי ותאמר לו אל אחי אל
תענני כי לא יעשה כן בישראל

פ

אל תנישה את הנבלה הזאת ואני
 אנה אוליך את הרפתי ואתה תהיה
 נאחר הנבלים בני ישראל ויעתה דבר
 נא אל המלך כי לאימנני ממך
 ולא אנה לשמע בקלה ויחזק ממנה
 ויענה וישכב אתה וישנאה אמנו
 שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה
 אשר שנאה מאחנה אשר אחברה
 ויאמר לה אמנו קומי לבי ותאמר
 לואל אודת הרעה הגדולה הזאת
 נאחרת אשר נשית עמי לשלחני
 ולא אנה לשמע לה ויקרא את
 נערו משרתו ויאמר שלחנא את
 זאת מעלי החוניה ונצל הדלת אחריה
 ועליה נתנת פסים כי כן תלכשנונות
 המלך הנתולת מעיליס ויצא אותה
 משרתו החוזק ונצל הדלת אחריה
 ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת
 הפסים אשר עליה קרעה ותשם
 ידה על ראשה ותלך הלוך וועקה
 ויאמר אליה אבשלום אחיה האמיני
 אחיך היה עמד ויעתה אחורתי
 החרישי אחיך הוא אל תשית את
 לבך לדבר הזה ותשבתמר ושממה
 בית אבשלום אחיה והמלך דוד
 שמע את כל הדברים האלה ויחר
 לומאדו ולא דבר אבשלום עם
 אמנו למרעו עד טוב כי שנאה
 אבשלום את אמנו על דבר אשר
 ענה את תמר אחתו
 ויחיל שנתים ימים וירחי

נזים לאבשלום כביעל חצור אשר
 עם אפרים ויקרא אבשלום לכל
 בני המלך ויבא אבשלום אל המלך
 ויאמר הנה נא נזים לעבדך ילך
 נא המלך ועסדיו עם עבדך ויאמר
 המלך אל אבשלום אל בני אל נא
 נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בו
 ולא אנה ללכת ויברכהו ויאמר
 אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנו
 אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך
 ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את
 אמנו ואת כל בני המלך
 ויצו אבשלום את נערו
 לאמר ראו נא כטוב לב אמנו בין
 ואמרת אליכם הכו את אמנו
 והמתם אתו אל תיראו הלא אב אנכי
 צוית אתכם חזקו והיו לבני חיל
 ויעשו נערי אבשלום לאמנו
 כאשר צוה אבשלום ויקסו כל בני
 המלך וירכבו איש על פרדו וינסו
 ויהי המה בדרך והשמעה נאה אל
 דוד לאמר הנה אבשלום את כל בני
 המלך ולאנותר מהסאחר ויקסו המלך
 ויקרע את בגדיו וישכב ארצה וכו
 עבדיו נעבסו קרעו בגדיהם ויענו
 בן שמיעה אחי דוד ויאמר אל יאמר
 אדני את כל הנערים כנני המלך המיתו
 כי אמנו לבדומתכי על פי אבשלום היתה
 שימה מיום ענתו את תמר אחתו ויעתה
 אליי שם אדני המלך אל לבדבר לאמר
 כל בני המלך מתו כי אסא אמנו לבדומתו

והמלך דוד ויהי לנפשו שלום ויאמר דוד ויאמר דוד ויאמר דוד

ויכרח אבי שלום וישיאהו
הצפה את עינו ויראוהו ים וכ
הלכים מדרך אחריו מער ההר ויאמר
ינרב אל המלך הנה בני המלך באו
כדבר עבדך כן היה ויהי ככלתו לדבר
והנה בני המלך באו וישאו קולס וינט
ונס המלך וכל עבדיו בנו בכי גדול
מאד וואכ שלום ברח וילך אל תלמי
בן צמיהוד מלך גשור ויהאכל על בני
כל הימים וואכ שלום ברח וילך גשור
ויהישב שלש שנים והכל חדר
המלך ליטאה אל אבי שלום כי נהם על
אמנו כי מתו וידע יואב
בן צריה כי לב המלך על אבי שלום ו
וישלח יואב תקויעה ויקח מיטב אשה
חכמה ויאמר אליה התאכלי נא ולניטי
נא בני אכל ואל תסוכי שמן והיית
נא אשה זה ימים רבים מתאכלת על
מתו ונצאת אל המלך ודברת אליו
כדבר הזה וישב יואב את הדברים
בעיה ויתאמר האשה התקיעת אל
המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו
ותאמר הויש ענה המלך
ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אנל
אשה אלמנה אני וימת אישי
ולישפחתך שני בנים וינעו שניהם
בשרה ואין מי עיל ביניהם ויט האחד
את האחד וימת אהו והנה קמה כל
המישפחה על ישפחתך ויאמרו תנע
אתמכה אחיו ונמתהו כנפש אחיו
אשר הרג ונשמידה גם את היורש

וכבו את נחלתו אשר נשאה לבלתי
ישום לאישי שסו שארית על פני
האדמה ויאמר המלך
אל האשה לכו לביתך ואני אעור
יעליך ויתאמר האשה התקיעת אל
המלך עלי אדני המלך היען ויעל בית
אמי והמלך וכסאו נקי
ויאמר המלך המדבר אליך
והכאתו אלי ולא יסוף עוד לגיעתך
והאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך
מהרבית נאל הדם לשהת ולא ישמיו
את בני ויאמר חי יהוה אם יל משיעת
בנך ארעה ויתאמר האשה תדבר נא
ישפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר
דברי ויתאמר האשה ולמה הישנתה
כזאת על עם אלהים ומדבר המלך
הדבר הזה כאשם לבלתי הישיכה מלך
את עדהו כימות נמות וכמיסה הנעים
ארעה אשר לא יאספו ולא ישיטה
אלהים נפש וחישל מחיטבות לבלתי
יחמפנו נדהו ויעתה אשר בארני
לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה
כי ידאע הינס ותאמר ישפחתך
אדברה נא אל המלך אולי יעשה
המלך את דבר אמתו כי ישמי
המלך להעיל את אמתו מכסף
האישי להשמיד אתי ואת בני יחד
מחלת אלהים ויתאמר ישפחתך
יהיה נא דבר אדני המלך למערה
כי כמלאך האלהים כן אדני המלך
לשמע הטוב והרע ויהוה אלהיך

יהו עמד וישעיהו ויבן
 המלך ויאמר אל האשה אל נא
 הנחרי ככני דבר אשר אנכי ישאל
 אתך ותאמרי האשה ידבר נא אדני
 המלך ויאמר המלך היד יואנך אתך
 בכל זאת ותבן האשה ותאמר ה
 נפשך אדני המלך אם איש יתכין
 ולהיטביל ככל אשר דבר אדני המלך
 כי ינבדך יואנך הוא יבן והוא יטב כפי
 שפחדך את כל הדברים האלה
 לבי נבור סבכ את פני הדבר יצטה ינבד
 יואנך את הדבר הזה ואדני הכסכה נמת
 כל אדני האלהים לדינת את כל אישר
 בארץ
 ויאמר המלך אל יואנך הנה נא יצית
 את הדבר הזה וליך היטב את הנער את
 אנשילום ויפל יואנך אל פניו ארצה
 וישתחו ויכרך את המלך ויאמר יואנך
 היטב די ינבדך כי מצאתי חן כי ינבד
 אדני המלך אשר עשה המלך את
 דברי נבדו וויקם יואנך וישורר
 ויבא את אנשילום ירושלים
 ויאמר המלך יסכ אל ביתו
 ופני לא יואנה ויטב אנשילום אל ביתו
 ופני המלך לא ראה
 וכאנשילום לא היה אישיפה ככל
 ישראל להלל כבוד כבודו ויער
 קדקדו לא היה טובים וכנלחו את
 ראשו והיה מקץ ימים לימים אישר
 עלה כי כנר עליו ועלחו וישקל את
 שיער ראשו ומתים שקלים נאבן

המלך ויולדו לאנשילום יטלושה
 כנסוכת אחת ושכה תמר היא היתה
 אשה יפת מראה
 וייטב אנשילום כירושים שנתים
 ימיסופע המלך לא ראה וישלח
 אנשילום אל יואנך שליח אתו אל
 המלך ולא אנה לבוא אליו וישלח
 יעזר שנת ולא אנה לבוא ויאמר
 אל יעזר וראו חלקת יואנך אל ידו ויו
 יטס שיערם לכו והוציתה באיש
 ויצה יעזר אנשילום את החלקה
 באישו ויקם יואנך ויבא
 אל אנשילום הביתה ויאמר אל יולכה
 הצייתו יעזר את החלקה אשר לי
 באישו ויאמר אנשילום אל יואנך הנה
 ישלחתי אליך לאמר בא הנה ואשילה
 אתך אל המלך לאמר לכה בארתי
 מצטור טוב ליעזר אני יטב ויצתה ארוא
 פני המלך ואם ישיב יעזר והמתע
 ויבא יואנך אל המלך ויער לו ויקרא
 אל אנשילום ויבא אל המלך וישתחו
 לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק
 המלך לאנשילום ויהי מאחרי
 כן וייצט לו אנשילום מרכבה וכסבים
 וחמישים אישרים לפניו והשכים
 אנשילום ועמד עליה דרך השער והיכל
 האיש אשר היה לוריה לבא אל המלך
 למישפט ויקרא אנשילום אל יואנך
 כזה יעזר אתה ויאמר מאחד שנת ישראל
 ינבדך ויאמר אליו אנשילום כראה דבריך
 טובים וננחיסו שבי יאריך מאת המלך

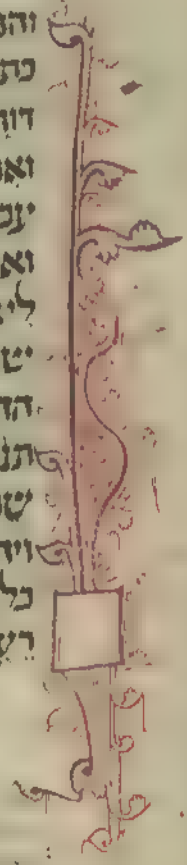
ויאמר אבשלום מי ישכני שפט נאון
 ועלי יבא כל איש אשר יחיה לו ריב
 ומשפט והערקתיו והיה כקרב איש
 להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק
 לו ונשקלו וייעש אבשלום סדר הזה
 לכל ישראל אשר יבאו למשפני
 אלה המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי
 ישראל ויהי מקץ ארבעים
 שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלטה
 נא ואישלם את עבדך אשר עררתי
 ליהודה בחברון: מי ער עבדך
 בשכני בגשור בארם לאמר אם ישני
 ישיבני יהוה ירושלים ויעבדתי את
 יהוה: ויאמר לו המלך לך בשלום
 ויקם וילך חסרונה:
 וישלח אבשלום מרגלים בכל
 שבטי ישראל לאמר כי שמענכם את
 קול השכר ואמרתם מלך אבשלום
 בחברון: ואת אבשלום הילכו מאתם
 איש מירושלים קראים והלכיס לתמוס
 ולא ידעו כל דבר: וישלח אבשלום
 את אחיתפל הגלילי יעצדוד מעירו
 מצלה כונחו את הזכחים ויהי הקשר
 אמץ והינס הולך וירב את אבשלום:
 ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב
 איש ישראל אחר אבשלום: ויאמר
 דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם
 קומו ונברחה כלא תהיה לנו פליטה
 מפני אבשלם מהרו ללכת פן מהר
 והשגנו והדיח עלינו את הרעה
 והכה העיר לפי חרב: ויאמרו עבדי

המלך אל המלך ככל אשר יבחר
 אדני המלך הנה עבדך ויבא המלך
 וכל ביתו כרגליו ויעבד המלך ארבע
 עשר נשים פלגשים לשמר הבית:
 ויבא המלך וכל העם כרגליו ויעמדו
 בית המרחק: וכל עבדיו עבדים על
 ידו וכל חברתיו וכל הפלתי וכל הגתים
 שש מאות איש אשר באו כרגליו
 מנת עבדים על פני המלך:
 ויאמר המלך אל אתי הגת
 למה תלך גם אתה אתה שוב ושב
 עם המלך כי נבני אתה וגם נלה אתה
 למקומך: תמול באך והיום אני עך
 עמנו ללכת ואני הלך על אשר אני
 הלך שוב והשב את אחיך עמך חסד
 ואמת: וייען אתי את המלך ויאמר
 חיי יהוה וחי אדני המלך כי אם נמקום
 אשר יהיה שם אדני המלך אם למות
 אם לחיים כי שם יהיה עבדך: ויאמר
 דוד אל אתי לך ועברו ויעבר ארבע
 הגת וכל אנשיו וכל הטף אשר אתו:
 וכל הארץ כוכים קול גדול וכל העם
 עבדים והמלך עבר כנחל קדרון
 וכל העם עבדים על פני דוד את
 המדבר: והנה גם צדוק וכל הלויים
 אתו נשאים את ארון ברית האלהים
 ויעקו את ארון האלהים ויעל אכית
 עד תם כל העם לעבר מן העיר:
 ויאמר המלך לצדוק
 חשב את ארון האלהים העיר
 אם אמצא חן בעיני יהוה והשבני

והראני אתך ואתנהו ואם פה יאמר
לא חפצתי כך הנני יעשה לי כאשר
טוב בעיניו ויאמר
המלך אל יערוק הכהן הוואה אתה
שכה העיר בשלום ואחיס יגן בנג
ויהונתן מן אביתר שני בניכם אתכם
ראו אנכי מתמהמה בעברות המדבר
יער באדבר מעמכם להגיד ליושב
ערוק ואביתר את ארון האלהים
ירושלים וישבו שם ודוד יגור
במגילה הזתים על הזככה וראשו לו
חפוי והוא הלך יחף וכל העם אשר
אתו חפוי איש ראשו ועלו עלה ובתו
ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים
עם אבשלום ויאמר דוד סבל נא את
ענת אחיתפל יהוה ויהי דוד נא ער
הראש אשר ישתחוה שם לאלהים
והנה לקראתו חושי הארבי קרויע
כתנתו ואדמה על ראשו ויאמר לו
דוד אם עברת אתי והית עלי למי שא
ואם הערת שוב ואמרת לאבשלום
יערך אני המלך אהיה יגור אביך
ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה
לי את ענת אחיתפל והלא עמד
יש ערוק ואביתר הכהנים והיה כל
הדבר אשר תשמע מבית המלך
תגור לערוק ולאביתר הכהנים והנה
שם יצמם שני בניהם אחימעון לערוק
ויהונתן לאביתר ושלחם בידם אלי
כל דבר אשר תשמעו ויבא חושי
רעה דוד העיר ואבשלום יבא וירושלם

בעבות

ודוד עבר מעט מהראש
והנה יבא נער מפכישת לקראתו
ויגיד המרים חכשים ועליהם מאתו
לחם ומאה צמקים ומאה קיץ וכל
יין ויאמר המלך אל יבא מהאלה
לך ויאמר יבא החמלים לבית
המלך לרכב ולהלחם והקיץ לאכל
הנערים והיין לשתות הינף כמדבר
ויאמר המלך ואיה בן אדנך ויאמר
יעבא אל המלך הנה ישב בירושלם
כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל
את מסליכות אבי ויאמר המלך ליעבא
הנה לך כל אשר למפיכשת ויאמר
יעבא השתחוויתי אמצא חן בעיניך
אדני המלך ויבא המלך דוד ער
בחורים והנה משם איש יוצא
ממשפחת בית שאול ושמו שמעי
בנערא יצא וימקלו ויסקלו
באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך
דוד וכל העם וכל הנברים מעיניו
ומישמאלו וכה אמר שמעי בקולו
יצא איש הדמים ואיש הכל יצא
השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר
מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד
אבשלום בנג והגך כר עתך כי איש
דמים אתה ויאמר אבישי בן צרויהא
המלך למה יקלל הכלב המת הזה את
אדני המלך איצרה נא ואקירה את
ראשו ויאמר המלך מה לי ולכסכני
צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל
את דוד ומי יאמר מדוע יעשיתתה כן

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל אֲבִישׁוֹן
וְאֵל כָּל יְעִיבֵי יוֹהָנָן בֶּן אֲשֵׁר יִצְחָק
מִמִּינֵי מִבְּקִיט אֶת נַפְשִׁי וְאִם כִּי יֵצֵא
בֶן הַיָּמִינִי הַנַּחֲשׁוֹ לִי וְיִקְלַל כִּי יִהְיֶה
אִמְרָלוּ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה בְּעֵינֵי
וְהַשִּׁיב יְהוָה לִי טוֹבָה תַּחַת קַלְלָתוֹ
הַיּוֹם הַזֶּה

וַיֵּלֶךְ דָּוִד וְאֲנָשָׁיו בְּדֶרֶךְ

וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ בְּעֵלֶיךָ הַהַר
לִיצְמַתוֹ הַלֹּדֶךְ וְיִקְרַל וְיִסְקַל בְּאֲבָנִים
לִיצְמַתוֹ וַיִּצְפַּר בְּעֵפֶר

וַיִּבֶא הַמֶּלֶךְ וְכָל הָעָם אֲשֶׁר
אִתּוֹ עִפְפִים וַיַּנְפֹּשׁ שָׁבוּ וְאֲבִישׁוֹם
וְכָל הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל נָאוּ וַיִּדְוֹשׁוּ
וְאֲחִיתָפַל אִתּוֹ וַיְהִי כִּאֲשֶׁר נָא חוּשִׁי
הָאֲרֻכִּי רִינָה דָּוִד אֶל אֲבִישׁוֹם וַיֹּאמֶר
חוּשִׁי אֶל אֲבִישׁוֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֲבִישׁוֹם אֶל חוּשִׁי
זֶה חֲסֹדְךָ אֶתְרִיעַךְ לִמָּה לֹא הִלַּנְתָּ
אֶתְרִיעַךְ וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל אֲבִישׁוֹם
לֹא כִּי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה
וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לֹא אֵהִיָּה וְאֵרְוֶה
אֲשֶׁבִי וְהִשְׁנִיתָ לְמִי אֲנִי אֵינְךָ הֲלֹא
לִפְנֵי בְנֵי נְאִיִּשׁ עֲבַדְתִּי לִפְנֵי אֲבִיךָ
כִּן אֵהִיָּה לִפְנֶיךָ

וַיֹּאמֶר אֲבִישׁוֹם אֶל אֲחִיתָפַל
הַנּוֹלָכִים יַעֲזֶה מִהַנְּעִשְׂהוּ וַיֹּאמֶר
אֲחִיתָפַל אֶל אֲבִישׁוֹם כֵּן אֶל
פִּלְגֵשִׁי אֲבִיךָ אֲשֶׁר הֵנִיחַ לְשֹׁכְדֵי הַנְּתִיב
וַיִּשְׁמַע כָּל יִשְׂרָאֵל כִּי נִבְאֵשְׁתָּ אֶת
אֲבִיךָ וְחֹזְקוֹ יָדֶיךָ כָּל אֲשֶׁר אֶתְּךָ וַיִּטּוּ

לְאֲבִישׁוֹם הָאֵהֶל עַל הַנָּהָר וַיִּבֶא
אֲבִישׁוֹם אֶל פִּלְגֵשִׁי אֲבִי לְעֵינֶיךָ
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲזֶה אֲחִיתָפַל אֲשֶׁר יַעֲזֶה
בְּעֵינֵי הַהֶם כִּאֲשֶׁר יִשְׂאֵל בְּדָבָר
הָאֵל הִסְקוּ עֲלֵי עֲזָתָה אֲחִיתָפַל לִי וְהָיָה
יִיאֲמֵר אֲחִיתָפַל
אֲבִישׁוֹם אֶתְרִיעָה נָא שְׁנַיִם יָעֵשֶׂר אֶלֶף
אִישׁ וְאֶקוּמָה וְאֶרְדֶּפָה אַחֲרֶיךָ דָּוִד
הַלֵּלִי וְאֶכְוֹא יְגִלּוּ וְהוֹאִינֶנּוּ וְדָפָה
יָדַי וְהַחֲדַדְתִּי אֶתוֹ וְנֹס כָּל הָעָם אֲשֶׁר
אִתּוֹ וְהִכִּיתִי אֶת הַמֶּלֶךְ לִסְרוּ וְאֲשִׁיבָה
כָּל הָעָם אֵלֶיךָ כִּשְׁבוֹת הַכֹּל הָאִישׁ אֲשֶׁר
אִתָּה מִבְּקִיט כָּל הָעָם יִהְיֶה שְׁלוֹם
וַיִּישַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי אֲבִישׁוֹם וּבְעֵינֵי
כָּל זֶקֶן יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֲבִישׁוֹם קְדָאנָא גָּם
לְחוּשִׁי הָאֲרֻכִּי וְנִשְׁמַעְיָה מִהַ בְּעֵינֵי גָּם
הוֹאִי וַיִּבֶא חוּשִׁי אֶל אֲבִישׁוֹם וַיֹּאמֶר
אֲבִישׁוֹם אֵלָיו לֵאמֹר כִּדְבַר הַזֶּה דָּבַר
אֲחִיתָפַל הַנְּעִשְׂהָ אֶתְּרִיעָה אִם אֵין
אֶתְּרִיעָה

וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל אֲבִישׁוֹם לֹא טוֹבָה
הַעֲזָה אֲשֶׁר יַעֲזֶה אֲחִיתָפַל בְּפִעְיָם
הַזֹּאת וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶתְּרִיעָה אֶת
אֲבִיךָ וְאֵת אֲנָשָׁיו כִּי נִבְרָשׁוּ הַמַּהוּמִי
נִפְשֵׁי הַמָּה כִּדְבַר שְׁטוֹל בְּשׂוּדָה וְאֲבִיךָ
אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יִלִּין אֶת הָעָם
הַזֶּה יַעֲזֶה הוֹאִי נִחְנָא בְּאֶחָת הַפְּחָתִים
אוֹ בְּאַחַד הַמְּקוֹמֹת וְהִיָּה כְּנִפְל בְּהֶם
כְּתַחֲלֵהוּ וַיִּשְׁמַע חוּשִׁי וַיֹּאמֶר הִיתָה
מִנְפָה בְּעֵינֵי אֲשֶׁר אַחֲרַי אֲבִישׁוֹם

בהצרו וידרו שם: ותקח האשה ותפריט
 את המסך על פני הכאר ותשטח עליו
 הרפות ולא נודע דבר ויבאו יצנר
 אנשילוב אל האשה הביתה ויאמר
 איה אחי מינין ויהונתן ותאמר להם
 האשה יצרו מיכל המים ויבקשו ולא
 מצאו ויישבו ירושלים:

ויהי אחרי לכתם ויצלו מהנאר
 וילטו יצרו למלך דוד ויאמרו אל דוד
 קונו ויצרו מהרה את המיכ כי ככה
 יצין עליכם אחיתפל ויקסדוד וכל
 העם אשר אתו ויצרו את הירדן יצ
 אור הנקר יצ אחד לא יצור אשר
 לא יצור את הירדן ואחיתפל העבד יצ

נעשה ונעשה ויחבש את דבר המור והמור
 ביתו אל יצרו ויצו אל ביתו ויהנן ויבט
 ויקטר מקטר אכיו: ודוד

כא מחנמה ואנשילוב יצור את הירדן
 הוא וכל איש ישראל יצמו ואת יצמיא
 ישם אנשילוב תחת יואנשילוב העבד

ויצמיא בן איש וישמו יתראה ישראל
 אשר נא אל אנשילוב פתעש אחות
 יצרוה אס יואב ויהן ישראל ואנשילוב

ארץ הגלעד ויהי כבוא דוד
 מחנמה ושב כנען שטרבת בני יצמון
 וכביר כן יצמיאל מלאך דוד ויהי הגלעד

מדגלים: מי שנכנסות וכלי יצרו חטין
 ויש יצרים וקמח וקלי ופול ויצרים
 וקלי ודכיש וחמאה ויצאן וישפות בקר

הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכל כי
 אמרו היצור יצבו יצרו וצמא כמדבר:

והוא גם כן חיל אשר לבו כלבה אוריה
 המס יפס כי ידע כל ישראל כי נכור
 אנד ובניחיל אשר אתו: כי יצנת
 האסף יאסף יצלב כל ישראל מרדן
 ועד באר שביע בחול אשר על הים
 לרב ופניך הלכים בקרב ונאנו אליו
 באחת המקומות אשר נמינא יצם
 ונחנו עליו כאשר יפל הטל יצ
 האדמה ולא נותר פו וכל האנשים
 אשר אתו נכ אחד: ואם אל יציר יאסף
 והיטאו כל ישראל אל היצור ההוא
 חבלים וסחכנו אתו עד הנחל עד אשר
 לא נמינא יצם נכ יצור:

ויאמר אנשילוב וכל איש י
 ישראל טובה יצנת חושן הארכי
 מיצנת אחיתפל ויהוה

יעוה להמר את יצנת אחיתפל הטונה
 לכינבור הבא יהוה אל אנשילוב את
 הרניה: ויאמר חושן

אל יצורק ואל אביתר הכהנים מואת
 וכואת יצין אחיתפל את אנשילוב ואת
 זקני ישראל וכואת וכואת יצנת אני

ויעלה ילחו מהרה והגידו לדוד לאמו
 אל תלן הליה כי צרות המדבר ונס
 יצורת צבור פן יבליג למלך ולכל העם

אשר אתו ויהונתן ואחיה יצין יצמדין
 כי יצין רנל והלכה השפחה והגידה להם
 והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יכלו

להראות לבא העירה: וירא אתה בני
 ועד לאנשילוב ולכלי שניהם מהרה
 ויבאו אל בית איש נכחורים ולו באר

ס' כ"ב

ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם
עליהם שרי אלפים ושרי מאות ו
וישלח דוד את העם השל שירת
ביד יואב וזה של שית ביד אבישי בן
צרויה אחי יואב וזה של שית ביד אתי
הגתי ויאמר המלך אל
הצם יצא אצאנאני עמכם ויאמר
העם לא תצא כי אם נס נוס לא
ישימו אלינו לבנו אם ימתו חצינו לא
ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה
אלפים ועתה טוב כיתה לנו מעיר
לעזרי ויאמר אליהם
המלך אשר יטכב עיניכם איצרה
ויעמד המלך אל יד השער וכל העם
יצא למאות ולאלפים וייע המלך
את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר
לאט ליליע לאכישלום וכל הצם
שמיעו כצות המלך את כל השרים
יעזבו אכישלום ויצא העם השדה
לקראת ישראל ותהי המלחמה
כיע אפרים ויענו שם ים ישראל
לפני עבדי דוד ותהי שם המנפה עולה
ביום ההוא ישרים אלף ותהי שם
המלחמה נפצות על פני כל הארץ
וירבה יצר לאמל ביום מאשר אלה
החרב כיום ההוא ויקרא אכישלום
לפני עבדי דוד ואכישלום רכב על
הפרד ויכא הפרד תחת שובל האלה
הנדולה ויחוק ראשו באלה ויתן בין
השמים ובין הארץ והפרד אשר
תחתיו עבר וירא איש אחד ועד

ליואב ויאמר הנה ראיתי את אכישלום
תלוי באלה ויאמר יואב לאיש המנד
לו והנה ראית ומרוי לא הכיתו שם
ארצה ועלי לתלך עשרה כסף
והנה אחת ויאמר האיש אל יואב
ולא אנכי שקל ילכפי אלף כסף
לא אשלח ידי אל בן המלך כי באוננו
עוה המלך אתך ואת אבישי ואת
אתי לאמר שמרו מי נגע באכישלום
או יעשיתו בנפשו יקר וכל דבר לא
יפחד מן המלך ואתה תתיצב מנגד
ויאמר יואב לא כן אחילה לפגד
ויקח שליטה שבטים בנפשו ויתקעם
בלב אכישלום ועודנו חי בלב האלה
ויסכו עשרה מצדים נשאי מלי יואב
ויכו את אכישלום וימתו ויתקע
יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי
ישראל כי חשך יואב את העם
ויקחו את אכישלום וישלכו ארנו
ביער אל הפחת הגדול וייעבו עליו
גל אננים גדול מאד וכל ישראל נסו
איש לאהלו וואכישלום לקח וייעב
לונחיו את מצבת אשר בעמק
המלך כי אמר אין לי בן בעבור
הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו
ויקרא לה יד אכישלום עד היום הזה
ואחימצן בן צדוק אמר
ארוה נא ואכשרה את המלך כי
שפטו יהוה מיד איביו ויאמר לו
יואב לא איש בשורה אתה היום
הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה

ויקם המלך וישב בשע
ולכל העם הצדו לאמר הנה המלך
וישב בשער ויבא כל היזב לפני המלך
וישראל נכאיש לאהלו

ויהי מל העם גדון בכל שבטי
ישראל לאמר המלך היגילנו מכף
אבינו והוא מלטנו מכף פליטת
ועתה נרחמך הארץ מעל אנשלוס
ואנשלוס אשר משחנו עלינו סת
במלחמה ויעתה למה אתם מחרש
לחשיב את המלך

והמלך דוד שלח אל עזקואל אביתו
הסתנס לאמר דברו אל זקני יהודה
לאמר למה תהיו אחרנים לחשיב את
המלך אל ביתו ודבר מל ישראל נכא
אל המלך אל ביתו ואחי אתם עונמי ונש
אתם ומה תהיו אחרנים להשיב את
המלך

ולעמ שאהמרו
הלא עונמי ונש אתה פה יעשה לי
אלהים וסיה יוסף אכל אשר נכא
תהיה לפני כל הימים תחת זאב ויט
את לבבל איש יהודה נכא איש אחד
וישלחו אל המלך טוב אתה וכל
עבדי וישב המלך ויבא עז הירדן
ויהודה בא הגלילה ללכת לקראת
המלך להיביר את המלך את הירדן
וינהר שמיע כן ערא כן היכני אשר
מחודים וירד עם איש יהודה לקראת
המלך דוד ואלף איש עמו מבגמון
ויבא נער בית שאול וחמשת עשר
בני וישראלים עבדי אתו ועליו

הירדן לפני המלך וינברה הינברה
ליביר את בית המלך ולינשות הטוב
בעינו ושמיע כן ערא נפל לפני המלך
כינברו כירדן ויאמר אל המלך אל
יחשב לי אדני עון ואל תזכר את אשר
היעה ינברד כזכ אשר ינא אדני
המלך מירושלם לשוכ המלך אל
למוכי דע ענדד כי אנ הטאתי והנה
כאתי היזכ ראשון לכל בית יוסף לרות
לקראת אדני המלך

וינאני שכן ערויה ויאמר
התחת זאת לא יזמת שמיע כי קל
את מיטיח יהוה ויאמר דוד מה לי
ולככ בני ערויה כי תהיו לי היזכ לישטן
היזכ יזמת איש שב ישראל כי הלא
ידיעת כי היזכ אני מלך על ישראל
ויאמר המלך אל שמיע לא תמורת
וישניע לו המלך

ומפכ שיתבן שאול דוד לקראת
המלך ולא עשה רגל וולא עשרה
שפטו ואת בניו לא כנס למן היזכ
לכת המלך עז היזכ אשר נכא בשלוס
ויהי כי נכא ירושלם לקראת המלך
ויאמר לו המלך למה לא הלכת
יעני מפכ שית: ויאמר אדני המלך
יעבדי רמני כי אמר ינברד אחכשה
לי החמור וארוב עליה ואלך אל
המלך כי פכח ינברד: וירגל בענדד
אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך
האלהים ועשה הטוב בענדד: כי
לא היה כל בית אכ כי אכאני מות

לאדני המלך ותשת את יצנך באני
שלחנך ומה ישי לי עוד ערקה ולויצנך
עוד אל המלך:

ויאמר לו המלך למה הדבר יעוד דברך
אמרת אהי ויצינא החלקו את השוה
ויאמר מפי בישת אל המלך גם את המל
יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום
אל ביתו:

הגלי עדי יוד מרגליכו ויצינר את המלך
את הירדן לשלחו את בדרון וברזל
וקן מאר בן שמנס שעה והוא כלכל
את המלך בשיטתו במחנסי איש
עול הוא מארו ויאמר המלך אל

ברזל אהי יצנר אתי וכל מלתי אתך
עמדי בירושלם ויאמר ברזל אל
המלך כמה ימי ישינתי כי אעלה את
המלך ירושלם: בן שמנס יטעה אנני
היום האדני בן טוכלר עאס ישינכ

עבדך את אשר אל ואת אשר אשתו
אם אשמיע עוד בקול שרים ושרות
ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל
אדני המלך וכמי עט יענר עבדך את

הירדן את המלך ולמה ינבלי המלך
הגמולה הזאת: ישינא יצנך ואמת
ביערי ינכנר אני ואמי והנה יצנך
כמהם יצינר עם אדני המלך ויציטה
לו את אשר טוב כי יצנך:

ויאמר המלך אתי יצינר כמהם ואני
איציטה לו את הטוב כי יצנך וכל אשר
הכחר עלי איציטה לך: ויצינר כל היצנ
את הירדן והמלך יצנר ויטקה המלך

לברזלי ויכרתו וישיב למקמו
ויצינר המלך הגלגלה

וכמהן ענר עמו וכל עם יהוד
ויעברו את המלך וגם חצי עם ישראל
והנה כל איש ישראל באים אל המלך
ויאמרו אל המלך מדוע ענבך אחינו
איש יהודה ויצינרו את המלך ואת

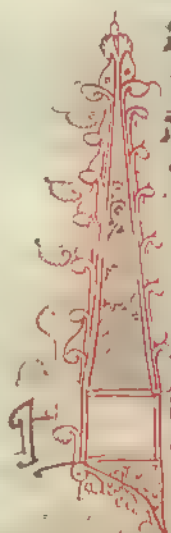
ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו:
ויצינר כל איש יהודה על
איש ישראל כי קוב המלך אל
ולמה זה חרה לך על הוצר הוצה
האכול אכלנו מן המלך אם נשאת

נשא לנו ויצינר איש ישראל את
איש יהודה ויאמר עשר ידות לי
במלך וגם ברוד אני ממך ומדוע
הקלתני ולא היה דברי ראשון לי
להשיב את טלכי ויקשרנך איש

יהודה מדבר איש ישראל:
וישכנר א
איש בלי על וישמו שבע בן בנרי איש
ימיעו ויהקע בשכר ויאמר אין לנו
חלק ברוד ולא נחלה לטובך ישי איש
לאהלי ישראל: ויצינר כל איש ישראל

מאחרי דוד אחרי שבע בן בנרי ואיש
יהודה רנקו במלכס מן הירדן ויער
ירושלם ויצא דוד אל ביתו ירושלם
ויקח המלך את עשר נשי פלגשים
אשר העח לשכור הבית והנסבית
מישמרת ויכלכלם ואליהם לא נא

ותהינה ערות יצנר יסבתן איכנות
חיות:

ויאמר המלך אל עמי
 הזעק לי את איש יהודה שלשת
 ימים ואתה פה עמד ויולך עם שא
 לחזיק את יהודה ויחרמו המועד
 אשר יעזבו ויאמר דוד אל אנשי
 עתה ירעו לנו שבע בן בכרי מן אנשונ
 אתה קח את ינדי אדנך ורדף אחרי
 פן מינא לו ערים כנרות והעיל עננו
 ויצאו אחרי אנשי יאב והכרדני
 והפלת וכל הנגרים ויצאו מירושלם
 לרדף אחרי שבע בן בכרי הם עם
 האבן העלה אשר בנכיעו ועמישא
 בא לפניהם ויאב חנור מרו לבשו
 ועלו חנור חרב מעמדת על מתנו
 בתערה והוא יצא ותפלו ויאמר
 יאב לעמי שאח שלום אתה אחי
 ותחזי דימין יאב בוקן עמי שאלמשק
 לו ועמישא לא נשמך כחך אשר
 בדיואב ויכהו כה אל החמישו ויטפן
 מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויאב
 ואנשי אחיו רדף אחרי שבע בן
 בכרי ואיש עמד עליו מנערי יאב
 ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר
 לדוד אחרי יאב ועמישא מתגול
 כסם בתוך המסלה ויאחיש כי
 עמד כל העסו סבאת עמישא מן
 המסלה היסדה וישלך עליו בנד
 כאשר ראה כלהבא עליו ועמד
 כאשר הנה מן המסלה עבר כל
 איש אחרי יאב לרדף אחרי שבע
 בן בכרי ויעברו כל שבטי ישראל

אלה ובית מעכה וכל הנגרים ויקלו
 ויבאו אף אחרי ויבאו ויערו עליו
 באבלה בית המעכה וישפכו סלה
 אלה עיר ותעמד כח לכול העם
 אשר את יאב מי שחיתס להפיר
 החומה ותקרא אישה חכמה מן
 העיר שמינו שמינו אמרו נא אל
 יאב קרב עד הנה ואדברה אלך
 ויקרב אליה ותאמר האישה האתה
 יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע
 דברי אמתך ויאמר שמע אנכי
 ותאמר לאמר דבר ידברו נראשנה
 לאמר שאול ישאלו באבל וכן התמו
 אנכי שלמי אמוני ישראל אתה
 מבקש לחמית עירואם בישראל
 למה תבלע נחלתי חיה
 ויען יאב ויאמר חלילה חלילה לי
 אם אכל עואם אשחית לאכן חזק
 כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי
 שמונשא ידו במלך כדוד תנו ארנו
 לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר
 האישה אל יאב הנה ראשומשלך
 אליך בעד החומה ותכוא האישה
 אל כל העם כחכמתה ויכרתו את
 ראש שבע בן בכרי וישלכו אל
 יאב ויתקע בשפר ויפגעו מעל העיר
 איש לאהלו ויאב שב ירושלם אל
 המלך ויאב אל מ
 העבא ישראל ובנה בן יהוידע על
 הכרי ועל הפלתו ואדרס על הפס
 ויהושפט בן אחילוד המזכיר

ויהושפט בן אחילוד המזכיר

ויהושפט בן אחילוד המזכיר ויהושפט בן אחילוד המזכיר ויהושפט בן אחילוד המזכיר

וישראל ספר וינזק ואביתר פהנים :
 וגם צירא היארי סיה כהן לדוד :
 ויהי רעב במי חוד שלש
 שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד
 את פני יהוה ויאמר
 יהוה אל ישראל ואל בית הדמים יצ
 אשר המית את הגוביעים : ויקרא
 המלך לגוביעים ויאמר אליהם
 הגוביעים לא מנני ישראל המה פ
 אסמיתר האמרי ובני ישראל נשבעו
 להם ויבקש שאול להתם בקנאתו
 לבני ישראל ויהודה : ויאמר דוד אל
 הגוביעים מה אעשה לכם וכמה אנפר
 וברכו את נהלת יהוה : ויאמרו לו
 הגוביעים אין לי כסף וזהב עם שאול
 ועם ביתו ואין לנו איש להמיר
 בישראל ויאמר מה אתם אמרים
 אעשה לכם ויאמרו אל המלך האיש
 אשר בלנו ואשר דמה לנו נשמד
 מהתיצב בכלל ישראל ינתן לנו
 שבעה אנשים מכנו והזקענו כל יהוה
 בנבעת שאול בחיר יהוה
 ויאמר המלך אני אתן ויחמל
 המלך על מפכשת בן יהונתן בן שאול
 על שבעת יהוה אשר ביתם בן דוד
 ובן יהונתן בן שאול ויקח המלך
 את שני בני רצפה בת איה אשר ז
 לדה ל שאול את ארמני ואת מפכשת
 ואת חמשת בני מיל בת שאול אשר
 ילדה לעודיאל בן ברזלי המהלרני :
 ויתנם כיד הגוביעים ויקיעם בהר לפני

יהוה ויצלו שבעתים יחד והם המתו
 בימי קציר כדאשנים תחלת קציר
 שערים ותקח רצפה בת איה ארז
 השק ותטהו לה אל העור מתחלת
 קציר עד נתן מים עליהם מן השמים
 ולא נתנה יעוף השמים לטה עליהם
 יוםם ואת תית השדה לילה ויצר לדוד
 את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש
 שאול וילך דוד ויקח את עצמות
 שאול ואת עצמות יהונתן בנו מאת
 בעל יביש גלעד אשר נטו את סמכות
 בתשן אשר תלום יספה לשתים ביום
 הכות מלשטים את שאול בכל בעו ויעל
 משם את עצמות שאול ואת עצמות
 יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים
 ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו
 בארץ בנימין בצלע בקבר קיש אביו
 ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר
 אלהים לארץ אחרי כן
 ותהי עוד מלחמה לפלשתים את
 ישראל וידד דוד ויעבדו עמו וילחמו את
 פלשתים ויעף דוד ויישבו נגב אשר
 בלדי הרפה ומשקל קינו שלש מאות
 משקל נחשת והוא חנור חדשה ויאמר
 להקות את דוד וייעור לו אנשי שיקצרוה
 ויד אתה פלשתים וימתהו אונשבע אנשי
 דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה
 ולא תנכה אתנו ישראל ויהי
 אחרי כן ותהי עוד המלחמה נגב עם
 פלשתים אז הפכה סככי החשת את
 סף אשר בלדי הרפה

ויקח דוד ויעבדו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד ויישבו נגב אשר בלדי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חנור חדשה ויאמר להקות את דוד וייעור לו אנשי שיקצרוה ויד אתה פלשתים וימתהו אונשבע אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תנכה אתנו ישראל ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה נגב עם פלשתים אז הפכה סככי החשת את סף אשר בלדי הרפה

ויקח דוד ויעבדו עמו וילחמו את פלשתים ויעף דוד ויישבו נגב אשר בלדי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חנור חדשה ויאמר להקות את דוד וייעור לו אנשי שיקצרוה ויד אתה פלשתים וימתהו אונשבע אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תנכה אתנו ישראל ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה נגב עם פלשתים אז הפכה סככי החשת את סף אשר בלדי הרפה

ותהי עזר המלחמה כנגד ינס פליטהם ודאלחנן בן
 יערי אתים כית הלחמי את עליה הנה וינן חנה תוכנו
 ארנם: ותהי עזר מלחמה בנתויה אייט
 מדין ואינני עת רדו ואינני עת רגלי ושיט ושיט יעשרים
 וארכינס ספר ונס הוא ילד להרפה: ויחרף את ישראל
 ויכהו יהונתן כן יטביני אחי דוד: את ארכינת אלה
 ילדו להרפה בנת ויעלו כיד דוד וכיד עבדיו:

וידבר דוד ליהוה את דברי השירה	הואת ביוסלה על יהוה אלהו
ואמר יהוה סליני ומי עבדתי	מכה בלא אבו ומכה יטאול:
ומנוסי משיעי מחמת שיעני:	ונפלטני ליהוה יעזרי אחסה
נחלי בליעל כי עתני חכמי	בומנצ וקרן ישיני מיטב
אלהי אקרא וישני עמה יכלו	או ישיני כי אפפני מיטברי סות
ירצו ויתענישו בי חרה לו:	מתי כיער לי אקרא יהוה ואל
שמים וירדו ויערפו תחת רגלי:	קולי וישועתי באזניו ותעניש
כפות השרת מים עבי שחקים:	ותריעני ארץ מוסדות השמים
יתקולו וישלח העינים ויענס	יעלה יצטן באפוא איש מפיו
מנשמת רוח אפוי יטלדו	תאכל נחלים כי ערו ממנו וזוט
כי אמי עמפני יקדמני ביום	ורכב יל כרוב וייגף וירא על
חפן בני ינמלני יהוה כיערקתי	בעפירותו וייטת חישך סכבתו
	מנעה נהו כי ערו נחלי איש:
	ירינס כמי שמים יהוה ויעריון
	ברק ויהסם: וירא ואפקי ים
	יעלו כסדות תבל בעצרת יהוה
	ממרום יקחני ימטני ממים
	רכים ויעלני מאיבי ען מיטנא
	אידי ויהי יהוה משיען לי:
	וינא למרחב אתי יהלני כן
	כנר יהי ישיב לי: כי יטמרתי

ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד
בן ישי ונאם הנביא הקם על משיח
אלה יצקו בני זמרות ישראל
הזו יהוה דברכי זמרתו על ישינו
אמר אלהי ישראל לידבר עו ישראל
כישל נאדם עדיק כושר דאת אלהינו
וכאור נקר יזרח טגיש נקר לא צבות
כננה כמטר דיטא מארין: כלא כן
בתי יצם אל כל בתי עולם ים
יערובה ככל וישכוחה ככל ישי עוב
חפין כלא יצמיח: וכל יעל בקוין
מע כל חם כלא כד יקחו: ואיש
יענפהם ימלא כדול ויען חמתו נאש
שרף ישרפו כטנת:
אלה שמות הנבאים אשר לדוד ישיב
כטנת תחבכני ראש הישר שלי הוא
יעינו היצנו על שמנה מאות חל
כפינס אחד: ואחרו אלי עור
בזרה בן אחי בשליטה גברים
יעסדוד כחרפם כפל שטים נאספן
יטם למלחמה וינלו איש ישראל:
הוא קסוד כפלי שטים עדי יעצה
ידו ותדבק ידו אל החרבו ויעיש יהוה
תשויעה עולה כיום ההוא והינס יטנו
אחריו אד לפיטנו: ואחריו
ישמה בן אנא הררי ויאספו פלי שטים
לחה ותהי שם חלקת השדה מלאה
יעדיטים והינס מפני פלי שטים:
ויעינב בתוך החלקה ויעלה ויד את
פלי שטים ויעיש יהוה תשויעה עולה:
וידו ישי שים כה שילטים

ראש ויכאואל קציל אל דוד אל
כיערת עולם וחיית פלי שטים הערה
כיענק ופאים: ודוד אז כמעדה ונענ
פלי שטים אז בית לחם: ויתאוה דוד
ויאמר מי יסקני מים מכאר בית לחם
אשר כשיער: ויבקיעו שלשת הנגרים
כמחנה פלי שטים וישאנו מים מכאר
בית לחם אשר כשיער וישאו וינאו
אל דוד ולא אכה לשתותם ויסק אתם
ליהוה: ויאמר חלילה לי מיהוה מעשת
זאת הדם האנשים ההלכים כנפשותם
ולא אכה לשתותם אלה יעשו שלשת
הנגרים: ואמישי אחי
ויאכזר צדיקה הוא ראש השליטה
והוא עור את חמתו על שליטה
מאות חלל ולו יטם כשליטה: מן
השליטה הכי נכבד ויהי להם לשר
ועדה שליטה לא נא:
וכניהו בן יהודין בן איש חי רב
פיעלים סקכניאל הוא הנה את שני
אראל כואכו הוא ידוהכה את
האריה כתוך הנאר כיום השלב:
והוא הנה את איש מערי אשר מואה
וכיד המערי חנית וירד אליו כשכט
וינעל את החנית מיד המערי ויהרנהו
כחניתו: אלה יעשה כניהו בן יהודין
ולו יטם כשליטה הנגרים: מן
השליטים נכבד ואל השליטה לא
כאו ישמהו דוד אל משמעתו:
יעשה אל אחי ויאכזר שליטים
אל חנו כדודו בית לחם:

שמה החרדי
חליץ הפלטי
התקני
מנע החיטה
מחרי הנטפת
הנטפתי
כני כנמון
הדי מחלי גיש
העבתי
אלי חבאה השי לבני
שמה החרדי
האדרי
אחסכ בזה המינות
הנלי
פני חארבי
מצכה בני הערי
נחרי הנארת
בן עריה
עב היתרי
פל ששים ושביעה
ויסוף אף יהוה לחרות בני ישראל
ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את
ישראל ואת יהודה ויאמר המלך
אל יואב שר החיל אשר אתו שוט
לאבכל שנטי ישראל מן ויעב באר
שכי עפקו את העיס וידעתי ארת
מספר העם
ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה
אלהיך אל העם כהסוכהם מאה
פועמיס ויעני אדני המלך ראות אדני
המלך למה חפין בדבר הזה ויחזק

אליקא החרדי
עירא בן עקיש
אבי עיר הועתתי
ילמוץ האחרוי
חלככו בענה
אתי בן רימנע
בניהופר יתני
אבי עלבון
עומות הנחמי
בני ישן יהונתן
אחיאם בן שיר
אליפלט בן
אלי יסכן אחיתני
חצרו הכרמלי
יגאל בן ערן
עלק היצמני
נשא פלי יואב
עירא היתרי
אוריה החרדי
פל ששים ושביעה
ויסוף אף יהוה לחרות בני ישראל
ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את
ישראל ואת יהודה ויאמר המלך
אל יואב שר החיל אשר אתו שוט
לאבכל שנטי ישראל מן ויעב באר
שכי עפקו את העיס וידעתי ארת
מספר העם
ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה
אלהיך אל העם כהסוכהם מאה
פועמיס ויעני אדני המלך ראות אדני
המלך למה חפין בדבר הזה ויחזק

דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל
ויאמר יואב ושרי החיל לפני המלך
לפקד את העם אתי ישראל ויעברו
את הירדן ויחטבו צויעי ימין העיר
אשר נתוך החיל הער ואל יצורו וינאו
הגליצה והאל ארין תחתם חרשי
ויבאו דנה יען וסכבו אל צידון וינאו
מכני צר וכל ערי החוי והכנעני וינאו
אל נבי יהודה באר שביעו וישטובכל
הארץ ויבאו מקצה תשיעה חרשים
ויצטרים יוס ירושלים ויתן יואב את
מספר מפקד העם אל המלך ותהי
ישראל ששמה מאות אלף איש
חיל שלף חרבו איש יהודה חמיש
מאות אלף איש ויך לבדוד ארבו
אחריו כן ספר את העם
ויאמר דוד אלי יהוה חטאתי
מאד אשר עשיתי ועתה יהוה הער
נא את עון עבדך כנסכלתי מאד
ויקם דוד כמקרו ודבר יהוה היה אל ע
הנביא חזה דוד לאמר הלוך ודברת
אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי
נטל עליך נחר לך אחת מהם ואיני
לך ויבא ער אל דוד ויער לו ויאמר לו
התבוא לך שכיני שנים ריב בארץ
אסי שלשה חדשים נסב לפני עריך
והוא ארדפך ואסיהות שלשת ימים
דבר בארץ עתה דעורא מה איש
שלחי דבר ויאמר דוד אל ע
ערל מאד נפל הנאכיד יהוה כרובים
רחמו וכד אדם אל אפלה

ויאמר דוד אל ע
ערל מאד נפל הנאכיד יהוה כרובים
רחמו וכד אדם אל אפלה

ויבן שבדוד מזבח ליהוה וייעל
עלות ושלמים ויצת יהוה לארץ
ותיעצר המגפה מעל ישראל :

ותת יהוה דבר בישראל מהבקר ועד
עתמועד וימת מן העם מרן וערבאר
שבע שנים אלף איש: וישלח ידו
המלאך ירושלם לשהתה וינחם יהוה
אל דרעה ויאמר למלאך המשיחית
בעם רב יצתה הרף ירך ומלאך יהוה
היה יכעזן הארונה היבסי:

ויאמר דוד אל יהוה בראתו
את המלאך המכה בינם ויאמר הנה
אנכי חטאתי ואנכי העיית ואלה
הצאן מה יצאו תהינא ירך כי ובבית
אכיו ויבא נד אל דוד
ביום ההוא ויאמרו לו על ההקב ליהוה
מזבח כעזן ארנה היבסי: וייעל דוד
טבר נד כאשר צוה יהוה: וישקף
ארונה וירא את המלך ואת יצדיו
עפרים עליו ויצא ארונה וישתחו
למלך אפיו ארעה: ויאמר ארונה
מדוע בא אדני המלך אל עבדו
ויאמר דוד לקנוד
מעכך את העזן לבנות מזבח ליהוה
ותיעצר המגפה מעל העם: ויאמר
ארונה אל דוד יקח וייעל אדני המלך
הטוב כי צינו ראה הבקר ליעל והמניע
וכלי הבקר ליענים: והל נתן ארונה
המלך למלך ויאמר
ארונה אל המלך יהוה אלהיך ידעך
ויאמר המלך אל ארונה לא כיקנה
אקנה מאותך כמחיר ולא איעלה
ליהוה אלהי יצלות חנם ויקן דוד את
העזן ואת הבקר בכסף שקל כחמשים:

והמלך דוד זקן בא נמים ויכסו
בכעדים ולא יחס לו: ויאמרו לו יצדיו
יבקשו לאדני המלך נערה בתולה
ועמדה לפני המלך ותהילו סכע
וישכנה בחיקך וחס לאדני המלך:
ויבקשו נערה יפה ככל גבול ישראל
וימצאו את אחיטן השונמית ויבאו
אתה למלך: והנערה יפה יע מאד
ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך
לא ידעה: ואדניה בן חנת מתעשה
לאמר אע אמלך וייעילו רכב
ופריטים וחמשים אישרים לפניו:
ולא יעזבו אביו מיסו לאמר מדוע
ככה יצית ונכה הוא טוב תאר מאד

Handwritten marginal notes in red and black ink, including the word 'והמלך' and other scriptural references.

ואתו ילדה אחרי אכשלוס ויהיו דבריו
עם יאכבד צורה ועם אמתר הפהן
ויצורו אחרי אדניה ויעזוק הפהן
וכניהוכן יהודי צנתן הנביא ושמיני
ורעי והגברים אשר לרוד לא היו עם
אדניה ויוזכר אדניהו עאן ובקרונויא
עם אכן הוחלת אשר אצל עין רגל
ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל
אנשי יהודה עשרי המלך ואת עתן
הנביא ונניהו ואת הגברים ואת שלמה
אחיו לא קראו ויאמר נתן אל גרת
ישבנאם שלמה לאמר הלוא ישמעיה
במלך אדניהו בן חנניה ואדניהו דוד
לא ידע ויעתה לך אי ענדנא ענדה
וכלטי את נפשיך ואת נפטי בנך שלמה
לך ובא אל המלך דוד ואמרת אליו
הלא אתה אדני המלך נשכית לאמת
לאמר בני שלמה בנך מלך אחרי והוא
ישב על כסא ומדוע מלך אדניהו
הנה יעודך מדפסת שם עם המלך
ואני אבוא אחריך ומלא את אתדבריך
ותנא בת שכיני אל המלך החדרה
והמלך זקן מאד ואבי שש השונמית
מישרת את המלך והתקד בת שכיני
ותשתחו לנלך ויאמר המלך מרה
לך ותאמר לו אדני אדני נשכית
ביהוה אלהיך לאמתך בני שלמה בען
מלך אחרי והוא ישב על כסא ויעתה
הנה אדניה מלך ואתה אדני המלך
לא ידעת ויוזכר שור ומריא ונאן לרב
ויקרא לכל בני המלך ולא ביתר הנהן

וליאנן שרהצנא ולשלמה ענדך
לא קראו ואתה אדני המלך עיני כל
ישראל עליך להגיד להסמי ישב
על כסא אדני המלך אחרי ויהיה
כשכב אדני המלך עם אכתיו והיה
אני ובני שלמה הטאים והנה עונדה
מדנית עם המלך ונתן הנביא ויעוד
לכל רואי המלך הנביא ויבא לפני
המלך וייתהו למלך על אפיו ארצה
ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת
אדניהו מלך אחרי והוא ישב על
כסא בני ירד היום ויוזכר שור ומריא
וינאן לרב ויקרא לכל בני המלך וישב
הנביא ולא ביתר הנהן והנב אבליס
ויטהים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו
ולי אני ענדך ולי ענדך הכהן וילבנהו בן
יהודי נול שלמה ענדך לא קרא
אכמאת אדני המלך נהיה הדבר הזה
ולא הודיעת את ענדך מי ישב על
כסא אדני המלך אחרי ו

וישע המלך
דוד ויאמר קראו לי לכת שכיני ותבא
לפני המלך ותעמד לפני המלך וישכני
המלך ויאמר חי יהוה אישר פדה את
נפשי מכל צרה כי כאשר נשכיתני
לך ביהוה אלהי ישראל לאמר בני
שלמה בנך מלך אחרי והוא
ישב על כסא תחת כי כן איניטה
היום הזה ותקד בת שכיני אפיס
ארץ ותשתחו למלך ותאמר חי אדני
המלך דוד לעלם

וישע המלך
דוד ויאמר קראו לי לכת שכיני ותבא
לפני המלך ותעמד לפני המלך וישכני
המלך ויאמר חי יהוה אישר פדה את
נפשי מכל צרה כי כאשר נשכיתני
לך ביהוה אלהי ישראל לאמר בני
שלמה בנך מלך אחרי והוא
ישב על כסא תחת כי כן איניטה
היום הזה ותקד בת שכיני אפיס
ארץ ותשתחו למלך ותאמר חי אדני
המלך דוד לעלם

וישע המלך
דוד ויאמר קראו לי לכת שכיני ותבא
לפני המלך ותעמד לפני המלך וישכני
המלך ויאמר חי יהוה אישר פדה את
נפשי מכל צרה כי כאשר נשכיתני
לך ביהוה אלהי ישראל לאמר בני
שלמה בנך מלך אחרי והוא
ישב על כסא תחת כי כן איניטה
היום הזה ותקד בת שכיני אפיס
ארץ ותשתחו למלך ותאמר חי אדני
המלך דוד לעלם

וישע המלך
דוד ויאמר קראו לי לכת שכיני ותבא
לפני המלך ותעמד לפני המלך וישכני
המלך ויאמר חי יהוה אישר פדה את
נפשי מכל צרה כי כאשר נשכיתני
לך ביהוה אלהי ישראל לאמר בני
שלמה בנך מלך אחרי והוא
ישב על כסא תחת כי כן איניטה
היום הזה ותקד בת שכיני אפיס
ארץ ותשתחו למלך ותאמר חי אדני
המלך דוד לעלם

אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת
והיית לאיש ושמרת את משמרת
יהוה אליהך ללכת בדרכיו לשמר
חקרני מצותיו ומצפטי ויעדותני
ככתוב בתורת משה למען תשפיל
את כל אשר תעשה ואת כל אשר
תפנה שכי למען יקים יהוה את דברו
אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו
בניך את דרכם ללכת לפני באמרת
ככל לבבם וככל נפשם לאמר לא
יבית לך איש מעל כסא ישראל
וגם אתה ידעת את אשר עשה לי
יואב בן צרויה אשר עשה לשון
שרי עבאות ישראל לאבנך בן נר
ולעמשא בן תר ויהרגם וישם דמי
מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה
בחגרתו אשר פמתנו ונבעלו אשר
פדליו ויעשית סחבמתך ולא תורד
שיבתו בשלם שאל
ולטני סדולי הגלעדי תעשה
חכד והיו נאמלי שלחך כי בן קובו
אלי בשר חי מפני אבשלום אחיך
והנה עמך שמעי בן צריא בן הימני
מכחריס והוא קללני קלה נמרצת
ביום לכת מחננים והוא ירד לקראתי
הידון ואשבעלו ביהוה לאמר אם
אמיתך כחביו ועתה אל תנקהו כי
איש חכם אתה וידעת את אשר
תעשה לו והורדת את שיבתו בדם
שאל וישכב דוד עם אבתו ויקבר
בעיר דוד והימים אשר מלך דוד

על ישראל ארבעים שנה בחברון
מלך שבע שנים ובירושלם מלך
שלושים ושלש שנים וישלמה
יישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו
כאד: וכא אדנהו בקוננת
אל בת שבע אם שלמה ותאמר
השלום כאך ויאמר שלום: ויאמר
דברי אליך ותאמר דבר: ויאמר
את ידיעת כי לי היתה המלוכה ועלי
שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב
המלוכה ותהי לאחי כי מיהוה היתה
לו וועתה שאלה אחת אנכי שאל
מאתך אל תשבי אתפני ותאמר
אלי דבר: ויאמר אמרני נא לשלמה
המלך כי לא ישיב אתפניך ויתן לי
את אכיש שנה שונמית לאשה ותאמר
בת שבע טוב אנכי אדם עליך אל
המלך: ותבא בת שבע אל המלך
שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם
המלך לקראתה וישתחו לה וישב
על כסאו וישם כסא לאם המלך
ותשב לימינו ותאמר שאלה אחת
קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב
אתפני ויאמר לה המלך שאל אמי
כי לא ישיב אתפניך: ותאמר יתן
את אכיש שנה שונמית לאדניהו אחיך
לאשה: ויען המלך שלמה ויאמר
לאמו ולמה את שאלת את אמי שג
השנמית לאדניהו וישאל לו את
המלוכה כי הוא אחי הערול מנעו לו
ולאכית הסון וליואב בן צרויה:

והיית לאיש ושמרת את משמרת יהוה אליהך ללכת בדרכיו לשמר חקרני מצותיו ומצפטי ויעדותני ככתוב בתורת משה למען תשפיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שכי למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמרת ככל לבבם וככל נפשם לאמר לא יבית לך איש מעל כסא ישראל וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשון שרי עבאות ישראל לאבנך בן נר ולעמשא בן תר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר פמתנו ונבעלו אשר פדליו ויעשית סחבמתך ולא תורד שיבתו בשלם שאל ולטני סדולי הגלעדי תעשה חכד והיו נאמלי שלחך כי בן קובו אלי בשר חי מפני אבשלום אחיך והנה עמך שמעי בן צריא בן הימני מכחריס והוא קללני קלה נמרצת ביום לכת מחננים והוא ירד לקראתי הידון ואשבעלו ביהוה לאמר אם אמיתך כחביו ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאל וישכב דוד עם אבתו ויקבר בעיר דוד והימים אשר מלך דוד

וישב המלך שלמה
ביתו לאמר כה יעשה לי אלהי כבוד
חסד כי כנפשו דבר אדניהו אתה דבר
הזה ויעתה חי יהוה אשר הכניני
ויושבני על כסא דוד אבי ואשר עשה
לי בית אשר דבר כי חסד יומת אדניהו
וישלח המלך שלמה בד בניהו בן
יהוידג ופניג בווימת:

ולאכיתר הטהן אמר המלך יענה
לך על ישראל כי איטמות אתה ביום
הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון
אדני יהוה לפני דוד אבי וכי התיענת
בכל אשר התיענה אבי ויערש שלמה
את אביתר מהיות טהן ליהוה למלא
את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי
כשלה:

והיטענה באה עד יואב כי יואב נטה
אחר אדניהו ואחר אבי שלום לא נטה
וינס יואב אל אהל יהוה ויהוק בקרנות
המוזבה ויעד למלך שלמה כי נס יואב
אל אהל יהוה והנה אהל המזבח
וישלח שלמה את בניהו בן יהוידג
לאמר לך פניגו ויבא בניהו אל אהל
יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך נא
ויאמר לאיפה אמות וישב בניהו את
המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה
יעני ויאמר לו המלך עשה כאשר
דבר ופניגו וקברתו והסידת דמי
חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל
בית אבי והשיב יהוה את דמו יע
ראשו אשר פניג בשני אנשים עדיק

וטניס ממנו ויהונם נחרכ ואלי דוד
לא ידע את אשר כנעל ישראל עבא
ישראל ואת עמי שא בן יתר שר עבא
יהודה וישבור מיהם כראש יואב
וכראש זרעו לעלים ולדוד ולזרעו
ולביתו ולכסאו יהיה שלום מינס
יהוה עד עולם ויעל בניהו ביהניוע
ויפניגו בו וימיהו ויקטר בכיתו כמדבר:
ויהן המלך את בניהו בן יהוידג תחתו
על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך
תחת אביתר:

וישלח המלך ויקרא לשמיני ויאמר
לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם
ולא תצא מי שם אנה ואנה ויהיה כיום
עאתך ויגברת את נחל קדרון ידני
הד עכימות המות דמך יהיה כראשך
ויאמר שמיני למלך טוב הדבר כאשר
דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב
שמיני בירושלם מיס רבים:

ויהי מקץ שלש שנים ויברחו
שני עבדים לשמיני אל אביש בן
מיננה מלך נתי ויעדו לשמיני לאמר
הנה עבדך נתי ויקם שמיני ויחביש
את חמרו וילך עתה אל אביש לבקש
את עבדיו וילך שמיני ויבא את העבדים
מת: ויעד לי שלמה כיהן
שמיני מירושלם נתי וישבו וישלח
המלך ויקרא לשמיני ויאמר אליו
הלא השביעתך ביהוה ואני כד
לאמר כיום עאתך והלכת אנה ואנה
ידע תדע כי מות תמות והאמר אלי

וישבו המלך ויקרא לשמיני ויאמר אליו הלא השביעתך ביהוה ואני כד לאמר כיום עאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות והאמר אלי

טוב הדבר שמעתי ומדוע לא
שמרת את שבועת יהוה ואת המעוה
אשר צויתי עליך: ויאמר המלך אל
שמעני אתה דינית את כל הדיניה
אשר דיני לבנך אשר ינשית לדוד
אבי והשיב יהוה את דעתך בראשך
והמלך ישלכה ברוך וכסא דוד יהיה
נכון לפני יהוה עד עולם: ויבן המלך
את בניה וכן יהויה בניו ויאויפנו כו
וימת והממלכה נכונת ביד שלמה ו
ויתחתן שלמה את פרינה
מלך מצרים ויקח את בת פרינה ויבאה
אל עיר דוד עד בלתו לבנות את ביתו
ואת בית יהוה ואת חומת ירושלים
סביב ורק העם מוכחים בנפשות כי לא
נבנה בית לשם יהוה עד היום ההם:
ויאהב שלמה את יהוה
ללכת בחקות דוד אביו רק בנמות הוא
מוכח ומקטיר וילד המלך נביעה לזבח
ישם ניהא הבמה הנדולה אלף עלות
ייגלה שלמה על המזבח ההוא:
בנביעון נראה יהוה אל
שלמה בחלום הלילה ויאמר אליו
שאל מה אתו לך: ויאמר שלמה אתה
עשית עמי עבדך דוד אבי חסד גדול
כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה
ובישרת לבב עמך ותשמר לו ארץ
החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישבע
כסאו כי כן הזהו וינתה יהוה אליה אתה
המלכת את עבדך תחת דוד אבי
ואנכי בער קטן לא ארני נאת וקא:

ויצרך נהוד עמך אשר נחרת עם
דב אשר לא ימנה ולא יספר מרב:
ונתה לי עבדך לב שמעני לטפנט את
עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל
לטפנט את עמך הנכבד הזה: וייטב
הדבר כי נעני יהוה כי שאל שלמה את
הדבר הזה: ויאמר אליו אליו יען
אשר שאלת את הדבר הזה ולא
שאלת לך ימים רבים ולא שאלת
לך עשר ולא שאלת נפש איבך
וישאלת לך הבין לטמין מטפנט: והנה
עשית נדבך הנה נתתי לך לב חכם
ועבון אשר כמון לא היה לפניך ואחרון
לא יקום כמון: ונס אשר לא שאלת
נתתי לך נס עשר נס כבוד אשר לא
היה כמון איש כמלכך כל ימך:
ואם תלך בדרכי לשמר חקל ומעוה
כאשר הלך דוד אבך והארכתי
את ימך: וקץ שלמה
והנה חלום ויבוא דוד וישלם וייצמד
לפני ארון ברית אדני וייצל עלותו ועיש
שבתים וישמח ויגיד ויבשר
או תבאנה
שתים נשים ונות אל המלך והינמנו
לפניו ותאמר האשה האחת בני אדני
אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד
ואלד עמה בביתו ויהי ביום השלישי
ללדתו ותלד נס האשה הזאת ואנחנו
יחדו אין זר אתנו בבית זולתנו
שתים אנחנו בבית: וימת בן האשה
הזאת לילה אשר שכבה עליו:

ויבא חסד ושלום ורחמי רבים וחסד ושלום ורחמי רבים וחסד ושלום ורחמי רבים
ויבא חסד ושלום ורחמי רבים וחסד ושלום ורחמי רבים וחסד ושלום ורחמי רבים
ויבא חסד ושלום ורחמי רבים וחסד ושלום ורחמי רבים וחסד ושלום ורחמי רבים

ותקם בתוך היללה ותקח את בני
מאציל ואמתך ייטנה ותשכיבנה
בחיקה ואת בנה המת השכיב
בחיך ואקם בבקר להניק את
בני והנחמת ואתכונן אליו בבקר
והנה לא היה בני אשר ילדת וותאמר
האישה האחרת לא כי בני החי ובנדך
המת וזאת אמרת לא כי בנדך המת
ובני החי ותברנה לפני המלך
ויאמר המלך ואת אמרת זה בני
החי ובנדך המת וזאת אמרת לא כי
בנדך המת ובני החי
ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו
החרב לפני המלך ויאמר המלך
נרו אתה הילד החי לישנים ותנו את
החיציל לאחת ואת החיציל לאחת
והאמר האישה אשר בנה החי אל
המלך כי נכמרו רחמי על בנה
והאמר כי אדע תעלה את הילוד
החי והמת אל המיתה וזאת
אמרת גם ליגס לך לא יהיה גורו
ויען המלך ויאמר תעלה אתה הילוד
החי והמת לא תמיתהו היא אמו
וישמעו כל ישראל את המישפט
אשר שפט המלך וידאו מפני
המלך כי ראו כי חכמת אלהים
בקרבו לעשות מישפט ויהי המלך
שלמה מלך על כל ישראל

ואלה השרים אשר לו עזריהו בן
צדוק הכהן אליהרץ ואחיה בן

שישא ספרים יהושפט בן אחילוד
המוכר וכניהו בן יהוידע יצא הצבא
ועזוק ואביתר פהנים ועזריהו בן
נתן על הנגנים וזכור בנתן כהן
רעה המלך ואחישר על הכיור
ואדנירם בן צדא על המס
ולשלמה שנים עשר נענים
על כל ישראל וכלכלו את המלך
ואת ביתו חדש בשנה יהיה על
אחד לכלכל ואלה שמותם בן
חור בחר אפרים בנדקר במקדן
ובשעלבים ובית שמש ואיזון בית
חנן בן חסד בארבות לו שנה וכל
ארץ חפר בן אבער בלפת דאר
טפת בת שלמה היתה לו לאשה
ביצא בן אחילוד תענך
ומנדו וכל בית שאן אשר אצל
צרתנה מתחת לזרעאל מכירת
ישאן עד אבל מחולה עד מעבר
ליקמעם בן בר פסמ
גלי עד לו חות יאיר בן מנשה אשר
בעד עד לחבל ארנב אשר בבשן
ששים ערים גדלות חומה ובריח
נחשת אחיטב בן
עדא מחנניהו אחימען
בנפתלי גם הוא לקח את כשתרת
בת שלמה לאשה בעצא
בן חושיב אשר ובעלות
יהושפט בן פרוח ביששבר
שמע בן אלא בכנען
גד בן ארי בארץ גלעד ארץ

סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְיַעַן מֶלֶךְ הַנַּשּׁוּן
וְנָעִיב אֶחָד אִשְׁרֵי בְּאֶרֶץ יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל רַב־כָּחֹל אִשְׁרֵי עַל הַיָּם
לְרַב אַכְלִים וְשִׁתִּים וְשִׁמְחִים וְיִשְׁלֹמֹה
הֵימֹשֵׁל בְּכָל הַמַּמְלָכוֹת מִן הַנְּהַר
אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְיַזְרְעֵל מִצְרַיִם
מְנַשִּׁים מִנְּחָה וְיַגְדִּים אֶת שְׁלֹמֹה
כָּל יְמֵי חַיָּוִי וְהָיָה לְחָם
שְׁלֹמֹה לְיוֹם אֶחָד שְׁלֹשִׁים כְּרִסְלוֹת
וְשִׁשִּׁים מְרַקְמֹה יַעֲרָה בְּקֶרֶב נְרָאִים
וְעֲשָׂרִים בְּקֶרֶב רִצְיָה וְיִמְאָה יָאֵן לְבַד
מֵאֵל וְצַב וְיַחְמֹד וְכַרְכָּרִים אַבְנֵי קִים
כִּי הוּא אֲרָה בְּכָל עֲבַר הַנְּהַר מִתַּפְסָה
וְעַד עֲזָה בְּכָל מַלְכֵי עֲבַר הַנְּהַר וְיִשְׁלֹמֹה
הָיָה לוֹ מִלְּעַבְרֵי מִסְכִּיב וְיִשְׁכָּב
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לְבִטְחָה אִישׁ תַּחַת
גַּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ מִבֶּן וְעַד בְּאֶרֶץ שְׁנַע
כָּל יְמֵי שְׁלֹמֹה
וְהָיָה לְשְׁלֹמֹה אַרְבַּע אֲרוֹת
סוּסִים לְמוֹכָבוֹ וְשֵׁנִים יַעֲשֶׂר אֲלֶיךָ
פְּרָשִׁים וְכָל־לוֹ הַנְּעִיבִים הָאֵלֶּה אֶת
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְאֶת כָּל הַקֹּרֵב אֵל
שְׁלֹהֵן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אִישׁ חֲדָשׁוֹ
לֹא יַעֲרֹד וְנָרָה וְהַשְּׂעִירִים וְהַתְּבֹן
לְסוּסִים וְלִרְכָשׁ יָבֹאוּ אֶל הַמְּקוֹם
אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם אִישׁ כְּמִשְׁפָּטוֹ
וַיֵּתֵן אֱלֹהִים חֲכָמָה לְשְׁלֹמֹה
וְתִבְנוֹה הַרְבֵּה מְאֹד וְרַחֵם לֵב כָּחֹל
אֲשֶׁר עַל שְׁפָתָיִם וְתֹדֵב חֲכָמָה
שְׁלֹמֹה מִחֲכָמַת כָּל בְּנֵי קֶדֶם וּמְכָל
חֲכָמַת מִצְרַיִם וַיַּחֲכֵם מִלֵּךְ הָאָדָם

מֵאֵתֶּן הָאֲזֹרָה וְהִימָן וְכָל־כָּל וְדָרַע
בְּנֵי מַחֹל וְהָיָה שְׁמוֹ בְּכָל הַנְּעִיבִים סְכִיב
וְיִדְבַר שְׁלֹשֶׁת אַלְפִים מִשְׁלֹשִׁים וְהָיָה שִׁוּן
חֲמִשָּׁה וְאַלְפִים וְיִדְבַר עַל הַנְּעִיבִים מִן
הָאָרֶץ אִשְׁרֵי בְּלַבְנוֹן וְעַד הָאֲזוּבָה אֲשֶׁר
יֵצֵא בְּקֶרֶב וְיִדְבַר עַל הַטְּהֹמָה וְעַל
הַעֲרָף וְעַל הַרְמִשׁ וְעַל הַדְּגָס וְיִבְאֹן
מִכָּל הַנְּעִיבִים לִשְׁנַע אֶת חֲכָמַת שְׁלֹמֹה
מֵאֵת כָּל מַלְכֵי הָאֶרֶץ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ
אֶת חֲכָמָתוֹ וְיִשְׁלַח
חִידֵם מֶלֶךְ יַעֲזֹר אֶת עַבְדֵי אֱלֹהֵי שְׁלֹמֹה
כִּי שָׁמַע כִּי אֵתוֹ מִשְׁחֹל לְמֶלֶךְ תַּחַת
אֲבִי הוּא כִּי אֵתוֹ הָיָה חִידֵם לְדוֹד כָּל
הַנְּעִיבִים וְיִשְׁלַח
שְׁלֹמֹה אֶל חִידֵם לֵאמֹר אֶתֶּן לְדִיעַת
אֲתֵדוֹד אֲבִי כִּי לֹא יִכַּל לְבַנּוֹת בֵּירַת
לִשְׁכֵי הוּא אֱלֹהִים מִפְּנֵי הַמַּלְחָמָה
אֲשֶׁר סָבְבוּ עָרְתִּי הוּא אֲתֵם
תַּחַת כְּפֹת רַגְלֵי וְעֵתָה הֵנִיחָה הוּא
אֱלֹהֵי לִי מִסְכִּיב אֵין שְׁטָן וְאֵין פְּגַע
רִיעַ וְהִנְנִי אֹמֵר לְבַנּוֹת בֵּית לִשְׁכֵי
יְהוָה אֱלֹהֵי כָּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד
אֲבִי לֵאמֹר בְּנֵךְ אִשְׁרֵי אֲתֵן תַּחַת יָדְךָ
עַל כַּסְאֲךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי וְעֵתָה
יַעֲזֹר וְיִכְרַתֵּנִי אֲרֻזִים מִן הַלְּבָנוֹן וְעַבְדֵי
יְהוָה עִם יַעֲבָדְךָ וְשִׁבְרֵי עַבְדֵיךָ אֲתֵן
לְךָ כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר כִּי אֲתֵן יָדְךָ
כִּי אֵין כֵּט אִישׁ יָדְךָ לְכַרֵּת עֵצִים כְּעֵצֵי נֹס
וְהָיָה שְׁמִי עֲחִידֵם אֲתֵדְבַרֵי שְׁלֹמֹה
וְיִשְׁמַח מְאֹד וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה הַיּוֹם
אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בְּנֵי חֲנָנִים עַל הָעַם הַזֶּה וְהוּא

חֲכָמַת חֲכָמַת יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל דָּחָף וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל דָּחָף וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל דָּחָף וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל דָּחָף וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל דָּחָף וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה

וישלח חידים אל שלמה לאמר
שמעתי את אשר שלחת אלי אני
אעשה את כל הפונד בניני ארזים
ובניני כרושים ויעבדי ידו מן
הלכטן ימה ואני אישיכם דברתם
עד המקום אשר תשלח אלי
תפצתם שם ואתה תשא ואתה
תניעה את חפצי לתת לחם ביתי
ויהי חידים נתן לשלמה יצני ארזים
ויצני כרושים כל הפונד ושלמה
נתן לחידים עשרים אלף כר חטיב
מכלת לביתו ועשרים טר שמן טהור
טהור שלמה לחידים שנה בשנה
ויהוה נתן חכמה
לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלום
בין חידים ובין שלמה ויכרתו ברית
ישניהם ויעל המלך שלמה מס
מכל ישראל ויהי המס שלשים
אלף איש וישלחם לבנונה יצרות
אלפים בחרש חלפות חדש יהיו
בלבנון שנים חרשים בביתו ואדנות
על המס ויהי לשלמה
שבעים אלף גישא סבל וישמנים
אלף חצב בהרו לכר מיטרי הנזנים
לשלמה אשר על המלאכה שליש
אלפים וישליש מאות הודים כיצב
היצנים במלאכה ויעל המלך ויסעו
אכנים נרות אכנים יקרות ליםדהבת
אכניונית ויפסלו בני שלמה ובני
חידים והגמלים ויכיש היצנים והאכנים
לכנות הבית

ויהי בששנים יונה וארבע
מאות שנה ליגאת בני ישראל מארץ
מצרים בשנה הרביעית בחדש זו
הוא החדש השני לכלך שלמה על
ישראל ויבן הבית ליהוה והכריז
אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששני
אמה ארס ועשרים רחפו ושלישים
אמה קומתו והאולם על פני הכר
הבית עשרים אמה ארסו על פני
רחב הבית ישר באמה רחבו על פני
הבית וייצג לבית חלונות שקפים אטומים
ויבן על קיר הבית יצג סביב את קירות
הבית סביב להיכל ולדבר וייצג עליונות
סביב היצג והתחתנה חמיש באמה
רחבה והתיכנה שש באמה רחבה
והשלישית שבע באמה רחבה כי
מנצחות על הבית סביב חוץ לבית
אחת בקירות הבית והבית בהבנתו
אבן שלמה מסין נבנה ומקבורת
והצדן כל בלי נזול לא נשמינ בבית
בהבנתו פתח הצל והתיכנה אל
כתף הבית הימנית וכלולים יצלו על
התיכנה ומן התיכנה אל השלישים
ויבן את הבית ויכלהו
ויספן את הבית גבים וישרדת בארזים
ויבן את היצג על כל הבית חמיש אפוא
קומתו ויאחז את הבית בניצני ארזים
ויהי דבר יהוה אל שלמה
לאמר הבית הזה אשר אתה בנה אם
הלך בחקתי ואת מיטפתי תצטרך
וישמרת את כל מצותי ללכת בהם

והקמת את דברי אתך אישר דברתי
 אל הוד אבך: וישכנת בתוך בני ישראל
 ולא אינב את עמי ישראל:
 ויבן שלמה את הבית
 ויכלהו: ויבן את קירות הבית מביתיה
 בני צות ארזים מקרקיעה בית עד
 קירות הספן צפה יצן מבית וינב את
 קרקיעה בית בני צות ברזים: ויבן
 את יצרים אמה מירכת הבית בני צות
 ארזים סן הקרקיע עד הקירות ויבן לו
 מבית לדביר לקדיש הקרשים: וארבע
 באמה היה הבית הוא ההיכל לפני:
 וארז אל הבית פעמה מקלעת פקיעים
 ופטורי יצים הכל ארז אין אבן נראה:
 ודביר בתוך הבית מפעמה הכן לתרן
 יטס את ארון ברית יהוה: ולפני הדביר
 עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים
 אמה קומתו: ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח
 ארז: וינב שלמה את הבית מפעמה
 זהב סגור ויצבד ברתיקות זהב לפני
 הדביר ויצפהו זהב: ואת כל הבית
 יצפה זהב עד תסכל הבית וכל המזבח
 אשר לדביר יצפה זהב: ויצש דביר
 יטע כרבים יצעי שמן עשר אמות
 קומתו: וחמיש אמות כנף הכרוכ
 האחת וחמיש אמות כנף הכרוכ
 הישנית יצטר אמות מקצות כנפיו
 ויע קצות כנפיו: ועישר באמה הכרוב
 הישני מדה אחת וקצב אחד ליטע
 הכרבים: קומת הכרוב האחד יצטר
 באמה וכן הכרוב השני: ויתן את

הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו
 את כנפי הכרבים ותנב כנף האחד
 בקיר וכנף הכרוב השני ננעת בקיר
 השני וכנפיהם אל תוך הבית ננעת
 כנף אל כנף: וינב את הכרובים זהב:
 ואת כל קירות הבית מסבכל עפתו
 מקלעות כרובים ותמרת ופטורי
 יצים מלפנים ולחצון: ואת קרקיע
 הבית יצפה זהב לפעמה ולחצון: ואת
 פתח הדביר יצשה דלתות יצני שמן
 האיל מוזות חמישית: ושת דלתות
 יצני שמן וקלעי עליהם מקלעות
 כרבים ותמרת ופטורי יצים וצפה
 זהב וירד על הכרבים ועל התמרות
 את הזהב וכן יצשה לפתח ההיכל
 מוזות יצני שמן מאת רביעית וישת
 דלתות יצני כרובים שני עליהם
 הדלת האחת גלילים ושני קלעים
 הדלת השנית גלילים וקלעי כרובים
 ותמרות ופטורי יצים וצפה זהב
 ניישר על המחקה: ויבן את החיצר
 הפנימי שלשה טורי מית וטור ברית
 ארזים בשנה הרביעית יסד בית יהוה
 בירח זהב: ובשנה האחת יצשה ברח
 בול הוא החדש השמיני בלה הבית
 לכל דבריו: וכל משפטו וינעו ושני יטעו
 ואת ביתו בנה שלמה שלישי יצשה שנה
 ויכל את כל ביתו: ויבן את בית יצרה לבנון
 מאה אמה ארכו וחמישים אמה רחבו
 ושלשים אמה קומתו: על ארבעה טורי
 יצמוד: ארזים ובריתות ארזים על היצמדים:

וספן בארז ממעל על הצלעו
 אשר על העמודים ארבעים וחמשה
 חמשה עשר הטור ויטקפים שלשה
 טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים
 וכל הפתחים והמזוזות רביעים שקף
 ומל מחזה אל מחזה שלש פעמים
 ואת אולם העמודים יעשה חמישים
 אמה ארכו ושלשים אמה רחבו
 ואולם על פניהם ויעמודים ועב על
 פניהם ואולם הנסא אשר ישפך
 שם אלם המישפט יעשה וספן בארז
 מהקרקע עד הקרקע וביתו אשר
 ישכשם היער האחרת מבית לאולם
 כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת
 פרועה אשר לקח שלמה כאולם
 הזה כל אלה אבנים יקרות כמדות
 גיית מצרות במערה מבית ומחוזן
 וממסד עד הטפחות ומחוזן עד
 החצר הגדולה ומיסד אבנים יקרות
 אבנים גדולות אבני עישר אמורת
 ואבני שמנה אמות ומלמיעלה
 אבנים יקרות כמדות גיית וארז וחצר
 הגדולה סביב שלשה טורים גזית
 וטור כרתת ארזים ולחצר בית הזה
 הפנימית ולאום הבית
 וישלח המלך שלמה ויקח
 את חידם מצר: בן אשה אלמנה הוא
 ממשנה נפתלי ואביו איש ער חדש
 נחשת וימלא את החכמה וארז
 התבונה ואת הדינת לעשות כל
 מלאכה כנחשתו יבא אל המלך

שלמה ויעש את כל מלאכתו ויעש
 את שני העמודים נחשת שמנה
 עשרה אמה קומת העמוד האחד
 וחוט שתיים עשרה אמה יסב את
 העמוד השני וישתי כרות יעשה
 לתת על ראשי העמודים מצק
 נחשת חמש אמות קומת הכתרת
 האחת וחמיש אמות קומת הכתרת
 השנית: שגלים מעשה שכבר
 גדלים מעשה ירשרת לתרת
 אשר על ראש העמודים שביעה
 לתרת האחת ושביעה לתרת
 השנית ויעש את העמודים ושני
 טורים סביב על השבבה האחת למות
 את הכתרת אשר על ראש הרמנס
 וכן עשה לתרת השנית וכתרת
 אשר על ראש העמודים מעשה
 שושן כאולם ארבע אמות וכתרת
 על שני העמודים גם ממעל מליצת
 הכטן אשר ליצור שככה והרמנס
 מאתים טרים סביב על הכתרת השנית
 ויקם את העמודים לאום ההיכל ויקם
 את העמוד הימני ויקרא את שמו יבן
 ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את
 שמו בצן: ויעל ראש העמודים מעשה
 שושן ותתם מלאכת העמודים:
 ויעש את הים מוצק עשר
 באמה משפתו עד שפתו ועל סביב
 וחמיש באמה קומתו וקוה שלשים
 באמה יסב אתו סביב: ופקיעים מתחת
 לשפתו סביב סבבים אתו יעשר באמה

וישלח המלך שלמה ויקח את חידם מצר: בן אשה אלמנה הוא ממשנה נפתלי ואביו איש ער חדש נחשת וימלא את החכמה וארז התבונה ואת הדינת לעשות כל מלאכה כנחשתו יבא אל המלך

מקפים את הים סביב שני טורים
 הפקעים יעקים מיינקתו: יצמד על
 יטע יצטרנקר שליטה פנים יטפנה
 ויטליטה פנים יכה ויטליטה פנים
 ננכה ויטליטה פנים נזרחה והים
 יעליהם מלי צלה וכל אחריהם כיתה:
 וינבז טפח ושפתו כמי עשה שפרת
 כוס פרה שויטן אלפים בת יביל:
 ויינש את המכנות יצטר
 נחשת ארבע נאמה ארך המכונה
 האחת וארבע נאמה רחבה ויטליט
 באמה קומתה: וזה מעשה המכונה
 מסגרת להם ומסגרת כזן השלבים:
 ועל המסגרות אשר בין השלבים
 אריות בקר ונרובים ועל השלבים
 כזן ממיעל ומתחת לאריות ולבקר ליות
 מי עשה מורד: וארבעה אופני נחשת
 למכונה האחת וסרני נחשת וארבע
 פינמתי וכתפת להם מתחת לכיר
 הכתפת ינקת מי צר איש ליות:
 ופיה ומכית לכתרת ומיעלה באמה
 ופיה ועל מי עשה כן אמה וחיני האמה
 וגם על פיה מקלעות ומסגרת להם
 מרביעות לא עגלות: וארבעה אופנים
 למתחת למסגרות וידות האופנים
 במכונה וקומת האופן האחד אמה
 וחיני האמה: ומעשה האופנים
 כמי עשה אופן המרכבה ידותם ונבזת
 וחשקיהם וחשקיהם הכל מוצק:
 וארבע כתפות אל ארבע פנות המכונה
 האחת מן המכונה כתפיה: ובראש

המכונה חני האמה קומה יעל סנב
 ועל ראש המכונה ידתי ומסגרתיה
 כמכונה: ויפתח על הלחת ידתי ועל
 ומסגרתיה טרכים אריות ותמרת
 כמי ער איש וליה סכבי: ואת יעשה
 את יצטר המכנות מוצק אחד
 מרה אחת קצב אחד לכל העו:
 ויעש יצטר הכירות
 נחשת ארבעים נת יכיל הכיר האחו
 ארבע נאמה הכיר האחד כיר אחד
 על המכונה האחת לעשר המכנות:
 ויתן את המכנות חמיש על כתף הכות
 מימין וחמיש על כתף הכית מי שמאל
 ואת חיס עתו נכתף הכית הימנית
 קדמה ממול נבז:
 ויעש חירום את הכירות ואת היעני
 ואת המזוקות ויכל חירום ליצטר
 את כל הכל אמה אשר עשה למלך
 שלמה בית יהוה: ועמדים שנים
 ונלת הכתרת אשר על ראש
 העמודים שתיים והישבנות שתיים
 לכסות את שתי נלות הכתרת אשר
 יעל ראש העמודים: ואת הרמנס ארבע
 מאות לישתי השככות שני טורים
 רכובים לישככה האחת לכסות את שתי
 נלות הכתרת אשר על פני העמודים ואת
 המכונת עשר ואת הכירת עשרה על
 המכנות: ואת הים האחד ואת הכיר שני
 עשר תחת הים ואת הכיר ואת היעני
 ואת המזוקות ואת כל המליכה האהל אשר עשו
 חירום למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרס:

בגנר תירדן יעקם המלך במיענה
 האדמה בין ספות וכין ערתן וינר
 שלמה את כל הכלים מרב כאד מאו
 לא נחקר מי שקל העושהו ויעיש
 שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה
 את מזבח הזהב ואת השלחן אשר
 עליו להספנים זהב ואת המנרות
 חמש מימין וחמש משמאל לפני
 הדביר וזה סנור והפרח והנרות
 והמלקחים וזהב וזה ספות והמזמרות
 והמזרקות והנפיות והמחפות וזהב
 סנור והפתות לדלתות הבית הפנים
 לקדש הקדשים לדלת הבית להיכל
 זהב ותשלם כל המלאכה
 אשר יעשה המלך שלמה בית יהוה
 ויבא שלמה את קדש ידוד אביו את
 הנסף ואת הזהב ואת הכלים נרען
 באיערות בית יהוה
 אזיקהל שלמה את זקני
 ישראל ואת כל ראשי המטות ונשיא
 האטות לבני ישראל אל המלך שלמה
 ידו שלם להיעלות את ארון ברית
 יהוה מינידוד היא ציון ויקהל
 אל המלך שלמה כל איש ישראל
 ברח האיתנים בחנה הוא החדש
 היטבי ציון ויבאו כל זקני ישראל
 וייטאו הנהנים את הארון ויעלו
 את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת
 כל נלי הקדש אשר באהלו ויעלו את
 הכהנים והלוים והמלך שלמה וכל
 יעדת ישראל הנועדים עליו ארעו

לפני הארון מזבחים יאן ובקר אשר
 לא יספרו ולא ימנו מרב ויביאו הפהעט
 את ארון ברית יהוה אל מקומו אל
 דביר הבית אל קדש הקדשים אל
 תחת כנפי הכרובים וכי הכרובים פרשו
 כנפים אל מקום הארון ויסנו הכרובים
 יעל הארון ויעל ברזל מלמיעלה ויארנו
 הכרובים ויראו ראשי הכרובים מן הקדש
 יעל לפני הדביר ולא יראו החוץ ויהיו
 יסם עד היום הזה ואין בארון רק שני
 לחת האכנים אשר העל שם משה
 נחרב אשר פרת יהוה עמבני ישראל
 כיצאתם מארץ מצרים ויהי כיצאת
 הכהנים מן הקדש והענין מלא את
 בית יהוה ולא יכלו הכהנים לעמד
 לשרת מפני הענין כי מלא כבוד יהוה
 את בית יהוה אז אמר
 שלמה יהוה אמר לשכן כיצרפל יבנה
 בנתי בית זבל לך מכן לשבתך עלמיני
 ויסבה המלך את פניו ויכרך את כל קהל
 ישראל וכל קהל ישראל עמד ויאמר
 ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר
 בפיו את דוד אבי ויבדו מלא לאמר
 מן היום אשר הוצאת את צמי את
 ישראל מי מצרים לא נחרתי
 כיציר מפל שבטי ישראל לבנות בית
 להיות שמי שם ואבחר ברוך להיות
 על צמי ישראל ויהי עם לבב דוד
 אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי
 ישראל ויאמר יהוה אל דוד אביינן
 אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי

ויבאו כל זקני ישראל ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל נלי הקדש אשר באהלו ויעלו את הכהנים והלוים והמלך שלמה וכל יעדת ישראל הנועדים עליו ארעו

ויבאו כל זקני ישראל ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל נלי הקדש אשר באהלו ויעלו את הכהנים והלוים והמלך שלמה וכל יעדת ישראל הנועדים עליו ארעו

הטנית כיהיה עס לבנד: דק אתה לא
תכנה הבית כי אסכנד הינא מחל צד
הוא יכנה הבית לישמי ויקם יהוה את
דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי
ואשכני על כסא ישראל נא אשר דבר
יהוה ואכנה הבית לישם יהוה אלהי
ישראל: ואישם שם מקום לארון אשר
שם טרית יהוה אשר כרת עם אברהם
בהוציא אותם מארץ מצרים:
ויצמד שלמה לפני מונח
יהוה עד כל קהל ישראל ויפרשנפו
השמים ויאמר יהוה אלהי ישראל
אין כמוך אלהים בשמים מכי צלוע
הארץ מתחת שמרה נרית והחסד
ליצנריך ההלכס לפניך ככל לבם:
אשר שמרת לי צנריך דוד אבי את
אשר דברת לו ותבר כפוך וכידך
כלאת כיוס הזה ויצתה יהוה אלהי
ישראל שמו לי צנריך דוד אבי את
אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש לפני ישכני על כסא ישראל
דק אבי שמרו בנך את דרכם ללכת
לפני כאשר הלכת לפני: ויצתה אלהי
ישראל יאמן נא דברך אשר דברת
לי צנריך דוד אבי: כי האמנם ישכ
אלהים על הארץ הנה השמים וישמי
השמים לא יכלך אף כי הבית הזה
אשר בנית: ופנית אל תפלת צנריך
ואל תחנתו יהוה אלהי לישמי על
הרעה ואל תפלה אשר יצנריך בתפל
לפניך היום: להיות יצנריך פתחת אל

הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר
אמרת יהיה ישיב לישמי אל
התפלה אשר תפלי צנריך אל
המקום הזה: וישכני על אל תחנת
יצנריך ויצמד ישראל אשר תפלו
אל המקום הזה ואתה תישמי על
מקום שבתך אל השמים וישכני על
וסלחת: את אשר יחטא איש לדיעהו
ונשאנו אלהי האלה ונבא אלה לפני
מונחך בכת הזה: ואתה תישמי על
השמים וישכני על שפטת את צנריך
להרשיע צרשיו לתת דרכו כראשו
ולהצדיק צדיק לתת לו כעדרקתו:
בהנף צנריך ישראל
לפני אויב אשר יחטא לך וישבו
אליך והודו את שמך והתפלו
והתחננו אליך בבית הזה: ואתה
תשמיע השמים וסלחת לחטאת
עמך ישראל והשנתם אל האדמה
אשר נתת לאבותם:
בהעצר שמים ולא יהיה מטר כי
יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך ומחטאתם ישובו
כי תענם: ואתה תשמיע השמים
וסלחת לחטאת צנריך וצנריך ישראל
כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו
בה ונתתה מטר על ארצך אשר
נתתה לעמך לעהלה: רינב
כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שרפון
ידקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו
איבו בארץ שיעריו כל נגע כל מחלה:

לפני

כל תפלה כל תחנון אשר תהיה לכל
 האדם לכל יצמך ישראל אשר ידעון
 איש נניע לכנו ופריש כפואל הכרת
 הזה וזאתה תשמיע השמים ככון
 שבתך וסלחת זיגשית ונתת לאיש
 ככל דרכיו אשר תדין את לבנו כי
 אתה ידעת לטרך את לבנו כל
 האדם: למיען יראוך כל הימים אשר
 הסחיים על פני האדמה אשר נתתה
 לאבותינו וגם אל הנכרי אשר לא
 כי יצמך ישראל הוא וכא מארין וחוקו
 למיען שטנד: כי ישמיעון את שמך
 הגדול ואת יך החוקה ודריען
 הנטויה וכא והתפלל אל הבית הזה:
 אתה תשמיע השמים ככון שטנד
 ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי
 למיען ידעון כל יצי הארץ את שמך
 ליראה אתך כי יצמך ישראל ולדעת
 כי שמך נקרא על הבית הזה אשר
 בנית: כי יצא עמך
 למלחמה על אינו בדרך אשר תשלח
 והתפללו אל יהוה דרך היצר אשר
 בחרת כה והכית אשר בנית לשמך:
 ושמיעת השמים את תפלתם ואת
 תחנונם ועשית משפטם: כי יחטאו
 לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת
 כס ונתתם לפני אויב ושטם שבהם
 אל ארץ האויב רחוקה או קרובה:
 והיטיב אל לבם בארץ אשר נשט
 ישם ושבו והתחנון אליך בארץ
 שבהם לאמר חטאנו והיעינו

רשענו ושבו אליך בכל לבבם ונבל
 נפשם בארץ איביהם אשר שבו
 אתם והתפללו אליך דרך ארצם
 אשר נתתה לאבותם היצר אשר
 בחרת והכית אשר בנית לשמך:
 ויטניעת השמים ככון שבתך את
 תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם:
 וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל
 פשיעהם אשר פשיעו בך ונתתם
 לרחמים לפני שביהם ורחמכם: כי
 עמך ועחלתך הם אשר הוינאר
 ממערים מתוך כור הנדול: להיות
 יעניך פתחת אל תחנות עבדך ואל
 תחנות עמך ישראל לשמיען אליהם
 בכל קראם אליך: כי אתה הכדלתם
 לך לעולה מכל יצמי הארץ כאשר
 דברת ביד משה עבדך בהוינארך
 את אבותינו ממערים אדני יהוה:
 והיבבלות שלמד
 להתפלל אל יהוה את כל התפילה
 והתחנה הזאת קם מלפני מזבח
 יהוה מכריע על ברכיו וכפיו פרשות
 השמים: וייצמד ויכרך את כל קהל
 ישראל קול גדול לאמר: ברוך יהוה
 אשר נתן מנוחה ליצמו ישראל ככל
 אשר דבר לאנפל דבר אחד מכל
 דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו:
 יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה
 עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו:
 להטות לבבנו אליו וללכת בכל דרכיו
 ולישמר מצותיו וחקיו ומשפטיו

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ושמיעת השמים את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם: כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת כס ונתתם לפני אויב ושטם שבהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה: והיטיב אל לבם בארץ אשר נשט ישם ושבו והתחנון אליך בארץ שבהם לאמר חטאנו והיעינו

אשר עשה את אבותינו ויהי דברי
 אלה אשר התחננתי לפני יהוה
 קרבים אל יהוה אלהינו זמם ולילה
 לעשות טשפת עבדו ומשפט עמו
 ישראל דבר יום ביומו: למי ערערת
 כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים
 אין עוד: והיה לבנכם שלם עם
 יהוה אלהינו ללכת מחקיו ולשמר
 מצותיו כיום הזה: והמלך וכל
 ישראל עמו זכרים זכה לפני יהוה:
 וזבח שלמה את זבח השלמים
 אשר זבח ליהוה בקר עזרים ושנים
 אלה וצאן מאה ועשרים אלה
 ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני
 ישראל: ביום ההוא קדש המלך
 את תוך החצר אשר לפני בית יהוה
 כי עשה שם אתה עולה ואת המנחה
 ואת חלבי השלמים כי מזבח העושה
 אשר לפני יהוה קטן מהכיל את
 העולה ואת המנחה ואת חלבי
 השלמים: וייצג שלמה בעת ההוא
 אתה חג וכל ישראל עמו קהל גדול
 מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני
 יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת
 ימים ארבעה עשר יום: ביום השמיעי
 שלח את העם ויכרכו את המלך
 וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב
 על כל הטובה אשר עשה יהוה
 לדוד עבדו ולישראל עמו: והיו
 ככלות שלמה לבנות את בית יהוה
 ואת בית המלך ואת כל השכך

שלמה אשר חפץ לעשות:
 וירא יהוה אל שלמה
 שנת כאשר נראה אליו בנבעון:
 ויאמר יהוה אליו שמעתי את
 תפלתך ואת תחנונתך אשר התחננתו
 לפני הקדושת את הבית הזה אשר
 בנתה לישוס שמי שם עד עולם
 והיו עיני ולבי שם כל הימים ואתה
 אסתך לפני כאשר חלך דוד
 אביך פתם לבנו בישראל לעשות
 ככל אשר צויתך חקי ומשפטי
 תשמר: והקמתי את כסא ממלכתך
 על ישראל ליעלם כאשר דברתי
 על דוד אביך לאמר לא יכרת לך
 איש מעל כסא ישראל: אם ישוב
 תשבון אתם ובנכם מאחרי ולא
 תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי
 לפניכם והלכתם וינכרתם אלהים
 אחרים והשתחוויתם להם: והנחתי
 את ישראל מעל פני האדמה אשר
 נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי
 לישמי אשלח מעל פני והיה ישראל
 למשל ולשננה בכל העמים: והבית
 הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם
 ושרק ואמרו על מה עשה יהוה
 ככה לארץ הזאת ולבית הזה:
 ואמרו על אשר עונו את יהוה
 אלהיהם אשר הוציא את אבותם
 מארץ מצרים ויחזקו באלהים
 אחרים וישתחו להם ויעבדם על כן
 הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת

וישמעו וישמעו וישמעו וישמעו וישמעו וישמעו וישמעו וישמעו וישמעו וישמעו

ויהי מקנה צירים
 שנה אשר בנה שלמה את שניהם
 את בית יהוה ואת בית המלך: חירם
 מלך צור נשא את שלמה בני צור אחיו
 ובעני כרושים וכוהן לכל חפצו אז
 יתן המלך שלמה לחירם צירים
 יצור בארץ הגליל: ויצא חירם מער
 לדאות את היצרים אשר נתן לו
 שלמה ולא יטחו בני צור: ויאמר
 היצרים האלה אשר נתת לי אחי
 ויקרא להם ארין ככל עיר היום הזה:
 וישלח חירם למלך מאה
 ויצירים כנר זהב: וזה דבר המסאש
 היצרים המלך שלמה לכנות את בית
 יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת
 חומת ירושלים ואת חצר ואת מערו
 ואת גור: פריצה מלך מצרים יצרה
 וילכד את גור וישרפה באש ואת
 הכניני הייטב בני צור ויתנה שלחם
 לבתו אשת שלמה: ויבן שלמה את
 גור ואת בית חרון תחתון: ואת כנילת
 ואת תמרב מדבר בארין: ואת כל
 עיר המסכנות אשר היו לישלמה
 ואת עיר הרכב ואת עיר הפרישים
 ואת חטיק שלמה אשר חישק לנות
 ברושים ובלבנון וכל ארץ כמישלתו:
 כל היצרים העותר מן האמרי החרני
 והפרזי החוי והיבסי אשר לא מכנ
 ישראל המה: ובעתם אשר נותרו
 אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני
 ישראל להחרימם ויצלב שלמה

למסע צד יעד היום הזה: ומבני ישראל
 לא נתן שלמה יצד כיהם אנשי ה
 המלחמה ויצדו וישרו ויטלישו:
 וישרי רכבו ופרישו:
 אלה ישראל הנעבים אשר יל המלאכה
 לישלמה חמישים וחמשים מאות הודים
 בנים היצרים כמלאכה: אך בתפריצה
 יצלתה מיציר דוד אל ביתה אשר בנה
 לה אז בנה את המלוא: והיצלה שלמה
 יטליש פצמים בשנה יצלות וישלמים
 יצל הכובח אשר בנה ליהוה והקטר
 אתו אשר לפני יהוה ויטליש את הכניני:
 ואני יצטה המלך שלמה בני צור וצור
 אשר את אלות יצל שפת יסוף בארין
 אדום: ויטליש חירם באני את יצדו
 אנשי אניות יצדו הים יצב יצדו שלמה:
 ויבאו אופירה ויקחו מיטם זהב ארבי
 מאות ויצירים כנר ויבאו אל המלך
 שלמה: ומלכת שבא
 שמיצת את שמי צלמה לישלמה
 ותבא לנכחו בחידות: ותבא ירושלים
 בחיל כסד מאד נמלים נטאים בשמים
 וזה ברב מאד ואכן יקרה ותבא אל
 יצלמה והדבר אליו את כל אשר
 היה יצב לבנה: ויצד לה שלמה ארת
 כל דבריה לא היה דבר נעלים מן המלך
 אשר לא הציד לה: ותרא מלכת שבא
 את כל חכמת שלמה והבית אשר
 בנה: ומאכל יצלחנו ומויטב יצדו
 וניצמד מישרתו ומלבישיהם וניצקו
 ויצלתו אשר יצלה בית יהוה ולא היה

ואת כל עיר המצודה ואת כל עיר המבוצה ואת כל עיר המצודה ואת כל עיר המבוצה

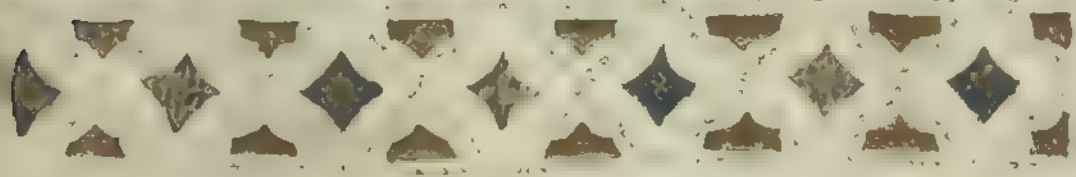
יג
יג

כה ינוד רוחו ותאמר אל המלך אמת
היה הדבר אשר שמיעתי בארצו
דברך ועל חכמתך ולא האמנתי
לדברים יעד אשר נאיתי ותראיעה
יעני והנה לאהנה לי החצי הוספת
חכמה וטוב אל השכויצה אשר
שמיעתי: אשר אנישך אשר ינוד
אלה הנמדים לפניך תמיד השמיעני
את חכמתך יהי יהוה אלהיך ברוך
אשר חפצך בך לתתך על כסא ישראל
באהבת יהוה את ישראל לעולם
וישימך למלך ליצטות מיטפט ועוקה
ותתן למלך מאה ויצטרם נכר זהב
ובשמים הרבה מאד ואכן יקרה לא
באכזריות ההוא ינוד לרצא אשר נתנה
מלכת שבא למלך שלמה: ונס אנכי
חירם אשר נשא זהב מאופיר הבנה
מאופיר יעני אלמנס הרבה מאד ואכן
יקרה: ויעני המלך את יעני האלמנס
מסיע לבית יהוה ולבית המלך וכערות
ונבלים לישרים לא באכן יעני אלמנס
ולא נראה יעד היום הזה: והמלך שלמה
נתן למלכת שבא את כל חפעה אשר
שאלה מלכר אשר נתן להכיד המלך
שלמה ותתן ותלך לארצה היא ויעבדה
ויהי משקל הזהב אשר
בא ילניה בשנה אחת ישיט מאות
ישיס וישיט נכר זהב: וכך מאנשי
התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי
היערב ופחות הארץ:
ויעני המלך שלמה מאתכם

והנה לאהנה לי החצי הוספת חכמה וטוב אל השכויצה אשר שמיעתי: אשר אנישך אשר ינוד אלה הנמדים לפניך תמיד השמיעני את חכמתך יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפצך בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעולם וישימך למלך ליצטות מיטפט ועוקה ותתן למלך מאה ויצטרם נכר זהב ובשמים הרבה מאד ואכן יקרה לא באכזריות ההוא ינוד לרצא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: ונס אנכי חירם אשר נשא זהב מאופיר הבנה מאופיר יעני אלמנס הרבה מאד ואכן יקרה: ויעני המלך את יעני האלמנס מסיע לבית יהוה ולבית המלך וכערות ונבלים לישרים לא באכן יעני אלמנס ולא נראה יעד היום הזה: והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפעה אשר שאלה מלכר אשר נתן להכיד המלך שלמה ותתן ותלך לארצה היא ויעבדה ויהי משקל הזהב אשר בא ילניה בשנה אחת ישיט מאות ישיס וישיט נכר זהב: וכך מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי היערב ופחות הארץ: ויעני המלך שלמה מאתכם

יענה זהב שחוט ישיט מאות זהב
יענה יעל היענה האחת: וישליט
מאות מננים זהב שחוט שלישות
מננס זהב יענה יעל המנן האחרת
ויתנס המלך בית יער הלכנון ויעניש
המלך כסא יען גדול ויענהו זהב
מופן ישיט מיעלות לכסה וראשי יעול
לכסה מאחריו וידת מזה ומזה אל
מקום הטבת ושנים אריות יעמדים
אצל הידות וישעני יער ארזים יעמדי
ישם יעל ישיט המיעלות מזה ומזה לא
יעשה כן לכל ממלכות: וכל כלי
משקה המלך שלמה זהב וכל כלי
בית יער הלכנון זהב כסא יען כסף לא
נחשב בנימי שלמה למאומה: וכי אני
הרשיט למלך בים יעם אני חירם אחת
לשליט יענס תנא אני תרשיט ששאת
זהב וכסף יענה בים וקמים ותכיים:
ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ
ליעטר ולחכמה: וכל הארץ מקמיש
את פני שלמה לשמיע את חכמתו
אשר נתן אלהים לבנו: והמה מנאים
איש מעתה כל כסף וכל זהב
וישלמות וניסק ובשמים כוסים ופורדים
דבר שנה בשנה:
ויאסף שלמה הרכבו פרישים ויהי לו
אלף וארבע מאות רכב ושנים יעטר
אלף פרישים וינחם בערי הרכב ויעם
המלך בירושלים: ויתן המלך את
הכסף בירושלים כאבניס ואת הארזים
נתן כשקמים אשר בישפלה לרב:

ומינא הסוסים אשר לשלמה
ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו
מקוה במחיר ותצלה ותצא מתוכה
ממצרים בשיט מאות כסף וסוס
סזמשים ונאפה וכן לכל מלכי חתם
ולמלכי ארם בדם יצאו
והמלך שלמה אהב נשים נטריות
רבות ואת נטר פריצה מואכיות עבדת
אדמית צדנת חתית: מן הנשים אשר
אמר יהוה אל בני ישראל לא תכאו
בהם והם לא יכאו בכם אכן יטו את
לככם אחרי אלהיהם בהם רבך
שלמה לאהבה ויהי לנשים
ישרות שבינכאות ופלגשים שליט
כאות ויטו נשיו את לבנו ויהי ליעת
וקנת שלמה נשיו הטו את לבנו ו
אחרי אלהים אחרים ולא היה לכב
שלם ינם יהוה אלהיו כלב דויד
אביו וילך שלמה אחרי עשתרת
אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ
עמנים ויעש שלמה הרע כי בני
יהוה ולא מלא אחרי יהוה טרוד אביו
אזיכנה שלמה במה
לכמוש שקץ מואכ כהר אשר על
פני ירושלים ולכלד שקץ בני צמון
וכן יצעה לכל נשיו הנטריות מקטיוח
וכזבחות לאלהיהן ויתאנף יהוה
בשלמה כינטה לבנו כינס יהוה
אלהי ישראל הנראה אליו פנימים
ועוה אליו על הדבר הזה לבלתי למת
אחרי אלהים אחרים ולא שמר

את אשר יעוה יהוה:
ויאמר יהוה לשלמה יען אשר
היתה זאת יעמך ולא ישמרת נריתי
וחקתי אשר צויתי יעלך קריע
אקדע את הנמלכה מעלך ונתתה
ליצנוד: אך כימך לא איצטעה למען
דוד אבך מד בנך אקרענה: רק את
כל הממלכה לא אקדע שכט אחד
אתו לנך למינך דוד יצרי ולמען
ירושלם אשר נהרתי:
ויקם יהוה שטן לשלמה את
הדר האדמי מזרין המלך הוה
באדום ויהי נהיות דוד את אדום
ביצלות יואב אשר הצבא לקבר את
החללים ויך כל זכר באדום: כי ששת
חדשים יישכשכ יואב וכל ישראל
עד המית כל זכר באדום: ויכרד
אדד הוא ואנשים אדמיים מצרי
אביו אתו לטא מצרים והדר נער
קטן: ויקמו ממדין ויכאו פארן ויקחו
אנשים יענם מפארן ויכאו מצרים
אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית
ולחם אמר לו וארץ נתן לו וימצא
הדרחן כיצט פרעה מאד ויתן לו
אשה את אחות אשתו אחות תחפנס
הנכרה: ותלד לו אחות תחפנס את
גנת כנו ותגמלה ותחפנס בתוך
בית פרעה ויהי גנת כית פרעה
בתוך בני פרעה: והדר שמע עממרים
כי שכב דוד יעם אמתו וכימת יואב
שר הצבא ויאמר הדר אל פרעה

והמלך שלמה אהב נשים נטריות רבות ואת נטר פריצה מואכיות עבדת אדמית צדנת חתית: מן הנשים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תכאו בהם והם לא יכאו בכם אכן יטו את לככם אחרי אלהיהם בהם רבך שלמה לאהבה ויהי לנשים ישרות שבינכאות ופלגשים שליט כאות ויטו נשיו את לבנו ויהי ליעת וקנת שלמה נשיו הטו את לבנו ו אחרי אלהים אחרים ולא היה לכב שלם ינם יהוה אלהיו כלב דויד אביו וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים ויעש שלמה הרע כי בני יהוה ולא מלא אחרי יהוה טרוד אביו אזיכנה שלמה במה לכמוש שקץ מואכ כהר אשר על פני ירושלים ולכלד שקץ בני צמון וכן יצעה לכל נשיו הנטריות מקטיוח וכזבחות לאלהיהן ויתאנף יהוה בשלמה כינטה לבנו כינס יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פנימים ועוה אליו על הדבר הזה לבלתי למת אחרי אלהים אחרים ולא שמר

וידבר המלך אל איש האלהים נא
 אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת
 ויאמר איש האלהים אל המלך אם
 תתן לי את חצי כיתך לא אבא עמך
 ולא אכל לחם ולא אשתה כוס
 במקום הזה: כי כן צוה אתי בדבר
 יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא
 תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר
 הלכת: וילך בדרך אחר ולא שב
 בדרך אשר באה אל בית אלו
 ונביא אחד וקן יושב בבית
 אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה
 אשר עשה איש האלהים היום כבית
 אל את הדברים אשר דבר אל המלך
 ויספרם לאנכיהם וידבר אלהם אכיהם איזה
 הדרך הלך ויאבכו ואת הדרך אשר הלך אשר
 האלהים אשר בא מיהודה: ויאמר
 אלבנו חכשולי החמור ויחכשו לו
 החמור וירכבו עליו וילך אחרי איש
 האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה
 ויאמר אליו האתה איש האלהים
 אשר באת מיהודה ויאמר אני
 ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל
 לחם: ויאמר לא אוכל לשוב אתך
 ולטא אתך ולא אכל לחם ולא
 אשתה אתך מים במקום הזה: כי
 דבר אל בדבר יהוה לא תאכל לחם
 ולא תשתה שם מים לא תשוב
 ללכת בדרך אשר הלכת: כה ויאמר
 לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אל
 בדבר יהוה לאמר השכחו אתך אל

ביתך ויאכל לחם וישתה מים נחש לו:
 וישב אתו ויאכל לחם בכיתו וישתה
 מים: ויהיה הם יושבים אל השלחן
 ויהי דבר יהוה אל הנביא
 אשר השיבו ויקרא אל איש
 האלהים אשר בא מיהודה לאמר
 כה אמר יהוה יען כמרית פי יהוה
 ולא שמרת את המצוה אשר צוה
 יהוה אלהיך: ותשבנות אכל לחם
 ותשתה מים במקום אשר דבר אלך
 אל תאכל לחם ולא תשתה מים לא
 תבא נבלתך אל קבר אמתך: והיו
 אחרי אכלו לחם ואחרי שתורנו
 ויחכשו לו החמור לנביא אשר
 השיבו וילך וימצאוהו אריה בדרך
 וימיתוהו ותהי נבלתו משלכת בדרך
 והחמור עמד אצלה והאריה עמד
 אצל הנבלה והנה אנשים עמדים
 ויראו את הנבלה משלכת בדרך
 ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו
 וידברו ביצר אשר הנביא הזקן ישב
 כהו וישמע הנביא אשר השיבו מן
 הדרך ויאמר איש האלהים הנה
 אשר מרה את פי יהוה ויתעזו יהוה
 לאריה וישברוהו וימרתו בדבר יהוה
 אשר דבר לו: וידבר אל בניו לאמר
 חכשו לי את החמור ויחכשו וילך
 וימצאו את נבלתו משלכת בדרך
 ורחמור והאריה עמדים אצל
 הנבלה לא אכל האריה הנבלה
 ולא שבר את החמור: וישא הנביא

ויבא אליו ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם וישתה מים במקום הזה: כי דבר אל בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת: כה ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אל בדבר יהוה לאמר השכחו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישתה מים נחש לו: וישב אתו ויאכל לחם בכיתו וישתה מים: ויהיה הם יושבים אל השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כמרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוה יהוה אלהיך: ותשבנות אכל לחם ותשתה מים במקום אשר דבר אלך אל תאכל לחם ולא תשתה מים לא תבא נבלתך אל קבר אמתך: והיו אחרי אכלו לחם ואחרי שתורנו ויחכשו לו החמור לנביא אשר השיבו וילך וימצאוהו אריה בדרך וימיתוהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה והנה אנשים עמדים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו ביצר אשר הנביא הזקן ישב כהו וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האלהים הנה אשר מרה את פי יהוה ויתעזו יהוה לאריה וישברוהו וימרתו בדבר יהוה אשר דבר לו: וידבר אל בניו לאמר חכשו לי את החמור ויחכשו וילך וימצאו את נבלתו משלכת בדרך ורחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה הנבלה ולא שבר את החמור: וישא הנביא

את נבלת אישה אלהים וינחחו אל
החמור וישיכו ויכא אל עיר הנביא
הזקן לספר ולקברו וינח את נבלתו
בקברו ויספדו על זהו אחי ויהי אחרי
קפו אתו ויאמר אל בניו לאמר במות
וקברתם אתי בקבר אשר אישה אלהים
קבורטו איני יצגמתו הנחוח את יצגמתו
כיהיה יהיה הדבר אשר קרא בדבר
יהוה על הנזכח אשר בכת אל ויעל
כל כתי הנמות אשר בעיר שמרון
אחר הדבר הזה לא שב
ירבעם מדרכו חרצה וישב וייצג
מקצות העם טהע כמות החפץ מלא
את ידו ויהי כהע כמות ויהי בדבר הזה
לחטאת בית ירבעם ולהנחיר ולהשמד
מעל פני האדמה
בית ההוא חלה אכיה כן ירבעם ויאמו
ירבעם לאשתו קומי נא והשתתת ולא
ידע כי אתי אשת ירבעם והלכת שלי
הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי
למלך על העם הזה ולקחת בדרך
עשרה לחסונקדים וכקמק דבש
ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לעני
ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך
שלה ותכאמת אחיה ואחיהו לא
יכל לדאות כי קמו יעניו מי שיכו
ויהוה אמר אל אחיהו הנה
אשת ירבעם נאה לדר שדבר מי עמן
אל כעה כיהלה הוא כמה וכמה תדבר
אליה ויהי כנאה והיא מתנברה ויהי
כשמע אחיהו את קול רעליה נארה

כפתח ויאמר נאי אשת ירבעם למה
זה את מתנברה ואנכי שלוח אליך
קשה לבי אמרי לירבעם טה אמר
יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימתן
מתוך העם ואתקן נגד יעל יעמי
ישראל ואקר ינאת הממלכה מבית
דוד ואתנה לך ולא היה כי בער דוד
אשר שמר מצות ואשר הלך אחרי
בכל לבבו ליצגשות רק הישר בעיניו
ותרין ליצגשות מכל אשר הוא לפעך
ותלך ותעשה לך אלהים אחרים
ומסכות להכניעני ואתי השלכת
אחרי עך לכן הנני מכי ארצה אל
בית ירבעם והכרתי לירבעם משתן
כקר עניו ועזוב כי ישראל ובעת
אחרי בית ירבעם נאשר כי ער הגל
יער תמוה המת לירבעם בניו יאכלו
הכלבים והמת כשדה יאכלו יעוף
השמים כי יהוה דבר ואת קומי
לכי לביתך כנאה רגליך היצרה
ונמת הילד וספרו לו כל ישראל
וקברו אותו כזה לבדו כאל ירבעם אל
קבר יען נמצאו דבר טוב אל יהוה
אלהי ישראל בבית ירבעם והקיים
יהוה לומרך יעל ישראל אשר כרת
את בית ירבעם זה היום ומה גם יעתה
והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד
הקעה במי כונעת שאת ישראל מי יעל
האדמה הטובה הזאת אשר ערן
לאבותיהם חרם ינוד לנהר יען אשר
עשו את אשריהם מכעיקים את יהוה

לירבעם ויאמר אל בניו לאמר במות וקברתם אתי בקבר אשר אישה אלהים קבורטו איני יצגמתו הנחוח את יצגמתו כיהיה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על הנזכח אשר בכת אל ויעל כל כתי הנמות אשר בעיר שמרון אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו חרצה וישב וייצג מקצות העם טהע כמות החפץ מלא את ידו ויהי כהע כמות ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהנחיר ולהשמד מעל פני האדמה בית ההוא חלה אכיה כן ירבעם ויאמו ירבעם לאשתו קומי נא והשתתת ולא ידע כי אתי אשת ירבעם והלכת שלי הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה ולקחת בדרך עשרה לחסונקדים וכקמק דבש ואת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לעני ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותכאמת אחיה ואחיהו לא יכל לדאות כי קמו יעניו מי שיכו ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם נאה לדר שדבר מי עמן אל כעה כיהלה הוא כמה וכמה תדבר אליה ויהי כנאה והיא מתנברה ויהי כשמע אחיהו את קול רעליה נארה

ויתן יהוה את ישראל כגלל הטאות
ירבעם אשר חטא ואשר החטיא
את ישראל ותקם אשת ירבעם
ותלך ותבא תרצתה היא בסף הנית
והנער מת ויקברו אתו ויספרו לונל
ישראל סדר יהוה אשר ובר כיד
עברו אחיהו הנביא ויהר דברי ירבעם
אשר נלחם ואשר מלך הנם בתוכים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל
והימים אשר מלך ירבעם עשרים
ושתיים שנה וישכב עם אבתו וימלך
נדבנע תחתיו ורחבעם
בן שלמה מלך יהודה בן ארבעים
ואחת שנה רחבעם במלכו וישל
עשרה מלך בירו שלם העיר אשר
בחר יהוה לישום את שמו שם מכל
שכני ישראל וישם אמו נעמה
העמנית ויעש יהודה הרע ביצני
יהוה ויקנאו אתו מכל אשר יצאו
אתם בחטאתם אשר חטאו ויבנו
גם המה להם נמות ומצבות ואשרים
על כל גבינה נבדה ותחת כל יצר ענין
ונכד שהיה בארץ עשו ככל
התועבת העים אשר הוריש יהוה
מפני בני ישראל ויהי
בשנה החמישית למלך רחבעם
עלה שושק מלך מצרים יצא
ירושלם ויקח את אצרות בית יהוה
ואת אוצרות בית המלך ואת הכל
לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר
עשה שלמה ויעש המלך רחבעם

תחתם מגנני חשת והפקיד על ידי שר
הרצים השמדי בפתח בית המלך
ויהי מדי בא המלך בית יהוה ישאום
הרצים והשוכים אל הארצים ויהר
דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא
המה כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ומלחמה היתה בין
רחבעם ובין ירבעם כל הימים וישכב
רחבעם עם אבתו ויקבר עם אבתו
בציר דוד וישם אמו נעמה היצמנית
וימלך אכיס בגו תחתיו
ובשנת יטמנה יצורה למלך
ירבעם בן נבט מלך אכיס על יהודה
ישלש שנים מלך בירושלם וישם אמו
נעמה בת אכיס ילום וילך ככל הטאות
אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבנו
ישלם עם יהוה אלהיו כלכך דוד אביו
כי למי עזר דוד נתן יהוה אלהיו לו כר
בירושלם להקים את בנו אחריו ולהצמיח
את ירושלם אשר עשה דוד את
הישרבי עני יהוה ולא סר מכל אשר
עשה כל ימי חייו וקבער אור החת
ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם
כל ימי חייו ויהר דברי אכיס וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה
בין אכיס ובין ירבעם וישכב אכיס עם
אבתו ויקברו אתו בציר דוד וימלך
אכסא בגו תחתיו
ובשנת יצורים לירבעם מלך ישראל
מלך אכסא מלך יהודה וארבעים

ויהי מדי בא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשוכים אל הארצים ויהר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים וישכב רחבעם עם אבתו ויקברו אתו בציר דוד וישם אמו נעמה היצמנית וימלך אכיס בגו תחתיו

בשנת שלש לאסא מלך
 יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל
 ישראל בתרעה עשרים וארבע
 שנה ויניש הרע בעני יהוה וילך
 בדרך רבעם וכחטאתו אשר החטיא
 את ישראל ויהי דבר
 יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא
 לאמר ויניש אשר הרימתך מן
 היצר ואתנך נער על עמי ישראל
 ותלך בדרך רבעם ותחטא את
 עמי ישראל להכעסני טחפאתם
 הנני מכניד אחרי בעשא ואחרי
 ביתו ונתתי את ביתך כבית רבעם
 בן נבטו המת לבשא כניד יאכלו
 הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף
 השמים ויתר דברי בעשא ואשר
 עשה ונכורתו הלא הם כתובים על
 ספר דברי הימים למלכי ישראל
 ויטככ בעשא עם אבתו ויקבר
 בתרעה וימלך אלהכנו תחתיו וזנס
 ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה
 היה אל בעשא ואל ביתו על כל
 הרעה אשר יצאה בעני יהוה
 להכעיסו במצאה ידיו להיות נבית
 רבעם ועל אשר הכה אתו
 בשנת עשרים ושש שנה
 לאסא מלך יהודה מלך אלה בן
 בעשא על ישראל בתרעה שנים
 ויקשר עליו יבדו זמרי שרנחצות
 הרנבו הוא בתרעה יתה יטבור
 בית ארצא אשר על הבית בתרעה

ויבא זמרי ויכהו וימיתו בשנת
 עשרים ושבע לאסא מלך יהודה
 וימלך תחתיו ויהי כמלכו כשבתו
 יל כסאו הכה את כל בית בעשא
 לאה שאיר לו משתן בקר ונאלץ
 ורעהו וישמר זמרי את כל בית
 בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל
 בעשא ביד יהוא הנביא אל כל
 חטאות בעשא וחטאת אלה בנו
 אשר חטאו ואשר החטיאו את
 ישראל להכעיס את יהוה אלהי
 ישראל בהכליהם ויתר דברי אלה
 וכל אשר עשה הלא הם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי ישראל
 בשנת עשרים ושבע שנה
 לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת
 ימים בתרעה והינס חנם על צבתו
 אשר לפלשתים וישמין העם
 החנם לאמר קשר זמרי ונס הפה
 את המלך וימלכו כל ישראל את
 עמרי שר צבא על ישראל ביום
 ההוא במחנה וייעלה עמרי וכל
 ישראל עמו מנבתו ויערו יג
 תרעה ויהי כראות זמרי כי נלכה
 היצר ויבא אל ארמון בית המלך
 וישרף עליו את בית מלך באש
 וימת על חטאתו אשר חטא
 לעשות הרע בעני יהוה ללכת
 בדרך רבעם וכחטאתו אשר יצאה
 להחטיא את ישראל ויתר דברי
 זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם

כל המלכות אשר עשה
 זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם

כתובים על ספר דברי הימים למלך
ישראל אזי חלק העם
ישראל לחצי חצי העם היה אחרי
תכנינו צעת להמליכו והחצי אחרי
עמרי ויחזק העם אשר אחרי עמרי
את העם אשר אחרי תכנינו צערת
וימת תכנינו ומלך עמרי

בשנת שלשים ואחת שנה
לאסא מלך יהודה מלך עמרי על
ישראל שנים עשרה שנה נתעז
מלך שיש שנים ויקן את החר שמוון
מאת שמו נכניס כסף וכן את
החר ויקרא את שם החר אשר נה
על שם שמו אדני החר שמוון
ויעשה עמרי הרע בניני יהוה ודיע
מלך אשר לפניו וילך נבל דרך יבנים
כן נכט וכחטאתו אשר החטיא את
ישראל להכניס את יהוה אלהי
ישראל כהבליהם ויתר דברי עמרי
אשר עשה ונכרתו אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל וישב עמרי עם
אנתי ויקטר בשמרון ומלך אחאב
בנותחתיו ואחאב בן

עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים
ושמנה שנה לאסא מלך יהודה
ומלך אחאב בן עמרי על ישראל
בשמרון עשרים ושתים שנה ויעש
אחאב בן עמרי הרע בניני יהוה מפל
אשר לפניו ויהי הנקל לכתו כחטאות
ירבעם בן נכט ויקח אשה את איזבל

נת את בני מלך יבנים וילך ויעזר
את הכניע וישתחו לו ויקם מזבח
לכניע בית הכניע אשר בנה בשמרון
וייניש אחאב את האשרה ויוסף
אחאב לעשות להכניס את יהוה
אלהי ישראל מפל מלכי ישראל
אשר היו לפניו כימיו נה חיא
בית האלי את ידחה נאכיד סנכרו
יסדה וכשני בני עיהו הניב דלתיה
סכר יהוה אשר דבר ביד יהושיע

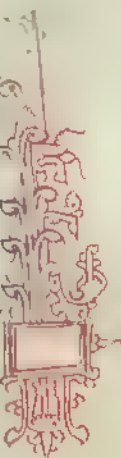
בן נון
ויאמר אליהו התישני מתו שני בני
אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל
אשר עמדת לפניו אם יהיה השנים
האלה טל ומטר כי אם לפי דברי

ויהי דבר יהוה אליו לאמר לך מזה
ופעת לך קדמה ונסתרת בנחל מרת
אשר על פני הירדן ויהיה מהנחל
תשתה ואת הערבים ציית לכלפך
שם וילך ויעש סכר יהוה וילך וישב
בנחל מרת אשר על פני הירדן והערבים
מכאן לולחם וכשר נכרו ולחם וכשר
בערב ומון הנחל ישתחו ויהי מקץ ימים
ויבש הנחל כי לא היה גשם בארץ

ויהי דבר יהוה אליו לאמר קום לך
ערפתה אשר לי צרון וישבת שם הנה
צוית שם אלמנה לכלכלך ויקם וילך
ערפתה ויבא אלפתח החר והנה שם
אישה אלמנה מקיטשת צניס ויקרא אליה
ויאמר קח נא לי מיצטמיס ככלי ואשתה

עמרי מלך ישראל בשנת שלשים
ושמנה שנה לאסא מלך יהודה
ומלך אחאב בן עמרי על ישראל
בשמרון עשרים ושתים שנה ויעש
אחאב בן עמרי הרע בניני יהוה מפל
אשר לפניו ויהי הנקל לכתו כחטאות
ירבעם בן נכט ויקח אשה את איזבל

ויקרא אליהו ויאמר יהוה אלהי
השכנא נפשה לך הוה יעל קרבו
וישמע יהוה מקול אליהו ותשב
נפשה לך יעל קרבו ויהי ויקח אלהו
את הילד וירדהו מן העליה הביתה
ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי
בגד ויהאמר האשה אל אליהו יעתה
זה ידיעת כי איש אלהים אתה ודבר
יהוה בפך אמת:

ויהי ימים ובסודבר יהוה היה
אל אליהו בשנה השלישית לאמר
לך הראה אל אחאב ואתנה מטו
יעל פני האדמה וילך אליהו להראות
אל אחאב והרעב חזק בשמרון
ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על
הבית ויעבדו היה דא את יהוה
מאד ויהי בהכרית איזבל את נביאי
יהוה ויקח עבדיהו מאה נביאים
ויחביאם חמישים איש במיערה
וכלכלם לחם וימים ויאמר אחאב
אל עבדיו לך בארץ אל כל מיני
המים ואל כל העלים אולי נמצא
חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית
מהבהמה ויחלקו להם את הארץ
ליעבד אחאב הילך כדרך אחד
לכדו ויעבדו הילך כדרך אחד לכדו
ויהי עבדיו כדרך והנה אליהו לקראתו
ויערו ויפל על פניו ויאמר האתה
זה אדני אליהו ויאמר לו אנכי אמר
לאדניך הנה אליהו ויאמר מה חטאתי
כי אתה עת את עבדך כד אחאב

ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר
לקחינא לפת לחם כדרך ויהאמר
חי יהוה אלהיך אם יש לי מי עונ
כי אם מלא קמח נטוני עמי שמן
בנפחה והנני מקיטשת ימים ימים
ובאתי וינשיתיהו לי ולבני ואכלנהו
ומתנו ויאמר אליה אליהו אל
תראי באי עשי כדרך אך יעשי
לימים ענה קטנה בראשנה והנצת
ליולך ולבנך תנשי כאחרונה וכיטה
אמר יהוה אלהי ישראל כי הקמח
לא תכלה ויצפחתה שמן לא תחסר
עד יוסתתן יהוה נשם על פני
האדמה ותלך ותנישה כדרך
אליהו ותאכל הוא והיא וביתה
ימים כי הקמח לא מלתהו וצפחת
השמן לא חסר סבר יהוה אשר
דבר בד אליהו:

ויהי אחר הדברים האלה הלה
בן האשה בעלת המית ויהי חליו
חזק מאד עד אשר לא נותרה בו
נשמה וותאמר אליהו מה לי
ולך אישה אלהיך באת אלי להזני
את עוני ולהמית את בני ויאמר
אליהו תני לי את בגד ויקחהו מחיקה
ויעלהו אליה העליה אשר הוא ישב
שם וישכבהו על מטתו ויקרא
אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הנם
על האלמנה אשר אני מתעורר
עמה הרעות להמית את בנהו
ויתמדד על הילד שלש פנים

אמת ויפחת זמנו לא יספיק ויבט רשעים וחסדי לא יאמר לעבד אחר פניו לא אעזב עמך

ישתהו צנים אכיהו האלהים לנו
 אחריו ואם הנעל לכואחריו ולא
 יננו העם אהו דבר ויאמר אליהו
 אל העם אעז נותרת נביא יהוה
 לכדי ונביא הנעל ארבינז מאות
 וחמישים איש ויתנו לנו שנים
 פרים ויבחרו להם הפר האחד ויעתחו
 וישימו על היצנים ואיש לא ישימו
 ואעז אינשה את הפר האחד ונתת
 על היצנים ואיש לא אישים וקראתם
 בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה
 והיה האלהים אשר יענה נא הוא
 האלהים ויעז כל היצנים ויאמרו טוב
 הדבר ויאמר אליהו לנביא הנעל
 טהרו לכם הפר האחד ויעשו ראשונה
 כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם
 ואיש לא ישימו ויקחו את הפר אשר
 נתן להם ויעשו ויקראו בשם הנעל
 מהמקד ועז העזרים לאמר הנעל
 יננו ואין קול ואין יענה ויפסחו יעל
 המזבח אשר יעשה ויהי כעזרים
 ויהל כהם אליהו ויאמר קראו מקול
 גדול כי אלהים הוא כי ישיחו כי ישיג
 לזוכי דרך לו אולי ישן הוא ויקין
 ויקראו מקול גדול ויתגדו כמי שפטם
 נחרבות ונרכחים עזיטפך דם
 עליהם ויהי כינור העזרים
 ויתנבאו יעלילות המנחה ואין
 קול ואין יענה ואין קישבו ויאמר
 אליהו לכל העם נשו אלי וינשוכלהצם
 אליו וירפא את מזבח יהוה ההרס

להמיתנו חיהוה אלהיך אסישני
 וממלכה אשר לא שלח אדני שם
 לבקשך ואמרו אין והשביע את
 המעליכה ואתה הני כילא ימנאכה
 ויעתה אתה אמר לך אמר לאדניך
 הנה אליהו וזה אני אלך מאתך
 ורוח יהוה יישאך על אשר לא אדני
 ובאת להניד לאחאב ולא ימנאך
 והרנני ויענדך ירא את יהוה מעני
 הלא הגד לאדני את אשר ינשידני
 בהרנא וכל את נביא יהוה ואחאב
 מנביאי יהוה מאה איש חמישים ז'
 חמישים איש נמי יענה ואכל כלם לחם
 ומים ויעתה אתה אמר לך אמר
 לאדניך הנה אליהו והרנני
 ויאמר אליהו חיהוה יענה
 אשר יעמדת לפעו כי היוכאראד
 אליו וילך יעבדיהו לקראת אחאב
 ויעז לו וילך אחאב לקראת אליהו
 ויהי נראות אחאב את אליהו ויאמר
 אחאב אליו האתה זה ינני ישראל
 ויאמר לא יעברת את ישראל כי אם
 אתה ובית אכך כי עונכם את מינות
 יהוה ותלך אחרי הבצלים ויעתה
 ישלח קבין אלי את כל ישראל אלהו
 הכרמל ואת נביאי הנעל ארבינז מאות
 וחמישים ונביאי האשרה ארבינז מאות
 אמלי שלחן איזבל וישלח אחאב
 בכל בני ישראל ויקבין את הנביאים
 אלהו הכרמל ויניש אליהו אל כל
 היצנים ויאמר יעז מתי אתם פסחים יעל

ויהי כעזרים
 ויהל כהם אליהו
 ויאמר קראו מקול
 גדול כי אלהים הוא
 כי ישיחו כי ישיג
 לזוכי דרך לו אולי
 ישן הוא ויקין
 ויקראו מקול גדול
 ויתגדו כמי שפטם
 נחרבות ונרכחים
 עזיטפך דם עליהם
 ויהי כינור העזרים
 ויתנבאו יעלילות
 המנחה ואין קול
 ואין יענה ואין קישבו
 ויאמר אליהו לכל
 העם נשו אלי וינשוכלהצם
 אליו וירפא את מזבח
 יהוה ההרס

ויקה אליהו שתים עשרה אנבים
כמספר שבטי בני יעקב אשר היה
דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה
שמך ויבנה את האנבים מוכרז
בשם יהוה וייצטת עלה כבית סאתים
ודע סביב למזבח וייצרך את העצים
וניתח את הפר וישם על היצנים
ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו
על העלה ויעל היצנים ויאמר שבו
וייטנו ויאמר שלישו שלישו וילכו
המים סביב למזבח וגם את התעלה
מלא מים ויהי ביצלות המנחה ויש
אליהו הנביא ויאמר יהוה אלדוד
אברהם יצחק וישראל היום יודיע
כי אתה אלהים בישראל ואני יצרך
וכבריד עשיתי את כל הדברים
האלה ויבני יהוה יצני וידיעו היצנים
הזהב אתה יהוה האלהים ואתה
הסבת את לבם אחרנית ותפל איש
יהוה ותאכל את העלה ואת היצנים
ואת האנבים ואת הצפר ואת המים
אשר סתעלה לחכה וירא כל היצנים
ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא
האלהים יהוה הוא אלהים ויאמר
אליהו להם תפשו את נביאי הכיעל
איש אל ימלט מהם ויתפשו ויוודו
אליהו אל גחל קישון וישחטם שם
ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל
ושתה כי קול המון הנשם ויעלה
אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה
אל ראש הסמל ויגהר ארבעה וישם

פניו כין ברכו ויאמר אל נערו עלה
נא הכט דרך ים ויעל ויבט ויאמר
אין מאומה ויאמר ישב שבע פעמים
ויהי כשבועית ויאמרהנה עב
קטנה ככף איש עלה מים ויאמר
יעלה אמר אל אחאב אסרו ודולא
ייצרכה הנשם ויהי עז פה ויער
כה והשמים התקדרו יצנים ורוח
ויהי נשם עזול וירכב אחאב וילך
יודיע אלהו ויד יהוה
היתה אל אליהו וישנס מתנו וירץ
לפני אחאב וע באכה זרע אלה
ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר
יעשה אליהו ואת כל אשר הדג את
כל הנביאים בחורב ותשלח איזבל
מלאך אל אליהו לאמר כה יעשו
אלהים וכה יספון כי כצת מחר
אשים את נפשך כנפש אחד מהם
וירא ויקס וילך אל נפשו ויבא באר
שבע אשר ליהודה וינח את נערו
שם והוא הלך כמדבר דרך יום
ויבאו וישבת תחת רתם אחת וישאל
את נפשו למות ויאמר רב יתה יהוה
קח נפשי כי לא טוב אנכי מארתי
וישכבו וישן תחת רתם אחר והנה
זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכל
ויבט והנה מראשתי ענת ריצנים
ועפחת מים ויאכל וישת וישכב
וישכב וישכב מלאך יהוה שנית
ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך
הדרך ויקס ויאכל וישתה וילך

Small marginal notes and lines at the bottom of the page, likely containing additional text or commentary.

ויאמרו אליו כל הזקנים וכל היעם
אל תשמע ולא תאנה: ויאמר
למלאכי בן הודד אמרו לאדני המלך
כל אשר שלחה אלי צנרך בראשנה
אינשה והדבר הזה לא אוכל לינשות
וילכו המלאכים וישבהו דבר: ויישלה
אליו בן הודד ויאמר מה יעשון לי
אלהים ומה יוספו אסי טפק עפר
שמרון לשיעלים לכל העם אשר
ברגלי: ויען מלך ישראל ויאמר
דברו אלי יתהלל הנר כמפתחו: ויהי
כששמע את הדבר הזה והוא יתה
הוא והמלכים פסקות ויאמר אל
יצנריו שימו וישימו יעלה יציר: והנה
נביא אחר נגיש אל אחאב מלך
ישראל ויאמר מה אמר יהוה הראית
את כל ההמון הגדול הזה הנע עתנו
ביד היום וידעת כי אני יהוה: ויאמר
אחאב נמי ויאמר מה אמר יהוה
בנצרי שרי המדינות ויאמר מי
יאכר הפלחנה ויאמר אתה: ויפקדו
את מצרי שרי המדינות והיו מאתנו
ישנים ושל ימים ואחריהם פקד את
כל היעם כל בני ישראל שביע
אלפים: וייצאו בנהרים ובן הודד שנה
שכור בסנות הוא והמלכים שליט
וישנים מלך עזר אהו וייצאו נצרי
שרי המדינות בראשנה וישלח
בן הודד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו
מי שמרון: ויאמר אכלי שלום יצאו
תפסוק חיים ואם למלחמה יצאו

חיים תפסוקו: ואלה יצאו מן היציר
נצרי שרי המדינות והחיל אשר
אחריהם: ויכו איש אישו וינכו
אדם וידדפס ישראל וימלט בן הודד
מלך ארם יעל סוס ופרשיים: ויצא
מלך ישראל ויך את הכוס ואת
הרכב והמה כארם מכה גדולה: ויגיש
הנביא אל מלך ישראל ויאמר לוך
התחזק ודי צוראה את אשר תעשה
כי לתשובת הישנה מלך ארם יעלה
יעליך: ויצנריו מלך ארם
אמרו אליו אלהי הרים אלהים יעל
בן חזקו ממנו ואולי כלהם אתם
במי שור אם לא נחזק מהם: ואת
הדבר הזה יעשה הכר המלכים איש
ממקמו וישים פחות תחתיהם: ואתה
תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך
וכוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אותם
במי שור אם לא נחזק מהם וישמע
לקלם וייצנריו:

ויהי לתשובת הישנה ויפקדו בן
הודד את ארם ויעל אפקה למלחמה
יעם ישראל: ובני ישראל התפקדו
וכללו וילכו לקראתם ויחזו בני ישראל
עדם כשני חשפי יעים וארכ מלאו
את הארץ: ויגיש איש האלהים ויאמר
אל מלך ישראל ויאמר מה אמר יהוה
יען אשר אמרו ארם אלהי הרים
יהוה ולא אלהי יעמקים הוא ועתה
את כל ההמון הגדול הזה בידך
וידעתם כי אני יהוה: ויחט אלהנב

אלה שבעת ימים ויהי כיום השביעי
ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את
אדם נאה אלה רגלי ביום אחד וינסו
הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה
יעל עשרים ושבעה אלה איש הנותרים
ובנהד נס ויבא אלה עיר חדר בחדו
ויאמרו אליו עבדו הנה נא שמינו
כי מלכי בית ישראל כמלכי חסד
הם נשימה נא שקים כמתנו וחלים
בראשינו ונבא אל מלך ישראל אולי
יהיה את נפשך ויחירו שקים כמתנו
וחלים בראשיהם ויבאו אל מלך
ישראל ויאמרו עבדך בנהד אמר
תחי נא נפשי ויאמר היערטחי אחי
הוא והאנשים יחשו וימהרו
ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בנהד
ויאמר באו קהנו ויבא אליו בנהד
ויצלהו על המרכבה ויאמר אליו
היערים אשר לקחאני מאת אביך
אשיב וזה צות תשים לך טעישק
כאשר ישם אני בשמרון ואני כנרת
אשלחך וכרת לו ברית וישלחהו
ואיש אחד מבני הנביאים
אמר אל ריחו נדבר יהוה הכני נא
וימאן האיש להכתו ויאמרו יען
אשר לא שמעת מקול יהוה הנך
הולך מאתי והכך הארתי וילך מאעלו
וימנא הוא הארתי ויכהו וימנא איש
אחר ויאמר הכני נא ויכהו האיש
הכהו ויעניו וילך הנביא ויעמד למלך
יעל הדרך ויתחפש באפר יעל יעניו

ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך
ויאמר עבדך יבא בקרב המלחמה
והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר
ישמר את האיש הזה אם הפקד יפקד
והיתה נפשו תחת נפשו או ככר כסף
תשקול ניהי עבדך יצשה העה והעה
והוא אינו ויאמר אליו מלך ישראל
כן משפטך אתה חרצת וימורו ויסר
את האפר מעל יעניו וכר אתו מלך
ישראל כי מהנביאים הוא ויאמר
אליו כה אמר יהוה יען שלחת את
איש חומי מיד והיתה נפשך תחת
נפשו ויעמד תחת עמו וילך מלך
ישראל על ביתו סרו ועף ויבא
ישמרנהו ויהי אחר
הדברים האלה כרם היה לנבות היזרי נא
אשר בירי נאל אצל היכל אחאב מלך
שמרון וידבר אחאב אל נבות לאמר
תעלי את כרמך ויהי לי לנג ירק כי
הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו
כרם טוב ממנו אם טוב כי יענך אתנה
לך כסף מהיר זהו ויאמר נבות אל
אחאב חלילה לי מיהוה מתני את
נחלת אבתי לך ויבא אחאב אל
ביתו כר ויעף יעל הדבר אשר
דבר אליו נבות היזרי נא ויאמר
לא אתן לך את נחלת אבותי
וישכב יעל מטתו ויכס את פניו
ולא אכל לחם ותבא אליו איזבל
אישתו ותדבר אליו מה זר
רוחך כרה ואינך אכל לחם

מקום נחלתו ויהי עבדך יצשה העה והעה ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יבא בקרב המלחמה ויהנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר ישמר את האיש הזה אם הפקד יפקד והיתה נפשו תחת נפשו או ככר כסף תשקול ניהי עבדך יצשה העה והעה והוא אינו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת וימורו ויסר את האפר מעל יעניו וכר אתו מלך ישראל כי מהנביאים הוא ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חומי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ויעמד תחת עמו וילך מלך ישראל על ביתו סרו ועף ויבא ישמרנהו ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היזרי נא אשר בירי נאל אצל היכל אחאב מלך שמרון וידבר אחאב אל נבות לאמר תעלי את כרמך ויהי לי לנג ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב כי יענך אתנה לך כסף מהיר זהו ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתני את נחלת אבתי לך ויבא אחאב אל ביתו כר ויעף יעל הדבר אשר דבר אליו נבות היזרי נא ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותי וישכב יעל מטתו ויכס את פניו ולא אכל לחם ותבא אליו איזבל אישתו ותדבר אליו מה זר רוחך כרה ואינך אכל לחם

ויבין השריץ ויאמר לרכבו הפך ירך
 והוציאני מן המחנה כי החליתי :
 ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך
 היה מצמד במדככה נכה ארס וימת
 כיערבו וינקדס המכה אל חיק הרכב :
 וינכר הרעה נמחנה נבא השמי
 לאמר אייט אל עירו אל ארצו וימת
 המלך ויצא שמרון וקמרו את המלך
 בטכרון וייטטף את הרכב על נרנת
 יטכרון וילקו הכלבים את דמנו והזנות
 רחצו בדבר יהוה אשר דבר : ויהרדברי
 אחאב וכל אשר יעשה ובית הישן אשר
 בנה וכל היצרים אשר בנה הלא הם
 כתובים על ספר דברי הימים לכלי
 ישראל : וייטנכ אחאב גם אנרניו
 וימלך אחזיהו בנו תחתיו :

ויהו' שפטנו אכא מלך

על יהודה בשנת ארכינ לאחאב מלך
 ישראל : יהו' שפטנו של יסו חמיש
 שנה במלכו ויעשרים וחמיש שנה
 מלך בירושלם וישם אמו יעזבה בת
 יסלחיו וילך בכל דרך אכא אכיו לא
 סרמכנו לעשות הישר בניני יהוה :
 אך הנמות לא סרו יצוד העם מזבחים
 ומקמרים בנמותו ויישלים יהו' שפט
 ינכ מלך ישראל : ויהרדברי יהו' שפט
 ונערתו אשר יעשה ואשר נלחם הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים למתי
 יהודה : ויהר הקדש אשר נשאר בני
 אכא אכיו כיערמן הארץ : ומלך אין
 בארוס ענב מלך : יהו' שפט יעשר

ויאמר אינא והיית רוח שקר בעל
 נכאיו ויאמר הפתה ונכ תוכל יצא
 ויעשה כן : ויעתה הנה נתן יהוה רוח
 ישקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר
 יעליך רעה : ויבט עד קיהובן כנענה
 ויטה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי
 זה ינכר רוח יהוה מאת לדבר אותך :
 ויאמר לכה והנך ראה בזכ ההוא
 אשר תנא אחרד בחדר להחכה : ויאמר
 מלך ישראל קח את מיכיהו והישכחו
 אל אמן שרה יציר ואל יאטבון המלך :
 ואמרת כה אמר המלך ישימו את זה
 בית הכלי אוהא אכלהו לחס לחיזומים
 לחין יענכא בשלום : ויאמר מיכיהו
 אכ טוב תשוב בשלום לאדברי יהוה
 בויאמר יסמינו ינמים נלכ :

וייצל מלך ישראל ויהו' שפט
 מלך יהודה ומתגלי צד : ויאמר מלך
 ישראל אל יהו' שפט התחפש ונכא
 במלחמה ואתה לבש נעדיך ויהתחפש
 מלך ישראל וינא במלחמה : ומלך
 ארכ עשה את שרי הרכב אשר לו
 של יסו וישנים לאמר לא תלחמו
 את קטן ואת גדול כי אכ את מלך
 ישראל לבדו : ויהי כראות שרי הונג
 את יהו' שפט והמה אמרו אך מלך
 ישראל הוא ויסרו יעליו להלחם ויזין
 יהו' שפט : ויהי כראות שרי הרכב
 כלא מלך ישראל הוא וישוכו
 מאחריו : ואייט מיטך בקיטת לתמו
 וינה את מלך ישראל כן הדבקים

אניות הרשיש ללכת אפירה לזהב
ולאהלך כי נשברה אניות בנינין נבר
אזאמר אחזיהו בן אהאב אל יהושפט
ילכו יצדי עם יצדיך באניות ולא
אכה יהושפט ויטכב יהושפט עם
אכתיו ויקר עם אכתיו כי צד דור
אכיו וימלך יהורם בנו תחתיו

אחזיהו בן אהאב מלך
ישראל כשמרון בשנת שביע
יצירה ליהושפט מלך יהודה
וימלך על ישראל שנתים

ויצא הרעב בעני יהוה וילך
בדרך אכיו ובדרך אמו ובדרך יובים
בנבט אשר החטי את ישראל
ויצב את הכינל וישתחוה לו ויכעם
את יהוה אלהי ישראל ככל אשר
יצאה אכיו ויפטי צמאני ישראל
אחרי מות אהאב ויפל אחזיהו בעד
השכנה כינליתו אשר בשמרון ויחל
וישלח מלאכים ויאמר אלהים לנו
דרשו בנינל זכוב אלהי יקרון אם
אחיה מחלי זה ומלאך
יהוה דבר אל אליה התשבי קוס ילה
לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר
אלהם המכל אין אלהים כישראל
אתם הלכים לדרש בנינל זכוב אלהי
יקרון ולכן כה אמר יהוה חמטה
אשר עלית שם לא תרד ממנה כי
מות תמות וילך אליה וישכבו
המלאכים אליו ויאמר אליהם מה

זה שבתם ויאמרו אליו איש עלה
לקראתנו ויאמר אלנו לנו ישכו
אל המלך אשר שלח אתכם כודותנו
אליו כה אמר יהוה המכל אין אלהים
בישראל אלה שלח לדרש בנינל
זכוב אלהי יקרון לכן חמטה אשר
עלית שם לא תרד ממנה כי מור
תמות ויידבר אלהים מה מיטפל
האיש אשר עלה לקראתכם וידבר
אליכם את הדברים האלה ויאמרו
אליו איש בנינל שער ואזור יצור
אזור כמתנו ויאמר אליה התשבי
הוא וישלח אליו שר חמישים
וחמשים וינל אליו והנה יטכב ינל
ראש ההר וידבר אליו איש האלהים
המלך דבר רדה וייענה אליהו וידבר
אל שר החמישים ואם איש אלהים
אני תרד אשמן השמים ותאכל
אתך ואת חמשיך ותרד איש מן
השמים ותאכל אתו ואת חמשינו
וישבו וישלח אליו שר חמישים
אחר וחמשינו וידבר אליו איש
האלהים כה אמר המלך מהו ודה וינל
אליהו וידבר אלהם אכא אלהים אני
תוד אשמן השמים ותאכל אתך ואת
חמשיך ותרד אשמן השמים
ותאכל אתו ואת חמשינו וישבו וישלח
שר חמישים שלי שר חמשינו ויצא
שר חמשינה שלי וינל בנינל וילנע
אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים
תקרא נפשי ונפשי צדיך אלה חמשינו ונפשי
ינל וידבר אשמן השמים ויתחנן ונפשי
החמישים הראשונים ואת חמשינו ויתחנן ונפשי
בעניך

וידבר מלאך יהוה אל
אלהו רד אות אל תירא מפניו ויקם
ויד אהו אל המלך וידבר אל זמרה
אמר יהוה יצן אשר שלחת מלאכך
לדריש בכי צל זמרה אלהי עקרון המנח
אין אלהים בישראל לדריש נדסו
לכן המטה אשר צלית שם לאתר
ממנה כמות תמות וימת נדבר יהוה
אשר דבר אלהו וימלך יהורם תחתו
בשנת שתים להורם בן הושפט
מלך יהודה כלא היה לוקו ויתר
דברי אחיהו אשר יצשה הלוא
המה נתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל ויהי
בהעלות יהוה את אלהו נסיערה
השמים וילך אלהו ואלישע מן
הגלגל ויאמר אלהו אל אלישע
שכנא פה כי יהוה שלחני עמדת
אל ויאמר אלישע חיהו וחי
נפשך אם איעזב וידובית אל
ויצאו בני הנביאים אשר בית אל
אל אלישע ויאמרו אליו הדיעת
כי היום יהוה לקח את אדנך מעל
ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו
ויאמר לו אלהו אלישע שכנא
פה כי יהוה שלחני ויהו ויאמר חי
יהוה וחי נפשך אם איעזב ויכאו
ירחו ויגשו בני הנביאים אשר
ברחו אל אלישע ויאמרו אליו
הדיעת כי היום יהוה לקח את אדנך
מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי

החשו ויאמר לו אלהו שכנא פה
כי יהוה שלחני הודעה ויאמר חי
יהוה וחי נפשך אם איעזב וילכו
שניהם ויהמשים איש מכה הנביאים
הלכו ויצחו מנגד מדחוק ושניהם
עמדו על הירדן ויקח אלהו את
אדרתו ויגלס ויכה את המים ויחצו
הנה והנה ויצברו שניהם בחרבה
ויהי כי צברם ואלהו אמר אל אלישע
ישאל מה אעשה לך נטרם אלקח
מעמך ויאמר אלישע ויהינא פי
שנים נרוחך אליו ויאמר הקשיר
לשאל אם תראה אותי לקח מאתך
יהי לך כן ואם אין לא יהיה ויהיה
הלכים הלך ודברוהנה וכב אשר
זכוס אשר ויפרחו בין שניהם ויעל
אלהו בסערה השמים ואלישע
ראה והוא מצעק אכי אני וכב
ישראל ופרישו ולא ראהו עוד
ויחוק בכערו ויקרצו לישנים קרצו
וירס את אדרת אלהו אשר נפלה
מעליו וישב ויעמד על שפופרת
הירדן ויקח את אדרת אלהו
אשר נפלה מעליו ויכה את המים
ויאמר איה יהוה אלהי אלהו אף
הוא ויכה את המים ויחצו הנה והנה
ויצבר אלישע ויראהו בני הנביאים
אשר ברחו מנגד ויאמרו נחה רוח
אלהו על אלישע ויכאו לקראתו
וישתחו לו ארצה ויאמרו אליו
הנה נא יש את עבדך המשיכם

וידבר מלאך יהוה אל אלהו רד אות אל תירא מפניו ויקם ויד אהו אל המלך וידבר אל זמרה אמר יהוה יצן אשר שלחת מלאכך לדריש בכי צל זמרה אלהי עקרון המנח אין אלהים בישראל לדריש נדסו לכן המטה אשר צלית שם לאתר ממנה כמות תמות וימת נדבר יהוה אשר דבר אלהו וימלך יהורם תחתו בשנת שתים להורם בן הושפט מלך יהודה כלא היה לוקו ויתר דברי אחיהו אשר יצשה הלוא המה נתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל ויהי בהעלות יהוה את אלהו נסיערה השמים וילך אלהו ואלישע מן הגלגל ויאמר אלהו אל אלישע שכנא פה כי יהוה שלחני עמדת אל ויאמר אלישע חיהו וחי נפשך אם איעזב וידובית אל ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הדיעת כי היום יהוה לקח את אדנך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו ויאמר לו אלהו אלישע שכנא פה כי יהוה שלחני ויהו ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם איעזב ויכאו ירחו ויגשו בני הנביאים אשר ברחו אל אלישע ויאמרו אליו הדיעת כי היום יהוה לקח את אדנך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי

אנשים כנחיל ילכו נא ויבקשו את
אדניך פן נשאורוח יהוה וישלכו
באחד הדרים או באחת הנאות ואמו
לא תשלחו ויפצרונו עד בש ואמו
ישלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו
שלישה ימים ולא מצאו וישובו
אליו והוא ישכב ריחו ואמר להם
הלא אמרתי אליכם אל תלכו
ויאמרו אנשי הצר אל יישע
הנה נא מושב הניד טוב כאשר אדני
ראה והמסרים והארץ משכלת
ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו
שם מלח ויקחו אליו וינא אל מוצא
המים וישלך שם מלח ואמר פה
אמר יהוה רפאתי למים האלה לא
יהיה משם עוד מות ומשכלת וידפו
המים עד היום הזה נדבר אלי ישיע
אשר דברו
ויעל משם כית אל והוא עלה נדוד
ונערים קטנים ינאו מן העיר ויתקלסו
בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח
ויפן אחריהם ויראם ויקללם כשם יהוה
ותצאנה שתיסדיסמן היצר ותקענה
מהם ארבעים ושני ילדים וילך משם
אל הר הנרימל ומשם שב שמרון
ויחורסן אחאב מלך
על ישראל בשמרון בשעת שמעה
עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך
שתיים עשרה שנה וינעשה הרע
בעני יהוה וקלא כאכז וכאמו ויסר
את מצבת הבצל אשר עשה אכזו

וקחטאות ידבעם בזנב אשר
החטיא את ישראל דבק לא סר
ממנה ומישע מלך
מואב היה נקד והשיב למלך ישראל
כאה אלף כרים ומאה אלף אילים
צמר ויהי כמות אחאב וישע מלך
מואב כמלך ישראל וינא המלך
יהורם כיום ההוא משמרון ויפקד
את כל ישראל וילך וישלח אל
יהושפט מלך יהודה לאמר מלך
מואב פישע בהתלך אתי אל מואב
למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך
כעמי כעמך כסוסי כסוסיד ויאמר
איוה הדרך מעלה ויאמר דרך מדבר
אדום וילך מלך ישראל ומלך
יהודה ומלך אדום ויסב דרך שבעת
ימים ולא היה מים למחנה ולתהמה
אשר כנגליהם ויאמר מלך ישראל
אנה כיקרא יהוה לשלשת המלכים
האלה לתת אותם ביד מואב
ויאמר יהושפט האין
פה נביא ליהוה ועררטה את יהוה
מאותו וינן אחד מעבדי מלך
ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט
אשר ינק מים על ידי אלהיו ויאמר
יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו
אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום
ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה
לי ולך אל נביאי אכז ואל נביאי אמן
ויאמר לו מלך ישראל אל כיקרא יהוה
לשלשת המלכים האלה לתת אתם ביד מואב

ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ועררטה את יהוה מאותו וינן אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר ינק מים על ידי אלהיו ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך אל נביאי אכז ואל נביאי אמן ויאמר לו מלך ישראל אל כיקרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אתם ביד מואב

ויאמר אליישיע חי יהוה יצא אותי אש
ינפדתי לפניו כי לילי פני הו' שפג
מלך יהודה אני נשא אם אני טאליך
ואם אראך ועתה קחולי סננך והיה
סננך הסננך ותהי עלי יד יהוה ויאמו
כה אמר יהוה יעשה הנחל הזה גבים
גבים כי כה אמר יהוה לא תראו רוח
ולא תראו גשם והנחל הוא ימלא
מים וישתה אתם ומקנכם ונהמתנו
ונקד זאת בניע יהוה ונתן את מואב
בירכס והכית כל יער כבער וכל יער
מכחור וכל יער טוב תפילו וכל מיני
כיסתסתמו וכל החלקה הטובה תנאנו
באכנים ויהי ככקר פירות המנחה והנה
מים נאים מדרך אדום ותמלא הארץ
את המים וכל מואב טכיעו כי יערו
המליכים להלחם בס וייצנקו מכל
הער הגרה וכיעלה וייצמדו יעלה נטל
וייטכמו בנקר והישמיט זרחה יעל
המים ויראו מואב מנע את המים
אדמים טכ: ויאמרו דמה החרב
נחרבו המליכים ויכו איש את רעהו
ויצתה לישל מואב ויבאו אל מחנה
ישראל ויקמו ישראל ויטו את
מואב ונסו מפניהם ויבו בה והכורת
את מואב: והיערים יהרסו וכל חלקה
טובה ייטלכו איש אכנו ומלאוה וכל
מיני מים יסתמו וכל יער טוב יפילו
יעד השאר אכנה בקיר חר' שתויסטו
הקליעם ויכוה: וירא מלך מואב כי
חוק סמנו הבלחמה ויקח אותו יטע

מאות איישי שלף הרב להנקי צאל
כלך אדום ולא ילו: ויקח את בנו
הנכור אשר מלך תחתיו וינלוהו
יעלה יעל החמה ויהי קצף נחל יעל
ישראל ויסעו כיעליו וייטכו לארץ:
ואשה אחת מנשי בנו
הנביאים יעקה אל אליישיע לאמר
ינרד אישי מת ואתה ידיעת כי ינרד
היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת
את ישי ילדו לו ליצדים ויאמר אליה
אליישיע מה אינשה לך הנדי לי מה
ייט לניבית ותאמר אין לי שפחהך כל
בבית כי אם אסוד ישמן: ויאמר לבי
יטאלי לך כלים מן החוץ מאת כל
יטכניכי כלים וקים אל תמיניטי:
ובאת וסגרת הדלת בינך וביעך בעך
וייעקת יעל כל הכלים האלה והמלא
תסיני: ותלך מאתו ותסגר הדלת
ביניה וביעך בניה הסכנישים אליה
והיא מייעקת: ויהי כמלאת הכלים
ותאמר אל בנה הנשיה אלי יעוד כלי
ויאמר אליה אין יעוד כלי וייצמד
הישמן: ותבא ותגר לאיש האלהים
ויאמר לי מכרי את הישמן וישלמי
את נשיכי ואת בניכי תחיי בעתה:
ויהי היום וייצבר אליישיע
אליישיע ויטכ אישה גדולה ותחזק
בולאכל לחסויה מדי יצברו יסר
יטמה לאכל לחם: ותאמר אל אישה
הנה נאידיעת כי איש אלהים קדוש
הוא יצבר יעלנו תמיד: ויעשה נא יעלית

24
25

קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלח
 וכסא ומנורה ויהי כבאו אלינו יסור
 שמהו ויהי היום ויבא שמה ויסר אל
 הצליה וישכב שמה ויאמר אל נחזי
 נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא
 לה ותצמד לפניו ויאמר לו אמרנא
 אליה הנה חרות אלינו את כל החודה
 הזאת מה לעשות לך היטלדני לך
 אל המלך או אל שר הצבא ותאמר
 בתוך ינמי אנכי ייטבת ויאמר ומה
 לעשות לה ויאמר נחזי אבל כן אין לה
 ואישה זקן ויאמר קרא לה ויקרא לה
 ותצמד בפתח ויאמר למי עז הזה
 כעת חיה אתי חנקת כן ותאמר אל
 אדני אייט האלהים אל תכונב נשפחתך
 ותהרהא שיהוה לך כן למי עז הזה
 כעת חיה אישר דבר אליה אלייטין
 ויגדל הילד ויהי היום ויבא אל אביו
 אל הקצרים ויאמר אל אביו ראשי
 ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל
 אמו וישאהו ויביאהו אל אמו וישב
 על ברכיה עד הערס ויסתו ותצל
 ותשככהו על מנת אייט האלהים
 ותסער בערו ותנא ותקרא אל אישה
 ותאמר ילדה נא לי אחד כן הנערים
 ואחת האתנות וארוי עה יע אייט
 האלהים ואי שוכה ויאמר כדו ונאתי
 הלכתהיום לאחד ויטול איטת ותאמר
 ילום ותחכש האתון ותאמר אל
 נערה נתולד אל תנער לילד כן
 אס אמרת לך ותלד ותבא אל אייט

האלהים אלהו הכרמל ויהי נראות
 אישה אלהים אתה מנער ויאמר
 אל נחזי נערו הנה השונמית הלו
 יעתה רויזנא לקראתה ואמר לה
 השלום לך השלום לאייטך השלום
 לילד ותאמר שלום ותבא אל אייט
 האלהים אל הדר ותחוק בנגליו
 וינש נחזי לה דפה ויאמר אייט
 האלהים הרפה לה בני נפשה מרה לה
 ויהוה העלים ממני ולא הנד לי
 ותאמר השאלת כן מאת אדני הלא
 אמרת לא תשלח אתי ויאמר
 לנחזי חנך מתעך וקח משי ענתי
 כדרך ולך כיתנא אייט לאת ברנא
 וכי ברך אייט לאתנעו וישמרת
 משי ענתי על פני הנער ותאמר אם
 הנער חי יהוה וחי נפשך אם אינך
 ויקם וילך אחריה ונחזי ינבר לפניה
 וישכ את המשי ענתי על פני הנער
 ואין קול ואין קישב וישב לקראתו
 ויגד לו לאמר לאה קיץ הנער ויבא
 אלייט הניתה והנה הנער מתמשכב
 על מטהו ויבא ויסנהו ליתנעו שנתו
 ותפלל אליהוהו וייעל וישכב על הילד
 וישכפו על פיו ויעניו על יצניו וכפיו על
 כפו ויער עליו ויחכש בשר הילד וישכב
 וילך בבית אחת הנה ואחת הנה וייעל
 ויגדו עליו ויזרד הנער יע שבנעמי
 ויפקה הנער את עינו ויקרא אל
 נחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת
 ויקרא ותבא אלי ויאמר שאי בנדו

*
 וישכב שמה
 ויאמר אל
 הצליה וישכב
 שמה ויאמר
 אל נחזי נערו
 קרא לשונמית
 הזאת ויקרא
 לה ותצמד
 לפניו ויאמר
 לו אמרנא
 אליה הנה
 חרות אלינו
 את כל החודה
 הזאת מה
 לעשות לך
 היטלדני לך
 אל המלך או
 אל שר הצבא
 ותאמר בתוך
 ינמי אנכי
 ייטבת ויאמר
 ומה לעשות
 לה ויאמר
 נחזי אבל כן
 אין לה ואישה
 זקן ויאמר
 קרא לה ויקרא
 לה ותצמד
 בפתח ויאמר
 למי עז הזה
 כעת חיה אתי
 חנקת כן ותאמר
 אל אדני אייט
 האלהים אל
 תכונב נשפחתך
 ותהרהא שיהוה
 לך כן למי עז
 הזה כעת חיה
 אישר דבר אליה
 אלייטין ויגדל
 הילד ויהי היום
 ויבא אל אביו
 אל הקצרים
 ויאמר אל אביו
 ראשי ראשי
 ויאמר אל הנער
 שאהו אל אמו
 וישב על ברכיה
 עד הערס ויסתו
 ותצל ותשככהו
 על מנת אייט
 האלהים ותסער
 בערו ותנא ותקרא
 אל אישה ותאמר
 ילדה נא לי
 אחד כן הנערים
 ואחת האתנות
 וארוי עה יע
 אייט האלהים
 ואי שוכה ויאמר
 כדו ונאתי הלכתה
 היום לאחד ויטול
 איטת ותאמר אל
 נערה נתולד אל
 תנער לילד כן אס
 אמרת לך ותלד
 ותבא אל אייט

אל

ויאמר לנחזי הנער סתנך וקח
 יתן את הכיטוב השוכה

ותבא ותפל על דגליו ותשתחו ארצו
 ותשא את בנה ותצא
 ואלישע ישב העגלה והרעב בארץ
 ובני הנביאים יישבים לפניו ויאמר
 לנערו שפת הסיר העדולה ובשר
 נזיד לבני הנביאים ויניא אחד אל
 השדה ללקט ארוות וימצאנפן יסדה
 וילקט ממנו פקיעת יסדה מלא נערו
 ויבא ויפליח אל סיר הנזיד כי לא ידעו
 ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם
 מהטיד והמה צינקו ויאמרו מות
 נסיד איש האלהים ולא יכלו לאכל
 ויאמרו קחו קמח וישדך אל הסיר
 ויאמרו עק ליצם ויאכלו ולא היה דבר
 רצונם ויאיש כח
 מביצ שלשה ויבא לאיש האלהים
 לחם נכרים עשרים לחם שעורים
 וסמל בצקלנו ויאמרתן לעסו ויאמרו
 ויאמרו משרתנו מה אתן זה לפנינו
 איש ויאמרתן ליצם ויאמרו כ סה
 אמר יהוה אמל והותר ויהק לפניכם
 ויאכלו ויתרו סדר יהוה
 ונעמן שר צבא מלך ארם
 היה איש גדול לפני אדמו ונשא
 פנים כי בונתן יהוה תשועה לארם
 והאיש היה נכור חיל מערע: ואדם
 יצא גזדים ויישבו מארץ ישראל
 נערה קטנה והיה לפני אשת נעמן
 ותאמר אל נברתה אחלי אדני לפני
 הנביא אשר נשמרון או יאסף אתו
 מערעתו: ויבא ויעד לאדמו לאמר

כזאת ומאת דברה הנערה אשר
 מארץ ישראל: ויאמר מלך ארם
 לך כבא ואשלחה ספר אל מלך
 ישראל וילך ויקח בידו עשר נכרי
 כסף וששת אלפים זהב ועשר
 חליפות בעדים: ויבא הספר אל מלך
 ישראל לאמר ועתה כבא הספר
 הזה אליך הנה שלחתי אליך את
 נעמן עבדי ואספתו מערעתו ויהי
 נקדא מלך ישראל את הספר ויקרע
 בעריו ויאמר האלהים אני להמית
 ולהחיות כזה שלח אלי לאסף
 איש מערעתו כי אך דעו נא וראו
 כי מתאנה הוא ליויהי כשמיני
 אלישע איש האלהים כי קרע מלך
 ישראל את בעריו וישלח אל המלך
 לאמר למה קרעת בערדך יבא נא
 אלי וידע כי ישנביא בישראל ויבא
 נעמן בסוסו וברכבו וייגמד פתח
 הבית לאלישע וישלח אליו אלישע
 מלאך לאמר הלך ורחצת שבע
 פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהרו
 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמותי
 אלי יצא יצא ועמד וקרא בשם יהוה
 אלהיו והנף ידו אל המקום ואסף
 המערעו הלא טוב אבנה ופרפר
 נהרות דמי שק מכל מימי ישראל
 הלא ארחץ בהם וטהרת ויפן וילך
 בחמה: וינשו עבדיו וידברו אליו
 ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר
 אליך הלו את נעשה ואף כי אמר

והוא יצא ויבא אל מלך ארם ויאמר אל מלך ארם ויאמר אל מלך ארם ויאמר אל מלך ארם

אליך רחוק וטהר וירד ויטבל בדרך
שכני צפונים כתר אישה האלהים
וישב כשרו כבשר נער קטן וטהר
וישב אל אישה האלהים הוא וכל
מחנהו ויבא וייצמד לפניו ויאמר תנה
נא יד עתיכי אין אלהים ככל הארץ
כי אם כישר אל וינתה קח נא ברכה
נאת עבדך ויאמר חי יהוה אישר
עמדתי לפניו אם אקח ויפער בו לקחת
וימאן ויאמר נעמן ולא יתנא לי צדך
מי שאינמד פרדים אדמה כיוא יצטו
יעוד עבדך עלה וזכה לאלהים אחרים
כי אם ליהוה לדבר הזה יסלה לי צדך
בטא אדני בית דמון להשתחוית שמה
והוא אנשינו על ידי והשתחוית בית
דמון בהשתחוית בית דמון יסלחנא
יהוה לי צדך כתר הזה ויאמר לך
לשלוס וילך מאתו כרת ארץ
ויאמר ניהו יניע אלישי ג
אישה האלהים הטהר שך אדני את
נעמן הארמי הזה מקחת מידו את
אשר הביא חי יהוה כי אסר עתי אחיו
ולקחת מאתו מאומה ויירדף גיחוי
אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו
ויפל מיני המרכבה לקראתו ויאמר
השלוס ויאמר שלום אדני שלחני
לאמר הנה ינתה כאו אלי שני נערים
מהר אפרים מכני הנביאים תנה נא
להם כתר כסף ושתי חלפות כנרים
ויאמר נעמן הוא לקח כנרים ופרץ
בו ויניע כנרים כסף בשני חרטים

ושתי חלפות כנרים ונתן אל שני
נערי וייטאו לפניו ויבא אל היצפי
ויקח מידם ויפקד נכית וישלח את
האנשים וילכו והוא בא וייצמד אל
אדני ויאמר אליו אלי שני נעמאן עמו
ויאמר לאהלך יצדך אנה ואנה
ויאמר אליו לא לכה הך נא אשר הפך
איש מיני עובדתי לקראתך היעת
לקחת את הכסף ולקחת כנרים
וזיהם וכרמים וינאן ומקר וינבדים
ושפחות ויצרית נעמן הדבק בך
וכורעך לעולם וינא כלפניו מצרין
כשילך ויאמרו בני
הנביאים אלישי הנה נא המקום
אשר אנהו ישיבם שם לפעך יצר
ממעו נלכה נא עד הירדן ונקחה
מי שם איש קורה אחת וננישה לנו
שם מקום לשבת שם ויאמר לו
ויאמר האחד הוא לנאולך ארץ
יערדך ויאמר אני אלך וילך אתם
ויבאו הירדנה ויצרו העצים ויהי
האחד מפיל הקורה ואת הפרז
נפל אל המים וייצק ויאמר אהה
אדני והוא שאול ויאמר אישה האלהים
אנה נפל ויראהו את המקום ויקעב
עין וישלך שמה ויצף הברזל ויאמר
הרם לך וישלח ידו ויקחהו

ומלך ארם היה נלחם בנישואל
ויזעז אל יצדיו לאמר אל
מקום פלגי אלמני תחעני

ויאמר נעמן הוא לקח כנרים ופרץ בו ויניע כנרים כסף בשני חרטים

וישלה אישה האלהים אל מלך
ישראל לאמר השמר כי עבר המקום
הזה כי שם ארם נחתים וישלח מלך
ישראל אל המקום אשר אמר לו
אישה האלהים והזהרה ונשמר שם
לא אחר ולא שתים ויסעור למלך
ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו
ויאמר אליהם הלא תגידו לי מי
מיטינו אל מלך ישראל ויאמר
אחד מי עבדיו לוא אדני המלך ע
אלייטי הנביא אשר ביישראל יגיד
למלך ישראל את הדברים אשר
תדבר כחור מיטכך ויאמר לכו וראו
איכה הוא ואשלח ואקחה ויעד לו
לאמר הנה בדרך וישלח שמה סוסים
ורכב וחיל כבד וכאז לילה ויקפו על
היער וייטבם מישלת אישה האלהים
לקום ויצא והנה חיל כונב את העיר
וכוס ורכב ויאמר עבדיו אליו אהה
אדני איכה נצטעה ויאמר אל תרא
כי רבים אשר אתנו מאישר אותם
ויתפלל אלייטי ויאמר יהוה פקח
נא את עיני ויראה ופקח יהוה את
עיני העיר וירא והנה ההר מלא
סוסים ורכב איש סביבת אלייטי
וידו אליו ויתפלל אלייטי אליהוה
ויאמר הן נא את הנזיזה בספורים
ויכס בספורים כדבר אלייטי ויאמר
אליהם אלייטי לא זה הדרך ולא
זה היעד לכו אחרי ואוליכה אתכם
אלה איש אשר תבקשו וילך

אותם שמדונה ויהי ככאם שמרון
ויאמר אלייטי יהוה פקח את
עיני אלה ויראו ופקח יהוה את
עיניהם ויראו והנה סתור שמרון
ויאמר כלך ישראל אל אלייטי
כראתו אותם האבה אבה אני ויאמר
לא תנה האשר שבת כחורבך ונקה שוק
אתה מכה ימים לחם ימים לפני הים
ויאכלו וייטתו וילכו אל אתניהם
ויבנה להם כרה גדולה ויאכלו וייטתו
וייטתו וילכו אל אתניהם ולא יספו
יעוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל
ויהי אחרי כן ויקבץ בן
הדוד מלך ארם את כל מחנהו ויעל
ויער על שמרון ויהי
ריעב גדול בשמרון והנסערים עליה
יעדו יהוה ראש חמור בשמנים כסף
ורבינה קבב חריונים נחמיטה כסף
ויהי מלך ישראל עני על החמרה
ואישה עינקה אליו לאמר הושיעני
אדני המלך ויאמר אל וישיעך
יהוה מאין אוישיעך המן הערן או
מן היקב ויאמר לה המלך מה לך
ותאמר האישה הוהאת אמרה אלי
תנאת כנגד ונאכלנו חיים ואת בני
נאכל מחר ונכשל את בני ונאכלהו
יאמר אליה ביום האחר תנאת כנגד
ונאכלנו ותחנא את בנה ויהי כשמינ
המלך את דברי האישה ויקרע את
בגדיו והוא עבר על החמה וירא
העם והנה השקיע על כשרו מבית

ויאמר מה יעשה לי אלהים וכה יוסף
אם יעמד ראש אליי שבע בני שפט עלי
היום ואליי שני שבע בכיתו והוקנים
ישנים אתו וישלח איש מלפניו
בטרם יבא המלאך אליו והוא אמר
אלהוקנים הראיתם כי שלח בנהמרה
הזה להכיר את ראשי ראו כבא המלאך
סגרו הדלת ולחיתם אתו בדת הלוא
קול רגלי אדניו אחריו יעורנו מדבר
ינמס והנה הסלאך ירד אליו ויאמר
הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אחיל
ליהוה עוה:

ויאמר אליי שני שבע ידבר יהוה נה
אמר יהוה בעת מחרסאה סלה תבטק
וסאתים שיערים בטקל כשיער שמוון
וישג השליש אשר לכלך נשיע על
ידו את ארטה אלהים ויאמר הנה
יהוה עשה ארבות בשמים היהיה
הדבר הזה ויאמר הננה ואה בעעך
ומשם לא תאכל:

וארבע אנשים היו סיער ציב פתח
השיער ויאמרו איש אל רעהו מה
אנחנו יישכים פה יע מהנו: אס אמרנו
נבוא היער והרעב כעיר ומתע שם
ואס ישבנו פה ומתע ויעתה לנו נפלה
אל מחנה ארם אם יחיע נחיה ואם
ימיתנו ומתנו: ויקמו בנשף לבוא אל
מחנה ארם ויבאו יעד קעה מחנה
ארם והנה איך שם איש: ואדני
השמיני את מחנה ארם קול רכב
קול סוס קול חיל גדול ויאמרו:

איש אל אחיו הנה שבר עלינו מלך
ישראל את מלכי החתים ואת
מלכי מצרים לבוא עלינו: ויקומו
וינסו בנשף ויעזבו את אלהיהם
ואת כוסייהם ואת המריהם המהנה
כאשר היא וינסו אל נעשם: ויבאו
המצרים אל האלה ערקעה המחנה
ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישרנו
וישאו מיטתם כסף וזהב וכדרכו לנו
ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחד
וישאו מיטתם וילכו וישמנו: ויאמרו
איש אל רעהו לא כן אנחנו יעשים
היום הזה יוס בטרסה הוא ואנחנו
מחשים וחכיט עד אור הנקרו ויבאו
יעון ויעתה לנו ונבא הונדה בדת
המלך: ויבאו ויקראו אל שיער היער
ויערו להם לאמר באנו אל מחנה ארם
והנה איך שם איש וקול אדם כי אם
הסוס אסור והחמור אסור ואהלים
כאשר המה: ויקרא השיערים ויערו
בית המלך פנימה: ויקם המלך לילה
ויאמר אל עבדיו אנדה נאלכם את
אשר עשו לנו ארם יד עו כירעבים
אנחנו ויבאו מן המחנה להחכר
בה יסדה לאמר כי יבאו מן היער
ונתפשם חיים ואל היער נבא:
ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקרו
נא חמישה מן הסוסים הנשארים
אשר נשארו בה הנם ככל ההמון
ישראל אשר נשארו בה הנם ככל
המון ישראל אשר תמונשל הונדה:

ויקחו שני רבב סוסים וישלח המלך
אחרי מחנה ארם לאמר לנו וראו:
וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל
הדרך מלאה בני כנענים וכלים אשר
הישליכו ארם בהחפזם וישבו המלאנים
ויגדו למלך: ויבא העם ויבנו את
מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל
וכאתים שיצרים בשקל בדבר יהוה:
והמלך הפקיד את השליש אשר
נשיע על ידו ועל השיע וירכסו
העם בשער וימת פאשר דני איש
האלהים אשר דבר כדד המלך
אליו ויהי בדבר איש האלהים אל
המלך לאמר סאתים שיצרים בשקל
וסאה סלת בשקל יהיה כיעת מחר
בשיע שמרון: ויבא השליש את
איש האלהים ויאמר והנה יהודה
יעשה ארבות בשמים הידיה בדבר
הזה ויאמר הנך ראה בעניך ומשם
לא תאכל: ויהי לזכן וירכסו ארצו
העם בשיע וימת:

ואליש יגד אל האשה אשר
החיה את בנה לאמר קומי ולכי אתי
וביתך ועורי באשר תעורי כי קרא
יהוה לריעב וגם בא אל הארץ שבי
שנים ותקם האשה ותעש בדבר
איש האלהים ותלך היא וביתה
ותער בארץ פלישתים שבי שנים:
ויהי מקצה שבי שנים ותשב
האשה מארץ פלישתים ותג
לעצק אל המלך אל ביתה ואל שוה:

והמלך מדבר אל עוזי נער איש
האלהים לאמר ספרה נא לי את
כל הגדלות אשר עשה אלישע:
ויהי הוא מספר למלך את אשר
החיה את המת והנה האשה אשר
החיה את בנה ניצקת אל המלך
על ביתה ויצל שרה ויאמר גרו
אדני המלך ואת האשה והבנה
אשר החיה אלישע: וישאל המלך
לאשה ותספר לו ויהן לה המלך
סרים אחר לאמר השיב את כל
אשר ליה ואת כל תבואת השדה
מיום עזבה את הארץ ועד עתה:
ויבא אלישע עד משק
ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו
לאמר בא איש האלהים עד הנה:
ויאמר המלך אל הזה אל קח בידך
מנחה ולך לקראת איש האלהים
ודרשת את יהוה מאתו לאמר
האחה מחלי זה: וילך רזוא
לקראתו ויקח מנחה כדו וכל טוב
דמי שק משא ארבעים גמל ויבא
ויצמד לפניו ויאמר בנך בן הדד
מלך ארם שלחני אליך לאמר
האחה מחלי זה: ויאמר אליו אלישע
לך אמר לאחיה תחיה והראני יהוה
כמות ימות: וייצמד את פניו וישם
עד כשו בכך איש האלהים ויאמר
חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי
ידעת את אשר תעשה לבני ישראל
דעה מכעריהם תשלח באיש

והמלך מדבר אל עוזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה ניצקת אל המלך על ביתה ויצל שרה ויאמר גרו אדני המלך ואת האשה והבנה אשר החיה אלישע: וישאל המלך לאשה ותספר לו ויהן לה המלך סרים אחר לאמר השיב את כל אשר ליה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: ויבא אלישע עד משק ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה: ויאמר המלך אל הזה אל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאתו לאמר האחה מחלי זה: וילך רזוא לקראתו ויקח מנחה כדו וכל טוב דמי שק משא ארבעים גמל ויבא ויצמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר האחה מחלי זה: ויאמר אליו אלישע לך אמר לאחיה תחיה והראני יהוה כמות ימות: וייצמד את פניו וישם עד כשו בכך איש האלהים ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי ידעת את אשר תעשה לבני ישראל דעה מכעריהם תשלח באיש

ובחרוהם מחרבתה דגו וצל ליהם
תרטישו והרתיהם תבקינן ויאמר
הזהאל כימה יעבדך הכלבכי יינשה
הדבר הגדול הזה ויאמר אלישיע ה
הראני יהוה אתך כליך יצל ארכו וילך
מאת אלישיע ויבא אל אדניו ויאמר
לומה אמר לך אלישיע ויאמר אמר
לחיה תחיה: ויהי כמחרת ויקההטנו
ויטבל במים ויפריש יצל פניו ויכתו וימלך
הזהאל תחתיו

ובשנת חמיש ליוזם בן אחאב מלך
ישראל והיו שפט מלך יהודה מלך
יהודם בן יהושפט מלך יהודה: בן
שלישים ושתים שנה היה במלכו
ושמנה שנה מלך ביהושפטו וילך
בדרך מלכי ישראל כאשר יצטובת
אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה
ויעש הרע בעני יהוה: ולא אסרה
יהוה להיטה את יהודה למינ דוד
יעבדו כאשר אמרו לתלזנו ילכנו
כל הימים: בכיו פטי צאדום כהנת
יד יהודה ומלכו עליהם מלך: וייעט
יורם יצירה וכל הרנכ עמו ויהי הוא
קס לילה ויכה את אדום הסכב אליו
ואת שרי הרנכ ויעם היצם לאהלו:
ויפשי צאדום מתחת יד יהודה יעד
היום הזה את גישיע לבנה נעתה היא:
ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה: ויישכב יורם עם אנתו
ויקבר עם אנתו בער דוד ומלך

אחזיהו כט תחתיו

בשנת שתיים עשרה שנה ליוזם
בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו
בן יהויסב מלך יהודה: בן עשרים ושתים
שנה אחזיהו במלכו וישנה אחת מלך
ביהושפט וישם אמו עתליהו ברע
ינמרי מלך ישראל: וילך בדרך בית
אחאב ויעש הרע בעני יהוה ככית
אחאב כי חתן בית אחאב הוא: וילך
את יורם בן אחאב למלחמה עם
הזהאל מלך ארם ברמת גלעד ויכו
ארמים את יורם: ויישב יורם המלך
להתרפא ביזר צאל מן הנכים אשר
ינהו ארמים ברמה נהלחנו ארת
הזהאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם
מלך יהודה יד לראות את יורם בן
אחאב ביזר צאל כילה הוא

ואלישיע הנביא קרא
לאחד מבני הנביאים ויאמר לו הנר
מתנד וקח פך השמן הזה בדרך
ולך רמת גלעד: וכאת שמה וראה
ישם יהוא בן יהושפט בן נבשי וכאת
והקמתו מתוך אחיו והביאת אדני
הדר בחדר: ולקחת פך השמן
ויצקת על ראשו ואמדת מה אמר
יהוה מישחתך לכלך אל ישראל
ופתחת הדלת ונפתה ולא תחכה:
וילך הנער הנער הנביא דברי
גלעד: ויצאו והנה שרי החיל יושבים
ויאמר דברי אליך השר ויאמר
יהוא אל מי מכלט ויאמר אליך השר:

וישם אמו עתליהו ברע ינמרי מלך ישראל: וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעני יהוה ככית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם הזהאל מלך ארם ברמת גלעד ויכו ארמים את יורם: ויישב יורם המלך להתרפא ביזר צאל מן הנכים אשר ינהו ארמים ברמה נהלחנו ארת הזהאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה יד לראות את יורם בן אחאב ביזר צאל כילה הוא

ויצתה ישא השלטהו בחלקה כתר
 יהודה ואחיה מלך יהודה ראה וינס
 דרך בית הגן וידרך אחריו יהוא ואמר
 גם אתו הכהו אל המרכבה נמי צלה
 גור אשר את יצב וינס מערו ויסת
 יטפו וירכבו אתו עבדיו ירושלמה
 ויקמרו אתו בקנרתו עם אבתיו בני
 דודו ובישנת אחת ינשוה
 יטעה לירוס כן אחאב מלך אחזיה על
 יהודה ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל
 יטמנה ותיטכ בפוך יצניה ותיטכ את
 ראשה ותיטקף כיצד החלוק ויהוא נא
 בישע ותאמר השלוח זמרי הרג אדמו
 וייטכ פעו אל החלוק ויאמר מי אתי מי
 וייטקפו אליו יטעם שלשה כריסים
 ויאמר שמתהו וייטמטהו ויוז מדמה
 אל הקיר ואל הסוכים וירמסנה וינא
 ויאכל וישת ויאמר פקרו נא את
 הארורה הזאת וקברוה כי נת מלך הא
 וילכו לקברה ולא מי נאונה כי אם
 העלית והרגלים וכפות הידיים וייטנו
 ויעדלו ויאמר דבר יהוה הוא אשר
 דבר נבי ינברו אליהו הטיב לאמר
 בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים את
 כשר איזבל והית נבלה איזבל כדמן
 ילפני השדה בחלק יזרעאל אשר
 לא יאמרו זאת איזבל
 ולאחאב יטכניס בניס
 בשמרון ויכתב יהוא ספרים ויישלח
 יטמרון אל ישרי יזרעאל הזקנים
 ואל האמנים אחאב לאמרו ויצתה

כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני
 אדניכם ואתכם הרכבו הסוכים ויצר
 מכצר והנשק וראיתם הטוב והישר
 מכני אדניכם ושמעתם על כסא אביו
 והלחמו על בית אדניכם וידאו מאד
 נאד ויאמרו הנה שני המלכים לא
 ינברו לפגיו ואיך ננמד אנחנו וייטח
 אשר על הבית ואשר על היצרו והוקנו
 והאמנכ אל יהוא לאמר ינברך
 אנחנו וכל אשר תאמר אלינו ננישה
 לא נמלך איש הטוב כיניך עשה
 ויכתב אליהם ספר ישנית לאמר אם
 לי אתם ולקלי אתם יטמינכ קדחו
 את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו
 אלי כינת מחור יזרעאלה ובני המלך
 יטכניס איש את גלי היצר מעלים
 אותם ויהי כבא
 הספר אליהם ויקחו את בני המלך
 וייטחטו יטכניס איש וייטמו את
 ראשי הסכרים וייטלחו אליו
 יזרעאלה ויבא המלאך ויעדלו לאמו
 הכאורא יטכניס המלך ויאמר יטמו אתם
 יטני עטריס פתח השיער עד הנקרו ויהי
 כנקרו וינאו ויינמדו ויאמר אל כל הינס
 ינדיקם אתם הנה אני קשרתי על אתי
 ואהרנה ומי הסה את כל אלה ויעאפא
 כילא יל מדבר יהוה ארעה אשר דבר
 יהוה על בית אחאב ויהוה יטשה את אשרו
 דבר כיד ינברו אליהו ויהוא את כל
 הנשארים לבית אחאב כיוזרעאל וכל עולו
 ונידיצו וכתנו יע בלה השארילו ישרי

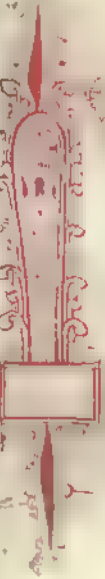
ויצתה ישא השלטהו בחלקה כתר יהודה ואחיה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן וידרך אחריו יהוא ואמר גם אתו הכהו אל המרכבה נמי צלה גור אשר את יצב וינס מערו ויסת יטפו וירכבו אתו עבדיו ירושלמה ויקמרו אתו בקנרתו עם אבתיו בני דודו ובישנת אחת ינשוה יטעה לירוס כן אחאב מלך אחזיה על יהודה ויבוא יהוא יזרעאלה ואיזבל יטמנה ותיטכ בפוך יצניה ותיטכ את ראשה ותיטקף כיצד החלוק ויהוא נא בישע ותאמר השלוח זמרי הרג אדמו וייטכ פעו אל החלוק ויאמר מי אתי מי וייטקפו אליו יטעם שלשה כריסים ויאמר שמתהו וייטמטהו ויוז מדמה אל הקיר ואל הסוכים וירמסנה וינא ויאכל וישת ויאמר פקרו נא את הארורה הזאת וקברוה כי נת מלך הא וילכו לקברה ולא מי נאונה כי אם העלית והרגלים וכפות הידיים וייטנו ויעדלו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר נבי ינברו אליהו הטיב לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים את כשר איזבל והית נבלה איזבל כדמן ילפני השדה בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל ולאחאב יטכניס בניס בשמרון ויכתב יהוא ספרים ויישלח יטמרון אל ישרי יזרעאל הזקנים ואל האמנים אחאב לאמרו ויצתה

ויקח את שרי המאות ואת הכריות ואת
 הרצים ואת כל צב הארץ וירדו את
 המלך מבית יהוה ויבאו דרך ישיב
 הרצים מבית המלך וייטב על כסא
 המלכים וייטבם כל צב הארץ והיעו
 יטקטה ואת יעל יהוה המיתו נהרב
 בית סלך: בן שני
 שנים יהואש בכל כו: בשנת יטב
 יהוא מלך יהואש וארבעים שנה
 מלך בירושלים ושם אמו צבה כבאר
 שבי: וייצא יהואש הישר בני צני יהוה
 כל ימיו אשר הורהו יהוה וינחמו
 וק הבמות לא סרו יעור העם מזבחים
 ומקטרים בנבמות: ויאמר יהואש אל
 הנהגם כל כסף הקדשים אשר יבא
 בית יהוה כסף יצר איש כסף נפשות
 יצרו כל כסף אשר יצלה על לב
 איש להביא בית יהוה ויקחו לחם
 המהגם איש מאת מטרו והם יחזקו
 את בדיק הבית לכל אשר ימצא ישם
 בדיק: ויהי בשנת עשרים
 ויטלש שנה למלך יהואש לא חזקו
 הנהגם את בדיק הבית ויקרא המלך
 יהואש ליהודיע הנחן ולבנהג
 ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים
 את בדיק הבית ויצה אל תקחו כסף
 מאת משרתם כי לבדיק הבית תתעו: ו
 ואתו הנהגם לבית יקחת כסף מאת
 העם ולבית חזק את בדיק הבית ויקח
 יהודיע הנחן ארון אחד ויקב הר
 בולתו ויתן אתו אצל המזבח כמין

כבוא איש בית יהוה ונתנו יטברה
 הנהגם יטבריהם את כל הכסף
 המוכא בית יהוה: ויהי מראותם בירב
 הכסף בארון ויעל ספר המלך והסון
 הנדול ויערו וימעו את הכסף הנמצא
 בית יהוה ונתנו את הכסף המתנן על
 יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה
 ויוצאו לחרשי היצן ולבנים
 היצנים בית יהוה ולעדים ולחצבים
 האבן ולקטת יצנים ואבני סהצב לחזק
 את בדיק בית יהוה ולכל אשר יצא על
 הבית לחזקהו אך לא יצשה בית יהוה
 סעות כסף מזמרות מזרקות חיצניות
 כל כל זה וכל כסף מן הכסף המוכא
 בית יהוה: כי ליצני המלאכה יתנחו
 וחזקו באת בית יהוה ולא יחשבו את
 האנשים אשר יתנו את הכסף יצידם
 לתת ליצני המלאכה כי באמנה הם
 יצנים: כסף אישם וכסף חטאות לא
 יוכא בית יהוה לפהגם יהיו
 או יצלה חזאל מלך ארם ולחביני
 גתו ולבדה וישם חזאל פנו ליצלה על
 ירושלים ויקח יהואש מלך יהודה
 את כל הקדשים אשר הקדישו
 יהושפט ויהורם ואחז והוא אכלו מלכ
 יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב
 הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך
 וייטלה לחזאל מלך ארם וייצלה
 ירושלים ויתר דברי יואש וכל אשר
 יצשה הלאה הם כתובים על ספר
 דברי הימים לכלי יהודה ויקמו

יגדו ויקשרו קשר ויכואת יאיש
 בית מלאה הדר סלא ויוזכר בני שמיעת
 ויהונבר בני שמר יגדו והנה וימת
 ויקברו אתו גם אנתו בני ציד דוד וימך
 אכציה בנתחתיו:

בשנת צטרס ושלש יטעה
 ליואיש בן אחויהו מלך יהודה מלך
 יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון
 שביני צטרה יטעה ויניצט הרצ בני צע
 יהוה וילך אחר הטאת ידב גם בננט
 אשר החטיא את ישראל לא סר
 מכנהו ויחר אף יהוה כי ישראל ויתנם
 ביד הזאל מלך ארכוכיד בן הדד בן
 הזאל כל הימים ויחל יהואחז את פנ
 יהוה וישמין אליו יהוה כדאה את
 לחץ ישראל כי להץ את מלך ארם
 ותן יהוה ליישראל מושיע ויניצו
 מתחת יד ארם וישבו בני ישראל
 באהלהם ככתל שלישם: אך לא
 סרו מחטאת בית דב גם אשר
 החטיא את ישראל כה הלך וגם
 האשרה יעמדה בשמרון כי לא
 השאיר ליהואחז גם כי אם חמשים
 פרישכו וצטרה רכבו וצטרת אלפים
 רגלי כי אכרס מלך ארם וישמסני צפ
 לדישו ויתר דברי יהואחז וכל אשר
 יצטה ונכורתו הלאהם כתובים יצ
 ספר דברי הימים למלכי ישראל:
 וישכב יהואחז גם אנתו ויקברהו
 בשמרון וימלך יואיש בנתחתיו:
 בשנת שלשים ושבני

יטעה ליואיש מלך יהודה מלך יהואיש
 בן יהואחז על ישראל בשמרון ישיש
 יצטרה יטעה ויניצט הרצ בני צע יהוה
 לא סר מכל חטאות ידב גם בננט
 אשר החטיא את ישראל כה הלך:
 ויתר דברי יואיש וכל אשר יצטה ונכותו
 אשר נלחם גם אכציה מלך יהודה
 הלאהם כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי ישראל וישכב יואיש גם אנתו
 וידב גם יישב על נסאו ויקבר יואיש
 בשמרון גם כלי ישראל:

ואלייש יצלה את חליו אשר ימות
 בו וירד אליו יואיש מלך ישראל ויגן
 יצ פנו ויאמר אבי אכי דכ ישראל
 ופרישו ויאמר לו אלייש יצקה קשת
 וחצים ויקח אליו קשת וחצים ויאמר
 למלך ישראל חרכב ידך על הקשת
 וידכב דו וישם אלייש יגדו על ידי
 המלך: ויאמר פתח החלון קדמה
 ופתח ויאמר אלייש יצדה ויור ויאמר
 חזן תשוני ליהוה וחזקת שוניה בארם
 והכית את ארם כאפק עד כל הוואמר
 קחה חצים ויקח ויאמר למלך ישראל
 הך ארצתיך שליש צמיכו ויצמו וועק
 יצלו אישה אל הכו ויאמר להכות חמש
 אויש שפצמיס אוהכית את ארם עד
 בלהו עתה שלש צמיס תפה את ארם:

וימת אלייש ויקברהו וערודי
 מואב יכאו בארץ בא יטעה:
 פ

ויהי הם קמים איש והנה ראו את
הנודד וישיבו את האיש בקר
אלישי צוילך ויגז האיש כי צננות
אלישי ויחיו יוקם על רגליו:
וחזאל מלך ארם לחץ את
ישראל כל ימי הוא חזו ויחן יהודה
אתם וירחמם ויפן אלהם למי צננות
את אנדרהם יצחק וינקבולא אנה
השחיתם ולא הטיחכם מי על פני
עז יצתה וימת חזאל מלך ארם ומלך
בן הדרד בנו תחתיו וישיב יהואיש בן
יהואחז ויקח את היצרים כיד בן הדרד
בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז
אביו כמלחמה שליש פיצים הכהו
וואש וישב את ערי ישראל:
בשנת שתים ליואש בן
יהואחז מלך ישראל מלך אמציהו
בן יואש מלך יהודה: בן יצורים
וחמש שנה היה במלכו וינשרים
ותשיע שנה מלך בדרושלם ושם
אמו יהויערין מן דרושלם: וינשי
הישר כי צני יהודה רק לא כדוד אביו
ככל אשר עשה יואש אביו יצשה:
רק הכמות לא כרו עזר הינם מונחים
ומקטרים נממות: ויהי כאשר חזקה
הממלכה כדוד ויך את יבדיו המכים
את המלך אביו: ואת בני המכים לא
המית כסתוב כספר תורת מישה
אשר יעה יחזק לאמר לא יומרו
אכות על בנים ובנים לא יומתו על
אכות כי אם איש כחטאו ימודנו:

Handwritten notes in red ink, including a large '2' and other illegible characters.

הוא הנה את אדום בני המלח יצרות
אלפים ותפש את הסלי צמלחמה
ויקרא את שמה יקתאל עד היום
הזה:
או שלח אמציה מלאכים אליהואש
בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל
לאמר לכה נעראה פנים וישיח
יהואש מלך ישראל אל אמציהו
מלך יהודה לאמר החוח אשר
בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון
לאמר תעה את מתך לבני לאשרה
ותעבר חית השדה אשר בלבנון
ותרמס את החוח: הנה הכית ארז
אדום ונשאך לכך הכנדי ושכנביתך
ולמה תתערה מיעה ונפלתה ארצה
ויהודה עמד: ולא שמי אמציהו
וינצל יהואש מלך ישראל ויתראו
פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית
שמש אשר ליהודה: וינגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש לאהלו:
ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש
בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל
בבית שמש ויבאו דרושלם ויפרין
בחומת דרושלם כשיצו אפרים יצו
שיצו הפעה ארבי צמאות אמרה:
ולקה את כל החוב והכסף ואת כל
המלים הנמיעאים כית יהודה
ובא ערות כית המלך ואת בני
התיצבות וישב שמרונה: ויתר
דברי יהואש אשר יצשה וגבורתו
ואשר נלחם ינס אמציהו מלך

Small handwritten mark or note on the left margin.

יהודה הלא הם כתבים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל וישכב הואש
עם אנתיו ויקבר בשמדון עם מלכי
ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו
ויחי אמציהו בן יואש מלך
יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז
מלך ישראל חמש עשרה שנה:
ויתר דברי אמציהו הלא הם כתבים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס
לבישה וייטלו אחריו לבישה וימיתו
שסוויטאו אתו על הסוסים ויקבר
בירושלם עם אנתיו בני דוד ויקחו
מל עם יהודה את עזריה והוא בן שש
עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו
אמציהו והוא בנה את אילתויטכה
ליהודה אחרי שככה מלך עם אנתיו
בשנת חמש עשרה שנה
לאמציהו בן יואש מלך יהודה מלך
ירבעם בן יואש על ישראל בשמדון
ארבעים ואחת שנה וויניש הר"ג
ביני יהוה לאסר מכל הטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל הוא
השיב את גבול ישראל מלכאחמת
יער ים היצנה סרט יהוה אלהי ישראל
אשר דבר נבי יצנדו וזנה בן אמת
הנביא אשר מצת החפר: כיראה יהוה
את בני ישראל סרה מאד ואפס עינו
ואפס עיוב ואין עור לישראל ולא
דס יהוה למחות את שם
ישראל מתחת השמים

וויניש ירבעם בן יואש ויתר
דברי ירבעם וכל אשר יצנה וגבורתו
אשר נלחם ואשר השיב את דמי שק
ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם
כתבים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל וישכב ירבעם עם אנתיו
עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו
תחתיו: בשנת יצשרים
ושב יצנה לירבעם מלך ישראל
מלך יצריה בן אמציה מלך יהודה:
בן שש עשרה שנה היה במלכו
וחמישים ושתים שנה בלך בירושלם
ושם אמו יכליהו מירושלם וויניש
הישר ביני יהוה ככל אשר יצנה
אמציהו אביו ורק הנמות לאסרו
יער היצם כזכרים ומקטרים נכמות:
וינע יהוה את המלך ויהי מיני יניע
יום מרתו וישב בבית החפשיית ויהם
בנה מלך על הבית שפט את עם
הארץ: ויתר דברי יצריה וכל אשר
יצנה הלא הם כתבים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה: וישכב עזריה
עם אנתיו ויקברו אתו עם אנתיו
בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו:
בשנת שלשים ושמה שנה
ליצריה מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם
על ישראל בשמדון ששה חרשים וויניש
הרבעני יהוה כאשר יצשו אנתיו לא
סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל ויקשר עליו שלם בניש
ויכהו קבל עם וימיתו וימלך תחתיו

מלך ישראל בשמדון ששה חרשים וויניש הרבעני יהוה כאשר יצשו אנתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל ויקשר עליו שלם בניש ויכהו קבל עם וימיתו וימלך תחתיו

ויתר דברי זכריה הנם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל:
הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא
לאמר בני רביצים ישובוך על כסא
ישראל ויהיו כן:
שלום בן יבש מלך בשנת שלשים
ותשיג שנה ליעזיה מלך יהודה ומלך
ירח ימים בשמרון: ויניח כעס בנערי
מתרעה ויבא שמרון ויד את שלום
בן יבש בשמרון וימיתו וימלך
תחתיו: ויתר דברי שלום וקישור
אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל:
אז יסהמכם את תפסח ואת נל
אשר בה ואת גבוליה מתרעה בן לא
פתח ויד את כל ההרעה מקניע
בשנת שלשים ותשיג שנה
ליעזיה מלך יהודה כלך מעחם בן
גדי על ישראל יעשר שנים בשמרון:
ויניח הרע בביצני יהוה לאכו מיני
חסאות יבצם בננט אשר החטיא
את ישראל כל ימיו: באפול מלך
אשור על הארץ ויתן כנחם לפול
אלף ככר כסף להיות ירו אתו
להחזיק הממלכה בידו: ויבא מעחם
את הנקף על ישראל על כל גבורי
החיל לתת למלך אשור חמישים
שקלים כסף לאיט אחד וישכמלך
אשור וילא יצד שם בארץ: ויתר
דברי מעחם וכל אשר יצא הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים

למלכי ישראל: וישכממעחם יצם
אנתו וימלך פקהיה בנ תחתיו:
בשנת חמישים שנה ליעזיה
מלך יהודה מלך פקהיה בן מעחם
על ישראל בשמרון שנתו ויניח
הרע בביצני יהוה לא סר מחטא אור
ירבצם בננט אשר החטיא אור
ישראל: ויקשר עליו פקה בן רבליהו
יטלישו ויכהו בשמרון בארמון בית
מלך את ארנב ואת האריה ויצמו
חמישים איש מכני גלים וימתו
וימלך תחתיו: ויתר דברי פקהיה וכל
אשר יצא הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל:
בשנת חמישים ושתים שנה
ליעזיה מלך יהודה מלך פקה בן
רבליהו על ישראל בשמרון שנים
שנה: ויניח הרע בביצני יהוה לא סר
מן חטאות ירבצם בננט אשר
החטיא את ישראל: ויבמי פקה מלך
ישראל באתגלת פל אסר מלך
אשור ויקח את עיון ואת אבל בית
ביצנה ואת ינוה ואת קדיש ואור
חשור ואת העליו ואת העלילה כל
ארץ נפתל ויגלם אשור: וקשר
קשרו שיע בן אלה על פקה בן
ומליהו ויכהו וימיתו: וימלך תחתיו
בשנת ישראלים ליותם בן עזיה: ויתר
דברי פקה וכל אשר יצא הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
ישראל:

ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני רביצים ישובוך על כסא ישראל ויהיו כן: שלום בן יבש מלך בשנת שלשים ותשיג שנה ליעזיה מלך יהודה ומלך ירח ימים בשמרון: ויניח כעס בנערי מתרעה ויבא שמרון ויד את שלום בן יבש בשמרון וימיתו וימלך תחתיו: ויתר דברי שלום וקישור אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: אז יסהמכם את תפסח ואת נל אשר בה ואת גבוליה מתרעה בן לא פתח ויד את כל ההרעה מקניע בשנת שלשים ותשיג שנה ליעזיה מלך יהודה כלך מעחם בן גדי על ישראל יעשר שנים בשמרון: ויניח הרע בביצני יהוה לאכו מיני חסאות יבצם בננט אשר החטיא את ישראל כל ימיו: באפול מלך אשור על הארץ ויתן כנחם לפול אלף ככר כסף להיות ירו אתו להחזיק הממלכה בידו: ויבא מעחם את הנקף על ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך אשור חמישים שקלים כסף לאיט אחד וישכמלך אשור וילא יצד שם בארץ: ויתר דברי מעחם וכל אשר יצא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים

כשנת שתיים לפקח בן
רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן
ציהו מלך יהודה בן צשרים וחמיש
שנה היה נמלכו וישיש צשרה שנה
מלך בירושלים וישם אמו ירושאת
עדוק וייצא הישר כינע יהוה נכל
אשר יצאה עזיהו אביו צשרה וכן
הנמות לאסרו צשרה יצם מזכחים
ומקטרים נכמות הוא בנה את שיע
בית יהוה העליון ויתר דברי יותם
אשר יצאה הלאהם מתנבים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה בצימים ההם
החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך
ארם ואת פקח בן רמליהו וישכב
יותם יצם אכתיו ויקבר יצם אכתיו כנע
דוד אביו וימלך אחז כנע תחתיו

בשנת שביע צשרה שנה
לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם
מלך יהודה בן צשרים שנה ארזו
נמלכו וישיש צשרה שנה מלך
בירושלים ויא צשרה הישר כינע
יהוה אלהיו כדוד אביו ויילך כדרך
מלכי ישראל ונס את בנו הצניבאש
כהצבות העיב אשר הוריש יהוה
אתם מפני בני ישראל ויזכח ויקטר
בנמות ויעל הנביעות ותחת כל יצין
רענן אז יצלה רצין מלך ארם ופקח
בן רמליהו מלך ישראל ירושלים
לפלחמה ויערו על אחז ולא יכלו
להלחם כיצתה היא השיבר יצין מלך
ארם את אילת לארם ויעל אתה הווי

מאילות וארמים כאו אילת וישכו
ישם יצד היום הזה וישלח ארזו
מלאכים אל תלת פלסר מלך אשור
לאמר ינבדך ובנך אני יצלה והושיעני
מקף מלך ארם ומקף מלך ישראל
הקומים עלי ויקח אחז את הכסף
ואת הזהב הנמינא בית יהוה ובא ערות
בית המלך וישלח למלך אשור שחד
וישמי אליו מלך אשור ויעל מלך
אשור אל דמישק ויתעשה ויגלה קירה
ואתרצין המיתו וילך המלך ארזו
לקראת תלת פלאסר מלך אשור
דוכי שק וירא את המזבח אשר עבשן
וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן
את דמות המזבח ואת תבניתו לכת
כי צשרה ויבן אוריה הכהן את המזבח
ככל אשר שלח המלך אחז מדמישק
כן צשרה אוריה הכהן יצד באת המלך
אחז מדמישק ויבא המלך מדמישק
וירא הכלך את המזבח ויקרב המלך
יעל המזבח ויעל עליה ויקטר את עליה
ואת מעותה ויכר את נסו ויזרק את דם
השלימים אשר על המזבח ואת המזבח
העזיש אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני
הבית מנין המזבח ומכין בית יהוה ויתן אתו
יעל ירך המזבח ויענה ויענה המלך אחז את
אוריה הכהן לאמר על המזבח העזי והקטר
את עליה הנקרה ואת מעותה ויעבד את עלת
הכלך ואת כנעתה ואת עליה כל יצם הארץ
ומנחתם ועסביהם וכל דם עליה וכל דם זבח
יעליו וזרקו מזבח העזישת יהוה ללבקר

והנרית אשר כרת אתכם לא השטחו
ולא תדאזו אלהים אחרים כי אם את
יהוה אלהיכם תראו והוא יציל אתכם
מיד כל איביכם ולא יטמיעו כי אם
כמי שפטם הראשון הם יצטיבו והיו
הנוסים האלה ידאים את יהוה וארע
פכיליהם היו ינבדים גם כנהם וכן
בניהם כאשר יצטו אמתם הם יצטיבו
יער היוס הזה:

ויהי בשנת ילטי להוטי צבן אלה
מלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך
יהודה בן יצורים וחמשי שנה היה
במלכו ויצטרים ותיטי שנה מלך
בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה:
ויצטי הייטר ביצני יהוה ככל אשר
יצטה דוד אביו הוא הסיר את הנמות
ושטר את המיעבות וכרת את האשורה
וכתת נחשי הערשית אשר יצטה משה
כי יצד היטיס ההמה היו בני ישראל
מקטרים לו ויקרא לנחשתו: כיהוה
אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה
כמהו ככל מלכי יהודה ואשר היו
לפענו וידבק כיהוה לא סר לאחריו
וישמר מצותיו אשר עשה יהוה את
מישהו והיה יהוה יצמו ככל אשר
יצא ייטביל ויכרד כמלך אשור ולא
יעברו: הוא הכה את פלשתים יער
יעוה ואת גבוליה ממנדל לצריס יער
יער מכער:
ויהי בשנה
הרביעית למלך חזקיהו היא השנה
השביעית להוטי צבן אלה מלך

והנרית אשר כרת אתכם לא השטחו
ולא תדאזו אלהים אחרים כי אם את
יהוה אלהיכם תראו והוא יציל אתכם
מיד כל איביכם ולא יטמיעו כי אם
כמי שפטם הראשון הם יצטיבו והיו
הנוסים האלה ידאים את יהוה וארע
פכיליהם היו ינבדים גם כנהם וכן
בניהם כאשר יצטו אמתם הם יצטיבו
יער היוס הזה:

ישראל יצלה שלמנא כמלך אשור
יעל שמרון ויער יצלה: וילכדה מקעה
ישליטי שנים בשנת יטי לחזקיה
האשנת שער חושע מדך ישראל
ניכרר שמרון ויגר מדך אשור את ש
אשור ויעחם כהלח ונחבור ער גזון
וער מדיו יעל אשר לא יטמיעו בקול
יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את
כל אשר עוה משה יעבר יהוה ולא
יטמיעו ולא יצטו

ובארבע יצטרה שנה למלך
חזקיה יצלה סנחריב מלך אשור
יעל בל יצרי יהודה הבצרות ויתפשט:
וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך
אשור לבישה לאמר חטאתי שוב
מיצלי את אשר תתן יצלי איש אוליט
מלך אשור יעל חזקיה מלך יהודה
ישליט מאות כנר כסף וישלטים
כנר זהב: ויתן חזקיה את כל הכסף
הנמצא בית יהוה וכאצרות בית המין:
ביצתהו יאקצין חזקיה את דלתות
היכל יהוה ואת האמנה אשר צפה
חזקיה מלך יהודה ויתנס למלך אשור:
וישלח מלך אשור את
תרן ואת רב סריס ואת רב שקרה
מן לביטאל המלך חזקיהו כחיל
כנר ירושלם וייצלו ויבאו ירושלם
ויצלו ויבאו וינמדו בתעלת הפרכה
היעל יונה אשר במסלת יטדה כונס:
ויקראו אל המלך ויצא אל הסאלית
בן חלקיהו אשר על הכית ושכנה

בסל

בסל

הכפר ויואחזן אסף המזכיר ויאמר
אלהכרובי שקה אמרו נא אל חוקיהו
כה אמר המלך העדול מלך אישור
מה הנטחון הזה אישור בטחת אמת
אך דבר שפתים יצנה ונבורה למחמו
יעתה על מי בטחת כי סודתנו יעתה
הנה בטחת לך על משיעת הקנה
הרעיון הזה על מערים אישור יסמך
איש יעליו ונא ככפו ונקטה מן פריעה
מלך מערים לכל הנטחים יעליו וכי
תאמרו אל אלי יהוה אלהינו בטחנו
הלא הוא אישור הכיר חוקיהו את
כמתו ואת מונחתי ויאמר ליחודה
ולירו שלם לפני המונח הזה תשתחו
בירו שלם ויועתה התעב נא את אדני את
מלך אישור ואתנה לך אלפים סוכני
אם תוכל לתת לך רכבים יעליו ואין
תשיב את פני פחת אחד יענדי אדני
הקטנים והבטח לך על מערים לונב
ולפרי יסו יעתה המכיל יעיהו יעלתי
על המקום הזה להשחרתי יהוה אמר
אלי יעלה על הארץ הזאת והשחיתתה
ויאמר אליקים בן חלקיהו וישבנה
ויואחזן אל רבי שקה דבר נא אל עבדך
אומית כי יסמינם אנחנו ואל תדבר
עמנו יהודית באוני הים אישור יעל
החמה ויאמר אלהסובי שקה היעל
אדניך ואליך ישלחני אדני לדבר את
הדברים האלה הלא יעל האנשים
היישבים יעל החמה לאכל את חריות
ולשתות את שיניהם יעמכם

ויבין רבי שקה

ויצמד רבי שקה ויקרא בקול גדול
יהודית וידבר ויאמר יסמינע דבר
המלך העדול מלך אישור ופה אמר
המלך אל ייש אלכם חוקיהו כי לא
יוכל יעל אתכם כי דינו ואל ינטח
אתכם חוקיהו אל יהוה לאמר היעל
יינינו יהוה ולא תנתן אתה יעיר הזאת
כיד מלך אישור אל תשכיע אל חוקיהו
כי כה אמר מלך אישור ינאו אתי בונה
ינאו אלי ואכלו אייטופנו ואיני
תאנתו וישתו אייט מי כרו יענדי נאי
ולקחת אתכם אל ארץ כארצכם
ארץ דגן ותלוש ארץ לחם וכרמים
ארץ זית יעיר ודבש וחיו ולאתמתו
ואל תשכיעו אל חוקיהו כי יפיר
אתכם לאמר יהוה יעלנו ההיעל
היעל אלהי העים איש את ארצו
כיד מלך אישור איה אלהי חמת
וארפד איה אלהי ספרים הננו יענה
כי היעל את שחרון מידיו מי נכל
אלהי הארצות אישור היעלו את
ארצם מידיו כי יעל יהוה את
ירו שלם כי די והחרישו היעלו לא
יענו אתו דבר כי מינות המלך היא
לאמר לא תיענהו ויבא אליקים
בן חלקיהו אישור יעל הבית וישבנה
הכפר ויואחזן אסף המזכיר אל
חוקיהו קרו יעבדים ויערו לו את
דבר רבי שקה
ויהי כשמינע המלך חוקיהו ויקר יענת
בניו ויתכנס כשק ויבא בית יהוה

וישלח את אליקים אשר על הכר
ושבנא הספר ואת זקני הסנהכמתגט
בשקים אלי ישיציהו הגביא בן אמון
ואמרו אליז כה אמר חזקיהו יום ציה
ותוספה ונאיעה היום הזה כ כאונעם
יעמיטם וסח אין לדה: אולי ישיבע
יהוה אלהיך את כל דברי רבשקה
אשר שלחו מלך אשר אדנו לחוף
אלהים חי והוכיח נדברים אשר
ישמיע יהוה אלהיך ונשאת תפלה
בעד השארית הנניצאה: ויבאו יצרי
המלך חזקיהו אל ישיציהו: ויאמר
להם ישיציהו כה תאמרון אל ארעכם
כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים
אשר ישמיעת אשר ידפו יצרי מלך
אשור אתי: הנני נתן כו רוח וישמיע
שמיעתו ויטב לארעו והפלתו סורב
בארעו: ויטב רבשקה ויביצא את
מלך אשור נלחם יעליכנה כי שמי
כי נביע מלכיש: וישמיע אל תרהקה
כדן ~~ל~~ יצא להיחם אתך
ויטב וישלח מלאכס אל חזקיהו
לאמר: כה תאמרון אל חזקיהו מלך
יהודה לאמר אלי יש אך אלהיך אשו
אתה נחפס לאמר לא תעתן ירושלים
ביד מלך אשור: הנה אתה שמיעת
את אשר עשו מלכי אשור לכו
הארצות להחרים ואתה תעל:
הדעילו אתם אלהי הגוים אשר שחנן
אבותי אתגון ואת חרון ורעף ובני
יערן אשר כהל אשר: אין מלך חמת

ומלך ארפר ומלך לעד ספרוים הנני
ועיה: ויקח חזקיהו את הספרים מיד
המלאכים ויקראם ויעל בית יהודה
ויפרישהו חזקיהו לפני יהוה:
ותפלל חזקיהו לפני יהוה
ויאמר יהוה אלהי ישראל ישב
הכרבים אתה הוא האלהים לכרך
לכל סמלכות הארץ אתה ישיית
את השמים ואת הארץ: הטה יהוה
אונך ושמע פקח יהוה עיניך וראה
ושבע את דברי סנחריב אשר שלחו
לחרף אלהים חי: אמנם יהוה החריבו
מלכי אשור את הגוים ואת ארעם:
ונתנו את אלהים כלא אלהים
המה כי אם מיציה ידי אדם עין ואמן
ויאמרם: ויעתה יהוה אלהינו וישיענו
נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ
כי אתה יהוה אלהים לכרך:
וישלח ישיציהו בן אמון
אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל אשר התפללת אלי
אל כנחורב מלך אשור שמי ערני:
זה הדבר אשר דבר יהוה עליו כה
לך לעתה לך סתולת בת ציון אחריך
ראש הניעה נתירו שלם: את מי
חרפת וערפת ועל מי חרמות קול
ותשא מרום עיניך על קדוש ישראל
ביד מלאכך חרפת אדני ותאמר
טננרכבי אני עליתי מרום הרים
ירכבי לכנען ואכרת קומת ארזיו ו
ככחד ברישיו ואבואה מלון קניה יע

ויקרא ישיעיהו הנביא אל יהוה וישב
 אתה צל במיעלות אשר ירדה במיעלות
 אחו אתרנית ינשר מיעלות:
 בעת ההוא שלח מאדך בלאון
 בן בלאון מלך ככל ספרים ומנחה אל
 חוקיהו כי שמיני כלה חוקיהו:
 וישמיני עליהם חוקיהו ויראם אתל
 בית נטתה את הכסף ואת הזהב ואת
 הכשמים ואת שמן הטוב ואת כרת
 כליו ואת כל אשר נמצא באוניהו
 לא היה דבר אשר לא היראם חוקיהו
 נכיתו וכל ממשלתו וויכא ישיעיהו
 הנביא אל המלך חוקיהו ויאמר אליו
 מה אמרו האנשים האלה וכאן ינאו
 אליך ויאמר חוקיהו מארץ רחוקה
 באו ככל ויאמר מה ראו נכיתך
 ויאמר חוקיהו את כל אשר נכיתי
 ראו לא היה דבר אשר לא היראתם
 באצרת: ויאמר ישיעיהו אל חוקיהו
 ישמיני דבר יהוה: הנה ימים נאים
 ונשא כל אשר נכיתך ואשר אצני
 אכתיך יע היום הזה כלה לא יותר
 דבר אמר יהוה ומכניך אשר ינאו
 מכך אשר תוליד יקח והיו סריסים
 טהירי כלך ככל: ויאמר חוקיהו אל
 ישיעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת
 ויאמר הלא אכישלום ואמת יהיה
 ניכיו ויתר דברי חוקיהו וכל גבורתו
 ואשר יעשה את הכרתה ואת
 התיצלה ויכא את המים היצדה הלא
 הם נתוכים יל ספר דברי הימים

למלכי יהודה: וישב חוקיהו יצב
 אנתו וימלך מנשה בנו תחתיו:
 בן ששים יצירה שנה מנשה
 כמלכו וחמשים וחמשים שנה מלך
 כירוים ויטב אמו הפני בה: וישב
 הדינני יהוה כתי עבת הגוים אשר
 הורייט יהוה מפני בני ישראל: וישב
 ויבן את הבמות אשר אמר חוקיהו
 אביו וקם מזבחות לבעל ויעש אשור
 כאשור יעשה אחאב מלך ישראל
 וישתחו לכלי גנא השמים ויעבד
 אתם: ובנה מזבחת נכית יהוה אשר
 אמר יהוה בירושלם אישים את שמי:
 ויבן מזבחות לכלי גנא השמים כשני
 חצרות בית יהוה: והעביר את בנו נאש
 ויצנן ועחש ויעשה אוב וידיע נכדו
 ליעשות הדינני עני יהוה להנעים:
 וישם את פסל האשור אשר יעשה
 נכית אשר אמר יהוה אל דוד ואל
 ילמה בנו כבית הזה וכירושלם אשר
 נחתי מכל שגני ישראל אישים את
 ישמי ליעולם: ולא אסיף להנדרני
 ישראל ען האדמה אשר נתתי לאבתם
 רק אם ישמרו לעשות ככל אשר
 צויתם ולכל התורה אשר צוה אתם
 ינבדו מישה: ולא ישמינו ויתנסם מנשה
 ליעשות את הדינני הגוים אשר
 השמיד יהוה מפני בני ישראל:
 וידבר יהוה כיד ינבריו
 הנביאים לאמר: יען אשר יעשה
 מנשה מלך יהודה התו עבת האלה

יבן מזבחות לכלי גנא השמים ואל אביו עבת השמים ויפלי
 לא כן עבדו משה ככל חוקיהו עבדו משה ויחמא

הרין מכל אשר עשו האמרי אשר
לפניו ויחטא גם את יהודה בגדלו
לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל
הנני מבא רעה על ירושלים ויהודה
אשר כל שמי ציות צלנה שתי אזני
ונטיתי על ירושלים את קו שמרו
ואת מיטקלת בית אחאב ומחיתי את
ירושלים כפי אשר ימחה את העליות
מחה והפך על פניה ונטישה את
שארית נחלת ונתתים ביד איביהם
והיו לבז ולמיטקה לכל איביהם ייגן
אשר יעשו את הרין כי צניו והיו מניצנים
אתי מן היום אשר יצאו אתכם ממצרים
ויצד הזכ הזה ונבלם נקי ישפך מנשה
הרבה מאד יצא אשר כלא את ירושלים
פה לפה לבר מהטאתו אשר החטיא
את יהודה ליצטות הרין כי צני יהוה
ויתר דברי מנשה וכל אשר יעשו
והטאתו אשר חטא הלא הם כפתונים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה
וישפך מנשה גם אבתי ויקבר בגן
ביתו בגן עזא ומלך אמון בנו תחתיו
בועשלים ושתים שנה
אמון במלכו ושתים שנים מלך
בירושלים ושם אמו מיטלת ברע
הרין מן יטבה וייצט הרע כי צני יהוה
כאשר יעשה מנשה אביו וילך בגל
הדרך אשר הלך אביו ויגד את
העללים אשר יגד אביו וישתחו
להם וייעוב את יהוה אלהי אבותיו
ולא הלך בדרך יהוה ויקשרו יגדו

אמון עליו כיתו את המלך בביתו
וידעם הארין את כל הקשרים על
המלך אמון ומלכו יצדה ארין את
אשר יהוה כנו תחתיו ויתר דברי אמון
אשר יעשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה ויקבר
אתו בקברתו בגן עזא ומלך יאשיהו
בנו תחתיו
שנה יאשיהו במלכו ויטלשים ואחת
שנה מלך בירושלים ושם אמו ידוה
בני עדיה מנצרת וייצט הרע כי צני
יהוה וילך בגל דרך דוד אביו ולא קר
ימן ושמאל
ויהי בשמנה עשרה שנה לכלך
יאשיהו וישלח המלך את יצפן בן
אצל יהו כן משלם הספר בית יהוה
לאכה יצלה אל חלקיהו הכהן הגדול
ויתם את הכסף המוכא בית יהוה
אשר אכשו שמרי הכסף מאת היצבים
ויתנה על ידי יצבי הכל אנה ממפקדי סכנות
יהוה ויתנו יצבי וישר כל אבר אשורכניות
יהוה לחוק יצבי כדק הכית לחרש סולבנות
ולעדרים ולקנות יצבים ואכני מחצני לחוק
את הכית ואך לא יחשב אתם הכסף הענין
על ידכני כאמונה הם יצבים ואמר חלקיהו
הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר
אל שפן ויקראהו ויבא שפן הספר אל
המלך וישב את המלך וברואמר התנו
יגדיך את הכסף הנמצא בבית ויתנהו
על ידי עשיה המלאכה ממפקדי סכנות יהוה

ויערשפן הספר למלך לאמר ספר
נתן לי חלקיה הפתח ויקראו שפן
לפני המלך ויהי כשמי עהמלך את
דברי ספר התורה ויקרע את בעדיו :
ויצו המלך את חלקיה הפתח וארע
אחיקסבן שפן ואת ענפור בן מיכה
ואת שפן הספר ואת עישיה יבן
המלך לאמר יבן דרשו את יהוה בעי
ובער העם ובעל כל יהודה על דברי
הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת
יהוה אשר היא נצתה בנו על אשר
לא שמיעו אמצענו על דברי הספר
הזה לי צרות ככל הכתוב עלינו ויין
חלקיה הפתח ואחיקס ויעבור ושפן
ועישיה אל חלדה הנביאה אשר
שלם בנתקנה בן חרחם שמר
הכנדים והיא יטבת בירושלם
כמי שעה ודברו אליה ותאמר אליהם
כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו
לאיש אשר שלח אתכם אלי : כה
אמר יהוה הנני מביא רעה אל
המקום הזה ועל ישביו את מלדברי
הספר אשר קרא מלך יהודה : תחת
אשר עזבוני ויקטרו לאלהים
אחרים למי ען הכצנע ככל מי צעה
ידיהם ונצתה חמתי כמקום הזה
ולא תכבה : ואל מלך יהודה השליח
אתכם לדבר שאת יהוה כה תאמרו
אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל
הדברים אשר שמעתו יען רך
לבבך ותכני עמפי יהוה בשמי ען

אשר דברתי על המקום הזה ועל
יישביו להיות לי שמה ולקלל
ותקרי את בניך ותבכה לפני וגם
אנכי שמעתי נאם יהוה ולכן הנני
אספך על אנתך ונאספת אל
קברתך בשלום ולא תדאנה יענך
בכל הרעה אשר אני מביא על המקום
הזה ויישבו את המלך דברו וישלח
המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה
ורושלם ויעל המלך בפתח הזה וכל
איש יהודה וכל יושבי ירושלם אתו
והכהנים והנביאים וכל היעם למקטן
ויעד גדול ויקרא נאונתם את מלדברי
ספר הנבית הנמצא בבית יהוה ויעמו
המלך על הזמור ויסרת את הנבית
לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר
מצותיו ואת צוותיו ואת חקתו בנל
לב ובכל נפש להקים את דברי הסרת
הזאת הפתבים על הספר הזה ויעמד
כל היעם נביתו ויצו המלך ארע
חלקיה הפתח העדול ואת כהן
המישנה ואת שמרי חסף להוציא
מדיכל יהוה את כל הפלים העשויים
לביעל ולאשרה ולכל עבא השמים
וישרפם כחיון לירושלם כשדמות
קדרון ונשא את צפרם מת אל :
והיטבית את הנמרים אשר נתנו
מלכי יהודה ויקטר בממות בני יהודה
ומסכי ירושלם ואת המקטרים לביעל
לשמש ולידה ולמולות ולכל עבא
השמים ויצא את האשרה מבית

אשר דברתי על המקום הזה ועל יישבויה להיות לי שמה ולקלל ותקרי את בניך ותבכה לפני וגם אנכי שמעתי נאם יהוה ולכן הנני אספך על אנתך ונאספת אל קברתך בשלום ולא תדאנה יענך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ויישבו את המלך דברו וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם ויעל המלך בפתח הזה וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלם אתו והכהנים והנביאים וכל היעם למקטן ויעד גדול ויקרא נאונתם את מלדברי ספר הנבית הנמצא בבית יהוה ויעמו המלך על הזמור ויסרת את הנבית לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת צוותיו ואת חקתו בנל לב ובכל נפש להקים את דברי הסרת הזאת הפתבים על הספר הזה ויעמד כל היעם נביתו ויצו המלך ארע חלקיה הפתח העדול ואת כהן המישנה ואת שמרי חסף להוציא מדיכל יהוה את כל הפלים העשויים לביעל ולאשרה ולכל עבא השמים וישרפם כחיון לירושלם כשדמות קדרון ונשא את צפרם מת אל : והיטבית את הנמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בממות בני יהודה ומסכי ירושלם ואת המקטרים לביעל לשמש ולידה ולמולות ולכל עבא השמים ויצא את האשרה מבית

יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון
וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר
וישלך את עפרה על קבר בני העם:
ויתן את טהרת הקדשים אשר כבדת
יהוה אשר הנשים ארנות שסבתים
לאשרהו ויבא את כל הנהנים מערי
יהודה ויטמא את הנמנות אשר קטרו
ישמה הכהנים מנבע עד כאר שבע
ועתן את נמות השנים אשר פתח
שער יחושע שר העיר אשר יצא
שמאל איש כשער העיר: אך לא
יעלו כהני הנמנות אל מונח יהודה
בירושלם כי אם אכלו מצות פתך
אחיהם: וטמא את התפת אשר בני
בניהם לבלתי להיזבד איש את בנו
ואת בתו כאיש למיך: וישבת את
הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש
נכבא בית יהוה אל ליטכת נתן מלך
הסדים אשר נפרודים ואת מרכבת
השמיש שרף באש: ואת המזבחות
אשר על הגג עלית אחז אשר יצאו
מלכי יהודה ואת המזבחות אשר
יצאה מנשה בשתי סערות בית יהוה
נתן המלך וירץ משם והשליך את
עפרם אל נחל קדרון: ואת הנמנות
אשר על פני ירושלים אשר מיבין
להר הכי שחית אשר כעה שלמה מלך
ישראל ליצתה טקין יעזבים
ולכמוש טקין מואב ולמלכס תויצנת
בני עמון טמא המלך: וישפר את
המצבת ויכרת את האשרים ויכלא

את מקומם ענמות אדם: וגם את
המונח אשר כבית אל: הכמרה
אשר יצאה ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל נסאת המונח
ההוא ואת הנמנה נתן וישרף את
הנמנה הדק לעפר ושרף אשרה:
ויפן איש יהוה וירא את הקברים אשר
שכ כהר וישלח ויקח את הענמות
מן הקברים וישרף על המזבח ויטמאון
נדבר יהוה אשר קרא איש האלהים
אשר קרא את הדברים האלה ויאמר
מה היצון הלז אשר אני ראה ויאמר
אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים
אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים
האלה אשר יצאת על המזבח בית
אל: ויאמר הנחולו איש אל יצא
ענמתו ויכילטו יענמתו את ענמות
הנביא אשר בא מי שמרון: וגם את
כל בתי הנמנות אשר בניו שמרון
אשר יצאו מלכי ישראל להכניעם
הסיד יאשיהו ויעש להם ככל
המיצטים אשר יצאה כבית אל:
ויזבח את כל כהני הנמנות אשר ישם
על המזבחות וישרף את ענמות
אדם על ידם וישב ירושלים ויצו
המלך את כל העם לאמר יצאו פסח
ליהוה אלהיכם פתוב על קפר המזית
הזה: כי לא נעשה כפסח הזה: ויש
השפטים אשר שפטו את ישראל
וכל ימי מלכי ישראל ומלכי
יהודה:

כי אסבשמה יצרה שנה למלך
יאיטו ננישה הפכת הזה ליהוה
בירושלם ונסאת האנתואר
הדינעם ואת התרפס ואת הגליל
ואת כל השקנים אשר נראו בארץ
יהודה ובירושלם בער יאשרו
לכנין הקים את דברי התורה
הכתבים על הספר אשר מינא חלוקו
הכהן בית יהוה וכמה לא היה לפניו
מלך אשר שכל יהוה בכל לבבו
ובכל נפשו ובכל כבודו וכל תורת משה
ואחריו לא קם כמהו אך לא שני יהוה
מחרון אפני הנרול אשר חרה אפני
ביהודה על כל הכנסים אשר הכניעו
מנשה ודאמר יהוה נכ את יהודה
אכיר כי על פני נאמר הסרת את
ישראל וכאסתי את היצר הזאת
אשר כחרתי את ירושלם ואת הכת
אשר אסרתי יהיה שמי שסו ויתר
דברי יאיטו וכל אשר יצא
הם נחובים על ספר דברי הכמים ליני
יהודה וכליו ילה פריצה נעה מלך
מצרים על מלך אשור על עהרפות
וילך המלך יאיטו לקראתו וימיתו
במצדו כראתו וירכנהו ינברו
מת מצדו ויכאהו ירושלם ויקרדו
בקברתו ויקח ינס הארץ את הואתו
כן יאיטו וימיטו אתו ויכליבו
אתו תחת אכיו
ינברו וישיש ינעה הואחו נכילנו
וישליטה חדישים מלך בירושלם

[Red handwritten notes and markings on the right margin, including a vertical line and various symbols.]

וישם אמו חמוטל בתירם יהוה מלבעו
וינעט הרצני בנינו יהוה ככל אשר
יצאו אנתו ויאיטו פריצה נעה
כרביה בארץ חמת כמלך בירושלם
ותו ינעט על הארץ נאה כנר ככה
וכנר זהב וימלך פריצה נעה ארת
אליקים כן יאיטו תחת יאיטו
אכיו ויסקנת שמו יהוה ואת
יהואחו לקח ויכא מצרים וימת שני
והכסף והזהב נתן יהוה ויפריצה
אד היצרך את הארץ לתת את
הכסף על פריצה אש בנינו
נניט את הכסף ואת הזהב את ינס
הארץ לתת יפריצה נעה:

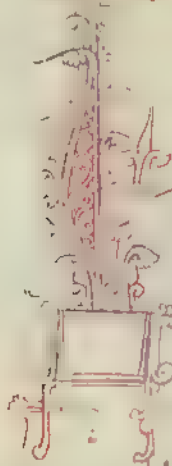
כן ינברו וישיש ינעה
יהוה נכילנו ואחת יצרה ינעה
כלך בירושלם וישם אפיו ונדהנת
פדיה כן חמהו וינעט הרצני בנינו
יהוה ככל אשר יצאו אנתו בנינו
יעלה נכבד נאמר כלך נכילנו
יהוה וינעט ינעט וישיש
וימרדו וישיש יהוה כן את נרודי
כישרים ואת נרודי ארכ ואת נרודי
מואב ואת נרודי בני נפון וישיש
ביהודה להאכילו כנבר יהוה אשר
דבר בר נברו הנביאים: אך יעל פי
יהוה היתה ביהודה להקיר מיני
פניו כהטאת כנעה ככל אשר ינעטו
ונכד כהנקל אשר ינעט ויכלא את
ירושלם כהנקל ולא אטה יהוה
לכל חויתר דברי יהוה וינעט אשר

[Small handwritten notes on the left margin.]

[Small handwritten notes on the left margin, near the bottom.]

יצא הלאה כחכמי יל סגור ויכרי
 הימים לסלבי יהודה וישפכ יהויקים
 ינס אסתיו ויכלך יהויכין בנו תחתיו
 וילאקה יעזר מלך בני ישראל ואתמאדיו
 כליקה מלך ככל מעהל מערים יענהר
 פנה כל אשר היה למלך מערים
 בן שבעה עשרה שנה
 יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך
 בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלעזר
 מירושלם וייצא הרע פניו יהוה ככל
 אשר צפה אכזו בעת ההוא יצלה
 יעזר נכבד נאמר מלך ככל ירושלם
 ותבא היצור כמיעור ויבא נכבד נאמר
 מלך ככל יצלה יצור ויעדו ערים יצלה
 ויבא יהויכין מלך יהודה יצלה ככל
 הוא ואמו ויעדו ושריו וסרוסיו ויקח
 אתו מלך ככל בשנת שבעה לילכו
 ויוצא מיטם את כל אצרות בית יהוה
 ואצרות בית המלך ויקצין את כל כלי
 הזהב אשר יצפה ילכה מלך יצוא
 כהכל יהוה כאשר דבר יהוה והגלה
 את כל ירושלם ואת כל השלבים ואת כל
 גבורי החיל יצפה אלפים גולה וכל
 החריש והמסנר לא נשארו וזלת דלת
 יצם הארץ ויגל את יהויכין ככל הוא
 אסר המלך ואת נשי המלך ואת סרוסיו
 ואת אולי הארץ הולך גילה מירושלם
 כלה ואת כל אנשי החיל ישכנת
 אלפים והחריש והמסנר אלף הכל
 נפרים יצוי מלכה ויבאם מלך
 ככל גולה כלה וימלך מלך ככל

אתמתנה רדו תחתיו ויפכ את שמו
 יעקיהו
 בן צדקיהו ואחת שנה יעקיהו
 כמלכו ואחת עשרה שנה מלך
 בירושלם ושם אמו חמניל בת
 ירמיהו מלכה וייצא הרע פניו
 יהוה ככל אשר צפה יהויקים כמעל
 אף יהוה היתה בירושלם וניהודה
 יערה שלכו אתם מגל פנו ומרד
 יעקיהו במלך ככל
 ויהי בשנת התשיעי לילכו
 בחדש השלישי בניצור לחדש צא
 נכבד נאמר מלך ככל הוא וכל היל
 יצירושלם ויהוה יצלה ויבנו יצלה הרע
 סביב ותבא היצור כמיעור יערה צרת
 יצפה שנה למלך יעקיהו בשנת
 לחדש ויהוה הרע כמיעור ולא היה
 לחם ליצם הארץ ותפקע היצור וכל
 אנשי המלכה הליה דרך יציר
 כן החמתם אשר יצלה המלך וכשום
 יצלה הרע כמיעור דרך היצור
 וירדפי חיל
 כשרים אחר המלך וישנו ארנו
 בניצבות ירחו וכל חילו נפעו מיצלו
 ויתפשו את המלך ויגלו ארנו
 אל מלך ככל רבלתה וידברו ארנו
 מיטע
 כע יעקיהו ישחטו ליצנו ואר
 יצנו יעקיהו יעור ויאסרו
 בנחשתים ויבארו ככל

למה
רשע

למה
למה
למה

ובחדש החמישי בשביעה לחדשה
שנת תשי"ג צטרף שנה למלך
נבטנאצ' מלך ככל נא נבזראדן רב
טבחים יצד מלך ככל ידו יטלים:
וישרף את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל בני ירושלים ואת כל בית עזרא
שרף באש ואת חומת ירושלים סגג
נתנו כל חיל כשרים אשר ידו רב
טבחים ואת יתר היצם הנשארם
בניר ואת הנפלים אשר נפלו יצ
המלך ככל ואת יתר ההמון הגלה
נבזראדן רב טבחים וכדלת הארץ
הישאר רב טבחים לטרמים ולגבים:
ואת צמודי העושה את אשר בית יהוה
ואת המכנות ואת העושה את אשר
בבית יהוה שפרו כשרים ויטאו את
עושה ככלה ואת הסידה ואת
היינים ואת הכזוכות ואת הנפורת
ואת כל כלי העושה אשר ישרה נכס
לקחו ואת המתות ואת הכזוכות
אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח
רב טבחים היצמודים יאנם היס
האחד והמכנות אשר יצעה שלמה
לבית יהוה לא היה מישקל לעושה
כל הכלים האלה: יטכנה יצוה אמה
קובת היצמוד האחד וכלתה יצוה
עושה וקובת הפררת יטליש אמה
ויטכנה ורמנים יצל הכרת כעבה כל
עושה ונאלה ליצמוד היטני יצ
השכנה:
ויקח רב טבחים את שרשה

1
10

כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה
ואת שלשת יצברי הקף ומן היציר
לקח סרים יחד אשר הוא פקדי על
אנשי הכלימה וחמישה אנשים
בזאפנה המלך אשר נמצאו בניר
ואת הספר אשר היצבא המעבא את
עכה ארין ויטשים איש מיצם הארין
הנמצאים בניר ויקח אתם נבזראדן
רב טבחים וילך אתם על מלך ככל
ובלתה וידך אתם מלך ככל וימיתם
ככלה בארץ חמת ועל יהודה ככל
אדמתו וחיצם הנשאר בארץ יהודה
אשר הישאר נבזראדן מלך ככל
ויפךר יצליהם את ערליהו בן אחיקם
בן יצמן: ויטכנו על יטו
החילים המה והאנשים כי הפקיד
כלך ככל את ערליהו ויבאו אל גדליהו
המצפה ויטכנו יצאל בנתנה ויוחגן
בקרחה וישריה בן תעמת הנטפרע
ויאזעוהו בן המינצתי המה ואנשי המי
וייטכנו להסגד ליהוה ול אנשי המי
ויאמר להב אל תראו מיצבד הנשוע
ישנו בארץ ויצבדו את מלך ככל ויטכ
לכם: ויהי כהן ויטכנו
בא יטכנו יצאל בנתנה בן אלישע
כזרין הכלוכה וינצרה אנשים אהו
ויכו את ערליהו וימית ואת היהודים
ואוזה כשרים אשר היו אהו כמצפה:
ויקמו כל היצם מקטן ועד גדול
וישרי החילים ויבאו מצרים כי יראו
כפע כשרים:

1
10

ויהי בשלישים ויטביע שנה לגלות יהויכין
 מלך יהודה בשנכם יצא הדיט בנישרים ויטביעה
 להדיט נשא אויל מרדך מלך נבל כיטנת מלכו את
 ראש יהויכין מלך יהודה מכית כלא: וידבר אתו טמות
 ויתן את כסאו מעיל כסא המליכם אשר אתו נבל:
 וישנא את בעדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו:
 וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך דבר יום
 כיומו כל ימי חייו:

Handwritten notes in red ink at the top of the page.

הזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על
 יהודה וירושלם במי עתהו ירתם
 אחוה חזקיהו מלכי יהודה ויהושפט
 ישימם והאזיע ארץ כי יהוה דבר בנב
 נגלה ורוחמתי והם פשיעו בני ד' ג
 ישור קנהו וחמור אכוס בעליו ישראל
 לא ידעו כי לא התבונן הוינו הטא
 יפכנו יעון זרין מרצם בנסמ' שחיתם
 יצבו את יהוה נאעו את קדושי ישראל
 נזרו אחודי ילמה תנו יעד תוס' פורה
 כל ראש להלי וכל לב רויי מכף רגל
 ויער ראש אין בוכתם פעעז והחידה
 וכמה טרפה לאזול אחישו ולא
 רבנה נשמון ארצכם שמה יערכם
 יטרפות איט אדמתכם לנערכם זרכ
 אכלים אתהו ושכמה ככהפכת זרכי
 ונתרה בת' גון כסכה ככרם כמלונה
 במקשה כיער נעורה לולי יהוה
 יצבאות הותיר לנו ישריד כמיצטכסס
 היינו לינמרה רמינו
 ישמיעו דבר יהוה קציעי כדס האזינו
 תורת אלהינו עם יצורה לכה לירב
 זכריכם יאמר יהוה ישל' צתי יצורת
 אילים וחית כריאים ודס פריס וכנשי
 ויצתודים לא חפצתי כי תבאו לראות
 פני מי נקיש ואת מידכם רמס הינרי
 לא תוספו הביא מנחת שוא קטרת
 תיעבה היא לי חדישו שנתקרא מקוא
 לא אוכל און ויצורה הדישי כסוכו יעיע
 ישאח נפשי הוי צלי לערה נלא ירני
 נשא ובפרי שכם כפכם אילים יעני

מכס נבכי תדט תפלה אינני שמינ
 ידיכם דמיכם כלאו רחיעוהו הסיו
 ריני מיני לילכם מנגד יעני חדל וחרני
 לכדו חזק דרשו מי שפט אשור המון
 שפטו יתוס ריט אלמנה
 לכונאו נכחה יאמר יהוה אם יהיו
 הטאים כישעם כישלני לבנו אם
 יאדימו כתולי נכמרי יהוה אסתאבו
 וישמיצתם טוב הארץ תאכלו ואם
 תכאנו זכריכם הרבה אכלו כי פי
 יהוה דבר: איפה היתה
 לזונה קדיה נאמנה כלאהי כישפט
 יעדק ילין נה ויעתה מרעחים כספן
 היה לסכם ככאך כהול כמי שיון
 סורים והנר נגבים כלאהב ישחד
 והדף שלמנס יתוס לא יישפטו וירי
 אלמנה לא ילא אליהם
 לכן נאם האדון יהוה נבאורת
 אכיר ישראל הוי אנהס מיני ואנקמו
 מאויבי ואיטיכה ידי עליך ואיערף
 כנר סגך ואכירה כל כדיריך ואיטינה
 ישפטוך ככראיטנה ויעצוד ככתהלה
 אחריכו יקרא לך יעד העדק קריה
 נאמנה יעון כמי שפט תפרה וישכיה
 בעדקה וישבר פשיעם והטאים יהו
 ויעזבי יהוה יכלו כמי כישו מאירים
 איטר חמדתם והתפרו מהנעורת
 איטר כחדתם כי תהיו כאלה נבילת
 יעלה וכננה איטר כים אין לה יהוה
 החסן לעצית ופעל לעציון וכיערו
 ישנהם יחדו ואין כככה

הדבר אשר חזה ישיעיהו בן אמון
על יהודה וירושלם והיה נאחרית
הימים נכון יהיה הרב בית יהודה נראים
ההרים ונשא מגביעות ונהרו אליו
כל הנוסים והלכו עמי רבים ואמרו
לכו ונעלה אל הר יהודה אל בית אלהי
ייעקב וירט מדרכו ונלכה כארחתנו
כי מציון תנא תורה ודברי יהוה מירושלם
וישפט בין העמים והוכיח לי עמי סובים
וסתתו חרבתם לארצם והנעתתיהם
למזמות לא ישאגו אל גוי חרב
ולא ילמדו עזר מלחמה:

בית ייעקב לבט ועל כה נאורי יהוה:
כי נסי שתה צמך בית ייעקב כי מלאו
מקדם וינצנס כפלי שתיים ובי לדי עמי
ייטפיקו ותמלא ארצו כסף וזהב
ואין קצה לא ערתו ותמלא ארצו
סוסים ואין קצה למוכבתיו ותמלא
ארצו אלילים למינעיה ידיו ישתחוו
לאשר עשו אנכי עתיו: וישח אדם
וישפל איש ואל תשא להם נוא
כעור והטמן כי צר מפני פחד יהוה
ומהדר נאננו יעני נבהות אדם ישפל
וישחר רוס אנשים ונשגב יהוה לבדו
ביום ההוא:

כי יום ליהוה ינאות יצל כל נאיהוים
ויצל כל נשא וישפלו ויצל כל ארצו
הלכנו הרמים והנשאים ויצל כל
אלוני הבשאן ויצל כל ההרים הרמים
ויצל כל הגביעות הנשאות: ויצל כל
מעל גבה ויצל כל חומה בעזרה:

ויצל כל אמות תרשיש ויצל כל שניות
החמדה: וישח נבהות האדם וישפל
רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום
ההוא: והאלילים כליל יחלפו ונאנו
כמיצלת צורים וכמחלת יצר מפני
פחד יהוה ומהדר נאננו כקובו ליערין
הארץ: ביום ההוא יטליך האדם
את אלילי כספו ואת אלילי זהבו
אשר יעשולו להשתחות להפך
פרות ול יצטלפים: לבוא ננקחת הצרים
ובסיצב הסלעים מפני פחד יהוה
ומהדר נאננו כקובו ליערין הארץ:
חללו לכם מן האדם אשר נשמד
כאפו כי כמה נחשב הוא:

כיהנה הארון יהוה ינבאורת
מסיר מירושלם וכי יהודה משיגן
ומישענה כל משיגן לחסובל משיגן
מים: גבור ואיש כלהמה יטופט ונכיא
וקסם וזקן: ישרחמיסים ונשוא פנט
ויוצגן וחכם חרשים ונכון לחיש:
ועתתי נערים שריהם ותיעלילים
ימישילונם: וננשהיגם איש באיש
ואיש כריצחו ירהטו הנער בזקן
והנקלה כנכנר: כי יתפשא איש נאחז
בית אביו ישמלה לכה קצין תהיה לנו
וחמכשלה הזאת תחת ידך: וישח
ביום ההוא לאמר לא אהיה חביש
ובבית אין לחם ואין שמלה לא
תשימע קצין יגסובי כשלה יחושלם
ויהודה נפל כליטונם ומיעלל יהם אל
יהוה למרות יעני כפרו: והסרת פניהם

הוי מעיע בית כבוד שדה

משדה יקרינו יעד אפס מקוס והוי שנת
לכנס מקרב הארץ: כצונו יהוה צבאות
אם לא מתים רבים לשמה יהוה צבאות
וטבים מאין יושב: כי עשרת עמדי
טרם יעשו כבוד אהת וזרי צחסי יעשו
איהו: הוי מי שכיני כבוד
יטרי ידפו מאחרי בני ארץ ידריקם:
והיה כבוד ונבל תקח חיל ויין ביטתם
ואת פני יהוה לא יכטו וכי עשה ידיו
לא ראו: לכן גלה יצבי מכלי די ער
וכבודו מתיר צב והמונו ינחה ינכא:
לכן הרחיבה ישאל נפשה ופיצה פיה
לכלי חק וידד הדרה והמונה ושאונה
ועל זונה וישח אדס וישפל איש
ויניצנהים תשפלה ויונכה יהוה
עבאות במי שפנו והאל הקדוש עקש
בעדקה וזרינו כשיסטרם וחרנות
מחיס גרים יאבלו:
הוי משכי העין בחכלי השוא וכי ענות
היעלה חמאה: האמרים ינחה
יחיישה מי עשה יציון: הנה תקרב
ותבואה יצנת קדוש ישראל ועד עתו
הוי האמרים לרע טוב ולקטן
רע יטכס חשך יאור האור לחימך
שמים מר למתוק ומתוק למר:
הוי חכמים מי עתה ונע
פניהם נבלים: הוי נבדים לשתות יין
ואנטי חיל למכד שטר: מעדיקין
רטיע יקב שחד ויערקת עדיקין
יקרו מכנו:

לכן נאלקט לישון איש וחישי
להנה ידפה שרשם כמק יהוה ופרחם
כאבר יצלה כי מאכו את תורת יהוה
ינבאות ואת אמרת קדוש ישראל
נאנו: יעל כן חרה אף יהוה כי עמו ויני
ידו עליו ויהוה וירעוה הרים ותהי
נבלתם ככוחה כקרב חויות כל זאת
לא יטכ אפו ועוד ידונטויה: ונש
נב לגיב כרחוק ויטרק לו מקינו
הארץ והנה כהרה קל יבוא: אין עוף
ואין כושר בו לא טכ ולא יישן ולא
נפתח אזור חליו ולא נתק שרוך
נעליו ואישר חציו שנונסו כל קשתותיו
דהכות פרכות סוסיו כיער נחשטו
ונעליו כסופה: ישאנה לו כל באו שא
כנפירים וינחם ויאהו טרף ויפלי:
ואין מי יליו ויעהם יליו ביום ההוה:
כנהמת ים וננט לארץ והנה חשך
יער ואור חשך בער פיהו

בזנת מות המלך יעיהו ואראה
מפת ארץ ייטב יעל כמארס ונשא וישליו
מלאים את החכלי שרפים ינמדים
כמי יליו ייש כנפים יטכ כנפים
לאהד כשתים יכסה פנו וכי שרתם
כטה רוליו וכישותם ינעפם: וקרא
זה אל זה ואבר קדוש קדוש קדוש
יהוה ינבאות מלא כל הארץ כבודו:
וינעפ אמית הספים מקור הקורא
והבית ילא יעשו: ואמר או לי כ
נדכיו צבי איש טמא טפתים אנכי
ועתוך יעב טמא טפתים אנכי ייטב

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

כי אתה מלך יהוה עבאות ראו עיני
וייבא אלי אחד מן השופטים וכירו
רעפה בכל קחם לקח ביצי המופת
: עני על פיו ויאמר העה נניעה על
שנתך וסר יעקב ויחטא אתך הנפך
: ואישמע את קול אדני אמר את מי
אשר הוא ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני
ויאמר לך ואמרת לי עס הזה יטמין
ישמו ואל תבינו וראו ראו ואל תדיעו
הישמן לכה יעס הזה ואנו הנכד וינינו
הישן פן יראה בנינו ובאנו יטמין
ולכבו יבין ויטב ורפא לו ואמר יע צרת
יהוה ויאמר יע אשר אפי שאו ערים
טאין ויטב ובתים טאין אדם והאדמה
השאה יטממה וירחק יהוה את האדם
ורבה היצובה בקרב הארץ ווינודנה
יעטרה וישכה והיתה לביער פאלה
וכאלון וישר בני ישראל ויבטת בסורי
קדיט מענתה :

והלך במי אחז בן יותם בן יעיהו
מלך יהודה עלה ריען מלך ארם
ופקה בן רמליהו מלך ישראל ויוטוס
לכילחמה יציה ולא יכל להילחם יציה
ויגר לבית דוד לאמר נחה ארם יעל
אפרים וימז יציה ויבטת בני יעני
יער מפני דודו ויאמר
יהוה אל ישעיהו ואנא לקרארתי
באזן אדמה ויאמר יעיהו וילקנה
מעלת המנהג יעיהו על מבלית
ישרה בונם ואמרת אליו השמר
והשקט אל תת אל לבך אל ילך

מישני זנבות האורים היצנים האלה
כחראף ריען וארם וכן רמליהו יען
כייצן יעלך ארם ריעה אפרים וכן
רמליהו לאמר יעלה ביהודה ונקיענה
ונכקיענה אלינו ונמליך ללך בתונה
את כן טכאלי : כה אמר
אדני יהוה לא תקוס ולא תהיה כיראש
ארס דמיטק וראש דמיטק ריען וכיעו
יטיס וחמיט שנה יחת אפרים מינס
וראש אפרים שמחן וראש שמרון
כן רמליהו אפי לאתאמינו כי י
האמנו : ויזקף יהוה דבר
אל אהו לאמר יטא לך אות מינס
יהוה אל לך הינמק שאלה אוהנבה
לכי יעלה ויאמר אהו לא איטא ולא
אנפה את יהוה ויאמר שמינו נ
כית דוד הביעט מכס הלאות אנשים
כית לאונם את אלהי לכן יתן אדני
הוא יכס אות העה העלמה הרהר
וייהת בן וקראת ישמו יענו אל :
חמא יהודים יאמר יענו טאוס
בריען וסחור טטבו כבטרת ידי
הכנר טאוס כרי ובהר בטוב תיעוב
האדמה אשר אתה קין מפני יש
כילכיהו יא יהוה יעלך ויעל יעקב ויעל
כית אמך ימס אשר לאבא לימים
טור אפרים מינל יהודה את מלך
אישור :

והיה כיום ההוא ישרא
יהוה ימנת אשר בקעה יאר
כיער טולדבורה אשר בארץ אישור

וצאו ונתנו כלם בנחלי חסותות ובעקיקי
הסלעים וכל הניצנינים וכל
הנחלים: כי זכר ההוא יגלה ארבע
בתע השכרה כי צבי יגדו בנחל
אשור את הראש ושני הרגלים
ונבאת הזקן תספה:

וזה ביום ההוא יהיה איש יעלה
בקר וישת יצאן: וזה כרב יצאת
חיל יאכל חכמה כי חכמה ודב
יאכל כל הנותר מקרב הארץ: וזה
ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה
ישם אלף גפן באלף כסף יישמיר
ולישית יהיה: נחנים וכקישת יבוא
ישכה כי ישמיר וישית תהיה כל הארץ:
וכל ההרים אשר בני ער יצדדון לא
תנא ישכה יראת ישמיר וישית וזה
לכישלח שור ולסרמס ישה:

ואמר יהוה אלי קח לך צליון
גדול וכתוב צליון נחרט אטי לכהר
שלל חשבון ואי צרה ליעדים
נאמנים את אורי הסהן ואת זכריהו
מן ירכיהו: ואקרב אל הנביא ותהו
ותלד בן ואמר יהוה אלי קרא שמו
מהר שלל חשבון: כי מסרם ידי
הנער קרא אבי ואמי ישא את חיל
דמיטק ואת שלל שסרון לפני מלך
אשור: ויסק יהוה זכר
אלי עור לאמר: ייעני מאס העם
הזה את מי השלה ההלכים לאט
וכישוש את ריצון וכן דמליהו: ולכן
הנה ארני מיניה עליהם את מי העור

הניצנים והתנים את מלך אשור
ואת כל כבודו ויגלה על כל אעיקיו
והלך יעל כל צרתיו: וחילך ביהודרה
ישטף ויעבר ער עאר יעני ויהיה
מטות נפיו מלא רחב ארץ יענט
אל: רע יעמים וחרט
והאזיט מל מרחקי ארץ התאזרו וחתו
התאזרו וחתו: יענו יענה ותפר דברו
דבר ולא יקום כי יעמנו אל:

כי כה אמר יהוה אל שחוקתה יד
ויסרני מלכת נדרך הינם הזה לאמר:
לא תאמר ון קשר לכל אשר יאמר
הינם הזה קשר ואת מוראו לא תדאו
ולאת ער יעו: את יהוה יבא את ארעו
תקדישו והוא מוראכם והוא מי ער יענו:
וזה למקדש ולא כן נגף ויעור כמשול
לישני בני ישראל לפח ולמוקיש ליושני
ידי שלם: וכישליו נכרבים ונפרו
ונשברו ונלשו ונלכו:

עור תיעדה חתום תורה בלמדיו
וחלתי ליהוה המסתיר פניו מכירע
יעקב וקוית ליהוה אעני והילדים
אשר נתן ליהוה לאתות ולמפתים
בישראל מעם יהוה יבא את השכן
בהר ציון: וכי אמרו אליכם דרישו
אל האבות ואל הדינים המניענים
והכחנים הל אים אל אלהיו ידריש
כיער החיים אל המתים: לתורה
ולתיעדה אם לא אמרו כדבר הזה
אשר אין לו שחרו ויעבר בה נקשה
ודיעב והיה כירעב והתקעף וקלל

כמלפני וכאלהיו ופנה למי ציהו ואר
 ארץ כיט והעה ירה וח' טכח מיעוף
 ינוקה ואפלה מעדחו כלא מויעף
 לא יטר מויעף לה כיעת הראשון הקל
 ארעה זכרון וארעה נפתלי והאחרון
 הכביד דרך הים עבר הירדן על הגנים
 הינם ההלמים סח' טך ראו אור גדול
 יטב בארץ עלמות אור נעה יציהם
 הרבת הגני לא הערלת השמחה שמון
 לפעך כשמחת בקציר באיטר יצילו
 בחלקם ילילי: כי את יצ סכלו ואר
 כטה יטכמו יטנט הנג'ט נו החתרת
 כיום מדין: כי כל סאון סאן טר' יט
 וישמלה מגילה טרמיס והיתה לטרפה
 מאכלת איש: כי ילד לטונ נתן לנו
 ותהי המיטרה יצ יטכמו ויקרא יטמו
 פלא יוצן אל גמור אבי יצ יטר שלום
 לסרבה המיטרה ול שלום אינקין יצ
 בטא חוד ויצל ממלטה להכין אתה
 ולסיעה כמיטפט וכיעקה מיצתה
 ויצ יעלם קנאת יהוה יטכאות תיעשה
 ואת: דבר יטלה יהוה אר
 ביעקב ונפל כייטראלי: וידיע הינם
 כלו אפרים ויויטכ יטכרון כנאות
 וכעד ללכ לאמר: לכניס נפלו וטירת
 נכנה יטקמיס עדיעו וארזיס נחליף:
 וייטג יהוה את ציר ריען יצלו ואת
 איבו יטכסר: ארס מקדם ופל שתיס
 מאחור ויאכלו את יטראל ככל פרה
 ככל זאת לא יטכ אפו ויעוד ידו נטויה:
 והינם לא יטכ יצ המכחו ואת יהוה

יטכאות לאדר'טו

ויכרת יהוה מיטראל ראש
 ונככפה ואנמון יום אחד זוקן וכטוא
 פעם הוא הראש ונכיא מודה יטקר
 הוא הונב: ויהו מאטרי הינם הזה
 מתיעס ומאיטרו מכליעס: יצ כן
 יצ בחוריו לא יטכח ארנו ואת תמיו
 ואת אלכנתו לא ירחס כי כלו חנה
 ומר יצ כל פה דבר נבלה ככל זאת לא
 יטכ אפו ויעוד ידו נטויה: כי כיצרה
 באיטרי טיעה יטמיר ויטית תאכר
 ותיעת כסכבי היצ ויתאכבו נאות
 יצטן: כי כרת יהוה יטכאות ניעתם
 ארין ויהי הינם כמאכלת איש יט
 אל אחיו לא יחמלו: ויער יצ ימיו ויע
 ויאכל יצ יטכאול ולא יטכיעו איש
 כשר זר יצ יאכלו: מניטה את אפרים
 ואפרים את מניטה יחרו חמה יצ
 יהודה ככל זאת לא יטכ אפו ויעוד ידו
 נטויה: הוי החקקים חקקי
 און וכטתבים יצל כתבו: להטות מדון
 דלים ולמל'טפט יצני יצמי להיות
 אלמטת יטלים ואת יתומים כזוונכה
 תעשו ליום פקדה ולשואה ממרחק
 תכוא יצל מיתנטסול עורה ואטה
 תיעזבו כבודכם: בלתי כר'ע תחרת
 אסיר ותחת הרונס יצלו ככל זאת
 לא יטכ אפו ויעוד ידו נטויה: הוי אשור
 יטכט אפי ומטה הוא כידס יצמי: כנו
 חנה אטל חנו וע' יצני יצרת איענו לטול
 שלל ולכוכו ולשימו מרמס נחמו חוצות:

לשמו

והוא לא כן דמה ולכנו לא כן יהשנ
 כי להשמד בלבנו ולהנרית נעים לא
 מיצנו כי אמר הלא שרי יהודו מלכנו
 הלא בכרכמיש כלנו אס לא בארפו
 הכת אס לא כרמיטק שמרון: נאמר
 נצאנה דילמכלטת האליל ופכילהנ
 מירושלם ומשמרון: הלא פאישר
 יצית לישמרון וילאיליה כן אצטה
 לירושלם כולי צנניה:

והיה כי יבני צאדנ את כל מיצנו
 בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי
 גדל לבב כליך אשור ויצל הפארת רוב
 יצנו: כי אמר בכה די יצית יוכחכמת
 כי נכנותי ואסיר נבולת יצמים ועתה תהתם
 יושתי ואוריד כאכיד ייטבים וותמיצא
 כקין די לחיל היצמים וכאסרה ביצים
 יצבות כל הארץ אנא אספת וילא הדה
 נרד כנף ופעה פה ומיעצנף: היתפאר
 הצרון יצל החצנכו אס יתגדל המישור
 יצל מעצפו כהנף ישכטא את מדיניו
 כהרים מטה לא יצין:

לכן ישלח האדון יהוה עבאור
 כמי שכוני רזון ותחת ככדו יקד יקד
 ביקד אש: והיה אור ישראל לאש
 וקדושו ללהבה וכיצה ואכלה שיהו
 וישמירו ביום אחד: וכבוד יערו וטמלו
 מנפשו יצד בשר יכלה והיה כמסס
 נסס: וישאר יצין יצרו מספר ירין
 ונער יתנבם: והיה ביום
 ההוא לא יסיף יצוד ישאר ישראל
 ופליטה בית יעקב להשיגן על מכו

ונשיגן על יהוה קדוש ישראל נאמת:
 ישאר ישוב ישאר יעקב אל אל נכור:
 כי אס יהיה יצמד ישראל כחול היס
 ישאר ישובו כל יון חרוץ ישוטף
 יצקה: כי מלה ונחרצה אדע יהודה
 יצנאות יצטה בקרב כל הארץ:

לכן אמר אדע יהוה יצנאות
 אל תרא יצמי ישכצין מא שורב שנט
 יכנה ומטהו ישא על יך בדרך מערית:
 כי יעוד מעט מזיער וכלה יצנב ואפי
 יצל תבליתם ויעודר עליו יהוה יצנאות
 ישוט כמכת מדין בעוד עורב ומטהו
 יצל היס ונשאן בדרך מערית: והיה
 ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך
 ויצלו מעל צוארך וחבל יצל מפני:

ישמן: כאי יצל יצת יצבר במערון יצנמשי
 יפקד כליו: יצברו מי צברה נביע מלון
 לנו חרדה הרמה נביעת שאור נכה:
 יצהלי קולך בת גלים הקשיבי לישיה
 יצעה יצנתות: יצדה מרמנה ייטבי
 הצבים היציו: יצוד היום כנג ליצמד
 יצפף ידוהר כל יציון נביעת ירושלם:
 הנה הארון יהוה יצנאות מכינף פארה
 כמי צצה ורמי הקומה גר יצנ והנחית
 ייטפלו: ונקף סככי היצר ככרל והלבען
 כאדיר יפול: ויצא

חטר כמיני יישי ונער מי שר יציו יפרה:
 ונחה יצל ירוח יהוה רוח חכמה ובינה
 רוח יצצה ונבולה רוח היצת ויראת
 יהוה: והריחו ביראת יהוה ולי
 לכראה יצנו ייטפוט וילא לי שמיני

והיה כי יבני צאדנ את כל מיצנו
 בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי
 גדל לבב כליך אשור ויצל הפארת רוב
 יצנו: כי אמר בכה די יצית יוכחכמת
 כי נכנותי ואסיר נבולת יצמים ועתה תהתם
 יושתי ואוריד כאכיד ייטבים וותמיצא
 כקין די לחיל היצמים וכאסרה ביצים
 יצבות כל הארץ אנא אספת וילא הדה
 נרד כנף ופעה פה ומיעצנף: היתפאר
 הצרון יצל החצנכו אס יתגדל המישור
 יצל מעצפו כהנף ישכטא את מדיניו
 כהרים מטה לא יצין:

והיה כי יבני צאדנ את כל מיצנו
 בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי
 גדל לבב כליך אשור ויצל הפארת רוב
 יצנו: כי אמר בכה די יצית יוכחכמת
 כי נכנותי ואסיר נבולת יצמים ועתה תהתם
 יושתי ואוריד כאכיד ייטבים וותמיצא
 כקין די לחיל היצמים וכאסרה ביצים
 יצבות כל הארץ אנא אספת וילא הדה
 נרד כנף ופעה פה ומיעצנף: היתפאר
 הצרון יצל החצנכו אס יתגדל המישור
 יצל מעצפו כהנף ישכטא את מדיניו
 כהרים מטה לא יצין:

ופקדתי על תכל רעה ועל רשעים
יעונם והיטבתי נאון זדים ונאות
יעריצים אטפיל: אוקיר אנוש מפני
ואדם מנתם אופיד: על כן יטמים
ארצו ותריציה ארץ ממקומה
בעברת יהוה יבאות וביוס חרון אפיו:
והיה כעבי מדה וכינאן ואין מקבין
איש אל יצמו יפנו ואיש אל ארצו
ינסווט הנמינא יקדר וכל הנספה
יפול נחרב: ועל ליהם ירטישו לי צעוקם
ישסו פניהם ונטיהם תשגלנה:
הנני מיצר עליהם את כרדי אשר נקף
לא יחטבו וזה לא יחפצו בו: וקשתות
נצרים תרטישה ופרי בטן לא ירחמו
על בעים לא תחוס יענם: וזה תרה
בכל יבי ממלכות תפאות נהון
כטרים כמהפכת אלהים את סדום
ואת עמרה: לא תשב לנעח ולא
תשכן יעדוד ודור ולא יהל יטם
יערבי וריצים לא ירכעו יטם: ורכבו
שם יעים ומלאו פניהם אחים ושטט
ישם בעת ייענה ושיעידים יקדו יטם:
וינעה איים נאלינתי ונתנם סהיני
ינגוקרוב לכו אעתה וימיה לא
ימיטנו: כי ירחם יהוה את ייעקב ונחו
יעוד בישראל והנחם על אדמתם
ועלוהנר יעליהם ונספחו על כיר
ייעקבו ולקחום יעמים והביאום אל
מקום והתנחילם בית ישראל על
אדמת יהוה לינדים ולישפחות והיו
יטכים ליטביהם ודרו בנגיטיהם:

Handwritten notes in red ink, including a vertical column of text and some marginalia.

והיה כיוס הנח יהוה לך
מעצבך ומרעך וכין העבדה הקשה
אשר יעבדך: ונטיאת המטל יהוה
על מלך נבל ואמרת איד שכתננט
שבתה מדדבהו שכר יהוה מטה
רשעים שנטט מטלים: מכה יעמים
בינעה מכתבלתי סרה רדה נאף גוים
מדדף כל חשך: ונהה שקטה כל
הארץ פנחו רנה: גם כרו יטים יטחו
לך ארזי לבנון מאו יטכת לא ייעלה
הכרת יעלנו: יטאול מתחת רנה לך
לקראת כואך יעורר לך רפאים כל
יעתודי ארץ הקים מכסאותם כל
מלכי גוים: כלם ייעטו ויאמרו אליך
גם אתה חלית ככוננו אלינו נמיטלת:
הורד יטאול נאונך המית נבלך
תחתך ייערמה ומכסך תוליעה:
איד נפלת מיטמים הלל כן שחר
נע יעל ארץ חוליש יעל גוים: ואתה
אמרת בלבבך השמים אינל ממיע
לכוכבי אל אדים נכסאי ואישב כהר
מויער בידסתי יעפון: אינלה על כמתי
יעב אדמה לי יעליון: איד אל יטאול
תורד אל ידכתי כוורו איד אליך
ישנחו אליך יתכוננו הוה האיש
מרוני הארץ מרעיש ממלכות: ישם
תכל כמדבר ויערו הרם אסדיו לא
פתח ביתו: כל מלכי גוים כלם יטכנו
בכבוד איש נביתו: ואתה היטלכת
מקנדך כנערת יעב לבש הרגים
כנא יענ חרב יורדי אל אכני כורכפני

כי שדמות השבון אמלל נפן שגכה
ביצלי נויכדלכו ישראל יעזר
נעני תע מדבר שלוחתה נטשו יצו
יכו יעל פן אככה בככי יעזר נפן שגכה
ארזך דכיעי השבון ואל יעלה כיעל
קיעד ויעל קיעדך הידד נפל ונאסך
יטמחה וניל כן הכרמל ובערמכ לא
ידנן לא ידעני יין ביקבים לא ידדך
הדרך הידד השבתני יעל כן כיעל כמאכ
כנעוד יהמו וקרכי לקיר חרשו והיה כן
נראה כיעל אה מואכ יעל הכמה זכר
אל מקדשו להתפלל ולא יוכל זה
הדבר אשר דבר יהוה אל מואכ מאו
ויעתה דבר יהוה לאמר כשלש שנים
כישני שפיר ונקלה כעוד מואכ ככל
ההמון הרבו ושאר מיצט מויער לוא
ככדו משאדמי שקעה
דכשק מוסר מעיר והיתה מעיט כמלה
יעזבת יעזר יעזר לעזרים והייתה
ורכנו ואין מחרדו ונשבת מבני
כשפדים ונכילה מדמי שק ושאר
ארכ ככבוד בני ישראל יהו נאכ
יהוה ינבאותו והיה כיוכ
ההוא יל כבוד יעקב וכי שמן בשרו
ידו והיה כנאסך קיער קכה ווריע
שבלים יקעור והיה ככל קט שבלים
ביצמק רפאים ונשארנו עוליה כנקף
זית שנים שלשה עשר ים גראיטאכד
ארבעה חמישה כסין פיה פר יהנאכ
יהוה אלהי ישראל כיוכ ההוא ישינה
האדב יעל ינשה וינצו אל קדו

ישראל תדאנה וולא ישינה אל
המזכחות מעינה ידיו ואשר עשו
אינבי עתו לא ידאנה ואשר יסו חמנט
כיום ההוא יהו יעזר מי צו
כיעזבת החרש והאמר אשר יזכו
מפני בני ישראל והיתה שגכה כ
יטמחה אלהי ישיע ויעזר מעוד לא
זכרת יעל הן הטיע נטיעני נטיעני ונמית
זר הוריענו כיום נטיעך תישגשג
ובכקר זר יעך תפריחי עך קיעד כיוכ
נחלה וכאכ אנשי
הוי המון יצמים רבים כהמות ימים
יהמיון וישאון לאמים כשאון מיכ
ככירים ישאון לאמים כשאון מיכ
רבים ישאון ויעזר כוונס כמרחק ורדף
כמיון הדיכ לפערו חוככלל יעל כהופה
ליעזר עזבוהנה כלה כטרם ככר
איננו זה חלק יאוסינו ונורל לבזינו
הוי ארץ יעל כנפיש
אשר כיעד יעזר כושי היש כביכ
יעדים וככל ינמא יעל פעכיים לכו
כלא מכקלים אל צימט יעד ומקוט
אל ינם נורא מן הוא והלאה גיר קוקן
וככוכה אשר בזאו נהרים ארצנו כל
יישבי תבל וישכנו ארץ כנשאנסהרים
תראו זכתק יעל יעזר תשכני
ככה אמר יהוה אלי אישקונטה
ואביטה כמכונ כחס טו יעל אור
כיעב טל כחס קיער כילפני קיעינתם
פרח וכבר נמל יהוה כנה וכרתה לנלני
כנזמרות ואת הנטי שותה הקיר התו

יעצבו יחדו לצט הרבים ולכהמת הארץ
 וקץ צליה ציט וכל כהמת הארץ עליו
 תחרפו כי צל הוא יוכל שיליהוה ינאון
 יעבמטישך ומורט ומינע טרא מן הוא
 והלאה נויקוקו ומכסה אשר בואו
 נהרים ארצו אל מקום יסכיהוה ינאון
 הר ציון: כיטא מיצרים
 העה יהוה רכב על יצקל פא מיצרים
 ונעו אל לימי צלים מפעו ולכב מיצרים
 ימם כרדכו וסכסכת מי צלי סכמי צרים
 ונרמכו איט כאחיו ואיט פריעהו יער
 כי ציר מכל כהמת מלכהו ונכקה רוח
 כי צרים כרדכו וינעהו אכלי צודי טו
 אל האלילים ואל האטים ואל האמות
 ואל הידינים וסכסכת את מי צרים כד
 אדעם קטה וכלך יעו יכישל נם נאכ
 הארון יהוה ינאון וינעתו מי סכהע
 וער יחרכו ויבישו והאונתו עהרות
 דליו וחרבו יארי מי עור קנה וסור
 קכילו יצרות יל יאור יל פי יאור
 וכל כזרי יאור יכיש ערה ואיננו:
 ואנו הרעים ואכלו כל מיטל כי נאון
 חכה ופריטי מנמרת על פע מיס
 אכליו ונכשו יצדי פישתים ישריות
 יארנכחוריו והו ישהתיה מדנאים
 כל יעטי יטכר אנכי נפטי אך אולני
 ישרי יעע חכמי יעצו פריעה יענה
 נביעה אין האמרו אל פריעה כן
 חכמים אננו כן כלי כקכו איכ אפוא
 חכמד ויעלו נאל וידעמה יעין
 יהוה ינאון יל מי צרים: טאלו ישרי

יעצו נטא וישרי נה התינו את מי צרים
 פנת שכתיהו יהוה מסך בקרבהו
 יעו יצם יהתעו את מי צרים ככל מי צרים
 כהתיעת שכוך כקיאוו ולא יהיה
 למצרים מי ציה אשר יעשה ראש
 ונככפה ואנמו:
 כזכרה הוא יהיה מצרים כניטיס וחרך
 ופחד מפעל תנפת יד יהוה ינאון
 אשר הוא מנעו יעליו והיתה אדמת
 יהודה למצרים להנא כל אשר זכר
 אתה אליו יפחד מפע יצנה יהוה ינאון
 אשר הוא יועץ יעליו
 כזכרה הוא יהיו חמיטי צרים
 בארץ מצרים מדברות יטפת כני
 ונשכנת ליהוה ינאון יער ההרס
 יאכר לאהת: כזכרה הוא
 יהיה כזכרה ליהוה בתוך ארץ מי צרים
 וכי עכה אכל גטלה לתוה ויהיה לאות
 וליעד ליהוה ינאון את ארץ מצרים
 כי יעצקו אל יהוה מפע להצילם
 ויטלה להם כזו ישרי יצורכ וזעזילים:
 ועדי ציהוה למצרים וידיעו עי ציהוה
 יהוה כזכרה הוא ויכרו ובה ועמדה
 וערו ער ליהוה וישלמו ענגף יהודה
 את מי צרים נגף ורפוא ויטבו יעד יהוה
 ונעתר להם כזכרה: כזכרה
 הוא תהיה מכלה ממצרים איטורו
 וכא איטור כני צרים ומציה כאיטור
 וינכדו מצרים את איטור:
 כזכרה הוא יהיה ישראלי ישיה
 למצרים ויאטור ברכה בקרב הארץ:

יעצבו יחדו לצט הרבים ולכהמת הארץ וקץ צליה ציט וכל כהמת הארץ עליו תחרפו כי צל הוא יוכל שיליהוה ינאון יעבמטישך ומורט ומינע טרא מן הוא והלאה נויקוקו ומכסה אשר בואו נהרים ארצו אל מקום יסכיהוה ינאון הר ציון: כיטא מיצרים העה יהוה רכב על יצקל פא מיצרים ונעו אל לימי צלים מפעו ולכב מיצרים ימם כרדכו וסכסכת מי צלי סכמי צרים ונרמכו איט כאחיו ואיט פריעהו יער כי ציר מכל כהמת מלכהו ונכקה רוח כי צרים כרדכו וינעהו אכלי צודי טו אל האלילים ואל האטים ואל האמות ואל הידינים וסכסכת את מי צרים כד אדעם קטה וכלך יעו יכישל נם נאכ הארון יהוה ינאון וינעתו מי סכהע וער יחרכו ויבישו והאונתו עהרות דליו וחרבו יארי מי עור קנה וסור קכילו יצרות יל יאור יל פי יאור וכל כזרי יאור יכיש ערה ואיננו: ואנו הרעים ואכלו כל מיטל כי נאון חכה ופריטי מנמרת על פע מיס אכליו ונכשו יצדי פישתים ישריות יארנכחוריו והו ישהתיה מדנאים כל יעטי יטכר אנכי נפטי אך אולני ישרי יעע חכמי יעצו פריעה יענה נביעה אין האמרו אל פריעה כן חכמים אננו כן כלי כקכו איכ אפוא חכמד ויעלו נאל וידעמה יעין יהוה ינאון יל מי צרים: טאלו ישרי

ממזבך וממזבך יהרסך ויהיה
 כיום ההוא וקראתי לעבדי לאליקש
 כן חלקיהוה בשתיו כתנתך ואכננך
 אחוקנו וממשלתך אתן בערו והיה
 לאב ליושב ירושלים ולבית יהודה:
 ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח
 ואין סגר וסגר ואין פתח: ותקעו בני
 יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד
 לבית אביו ותלו עליו כל כבוד בית
 אביו הצאצאים והעפצות כל כל
 הקטן מכל האנות ועד כל כל הנבלי
 כיום ההוא נאם יהוה זכאות תמויש
 היתד התקויעה במקום נאמן ונגרעה
 ונפלה ונכרת המשא אשר עליה
 כיהוה דבר: משא צר
 הלילו אנות תרישיש כי שרד מבית
 מכוא מארץ פתים נגלה למו: דמו
 יישבי אי סחר צידון עבר ים מלאוך:
 ובמים רבים ורע שחר קציר יאור
 תבואתה ותהי סחר גוים: בושי צידון
 כי אמר ים מעוז הים לאמר לאחלתי
 ולאילדתי ולא נרלתי כחודים רוממת
 בתולותי: כאשר שמע למצרים יחלו
 כשמע צרע עברותי שישה הלילו
 יישבי אי הזהאת לכם עליה מימי ה
 קדכ קדמתה יכולה רגליה מרחוק
 לנו: מייען זאת על צד המעטרה
 אשר סחרה ישרים כנעניה נבדרי
 ארץ: יהוה זכאות יענה לחל לגאון
 כל עמי להקל כל נבדרי ארץ: עברי
 ארץ כי אר בת תרישיש איזן מוח עדי

אמר דני אל תאישו לנחמני על
 ישדנת עמי: כי יום מהומה ומכוסה
 ומכובה לאדני יהוה זכאות כע חזיון
 מקורקר קרויטו ואל יהרו: ועלם
 נשא אישפה ברכב אדם פריטי סוקי
 יענה מען: ויהי מבחר זמקך מלאו
 רכב והפריטיש שת שותו הני צדה:
 ויג את מסך יהודה ותבט כיום ההוא
 אל נשק בית היצור ואת מקיע עיר
 דוד ראתם כירבו ותקבצו את מי
 המכה הונחתו: ואת כתי ירושלים
 ספרתם ונתעו הכתים לכיר החומה:
 ומקוה עשיתם בין החמתים למי
 הכרחה הישנה ולא הבטתם אל יציה
 וייעה מרחוק לאראיתם: ויקרא אדני
 יהוה זכאות כיום ההוא לככי ולמספר
 ולקרחה ולחר שק: והנה ישאון
 וישמחה חרנך וישחט צאן אכל
 בשר ושתת יין אכול ושתו כמחר
 נמותו ונגלה באוני יהוה זכאות אם
 יכפר העון הזה לכם עד תמתון אמר
 אדני יהוה זכאות:
 כה אמר אדני יהוה זכאות לך נא
 אל הסכן הזה על שכנא אשר על
 הבית: מה לך פה ומי לך פה כי חצנת
 לך פה קנר העבי מרום קברו חקקי
 בסלע משכן לוי הנה יהוה מטלטלך
 טל טלה נטר ויניך עטה: יענה
 יונפק יענה כלור אל ארץ רחבת
 ידים שמה תמות וישמה מרכבות
 כבודך קלון בית אדניך: והזפתך

ידו נגעה על היס הרגו ממלכות יהוה
 יעוה אל כנען ליטמד כי ענה ויאמר
 לא תוקפי עור לי עלו המיעטקה
 בתולת כתי צדון כולם קומי עברי נכ
 יט לא יעוה לך: הקארין כשרים זה
 היצ לא היה אטור יסדה ליניס הקיכו
 נהינו יצרו ארכמניה יטכה לכפלה:
 הלילו אנות וניטייט כי שרר מיניכן:
 והיה בינס ההוא וניטכרה
 יגל שבינס יטנה כימי כילך אהר מלון
 יטכניס יטנה יהיה לער כטירת הזונה:
 קחי כנור סני יצר זונה נטכחה הטיכי
 נננהרני שיר לימיני תונרי: והיה כקין
 יטכניס יטנה יפקר יהוה אתניר ויטנה
 לאתננה וזנה את כל ממלכות הארין
 יע' פני האדמה: והיה סחרה ואתננה
 קדיש יהוה לא יאניר ולא יחסן כי
 ייטכניס יפני יזוזו יהיה סחרה לאכל
 ליטכניה ולמכסה יצתיקו:

הנה יהוה כוקה הארין וטלקרה
 ויעוה פניה והפיין ייטכניה: והיה כינס
 כנהן כי נכד נאדניו כישפחה כנכרתה
 כקונה כמכור כמלוה כלוה כעטרה
 כאיטר נטא כו: הבוקתמוק הארין
 והכו תכו כי יהוה דבר את הדבר הזה:
 אכלה נבלה הארין אמללה נבלה תבל
 אמללו מרום ינס הארין: והארין הנפה
 תחת יטכניה כי צנרתורה חלפו חק
 הפרו כרית יעולסו: על כן אלה אכלה
 ארין ויאטכו ייטכניה על כן חרו יטני
 ארין ונטאר אטיטכו יצרו: אכלתיהוטי

אכלי הגפן נטאחו כל יצמחילי: שנת
 מיטו: תניס וזיל יטאון יצלייכ יטנת
 מיטו: נטורו כטייר לא ייטתו יין ימר
 יטניר ליטתיו: נטנרה קרית תהו סנר
 כילת ככוא: ינוהה יצלה יין כהונות
 יעכה כליטמהה עלי מיטו: הארין:
 נטאר כניר יטכה ויטאיה יטת יציר:
 ככה יהיה כקרב הארין כהוך הינכים
 כנקף זית כעלית אס כליה כניר: הנה
 ייטאו קולס ידנו כנאון יהוה יתלו כוכו:
 יצל כו כאריכ ככרו יהוה נאי היס יטכ
 יהוה אלהי ישראל:

כננה הארין זמרת יטכנינו יני
 ליציק ואמר וזיל חילי אויל כנדים
 כנרו וכנר כנדים כנרו: פחד ופחת ופח
 יצילך ייטכ הארין: והיה הלכ מקול
 הפחד יפל אל הפחת והי צלה מתוך
 הפחת ילכו נטח כארבות ממרוכ
 נפתחו וירצו מוסד ארין: ריעה
 התרי יצנה הארין פור הניס יטאני
 מוט התמוטטה ארין: נוי יטנו עארין
 כשכור והתנודרה כמלינה וכנר יצלה
 פטיצה ונפלה ולא תוקיף קוס:

והיה כיוס ההוא יפקר יהוה
 יעלינא המרום כמרום ויעל כליכ
 האדמה האדמה: ואספוא אספה אסיר על
 יצל כור וכנרו יצל ככנר וכרב ימיכ
 יפקרו: וחפרה הילבנה ובוטיטה החכה
 כי כילך יהוה נכאות כנר יצין וכנרו יטל
 ונר זקנו ככור:
 יהוה אלהי אתה ארו מכר אנה

שמך כי יצית פלא יצנות כדור
אכונה אכונ כי שמת כי צד על קריה
בערה למפלה ארמון זרם כי צד ליעול
לאיבנה ילכן יכבוד ינסין קרית
גויס יציינים יראוך וכהיית מינו
לדל מינו לאכין בער לומחה מזרם
על מחרב כרוח יציינים כורס קיר
כחרב כיון שאון זרם תנני צחרכ
בעלי צב זמיר יציינים יצנה

ויצטה יהוה יצנאות לכל היצנים
בהרה מיטה שמנים מיטה
שמרים שמנים מכחים שמרים
מזקקים וכלי צהרה הפני הלוג
ה' וט' על כל היצנים והמסכה הנסוכה
על כל הגוים בלי צהרות לנעה וכחה
אדני יהוה רמיה מעל כל פנים וחופת
יצני סיר כי על כל הארץ כי יהוה זר
ואמל כיום ההוא הטה
אלהינו זה קונו לו ישי יצנו זה יהוה
קונו לונעילה ונשמה בייטו יצנו
כי תננה ידיהוה בהרה ונרויט מואב
תחתו כהרויט מתבן כמי כדמנה
ופריש ידיו בקרבו כאשר פרישה הטה
ליטחות והיטפיל נאותו יצב ארבות
ידיו וכמיר מיטב בחמתך היטח
היטפיל הנני לארץ יצני צפר

כיום ההוא יושר היטח הורה
בארץ יהודה עיר יעלנו יישוניה ישיית
חמות והלו פתחו ישיעריס ויבא גי
נדיק שמר אמנם יצני סעוד תצד
יטלום יטלום כי כך בטוח בטוח היהוה

יעדי יצד כי ביה יהוה עור יעלמים
כיהיטח ייטבי מרום קריה נטנכה
ייטפילנה ייטפילה יצד ארץ יצני צנה
יצד יצפר תרמסנה רגל רגלי יצני פנמי
דלים ארה לי צדיק מיטרים ייטח
מיצגל יצדיק תפליס אף ארה מיטפנין
יהוה קונו לישמך ולזכרך תאודת
נפטי נפטי אויתך בליה אף רוחי
בקרבי איטחרך כי כאטר מיטפניך
לארץ יצדק למדו ייטבי תכל יחור יצני
כל למד יצדק בארץ נכחות יצני וכל
יראה נאות יהוה

יהוה רמה ידך כל יחיון ירחו
ייבטו קנאת יצב אף איט יצדק תאנלי
יהוה תיטפת יטלום יצני כיוצב כל
מיצנינו פנילת לנו

יהוה אלהינו כי צונו ארנס וילתך
לכד כד טמיר שמך מתים כל ירחו
רפאים כל יקמולכן פקדת ותיטמירם
ותאכד כל זכר לבו יספת לנו יהוה
יספת לנו נכבדת רחקת כל קני
ארץ יהוה כצד פקדוך
צקון להיטמוסרך למי נכמו הרה תקרב
לידת תחילתו יצק בחכליה כן הינו
כפעך יהוה הרינו חלנו כמו ילדנו רוח
יישונית בלי יצטה ארץ וכלי פלו ייטבי
תכל יחיו כתיך נבילתי יקומון הקונו
ורננו יטכני יצפר כטל אודת טלך
וארץ רפאית פילי
יצמי בא בחודיך וסגד דלתך כי צדך
הכי נמי יצטרנו יצד יצבר זי צב

בקרבו משחך יצביגים נטכד יצב לבו כ
ויספתו יצן יצטרנו יצבר זי צב

כי הנה יהוה ינא ממקומו לפקד עון
 ישבה ארץ על יונתה הארץ ארץ
 רכיה ולא תבכה עוד על הרונה
 כי כה הוא יפקד יהוה
 בחובו הקשה הערולי והחוקה על
 ליה ונחטברח ויליון עז
 יקלתון והת אתה עמן אשר בים
 כיום יהוה כרם חמר יעלה
 אע יהוה כערה לרבים אשקפה פן
 יפקר יליה ליה ויוב איערה חמה
 אין לי סתתני שמיר שית כמלחמה
 אפטינה כה איהתה יודאו יחוקק
 כפיני יעשה שלום לי שלום יעשה
 ליה הנאים ישרשי יקבי עין ופרח
 ישראל ומלאו פני תבל תנוסה
 הככרת כמהו הכהו אסכהו
 והגנו הרג: כסאסאה כישלה תרינג
 הנה ברחו הקשה ביום קדים: לכן
 כואת יכפר עון יקבווה כל פרי
 הסר חטאתו בשוכו כל אכני כונח
 כאכני על מנפעות לא יקמו אשר יט
 וחכמים כי יער בניורה נוד נדה
 מיטלה ונעונב כמרבר שם ירעה יעל
 ישם ירבין וכלה פינפיה ביבשקעות
 תיבנה נל ס כאות כאירות אוקה
 כילא גם כעות הוא על כן לא יחמט
 יעשה ויצרו לא יחננה
 והיה כיום ההוא יחמט יהודה
 מיטבלת הער יעד נל מערס ואתם
 תלקטו לאחד אחד בני ישראל
 והיה כיום ההוא יתקע

והיה כיום ההוא יחמט יהודה
 מיטבלת הער יעד נל מערס ואתם
 תלקטו לאחד אחד בני ישראל
 והיה כיום ההוא יתקע

במאפר גדול ונאו העמים הארץ
 אסור יהיחם בארץ מצרים
 וישתחוול יתהגדר הקדש
 ביה שלום: הוי נטררת
 נאות יסר אפרים וצין נל יכני
 תפארתי אשר על ראשני אטמנכ
 הלוב יין הנה חקואמין לארץ כווס
 נרד שיער קנב כווס כים כבדים
 שטעם העח לארץ כיר: ברגל
 תרכסנה ינטה נאות טכור אפרים
 והיתה ציעת נכל יכני תפארתי אשר
 יעל ראשני אטמנכ ככמורדו כמרתם
 קין אשר יראה הראה אותה כיערה
 ככפו יכיערה: כיום ההוא
 יהיה יהוה נבאות לי נטררת עמול צפית
 תפארה לי שאר ינמו וידח מטפמ
 ליושב יעל הכישפט ולנכורה כישכי
 כלהמה שיערה: וגם
 אלה כין יטנו ובי שר תיע כהונניא
 שנו בי שר נכל יעמן הין תיע מן
 השכר יטנו כראה פקו פלידה: כי
 כל שילחנות כלא קיא צאה בל מקום
 את מי יורה דעה ואת מי
 יבין יכמו עה כמילי כחלב יעתיקי
 משדום כיעל יעו עליו קו ליקו
 קו ליקו ויער שיהו ער שם כ בלי יע
 יטפו וכל יען אחרת דבר אל העם
 הוהו אשר אמר אליהם ואת המנוחה
 הנהו לעף ואת המרגעהו ולא אכנא
 ישמוע והיה להם דבר יהוה יעו לינו
 עו לינו קו ליקו ויער שם זכר

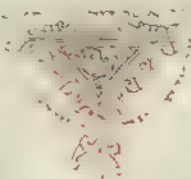
למנו... יעד... ונמו... יעל... וידח... מטפמ... כישכי... כהונניא... הין תיע... כראה... פקו פלידה... צאה בל מקום... יורה דעה... כחלב יעתיקי... עליו קו ליקו... ויער שיהו ער שם כ בלי יע... אחרת דבר אל העם... המנוחה... המרגעהו ולא אכנא... יהוה יעו לינו... ויער שם זכר

יודיש קינח ואופן יצלה על כמן יוסג
 כי במטה יחבט קינח וכמן כטבט :
 לחם יורק כילא לננח אדושי ידשנע
 והמסגלני ינעלתו ופרישו לא ידקנו
 גס זאת מינכ יהוה ינאות ינאה
 הפלא ינעה הנדיל תוטיהו :
 הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד
 כפויטנה על ישעה חנכ ינקפו :
 והינקותי לאריאל והיתה תאננה
 ואנה והיתה לי כאריאל : והנעת כדוד
 עליך ויערתי עליך כינב והקימרתי
 עליך כיערתי : וישפלת מארץ תדברי
 ומינפר תישח אמרתך והיה כאוב
 מארץ קולך ומינפר אמרתך תנענע :
 והיה כאבך דק המון זרד וכמין ינע
 המון ינע ינע והיה לפתינפתאם :
 מינע יהוה ינאות תפקד כרעם
 וכרעש וקול גדול סופה וסידרה והג
 איש אוכליהו והיה כחלום חזון לילה
 המון כל הנעים חנכאים על אריאל
 וכל ינניה ומיערתה והמיעקים לה :
 והיה כאשר יחלם הרעב והנה אוכל
 והקיץ ודיקה נפשו וכאשר יחלם
 הנמא והנה שתח והקיץ והנה ינף
 ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל הנעים
 הנכאים על הר ציון :
 התמהמהו והמרו
 חשת עשיו ושעו שפרו ולא יין
 נעו ולא שפרו כינסך עליכם יהוה
 רוח תרדמה ויענעם את עיניכם את
 הנכאים ואת ראשיכם החזים כסדה :

ישם למען ילכו וכשלו אחור ונשמרו
 ונוקשו ונלכרו : לכן שמיעו
 דבר יהוה אנשילי עון מיטלי הינע הזה
 אשר ברושלים : כי אמרתם כרתנו
 כרית את מות ועם שאול ינשנו חנה
 שיט שוטף כי עבר לא ינאנו כי
 שמונו כוב מחסנו וכשקר נסתרנו :
 לכן כה אמר אדני יהוה הנני
 יסד בנין אבן אבן כחן פנת יקרת מוסד
 מוסד המאכין לא יחישו וישמרוני
 מיטפט לקו ויעדקה למיטקלת ויעה
 בד נחסה כובוכתר מים יטטפו :
 וכפר כריתכם את מות וחזותכם את
 ישאול לא תקום שוט שוטף כי ינע
 והייתם לו למרמסו כד ינערו יקרו
 אתכם כי כבד נגקר ינע כיום
 וכל לילה והיה רקו ויעה הכין שמויעהו
 כי קיע המינע גביה שתרינ והמסדה
 יערה כהתננסו : כי כהר פרגים יקום
 יהוה כינמק כנבעון ירגו לינשורת
 מינעשהו זר מינעשהו ולינע ינערתו
 נכריה ינערתו ויעתה אל תלוינעו
 יחוקו מוסריכם כי כלה ונערה שמיעו
 מאת אדני יהוה ינאות על כל הארץ :
 האזינו ושמעו קול
 הקשיבו ושמעו אמרתיו הכל היום
 יחרש חרש לזר עפתח וישדר
 אדמתו הלא אם שוה פניה והפיץ
 קנח וכמן יורק ושם חטה שודרה
 ושערה נכמן וכסמת גבלתו ויסרו
 למשפט אלהו יורנו כי לא כחרוין

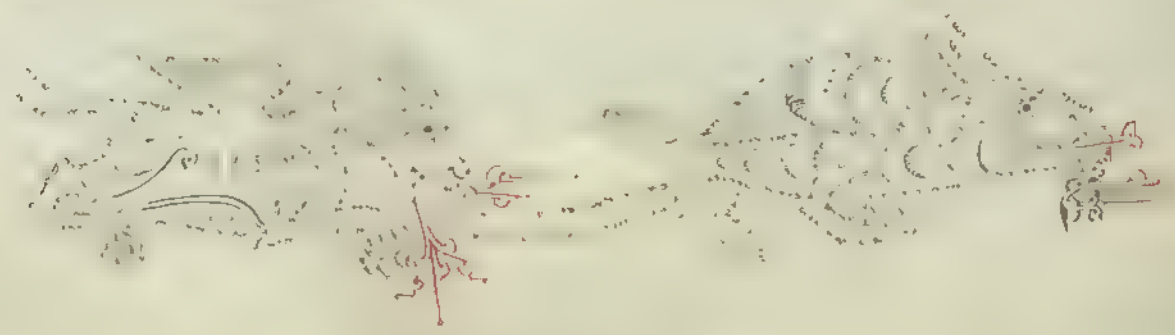
וכלמשהו כן וכו' חנכ סודו ינערתו וכו' חלום שיה גמיו חלום
 והנכד שלם מינע - מינע ינעלה וינע - מינע ינעלה וינע - מינע ינעלה וינע
 ינערתו ינערתו ינערתו ינערתו ינערתו ינערתו ינערתו ינערתו ינערתו ינערתו ינערתו

לפתע יבא שברה וישברה כישבר
 נבל ויצרים כתות לא יחמל ולא ימנע
 במכתתו חריט להתות אטמיקוד
 ולהיטף מים כעבא
 אכר אדני יהוה קדושי ישראל משונה
 ונחתו ישיעון פחיקט ונכטתה תהיה
 נגורתכם ורא אביהם ותאמרו לא כייל
 סוכנעם יעל כותנעסון ויעל קל נרנניע
 כן יקלו ודפיככו אלה אחד מפע נערת
 אחד מפע נערת חמישה תעסו יעו אם
 נערתם כתרן יעל ראשה הר וכנס יעל
 הנכיתה ולכן יחכה יהוה להננכם ולכן
 ירוכ לרחמכם כי אלהי כישפט יהוה
 אישרי כל חוביליו
 כיעס
 בעיון ייטב כדו ישרים כנו לא תכנה הנון
 יהנד לקול ויעקך כישמיצתו יעקך ונתן
 לכם אדני להם יערוכיס לחין ולא יננף
 יעוד כורדך והיו יעקך ראות את כורדך
 ואונדך תשמענה דבר מאחר דך לאמר
 זה הדרך לכו כו כיתאמינו וניתאמאלו
 וטמאתם את עצפוי פכילי כספך ואת
 אפדת מספת זה כך תורם כמו דוה
 ינאתאמרדו ונתן כטור זרעך אישר
 תודיע את דארמה ולחסת כטאור ארמ
 ויהיה שיוני יעקך דיע בני כסרה א
 והאלפים והיערים יעבר האדמה כלל
 חכין יאכלו אשר זה כרחת וכמורה
 והיה יעל כל הר גבוה ויעל כל גערה
 נשאה פליגס יעל כים כו כהת רב
 כנפל כנעליים והיה אור הלבעה כאור
 החמה ואור החכה יהיה שביצתים

כאור שביצת העים ביוכ חכשי יהוה
 את שבר ינמו ומחין מכתו ירפא
 העה שם יהוה כאמר חק
 כיער אפו וכבר כישאה שפתו כלאו
 זינכ ולישונו כאיש אכלה ורוחו כנהל
 יטוטף יעו ינאר וחיצה להנשה נים
 כנפת יטוא ורכן כתיצה יעל לה יעמיס
 הישר יהיה לכם כליל התקדש חן
 וישמחת לכב כהורד כחליל לבוא סהר
 יהוה אלי נור ישראל והיטכיי יהוה
 את הוד קולו ונחת ורוי עיראה מינרה
 אף ולהנא איש אכלה נפין וזרם ואכן
 כרדוכי מקול יהוה יחת אישור כישננ
 יכה יהוה כל מינר מטה כוכרד
 אישר ינה יהוה יעליו בתפס וככרות
 וככל חמות תעופה נלחכנה וכיערוד
 כאתמול תפתה נס הוא למלך הוכן
 היצמיק הרחב מדדתה איש ויענים
 הרבה נשמת יהוה כנהל נפריה כיערה
 כה: הוי הידדים מערים לינורה
 יעל סוכים ישיעווי כטחוי על ככ כרוב
 ויעל פריטיכיי ינמו כמאר ולא ישיעאל
 קדושי ישראל ואת יהוה לאדרשו ונכ
 הוא חככו וכארי נאת דברו לא הסיר
 וקס יעל בית כר יעב ויעל ינורת פעלי און
 וכיערים אדכולא אלו כוסיהם כשוריא
 וחיה יהוה יטה ירוכשל יעוד ונפל יעור
 ויחזוכים כיליון כיתה אמר יהוה אלי
 כאישר יהנה הארדה והכפיר יעל טרפו
 אישר יקרא יעליו כל ארי יעב כקול כלא
 יחת וכה מונס לא יענה כו ירד יהוה
 ינאות לינכא יעל הרעיון ויעל געיתה

כנפרים יצפות כנפיהן יהוה יצנאות יצ
 ירושלים גנן והעיל פסח והמליט יטו
 לאיטר היצמיקוסה בני ישראל כי
 בזם ההוא ימאסון איטאלי כספו
 ואיליזהמו אשר יצולכם ידיכם
 חטא ונפל איטור כחרב לא איטוחוב
 לא אדסה תאכלנו ונס לוכפני חרב
 ובחוריו לנפיהו וסליע כמקור יצ
 וחתו מנס שריו נאם יהוה איטר אור
 לוכנין ותנוד לו כרויטלם
 הן ליצק ימלך כליך וליטרים
 לכיטפט יטרו והיה איט כנחנה
 רוח וסתר זרם כפל גימס פנין כני
 סליצננד בארין יצפה ולא תשיצנה
 יצני ראים ואזני יצני יצתק יטכנה ו
 ולכב נגהרים יבין לדיצת וליטו יצננס
 תכהר לדבר יצחות לא יקרא יצור
 לנכל נדיב ולכילי לא יאמר יטו כי
 נפל כלה ידבר ולבו יצשה און ליצטו
 חנף ולרכר אל יהוה תיוצנה להריק נפש
 ריצוכיטרה יצמא יחסיר וכלי כלין
 ריצים הוא זכות יצין להכל יצנוים
 באמרי יטקר ובדבר אכון מיטפט
 ועדיב נריכות יצין והוא יצל נדימות
 יקום נשים יטאננות
 כמנה יצמיצנה קולי כנות כטחורת
 האזנה אכרות ימים יצטעה תרננה
 כטחות כלה כניצד אסף בלי יבוא
 חדרו יטאננות רגזה כטחות פטטה
 ויצרה והערה יצחליצים יצליטרים
 ספרים יצליטדי חכד יצל גפן פריה

יעל ארסת יצמיקון יצמיר תיעלה כי
 יעל כל בת מיטו יצקריה יציוהו כי
 ארכון נטיט המון יציר יצוב יצפל וכחן
 היה כניע מיצרות יצדי יצולם מיטו יצ
 פראים מריצנה יצדריכו יצדיצרה יציעו
 רוח כמרוס והיה כדבר לכרכל וכרכל
 ליצרי יצטבו ויטכן כדבר מיטפט
 ויצדקה כפרמל תשבו והיה מיצטרה
 היצדקה יטלוס ויצדותה יצדקה היטקט
 וכטט יצדיצלים וייטג יצמי כטטה יטלוס
 וכמיטכנות מכטח יכוכמנחות יטאננות
 וכד מידתה יצור וכטפלה תטפל
 היצרי איטריכס וריצ יצכל כים
 מיטלח רצל השור והחמור
 הוי יטוד ואתה לא יטוד וכנר ולא
 כניצו כופהתמך יטודל תישד כנלתך
 יצני יצנוד וכו' יהוה הנגו
 לך קוינו היה זר יצכ לכד יטאף יטו יצנע
 כניצ צרה ויקול המון נדו יצמיכס
 מר כמתך נפני צים ואסף יטליכס
 אסף החסיל כמיטק גבים יטקק בו
 נטגני יהוה כייטכן מרוס כלא יצון
 מיטפט ויצדקה והיה אמונת יצתך
 חסן יטור יצתחכמת ודיצת יראת יהוה
 היא און יצרו והן אוראלים
 יציקו חנה כילאכי יטלוס כר יצכיון
 נטמו כסלות יטבת יצבר ארח הפר
 כרית מאס יצרים לא היטב אנויט
 אבל אכליה ארץ החפיר לבנון קמל
 והיה היטרון כיעכה ונער כניצן
 וכרמל יצתה אקום יאמר

יהוה יצתה ארוכם יצתה אנשוא ותונו
חישש תלדוקיט רוחכם אשתאמלכם
זהו ימים מיטרפות יידקו ציטטנו
כאש יצתו
רחוקים אשר יציתו ודינו קרובים
גברתי פחדו כציון הטאים אחזה
רצתה חנפים מי יגור לנו איש אלה
מי יגור לנו מוקדי עולם: הלך ידקות
ודבר מי ישרים מאס בגני צמי עסקות
נער כפול מתמך בשחד אטם אזנו
משמע דמים וינצם יצנו מדאות
בדין הוא מרוכים יטבון מצרות
סליצם מיטנו לחמו נתן כימי ונאמנו
מלך כיפיו תחזינה יניך תראינרה
ארץ מרחקים: לכך יתנה אינה איה
ספר איה שקל איה ספר אתה כעדיני
את יצמינו לאתראה יצמינו קיטפה
מיטל גלינו ליטון אין בניה חזה
ציון קרית מי צינו יניך תראינרה
ידי יצמינו יטאן אהל בלי ינינו
יס יציתתו לנעח וכל חליו בל
יעתקו כי אכיש אדיר יהוה לנו
מקום נהרים יארים רחבי ידים בל
הלך בו אעישו ויצא דיר ליה
ייצברנו כי יהוה שפטנו יהודה
מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושינו
נטישו חבליך בל יהוקוב תרנסכל
פריטונם אז חלק יעדיטל מוכה
פסחים כזוז כזובל יאמר טבן חלית
היצם היטב כה נשא יצון
קרובים ליטמינו ולאמים

הקישו צותשמינה ארץ וכל אהתבל
וכל יצא צואיה כי קצף יהוה יצל כל
הנוים וחמה יצל כל יצאם החרימם
נתנס לטבח וחרל להם יטלכו ופנייהם
ייצלה באיטם ונמסו הרים מדמם:
ונמקו מל צבא השמים ונגלו כספר
השמים וכל יצאם יבול כנכל יצלה
מנפן וכנבלת כהאנה: כי היתה כשמים
חרבי הנה יצל אדום תרדו ויצל יצם חרמי
למיטפט: חרב יהוה מלאה דם
הדישנה מחלכ מדם מים ויצתודים
מחלב כליזת אילים כי זבח יהודה
בכצרה וטבח גדול בארץ אדום: וירדו
ראמים יצמם ופרים יצמאמירם ורותה
ארצם מדם ויצפרם מחלב ידשו: כי
יוס נקם יהוה יצנת שלומים לדיב
יצון: ונרפכו עתה לזפת ויצפרדה
לנפרית והיתה ארצה לזפת כצרה:
ליה ויומם לא תכבה לעולם יצלה
יצטנה מדור לדור תחרב לצנח צנחם
אין יצננה: וירשאה קאת וקפר
וינשוף ויצב יטכנו כה ונטה עליה
קו תהו ואבני מהו חריה ואין יטם
מלוכה יקראו וכל ישראל יהיו אלפס:
ויצלה ארכנתיה סידים קמוטו וחוח
כמכצרה והיתה נוה תנס חציר לבנות
ייצנה: ופנישו יצים את איס וישיציר
יצל רצתו יקרא אך יטם הרע יצלה לילית
וכינאה ליה מנחה: יטמה קננה קפוז
והמלט ובקצתה ודגרה כצלה אך
יטם נקבנו דזית איטה ריעותרה:

דרשומי על כפר יהוה וקראו אחרת
כהנה לא מעדרה אשה ריעה לא
פקדו כי פי הוא יצוה ורוחו הוא קבצו
והוא הפיל להן צורל וידו חלקתה להם
נקו יעזי עולם יירשנה לדור ודור
ישכנו בה: ישישום מדבר
ויניה ותגל יענה ותפרח כחכעלות:
פרח תפרח ותגל אף על תורן כבוד
הלבנון נתן לה הדר הפרמל והשרון
המה יראו כבוד יהוה הדר אלהינו
חזקו ידים רפות וכרכים כשלת
אמינו ואמרו לגמה דילך חזקו אל
תראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול
אלהים הוא יבוא וישינכם: אז תפקהנה
יעני יעזים ואזני חרישים תפתחנה:
אז ידלג כאל פסח ותרו לישון אלם
כי נבקיעו כמדבר מים ועל ים בערבה:
והיה השרב לאנס ויעמאון לכבי צי
מים בנזה תגס רבצה חניד לקנה ונמא
והיה ישכ ססליל ודרך ודרך הקדיש
יקרא לה לא יצברנו טמא והוא לבו
הלך דרך ואוילים לא יתעו: לא יהיה
ישכ אריה ופריין חיות כל יצלנה לא
תמצא ישם והלכו גאולים: ופדוי יהוה
ישכון ובאו ציון ברנה וישמחת יעזים
יעל ראשם ישישון וישמחה ישיגונסו
יגון ואנחה:
והי בארבי ציטרה ישנה למיד חזקהו
יעלה כנחריב מלך אישור יעל כל יערי
יהודה הכעזות ויתפישכו וישלח מלך
אישור את רבישקה מלכיש ירושלמה

והיה בארבי ציטרה ישנה למיד חזקהו
יעלה כנחריב מלך אישור יעל כל יערי
יהודה הכעזות ויתפישכו וישלח מלך
אישור את רבישקה מלכיש ירושלמה

אל המלך חזקיהו כחיל כבד וייצבד
נתעלת הברכה היציונה במסלות
ישרה כוכבו ויצא אליו אליקים בן
חלקיהו אשר על הבית ושכנא הספר
ויואחזן אסף המזכיר: ויאמר אליהם
רבישקה אמרו נא אל חזקיהו כהאמו
המלך הנחל מלך אישור מה הנטחון
הזה אשר נטחתו: אמרת אך דבר
ישפתיים יענה ונכורה למלחמה יתה
על מי נטחת כי סודת כי: העה נטחת
יעל מישיענת הקטה הר ציון הזה יעל
מערים אשר יסמך איש יעליו ובוא
בכפו ונקבה בן פריצה מלך מערים לכל
הנטחים יעליו: וכי תאמר אלי יהוה
אלהינו נטחנה הלא הוא אישור הכיר
חזקיהו את נמתיו ואת מזבחתו ויאמר
ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה
השתחוו ויעתה התצרכנא את אדני
המלך אישור ואתנה לך אלפים סוסים
אם תוכל לתת לך רכבים יעל ים: ואין
תשיב אתפני פחת אחד יעבדי אדני
הקטנים ותנטח לך יעל מערים לרכב
ולפרשים: ויעתה הממלע ייהוה עלית
יעל הארץ והאת לה שחיתה יהוד
אמר אלי יעלה אל הארץ והוא
והישחיתה: ויאמר
אליקים ושכנא ויואח אל רבישקה
דבר נא אל עבדיך ארמית מי שמי צט
אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באנע
היגם אישור יעל החומה: ויאמר רבישקה
האל אדניך ואלך שלחנ אדני לדבר

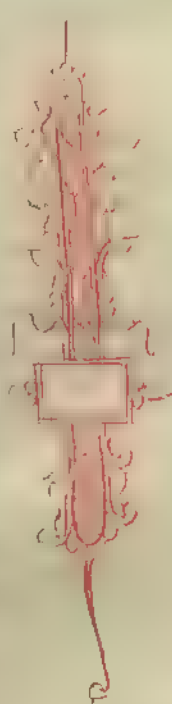
מלך אכד...
מלך אשור...
מלך בבל...
מלך פרס...

מלך אשור...
מלך בבל...
מלך פרס...

את הדברים האלה הלא יעלה האנשים
הישיבים על החומה לאכל את חצאיתם
ולשתות את שאניהם ונמכם :
ויצמד רבשקה ויקרא בקול גדול
יהודית ויאמר שמיעו את דברי המלך
הגדול מלך אשור וכה אמר המלך
אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל
אתכם ואל ינטח אתכם חזקיהו אל
יהוה לאמר הוצל יצילנו יהוה לא תענה
היצר הזאת כי דמלך אשור ואל תשמיעו
אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור
ישו את ברכה וינאו אלי ואכלו איש
נפנו ואייתתאנתו וישהו איש מי בורו
עד בא וילקחתי אתכם אל ארץ טארצנו
ארץ דגן ותרוא ארץ לחם וכרמים :
פן יפית אתכם חזקיהו לאמר יהוה
יצילנו הוצילו אלהי הננים איית את
ארצו מיד מלך אשור ויהי אלהי חמת
וארפך איה אלהי ספרוים וכי הוצילו
את שמרון מידיו מי בכל אלהי הארצות האלה
אשר העלו את ארצם מדי בניניל
יהוה את ריו שלם מדי ויהודי שוולא
יצנאו ודבר כי סענת המלך היה
לאמר לא תעשו ויבא אליקים בן
חלקיהו אשר על הכית וישכנא הספר
ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו
קרוי בנינים ויחדלו את דברי
רבשקה ויהי כשמי
המלך חזקיהו ויקריצ את בניו ויתכם
בישק ויבא בית יהוה ויישלח את אליקן
אשר על הכית ואת שכנא הספר ואת

וקני הכהנים מתקנים בשקים אל
יישיעיהו בן אמון הנביא ויאמרו
אליו פה אמר חזקיהו יום צרה ותנחה
ונאענה היום הזה כי באו בני ער
מישבר וסח אץ ללדהו אולי ישמיע
יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר
ישלח מלך אשור וידעו חרון אלהים
הי והוכיח ספרים אשר שמיע יהוה
אלהיך ונשא את המלה בעד השארית
הנמצאה ויבאו ספרים המלך חזקיהו
אל ישיעיהו ויאמר אליהם ישיעיהו
כה האמרו אל אדניכם כה אמר יהוה
אלהיך מפני דברי אשור שמיעת
אשר נדפו בני מלך אשור את העני
נתן בורוח ושמיע שמיעה ושכ אל
ארצו והפלתו נחרב בארצו וישב
רבשקה ויבא את מלך אשור ויחם
יעל כנה כי שמיע כנס מלכיש :
וישמיע על תרהקה מלך כוש לאמר
יבא יהלחם אתך וישמיע וישלח
מלאכים אל חזקיהו לאמרו כרה
האמרו אל חזקיהו מלך יהודה לאמו
אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטה
כי לאמר יגעתך ידו שלם כד מלך
אשור העה אתה יסמיע את אשר ישו
מלכיש אשור לכל הארצות להחרים
ואתה תבנל הוצילו אתם אלהי הננים
אשר השחיתו אלה את עון ואת
חרון עף וכני עין אשר כתיב :
איה מלך חמת ומלך ארפך ומלך
ליצר ספרוים הנעוניה :

ויעצבנה יענה הבנות ויתיה להשאות
בלהמו סערס בצרות וישכחו
קצו יעצבמלו ויעצב שדה
וירקד שא חצור ננות וישדמה לפני
קנה וישמך ויאתך וכאך ידעתי
ואת התרנוך אלי יען התרנוך
אלי וישאנך עליה באוני ושמתי חחי
באפך ומתע בשפתך והישיבתך
בדרך אשר באת בה וזה לך האורת
אטל הישנה ספיה ובשנה השנית
שחיס ובשנה השלישית ורענוקענו
ונטענו כרמים ואטל פרים ויספדה
פליטתנת יהודה הנשארה ישרש
לכטה וינישה פו למעלה כי מיושלים
תצא שאריות ופליטה מהר עזון קנאת
יהוה יבאות העשה זאת
לכן כה אמר יהוה אל מלך
אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא
יורה שסחין ולא יקדמנה מגן ולא
ישפך עליה סללה בדרך אשר בא
בה ישוכו ואל העיר הזאת לא יבא
נאם יהוה וננתי על העיר הזאת
להושיעה למיני ולמיני דור יעבדי
ויצא מלאך יהוה ויפה
במחנה אשור מאה ושמענו וחסמה
אלף וישכמו בבקר והנה כלם פנינים
מתים ויסיע וילך וישב סנחריב מלך
אשור וישב בנינוה ויהי הוא מקישתחול
בית נסרך אלהיו ואדר מלך ישראל
בניו המהו בחרב והמה נמלקו אנרון
אדרט וימלך אסרחדן בנו תחתיו

בשנים ההם חלה הקדו
 לכות וכו' ואלו ישיעונו אמוץ
 הנבוא ואמר אליו מה אמר יהוה עו
 לביך כי מת אהול אתוהו: וסב
 והקדו פניו אל הקר וזעלל ער
 יהוה ואמר אנה יהוה וכו' אר
 ישר התחילתו לפעך באמי לב
 שלם והשוב בעעך עשתי וכו'
 חק זה בני גדול:
 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר:
 הלך ואמרת אל חזקיהו כה אמר
 יהוה אלהי דוד אכך שכינתו ארז
 הפלעך ראיתי את דם עתך הנני יסוף
 על ימך וזמשי ישראל שמה וכוף
 מלך אשור אעילך ואת העיר הזאת
 ונעתי על העיר הזאת ויהי לך
 והזאת כמות יהוה אשר ייטה יהוה
 את דבר הזה אשר דבר הנני משיב
 את על המיעלות אשר ידה נמיעות
 אחו כשמיש אחרנית עשור מעלות
 ותשב השמיש עשור מעלות נמיעות
 אשר ידה: סעב
 לחזקיהו מלך יהודה בחלוו וידיו
 מחלוו אני אמרתי בדמימי אלכה
 בשערי שאול פקדתי יתר שנותי
 אמרתי לא אראה יהוה בארץ החיים
 לא אביט אוס עני עבד יושב הרגל:
 דור נסע ונלהט כאהל ויעקפת
 כארנוזי מדלה ביעני מיים ער ליה
 תשלמיני: שותי ער בקר באר כן
 ישבר כל עצמותי ביום יער לילך

תשלמיני: כסוס יגור כן אצפצף אהו
 כזנה דלו יעני לכוס אדני עשקה
 לי ירבני: מה אדבר ואמר לי והנה
 עשה אודה כל שנותי על מר נפשי
 אדני עליהם שתי ולכל בהן חירודי
 ותחלימני והרובי הנה לשלום מר
 לי כד ואתה חשקת נפשי משחתני
 כה שלטת אחרי נק כל המאוי: כ לא
 שאול הודך מות יהלך לא ישרו
 יודי כו אל אמתך כי הי הוא יודך
 כמותי היום אבל בני יודי עאל אמתך
 יהוה להושיעני ונג נופי ננגן כל ימי
 חייני על בית יהוה: ואמר ישעיהו
 ישאו דבלת תאנס וימרחו יע
 השחקו: והיו ואמר חזקיהו מה אמת
 כי אעלה בית יהוה:
 בעת ההוא שלח מלאך בלאון כן
 בלאון מלך בבל ספרים ומטה אל
 חזקיהו וישמע כי חלה ויחזקו וישמח
 יעליהם חזקיהו ויראם את בית נבטה
 את הכסף ואת הזהב ואת הכישמיני
 ואת השמן הטוב ואת כל בית כריו
 ויהי כל אשר נמצא באצרתו לא
 היה דבר אשר לא הראם חזקיהו
 ככרו וככל כמי שלח וכא ישיעו
 הנביא אל המלך חזקיהו ואמר אליכה
 אמרה אמשיהו הלה וכו' וכו' אלך
 ויאמר חזקיהו מרין חזקיהו באו אלי
 מבבל ויאמר מה ראובכ יודך ויאמר
 חזקיהו אונל אשר בכתי וכו' וכו'
 דבר אשר לא הראיתם באוצרותי:

לל
י
כ

אחרית
 וטעם הכיבוד את לבם - נקל ליה לטעמו
 כמקץ חזקיהו
 וישיב
 וישיב
 וישיב
 וישיב

לא ייזבולא יצע און חקר להכוננו:
עט לייגע כחול און אונס צענדיה יתנו:
וייפונדיה יצע עובדו זעטו ליכטו:
וקוי יהודי חיל פוכה ייגלו אבר נעשיו:
ידינו וליא יצעו ייכו וליא ייפגו:
זוחר ייטו אלי אים ולעמיה
יחיל פוכה יצעו אידנו ויחיל למיצעו
נקרבה מי די צר נמורה צדק יקראוהו
לרגל יצעו ויטעו וטלביס רד ירנ
כעפר חרבו נק: ונר קיטו: ידפם
"צפור שלום אורח פגע וילא יבא: מי
פל וינשה קרא הדרות מראש אע
יהורא יטון ואת אחרנס אע האוראו
איים ודא קעט הארץ יחרו קרכו
ואתיו: יצט אפר צחור וילא חיו
יאמר חוק: ויחוק חרש וצאת צדק מחוק
פמי יט את הולם פנים אפר לדב נוב
הוא ויחוקו כמסמדים לא קוטי
ואתה ישראל עבדי יעקב
אמר כחוקך ורעונתם אהבו:
אשר החוקתך מקצת הארץ ומציליה:
קראתיך ואמר לך עבד אתה נחוקך
ולא מאסתך: אל תראב עמד אע
אל תשתעב: ועו ואלהיך אמי שתך אף
יעותך אף תמכתך בימיך ירקי: הן
יכשו ויכלמוכי הער יסוך ידו כאין
ויאבדו אנשי ריבך: תבקיעם וליא
יכע אעס: ונשי כאתך דיו כאין ויכעם
אנשי מלחמתך: כי אע יהוה אלהיך
כחוק יסוך הארץ לך: אל תרא אע
יערתך: אל תי איתוליעת

יעקב בתי ייטא אע יערתך נעם:
יהוה ונאלך קרוש ישראל: העה
ישמתך למדנחוקך חדש כי צל
כפיות תדו יט הריב ויתר קונבי צותנמי:
תשים: חורם ורוח תשאכ וסי צדה
תפיץ אתם ואתה תגיל כיהו בקרוש
ישראל תהלהלו
היענים והאבינים טנקי שים כים ואין
לשונם כנכא נשה אע יהוה איעם
אלהי ישראל לא איענכם: אפרתה יעל
ייפיים נהרות וכתוך בקיעות מי צעות
איים מדבר לאנס מים וארין יצדה
למוצא מים: אתן כמדבר ארוי טטה
והדס ויעין שמן אישים בערבה כרוש
תהדר ותאשר יחוד: למיע ידאבו
ידינו ויט כו ייט כילו יחובי ידוה
יעיטה זאת וקרוש ישראל פכא:
קברו ריבם יאמר יהודה
הניטו יעצתכם יאמר בלך ייעב:
יניטו ויעדו לנו נט אשר תקרע
הראשנות מה העה הער ונשי ימיה
לכע וערעה או דיען או הטאור
השמי צנו: העידו ואתיות לאחור
וערעה אלהים אתם אף תניכו
וערעו ונשי ונשי אע יחיו: הן
ארהם מאין ומעלכם מאכע תועבה
יבחר ככם: הערות ימאן ויאחממוח
יטמו יקראו ויכעו ויכעו ויכעו ויכעו
ובנו יער חמטו כו מי חוד כראש
וער יחובל פמטו ויטו יקראו ויכעו
אף אע מיטמי צען אען יטמי צאמריכ:

ייטקו כול יקביו צמו כפשוטן
 אלהי המצור ראשונות ומדברנות אלה
 תלפנינו הנני צעדי חדישה יצירה
 תנומה הלא תדענה אן אשוי
 נדבר בדרך כוש כון צדקותי חתולל
 הענינה שרה התעם וננותי ענה כי יתע
 כדור שרם נהרועל ענין להשקת
 יעני צדקתי יעמזו יענוע די תהלת
 יספרו ואל אתי קראת
 ייערב בי יצוית בני ישראל לא הלא
 לי ענה ילתיך וזהו לא אכדתי
 לאה יעבדתיך כענינה ולא הוציניך
 מלבונה לא קנית לי בלסק קנינה
 וחלב זבחך לא הרויתני אך הוציני
 בחטאותיך הוציני בי עונתיך אני
 אנכי הוא ענה פשיעך למען
 והטאתיך לא אומר הזכירני בששנה
 יחד ספר אתה לבי ען תסדק אפיך
 הראשון הטאו מלי צדק פשיע בני
 ואחיל שדי קרית ואתנה לחרם
 יעקב וישראל לעדפים
 ויצתה ישמע יעקב עבדי וישראל
 בחרתי בו כי אמי יהוה עשך ויערך
 בכמון יעורך אלתירא עבדי יעקב
 וישרון בחרתי בו כי אעקמים יעל
 יצמא ומלים יעליבשה אעקרו חויעל
 זרעך ידכתי יעל אעצריך ויענדו
 בבן חניך כערכים יעל יבליניס וזה
 יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב
 וזה יטעביו וליהוה ובשם ישראל
 יכנה

ייטקו כול יקביו צמו כפשוטן
 אלהי המצור ראשונות ומדברנות אלה
 תלפנינו הנני צעדי חדישה יצירה
 תנומה הלא תדענה אן אשוי
 נדבר בדרך כוש כון צדקותי חתולל
 הענינה שרה התעם וננותי ענה כי יתע
 כדור שרם נהרועל ענין להשקת
 יעני צדקתי יעמזו יענוע די תהלת
 יספרו ואל אתי קראת
 ייערב בי יצוית בני ישראל לא הלא
 לי ענה ילתיך וזהו לא אכדתי
 לאה יעבדתיך כענינה ולא הוציניך
 מלבונה לא קנית לי בלסק קנינה
 וחלב זבחך לא הרויתני אך הוציני
 בחטאותיך הוציני בי עונתיך אני
 אנכי הוא ענה פשיעך למען
 והטאתיך לא אומר הזכירני בששנה
 יחד ספר אתה לבי ען תסדק אפיך
 הראשון הטאו מלי צדק פשיע בני
 ואחיל שדי קרית ואתנה לחרם
 יעקב וישראל לעדפים
 ויצתה ישמע יעקב עבדי וישראל
 בחרתי בו כי אמי יהוה עשך ויערך
 בכמון יעורך אלתירא עבדי יעקב
 וישרון בחרתי בו כי אעקמים יעל
 יצמא ומלים יעליבשה אעקרו חויעל
 זרעך ידכתי יעל אעצריך ויענדו
 בבן חניך כערכים יעל יבליניס וזה
 יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב
 וזה יטעביו וליהוה ובשם ישראל
 יכנה

ויכנסו לא רחוקה ויכנסו רבים זרע שחור
 יעני צדקתי יעמזו יענוע די תהלת
 יספרו ואל אתי קראת
 ייערב בי יצוית בני ישראל לא הלא
 לי ענה ילתיך וזהו לא אכדתי
 לאה יעבדתיך כענינה ולא הוציניך
 מלבונה לא קנית לי בלסק קנינה
 וחלב זבחך לא הרויתני אך הוציני
 בחטאותיך הוציני בי עונתיך אני
 אנכי הוא ענה פשיעך למען
 והטאתיך לא אומר הזכירני בששנה
 יחד ספר אתה לבי ען תסדק אפיך
 הראשון הטאו מלי צדק פשיע בני
 ואחיל שדי קרית ואתנה לחרם
 יעקב וישראל לעדפים
 ויצתה ישמע יעקב עבדי וישראל
 בחרתי בו כי אמי יהוה עשך ויערך
 בכמון יעורך אלתירא עבדי יעקב
 וישרון בחרתי בו כי אעקמים יעל
 יצמא ומלים יעליבשה אעקרו חויעל
 זרעך ידכתי יעל אעצריך ויענדו
 בבן חניך כערכים יעל יבליניס וזה
 יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם יעקב
 וזה יטעביו וליהוה ובשם ישראל
 יכנה

Handwritten marginal notes in red and black ink, including a large decorative initial 'א'.

כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו
יהוה זיכרון אני ראשון ואני אחרון
ומכלי עדי אין אלהים ומי כמוני יקרא
ויצדהו יערכה לי כישומי נס יעלים
ואותיות ואשר תכאנה יצדו למו :
אל הפחדו וגאל תרהו הלא מאו
השכינתך והצדתי ואתם יצדו הייט
אלוהי מכלי עדי ואין עור מלי יצדתי :
יצדו פסל נלם ועשו ודומודיהם כל
ויצדו ויוציאם הכה כל יד אלוהי יצדו
למען כישומי יצדו אל ופסל נסן לכ יצדו
הו יצדו ויוצדו ויוצדו ויוצדו ויוצדו
המה מאוים יצדו כולם יצדו ויוצדו
יצדו יצדו יצדו יצדו יצדו יצדו יצדו
כפחם וכמקבות יצדו ויוצדו ויוצדו
כחו וכיוצאין כה לא ישה מים
וייצדו חרש יצדו נטה קו יתאדו
כשרד יצדו במק צינות וכמחונד
יתאדו ויוצדו כתבנית איש כתפאות
אדם ליטבת בתי לכתלו ארזים ויקח
תרזה ואלון ויאמין לו כיצני יצדו נטי
ארז ונטיס יצדו והיה לאדם ליצדו
ויקח מהם ויחס אף ישיק ואפה לחם
אף יצדו אל ויוצדו יצדו פסל
ויסנד למו חצי שרף מו יצדו
חצי שרף יצדו יצדו יצדו יצדו
אף יחסו אמרו ויוצדו ויוצדו
אור ויוצדו יצדו יצדו יצדו
יסנדו לו ויוצדו ויתפלל איו ויאמו
היצלני כי אלי אתהו לא יצדו ולי
כיטכ טח מראות יצדו מהשכל

לבתם ולא ישיב אל לבו ולא יצדו לא
הכונה לאמר ויצדו יצדו יצדו יצדו
ואף אפית על ויוצדו יצדו יצדו
ואכל ויתרו לתועסה אינשה יצדו
אסנדו ורעה אפר לכהותל הטוהו לא
יצדו את נפשו לא יאמר ויוצדו יצדו
כימיני : ובר אלה יצדו
וישראל כי יצדו אתה יצדו יצדו
לי אתה ישראל לא תנטיני מחדתי
כיצדו יצדו וכיוצא חטאתך יצדו
אלי כי יצדו יצדו יצדו יצדו
יהוה ויוצדו ויוצדו ויוצדו ויוצדו
רעה יצדו ויוצדו ויוצדו ויוצדו
ובישראל יצדו

כה אמר יהוה צלתי ויצדו
מבטן אנכי יהוה יצדו כל נטה יצדו
לכד ויקע הארץ מי אתי מפל אתות
בדים וקסמים יצדו משיכ חנמיכ
אחור ודעתם יסכל מקיכ דבר יצדו
ויצדו כל אכזו יצדו האמר ליו יצדו
היושכ וליצדו יהודה הגונגה והורבא יצדו
אקומכו האמר ליצדו ויוצדו
אוביטו האמר ליצדו ויוצדו
יישלבם ולאמר ליו יצדו ויוצדו
תוסדו : כה אמר יהוה
ליכ ויוצדו ליכ ויוצדו ליכ ויוצדו
ליכ ויוצדו ליכ ויוצדו ליכ ויוצדו
לפתח ליכ ויוצדו ליכ ויוצדו
אנע ליכ ויוצדו ליכ ויוצדו
נחויטה אישכ ובריה כדול אנטי :
ונתתי לך אצרות חסד ומטבני

Large decorative flourish at the bottom of the page, featuring intricate scrollwork and floral motifs.

והיה זהו רשימת יצירותיו
של המלך דוד המלך
היה זהו רשימת יצירותיו
של המלך דוד המלך

יחודו לכו ככלמה ורשימת יצירותיו
נושע ביהוה השועית עולמים לה
תכשו ולא תכלמו עד עולמי עד
כי נה אמר יהוה בורא
השמים הוא האלהים יעד הארץ
ויצטוהו כוננה לאתהו בראיה
ליטבת יצרה אני יהוה ואין עוד ולא
בכתר דברתי במקום ארץ חישך לא
אמרת לי יוני צקבתהו בקישוני אני
יהוה דבר צדק מנד מישרים הקבנו
וכאו התנשנו יחודו פליטי העוים לא
ידעו הנשאים את צנן פסלם ומתפללים
אלאל לא ישיעו הנדו והגישו אף
יוצנו יחודו מי השמי צאת מקדם
כאזהנדה הוא אני יהוה ואין עוד
אלהים מבלי צדי אל צדיק וכו' ושיע
אין זולתי פנאלי והושיעני כל אפסי
ארץ כי אני אל ואין עוד כי נשבעתי
ינא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי
תבר צל כרד תשכנן כל לשון אך
ביהוה לי אמר צדקות ועוז עדין בוא
ויכשו כל הנחרים כו כי הוה יצדקו ויתללו
כל זרע ישראל ברי צל קוס נבו היו
יצנניהם ליחיה ולנהמה עשאתי ככה
עמוסות משיא לי צפה קרסו כרי צו
יחוד לא יכלו מלטם שאונפסם בשכי
הלכהו שמעו אלי בית יצקב
וכלי שארית בית ישראל היצנני כמי
כטן העשאים מנרחם ויצדקנה אני
הוא ויעד שיבה אני אסכל אני יציתל
ואני איני ואני אסכל ואמר ל

מסתרים למי נתדע כי אני יהוה
הקורא בשמך אלהי ישראל למי צנן
יצדי יצקב וישראל כחירי ואקרא לך
בשמך אכנך ולא ידעתני אני יהוה
ואין עוד זולתי אין אלהים אחרד ולא
ידעתני למי צנן די צו כמורה שמי ש
וממי צרכה פינאפס בלי צדי אני יהוה
ואין עוד ויעד אור וכורא חישך עשה
שלוס וכורא די צנאני יהוה יצטה כל
אלהו הדי צפוי שמים ממעל
וישחקים ילו צדק תפתח ארץ ויפרו
ייטי צו נדקה תצמיח יחד אני יהוה
בראתיו הוי רב את יוצרו
חיש את חרטי אדמה אמר חמר
ליוצרו כה תצטה ופיצך אין דיכ לו
הוי אמר לא כמה תלודו לא שו
מה תחילין פה אמר יהוה
קדוש ישראל ויצרו האותיות טאלוני
יעל בני ויעל פני די תעוני אנכי צשתי
ארץ ואדם יציה בראתי אני די נטו
שמים וכל צנאם עויתי אנכי
היצרתיהו ביעק וכל דרכיו אישר
הוא יבנה יציר ונלותי ישלח לאנמחור
ולא בישחור אמר יהוה צנאות
כה אמר יהוה יני צמי צריכ
וסחרכו שוכנאים אנשי מדה יצליך
ייצרו ולך יהו אחרך ילכו בזקכם
ייצרו ואליך ישתחוו אליך יתפללו
אדבך אל ואין עוד אפס אלהים
אכן אתה אל מסתתר אלה
ישראל משיעני טישו וגם נכלמו כלם

לאמר לאסורים יצאו לאשר בחשך
הגלו על דרכים ידעו וכל שפיים
כרצתם לא ידעו ולא יצמאו ולא
יבכו ישרבו ושמיט כמרחמס ינהגם
ועל מפני צמים יהלכו ושמת בלהו
לדרך ומכלה ירפון: הנה אלה כרחוק
יצאו והנה אלה מצפון ומים ואלה
מארץ סיני: ורעו שמים וכלי ארץ
פעחו: הריס דעה כי נחם יהוה צמו
ויצניו דחם: והאמר
יצון יצונכי יהוה ואדני שכתני והתשנה
אשה יעלה מרחם בן בטנה גם אלה
תשכחנה ואנכי לא אשכחך: הן יצו
כפיס הקתך חוכתך נדעי המיד: ובהו
בנך מהרסך וכחריכך ככך יצאו:
ישא סביב יצנך וראי כלם נקבני:
כאולך חי אע נאם יהוה כי כלם ניצני
הלכשי ותקשרים נבלה: כי חונתך
וישממתך וארץ הרסתך כי יערה
תערי מי שטב ורחק ומבלי צד: יעור
יאמרו באזנך בני ישראל יע לי
המקום גשה לי ואשנה: ואמרת
כלבך כי ילד לי את אלה ואע שנויה
ועלמודה גלה וסודה ואלה מי גדלו
אנכי שאתלתי אלה אפה הם:
כה אמר אדני יהוה הנה
איש אלני כי יד ואל צמים ארים
נכי והביאו כנך בחינן ובעתך עלתה
תנשאנה: והיו מלכס אמנך וישלחנה
כנקהך אפיס ארץ ישתחו לך
ויצפר רגליך ילחכו וידיעת כאני יהוה

אשר לא יב טוקויו

הקח מנבור מלקוח ואם ישיב
יעריק מלט: כי כה אמר יהוה גם
ישבי נבור יקח ומלקוח יצריין ימלט
ואת יריכך אנכי אריב ואת ננך אנכי
אוישייני: והאכלתי את מונך ארת
כשרם וכצמסי דמס יצטרון וידיעו
כל בשר כי אני יהוה מושיעך ונאלך
אכיר ינקבי: כה אמר יהוה
איה ספר פרותי אמכם אשר
זולחתיה או מי מנושי אשר כרת
אתכם ליהוה כי צונתיכם נמרתם
וכפשי צינכם ילחה אמכם: מדוע
נאתי ואין איש קדאתי ואין יצנתי
הקינור קצרה ידי כפרות ואם אינכי
כח להציל הן בני ערתי אחריביס אטיס
נהרות מדבר תנאש דעתם מאין מיס
ותמת בצמא: אלבייש שמים קדרות
וישק איש כנסותם:
אדני יהוה נתן לי לשון למודים
לדיעת לי צות את יצנך דבר יצנתי בנקר
בנקר יצנך לי און לשמיג כלמודים:
אדני יהוה פתח לי און ואנכי יל
מרת אחוד לא נסנתני נוי עתתי
למכס ולהיי למרטיס פני לא הסתרוני
מכלמות ורק: ואדני
יהוה יער לי יעלכן לא נבלמתי יעל
כן שמת פני סחלימיש ואדני לא
אכוישו קרוב מעריקי מיריב ארתי
נעמדה יחד מי כיעל מי טפטי יגשאליו
הן אדני יהוה יצנך לי כי יהוה אדני יצני

אמר דני יצא... ויאמר אליהם טרין... מהו נתן טהורסד... ולא מהרו הלויים... שיהיו טהורים

יחלק יטל תחת אשר היצה למות
 נפשו ואת פשיצים נמנה והוא הטא
 רבים נטא ולפשיצים יפניע
 רני עקרה לא ילדה פניח רנה
 ונהלי לא חלה כי רבים נעישמנה ננע
 ניולה אמר יהוה: הרחיבי מקום
 אהלך ודיינות מיטכנתך טו אל
 תחטבי הארזי מיתריך ויתדך חוקי
 כי ינין וישמאל תפריני וחורץ גויים
 יידיש ויערים נטעות וישיבו: אל
 תראי כי לא תבושי ואל תכלי כי לא
 תחפרי כי בשת ילומך תטכחי וחופת
 אלכנותך לא תוכרי יעוד: כי בי עילך
 ינשיך יהוה יבאות שמו ונאלך קדוש
 ישראל אלהי כל הארץ יקרא: כי
 באשה יעובה וינענת רוח קראך יהוה
 ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך:
 ברע נקטן יעונתך ונרחמים נרלים
 אקביצך: כי טעף קנף הסתרת פני
 רע נכרך ונחסד יעלם רחמתך אמר
 נאלך יהוה: כי מינה זארט
 לי אשר נטכיעת מיצור מי נח יעוד יעל
 הארץ כן נטכיעת מקנף יעלך ונמניע
 נך: כי ההרים ימושו והגביעות תמוטעו
 וחסדי מאתך לא ימושו וברית שלומי
 לא תמוט אמר מרחמך יהוה:
 עניה סיעה לא תחמה הנח
 אנני מוינין נפוך אננך ויסדתך
 כספירם: וישמתי כרכי שמי טהך
 וישעריך לאנני אקדח וכל נטולך
 לאבנח חפץ: וכל ננך למודי יהוה ורב

יטלום ננך: בעדקה תטוע רחוקי
 מעיטק כי לא תראי וממחהה כי לא
 תקרב אליך: הן עור יער אפס מאותי
 מיציר אתך יליך פולוהן אנני נראני
 חריש נפח באיט פחם ומיניא כלי
 למיניטהו ואנכי כראתי מיטחית לחמ:
 כל כלי יעד עילך לא ייגלח וכל לשון
 תקוס אתך למיטפט תריטיע זאת
 נחלת יסדי יהוה ועדקתם מאת נאנ
 יהוה: הוי כל עמאלט לביני
 ואשר אידו כסף לט ישברו ואמרו
 ולט ישברו ולא כסף וכלוא מחיר יין
 וחלב: למח תשקלו כסף כלוא לחם
 ויניצכם כל אל שביעה שמיעו שמוע
 אלי ואכלו טוב ותתענגו בדין נפשט
 הטואונככר לטו אלי שמיעו ותרחי
 נפשכם ואכרתה לכס ברית יעולם
 חסדי דוד הנאמנכ: הן יעד לאמית
 נתתו ננך וכיניוה לאמית: הן גוייא
 תדיעת קראונו לא ידעך אליך
 יחיו למיני יהוה אלהיך ולקדוש
 ישראל כי פארך: דרישו יהוה
 נהמצאו קראוהו בחיות קרובי ייעב
 ריש יעדרנו ואייט און מחישכתיו וישב
 אליהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירפה
 לסלוח: כי לא מחשבותי מחשבתתכם
 ולא דרכיכם דרכינאם יהוה: כי נסאו שמיני
 מארין כן נכה דרכי מדוכינס וכחשכתי
 פניא שר יד הנשטוה של מן השמיטו שמו
 לא ישובכ אפה רוח אתה ארץ והולידה
 והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכלו

ל

ל

ל

ממח טכתכס

יחלק יטל תחת אשר היצה למות
 נפשו ואת פשיצים נמנה והוא הטא
 רבים נטא ולפשיצים יפניע
 רני עקרה לא ילדה פניח רנה
 ונהלי לא חלה כי רבים נעישמנה ננע
 ניולה אמר יהוה: הרחיבי מקום
 אהלך ודיינות מיטכנתך טו אל
 תחטבי הארזי מיתריך ויתדך חוקי
 כי ינין וישמאל תפריני וחורץ גויים
 יידיש ויערים נטעות וישיבו: אל
 תראי כי לא תבושי ואל תכלי כי לא
 תחפרי כי בשת ילומך תטכחי וחופת
 אלכנותך לא תוכרי יעוד: כי בי עילך
 ינשיך יהוה יבאות שמו ונאלך קדוש
 ישראל אלהי כל הארץ יקרא: כי
 באשה יעובה וינענת רוח קראך יהוה
 ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך:
 ברע נקטן יעונתך ונרחמים נרלים
 אקביצך: כי טעף קנף הסתרת פני
 רע נכרך ונחסד יעלם רחמתך אמר
 נאלך יהוה: כי מינה זארט
 לי אשר נטכיעת מיצור מי נח יעוד יעל
 הארץ כן נטכיעת מקנף יעלך ונמניע
 נך: כי ההרים ימושו והגביעות תמוטעו
 וחסדי מאתך לא ימושו וברית שלומי
 לא תמוט אמר מרחמך יהוה:
 עניה סיעה לא תחמה הנח
 אנני מוינין נפוך אננך ויסדתך
 כספירם: וישמתי כרכי שמי טהך
 וישעריך לאנני אקדח וכל נטולך
 לאבנח חפץ: וכל ננך למודי יהוה ורב

לבך הלא אני מחשה ומעלם ואתי
 לא תיראי: אני אנד עקתך וארת
 מעשך ולא יועילך: בזעקך יעילך
 קבניך ואתלם י"א רוח יקחהכר
 והחוסה כיעהל ארץ ויירש הרקדשי:
 ואמר סלוקלופט דרך הרימוסכשול
 מדרך עמי: כי מה אמר רם
 ונשא שכן עדוקדוש ישמוסווקדוש
 אשמן ואתדכא וישפל רוח להחיותרוח
 ישפלים ולהחיות לב נכאים: כי לא
 ליעולם אריב ולא לנעה אקעוף כירוח
 מלפני עטף ונשמותאני עשיתי: כעון
 כעני קנפתי ואכהו הסתר ואקנף וילך
 שובכדרך לבו דרכוראתי וארפאהו
 ואעלהו ואשלם נחמים לו ולאכליו:
 כורא טב שפתים שלום ישלום לרחוק
 ולקרוב אמר יהוה ודפאתיו והרשע
 כסנעש כהשקט לא יוכל ויעשו
 מימי רפשי וטמיט: אין שלום אמר
 אלהי לדישנים:

קרא בערון אל תחשך כשופר הום
 קולך והעד לעמי פשעם ולבית יעקב
 חטאתם: ואותי יום יום ידרשון ודעת
 דרכי יחפצון כגוי אשר ידקה עשה
 ומשפט אלהיו לא יעזב י"א אלונ
 מיטפט ידק קרבת אלהים יחפצון:
 למה ימנו ולא ראית יענו נפטנו ולא
 תדע הן ביום ימכם תמינאו חפין וכל
 יענבים תנששו: הן לריב: כי זה תענומו
 ולהכות נאמר רשע לא תעמו כיום
 להשמיע במרום קולכם יהוה יהיה

צום אנהרוהיום ינות אדם נפשו
 הלכוף כאנמון ראשו ושק ואפר
 יציע הלזה תקרא צום ויום רצון
 ליהוה: הלא זה צום אנהרוהפתח
 חרצבות רשעה הטר אנדות מוטרה
 ושלח רצוצים חפשים וכל מוטרה
 תנתקו: הלא פרכ לרעב לחמך ועניני
 מרודים תביא מת היראה ערב
 וכסיתו ומכשרך לאתתעלב: אז
 יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה
 תנמח והלך לפנך ידקך כבוד יהוה
 יאספך: אז תקרא ויהוה יענה תשווע
 ויאמר הנני אב תמיד מתוכך מוטרה
 שלח אצבע ודבר און: והפק לרעב
 נפשך ונפש נענה תשביע וזרח
 כחשך אורך ואפלתך כנהרים:
 וערך יהוה תמיד והיטביני כעצמות
 נפשך ועצמתך יחליץ והייתכנהוה
 וכמוצא מים אשר לא יטבו מימיו:
 ובטמך חרבות עולם מוכר דור ודור
 תקומסוקר אלך עד פרץ משכב
 עתבות לשנת: אסתשיב משנתך
 יצוה חפנך ביום קדשי וקראת לשנת
 ענלקדוש יהוה מכבד וכבדתו מעשות
 דרכך ממנוא חפנך ודבר דבר: אז
 תתענג על יהוה והוככתך על כמותי
 ארץ והאכלתך חלת יעקבאניך כי
 פיהוה דברי: הלא קצרה יד יהוה
 מהושי עולא נבדה אזנו משמוע יכיאנ
 יענת נכהו ממבר לים כי נכב לבן אלהי נב
 וחטאתיכם הסתיו פנים מכם משמע:

(Handwritten marginal notes in red ink, including the word 'ענין' and other illegible characters.)

(A line of small text at the bottom of the page, possibly a printer's mark or a list of characters.)

כי כפי כנס נאלו נדם ואינני צוהיכם
 כיצון שפתותיכם דברו יטקו לי שונם
 יעלה תהיה אין קרא בעדק ואין
 נשפט כאמונה בטוח יל תהו ודבר
 ישוא חרוי צמל והוליד און מיני
 יפיעני בקיע וקורי יכביש יארנו
 האכל מניציהם ימות והזורה תקנן
 אפיעה קוריהם לא יהיו לבד ולא
 יתכפו כמיניציהם מיניציהם מיניציהם
 און ופיעל חמס כנפיהם רגליהם לרין
 ירעו וימהרו ליטפך דסקי כח טנהם
 מחשבות און יטד ויטכר במסלהם
 דרך שלום לא ירעו ואין מיטפכ
 במיעל דתם נתיבותיהם ינקשו להם
 כל דרך טה לא ידיני שלום יל כן וחק
 מיטפט מכנו ולא תיטינו ינקרה
 נקוה לאור והנה חישך לנעהור
 באפלות עהליך ננישיטה כעוריס קיר
 וכאין יניס ננישיטה כשילנו כנהרין
 כנשף כאיטמנים כמתים נהמה
 טרכים כלנו וכיונים הגה נהנה נקוה
 למיטפט ואין לייצויה רחקה ממנו
 כידו עשינו ננעד וחטאתינו ענתה
 בנו כי פטינו אתנו ויענתנו ידינו
 פטינו וכחיש כיהוה ונסג מאחר אלהינו
 דבר יטקו סרה הרו והנו מלכונרי
 יטקו והסג אחור מיטפט ויערקה
 כרחוק תינמד כי כשלה כרחוב אמת
 ונכחה לא תוכל לבוא וחתה האמת
 נעדרת וסר מרע מיטתולל וירא
 יהוה וירע כיצונו כי אין מיטפט :

וירא כי אין איש וישתומם כי אין
 מפעיע ותשיע לזרעו ויערקה הוא
 סמכתו וילביש ערקה כשרין וכובע
 ייטויה כראשו וילביש בני נקם
 תלבישת ויעצו נמי עיל קנאה כיצל
 נמלה כיעל ייטלם חמה לינריו נמול
 לאינו לאיים נמול ייטלם ויראו
 מכיערב את שם יהוה וממורח שמיט
 את נבדו כי כא כנהר ער רוה יהוה
 נססה כו וכא לרין טאל וליטכי פיש
 ביעקב נאם יהוה ואני זאת כרירני
 אותם אמר יהוה רוה אשר יעליך
 ודברי אשר שמתתי בפך לא ימושו
 מעך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר
 יהוה מיצתה ויער עולם
 קוטי אורי כי בא אורך וכבוד
 יהוה יעליך ורוה גיהע החישך כפה
 ארין ויערפל לאמים ויעליך יורח יהוה
 וכבודו יעליך יראה והלכו גוים לאורך
 וכלים לנעהור חדי יטאי כביב יענך
 וראי כלם נקבעו כאורך כנך מרחוק
 יכאו וכנהר יעל עד תאמנה ואותרא
 ונהרת ופחד ורחב לבבך כיהפך יעליך
 המון ים חיל גוים יכאו לך וישפע ענת
 גמלים תנכד ככרי כרין ויעפה כלם
 מיטכא יכאו והבולבונה יטאו ותהלת
 יהוה יכשוו כל נאן קוד יקבעו לך
 אילי נביות ישראל ננך יעלו על רינן
 מוכחי ובית הפארתי אפאר מי אלה
 כיצת עיפניה וכיונים אל ארפתיהם
 כיליים יקוו ואנוות תרישי

כראשנה להביא כנגד מדחוק ככפם
 וזהב אתם ליטם יהוה אליהם ולקחוש
 ישראל כי פארך ובעני נבדחמתך
 ומלכיהם ישדחונך כי בקצפי הכיתך
 ובדעונך דחמתך ופתחו שעריך המיד
 יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל
 גוים ומלכיהם עונוים: כי הגוי והממלכה
 אשר לא יצטרך יאבדו והעם הרוב
 יחרבו כבוד הלכונן אליך יבא מדיש
 תדהר והאיש יחדו לפאר מקום
 מקדשי ומקוס רגלי אכבה והלכו
 אליך יטחחו בעני כיעך והיטהוו יע
 כפות רגליך כל מנאצריך וקראו לך
 עיר יהוה ציון קדוש ישראל: תחת
 היותך צובה וישנאה ואין יעבר
 ושמתיך למאן יעלים מישודודודו
 ויעקת חלכנוים וישד מלכים תעקך
 ודיעתכאני יהוהנוישייך ונאלך
 אבד יעקב: תחת הנחישתאביא זהב
 ותחת הכרזל אביא נטף ותחת היעני
 נחשת ותחת האכנס ברזל ושמתי
 פקדתיך יטלוב ונגשיך יעקה: לא
 ישמיני ענד חמס בארץ ישראל וישטר
 כנבולך וקראת ישוניה חמתך
 ושיעריך תהלה: לא יהיה לך יעור
 השטיט לאור יומם ולילה הירח לא
 יאיר לך והיה לך יהוה לאור יעלם
 ואלהיך לתפארתך: לא יבוא יעור
 שמישך וירחך לא יאסף כיהורה
 יתיה לך לאור יעלים וישלכו ימי אבך
 ועמד כלם יעדיקים ליעלים ידשו

ארץ נער מטיע מיצשה ידי להתפאר:
 הקטן יהיה לאף והגיער לטי יענום
 אע יהוה בעתה אחישנה:
 רוח אדני יהוה יליי עמיטח
 יהוה אתי לבשר יענוים יטלחני לחמש
 לנשברי לב לקרא ליטטיס דרור
 ולאסוריס פקה קוח: יכרא ישנת
 ריען ליהוה ויוס נקס לאליהו לנוח
 כל אכיליס: ליטוב לאברי יעון להגת
 להספאר תהתאפר יטמן יטשון תחת
 אבל מיצטה תהלה תהתרח טהה
 וקרא להם אלי חערק מטע יהוה
 להתפאר: ובנו חובות עלים טמכות
 ראשנים יקוסמו וחדשו ערי חרב
 יטמכות דור דור: ויצמדו זריס ודיע
 יאנכס ונגי נטר אנריכס וכרמיכס:
 ואתס כהני יהוה תקראו מישרעי
 אליהו יאמר לכם חיל גוים תאכלו
 ובכבודס תתכרו: תחת כשתכס
 מיטנה וכלמה ירנו חלקס לכן בארעס
 מיטנה ידשו יטכחת יעלם תהיה
 להם: כי אני יהוה אהב כישפט ישנא
 גול כי עולה ונתתי פי עליהם כאמת ונרית
 יעלם אטרות להם: ונודי נגוים ורעס
 וינאצאיהם כהתוך היעמיס כל ראייהם
 יכרוס כי הם זרע ברך יהוה:
 ישוטי אשייט ביהוה תעל נפטי כאלהי
 כי הלבישני בעדיישייט כי יעל ערקה יעטע
 כחתן יכהן פאר וכלה תעדה כליה: כי
 כארץ תועיא עמה וכוונה: ורזיעה תעניחן
 אדני יהוה יעניח ערקה ותהלה נגד כל העינים:

ארץ נער מטיע מיצשה ידי להתפאר: הקטן יהיה לאף והגיער לטי יענום אע יהוה בעתה אחישנה: רוח אדני יהוה יליי עמיטח יהוה אתי לבשר יענוים יטלחני לחמש לנשברי לב לקרא ליטטיס דרור ולאסוריס פקה קוח: יכרא ישנת ריען ליהוה ויוס נקס לאליהו לנוח כל אכיליס: ליטוב לאברי יעון להגת להספאר תהתאפר יטמן יטשון תחת אבל מיצטה תהלה תהתרח טהה וקרא להם אלי חערק מטע יהוה להתפאר: ובנו חובות עלים טמכות ראשנים יקוסמו וחדשו ערי חרב יטמכות דור דור: ויצמדו זריס ודיע יאנכס ונגי נטר אנריכס וכרמיכס: ואתס כהני יהוה תקראו מישרעי אליהו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודס תתכרו: תחת כשתכס מיטנה וכלמה ירנו חלקס לכן בארעס מיטנה ידשו יטכחת יעלם תהיה להם: כי אני יהוה אהב כישפט ישנא גול כי עולה ונתתי פי עליהם כאמת ונרית יעלם אטרות להם: ונודי נגוים ורעס וינאצאיהם כהתוך היעמיס כל ראייהם יכרוס כי הם זרע ברך יהוה: ישוטי אשייט ביהוה תעל נפטי כאלהי כי הלבישני בעדיישייט כי יעל ערקה יעטע כחתן יכהן פאר וכלה תעדה כליה: כי כארץ תועיא עמה וכוונה: ורזיעה תעניחן אדני יהוה יעניח ערקה ותהלה נגד כל העינים:

למי ציון לא אחיטה ולמי ציון ירושלים
לא אישקוט יעד ינא כננה ידקרה
ויטו יתה כל פדי בני ציון וראונו יכ צורק
וכל מלכים כבודך וקרא לך ישכחדיש
אשר פי יהוה יקבנו והיית יעטררת
תפארת ביד יהוה וינעם מלונה ככף
אלהיך לא יאמל לך יעד יעזברה
ולארנד לא יאמר יעד יטממה כילך
יקרא חפני כהול ארנד בעלה כי
חפין יהוה בך וארנד תבעל כי יבעל
כחור בתולה יבעלך בעד ומישו
התקיעל בלה ישיש יעליך אלהיך
יעל חמותך ירושלים הפקדת יטמין
כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו
המזכרים את יהוה אלדמי לנכ ואל
תתנדמי לויעד יכונן ועד ישיכ את
ירושלים תהלה בארץ נשבע יהוה
בימינו וברוע יעד אכ אתן את דגך
יעד מאכל לא יכיד ואם ישתו בענור
תירושך אשר יענתנו כי מאספיו
יאכלו והללו את יהוה ומקבצו
ישתחו טעצרות קדיש

יערו יזכרו בשיערים פנו דרך
הצם כלו סלו המכלה סקלו מאבן
הריכונס יעל היצמיסו השו יהוה
היטמי יעל קינה הארץ אמרו לנת
ציון הנה ישיע נא הנה ישכרו ארמו
ופעלתו לפנו וקראו להם יעכ הקדיש
נאולי יהוה ולך יקרא דרושה יעריא
ניענה: עיזה בא מאדוכ
חמוץ בעים מבעיה זה הודר בלשו

יענה ברב כחו אני מדבר בעדקה רב
להושיע: מרוץ ארס ללבושך ונעין
נדרך נעת: פורה דרכי לבדי ומינמיס
אין איש אתי ואדוככ באפי וארמס
בחכתי ויזנע חס על כנרי וכל מלבושי
אנאלתי כי יכנסם בלבי ושנת נאולי
באה ואביט ואין יעזר ואישתומס ואין
סוסך ותושע לי ורעי וחמתי היא
סמכתני ואכוס עמיס באפי ואישנס
נחמתי ואוריד לארץ ננחכו

חסדי יהוה אזכיר תהלת
יהוה כיל כל אשר נמלנו יהוה ורב
טוב לבית ישראל אשר נמלס כרחמי
וכרב חסדיו ויאמר אך המה נעס לא
ישקרו ויהי להם למושי יענכר ענתס
לא יד ומלאך פנו הושי יעכנא הנקו
וכחמלתו הוא נאלס וינשלס ויעשאם
כל ימי יעלס: והמה סרו ויעצבו את
רוח קדשו והפך להס לאויב הוא
עלסם נכ: ויזכר ימי יעלס משה יעמואת
הפי עלס מיס את רעי יאנו איה
הישם מקרב את רוח קדשו: מולך
לימין משה זרו יתפארתו בוק צמיס
מפניהם לעשות לו ישכ יעלס: מולינכ
נתהמות כסוס כמדבר לא יכשרו:
כבהמה בנקיעה תרד רוח יהוה תניחנו
כנ עזנת יעכך לעשות לך ישכ תפארת:
הנט מיטמיס וראה מזבול קדישך
ותפארתך איה קנאתך ונכורתך המון
מיצך ורחמיך אלי התאפקו וכי אתה
אכינו כי אטרב לא ידיעו וישראל

עמי

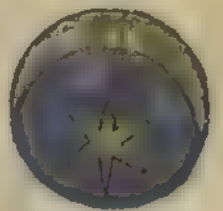
לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלו
מיעולך יצמך: **למה**
התגענו יהוה מדוכך תקשיח לפני
מידתך שוב למיני עבדיך יצמך
עלהך: לבי עיר דישו יצמך עיר
נוסכו מקדשיך: היינו מיעולך לא
משלתנם לא נקרא יצמך עליהם
לוא קרית שמים ידות מפעך הריב
נלו: נקדח אש המסיכמים רביעה
אש להודי יצמך לעירך מפעך טיב
ידנו: ביצותך נוראות לא נקוה ידות
מפעך הריב טלו: ומיעולך לא יצמך
לא האמינו עין לא ראתה אלהים זולת
יצמך לסחכה לו: פעצת אהי שו יצמך
עוד מדוכך יזכרך הן אתה קיעפת
וטחא בהם יעול ונוישינו ונהי כטכא
כלנו וכבד עיריב כל נדקתנו ונבר
כילה כלנו ויועט כרוח יצמך:
ואין קרא בשמך מה עוד לחזיק
בך כי הכרת פנך ממט ותמוגט כד
יענונו ויוענה יהוה אבינו אתה אנהנו
החמר ואתה יצרנו ומי צמך יצמך
בלנו אל תקנה יהוה ער מאד ואל
יער תזכר עין הן הכטנא יצמך כלנו:
יער קדישך היו מדבר ציון מדבר היתה
ידו שלם ישממה: בית קדישנו ותפארתנו
אשר הליוך אבתינו היה לשרפך
איש וכל מחמדנו היה להרבה היער
אלה תראפק יהוה תחיה ותענונו
ער מאד: **נדישת**
ללוא ישאלו נמי את ללוא בקשני

אמרת הנני הנני אלנו לא קדיש
בשמי: פרישת ידי כל היום אל יעב
כודר ההלכים הדרך לא טוב אחר
מחשבתיהם: העם המניע סים אתי
יעל פני תמיד זבחי בגנות ומקטרים
על הלבנים: היטבים בקברים ונענוני
ילינו האכלים נשר החזיר ופרך
פגלי כליהם: האמרים קרב אליך
אל הנשכי כי קדישתך אלה יצמך
נאפי אש יקדת כל היום: הנה כתובה
לפי לא אהייה כי אם ילמתי ושלמתי
על חיקי: ענתי ככ וצוניה אנהי ככ
יחדו אמר יהוה אשר קטרו יצמך ההריב
יעל הנביעות חרופני ומדתי פעלתכ
ראשנה יצמך חיקי:

כה אמר יהוה כאשר יצמך
התירו ש באיטפול ואמר אלת שחיתתו
כי ברה בו כזא יצמך למיני עבדי
לכלת השחיתת הכלו והורגאתי מינק
ודע ומי יהודה יודיש הרי וירשאה סחוד
ויצמך יצמך שמה: והיה השרון לנו
ועמק ענור לרבי בקר לעמי אשר
ודישוני: ואתה יצמך יהוה השנחיס את
הרקדישי העיריב לנר שילחן והמלאים
למע ממסך: ומעתי אתכם לחרב וכלכם
לטבח תעו עין קראתי ולא ענתה סדנות
ולא יצמך יצמך עשוהו נבעני ובאשו
לא חפיתי בחרתם: **לכונה**
אמר אדני יהוה הנה יצמך אנלו ואתם
תריצו הנה יצמך ישתו ואתם תבשו:
הנה עבדי יצמך ואתם תבשו:

הנה עבדי ידנו כטוב לב ואתם תענקו
מכאבל ומי שבר רוחו תלילו והנחתם
שככם לישכיה לבחירי והכיתך
אדני יהוה ולי צבדי יקראים אחרו
אשר המתוך בארץ יתברך באלהו
אמן והנשכני בארץ יישכני באלהו
אמן פי נשכחו הערות הראשונות
וכנסתרו מיני כי הנני כורא שמים
חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה
הראשונות ולא תצלינה על לב כי
אם ישישו וגילו צדי צד אשר אנכי
טרא כי הנני טרא את ירושלם גילה
ויצמה משושי ונלתי בירושלים וששג
בצמי ולא ישימי צד קול בכי וקול
ויצקה לא יהיה משם צוד על ימים
וזקן אשר לא ימלא את קמו פי הנני
בן כאה שטה ימות והחוטא בן מאה
שטה יקלי וכנו בתים וייטנו ונטיצו
כרמים ואכלו פרים לא יבנו ואחר
יישב לא יטיצו ואחר יאכל כי כימי
היצן מי יצמי ומי צטה ידיהם יכלו
בחירי לא יציעו לדיק ולא ילדו יתלה
כי ור נמוכי יהוה המה ונאצו איהם
אתם ויהיה טרם יכו או ואני איננה
יצוד הם כדברים ואני אישמיני זאב
וטלה ידעו כאחד ואני הכנקר
יאכלתן ונחשי צפר לחמול ידיעו
ולא יישחיתו בכל הר קדישי אטר
יהוה כה אמר יהוה
היטמים כסאי והארץ הדום דגלי
אי זה בית אשר תכנו לי ואי זה מקום

מנחתני ואת כל אלה די צטרדה
ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אכני
אלי צע ונכה וות וחרד על דברי :
ישוחט השור ככה איש וכה השנה
יערף בלב מצלה מנחוז דס חזיר מזכז
לכנה מנד אוז גם המה נחרו
כדרכיהם ובשקוניהם נעשים חפעה
גם אני אכחר בתעל להם ומנרתם
אביא להם יען קראתי ואין יעננה
דברתי ולא שמיצו וייצטוהרי גביעני
וכאשר לא חפצתי בחרו
שמיצו דבר יהוה החרדים אל
דברו אמרו אחיכם ישנאיכם מנדיכס
למיצן שמי יכד יהוה ועראה כשכחוננ
זהם יצטו וקול שאון מציר קול
מהיכל קול יהוה מיטלם נמוכ
לא יביו כטרם תחיל ילדה נטרם
יכא חבל לה והמליטה זכר מי שמיצ
כזאת מיראה כאלה היוחל ארץ
ביום אחד אבי ילד נייצנכ אחת כי
חלה גם ילדה יצון את נכחו האני
אשכיר ולא אוליד יאמר יהוה אם
אני המוליד וייצרתני אמר אליהן :
שמחו את ירושלם וגילו
בה כי אהביה ישישו אתה משושי
כל הכתאנליב עליה למיץ הנקו
וישביעתם מישד תנחמיה למיץ תמצו
והתיננתם כיוז ככורה
כי כה אמר יהוה הנני נטה
אליה כנהר טלוס וכנהל יטף ככוד
גיוס ונקתם עלי גרות נשאו ויעל

כי תלעגם לאתמות ואשם לא
 תכנהו והורדאון לכל בשרו והיה
 מדי חריו: סימן יתקן:

דברי רמיהו בן הלל קיהו מן המעט
 אשר ניצנתות בארץ בנימן אשר
 היה דברי זהה אליו וכי איהו בן
 אמון מלך יהודה בשלישי צאודי
 שנה למלכותיה בני יהויקים בן
 יאשיהו בלך יהודה יעדתם ישר צי
 יצודה שנה ליעקיהו בן יאשיהו מלך
 יהוד יצר גלות יהושלם כחודש החמישי

ויודבר יהוה אלי לאמר בטרם
 אעודך כנגדך ונכדס הנצא
 כדחט הקדשונך נגד לניטנותך
 ויאמר אהו ארבע יהוה הנע לא ידעתי
 דבר בער אנכי ויאמר יהוה ארבע
 אלהי אמרני אנכי כיעל כל אשר
 גישלחך עלך ואת כל אשר אנך תרוב

מרכים תלשי ציניו כאיש וישראמו
 תעמנו בן אנכי אעמכם ויכרו שלם
 תעמנו וראתכו שיש לכבוד צמתנו
 כי שאתפרחהו ונרעהו ידקה את
 יעדי ויזעם את אביו כיהנו יהוה
 כאש יבא וכסופה מדכבהו להשיב
 טחמה אפונערתו בלהי איתו כי נאש
 יהוה נטפטו ונחרבו את כל בשר ורכו
 חללי יהוה: הכתקד שיש והנטה רים
 אל הנטת אחר אחד בתוך אנלי בשר
 החזיוהו שקן והינכני יחדו יספנאם
 יהוה ונאנכי כי נשיהם ומחשבתיהם
 נאה לקבץ את כל העינים והליטנות
 ובאו וראו את כבודי וישמתי בהם
 אות וישלחתי כהכפליטים אל העינים
 תרשי שפול ולוד כי שכי קשתתוכל
 ויון האים הרחקים אשר לא ישמעו
 את שמי צול אראו את כבודי והגידו
 את כבודי כענין והכיא את כל אחיכם
 בעל העינים מנחה ליהוה כפוסים ונכונ
 ובעלים וכפרדים וכטפרות יעל הר
 קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר
 יביאו בני ישראל את המנחה ככר
 טהור בית יהוה: ונכ מהם אקח לכהנע
 ליום אמר יהוה כי כאשר השמים
 החדשים והארץ החדשה אשר
 אני יצטה יעבדו לפני נאמי יהוה כן
 יעמדו וריעו ושמעו ויהיה כד
 ודו שבו ויטעו יטבתניטבתו לא
 כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה:
 וינאו וראו כפני האנשים העשני

[Marginal notes in red ink, partially illegible]

אל תירא מפניהם כי אתך אני להציל
 נאם יהוה וישלח יהוה את ידו ויצע
 יצילי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי
 בפיך וראה הפקדתיך היום הזה על
 הטיס ועל המלכות לנתתי ולנתתי
 ולהאביר ולהרוס לבנות ולנטוע
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה
 אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד
 אני ראה ויאמר יהוה אלי היטברת
 לראות כי שקד אני על דברי לעשותו
 ויהי דבר יהוה אלי שנת
 לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח
 אני ראה ופניו מפני צפונה ויאמר
 יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל
 ישב הארץ מהנני קרא לכל משפחת
 ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו
 איש כסאו פתח שיערי ירושלים ועל
 כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה
 ודברתי כשפטי אתם על כל רעותם
 אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים
 וישתחוו למיעשי ידיהם ואתה תאמר
 מתנך וקמת ודברת אליהם את כל
 אשר אנכי אעך אל תחת מפניהם פן
 אחתך לפניהם ואני הנה נתתיך היום
 ליצור מכער וליצמוד ברזל ולחמות
 נחשת על כל הארץ למלכי יהודה
 לשריה לכהניה ולעם הארץ ונלחמו
 אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם
 יהוה להצילך
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר והלוד וקואת
 באוני ירושלים לאמר מה אמר יהודה

זכרת לך חסד בעורך אהבת כלולתך
 לכתך אחרי במדבר בארץ לא זוחעה
 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה
 כל אכליו איש מורעה תבא אליהם
 נאם יהוה ישימו ובר
 יהוה בית יעקב וכל משפחת בית
 ישראל נה אמר יהוה מה מיצאו
 אבותי ככלי יעל כי רחוקי עלי וילכו
 אחרי ההבל ויהללו ולא אמו איה
 יהוה המעלה אותנו מארץ מצרים
 המוליך אותנו במדבר בארץ ערבה
 ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ
 לא יצרכו בה איש ולא ישב אדם שם
 ואני אתכם אל ארץ הנחיל לאכל
 פריה וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי
 וטחלתי שמתם לתועבה הכהניס לא
 אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא
 ידעוני והרעים פשיעוני והנביאים
 נבאו כבעל ואחרי לא יעלו הלכו
 לכן עד ארית אתכם נאם יהוה וארית
 בני כנעם ארבי כי יעברו איי כנענים
 וראו וקדר שלחו והתבוננו מאד וראו
 הן היתה כואת יהוה המיר גוי אלהים
 והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו
 בלוא יצילו שמו שמים על זאת
 ושיערו חרבו מאד נאם יהוה כי שאת
 רעות עשה עמי אתי עזבו מקורמי
 חיים לחצב להם נארות בארדת נשנים
 אשר לא יכלו חמים העבד ישראל אם
 יליד בתהוא מדוע היה לבנו עלי
 יאמנו כפריס נתנו קולם וישיתו ארצו

ויהי דבר יהוה אלי לאמר והלוד וקואת באוני ירושלים לאמר מה אמר יהודה

הנמור לעולם אם ישמר לנעם הנח
דבר ותנשי הרעות ותוכל
ויאמר יהוה אלי כי מי יאשיהו
המלך הראית אשר עשתה משכה
ישראל הלכה היא על כל הרגבה
ואל תחת כל יצן ריען ותוני שם
ואמר אחרי עשתה את כל אלה אל
תשוב ולא שבה ותראה כעדה אחותה
יהודה וארא כי על כל אדות אשר
נאפה משונה ישראל שלחתיך
ואתן את ספר כריתניה אליה ולא
יראה בענה יהודה אחותה ותלך ותון
גם היא והיה מקל זנותה ותחנף את
הארץ ותנאף את האבן ואת היצן
תם ככל זאת לא שבה אלי כעודה
אחותה יהודה בכל לבת כי אם כשקר
נאם יהוה ויאמר יהוה
אלי ערקה נפשה משכה ישראל
מכעדה יהודה הלך וקראת את
הדברים האלה עפונה ואמרת שונה
משטה ישראל נאם יהוה לא אפיל
פני כנס כי חסיד אני נאם יהוה לא
אמור לעולם אדדיע יענך כי מהוה
אליך פשיעת תפודי את דרכיך
לזרם תחת כל יצן ריען ובקולי
לא שמיצתם נאם יהוה שובו בני
שובכם נאם יהוה כי אנכי בעלתי
ככם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנע
ממשפחה והבאתי אתכם ציון ונתת
לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה
והיטבילו והיה כי תרבו ופריהם בארץ

במים ההמה נאם יהוה לא יאמרו
עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על
לב ולא יזכרו ולא יפקדו ולא יצטה
עוד בעת ההיא יקראו לירושלם
ככא יהוה ונקוו אליה מלחמים לשם
יהוה לירושלם ולא ילכו עוד אחרי
שררות לבס הרע
במים ההמה ילכו בית יהודה
על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ
צפון על הארץ אשר הנחלתי ארץ
אבותיכם ויאנבי אמרתי אך אשיתך
בנעם ואתן לך ארץ חמדה נחלת
עבי צנאות גים ואמר אני תקראו
לי ומאחרי לא תשובו אכן כעדה
אשה מרעה כן כעדתם כי בירצ
ישראל נאם יהוה קולי על שפיים
נשמע נבכי תחנני כע ישראל כי
היעו את דרכם שטחו את יהודה
אלהיהם שובו כעם שובכים ארפה
משובתיכם הנט אתנו לך כי אתה
יהוה אלהינו אכן ליסר מנביעות
המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשוב
ישראל והכשת אכלה את יני
אבותינו מנעורינו את צנאנם ואת
בקרם את בניהם ואת נעתיהם
משכה כבשתנו ותכנסנו כלמתנו
כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו
ואבותינו מנעורינו ועד היום הארץ
ולא שמיצנו בקול יהוה אלהינו ואם
תשוב ישראל נאם יהוה אלי תשוב
ואם תסיד יסקו יצך מפני ולא תגוד

תלך בקרבך מחשבות אונן ופיקול
 מצד מדון ומיטמיין און מהר אפרים
 הזכירו לינים הנה השמיני עליה שלם
 נערים נאים בארץ המרחק והתנו על
 יצרי יהודה קולם כשמי ישרי הז
 יצליה מסכני כאתי מרתה נאסיהוה
 דדכ ומי עליך יצואלה לך ואת
 רצתך כימר כינני ערלך

כינני ער אהויה קירות
 לבי המה ליכי לא אחרייט כי קול
 יטור יטמיני נפשי תרוינת מליחמה
 יטור על שטר נקרא מן שודה כל
 הארץ פתאם שדח אהלי רגל
 ודיעתי יעד מה אראה נס איטכניה
 קול יטור: כי אויל יומי
 אתי לא ידוע בנכס סכלים המה וילא
 נבונם המה חכמים המה להרין
 ולהיטיב לא ידועי: ראיתי אתה ארץ
 והעהתה ובהו ואל השכים ואין
 אורם: ראיתי ההרים והנה רוי שיע
 וכל הנבנות התקלקלו: ראיתי והעה
 אין האדם וכל עוף השמים נדרו:
 ראיתי והעה הכרמל המבור וכל
 עריות עמפני יהוה מפני חרון
 אפי

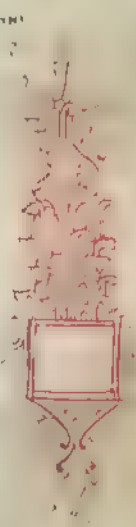
כיכה אמר יהוה שמכה תחיה
 כל הארץ וכלה לא איצורה:
 על זאת תאמר
 הארץ וקררו השמים מכי עלי עלי
 כי דברתי וכתו ולא נחמתי ולא
 אשוב ממנה:

ונטיב עתה יהוה באמת במיטפ
 ובצדקה והתברכו בו גויסכו ותהלי:
 כיכה אמר יהוה לאי ג
 יהודה ולירושלם ערו לכסער ואר
 תוריעו אל קציעם: המלו ליהוה והקדו
 יעלית לכננס איטי יהודה וייטכי י
 ירושלם פן תנא נאט חמתי וכיערה
 ואין מככה כפני דין מי עליכם: הגדו
 כיהודה וכירושלם השמיני עו ואמרו
 ותקיעו טופר בארץ קראו כל
 ואמרו האספו ונבואה אל יערי המכנה:
 שאונם יצונה הגיוזו אל תעמדו כי
 ריעה אנכי מביא סעפון ושבר גדול:
 יעלה אריה מסכט וכיטחית נים נסין
 ינא ממקמו לישוס ארעך לישכרה
 יעך תענה מאין יושבי על ואת
 הערו שקים ספרו והלילו כל לא שב
 חרון אפי יהוה ממני והיה כעס ההוא
 נאם יהוה יאבר יכה מלך ולכה שרין
 ונשמו חסיהנכס והנכבאים יתמהו:
 ואמר אהה אדני יהוה אכן הש
 השאת לינים הזה ולירושלם לאמר
 ילום יהיה לכם ונענה חרב יע
 הנפשי: כיעתה היא אמר לינים הזה
 ולירושלם רוח יע שנים כמדבר הוך
 בת עמי לא לזרות ולא להס: רוח
 מלאמאלה יבוא לייעתה גם אני
 אדבר משפטים אותם: העה כינננס
 יעלה וכסופה מרפבתו קלו מנשרים
 סוסיו אויל לך כי שדעתי: פפסי מריעה
 לבך ירושלם למיע תישיע יעדמתי

Handwritten notes and marginalia at the bottom of the page, including a large number '4' on the right side and various smaller characters and lines of text.

מקול פריט ורמה קשה ברחת כל
היעיר באו בינכים וכפפים עלו כלהיו
עושה ואין יושב בהן אישו וארתי
שדוד מה העשי כיתלבישי שני כי
תעדי עדי זהב כיתקרי צי כפוך יענך
לשוא התפי מאטו כד יגנבים נפיטך
יבקשו כיקול כחולה שמיצת צרה
כמכירה קול נה ציון תהיפה תפריט
כפה אוינא לי כייצפה נפטי להרגים:
שוטטו בחוצות ירושלים
וראונא ודינו ובקשו כרחכותיה אם
תמצאו איש אביש ישי עשה משפט
מבקש אמונה ואסלה לה: ואם חי
יהוה יאמרו לכן ליטקר יטכעו:
יהוה יענך הלא לאמונה הכיתה
אתה ואלא חלו נליתם מאנו קחרת
מוכר חזקו פניהם כסלינו מאנו
לשוב: ואנא אמרת אך דלים הם
טאלו כילא ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם: אלכה לי אלה העלכו ואונו
אותם כיהמה ידעו דרך יהוה נישפט
אלהיהם אך המה יחדו יטברו על
נתקו מוסרותי על כן הנם ארירי
פיער ואנ ערבות ישראל נמר שקד
יעל יעריהם כל הזיצא מהנה יטרף כי
רבו פשיעיהם עצמו משטותיהם:
אילו את אסלו חלך מעך עובדי
ויטכיעו בלא אלהים ואישבי אתם
ינאפו וקית זונה תנודרו סוסים
מונים משכים היו אישאל אישת
ריצו יצהלו: העל אלה לוא אפקד

נאם יהוה ואם כנוי אשר כזה לך
התקם נפטי: עלו
בשרותיה וישחתו כלה אל תעי שו
הסירונטי שותיה כי לא ליהוה המה:
כיבוד בערובי בית ישראל וכית יהודה
נאם יהוה: טחשו כיהוה ויאמרו לוא
הוא ולא תבוא עלינו כיעה וחרב וריגב
לוא עתה: והנביאים יהיו לרוח והדבר
אין נהם פה יעשה להם:
לכן כה אמר יהוה אלהי צנאונ
יעד נרכם אתה הדבר הזה הנני נרמך
דברי כפך לאש והעם הזה יצנים ה
ואכלתם: הנני מביא עליכם גוי ממרחק
בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא
גוי מעולם הוא גוי לא תדע לשנו ולא
תשמיע מה ידבר: אשפתו מקבר פתוח
בלם נפורים: ואכל קצירך ולחמך
יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך וצוקך
יאכל גפנך ותאנתך ירשיש יערי
מבצריך אשר אתה כטח מהנה
כחרב: ונכם בימים ההמה נאם יהוה
לא אינשה אתכם כלה: והיה כי תאסו
תחתמה יעשה יהוה אלהינו לנו את
כל אלה ואמרת אלהים כאשר
עובתם אותי ותעבדו אלהי נכר
בארצם כן תעבדו זרים בארץ לא
לכם: העדו זאת בכירת
יעקב והי שמי ענה כיהודה לאמר:
שמיעו נא זאת עם סכל ואין לבי יענם
להכילא ידאו אזנכם להם ולא ישמיעו:
האותי לא תדאו נאם יהוה אם מפני

מקול פריט ורמה קשה ברחת כל היעיר באו בינכים וכפפים עלו כלהיו עושה ואין יושב בהן אישו וארתי שדוד מה העשי כיתלבישי שני כי תעדי עדי זהב כיתקרי צי כפוך יענך לשוא התפי מאטו כד יגנבים נפיטך יבקשו כיקול כחולה שמיצת צרה כמכירה קול נה ציון תהיפה תפריט כפה אוינא לי כייצפה נפטי להרגים: שוטטו בחוצות ירושלים וראונא ודינו ובקשו כרחכותיה אם תמצאו איש אביש ישי עשה משפט מבקש אמונה ואסלה לה: ואם חי יהוה יאמרו לכן ליטקר יטכעו: יהוה יענך הלא לאמונה הכיתה אתה ואלא חלו נליתם מאנו קחרת מוכר חזקו פניהם כסלינו מאנו לשוב: ואנא אמרת אך דלים הם טאלו כילא ידעו דרך יהוה משפט אלהיהם: אלכה לי אלה העלכו ואונו אותם כיהמה ידעו דרך יהוה נישפט אלהיהם אך המה יחדו יטברו על נתקו מוסרותי על כן הנם ארירי פיער ואנ ערבות ישראל נמר שקד יעל יעריהם כל הזיצא מהנה יטרף כי רבו פשיעיהם עצמו משטותיהם: אילו את אסלו חלך מעך עובדי ויטכיעו בלא אלהים ואישבי אתם ינאפו וקית זונה תנודרו סוסים מונים משכים היו אישאל אישת ריצו יצהלו: העל אלה לוא אפקד

לא תחילו אשר שמתי חול נבול לים
חק עולם ולא יצטרעו ויתגניטו ולא
יוכלו והמונוליו ולא יצטרעו וליצם
הזה היה לב סודר וסודה סדוולט
ולא אמרו מלבב נראנא את יהודה
אלהינו הענקים ויורה ומלקוט בינו
שכינת חקות קניר יסטר לנו ועונתנו
הטו אלה והטאותכם כנעו הטוב כנע
כינע צאוב עמי רשיעם ישוד כשך
יקושים העיבו משחית אנשים ילכרו
נבלוב מלא עוף כן בתיכם מלאים
מורסה על כן עלו ויעשירו שמנו
עשתונם עברו דבר דע דין לא דנו
דין יתום ויעליתו ומטפט אביתם לא
ישפטו והיצי אלה לא אפקד נאם יהוה
אם כנוי אשר כזה לא אתתקם נפשי
שמה ויש צורה עתה
בארץ הנכאים נבאו כשקר והכהנם
ירדו יצדיהם ויעמי אהט כן ומהתנשו
לאחריתו העוונת כעמן מקרב
ירושלם ופתקו ונתקו שופר ויעלית
הכרם שאו משאת כד ינה נשקפה
מצפון וישבר עולי הנוה והמענה ומת
בת ציון אליה יבאור צים ויצדיהם תקע
עליה אהלים סניכר עני אית ירו
קדישו עליה מלחמה קומו ונעלה
כעורים או לנו כי פעה היום כי ינטו עלי
יעב קומו ונעלה בלילה ונשחיתה
ארמנותיה כי כה אמר יהוה
ינבאות כרתו יצנה וישפכו יעירושלם
סלה היא היציר הפקד כלה יצטק

בקרבתו סהקיר בור מימיה כן הקרה
רעה חמסו שד ישמע סה יצ פנ
תמיד חלי ומטה הוכרי ירושלם פנ
תקענפשי כמד פנ אשימד שממה
ארץ לא טיטבה

כה אמר יהוה נבאות עולל יעוללו
כנפן שארית ישראל השכידך כנעו
על סלסלותי על מי אדברה ואעידה
וישמעו הנה ערלה אונס ולא ינלו
להקשיבה הנה רנר יהוה היה להם
לחרפה לא יחפצו מן ואת חמת יהוה
מלאתי בלאיתי הכיל שפך על עולל
בחוף ועל סוד בחורים יהדו כי ים
איש עם אשה ילכו וזקן עם מלא
ימים ונכבו בתיים לאחרים שדות
ונשים יהדו כי אטה את ידי ער
ישכי הארץ נאם יהוה כי מקטנם
ועד גדולם כלו ביעז ביעז ומנבטי
ועד כהן כלו עשה שקר וירפאו
את שבר עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום הבישו כי
תועבה יצונס כוש לא יבושו גם
הכלים לא ידעו לכן יפלו כנפלים בעת
פקדתים כי שילו אמר יהוה

כה אמר יהוה
עמדו על דרכים וראו וישאלו לעתבות
יעולם איזה דרך הטוב ולט בה ומצאו
מדנוע לנפשכם ואמרו לא עלך
והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול
שופר ואמרו לאנקשיבו לכן ישמעו
המים ודיני עדה את אשר גם

יבס ינוי הנהגה הנהגה הנהגה הנהגה
שלים ימים
יבסו את סלה וקני

שמי הארץ הנה אנכי מביא רעה
 אל העם הזה פרי מחשבותם כי יצלו
 דברי לא הקיטו ותורתו ימאסו בה
 לפהזה לי לבנה משבא תבא וקטרו
 הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא
 לרצון ויפתיכם לא יעבו לי לכן טהאמר
 יהוה הנני נתן אל העם הזה מכשלים
 וכשלו גם אבותיכם יחדו ישכו ורעו
 יאכדו ^{טהאמר יהוה הנני}
 יגם בא מארץ עפון ועיני גדול ייעור
 מירפתי ארץ קיטת וכידון יהויקון
 אמרי הוא ולא ירחמו קולם כי פי הנה
 ויצל סוסים ידכו ערוך כאיש ימלחמה
 יציד בת ציון שמינו את שמינו הפו
 ידעו צרת החזקתנו היל מולדתה
 אל תנאי השדה וברוך אל תלכי כי
 חרב לאיב מנור מסכיב בת צכי חצרי
 ישק והתפליטי נאפר אבל יחיר יעשי
 לד מספר תמרורים כי פתאם יבא
 השדד יעלינו כחון נתתך בנימי מכו
 ותדי נוכחנת את דרכי כלם סרי סוררני
 הלכידיל נחשת וברזל כלם משחיתם
 המחונח רמפה מאשתם יצרת לשוא
 יסף ירוף ורעים לא נתקו כסף נמאס
 קראו להם כי מאס יהוה נחמו
 הדבר אשר היה אל
 דמי הוא מאת יהוה לאמר יצמד בשיע
 בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה
 ואמרת שמינו דברי יהוה כל יהודה
 הנאים בשיערי האלה להשתחות
 ליהוה

טהאמר יהוה ינא את אלהי ישראל
 חייטו דרכיכם ומי עליכם ואישכנה
 אתכם במקום הזה אל תנחחו לכם
 אל דברי השקר לאמר היל יהוה ^{היכל}
 היל יהוה המה כי אם היטב תטיבו
 את דרכיכם ואת מי עליכם אם יעשו
 תיעשו מי שפט כן אישוכן ריעהו
 גר יתום ואלימה לא תיעטקו ודסנקי
 אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים
 אחרים לא תלכו לרע לכם וישכרתי
 אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי
 לאבותיכם למן עלים רעד עלים הנה
 אתם בטחים לגם יצדברי השקר
 לבית היוניל הנגבר עת ונאף והשכנע
 לשקר וקטר לבני על והלך אחרי אלהים
 אחרים אשר לא ידעתם ובאתם
 וינדיתם לפני כבית הזה אשר נקרא
 ישמי יציו ואמרתם נעלנו למי צן
 עשות את כל התועבות האלה
 המיערת פריצים היה הבית הזה אשר
 נקרא ישמי יציו בניניכם גם אנכי
 הנה ראיתי נאם יהוה
 כי לבונא אל מקומי אשר בשילו אשר
 שכנתי שמי שם בראשונה ודאו את
 אשר יעשיתי לו מפני ריעת צמי ישראל
 ויעתה יען יעשותכם את כל המעשים
 האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השכנע
 ודברו לא שמי עתם ואקרא אתכם
 ולא יעיתם ויעשיתי לבית אשר
 נקרא שמי יציו אשר אתם בטחים
 בו ולמקום אשר עתת לכם ולאבותיכם

באשר יצטית לישלו והישלמתי
אתכם מי צלפני באשר השלכתי
את כל אחיכם את כל זרני אפרים :
ואתה אל התעלל ביני
הינם הזהוה ואל תשא כיעד רעה
והפלה ואל תפני בני כי אינני ימני
אתך האניך ראחכהמה יעשים
ביני יהודה ופחוינת ירושלים והנעם
מלקטים יצנים והאבות מכניעם
אתה אשזהנשים לישות כניק לי צעות
כונעם למלת השמים והסך נכבים
לאלהים אחרים למיץ הכניסני :
האתים מכניסם נאם יהוה הלוה
אתם למיץ פשת פניחם ולכן פרה
אמר אדני יהוה הנה אפי וחמרי
נתת אל המקום הזה יצ האדם ויצ
הנהמה ויצ יצן השרה ויצ פרי
האדמה וכיערה ולא תכמה :
טה אמר יהוה יצבאות אלהי
ישראל יצלותיכם כפוי יצ זכחכם
ואכלו בשר כי לא דברתי את אנתינס
ולא יציתים כיום הוציא אתם מארץ
מצרים יצ דברי יצילה זכח כי אם
את הדבר הזה יציתי אותם לאמר
ישמיץ בקולי והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי יצם והלכתם ככל
הדרך אשר אינח אתכם לימיץ יעני
לכם ולא ישמיץ ולא הטו את אונם
וילכו נמי יצעות בישרות לכם הריץ
ויהיו לאחור ולא יפנים למן היום
אשר יצאו אמותיכם מארץ מצרים

יעד היום הזה ואיטלח אליכם את
כל יצברי הנביאים יום השכם וישלח
ולא ישמיץ אלי ולא הטו את אונם
ויקשו את יערפם הריץ מאכותם :
ודברת אליהם את כל הדברים האלה
ולא ישמיץ אליך וקראת אליהם
ולא יצנוכה ואמרת אליהם זה העני
אשר לא ישמיץ כקולי יהוה אלהי
ולא יקחו מוסר אנדה האמונה
ונכרתה מפיהם :
גי ערך והישלכי וישא יצ יצפים
קיעה ככאס יהוה וישא את דור
יערתו כי יצשו בני יהודה הריץ
ביעני נאם יהוה שמו שקויציהם
בכית אשר נקרא שמי יצ לטמא :
ובט נמות התפת אשר בני אבן הנם
לי שרף את נעהם ואת בתיהם נאם
אשר לא יציתי ולא יצלתה יצ לפי :
לכן הנה ימים כאים נאם
יהוה ולא אמר יצור התפת ונא כן
הנס כי אם נא ההרנה וקברו בתנת
כאין מקום והיתה נבלת היצם הזה
למאכל ליצף השמים ולטהמרת
הארץ ואין כחריד והישנתי כי יצרי
יהודה וכחעות ירושלים קולי שיטון
וקולי שמחה קולי חתן וקולי כלה כי
להרבה תהיה הארץ כי צתה היא נאם
יהוה ויצאו את יצנמות מלכי יהודה
ואת יצנמות שריו ואת יצנמות
הכחנים ואת יצנמות הנביאים ואת
יצנמות יושבי ירושלים מקבריהם :

וישטחוס לישמש ולירח ולכל צנא
 השמים אשר אהבו ואשר עבדו
 ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשו
 ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא
 יקברו לדמן על פני האדמה יהיו
 ונבחר מות מחיים לכל השארית
 הנשארים מן המישפחה הרעה הזאת
 ככל המקומות הנשארים אשר הזחנת
 שם נאם יהוה עבאות ואמרת אליהם
 פה אמר יהוה הצלו ולא יקומו אם
 ישוב ולא ישוב מדוינ שובנה היצב
 הזה ירושלם מיטבה נצחת החויקו
 בתרמת מאנו ליטוב הקיטברני
 ואיטמינ לוא כן יזכרו אין איש נחם
 על דעתו לאמר מה יצטיה נלה שב
 במדינתם כסוס שוטף במלחמה
 גם חסידה בטמים ידעה מועדתו
 זכוס וינור שמרו את יצת באנה וצמי
 לא ידעו את משפט יהוה איכה
 תאמרו חנמים אנחנו ותורת יהוה
 אתנו אכן הנה לישקר עשה יצב
 שקר ספרים הביטו חנמים חרתו
 וילכדו הנה נדבר הזה מאסו והכמת
 מה להם לכן אתן את נשיהם לאחרים
 שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד
 גדול כלה בצעב צעב מנביא ועד
 פה כלה יצשה שקרו וירפו את שבר
 בת עמי יצ נקלה לאמר שלום שלום
 ואין שלום הבשו כי תויצבה יצאו
 גם בוש לא יבשו והכל לא ידעו
 לכן יפלו בגפלים בעת פקדתם כישלו

אמר יהוה אסף אספם
 נאם יהוה אין יצבים בנפץ ואין תאנע
 בתאנה והעלה נכל ואתן להם יצדוס
 על סה אנחנו ישבים האספו ונבוא
 אל ערי המכער ונרמה שם כל יהוה
 אלהינו הדמנו וישקנו מראש כי
 חטאנו ליהוה קוה לשלום ואין טוב
 לעת מרפה והנה בנתה מדין נשמע
 עזרת סוסיו מקול מנהלות אביריו
 רינישה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ
 ומלאה עיר וישני בה כי הנני משלה
 בכם נחשים צפיעים אשר אין להם
 לחשונשכו אתכם נאם יהוה
 ממלצית יצלינון עלי לבי
 דווי הנה קול שועת בת צמי מארץ
 מרחקים היהוה אין בעיון אסמלכה
 אין מה סדו עהכ עקוני בפסלהם
 כהבלי נכרי עבד קציר כלה קיץ
 ואנחנו לאנושינונו על שבר בת
 עמי השברתי קדרתי שמה החקתני
 הצרי אין בעלי עז אסרפא אין ישם כי
 מדוינ לא עלתה ארכת בת צמי
 מיתן ראשימים ויצב
 מקור דמעה ואנכה יומס ולילה את
 הללי בת צמי מי יתנני במדבר מלון
 ארזים ואיצובה את צמי ואלכה מאתם
 כי כלם מנאפים עזרת בעדים וידוכו
 את לשונם קשתם שקרו ולא לאמונה
 נברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו
 ואתי לא ידעו נאם יהוה
 איש מרעהו והשמרו ועל

וישטחוס לישמש ולירח ולכל צנא
 השמים אשר אהבו ואשר עבדו
 ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשו
 ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא
 יקברו לדמן על פני האדמה יהיו
 ונבחר מות מחיים לכל השארית
 הנשארים מן המישפחה הרעה הזאת
 ככל המקומות הנשארים אשר הזחנת
 שם נאם יהוה עבאות ואמרת אליהם
 פה אמר יהוה הצלו ולא יקומו אם
 ישוב ולא ישוב מדוינ שובנה היצב
 הזה ירושלם מיטבה נצחת החויקו
 בתרמת מאנו ליטוב הקיטברני
 ואיטמינ לוא כן יזכרו אין איש נחם
 על דעתו לאמר מה יצטיה נלה שב
 במדינתם כסוס שוטף במלחמה
 גם חסידה בטמים ידעה מועדתו
 זכוס וינור שמרו את יצת באנה וצמי
 לא ידעו את משפט יהוה איכה
 תאמרו חנמים אנחנו ותורת יהוה
 אתנו אכן הנה לישקר עשה יצב
 שקר ספרים הביטו חנמים חרתו
 וילכדו הנה נדבר הזה מאסו והכמת
 מה להם לכן אתן את נשיהם לאחרים
 שדותיהם ליורשים כי מקטן ועד
 גדול כלה בצעב צעב מנביא ועד
 פה כלה יצשה שקרו וירפו את שבר
 בת עמי יצ נקלה לאמר שלום שלום
 ואין שלום הבשו כי תויצבה יצאו
 גם בוש לא יבשו והכל לא ידעו
 לכן יפלו בגפלים בעת פקדתם כישלו

כי חקות העמים הכל הוא כי צן מייצ
רתו מי צשה ידיחריט כמי צנד: כנסף
וכזה כ יפהו כמסמרות ובמקורות
יחוקו ולא יפיק: נתמד כקיסרה
המה ולא ידברו נשוא ינשוא כילא
ייצדו אלתראומהם כילא יריונום
היטיב אין אותם: כאין
כמוך יהוה גדול אתה וגדול ישכך
כגבורה: מילא ידאך מלך הגוים כילך
יאתה כי ככל חכמי הגוים וכל מלכותם
כיאין ככמוך: ובאחת יכירו ויכילו מוסר
הגלים צן הוא: כסוף כרקי צמתרטייש
יובא והכל מאופו מי צשה חרש וידי
יעורף תכלת וארנמן יבושם מי צשה
חכמים כלם: ויהוה אלהים אמת הוא
אלהים חיים ומלך יעולם כמקצפו
תריו צשה ארין ולא יכלו גוים ויעמו:
כדסה האמרון להוב
אלהי אדרייטבי אוארקא לא יצרו
יאכדו כארין צא ומן תחות שמי
אלה: יצשה ארין כנרו
מכין הכל כחכמתו וכתבונתו נטרה
ימיה: לקולתו רמון מים בשמים
וייעלה נשאים כקיעה ארין כרקס
למטר יצשה ויוצא רוח מאערתיו ו
נביע כל אדם כדיעת הכייש כל יעורף
מפסל כי שקרנסט ולא רוחכם: הכל
המה מי צשה תיעתיעם כיעת פקדתם
יאכדו: לא כאלה חלק יצקב כיוצ
הכל הוא וישראל שטט נחלתו יהוה
צבאות שטמו

אספי מארץ כניעתך ייטבת כמיעורו:
כי כה אמר יהוה הנני
קוליע את ייטבי הארץ כפיצם הזאת
והיערת להם למיעין יביצאו:
אוי לייצל יטברי נחלה מנרני
ואני אמדתי אך זה חלי ואיטאל:
אהלי יטרו וכל מיתר יתקו בני
ייצאני ואינס אין נטה יצור אהלי ומקנס
יריעותי: כי נביערו הריצים ואת יהוה
לא דריו יעל כן לא הטיבילו וכל
מריעתם נפועה: קול יטמויעה הנה
כאה וריו צשה גדול מארין יעפון לישום
את יצרי יהודה שטמה מעון תנס:
יריעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא
לאיט הלך והכין את יצדו: יסרני
יהוה אך כמי שפט אל נאפק פן
תמיצטני: ישפך חמתך על הגוים
אשר לא ידיעוך ויעל מיטפחות אש
כישכך לא קראו כאכלו את יצקב
ואכלו ויכלו וזאת נהוה השמו:
הדבר אשר היה אל
ידמיהו כמאת יהוה לאמרו: שמי ענת
דברי חכמת הזאת ודברתם אל איש
יהודה ויעל ייטבי ידו יטלים: ואמרתי
אלהם כה אמר יהוה אלהי ישראל
ארור האיש אשר לא ייטמינ את
דברי חכמת הזאת: אשר יעוריע
את אטת לכם כיום הוציא אתם
מארץ כצרים כמנור הנרזול לאמר
ייטמינ בקולי ויעשיתם ארעם ככל
אשר איעוה אתכם והייתם לי ליעם

ואנכי אחיה לכם לאלהים למינין הקים
את השכינה אשר נשכנת לאבותינו
לתת להם ארץ זבת חלב ודבש כיום
הזה ואני ואמר אמן יהוה
ויאמר יהוה אלי קרא את כל
הדברים האלה כי עיר יהודה ונחשת
ירושלם לאמר שמיני את דברי המית
הזאת ועשיתם אותם כיהי עיר העדת
באבותכם ביום העלותי אותם מארץ
מצרים יעד היום הזה הטיבכם והיער
לאמר שמיני בקולו ולא שמיני ולא
הטו את אונם וילכו איש כשרידות
לכס הרין ואביא עליהם את כל דברי
הברית הזאת אשר צויתי לעשות
ולא עשו ויאמר יהוה אלי
נמצא קשר באיש יהודה ובישבי
ירושלם שביעל עונות אבותם
הראשנים אשר כאנו לישמוני את
דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים
ליצדם הפרו בתי ישראל ובית יהודה
את ברית אשר כרתי את אבותם
לכן כה אמר יהוה הנני
מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו
לינאת ממנה וויקו אלי ולא אשמע
אליהם ויהלטי עיר יהודה וישכי
ירושלם וויקו אל האלהים אשר
הם מקטרים להם והויטיני לאוישיי
להם ביעת רעתם כי מספר עריך חיו
אלהך יהודה ומספר חיעת ירושלם
שמתם מזכות לבשת מזכורות
לקטר לביעל

ואתה אל התפלל כי ער העם הודך
ואל תשא כיער סרעה ותפלה כי איני
שמיני ביעת קראם אלי ביער רעתם
מה לירידי בביתי יעשותה
המזמתה הרבים וכישר קדיש יעברו
כי יעליך כיריעת אבותי גלוי ויתר יעני
יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקול
המולה גר ליה העית איש עליה ורעו
דליות ויהוה ינבאות הטטני אותך
דבר יעליך רעה בגלל ריעת בתי ישראל
ובית יהודה אשר יעשו להם להכענני
לקטר לביעל
ויהוה הודיעני ואדיעה אז הראיתני
מיני ליהם ונאני ככבש אלוף זכור
לכטח ולא דיצתי כי עלי חשכו
כח שכות נשחיתת עין גלחמו
ונפרתנו מארץ חיים ושמו לא יזכר
יעוד ויהוה ינבאות שפט
יעקב כחן כליות ולב אדאה נקמתך
מהם כי אליך גלית את ריבוי
לכן כה אמר יהוה יל אנשי יענות
המבקשים את נפטיך לאמר לא
תנא כישם יהוה וילאתמות כדינו
לכן כה אמר יהוה ינבאות
הנני פקד עליהם הכחורים יברעו
בחרב כניהם ובכרתיהם ימתו כריב
ויסאריה לא תחיה להם כי אני
רעה אל אנשי יענות שנתפקדתם
יעדיק אתה יהוה כי ארוב אליך
אך משפטים אדבר אתך כדוני
דרך רישיעם גלחה שילו כל כעדי כעדי

נטעתם גם ירשו ילכו גם ינשופרי
קרוב אתה בפה ורחוק מכליותיהם
ואתה יהוה ידעת הראע וכהנת
לפי אתך התקם כנאן לטנחור
והקדשם ליוכ הרנה יעד סתיתאנל
הארץ וינשכל השרה ייבש מרצת
ייכניה ספרתה כהמות וינוף כי אמרו
לא יראה את אחריתנו כי את הנלים
רצתהוילאוך ואיך תהרה ארת
הסוכים וכארץ שלום אתה נטחואין
תעשה כנאן הירדן כי נכס אחיך ובית
אביך נסמה נגרו כנ נסמה קראו
אחריך מלא אל תאמן גם כי ידברו
אלך טובות יעבתי את בית נטשה
את עולתי נתתי את ידודות נפשי כנף
אביה יהיה לי נחלתי באריה ביער
נתנה עלי פקולה על כן שנאתיה
היעט עבתי נחלתי לי היעט סביב
עליה לכו אספו כל חית השרה הגוי
לאכלה ריעים רנכ שחתו כרכי נסמו
את חלקתי נתנו את חלקת חכודתי
למדבר ישמחה ישמחה לי שממרה
אביה עלי ישמחה נשמה כל הארץ
כי אין איש שם יעל לכו יעל כל שפס
כמדבר באו שדוים כי חרב ליהוה
אכלה מקנה ארץ ויעד קנה הארץ
אין שלום לכל בשר
ודיעו חטים וקנים קצרו נחלו
לא יזילו וכשו מתנואתיכם מחוץ
אף יהוה פה אמר יהוה
על כל יטכני הרינים הנניעים כנחלה

אשר העלתי את צמי את ישראל
הנני עתשם מיעל אדכתם ואתנית
יהודה אתו שמתוכם וזהו אחר
נתשי אותם אשוב ורחמתיים
והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו
והיה אכלמד ילמדו את דרכי יצמי
להשכיע כשמי חי יהוה כאשר ימדו
את יצמי להשכיע כנביעל ונכנו בתוך
יצמי ואם לא יישמינו ונתשתי את
הגוי ההוא נתוש ואמר נאם יהוה
כה אמר יהוה אלי הלך
וקנית לך אזור פשתים וישמתי יעל
כהנך וכמים לא תנאהו ואקנה
את האזור כדבר יהוה ואיטם יעל
כתני ויהי דבר יהוה אלי
שנית לאמר קח את האזור אשר
קנת אשר יעל כהנך וקוס לך פרתה
וטמנהו שם כנניק הכליע ואלך
ואטמנהו כפרת כאשר צוה יהוה
אותי ויהי מקץ ימים רבים ויאמר
יהוה אלי קוס לך פרתה וקח משם
את האזור אשר צויתך לטמני שם
ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור
מן המקום אשר טמנתו שמה והנה
נשחת האזור לא יעלח לכו
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
כה אמר יהוה ככה אשחית את נאון
יהודה ואת נאון ירושלים הרב העם
הזה הריני המאנים לישמינו את דברי
ההלכים בשררות לבסודלכו אחר
אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות

אשר העלתי את צמי את ישראל
הנני עתשם מיעל אדכתם ואתנית
יהודה אתו שמתוכם וזהו אחר
נתשי אותם אשוב ורחמתיים
והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו
והיה אכלמד ילמדו את דרכי יצמי
להשכיע כשמי חי יהוה כאשר ימדו
את יצמי להשכיע כנביעל ונכנו בתוך
יצמי ואם לא יישמינו ונתשתי את
הגוי ההוא נתוש ואמר נאם יהוה
כה אמר יהוה אלי הלך
וקנית לך אזור פשתים וישמתי יעל
כהנך וכמים לא תנאהו ואקנה
את האזור כדבר יהוה ואיטם יעל
כתני ויהי דבר יהוה אלי
שנית לאמר קח את האזור אשר
קנת אשר יעל כהנך וקוס לך פרתה
וטמנהו שם כנניק הכליע ואלך
ואטמנהו כפרת כאשר צוה יהוה
אותי ויהי מקץ ימים רבים ויאמר
יהוה אלי קוס לך פרתה וקח משם
את האזור אשר צויתך לטמני שם
ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור
מן המקום אשר טמנתו שמה והנה
נשחת האזור לא יעלח לכו
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
כה אמר יהוה ככה אשחית את נאון
יהודה ואת נאון ירושלים הרב העם
הזה הריני המאנים לישמינו את דברי
ההלכים בשררות לבסודלכו אחר
אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות

אשר העלתי את צמי את ישראל
הנני עתשם מיעל אדכתם ואתנית
יהודה אתו שמתוכם וזהו אחר
נתשי אותם אשוב ורחמתיים
והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו
והיה אכלמד ילמדו את דרכי יצמי
להשכיע כשמי חי יהוה כאשר ימדו
את יצמי להשכיע כנביעל ונכנו בתוך
יצמי ואם לא יישמינו ונתשתי את
הגוי ההוא נתוש ואמר נאם יהוה
כה אמר יהוה אלי הלך
וקנית לך אזור פשתים וישמתי יעל
כהנך וכמים לא תנאהו ואקנה
את האזור כדבר יהוה ואיטם יעל
כתני ויהי דבר יהוה אלי
שנית לאמר קח את האזור אשר
קנת אשר יעל כהנך וקוס לך פרתה
וטמנהו שם כנניק הכליע ואלך
ואטמנהו כפרת כאשר צוה יהוה
אותי ויהי מקץ ימים רבים ויאמר
יהוה אלי קוס לך פרתה וקח משם
את האזור אשר צויתך לטמני שם
ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור
מן המקום אשר טמנתו שמה והנה
נשחת האזור לא יעלח לכו
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
כה אמר יהוה ככה אשחית את נאון
יהודה ואת נאון ירושלים הרב העם
הזה הריני המאנים לישמינו את דברי
ההלכים בשררות לבסודלכו אחר
אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות

להם ויהי כאזור הזה אשר לא יעלה
לכל פיסא של ידבק האזור אל מתני
איש כן הדבקתי אלי את כל בירת
ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה
להיות לי ליצם וליטם ולהלה ולהנאות
ולא ישמיעו: ואמרת אליהם
אתה דבר הזה כה אמר יהוה אלהי
ישראל כל נבל מלא יין ואמרו אליך
הדיע לא נדע כל נבל מלא יין ואמרו
אלהם כה אמר יהוה הנני ממלא את
כל ייבני הארץ הזאת ואת המלכים
היישבים לדוד יצל כסאו ואת הכהנים
ואת הנביאים ואת כל ייבני יהוה יטלם
ישכרו: ונפעתים איש אל אחיו והאמת
והננים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא
אחוס ולא ארחם מה שחיתם: שמיעו
והאזינו אל התנבואי יהוה דברי תגו
ליהוה אלהיכם ככור נטרם יחשך
ובטרם יתנפלו רגליכם על הרי גושן
וקויתם לאור ושמה לצלמות יישית
לי צרפלי: ואם לא תשמיעוה כמסרתים
תכנה נפשי מפני נוה ודמע תדמי
והרד יציע דמיעה כי נשכה יצד יהוה:
אמר למלך ולגבירה השפילו
יטו כי יוד מראשותיכם עטרת
תפארתכם יערי הנכס ערוואין פתח
הגלת יהודה כלה הגלת שלומים:
ישאי יצניכם וראי הכאים כי נפון איה
היעדר נתן לך נאן תפארתך: מה תאמרי
כי יפקד עליך ואת למדת אתם עליך
אלפיס לראש הלא חבלים יאחזוך

כמו אשת לדה יוכי תאמרי בלבך
מדוע קראני אלהי כרב עונך נגלו
ישולך נחמסו עקבך: היהפך נושי
יעוה ונמר חרברתו נס את בתו כלו
להיטיב למדי הרע: ואפיצם בקיש
יעבר לוח מדבר: זה גורלך מנת מדין
מאתי נאם יהוה אשר יטחה אורתי
ותבטחי בישקרו: ונסאע השפתי
ישולך יל פעך ונראה קלונך: נאפך
ומיעולתך זמת ונתד על גבעות
כשדה ראיתי שקויעך אוי לך יחושלם
לא תטהרי אחרי מתי ער:
אשר תיה דברי יהוה אל
ירמיהו על דברי הכערותו אכלה
יהודה ויש יציה אמללו קדו לארץ
ויחת ירושלים יעלתה: ואדריהם
שלחו יציעו דיהם למים כאו יעלגים
לא מיצאום יטבו כליהם ריקם כישו
והכלמו וחפור ראשם: בעבור האדמה
חתה כי לא היה נישם בארץ כישו
אכרים חפור ראשם: כי נס אילת נשוח
ילדה וינזוב כי לא היה דיטא: ופראים
עמדו על שפים שאפורוח כתנים
כלו עניהם כי אין עשב: אם עוננו
יענו בנו יהוה יציה לי עיני שמך כי
רט משוכתנו לך הטאנו: מקורה
ישראל מושיעו בעת צרה למרה
תהיה כנר בארץ וכאורה נטה ליון:
למה תהיה כאי שנהם כנפור לאוכל
להוטיעו ואתה בקרבנו יהוה ושמך
יעלנו נקרא אל תעחנו:

יחזקאל פרק כ"ג
והאזינו אל דברי יהוה אשר יאמר אלי
והאזינו אל דברי יהוה אשר יאמר אלי
והאזינו אל דברי יהוה אשר יאמר אלי

כה אמר יהוה ליגם הזה כן אהבו
לעני צרליהם לא חשכו ויהוה לא
רצם צתה זכר עונם ופקד חטאתם
ויאמר יהוה אלי אל
תתפלל בעד היגם הזה לטובה כי
ינמו אינני שמיץ אל רותם וכי יצל
יעלה ומנחה אינני רצם כי פחוטתי צע
וכדבר אנכי מלה אותם ואמר אהי
אדני יהוה הנה הנבאים אמרים להם
לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי
ישלום אמת אתן לכם כמקום הזה
ויאמר יהוה אלי שקר
הנבאים נבאים בשמי לא שלחתים
ולא צייתים ולא בררתי אליהם חזון
שקר וקסם ואלול ותרכות לכם המה
מתנבאים להם לכן כה
אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי
ואני לא שלחתים והמה אמרים חרב
ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב
וברעב יתמו הנבאים ההמה וזהו עם
אשר המה נבאים להם יהוה מישלום
במצות ירושלים מפני הרעב והחרב
ואין מקנר להמה המה נשים ובעתם
ובעתיהם וישפכתי עליהם את רצתם
ואמרת אליהם את הדבר הזה תרדנה
יענידמי צה לילה ויומם ואל תרמנה
כי שבר גדול נשברה בתולת נת צמי
מכה עולה מאד אם יצאתי השדה
והנה חללי חרבואם כאתי היצר
והנה תחלו ארצם כגם נביא גם
כהן סחרו אל ארץ ולא ידעו

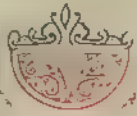
המאס מאסת את יהודה
אם בעיון גילה נפישך מדוע הכיתנו
ואין לנו מרפא קוה לישלום ואין טוב
וליצת מרפא והנה בעתה ידי ענו
יהוה ריטינו עון אלהינו כי חטאנו
לך: אל תנאין לימינן שמך אל תנבל
כמא ננודך זכר אל תפר נריתך אתנו
היטבה בלי הניסים בנישמים ואם
השמים יתנו ריבים הלא אתה הוא
יהוה אלהינו וקוה לך כי אתה עשית
את כל אלה ויאמר
יהוה אלי אם יצמד משה וישמואל
לפני אין נפשי אלהים הזה שלח
מעל פני ויצאו והיה כי יאמרו אליך
אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר
יהוה אשר לכות לכות ואשר לחרב
לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשני
לשני ופקדתי יצליהם ארבע משפחה
נאם יהוה את החרב להרג וארבע
המלכים לסחב ואת עוף השמים
ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחת
ועתים לזויעה לכל ממלכות הארץ
בגלל מנשה בן יהוה מלך יהודה
יעל אשר יצאה ברושלים כי מי
יהמלי יצליך ירושלים ומי יגור לך
ומי יסוד לישאל לישלום לך: את
נטישת אתי נאם יהוה אחור תלכי
ואט את ידי יצליך ואשחיתך
על איתי הנחם ואודם כמורה בשיני
הארץ שכלתי אבדתי את צמי
מדרכיהם לוא שכו יצמולי אל מעט

מ

מחוליעים הנאתי להם יצל אסכחור
ישודר כנהרים הפלתי יצליה פתאם
יעד ונהלות: אכלילה ילדת השניעה
נפרזה נפשה נאה שמיטה בניד יומם
בוטה וחפרה וישאריתם להרב ארנן
לפני איבהם נאם יהוה
אולי אמיכי ילדת א' ישריב
ואיש מדון לכל הארץ לא נשית ולא
נשוב כל מה מקל לועי אמר יהוה אם
לא ישרותך לטוב אם לא הפנעת בך
כיער ריעה וכיעת ערה את האויב:
היר צנרול ברזל מצפון וערשית הילך
ואויערתך לבו אתן לא נבחר ובכל
חטאותיך ובכל נטיליך: והינברתי
את איביך בארץ לא ידעת כי א' ש
קדחה נאפי יצליכס תוקד:
אתה ידעת יהוה זכרני ופקלני והנקם
לי מדפי אל לארץ אפך תקחני ליע
ישאתי עליך חרפה: נמיצאו דבריך
ואכלס ויהי דבריך לי ליששון ולשמחת
לנבי כנקד א' שמך יצלי יהוה אלהי
ינבאותי לא ישנתי בסוד כישחקים
ואיעלז מפני ירך סוד ישנתי כיועם
כלאתני: למה היה נאני נעח ומכתי
אנייטה מאנה הדפא היותה יח לי
כמו אכוכ מים לא נאמנו:
לכונה אמר יהוה אם תשוב
ואשיבך לפעתי עמד ואסתויע איקר
מזולל בפעתי יהי שבו המה אליך
ואתה לא תשוב אליהם: ונתתיך
לינם הזה לחוכת נחישת כעזרה

ונלחמו אליך ולא יוכלוך כי אתך
אני להושייך ולהעילך נאם יהוה:
והעלתך מיד ריעים ופרתך מכף
יעריעים: ויהי דברי יהוה
אלי לאמר: לא תקח לך אשה ולא
יהיו לך בנים ובנות במקום הזה: כי כה
אמר יהוה יצל הבנים ויעל הבנות
הילודים במקום הזה ויעל אמרתם
הילדות אותם ויעל אבותם המולדים
אתם בארץ הזאת: ממותי תחל אים
ימתו לא יספרו ולא יקברו ידמין יעל
פני האדמה יהיו ובהרכ וברי עב יכלו
והיתה גבלתם לכאמל ליעוף השמים
ולבהמת הארץ: כי כה
אמר יהוה אל תבוא בית מרוח ואל
תלך לספר ואל תעז להם כי אספת
את שלומי מאת היצם הזה נאם יהוה
את החסד ואת הרחמים: ומתו גלים
וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא
יספרו להם ולא יתעד ולא יקרו
להם: ולא יפרסו להם יצל אנל לנחמו
יעל מת ולא יישקו אותם כוס תעחומים
יעל אכיוו יצל אמו: וכיה משתה לא תבוא
לישנת ארס לאנל ולישתות: כי כה
אמר יהוה ינבאות אלהי ישראל הנבי
מישבת מן המקום הזה ליעניכס וכימינם
קול שישון וקול ישכחה קול חתן וקול
כלה: והיה כיתני ליעם הזה את כל הדברים
האלה ואמרו אליך יצל מה דברי יהוה יעלני
את כל הדיעה הנדולה הזאת ומה יעננו
ומה חטאתנו אשר חטאתי יהוה אלהינו:

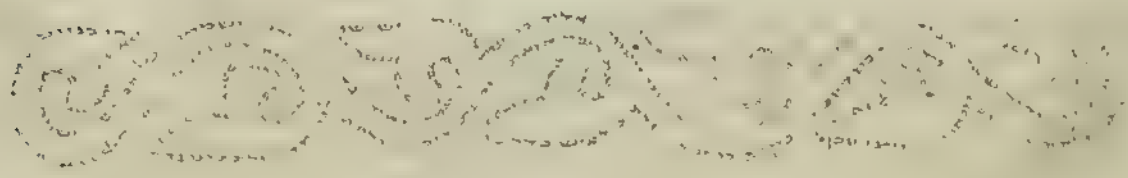
והעלתך מיד ריעים ופרתך מכף יעריעים: ויהי דברי יהוה אלי לאמר: לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות במקום הזה: כי כה אמר יהוה יצל הבנים ויעל הבנות הילודים במקום הזה ויעל אמרתם הילדות אותם ויעל אבותם המולדים אתם בארץ הזאת: ממותי תחל אים ימתו לא יספרו ולא יקברו ידמין יעל פני האדמה יהיו ובהרכ וברי עב יכלו והיתה גבלתם לכאמל ליעוף השמים ולבהמת הארץ: כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרוח ואל תלך לספר ואל תעז להם כי אספת את שלומי מאת היצם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים: ומתו גלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספרו להם ולא יתעד ולא יקרו להם: ולא יפרסו להם יצל אנל לנחמו יעל מת ולא יישקו אותם כוס תעחומים יעל אכיוו יצל אמו: וכיה משתה לא תבוא לישנת ארס לאנל ולישתות: כי כה אמר יהוה ינבאות אלהי ישראל הנבי מישבת מן המקום הזה ליעניכס וכימינם קול שישון וקול ישכחה קול חתן וקול כלה: והיה כיתני ליעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך יצל מה דברי יהוה יעלני את כל הדיעה הנדולה הזאת ומה יעננו ומה חטאתנו אשר חטאתי יהוה אלהינו:

ואמרת אליהם על אשר עזבו אותנו
 אותי נאסי יהוה וילכו אחרי אלהים
 אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי
 עזבו ואת תורת לא שמרו ואתם
 הרעתם לעשות מאבותיכם והנבס
 הלכים איש אחרי שררות לבו הרע
 לבלתי שכיני אל ויהטלתי אתכם
 מעל הארץ הזאת על הארץ אשר
 לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם
 שם את אלהים אחרים יומם ולילה
 אשר לא אתן לכם חנינה
 לכן הנה ימים נאים נאסי יהוה
 ולא אמר עוד חיהוה אשר העלה
 את בני ישראל מארץ מצרים כי נאס
 חיהוה אשר העלה את בני ישראל
 מארץ צפון ומכל הארצות אשר
 הדיחם שמה והשיבתים על אדמתם
 אשר נתתי לאבותם הנני שלח
 לדובים רבים נאסי יהוה ודעוכם ואחרי
 כן אשלח לדבים צירים ויצדום מעל
 כל הרומי על כל גביה ומנקהי הטל יצני
 כי עיני על כל דוביהם לאנסתו
 מלפני ולא נצפן עונם מנוד עיני
 ושלמתי ראשונה משנה עונם
 וחטאתם על חללם את ארצי בנבלת
 שקוציהם ותועבתיהם מלאו את
 נחלתי יהוה עיני ומי עיני
 ומטסי ביום ערה אליך גים יבאו
 מאפסי ארץ ויאמרו אך שקד עזלו
 אבותינו הבל ואין בממוי צליה יצשה
 לו אדם אלהים והמה לא אלהים

לכן הנני מודיעים בפעם הזאת
 אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו
 כי שמי יהוה חטאת
 יהודה שתוכה בעט ברזל בצפרן
 שמיר חרושה על לוח לבם ולקונות
 מזבחותיכם כזכר נניהם מזבחתם
 ואשריהם על עץ רענן על גביעות
 הנבחות הררי נשרה חילך
 או ערתיך לכו אתן במתוך חטאת
 בכל גבולך וישמטתה ובך מנחלתך
 אשר נתתי לך והי עבדתך את איבך
 בארץ אשר לא ידעת כי איש קדחתם
 כאפי יצד עולם תוקד
 כה אמר יהוה ארור הנגר אשר
 ינטח באדם וישם בשר זרעו ומן
 יהוה יסור לבו והיה כערער בערבה
 ולא יראה כי יבוא טוב וישכן חוררים
 במדבר ארץ מלחה ולא תשכנו ברוך
 הנגר אשר ינטח ביהוה והיה יהוה
 מבטחו והיה כעין שתול על מים
 ועל יובל ישלח שרשיו ולא ידא
 כי יבא חם והיה על הרענן ובשנת
 בצרת לא ידא ולא ימיש מעישות
 פרי עקב הלב ממל ואנושהו מי
 ידענו אני יהוה חקר לבחן כליות
 ולתת לאיש כדרכו כפרי מי צליו יקרא
 דג ולא ילד עשה יצטר ולא כמשפט
 כחצי ימו יעבנו וכאחריהו יהיה נבלי
 נהא כבוד מרום מראשון מקום
 מקדשנו מקוה ישראל יהוה כל
 יעביך יבשו יסורי בארץ יבתנו כי

ועתה אמר נא אל איש יהודה ויעל
 יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה
 הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב
 יעליכם מחשבה טובה נא איש מדויט
 הרעה והיטיבו דרכיכם ומי עליכם :
 ואמרו נואיש כי אחרי מחשבותינו
 גלך ואיש ישרות לבו הרע מצשה :
 לכן כה אמר יהוה ישאלו
 נא בנימי שמי עבאלה שיערות
 יציתה מאד סעולת ישראל יהי עונ
 מינור שדי שלג לבנון אם יתגשו
 מים זרים קרים נוזלים כי שפחו
 עמי לשוא יקטרו וכי שלום בדרכיהם
 יכילי עולם ללכת עתבות דרך לא
 סלולה ליטום ארצם ליטמה שרוקת
 עולם כל עובר עליה יטשו ויניד טראשו
 כרוה קדים אפינים לפני אויב ערף
 ולא פעם אראם ביום אדם :
 ויאמרו לבנוני שנה יעל
 דימהו כח שינות נילא תאנו תורה
 מנהן ויצנה מחכס ודבר מנביא לנו
 ונכחו בליטון ואל נקשיבה אל כל
 דבריו הקשיבה יהוה אלי ושמיע
 לקול ידימי היטלם תחת טובה
 רעה כי כרו שוחה לנפשי זכר עמדי
 לפעך לדבר עליהם טובה להשיב
 את חמתך מהם : לכן תן את נגיהם
 לרעב והגם עלי די חרב ותהינה
 עשיהם שכלות ואלמנות ואנישיהם
 יהיו הרגימות בחוריהם מבי חרב
 במלחמה : תשמיע וינקה מכתיהם

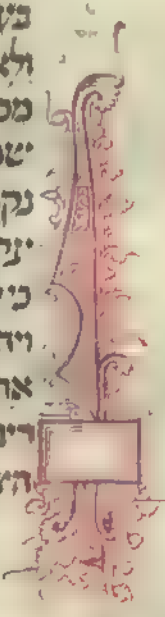

כתביא עליהם גדוד פתאם כי כרו
 שיחה ללכדני ופחים טמנו לדגלי :
 ואתה יהוה ידעת את כל עינתם עלי
 למות אל תנפר על עונם וחטאתם
 מלפניך אל תבחי והיו מכשלים
 לפניך בעת אפך צשה נהם :
 כה אמר יהוה הלך וקנית
 בקנק יוצר חרש ומוקע היס ומוקע
 הכהנים ויצאת אל צאנן הנס אשר
 פתח שיני החרסות וקראת שם את
 הדברים אשר אדבר אליך ואמרת
 יצמעודברי יהוה מלכי יהודה ויישבי
 ירושלים כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל הנני מבאריעה על המקום
 הזה אשר כל שמיעה תצלנה אזנו :
 יצא אשר יצבנו וינבאו את המקום
 הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר
 לא ידעום המה ואבותיהם ומלכי
 יהודה ומלאו אתה מקום הזה דם
 נקיים וכונו אתבמות הכעל לישוף
 אתבניהם נאיש יעלות לביני אשר
 לא עיתו ולא דברתי ולא ילחה יעל
 לבי : לכן הנה ימים נאים
 נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה
 יצרה תפת ונא בן הנס כי אם מא
 הרעה ונקתי את ענת יהודה
 וירושלים במקום הזה והפלתים טחונ
 לפני איביהם וביד מנקישי נפישם
 ונתתי את נבלתם למאכל לעוף
 השמים ולבהמת הארץ : וישמרת
 את היציר הזאת לטמה ולשרקה

כל עבר עליה ישם וישק על כל
מכתה: והאבלים את כשר בניהם
ואת בשר בנותיהם ואיש כשר ריעהו
יאכלו במצור ובמצוק אשר יינקו להם
איביהם ומכבישי נפסם: וישרת
הקנקל ליצנה אנשים ההלכים אותך:
ואמרת אליהם כה אמר יהוה עבאות
כנה אשר את היצם הזה ואת היציר
הזאת כאשר ישבר את מלי היציר
אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפר
יקטרו מאין מקום לקר: כן אינשה
למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתת
את היציר הזאת סתפת: והיו ברני
ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום
התפת הטמאים לכל הבתים אשר
קטרו על גנותיהם לכל עבא השמים
והסך נסכים לאלהים אחרים:
וכא ידמיהו מהתפר
אשר שלחו יהוה ישם להנבא ויעמד
בחר בית יהוה ויאמר אל כל היצם:
כה אמר יהוה עבאות
אלהי ישראל הנעמני אל היציר
הזאת ועל כל יצירה את כל היצירה
אשר דברתי עליה כהקישו את עצמם
לבלתי שמי ע את דברי וישמי ע
פשחור כן אמר הכהן והוא פקיד ענד
בבית יהוה את ידמיהו נבא אר
הדברים האלה ויכה פשחור את
ידמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת
אשר בשער בנימן העליון אשר
בבית יהוה ויהי ממחרת וינא פשחור

את ידמיהו מן הכהפכת ויאמר אליו
ידמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך
כי אם כעור מסביב:
כי כה אמר יהוה הנני נתנד למעור לך
ולכל אהביך ועפלו נחרב איביהם ויעמד
ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך
ככל והגלם ככלה והכס נחרב: ונתתי
את כל הסן היציר הזאת ואת מלי צינה
ואת מלי יקרה ואת כל אוצרות מלכי
יהודה אתן ביד איביהם ובזוזם ולקחונ
והביאום ככלה: ואתה פשחור וכל
ישבי ביתך תלכו בשכי וכל תבוא
ושם תמות וישם תקבר אתה וכל
אהביך אשר נבאת להם בשקר:

פתי תני יהוה ואפת חזקתני
ותוכל הייתי ליטח כל היוזם כלה
ליצני: כי מדו אדבר אויבך חמס
וישר אקרא כי היה דבר יהוה לי להרפה
ולקלם כל היוזם ואמרת לא אוטרנו
ולא אדבר עוד בשמו והיה מלכי נאיש
בערת יציר בעצמתי ועל איתי כלמ
ולא אוכלו: כי שמי עת דבת רבים מעור
מסביבה נדונו ענדנו כל אניש שליכי
שמרי עלי צי אולי יפתה ונוכלה ליונקתה
נקמת ממנו ויהוה אותי כנבור עדין
על כן רדפי יכשלו ולא יכלו כישומאד
כי לא השכילו כל ביתי עליהם לא תשנה
ויהוה עבאות נחן עדיק ראה כל יותולג
אראה נקמתך מהסבי אליך גלית את
דיבי וישרו ליהוה הללו את יהוה כי
הציל את נפשי אכיון מיד מריצים:

141

ארוך היום אשר ילדת
כיוס אשר ילדתני אמי אל הי בוך
ארוך האיש אשר כשר את אבי
לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחהו
והיה האיש ההוא כעריס אשר הפך
יהוה ולא נחם ושמעו צוקה בכקר
ותרו צה בעת צהריס א ישראל לאמותני
מרחם ותהילי אמי קברי ורחמה הרת
יעלכ: למה זה מרחם ינאתי לראות
עמל ויגון ויכלו בכשת ימי:
הדבר אשר היה אל ידמיהו
כאת יהוה בשלה אליו תכלד יעקיהו
את פטחור בן מלכיה ואת צפניה בן
מעשיה הפתן לאמר ודיש נא מעדנו
את יהוה פי נבוכדראצר מלך בבל
עלכ ילינו אולי יעשה יהוה אותנו
ככל נפלאותיו וייעלה מי עלינו:
ויאמר ידמיהו אליהם
כה תאמרן אל יעקיהו כה אמר
יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי
המלחמה אשר בידכ אשר אתכ
נלחמם כם את מלך בבל ואת הכשדני
הערים עליכ מחוץ לחומה ואספת
אותם אל תוך היצר הזאת ונלחמתי
אני אתכס כיד נטויה ובורוע חוקרה
זכאף ונחמה ובקצף גדולו והכיתני
את יושבי העיר הזאת ואת האדם
ואת הנהמה בדבר גדולי ימתו ואחרי
כן נאם יהוה אתן את יעקיהו מלך
יהודה ואת יצדקיהו ואת הניס ואת
הנשארם כיצר הזאת מן הדבר מן

החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר
מלך בבל וכיד איניהם וכיד מבקשי
נפטיכם והנכס לפי חרב לא יחוס ילידת
ולא יחמל ולא ירחם: ואלה הניס היה
תאמר כה אמר יהוה הנני עמך
לפניכ את דרך החיים ואת דרך
המות: היטב בעיר הזאת ימות כחונ
וכרעב וכדבר יהוה ונא ונפל ער
הכשדים הערים עליכס יהיה ויהיה
לונפשו לטלל כי שמת לפני כיצר
הזאת לדעה ולא לטובה נאם יהוה
ביד מלך בבל תנתן ושרפה באיש:
ולבית מלך יהודה ישמעו
דבר יהוה: בית רוד כה אמר יהוה דינו
לבקר מי טפס והיני לו גזול מיד יעישק
פז תצא כאיש חמת וכיצרה ואין
מכנה מפערי עמי ליהם: הנני אל יד
יישבת העמק עיר המיישור נאם
יהוה האמרים מי יחת ילינו ומי
יבא נמענותינו ופקדתי עליכס
כפרי מי עליכס נאם יהוה והיערני
איש כיצרה ואכלה מל סביביהו
כה אמר יהוה ודברתי
מלך יהודה ודברתי שם את הדבר
הזה: ואמרת שמע דבר יהוה מלך
יהודה הישב על כסא רוד אתה וינצח
ויצמך הכאים כשיצרים האלהו פה
אמר יהוה עשומ שפט ויעקרהו וינילו
גזול מיד יצטוק ונר יתוב ואלמנה אל
תנו אל תחמסו ורם נקי אל תטפכו
במקום הזה: כי אם יעשו תעשו את

הרבה הוה ונאו בשיערי הכת הוד
מלכ' ייטב' לוד' על ככאו רכבים
כרכב וכסוס' הוא וינבדו וינמוואם
לא תשמיעו את הדברים האלה בי
נשכיעתי נאם יהוה כי לחיבה יהיה
הבית הזה כי עה אמר
יהוה על בית מלך יהודה על יד אתה
ליראיש הלכנון אם לא אשיחך מדבר
יער' לא נוטכה וקדשת' יעידך
מיטהתם אייטוכי וזכרתו מכהר
ארזיד והפילו על האישו וינרו נים
רכי' על היצר הזאת ואמרו אייט אל
ריעהו על מה יצטה יהוה ככה ליצר
הנדולה הזאת ואמרו על אשר יעט
את כרית יהוה אל היהם וייטתרו
לא להים אחרי' וייצדוס:
אל תכנו למתואל תערו לו
ככו כנו להלך על לא ייטוב יעד וראה
את ארץ מולדתו כי כה אמר יהוה
אל יטלם בני אייטו מלך יהודה
המלך תחת יאייטו אבו איש' יצא
מן המקום הזה לא ייטוב ישם יעד:
כי במקום אשר הנלו אתו ישם ימות
ואת הארץ הזאת לא יראה יעד:
הויבנה ביתו בלא יעק
ויצלוהו בלא מיטפט נרעהו יינבד
חנם ופיילו לא יתלו: האמר אננה
לי בית מדות ויצלות מדוחים וקריג
לוחלונ' וספון כארז וכישוח כיששו:
התמלך כי אתה מתחרה בארז אנך
הלא אנל וישהו ויצטה מיטפט

ויצקה או טוב לו: דן דין יעני ואכין
או טוב הלא היא הדיעת אתי נאם
יהוה כי אין יענד ולכך כ' אם יעל
כיעד ויעל דם הגקי ליטפוך ויעל
היצטק ויעל המרועה ליצטות:
לכנה אמר יהוה אל
יהויקים בני יאייטו מלך יהודה לא
יספדו לוהו אחי והו אחות לא
יספדו לוהו אדון והו הדו: קבלת
חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה
לישיערי ירושלם:
יעל הלכנון ויעק' ונכשן תע
קולך ויעק' מעבר' כי נשכרו כל
מאהבך: דברת' אליך בשלותך
אמרת לא איטמינ זה דוכל מניעך
כי לא יטמינת בקולו: כל ריעך תריעה
רוח ומאהבך כשכי ילכו כי אז תבשי
ונבלמת ממל ריעך: ייטבת' בלכנון
מקננת בארזים מה נחנת בבא לך
חבלים חיל כולדהו: חיאנל נאם יהוה
כי אם יהיה כנעהו בן יהויקים מלך
יהודה חותם יעל יד ימיני כי משם
אתקנך: ועתתך כיר מבק' י
נפיטך וכיד אשר אתה יגור מפניכם
וכיד נכוד ראיער מלך ככל וכיד
הכשדים: והטלת אתך ואת אמך
אשר ילדתך על הארץ אחרת
אשר לא ילדתם שכושם תמותו:
ויצל הארץ אשר הם מנשאים
את נפיטם לישוכשם יטמה לא
ייטבו:

העונן נבזה נפון האיש הזה כערהו
אפ כלי און חפץ כו כדון הוטרו
הוא ודעו והשלכו על הארץ אשר
לא ידעו: ארץ ארץ ארץ שמי צ
דבר יהוה: כה אמר יהוה טבו ארע
האיש הזה יצירי נטר לא יעלה בכיו
כילא יעלה מוריעו איש ישב על כסא
דוד ומשל יעור ביהודה:
הויריעים מאבדים ומפנים את
צאן מדיעתי נאם יהוה: לכן כה אמר
יהוה אלהי ישראל יל הרעים
הרעים את צמי אתם הפינתם את
צאנע ותרחוס וליא פכדתם אתם הגנע
פקד עליכם את רעם יעלליכם נאם
יהוה: ואנע אקבין את ישראלית צאנע
מכל הארצות אשר הרחתי אתם שט
והשבת אתהן על נוהן ופרו ורכו:
והקמתי עליהם ריעים ורעום וילא
ידאו יעור וילא יחתו ולא יפקדו נאם
יהוה:
הנה ימים באים נאם
יהוה והקמתי לדוד צמח צעיק ומלך
לדך והשכיל ויניחה כשפט ויערקה
בארץ: כימי תושע יהודה וישראל
ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו
יהוה ידקנו: לכן הנה ימים
באים נאם יהוה ולא יאמרו יעור חי
יהוה אשר היעלה את בני ישראל
מארץ מצרים: כי אם חי יהוה אשר
היעלה ואשר הביא את ריע בידת
ישראל מארץ מצונה ומכל הארצות
אשר הרחתיים שם וישבו יל אדמתם:

לנכאים נשטר לבי
בקרב רחפו כל יעצמותי היתכאיש
ישנו וכבר יעברו יין מפנע יהוה
ומפנע דברי קדשו: כי מנאפס מלאה
הארץ כי מפנע אלה אכלה הארץ
יכשו נאות מדבר ותהי מרועת ברעה
וגבורתם לא כן: כי גם נביא גם כרין
הנפוגם ככיתי כי נאתי ריעתם נאם
יהוה: לכן יהיה דרכם להם כחל ללות
באפלה ידחו ינפלו בה כי אביא יעלהם
ריעה שנת פקדתם נאם יהוה:
ובנביאי שמרון ראוי צי
תפלה הנבאו כבעל ויתיע את עמי
את ישראל: ובנביאי
ירושלם ראיתי ישעיה נאוף והלך
בשקר וחזקו ידי כרעים לבלתי ישבו
איש מדיעתו היו לי כלם כסדכוי שבו
כיעמרהו: לכן פה אמר
יהוה ינבאות יל הנבאים הנני נאכיל
אותם ליענה והשקתים מיראש פי
כאת נביאי ירושלם ינאה הנפרה
לכל הארץ: כה אמר
יהוה ינבאות אל תשמיעו על דברי
הנכאים הנבאים לכם מהמלים המזה
אתכם חזון לבם ידברו לא כפי יהוה:
אמרים אמור למנאני דבר יהוה שילום
יהיה לכם וכל הלך בשרדות לכו אמרו
לא תבוא עליכם ריעה כימי יעמר
בסוד יהוה וירא וישמע את דברו
מי הקשיב דברי וישמעו
הנה כי צרת יהוה חמה ינאה

וְיָעַר מִתְחַלְלֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יִשְׁעֵם
יְחֹלֵל לֹא יִשְׁוֹבֵאף יְהוָה יִשְׁטַע
וְיַעֲד הַקִּיכּוֹ מוֹכֹחַ לְבֹן בְּאִזְרֵי תַּחֲמוּסִים
וְתִכְוֹנֵט בְּהַבִּיעָה לֹא יִשְׁלַחְתִּי זֶרֶת
הַנְּבֵאִים וְהַסִּיבֵי לֹא דְבַרְתִּי אֶל הַגֹּבֵה
וְהַסְּבֵאִים אֲנִי צִמְדוּ מִזֶּדִי וְיִשְׁמְעוּ
דְּבַר אֲתִיבִי וְיִשְׁבֹּס מִזֶּדִי הַדִּיב
וּמְרִיצֵמִי עַל לִי הֵם הָאֵלִים מִקְרֵב אֲנִי
נָאֵם יְהוָה לֹא אֵלֵהּ מִרְחֹק אֲדַר שֶׁתֵּר
אִישׁ בְּנִסְתֵּר יִסְוֹעַ לֹא אֶרְאֶנּוּ נָאֵם
יְהוָה הֲלוֹא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ
אֲנִי מִלֵּא נָאֵם יְהוָה וְיִשְׁמִיעַ אֶרֶץ
אֲשֶׁר אֲמְרוּ הַנְּבֵאִים הַנְּבֵאִים בְּשִׁמְי
יִשְׁקֹר לֵאמֹר חֲלַמְתִּי חֲלַמְתִּי יַעֲרֵמְנִי
הֵינְנִי לֵב הַנְּבֵאִים נִכְאֵי הִשְׁקֹר וְנִבְיֵא
תִרְמַת לָבֵם הַחֲשִׁינִם לְהַשְׂכִּיחַ אֶת
יְצִי שְׁמִי כְחֹלְמָתָם אֲשֶׁר יִסְפְּרוּ
אִישׁ לְדִיעָתוֹ כִּי אֲשֶׁר שִׁטְחוּ אִמְתָּם
אֵת שְׁמִי בְּבַעַל הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר אֲרֻ
חֲלוֹם יִסְפֹּר חֲלוֹם וְאִישׁ דְּבַר אֲרֻ
דְּבַר דְּבַר אִמְתָּה מִהֲלִתְכֵן אֵת הַכֹּר
נָאֵם יְהוָה הֲלֹא כִּי דְבַר כִּי יִשְׁוֹעַ
יְהוָה וְכַפְטִישׁ יִפְצֹן סִלִּיעַ
לְכֹן רַנְנֵי עַל הַנְּבֵאִים נָאֵם
יְהוָה כִּנְנִי דְבַר אִישׁ מֵאֵת רִיעָהוּ
הַנְּנֵי עַל הַנְּבֵאִים נָאֵם יְהוָה הֲלֹקְחִים
לִישׁוֹנִם וְיִנְאֻמוּ נָאֵם יְהוָה עַל נְבִיאֵי
חֲלִמֹת יִמְקֹד נָאֵם יְהוָה וְסִפְרוּם וְיַעֲרֵ
אֵת יְצִי בְּשִׁקְרֵי הַסּוֹבֵפִים חֲזוֹתָם וְאֲנִי
לֹא יִשְׁלַחְתִּים לֹא עֲוִיתִם וְהוֹעֵל לֹא
יִעֲלוּ לֵעַם יְהוָה נָאֵם יְהוָה וְיִשְׁאֲלֵךְ

הַיָּסֵב הַזֶּה אֲוֵהֲנִי אֲוֵכְהֵן לֵאמֹר
מִה מִיֵּשָׁא יְהוָה וְאִמְרַת אֵלֵהּ אֵת
מִה מִיֵּשָׁא וְנִשְׁתִּי אֵתְכֶם נָאֵם יְהוָה
הַנְּבִיא וְהַכְּהֵן וְהַיָּצֵב אֲשֶׁר יֵאמְרוּ
מִיֵּשָׁא הַזֶּה וְנִפְקַדְתִּי עַל הָאִישׁ הַזֶּה
וְיַעֲלֵבְתוּ מִה תֵּאמְרוּ אִישׁ עַל רִיעָהוּ
וְנִשְׁתִּי אֵל אֲחִיו כִּהַיָּצֵב יְהוָה וְכִדָּה
דְּבַר יְהוָה וְנִשְׁתִּי יְהוָה לֹא תִכְרֹעַ עוֹד
מִה מִיֵּשָׁא יְהוָה לֹא יִשְׁדַּבְרוּ וְהַפְּתַם
אֲוֹרְבֵי אֵלֵהִים חִיסִים יְהוָה נְבִיאֹת
אֵלֵהֵינוּ מִה תֵּאמְרוּ אֵל הַנְּבִיא מִה
יַעֲרֵךְ יְהוָה וְכִי דְבַר יְהוָה וְאִם מִיֵּשָׁא
יְהוָה תֵּאמְרוּ לְכֹן כִּה אֲמַר יְהוָה יַעֲרֵךְ
אֲמַרְכֶם אֵת הַדְּבַר הַזֶּה מִיֵּשָׁא יְהוָה
וְאִשְׁלַח אֵלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תֵאמְרוּ
מִיֵּשָׁא יְהוָה לְכֹן הַנְּנֵי וְנִשְׁתִּי אֵתְכֶם
נִשְׁתִּי אֲוֹנֵשְׁתִּי אֵתְכֶם וְאֵת הַיָּצֵב אֲשֶׁר
עַתָּה לָכֶם וְלֹא אֲבַרְכֶם מִיָּלְפֵי וְעַתָּה
עַלְיֶכֶם חֲרַפְתִּי עֲלֵיכֶם וְכִי מִלְּפֵי עֲלֵיכֶם
אֲשֶׁר לֹא תִשְׁכַּחוּ הֲרֵאֵנִי יְהוָה
וְהַנְּנֵי שֶׁנִּדְרֵאֵי תֵאנֵס מִיָּעֲלֵי לִפְנֵי
הַיָּכֵל יְהוָה אַחֲרֵי הַגְּלוּת נְכֹסְדֵר אֵינִי
מִלֶּךְ בְּבֵל אֵת יִכְנִיָּה בֶן יְהוִיָּקִים מֶלֶךְ
יְהוּדָה וְאֵת יְשׁוּיָהוּדָה וְאֵת הַחֲרִיבִי
וְאֵת הַמִּסְגֵּר מִירוּשָׁלַם וּבִנְאֵם בְּבֵלִי
הַדּוֹד אַחֵר תֵּאנֵס טְבוֹת מֵאֵד כְּתִיב
הַכְּפֹרֶת וְהַדּוֹד אַחֵר תֵּאנֵס דִּי עֲרַת
כֵּאֵד אֲשֶׁר לֹא תֵאמְרֵנָה כִּי עֲוִי אֲמַר
יְהוָה אֵלֵי מִה אֵתְהָרָאָה יִרְמִיָּהוּ וְאֲכַד
תֵּנִנֵס הַתֵּאנֵס וְאֲוֹכְבוֹת טְבוֹת מֵאֵד
וְהַרְיָעַתְךָ כֵּאֵד אֲשֶׁר לֹא תֵאמְרֵנָה כִּי עֲוִי

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
 כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים
 הטבות האלה כן אכיר את עלות יהודה
 אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ
 כישדים לטובה ושמתו עיני עליהם
 לטובה והיטברתם על הארץ הזאת
 וכנתים ולא אהרס ונטיתים ולי
 אתושו ונתת להם לב לדינת אתי
 כי אני יהוה והיולי לי גם ואנכי אהיה
 להם לאלהים מיישבו אלי ככל לבם
 וכתאנים הריצת אשר לא
 האכלה מריצני כה אמר יהוה כן אתן
 את ערקי הו מלך יהודה ואת ישרי
 ואת ישראל וירושלם הנשארים
 בארץ הזאת והישיבים בארץ מצרים
 ונתתם לזויעה לרעה לכל ממלכות
 הארץ לחרפה ולמשל לשענה ולקליה
 ככל המקמות אשר אדחם יטם
 ושלחתי כם את החרב את הרעב
 ואת הדבר יעד תמכמי על האדמה
 אשר נתתי להם ולאבותיהם
 הדבר אשר היה יעל
 ירמיהו על כל יום יהודה כישנה
 הובי צית ליהויקים בן יאשיהו מלך
 יהודה היא השנה הראשנה לנבוכדנאצר
 מלך בבל אשר דבר ירמיהו
 הנביא על כל יום יהודה ואל כל יום
 ירושלם לאמר מן שלש עשרה
 שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה
 ועד היום הזה שלש וישראלים
 שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
 כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים
 הטבות האלה כן אכיר את עלות יהודה
 אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ
 כישדים לטובה ושמתו עיני עליהם
 לטובה והיטברתם על הארץ הזאת
 וכנתים ולא אהרס ונטיתים ולי
 אתושו ונתת להם לב לדינת אתי
 כי אני יהוה והיולי לי גם ואנכי אהיה
 להם לאלהים מיישבו אלי ככל לבם
 וכתאנים הריצת אשר לא
 האכלה מריצני כה אמר יהוה כן אתן
 את ערקי הו מלך יהודה ואת ישרי
 ואת ישראל וירושלם הנשארים
 בארץ הזאת והישיבים בארץ מצרים
 ונתתם לזויעה לרעה לכל ממלכות
 הארץ לחרפה ולמשל לשענה ולקליה
 ככל המקמות אשר אדחם יטם
 ושלחתי כם את החרב את הרעב
 ואת הדבר יעד תמכמי על האדמה
 אשר נתתי להם ולאבותיהם
 הדבר אשר היה יעל
 ירמיהו על כל יום יהודה כישנה
 הובי צית ליהויקים בן יאשיהו מלך
 יהודה היא השנה הראשנה לנבוכדנאצר
 מלך בבל אשר דבר ירמיהו
 הנביא על כל יום יהודה ואל כל יום
 ירושלם לאמר מן שלש עשרה
 שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה
 ועד היום הזה שלש וישראלים
 שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר

אליכם אישכם ודבר ולא שמיעתם
 ויטלה יהוה אליכם את כל יעבריו
 הנבאים השפסם ויטלה ולא שמיעתם
 ולא הטייתם את אזנכם לשמע
 לאמר שכונא אי שמדוט הרעה
 ומריצמי על ליבם ושט על האדמה
 אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן
 יעלם ויע עלים ואל תלכו אחרי
 אלהים אחרים ליצורם ולהשתחות
 להם ולא תכניסו אתי במעשה דרכם
 ולא ארין לכם ולא שמיעתם אלי נאם
 יהוה למיץ הכינסוני במיני שיהידיכם
 לרע לכם לכן אמר
 יהוה נבאות יצא אשר לא שמיעתם
 את דברי הנני יטלה ולקחת את כל
 מיטפחות צפון נאם יהוה ואי
 נטכדראצר מלך בבל יצד והנאתים
 יעל הארץ הזאת ויעל יטכיה ויעל כל
 העוים האלה סביב והחרמתים וישמתם
 לישנה ולשרקה ולחרבות יעולם
 והאברת מהם קול שיטון וקול שמחה
 קול חתן וקול כלה קול רחים ואור
 נר והיתה כל הארץ הזאת לחרבה
 לישמה ועבדו העוים האלה את מלך
 ככל שכנים שנה והיה כמלאו
 יטכנים שנה אפקד יעל מלך בבל
 ויעל הטי ההוא נאם יהוה את יעולם
 ויעל ארץ כישדים ושמתו אר
 לישממות יעולם והנאתי יעל הארץ
 ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה
 את כל הנתוכ כספר הזה אשר נבא

ידמיהו על כל הגוים: כי יצטרו נבגם
המה גוים רבים ומלכים גדלים ושלמת
להם כפצלים וכמי ציטה ידיהם:
כי כה אמר יהוה אלהי ישראל
אלי קח את כוס היין החמה הזאת
מידי והישקיה את כל הגוים
אשר אנכי ישלה אותך אליהם וישתו
והתנצטו והתהילו מפני החרב אשר
אנכי ישלה בעינתם: ואקח את הכוס מיד
יהוה ואישקה את כל הגוים אשר ישלחני
יהוה אליהם: את ירושלים ואת יערי
יהודה ואת מלכיה את ישראל לתת אתם
לחרבה לישמה לשרקה ולקללה כיום
הזה: את פריעה מלך מצרים וארבע
יגבריו ואת ישראל ואת כל יצמו: ואת
כל היצב ואת כל מלכי ארץ העין ואת
כל מלכי ארץ פלישתים ואת אשקרון
ואת יצה ואת יצקרון ואת ישראל
אשדוד: את אדום ואת מואב ואת
בני יצמו ואת כל מלכי צר ואת כל
מלכי יצרון ואת מלכי האי אשר
בעבר הים: את דדן ואת תימא ואת
בז ואת כל קצוץ פאה: ואת כל מלכי
יצרב ואת כל מלכי היצב השכנים
במדבר: ואת כל מלכי זמרי ואת כל
מלכי יצלים ואת כל מלכי מדי: ואת
כל מלכי היצפון הקרובים והרחקים
איש אל אחיו ואת כל הממלכות
הארץ אשר על פני האדמה ומלך
ישןך ישתה אחריהם: ואמרת
אליהם כה אמר יהוה יצאות אלהי

ישראל שתו ושתרו וקיו ונפלו ולא
תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח
ביניכם: והיה כי מאט לקחת הכוס
מידך לשתות ואמרת אליהם כה
אמר יהוה יצאות שתו ושתו: כי
הנה ביציר אשר נקרא שמי עליה
אנכי מחל להרי צואתם הנקחה תקו
לא תקו כי חרב אנכי קרא על כל
יבני הארץ נאם יהוה יצאות: ואתה
תנא אליהם את כל הדברים האלה
ואמרת אליהם יהוה ממרום ישאנ
ומפי עון קדשו תקולו ישאנ
על נהו היד כדרכים יצנה אל כל
יבני הארץ: כה ישאנך עד קצרה
הארץ כי ריב ליהוה בעים נשפג
הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב
נאם יהוה: כה אמר יהוה
יצאות הנער יצנה יצאת סגוי אל גוי
וכי צד גדול יצור מידתי ארץ: והיו
חללי יהוה ביס ההוא מקצה הארץ
ועד קצה הארץ לא יספרו ולא יאכפו
ולא יקטרו לדמן על פני האדמה יהוה
הלילו הרשעים כו יצקו והתפלשו אדרי
הצאן כי מלאו מינם לטובה ותפוצו צוענ
ונפלתם ככל חמדה: ואנר מנוס מן
הרעים ופליטה מאדרי הצאן:
קול יצקת הרעים ויללת אדרי:
הצאן כי ישרו יהוה את כרי צינתם:
ונרמו נאות השלום מפני חרון אף יהוה:
יצוכ כפיר ספו כי היתה ארצם לישמה
מפני חרון היצנה ומפני חרון אפו:

בראשית ממלכת יהוויקים
כפי אשר יהוה מלך יהודה היה הדבר
הזה מאת יהוה לאמר: פה אמר יהוה
עמד פה בית יהוה ודברת על כל
ערי יהודה הנבאים להשתחוות בית
יהוה את כל הדברים אשר צויתך
לדבר אליהם אל תעזב דבר
אולי ישמעו וישכחו איש מדרכו ורעה
ועזמתו אל הרעה אשר אנכי חשב
ליצוות להם מפני ריב מעלליהם
ואמרת אליהם פה אמר יהוה אסלא
תשמעו אלי ללכת בתורת אשר נתתי
לפניכם לשמיע על דברי עבדי
הנבאים אשר אנכי שלח אליכם
והשפט ושלח ולא שמעתם ונתת
את הבית הזה כשלה ואת היצור
הזאתה אתן לקללה לכל בני הארץ
וישמעו הכהנים
והנביאים וכל היצם את דמי יהוה מדבר
את הדברים האלה בבית יהוה ויהי
כבלות ירמיהו לדבר את כל אשר
צוה יהוה לדבר אל כל היצם ויתפשו
את הכהנים והנביאים וכל היצם
לאמר מות תמות מדוי נבית כישם
יהוה לאמר בשלוי יהיה הבית הזה
והיצור הזאת תחרב מאין יטב ויקהל
כל היצם אל ירמיהו בבית יהוה
וישמעו ישרי יהודה את הדברים
האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה
ויטכו בפתח שערי יהוה החרש
ויאמרו והכהנים והנביאים

אל השרים ואל כל היצם לאמר
משפט מות לאיש הזה כי נבא אל
היצור הזאת כאשר שמעתם באזניכם
ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל
כל היצם לאמר יהוה שלחני להנבא
אל הבית הזה ואלה היצור הזאת את כל
הדבר כי אשר שמעתם ונתת
היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו
בקולי יהוה אלהיכם ונתם יהוה אל
הרעה אשר דבר עליכם ואני הנני
בירכם עשול בטוב וכישר כי צעקתם
אך ידעתו כי אם ממתים אתם
אתי בידם נקי אתם נתנם עליכם
ואל היצור הזאת ואל יטביה כי נאמת
שלחני יהוה עליכם לדבר באזניכם
את כל הדברים האלה
ויאמרו השרים וכל היצם
אל הכהנים ואל הנבאים אין לאיש
הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו
דבר אלינו ויקמו אנשים מזקני
הארץ ויאמרו אל כל קהל היצם
לאמרו מי כיה המורשת היה נבא
בני חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל
כל יצם יהודה לאמר פה אמר יהוה
עבאות יצון שדה תחרש וירושלם
עיים תהיה והר הבית לבמות יער
ההמת המרתה חזקיה מלך יהודה
וכל יהודה הלא רא את יהוה ויחל
אתפני יהוה ונתם יהוה אל הרעה
אשר דבר עלי טוואעתו עשיתם
רעה גדלה על נפשותינו וגם איש

ואל הכהנים ואל כל היצם הזה ודכתי
לאמר פה אמר יהוה אל תשמיעו אל
דברי נביאים הנבאים לכם לאמר
הנה כל בית יהוה מיושבים מעבליה
עתה מהרה פו שקר המה נבאים לכם
אל תשמיעו אליהם עבדו את מלך
בכל יחיו למה תהיה היצר הזאת חרונה
ואם נבאים הם ואם ייש דבר יהוה אתם
יפניעו נא כיהוה נבאות לביתו נבאו
הכלים הנותרים בבית יהוה ובית מלך
יהודה ובירושלם בכלה ואת פנה אמר
יהוה עבאות אל היצמר יבועל היב
ויצל המכטת ויעל יתר הכלים הנותרים
ביצר הזאתו אשר לא לקחם נבוכדנאצר
מלך בבל כללותו את יבועה בן יהויקים
מלך יהודה מירושלם בכלה ואת כל
חרו יהודה וירושלם כי פה אמר יהוה
נבאות אליה ישראל יעל הכלים ה
הנותרים בית יהוה ובית מלך יהודה
וירושלם בכלה ונבאו וישמה יהוה צד
יוספקר אתם נאם יהוה והיעליתם
והישיתם אל המקום הזה:

ויהי בשנה ההיא כראשית
ממלכת עזקיה מלך יהודה בשנת
הרביעית בחדש החמישי אמר אלי
חנניה בן עוזר הנביא אשר מנביעין
בבית יהוה לעיני הפתחים וכל היצם
לאמר ופה אמר יהוה עבאות אליה
ישראל לאמר ישנרת את יעל מלך
בבל כי עור ישנרת ימים אע מיניאל
המקום הזה את כל כלי בית יהוה אשר

לקח נבוכדנאצר מלך בבל מן המקום
הזה ויבאם בכלו ואת יבועה בן יהויקים
מלך יהודה ואת כל גלות יהודה הנבאים
בבליה אע מיניב אל המקום הזה נאם
יהוה כי אשנר את יעל מלך בבל
ויאמר ידמיה הנביא אל חנניה הנביא
ליעני הפתחים וליעני כל היצם היצמרים
בבית יהוה ויאמר ידמיה הנביא אלמן
כויינשה יהוה יקם יהוה את דבריך
אשר נבאת להשיב כל בית יהוה וכל
העלה מכל אל המקום הזה אך
ישמינא הדבר הזה אשר אנכי דבר
באזניך ובאזני כל היצם הנבאים
אשר היו לפני ולפניך מן היעלים
וינבאו אל אריות רכות ויעל ממלכות
גדלות למלחמה ולרעה ולדבר
הנביא אשר נבא לשלום נבא דבר
הנביא יודיע הנביא אשר ילחו יהוה
באמת וילקח חנניה הנביא את המטה
מיעל עזר ידמיה הנביא וייטברוהו
ויאמר חנניה לעיני כל היצם לאמר
כה אמר יהוה פכה אשר את יעל
נבוכדנאצר מלך בבל כי עור ישנרת
ימים מיעל עזר כל היצם וילך
ידמיה הנביא לדרומו

ויהי דבר יהוה אל ידמיה אחרי
ישבור חנניה הנביא את המטה מיעל
עזר ידמיה הנביא לאמר חלוק
ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר
יהוה מוטת יצן שבת ויצטרע
החתיקן מטות טרזל וכי פה אמר יהוה

נבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי
על יצואר כל הנויב האלה ליצנד את
נכנד נאצור מלך נכל ויצדה ונסאת
חית השרה נתתי ליויאמר ידמיה
הנביא אל חנניה הנביא שמינ נה
חנניה לא ישלח יהוה ואתה הנטחת
אתה ינכ הוה על שקר: לכן כה אמר
יהוה הנני משלחך מי על פני האדמה
השנה אתה כתמי סדה דברת אל יהוה:
וימת חנניה הנביא ביטנה ההוא אנהו
השביעי: ואלה דברי
הספר אשר שלח ידמיה הנביא
מירושלם אל יתר וקע העלה ואל
הפרנס ואל הנביאים ואל כל היצום
אשר הגלה נכונד נאצור מירושלם
בבלה: אחרי זאת יכניה המלך והנביא
והסריסים אשר יסודו וירושלם וחרש
והמקנר מירושלם: ביד אל עשה בן
ישפן ונמריה בן חלקיה אשר שלח
יצדקיה מלך יהודה אל נכונד נאצור
מלך בבל כלה לאמר: כה אמר יהוה
נבאות אלהי ישראל לכל הגולה
אשר הגלית מירושלם בבלה: כגו
נתים וישבו ונטיצו ננות ואכלו את פרוין
קחו עשים והולידו בנים ובנות וקרו
לבנים נשים ואת בנותיכם תנולא עשים
והלדנה בנים ובנות ורבו יטכו ואלתמיצו:
ודרשו את שלום היצור אשר הגלית
אתכם ישמה והתפללו כי עדה אל יהוה
כי בשלומה יהיה לכם שלום
כה אמר יהוה נבאות אלהי

ויאמר
אלהי ישראל
לכל הגולה
אשר הגלית
מירושלם
בבלה

ישראל אלי ישראל לכם נביאים
אשר נקרבכם וקסביכם ואלת שביעו
אלהי מתים אשר אתם מהלמים:
כי כשקר הם נבאים לכם נשגיו לא
ישלחתיכם נאם יהוה:
כי כה אמר יהוה כלי מלאה
לבני שביעיס שנה אפקד אתכם
והקמתי עליכם את דברי הטוב
להשיב אתכם אל המקום הזה: כי
אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנני
חייב עליכם נאם יהוה מחיטות שילוח
ולא לדעיה לתת לכם אחרית ותקוה:
וקראתם אתי והלכתם והתפללתם
אלי וישמיעתי אליכם ונבקש אתם:
ומצאתם כי תדרישני נכלי לבכם:
ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבת את
יטביהם וקביצתי אתכם מכל הנויב
ומכל המקומות אשר הדחת אתכם
יטכ נאם יהוה והישבתי אתכם אל
המקום אשר הגלית אתכם מיטכ:
כי אמרתם הקיסלנו יהוה נבאים
בבלה: כי כה אמר יהוה אל המלך
היושב אל כסא דוד ואל כל היצום היושב
ביצור הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתנו
בעלה: כה אמר יהוה נבאות
הנני כשילחכם אתה חרב אתה דריש
ואת הדבר ועתה אותם כתאניב השיצרים
אשר לא האכלנה מריצו דפת אחריהם
בחרב כריצו וכדבר ונתתם לזויעה לכל
מכליות הארץ אל הולישמה ולישרה
ולחופה ככל הנויב אשר הדחתם יטכ:

קהת אשר לא שמעו אל דברי נאם
 יהוה אשר שלחתי אליהם את בני
 הנבאים השכם ושלח ולא שמיעתם
 נאם יהוה ואתם שמיעו דבר יהוה
 כל העולה אשר שלחתי מירושלם
 בכלהו כה אמר יהוה
 עבדות אלהי ישראל אל אחאב בן
 קוליה ואל עזקיהו בן מעישיה הנבאים
 לכם כשמי שקר הנביטתן אתם ביד
 נביכר איני מלך ככלהכם לי עינכם
 ולקח מהם קלה לכל גלות יהודה
 אשר בכלל לאמר ישמך יהוה
 כעזקיהו וכאחאב אשר קם מלך
 בכל באש יען אשר עשו נבלה
 בישראל וינאפו את נשיר עיהם
 וידברו בנשמי שקר אשר לא
 צויתם ואנכי הוידעו עד נזם יהוה
 ואל שמי יהוה העלמי
 ונאמר לאמר כה אמר יהוה נבאות
 אלהי ישראל לאמר יען אשר
 ארע שלחתי כשמטה ספרים אל
 כל העם אשר בירושלם ואל עמיה
 קנה עשייה טרן ואל כל הנהנים
 לאמר יהוה נתנך כהן תחת יהוידע
 הענין לזוית פקדים בית יהוה לכל
 איש מי שגנוסת נבא ועתה אתו
 אל המזבח ואל הצעקו ועתה
 למה לא מצרת בידמיהו היענתו
 ינתנבא לכם כי על כן ילח אליו
 ככל לאמר ארכה היא כנו כתישושו
 ונטינו גנות ואכלו את פריה ויקרא

עמיה הבקן את הספר הזה נאמר
 ידמיהו הנבא ויהי דבר
 יהוה אל דמיהו לאמר שלח יעל
 כל העולה לאמר כה אמר יהוה אל
 שמי יהוה הנעלמי יען אשר נבא לכם
 שמי יהוה הנעלמי יען אשר נבא לכם
 אתכם על שקר לכן כה אמר יהוה
 הנעלמי יעל שמי יהוה הנעלמי יעל
 זרעו לא יהיה לו אישיו שב כהוך
 היום הזה וליא ידאח כטוב אשר אני
 עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר
 על יהוה הדבר אשר היה
 אל דמיהו מאת יהוה לאמר כה
 אמר יהוה אלהי ישראל לאמר נתב
 לך את כל הדברים אשר דברתי אליך
 אל ספר כי הנה כי סבאים נאם
 יהוה ושבת את ישבות עמי ישראל
 ויהודה אמר יהוה והי שבתים אל
 הארץ אשר נתתי לאבותם וידשוה
 ואליה הדברים אשר
 דבר יהוה אל ישראל ואל יהודה
 כי סה אמר יהוה קול חרדה שמיעו
 פחד ואין שלום יסאלו נאורא ואם
 ילד זכר כדו צראתי כל זכר ידיו על
 חלציו כולדה ונהפכו כל פנים
 לירקון הוי כי גדול היום ההוא מאין
 כמה ויצת צרה היא ליעקב וממנה
 יושע יהיה כיס ההוא נאם יהוה
 אישט יעלו מעל עוארך וכוסורתך
 אנתק וליא ינכרו כו יעז זרים
 וינכרו את יהוה אלהיהם ואת דור

עמיה

כלכם אשר אקיס להם ואתה אל
ותרא יצבלי יצקנאם יהוה ואלתחת
ישראל בני הנע מושי"ך מרחק ואת
ודיך מארץ גבסו שב יצקבו שקט
ושאנן ויאין מחרדי: כי אתך אנכי
יהוה להושי"ך כל איצשה בלה בכל
הגוים אשר הפינותיך יסבך אתך
לא איצשה בלה ויסרתיך למשפט
ונקה לא אנך: כי מה אנו
יהוה אטיש לישנך עולה מכתך:
אין דודיך למזורפאות תיעה אין
לך: כל מאהבך יטחוך אתך לא
ידרשו כי ממת אויב הכיתך מוסר
אכורי יל רב יעוך יצמו חטאתך:
מה תניצק יל יטבך אטיש מכאנך
יל רב יעוך יצמו חטאתך יצית
אלה לך: לכן כל אכילך יאכלו וכל יעוך
כלם כשני ילכו והיו יסאסך למיטסה
וכל בוזך אתן לבן: כי איצלה ארטה
לך וממטניך ארפאך נאם יהוה כי
נדחה קראולך יצון היאדרש אין
לה: כה אמר יהוה הנע
שכי שכות אהלי יצקוב ומשכנתו
יצרחם ונכיתה יערי על תלה וארמון
יעל משפטו יישב: וינאמהם תורה
וקול משחקים והרכתים: לא ימינו
והכנתים ולא יניעו: והיו בנ
כקדם ויעדתו לפני תכון ופקודתי יעל
כל לוחציו: והיה ארדו ממנו ומשלך
מקרבנו ינא והקרבתו ונעש אגלי
כלמי הוא אז ערב את לבו לנשת אלי

נאם יהוה והייתם ליליכם ואנכי
אהיה לכם לאלהים:
הנה סיצרת יהוה חמה יצאה סיער
כתנודי יע האשו שיעים יחול:
לא ישוב הרון אף יהוה יע יצרתו
ועד הקימו מזמות לבן באחר יע
הימים תתנונו מטי בעתה היא נאם
יהוה ארטה לאלהים לכל משפחות
ישראל והמה יהוה ליליכם:
כה אמר יהוה מי צא חן במדני
יע ישרי הרבה לך להרני יע יסוא
מרחוק יהוה נראה ליו אהבת עולם
אהבתך יע לן משכתך חסדי יע
אבנך ונכנית נתולת ישראל יע
תיעי תפך וינאת כמחול כישחקים:
יעד תפי יע כרמים כהרי יסמר יון
נטי יע נטי יעם והללו: כי יס יס קראו
נערים כהר אפרים קומו וביצלה יצון
אל יהוה אלהינו: כי כה אמר
יהוה רנו ליעקב שמחה וינהלו בראש
הגוים השמי יע הללו ואמרו הושי יע
יהוה את יצמד את ישראל ישר אל:
הנני מכיא אותם מארץ יעפון וקננתם
מירכתי ארץ כם יע ופסח הרה וילדת
חדו קהל גדול יישונו הנה: בכי ינאו
וכתחטנים אובילה אולי ממ אלנחלי
מיס כדרך ישראל יכילו כה כהיית
לישראל לאנאפרים כנרי הוא:
ישעי יע דבר יהוה גוים
והיערו באים ממרחק ומהו מרה
ישראל יע יעו שכו ברינה יערו:

מסכת סוטה פ"ג הלכה ט"ז
הנהיגה רבינו יוחנן בברייתא זו
בשם רבי יוחנן בברייתא זו

כי פרה יהוה את יעקב ואלו מיד
חוק ממנו ובא ודגנו כמרוכ ציון ונהו
אל טוב יהוה ילדנו ויצלתינו ויעל
יעהר ויעל בני נאן ובקר והיתה נפשם
כנרוה ולא זסיפו לדאבה יעוד: אז
תשמח בתולה במהול ובחרים ווקעם
יחדו והפלת אנלם ליטיון ונחמתים
ויטמתים מינום: ורוית נפש הכהנים
רשן וינפי את טובי ישיעו נאם יהוה:
פה אמר יהוה קול פרמה
נשמי צנהי בני תדורים וחל כבפה
יעלנה מאנה להנחם יעלנה כי אינו
כה אמר יהוה מניע קולך
מנכי ויענך מדמי צנה כלי יטכר
לפעלתך נאם יהוה ויטבו מארץ אוני
וייט תקוה לאחריהך נאם יהוה ויטבו
נעם לגבול: יטמוני יטמיני אתי אפרים
מתנדד סרתני ואוסר כינעל לא ימד
היטכני ואיטובה כי אתה יהוה אלהי:
כי אחרי יטובי נחמת וי אחרי הודיע
ספתת יעל ירך ביטת ונעם נלמת כי
ניטאת חרפת נעורי: הבזיקר
אפרים אכילר יטיניטו יעם כי מדי
דרינו זכר אזכרנו יעוד יעל כן המוני
לורחם אורחמנו נאם יהוה:
הציני לך יענים יטמילך תמוות
יטת לבך לכסלה ררך הלכתי יטובי
בתולת ישראל יטובי אל יעריך אלה:
יעד מתיתת המקין הנת היטובנה כי
נרא יהוה חרטה בארץ נקבה תסוכ
נבר: פה אמר יהוה יטבאר

אלהי ישראל יעוד יאמרו את הדבר
הזה בארץ יהודה וכערו בשוכ את
ישבותם ירכב יהוה נה ערק הר
הקדשו ויטבו כה יהודה וכל יערו
יהדו אכרים ונסעו כי ערו: כי הרוית
נפש יעפה וכל נפש דאבה מלאתי:
יעל זאת הקינת וארא הויטנת יענה
לי: הנה ימים נאם נאם יהוה וזר יעתי
את בית ישראל ואת בית יהודה זרין
אדם וזרין נהמה: והיה כאיטר שקות
יעליהם לעת ולעת: ולהרס ולהאבד
ולחרין כן איטקד יעליהם לבנות ולנטוין
נאם יהוה: כי ים ההם לא יאמרו יעוד
אבות אכלו בסרו יעני נעם תקהינה:
כי אכ אייט בנינו ימותם הארס האכל
הכסר תקהינה יענו: הנה
ימים נאם נאם יהוה וכתת את בית
ישראל ואת כית יהודה כרית חרטה:
לא ככרית איטר כרית את אבותם כיוס
החזיקי כידם להוין אכס מארץ מי ערים
איטר המה הפרוז את כרית ונאם
ביעלתי כם נאם יהוה: כי זאת הכרית
איטר אכרת את בית ישראל אחרי
הימים ההם נאם יהוה נרתת את הודת
בקרכם ויעל לכם אכתננה והיית להם
לאלהים והמה יהו לי יעם: ולא ילמדו
יעוד אייט את דיעה וואייט את ארץ
לאמר דיעו את יהוה כי כלם דיעו אתי
לכקטנכ ויעד נדוים נאם יהוה כי אכל
ליענם ויהטאתם לא אזכר יעוד:
כה אמר יהוה נתן יטמיט

ואמר ירבי הוהיה דבר יהוה
 אלי לאמר הנה חנמאל בן שלזון
 בא אליך לאמר קנה לך את ישראל
 אשר ביצנות כליך כישפט הנאליה
 לקנות ויבא אלי הנמאל בן דדינדב
 יהוה אל חצר המטרה ואמר אלי קנה
 נא את שדי אשר בענתות אשר בארז בנימין
 כליך כישפט הירטה ורך הנאליה
 קנה לך ואדינך דבר יהוה הוא ואקנה
 את השדה כאת חנמאל בן דדי
 אשר ביצנות ואשר ליה לו את הנספ
 ישבינה שקלים וישרה הנספ :
 ואתבכפר ואחתם ואינך יעדים
 ואישקל הנספ במאונים ואקח את
 ספר המקנה את החתום המינוח
 והחקים ואת העלויה ואתן את הספר
 המקנה אל ברוך בנדיה בן מחסיה
 ליצנה חנמאל דדי וליצנה היצנים
 הכתבים בספר המקנה ליצני כל
 היהודים הישבים בחצר המטרה
 ואינוה את ברוך ליצנהם לאמר :
 נה אמר יהוה נבאות אליהי ישראל
 לקוח את הספרים האליה את ספר
 המקנה הזה ואת החתום ואת ספר
 העלויה הזה ונתתם בני חרש למינן
 יצנדימיסרבים :
 אמר יהוה נבאות אליהי ישראל יעוד
 יקנו בתי וישרות וכרמים בארץ הזאת
 ואתפל
 אליהוה אחריתתלי את ספר
 המקנה אל ברוך בנדיה לאמר :

לאור יומם הקת ירה וכוכבים לאיר לילה
 רננה ויהמו גליו יהוה נבאות יצנדי
 אכישוה חקים האלה כלפני נאכ
 יהוה נבדיני ישראל ייבנתו מהיות
 גוי לפני כל הימים :
 כהאמר
 יהוה אכישדו ישיכ כל כיצלה ויחכו
 מוסדי ארץ ליטה נסאנ אמאס נכל
 זרני ישראל יצל כל אשר יצשו נאכ
 יהוה :
 הנה ימים :
 יהוה ונבנתה היצל ליהוה ממני להנא
 ישיע הפעה וינא יעד קוה המדה
 נגדו ילנבית נרכ ונבננתה וכל
 היצמך הפנים והדין וכל הישרמות
 יעדנה קדרון יעד פנת ישינר הסוכים
 מודחה קדש ליהוה לאיעתש ולא
 יהרס יעד לעולם :
 הדבר
 אשר היה אלי דמיהו מאת יהוה כשנת
 היצרות לעדקהו מלך יהודה היא
 השנה ימנה יצרה שנה לנכסדראע
 ואוחיל כליך בכל יעדים על ירושלם
 וירמיהו הנביא היה בלוא פחיע
 המטרה אשר כית מלך יהודה אשר
 בלא יעדקהו כליך יהודה לאמר מודיע
 אלה נבא לאמר סה אמר יהוה הננ
 נתן את היצור הזאת ביד מלך נכל
 ולכדהו ויעדקהו מלך יהודה לאיעתש
 ביד הכשדים כי הנתן יעתן ביד מלך
 נכל ודבר פוי נכפיו ויענו את יצנדי
 תדאיעהו וכל יולך את יעדקהו וישם
 יהוה יעד פקדי אתו נאכ יהוה כתיחמו
 את הכשדים לא תעליחו

השמות

איהאדני יהוה הנה אתה יצירת
את השמים ואת הארץ בסוף העול
ובור עץ הנטויה לאיפלא ממך כל
דבר עשה חסד לאפים ומי שלם
עון אמות אל חיק בניהם אהריהם
האל העול הנבור יהוה יצא את יצקו
על הענה ורוב העלילה אשר ענק
פקחות על כי דרכי בני אדם לתלאיש
סדכו וכפדי מי עליו: אשר שמה
אתות וכפתים בארץ כי עדים יע היום
הזה וכי ישראל ובאדם ותיצטלה לך שם
כיום הזה: ותינא את עמך את ישראל
בארץ מי ערים באתות וכמופתים וכי
חזקה וכאורו ונטויה וכמורא גדול:
ותת להם את הארץ הזאת אשר
נשקיעת לאטהם לתת להם ארץ זבת
חלב ודבש: ויבאו ויבאו אתה ולא
ישכיעו בקולך ובתרוחך לאהלכו
את כל אשר עניתה להם ליצטות
לא יצטו ותקרא אתם את המלחמה
הזאת: העה הסלילות באו היציר
ליכרה והיציר נתעה ביד הכשרים
העלמים עליה מפני החרבות יצ
והדבר ואשר דבית היה והנך ראה:
ואתה אמרת אלי אדני יהוה קע לך
השדה נכסף והיעד ערים והיציר
נתעה ביד הכשרים: והי
דבר יהוה אל ידכי הוא לאמר: הנה אנני
יהוה אלתי כל בישר המסני ופלא כל
דבר: לכן כה אמר יהוה הנני נתן את
היציר הזאת ביד הכשרים וכי

נבוכדראצר מלך כנל ולכרה וכאו
הכשרים העלמים על היציר הזאת
והיציר את היציר הזאת באיש וישופו
ואת הכתים אשר קטרו: על געתהם
לפי על והפכו נסכים לאלהים אחרים
למי: הננסני: כי היו בני ישראל
ובני יהודה אך יצטים הרין ביצני
בני ערתיים כי בני ישראל אך מכניס
אתי נמי צטה ידיהם נאם יהוה: כי
על אפיו יצחמתי היתה לי היציר
הזאת למן היום אשר בנו אותה ויעד
היום הזה להסירה מי על פני: על כל
רצת בני ישראל ובני יהודה אשר
יצטו להכניסו חכה מלכיהם שריהם
טהניהם ועבאיהם ואיש יהודה
וישבי ירושלים: ויפנו אלי יצק ולא
פנעו ולמד אתם היטככו ולכד ואים
ישמיים לקחת מוסר: וישמו שקועות
בבית אשר תקרא שמי: עליו למא
ובנו את כמות הכני על אשה בני
בן הנם לה יצבר את כניהם ואר
בנותיהם למלך אשר לא צויתים
ולא ילתה על לבי יצטות התו ונו
הזאת לכי: החטו את יהודה:
ויצתה לכן פה אמר יהוה
אלהי ישראל אל היציר הזאת אשר
אתם אמרים נתנה ביד מלך בני
בחרב וברצב וכדבר: הנני מקניעם
כל הארצות אשר הודחתם יטכ
באפי ובחמתי ובקצף עול והשמתני
אל המקום הזה ויה שמתם לבטה:

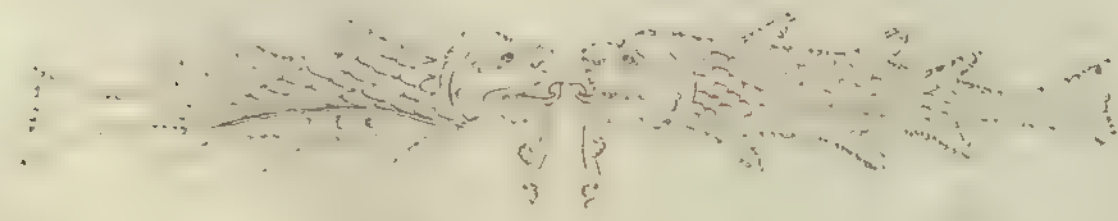
והיו לי יצם ואני אהיה להם לאלהים
ונתתי להם לב אהוד ודרך אחד ליראה
אתי כל הימים לטוב להם ולכנהם
אחריהם ונתי להם ברית יעולם
אשר לא אשוב מאחריהם להטיב
אתם ואת יראתי אתן כלכם לבלתי
סור מי עלי וישיטתי עליהם להטיב
אותם ונטי עתים בארץ הזאת באמת
ככל לבי וכל נפטי כינה
אמר יהוה מאשר הנאתי אל היצם
הזה את כל הדינה הגדולה הזאת כן
אנכי מביא עליהם את כל הטובה
אשר אנכי דבר עליהם ונקטה היטה
בארץ הזאת אשר אתם אמרים ישמחו
היא מאין אדם ובחכה נתנה ביד
הכשדים יסודת נכסף יקנו ומתוב
בספר וחתום והיעד יערים בארץ ונעלן
ובסביבי ירושלים וכיערי יהודה ובערי
ההר וכיערי השפלה וכיערי הנגב כי
אשיב את שכנתם נאם יהוה
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
ישנת והוא יעורני יצור בחינה מטון
לאמר כה אמר יהוה יצנה ויער אתה
להכניע יהוה יטכו קרא אלי ואיעך
ואצדה לך גלות וכניעות לא ידיעתם
כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל יעל בתי היצר הזאת ויעל בתי
כלכי יהודה הנתנים אל הכללות ואל
החרב נאים להלחם את הכשדים
ולמלאם את פני האדם אשר הכיתי
באפי ובחמתי ואשר הסתרתני פני

מה יצר הזאת יעל כל רצנתם הנני
מיצלה לה ארבה ומרפא ורפאתם
ונליתי להם יתרת שלום ואמרת
והיטבת את שכנות הודה וארע
שכנות ישראל וכתים כבראשנה
וטהרתם מכל יעונם אשר חטאו לי
וכלחתי לכול יענתיהם אשר חטאו
לי ואשר פטי יעוני והיתה לי לישם
יששון לתהלה ולתפארת לכל גויי
הארץ אשר ישמיעו את כל הטובה
אשר אנכי יצנה ארבעם ופחדו ורגזו
יעל כל הטובה ויעל כל השלום אשר
אנכי יצנה להו קהאמר
יהוה יצור ישמי נמקום הזה אשר
אתם אמרים חרב הוא מאין אדם
וכאין נהמה ביערי יהודה וכחניעות
ירושלים הנשמות מאין אדם ומאין
יושב ומאין בהמה קול יששון וקול
שכחה קול חתן וקול מלה קול
אמלים הודו את יהוה יצאות כי
טוב יהוה כי יעלם חסדו מנאיכם
תודה בית יהוה כי אשיב את שכנות
הארץ כבראשנה אמר יהוה
כהאמר יהוה יצא אורע
יצור יהוה נמקום הזה החרב מאין
אדם ויער בחכה וכל יערינו והרצים
מרבצים יצאו ביערי יהודה ויערי השפלה
וכיערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבי
ירושלים וכיערי יהודה יע
תעברנה היצאן יעל ידי כועה אמר
יהוה

לשלח איש את צבדו ואיש את
שפחתו הפטיש לבלתי יצדוכם יצור
וישמיעו וישלחו ויטובו אחרי כן
ויטבו את הצדים ואת השפחות
אשר ישלחו הפטיש וכי יטוב לצדי
ולשפחות ויהדבר יהוה
אל דמיה מאת יהוה לאמר כה אמר
יהוה אלהי ישראל אנכי ברת ברית
את אבותיכם ביום הוציא אתכם מארץ
מצרים מבית צדדים לאמר מקיץ שני
ישנם תשלחו איש את אחיו הצדי
אשר ימכרו ויצדך שיש שנים
וישלחו הפטיש מצדך ולא שמיעו
אבותיכם אלי ולא הטו את אזנותיהם
אתם היצו והצטו את הישר כי צני
לקרא דור איש לרעהות ברית
לפני כלת אשר נקרא שמי יצלו
והיטבו ותהללו את שמי ותטבו איש
את צדו ואיש את שפחתו אשר
ישלחם הפטיש לנפשם ותכבו אתם
היות לכם לצדים ולשפחות
לכן כה אמר יהוה אתם לא
שמעתם אלי לקרא דור איש לאחיו
ואיש לרעהו והנני קרא לכם דור נא
יהוה אל החוב אל הדבר ואל הרצב
ונתתי אתכם לזוניה לבי מכל טורע
הארץ ונתתי את האנשים הצדים
את ברתי אשר לא הקימו את דברי
הברית אשר ברתי לפני הוציא את
ברתי לשנים ויצדו בין בתי ישראל
יהודה וישראלם הקרסבו והנהנו

וכל עם הארץ הצדים בין בתי
העגל ונתתי אותם ביד איביהם וכיד
מקשי נפישם והיתה נבלתם למאכל
ליעף השמים ולבהמת הארץ ואת
צדיקיהו מלך יהודה ואת ארז אתן
ביד איביהם וכיד מקשי נפישם וכיד
חיל מלך נבל הצלים מעליכם והנני
מינה נאם יהוה והיטבתים אל היצר
הזאת ונלחמו יצליה ולכדוה ויטרפוה
נאט ואת צדי יהודה אתן שממרה
מאין יטבו הדבר אשר
היה אל דמיה מאת יהוה בלי יהוירי
בן יאשיהו מלך יהודה לאמר הלוך
אל בית הרכבים ודברת אותם והנאותם
בית יהוה אל אחת הליטכות והיטבית
אתם יין ואקח את יצוניה בן דמיהו
בן הכזניה ואת אחיו ואת כל נטוואת
כל בית הרכבים ואנא אתם בית יהוה
אל ליטת כניחן כן יצליהו איש
האלהים אשר אצל ליטת השדים
אשר מכניז ליטת מיציהו בן
יטלם יטמר הקפוא אתן לפני בני בית
הרכבים גביעם מלאים יין ונסות ואמו
אליהם שרתו יין ויאמרו ל
נטתו יין כלי זעזע בן רכב אבינו יצוה
יעיני לאמר לא תשתו יין אתם
ובעכס יצו עולם ובית לא תכבו
ורצו לא תרצו וכרם לא תטעו ולא
יהיה לכם פי באהלים תטבו כל מיכס
למיצו תחיו ימים רבים יעל פג
האדמה אשר אתם צדים יטבו

ושמע בקול יהונתן בן רכב אכינו
 לכל אשר צונו לכתת ישתות יין
 מינו אנהנו נשינו בנינו ובעתנו :
 ולבלתי בעות בתים ליטבתנו ויכרם
 וישרה חרצ לא יהיה לנו ונמשכ נשאל
 ונשמע וניעש בכל אשר צונו ויכרם
 אכינו והי בעלות נכסדראיער מלך
 במל אלה ארץ ונאמר באו ונכו
 ירושלם מפני חיל הכשרים ומפני
 חיל אדם ונמשכ בירושלם :
 ויהי דברי יהוה אלי דמי יהוה
 כה אמר יהוה יבא את אלהי ישראל
 הלך ואמרת לאיש יהודה ולי שכי
 ירושלם הלא תקחו מוסר לשמי
 אל דברי נאם יהוה הולקם את דברי
 יהונתן בן רכב אשר עוה את מ
 לבלתי ישתות יין ולא ישתו ער הזים
 הזה כי ישמעו את מינות אביהם ואנני
 דברתי אליכם השכם ודבר ולי
 ישמיעתם אלי : ואישלח אליכם את
 כל יצודי הנביאים השכם וישלח
 לאמר יטבונא איש כדרכו הרעה
 והיטיבו מעלליכם ואלתלכו אחרי
 אלהים אחרים ליצודם וישנו אר
 האדמה אשר נתתי לכם ולא תעזבם
 ולא תטיתם את אזנכם ולא שמיעתם
 אלי : כי הקימו בני יהודה בן רכב את
 מינות אביהם אשר עוה והזים הזה
 לא ישמיעו אלי : לכן כה אמר יהוה
 אלהי יבא את אלהי ישראל הנני
 מכיא אל יהודה ואל כל יישיבי ירושלם

את כל הרעה אשר דברתי עליהם
 יינן דברתי עליהם ולא שמיעו ואקוה
 להם ולא יענו : ולכית הרכבים אמר
 ירמיהו כה אמר יהוה יבא את אלהי
 ישראל יינן אשר שמיעתם ער
 מינות יהונתן אככם ותשמרו את
 כל מינותיו ותיעשו ככל אשר צוה
 אתכם : לכן כה אמר יהוה יבא את
 אלהי ישראל לא יכרת איש ליונדב
 בן רכב עמד לפני כל הימים :
 ויהי בשנה הרביעית להיוקים
 בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר
 הזה אלי רמיהו מאת יהוה לאמר :
 קח לך מגלת ספר וכתבת עליה אר
 כל הזכרים אשר דברתי אליך ועל
 ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים
 מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד
 היום הזה : אולי ישמעו בית יהודה
 את כל הרעה אשר אנני חשב
 לעשות להם למען ישובו איש
 מדרכו הרעה וסלחתי ליצונם
 ויחטאתם : ויקרא
 ירמיהו את כרוך בנריה וכתב כרוך
 כפי רמיהו את כל דברי יהוה אשר
 דבר אליו ועל מגלת ספר : וייצוה ורמיהו
 את כרוך לאמר אני יצור לא אוכל
 לבוא בית יהוה : ובאת אמה וקראת
 במגלה אשר כתבת מפני את דברי
 יהוה באיני הינם בית יהוה בנים יעם
 וגם באוני כל יהודה הכאים מעריהם
 תקראם : אולי תפל תזעזע לפני יהוה

וישבו איש מדברו הדינה כי נדחה
האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם
הזה וייעש ברוך בן עזריה ככל אשר
צוהו דמיהו הנביא לקרא בספר ויער
יהוה בית יהוה
ויהי בשנה החמשה עשר ליהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה כחודש התשיעי
קראו צום לפני יהוה כל היצם כירושלים
וכל היצם הנאים מערי יהודה בירושלים
ויקרא ברוך נספר את דברי ירמיהו בית
יהוה בלשנת גמריהו בן ישפן הספר
כחודש העליון פתח שער בית יהודה
החדש באוני כל העם וישמע מכיו
בן גמריהו בן ישפן את כל דברי יהוה
מעל הספר וידר בית המלך יעל
לשבת הספר והנה שם כל הישרים
ישבים אלי שמינה הספר ודליו בן
שמעיהו ואלעזר בן עזכור וגמריהו
בן ישפן ויעזריהו בן חנניהו ומ
השרים ויעל להם מכהו את כל
הדברים אשר שמינה בקרא ברוך
נספר באוני היצם וישלחו כל השדים
אל ברוך את יהודי בן עתניהו בן שלחיהו
בן כושי לאמר המנלה אשר קראת
בה באוני היצם קחה ברוך ולך ויקח
ברוך בן עזריהו את המנלה בידו ויבא
אליהם ויאמרו אליו שכנא וקראנה
באוננו ויקרא ברוך באוני הסי ויהי
כשמינה את כל הדברים פחדו איש
אל רעהו ויאמרו אל ברוך הנך נגיד
למלך את כל הדברים האלה ואת

ברוך ישאלו לאמר הנך נא לנו איד
כתבת את כל הדברים האלה מפני
ויאמר להם ברוך מפני יקרא אלי
את כל הדברים האלה ואני נתב על
הספר כדיו ויאמרו
הישרים אל ברוך לך הסתר אתה
ודמיהו ואיש אל ידע אפה אתם
ויבאו אל המלך הערה ואת המנלה
הפקדו בלשכת אלי שמינה הספר
ויגידו באוני המלך את כל הדברים
וישלח המלך את יהודי לקחת את
המנלה ויקחה מלשכת אלי שמינה
הספר ויקראה יהודי באוני המלך
ובאוננו כל השרים היצמים מעל
המלך ויהי המלך וישב בית החוק נחוש
התשיעי ואת האח לפניו מבערית
ויהי מקרא יהודי שלי שלחיהו
וארכינה יקרינה בת עזריהו ויהי
אל האיש אשר אל האף יע תם כל
המנלה יע האיש אשר על האח ולא
פחד ולא קריע את בעיהם המלך
וכל יערה שמינה את כל הדברים
האלה ונס אלעזר ודליו וגמריהו הפגע
במלך לבית שרף את המנלה ולא
שמע נא להם וייעזרה המלך ארבע
יד המלך בן המלך ואת שריהו בן עזריהו
ואת שלמיהו בן עזריהו לקחת את
ברוך הספר ואת דמיהו הנביא וכתבם
יהוה ויהי דברי יהוה אלי ירמיהו אחרי
שרף המלך את המנלה ואת הדברים
אשר טעב ברוך מפני ירמיהו לאמר

שוכח לך מנלה אחרת וסעב עליה
את כל הזנים הראשנים אשר היו
על הנלה הראשנה אשר שרף
יהויקים מלך יהודה ועל יהויקים
כלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אלהי
ישראל אתה מנלה הזאת לאמר מדוע
כתבת עליה לאמר טא יבוא כלך
כבל והישחית את הארץ הזאת והשמת
כמנה אדם ובהמה לכן
כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה
לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו
תהיה מוטלת לחרב ביום ולקרח
כלייהו ופקדתו יעליו ועל זרעו ועל
ינבדיו את ינונכ והבאת יעיהסו על
ישיבי ירושלים ואל אייט יהודה את
כל הדעה אשר דברתי אליהם ולא
שמיעו וירמיהו לקח מנלה אחרת
והנה אל ברוך בן נריהו הספר וכתב
עליה מפ ירמיהו את כל דברי הספר
אשר שרף יהויקים מלך יהודה נאש
וינוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה
ועלך מלך עקיהו בן
יאשיהו תחת כנהו בן יהויקים אשר
המליך נבוכדראצר מלך בבל נארין
יהודה ואלא שמיעו הוא וינבדיו ועם
הארץ אל דברי יהוה אשר דבר
ירמיהו הנביא וישיח הכלך עקיהו
את יהוה כל בן ישיחיהו ואת ינפניהו
בן מינטיהו הכהן אל ירמיהו הנביא
לאמר התפלל נא ביצרנו אל יהודה
אלהינו וירמיהו נא וינא בתוך הינב

ולא נתת אתו כית הכלא וזחל פריעו
ינא ממעדים ויטמיעו הכשרים
הערים על ירושלים את שמינכם
ויעלו מעל ירושלים
ויהי דברי יהוה אל ירמיהו הנביא
לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל
כה תאמרו אל מלך יהודה השלח
אתכם אל ירדן שני הנה חיל פריעה
הינא לכם ליצרה ישכ לארצו מערים
ויטבו הכשרים ונלחמו עליה יציר הזאת
ולכר הושרפה נאש
כה אמר יהוה אל ירמיהו הנביא
לאמר הלך ילכו מי עלינו הכשרים
כילא ילכו כי אספה כיתם כל חילי כשרי
העלמים אתכם ונשארוכם אנשים
מדקרים איש נאהלו יקמו ושרפו
את היציר הזאת נאש והיה כה עליות
חיל הכשרים מעל ירושלים מפני חיל
פריעה וינא ירמיהו
מידו שלם ללכת ארין בעמן לחלק
מיטם בתוך הינב ויהי הוא בשיער
בעמן וישכ על פקדתו וישמו ידאיה
בן ישיחיהו בן חנניה ויהי תפס את ירמיהו
הנביא לאמר אל הכשרים אתה נפל
ויאמר ירמיהו יטקר אינני נפל על
הכשרים ולא יטמינאליו ויהפס
ידאיה בירמיהו וינא הוא אל הישרים
ויקנפו הישרים על ירמיהו והכזאתו
ועתה אתו ביה אסוב בית הועתך דספי כ
עשו לביית הכלא כי נא ירמיהו אל
בית הנוד ואל החניות וישב שם

ירמיהו ימכרבים וייטלה הכל
יעדקו ויקחו וישאלו המלך בביתו
כסתרו יאמר היטדנו מאת יהודה
ויאמר ירמיהו ויאמר ביד מלך נבל
תעתן ויאמר ירמיהו אל המלך עדקו
מה חטאתי לך וליצנדיך ולעם הזה
כי נהתם אתי אל בית הכלא ואין
נביאים אשר נבאו לכם לאמר לא
יבא מלך נבל עליכם ויגזל הארץ הזאת
ויעתה שמינע אדני המלך תפל נא
תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן
הספר ולא אמות ישם ויעוזה המלך
יעדקו ויפקדו את ירמיהו פה צר
המטרה ועתן לו ככר לחם ליום מחוץ
האפים יעדתם כל הלחם מן היצר
וישב ירמיהו כהצר המטרה ויישמינ
שפטיה בן מתן ועל ליהו בן פישחור
ויכלב בן שלמיהו ופישחור בן מלכיה
את הדברים אשר ירמיהו מדבר אל
כל העם לאמר כה אמר יהוה היישוב
ביצור הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר
והייצא אל הכשרים יחיה והיתה לו
נפשו לישלל וחיו מה אמר
יהוה הערן הערן היצר הזאת ביד חיל
מלך נבל ולכדהו ויאמרו השרים אל
המלך יוכת נא את האיש הזה כי יצ
בן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה
הנשארים כיצור הזאת ואת ידי כל העם
לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש
הזה אינו דודי שלום לעם הזה כי
אביר יצוהו ויאמר המלך יעדקו והנה

והיה המלך
ועל ליהו בן פישחור
ויכלב בן שלמיהו
את הדברים אשר
הנשארים כיצור
לדבר אליהם כדברים
הזה אינו דודי שלום
אביר יצוהו ויאמר

הוא כידכם כי אין המלך יוכל אתכם
דבר ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו
אל הכור מלכיהו בן המלך אשר
כהצר המטרה וישלחו את ירמיהו
בחבלים וככור אין מיכביאם טיט
ויטכני ירמיהו כטיט וייטכני צנר
מלך הנוישי אייט סריס והוא בבית
המלך כי נתנו את ירמיהו אל הכור
והמלך וישב בשער בנימן וייצא
יצנר מלך מבית הכרד וידבר אל
המלך לאמר אדני המלך הרי יצ
האנשים האלה את כל אשר יצאו
לירמיהו הנביא את אשר השליכו
אל הכור ויכתתחתו מפני הריצב כי
אין הלחם יצור ביצרו ויעוזה הכלך
את יצנר מלך הנוישי לאמר קח
בידך מזה שלשים אנשים והיציאת
את ירמיהו הנביא מן הכור בטרם
ימות ויקח יצנר מלך את האנשים
ביתו ויבא בית המלך אל תחת האויע
ויקח מיטכמלוי הסכנות וכלו
מלחם וישלחם אל ירמיהו אל הכור
בחבלים ויאמר עבד מלך הפושי אל
ירמיהו שים נא כלואי הסכנות והמלח
תחת אעלותי דרך מתחת לחבלים וייצ
ירמיהו קווימיטכו את ירמיהו בחבלים
ויצלו אתו מן הכור ויישב ירמיהו נחצו
המטרה וישלח המלך עדקו ויקח
את ירמיהו הנביא אליו ואל מבוא השליש
אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו
שאלני אתך דבר אל תבהד ממני דבר

והיה המלך ויאמר המלך יעדקו והנה

ויאמר ידמיהו אל עדקיהו כי אנכי
לך הלאהמת תמיתני וכי איני נכד
לא תשמע אלי וישיבני המלך
עדקיהו אל ידמיהו בסתר לאמר
חיהוה את אשר עשה לנו את
הנפש הזאת אם אמיתך ואם
אתנך ביד האנשים אשר מבקשים
את נפשך: ויאמר

ידמיהו אל עדקיהו

כה אמר יהוה אלהי עבדות אלהי
ישראל אם יצאתנא אל ישרי
כרך בכל וחייה נפשך והיניר הזאת
לא תשרף באיש וחייתה אתה וכיתו
ואם לא תצא אל ישרי כרך בכל
ועתה היניר הזאת מר הכשרים
וישרפה באיש ואתה לא תמלט
מידם: ויאמר המלך עדקיהו אל
ידמיהו אנני דאנאתה יהודים אשר
נפלו אלה הכשרים פויתנו ארני
בידם והתעללו בני:

ויאמר ידמיהו לא יתנו ישמיני
נא בקול יהוה לאשר אני דבר
אליך ויטב לך ותחי נפשך: ואם
כאן אתה ליצאת זה הדבר אשר
הראני יהוה: והנה כל הנשים אשר
נשארו בבית מלך יהודה מוצאות
אל ישרי מלך ככל והנה אמרת
הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך
הטביעו בכין רגלך נסגו אחור: ואת
כל נשך ואתננך מוצאים אל
הכשרים ואתה לא תמלט מידם

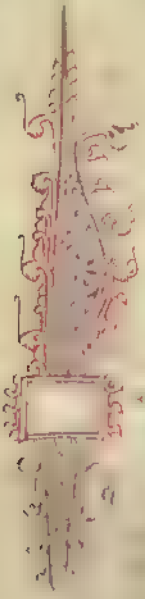
כי נד מלך בכל תתפש ואת היניר
הזאת תשרף באיש: ויאמר עדקיהו
אל ידמיהו איש אל ידיני בדברים
האלה ולא תמות: וכי ישמיע הישרים
כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו
אליך הגדה נאלט מה דברת אל
המלך אל תנחר ממנו ולא נמיתך
ומה דבר אליך המלך: ואמרת אליהם
מפיל אני תחתך לפני המלך לבלתי
הישיבני כית יהונתן למות יסם:
ויבאו כל הישרים אל
ידמיהו וישראלו אתו ויגלו להם ככל
הדברים האלה אשר יצוה המלך
ויחרשו ממנו כי לא נשמיע הדבר:
וישב ידמיהו כחצר המטרה יער
יום אשר נלטה יהושלם

והיה כאשר נלטה יהושלם
בשנה התשיעית לעדקיהו מלך
יהודה כחדשיה ישרי נא נכודאצו
מלך בכל וכל חילו אל ירושלם וישרו
יעליהו: ביצתה יצרה שנה לעדקיהו
נחדשיה רביעי בתשיעה לחדיש
הבקינה היניר: ויבאו כל ישרי מלך
בכל וישיבו כשיער התוך ערגל שראע
סנרננו יורכביס רכסרים ערגל
ישראל ער רכמן וכל שארית ישרי
מלך בכל: ויהי כאשר דאם עדקיהו
מלך יהודה וכל אנשי המלחמה
זיכרו ויצאו ללהמן היניר דרך
גן המלך כשיער בין החמתים ויצא
דרך היניר והורדפו חיל כשרים

ויאמר ידמיהו אל עדקיהו כי אנכי לך הלאהמת תמיתני וכי איני נכד לא תשמע אלי וישיבני המלך עדקיהו אל ידמיהו בסתר לאמר חיהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם אתנך ביד האנשים אשר מבקשים את נפשך: ויאמר ידמיהו אל עדקיהו כה אמר יהוה אלהי עבדות אלהי ישראל אם יצאתנא אל ישרי כרך בכל וחייה נפשך והיניר הזאת לא תשרף באיש וחייתה אתה וכיתו ואם לא תצא אל ישרי כרך בכל ועתה היניר הזאת מר הכשרים וישרפה באיש ואתה לא תמלט מידם: ויאמר המלך עדקיהו אל ידמיהו אנני דאנאתה יהודים אשר נפלו אלה הכשרים פויתנו ארני בידם והתעללו בני: ויאמר ידמיהו לא יתנו ישמיני נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך ויטב לך ותחי נפשך: ואם כאן אתה ליצאת זה הדבר אשר הראני יהוה: והנה כל הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל ישרי מלך ככל והנה אמרת הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך הטביעו בכין רגלך נסגו אחור: ואת כל נשך ואתננך מוצאים אל הכשרים ואתה לא תמלט מידם

אחריהם וישנו את ערקיהו כי ערכות
 ירחו ויהו אתו וייעלהו אל נכור נעו
 מלך ככל וכלתה בארץ חמת וידבר
 אתו משפטים: וישחט מלך ככל את
 בני ערקיהו ככלה לעינו ואת כל
 חרי יהודה ישחט מלך ככל: ואת יעני
 ערקיהו יעור ויאכרהו כעשייתם לביא
 אתו ככלה: ואת כית המלך ואת בית
 היצם יארפו הכשרים נאיש וארצ
 חמות ירושלים נתעו: ואת יתרה יצם
 הנשאים בניו ואת הנפלים אשר
 נפלו יעליו ואת יתרה יצם הנשאים
 הגלה נכור ארץ רב טבחים ככל: וכן
 היצם הדלים אשר אין להם מאוכה
 השאיר נכור ארץ רב טבחים בארץ
 יהודה ויתן להם כרכים ויגנים ביום
 ההוא: ויעו נכור ארץ רב טבחים לאמו:
 קחנו ויעני ימים יעליו ואל היצם לו
 מאומה ריני אכ נאשר ידבר אליך
 כן יעשה עמו: וישלח נכור ארץ רב
 טבחים ונמשוכן רבסרים וערני
 שראער רב מנול רבי מלך ככל:
 וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר
 המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם
 בן שפן להוציאהו אל הכית וישב
 בתוך היצם: ואל ירמיהו
 היה דבר יהוה כהיהו יעור כחצר
 המטרה לאמרו הלך ואמרת לעני
 מלך הכישי לאמרו כה אמר יהודה
 עכאות אלהי ישראל הנלמני את

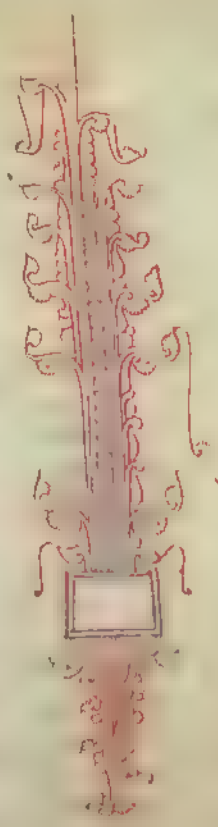
רכלי אלהיניד הזאת לדינה ולאלטונה
 והיו לפעך ביום ההוא: והיעלתך ביום
 ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשין
 אשר אתה יעור מפניהם: כי מלך
 אמליטך ובחורב לא תפל והיתה לך
 נפיטך לישליל כי נטהת כי נאם יהוה:
 ואת יתרה ואת כית המלך ואת בית
 היצם יארפו הכשרים נאיש וארצ
 חמות ירושלים נתעו: ואת יתרה יצם
 הנשאים בניו ואת הנפלים אשר
 נפלו יעליו ואת יתרה יצם הנשאים
 הגלה נכור ארץ רב טבחים ככל: וכן
 היצם הדלים אשר אין להם מאוכה
 השאיר נכור ארץ רב טבחים בארץ
 יהודה ויתן להם כרכים ויגנים ביום
 ההוא: ויעו נכור ארץ רב טבחים לאמו:
 קחנו ויעני ימים יעליו ואל היצם לו
 מאומה ריני אכ נאשר ידבר אליך
 כן יעשה עמו: וישלח נכור ארץ רב
 טבחים ונמשוכן רבסרים וערני
 שראער רב מנול רבי מלך ככל:
 וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר
 המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם
 בן שפן להוציאהו אל הכית וישב
 בתוך היצם: ואל ירמיהו
 היה דבר יהוה כהיהו יעור כחצר
 המטרה לאמרו הלך ואמרת לעני
 מלך הכישי לאמרו כה אמר יהודה
 עכאות אלהי ישראל הנלמני את

וישלח נכור ארץ רב טבחים ונמשוכן רבסרים וערני שראער רב מנול רבי מלך ככל: וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם בן שפן להוציאהו אל הכית וישב בתוך היצם: ואל ירמיהו היה דבר יהוה כהיהו יעור כחצר המטרה לאמרו הלך ואמרת לעני מלך הכישי לאמרו כה אמר יהודה עכאות אלהי ישראל הנלמני את

אם יטוב תשכנו בארץ הזאת ובנית
אתכם ולא אהרס ונטי צתי אתכם
ולא אתויט כי נחמתי אל הרי ציה
אשר יצטיתי לכם אל תדאו מפני
כל דכל אשר אתם יראים מפניו אל
תדאו ממנו נאם יהוה כי אתכם אני
להושיע אתכם ולהנייל אתכם מידו
ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב
אתכם אל אדמתכם ואם אמריתם
אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי
ישמע בקול יהוה אלהיכם לאמר
לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא
נראה כל חמה וקול שופר לא נשמע
ולחם לא ערעב נשם נשנו ועתה
לכן יצטינו דבר יהוה שארית יהודה
כה אכר יהוה ינבאות אלהי ישראל
אם אתם יטום תשמון פניכם לבא
מצרים ובאתם לגור שם והיתה
החרב אשר אתם יראים ממנה שם
תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב
אשר אתם דאגים ממנו שם ידבק
אחריכם מצרים ושם תמתו ויהיו
כל האנשים אשר שמו את פניהם
לבוא מצרים לגור שם ימותו נחרב
ברעב ובדבר ולא יהיה להם ישרי
ופליט מפני הרעה אשר אנני מבוא
יעליהם כל מה אמר יהוה ינבאו
אלהי ישראל כאשר נתך אפיוחמתי
על ייטבי ירושלים כן תתך חמרני
עליכם כנאכס מצרים והייתם לאלה
ולישנה ולקללה ולחרפה ולאתראו

ל
וקבל אשר
יאמר ויהוה
אלהי

עוד את המקום הזה ולגר יהודה
יעליכם שארית יהודה אל תבאו
מצרים ידי צתינו כי היצדתי ככם
היום כי התיצתים כנפשותיכם כי
אתם ישלחתם אתי אליהוה אלהיכם
לאמר התפלל בעדנו אליהוה אלהינו
כן העד לנו ויצטינו ואנך לכם היום
ולא ישמעתי בקול יהוה אלהיכם
ולכל אשר ישלחני אליכם ויצתה
ידי צתינו כי נחרב פרעב ובדג תמותו
כמקום אשר הפצתם לבוא לגור שם
ויחיל כלות ירמיהו לדבר
אל כל היצם את כל דברי יהוה אלהיכם
אשר שלחו יהוה אלהיכם אליהם
את כל הדברים האלה
ויאמר יעריה בן הושיעיה ויוחנן בן
קרח וכל האנשים הזודים אמרים אל
ירמיהו שקד אתה מדבר לא ישלחך
יהוה אלהיט לאמר לא תבאו מצרים
לגור שם ופי פרודך בנעיה מקיית אתך
בנו למי צנתת אתנו כיד הכישרים
להמית אתנו ולהנלות אתנו ככל
ולא ישמע יוחנן בן קרח וכל ישרי
החילים וכל היצם בקול יהוה ליטבת
בארץ יהודה ויקח יוחנן בן קרח וכל
ישרי החילים את כל שארית יהודה
אשר שבו מכל הנשים אשר עדרו
שם לגור בארץ יהודה את הגברים
ואת הנשים ואת הטף ואת הנורת
המלך ואת כל הנפש אשר הנורה
נבזראדן רבטכתיס אתגד ליהו כן

וּפְקַדְתִּי עַל הַיּוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
כַּאֲשֶׁר פְּקַדְתִּי עַל יְרוּשָׁלַם בְּחֶרֶב
בְּרִיב וּבְדָבָר וְלֹא יָהִי פְלִיט וְשׂוֹרֵד
לְשֹׂאֲרֵי יְהוּדָה הַנְּאִים לְעוֹר שֶׁבְּבָאוּ
מִצְרַיִם וְלִשְׂבֹּב אֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִמָּה
מִנְּשֵׂאִים אֶת נַפְשָׁם לִשְׂבֹּב שָׁם כִּי לֹא
יִשְׁבּוּ בִּי אֶסְפְּלִטִים וְיִצְנָו
אֶת יַדְמֵיהֶם כֹּל הַנְּשִׁים הַיְדֻעִים כִּי
מִקְטָרוֹת נִשְׂיָהֶם לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
וְכָל הַנְּשִׁים הַיְצַמְדוֹת קָחֵל גְּדוּל וְכֹל
הַיְעָם הַיְשָׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּפִתְרוֹס
לֵאמֹר הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֵינוּ כִּי טַעַם
יְהוָה אֵינֶנּוּ שֹׁמְעִים אֵלֵינוּ כִּי יִצְטָה
נִצְטָה אֶת כָּל הַדְּבָרָה אֲשֶׁר יִצְאֵם מִפִּינוּ
לְקַטֵּר לְמַלְכֵת הַשָּׁמַיִם וְהַסִּידֵר לָהּ
נִכְבָּים כַּאֲשֶׁר עֲשִׂינוּ אֲנַחְנוּ וְאִכְתִּינוּ
מִלְכֵינוּ וְיִשְׂרִיעַ בִּיעָרֵי יְהוּדָה וּבְחִצּוֹת
יְרוּשָׁלַם וְנִשְׁכַּח לְהַסֵּךְ וְעָהִיָּה טוֹבִים
וְרִיעָה לְאֹרְאֵינוּ וּמִן אֲזַחְדֵלְנוּ לְקַטֵּר
לְמַלְכֵת הַשָּׁמַיִם וְהַסִּידֵר לְהַנְּכַבֵּים
הַסְרֵנוּ כֹּל וּבְחֶרֶב וּבְרִיב נִבְתַּמְנוּ וְכִי
אֲנַחְנוּ מִקְטָרִים לְמַלְכֵת הַשָּׁמַיִם
וְלִהְסֵךְ לְהַנְּכַבֵּים הַמְּבִלֵּי עַד אֲנַשְׁנוּ
יִצְטָה לְהַכּוֹנִים לְהַיְצַמְדָה וְהַסִּידֵר לָהּ
נִכְבָּים וְיִצְאֵם יִצְאֵם יִצְאֵם
אֵל כָּל הַיְעָם עַל הַגְּבָרִים וְעַל הַנְּשִׁים
וְיַעַל כָּל הַיְעָם הַיְצַמְדָה אֲתֵרְבֵר לֵאמֹר
הֲלֹא אֶת הַקַּטֵּר אֲשֶׁר קִטְרַתְס בִּיעָרֵי
יְהוּדָה וּבְחִצּוֹת יְרוּשָׁלַם אֲתֵם וְאֲתֵם
מִלְכֵכֶם וְיִשְׂרִיעֶם וְיַעַל הָאֶרֶץ אֲתֵם וְיִצְטָה
יְהוָה וְתִצְלַח עַל לְכוֹ וְלֹא יִכְלֵ יְהוָה

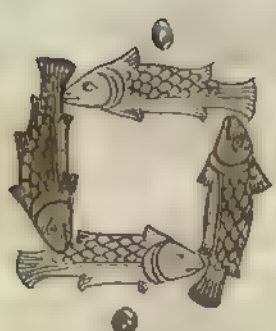
לשבת

עוֹד לִישָׁאת מִפְנֵי רַע מִיְצַלְלִיכֶם מִפְנֵי
הַתּוֹעֵבֶת אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם וְתִהְיֶה אֶרֶץ כֶּסֶם
לְחֶרֶב וְלִשְׂמָה וְלִקְלָלָה מֵאֵין יוֹשֵׁב
כִּהְיוֹם הַזֶּה מִפְנֵי אֲשֶׁר קִטְרַתְס וְאֲשֶׁר
הִטְאֵתֶם לִיהוָה וְלֹא שִׁמְצַתֶם בְּקוֹל
יְהוָה וּבְתוֹרָתוֹ וּבְחֻקָּיו וּבִיעוֹתָיו לֹא
הִלַּכְתֶּם עַל כֵּן קִרְאֵת אֲתֵכֶם הַרְעָה
הַזֹּאת כִּיֹּס הַזֶּה וְיֹאמֵר
יִדְמִיהוּ אֵל כָּל הַיְעָם וְאֵל כָּל הַנְּשִׁים
יִצְמֵעוּ דְבַר יְהוָה כֹּל יְהוּדָה אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְיֹאמֵר יְהוָה יִצְאֵם
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲתֵם וְנִשְׁכַּח
וְתִדְבְּרֵנָה בְּעִינֵיכֶם וּבִדְבָרְכֶם מִלֵּאֲתֵם לֵאמֹר
יִצְטָה נִצְטָה אֶת נַדְרֵינוּ אֲשֶׁר נִדְרָנוּ
לְקַטֵּר לְמַלְכֵת הַשָּׁמַיִם וְלִהְסֵךְ לָהּ
נִכְבָּים הַקֶּסֶת תְּקִימָה אֶת נַדְרֵיכֶם וְעִשְׂוּ
תִצְטָה אֶת נַדְרֵיכֶם לִכֵּן שִׁמְעוּ דְבַר
יְהוָה כֹּל יְהוּדָה הַיְשָׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
הַנְּעִי נִשְׁכַּח בִּישְׁמֵי הַגְּדוּל אֲמַר יְהוָה
אֵם יְהִי עוֹד שְׁמִי נִקְרָא בְּכָל אֵישׁ
יְהוּדָה אֲמַר חֵי אֲדֹנֵי יְהוָה בְּכָל אֶרֶץ
מִצְרַיִם הַנְּעִי שִׁקֵּד עֲלֵיהֶם לְרִיעָה
וְלֹא לְטוֹבָה וְתִמְוֹל כָּל אֵישׁ יְהוּדָה אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּחֶרֶב וּבְרִיב עַד מְלוֹתֶם
וּפְלִיטֵי חֶרֶב יִשְׁתּוֹן מִן אֶרֶץ מִצְרַיִם
אֶרֶץ יְהוּדָה מִתְּמַסְפֵּר וְיִדְעוּ כֹּל
שֹׂאֲרֵי יְהוּדָה הַנְּאִים לְאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְעוֹר שֶׁבְּכִי קוֹס מִמֶּנּוּ וּמִהֶם
וְזֹאת לְכֶם הָאוֹת נֹאֵם יְהוָה כִּי פְקַדְתִּי
אֲנִי עֲלֵיכֶם נִמְקוֹס הַזֶּה לְמִינֵן תִּדְעוּ
כִּי קוֹס יִקְוֹמוּ דְבָרֵי עֲלֵיכֶם לְרִיעָה

כהאמר יהוה הנני נתן את
 פריה חפר עמלך מצרים ביד אכזב
 וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את
 עזקהו מלך יהודה ביד נכסדראצר
 מלך ככל איבו ומבקש נפשו
 הדבר אשר דבר ידמיהו הנביא
 אל ברוך בן עריה בכתבו את הדברים
 האלה על ספר מפי ידמיהו בישנה
 הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך
 יהודה לאמרו פה אמר יהוה אלהי ישראל
 יציד ברוך אמרת אוינא לי כי יסף יהוה
 עון על מכאבי יצתתי באפחתי ומטתה
 לא טעאתי כהתאמר אליו פה אמר
 יהוה הנה אשר בנית אני הרוס וארץ
 אשר נביתתי אני נתש ואת כל הארץ
 היא ואתה תבקיט לך גדלות אל תנקט
 כי הנני מכי ארצה על כל בשר נאם
 יהוה ונתתי לך את נפטיך לישלל על
 כל המקומות אשר תלך יושב
 אשר היה הדבר יהוה אל ידמיהו
 העבא על הנוקים למצרים על חיל פרעה
 עבד מלך מצרים אשר היה על גהרפרת
 בטרבמש אשר הנה נכסדראצר מלך
 מכל בשנת הרביעית ליהויקים בן
 יאשיהו מלך יהודה ערט מן ועצה
 ונשו למלחמה אכרו הסוסים ועלו
 הפרישים והתיצבו בכובעים מרכון
 הרמחים לבשו הסרינות מדוי צראתי
 המה התים נסכים אחר ונטיהם יתו
 ומנוס נסו ולא הפנו מנור מקניב נאם
 יהוה אל ינוס הקל ואל ימלט הנכסד

צפונה על יד ערפרת כשלו ונפלו
 מיה כי אר יצלה כנהרות יתנישו
 מימיו מצרים כי אר יצלה וננהרות
 יתנישו מים ויאמר אצלה אכסה ארץ
 אבידה יער וישני כהו עלו הסוסים
 וההללו הרכבו וינאו הנכורים כוש
 ופוט הפשי סגן ולודים הפשי דרכי
 קישת יהוה והיום ההוא לארץ יהוה עבאות
 יוס נקמה להנקם מצריו ואכלה חרב
 וישביעה ודוהה מדמם כזבח לארץ
 יהוה נכאות בארץ נפון אל ערפרת
 על גלעד וקחי ערי פתולת נתמ צרים
 לשוא הרבתי רפאות העלה אין לך
 ישמעו גוים קלונך ועוהתך מלאה
 הארץ כי נכסדראצר כשלו יחדיו נפלו
 שניהם הדבר אשר ונב
 יהוה אל ידמיהו הנביא לכו
 נכסדראצר מלך ככל להנות את
 ארץ מצרים הגדו במצרים והשמיני
 כמעדול והשמיני בנגף ובתחפנחס
 אמרו התיצב והכן לך כי אכלה חרב
 סביבך מהו ענסחף אבידיך לא
 עמד כי יהוה הרפו והרכה כושל גם
 נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה
 ונשנה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו
 מפני הרבה יונה קראו שוכר עה מלך
 מצרים שאון העבד המועדו חי אני
 נאכה מלך יהוה עבאות שמו פנתנו
 בהרים וכנרמל כיס יבוא כלי גולרה
 עישילך וישבת נתמצרים כי נה
 לשמה תהיה וניצתה מאין יושב

יצלה יפהפיה מעדים קרן
 מצפון באנא: גם שכריה נקרה
 כיצלי מונק כינסהמה הפנו נכו
 יחרולא יצמדו כינס אידס באי צלה
 ינתפקותם: קולה כעושי ילך כסתל
 ילט ובקודמות באו לה כחטבי יצני:
 כרתו יצנה טאס יהוה כי לא יחקר כי
 וכו מארסה ואין להם מספרה: הכישה
 בתמצרים נתנה כד יצם יצפון: אמר
 יהוה יצבאות אלהי ישראל הנעפקד
 אל ארון מצאוי צל פריצה וצל כצירס
 וצל אלהיה וצל מליכה וצל פריצה
 וצל הנטחים ט: ונתתם כידמנקטי
 נעשם וכיד נכטרדא: ער כילך נבר
 וכדי צנדי וואחרי כן תישכן כביקום
 נאם יהוה: ואתה אל
 תירא יצבדי יצקב ואל תחת ישראל
 כיהנע מושי צן מרחוק ואת זדי צן
 מארץ שבים וישב יצקב וישקט
 וישאנן ואין כחריד: אתה אל תירא
 יצבדי יצקב נאם יהוה כי אתך אני כל
 איצשה כלה ככל הנויפ אשר הודחתן
 ישכה ואתך לא איצשה כלה ויסותן
 למישפט ונקח לא אנקדו
 איריה דברי יהוה אל
 ירמיהו הנביא אל פליטתם כטרם
 יכה פריצה אתי צנה: כהאמר יהוה
 הנה כים יצלים כיעפון והיו לנחל יצטק
 וישטפו ארץ ומלואה יצד וישכיל
 ויצקו האדם והליל כל וישכ הארץ:
 כקול יצעטת פרסות אנכדיו כריצש

יצלה יפהפיה מעדים קרן
 מצפון באנא: גם שכריה נקרה
 כיצלי מונק כינסהמה הפנו נכו
 יחרולא יצמדו כינס אידס באי צלה
 ינתפקותם: קולה כעושי ילך כסתל
 ילט ובקודמות באו לה כחטבי יצני:
 כרתו יצנה טאס יהוה כי לא יחקר כי
 וכו מארסה ואין להם מספרה: הכישה
 בתמצרים נתנה כד יצם יצפון: אמר
 יהוה יצבאות אלהי ישראל הנעפקד
 אל ארון מצאוי צל פריצה וצל כצירס
 וצל אלהיה וצל מליכה וצל פריצה
 וצל הנטחים ט: ונתתם כידמנקטי
 נעשם וכיד נכטרדא: ער כילך נבר
 וכדי צנדי וואחרי כן תישכן כביקום
 נאם יהוה: ואתה אל
 תירא יצבדי יצקב ואל תחת ישראל
 כיהנע מושי צן מרחוק ואת זדי צן
 מארץ שבים וישב יצקב וישקט
 וישאנן ואין כחריד: אתה אל תירא
 יצבדי יצקב נאם יהוה כי אתך אני כל
 איצשה כלה ככל הנויפ אשר הודחתן
 ישכה ואתך לא איצשה כלה ויסותן
 למישפט ונקח לא אנקדו
 איריה דברי יהוה אל
 ירמיהו הנביא אל פליטתם כטרם
 יכה פריצה אתי צנה: כהאמר יהוה
 הנה כים יצלים כיעפון והיו לנחל יצטק
 וישטפו ארץ ומלואה יצד וישכיל
 ויצקו האדם והליל כל וישכ הארץ:
 כקול יצעטת פרסות אנכדיו כריצש

להכט המון עלציו לא הפנו אטרת
 אל כנס מרפיון ידים: על היום הנא
 לישוד את כל פלישתים להכרית לער
 ולציון כל ישרי יצור כישוד יהוד
 את פלישתים שארית אי כפתור: באה
 קרהה אל יצה ער כרתה אי שקלון שארית
 יצמקם יצ מתתת ערדי: הוי חרב ליהוה
 יצ אטה לאת שקטי האספי אל תעך
 הרניע ודמי: אידת שקטי ויהוה יצה
 לה אל אי שקלון ואל חוף הים יצטיצה:
 למואנ כהאמר יהוה
 יצבאות אלהי ישראל הוי אל נכו כי
 יצדהה הכישה לפרה קריתים
 הכישה המישב וחתה: אין יצנה
 תהלת מואנ כחישכון חישט יצליה
 רעה לכו ונטריצה כמי יצם כדמזתמי
 אחריד תלך חוב: קול יצקה כחרנט
 יצד וישכ גדול: נשטרה מואנ כהשמי
 ויצקה יצעוריה: כמי עלה הלחית כנכי
 יצלה ככי כמורד חורנים צרי יצצקת
 יצבר יצמי: נכו מלטו נפי שנסותה יצה
 כיערו יצ כמדבר: כייצן כטחך כמי צין
 וכאו יצרתך גם אתה לכדי וייצא כמי
 כעלה כחני ושריו יחד: ויכא יצד
 אל כל יצד ויצד לאת מלט ואנכד העמק
 ונשטרה מישר אשר אמר יהוה: נתנו
 יצין למואנ כי נצא תצא ויעריה לישמה
 תהיטה מאין וישכ כהן: ארור יצשה
 כל אכת יהוה רמיה וארור מעצ חרבו
 מדס: שאנן מואנ כעוריו וישקט הוא
 אל שמריו ולא הורק ככלי אל כלי

והיה ענין המעשה
לפי שיש בו חסד
והוא ענין המעשה
לפי שיש בו חסד

ובעלה לאהלך על כן עמד טיגמו פ
ורחו לאמר לכן העהים
כאם נאם יהוה ושלחתי לך ציפור צעו
וכיון יריקו ונבליהם יפצו וכש מואב
מכמויש כאשר בשו נתי ישראל מכת
אל מכתחו: אך האמרו נבורים אמנו
ואנשיהויל למלחמה: שדד מואב צעו
עלה ומתחר פחדו ידו לטמם נאם
המלך יהוה ונבאות שמו קרוב אך
מואב לטואר עתו מהרה מאד: ודו לו
כל כניו וכל דיני שמו אמרו איכה
נשבר מטה צומקל תפארהו רדי
מכבוד ישיכי בעמאי שבת פתדי טון
שדד מואב עלה כך שחת מבעריך
אל דרך ימד יוצפי יצבת ירו צע
יטאלי נס ונמלטה אמרי מה נהיה:
הכיש מואב כחתה הליל ויזק העו
כארנון כי שדד מואב יומי שפט בא
אל ארץ המישר אל הלון ואל העזה
ועל מופצתו ועל דיבון ועל נבו ועל
בית דבלתים: ועל קריתים ועל בית
גמול ועל בית מיצון: ועל קריות ועל
בערה ועל כל יערי ארץ מואב: והקוק
והקרכות: ננעיה קרן מואב וזרינו
נשברה נאם יהוה: היטכרהו כי יצל
יהוה העריל וספק מואב נקאו והיה
לי שרוקנס הוא: ואם לאה שחקה היה
לך ישראל אם בננכים נמי צאה כמד
דברך כו תתנודו: עזבו ערים ושכנו
כסלעי ישיבי מואב והיו כיונה תקנן
בעברי פיחתו שמינו נאון מואב

נאה מאד נבהו ונאוו ונאוהו זרם
לבו ואני ידעת נאם יהוה ינברתו
ולאכן ברז לאכן יצאו: על כן מואב
איליל ולמואב כלה אויעק אל אנשי
קיר חרש יהנה: ומנכי ייער אבה לך
הגפן שכמה גמזי שתך יעברו ים ער
ים ייער נגע על קיגך ועל בעירך
שדד נפל: ונאספה שמחה וני
מברמל ומארין מואב ויין מיקנים
השנתה לא יורך הידד הידד לא
הידד: מוצקת חישנון יע אל עלה
יע יהין נתנו קולם מיניע יע חרעם
יעלת שלישיה כי נס מי נמדים לי שמו
יהיו והשכתי למואב נאם יהוה כי עלה
ננה ומקטיר לאלהיו: ילכן לי לימואב
נחלים יחמה ולכי אל אנשי קיר חרש
נחלים יחמה ילכן יתרת יעשרה
אברו כי לראש קרחה וכל זרין
צריעה על כל ידים נדרות ועל מתנים
ישקו: על כל גנות מואב ונרחכתרה
כלה מספד כי שברתי את מואב ככלי
אין חפז מנאם יהוה: אך חתרה
הילילו: אך הפנה יצדק מואב כויש
והיה מואב לי שחק ולמחטה לכי
כניו: כיטה
אמר יהוה הנה כנשר ידאה ופריש
כנפיו אל מואב: ולכדה חקריו: ו
והמיערות נתפשה והיה לכ נבורי מואב
ביוס ההוא כל באישה מערה: ונשמד
מואב כניס כי על יהוה העריל ופחד ופחת
ופח יליך יושב מואב נאם יהוה:

הַיֵּס מִפְּנֵי הַפְּחַד יִפֹּל אֶל הַפַּחַת וְהִצִּילָה
מִן הַפַּחַת יִלְכֹד בַּפֶּחַ כִּי אֵבִיא אֵלֶיהָ אֶל
מוֹאֵב שְׁנַת פְּקֻדָּתָם נֹאם יְהוָה בְּעַל
חִשְׁבוֹן עֲמֹדוֹ מִנְחָנְסִים כִּי אִישׁ יִבְנֶה
מִחִשְׁבוֹן וְלִהְבֶּה מִבֶּן כֶּחָן וְתֹאכַל
פֶּאֶת מוֹאֵב וְקִדְקֵד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹי לֵךְ
מוֹאֵב אֲנִי יָבִישׁ נְמוֹשׁ כִּי לִקְחוּ בְּנֵיךְ
בְּשָׂבִי וּבְנֵיךְ בְּשָׂבִי הַיּוֹשֵׁב שְׂבוֹת
מוֹאֵב כְּאַהֲרִית הַיָּמִים נֹאם יְהוָה יַעַר
הַגֹּיִם מִשִּׁפְט מוֹאֵב

לְכֵן יִצְמוֹן כִּי אֲמַר יְהוָה הִנֵּנִי סֹאן
לְיִשְׂרָאֵל אֵם יִירָשׁ אֵין לוֹ מִדּוֹיֵי יִרְשׁ
מִלְכָּם אֲתֵנּוּ וַיִּצְמוּ בְּעִירֵי יִשְׂבִּי לְכֹהֵנָה
יָמִים נֹאם יְהוָה וְהִשְׁמִיעַת אֶל
רַבְתֵּי בְנֵי עֲמוֹן תְּרוּעַת מִלְחָמָה וְהִיָּה
לְתֵל שִׁמְמָה וּבְנֵיהָ בָאִשׁ תִּצְתַּעַר
וִירִשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת לְדִישׁוֹ אֲמַר יְהוָה
הַיִּלְלִי חִשְׁבוֹן כִּי שִׁדְדָה עֵי צִנְקָה
בְּטַרְבֵּה חֲרֻבָה שְׁקִים סִפְדָּה
וְהִתְשׁוּטְטָה בְּעָרֹת כִּי מִלְכָּם כְּעוֹלָה
יֵלֵךְ כְּהֵנּוּ וְיִשְׂרָאֵל יִחְדוּ מֵהַ תְּהַלְלִי
כִּי צִמְקִים זָבַע מִקֶּךָ הֵנֵה הַשִּׁבְעָה
הַבְּשָׁה בְּאֵרְתֵיהָ מִיֵּבֵא אֵלַי הִנֵּנִי
מִבֵּיא עֵלֶיךָ פֶּחַד נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה
עֲבֹאת מִלִּסְכִּיךָ וְנִרְחַתֵם אִישׁ
לִפְנֵי וְאֵין מִקְכִּין לַעֲדֹ וְאַחֲרֵי קֹאשֵׁי
אֶת שְׂבוֹת בְּנֵי עֲמוֹן נֹאם יְהוָה

לְאֲדוֹם כִּי אֲמַר יְהוָה עֲבֹאתָה אֵין
עוֹד חֲכָמָה בְּתִימָן אֲכִדָּה עֵינֵיהָ מִפְּנֵים
נִטְרַחַה חֲכָמָתָם וְנִסּוּ הַפֶּט הַעֲמִיקוּ
לִשְׁכַת יִשְׂבִי דָרָן כִּי אִיד עֵינֵי הַנְּאִתִי

עֲלִי עַת פְּקֻדָּתֵנוּ אֵם בְּעִירֵי כְּנָא לֵךְ
לֹא יִשְׂאָרוּ יַעֲלִילוּת אֵם גְּנָבִים כְּלִילָה
הִשְׁחִיתוּ דִים כִּי אֲנִי חֲשַׁפְתִּי אֶת עֵינֵי
גְּלִיתִי אֶת מִסְתְּרוֹ וְנִחַכָה לֹא יוֹכֵל
יִשְׁדָּד זֵרֵי וְאַחֲיוּ וְשִׁכְנוּ וְאֵינְנוּ
עֹנָה יִתְמֵד אֲנִי אַחִיהָ וְאַל מִנְתִּיךְ
יַעֲלִיתְנָחֻחוּ כִּי כֹה אֲמַר
יְהוָה הִנֵּה אִשְׂרָאֵל מִשִּׁפְטֵס לִשְׂבוֹת
הַטָּס שִׁתּוּ יִשְׂתּוּ וְאַתָּה הוּא נִקְרָה
תְּנַקָּה לֹא תִנְקָה כִּי שִׁתָּה תִשְׁתַּדָּד
כִּי בִשְׂבִיעִי נֹאם יְהוָה כִּי לִשְׁמָה
לְחֲרָפָה לְחֲרֹב וּלְקִלְלָה תִהְיֶה בְּעֵדָה
וְכִלְעִירֵיהָ תִהְיֶה לְחֲרֹבוֹת עוֹלָם
שְׁמוּעָה שִׁמְעִיתִי מֵאֵת יְהוָה וְיִגִּיד
בְּגוֹיִם שְׁלוֹחַ הַתְּקַבְּצוּ וְכָאֵו יַעֲלִיךְ
וְקוֹמוּ לְמִלְחָמָה כִּי הִנֵּה קִטָּן עַתִּיךְ
כְּגוֹיִם בְּזוּי נֹאדוֹם תִּפְלִיעַתְךָ הִשִּׁיב
אֶתְךָ וְדוֹן לְכֵךְ שְׂבִנֵי כַחֲנוּי הַסְּלִיעַ
תִּפְשִׁי כִרֹּס גְּבִיעָה כִּי תִגְבִּיהַ כְּנִשָּׁר
קִנְךָ מִשִּׁס אֲוִדִיךָ נֹאם יְהוָה וְהִיָּה
אֲדוֹם לִשְׁמָה כִּי יִכַר עֲלֶיהָ יִשָּׁם
וְיִשְׂרָק עַל כָּל סְבוֹתָהּ כְּטַהֲפֹכֶת
סֹס וְעֵמְרָה וְשִׁכְנֵיהָ אֲמַר יְהוָה לֹא
יִשָּׁב יִשָּׁם אִישׁ וְלֹא יִנָּר כְּהַבֵּן אֲדוֹם
הִנֵּה כְּאַרְיֵה יַעֲלֶה מִנְּאֹן הִרְדָּן אֶל
גֹּוֹה אֵיתָן כִּי אֲרַעֲנֶיהָ אֲרִיִּנְנוּ מֵעֲלֶיהָ
וְכִי בַחֹר אֵלֶיהָ אֶפְקֵד כִּי מִי כְמוֹנִי
וְכִי יִצְדֵנִי וְכִי זֶה רֵיעָה אִשְׁרֵי יַעֲבֹד
לִפְנֵי לְכֹן שִׁמְעֵי יַעֲזֵת יְהוָה אִשְׁרֵי
יַעֲזֵן אֶל אֲדוֹם וּמִחֲשָׁבוֹתָיו אִשְׁרֵי
הִטָּב אֶל יִשְׂבִי תִימָן אֵם לֹא יִסְחָבוּם

עצירי הצאן אם לא ישים עליהם
נהם: מקול נבלם רעשה הארץ יענה
כס סוף נשמע קולה: העה כנשר יעלה
ודאה ופרש כנפיו על בערה והיה לב
גבורי ארום ביום ההוא מלכ אשה מצוה:
לדמישק בושה המרת
וארפר כי שמי צהר יעה שמינו נמנו
כיס דאנה השקט לא וכל ופתה דמשק
הפנתה לנוס ורטט החזיקה יצרה
וחבלים אחותה כולדה: איך לא עונה
עור תהלה קרית מישושי לכן יפלו
בחוריה נרחטתיה וכל אנשי המלחמה
ידמו ביום ההוא נאם יהוה זבאורתו:
והצתי איש בחומת רמישק ואכלה
ארמנות בן הדר:

לקדר ולסמכות חצור אשר הנה
נבוכדראצור מלך כבל כה אמר יהוה
קומו יצלו אל קדר ושרדו את בעקדם:
אהליהם וצאנם יקחו רייעתיהם וכל
כליהם ונמליהם ישאוליהם וקראו
יעליהם מנור מסנני נסונדו מאד
העמיקו לשבת ישכי חצור נאם יהוה
כייצין עליכם נבוכדראצור מלך כבל
ענה וחשב עליכם מחשבה: קומו
יצלו אל נוי שליו וישכ לבטח נאם
יהוה לא דלתים ולא כריח לונד ישננו:
והיו נמליהם לבו והמון מקניהם לשול
וזרתים לכל רוח קעוצי פאה ומכל
יצריו אביא את אידם נאם יהוה: והיתה
חצור למיעון תגם שממה עד עולם
לא ישכ ישכ איש ולא ינרבה בן אדם:

אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא אל עולם בראשית
מלכות צדקיה מלך יהודה לאמר: ומה
אמר יהוה עבאית הנני שכר את קשת
עולם ראשית גבורתם: והבאתי אל
עולם ארבע רוחות מארבע קצוות
השמים וזרתים לכל הרחות האלה
ולא יהיה הנני אשר לא יבוא שם נדתי
עולם: והחתתי את עולם לפני איביהם
ולפני מנקשי נפטיכם והבאתי עליהם
רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי
אחריהם את החרב עד בלותי אותם:
ושמתי נסאי בעולם והאמדתי משש
מלך ושרים נאם יהוה: והיה נאחרית
הימים אשוב את שכית עולם נאם
יהוה: הדבר אשר דבר
יהוה אל כבל אל ארץ כשרים ביד
ירמיהו הנביא: והצרו כננים והשמיעו
וישאונם השמיעו אל תכחדו אמרו
נלטה כבל הנניש כל חת מדרך המישו
עניניה חתו גלוליה: כי עלה עליה נוי
מצפון הואישית את ארעה לשמה
ולא יהיה וישכנה מאדם ועד בחמה
נדוהלכו: כימים הוטהו ובינת ההיא
נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני
יהודה יחדו הלוך ובכו ילכו ואת יהוה
אלהיהם יבקשו יצונו ישאלו דרך
הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית
עולם לא תשכחו: צאן אנדות היה
ינמיר עיהם התעוס הרים שוכים
מהר אל גבינה הלכו שכתו רבינים:

ירמיהו הנביא
הדבר אשר דבר
יהוה אל כבל
אל ארץ כשרים
בירמיהו הנביא
והצרו כננים
והשמיעו
וישאונם
השמיעו אל
תכחדו אמרו
נלטה כבל
הנניש כל
חת מדרך
המישו עניניה
חתו גלוליה
כי עלה עליה
נוי מצפון
הואישית
את ארעה
לשמה ולא
יהיה וישכנה
מאדם ועד
בחמה נדוהלכו
כימים הוטהו
ובינת ההיא
נאם יהוה
יבאו בני
ישראל המה
ובני יהודה
יחדו הלוך
ובכו ילכו
ואת יהוה
אלהיהם
יבקשו יצונו
ישאלו דרך
הנה פניהם
באו ונלוו
אל יהוה ברית
עולם לא
תשכחו צאן
אנדות היה
ינמיר עיהם
התעוס הרים
שוכים מהר
אל גבינה
הלכו שכתו
רבינים:

כס

כל מוציאיהם אכלום ועריהם אמרו
לא נאטם תחת אשר חטאו ליהוה
עזק ומקוה אבותיהם יהוה נדומתוך
בבל ומארץ כשדים יצאו והיו ביעתודים
לפני יאון מהנה אנכי מיניל ונניעלה
על בבל קהל גים גדולים מארץ עפון
ויערכו לה משם תלכד חציו כגבור
משכיל לא ישוכ ריקסו והיתה כשדים
לשלל כל שלילה ייטבינו נאם יהוה
כיתשכחי כיתעלזי יטסי נחלתי כי
תפוישי כעגלה דישה ותעלה כאכרס
בושה אמכס מאד חפרה יולדתכס
הנה אחרית גוים מוכר עיה ויעברה
מקצף יהוה לא תשכנה יהיה ישכנה
כלה כל יעבר על בבל ישם וישק על
כל מנותהו ערכו על בבל סניב כל
דרכי קיטת ירו אליה אל תחמלו אל
הין כי ליהוה חטאה הריען עליה סניב
נתנה ידה נפלו איטויתה נהרסו חומתה
כל נקמת יהוה היא הנקמוסה כאשר
יעשתה יצולה כרתו זודין סניב
ותפש מל כיעת קניד מפני חרב חוניה
איט אל יצמו פנו ואיט לארנו ינסו
שה פורה ישראל אריות
הדיחו הר אשון אכלו מלך אישור וזה
האחרון יצמו נכודר אער מלך ככל
לכן סה אמר יהוה ינא את אליה ישראל
הנני פקד אל מלך כבל ואל ארנו נאשו
פקדתי אל מלך אישור ויטכנת את
ישראל אל נוחו ורעה הפרמל והכשן
וכחר אפרים והגלעד תשכע נפשו

במים חהם וכיעת ההוא נאם יהוה
ינקי את עון ישראל ואינו ואת
הטאת יהודה לא תמינאנה כי אסלה
לאישראל שאדו על הארץ
מרתים יעלה עליה ואל ייטבי פקוד
חרב והחרב אחריהם נאם יהוה וינשה
ככל אשר צויתך קול מלחמה בארץ
וישבר ערולי אך נעיע וישבר פטיט
פל הארץ אך היתה לשמה ככל
בגוים יקשת לך וגם נלכדת ככל ואת
לא ידעת נטצאת וגם נתפסת כביהוה
התערתו פתח יהוה את אוצרו ויוצא
את כל ויצמו כי לאכה היא לאדני
יהוה ינא את בארץ כשדים נאולה
מקץ פתחו מאכסיה סלה כמו
ערמס והחרמוה אל יהיה שאריו
חרב כל פריה ירדו לטנח הוי עליהם
כי בא יומם עת פקדתם קול נסיב
ופלטים מארץ ככל להגד בעיון את
נקמת יהוה אלהינו נקמת היכרו
השמייעו אל כל רבים כל זוכי קשת
חנו עליה סניב אליה פליטרה
ישלכו לה כפעלה ככל אשר עשתה
עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש
ישראל לכן יפלו כחוריה כרחבתיה
וכל אנשי מלחמתה ידמו כיוס ההוא
נאם יהוה חנו אלך זודן
נאם אדני יהוה ינא את כי בא יומך
עת פקדתך וכשל זודן ונפל ואין
לומקים וחצתי אש בעריו ואכלרה
כל סניבתי

כה אמר יהוה צבאות צבוקים בני
ישראל ובני יהודה יהוה וכל שבתיהם
החזיקו בם מאט שלחם גאלסחוק
יהוה צבאות שמו ריב יריב את ריבם
למינן הרעין את הארץ והרעו לישני
בכל חרב על כשדים נאם יהוה ואל
ישני בכל ואל ישראל ואל חכמיה ו
חרב אל הכרם ונאלו חרב אל גבוריה
והתו חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל
כל הערב אשר בתוכה והיו לנשים
חרב אל אויבתיה וכוזו חרב אל מימיו
ויבשו כי ארץ פסילים היא ובאמים
יתהללו לכן יישנו ימים את איום
וישנו כהננות יענה ולא תישב עור
לנעה ולא תשכון עד דור ודור וכמהפנת
אלהים את סדם ואת עמרה וארץ
ישכניה נאם יהוה לא ישכשם איש
ולא יגור בה כן אדם והעז עם כאמצון
וטי גדול ומלכס רבים יערו מידברתי
ארץ וקשת וכידן יחזיקו אכזרי המה
ולא ירחמו קולם כים יהמהו על סוסים
ידכבו ערוך כאיש לפלחמה עליך
בתכלו שמעמלך בכל את שמיעם
ורפו ידיו ערה החזיקתהו חיל כולדו
הנה כארץ יעלה מנאון הדרך אל
נה איתן כי ארניעה ארו עם מעליה
ומי כחור אליה אפקד כי מי כמונימי
יועני ומי זהרעה אשר יעמד לפני
לכן יטמיעו יענת יהוה אשר יעין אל
בכל ומחשבתיו אשר חשב אל ארץ
כשדים אם לא יסחכום צעירי העין

אם לא ישים עליהם נהו מקול
נתפשה ככל גרעשה הארץ ויעקה
כניס נשמעו מהאמר
יהוה הנני מעיר על ככל ואל ישני לב
קמירוח משחית ושלחתי לכבד
זרים חזרה ויכקו את ארעה כיהו
עליה מסכני כיוסרעה אל ידרך
ידרך הדרך קשתו ואלית על כסרני
ואל תחמלו אל כהרעה החרימו כל
צבאה ונפלו חללים בארץ כשדים
ומדקרים כחוצותיה כי לא אלמן
ישראל ויהודת מאלהיו מיהוה
צבאות כי ארצם מלאה איש מקדוש
ישראל ונסומתוך ככל ומלטו איש
נפשו אל תדמו כי נענה כיעת נקמה
היא ליהוה נמול הוא משלם להונס
זהב ככל ביד יהוה משכרת כל הארץ
מיעה שתי נים על כן יתהללו נים
פתאם נפלה בכל ותשבר הלילה
עליה קחו ירי למכאונת או
תרפאו רפאנו את ככל ולא תפתח
עוכה ונלך איש לארצו כי נגע אל
השמים משפטו ונשא עד שחקים
הועיא יהוה את ערקתו באו ונספרה
כציון את מי עשה יהוה אלינו הנרו החיצו
מלאוה שלטים העיר יהוה את חומותי
מדיכי על ככל מוסתו לחשחיתה כי
נקמת יהוה היא נקמת חילו ואל חומות
ככל שאו נם החזיקו המישמר הקימו
שמרים הכינו הארכים כי נם זמס יהוה
גם עשה את אשר דבר אלי ישני בכל

והנה ארץ ישראל
היא כחמל
והנה ארץ ישראל
היא כחמל
והנה ארץ ישראל
היא כחמל

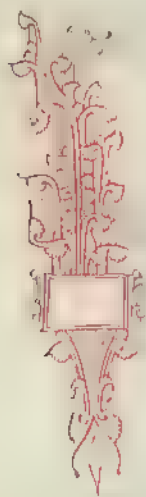
שכנתי יצל מים רבים רסה אוצרת נא
קצך אמת בני צדק נשכני יהוה נבואות
בנפשו כי אסמך אתך אדם כילקו יצנו
יעלך הדרך יצנה ארץ
בסו מכין תכל בחכמתו ובהבונתו נטה
ישכיסו לקולתו המון מים בשמים
ויצל נשאים מקצה ארץ ברכים למנו
יעשה ויוצא רוח מאצרתו נביע כל
אדם מדינת הכייט כל יצוף מפסל כי
יטקו נסכול ארוח כסו הכל המרה
מיעשה תיזתי צים כי צת פקדתם יאמרו
לא כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא
וישכט נחלתו יהוה נבואות ישמו
מפן אתה לילי מלחמה
ונפצתי בך גוים והישחת בד ממלכותי
ונפצתי בך קוס ורכבו ונפצתי בך וננוונתי
ונפצתי בך איטואיטה ונפצתי בך וקו וניע
ונפצתי בך בחור וכתילה ונפצתי בך ריעו וניע
ונפצתי בך אטרוצמה ונפצתי בך פחות
וסגניכ וישלמת לבבל ולכל יושבי
כישדים את כל ריעתם אישר עישו בניעון
ליצניכס נאם יהוה הנע אליך הר
המיטחית נאם יהוה המיטחית את
כל הארץ ונטיית את ידי יעליך ונלבתך
מן הסלעים ונתתך להר שרפה ואלה
יקח ממך אבן לפנה ואבן למוסדות כי
ישממות יעולם תהיה נאם יהוה שאו
נב בארץ תקעו שופר בעים קדישו
עליהנים השמייעו עליה ממלכות
אדרט מעי ואשכנז פקדו עליה טפטר
היעלו כוס כילק סמר קדישו עליהנים

את מלכי מדי את פהותיה ואת כל
סגניה ואת כל ארץ סמילתו וותיעש
הארץ ותחל כיקמה יצל בכל מחשבות
יהוה לישום את ארץ בבל לישמה מאין
יושב: חדלו נמורי בבל להלחם ישבו
במצדות נשתה עבורתם היו לנשים
הציהו משכנתיה נשברו בריחיה:
רץ לקראת רץ ירוץ ומניד לקראת
מניד להניד למלך בבל כי נלטה עירו
מקצה: והמעברות נתפשו וארצ
האנכים שרפו באיש ואנשי המלחמה
נכהלו: כי כה אמר יהוה
נבאות אלהי ישראל בתבול בדרך
יעת הדריכה עוד מעיט ונאה יצת
הקינד לה: אכלנו הממנו ובמוראנו
מלך בבל היצנו כלי ריק בלענו נתעון
מלא כישו מעיני הדיחטו חמסי
וישאר יצל בבל תאמר ייטבת יצון
ודמי אל יושבי כישדים תאמר
ירושלם: לכן פה אמר
יהוה הנני רב את ריבך ונקמת את ארצ
נקמתך והחרבת את ימה והבשתי
את מקורה: והיתה בבל לגלים מעון
העם ישמה ושרקה מאין יושבי יחדו
ככפריס ישאנו ניערו כנורי אריות:
כחמם אשית את כישתיהם והשכרות
למען יעלו וישנו שנת עולם ולא
יקיעו נאם יהוה: אורידם ככפריס לטמ
כאליכ ינס עתודים: איך נלכדה
יששך ותתפשטתה ליל כל הארץ איך
היתה לישמה בבל בעיני יצלה יצל בבל

הים בהמון נליו נכסיה: היו עריה
 לשמה ארץ עיה וערבה ארץ לאיש
 בה כל איש ולא יצטר בהו בן ארם
 ופקדתי על כל בבל והוצאתי את
 בלעז מפיו ולא ינהרו אליו עוד נים
 גם חומת בבל נפלה: נאו מתוכה עמי
 ומלטו איש את נפשו מחרון אפי יהוה
 ופזירך לבככה ותרואו בשמו ערה
 הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה
 ואחריו בשנה השמועה והמס בארץ
 משל על משל: לכן הנה ימים נאים
 ופקדתי על פסלי בבל וכל ארצה
 תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה ורגנו
 יל בבל שמים וארץ וכל אשר בהם
 כי מצפון יבוא אלה השודדים נאם
 יהוה: גם ככל לנפל חללי ישראל גם
 לבבל נפלו חללי כל הארץ: פלטים
 מחרב הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק
 את יהוה וידו שלם תעלה על לבככה
 בשנו כי שמינו חרפה נכתה כלמה
 פננו כי באו זרים על מקדישי בית
 יהוה: לכן הנה ימים נאים
 נאם יהוה ופקדתי על פסליה ובבל
 ארצה יאנק חללי: כיתעלה בבל
 השמים וכי תכזר מרום עזה מארתי
 יבאו שודדים לה נאם יהוה קול
 זעקה מככל וישבר גדול מארץ נשדו
 כי שוד יהוה את בבל ואנך ממנה קול
 גדול והמו עליהם נמים רבים נרעו
 שאון קולם כי בא עליה על בבל
 שדר ונלכרו נבוריה חתה הקשתותם

כי אל גמלות יהוה שלם ישלם
 זה שכרתי שריה וחכמיה פחותיה
 וסנניה ונבוריה וישנו שנת עולסולא
 יקיעו נאם המלך יהוה נכאות שמו
 כה אמר יהוה נכאות חומת
 בבל הרחכה ערער תתערער ושעריה
 הנבקים נאיש ייעתו וינעו עמים בודיק
 ולאמים כדאיש ויעפו
 הרבר אשר יצוה ירמיה הנביא
 את שריה בנערה בן מחסיה בלברנו
 את ערקיהו מלך יהודה בבל בשנת
 הרביעית למלכו ושריה שר מנוחה
 ויכתב ירמיהו את כל הריעה אשר
 תבוא אל בבל אל ספר אחד את כל
 הדברים האלה הכתבים אל בבל
 ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך בבל
 וראית וקראת את כל הדברים האלה
 ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום
 הזה להכריתו לבלתי היותו יושב
 למאדם ועד בהמה כי שמת עולם
 תהיה: והיה ככלתך לקרא את הספר
 הזה תקשר יליו ואבן והיטלתו אל תוך
 פרתו ואמרת ככה תשק עבבלי ואתקום
 מפני הריעה אשר אנכי מכיא עליה ויעפו
 ערעה דברי ירמיהו: כן ישרים
 ואחר שנה ערקיהו במלכו ואחת ישרה
 שנה מלך בירושלם וישב אמו חמיטלנת
 ירמיהו מלבנה: ויעש הרעב בעני יהוה
 ככל אשר עשה יהוה קם כי על אף יהוה
 היתה בירושלם עד היטלבו אותם
 מינל פנו וימרד ערקיהו במלך בבל:

ויקרה

ויהי משנה התשיעית למלכו
בחדש היצוי בניסור לחדש צא
נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו
יעל ירושלים ויהנו עליה ויבנו עליה
דיק סביב ותבא העיר במצור עד
יעשה יצורה שנה למלך עד קיהו
כחדש הרביעי בתשיעה לחדש ויחזק
הריצב כיצור ולא היה להם ליצם הארץ
ותקיע העיר וכל אנשי המלחמה
יברחו וינאו מהעיר לילה דרך שער
בין החמתים אשר על גן המלך וכשדי
על העיר סביב וילט דרך הערבה
וירדפו חיל כשדים אחר המלך וישעו
את עדקיהו בערבת ידו וכל חילו נעשו
מעליו ויהפשו את המלך ויעלו אתו
אל מלך בבל ובלתה בארץ חמת
ודבר אתו משפטים וישחט מלך
בבל את בני עדקיהו ליעניו וגם את
כל ישרי יהודה שחט ברכלתה ואת
יעני עדקיהו עור ויאסרוהו בעשישת
ויכאהו מלך בבל כבלה ויתעוהו בבית
הפקדת עד יום מותו
וכחדש החמישי בניסור לחדש
היא שנת תשיע יצורה שנה למלך
נבוכדראצר מלך בבל נא נבוכדרארן
רב טבחים יצמד לפני מלך בבל
בירושלים ויישרף את בית יהוה ואת
בית המלך ואת כל בני ירושלים ואת
כל בית העדול שרף באש ואת כל
חומת ירושלים סביב נתעו כל חיל
כשדים אשר את רב טבחים ומדלות

היצם ואת יתר היצם הנשארם בני
ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל
ואת יתר האמון הנלה נבוכדרארן רב
טבחים ומדלות הארץ השאר
נבוכדרארן רב טבחים לרמס וליצבי
ואת יצמודי העדשת אשר לבית יהוה
ואת המכנות ואת ים העדשת אשר
בבית יהוה שטרו כשדים וישאו את
כל עדשתם כבלה ואת הסרות ואת
היצים ואת הסומרות ואת המזרקת
ואת הכפות ואת כל כלי הנחיש
אשר ישרתו סהכ לקחו ואת הספים
ואת המחנות ואת המזרקות ואת
הכירות ואת המנרות ואת הכפורת
ואת המנפיקות אשר זהב זהב וזהב אשר
כסף כסף לקח רב טבחים ויעמודים
שנים היסואחד והבקר שנים עשר
עשית אשר תחת המכנות אשר
יעשה המלך שלמה לבית יהוה לא
היה משקל לנחישתם כל המלים
האלה ויעמודים ששנה עשרה
אמה קומה העמד האחד וחוט
שתים עשרה אמה יסבנו ויעביו
ארבע איצבעות נבוכדרארן רב
עשית וקומת הסרת האחת חמש
אמות ושנה ורפועים על הכותרת
סביב הכל עשית וכאלה ליעמוד השני
ורמונים ויהיו הרמונים תשיעים
ויששה רוחה כל הרמונים מאה על
השכבה סביב ויקח רב טבחים את
שריה כהן הראש ואת יצניה כהן

המשנה ואת שלשת שמרי הסף :
 ומן היצר לקח כריס אחד אישר היה
 פקיד על אנשי המלחמה ושביעה
 אנשים מראי פני המלך אישר נמיאו
 ביצר ואת ספר ישר העבא המינבא
 את עמ הארץ ושישים איש מינב
 הארץ הנמינאים סתוך היצר: ויקח
 אותם נבזראדן רב טנחים וילך אתם
 אל מלך נבל ובלתהו ויכה אותם מלך
 נבל וימתם טרבלה בארץ חמת ויג
 יהודה מינב ארכתו: וזה העם אשר
 הגלה נבזראדן בשנת שביע יהודים
 שלשת אלפים וינשרים ושלשה :
 בשנת שמונה עשרה לנבזראדן
 מירו שלם נפש שמונה מאות שיש
 ושנים: בשנת שלש וינשרים
 לנבזראדן הגלה נבזראדן רב
 טנחים יהודים נפש שבע מאות
 ארכים וחמישה מל נפש ארכיות
 אלפים ושישים מאות:
 והי שלשים ושני עשרה לעזרת
 יהויכן מלך יהודה בשנים עשר
 חרש בינשרים וחמישה לחדש נשא
 אויל מרודך מלך נבל בשנת מלכותו
 את ראש יהויכן מלך יהודה ויצא
 אתו מבית הכליא: וידבר אתו טפולת
 ויתן את נכסאו ממינב על לכסא מלכים
 אישר אתו נבל: ויטנה את בני נבוא
 ואכל לחם לפניו תמיד כל ימי חייו :
 ואחתו ארחת תמיד עתה לומאת מלך
 נבל דריוס בזמן ינדיסמותו כל ימי חייו:

ויהי בי שלשים שנה כרביי צ כחמישה
 יחדיו ואנכ סתוך הנולה יל ער ככר
 נפתחו הימים ואראה מראות אלהים:
 שהמיטה לחדש היא השנה החמישה
 לנלות המלך יויכין: היה היה דברי יהוה
 אלי חוק אל כן כווי הגהן בארץ כשדון
 יל ער ככר ותהי עליו שם יד יהוה:
 וארא וזה הרוח כי צרה באה כן הצפון עין
 גדול ואיש כהן לקחתו ונעה לוסכי כוכבת
 כיען החשכל מתוך האיש וימתו כהדמות
 ארכיות וזה מראיהן רמות ארכיות:
 וארכיות פנכ לאחת וארכיות כנפים
 לאחת להם: ודגליהם כרעל ישרה וכף
 רגליהם ככף רגלי יעל וננעים כי צין
 נחישת קליל: וידו אדם כתחרת
 כנפיהם יל ארכיות רביעיהם כנפיהם
 וכנפיהם לארכיות: חכרת אישרה
 אל אחותה כנפיהם לא יסכו
 בלכתן איש אל ינכר פניו ילכו:

(Red stamp with Hebrew text, partially illegible)

ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל
הימין לארביעתם ופני יסור מדה שמאל
לארביעתן ופני נשר לארביעתן ופניהם
וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתני
חברות איש ושתיים מנסות ארץ
גוית הנהו ואיש אל יזכר פניו ילכו אל
אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא
יפטו בלכתן ודמות החיות מראיהם
כנחלי איש בערות כמראה הלפרים
היא כתהילכת בין החיות ונה לאיש
וכן האיש יזנא טרק והחיות ריגוה
וישוב כמראה הטק; וארא החיות והנה
אופן אחד בארץ ארביעות לארביעות
פניו כמראה האופנים וכי נשיתם בעין
הרשייש ודמות אחד לארביעות
וכראיהם ימי נשיתם כאשר יהיה
האופן בתוך האופן; על ארביעות דנינו
בלכתם ילכו לא יפטו בלכתן; ונביתן
ונבה להם ויראה להם וננתם מלאות
ינינם סכיב לארביעותן; וכלכת החיות
ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות
מיצל הארץ ינשאו האופנים; יצל
אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה
הרוח ללכת והאופנים ינשאו ינכתו
כי רוח החיה באופנים בלכתם ילכו
וכי זכרם ינמדו ובהנשאם טעיל הארץ
ינשאו האופנים ליציתם כי רוח החיה
באופנים; ודמות יצל ראשי החיה
רקיע בעין הקרח הנורא נטוי על
ראשיהם מלמעלה; והחת הרקיע
כנפיהם ישרות אישה אל אחותה

לאיש שתיים מנסות להנה ולאיש
שתיים מנסות להנה את גויתיהם;
ואיש מי יזנא את קול כנפיהם כקול כיב
רבים מקול שריל בלכתם קול המלך
כקול מחנה בעמדם תרפנה כנפיהן;
ויהי קול כי יצל לרקיע אשר יצל ראשם
בעמדם תרפנה כנפיהן וממי ילדוקין
אשר יצל ראשם כמראה אכך ספיר
דמות כסא ועל דמות הכסא דמות
כמראה אדם עליו מלמעלה; וארא
בעין חישמל כמראה איש בית להסכיב
כמראה מתנוול למעלה וממראה מתנוול
ולמטה ראיתי כמראה איש ונה לו סכיב
כמראה הקיטת אשר יהיה בינו כיוס
הנשם כן כמראה הנגה סכיב הוא מראה
דמות כסא יחזה ואראה ואפל יצל פני
ואיש מי יזנא קול מדבר;
ויאמר אלי בן אדם יצמד יצל
רגליך ואדבר אתך; ותבא בי הנה כאשר
דבר אלי ותני מדני יצל רגלי ואישמי
את כדבר אלי; ויאמר
אלי בן אדם ישולח אני אותך אל בני
ישראל אל נשים המורדים אשר מרחו
כי המה ואבותם פשעו כי יצדעם היס
הזה; והנביס קיפניס וחוקילב אני
ישולח אותך אליהם ואסרת אליהם
כה אמר אדני יהוה; והמה אם ישמעו
ואם יחללו כי בית מרי המה וידעו כי
נביא היה בתוכם; ואתה בן
אדם אל תרא מהם ומדבריהם אל
תרא כי סרבים וסלונים אותך וא

יגדלים אתה וישכ מדבריהם אל
תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי חמה
ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם
יחדלו כי מרי הפה ואתה
בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך
אל תהי מרי בבית המרי פעה פך ואכל
את אשר אני עתק אליך ואראה והנה
יד שלוחה אלי והנה כומצת ספר
ויפריט אתה לפני והיא כתובה פנים
ואחור וכתוב אליה קנים והנה והי
ויאמר אלי בן אדם את אשר
תמצא אכל אכל את המעלה הזאת
ולך דבר אל בית ישראל ואפרח את
פי ואמלני את המעלה הזאת ויאמר
אלי בטנג האכל ומיעך תמלא את
המעלה הזאת אשר אני עתק אליך ואמלי
ותהי בני כדבש למתוק
ויאמר אלי בן אדם לך בא אל
בית ישראל ודברת נדברי אליהם כי
לא אלי גם יצמקי טפה וכבדי לישון
אתה שלוח אל בית ישראל לא אל
יצמים רבים יצמקי טפה וכבדי לישון
אשר לא תשמעו דבריהם אם לא
אליהם ישלחתך המה ישמעו אליך
ובית ישראל לא יאבו לישמע אליך
כי אינם אבי לישמיני אל ככל בית
ישראל חוקי מעשה וקשילב המרה
הנה נתתי את פנך חוקים ליצמת פניהם
ואת מיצחך חוק ליצמת מיצחם וכשמיו
חוק מיצחך מיצחך לא תירא אותם
ולא תחת מפניהם כי בית מרי המרה

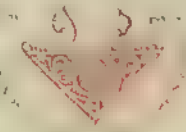
בית

ויאמר אלי בן אדם את כל
דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך
וכאזנך שמעו ולך בא אל הגולה אל
בני יצמך ודברת אליהם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם
יחדלו ותשאני רוח ואשמע אחרי
קולי צע גדול כרוך כבוד יהוה ממקומו
וקול ננפי החיות מיטיקות אשה אל
אחותה וקול האופנים ליצמתם וקול
ריצ צע גדול ורוח נשאתני והקחני
ואלך מר מחמת רוחי ויד יהוה יצלי
חוקה ואנוא אל הגולה תל אביב
היישבים אל נהר כנרת ואשר המרה
דישבים ישם ואישב ישם שבינת ימים
מיטמים נתוכם ויהי מקצה שבינת
ימים ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם צפה נתתך לבית
ישראל וישמינת מפני דבר והזהרת
אותם ממני באמרי לרשי צמות תמות
ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע
מדרכו הרשינה לחיתו הוא רשע נבענו
ימות ודמו כידך אנקיש ואתה הנה הזהרת
רשי צולא שב מרשינו ומדרכו הרשינה
הוא כי ענו ימות ואתה את נפסך הניתי
ובישוב עדיק מצדקו ויצטה
יעל ועתה מכשול לפניו הוא ימות כי
לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרן
יעקתו אשר יצטה ודמו מידך אנקיש
ואתה כי הזהרתו עדיק לבלתי חטא
עדיק והוא לא חטא חיו יחיה כי
טהר ואתה את נפסך הניתי

והיה עלי שם יהוה ואמר
אלי קום צא אל הכקעה ושם אדם
אותך ואקום ואיצא אל הכקעה והנה
שם כבוד יהוה עמו מכבוד אשר
ראיתי על שהר כבוד ואפל על פניו וקרא
ביחתי צמדני על רגלי ודבר ארתי
ויאמר אלי בא הסגר בתוך ביתך ואתה
בן אדם הנה נתנו יליך עבותים ואסון
בהם ולא תנא בתוכם וולשונך אדבק
אל הכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש
מוכיח כי תמרי המה וכדברי אותך
אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה השמי צייסמי ונתחוללתי
כי בית מרי המה
ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה
אותה לפנך וחקות צליה עיר ארז
ירושלים ונתתה צליה מינור וכנרת
צליה דיק וישפכת צליה סללה ונתתה
צליה כחנות וישים צליה כרים סביב
ואתה קח לך מחט ברזל ונתתה אותה
קיר ברזל כינך ובין הינר והכנעתה את
פנך אליה והיתה כמינור ויגרת צליה
אות היא לבית ישראל
ואתה ישכב על ירך השמאל
וישמת את עין בית ישראל עליו
מספר הימים אשר תשכב עליו תשא
את עונם ואני נתתי לך את שני עונם
למספר ימים שליש מאות ותשינים
יום וכשאת עין בית ישראל ומלידת
את אלה וישכבת על ירך הימני שנת
וכשאת את עין בית יהודה ארבעים

יום ושלש שנה יום לי שנה נתתו לך
ואל מינור ירושלים תכין פנך וזרועך
חשופה ונכאת צליה והנה עתה
עליך עבותים ולא תהפך מינור אל
צדך עד כלהך ימי מינור ואתה
קח לך חסין וישיעדים ופול וישיעים
ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד
ויצית אותם לך ללחם מספר
הימים אשר אתה ישכב על ירך
שלש מאות ותשינים יום תאכלנו
ומאכלך אשר תאכלנו במי שקור
עשרים שקל ליום מעת עד צאת
תאכלנו וימים כמי שורה תשתה
ששית ההין מיצת עד עת תשתה
ויצת שערים תאכלנה והיא בכלי
צאת האדם תצננה לעיניהם
ויאמר יהוה ככה יאמרו בני
ישראל את לחמם טמא בני ישראל
אדיחם שם ואמר אלה אדני יהוה
הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה
לא אכלתי מינורי ויגרת צליה ולא בא
בפי כשר פגול ויאמר
אלי ראה נתתי לך את עפריצ המקר
תחת צללי האדם ויצית את לחמך
צליהם ויאמר אלי בן
אדם הנה שמו מטה לחם בירושלים
ואכלו לחם כמי שקל ובדאנה ומים
כמי שורה ובשמכון ישתו למיגן
יחסרו לחם ומים וישמו איש ואחיו
ונמקו בעונם ואתה
בן אדם קח לך חרב חדה תצ

הגלבים תקחנה לך והינברת על ואשך
ויצל זקנך ולקחת לך מאוני מישקל
וחלקתם: שלשית כאור תכניר בתוך
הינר כמלאת ימי המיעור ולקחת את
השלשית תסה בחרב סכיבותי
והשלשית תורה לרוח וחרב אריקן
אחריהם: ולקחת מיטם מינט במספר
וינרת אותם בכנפיהם: ומהם יעור תקח
והשלכת אתם אל תוך האש ושרפת
אתם כנאש ממנו תנא אש אל מלכת
ישראל: כה אמר אדני יהוה
ואת ירושלם בתוך הגנים שמתיה
וככיבותיה אריות: ותמר את מיטפתי
לדישניה מן הגנים ואת חקות מן
האריות אשר סכיבותיה כי נמיטפתי
מאסו וחקותי לא הלכו בהם:
לכן כה אמר אדני יהוה יען
המנכם מן הגנים אשר סכיבותיכם
בחקתי לא הלכתם ואת מיטפתי לא
ינשיתם וכמיטפתי הגנים אשר
סכיבותיכם לא ינשיתם:
לכן כה אמר אדני יהוה הנני
יעליך גם אני וינשיתי בתוכך מיטפתי
לינני חטים: וינשיתי בך את אשר
לא ינשיתי ואת ישראל אעשה
כמהו יעדי יען מל תיעבתך:
לכן אבותי אכלו ננים
בתוך וננים יאכלו אבותם וינשיתי
בך מיטפתי וזריתי את כל שאריתך
לכל רוח: לכן חי אני נאם אדני יהוה
אם לא יען את מקדשי טמאתנמל

ישקו ינד ובכל תיעבתך וגם אני
אני ינד ולא חתום יעני וגם אני לא
אחמול: ושלשיתך בדבר ימותו וכיעלכו
בתוכך והשלשיתך בחרב יפלו סכיבותיך
והשלשיתך לכל רוח אורה וחרב אריקן אחריכם:
וכל האפי והנחותי חמתי כס והנחמתי
ויריעני אני יהוה דברתי בקנאתי
בכלותי חמתי כס: ואתנך לחרבה
ולחרפה כגים אשר סכיבותיך ליעני
כל יענר: והיתה חרפה וערופה מוסר
ומיטמה לגים אשר סכיבותיך
בינשותי כד מיטפתי באף ונחמה
ובתכחות חמה אני יהוה דברתי:
כשלחי את חני הריעב הריעב פהם
אשר היו למישחית אשר אשלח
אתם לישחתכם וריעב אסף עליכם
וישכרתו לכם כטה לחם: וישלחתי
יעליכם ריעב וחייה ריעה וישלך ודבר
ודם יעברכך וחרב אני יעליך אני
יהוה דברתי:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
כן אדם ישים פניך אל הרי ישראל
והנבא אליהם: ואמרת הרי ישראל
שמיעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני
יהוה להרים ולגביעות לאפיקים
ולגיאות הנני אני מביא עליכם
חרב ואכרתו כמותיכם: ונישמו
מזבחותיכם ונישכרו חמניכם
והפלתו חלליכם לפני גלויכם: ונתתי
את פני בני ישראל לפני גלויכם
וזריתי את ינמותיכם סכיבותי מזבחותיכם:

בכל מושבתיכם היצרים תחברנה
והנמות תיטמנה למיען יחרכו
ויאשמו מזבחותיכם ונטברו ונטמנו
גלוליהם ונגדעו חמניכם ונמרו
מיצטיכם: ונפל חלל בתוככם וידיעתם
כי אני יהוה: והוהרתני בהיות לכם פלטי
חרב בגוים בהזרותיכם בארצות וזכו
פליטיכם אותי בגוים אשר נטנו שם
אשר נשברתי את לבם הזונה אשר
סרמי עלי ואתי צניהם הזנות אחרי
גלוליהם ונקטו בפניהם אל הדיעות
אשר יצאו לכל תועבתיהם: וידיעו כי
אני יהוה לא אל חנם דברתי ליציות
להם הריצה הואתו
כה אמר אדני יהוה הכה בכפך
ורקע ברגלך ואמר אח אל כל תועבות
דיעות בית ישראל אשר בחרב כריצ
ובדבר יפלו: הרחוק בדבר ימורת
והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור
בריצ ימות וכליתי חמתים: וידיעתם
כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך
גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל
גביעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת
כל יעין ריצן ותחת כל אלה יצבתה
מקום אשר נתנו שם ריח ניחח לכל
גלוליהם: ונטיתי את ידי עליהם ונתת
את הארץ שממה ומי שמה ממדבר
דבלתה בכל מושבותיהם וידיעו כי
אני יהוה: ויהי דבר יהוה
אלי לאמרו: ואתה בן אדם כה אמר
אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא

הקץ על ארבעת כנפות הארץ: יעתה
הקץ עליך וישלחתי אפי בך וישפטתך
כדרכך ועתתי עליך את כל תועבתך:
ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי
דרכך עליך אתן ותועבותיך בתוכך
תהיין וידעתם כי אני יהוה:
כה אמר אדני יהוה ריצה אהת
ריצה הנה באה: וקץ בא באהקץ הקץ
אליך הנה באה: באה הצפירה אליך
יושב הארץ בא העת קרוב היום
מהומה ולא הד הרים: עתה מקרוב
אישפך חמתי עליך וכליתי אפי בך
וישפטתך כדרכך ועתתי עליך את
כל תועבותיך: ולא תחוס עיני ולא
אחמול כדרכך עליך אתן ותועבותיך
בתוכך תהיין וידעתם כי אני יהוה
מכה: הנה היום הנה באה יצאה
הצפירה יעין המטה פרח הזדון והחמס
קם למטה רישע לא מהם ולא מהמועב
ולא מהמהם ולא נה טהם: בא העת
הגיע היום הקונה אל ישמחו המוכר
אל יתאבל כי חרון אל כל המועה: כי
המכר אל הממכר לא ישוב ויצור
בחים חיתם כי חזון אל כל המונרה
לא ישוב ואי ישבעונו חיתו לא יתחוקו:
תקיעו בתקוע והכין הכל ואין הלך
למלחמה כי חזוני אל כל המועה:
החרב בחוץ והדבר והרעב מבית
אשר בשדה בחרב ימות ואשר ביצר
ריצב ודבר יאכלנו: ופלטו פליטיהם
והיו אל ההרים כיוני הנאצות כלם

המות איש בעונו: כל הידים תרענה
וכל טרכים תלכנה מים: וחגרו שקים
וכסוה אותם פלצות ואל כל פנים
כוישה וכל ראשיהם קרחו: כספם
כחוצות ייטלבו וזהבם לנה יהיה
כספם וזהבם לא יוכל להעלים כיום
ינברת יהוה נפישם לא ייטב עו ומינה
לא ימלאו כי מכישול יענם היה: ויזכי
יערי לנאון יטמהו ויעלם תויננתם
ישקוניהם עשונו על קננתנו להם
לנה ונתתנו ביד הזרים לבז ולרשיע
הארץ לישלל וחללוה: והסכתי פני
מהם וחללו את צפוני וכאברה פריצים
וחללוה: עשה הרחוק
כי הארץ מלאה מי שפט דמים והיער
מלאה חכם: והנאתי ריעו גוים וירשו
את בתיהם והשבתו נאון ימים ונחלו
מקדישיהם וקפדה בא ובקישו שלום
ואין הוה יל הזה תבא ושמעה אל
שמועה תהיה ובקישו חזון מנביא
ותורה תאכר מכה ויענה מזקנים:
המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה
ויריץ הארץ תבהלנה מדרכם
אינישה אתם ובמי שפטיהם אשפטם
ויריעו כי אני יהוה:
ויהי בשנה הששית בשמי בחמישה
לחד שאני יושב בבית וזקני יהודה
יושבים לפני ותפל עלי שסיד ארני
יהוה: ואראה והנה דמות כמראה
איש ממראה מתנו ולמטה איש
וממתנו ולמי עליה כמראה זהר כי עין

החשמלה ווישלח תכנית יד ויקחני
בני צת ראשי ותשא את רוחי בין
הארץ ובין השמים ותבא ארני
ירושלמה כמראות אלהים אלפתח
ישער הפנמית הפונה צפונה אשר
ישם מושכסמל הקנאה המקננה:
והנה שם כבוד אלהי ישראל נמראה
אשר ראיתי בכקניה: ויאמר אלי בן
אדם שאנא יעניך דרך צפונה ואשא
יעני דרך צפונה והנה מיצפון לישער
המזבח סמל הקנאה הוה נבארה:
ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם
יעשים תויננות גדלות אשר בירת
ישראל יעשים פה לרחקה מעל
מקדישי ויעד השוכת ראה תויננות
גדלות: וכאאתי אלפתח
החצר ואראה והנה חראחד בקיר:
ויאמר אלי בן אדם התרנא בקיר
ואחתר בקיר והנה פתח אחד: ויאמר
אלי באוראה את התויננות הרענות
אשר הם יעשים פה: ואנא ואראה
והנה כל תכנית רמיש ובהמה ישקין וכל
גלולי בית ישראל מחקה יל הקיר
כביכסביבו וישביעים איש מזקני
בית ישראל ויאזניהו בן שפן יעמד
בתוכם יעמדים לפניהם ואיש מקטותו
בידו ויעתר ענן הקטרת עלהו ויאמר
אלי הראית בן אדם אשר זקני
בית ישראל יעשים בחיטך איש
כחדרי משכיתו כי אמרים אין יהוה
ראה אתנו יעוב יהוה את הארץ:

מקדישיהם וקפדה בא ובקישו שלום ואין הוה יל הזה תבא ושמעה אל שמועה תהיה ובקישו חזון מנביא ותורה תאכר מכה ויענה מזקנים: המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה ויריץ הארץ תבהלנה מדרכם אינישה אתם ובמי שפטיהם אשפטם ויריעו כי אני יהוה: ויהי בשנה הששית בשמי בחמישה לחד שאני יושב בבית וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שסיד ארני יהוה: ואראה והנה דמות כמראה איש ממראה מתנו ולמטה איש וממתנו ולמי עליה כמראה זהר כי עין

והיגז מלא את החצר הפנימית וידם
כבוד יהוה מ' על הכרוב י'ל מפתח הפית
ויטלאהכית אתהיגז והחצר מלאה
אתנה כבוד יהוה וקול כנפי הכרובים
נשמע ע' החצר ההיגזת בקול אל
שדי פדו ויהי כנפת אתהאיש ל'כש
הסדים לאמר קח אש מבינת ל'ל על
מכנות לכרובים ויבאו ויגמד אצל
האופן ויטלח הכרוב את ידו מכנות
לכרובים אל האיש אשר בינת הכרובים
וישא ויתן אל הפני לבישה הסדים ויקח
וינאו וירא לכרובים תנעת יד אדם תחת
כנפיהם ויראה והנה ארבינה אופנים
אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב
אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד
ומראה האופנים כיגז אכן תדישישי
ומראה דמות אחד לארבינתטנאשו
יהיה האופן בתוך האופן כלכתב אל
ארבינת רביניהם ילכו לאיסנו בלכתם
כי המקום אשר יפנה הראש אחריו
ילכו לאיסנו בלכתם וכל כשרם ונבונם
וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים
יענים סכיב לארבינתם אופניהם
לאופנים להם קורא חגל באוני
וארבינה פנים לאחד פנה האחד פני
הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי
פני אריה והרביעי פני נשר וידמו
הכרובים היא ההיה אשר ראיתי בנהו
כנר ובלכת הכרובים ילכו האופנים
אצלם ובישאת הכרובים את כנפיהם
לרום מי'ל הארץ לאיסנו האופנים

גם הם מאילים כי צמדם יצמדו וכרובם
ירופו אותם כרוח החיה פהם ויציא
כבוד יהוה מי'ל מפתח הכית ויצימדו על
הכרובים וישאו הכרובים את כנפיהם
וירטו מן הארץ ליעני כנפתם והאופנים
ליצמתם ויצימד פתח שיער בית יהודה
הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם
מלמעלה היא החיה אשר ראיתי
תחת אלהי ישראל כנהר כבר ואדע
כי כרובים חמה ארבינה ארבינה פנים
לאחד וארבינה כנפים לאחד ודמות
ידי אדם תחת כנפיהם ודמות פניהם
המה הפנים אשר ראיתי על נהר כנר
מראהם ואותם איש אל יגז פניו
ילכו ותשא את ידו ותכא את אל
שיער בית יהוה הקדמוני הפונה
קדימה והנה בפתח השיער עשרים
וחמישה איש ויראה בתוכם את
יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן כנעו
שר הצבא ויאמר אל בן אדם
אלה האנשים החישים און והייננים
יעתר עבד יהוה את האמרים לא
בקרוב כנעת בתים היא הסיר ואנחנו
הכשרו לכן הנבא עליהם
הנכא בן אדם והפלי על ירוח יהוה ויאמר
אלי אמר נה אמר יהוה בן אמרתם
בית ישראל ומיעלות רוחכם אני
ידיעתיה והרבותם הלל יכס כיניר הזאת
ומלאתם חויעתיה חללו לכן נה אמר
אדני יהוה הלל יכס אשר שמתם עתונתם
הכשר והיא הסיר ואתכם חויעתונתם

והיגז מלא את החצר הפנימית וידם כבוד יהוה מ' על הכרוב י'ל מפתח הפית ויטלאהכית אתהיגז והחצר מלאה אתנה כבוד יהוה וקול כנפי הכרובים נשמע ע' החצר ההיגזת בקול אל שדי פדו ויהי כנפת אתהאיש ל'כש הסדים לאמר קח אש מבינת ל'ל על מכנות לכרובים ויבאו ויגמד אצל האופן ויטלח הכרוב את ידו מכנות לכרובים אל האיש אשר בינת הכרובים ויקח וינאו וירא לכרובים תנעת יד אדם תחת כנפיהם ויראה והנה ארבינה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כיגז אכן תדישישי ומראה דמות אחד לארבינתטנאשו יהיה האופן בתוך האופן כלכתב אל ארבינת רביניהם ילכו לאיסנו בלכתם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו לאיסנו בלכתם וכל כשרם ונבונם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים יענים סכיב לארבינתם אופניהם לאופנים להם קורא חגל באוני וארבינה פנים לאחד פנה האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר וידמו הכרובים היא ההיה אשר ראיתי בנהו כנר ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובישאת הכרובים את כנפיהם לרום מי'ל הארץ לאיסנו האופנים

חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם
אדני יהוה והוצאתי אתכם מתוכה
ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם
ישפטו כי כחרבת פלוגי נבול ישראל
אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה
היא לא תהיה לכם לסיד ואתם תהיו
בתוכה לכישר אל נבול ישראל אשפט
אתכם וידעתם כי אני יהוה אשר נחק
לא הלכתם ומישפטי לא עשיתם
וכמשפטי העמים אשר סביבותיכם
עשיתם ויהי כהנכאי ופלטיו כן
בניה מתואפל על פני ואזי נקול גדול
ואמר אהה אדני יהוה בלה אתה עשה
את שארית ישראל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: כן אדם אחד
אחיד אנשי נאלתך וכל בית ישראל
בלה אשר אמרו להם יטבי ירושלים
רחקו מעל יהוה לנו היאנתנה הארץ
למורשהו לכן אמר כה אמר
אדני יהוה כי הרחקתם בניו וכי
הפיצו אתם בארצות ואהי להם למקדש
מיצט בארצות אשר באו יסם:

לכן אמר כה אמר אדני יהוה
וקבעתי אתכם מן העמים ואספרתי
אתכם מן הארצות אשר נפיעותם
כהם ונתתי לכם את אדמת ישראל
ובארשמה והסירו את כל ישקוניה
ואת כל הויצרתיה ממנה ונתתי להם
לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסרת את לב האבן מכישרו ונתתי
להם לב בשר ולמינן בחקתי ילכו

ומשפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי
ליצם ואני אהיה להם לאלהים ואל
לב ישקוניהם ותועבותיהם לבם
הלך דרכם טראשכ נתתי נאם אדני
יהוה וישאו הכרובים את כנפיהם
והאופנים לענתם וכבוד אלה ישוא
עליהם מלמעלה ויעל כבוד יהוה
מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר
מקדם לעירו ורוח נשאתני ותבאני
כשרימה אלהי על המראה ברוח
אלהים ויעל מעלי המראה אשר
ראיתי ואדבר אל העולה את כל
דברי יהוה אשר הראני

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: כן
אדס כתיב בית המרי אתה יטב אשר
יענים להם לראות ולראו אזני להם
לשמיע ולא שמיעו כי בית מרי הם:
ואתה כן אדם יצטה לך
מלי גולה וגלה יומם לעיניהם ועלית
ממקומך אל מקום אחר לעיניהם
אולי יראו כי בית מרי המה והוצאת
מליך ככלי יומם לעיניהם ואתה תצא
בערב לעיניהם כמו צאי גולה לעיניהם
חתך לך בקיר והוצאת בו: לעיניהם
יעל נתף תשא ביצטה תוציא פניך
תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת
נתתך לבית ישראל ואני טכנאשו
עויתי בלי הוצאתי ככלי גולה יומם
ובערב חתרת לי בקיר ביד ביצטה
הוצאתי יעל נתף נשאתי לעיניהם:
ויהי דבר יהוה אלי ככך

לע דבא כד פונו כות לעונו כמותו לוי ויהי כן
לע דבא כד פונו כות לעונו כמותו לוי ויהי כן
לע דבא כד פונו כות לעונו כמותו לוי ויהי כן
לע דבא כד פונו כות לעונו כמותו לוי ויהי כן

לאמר: בן אדם הלא אמרו אליך בית
 ישראל בית המרימה אתה עישה :
 אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא
 המיטא הזה בדיו שלם וכל בית ישראל
 אשר המה נתוכם: אמר אני מופתכם
 כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה
 בשבי ילכו והנשיא אשר בתוכם אל
 כתף יטא בגלטה וינא נקוד יתרו
 להוציא בו פניו יכסה יען אשר לא
 יראה ליען הוא את הארץ ופרישת
 את רשתו עליו ונתפשט במעודו רני
 והבאתי אתו בגולה ארץ כשדים ואונו
 לא יראה ושם ימות וכל אשר סביבתו
 עורה וכל אנפיו אזרה לכל רוח וחרכ
 אריק אחריהם: וידעו כי אני יהוה
 כהפיעי אותם בגוים וזירתי אותם
 בארצות: והותרתי מהם אנשי מספר
 מחרב מריעב ומדבר למיען יספרו את
 כל תועבותיהם בגוים אשר באו שם
 וידעו כי אני יהוה:
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם לחמך
 ברעש תאכל ומימך טרעה וכדאנה
 תשתה: ואמרת אל יעב הארץ כה
 אמר אדני יהוה ליושבי רוי שלם אל
 אדמת ישראל לחמם כדאנה יאכלו
 ומימיהם בשממון ישתו למיען תשם
 ארצה ממלאה מחמסם כל הייטבים
 כה: והערים הנושנות תחרבנה
 והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני
 יהוה: ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר: בן אדם מה המיטל הזה לכם

על אדמת ישראל לאמר יארכו
 הימים ואנר כל חזון לכן אמר אלהם
 כה אמר אדני יהוה השבתי ארץ
 המיטל הזה ולא ימשלו אתו יעוד
 בישראל כי אם דבר אליהם קרבו
 הימים ודבר כל חזון וכל לא יהיה יעוד
 כל חזון שאו ומקסם חלק בתוך בית
 ישראל: כי אני יהוה אדבר את אשר
 אדבר דבר ויעשה לא תמישך יעוד כי
 כימיכם בית הסרי אדבר דבר ויעשיתו
 נאם אדני יהוה: ויהי דבר
 יהוה אלי לאמר: בן אדם הנה בית
 ישראל אמרים החזון אשר הוציא
 חזה לימים רבים ולעתים רחוקות
 הוא נבא: לכן אמר אליהם כה אמר
 אדני יהוה לא תמישך יעוד כל דברי
 אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני
 יהוה: ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר: בן אדם הנבא אל נביאי ישראל
 הנבאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו
 דבר יהוה: פה אמר אדני יהוה הווי על
 הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר
 רוחם ולבלתי ראו: כשעלים נחרבות
 נביאיך ישראל הווי: לא יעליתם כפרעות
 ותעדרו נדר יעל בית ישראל ליעבד נמלחנה
 ביום יהוה: חווי שאו וקסם פנז האמרים
 נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים
 דבר: הלוא מחזה שאו חזיתם ומקסם
 מנאמרתם נאם יהוה והואני לא דברתי:
 לכן אמר אדני יהוה יען דתכם שאו והוא
 כובלכן הנני אליכם נאם אדני יהוה:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם לחמך ברעש תאכל ומימך טרעה וכדאנה תשתה: ואמרת אל יעב הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי רוי שלם אל אדמת ישראל לחמם כדאנה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למיען תשם ארצה ממלאה מחמסם כל הייטבים כה: והערים הנושנות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם מה המיטל הזה לכם

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם לחמך ברעש תאכל ומימך טרעה וכדאנה תשתה: ואמרת אל יעב הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי רוי שלם אל אדמת ישראל לחמם כדאנה יאכלו ומימיהם בשממון ישתו למיען תשם ארצה ממלאה מחמסם כל הייטבים כה: והערים הנושנות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם מה המיטל הזה לכם

והיתה ידי אל הנביאים החזים יטוא
והקסמים כוכבסוד יעמי לא יהיו
זכנת בית ישראל לא יכתבו ואל
אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי
אני אדני יהוה: יען וביען הטיעו את
יעמי לאמר שלום ואין שלום והוא
בנה חזין והנמסחים אתו תפלו אמר
אל טחיתפל ויפל היהגשם שוטף
ואתנה אכני אלנבישתפלה ורורח
סיערות תכביע: והנה נפל הקיר הוא
יאמר אליכם איה הטיח אשר טחתם:
לכן סה אמר אדני יהוה
וכקיעת רוח סיערות נחמתי וגשם
ישטף כאפי יהיה ואכני אלנביש
נחמה לבלה: וחרסתי את הקיר אשר
טחתם תפל והנעתי הוא אל הארץ
ונגלה יסרו ונגליה ונליהם בתוכה
וידעתם כי אני יהוה: וכליתי את חמתי
בקד וכתחיים אתו תפל ואמר לכם אין
הקיר ואין הטחים אתו ונביאי ישראל
הנביאים אל ירושלם והחזים להחזון
ישלם ואין שלם נאם אדני יהוה:
ואתה כז אדם ישיב פניך
אל בטה יעמד הכתנכאות כלברון
והנבא יעליהן: ואסרת כה אמר אדני
יהוה הוי למתפרות כסתות יעל כל
איני לידיו ויעשות הכספחות יעל
ראש כל קוסה ליגוד נפשות הנפשות
העדרנה לי עמי ונפשות לכה תחיינה:
ותחללנה אתי אל יעמי כישעלי ישעין
וכפתותי לחם להמית נפשות אשר

לא תמותנה ולחיות נפשות אשר
לא תחיינה ככזכם לעמי שמיעונו:
לכן סה אמר אדני יהוה
הנני אל כסתות כנה אשר אתנה
מעדרות שם את הנפשות לפרחות
וקרעתי אתם מיצל ויהי תכסו ושלחתי
את הנפשות אשר אתם מעדרות
את נפשים לפרחות: וקרעתי את
מספתתכם והיגלתי את יעמי מידכן
ולא יהיו עוד בידכן למעורה וידעתן
כי אני יהוה: יען הכאות לכ יעריכ
ישקר ואני לא הכאתיו ולחזק ידי
רשע לבלתי שוב מדרכו הרע:
להחיתו: לכן שוא לא תחזינה וקסם
לא תקסמנה עוד והיגלתי את עמי
מידכן וידעתן כי אני יהוה ויבוא אלי
אנשים מוקע ישראל וישבו לפני:
ויהי דברי יהוה אלי לאמר:
בן אדם האנשיכ האלה יעלו גלוליהם
יעל לכס וכיכסול יעונם נתט נטחפניהם
האדרש אדרש להם:
לכן דבר אותם ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה איש איש מבית
ישראל אשר יעלה את גלוליו אל
לבו וכיכסול יעונו ישיים נכחפניו ונא
אל הנביא אני יהוה ענעתי לו כרה
ברב גלוליו: למיען תפש את בית
ישראל בלבם אשר נזרו מיני:
בגלוליהם כלם: לכן אמר
אל בית ישראל סה אמר אדני יהוה
ישבו והשיבו מיני גלוליהם וכיני

מסלמות דברים
מלשונות דברים
מלשונות דברים
מלשונות דברים

לכן פה אמר ארני יהודי
 כאשר עין הנפן בעין היע אשר
 נתתו לאיש לאמיה כוננתו אתי שני
 ירושלים: ונתת את פני כהם מהאש
 יצאו והאש האכלה ויריעתם כי אני
 יהוה בשומי את פני כהם: ונתת את
 הארץ שממה יען מעלו מעל נאם
 ארני יהוה ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר: בן אדם הודיע את ירושלים
 אתה וצבתי: וואמרת כה אמר ארני
 יהוה לירושלים ממרתך ומלדתך
 מארץ הכנעני אביך האמרי ואמר
 חתית: ומולדתך ביום הולדת אתך
 לאבית ישראל וכמים לארחעת למשע
 והמליח לא המליחת והחמל לאחמלה:
 לא חסקה עליך יען לינשות לך אחת
 מאילה לחמלה עליך ותשליכי אל פני
 השדה כנעל נעטך כיוס הולדת אתך:
 ואיצר עליך ואראך מתנוססת בזמין
 ואמר לך בזמין חיי ואמר לך בזמין
 חיי: ורבצה כנעמח השדה ענתך ותני
 ותגדלי ותכאי כיעדי עדים שדיסנכנו
 וישעך נמח ואת ירם ויעריה: ואיעז
 עליך ואראך והנה יעק עת דודים
 ואפריש כנפי עליך ואכסה יצותך
 ואשכיניך ואכא בברית אתך נאם
 ארני יהוה ותהי לי: וארחעך נמים
 ואשטף דמך מעליך ואסכך בשמן:
 ואלכישך וקמה ואנעלך תחיש
 ואחבישך בישט ואכסך כשי: ואיעז
 יעדי ואתה עמידים עליך ודכד

על גזונך: ואתן טכיל על אפך וינעליס
 על אונך ועטרת תפארת בראשך:
 ותערי זהב וכסף ומלכושך ישיש
 ומשי ורקמה סלת ורכישי שמן אכלת:
 ותמי כמאד מאד ותעלחי לכלוכה:
 וינאלך שסכניס בניפך כיכלי הוא
 כדורי אשר שמת עליך נאם ארני
 יהוה: ותבטחי בניפך ותזני על שמך
 ותשפכי את תנונתך על כל יצור לו
 יהי: ותקחי מבניך ותנישי לך נכרות
 טלאות ותזני עליהם לא נאות ולא
 יהי: ותקחי כל תפארתך מזהבי
 ומכספי אשר נתתי לך ותנישי לך
 על מי זכר ותזני כפי ותקחי את בני
 רקמתך ותכסיס ושכני וקטרת ענתו
 לפני כס: ולחמי אשר נתתי לך סלת
 ושמן ורכישי האמלתך ונתתו לו
 לפני כס לריח נחוח ויהי נאם ארני
 יהוה: ותקחי את בניך ואת בנותיך
 אשר ילדת לי ותזכירי להם לאכול
 הכי נטמתו נתך: ותשחטי את בני
 ותתעם בה עביר אותם להם: ואת כל
 תועבתך ותזנתך לא זכרת את מי
 נעורך בהיותך יערם ויעריה מתנוססת
 כדמך היית: ויהי אחרי כל ריעתך אוי
 אוי לך נאם ארני יהוה: ותבני לך גב
 ותנישי לך רמה בכל רחוב: אל כל
 ראש דרך בנית רמתך ותתיני את
 יפך ותפטיקי את רגליך לכל יצור
 ותרכי את תנונתך: ותזני אל בני מעיני
 שכנך גדלי כשר ותרכי את תזנתך

This block contains faint, illegible text at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side or a secondary text block.

להכניסני והנה נטיתי ידי עליך ואני
הקד ואתך בנפשי שנאתיך כנות פלישת
הנכלמות מדרך זמה ותוני אל בני
אשור מכלתי שביעתך ותוניס וגם לא
שביעתה ותרבי את המעותך אל ארץ
כניני כשדמה וגם כזאת לא ישביעת
מה אמלה לכתך נאם אדני יהוה הכניסוך
את כל אלה מינשה אישה וזנה שלטה
בבעתך ובך בראש כל דרך ורמתך
עשית בכל רחוב לאהיתי בזונה
לקלס אתני האשה הפנאפת תחת
אישה תקח את זרמי לכל זנות יהו
נה ואת נעת את עניך לכל מאהבך
ותשחדי אותם לכזא אליך מסכיב
בתנותיך ויהי בך הפך מן הנשים
בתנותיך ואחריך לאזנה ובתך
אתני ואתני לאעתולך ותהי להפך
לכן זונה יטמיני דברי יהוה
כה אמר אדני יהוה יען השפך נהשתן
ותעלה ערותך בתנותיך על מאהבך
ועל כל גלולי תינבתיך וכדמי בעך
אשר נתתי להם לכן הנני מקבץ את
כל מאהבך אשר ערבת עליהם ואת
כל אשר אהבתי על כל אשר ישנאת
וקביעת אתם עליך מסכיב ועליתי
ערותך אלהם וראו את כל ערותך
ויטפטתך מיטפטי נאפות ויטפנת
דם ונתתיך דם חמה וקנאה ונתרעי
אתך כידם והרסונך ונתנו רמתך
והפשיטו אותך בערך ולקחו פלי
תפארתך והנחוך יערם וערדה

והעלו עליך קהל ורנמו אותך באכז
ובתקוף כחבותם וישרפו בתך נאש
ויצטובך שפטיס ליעני נשים ובור
והשכתך מזונה וגם אתני לא תתני
יעור והנחתי חמתך כד וסרה קנאתי
ממך ושקטתי ולא אכעס עוד ויען
אשר לא זכרת אתי בני נעורך ותרעי
ליכל אלה ונסאנה אדרכך בראש
נתני נאם אדני יהוה ולא יעשית את
הזמה ילכל תינבתיך והנה כל הכישי
עליך ימישל לאמר נאמה נתהי בת
אמך את געלת אישה זונה ואחות
אחותך את אשר געלו אנשיהן ובניהן
אמכן חתית ואביבן אמרי ואחותך
העזולה יטמרון היא ובנותיה הישבת
על שמאלך ואחותך הקטנה ממך
היושבת מימין כדס ובנותיה יולא
בדרכיהן הלכת ובתי זבותיהן יעשתי
נמיטקט ותשחתי כהן בכל דרכי
חי אני נאם אדני יהוה אם יעשתה
כדס אחותך היא ובנותיה כאשר
עשית את ובנותיך הנה זה היה
יען כדס אחותך גאון ישביעת לחם
ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד
יעני ואכיון לאהחזיקה ותגבה עיך
והיעשנה תינבתיך לפני ואסיר אתהן
כאשר ראית
וישמרון כדס
הטאתיך לא חטאה ותרבי
את תינבתיך מהנה ותערכי את
אחותך בכל תינבתיך אשר יעשיתי

גם את שאי כלימתך אשר פללת
 לאחותך כחטאתך אשר התענת
 מהן תעקנה ממך וגם את בני
 וישיא כלימתך בעדקתך אחיותך
 ושכתי את שכותהן את שכית סדם
 וכנותיה ואת שכית שמרון וכנותיה
 ושכית שבתך כתוכהנה ולמען תשא
 כלימתך ונכילת מכל אשר עשית
 בעמך אתה ואחותך סדם וכנותיה
 תשבן לקדמתן וישמרון וכנותיה
 תשבן לקדמתן ואת וכנותך תשכנה
 לקדמתכן: ולא היתה סדם אחותך
 לישמועיה נפך ביום נאונוך: כטרם
 הגלה ריעתך נמועת חרפת נעות
 ארס וכל סביבותיה בנות פלישתים
 השאטות אותך מסביב: את זמתך
 ואת הויענתך את נשאתים נאם
 יהוה: כי טה אמר אדני
 יהוה ויעשית אותך כאשר עשית
 אשר בנית אלה להפר ברית: וזכרת
 אני את בריתי אותך בימי נעורך
 וחקימותי לך ברית עולם: וזכרת
 את דרכיך ונכלמת בקחתך את
 אחותיך העליות ממך אל הקטנות
 כמך ונתתי אתהן לך לבנות ולא
 כברייתך: והקימתי אני את בריתי
 אתך וידעת כי אני יהוה: למיין תמתי
 וכשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה
 מפני כלימתך כנפילך לכל אשר
 עשית נאם אדני יהוה:
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: כן אדסחון

מלכות

חידה ומשל משל אל בית ישראל:
 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר
 הערול גדול הכנפים אך האנר מלא
 הניצה אשר לו הרקמה בא אלה הענן
 ויקח את עמרת הארז: את ראש
 יניקותיו קטף וביאהו אל ארץ כנען
 בעיר רמלים שמו ויקח מורע הארץ
 ויתעו בשדה זרע קח על מיסרבים
 יצנפה שמו: ויצנפה ויהי לגפן כוחת
 יטפלת קומה לפנות דליותו אליו
 ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ז'
 ותניש בדים ותשלח פארות: ויהי
 נשר אחד ערול גדול כנפים ורכניצה
 והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה
 עליו ודליותיו שלחהו להשקות
 אותה מערנות מטעיה: אל שדה
 טוב אל מיסרבים היא שתולד
 לעשות ענף ולשאת פרי להיות
 לגפן אדרת: אמר טה אמר אדני יהוה
 תעלח הלווא את שרשיה עתק ואת
 פריה יקוסס ויבש כל טרפי צמחה
 תיבש ולא כוה ענדולה ובעם רב
 למשאות אותה משרשיהו והנה
 שתולה התעלח הלא כנעת טה
 רוח הקדים תיבש יבש על ערנת
 צמחה תיבש:
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: אמר טה
 לבית המרי הלא ידעתם מה אלה
 אמר חנה בא מלך כבל ירושלם
 ויקח את מלכה ואת שריה ויבא
 אותם אליו כבלהו ויקח מורע

יעל ההרים לא אכל ויענו לא משא
 אל גרולי בית ישראל את איתת ד' ויהו
 לא טמא ואיש לא הונה חבל לא חבו
 ונזלה לא נזל לחמול ד' ונבעק ויערב
 כסה בעדו מיני השיב ידונשך ותדנית
 לא יקח כישפני יעשה בחקותי הדרך
 הוא לא ימות בעון אביו היה יחידה
 אביו כי יצק יצק על גול אה ואישר
 לא טוב יעשה כתיך יעמיו והנה כרת
 בינו ואמרתם מד' לא נשא הכן
 בעון האכזהבן מיטפט ויערקה יעשה
 את כל חקותי ישמר ויעשה אתם היה
 יחיה הנפשה חטאתה האתמות כן לא ישא
 בעון האכזהב לא ישא בעון הבן ערקות
 הצדיק עליו ותהיה רשת רשע צליותה
 והרשע כי ישוב מכל חטאתו
 אשר יעשה וישמר את כל חקו
 ויעשה מיטפט ויערקה חיה יחיה לא
 ימות כל פשיעו אשר יעשה לא יזנו
 לו בערקהו אשר יעשה יחיה החפץ
 אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הוא
 בשונו מדרכיו ויחיה
 ובשוב עדיק מי ערקהו ויעשה
 יעל ככל התו צבות אשר יעשה
 הרשע יעשה וחי כל ערקהו אשר
 יעשה לא תזכרה כמיניו אשר מיניו
 ובחטאתו אשר חטא במות ואכזב
 לא יתכן דרך אדני שמינונא כרת
 ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם
 יתכנו בשונו עדיק מי ערקהו ויעשה
 יעל וכת יעלה כיעלו אשר יעשה

ימותו
 כרשעו אשר יעשה ויעשה מיטפט
 ויערקה הוא את נפשו יהיה וידאה
 וישוב ככל פשיעו אשר יעשה חיו
 יהיה לא ימות ואמרו בית ישראל לא
 יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו כרת
 ישראל הלא דרכיכם יתכן יתכן איש
 כרכו איטפט אתכם בית ישראל נאם
 אדני יהוה שובו והשיבו מכל פשיעונם
 ולא יהיה לכם למכשול עון השלבו
 כי ילכם את כל פשיעונם אשר פשיעונם
 נם ויעשו לכם לב חדש ורוח חדשה
 ולבה תמותו כית ישראל כל לא אחפץ
 כמות הבית נאם אדני יהוה והשיבו חיו
 ואתה יאקונה אל נשיאי
 ישראל ואמרת מה אמך לביא בין
 אריות רבצה כתיך כפרים רבתה עריה
 ותיעל אחד כנריה כנריה וילכד
 לטרף טרף אדם אכל וישמעו אליו
 גים כישחתם נתפשו וינאהו כחיה
 אל ארץ כיעריב ותרא כי נוחלה אנדה
 תקותה ותקח אחד כנריה כפרי שבתה
 ויתהלך בתוך אריות כנריה וילמד
 לטרף טרף אדם אכל וידע אל כנותו
 ויערקהו חרוב ותשם ארץ ומלאה
 מקול שאנתו ויתנו גילו גים סביב
 ממדינות ויפרישו יעל ורשתם כשחתם
 נתפשו ויתנהו כסוגר כחיה ויבארו
 אל מלך ככל יבאהו כנעדות למיני
 לא ישימו קולו עוד אל הר ישראל
 אמך כנפט כמך יעל מים

ויעשה מיטפט ויערקה חיה יחיה לא ימות כל פשיעו אשר יעשה לא יזנו לו בערקהו אשר יעשה יחיה החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הוא בשונו מדרכיו ויחיה

ישתוליה פריה וינצפה היתה מכיס רבני
ויהו לה מטות יצא אל יטבטי נישלים
ותנכה קומתו על בני ינכתיב וידע
צנכהו כרסו ליתני וזהו שחמה לארץ
חשליכה וזוה הקדים הובי שפריה
קתפרקו ויבשו מטה יעה איט אלתהו
וינתה ישתוליה כמדבר בארץ גיהו ונבא
ותנא איט ממטה בדיה פריה אכלה
ולא היה מטה יען שנט למשל קנה
היא ותחי לקינהו

ויהי בשנה היטב צית כחמישי בנישו
להדיט באו אנשים מזקני ישראל
לדריט את יהוה וייטבו לפניו
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם דבר את זקני ישראל ואמרת אלונם
כה אמר אדני יהוה הדריש אתי אתם
כאיכ חי אני אם אדריש לכם נאם אדני
יהוה והתשפט אתם התישפט בן אדם
את תיעבת אבותם הודיעם ואמרת
אליהם כה אמר אדני יהוה ביום נחרי
בישראל ואישא ידי לזרע בית יצקב
ואודיע להם כארץ מערים ואישא ידי
להם לאמר אני יהוה אלהיכם ביום ההוא
נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים
אל ארץ אשר תרתי להם ונתחלכו ונש
עבי היא לכל הארצות ואמר אלהם
איש שקויע עינו השליכו ונבלולי
מערים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם
וימרו בי ולא אנו לשמי צאלי אישאת
שקויע עיניהם לא השליכו ואת
גלולי מערים לא עזבו ואמר לשפך

חמתי עליהם לבלות אפי נהם כחך
ארץ מערים ואיני ימי צני שמי לבלתי
החל לעיני הננים אשר המה מתוכם
אשר נורית אליהם לעיניהם להוציאם
כארץ מערים ואוציאם מארץ מערים
ואנאם אל המדבר ואתן להם את
הקרת ואת מטפטי הודיעתי אתם
אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ו
וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות
בני ובניכם לדיעת כי אני יהוה מקדשם
וימרו בי בית ישראל כמדבר בחקותי לא
הלכו ואת מטפטי מאסו אשר יעשה
אתם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו
מאד ואמר לשפך חמתי עליהם כמדבר
לבלותם ואיני למען שמי לבלתי
החל לעיני הננים אשר הוצאתיכם
לעיניהם וגם אני נשאתי ידי להם
כמדבר לבלתי הכיא אותם אל הארץ
אשר נתתי ונתחלכו וכשעני היא
לכל הארצות יען במשפט מאסו
ואת חקותי לא הלכו בהם וארצ
שבתותי חללו כי אחרי גלולייהם לכם
הלך ונתחם יעני עליהם משחתם
ולא יעשיתי אותם כליה כמדבר
ואמר אל בניכם כמדבר בחוקי
אבותיכם אל תלכו ואת מטפטיהם
אל תשמרו ונבלולייהם אר
תטמאו אני יהוה אלהיכם כחקתי
לכו ואת מטפטי שמרו ועשו אותם
ואת שבתותי קדשו והיו לאות בני
ובניכם לדיעת כי אני יהוה אלהיכם

וימחו ב' הננים בחקתי לא הלו ואת
מישפטי לא יטכו לי צרות אותם אשר
ייצוה אותם האדם וחיסהם ארת
שבתותי חללו ואמר ליטפך חמתי
עליהם לבלות אפי גם נסדרו וזה שנת
אתידי ואני שלמין שמי לבלתי החל
ליצני הננים אשר הוצאתי אותם
ליצניהם וגם אני נשאתי את ידי להם
כמדבר להפין אתם כעיים ולזרות אתם
בארצות וליצני מישפטי לא עשו וחקות
מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי
אבותם היו יצניהם וגם אנתי להם
חקים לא טובים ומישפטים לא יחיו
בהם ואטמא אתם כמתנות מה עני
כל פטר רחם למיץ אשמים למיץ
אשר ידעו אשר אני יהוה
לכן דבר אל בית ישראל כן אדם
ואמרת אליהם טה אמר אדני יהוה עוד
זאת ערפו אותי אבותיכם נמי יצנס כמיני
ואני אב אל הארץ אשר נשאתי אתידי
לתת אותה להם וידאו כל גביעה רמדה
וכל יצני יצרת ויוכחו ישם את זכריהם
ויתנו ישם כיע קרבנם וייסימו שקרוח
ניחוחיהם ויסיכו ישם את נסכיהם
ואמר אליהם מה הנמה אשר אתם
הנאים ישם ויקראי שמה נמה עד הינס
הזה לכן אמר אל בית ישראל טה
אמר אדני יהוה הנרדך אבותיכם אתם
נטמאים ואחרי שקויניהם אתם זנים
וכשאת מתנתים טה עני בניכם
באיש אתם נטמאים לכל גלוליכם

עד הינס ואני אדריש לכס בית ישראל
היאני נאם אדני יהוה אב אדריש לכס
והיצלה יל רוחכם היו לא תהיה אשר
אתם אמרים טהיה כעיים כמישפחות
הארצות לי שדת יצנו ואני חוי אני נאם
אדני יהוה אב לא ביד חזקה וכזרוע
נטויה וכחכה שפוכה אמלוד יצליכם
והוצאתי אתכם מן היצנים וקבעתי
אתכם מן הארצות אשר נפוינתם כס
ביד חזקה וכזרוע נטויה וכחמה שטויה
והנאתי אתכם אל מדבר היצנים
ונישפטי אתכם שם פנים אל פנים
כאשר נשפטי את אבותיכם כמדבר
ארץ מיעים כן אשפט אתכם נאם
אדני יהוה והוצאתי אתכם תחרת
היטט והנאתי אתכם כמכרת הנתי
וכרותי מנכ המרדים והטו שיעם בי
כארץ בעריהם אוציא אותם ואל
אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי
אני יהוה ואתם בית ישראל טה אמר
אדני יהוה איש גלולי לבו יגדו ואחר
אם אינכם יטמיצו אלי ואת ישם
קדשי לא תחללו עוד כמתנותיכם
ובגלוליכם כי בהר קדשי בהר מרום
ישראל נאם אדני יהוה ישם יצרני
כל בית ישראל כלה כארץ שם ארצם
וישם אדריש את תרומתיכם וארצ
ראשית מישאתיכם בכל קדשיכם
טריח ניחח ארצה אתכם כחויצאי
אתכם מן היצנים וקבעתי אתכם מן
הארצות אשר נפעתם כס ונקדשתי

והוצאתי אתכם מן היצנים וקבעתי אתכם מן הארצות אשר נפעתם כס ונקדשתי

בכס לעיני הגוים וירעתם כי אני יהוה
כהניאי אתכם אל אדמת ישראל אל
הארץ אשר נשאתי את ידי לתור
אתה לאתתכם וזכרתם שם ארץ
דרככם ואת כל עלילותיכם אשר
נטמאתם בה ונקטתם בפניכם בכל
רעותיכם אשר עשיתם וידעתם כי
אני יהוה בעשותי אתכם לעיני שמי
לא נדרכיכם הרעים וכעלילותיכם
הנשחתות בית ישראל נאם אדני
יהוה ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בן אדם שים פנך דרך תימנה
והטף אל דרום והנבא אל יער השדה
נגבו ואמרת ליער הנגב שמע דבר
אדני יהוה כה אמר אדני יהוה הנני
מצייתך אש ואכלה כן כל עץ לוח
וכל עץ יבש לא תנבה להנת שלחנת
ונצרכו בה כל פגם מנגב יפונה וראו
כל בשר כי אני יהוה כערתיה לאתנבה
ואמר אהה אדני יהוה הבה אמרים
לי הלא ממשל משלים הוא
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פנך אל ירושלם והטף
אל מקדש שים והנבא אל אדמת ישראל
ואמרת לאדמת ישראל כה אמר
יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי
מתערה והכרת ממך עדיק ורשע
יען אשר הכרת ממך עדיק ורשע
לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר
מנגב יפון וידעו כל בשר כי אני יהוה
הוצאתי חרבי מתערה לאתשוב עוה

ואתה בן אדם האנני
בשברון מתנים ובמרירות תאנני
לעיניהם והיה כי יאמרו אליך על
מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה
כי באה ונמס כל לב ורפובל ידיים
וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה
מיס חנה באה וטהיתה נאם אדני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני
יהוה אמר חרב חרב הוחדה וגם
מרוטה למען טבח טבח הוחדה
למען היה להברק מרוטה או נשיש
שכט בני מאסת כל עין ויתן אתה
למרוטה לתפש בכף היא הוחדה
חרב והיא מרוטה לתת אותה ביד
הורג וזעק והילל בן אדם כי היא
היתה בעמי היא ככל נשיאי ישראל
מגוריאל חרב היו את עמי לכן ספק
אליך כי בחן ומה אסגם שבת
מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה
ואתה בן אדם
הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב
שלישתה חרב חללים היא חרב
חלל העוול החדרת להם למען למוג
לב והרבה המכשלים על כל שעריהם
נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק
מעטה לטבח והתאחדו חמני השימי
השמיילי אנה פנך מעדותי וגם
אני אכה כפי אל כפי והנחת חמתי
אני יהוה דברתי
ויהי דבר יהוה אלי לאמר

ממיוס לו
באמריו לו
והם כן
ממשל
והכרת ממך עדיק ורשע
והנבא אל אדמת ישראל
והוצאתי חרבי מתערה לאתשוב עוה

ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים
 לבוא חרב מלך נבל מארץ אחר יצאו
 שניהם וידברא נראש דרך עיר נרא:
 דרך תשים לבוא חרב את רבת מעינות
 ואת יהודה בירושלם בניצורה: כי עמד
 מלך נבל אל אם הדרך נראש שני
 הדרכים לקסם קסם קלקל נחעים
 ישאל בתרפים ראה נכבד: כי מינו היה
 הקסם ירושלים לשוב פרים לפתח פה
 ברצח להרים קול בתרוינה לשוב טרים
 על שיעלים לישפך סללה לבנות דיק:
 והיה להם נקסום שוא בניניהם שבעי
 יטבינות להם והוא מוכר עון להתפש:
 לכן נה אמר אדני יהודה
 יען הונתם יעונכם נהלות פשעים
 להראות הטאותיכם נבל ילילותיכם
 יען הוצרכם בכף התפשטו:
 ואתה חלל רשע נשיא ישראל
 אשר בא יומו בנת יען קין:
 נה אמר אדני יהודה הסיר
 הכי ענפת והרים העטרה זאת לא זאת
 השפלה הנכה והנכה השפיל: יענה
 יענה יענה אישימנה גם זאת לא יהיה
 יערה בא אשר לו המישפט ועתתיו:
 ואתה בן אדם הנבא ואמרת
 טה אמר אדני יהודה אל בני עמון ואל
 חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחד
 לטבח מרוטה להכיל למיץ נרק:
 נחזות לך שוא נקסם לך נוב לתר
 אותך אל עואר חללי רשיעים אשר
 בא יומם בנת יען קין הישב אל הענה

במקום אשר נבראת בארץ מצותך
 אשפט אתך: וישפכת יצריך וינמי
 נאיש יצרת אפיה יצריך ועתתך ביד
 אנשים בני צים חרשי משהיה לאיש
 תהיה לאכלה דמך יהיה פתוך הארץ
 לא תזכרי כי אני יהוה דברתי:
 ויהי דברי יהוה אלי לאמר ואתה
 בן אדם התשפט התשפט את יעיר
 הדמים והורעתה את כל הויצמותיה:
 ואמרת נה אמר אדני יהוה יציר טענת
 דם כתוסה לבוא יענה וינשה גלולים
 עליה לטמאה: כדמך אשר שפכת
 אשמת וכלולך אשר ינשית טמאת
 ותקריבי סיך ותטא יעיר שנותך על
 כן עתתך חרפה בניים וקלסה לבר
 הארצות: הקרבות והרחקות כמך
 יתקלסוך טמאת השם דברת
 המהומה: הנה נשיא ישראל איש
 לזרעו היו בך למיען ישפך דם אב
 ואם הקלובך לנר יעשו בני צסק בתוכך
 יתום ואלמנה הוננו בך: קדישי נזירת
 ואת שבתת חללת: אנשי רכיל היו
 כך למיען ישפך דם ואל החרים אכלו
 כך זמה יעשו בתוכך: יערות אכלה
 כך טמאת הנדה יענו בך: ואיש את
 אשת ריעהו ינשה תוינכה ואיש את
 בליתו טמא בזמה ואיש את אחותו כח
 אביו יענה בך: שחד לקחו בך למיען
 ישפך דם נשך ותרבית לקחת ותבניני
 ריעך בני צסק ואתי שכת נאם אדני
 יהוה: והנה הכית כפי אל בניך אשר

ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך נבל מארץ אחר יצאו שניהם וידברא נראש דרך עיר נרא: דרך תשים לבוא חרב את רבת מעינות ואת יהודה בירושלם בניצורה: כי עמד מלך נבל אל אם הדרך נראש שני הדרכים לקסם קסם קלקל נחעים ישאל בתרפים ראה נכבד: כי מינו היה הקסם ירושלים לשוב פרים לפתח פה ברצח להרים קול בתרוינה לשוב טרים על שיעלים לישפך סללה לבנות דיק: והיה להם נקסום שוא בניניהם שבעי יטבינות להם והוא מוכר עון להתפש: לכן נה אמר אדני יהודה יען הונתם יעונכם נהלות פשעים להראות הטאותיכם נבל ילילותיכם יען הוצרכם בכף התפשטו: ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא יומו בנת יען קין: נה אמר אדני יהודה הסיר הכי ענפת והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הנכה והנכה השפיל: יענה יענה יענה אישימנה גם זאת לא יהיה יערה בא אשר לו המישפט ועתתיו: ואתה בן אדם הנבא ואמרת טה אמר אדני יהודה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחד לטבח מרוטה להכיל למיץ נרק: נחזות לך שוא נקסם לך נוב לתר אותך אל עואר חללי רשיעים אשר בא יומם בנת יען קין הישב אל הענה

עשית ועל המך אשר הוא בתוכך :
היעמד לבך אם תחזקנה ידך לימים
אשר אני יצשה אותך אני יהוה דברתי
ועשיתיו והפיצתי אותך בנשים ווריתן
בארצות והתמתן טמאתך מסך ונחלת
בך ליעצנים וידעתני אני יהוה :
ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן
אדם היזל בית ישראל לסוג כל נחשת
וכריל וכרזל ועפרת בתוך כור סינים
כסף היו : לכן כה אמר אדני
יהוה יען היות כלכם לסגס לכן הנני
קבץ אתכם אל תוך ירושלים וקבעתם כסף
ונחשת וכרזל ועפרת וכריל אל תוך
כור לפחת עלין אשר להנתיך כן אקבץ
כאפי וכחמתי והנחתי והתנתי אתכם :
וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש
יצרתיו ונתתם בתוכי כהתוך כסף
בתוך כור כן תתנו בתוכי וידעתם כי
אני יהוה שפכתי חמתי עליכם :

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם
אמר יהוה את ארץ ישראל ארץ אש וסוד
ביום זעם : קיטר נביאיה בתוכה כארי
ישואן טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר
יקחו אלמנותיה הדכו בתוכה : כהניה
המסו תורתיו ויחללו קדשי בן קדש
לחל לא הכדילו ובין הטמא לטהור
לא הודיעו ומישבתתי היצלימו יעניהם
ואחל בתוכם : שריה בקרבה כואבים
טרפי טרף ליטפך דם לאנד נפשות
למיצן בעיני בנינו ונביאיה טחו להם
תפל חזים שוא וקסמים להם כזנאמרים

כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר וענ
הארץ עשקו עשקו ונלוזל וענ
ואכיון הונו ואתה הר עשקו בלתי
משפט : ואנקש מהם איש גרדור
ועמד כפרץ לפני בעד הארץ לבלתי
שחתה ולא מיצאתי : ואשפך עליהם
זינמי נאש עברתי בליתים דרכם
בראשם נתתי נאם אדני יהוה :

ויהי דבר יהוה אלי לאמר :
כן אדם שתיס נשים בנות אדם אחת
היו ותזונה כמערים בנעוריהן זנו
שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי
בתוליהן ושמותן אהלה העולה
ואהליבה אחותה ותהינה לי ותלדנה
בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה
וירושלם אהליבה ותזון אהלה תחתי
ותענב על מאהביה אל אשור קרבים :
לכשי תכלת פחות וסגנים בחוריהם
כלם פרישים רכבי סוסים וותתן תזנותיה
יעליהם מכחרבני אשור כלם וככל אשר
יענבה נמל גלוליהם נטמאה : ואת
תזנותיה ממערים לא יענבה כי אותה
ישכבו בנעוריה והמה עשו דדי
בתוליה וישפכו תזנותם עליה : לכן
נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשור
אשר יענבה עליהם : המה גלו ערותה
בניה ובנותיה לקחו ואותה בחורבונה
ותהישם לנשים ושפוטים עשו כה :
ותרא
אחותה אהליבה ותשחת יענבתה
ממנה ואת תזנותיה מזונני אחותה :

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם אמר יהוה את ארץ ישראל ארץ אש וסוד ביום זעם : קיטר נביאיה בתוכה כארי ישואן טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר יקחו אלמנותיה הדכו בתוכה : כהניה המסו תורתיו ויחללו קדשי בן קדש לחל לא הכדילו ובין הטמא לטהור לא הודיעו ומישבתתי היצלימו יעניהם ואחל בתוכם : שריה בקרבה כואבים טרפי טרף ליטפך דם לאנד נפשות למיצן בעיני בנינו ונביאיה טחו להם תפל חזים שוא וקסמים להם כזנאמרים

אל בני אשר עננה פחות וסוגים קרובים
 לבני מכלל פרישים רכבי כוסים נחזי
 חמד כלם וארא מי נטמאה דרך אחד
 לשתתן והתסף אל תונתיה ותרא
 אנשי מחקה על הקיר עלמי כשולם
 חקקים בשישרו חטרי אוור כמתנהם
 סרוחי טמלים נראשיהם סראה
 שלישים כלם דמות בני ככל כשרים
 ארץ מולדתם ותיעגב עליהם
 למראה עיניה ותשלח מלאכים
 אליהם כשרימה ויבאו אליה בני
 לסכב דרים ויטמאו אותה בתונתם
 ותטמא בכ ותקע נפשאמהם ותגל
 תונותיה ותגל את צורה ותקע נפשי
 מעליה כאשר נקעה נפשי מעל
 אחותיה ותרבה את תונותיה לזכר
 את מי נעזרה אשר זערה בארץ
 מי ערים ותיעגבה על פלנשיהם אשר
 כשר חמורים כשרם וזרמת סוסים
 זרמתם ותפקדי את זמת נעורדי
 בעשות ממערים דדיך למיען שדי
 נעורדי לכן אהליטה כה
 אמר אדני יהוה חנני מעיר את מאהבן
 עליך את אשר מקעה נפשך מהם
 והבאתים עליך מסכני בני ככל וכל
 כשרים פקודו שועוקוע כל בני
 אשר אתם כחורי חמד פחות וסוגים
 כלם שלישים וקרואים רכבי סוסים
 כלם וזכאו עליך היצור כב וגלגל ונקהל
 ימים זעה ומגן וקובע ישימו עליך
 סכיב ונתתי לפניהם משפט ושפטוך

במשפטיהם ונתתי קנאתי כד ועשו
 אותך כחמה אפך ואזנך יסירו
 ואחריתך כחכתפול המה בעך
 וכנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש
 והפשיטוך את בעדיך ולקחו כר
 תפארתך והשנתי ומתך ממך ואת
 זנותך מארץ מערים ולא תשא עינך
 אליהם ומערים לא תזכיר עוד
 כי נה אמר אדני יהוה הנני
 נתנד ביד אשר ישנאת כיד אשר
 נקעה נפשך מהם ויעשו אותך
 כשנאה ולקחו מלי יעד ועבוכך
 ערס ועזיה ונגליה ערות וזנוך חמתך
 ותטותיך עשה אלה לך כזנותך אחרי
 נים על אשר נטמאת ככל אליהם
 כדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך
 כה אמר אדני יהוה כוס
 אחותך תשת העמקה והרחכה תהיה
 לעהק ולליען מרבה להכיל ישכרון
 ויגון תמלאי כוס שמה וישממה כוס
 אחותך שמרון וישתית אותה ומצית
 ואת חרשיה תעמי ושריך תנתקך
 כי אני דברתי נאם אדני יהוה
 לכן כה אמר אדני יהוה יען
 שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי עך
 וגם את שאי זמתך ואת תונותיך
 ויאמר יהוה אלי כן אדם
 התשפט את אהלה ואת אהלי כר
 וחת להן את תועבותיהן כי נאפו ודם
 כידיהן ואת גלגליהן נאפו וגם את
 בניהן אשר ילדו להן עבדו יהם לאנליה

והוא יחזיקו אל אשר יחזיקו
 ויחזיקו אל אשר יחזיקו
 ויחזיקו אל אשר יחזיקו
 ויחזיקו אל אשר יחזיקו

בן אדם הנני לקח ממך את מחמד
 עיניך במנופה ולא הספר ולא הנכרה
 ולא הבא דמי צדקה האנק דם מתיב
 אבל לא תעשה פארך חבוש עליך
 ונעליך תשים בצלך ולא תעשה יעל
 שפם ולחם אנשים לא תאכל ואדבר
 אל הינסב בקר והמת אשת בערב
 ואיניש בבקר כאשר צויתו ויאמרו
 אלי הינס הלא תגיד לנו מה אלה לנו
 כי אתה עשה ואמר אליהם דברי הוה
 היה אלי לאמר אמר לבית ישראלנה
 אמר אדני יהוה הנני מחלל את מקדשי
 נאון יונכם מחמד עיניכם ומחמד
 נפשכם ובניכם וכנותיכם אשר עונתם
 נחרב פלו וינשיתם כאשר עשית
 יעל שפם לא תעשו ולחם אנשים לא
 האכלו ופארכם יעל ראשיכם ויעלכם
 ברעלכם לא תספרו ולא תנבו ונמקתם
 בעונתיכם ונהמתם איש אל אחיו
 והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר
 עשה הנני בנאה וידעתם כי אני
 אדני יהוה ואתה בן אדם
 הלוא ביום קחתי מהם את מעונם
 מי שיש תפארתם את מחמד יצניהם
 ואת מי שא נפשם בניהם וכנותיהם
 ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמיעות
 אזעם ביום ההוא יפתח פיך אתה פליט
 ותדבר ולא תאלץ עוד והיית להם
 למופת וידעו כי אני יהוה
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם
 ישים פניו אל בני צמון והנבא עליהם

ואנחה לבני צמון ישיב ערכי אדני
 יהוה כהאמר אדני יהוה יצן אמרך
 האח אל מקדשי כי נחל זאל אדברך
 ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלנו
 מצולה לכן הנני נלך לבני קדם למורשה
 וישבו טירותיהם כך ונתנו כך מיטענה
 המה יאכלו פרך והמה ישתו חלבך
 ונתת את דמה לנה נמלים ואת בני
 צמון למרבץ נאון וידעו כי אני יהוה
 כי אהאמר אדני יהוה יצן
 מהאך יד ורקיעך כדל ותשמח נב
 יאטך נפיש אל אדמת ישראל לכן
 הנני נטית את ידי יעלך ונתתך לבני
 לגים והבריתך מן הימים והאשרתך
 מן הארצות אשר כידך וידעת כי אני
 יהוה כהאמר אדני יהוה
 יצן אמר מאב זשי ציר הנה נכל הננים
 בית יהודה לכן הנני פתח את פתח
 פואנ מה צרים כי ערזו מקצתו יצבי
 ארץ בית חישית כצל מעון וקדיתמה
 לבני קדם יעל בני צמון ונתתיה למורשה
 למיץ לא הזכר בני צמון בניס ונמאב
 אינישה שפטים וידעו כי אני יהוה
 כהאמר אדני יהוה יצן
 יציות אדום בנקס נקם לבית יהודה
 ויאישמו אישים ונקמו בהם לכן כה
 אמר אדני יהוה ונתתי ידי אל אדום
 והכרתי ממנה אדם וכמה ונתתיה
 חרבה מתימן ודעה כחרב פלו ונתת
 את נקמת באדום כיד צמי ישראל
 ויצשו באדום טאפי וכחמת וידעו את

פסוקים ופירושים קטנים המופיעים במרגלית התחתונה של העמודים.

נקמתי נאם אדני יהוה

כה אמר אדני יהוה יען עשוהו
פלישתים בנקמה וינקמו נקם בשאט
בנפש למישחיה אכת עולם לכן כה
אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי ע
פלישתים והכרתי את כרתים והאסתי
את שארית חוף הים ויעשיתי בם
נקמות גדלות כהוכחות חמה וידעו כי
אני יהוה כתי את נקמתי בם

ויהי כעשתי צורה שנה
באחד לחדישה היה דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם יען אשר אמרה ער על ירושלם
האח נשברה דלתות הנעים נסכה אלי
אמלאה החרבה לכן כה אמר אדני יהוה
הנני יליך ער והיעלית יליך נים רבים
כה צלות הים לגל ווי שחתו חמות ער
והרסו מערליה וסחית יצרה ממנה
ונתתי אותה לעזיה סליע מי שטרח
חרמים תהיה כתר הים כי אני דברתי
נאם אדני יהוה והיתה לכו לעים ובעותיה
אשר בשדה כרבת הרגעה וידעו כי אני
יהוה כה אמר אדני יהוה
הנני מיא אל ער נוכד דא ער מלך נבל
מי צון מלך מלכים נכוס ונרכב
ובפרישים וקהל ויגם רבי פנותך בשדה
כחרב יהרגו ונתן עליך דיקו שפך עליך
כליה והקים עליך ענה וכחי קברו
יתן בחמותך ומעל לרתיך יתן נחרותו
מי שפעת סוסיו נסך אנקם מקול פריש
ועל ירכבתו עשנה חומותך כנואו
כשי עריך כנואו ער מנקצה הנפרסות

כוסיו ירמס את כל חויותך עמד
כחרב יהרגו ונצבות ערך לארץ תרד
ושללו חילך ובזו רכלתך והרסו חמלך
ונתתי חמדתך יתנו ואנכך ועיניך ועפון
בתוך מים ישימו והשכתי המון שירך
וקול כנורך לאי ששמע עורו ונתתך
לעזיה סליע משטח חרמים תהיה לא
תבנה עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני
יהוה כה אמר אדני יהוה
ליגור הלא מקול מפלתך באנק חלל
כהרגו הרג פתוכך ירעשו האיים ויורו
מיעל כבאותם כל נשיא הים והסירו
את מעיליהם ואת כנדי רקמתם יעשו
חרדות לפשו על הארץ ישבו וחרדו
לדגים ושממו עליך ונשאו עליך
קיעה ואמחולך איד אסת טי שבת
מימים העיר ההללה אשר היתה
הזקה נים היא וישיבה אשר נתנו
התיתם לכל יושביה עתה יחרדו
האין יום מפלתך ונבלו האיים אשר
בים מיצאתך כה אמר
אדני יהוה כתי אתך ער נחרב
כערים אשר לא נישנו בה עלות עליך
את תהום וכסוף המים הרבים והוודותך
את יורדי כור אל עם עולם והוי שנתך
בארץ תהיה פחדות מי עולם את
יורדי כור למען לא תשכי ונתתי עבי
בארץ חיים בלחות אתך ואיך
ותבקי ו לא תמיצא עור לעולם נאם
אדני יהוה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר

ויהי דבר יהוה אלי לאמר ויהי כעשתי צורה שנה באחד לחדישה היה דבר יהוה אלי לאמר בן אדם יען אשר אמרה ער על ירושלם האח נשברה דלתות הנעים נסכה אלי אמלאה החרבה לכן כה אמר אדני יהוה הנני יליך ער והיעלית יליך נים רבים כה צלות הים לגל ווי שחתו חמות ער והרסו מערליה וסחית יצרה ממנה ונתתי אותה לעזיה סליע מי שטרח חרמים תהיה כתר הים כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לכו לעים ובעותיה אשר בשדה כרבת הרגעה וידעו כי אני יהוה כה אמר אדני יהוה הנני מיא אל ער נוכד דא ער מלך נבל מי צון מלך מלכים נכוס ונרכב ובפרישים וקהל ויגם רבי פנותך בשדה כחרב יהרגו ונתן עליך דיקו שפך עליך כליה והקים עליך ענה וכחי קברו יתן בחמותך ומעל לרתיך יתן נחרותו מי שפעת סוסיו נסך אנקם מקול פריש ועל ירכבתו עשנה חומותך כנואו כשי עריך כנואו ער מנקצה הנפרסות

ואתה כן אדם שא על עד קטה ואמת
ליגור הייטבת יצ למטאתים רכלית
הינמים אל איס רביס נהאכר אדני
יהוה יגור את אמרת אנ כלילת יפי :
בל ימיס נטליך בעך כללו יפך :
בושים מיטגור נט לך אתכל לחתם
ארוכלגנו לקחו לינשות תוך יעליך :
אלונם כביטן ינשו כישוטך קריטך
יעשו יטן נתאשרים מאי טתים יטיט
טרקמה מבשרים היה מפרטך להיות
לך לגס תכלת וארנמן מאי אליישה
היה מכסך : יטבי יגדון וארור הו יטט
לך חנמיך יגדהינך המה חבליך :
זקענבל וחכמיה היוך כחזיקי בדיקך
כל אניות היס וכלחיהם היוך לינב
מינבך פרס ולוד ופטו היו נחילך
אנטי מלחמתך כנן וכוכני תלו בך
הכה נתנו הדרך : כנן ארוד וחילך
על חומותיך כניב ונמדים נטע לותך
היו יטליהם תלו על חומותיך כניב
הכה כליו יפיך : תריטי סחרתך
מרב כל הון ככסך כרול כדיל וינפרת
נתנו יעזובך יון תכל ומיטך המה
רכליך כנעט אדם וכלי נחישת נתנו
מינבך : ככית הונרכה כוסים ופרטינ
ופרדים נתנו יעזובך : כגדון רכליך
איס רביס סחרת יך קרעת יטן
והוכנס היטים איטך : ארם
סחרתך סרב מינטיך כנעך ארנמן
ורקמה וטין וראמת וטטר נתנו
בעוטנך : יהודה וארין ישראל

המה רכליך כחטי כצית ופננ ודביט
ויטמן ויערי נתנו מינבך דמיטך
סחרתך כרב מינטיך מרב כל הון כין
חלבון ויצמר יחר : ודן ויון מאוול כעמנך
נתנו כרזלי ינשות קרה וקנה כמינבך
היה : דדן רכלתך ככרי חפיש לוכנה :
יערב וכל נשיאי קדר המה סחרי יך
כסרים ואילים ויעתודים כס סחריך :
וכלי יטבא ורעמה המה רכליך כראש
כל כטס ונבל אכין יקרה וזהב נתנו
יעזובך : חרון וכנה ויען רכלי יטב
איטור כלמר רכלתך המה רכליך
כמכללים כגלומי תכלת ורקמה ונטי
נרמים כחללים חכמים וארזים
כמרכלתך : אניות תריטי יט שרותיך
מינבך ותמלי אי ותכטי מאד כלב
ימים : כמיס רביס הכאוך היטטיס
אתך דוח הקדים שטרך כלב ימים :
הונך ויעזובך מינבך כליחך וחכילך
כחזיקי טרקך ויערב מינבך וכל
אנטי מלחמתך איטך כנן קהלך
איטך כתוכך יעזובך ימיס כיוס כעליך :
לקול ועקת חכילך ירינשו מערשותי
וירדו מאניותיהם כל תפשי מיטנ
כלחיס כל חכלי היס אל הארין יעבדו :
ודטימייע יעליך כקולס ויויקו סרה
ויעלי יערי יעל ראטיהם כאפר יתפליטו :
והקריחו אליך קרחה וחגרו שקים
וכבו אליך כמרנפיט כספר כר :
ונטאו אליך כניהם קנה וקננו יעליך
מינבך כרמה כתוך היס : כנאת

מקום שבו נמצא...
מקום שבו נמצא...
מקום שבו נמצא...

יענוניך מימים השבעת ימים רבים
 טב הונך ומי צרכך היצרת מלכי
 ארץ ועת נשמת מימים במי צמדי
 מיס מי צרכך וכל קהלך בתוך נפלי:
 כל ייטבי האים יטבמו עליך ומלכיהם
 ייצרו ייצרו יצמו פנים: סחרים בניני
 ישרקו עליך בלהות היית ואינד עד
 יעלים ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר: בן אדם אמר לגיד ערסה אמר
 אדני יהוה יען גבה לבך ותאמר אל אני
 מושב אלהים ישבתי מלכימים ואתה
 אדם ולא אל ותתן לכן כלב אלהים: והנה
 חכם אתה מדנ אל כל סתום לא יעמכו:
 בחכמתך וכתובעת עשית לך חיל
 ותעש זהב וכסף באוצרותיך: טב
 חכמתך כדלתך הרבית חילך ויגבה
 לבבך כחילך: לכן טה אמר
 אדני יהוה יען תתן את לבבך מלב
 אלהים: לכן הנני מביא עליך זרים
 עריצים והריקו חרבותם על פי
 חכמתך וחילו יפעתך: וישחת יורדך
 ומתה ממותי חלל מלכימים: האמר
 תאמר אלהים אני לפני הרגך ואתה
 אדם ולא אל כיד מחללך: מותי יעלים
 תמות כיד זרים כי אני זרתי נאם אדני
 יהוה: ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר: בן אדם יא קנה על מלך יער
 ואמרת לוכה אמר אדני יהוה אתה
 חותם תכנית מלא חכמה ומליל יפי:
 בעדן גן אלהים היית כל אכן יקרה
 מסנתך אדם פטודה והלם תרשיש

ישם וייטפה ספיר נפך וברקת וזהב
 מלאכת תפך ונקביך בך ביום הנראך
 כוננו: את כחוב משיח הסוכך
 ונתתך סזר קדיש אלהים היית נתון
 אכני אש התהלכת: תמים אתה
 טרכך מיום הבראך עד נמצא עולתה
 כד: טרכך מלו תוכך חמס ותחטא
 ואחילך מהר אלהים ואכרך כחוב
 הסכך מתוך אכני אש: ובה לבך כפך
 שחת חכמתך על יפעתך על ארץ
 השלכתך לפני מלכים נתתך לדאווה
 כד: מרכי צונך בעל רמלך חללת
 מקדישך ואוצא אש מתוכך היא
 אכלתך ואתך לאמר על הארץ יעני
 כל ראך: כל יוד עך בעמים ישממו
 עליך בלהות היית ואינד עד יעלים:
 ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר: בן אדם שים פנך אל יצרון
 והנבא עליהו ואמרת כה אמר אדני
 יהוה הנני עליך יצרון ונכבדתי פתוך
 וידעו כי אני יהוה כי צעותי כה שפטן
 ונקד שתי כה: ושלחתי כה דבר ודם
 כחוצותיה ונפל חלל כתוכה כחוב
 עליה מסכיב וידעו כי אני יהוה: ולא
 יהיה יצוד לבית ישראל סלון ממאיד
 וקוץ מכאכ מכל סכנתם השאטים
 אותם וידעו כי אני אדני יהוה:
 כה אמר אדני יהוה נקכני את
 כתי ישראל מן העמים אשר נפנו בס
 ונקד שתי כם לעיני הנזים וישבו על
 אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב:

וישטו יציל לנטח וכוונתם ונטיעו
כרמים וישטו לנטח בני שוהי ישפטיכם
נבל השאטנים אתם מסכיבתם וידעו
כי אני יהוה אלהיהם:

כישנה היצטרית בני ישראל כישנכם יצטר
לחדש היה דברי יהוה אלי לאמר: בן
אדם ישים פגד יצל פריעה מלך מערים
והנכא יצלו ויעל מערים מלה: דבר
ואמרת סה אמר אדני יהוה הנני יצלן
פריעה כלך מערים התנעם הגדול הובין
מתוך אריו אשר אכר לי יארי ואג
יגשיתני: ועתה חחיס מלחיד והזבנת
דנת יארך נקישתך והעליתך מחוך
ארץ ואת כל דנת ארץ בקשקשתך תרמק
ונטישתך המדברה אתך ואת כל דנת
יאריך יצפע היטדה הפול לא האסוף
ולא תקבין להית הארץ וליעוף השמים
נתתך לאכלה: וידיעו כל ייטבי מעריני
כי אני יהוה ייגן היותם כישיענת קנה
לכית יישראל: נתפסכם כך כנפך תרוין
ובקיעת להם כל נתק ובהיטיעכם יצלך
היטבר והיצנדות להם כל כיתעם:

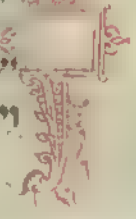
לכן כה אמר אדני יהוה הנני
מביא יצלך חרב והמית ממך אדם
וכהמה: והיתה ארץ מערים ליטממה
וחרבה וידיעו כי אני יהוה ייגן אמר
יאר לי ואני יגשיתי: לכן הנני אלך
ואל יארך ונתתי את ארץ מערים
לחרבות חרב ישממה מסגול סונה
ויגד גבול כיש: לא תינכר בהרני אדם
ורגל כהמה לא תינכר בה ולא תישכ

ארבעים שנה: ונתתי את ארץ כיוני
ישממה בתוך ארצות נטמות ויעריה
בתוך ערים מחלכות תהיינה ישממה
ארבעים שנה והפעתי את מיני
בנים ווריתים בארצות:

כי כה אמר אדני יהוה מקין
ארבעים שנה אקבין את מערים כן
הימים אשר נפצו יטכה: ושנת את
יטבות מערים והיטבת אתם ארץ
פתרוס על ארץ מנורתם והיו יטב
מכל מה שפלה: מן הממלכות תהיה
שפלה ולא תתנשא יעור על הגוים
והמיצטתים לבלתי רדות בניו: וליא
יהיה יעור לבית ישראל לכנטח מזכר
יעון נפנותם אחריהם וידיעו כי אני אדני
יהוה: ויהי בני ישראל וישנע
ישנה בראשון כאחד לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר: בן אדם נכוכר אצור
כלך נבל היצבי את חילוי ינברה גדליה
אל ינר כל ראש מקרה וכל כתף כיונה
ויטבר לא היה לו לחילוי מעור יצ
היצברה אשר יצבר יצליה:

לכן כה אמר אדני יהוה הנני
נתן לנכוכר אצור מלך נבל את ארץ
מערים וניטא המנה ושלל יטלרה
וכוונתה והיתה שכר לחילוי פעלתו אשר
יצבר בה נתתי לו את ארץ מערים אשר
יצשול נאם אדני יהוה:
כיום ההוא אצמיח קרן לבית
ישראל ולך אתן פתחון פה כתוכם
וידיעו כי אני יהוה:

ל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
הנבואאמר: כה אמר אדני יהוה
הלילו ה' ליום: כי קרוב יום וקרוב יום
ליהוה יום: ענן יצת נזים יהיה: ובאה
חרב כמצרים והיתה חלחלה במוש
בנפל חלל כמצרים ולקחו המונה ועומו
יסדתיה: כושופוט ולוד וכל הערבוב
וכע ארץ הכרית אתם כחרב יפלו:

כה אמר יהוה ונפלו סמכי
מצרים וירד גאון עזה ממגדל סגרה
כחרב פלובה נאס אדני יהוה: ונשמו
בתוך ארצות נשמות ויערובתוך יעים
עורקות תהייעה: וידעו כי אני יהוה בתני
איש כמצרים ונשפרו מל עוריהו ביום
ההוא יגאו מלאכים מלפני כעיס להחרי
את מוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום
מצרים כי הנה באהו: כה אמר
אדני יהוה והשבת את המון מצרים
כיד נביכר אער מלך בכל: הוא ויגמו
אתו ערבי עמים מוכאים לי שחת הארץ
והריקו חרבותם על מצרים ומלכו
את הארץ חללו: ועתה יארים חברה
וכברתי את הארץ ביד רצים והשמת
ארץ ומלאה כדזרים אני יהוה דברתי:
כה אמר אדני יהוה והאנתי
גלולים והשבתו אלילים מנף ונשיא
כארץ מצרים לא יהיה עוד ועתתי
יראה כארץ מצרים: והשמת את
פתרום ונתתי איש בענן ועשיתי
שפטים בנא: וישפכתי חמתי על סין
סעוז מצרים והכרתי את המון נא:

ועתתי איש כמצרים חולת חלל סין ונא
תהיה להבקיע נגף ערבי זוכים בחורי און
ופי בכת כחרב יפלו והנה נשבי תלכנה:
וכתחפנחס חישך היום בשברי ישב
את מטות מצרים ומטבתה נאון
יעה היא ענן יכסנה וכנותיה נשכי
תלכנה: ועשיתי שפטים כמצרים וידעו
כי אני יהוה:

ויהי באחת עשרה שנה כראשון
בשביעה לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם את זרוע פריעה מלך
מצרים שברתי והנה לא חכמה לתת
רפאות לשום חתול לחכשה לחוקה
להפס כחרב: לכן כה אמר
אדני יהוה הנני אל פריעה מלך מצרים
וישברתי את זרועתי את החוקה ואת
הנשברת והפלת את החרב מידו:
והפצות את מצרים בנזים וזרתיכם
בארצות: וחזקתי את זרועות מלך בכל
ועתתי את חרבי כידו ושברתי ארץ
זרעות פריעה ונאק נאקות חלל לפניו:
והחזקתי את זרועות מלך בכל וזריות
פריעה תפלנה וידעו כי אני יהוה כרתתי
חרבי כיד מלך בכל ונטה אותה אל ארץ
מצרים: והפצות את מצרים בנזים
וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה:

ויהי באחת עשרה שנה בשלישי
באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם אמר אל פריעה מלך מצרים
ואל המונה אלמי דמית כנר לך:

הנה אישור ארז כלבנון יפה יענף וחרש
מיניל ונכה קוכה ובין עבתיס היתרה
עמרתו כיס גדלוהו תהום רמכתו
את מהרתה הלך ככיסות מטענה ואת
תעלתיה שלחה אל כל יעני השדה:
על כונסה אקמתו מכל יעני השדה
ותרבינה סרי צפתו ותארנה פארדו
ממים רבים בשלחו: כס צפתו קננו
כל יענף השמים ותחת פארדו ילדו
כל חית השדה וכצלו ישבו כל גימ
רבים: וייף כנרלו בארד דליותו כיהיה
ישרשו אל מסרבים: ארוס לא יצמחו
כנן אלהים טרושים לאדמו אל סצפתו
ויצמכס לאהיו כפארדו כל יעני כנן
אלהים לאדמה אליו כפיו: יפה יצמחו
טרנדליותו ויקנאוהו כל יעני יענף איש
כנן האלהים: לכן סה אמר
אדני יהוה יעני איטו נכהת כקומה ויתן
יעמרתו אל כין עבתיס ורס לכנו כנהו:
ואתנהו כיד אל גימ יצשו יצשת לו
טרשי יעני יצרתו: ויטרתו ורס יעני
גימ ויטישהו אל הדריס וככל נאיות
נפלו דליותו ותטכרנה פארדו ככל
אפיקי הארץ וירדו מצלו כל יעני
הארץ ויטישהו על מפלתו ישכנו
כל יענף השמים ואל פראתו היו כל
חית השדה: למיען אשר לא יעברו
בקומתם כל יעני כיס ולא יתנו ארת
עמרתם אל כין עבתיס ולא יעמדו
אלהים כנהס כל שתי מיס כיםלם
נתנו למות אל ארץ תחתית מתוך כני

אדם אל יורדי כורו פה אמר
אדני יהוה כיום רדתו שאלה האמלתי
כפתי יעליו את תהום ואמנענהרותה
ויכלאו מיס רבים ואקדר יעליו לבנון
וכל יעני השדה יעליו על פהו מקול
מפלתו הדני צתתי גימ כהורדי אתו
ישאלה את יורדי כור ויענכו בארץ
תחתית כל יעני יענף כסחר וטוב לבנון
כל יעני מיס: ונסהם אתו ירדו ישאלה
אל חללי חרב כור עני ישכנו כצלו כהוד
גימ: אל מי דמית ככה ככור וכנרל
כעני יעני והאודת את עני יענף אל ארץ
תחתית כהוד יעליו תטכב את חללי
חרב הוא פרעה וכל המונה נאם אדני
יהוה: ויהי בשתי עשרה
שנה בשני יענף חדש כאהד לחריש
היה דבר יהוה אלי לאמר: כן אדם ישא
קיעה על פריעה מלך מצרים ואמרת
אליו כפיר גימ נדמית ואתה כתגים
בימיס ותנחנה הרותיך ותדליח מיס
כדמך ותרפס נדרותם:
כה אמר אדני יהוה ופרשתי
עליך את רשתי כקחל יעמיס רבים
והעלוך כחרמי ונטשתיך בארץ על
פני השדה אטי לך הישנתי עליך
כל יענף השמים והיטכיעתי כמד
חית כל הארץ: ונתתי את כשרך על
ההריס ומלאתי הנאות רמותך:
והיטקתי ארץ צפתך מדכך אל
ההריס ואפקיסי מלאון ממך וכפתי
כככותך שמיס והקדרתי את ככניהם

שמיש ביען אכסנו וירח לא יאור אורו
כל מאורי אור בשמים אקדירם יצרך
ועתה חישך על ארצך נאם אדני יהוה
והכנסת לב עמים רבים טהבי אי שטן
בנוס על ארצות אשר לא ידעתם
והשמות יצרך עמס רבים ומלכיהם
ישערו יצרך שער ביעופי חרבי יעל
פניהם וחרדו לרנעים איש לנפשו כיום
מפלתך כי כה אמר אדני יהוה
חרב מלך בבל תבואך בחרות גבורים
אפיל המונך ער יצנים מלם ושדורו
את גאון מצרים ונשמך כל המונך
והאכרת את כל בהמתה מעל מים
רכים ולא תדלחם רגל אדם עוד ופרסות
בהמה לא תדלחם אז אשקי עמי מים
ועהרתם כשמזן אולך נאם אדני יהוה
בתתי את ארץ מצרים שממה ונשמה
ארץ ממלאה בהמות את כל יושביה
וירעני אני יהוה קטה היא וקוננה
בנת הגנים תקוננה אותה על מצרים
ועל כל חמונה תקוננה אותה נאם אדני
יהוה ויהי בשתי עשרה
שנה בחמישה עשר לחדש היחוד
יהוה אלי לאמר יבן אדס נהח על המון
מצרים והוודרו אותה וכנת גנים
אדרם אל ארץ תחתיות את יורדי טור
ממי נעמת רדה והשככה את ערלים
בתוך חללי חרבי פלו חרב נענה משנו
אותה וכל חמוניה ידברו לו אלי גבורים
מתוך שאול את ערצו ירדו ישכבו
הערלים חללי חרבי שם אשור וכל

קהלה סכימתו קברתו כלם חללים
הנפלים בחרבי אשר נתנו קברתו
בירכתי בור ויהי קהלה סכימת קברתו
כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו
הגית בארץ חיים שם עולם וכל
המונה סכימות קברתו כלם חללים
הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל
ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ
חיים וישאו כלמתם את יורדי בור
בתוך חללים נתנו משכב להכל המונה
סכימתו קברתו כלם ערלים חללי
חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו
כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתן
שם משך תבל וכל המונה סכימתו
קברתו כלם ערלים מחללי חרב כי
נתנו חתיתם בארץ חיים ולא ישכבו
את גברים נפלים מערלים אשר ירדו
ישאול כלי מלחמתם ויתנו את חרותם
תחת ראשיהם ותחי עונתם על עצמותם
כי חתית גבורים בארץ חיים ואתרז
בתוך ערלים תשכר ותשכך את חללי
חרבי שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר
נתנו בנכותם את חללי חרב המה את
ערלים ישכבו ואת ירדי בור שמה נסני
צפון כלם וכל ירדני אשר ירדו את חללים
בחתיתם מנורתם נושים וישכבו ערלים
את חללי חרב וישאו כלמתם את ירדי בור
אתם יראה פריעה ונתם על כל המונה חללי
חרב פריעה וכל חילונאם אדני יהוה כי נתת את
חתיתו בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את
חללי חרב פריעה וכל המונה נאם אדני יהוה

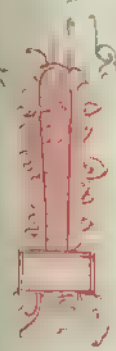
ויהי דבר יהוה אל לאמר
בן אדם בן אל בני צמד ואמרת אליהם
ארץ כי אני עליה חרב ולקחתי יצב
הארץ איש אחד מקציהם ועתנו ארתי
להם ליעשה וראה את החרב באה על
הארץ והקיץ בשופר והזהיר את העם
וישמיץ השמיץ את קול השופר ולא
טהר ותבוא חרב ותקחהו דמו כראשו
יהיה את קול השופר שמיץ ולא נהר
דמו כי היה והוא נהר נפשו מלשו
והינפה כי יראה את החרב באה ולא
תקיץ בשופר והינף לא טהר ותבוא חרב
ותקח מהם נפש הוא כי עינו נלקחו דמו
כיד העפה אדריש

ואתה בן אדם צפה נתתך לבית
ישראל וישמינת מפידם והזהרת
אתם ממני נאמרו לרשיעי יצבנות
תמות ולא דברת להזהיר רשיעי מדרך
הוא רשיעי בני עינו ימות ודמו מידך אמקש
ואתה כי הזהרת רשיעי מדרך לשוב
ממעו ולא ישוב מדרך הוא כי ענו ימות
ואתה נפישך היצלת

ואתה בן אדם אמר אל ביר
ישראל כן אמרת לאמר כפשי ענו
וחטאתנו עלינו וכס אנחנו נמקים
ואיך נחיה אמר אליהם חי אני נאם
אדני יהוה אם אחפין כמות הרשיעיני
אם כשוכר רשיעי מדרך וחיה שוכו
ישוכו מדרך ככם הרעים ולמה תמורת
בית ישראל ואתה בן
אדם אמר אל בני צמד ערקתה עריק

לא תצילנו בזוס פשיעו ורשיעי צד
הרשיעי לא יכשל בה ביום שוכו מרשיעו
ועריק לא יוכל לחיות בה ביום הטאתו
כאמרו לעריק חיה חיה והוא כטחיל
ערקתו ועשה עול כל ערקתו ל
הזכרון ועלו אשר עשה בו ימות
וכאמרו לרשיעי מות תמות וישב
מחטאתו ועשה משפט וערקתה תבל
ישכר רשיע נולה ישלם כחקות החיים
הלך לבלתי יצטות עול חיו יחיה ל
ימות כל חטאתו אשר הטא ל
תזכרה לו משפט וערקתה עשה חיו
יחיה ואמרו בני צמד לא יתכן דרך
אדני והמה דרכם לא יתכן כשוכר עריק
מי ערקתו ועשה עול ומת בהם וכשוכר
רשיעי מרשיעו וינשה משפט וערקתה
עליהם הוא יחיה ואמרתם לא יתכן
דרך אדני איש כדרכו אשפוט אתכם
בית ישראל

ויהי בשתי יצורה יטנה בני ישראל
בחמישה לחדש לנלותנו בא אלי הפליט
מירושלם לאמר הכהה הצינו ויד יהוה
היתה אלי כי צרב לפני בא הפליט ופתח
את פי עז בוא אלי בכקר ופתח פי ולא
נאלמתי יעוד ויהי דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם ישבי החדבור
האלה על אדמת ישראל אמרים
לאמר אחר היה אברהם וידיש את
הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ
למוריטה לכן אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה על הדם האכר

ויענבם תשאנו אל גלולים ודם תישפס
 והארץ תירשו וינמדתם על הרבכם
 ינשיתן תוינבה ואיטאת אשת רעהו
 טמאתם והארץ תירשו וכה תאמר
 אלהים כה אמר אדני יהוה חי אני אם
 לא אשר בחרבות בחרב יצלו ואישר
 יצל פני הישרה לחיה נתתיו לאכלו ואישר
 נמצדות וכמי צרות בדבר ימותו ועתה
 את הארץ יטממה ומיטמה ונשכתנאון
 יצה וישממו הרי ישראל מאין עוקר
 וידעו כי אני יהוה בהתי את הארץ
 יטממה ומיטמה יצל כל תוינבתם אישר
 יצשו ואתה כן אדם בני
 עמד הטברים כד אצל הקירות ונפתחו
 הכתים ודכר חד את אחד איטאת אחיו
 לאמר כאונא ויטא אריך נמטא יצב
 מאת יהוה ויטא אריך נמטא יצב
 ויטבו לפניך עמי ושמיעו את דבריך
 ואותם לא יעשו כי ענבים נפיהם תמה
 עינים אחרי בני עינם לבס הלי ויהנך
 להם כשיר ענבים יפה קול ומטב נגן
 וישמיעו את דבריך ויעינים אינם אתם
 וכבאה הגה נאה וידעו כי נביא היה
 בתוכם ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר הובן אדם הנבא יצרי ישראל
 הנבא ואמרת אלהים לרעים סה אמר
 אדני יהוה הוירע ישראל אשר היו
 רעים אותם הלוא הינאן ירעו הרעים
 את החלב תאכלו ואת העמר תלכושו
 הסריאה תכחו הינאן לא תרעו את
 העלולת לא חוקתם ואת החולה לא

רפאתם ולנשפרת לא חכשתם ואת
 הנחת לא השכתם ואת האנחת לא
 בקשתם וכחוקה רדיתם אתם וכפרך
 ותפועינה מכל רעה ותהינה לאכלה
 לכל חית הישרה ותפועינה יישנו צאני
 ככל ההרים ועל כל גבי ערמה ועל כל
 פני הארץ נפיעו צאני ואין דורש ואין
 מכקיש לכן רעים שמיעו את דברי יהוה
 חי אני נאם אדני יהוה אם לא ייען היות
 צאני לבנו ותהינה צאני לאכלה לכל
 חית הישרה מאין רעה ולא דרשו ריע
 את צאני ויריעו הרעים אותם וארת
 צאני לא ריעו לכן הרעים שמיעו דבר
 יהוה כה אמר אדני יהוה הנני אל
 הרעים ודרשת את צאני מידם
 והשכתים מריעות צאן ולא ירעו עו
 הרעים אותם והיעלתי צאני מפיהם
 ולא תהינה להם לאכלה
 כי סה אמר אדני יהוה הנני אני
 ודרשתי את צאני ובקרתים כנבקות
 ריעה יערו כיוס היותו סתוך צאנו
 נפרשות כן אכרך את צאני והיעלתי
 אתהם מכל המקומות אשר נפיעו
 ישם ביום ענן וערפל והווצאתים מן
 העמים וקביצתים מן הארצות והנאנת
 אל אדמתם ורעיתים אל הרי ישראל
 כאפקים ובכל מושבי הארץ וכמרעה
 טוב ארצה אתם וכהרי מרוס ישראל
 יהיה טהם ישם תרכענה כנה טוב ומרעו
 שמן תרענה אל הרי ישראל אני ארעו
 צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה

את האנדה אנכי ואת העדה אשר
ולני שבת אחש ואת החולה אחזק
ואת השכנה ואת החוקה אישמך
אדענה כמי שפט: ואתה צאני מהאמר
אדני יהוה הנני שפט בנין לשה לשה
לאילים וליתודים: הנני עט מכם
המרעה הטוב תרעו ויהר מרעכם
תרמסו כרגליכם ומשקעמים תשתו
ואת הנותרים כרגליכם תרפסו: ויצאני
תרמסו רגליכם תרעו ומרפסו רגליכם
תשתיעה: לכזכה אמר אדני
יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בנין לשה
כריה וכין לשה רזה: יען בעד וככתף
תהדפו וכקרניכם תנחול הנחלורת
יעד אשר הפיצתם אותה אל החוניה:
והושיעתי לצאני ולא תהינה עוד לנו
ושפטתי בנין לשה: והקמתי עליהם
רעה אחד ורעה אתהן את יצודי דוד
הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לרעה:
ואני יהוה אלהי להם לאלהים ויצודי
דוד נשיא כתובם אני יהוה דברתי:
וכרתי להם ברית שלום והשטני
חיה רעה מן הארץ וישנו במדבר
לכטח וישנו ביערים: ועתה אותם
וסכיכות וכינותי כרסה והודדת הנשנו
בעתו נשמי כרסה יהיו ועתה יען
השדה את פריה והארץ תתן יכולה
והיו על אדמתם לכטח וידעו כי אני
יהוה בשכרי את מטות עלם והינלתי
מיד העבדים בהם: ולא יהיו עוד כו
לנוים וחית הארץ לא תאכלם וישנו

לכטח ואין מחריד: והקמתי להם
משעלשם ולא יהיו עוד אכפי רעב
בארץ ולא יישאו עוד כלמת חנוים:
וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם
והמה עמי כפי ישראל נאם אדני
יהוה: ואתן צאני צאן מרעהי אדם
אתם אני אלהים נאם אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
כאדם שיש פניך על הרשי צד והנני
יעליו: ואמרת לונה אמר אדני יהוה
הנני אילך הרשי צד ונטיית ידי עליך
ועתיד שכמה ומשמה: עריך חובה
אשים ואתה שכמה תהיה וידעת כי
אני יהוה: יען היות לך איבת יעולם
והנך את בני ישראל על ידי חרב
בעת אדם בעת עון קין: לכן חי אני
נאם אדני יהוה כי לרם אעשך ורם
ידפך אמל אדם שנאת ודם ירדך:
ועתה אתה הרשי צד לישכמה ושממה
והכרתי ממנו עברו ושכנו ומלאת את
הריו חלליו וביעיתך וניאותך וכי
אפקך חלל חרב יפלו בהם: שממות
עולם אתה ויעריך לאתי שכנה
וידעתם כי אני יהוה: יען אמרך את
שני חנוים ואת שתי הארצות לי
תהינה וירשנה ויהוה שם היה: לכן
חי אני נאם אדני יהוה ויעשית כאפק
וכקנאתך אשר עשיתה משנאתך
בם ועד עתה בם כאשר אישפטך:
וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל
נאצותך אשר אמרת על הרשי צד

לאמר ישממה לזנוענו לאכלה ותגיד
עלי כפכם ויהי צרתכם עלי דבר יכסאני
שכיתני: כה אמר אדני יהוה
כשמח כל הארץ שממה אעשה לך:
כשמחוק לנחלת בית ישראל על
אשר שממה כן אעשה לך שממה
תהיה הר שיעיר וכל אדום בלה וידי ע
כי אני יהוה: ואתה כן אדם
הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי
ישראל שמעו דבר יהוה: כה אמר
אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח
זכמות יעלים למורשה היתה לנו: לכן
הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען
ביען שמות ושאר אתכם מסמך
לחיותכם מורשה לטארת הגוים
ותעלו על שפת לשון ודבת עם: לכן
הרי ישראל שמיעו דבר אדני יהוה כה
אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים
ולגאיות ולחרבות השטמות ולערים
הגשבות אשר היו לבז הלעג לשארית
הגוים אשר מסכיבו: לכן
כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי
דברתי על שארית הגוים ועל אדום
כלא אשר נתנו את ארצי להם למורשה
בשמחת כל לבב כשאטנפש למען
מנרשה לבז לכן הנבא על אדמת
ישראל ואמרת להרים ולגבעות
לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה
הנני בקנאתי וכחמתי דברתי יען מלמת
גוים נשאתם: לכן כה אמר
אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא

הגוים אשר לכם מסכיב המה מלמתם
ישאוו ואתם הרי ישראל יענכס תתנו
ופריכם תשאול יעמי ישראל כי קובו
לכואו כי הנני אליכם ופנית אליכם
וניכרתם וגו' יענכס: והרבית עליכם
אדם כל בית ישראל מלה ולשבו העים
והחרבות תבנה ויהרבות עליכם אדם
וכה מהורנו ופרו והו' שנת אתכם
נקדמותכם והטכתי מראשיתכם
וידיעתם כי אני יהוה והולכתי עליכם
אדם את עמי ישראל וידישוך והיירת
להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם:
כה אמר אדני יהוה יען אמרים
לכם אכלת אדם ומי שכלת גו' יך
הייתו: לכן אדם לא תאמלי עוד וגו' יך
לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה: ולא
אשמיע אליך עוד מלמת הגוים
וחרפת עמים לא תשא עוד וגו' יך
לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר: כן אדם בית ישראל ישכיב
על אדמתם ויטענאו אתה בררנבד
וביעלילותם כשמתה הנה היתה ירכס
לפני ואישך חמתי עליהם על הדם
אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם
טמאוה: ואפיין אתם בעים ויזנו ארצות
כדכסו וכעלילותם שפטתים ויבוא אל
הגוים אשר באו שם ויחילו את שם
קדיש כי אמר להם יען יהוה אלהי ומארנו
ינאו: ואחמל על שם קדיש אשר חללנו
בית ישראל בגוים אשר באו שמה:

לכן אמר לבית ישראל כה
 אמר אדני יהוה לא למי ענכם אני עשה
 בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר
 חללתם בני ישראל אשר בארם שם וקדשתי
 את שמי הגדול המחלל בנוים אשר
 חללתם בהונם וידוע העוים כי אני יהוה
 נאם אדני יהוה בהקדשי בנכם לעיניכם:
 ולקחתי אתכם סוף העוים וקבעתי אתכם
 מכל הארצות והבאתי אתכם אל ארמנותי
 וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מע
 טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:
 ונתתי לכם לב חדש ורוח חדש ארתן
 בקרבכם והסרת את לב האבן מבשרת
 ונתתי לכם לב בשר: ואת רוחי אתן מקונם
 ועשית את אשר סחקי תלכו ומישפטי
 תשמרו וינשיתם: וישבתם בארץ אשר
 נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי
 אהיה לכם לאלהים: והושית אתכם
 מכל טמאותיכם וקראתי אל הרגן
 והרכיב אתו ולא אתן עליכם ריעב:
 והרכיבתי את פריהינן ותנובת הטהרה
 למי ען אשר לא תקחו עור חרפת ריעב
 בני ישראל: וחזרתם את דרכיכם הרעים
 ומי עליכם אשר לא טובים ועקבתם
 בפניכם על עונותיכם ויגלתי צבתכם:
 לא למי ענכם אני עשה נאם אדני יהוה
 יודיע לכם טיטו והכלמו כדרכיכם בית
 ישראל: כה אמר אדני יהוה
 ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושית
 את הערים ונכנעו החרבות: והארץ
 הנשכחה תצמד החת אשר הייתה שטמה

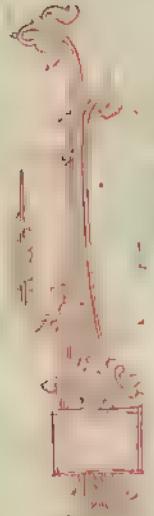
לעיני מלכותי: ואמר והארץ הלאו
 הנשכחה היוה כנן עין והערים החוננות
 והמשמות והנהרקות בערות ייטבו:
 וידעו העוים אשר יטאו סביתכם
 כי אני יהוה בעתי הנהרקות נטיעתי
 הנשמה אני יהוה דברתי וינשיתי:
 כה אמר אדני יהוה יגור זאת
 ארדש לבית ישראל לינשות להם
 ארכה אתם כנאן אדם: כנאן קדשים
 כנאן ירושלים כמו עזריה כן תהיינה
 היצרים החרבות מלאות ענאן אדם וידוע
 כי אני יהוה: היתה עלי יד
 יהוה וינאנע כרוח יהוה וינחני כחור
 הבקיעה והיא מלאה ינצמות: והינצתי
 יגליהם סביב סביב והנהרבות מאד על
 פני המקיעה והנה יבשות מאד: ויאמר
 אלי בן אדם התחיינה הינצמות האלה
 ואמר אדני יהוה אתה ידעת: ויאמר
 אלי הנבא על הינצמות האלה ואמת
 אליהם הינצמות היבשות שמי עובר
 יהוה: כה אמר אדני יהוה
 לינצמות האלה הגה אני מכיאבס רוח
 וחיותם: ונתתי עליכם נידים והינצתי
 יגליכם כשר וקדמתי עלכם עור ונתתי
 בנכרוח וחיותם וידעתם כי אני יהוה:
 ונבאתי כאשר עוית: והי קול כהנבא
 והנה רעיש ותקונו ינצמות ינצם אל
 ינצמות וראיתי וזנה עליהם ערס ובשו
 עלה ויקרם עליהם עור מלמי עלה ורוח
 אין טהם: ויאמר אלי הנבא אל הרוח
 הנבא כן אדם ואמרת אל הרוח טהאמו

ארני יהוה מארכי רוחות באי הרוח
ופחי סדונים האלה ויחיו והנבארני
כאשר עני ותנא כהה הרוח וידיו
וינמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאו
ויאמר אלי בואדס הינמות האלה כל
בית ישראל המה העז אמרים כי שו
יעמתי ואמדה תקוה דנו נמרט לנו
לכן הנכא ואסרת אליהם כה אמר ארני
יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעלתי
אתכם מקברותיכם עמי והנאתי אתכם
אל אדמת ישראל וידעתם כי אני יהוה
בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם
מקברותיכם עמי ונתתי רוחי בכסו חיות
והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי
אני יהוה דברתי ויעשיתי נאם יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר ואתה
בואדס קח לך עין אחד וכתב עליו
ליהודה ולבני ישראל חכרו ולקח עין
אחד וכתב עליו ליוסף עין אפרים וכל
בית ישראל חכרו וקרב אתם אחד אל
אחד לך לעין אחד והיו לאחדים בידך
וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר
הלוא תנוד לנו מה אלה לך דבר אלהם
כה אמר ארני יהוה הנה אני לקח את
עין יוסף אשר ביד אפרים ושכתי ישווא
חכרו ונתתי אותם עליו את עין יהודה
ועשיתם לעין אחד והיו אחד בידו והיו
העניים אשר תכתב עליהם בידך לענה
ודבר אליהם כה אמר ארני יהוה הנה
אני לקח את בני ישראל מכין העיס אשר
הלכו שם וקבנתי אתם מסכיב והנאתי

אותם אל אדמתם ויעשיתי אתם
לנוי אחד בארץ נהרי ישראל ומלך
אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד
לשני גוים ולא יחזו עוד לשה ממלכות
עוד ולא יטמאו עוד כגלוליהם
וכשקוציהם וככל פשיניהם והושעת
אתם מכל מושכתיהם אשר הטאו
בהם וטהרת אתם והיו לי עם ואני
אהיה להם לאלהים ויעבדי דוד מלך
עליהם ורוינה אחד יהיה לכלם וכמשפט
לכו וחקותי ישמרו וישאו אותם וישנו
על הארץ אשר נתתי לעבדי לייקב
אשר ישנו בה אבותיכם וישנו עליה
המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד
יעבדי כשיאלהם לעולם וכתתי להם
כרית שלום כרית עולם יהיה אותם
ונתתי והרכיתי אותם ונתתי את
מקדשי בתוכם לעולם והיה מיטבני
עליהם והייתי להם לאלהים והמה
יהיו לי עם וידעו הגוים כי אני יהוה
מקדיש את ישראל בהיות מקדשי
בתוכם לעולם
ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדס
שים פנך אל גו ארץ המנונ נשיא
ראש מיטך והובל והנבא עליו ואמרת
כה אמר ארני יהוה הנני אליך גו
נשיא ראש מיטך והגלו וישוכבתך
ונתתי חמים בלחיך והויעארתי
אתך ואת כל חילך כוסים ופרשים
לכשי מכלול מלם קהל רב
ענה ומגן תפשי חרבות מלם

פרס כושר ופוט אתם כלם מגן וכובע :
נמר וכל אנפיה בית תועמה ידתי יצפון
ואת כל אנפיו יצמיס רבים אתך : הכן
והכן לך אתה וכל קהלך הנקהלים
עליך והיית להם למישמר ומימיסובס
תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ
מישובנת מחרב מקבעת מיצמיס רבים
על הרי ישראל אשר היו להרבה תמיד
והיא מיצמיס הוצאה וישכו לבטח
כלם ויועלית כישאה תבוא כעגן לכסות
הארץ תהיה אתה וכל אנפך ויצמיס
רבים אתך : כה אמר אדני
יהוה והיה כיום ההוא יעלו דברים על
לבבך וחשבת כחשיבת רעה : ואמרת
אי עלה על ארץ פרוות אבוא היסקטים
ישכי לבטח כלם ישכס סאן חומרה
וכריה ודליתס אין להם : לישלל ישלל
ולכזבו להשיב ירך על חרטת טישנות
ואל יבס מאסף מעיסי עשה מקרה
וקען ייטבי על טבור הארץ : ישכא
ורדן וסחרי תרשייט וכל כפיריה
יאמרו לך הלישלל ישלל אתה כיה
הלבזבו הקהלת קהלך לישאת כסף
וזהב לקחת מקעה וקען לישלל ישלל
נרול : לכן הנבא בן אדם ואמרת לנו
כה אמר אדני יהוה הלו אכוס החוא
כישמת יצמי ישראל לבטח תדע ונבאת
ממקומך מירכתי יצפון אתה ויצמיס
רבים אתך רבני סוסים כלם קהל גדול
וחיל רב ויעלית על יצמי ישראל כעגן
לכסות הארץ באחרית הימים תהיה

והכאותך על ארצי ליכין דיצרת
הנויס אתי בהקדשי כך ליצניהם
נוג : כה אמר אדני יהוה
האתה הוא אשר דברתי בימים
קדמונים כיד עבד נביאי ישראל
הנבאים בימים ההם שנים להביא
אתך עליהם : והיה כיום
ההוא כיום כואנני על אדמת ישראל
נאס אדני יהוה תעלה חמתי באפי :
וכנאתי באיש יצורתי דברתי אס לא
כיום ההוא יהיה רעיש גדול על אדמת
ישראל : ורעיש מפני דגהים ועוף
השמים וחית השדה וכל הרמ
הרמיש על האדמה וכל האדם אשר
על פני האדמה ונהרסו החרים ונפלו
המדדנות וכל חומה לארץ תפול :
וקראתי עליו לכל הרי חרב נאס אדני
יהוה חרב אייט בארצו תהיה : ונשפטה
אתו כדבר וטס וגיטס שוטף ואכני
אלנביש איש ונפרית אמטיד עליו ועל
אנפיו ועל עמיס רבים אשר ארעו :
והתגדלתי והתקדשתי ונודעת לעני
עיס רבים וידעו כי אני יהוה :
ואתה בן אדם הנבא על נוג
ואמדת כה אמר אדני יהוה הנני אליך
עונשי אראש מישך ותבלו ושבתוך
וישישאתך והעליתך מירבני
יצפון והכאותך על הרי ישראל :
והכיתי קשתך מיד שמאולך וחצין
מיד ימינך אפיל : על הרי ישראל
תפול אתה וכל אנפך ויצמיס אשר

אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה
נתתך לאכלה על פני השדה תפול
כי אני דברתי נאם אדני יהוה ושלחתי
איש כמנוג ובשבי האיים לבטח וידעו
כי אני יהוה ואת אס קדשי אודי
כתוך עמי ישראל ולא אחל בתשם
קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יהוה
קרוי שבי ישראל והנה באה ועזית
נאם אדני יהוה הוא אלים אשר דברתי
ויצאו יישיבי ערי ישראל ובערו והשיקו
בנשק ומנו ויזנה בקיטת ובחנינים ובמקל
יד וכרמח ובערו בהם איש שכני שנים
ולא יטאו עינים מן השדה ולא יחטנו
מן חנינים כי בנשק ובער אש ושללו
את שיליהם וכזו את כוזיהם נאם
אדני יהוה והיה כיום ההוא
אתן לעונם מקום שם קבר בישראל
היצרים קדמתהים וחסתת היא את
היצרים וקברו שם את גונות כל
המונה וקראו גיא המון עג וקברום
בית ישראל לביען טהר את הארץ
שבעה חדשים וקברו כל עם הארץ
והיה להם לישם ווס הכבד נאם אדני
יהוה ואנשי תמיד כדילו יצרים
בארץ מקברים את העברים ארע
הנותרים על פני הארץ לטהרה מקנה
שבעה חדשים יקרו ועברו העברים
בארץ וראה עינם אדם ובעה אצלו עין
עד קברו אתו המקברים אל גיא המון
גונגם שם עד המונה וטהרו הארץ
ואתה בן אדמס אמר

אדני יהוה אמר לי נפור כל כנף וכל
חית השדה הקבעו וכאו האס
מסכי על זנחי אשר אני זכה לכם
זכה גדול על הרי ישראל ואכלתם
בשר ושתיתם דם כשר גבורים תאמרו
ודם נשיא הארץ תשתו אילים טרים
ועתודים פרים מריא בשן כלם
ואמלתם חלב לשבעה ושתיתם דם
לשכרון מזנחי אשר זכחתי לכם
ושבעתם על שלחני סוס ורכב גמור
וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה
ונתתי את כבודי בעיני וראו כל הגוים
את משפטי אשר עשיתי ואת ידי
אשר ישמתי בהם וידעו בית ישראל
כי אני יהוה אלהיהם מן חיים ההוא
והלאה וידעו הגוים כי בעונם גלו
בית ישראל על אשר מעלובי ואסתר
פני מהם ואתננם ביד צריהם ויפילו
בחרב כלם כטמאתם וכפשיעיהם
יעשיתי אתם ואסתר פני מהם
לכן כה אמר אדני יהוה
עתה אשיב את שבית יצק בורחמת
כל בית ישראל וקנאתי לישם קדשי
ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר
מעלונם בשבתם על אדמתם לבטח
ואין מחריר ביטובכי אותם מן העמים
וקבצתי אתם מארצות איביהם ונקדשתי
בם ליעני העמים רבים וידעו כי אני
יהוה אלהיהם בהגלתי אתם אל
העמים וננסתים על אדמתם ולא
אותיר עוד מהם שם

ולא אסתיד יעד פני כהם אישר טפמה
את רוחי יצל בית ישראל נאם אדני
יהוה:

כי עשרים וחמשים שנה לנלותנו כראש
השנה כי נשור לחרש בארביני עשוה
שנה אחר אשר היתה היצר כי נעם
היום הזה היתה יצלי יד יהוה ויבא אתי
שמה: כמראות אלהים הביאני אל
ארץ ישראל ויניחני אל הר נבה מאד
ועליו ככבנה יצר כננכ: ויבא אתי שמה
והנה איש מראהו כמראה נחישת פתני
עשתיס ברו וקנה המדה והוא עמד
כשיניו וידבר אלי האיש בן אדכראה
כי ענדך וכאונך שמי ערשים לבך לכל
אשר אנ סדאה אלהך כל מי ערואותנו
הכאת הנה העך את כל אשר אתה
ראה לבית ישראל והנה חומה מחוץ
לכית סביב סביב וביד האיש קנה המדה
שש אמות באמה וטפח וימד את רחב
הכנן קנה אחד וקומה קנה אחד: ויבא
אלי שיער אשר פניו דרך הקדיס והיע
כמעלתו וימד את סף השיער קנה
אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב:
והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב
ובין התאים חמיש אמות וסוף השיער
מאצל אלם השיער מהבית קנה אחד:
וימד את אלם השיער מהבית קנה
אחד וימד את אלם השיער שכנה
אמות וארזי שתים אמות ואלם השיער
מהבית: והתא השיער דרך הקדיס
שלישה מפה וישלישה מפה מדה

אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם
כפה ומפן: וימד את רחב פתח השיער
יעשר אמות ארך השיער שלושה
יעשרה אמות: ועבול לפני התא וי
אמה אחת ואמה אחת נבול מפה והתא
שש אמות מפה ושש אמות מפן וימד
את השיער מננהתא לגנו רחב יעשרים
וחמשים אמות פתח ננדהתח: וייניש את
אילים ששים אמה ואלאיל החיצו
השיער כביב סביב: ועל פני השיער
האתון יצל לפני אלם השיער הפנימי
חמשים אמה: וחלונות אטמות אל
התאים ואר אליהם לפניכה לשיער
סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב
סביב לפנימה ואל איל תמדיס: ויבאני
אל החיצו החיצונה והנה לישכות ורעפה
יעשו לחצר סביב סביב שלשים לישנות
אל הרעפה: והרעפה אל כתף השיערים
הרעפה התחתונה: וימד רחב מלפני
השיער התחתונה לפני החיצו הפנימי
מחוץ מאה אמה הקדיס והרעפן: והשיער
אשר פניו דרך הרעפן לחצר החיצונה
מדד ארכו ורחבו: והתא שלושה מפן
וישלישה מפן ואילו ואלמו היה כמדת
השיער הראשון חמשים אמה ארכו
ולחב חמישים יעשרים באמה: וחלונות
ואילמותם כמדדת השיער אשר
פניו דרך הקדיס ובמעלות שבע יצלו
בו ואילמות לפניהם: ושיער לחצר הפנימי
ננדה השיער לרעפן ולקדיס וימד משער
אלי שיער מאה אמה: ויולכני דרך

הדרום והטה שיער דרך הדרום ומדר
אלו ואילו כמדות האלה וחלונות לו
ולאילו סביב כהחלונות האלה
חמישים אמה ארך ורחב חמישים וצד
אמה ומעלות שבעה עלותו ואילו
לפניהם ותמרים לו אחד מטה ואחד מטה
אל אילו ושיער לחצר הפנימי דרך
הדרום וימר משיער אל השיער דרך
הדרום מאה אמות ויביאני אל חצר
הפנימי בשיער הדרום וימד את השיער
הדרום כמדות האלה ותאוואלו ואלמו
כמדות האלה וחלונות לו ולאילו סביב
כניב חמישים אמה ארך ורחב עשרים
וחמישים אמות ואלמות סביב סביב ארך
חמישים וצד אמה ורחב חמישים אמות
ואילו אל חצר החיצונה ותמרים אל
אלו ומעלות שבעה מעלות ויביאני אל
החצר הפנימי דרך הקדמים וימר את
השיער כמדות האלה ותאוואלו ואלמו
כמדות האלה וחלונות לו ולאילו סביב
סביב ארך חמישים אמה ורחב חמישים
ועשרים אמה ויביאני אל חצר החיצונה
ותמרים אל חצר החיצונה ותמרים
אל אילו סביב ומטה ומעלות מעלות מעלות
ויביאני אל שיער הצפון ומדר כמדות
האלה ותאוואלו ואלמו וחלונות לו
סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב
חמישים וצד אמה ואלו לחצר
החיצונה ותמרים אל אילו סביב ומטה
וישבעה מעלות מעלות מעלות מעלות

באילם השיער שם ידחו את העלה
ובאלם השיער שנים שלחנות מטה
ושנים שלחנות מטה וישחוט אליהם
היעלה והחטאת והאשכ ואל הכתף
סחוינה ליעלה לפתח השיער הצפונה
שנים שלחנות ואל הכתף האחרת
אשר לאילם השיער שנים שלחנות
ארבעה שלחנות מטה וארבעה שלחנות
מטה לכתף השיער שמונה שלחנות
אליהם ישחטו וארבעה שלחנות
לעולה אכני נזית ארך אמה אחת וחצי
ולחכאמה אחת וחצי ונבה אמה אחת
אליהם ויניחו את הכלים אשר ישחטו
את העולה כס והוכחו והשפתים טפה
אחד מוננס בבית סביב סביב ואל
השלחנות כשר הקרבן ומחוינה לשיער
הפנימי לישכות שריס בחצר הפנימי
אשר אל כתף שער הצפון ופניהם
דרך הדרום אחד אל כתף שיער הקדמי
פני דרך הצפון ויידבר אלי זה הלשכה
אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי
מישמת דודי ויביאני אל חצר החיצונה
ותמרים אל חצר החיצונה ותמרים
אל אילו סביב ומטה ומעלות מעלות מעלות
ויביאני אל שיער הצפון ומדר כמדות
האלה ותאוואלו ואלמו וחלונות לו
סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב
חמישים וצד אמה ואלו לחצר
החיצונה ותמרים אל אילו סביב ומטה
וישבעה מעלות מעלות מעלות מעלות

א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד.

אֶרֶץ הָאֵלִים יִצְרָאֵל אִמָּה וְרַחֲב יִצְרָאֵל
יִצְרָאֵל אִמָּה וְכַמֵּי עֲלוֹת אִשׁוֹר יִצְרָאֵל
אֵלָיו וְיִצְמְרִים אֶל הָאֵלִים אֶחָד מִפֶּה
וְאֶחָד מִפֶּה: וַיִּבְיָאֵנִי אֶל הַהֵיכָל וַיִּסְמַד
אֶתְהָאֵלִים יִשְׁשׁ אִמּוֹת רַחֲב מִפּוֹרֵשׁ
אִמּוֹת רַחֲב מִפּוֹרֵשׁ רַחֲב הָאֵהָלוֹ: וְרַחֲב הַפֶּתַח
יִצְרָאֵל אִמּוֹת וְכַתְּפוֹת הַפֶּתַח חֲמִשׁ אַמּוֹת
כִּמּוֹ וְחֲמִשׁ אִמּוֹת כִּמּוֹ וַיִּסְמַד אֶרְכּוֹ ה'
אַרְבַּעִים אִמָּה וְרַחֲב יִצְרָאֵל אִמָּה:
וְכַאֲלִפְנֵימָה וַיִּסְמַד אֵיל הַפֶּתַח יִשְׁתִּיב
אִמּוֹת וְהַפֶּתַח יִשְׁשׁ אִמּוֹת וְרַחֲב הַפֶּתַח
יִשְׁבִּיעַ אִמּוֹת: וַיִּסְמַד אֶת אֶרְכּוֹ יִצְרָאֵל
אִמָּה וְרַחֲב יִצְרָאֵל אִמָּה אֵל פְּנֵי הַהֵיכָל
וַיֹּאמֶר אֵלֵיזֶה קִדְשׁ קִדְשֵׁי: וַיִּסְמַד
קִיר הַבַּיִת יִשְׁשׁ אִמּוֹת וְרַחֲב הַגִּלְגָּל
אַרְבַּעִים אִמּוֹת סָבִיב סָבִיב לַבַּיִת ---
סָבִיב: וְהַגִּלְגָּל יִצְרָאֵל אֵל פְּנֵי שְׁלוֹשׁ
וַיִּשְׁלִיכֵם פְּנִימִים וְכַאֲמֹת מִקִּיר אִשׁוֹר
לַבַּיִת לִגְלִיעוֹת סָבִיב סָבִיב לַהֲזֹת אַחֲוָיו
וְלֹא יִהְיוּ אַחֲוָיו מִקִּיר הַבַּיִת: וְהַחֲסֵה
וְעַסְה לַמַּעֲלָה לַמַּעֲלָה לִגְלִיעוֹת כִּי
כּוֹסֵה הַבַּיִת לַמַּעֲלָה לַמַּעֲלָה סָבִיב
סָבִיב לַבַּיִת עַל כֵּן רַחֲב לַבַּיִת לַמַּעֲלָה
וְכֵן הַתְּחַתּוֹת יִצְרָאֵל עַל הַגִּלְגָּל
לַתְּכּוֹנָה: וְרֵאִיתִי לַבַּיִת עֵבֶה סָבִיב סָבִיב
מִסֵּת הַגִּלְגָּל צוֹת מִלּוֹ הַקֶּנֶה יִשְׁשׁ אִמּוֹת
אֵצִילָה: רַחֲב הַקִּיר אִשׁוֹר לִגְלִיעוֹת אֶל
הַחוּץ חֲמִשׁ אִמּוֹת וְאִשׁוֹר מִנְּחַ בִּירַת
עַל עוֹת אִשׁוֹר לַבַּיִת: וְכֵן הַלִּשְׁכּוֹת
רַחֲב יִצְרָאֵל אִמָּה סָבִיב לַבַּיִת סָבִיב
סָבִיב: וְפֶתַח הַגִּלְגָּל לַמְּנַח פֶּתַח אֶחָד

דֶּרֶךְ הַנְּפוֹן וּפֶתַח אֶחָד לַדְרוֹם וְרַחֲב
מִקּוֹם הַמְּנַח חֲמִשׁ אִמּוֹת סָבִיב סָבִיב:
וְרַחֲבֵנּוּ אִשׁוֹר אֶל פְּנֵי הַגְּזֵרָה פֶּתַח דֶּרֶךְ
הַיִּסְרָחֵשׁ שְׁבַעִים אִמָּה וְקִיר הַבְּנַיִן
חֲמִשׁ אִמּוֹת רַחֲב סָבִיב סָבִיב וְאֶרְכּוֹ
תִּשְׁעִים אִמָּה: וַיִּסְמַד אֶת הַבַּיִת אֶרֶץ
מֵאָה אִמָּה וְהַגְּזֵרָה וְרַחֲבֵנּוּ וְקִיר הַגְּזֵרָה
אֶרֶץ מֵאָה אִמָּה: וְרַחֲב פְּנֵי הַבַּיִת וְהַמְּנַח
לְקִדְשֵׁי מֵאָה אִמָּה: וַיִּסְמַד אֶרֶץ הַבְּנַיִן
אֶל פְּנֵי הַגְּזֵרָה אִשׁוֹר עַל אַחֲרֵיהֶם
וְאֶתְקִיָּהּ אֶת כִּמּוֹ מִמָּה אִמָּה וְהַהֵיכָל
הַפְּנִימִי וְאֶתְקִיָּהּ הַחִיצוֹנִי: הַפְּנִימִים וְהַחִיצוֹנִים
הָאִמּוֹת וְהָאֶתְקִיָּהּ סָבִיב לַשְּׁלִישִׁתָּם
נֶגֶב הַסֶּף שְׁחִיף יִצְרָאֵל סָבִיב סָבִיב וְהָאֶרֶץ
יִצְרָאֵל הַחִלְגוֹת וְהַחִלְגוֹת כַּכְּסוֹת: יִצְרָאֵל
מִיֶּעַל הַפֶּתַח וְיִצְרָאֵל הַבַּיִת הַפְּנִימִי וְהַחוּץ
וְאֶל כָּל הַקִּיר סָבִיב סָבִיב נֶפְעִים וְסָחִיפִין
מִדּוֹת: וַיִּצְשׂוּ כְרוֹבִים וְתַמְרִים וְתַמְרָה
בֵּין כְּרוֹב לְכְרוֹב וְשֵׁנִים פְּנִים לְכְרוֹב: וְפָנֵי
אֲדָם אֶל הַתְּמָרָה מִפֶּנֶם וּפְנֵי כְפִיר אֶל
הַתְּמָרָה מִפֶּנֶם יִצְשׂוּ אֶל כָּל הַבַּיִת סָבִיב
סָבִיב: מֵהָאֶרֶץ עַד מִיֶּעַל הַפֶּתַח הַכְּרוֹבִים
וְהַתְּמָרִים עֲשׂוּיִם וְקִיר הַהֵיכָל: הַהֵיכָל
מִזוֹת רַבִּיעָה וּפְנֵי הַקִּדְשׁ הַמִּדְרָגָה
כַּמִּדְרָגָה: הַמּוֹבַח עֵץ שְׁלוֹשׁ אִמּוֹת
גָּבַהּ: וְאֶרְכּוֹ שֵׁתִים אִמּוֹת וּמִקְצֵי עוֹתָיו
לוֹ וְאֶרְכּוֹ וְקִירָתוֹ עֵץ וַיִּסְמַד אֵלֵי זֶה
הַשִּׁלְחָן אִשׁוֹר לִפְנֵי יְהוָה וְשֵׁתִים דִּלְתוֹת
לְהֵיכָל וְלְקִדְשׁ: וְשֵׁתִים דִּלְתוֹת לְדִלְתוֹת
שֵׁתִים מִכְּסוֹת דִּלְתוֹת שֵׁתִים לְדִלְתוֹת
אַחַת וְשֵׁתִים דִּלְתוֹת לְאַחֲרֵיהֶם וְיִצְשׂוּהָ

הלשכות אשר דרך הדרום פתח
 בראש דרך דרך כפני הנדרת הנער
 דרך הקדים כמאן: ויאמר אלי לשנות
 הצפון לשכות הדרום אשר אל פני
 הנדרת הנער לשכות הקדיש אשר
 יאכלו יטב חתנים אשר קדושים ליהוה
 קדיש הקדישים ישם ינחו קדישי
 הקדישים והמנחה והחטאת והאיש
 כי המקום קדיש: כנאם הכהנים ולא
 יינאו כהקדיש אל החצר החיצונה
 וישם ינחו בניהם אשר ישרתו בהן
 כי קדישהנה ילכשו בנים אחרים
 וקרבו אל אשר ליצב וכלה את מדות
 הבית הפנמי והוינאני דרך הישיער
 אשר פניו דרך הקדים ומדרו סביב
 סביב: מדרוח הקדים בקעה המדה
 חמיש אמות קנים בקעה המדה סביב:
 מדרוח הצפון חמיש אמות קנים
 מקעה המדה סביב: את רוח הדרום
 מדר חמיש אמות קנים בקעה המדה:
 סביב אל רוח הים מדר חמיש אמות
 קנים מקעה המדה: לארבי צרוחות מדרו
 חוכה לוסביב סביב ארך חמיש אמות
 ורחב חמיש אמות להנדיל בין הקדיש
 לחל: וזלכנ אל הישיער ישיער אשר פנה
 דרך הקדים: והנה כבוד אלהי ישראל
 בא מדרך הקדים וקולו מקול מיסוביב
 והארץ האירה מכבודו: וכבראד
 המדאה אשר ראיתי כמדאה אשר
 ראיתי כנאי לשחת היער וכראות נמוא
 אשר ראיתי אלהי נבר ואפל אל פני:

אליהן אל דלתות ההיכל כרבים ותמרים
 כאשר עשויים לקחות וצב עץ אלפני
 האולם מהחזן: וחלונם אטמות ותמרים
 מפומפוא אל כתפת האולם וצליעת
 הבית והעבים: והוינאני אל החצר
 החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל
 הלשכה אשר נגד הנדרת ואשר נגד
 חכנין אל הצפון: ואלפני אוד אמות
 המאה פתח הצפון והרחב חמישים
 אמה ונגד היצרים אשר לחצר הפנימי
 ונגד ריצפה אשר לחצר החיצונה
 אתיק אלפני אתיק כשלשים: ולפני
 הלשכות מהלך יצטר אמות חלאל
 הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם
 ליצפון: והלשכות היציונת קצרות
 כי זכלו אתיקם מהנה מהתחננות
 ומהתכונות בענין: כי מישלשות הער
 ואין להן עמודים כעמודי החצרות
 על כן נאצל מהתחננות ומהתיכנות
 מהארץ: ונגד אשר לחזן לעמת
 הלשכות דרך החצר החיצונה אלפני
 הלשכות ארבע חמישים אמה: כי ארך
 הלשכות אשר לחצר החיצונה חמיש
 אמה והנה עלפני ההיכל מאה אמה:
 ומתחתה לישבת האלה הכבוא
 מהקדים כנאי להנה מהחצר החיצונה:
 כרחב עדר החצר דרך הקדים אלפני
 הנדרת ואלפני חכנין לשכותו ודרך
 לפניהם כמדאה הלשכות אשר דרך
 הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן
 וכמי שפטיהן וכפתיהן: וכפתיהן

את

וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער
אשר פניו דרך הקדים והשאני רוח
ותביאני אל החצר הפנימי והנה כלא
כבוד יהוה יי הבית ואישמי מדבר
אלי מהבית ואיש היה עמד אצליו
ויאמר אלי בן אדם את מקום נכאי
ואת מקום כפות רגלי אשר אישכן
ישם בתוך בני ישראל לעולם ולא
יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי
המה ומלכיהם כזונתם ונפעי מלכיהם
נמותם: נתתם ספס את ספי ומוזתם
אצל מוזתי והקיד בני בניניהם וטמאו
את שם קדשי בתו צבותם אשר ישו
ואכל אתם כאפיו עתה צדוקו את
זנותם ופעי מלכיהם ממני ושנתי
בתוכם לעולם: אתה בנאונ
הנד את בית ישראל אתה הבית ויכלמו
עיונותיהם ומדדו את תכנית: ואם
נכלמו מכל אשר ישו עזרת הבית
ותכונתו ומוצאו ומוצאיו וכל גורתו
ואת כל חקתיו וכל גורתו וכל תורתו
הודע אותם וכתב לי צניהם וישמלו
את כל גורתו ואת כל חקתיו וישו
אתם: זאת תורת הבית על ראשהו
כל גבלו סביב סביב קדשי שם הנה
זאת תורת הבית: ואלה מדות המזבח
באמות אמה אמה וטפה וחק האמה
ואמה רחב ונבולה אל שפתה סביב
זרת האחד וזה נב המזבח: ומחיק
הארץ עד העזרה התחתונה יתים
אמות ורחב אמה אחת ומה עזרה

הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע
אמות ורחב אמה: וההדאל ארבע
אמות ומה אר אל ולמי עלה הקרנות
ארבע: והאר איל יתים עשרה
ארך בשתים יצורה רחב ונוע אל
ארבעה רביעיו: והעזרה ארבע עשרה
ארך בארבע עשרה רחב אל
ארבע עשרה רביעיה והגבול סביב
אותה חצי האמה והחיק לרה
אמה סביב ומעלתהו פנות קדים:
ויאמר
אלי בנאדם כה אמר אדני יהוה
אלה חקות המזבח כיוס הציטות להעלות
עליו עולה ולזרק עליודם: ונתתה
אלה הכהנים הלויים אשר הם מזרע צדוק
הקדשים אלי נאם אדני יהוה לשרתני
פר בן בקר לחטאת: ולקחת מדמו ונתתו
על ארבע קרנותיו ואל ארבע פגרות
העזרה ואל הגבול סביב וחטאת אלתו
וכפרתהו ולקחת את הפר החטאת
וישרפו במפקד הבית מחוץ למקדש:
וכיוס השני תקדיב שיעיר עזים תמים
לחטאת וחטאו את המזבח כאשר
חטאו בפר: וכלותך מחטא תקדיב
פר בן בקר תמים ואיל מן העזאן תמים:
והקרבתם לפני יהוה והשליכו הטענ
עליהם מלח והעלו אותם יצלה ליהוה:
שבעת ימים תעשה שיעיר חטאת
ליום ופר בן בקר ואיל מן העזאן תמימים
יעשו שבעת ימים יכפרו את המזבח
וטהרו אותו מלאוידו וכלו ארת

מחיק הארץ עד העזרה התחתונה יתים
אמות ורחב אמה אחת ומה עזרה

הימים והיה כיום השמיני
 והלאה יעשו הכהנים על המזבח את
 עולותיכם ואת שלמיכם ודעת אתנ
 נאם אדני יהוה וישב אתי
 דרך שיצר המקדש החיצון הפגור
 קדים והוא סגור ויאמר אלי יהוה
 השיצר הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש
 לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו
 והיה סגור את הנשיא נשיא הוא ישב
 כולאכל לחם לפני יהוה מדרך אולם
 השיצר יבוא ומדרכו יבא ויביאני דרך
 שיצר הצפון אלפני הכית וארא והנה
 מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל
 פניו ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לך
 וראה כי צנך ובאונך שמינת את כל
 איש אני מדבר אתך לכל הקות בית
 יהוה ולכל תורתו וישמת לך למנוח
 הבית נבל מוצאי המקדש ואמרת
 אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני
 יהוה רב לכם מכל תועבותיכם בית
 ישראל בהיאתם נענך ערלי לב
 וערלי בשר להיות במקדשי להללו
 את ביתי כהקריבכם את לחמי חלוקה
 ויפרו את טריתי אל כל תועבותיהם
 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימו
 לשמרי משמרת במקדשי לכם
 כה אמר אדני יהוה כל כן
 נבר ערל לב וערל בשר לא יבא אל
 מקדשי לכל כונן אשר בתוך בני
 ישראל כי אם הלוי אשר דחקו מעל
 נתעו כני ישראל אשר תעו מעלי

אחר גלוליהם ונשא עונם והיו
 במקדשי משרתים פקדות אל שיצרי
 הבית ומשרתים את הבית המדרג
 ישחטו את העולה ואת הזבח ליצב
 והמה יעמדו לפניהם לשרתם יצן
 איש ישראל אתם לפני גלוליהם והיו
 לבית ישראל למכשול עון על כן
 נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה
 ונשא עונם ולא ינשו אלי לכהן לי
 ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדש
 ונשא כלמתם והיו צבתם אשר עשו
 ונתתי אותם שמרי משמרת הבית
 לכל צבדתו ולכל אשר יעשה בו
 והכהנים הלויים בני עדוק אשר
 שמרו את משמרת מקדשי נתעו
 בני ישראל מעליהמה יקרבו אלי
 לשרתני ועמדו לפני להקריב לחב
 ודם נאם אדני יהוה והמה יבאו אל
 מקדשי והמה יקדמו אל שלחני
 לשרתני ושמרו את משמרת יהוה
 ככונם אל שיצרי החצר הפנימית
 בער פשתים לבשו ולא יעלה עליהם
 עמר בשרתם בשיצרי החצר הפנימית
 וכיתה פארי פשתים יהיו על ראשם
 ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא
 יחגרו כזיע וכצאתם אל החצר
 החיצונה אל החצר החיצונה אל היצ
 יפשו את כעדיהם אשר המרו
 משרתם גם והניחו אותם בלשנת
 הקדש ולבשו כעדים אחרים
 ולא יקדשו את העם ככעדיהם

וראשם לא יגלחו ופריע לא יגלחו נסום
יבסמו את ראשיהם: ויין לא ישתו כל
כחן בכלם אל החצר הפנימית: ואלמנה
וגרושה לא יקחו לחם לנשים כי אם
תלוות מורי צבת ישראל והאלמנה
אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: ואת
עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור
יודיעם: ויעל ריב המה יצמדו לשפט
במשפטי יושפטו ואת תורת ואת
חקתי בכל מועדי ישמרו ואת שבתתי
יקדשו: ואל מת אדם לא יבוא לטמאה
כי אם לאב ולאס ולכן ולבת לאח ולאחות
אשר לא היתה לאיש ישמאו: ואחרי
טהרתו יכניע עינים יספרו לו: וכיום
באו אל הקדש אל החצר הפנימית
לישרת בקדש יקריב השאתו נאם
אדני יהוה: והיתה להם לטחלה אני
נחלתם ואחזה לאתנתו להם בישראל
אני אחותם: הכינה והחטאו
והאשם הכה יאכלו וכל חרם
בישראל להם יהיה: וראשית כל
כבורי כל וכל תרומת כל כל תרומתכם
לכחנם יהיה וראשית עריסותיכם
תתנו לכהן לחנך ברכה אל ביתך:
כל נחלה וטרפה מן העוף ומן הכחמה
לא יאכלו הכהנים:
וכהפילכם את הארץ נחלה תרימו
תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארך
המישה ועשרים אלף ארך ורחב
עשרה אלף קדש הוא בכל נחלה
סביב: יהיה מזה אל הקדש חמש

מאות כחמש מאות מרבע סביב
וחמשים אמה מערש לו סביב: ומן
המדה הזאת תמוד ארך חמש ועשרים
אלף ורחב עשרת אלפים וכו' יהיה
המקדש קדש קדשים: קדש מן
הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש
יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה
להם מקום לבתים ומקדש למקדש:
וחמשה ועשרים אלף ארך ועשרת
אלפים רחב יהיה ללויים משרתי הכהן
להם לאחזה עשרים לשבתו ואחות
העיר ותתן חמשת אלפים רחב וארך
חמשה ועשרים אלף לעממת תרומת
הקדש לכל בית ישראל יהיה: ולמשא
מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחות
העיר אלפני תרומת הקדש ואלפני
אחות העיר מפאת ים ומפאת
קדמה קדימה וארך לעממת אחד
החלקים מנבולים אל נבול קדימה:
לארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא
יונו עוד נשיא את עמי והארץ יתנו
לכית ישראל לשבטיהם:
כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיא
ישראל חמס וישר הטיחו ומישפנו
וערקה עשו הדימו גרשתכם מעל
עמי נאם אדני יהוה: מאוני צדק
ואיפת צדק וכת צדק יהי לכם: האיפה
והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר
החמר הכת ועשירת החומר האיפה
אל החמר יהיה מתכנעו: והשקל
עשרים ענה עשרים שקלים חמשה

ועשרים שקלים עשרה וחמשה
ישקל המנה יהיה לכם ואת התרומה
אשר תרימו ששית האפה מחמר
החטים וששיתם האפה מחמר
השיצרים: וחק השמן הנת השמן
מיצור הנתמן הכר יצרת הנתים
חמרו מי צרת הנתים חמרו וישה
אחת מן היצאן מן המאתים ממטקה
ישראל למנחה וליעלה ולישלים
לכפר עליהם טאם אדני יהוה:

כל העם הארץ יהיו אל
התרומה הזאת לנשיא כישראל ועל
הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך
בחנום וכחדשים ובשבתות ככל מועדי
בתישראל הוא יעשה את החטאת
ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים
לכפר בעד בית ישראל:

כה אמר אדני יהוה בראשון באחד
לחדש תקח פר כזקור תמים וחטאת
את המקדש: ולקח הכהן מדם החטאת
ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות
היערה למזבח ועל מזוזת שיע החצר
הפנמית: וכן תנשה בשביעה בחדש
מאיש שנה ומפתי וכפרתם את הבית:
בראשון בארבעה עשר יום לחדש
יהיה לכם הפסח חג שבועות ימים
משת יאמל: ועשה הנשיא ביום
ההוא כיעדו וכעד מל עם הארץ פר
חטאת: ושבעת ימי החג יעשה עולה
ליהוה שבעת פרים ושבעת אילים
תמימם ליום שבעת הימים וחטאת

Handwritten marginal notes in red and black ink, including decorative flourishes and small symbols.

שיצור עינים ליום: ומנחה אפה לפר
ואפה לאיל יינשה ושמן הין לאפה:
בשכנין נחמישה עשר יום לחדש
בחג יעשה כאלה שבעת הימים
כחטאת כעלה וכמנחה וכשמן:

כה אמר אדני יהוה שיער
החצר הפנמית הפנה קדים יהיה סגור
ששת ימי המעשה וביום השבת
יפתח וביום החדש יפתח: וכא הנשיא
דרך אולם השיער מחוץ ועמד על
מזוזת השיער ועשו הכהנים את עלותו
ואת שלמיו והשתחוה על מפדנין
השיער ויצאו השיער לאיסור ער
היערכו והשתחוו עם הארץ פתח
השיער ההוא בשבתות ובחדשים
לפני יהוה: והעלה אשר יקרב הנשיא
ליהוה ביום השבת ששה כבשים
תמימם ואיל תמימם: ומנחה אפה לאיל
ולכבשים מנחה מתת ידו ושמן הין
לאפה: וביום החדש
פר כזקור תמימם וששת כבשים
ואיל תמימם יהיו: ואפה לפר ואפה
לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר
תשיג ידו ושמן הין לאפה: וכבוי
הנשיא דרך אולם השיער יבוא
וכדרכו יצאו וכבוא עם הארץ לפני
יהוה כמיעדים הנא דרך שער צפון
להשתחות יצא דרך שער נגבה נא
דרך שער נגבה יצא דרך נפונה לא
יישוב דרך השיער אשר באבו כינח
ייצאו:

Handwritten marginal notes in black ink, including small symbols and characters.

והנשיא כתובם כנואם יבוא וכנאתם
יצאו וזכרים וכמו עדיכ תהיה המנחה
איפה לפר ואיפה לאיל לכביש מתת
ידו ושמך הין לאיפה
וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או
ישלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער
הפונה קדים ועשה את עלתו וארץ
שלמיו מאשר יעשה ביום השבתו יצא
וסגר את השער אחרי צאתו וכבש בן
ישנתו תמים תעשה יעולה ליום ליהוה
בבקר בבקר תעשה אתו ומנחה תעשה
עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמך
שלישית ההין לרם את הסלת מנחה
ליהוה חקות עולם תמיד ועשו את
הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר
בבקר יעולת תמיד כה אמר
אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש
מכניו נחלתו היא לבנותיה אחותם
היא נחלה וכי יתן מתנה מעלרנו
לאחד מעבדיו והיתה לו יעד שער
הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו כניו
להם תהיה ולא יקח הנשיא מעללת
הינם להנתם מאחותם מאחותו נחל
את בניו למען אשר לא יפגעו עמי איש
מאחותו ויביאנו כנוא אשר עלפתך
השער אל הלשכות הקדש אל
הכהנים הפנות יפונה והנה שם מקום
כדבתם ימהו ויאמר אלי זה המקום
אשר יבשלו שם הכהנים את האשן
ואת החטאת אשר יאפו את המנחה
לבלתי הוציא אל החצר החיצונה

לקדש את הים ויציאני אל החצר
החיצונה ויעברני אל ארבעת מקצועי
החצר והנה חצר במקצוע החצר חצר
במקצוע החצר בארבעת מקצועי
החצר חצרות קטרות ארבעים אורך
ושלשים רוח מדה אחת לארבעתם
מהקצוות וטור סביבה סביב
לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת
הטירות סביבו ויאמר אלי אלה ברת
הסבילים אשר יבשלו שם משרתי
הבית את זבח העם וישיבני אל פתח
הבית והנה מים יצאים מתחת מפרץ
הבית קדימה כפני הבית קדים והמים
ירדים מתחת מכתף הבית הימנית
מנגב למזכחו ויציאני דרך שער
צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ
דרך הפונה קדים והנה מים מפכים
הכתף הימנית יצאת האיש קדים
וקו ברו וימד אלה באמה ויעברני
במים מי אפסים וימד אלה ויעברני
במים מי סרכים וימד אלה ויעברני
מי מתנים וימד אלה נחל אשר לא
אוכל לעבר כי נאו המים מי שחונחל
אשר לא יעברו ויאמר אלי הראית
בן אדם ויולכנו וישכנו שפת הנחל
בשובנו והנה אל שפת הנחל יעין רב
מאד מזה ומוזה ויאמר אלי המים
האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה
וירדו על הערבה וכאוהמה אל הימה
המוצאים וערפאו המים והיה כל נפש
חיה אשר ישלך אל כל אשר יבוא

שם עתים יחיה והיה הדנה וכה מאד
כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי
כל אשר יבוא שמה הנחל והיה יצמו
עליו דונם מעין צר ועד עין עגלים
משטוח לחרמים יהיו למענה תחיה
נתם כדנת היס הנדול וכה מאד
ביצאתו ונבאיו ולא ירפאו לכל הנתנו
ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה
כל עין מאכל לאיבול עלה ולא יתם
פריו להד שיו יכפר כי מי מן המקדש
המה יצאים והיו פרו למאכל ועל דהו
לתרופה: **כה אמר אדני יהוה**
זה גבול אשר תתחלו את הארץ ליטע
יצר שבטי ישראל יוסף חבלים:
ונחלתם אותה איש פאחיו אשר
נשאתי את ידי לתתה לאבותי כסונמה
הארץ הזאת לכם בעלה: וזה גבול
הארץ לפאת צפונה מן היס העדול
הדרך חתן לבוא עדרה: חמת ברותה
סבדים אשר בין גבול דמשק ובין גבול
חמת חיצו התיכון אשר אל גבול חורן:
והיה גבול מן היס חצרו עינון גבול
דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת
פאת צפון: ופאת קדים מכין חורן ומכין
דמשק ומכין העל עד ומכין ארץ
ישראל הירדן מגבול על היס הקדמני
המדו ואת פאת קדימה: ופאת נגב
תימנה מתמר עד מי מריבות קדיש
נחלה אל היס הנדול ואת פאת תימנה
נגבה: ופאת יס היס הנדול מגבול עד
נכה לבוא חמת ואת פאת יס: וחלקתם

את הארץ: הזאת לכם ליטע ישראל:
והיה תפלו אותה בעלה לכם ולהניס
הנדים כתוככם אשר הולדו בניכם
כתוככם והיו לכם כאזרח בני ישראל
אתכם יפלו בעלה בתוך שבטי ישראל:
והיה כשבט אשר צד הנך אתו שם
תתנו עתה נאם אדני יהוה:
ואלה שמות השבטים מקצה
צפונה אל יד דרך חתן לבוא חמת
חצרו עינון גבול דמשק צפונה אל יד
חמת והיו לפאת קדים היס הן אחד:
ויעל גבול הן מפאת קדים עד פאת ימה
אשר אחד: ויעל גבול אשר מפאת
קדימה ויעד פאת ימה נפתלי אחד:
ויעל גבול נפתלי מפאת קדמה עד פאת
ימה מנשה אחד: ויעל גבול מנשה
מפאת קדמה עד פאת ימה אפרים
אחד: ויעל גבול אפרים מפאת קדים
ויעד פאת ימה ראובן אחד: ויעל גבול
ראובן מפאת קדים עד פאת ימרה
יהודה אחד: ויעל גבול יהודה מפאת
קדים עד פאת ימה יהודה התרומה אשר
תרימו חמישה ויניצרים אלף רחב וארץ
כאחד החלקים מפאת קדימה עד פאת
ימה והיה המקדש בתוכה התרומה
אשר תרימו ליהוה ארך חמישה וניצרים
אלף ורחב ניצרות אלפים: ולא לה תהיה
תרומתה קדיש לכהנים צפונה חמישה
ויניצרים אלף וימה רחב ניצרות אלפים
וקדימה רחב ניצרות אלפים ונגבה ארך
חמישה וניצרים אלף והיה המקדש יהוה נתנו:

לכהנים המקדיש כבני עזוק אשר
ישמרו כישמרת אישר לאת ענתנות
כני ישראל כאשר תע הלויס והיתה
להם תרומה מתרומת הארץ קדיש
קדיש אל נבול הלויס והלויס ליצנת
נבול הטהנס חמישה וינשרים אלף
ארך ורחב ישראל אלפיס כל ארך
חמישה וינשרים אלף ורחב ישראל
אלפיס ולא ימכרו מכנו ולא יכרו לא
ינכור אשית הארץ כי קדיש ליהוה
וחמישת אלפיס העותר כרחב על פני
חמישה וינשרים אלף חלה הוא ליציר
למושכ ולבניש והיתה היציר סתומה
ואלה מדותיה פאת צפון חמיש מאות
וארבעת אלפיס ופאת נגב חמיש מאות
וארבעת אלפיס וכפאת קדיש חמיש מאות
וארבעת אלפיס ופאת חמיש מאות
וארבעת אלפיס והיה מערש ליציר
צפונה חמישים וכאתים ונגבה חמישים
וכאתים וקדימה חמישים וכאתים
וימה חמישים וכאתים והנותר בארך
ליצנת תרומת הקדיש עשהת אלפיס
קדימה וינשרת אלפיס ימה והיה
ליצנת תרומת הקדיש והיתה הנאותה
ליחס ליציר היציר והיעבר היציר
יעט והו ממל שבטי ישראל מ
התרומה חמישה וינשרים אלף
כחמישה וינשרים אלף רביצנת תרומת
את תרומת הקדיש אל אחות היציר
והנותר לנשיא מזה זכוח לתרומת
הקדיש ולאחות היציר אל פני חמישה

וינשרים אלף תרומה יציר נבול קדימה
וימה על פני חמישה וינשרים אלף יציר
נבול ימה ליצנת חלקים לנשיא והיתה
תרומת הקדיש ומקדיש הבית בתומה
וכאחות הלויס וכאחות היציר בתוך
אשר לנשיא יהיה בין נבול יהודה ובין
נבול בנימן לנשיא יהיה וויתר השנטיס
מפאת קדימה יציר פאת ימה בנימן אחד
ויציר נבול בנימן מפאת קדימה יציר פאת
ימה שמיצון אחד ויעל נבול שמיצון
מפאת קדימה יציר פאת ימה יששכר
אחד ויעל נבול יששכר מפאת קדימה
יציר פאת ימה וכולן אחד ויעל נבול
זכרון מפאת קדימה יציר פאת ימה יציר
אחד ויעל נבול יציר אלפאת נבול תמנה
והיה נבול מתמר מימריבת קדיש נחלה
יעל היס העדול ואת הארץ אשר תפילו
מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקותם
נאם אדני יהוה
ואלה תוצאות היציר מפאת צפון חמיש
מאות וארבעת אלפיס מדה וישערי
היציר על שמות שבטי ישראל שעוין
שלושה צפונה שער ראובן אחד
שיציר יהודה אחד שיציר לוי אחד ואל
פאת קדימה חמיש מאות וארבעת
אלפיס וישערים שלשה וישעיר יוסף
אחד שיציר בנימן אחד שיציר דן אחד
ופאת נגבה חמיש מאות וארבעת
אלפיס מדה וישערים שלשה ישעיר
שמעון אחד ישעיר יששכר אחד
ישעיר זכרון אחד פאת ימה חמיש

מאות וארבעת אלפים יטערוהם שלשה
 יטערו אחד יטערו אשר אחד יטערו
 נפתלי אחד סביב שמנה יטערו אלף
 ושם העיר מיום יהוה שמרו :

דבר יהוה אשר היה אל הושיענו באר
 בימי ציונה ואתם אחו יחזקיה מלך יהודה
 וכימי ירכסו בן יואש מלך ישראל :
 תחלת דברי יהוה כהושיע
 ויאמר יהוה אל הושיע לך קח
 לך אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תזנה
 הארץ מאחרי יהוה וילך וקח אתגמו
 בת דבליס ותהרותלד לזכר ויאמר יהוה
 אליו קרא שמו זרעאל כי עור מענט
 ופקדתי את דמי זרעאל על בית יהוא
 והשנתי ממלכות בית ישראל והיה
 בזמן ההוא ושברתי את קשת ישראל
 בעמק זרעאל ותהר עור ותלד בת
 ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא
 אוסף עור ארחם את בית ישראל כי

נשא אשאלהם ואת בית יהודה
 ארחם והושיע אתם כיהוה אלהיהם
 ולא אושיעם בקישת וסורב וכמלחמה
 בסוסים וכפריטים ותגמלא את לא רחמה
 ותהרות לזכר ויאמר קרא שמו לא עמי
 כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם
 והיה מספר בני ישראל
 טחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה
 במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם
 יאמר להם בני אל חי ותקבעו בני יהודה
 ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש
 אחד ויעלו בן הארץ כי גדול יום
 יזרעאל אמרו לא אחיכם עמי ולא אחתכם
 רחמה רבו באמנם רבו כי היא לא
 אשתי ואנכי לא אישה ותסרו זנוניה
 מפניה ונאפוה מכן שדיח : פן
 אפשיטנה יעמה והזנתי כיום הולוה
 ושבתיה כמדבר ושתה כארץ עיה
 והמתיה בעמא ואת כניה לא ארחם
 כי בני זנונים הם והיזנתה אמם
 הובישה הזרתם כי אמרה אלכה אחרי
 מאהבתי לחי ומימי עמר ופשתי
 שמני ושקויי
 לכן הנני ישך את דרך כסידים ועדתי
 את נדדה ועתיבותיה לא תמיצא וודפה
 את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם
 ולא תמיצא ואמרה אלכה ואשוברה
 אל אישי הראשון כי טוב לי אזמננה
 והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן
 והתירושו והיזנה וכסף הרבית לה
 והב עשו לעלי

לכן אשוב ולקחתי דגני כי עתה והיה ש
במועדו והעלתו צמרי ופטיה לכסות
את ערותה ועתה אלה את נבלה
ליני סאהבה ואיש לא יעלה מירי
והשבתו למשושה חנה חדשה ושנה
וכל מועדה והשמתו נפטה ותאנתו
אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו
לי מאהבי ושמתם לי צר ואמלתם חית
הטרה ופקדתו עליה את מי הביעליכם
אשר תקטיר להם ותערטמה וחליתה
והלך אחרי מאהבי ואתי שטחה נאם
יהוה לכן הנה אנכי מפתה
והלכתה המדבר ודברתי על לבך ועתה
לה את טמיה מיטם ואת צמק עטור
לפתח תקוה וענתה שמה כמי נעורה
וכיום עלותה מארץ מצרים
והיה כיום ההוא נאם יהוה
תקראי אישי ולא תקראי לי עוד כעלי
והסרת את שמות הביעלים מפיה ולא
יזכרו עוד בשמם וזכרת להם טרית ביום
ההוא צם חית השדה וצם עוף השמים
ורמשה אדמה וקשת וחרב וכל חמה
אשטור מן הארץ והשכנתים לבטח
וארשתך לי לעולם וארשתך לי
כערוק כמשפט וכחסד וכרחמים
וארשתך לי באמונה וידעת אתי יהוה
והיה כיום ההוא איננה
נאם יהוה איננה את השמים והם ינינו
את הארץ ווהארץ תענה את הדג
ואת התירוש ואת היצהר והם ינינו
את יורינאל וזריתיה לי בארץ ורחמת

את לא רחמה ואמרת ללא צמי צמי
אתה והוא יאמר אלהי
ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אישי
אהבת ריני ומנאפת כאהבת יהוה את
בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים
ואהבי אישי ענבים ואכרה לי
נחמישה עשר כסף וחמר שיצרים
ולתך שיצרים ואמר אליה ימים רבים
תשכילי לא תזני ולא תהיי לאי שונם
אני אליך כי ימים רבים ישבו בני
ישראל אין מלך ואין שר ואין זכר
ואין מיצנה ואין אפוד ותרפים אחר
ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה
אלהיהם ואת דויד מלכם ופחדו אל
יהוה ואל טובו באחרית הימים
שמע עזר יהוה בני ישראל
כי ריב ליהוה ימים וישבי הארץ כי אין
אמת ואין חסד ואין ריעת אלהים
בארץ אלהי הכחשור עתה תונב ונאף
פרנו ודמייס נדמים ננינו ילכין תאמל
הארץ ואמל כל יושביה בחית השדה
ובעוף השמים ונסדני הים יאספון אך
איש אל ירב ואל יוכח איש ויצמד
כמדויב סהן וכשלתה יוס וכשל גם
נביא צמד לילה ודמית אמך נדמו
צמי מכלי הריעת כי אתה הדיעת מאסת
ואמאסאך מכהן לי ותשכח תורת
אלהך אשכח כנך גם אני כרבם כן
חטאו לי כבודם נקלון אמירו וחטאת
צמי יאכלו ואל יצונם ישאו נפשו
והיה כעס ככהן ופקדתו עליו דרכיו

נד
ומי צלרי

ומעל ליו אשיב לו ואכלו ולא ישיבו
 הזנו ולא יפרו כי את יהוה יצבו לשמו
 זנות ויין ותרושיקה לב יצמי ביצו ישא
 ומקלו יצד לו כרוח זנוניס התצה ויזנו
 מתחת אלהיהם יצל ראשי ההרים זנחו
 וצל הנביצות יקטרו תחת אלון ולבער
 ואלה כי טוב צלה ילכן תזננה בנתכם
 וכלותכם תנאפנה לא אפקד יצל בנתניס
 כי תזננה ויעל כלותכם כי תנאפנה כי הם
 יצם הזנות יפרדו ויצם הקדשות זנחו ז
 ויצם לא יבין ילכטו אסזנה אתה ישראל
 אל יאטם יהודה ואל תבאו הגלגל ואל
 תיעלו ביתאון ואל תטביצו חיי הוה כי
 כפרה סדרה סדר ישראל יצתה ירצם
 יהוה נכביס כמרהכי חמור יצנכים אפרים
 העז לו סר סנאם הזנה הזנו אהבו הכו
 קלון מגניה יצדר רוח אדנה בננפיה
 ויבשו כזבחותם שמיעו
 זאת הבהנים והקטיבו בית ישראל
 ובית המלך האזינו כילכם המיטפג
 כי פח הייתם למעפה ורשת פרושה יע
 תמור וישחטה שטיס היצמיקו ואני
 מוסר לבלם אני דיצת אפרים וישראל
 לא ננחד ממני כי יצתה הזנית אפרים
 נטמא ישראל לא יתנו מעל ליהם
 ליטוב אל אלהיהם כרוח זנוניס מקונס
 ואת יהוה לא דייעו ויצנה נאון ישראל
 בפניו וישראל ואפרים יכשילו ביצונם
 כשלצם יהודה יצמם כי נאנס וכבקרם
 ילכו לבקש את יהוה ולא ימינאו חלץ מהם
 ביהוה כערו כי בננס זרים ילדו יצתה

שעוריה

ויבשו כזבחותם שמיעו
 זאת הבהנים והקטיבו בית ישראל
 ובית המלך האזינו כילכם המיטפג
 כי פח הייתם למעפה ורשת פרושה יע
 תמור וישחטה שטיס היצמיקו ואני
 מוסר לבלם אני דיצת אפרים וישראל
 לא ננחד ממני כי יצתה הזנית אפרים
 נטמא ישראל לא יתנו מעל ליהם
 ליטוב אל אלהיהם כרוח זנוניס מקונס
 ואת יהוה לא דייעו ויצנה נאון ישראל
 בפניו וישראל ואפרים יכשילו ביצונם
 כשלצם יהודה יצמם כי נאנס וכבקרם
 ילכו לבקש את יהוה ולא ימינאו חלץ מהם
 ביהוה כערו כי בננס זרים ילדו יצתה

גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות
 עמי כפאי לישראל
 ונלה עון אפרים ורעות שמרון כי
 פעלו שקר ונגב יבוא פשט נדוד מחוץ
 וכלי אמרו ללבכם כל רצתם זכרתני
 עתה סכנתם מעלליהם נגד פני היו
 כרצתם ייטמחו מלך וכסח שיהם שיע
 כלם מנאפים ככזו תטר כי נרה מאמה
 ייטמות מיצר מלוי שניק עד חמצתו
 יום מלכנו החלו שרים חמת מיין משך
 ידו את לנצים כי קרכו כתנור לבם
 בארבעם כל הלילה ישן אפרים נקר
 הוא בער כאש להבה כלם יחזו סתנור
 ואכלו את שפטיהם כל מלכה נפלו
 אין קרא בהם אלי אפרים כי עמים הוא
 יתבולל אפרים היה יעה כלי הפוכה
 אכלו זרים טחו והוא לא ידע גם שיע
 זרקה בו והוא לא ידע ויענה גאון
 ישראל כפענו ולא שטאל יהודה
 אלהיהם ולא נקשהו ככל זאת ויהי
 אפרים כיונה פותה אין לב מערים
 קראו אשר הלכו כאשר ילכו אפחש
 עליהם רשת כי עוף השמים אורדם
 איסדם כשמע לעדתם
 אוי להם כי נדדו ממני שד להם
 כי פשעו כי ואנכי אפדם והמח דברו
 עלי כזבים ולא זעקו אלי כלם כי
 ילילו על משכבותם על דגות תירוש
 יתנורו יסורו כי ואני יסרת חוקרני
 זרועתם ואל יחשבור עני ישוב לא
 על היונק שרת רמיה יפלו כחורב

שריהם מזינס לשונם זו לעגם נארין
 מערים ואל הכך שפר כנשר על בית
 יהוה יען עברו בריתי ועל תורה נז
 פשיעו לייזיקו אלהי ידענוך ישראל
 זנה ישראל טוב אויב ירדפו והם המלנו
 ולא ממני השיהו ולא ידעתי כספם
 וזהבם יצשו להם ינזבים למי ען יכרתו
 זנה ענלך שמרון חרה אפי נם עד
 מת לא יוכלו נקיון כי מי ישראל והוא
 חרש ינשחו ולא אלהים הוא כי
 שנבים היה ענל שמרון כי דורח
 ירעו וסופתה יקצרו קמה אין לו
 עמח בלי יעשה קמה אולי יעשרה
 זרים יבלי עהו נבלי ישראל עתרה
 היו בעים ככלי אין חפץ בו כי המרה
 עלו אשר פרא כורד לו אפרים התנו
 אהבים נם כי יתנו בעים יתה אקבעם
 ויחלו מינע ממ שא מלך שרים כי
 הרבה אפרים מזבחות לחטא היו לו
 מזבחות לחטא אכתוב לזרבו תורתני
 כמו דר נחשבה זכחי הכהבי זכרו
 בשר ויאכלו יהוה לארצם עתה יטר
 עונם ויפקד חטאתם המה מערים
 ישובו וישסח ישראל את עשהו וינן
 היכלות ויהודה הרבה ערים בערות
 ושלחתי איש בני ציואמלה ארמנתיה
 אל תשמח ישראל אל
 גיל בעים כי זנית מי על אלהיך אהבת
 אתנן על כל גרנות דגן גרן ויקב לא
 ידעם ותיחיש יכחש בהו לא ישבו
 נארין יהוה ויטב אפרים מערים

עמ
ישראל
יהודה

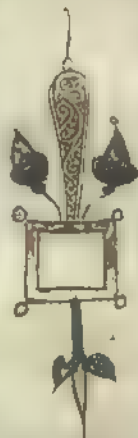

אני כבודי רענן ממני פרך נביא :
 מיחכם ויבן אלה נכון וירצם מישרים
 דרכי יהוה ויערקים ילכוכם ופיטעכם
 יכשלוכם :

דבר יהוה אשר היה אל זאל בן פתואל :
 שמעו זאת הזקנים והאזינו כל ישיבי
 הארץ ההיתה זאת במיכם ואם נימי
 אכתיכם : עליה לבניכם ספרו ובניכם
 לבניהם ובניהם לדור אחר : ותר העם
 אבל הארבה ויתר הארבה אכל הילק
 ויתר הילק אכל החסיל : הקיץ
 שטורים וכסו והיללו כל שתי יין על
 עמים כי נגרת מפנים : כיני עליה על
 ארצי עינים ואין מספר שניו שני
 ארזיה ומתלעות לביא לוי שם גפני
 ליטמה ותאנת ילקנפה חי שף
 חטפה והי שלך הלבנו שרניה :
 אלי כבתולה חנרת יסק על בעל
 נעוריה והנרת מנחה ונסך מבירת
 יהוה אכלו הכהנים משרתי יהוה :

ואהי להם כמו שחל כנמר על דרך
 אישור : אפניכם כרבי שכול ואקרע
 סגור לכם ואכלם שם כלבי אחית השוה
 תבקצם : שחתך ישראל בני בעורך :
 אהי מלכך אפוא ויושיעך כל עירך
 וישפטך אשר אמרת תנה לי מלך
 וישרים : אתן לך מלך באפי ואקרה
 ביצרותי : צרור יעון אפרים
 יצטעה חטאתו : חבלי יולדה יסאו לו הוא
 בן לא חכם כי ית לא יצמד כמי שמר ננים :
 מיד יאול אפרים ממות אנאלם אהי
 דברך מות אהי קטבך שאול נחם סתו
 מעני : כי הוא בין אחים יריא יבואקדים
 רוח יהוה מפדך עלה ויניש מקורו
 ויחרב מעינו הוא יסכה אויער כל בלי
 חמדה : תאישב שמרון כי מרתה
 באלהיה בחרב יפלו עליהם ידטשו
 והריותו יבקעו :

יטובה ישראל יעד יהוה אלהיך כי נשת
 כי צונך : קחו יצמכם דברים ויטובו אל
 יהוה אמרו אליו כל תיטא יעון וקחטוב
 ונישלמה פרים שפתעו : אישור לא
 וישיענו יעל סוס לא טרכ ולא נאמר
 יעד אלהינו למי צשה ידענו אשר כך
 ירחם יתוסו ארפא מיטובתם אהנם
 נדבה כי ישב אפי ממנו : אהיה כטר
 לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו
 כלבנון : ילכו ינקתיו ויהי כזית הודו וירח
 לו כלבנון : ישבו ישיבי בעל יחי דגן
 ויפרחו כגפן זכרו כיון לבנון : אפרים מה
 לי יעד לי צנכים אני ענית ואישור

שדד שדה אכלה ארמה כי שדד
דגן חוביש תירוש אמלל ייעהר חבישו
אנרים הלילו כרמים יעל חטה ויעל
ישערה כי אנדק ציר שדה הגפן
הוביטה והתאטה אמללה רמון גם
תמרו ותפוח מעצי השדה יכשו כי
הבייש שיטון מן בני אדם
חננו וספח הכהנים הלילו
משרתי מזבח כאו לינו בישקים מישות
אלהי כי נמנע מביית אלהים מעד
ונסך קדשו צום קראו יערה אספו
זקנים כל יישיבי הארץ בית יהוה אלהים
חינקו אלי יהוה אלה ליום כי קח יוב
יהוה וכשר משד יבוא הלא נגד
יענינו אכל נכרת מביית אלהינו ישמה
וניל יעבישו פרדות החתמנרפתיהם
נשמו אצרות נהרסו ממנרות ביהוביש
דגן מה נאטחה בהמה נבט עדר בקר
כי אין מדעה להם גם עדרי היצאן
נאשמו אליך יהוה אקרא כי איש
אכלה נאות מדבר ולהכה להטה כל
יעצי השדה גם בהמות שדה תענה
אליך כי יכשו אפיקי מים ואיש אכלה
נאות המדבר תקעו
ישופר בציון והרייען כהר קדשי ידעו
כל יישיבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב
יום חישך ואפלה יום יענו ויערפל כשח
פרש על ההרים עסרבו ועצום כמהו
לא נהיה מן העולם ואחריו לא יוסף
עד שני דור ודורו לפניו אכלה איש
ואחריו תלהט להכה כגן עדן הארץ

לפניו ואחריו מדבר שממה תנס פליטו
לא היתה לו כמראה סוסים מדארו
וכפרשים כן יחצונו כקול מרבוע
יעל ראשי ההרים יקדון כקול להב
איש אכלה קיש כעם יענוס ערוך
מלחמה מפניו יחילו ימים מלפנים
קבצו פארור כנבזים ידעו כאנשי
מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכיו
ילכו ולא יעטון ארחותם ואיש
אחיו לא ידחקו נבר כמסלתו ילכו
בעד השלח יפלו לא יבצעו בעד
ישקו בחומה ידעו כבתים יעלו בעד
החלונם יבאו כנבז לפניו רמה ארץ
רעשו שמם שמש וירח קדרו
וכוכבים אספונעם ויהוה נתן קולו
לפני חילו כרב מאד מחנהו כי עצום
עשה דברו כי גדול זום יהוה ונורא
מאד ומי יכילנו וגם יענה נאם יהוה
ישבו עדי בכל לבנכם ובצום ובנכבי
ובמספר וקרעו לבנכם ואל בניכם
וישובו אלי יהוה אלהיכם כי חנו
ורחום הוא ארך אפים ורב חסד
ונחס על הרעה מי יודיעי שוב ונחם
והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסך
ליהוה אלהיכם תקעו
ישופר בציון קדשו צום קראו עצה
אספו עם קדשו קהל קבצו זקנים
אספו עוללים וילקי שדים יצא חתן
מחדרו וכלה מחפתה בין האולם
ולמזבח יכנה הכהנים משרתי יהוה
ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל

תתן נחלתך לחרפה למשל כס נעים
למה יאמרו בנימי איה אלהיהם :
ויקנא יהוה לארצו ויחמל על יצמו :
וייען יהוה ויאמר לי צמו הנני שלח
לכם את הדגן והתירוש והיעור
וישכינתם אתו ולא אתן אתכם יעד
חרפה כנעים ואת הצפוני ארחיק
מיעליכם והדחתיו אל ארץ יעור
וישממה את פניו אלהים הקדמני וספו
אל הים האחרון ויגלה נאשו ותיצל
ענתו כי העדיל לעשותי אל תיראי
אדמה גילי וישמחי כי העדיל יהוה
לעשותי אל תיראו טהמות שדי כי
דשאו נאות מדבר כי עין נשא פרו
תאנה ונפן נתנו חילם וכני ציון גילו
וישמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם
את המורה לצדקה ויורד לכם גשם
טורה ומלקוש כראשון : ומלאו
הצרנות בר והשיקו היקבים תירוש
ויצרו : וישלמתי לכם את השניכם
אשר אכל הארבה הילק והחסי
והנעם חילי הצדול אשר שלחתי
בכם : ואכלתם אכול ושבוע והללתם
את שם יהוה אלהיכם אשר עשיתי
עמכם להפליא ולא יכשו יצמי לעולם :
וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה
אלהיכם ואין עוד ולא יכשו עמי לעולם :
והיה אחרי כן אשפוך
את רוחי על כל בשר ונבאו בנכם
וכנתים וקנטם חלמות יחל מון
בחוריהם חזינות יראו וגם על העינים

ועל השפחות כימים ההמה אשפוך
את רוחי ונתתי מופתים בשמים ובארץ
דם ואישות מרות יצאן והשמישי הפך
לחישך והדה לדם לפע בואים יהוה
העדול והעורא : והיה כל אשר יקרא
כשם יהוה ימלט כי כחר ציון וכירושית
תהיה פליטה נאשר אמר יהוה וכשרוצין
אשר יהוה קרא : כי תעה בימים ההמה
וכעת ההיא אשר אישוב את שבות
יהודה וירושלם : וקבעתי את כל הנונים
והורדתים אל יצמק יהושפט ונשפט
עמם שם על עמי ונחלתי ישראל
אשר פורו כנעים ואת ארצי חלקו :
ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה
והילדה מכרו ביין ווישתו : וגם מרה
אתם לי יד וצידון וכל גלילות פלישת
הגמול אתם משלמים עלי ואסגמליס
אתם עלי קל מתרח אישיב גמליכם
בראשכם : אשר כספי וזהכי לקחתם
ומחמדי הטבים הנאתם להיכליכם :
ובני יהודה ובני ירושלם מרתם לנני
היונים למיען הרחיקם מעל גבולם :
הנני מעירים מן המקוב אשר מרתם
אתם שמחה והשגתי גמליכם כראשם :
ומרתתי את בניכם ואת בנותיכם כיד
בני יהודה ומכרום לשכאים אל גוי
רחוק כי יהוה דטר :
קראו ואת בניכם קדשו מלחמה
היערוה גבורים יגשו יעלו כל אנשי
המלחמה : כתו אתכם לחבות ומזכותם
לרמחים התליש יאמר נכור אני :

יעשו ונאו כל הגוים מסכיב ונקבצו
 ישמה הנחת יהוה נבוריך ייגדו ויעלו
 הגוים אל יצמק יהושפט כי ישב אישכ
 לישפט את כל הגוים מסכיב ישרו
 כגל כי בישלקציר באו דודו כי סלאהצת
 השיקוהקנים כי רבה ריעתם המונים
 המונים ביצמק החרוץ כי קרובים יהוה
 ביצמק החרוץ ייטמיט וירח קרדו וכווננו
 אספו ננהם ויהוה כי ציון ייטאנו מירושלם
 יתקולו ורעשו יטמיט וארץ יהוה
 מחכה ליצמו וכיעו לבני ישראל ויודיעתם
 כי אני יהוה אלהיכם שכן בעיון הר
 קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים לא
 ייבדו כה עוהו וההכיום
 ההוא טפו ההרים יקסי והגבעות
 תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו
 מיס ומינין מבית יהוה יצא והישקה
 את נחל היטטים מיצרים לישמרה
 תהיה ואדום למדבר ישמכה תהיה
 מחסה בני יהודה אשר ישפטו דם
 נקיא בארצם ויהודה ליצולם תשכ
 וירושלם לדור ודור ונקיתי דמם
 לא נקיתי ויהוה ישכן כי ציון :

דברי יצמוס אשר היה נבקרדים מתקוין
 אשר חזה על ישראל כימי עויה
 כליך יהודה וכימי ירבעם בן יואש מלך
 ישראל שנתים לפני הרעיש ויאמר
 יהוה כי ציון ייטאנו מירושלם יתקולו
 ואכלו נאות הרעים ויבישראל הכרסלי
 כה אמר יהוה על שליטה
 פשיע דמיטק ועל ארבעה לא אישיכנו
 על דושים כחרצות הכרסל את העלעו
 וישלחתי איש ככית חזאל ואכל
 ארמנות בן הדרד וישכרתו בריח דמיטק
 והכרתו יושב מבקיעת און ותומך שכט
 מבית עין וגלו ינם ארם קדה אמר יהוה
 כה אמר יהוה על שליטה
 פשיע עוה ועל ארבעה לא אישיכנו
 על הנלותם גלות שלמה להסנר לאדום
 וישלחתי איש בחומת עוה ואכל
 ארמנות יהוה הכרתו יושב מאשהור
 ותומך שכט מאשקלון והשיבורני
 ידי על יצקרון ואכדו שארית פלישתם
 אמר אדני יהוה כה אמר
 יהוה על שליטה פשיע עוה ועל ארבעה
 לא אישיכנו על הסנרם גלות שלמה
 לאדום ולא זכרו ברית אחים וישלחתי
 איש בחומת עוה ואכלה ארמנותיה
 כה אמר יהוה על שליטה
 פשיע אדום ועל ארבעה לא אישיכנו
 על רדפו כחרב אחיו וישחת רדמו
 ויטרף לעד אפיו ויכרתו שמרה נעת
 וישלחתי איש כתימן ואכלה ארמנות
 כיערה כה אמר יהוה על

ואלך אתכם כמדבר ארבינים שנה
 לרשת את ארץ האמרי ואקים
 מכנכם לנבאים ומבחרים לנורים
 האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה
 ותשקו את הנורים יין ועל הנבאים
 צויתם לאמר לא תנבאו והנה אנכי
 מעיק תחתכם כאשר תעיק העגלה
 המלאה לה עמיר ואבד מטוס מקל
 וחוק לא יאמין כחו ונכוד לא ימלט
 נפשו והתפשקשת לא יעמד וקל
 ברגליו לא ימלט ודכנהסוס לא ימלט
 נפשו ואמין לבו כנבאים ערום ינוס
 ביום ההוא נאם יהוה שמעו ארץ
 הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני
 ישראל על כל המשפחה אשר
 העלית מארץ מצרים לאמר רק
 אתכם ירצתי מכל משפחות האדמה
 על כן אפקד עליכם את כל עונותיכם
 הילכו שנים יחרו בלתי אסניעו
 הייטאנאריה בני ער וטרף אין לו היתן
 כפיר קולו כי יצנתו בלתי אם לכר
 התפל צפור על פח הארץ ומקיש אין
 לה היי צלה פח מן האדמה ולכור לא
 ילכוד אם יתקיע שופר בעיר ועם לא
 יחרו אסתהי רעה כי עיר ויהוה לא
 יצשה כי לא יצשה אדני יהוה דבר כי
 אסגלה סודו אל עבדי הנבאים אריה
 שאנמי לא ידא אדני יהוה דבר מי לא ינא
 השמיעו על ארמנות כאשר דוד ועל ארמנות
 בארץ מצרים ואמרו האכפו על הרי שכוון
 וראו מהומת רבות בתותה ועשוק ספקדנה

שלשה פשיע בני עמון ועל ארבינה לא
 אשיכנו על בקיעם הרוח הגלעד למען
 הרחיב את גבולם והעתי אש בחומת
 רכה ואכלה ארמנותיה כתרועה ביום
 מלחמה כסער ביום סופהו והלך מלכם
 בעלה הוא ושריו יחרו אמר יהוה

כה אמר יהוה על שלשה
 פשיע מואב ועל ארבינה לא אשיכנו
 על שרפו עצמות מלך אדום לשיד
 ושלחתי אש נמואב ואכלה ארמנות
 הקריות ומת נשאון מואב כתרועה
 בקול שופרו והנרתי שופט מקרבתי
 וכל שריה אהרון עמו אמר יהוה

כה אמר יהוה על שלשה
 פשיע יהודה ועל ארבינה לא אשיכנו
 על מאכס את תורת יהוה וחקיו לא
 ישמרו ויתעוב כזביהם אשר הלכו
 אבותם אחריהם ושלחתי אש ביהוה
 ואכלה ארמנות ירושלם

כה אמר יהוה על שלשה
 פשיע ישראל ועל ארבינה לא אשיכנו
 על מכרם נכסף צדיק ואכיון כי צבור
 נעלים והשאפים על עפר ארץ כראש
 דלים ודרך עניים טו ואיש ואכיו ילכו
 אלה הצרה למען חלל את שם קדשו
 ועל כנרים חבלים יטו אצל כל מזבח
 ויין ענושים ישתו בית אלהים ואנכי
 השמדתי את האמרי מפניהם אשר
 כנכה ארזים נכהו וחסן הוא כאלונים
 ואשמיד פרוז ממיעל ושריטיו מתחת
 ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים

וכאר שביע לאת עברו כי הגלגל גלה
יגלה ובית אל יהיה לאון ודרשו את יהוה
וחיפון יגלה כאש בית יוסף ואכלה ואין
מכסה לבית אל וההפכים ללענה משפט
וערקה לארץ הנחשו עשה כעמה וכל
והפך לבקר עלמות ויום לילה החשיך
הקורא למיהים וישפכם על פני הארץ
יהוה שמו המבליג שר על יצו וישר על
מכער יבואו שנאו בשער מוכח ודבר
תמים יתעבו לכן יען מי שפכם על דל
ומי שאתבר תקחו ממנו פת גית בניתם
ולאתשבו נב טרמי חמד נטיתם ולא
תשתו את ינם כי דיצתי ונים פשיעכם
ועצמים חטאתיכם ערדי עריק לקחי
כפר ואכזבים בשער הטוול לכן המשכל
בעת ההיא ידם כי יצת רעה האורדו שו
טוב ואל ריגל מי צתחזו ויהי כן יהוה
אלהי עבאות אתכם כאשר אמרתם
שנאוריע ואהכו טוב והיציגו בשער
משפט אולי יתן יהוה אלהי עבאות
שארית יוסף לכן טהאמו
יהוה אלהי עבאות אדני ככל רחבות
מספד וככל חוצות יאכרו יהוה וקראו
אנו אל אכל ומספד אלי ודיענה ויובל
טרמיס מספד כי אעני בקרבך אמר
יהוה הוי המתאווים את
יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא
חשך ולא אור כאשר ינוס איש מפני
הארי ופגעו הדג וכא הכית וסמך ידו
על הקיר ונשכו העושי הלא חשך
יום יהוה ולא אור ואפל ולא ננה לו

שנאתי מאסתי חניכם ולא אריח
בעצרתכם וכי אסתעלו לי עלות
ומנחתכם לא ארצה ושלם מריאכם
לא אכבו הסר מעלי חמון שרדך
וזמרת נבליך לא אשמיע ויגל כמים
משפט וערקה כחל איתן חונכים
ומנחה הנשתבלי כמדבר ארביעים
שנה בית ישראל ונשאתם את סכות
מלככם ואת מיון גלמיכם טובב אלהיכם
אשר יציתם לכם והגלית אתכם
מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי
עבאות שמו הוי השאננים
בעיון והנבחים סור שמרון נקבי
ראשית הגנים וכאו להם בית ישראל
ינרו בלטה וראו ולכו מי שם חמת רנה
ורדונת פלישתים הטובים מן הממלכות
האלה אם רכב וכולם מגובלכם והמנדים
ליום דינ ותגשו שבת חמסיה שגבים
על מטותי שן וסרחים על ערשותם
ואכלים טרים מצאן ועגלים מתוך
מרבקו הפרטים על פי הנבל מדוד
חשבו להם מלי שדי וחשתים כמזוקי
יון וראשית שמנים מי שחו ולא נחלו
על שטר יוסף לכן עתה יגלו מראש
גלים וסר מרוח סרווחים

נשבע אדני
יהוה כנפשו נאם יהוה אלהי
עבאות מתאב אנכי את גאון
יעקב וארמנתי שנאתי והסגרתני
עיר ומלאח והיה אם יתרו
עשרה אנשים בבית אחד ומתו

ונשא ורודו ומסרפו להוציא עצמים
 מן הכית ואמר לאישר ברכתי הכית
 העוד עמד ואמר אפס ואמר הסכיל לא
 להזכיר בשם יהוה
 כיהנה
 יהוה מצוה והמה הכית הנדול רסיסים
 והכית הקטן בקעים והירצון בסלע
 סוכים אכ יחוש בנקדים כיהפכתם
 לראש משפט ופרי עזקה לל ענה:
 השמחים ללאזכר האמרים הלוה
 סחוקו לקחטו לנו קרנים: כיהנעמקט
 עלים כית ישראל נאם יהוה אלהי
 היצאות נוי ולחצו אתכם מלבוא חמת
 יעד עול היערכה: מה הראני
 אדני יהוה והנה יעד נבי בתחלת עלות
 הלקיש והנה לקיש אחר נוי המלך:
 והיה אסכלה לאטל את עשב הארץ
 ואמר אדני יהוה סלחנא מי יקום יעקב
 כי קטן הוא: נחם יהוה על זאת לא
 תהיה אמר יהוה: מה הראני
 אדני יהוה והנה קרא לדבכאש אדני
 יהוה ותאכל את תהום רמה ואכלה את
 החלקו: ואמר אדני יהוה חדל נא מי קום
 ייעקב כי קטן הוא: נחם יהוה על זאת
 גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה:
 מה הראני והנה אדני נעב
 על חומת אנך וכידו אנך: ויאמר יהוה
 אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך
 ניאמר אדני הנני שם אנך בקרב יעמי
 ישראל לא אוסיף עוד עבור לזונשמו
 במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו
 וקמתי על כית ידבעם בחרב:

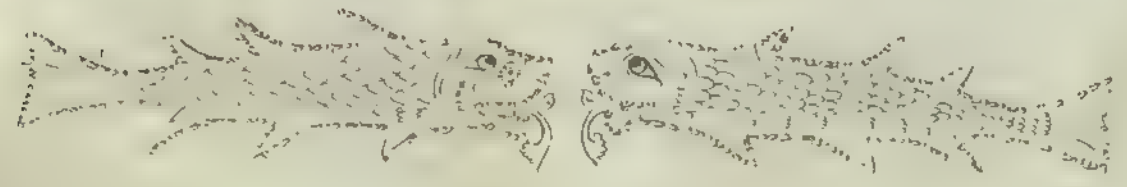
וישלח אמציה כהן בית אל
 אל ידבעם מלך ישראל לאמר קשר
 עליד עמוס בקרב כית ישראל לא תומ
 הארץ לחבל את מל דבריו: כי כה אמר
 עמוס בחרב ימות ידבעם וישראל גלה
 יגלה מעל אדמתו
 ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח
 לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם
 תנבא: וכתאל לאתוסף עוד להנבא
 כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא:
 ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נבא
 אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי
 וכולם שקמים: ויקחני יהוה מאחרי
 היצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל
 יעמי ישראל: ויענה שמי עדבר יהוה
 אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא
 תטיף על בית ישחקו: לכן כה אמר
 יהוה אישך בעיר תזנה ובנך ובנתך
 בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלקו אותה
 על אדמה טמאה תמות וישראל גלה
 יגלה מעל אדמתו:
 מה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ:
 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב
 קיץ ויאמר יהוה אלי בנא הקיץ אל יעמי
 ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: והלילו
 שירות היכל כיום ההוא נאם אדני יהוה
 וב הפנר בכל מקום השליך הם:
 שמיעו זאת השאפים אביון
 וליטכית ענוי ארץ: לאמר מתי יעבר
 החדש ונשבירה שטר והשבת נפתחה
 כר להקטין איפה ולהגדיל ישקל וליעות

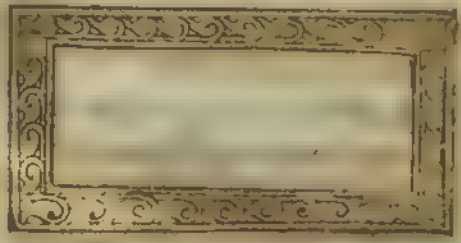

מאזני מרמה: לקנות בכסף דלים ואביון
 בעבור עצלים ומפלטר נשכרו: נשכר
 יהוה בגאון יעקב אם איטכח לנעה מל
 מעשיהם: העל זאת לאתרץ הארץ
 ואכל כל יושביה ועלתה נאר בלה
 ונרשה ונשקה כי אור מעריכו
 והיה ביום ההוא נאם אדני
 יהוה והבאתי הישמים בעהרים והחשטני
 לארץ ביום אור: והפכתי חניכס לאבל
 וכל שיריכם לקיעה והעליתי על כל
 מתנס יסק ויעל מל ראש קרחה ושמתה
 כאל יחיד ואחרית היום מרו:
 הנה ימים נאים נאם אדני יהוה
 והשלחתי רעב בארץ לא דיצב ללחם
 ולא ינמאלמים כי אם לישמינ את
 דברי יהוה ונוני מים עדים ומינפון ויע
 מזרח יישוטטו לבקש את דבר יהוה
 ולא ימצאו: ביום ההוא התעלפעה
 הכתולת היפות והכחורים כיצמא:
 הנשכנים נאשמת שמרון ואמרון
 חי אלהיך דן וחי דרך כאר שבינפלו
 ולא יקומו עורו: דאיתי
 את אדני נעב על המזבח ויאמר הך
 הכפתור ויריעשו הספים וכיניצכראש
 כלם ואחריתם בחרב אהרנ לא ינום
 להם נס ולא יפלט להם פליט: אם
 יחירו בשאול משם די תקחם ואם
 יעלו השמים משם אורידם: ואם
 יחבאו כראש הכרמל משם אחפש
 ולקחתים ואם יסתרו מעד יעני בקוקני
 הים משם איננה את הנחש ונשכס:

ואם ילכו כשכי לפני איניהם משם
 איננה את החרב והרנהם ושמרתי
 עיני עליהם לרעה ולא לטובה: ואזני
 יהוה הינכאות הנוגינ בארץ ותמונ
 ואכלו כל יושביה ויעלה כי ארכלה
 ושקיעה כי אר מעריכו: הכונה בשמים
 מיעלתו ואצרתו על ארץ יסדה הקרא
 למי הים ויישכס על פני הארץ
 יהוה ישמו: הלא כנני
 כשנים אתם לי בני ישראל נאם יהוה
 הלא את ישראל היציתי מארץ
 מצרים ופליטתיים מכפתור וארכב
 מקיר: הנה עני אדני יהוה במלכה
 החטאה והישמדתי אתה מינל פני
 האדמה אפס כלא השמיד אישמיד
 אתמת יעקב נאם יהוה: כי הנה אנכי
 מצוה והנעותי בכל הגוים את ברת
 ישראל כאשר ינוינכנרה ולא יפול
 ינור ארץ: נחרב ימותו כל הטאינימי
 האמרים לאתגישותקרים כי צרנוהרע:
 כיוססה הוא אקים את סכת דוד הנפלת
 ועדתי את פרציהן והרסתי אקים
 וכניתי כמי עולם למיני ירשו את
 שארית אדום וכל הגוים אשר נקראשמי
 יעליהם נאם אדני עשה זאתו:
 הנה ימים נאים נאם יהוה ונגשחתיש
 בקוצר ודרך ינבים כמשך הזרע
 והטיפו ההרים ינסיס וכל הנביצרת
 תתמוננה: וישכתי את ישבותינימי שוא
 וכני יערים נשמות וישכונניני כרמים
 ושתו את ינם וישוננהו ואלו את פריהן:

ונטיעתים על אדמתם ולא
 ינתשו עוד מעל אדמתם אשר
 נתתי להם אמר יהוה אלהיך :

חזון ינבירה מהאמר אדני יהודה
 לאדום שכויצה שכיננו מאת יהוה
 ויניר כננים שלח קומו ונהומה יצליה
 למלחמה הנה קטן נתתיך כננים כנני
 אתה מאד ודון לכך השיאך יטנני
 בהניסלי נכחם יטבתו אמר כלבו
 מי יודעני ארץ: אם תגביה כנני שרואנ
 בין טכבים שים קנך כישם אורידך
 נאם יהוה: אם נגבים כאולך אם שדי
 לילה איך נרמיתה הלא יננו דיס אם
 בערים כאולך הלא ישאירו עללותו
 איך נחפשו יעשו נכני כי צפניו: יער
 הגבול שלחך כל אנשי נריתך
 השיאוך יכלולך אנשי שלמד לחמן
 ישימו מזור תחתך אין תכונה בו:
 הלא כיום ההוא נאם יהוה והאסרתי
 חכמים מאדום ותכונה מהר עישו :

והתו נכורך תיכין למינן יכרת אייש
 מהר יעשו מקטל: מחכס אחיך יעקב
 תכסך כוישה ונכרת לעולם: כיום
 עמך מנע כיום שבות זרים חילן
 ונכרים כאו ישערו ועל ירושלם ידו
 נורל גם אתה כאחד מהם: ואל תרא
 כיום אחיך כיום נכדו ואל תשמח לבני
 יהודה כיום אנדם ואל תגל פוך כיום
 יצרה: אל תנא כשיער יצמי כיום אידם
 אל תרא גם אתה מרעתו כיום אידו
 ואל תשלחנה כחילו כיום אידו: ואל
 תצמד על הפרק להכרית את פליטיו
 ואל תסער שרדיו כיום יצרה: כיקרוב
 יום יהוה יעל כל הננים כאשר יצטית
 יצשה לך גמולך ישוב נראשך: כי
 כאשר שתייתם על הרקדישי ישתנו
 כל הננים תמיד ושתו וליעו והיו כלוא
 היו: ובהר יציון תהיה פליטה והירה
 קדיש וירשו בית יצקב את מורישיהם:
 והיה בית יצקב אש ובית יוסף להנה
 ובית יעשו לקיש ודלקו בהם ואכלום
 ולא יהיה שריד לבית יעשו כיהודה
 דבר: וירשו הננג את הר עישו והשפלה
 את פלישתים וירשו את ישרה אפרים
 ואת ישרה יטמרון ובעמון את הגליוני:
 ונלת החל הזה לבני ישראל אשר
 כננינם יער ערפת ונלת ירושלם
 אשר כספרד ירשו את יערי הננג:
 ויעלו כוישי יצים כהר יציון לשפט את
 הר יעשו והיתה ליהוה המלוכה :

תבואמה ארץ ואימוה עם אתה :
 ויאמר אליהם עברי אנבי ואת יהוה
 אלהי השמים אני ירא אשר עשה
 את הים ואת היבשה וייראו האנשים
 יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת
 עשית כידעו האנשים כי מלפני
 יהוה הוא ברח כי הנד להם ויאמרו
 אליו מה נעשה לך וישתק הים
 מי עליו כי הים הולך וסיער ויאמר
 אליהם שאנני והטילני אל הים
 וישתק הים מעליכם כי עינאני כי
 בשלי הסער הגדול הזה עליכם ויחזקו
 האנשים להשיב אל היבשה ולי
 יכלו כי הים הולך וסיער עליהם ויקראו
 אלי יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא
 נאמדה כנפש האיש הזה ואל תרגן
 עלינו דם נקיא כי אתה יהוה כאשר
 הפצת צעית וישא אותנו ויטילנו
 אל הים ויעמד הים מזעפון וידרו
 האנשים יראה גדולה את יהוה ויזפחו
 זבח ליהוה וידרו עדרים וימן יהוה דג
 גדול לבלי נא אתיונה ויהיו יונה כטיע
 הדג שליטה ימים ושליטה לילות :
 ויתפלל יונה אליהו אלהיו ממעיו ויזעק
 ויאמר קראתי מערה לי אליהו ויעני
 מבטן שאול שועתי שמעת קולי :
 ותשלכני מעולה כלבב ימים ועדו יסנני
 כל משטריך ועליך עלי עברו ואנא אמרת
 נערי שת מנגד עינך אך אוסוף להכניס
 אליה כל קדישך : אפפוני מים עד נפש
 תהום יסככני סוף חבוש לראשי

ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר :
 קום לך אל ניטה היצר הגדולה וקרא
 עליה כי עלתה רעתם לפני ויקם יונה
 לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו
 וימצא אניה באה תרשיש ויתן שטה
 וידד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני
 יהוה ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים
 והים סיער גדול בים והאניה חשכה
 להיטבר וייראו המלחים ויזעקו
 איש אל אלהיו ויטלו את הכלים
 אשר באניה אל הים להקל מעליהם
 ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב
 וירדם ויקרב אליו רב החבל ויאמר
 לו מה לך עד דם קוס קרא אל אלהיך
 אזלי יתעשת האלהים לנו ולא נאנו :
 ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה
 גורלות ונרעה בשלמי הרעה הזאת
 לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על יונה :
 ויאמרו אליו הגדה נאלט כאשר למי
 הרעה הזאת לנו מהמלאכתך ומאין

לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה
ביעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה
אלהי כהתעטף עלי נפשי את יהוה
זכרתי ותבוא אליך תפילתי אל היכל
קדשך: משמרים הבלי שוא חסדם
יעבדו ואני בקול תודה אובחה לך
אשר נרדתי אשלמה ישועתה ליהוה:
ויאמר יהוה לדג ויקרא את
יונה אל היבשה:
ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר:
קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא
אליה את הקריאה אשר אנכי דבר
אליך: ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר
יהוה ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים
מהלך שלשת ימים: ויחל יונה לבוא
בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר
עוד ארבעים יום ונינוה תהפכת:
ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו
צום וילכשו שקים מערולם ויעד קטנם:
ויצוה דג אל מלך נינוה ויקם מכסאו
ויצבר אודתו מעליו ויבס שק וישב
על האפר: ויזעק ויאמר בנינוה מטעם
המלך ועזליו לאמר האדם והבהמה
הבקר והעצאן אל ישעמו מאומה אל
דעו זמים אל ישתוו ויתכפו שקים
האדם והבהמה ויקראו אל אלהים
בהזקה וישבו איש מדרגת הרעה
ומן החמס אשר נכפיהם מי יוליך
ישוב ועחם האלהים וישב מחרון אפו
ולא נאטר: וירא האלהים את מעשיהם
כי שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים

54

55

56

על הרעה אשר דבר לעשות להכולא
ינשה: וירע אל יונה רעה גדולה ויחר
לנו ויהפיל אל יהוה ויאמר אנה יהוה
הלא זה דברי עד היותי על אדמת יעל
כן קדמת לבו תרשישה כי ירעני כ
אתה אל חנון ורחום אך אפים ורב
חסד ורחם על הרעה: ועתה יהוה קח
נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחי:
ויאמר יהוה ההיטב חרה לך: וינא יונה
מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו
שבסטה וישב תחתיה בעל יצר אשר
יראה מה יהיה בנינו: וימן יהוה אלהים
קיקיון ויעל מעל ליונה להיות על יעל
ראשו להציל לו מרינתו וישמח יונה
על הקיקיון שמחה גדולה: וימן האלהים
תולעת בעלות השחר למחרת ותך את
הקיקיון ויבישוהו כורח השמש וימן
אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש
יעל ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו
למות ויאמר טוב מותי מחי: ויאמר
אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על
הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות:
ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקיון
אשר לא עמלת בו ולא גדלתו ישכן
לילה היה וכן לילה אכדו ואני לא אחוס
על נינוה העיר הגדולה אשר ישבה
הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר
לא ידעו כי ימנו לשמאל ובהמה רבה:

53

והוא יעל מעל יונה וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחי ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו ישכן לילה היה וכן לילה אכדו ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר ישבה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידעו כי ימנו לשמאל ובהמה רבה

דבר יהוה אשר היה אל מכה המדישת
במי יותם אחזיחוקיה מלכי יהודה
אשר הזה על שמרון וירושלם: שמעו
עמים כלם הקשיבי ארץ ומלאה ויהי
אדני יהוה נכס לעד אדני מהיכל קדשו:
כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך
על כמותי ארץ: ונמסו ההרים תחתני
והעמקים יתבקעו כדונג מפני האיש
כמים מצרים במורדו בפשיעו יעקב כל
זאת ובחטאות בית ישראל מפשיעו
יעקב הלוא שמרון ומי במות יהודה
הלוא ירושלם: וישמתי שמרון ליניה שנה
למטיני כרם והערת לגי אנגיה ויסדיה
אנלה: וכל פסליה יתנו וכל אתנעד
ישרפו באישוכל יצביה אישים שממה
כי מאתנן זונה קבעה ועד אתנן זונה
יישובו על זאת אספרה ואיללה אילנה
שילל ויצרוב אעשה מספר נתנים ואטל
כבנות ייענה: כי אנושה מכותיה כי באה
על יהודה נגע על שיער צמייע ירושלם

נתאלתנידוכנואלתנכו בכיר
ליעפרה יצור התפלישת: יעברי לכם
וישבת שפר עריה בשבת לא יצאה
וישבת צאנן מספר בית האצל יקחמנ
עמדתו כי חלה לטוב וישבת מרותני
ידר רעמאת יהוה לשיער ירושלם:
ותם המוכנה לרכיש וישבת לכיש
ראשית הטאת היא לבת ציון כי כך
נמינאו פשיעי ישראל: לכן תתני
שלוחים על מורשת גת נתני אכזיב
לאכזב למלכי ישראל: עד הדיש אני
לך וישבת מרשה עד עולם יבואכמו
ישראל: קרחי וצוי על בני תענוגך
הרחבי קרחתך כנשר כי גלו ממך:
הויחשב און ופיעלי ריג
על מי שכבותם כאור הנקר יצשוהכי
ישלאל ידם: וחמדו שרותו וגלו ונתנו
ונשאו ויצסקו וברו ביתו ואיישו עלתו:
לכן מה אמר
יהוה הנני חשב על המישפחה
הואת ריעה אשר לא תמישו
מישם עוארתכם ולא תלכו רומה
כי יערת ריעה היא: כיום ההוא ישא
יעליכם מישל ונהה נהי עהיה אמר
ישרוד נשדנו חלק עמי ימיר איד
ימיש לי לשובב שדינו יחלק: לכן
לא יהיה לך משליך חבל בטורלנקול
יהוה: אלתטפו יטיפון לא יטפו
לאלה לא יסגלמותו האטור בירת
יעקב הקער רוח יהוה אסאלה מעליו
הלוא דברי ייטיבו עם הישר הלך:

ואת מול עמי לאויבי קומם ממול
שלמה אוד תפיש טון מעברם בטח
יטובי מלחמה נשי עמי תגרשון כנית
תענניה מעל עליה תקחו הררי
לעולם וקומו ולכו כילאזאת המנהגה
בעבור טמאה תחל וחל נמרץ לו
איש הלך רוח ושקר כזב אסף לך
ליין ולשכר והיה מטיף העם הזה
אסף אסף יקב כלך קבין אקבין
ישארית ישראל יהד אשימט כצאן
כערה כעדר כתרך הדברו תהינה מאד
עלה הפרץ לפניהם פרינו וייצרו שיער
ויצאונו וייצנו טלכם לפניהם ויהודה
בראשם ואמר שמינונא
ראשי יעקבוקצני בית ישראל הלוא
לכם לדינת את הכי שפטו שניא טוב
ואהכירינה עלי עורם מעליהם ושאונו
מיני יצנמותם ואשר אכלו שאר עמי
ועורם מעליהם הפשיטו וארצ
עצמתיהם פנחו ופרשו כאשר בסד
וכבשר בתוך קלחתו אזו יזעקו אל
יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו
מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעליהם
כה אמר יהוה על הנביאים
המתעים את עמי הנשכים בשניהם
וקראו שלום ואשר לאיתן על פיהם
וקדשו יציו מלחמה לכן לילה לכם
מחוזן וחשכה לכם מקסם ובארץ
השמש על הנביאים וקדר עליהם
היום וכשו החזים והפרו הקסמים
ועטו על שפם כלם כי אין מי ענה אליהם

ואולם אנכי מלאתי כח את רוח יהוה
ומישפט ונכורה להגיד ליעקב פשע
ולישראל חטאתו
שמיענו זאת ראשי בית יעקבוקצני
בית ישראל המתעבים משפט ואת
כל הישרה יעקשו וננה ציון כדמים
ודושלם כעלה הורא שיה בשחר
ישפטו וכנהניה כמחיר יורו ונביאיה
בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמו
הלוא יהוה נקרבנו לאתנוא עלינו
רעה לכן כגלכם ציון שדה תחרש
ודושלם עיין תהיה והרהכית לבמות
יערו והיה כאחרית העמים
יהיה הרבית יהוה נכון טראש ההרים
ונשא הוא מנבעות ועדו עלי עמים
וחלנו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל
הר יהוה ואל בית אלהי יעקב ויודנו
מדרכיו ונלכה כארחתיו כי מי ציון תצא
תורה ודבר יהוה מירושלם ושפט
בין עמים רבים והוכיח לגוים ענמים
יער רחוק וכתתו חרבניהם לאתים
וחניתיהם למזמות לאישאונו
אלנו הרב ולא ילמדון עור מלחמה
וישבו איש תחת נפנו ותחת תאננו
ואין מחריד כי פי יהוה צבאות רם
כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו
ואנחט נלך בשם יהוה אלהינו לעולם
וערי ביום ההוא נאם יהוה
אספה העלינה והנחה אקבענה
ואשר הרעתי ושמת את העלינה
לשארית והנה לאה לנו עינים ומלך

וכן יודך בגבולינו:
 והיה שארית יעקב בקרב עמי רבים
 כטל מאת יהוה כרבים עלי עשב
 אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני
 אדם: והיה שארית
 יעקב כגוים בקרב עמי רבים כאריה
 בנהמות יער ככפיר בערדי צאן אשר
 אם יעבר ורמס וטרף ואין מיציל אתם
 ידך על עריך וכל איכך יכרתו:
 והיה ביום ההוא נאם יהוה
 והכרתי סוסך מקרבך והאנדרתי
 מרכבתך: והכרתי יערי ארצך והרסתי
 כל מבצריך: והכרתי כשפים מידך
 ומיעוננם לא יהיו לך: והכרתי פסילך
 ומיצבותך מקרבך ולא תשתחוה עוד
 לכי צשה ידך: ונתשתי אשירך
 מקרבך והשמדתי עריך: ויעשיתי
 כאף וכחמה נקם את הגוים אשר לא
 שמיעו: שמיעו נא
 את אשר יהוה אמר קוסריב ארץ
 ההרים ותשמיענה הנבעות קולך:
 שמיעו הרים את ריב יהוה והאתנם
 מסדי ארץ כריב ליהוה עם עמו ועם
 ישראל יתוכחו: עמי מה יצית לך
 ומה הלאתך עשה ב: כי העלתך
 מארץ מצרים ומבית עבריים
 פדיתך ואשלח לפניך את משה
 אהרן ומרים: עמי זכר נא מה
 יעץ בלך מלך מואב ומה יערה
 אתו בלעם כן בעור סן השטיט ער
 הגלגל למען דעת עדקות יהודה:

יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם
 ואתה מגדל עדר עפלת
 ציון עריך תאתה וכאה הממשלה
 הראשנה ממלכת לנת ירושלים: עתה
 למה תריעי רעה מלך אין כך אם יעצן
 אסר כי החזיקך חיל כולדה: חולי
 וגחי בת ציון כולדה כי עתה תצאי מקרן
 ושכנת כשדה וכאת יער ככל שש תנצל
 שם יצאלך יהוה מכף איכך: ועתה
 נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף
 ותחו כציון עיננו והמה לא ידע
 סחשנות יהוה ולא הבינו ענתו כי
 קבעם כעמיד צרעה: קומי ודושי בת
 ציון כי קרנך אשים פרזל ופרסתך
 אשים נחושה והדקות עמי רבים
 והחרמתי ליהוה כבעם וחילם לאדון
 כל הארץ: עתה תצדדי בת גדוד
 מצוד שם עלינו בשכטי יט על הלחי
 את שפט ישראל:
 ואתה בית לחם אפרתה יציר
 לחות כאלפי יהודה ממך לייצא לחות
 מושל בישראל ומיצאתו מקדם מימי
 עולם: לכן יתנם ער עת יולדה ילדה
 ויתר אדויו ישכון על בני ישראל: ועמד
 ורעה בעו יהוה כנאון שם יהוה אלהיו
 וישבו כי עתה יעל יעד אפסי ארץ:
 והיה זה שלום אשור כי בא בארצנו
 וכי יודך בארמנותינו והקמנו עליו
 שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם: וורעו
 את ארץ אשור כחרב ואת ארץ נמדד
 כפתחיה והיגיל מאשור כי יבוא בארצנו

במה אקדש יהוה אבן לאלהי מרום
האקדמנו בעלות בניגלים בני שנה :
הירינה יהוה באלפי אילים ברבנות
נחלי שמן האתן כטורי פשעי פרי בטני
חטאת נפשי הגדלך אדם מה טוב
ומה יהוה דורש ממך כי אם עשות
משפט ואהבת הסד והצניע לכת צע
אלהיך : קול יהוה לעיר
יקרא ותושיה יראה שמך שמינו
מטה ומי יעדה : עוד האיש ביתר שני
אוצרות רשע ואיפת רוזן ועומד :
האזנה במאזני רשע ובכיס אבני מומה :
אשר עשיריה מלאו חמס ויטבירה
דברו שקר ולשונם רמיה כפה יונם
אני החליתי הכותך השמם על חטאתך
אתה תאכל ולא תשביעו וישחך בקונך
ותסג ולא תפלט ואשר תפלט לחרב
אתך אתה תזרע ולא תקצור אתה
תדרוך זית ולא תסוך שמן ותירוש
ולא תשתה יין וישתמר חקות עמך
וכל מעשה בית אהאב ותלכו
כמי צנותם למינן תתי אתך ליטמה
וישביה לשרקה וחרפת עמי תשא :
אל לילי כי הייתי
כאספי קיץ כעללת בניד אין אישכל
לאכול כטורה אותה נפשי אכר חסד
מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים
יארבו איש את אחיהו ינודו חרב :
על הרע נכפם להיטיב הישר ישאל
והשפט בשלום והנודל דבר הורת
נפשו הוא וינבחהו : טובב כחוק ישר

ממסוכה יום מצפוך פקדתך באה
עתה תהיה מטובתם אל האמינו
ברצאל תנטחו באלוף מטובת חיקך
ישמר פתחי פיך : כי בן מנבל אב ברע
קמה כאמה כלה בחמתה איבי איש
אנשי ביתו ואני כיהוה אינפה אוחילה
לאלהי ישעי ייטמינני אלהי ואל תשמח
איבת לי כי נפלת קמת כי אישכ בחשך
יהוה אור לי :
וינף יהוה אשא כי חטאתי לו יער אשר
ירב ריבוי צנה משפט יוציאני לאור
אראה בעדקתו ותרא איבתי ותכסה
בטיה האמרה אלי אי אלהיך יעני
תראינה בה יתה תהיה למרמס נטי
חוננות : יום לבנות נדריך יום ההוה
ירחק חקי יום הוא ועריך יבוא למנ
אישור ויער מצור ולמע מצור ועד נהר
יום מים ונהר החרו והיתה הארץ ליטממו
על ייטביה מפרי מיני ליהב :
רעה יצמך בשבטך יצאן
נחלתך ישכני לסד ייער בתוך סמל
יריעו בשן ועל ער כי מי עולם כימי
יצאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות :
יראו גוים ויבשו מכל נבורת ייטמו
יד יצלפה אונים תחר שנה : ילחכו
יצפר כנחש כזחלי ארץ ירנו ממכנתת
אל יהוה אלהינו יפחדו ויראו ממך ומי
אל כמוך כשאיעון ועבר על פשיע
ליטארי תנחלתו לאה חזיק ליני אפו
כי חפץ הסד הוא יישוב ירחמנו
יכבש יענתנו ותשליך בכילות ים

כל חטאתי תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מי קדם

משא נענה ספר חזון נחום האלקשי
אל קנא נקם יהוה נקם יהוה ובעל
חמה נקם יהוה לעריו ונטר הוא אל איביו
יהוה ארך אפים ונדרול כחונקה לא
נקמה יהוה כסופה וכשערה דרט וענן
אבק רגליו ונוער ביבוי בשהו וכר
הנהרות החריב אמלל בשן וכרמר
ופרח לבנון אמלל הרים רעשו ממנו
והנבעות התמננו ותשא הארץ מפענו
ותבל וכלי שכי כה לפענו ועמו מי עמד
ומי יקום כחרון אפו חמתו נתנה כאש
והיגרים נתעו ממנו טוב יהוה למיעו
ביום ערה ויד עחסי בו ובשטף עבר
כלה יעשה מקומה ואיכו ירדף חשך
מהתחשבון אל יהוה מלה הוא עשה
לא תקום פעמים ערה בני עד סידים
סנכים ובסנאם סנאם אכלו כקש

יבש מלא: ממך יצא חשב על יהוה
רעה יעזב בלי יעלו

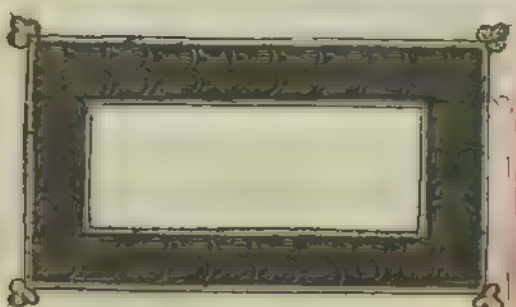
מה אמר יהוה אם שלמי כוכן רבים
וכן נגזו ועבר ויעתך לא אענד עורו
ויעתה אשר מטהו מי עילך ומסרתך
אנתק: וצוה עילך יהוה לא יזריע
מיטמך יעוד מבית אלהיך אכרית פמל
ומסכה אישי בקברך כי קלותי הטה
על ההרים רגלי מכשר משמיע שלום
חני יהודה חנך שלמי נדרך פל לא
יוסף יעוד לינכור בך מליעל בלדה
נברתי: עלה ספיץ על פנך נעור מצוה
יעפה דרך חוק מתנים אמין נח מאו
כי שכי יהוה את נאון יעקב כנאון
ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם
שחתו: מנן גבר יהוה מאדם אנשי חיל
מתלעים באש פלדת הרכב ביום
הזינו והנרשים הרעלו בחוצות
יתהללו הרכב ישתק שקון כרחכות
מראיהן כלפידים ככרקים ירוצצו:
יזכר אדיריו יבשלו כהלכותם ימהו
חומתה והכן הסכך: שיערי הערות
גפתחו וההיכל נמוג: והעב גלתה
העלתה ואמהתיה מעהנות כקול
יונים מתפפת על לבבתן: וניגור
כברכת מים מימי היא והמה נסים
עמדו עמדו ואין מפנה: בון כסף
בון זהב ואין קצה לתכונה כנד מכל
כלי חמדה: בוקה ומבוקה ומכלקה
ולב נמס ופק ברכים וחלה לה בכל
מתנים ופני כלם קבינו פארור:

ולא יצא לנצח משפט מרשע מכתד
את הצדיק על כן יצא משפט מעקלו
ראו בניו והביטו והתמהו תמהו כי
פעל פעל במיכם לא תאמינו כי ספרו
כיהנו מקים את הכשרים הגוי המר
והנמהר ההולך למרחבי ארץ לרשת
מישכנות לא לו איס ונורא הוא ממנו
משפטו ושאתו יצא וקלו מנמרים
סוסיו וחרומואבי ערב ופשו פרו שיו
ופר שיו מרחוק יבאו יצפו כנשר חיש
לאכול בלה לחמס יבוא מגמת פניהם
קדימה ויאסף כחול שבי והוא כמליכס
יתקלס ורזנים משחקלו הוא לכל מנע
ישחק וינער יצור וילכהו אז חלק רוח
וינער ואישם זוכו לאלהו הלא אתה
מקדם יהוה אלהי קדישי לא נמות יהוה
למשפט שמתו ויצור להוכיח יסדתו
טהור עינים מדאות ריעוהביט אל יצול
לא תוכל למה תביט בנע יבתחר ייש
פני צרשי צדיק ממנו והתעשה אדם
כדג היס כרמיש לא משלבו בלה
בכה העלה יצרו סחרמו ויאספרו
כמכמתו על כן ישמחו ויגילו על כן
זכח לחרמו ויקטר למכמתו כי סחמה
שמן חלקו ומאכלו בראה העל קויוק
חרמו ותמיד להרג גוים לא יחמלו
על משמתו אעמדה
ואתי צבה על מצור ואצפה לדאור
מה יכרבי ומה אשיב על תוכחתי ו
וינני יהוה ויאמר כתב חזון וכאר על
חלחת למען ירוץ קורא בו כי יעור

חזון למועד ויפח לקין ולא יכוב אם
יתמהמה חכה לו כי בא יבא לא יאחר
הנה עפלה לא ישרה נפשו בו ויצדיק
כאמונתו יהיה ואף כי היין בונד גבר
יהיר ולא ענה אשר הרחיב כשאול
נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאסף
אליו כל הגוים ויקבץ אליו כל העמים
הלא אלה כלם עליו משל ישאו
ומליצה חידותלו ויאמר חוי המוכה
לא לו ערמת ומכיד עליו עכטיט
הלא פתע יקומו נשכד ויקצומו ועיני
והיית למשסות למו כי אתה שלות
גוים רבים ישלוך כל יתר עמיס מדמי
אדם וחמס ארץ קריה וכלי שביטהו
הוי בעצב בעצב עלביתו
לשום כמדום קנו להנצל מקרע
יענת בשת לביתך קצת עמיס רבים
וחוטא נפשי כי אכן מקד תועק
וכפיס מינין יענה
בעה ציר בדמים וכונן קריה בעולה
הלא הנה מאת יהוה צבאות ויענע
עמים כד איש ילאמים כדי ריבך
יעפו כי תמלא הארץ לדעת ארנ
כבוד יהוה כמים יכסו עלים
הוי משקה רעהו מספח
חמתך ואף שכר למען הביט על
מיעוריהם ישבעת קלון מכבוד שתה
גם אתה והערל תסוב יצרך כוס ימין
יהוה וקיקלון על כבודך כי חמס
לכטן יכסך וישד כהמות יחיתן מדמי
אדכו חמס ארץ קריה וכלי שבי כה

פרוהו יעור להפיני עיליעתם כמו
לאכל יני במסתר: דרכה בים סוסך
חמר מיסרכים: שמיצתי ותדנו בטני
לקול עללו שפתי יבוא רקב ביצמי
ותחתי ארנו אישר אנוח לזכר צרה
לעלות לעם ינודנו ויהאנה לא
תפרח ואין יכול בנפגם כחש מינשה
זיה ויטרמות לא עישה אכל גור ממכות
ינאן ואין בקר טרפתים: ואני ביהורה
אינלוזה אעלה באלהי ישיני יהורה
אדני חילי וייטכ דגלי כאילות ויני
כמותי ידרכני למנעח בננינותי:

דבר יהוה אשר היה אל ינפנה בן טישי
כנע ליה בן אמריה בן חוקיה בימי
יאשיהו בן אמון מלך יהודה: אסף
אסף כל מינל פני האדמה נאם יהוה:
אסף אדם ובהמה אסף עוף השמים
ודני הים והמכשלות את הרישינים
והכרתי את האדם מינל פני האדמה
נאם יהוה: ונטיני דיני יהודה ויני

מההו יניל פסל כיפסלו
יערו מסכה ומורה ישקר כיבטח יני
יערו ינילו לעשות אלילים אלמים:
הוי אמר לעין הקיפה עור
לאבן דומם הוא יורה הנה הוא תפוש
זהב וכסף וכל רוח אין בקרבו ויהורה
בהכל קדשו הם מפניו כל הארץ:
תפלה לחבקוק הנביא יני
ישננותי יהוה שמיצתי שמיצך ידאת
יהוה פניך בקרב שנים חייהו בקרב
שנים תודיני ברע רחם תזכרו אלוה
מתמן יבוא וקדוש מהד פארן סלה
כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ
ונעה נאור תהיה קרנם מידו לו וישב
חביון ינעה לפני ילך דבר וינא ריטף
לדגליו: ינמה ויכרד ארץ ראה ויהי
גים ויהפיניו הרריני שחונני עור
יעלם הליכות יעלם לו: תחת און ראית
אהל כושן ירמון יריעות ארון מדין:
הבעה רים חרה יהוה אם
בעה רים אפך אם בים ינרעד כיתרע
יעלסוסך מרכבתיך יאוינה: עריה
תיעור קשתך שביעות מטות אמר
סלה נהרות תבקצני ארץ וראוך יחילו
הרים ורכמים ינרענתן תהום קולו רום
ידיהו נשא: ישמש ירח ינמד וכלה
לאור חניך יהלכו לננה ברק חניתך:
מינעם תניני ארץ באף תרוש גים:
ינאת ליישיני ינמד ליישיני את מישיחן
מחצת ראש מבית רישיני ערות יסוד
יער ינאר סלה: נקבת במטיו ראש

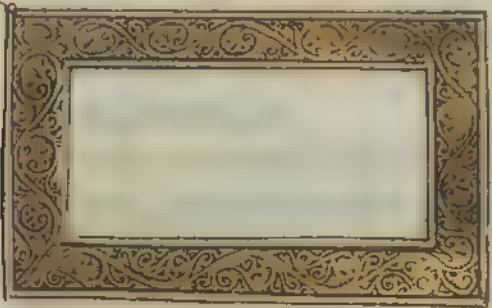
בשנת שמיים לדרושה מלך בחדש
השישי ביום אחד לחדש היה דברי יהוה
בדחני הנביא אל זרבל בן שלתיאל
פחת יהודה ואל יהושע בן יהויעזק
הכהן הגדול לאמרו כה אמר יהוה עבאות
לאמרהינים הזה אמרו לא יתנא יתנית
יהוה להכנתו ויהו דברי יהוה
בדחני הנביא לאמר הית לכם אתכם
לשנת כנתיכם ספונים והבית הזה חרבו
ועתה כה אמר יהוה עבאות שימו
לכנכם על דרככם וזרעתם הרבה והנא
מעט אכלו ואין לשכניה שתי ואין
לשמה לבוש ואין לחם לווהמישתנו
משתפר אל ערור נקוב
כה אמר יהוה עבאות שימו לכנכם
על דרככם עלו ההר והבאתם יען וננו
הבית וארצה כוואכבד אמר יהוה
פנה אל הרבה והנה למינט והכאתם
הבית ונפחתו כי יען מה נאם יהוה
עבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם
רעים איש ליתו על כן עליכם בלאו
שמים מטל והארץ בלאה יבולה
ואקדא חרב על הארץ ועל ההרים
ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר
ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם
ועל הכהמה ועל כל יציע נפמים
וישכינ זרבל בן
שלתיאל ויהושע בן יהויעזק הכהן
הגדול וכל שארית העם נקול יהודה
אלהיהם ועל דברי חני הנביא כאשר
שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם

מפני יהוה ויאמר חני
מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם
לאמר אני אתכם נאם יהוה ויער יהוה
את רוח זרבל בן שלתיאל פחת
יהודה ואת רוח יהושע בן יהויעזק
הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם
ויכאו וישו מלאכה בבית יהוה עבאות
אלהיהם ביום עשריכו
וארבעה לחדש בשישי בשנת שמיים
לדרושה המלך וכשביע בעשרים
ואחד לחדש היה דברי יהוה כיד חני
הנביא לאמרו אמר נא אל זרבל בן
שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע
בן יהויעזק הכהן הגדול ואל שארית
העם לאמרו מי כנס הנשאר אשר
ראה את הבית הזה כנכרו הראשון
ומה אתם ראים אתו יתה הלא נמהו
כאין בעיניכם ועתה חזק זרבל נאם
יהוה וחזק יהושע בן יהויעזק הכהן
הגדול וחזק כל עם הארץ נאם יהוה
ועשו כי אני אתכם נאם יהוה עבאות
אתה דבר אשר טרתי אתכם בעבאתכם
ממצרים ורוחי עמדת בתוככם אל
תראו
כי כה אמר יהוה עבאות עוד אחת
מינט היא ואני מרעיש את השמים
ואת הארץ ואת הים ואת החרכה
והרעשתי את כל הנוים וכי
חמדת כל הנוים ומלאתי את הבית
הזה כבוד אמר יהוה עבאות לי
הכסף ולי הזהב נאם יהוה עבאות

ביום שמיים לדרושה מלך בחדש השישי ביום אחד לחדש היה דברי יהוה בדחני הנביא אל זרבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהויעזק הכהן הגדול לאמרו כה אמר יהוה עבאות לאמרהינים הזה אמרו לא יתנא יתנית יהוה להכנתו ויהו דברי יהוה בדחני הנביא לאמר הית לכם אתכם לשנת כנתיכם ספונים והבית הזה חרבו ועתה כה אמר יהוה עבאות שימו לכנכם על דרככם וזרעתם הרבה והנא מעט אכלו ואין לשכניה שתי ואין לשמה לבוש ואין לחם לווהמישתנו משתפר אל ערור נקוב כה אמר יהוה עבאות שימו לכנכם על דרככם עלו ההר והבאתם יען וננו הבית וארצה כוואכבד אמר יהוה פנה אל הרבה והנה למינט והכאתם הבית ונפחתו כי יען מה נאם יהוה עבאות יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רעים איש ליתו על כן עליכם בלאו שמים מטל והארץ בלאה יבולה ואקדא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הכהמה ועל כל יציע נפמים וישכינ זרבל בן שלתיאל ויהושע בן יהויעזק הכהן הגדול וכל שארית העם נקול יהודה אלהיהם ועל דברי חני הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני יהוה ויאמר חני מלאך יהוה במלאכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה ויער יהוה את רוח זרבל בן שלתיאל פחת יהודה ואת רוח יהושע בן יהויעזק הכהן הגדול ואת רוח כל שארית העם ויכאו וישו מלאכה בבית יהוה עבאות אלהיהם ביום עשריכו וארבעה לחדש בשישי בשנת שמיים לדרושה המלך וכשביע בעשרים ואחד לחדש היה דברי יהוה כיד חני הנביא לאמרו אמר נא אל זרבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהויעזק הכהן הגדול ואל שארית העם לאמרו מי כנס הנשאר אשר ראה את הבית הזה כנכרו הראשון ומה אתם ראים אתו יתה הלא נמהו כאין בעיניכם ועתה חזק זרבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהויעזק הכהן הגדול וחזק כל עם הארץ נאם יהוה ועשו כי אני אתכם נאם יהוה עבאות אתה דבר אשר טרתי אתכם בעבאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוככם אל תראו כי כה אמר יהוה עבאות עוד אחת מינט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החרכה והרעשתי את כל הנוים וכי חמדת כל הנוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה עבאות לי הכסף ולי הזהב נאם יהוה עבאות

גיזל יהיה כבוד הבית הזה האחרון
 הראשון אמר יהוה עבאות ובמקום
 הזה אתן שלום נאם יהוה עבאות :
 בני ישראל וארביעה לתשיע
 בשנת שתים לדיוש היה דברי יהוה
 ביד הני הנביא לאמר : כה אמר יהוה
 עבאות ישאל נא את הכהנים תורה
 לאמר : הן ישא איש בשר קדש
 בכסף בנדו ונגע כנגפו אל הלחם ואל
 הנזיר ואל היין ואל שמן ואל כל מאכל
 הקדש ויענו הכהנים ויאמרו לא :
 ויאמר הני אפיני עטמא נפש בכל אלה
 היטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא :
 ויען הני ויאמר כן העב
 הזה וכן הני הזה לפני נאם יהוה וכן כל
 מעשה ידיהם ואשר יקריבו שפטמא
 הוא ויצתה שימונא לבבכם מן היום
 הזה ומעלה מטרים שוב אבן אל אבן
 בהיכל יהוה : מהחזתם נא אל יצמת
 עינים והיתה עשרה נא אל הקרב
 לחישף חמשים פורה והיה יצורים :
 הלית אתכם בשרפון ובירקון ובכרד
 את כל מעשה ידיכם ואין אתכם אל
 נאם יהוה : שימונא לבבכם מן היום
 הזה ומעלה מטרים יצורים וארביעה
 לתשיע למן היום אשר יסד היכל
 יהוה שימו לבבכם : העוד הזרע נמנוה
 ועד הנפץ והתאנה והרמון ויען הזית
 לא נשא מן היום הזה אתרך :
 ויהי דברי יהוה ישנת
 אל חני בני ישראל וארביעה להדיש

לאמר : אמר אל זרככל פחת יהודה
 לאמר אני מדיעייט את השנים ואת
 הארץ : והפכתי ככא ממלכות והישמונ
 חזק ממלכות הגוים והפכתי מרכבה
 ורכביה וירדו סוסים ורכביהם איש
 בחרב אחיו : כיסם ההוא נאם יהוה
 עבאות אקחך וזככל בן שאלתיאל
 יצדי נאם יהוה ושמתך כחותם כי
 כך נחרתי נאם יהוה עבאות :

נחדש השמיני בשנת שתים לדיוש
 היה דברי יהוה אל זכריה בן ברכיה
 עדה הנביא לאמר : קעף יהוה ע
 אבותיכם קעף : ואמרת אלהים כה
 אמר יהוה עבאות שובו אלי נאם
 יהוה עבאות ואשוב אליכם אמר
 יהוה עבאות : אל תהיו נאבתיכם
 אשר קראו אליהם הנביאים הדאשנע
 לאמר כה אמר יהוה עבאות שובו נא
 מדרכיכם הרעים ומעלליכם הרעים

פסוקים ופירושים המופיעים במרגלית התחתונה של העמוד.

ולא שמיעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה:
אבותיכם איהם והנבאים הליעולם
יחיו ואך דברי וחקי אשר עייתי את
עבדי הנבאים הלוא השיעו אכתובם
וישכחו ואמרו כאשר זמם יהוה
זכאות לעשות לנו כדרכנו וכמעללנו
כן עשה אתנו:
ביום עשירים וארבעה לינשתי עשר
חדש הוא חדש שבט בשנת יתים
לדיוש ההדג יהוה אל זכריה בנבוכו
כן עיוא הנביא לאמרו ראתיה לילה והנה
איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין
ההדסים אשר נמלה ואחריו סוסים
אדמים ישרקים ולכנס: ואמר מה אלה
אדני ויאמר אלי המלאך הדבר כי אני
אראך מה המה אלה: ויען האיש היצמד
בין ההדסים ויאמר אלה אשר שלח
יהוה להזהירך בארץ: ויענו את מלאך
יהוה היצמד בין ההדסים ויאמרו והתהלנו
בארץ והנה מל הארץ ישבת וישקטת:
ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה זכאות
יעמתי אתה לא תרחם את ירושלים
ואת עיר יהודה אשר וצמתת ויהו
שבעים שנה: ויען יהוה את המלאך
הדבר בידמים טובים דברים נחמים:
ויאמר אלי המלאך הדבר כי קרא
לאמר מה אמר יהוה זכאות קנאתי
לירושלים ולעיון קנאת גדולה: וקנא
גדול אני קנא עלי הגוים השאננים
אשר אני קצפת מעט והמה עזרו
לדיעה: לכן כה אמר

יהוה שבת לירושלם כרחמי ביתי
יבנה מה נאם יהוה זכאות וקוה ינטה
על ירושלם: עוד קרא לאמר כה אמר
יהוה זכאות עוד הפוע עני מטוב
ונחם יהוה עוד את עיון וכחר עוד
בירושלם: ואיש את עני
וארא והנה ארכי נקרנות: ואמר אל
המלאך הדבר כי מה אלה ויאמר אלי
אלה הקרנות אשר זרו את יהודה את
ישראל וירושלם:
ויראני יהוה ארכי נה חרשים: ואמר
מה אלה הבאים לעשות ויאמר לאמר
אלה הקרנות אשר זרו את יהודה
כפי איש לאנשא ראשו ויבאו אלה
להחריד אתם לידות את קרנות העינים
הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה:
ואיש את עני וארא והנה
איש ובידו חבל מרה: ואמר אנה אתה
הלך ויאמר אלי למד את ירושלם
לדאות כמה רחבה וכמה ארכה:
והנה המלאך הדבר כי יבא ומלאך
אחר יבא לקראתו: ויאמר אלו רץ
דבר אל הנער הלו לאמר פרוזור
הנשך ירושלם מרכ אדם וכהמרה
כתוכה: וואני אהיה לה נאם יהוה חומת
איש סביב לכבוד אהיה בתוכה:
הוי הוי
ונכו מארץ צפון נאם יהוה כי
כארבע רוחות השמים פרשתי
אתכם נאם יהוה: הוי עיון המלכי
וישנת נת ככל:

כי כה אמר יהוה זבאות אחר כבוד
 שלחני אל הגוים השללים אתכם כי
 הגזענכם נגעכבת עיני כי הנני
 כנף את ידי עליהם והיו של
 לינדיהם וידיעתם כי יהוה זבאות
 שלחני רני ושמחית
 ציון כי הנני בא ושכעתי כתוכך נאם
 יהוה: ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום
 ההוא והיו לי לעם ושכעתי כתוכך
 וידעת כי יהוה זבאות שלחני אליך:
 ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת
 הקדיש ובחר עיר בירושלים והם כל
 כשר מפני יהוה כי נער ממיעון קדשו
 ויראני את יהוה זבאות
 הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן
 עמד יצא ימיט לשטנו: ויאמר יהוה
 אל השטן ינער יהוה כף השטן וינער
 יהוה כף הכתר בירושלים הלא זרה
 אור מצל מאשו: ויהושיעיהיה לבש
 כנדים צואים ועמד לפני המלאך וינער
 ויאמר אל העמדים לפניו לאמר חסדו
 הכנדים הצואים מעליו ויאמר אלי זרעה
 העצרת מעליך עונך והלבש אותך
 מחלונות: ואמר ישימו צנף טהור
 יצל ראשו וישימו צנף טהור על
 ראשו וילבישו כנדים ומלאך יהוה
 עמד: וינער מלאך יהוה ביהושיע לאמר
 טהאמר יהוה זבאות אסטרך תלך
 ואס אתמישמרת תשמרו ונס אתה
 תדין את ביתי ונס תשמר את חצרי
 ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה:

יטכי ננא יהושיע הכהן הגדול אתה
 ורעך הישבים לפניך כי אנשי כופת
 המה כי הנני מבא את עברי צמרה:
 כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושיע
 על אבן אחת שבעה עינים הנני מטת
 פתחה נאם יהוה זבאות ומישתי את
 יעון הארץ והיא ביום אחד: ביום
 ההוא נאם יהוה זבאות תקראו איש
 לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה:
 וישב המלאך הדבר כי ויערני כאיש
 אשר ינער משנתו: ויאמר אלי מה
 אתה ראה ויאמר ראית יהוה מערת
 זהב כלה ונלה צל ראשה ושבעה
 נרותיה עליה שבעה ושבעה מועקות
 לנרות אשר על ראשה: וישנים זיתים
 עליה אחד מימין הנלה ואחד על
 שמאלה: ויאמרו אל המלאך
 הדבר כי לאמר מה אלה אדני ויען
 המלאך הדבר כי ויאמר אלי הלווא
 ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני:
 ויען ויאמר אלי לאמר זה הדבר יהוה
 אל זרבבל לאמר לא נחיל ולא נטח
 כי אם כרוחיאמר יהוה זבאות: מי
 אתה הר הגדול לפני זרבבל למישור
 והיניא את האבן הראשה תשאות
 חזן חן לה: והיה דבר יהוה
 אל לאמר וידי זרבבל סדו הבית הזה
 וידיו תבניעה וידעת כי יהוה זבאות
 שלחני אליכם כי מי בז ליום קטנות
 וישמחו וראו אתה האבן הנביל ביד
 זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המרה

יטכי ננא יהושיע הכהן הגדול אתה
 ורעך הישבים לפניך כי אנשי כופת
 המה כי הנני מבא את עברי צמרה:
 כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושיע
 על אבן אחת שבעה עינים הנני מטת
 פתחה נאם יהוה זבאות ומישתי את
 יעון הארץ והיא ביום אחד: ביום
 ההוא נאם יהוה זבאות תקראו איש
 לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה:
 וישב המלאך הדבר כי ויערני כאיש
 אשר ינער משנתו: ויאמר אלי מה
 אתה ראה ויאמר ראית יהוה מערת
 זהב כלה ונלה צל ראשה ושבעה
 נרותיה עליה שבעה ושבעה מועקות
 לנרות אשר על ראשה: וישנים זיתים
 עליה אחד מימין הנלה ואחד על
 שמאלה: ויאמרו אל המלאך
 הדבר כי לאמר מה אלה אדני ויען
 המלאך הדבר כי ויאמר אלי הלווא
 ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני:
 ויען ויאמר אלי לאמר זה הדבר יהוה
 אל זרבבל לאמר לא נחיל ולא נטח
 כי אם כרוחיאמר יהוה זבאות: מי
 אתה הר הגדול לפני זרבבל למישור
 והיניא את האבן הראשה תשאות
 חזן חן לה: והיה דבר יהוה
 אל לאמר וידי זרבבל סדו הבית הזה
 וידיו תבניעה וידעת כי יהוה זבאות
 שלחני אליכם כי מי בז ליום קטנות
 וישמחו וראו אתה האבן הנביל ביד
 זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המרה

וישמחו וראו אתה האבן הנביל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המרה
 וישמחו וראו אתה האבן הנביל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המרה
 וישמחו וראו אתה האבן הנביל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המרה
 וישמחו וראו אתה האבן הנביל ביד זרבבל שבעה אלה עיני יהוה המרה

משוטטים בכל הארץ ואין ואמר
 אליו מה שני הויתם האלה על ימין
 המנוחה ועל שמאלה ואען שנת
 ואמר אליו מה יתני שכלי הויתם
 אשר ביד שני ענתרות הזהב המריקים
 מעליהם הזהב: ויאמר אלי לאמר
 הלוא ידיתמה אלה ואמר לא אדני:
 ויאמר אלה שני בני היצור היצורים
 על אדון כל הארץ ואשוב ואשא עיני
 ואראה והנה מלה עפה: ויאמר אלי
 מה אתה ראה ואמר אני ראה מלה
 עפה ארטה עשרים באמה ורחבה
 עשר באמה: ויאמר אלי ואת האלה
 היוצאת על פני כל הארץ מכל הגב
 מזה כמזה נקה וכל הנשבע מזה כמזה
 נקה: היוצאתה נאם יהוה יבאות ובה
 אל בית הגב ואל בית הנשבע בשמי
 לשקר ולנה בתוך ביתי וכלתי וארצ
 עיני ואת אנני וינא המלאך הדבר
 כי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה
 היוצאת הזאת: ואמר מה היא ואמר
 זאת האיפה היוצאת ויאמר ואת עינים
 בכל הארץ: והנה כבר עפרת משארת
 וזאת אישה אחת יושבת בתוך האיפה:
 ויאמר ואת הרשיעה וישלך ארצה
 אל תוך האיפה וישלך את אבן
 העפרת אל פיה: ואשא
 עיני וארא והנה שתיים נשים יוצאות
 ורוח כנפיהם סולחה כנפים כנפי ז'
 החסידה ותשנה את האיפה בין הארץ
 ובין השמים: ואמר אל המלאך הדבר

כי אנה המה מלכות את האיפה:
 ויאמר אלי לבנות לה בת בארץ שניע
 והוכן והצחה שם על מכנתה:
 ואשב ואשא עיני ואראה
 והנה ארבע מדבנות יצאות מבין
 שני ההרים וההרים הרינו שרע:
 במרכבה הראשנה סוסים ארמים
 ובמרכבה השנית סוסים שחורים:
 ובמרכבה השלישית סוסים לבנים
 ובמרכבה הרביעית סוסים כרדים
 אמינים: ואען ואמר אל המלאך
 הדבר כי מה אלה אדני: ויען המלאך
 ויאמר אלי אלה ארכי צרוחות השמים
 יוצאות מהתיניב על אדון כל הארץ:
 אשר פה הסוסים השחורים יצאים
 אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל
 אחריהם והכרדים יצאו אל ארץ
 התימן: והאמינים יצאו ויבק שוללת
 להתהלך בארץ ויאמר לנו התהלכו
 בארץ ותתהלכנה בארץ: ויזעק אתי
 וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל
 ארץ צפון הנעחו את רוחי בארץ צפון:
 והידבר יהוה אלי לאמר: לקוח
 מאת העלה מהלדי מאת טוביה ומאת
 ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית
 יאשיה בן עפניה אשר כאו מנבל:
 ולקחת כסף וזהב וינשית יצטררת
 ושמת כראשיהו ישע בן יהו צדק
 הכהן העדול: ואמרת אליו לאמר כהאמו
 יהוה יצאות לאמר הנה איש יצמח שמו
 ומתחתיו יצמח ובעה אתה יכל יהוה:

ויאמר אל המלאך ויאמר ואת עיניך וראה מה היוצאת הזאת: ואמר מה היא ואמר זאת האיפה היוצאת ויאמר ואת עינים בכל הארץ: והנה כבר עפרת משארת וזאת אישה אחת יושבת בתוך האיפה: ויאמר ואת הרשיעה וישלך ארצה אל תוך האיפה וישלך את אבן העפרת אל פיה: ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים יוצאות ורוח כנפיהם סולחה כנפים כנפי ז' החסידה ותשנה את האיפה בין הארץ ובין השמים: ואמר אל המלאך הדבר

והוא יבנה את היכל יהוה והוא יבנה
הוד וישב ומשל יצל ככאז והיה כהן
יצל ככאז ויצע ילוב תהיה בין שניהם
והיצטרף תהיה להלם ולטוביה ולידיע
ולחן בן צפניה לזרון בהיכל יהוה
ורחקים יבאו וננו בהיכל יהוה ויריעתם
כיהוה יבא אותם שלחני אליכם והיה
אכ' שמוינת שמינין נקול יהודה
אלהיכם: ויהי בשנת ארבע
לדריש המלך היה דברי יהוה אל
זכריה בארבעה להדיש התשי צננלו
וישלח ביה אל ישראל עזר ודנס כלך
ואנשיו לחיות את פני יהוה: לאמר
אל הנהנים אשר לבית יהוה יבא אות
ואל הנביאים לאמר האננה בחדיש
החכיש הנורכא אשר יצטיגי זרה
ככה יטעם: ויהי דברי יהוה
יבא אות אלי לאמר: אמר אל כל יעם
הארץ ואל הטהנים לאכר כי צמתם
זכפוד נחכיש יובש ביני וזה יטביעם
יטנה העום צמתני אמנו וכי תאכלו
וכי תישתו הלא אתם האכלים ואתם
השתיים: הלא אתם הדברים אשר
קרא יהוה כיד הנביאים הראשנים
בהיות ירושלים יטבת וישלוח ויצריה
כבינתיה והננב והישפלה ייטבו
ויהי דברי יהוה אל זכריה
לאמר: כה אמר יהוה יבא אות לאמר
מיטפט אמת יטפטו וחסד ורחמים
יצטו איש את אחיו: ואלמנה ויתום
גרו יצע אליה צטקו וריעת איש אחיו

אל תהי שבו בלבנכם: וימאנו להקשיב
ויתנו כתף סרה ואזניהם הכבדו
משמויני: ולכם יטמו יטמיר מיטמויני
את התורה ואת הדברים אשר ישלח
יהוה יבא אות ברוחו מיד הנביאים
הראשנים ויהי קעף גדול באת יהוה
יבא אות: ויהי כאשר קרא ולא יטמיני
כן יקראו ולא יטמיני אמר יהוה יבא אות
ואסיעם יצל כל העום אשר לא ידעום
והארץ נטמה אחריהם מיצבר ומיטב
ויטימו ארץ חמדה ליטמה:
ויהי דברי יהוה יבא אות לאמר: כה אמר
יהוה יבא אות קנאתי לזיון קנאה גדולה
והמה גדלה קנאתי לה:
כה אמר יהוה יטבת אל יציון ויטבת
בתוך ירושלים ועקראתה ירושלים יעיר
האמת והר יהוה יבא אות הר הקדיש:
כה אמר יהוה יבא אות יציון יטבו
זקנם וזקנות ברחבות ירושלים ואיש
מיטענתו בידו מרב ימים: ורחבות העיר
ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבות:
כה אמר יהוה יבא אות כי פלא
ביעני שארית העם הזה בימים ההם
גם ביעני פלא נאם יהוה יבא אות:
כה אמר יהוה יבא אות הנני
מושייני את יצמי מארץ מזרח ומארץ
מבוא השמיט: והנאתי אתם וישכבו
בתוך ירושלים והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים נאמת ובינקה:
כה אמר יהוה יבא אות תחוקנה
ידיכם היטביעם בימים האלה אר

גם את כדס כריתך שלחתי אסדיך
מכור אין מים כו' יטובו לכצרון אסדי
התקה גם היום מגיד משנה אשיבלך:
כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים
ועודתי כנגד ציון על כנגד יון ושמתך
כחז נכור: והוה עליהם ידאה וינא
כצק חצו ואדני יהוה בשופר יתקיע
והלך בסערות תימן: יהוה עבאות יגן
עליהם ואכלו וכבשו אנכי קליע ושט
המו כמדין ומלאו כמזרק כזית מנחה:
והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא
כצאן עמו כי אנכי נור מתנוססות יגן
אדמתו: כי מה טובו ומה יפיו דגן
כחורים ותירוש ינוככ פטילות: שאלו
מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה יצאה
חזוים ומטר גשם יתן להם לאיש עטב
בשדה: כי התרפים רפדו און והקסמים
הו' שקר ותלמות השוא ייברו המל
ישחמון על כנפיעו כמדין יצאו יענו כי
אין ריעה: על הרעים
חרה אפי ועל העתודים אפקוד כי פקו
יהוה ינכאות את יצדו את בית יהודה
ושם אותם כסוס הודו כמלחמה:
כמנו פנה כמנו יתד ממע קשרת
כלחמה כמע ינא כל נגש יחרו: והו
כמורים כוסים כטיט חויעות כמלחמה
ונלחמו כי יהוה יעמם והכישו רכבי
כוסים: ונברתי את בית יהודה ואת
בית יוסף אושיע והושיבותים כי
רחכותים והיו כאשר לא זעחתים כי
אני יהוה אלהיהם ואיענם: והיו כנגד

אפריס וישמח לבם כמדין ונבניהם
יראו וישמחו יגן לבם כיהוה: אשרקה
להם ואקבצם כי פדיתם ורבו כמו
רבו וואורעם בעמים ובמרחקים יזכרוני
וחיו את בניהם ושכנו והושיבותם מארץ
מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ
גליעד ולכנון אביאם ולא ימצא להם:
וענבים צרה וחכה כים גלים והכישו
כל מצולות יאור והורד צאון אשר
וישכט כעדים יקורו: ונברתים ביהוה
וכשמו יתהלכו נאם יהוה:
פתח לבטן דלתך ותאכל
אש בארזך: הליל כושי כנפ
ארז אשר אדס שדדו היללו אלוני
בשן כירד יער הביצור: קול יללת
הרעים כי שדדה אדרתם קול שאעת
כפדים כי שדד צאון הירדן:
כה אמר יהוה אלהי ריעה את
ינאן החרנה: אשר קניהן יהונן ולא
יאשמו ומסריהן יאמר כרוך יהודה
ואיעטר וריעהם לא יחמל עליהן:
כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ
נאם יהוה והנה אנכי ממציא את
האדם איש ביד רעה וביד מלכו
וכתת את הארץ ולא אציל מידם:
ואריעה את צאן ההרעה לכן יעני
הצאן ואקה לי שני מקלות לאחד
קראתי נעם ולאחד קראתי חנלים
ואריעה את הצאן: ואכחד את שלשת
הרעים ביד אחד ותקצר נפשי בהם
וגם נפשם כחלה כי: ואמר לא אריעה

אתכם חמתה תמות והנבחרת תכחד
והנשארות תאכלנה אשה את בשר
רעותה ונאקה את מקלי את ניצם
ואנרע אתו להפיר את בריתי אשר
ברתי את כל העמים ויתפר כיום ההוא
וידעו כן עני העמון השמרים אתי כי
דבר יהוה הוא ואמר
אליהם אם טוב בניניכם הני שטרי ואם
לא חדלו וישקלו את שטרי שלשים
כסף ויאמר יהוה אלי השליכהו אל
היוצר אדר הקר אשר יקרת מיציהם
ואקחה שלשים הכסף ואשליך אתו
מת יתנה אל היוצר ואנרע את מקלי
השני את החבלים להפיר את האחוה
בין יהודה ובין ישראל

ויאמר יהוה אלי עוד קהלך כלי
רעה אולי ביהנה אנכי מקים רעה
בארץ הנבחרות לא יפקד הנער לא
יכקיש והנשכרת לא ידפא הנענה לא
יכלכל ובשר הנראה יאכל ופרסי רון
יפרק הוירע האליל עובי העמון חוב
על זרועו ועל עין ימנו זרעו יבוש
תיבש ועין ימנו כהה תבהה:
מי שא דבר יהוה על ישראל
נאם יהוה נטה שמים ויסר ארץ ויער
רוח אדם נקתו: הנה אנכי שם את
ירושלם סף ריעל לכל העמים סביב
וגם על יהודה יהיה כמעור על ירושלם:
והיה ביום ההוא אישים את ירושלם
אבן מעמסה לכל העמים כל עמסה
שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גויי

הארץ: ביום ההוא נאם יהוה אלה
כל סוס מתמהון ורכבו כשנעון ועל
בית יהודה אפקח את עיני וכל סוס
העמים אמה בערון: ואמר אלפי
יהודה לבנם אמיצה ליישבי ירושלם
כהוה יבאות אליהם: ביום ההוא
אישים את אלפי יהודה כבזר איש
בעצים וכלפיד איש בעמיד ואכלו
על ימין ועל שמאל את כל העמים
סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה
ברושלים: והושיע יהוה את אחי
יהודה כראשנה למינן לא תעדר
תפארת בית דוד ותפארת יישוב
ירושלם על יהודה:

ביום ההוא יג יהוה בני יושב
ירושלם והיה הנכשל כהם כיום ההוא
כדויד ובית דויד כאלהים כמלאך
יהוה לפניהם: והיה ביום ההוא אנקש
להשמיד את כל הגוים הנאים על
ירושלם: וישפכתי יעל בית דוד ועל
יושב ירושלם רוח חן ותחנונים
והכיתו אלי את אשר דקרו וספרו
עליו כמספר על היחיד והמר עליו
טהמר יעל הכבוד: ביום ההוא יג
המספר בירושלם כמספר הדד רמון
בנקינת מערון: וספרה הארץ משפחת
משפחת לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם
לבד משפחת בית נתן לבד ונשיהם לבד:
משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחת
השמעוני לבד ונשיהם לבד: וכל המשפחות
הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד:

ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד
 ולישב ירושלים לחטאת ולטרה וזוהיה
 ביום ההוא נאכיהוה עבאות אכרית
 את שמות היעניבים מן הארץ ולא
 יזכרו עוד ונס את העביאים ואת רוח
 הטמאה אינכיר מן הארץ וזהה כי
 ינכא איש עוד ואמרו אליו אכיו ואמו
 ילדיו לא תחיה כי שקר דברת כשם
 יהוה ודקר הו אכיהו ואמו ילדיו
 בהנבאו והיה ביום ההוא יבשו הגביאים
 איש מחזיק בהנבאתו ולא ילכשו אדות
 ישער למען נחיש ואמר לאנביא אנבי
 איש עבד אדסה אנכי כי אדס הקענע
 כנעני ואמר אלזכיה המכות האלה
 בין ידך ואמר איש הכתי בר
 מאהכיו חרבי עוד על
 ריע ועל גבר עמיתי נאם יהוה עבאות
 הך את הריע ותפויץ הצאן והיטבת
 ידי על היעצרים והיה ככל הארץ
 נאם יהוה פי יטבם בה ירדו יעו
 והשלשית יותר בה והנאתי ארת
 השלשית באש וערפתים כערף את
 הכסף ונחנתים כנחן את הזהב הוא
 יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי
 ינמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי
 העה זום בא ליהוה וחלק
 שללך בקרבך ואספת את כל
 הגוים אל ירושלים למלחמה ונלכדה
 העיר ונשכו הנתיים והנשים תשלעו
 וינא חגי העיר בעלה ויתר הגב לא
 יכרת מן היעד וינא יהוה ונלחם בעיני

ההם כיום הלחמו ביום קרבנו ועמדו
 רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר
 על פני ירושלים מקדם ונבקע הר
 הזיתים כחציו מזרחה וימה צאנלה
 מאד ופסח צי ההר צפונה וחציו ננכה
 ונכתב צא הרי כי יני צנא הרים אל אעל
 ונכתב כאשר נכתב מפני הר ינשבים
 עניה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל
 קרשים עמד והיה ביום
 ההוא לא יהיה אור יקרה יקפאון
 והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לאיום
 ולא לילה והיה ליעת עת יהיה אור
 והיה ביום ההוא ינאומים
 חיים מירושלים חצים אל היס הקדמונ
 וחצים אל היס האחרון בקיץ ובחרף
 יהיה והיה יהוה למלך על כל הארץ
 ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו
 אחר יסוב כל הארץ בערסה מנביע
 לרמון ננב ירושלים ודאמה וישנה
 תחתיה למשער כנימן עד מקום שע
 הראשון עד שיער הפנים ומער
 הננאל עד יקבי המלך וישט ברה
 וחוס לא יהיה עוד וישנה ירושלים
 לבטח ואת יהודה
 הפנפה אשר נף יהוה את כל היעמים
 אשר ינבאו על ירושלים המקימשרו
 והוא עמד על תליו וינעו תמקעה
 בחריהן ולשונו תמק בפייהם והיה
 ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה
 טבם והחזיקו איש יד ריעהו ועלתה
 ידו על יד ריעהו ונס יהודה תלחם

ואתם מחללים אותי באמרתם שלח
אדני מנאל הוא עיני נבזה אכלו
ואמרתם הנה כתלאה והפחתם
אותו אכר יהוה יבא את והנאתם
גולו את הפסח ואת החולה והנאתם
את המנחה הארצה אותה כידכם
אמר יהוה וארד נכל ויש בניערו
זר וערד וזכח כי שחת לארץ כי כילך
נדול אני אכר יהוה יבא את וישמי
נורא כטיב ויענה אליכם המינוח
הזאת הטהנים: אסיל את שמינו ואם
לא תשיבו על לב לתת כבוד לי שמי
אמר יהוה יבא את ושלחת נכס את
המארה וארתי את ברכותיכם וגם
ארתי כי אינכם שמים על לב העני
גער לכם את הזרין וזרית פרטי על
פניכם פריט הנכם ונשא אתכם אליו
וידעתם כי שלחתי אליכם את המינוח
הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה
יבא את בריתי היתה אתו החיים
והשלים ואתם נסלו מזרא וידאני
אכפני שכי נחת הוא: תורת אמת
היתה בפיהו וינולה לא נמי נא בשפתו
בשלוש ובכייטור הלך אתי ודבים
השיב מעון: כי שפתיהן ייטמו
דיעת ותורה ימקשו מפהו כי כלאך
יהוה יבא את הוא: ואתם סרתם מן
הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם
ברית הלוי אמר יהוה יבא את: וגם
אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל
הינכם כפי אשר אינכם שמרים את

דרכי ונשאם פנים בתורה: חלוא אב
אחד לכלנו הלוא אל אחד מראי
מדוע נכרד איש באחיו לחלל ברית
אנתינו: בנה יהודה ותוי צבה נצטתה
בישראל וכידו שלם כי חלל יהודה
קדש יהוה אשר אהבו בעל בת אל
נכרו יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה
ער ויננה מאהלי יעקב וכפיט מנחה
ליהוה יבא את:

וזאת שנית העישו כסות דמי עה ארץ
כזבח יהוה נכר ואנקה מאין יעוד פנות
אל המנחה ולקחת רגון מידכם:
ואמרתם על כה על כיהוה העיד
בינך וכי אשת מעורך אשר אתה
בנדעה בה והיא חברתך ואשת בריתך
ולא אחד יצטה וישאר רוחו ומה
האחד מבקש ורין אלהים ונשמרתם
ברוחכם ובאשת מעורך אל יבדו: כי
שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל
ותסה חמס על לבטשו אמר יהוה
יבא את ונשמרתם ברוחכם ולא תכנרו:
הוגיעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם כמה הוגיענו באמרתם כל
יעשה רינמוכ כי עני יהוה ובהם הוא
חפץ או איה אלהי המישפט: הנני
שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם
יבוא אלהי כילו הארון אשר אתם
מבקשים ומלאך הברית אשר אתם
חפצים ענה כא אמר יהוה יבא את:
ומי מכלכל את יום כואו ומי היעמר
בהראותו כי הוא כאיש מעורף וכערוף

מכבדים: וישלכו ויטרו ויטרו ויטרו
את בניו וזקק אתם כזהב וכסף והיו
ליהוה מגשי מנחה כצדקה ויצדקה
ליהוה מנחת יאודה וירושלם כימי יעלם
וכיטנים קדמונותי וקרנתי אליכם
למיטפט והייתי יעד ממחר במכשפים
וכמנאפים וכנטיבנים לישקר וכינשקי
ישקר ישכיר אלמנה ויתום ומטינו ורא
יראוני אמר יהוה ינבאות: כי אני יהוה
לא שנית ואתם בני יצקב לא בליתם:
למימי אבהתם סרתם מחקי ולי
שמרתם ישונו אלי ואיטובה אליכם
אמר יהוה ינבאות ואמרתם במדה
נשנו: היקבנו אדם אלהים כי אתם
קבנים אתי ואמרתם במה קבנוך
המינו אשר והתרומה: במארה אתם
נארים ואתי אתם קבנים הגוי כרה:
הביאו את כל המינו אשר אל בית האוני
ויהי טרף בכיתי וכחונני נא בואת אמר
יהוה ינבאות אכל לא אפתח לכם את
ארבות השמים והריקתי לכם נדבה
יערבלידי: ונערתי לכם באכל ולי
ישחת לכם את פרי האדמה ולי
תשכל לכם הנפן ביטדה אמר יהוה
ינבאות: ואישרו אתכם כל הגוים כיתו
אתם ארץ חפץ אמר יהוה ינבאות:
הזקו עלי דבריכם אמר
יהוה ואמרתם מה עברנו עליך: אמנות
ישוא עבר אלהים ומה בנינו שמונו
משמרתנו וכי הלכנו קדרנית מפני
יהוה ינבאות: ויעתה אנחנו מאשרים

זרם נבנו צי רשיצה נס כח
איהם ויכלטו:
א נדברו דאי יהוה איש אל ריערו
ויקטב יהוה וישמינו יכתב ספר
זכרון לפניו ליראי יהוה ולהיטבי שמו:
והיו לי אמר יהוה ינבאות ליום אשר
אני יניטה סלה וחמלתי יצליהם מאש
יחמל איש יצל בנו היצד אהו וישנתם
וראיתם בין ינדיק לרשינו בין יצד
אלהים לאשר לא יצדו:
כיהנה היום כא בער
כתטר והיו כל זדים וכל יעשה רשעה
קט ולהט אתם היום כהנא אמר יהוה
ינבאות אשר לא יענו להם ישו
וענף: וזרה לכם דאי ישמי ישמי
צדקה וכרפא כנפיה וינאתם ופשתם
כיעלי כרבק: וינסותם רשינו כי יהיו
אפר תחת כפות רגליכם כיום אשר אני
יעשה אמר יהוה ינבאות:
וטו תורת משה יצד:
אשר יצוית אהו כחרב יצל
כא ישר אל חקיו ומשפטיו:
הנה אנכי ישלח לכם את אליה הנביא
לפני בואיכם יהוה הערול והנורא:
והיטיב לב אבות יצל בנים ולב בנים
יעל אבותם פן אכזא והכית ארץ
הארץ חרם: הנה אנכי:
סימן יתקק:

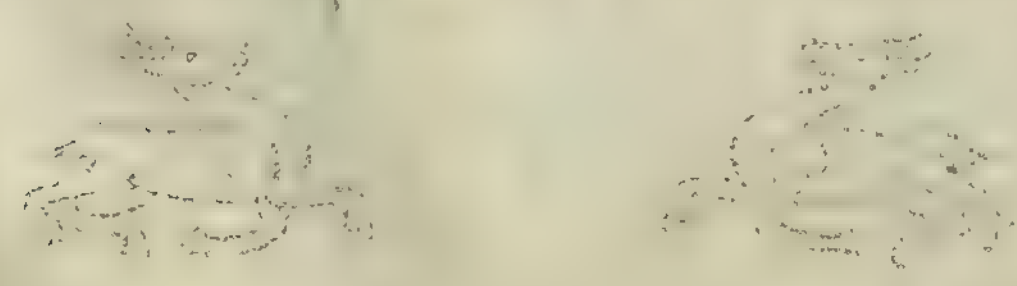

ויהי כמי שפט השפטיסויהו ריגב
 בארץ וילך איש מבית לחם יהודה
 לגור בשדי מואב הוא ואישה וישני
 בניו ושם האיש אלמלך ושם אשתו
 נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתני
 מבית לחם יהודה ובאו שדי מואב ויהו
 ישבי ויבת אלמלך איש נעמי ותישאר
 היא ושני בניה ווישאו להם נשים מאמת
 ישב האחת יערה ושם הישנית רות
 וישבו שם בני שר שנים ויבתו גם
 שניהם מחלון וכליון ותישאר האשה
 מי שני לדיה ומאיישה וותקם היא
 וכלתיה ותישכ בשדי מואב כי שמינה
 בישרה מואב כי פקד יהוה את יעמו
 לתת להם לחם ותיצא מן המקוב אשר
 הייתה שמה וישתי בלתי יעמה ותלכנה
 בדרך לישוב אל ארץ יהודה ותיאמר
 נעמי לישתי בלתי לכה שכנה אשה
 לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד
 כאשר עשיתם עם המתים ועמדי
 יתן יהוה לכם ומיצאן מנוחה אישה חת
 אישה ותשק להן ותישאנה קולן ותבנינה
 ותאמרנה לה כי אתך נישא לעמד
 ותאמר נעמי שכנה בתי למה תלכנה
 יעמי היעוד לי בניס בני יעמי והיו לכם לאנשי
 שכנה בתי לכן זקנתי מהיות לאיש
 כי אמרת ייש לי תקוה גם הייתי הלילה
 לאיש וגם ילדתי בניס הלהקת שפרנה
 יעד אשר יצלו הלהקת יענה לבלתי היות
 לאיש אל כנתי כי מר לי מאד מכם כי
 יצאה בי די יהוה ותשנה קולן ותכבנה

יעוד ותשק יערה לחמותה ורות דבקה
 בה ותיאמר הנה שכנה יבמתך אל עמה
 ואל אלהיה שוכני אחרי יבמתך וותאמר
 רות אל תפנעי בלי עזבך לישוב מאחורי
 כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תלכי
 אלין עמך עמי ואלהיך אלהי באשר
 תמותי אמותי ושכ אקטר כה יעשה
 יהוה לי וכה יסוף כי הכותי פריד בני
 וכי נדו ותרוא כי מתאמנת היא ללכת
 אתה ותהדל לדבר אליה ותלכנה שמוס
 יעד בלתי לחם ויהי כבלאנה בית
 לחם ותיקם כל העיר עליה ותאמרה
 הזאת נעמי ותאמר אליהן אל תקראנה
 לי נעמי קראן לי מרא כי המד שדי
 לי מאד אני מלאה הלכתי וריקם
 השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי
 ויהוה יענה בני ישראל הרעלי ותשכ
 נעמי ורות המואבית בלתי יעמה
 השכנה משדי מואב והמה באו בית
 לחם ברחלת קציר שעדים וולנעמי
 מידע לאישה איש גבור חיל ממי שפחה
 אלמלך ושמו בני יעו ותיאמר רות
 המואבית אל נעמי אל כה נצא הישרדה
 ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא
 חן בני יעו ותיאמר לה כי בתי וותלך ותבא
 ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר
 מקרה חלקת הישרה לי בניו אשר
 כמי שפחה אלמלך והנה בניו באו
 מבית לחם ויאמר לקצרים יהוה יעמכם
 ויאמרו לו יבוכך יהוה ויאמר בניו לעירו
 הנעב על הקצרים למי הנערה הזאת

כ"ד

הערן ותעיש ככל אשר צוהה חמותה
ויאכל בעו וישת ויטבלו ויבא לשכב
בקנה הערמה ותבא בלש ותג
מרלתיו ותשכב
ויהי כהני הלילה ויחרד האישה וילפת
והנה אשה שכבת מרגלתיו ויאמר
מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת
כנפך על אמתך כי נאל אתה ויאמר
מרוכה את ליהוה כתי היטבת הסדך
האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי
הכחורים אסר ואם יציר וינתנהני
אל תדאי כל אשר תאמרי אי עשה לך
כי יודע כל שיער עמי כי אשת חיל את
ויצוה כי אמנם כי נאל אנכי וגם ישנאל
קרוב ממני ליני הלילה והיה כבקר אם
ינאלך טוב ינאל ואסלא יחפץ לנאלך
ונאלתך אנכי חי יהוה שכני יעד הכקר
ותשכב מרגלותיו יעד הכקר ותקם כטוס
יכר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי
באה האשה הערן ויאמר הכי מטפחת
אשר עליך ואחזינה ותאחזנה וימר
שיש שיער וישת עליה ויבאה ערו
ותבא אל חמותה ותאמר מי את כתי
ותגלה את כל אשר יצוה לה האישה
ותאמר שיש שיער וישת עליה ונתן לי
כי אמר אל תבא ריקם אל חמותך
ותאמר שכני כתי יעד אשר תרצין איד
יפל דבר כי לא ייסקטה איש כי אם
כלה הדבר היום ובעו עליה השיע
וישב שם והנה הנאל יעד אשר דבר
בינו ויאמר כורה ישכה פה פלני אלמני

ויכרו וישבו ויקח עשרה אנשים
מזקני העיר ויאמר יטבו פה וייטמו
ויאמר לנאל חלקת השדה אשר
לאחינו לא לימלך מכרה נעמי השנה
מישדה מואבי ואני אמרתי אנלך
אונך לאמר קטה נע היטבים ונע
וקני עמי אסתנאל נאל ואסלא ינאל
הנדה לי ואדע כי אין זולתך לנאל
ואנכי אחריך ויאמר אנכי אנאל ויאמר
כעו ניוס קנותך השדה מיד נעמי ו
ומאת רות המואביה אשת המד
קנית להקים שם המת על נחלתו
ויאמר הנאל לא אוכל לנאל לי פן
אשחית את נחלתי נאל לך אתה את
נאלתי כי לא אוכל לנאל וזאת לפנים
בישראל על הנאל והעל התמורה
לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן
לרעהו וזאת הת צורה כיישראל
ויאמר הנאל לביע קעה לך ויישלף
נעלו ויאמר נעו לוקנים וכל היגם
יעדים אתם היום כי קנתי את כל אישו
לא לי מידך ואת כל אשר לכליון ומחלו
מיד נעמי וגם את רות המואביה
אשת מחלו קנתי לי לאשה להקים
שם המת על נחלתו ולא יכרת שם
המת נעם אחיו ונמי שיער מקמו יעדים
אתם היום ויאמר וכל היגם אשר
בשיערו והוקנים יעדים יתן יהוה את
האשה הכאה אל ביתך כרחל וכלאה
אשר יסנו שתיוס את בית ישראל
ועשה חיל נא פרתה וקרא שם נכתי לחם

ויאמר הנאל לא אוכל לנאל לי פן אשחית את נחלתי נאל לך אתה את נאלתי כי לא אוכל לנאל וזאת לפנים בישראל על הנאל והעל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת הת צורה כיישראל ויאמר הנאל לביע קעה לך ויישלף נעלו ויאמר נעו לוקנים וכל היגם יעדים אתם היום כי קנתי את כל אישו לא לי מידך ואת כל אשר לכליון ומחלו מיד נעמי וגם את רות המואביה אשת מחלו קנתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת נעם אחיו ונמי שיער מקמו יעדים אתם היום ויאמר וכל היגם אשר בשיערו והוקנים יעדים יתן יהוה את האשה הכאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר יסנו שתיוס את בית ישראל ועשה חיל נא פרתה וקרא שם נכתי לחם

אשתי האיט אשר לא הלך כעצת רשעים וברך חטאים לא יצמד ובמושב לעים לא ישב
 כי אם בתורת יהוה חפצו
 ויהי כיצן שתל על פלגים אשר פרו יתן בינתו ויצלהו לא יכל אשר יינשה ייעליח
 לאכן הרשעים
 ילכן לא יקמו רשעים במישפט
 כי ידע יהוה דרך עדיקים
 למה רגשו נעים ולאמים יהנו ריק
 יתיצבו מלכי ארין ורגזים נוסדו יחד
 ננתקה את מסרה וניטליסה ממנו ינתימו ייטב כשמים יישחק ארני יליצו למו
 אז ידבר אלימו באפו וזכרנו יבהלמו
 אכפרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה
 יטאל ממני ואתה נויס נחלתך
 תרעם בשכט ברזל ככלי יוצר תנפנכ
 ינבדו את יהוה ביראה
 נשקו ברפן יאנק ותאכדו דרך כי יכניע
 יהוה מה רבו עדי
 רבים אמרים לנפשי אין יישי עתה לו באלהים סלה ואתה יהוה מנו כעדי כבודי ומריס ראשי
 קולי אל יהוה אקרא
 אני שכבת ואיטנה הקי עת כי יהוה יסמכני לא אירא מרנבות עם אשר סכיב שתו עלי
 קומה יהוה הושי יני אליה כי הנית את כל איכי להי יטני רשעים שברת
 ליהוה היטויעה
 על יעמך ברכתך סלה
 לנניח בנניעת מזמור לדוד
 בקרא ינני אלהי עדי בני
 בני איט ערמה כבודי לכלמה
 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו
 דגו ואלהחטאו אמרו בלבכס
 זכחו זכחי נרק
 רביט אמרים מי יראנו טוב
 נתתה שמחה בלבי
 בשלום יחדו איטכנה ואישן כי אתה יהוה לכדד לבטח תושיכני

ננתקה את מסרה וניטליסה ממנו ינתימו ייטב כשמים יישחק ארני יליצו למו
 אז ידבר אלימו באפו וזכרנו יבהלמו
 אכפרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה
 יטאל ממני ואתה נויס נחלתך
 תרעם בשכט ברזל ככלי יוצר תנפנכ
 ינבדו את יהוה ביראה
 נשקו ברפן יאנק ותאכדו דרך כי יכניע
 יהוה מה רבו עדי
 רבים אמרים לנפשי אין יישי עתה לו באלהים סלה ואתה יהוה מנו כעדי כבודי ומריס ראשי
 קולי אל יהוה אקרא
 אני שכבת ואיטנה הקי עת כי יהוה יסמכני לא אירא מרנבות עם אשר סכיב שתו עלי
 קומה יהוה הושי יני אליה כי הנית את כל איכי להי יטני רשעים שברת
 ליהוה היטויעה
 על יעמך ברכתך סלה
 לנניח בנניעת מזמור לדוד
 בקרא ינני אלהי עדי בני
 בני איט ערמה כבודי לכלמה
 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו
 דגו ואלהחטאו אמרו בלבכס
 זכחו זכחי נרק
 רביט אמרים מי יראנו טוב
 נתתה שמחה בלבי
 בשלום יחדו איטכנה ואישן כי אתה יהוה לכדד לבטח תושיכני

לכננח אל הנחילות מזכור לדוד

אמרי האזינה יהוה	בינה הנני
הקשיבה לקולי שמיני מלכי ואלהי	כי אליך אתפלל
יהוה בקר תשמע קולי בקרא יעקב לך ואנפה כי לא אל חפין רשיע אתה לא ינרך ריע	שנעת כל פעלי און
לא יתעבו הוללים לנעך יעקב	ומדמה יתעב יהוה
תאמר דברי כוב איש דמים	אשתחזה אלהי כל קדישך ביראתך
ואני נרב חסרך אכוא כיתך	הוישר לפני דרכך
יהוה נהני בערקתך למען ישוררי	קברפתוח ערנס לישונם יחלקון
כי אין כפיהו נמונה קרבם הוה	ברכפשיעיהם הדיחמו כי מרוכך
האשיעם אלהים יפלו ממיצתיהם	וישמחו כל חוסי בק ליעולם ירגט ותסך עלימו וייעל נוכך אהכי שמך
וישמחו כל חוסי בק ליעולם ירגט ותסך עלימו וייעל נוכך אהכי שמך	כי אתה תכרך עריקי יהוה
כי אתה תכרך עריקי יהוה	למננח בננינות על השמינית מזכור לדוד
יהוה אל כאפך תוכיחני	ואל בחמתך תיסרני
חנני יהוה כי אמליל אני רפאני יהוה כי ננהלו יעמיו ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה יעדמת	ישוכה יהוה חלילה נפשי הושיעני לכיען חסדך כי אין במות זכרך בשאלוני יודה לך
ישוכה יהוה חלילה נפשי הושיעני לכיען חסדך כי אין במות זכרך בשאלוני יודה לך	יעצתי באנחתי אשחה בכל לילה
יעצתי באנחתי אשחה בכל לילה	יעשישה מכעס יעני יתקה ככל צורתי סוד וממני כל פעלי און כי שמיני יהוה קול בכיי
יעשישה מכעס יעני יתקה ככל צורתי סוד וממני כל פעלי און כי שמיני יהוה קול בכיי	שמעני יהוה תחנתי יהוה תפילתי יקחו
שמעני יהוה תחנתי יהוה תפילתי יקחו	ישגיון לדוד אשר שר ליהוה יעל דברי נפש בך מיני
ישגיון לדוד אשר שר ליהוה יעל דברי נפש בך מיני	יהוה אלהי כך חסיתי
יהוה אלהי כך חסיתי	פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מצילי
פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מצילי	אסנלתי ישלמירי
אסנלתי ישלמירי	ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי
ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי	קומה יהוה כאפך הגשא בעצרות צורתי
קומה יהוה כאפך הגשא בעצרות צורתי	ועדת לאמים תסוככך ועליה למחוס שוכה יהוה ידן יצמים שפטני יהוה כערכי וכתמייעלי
ועדת לאמים תסוככך ועליה למחוס שוכה יהוה ידן יצמים שפטני יהוה כערכי וכתמייעלי	יגמרנא לערשעים ותכונן עדיק
יגמרנא לערשעים ותכונן עדיק	מנניעל אלהים מושיעי ישראל
מנניעל אלהים מושיעי ישראל	אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה וילוהכין כלי מות חציו לדלקים יפעל
אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה וילוהכין כלי מות חציו לדלקים יפעל	הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר
הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר	ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד ואודה יהוה כערכו ואזמרה שם יהוה יעליון
ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד ואודה יהוה כערכו ואזמרה שם יהוה יעליון	

מקום ד יסיל
שם ד ה יעון
חלצה יעוני שוככו נ נד חמו ונחם על ערדו
יבנה לו במהרה
יבנה לו במהרה
יבנה לו במהרה
יבנה לו במהרה
יבנה לו במהרה
יבנה לו במהרה
יבנה לו במהרה

למנצח על הגתית מזמור לדוד

יהוה אדננו מה אדיר שמך בכל הארץ	אשר תנה הודך על השמים
מפי צוללים וינקים יסדת עו למען צנורידך	להשבת אויב ומתנקם
כי אראה שמך מעשה איב עתך	יה וכוכבים אשר כוננתה
מה אנוש כיתזכרנו וכן אדם כי תפקדנו	ותחכדו מיצט מאלהים וכבוד והדר תצטרנו
תמישילו במיני ירך כל ישתהתחתגליו	ענה ואלפים כלם וגם נהמות יסדי
צפור ישמים ורגי הם עבר ארחות ימים	יהוה אדננו מה אדיר שמך בכל הארץ
למנצח יצולמות לבן מזמור לדוד	
אורה יהוה בכל ימי אספרה כל נפלאותך	אשמחה ואני לצנה כך אזמרה שמך יציון
כישב אויבי אחר יכשלו ויאכזבו מפנך	כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק
גצרת גוים אכדת רשעים שמם מחית לי עולמו	יהוה אדננו מה אדיר שמך בכל הארץ
ויהוה לי עולם ישכונן למי שפוט כסאו	והוא ישפוט הכל בנידק ידיו לאמים נמי שרים
ויהי יהוה מיטגב לך מיטגב ליעתות כיערה	ויכחוכך יודיע שמך כי לא ענת רשעך יהוה
זכרו ליהוה ישבציון הגדו כי עמים יללותיו כי דרשדמים אתם זכרו לא שכה יציקת עניים	מרוממי מיני צרימות
חננני יהוה ראה ינני משנאי	נתציון אני לה כישועתך
למינן אספרה כל תהלתך בישעך	ברשת זוטמנו מלכה רגלם
טביעו גוים כשחת עישו	כפון נקשר שיעחצון סלה
גודי יהוה משפט יעשה נפיל	ישבור רשעים וישאלה כל גוים ישכחי אלהים כי לא לצנה יטכח אכיון תקות עניים תאכזר ליעד
קומה יהוה אליען אנוש	ישפטו גוים על פנך
שיתה יהוה מורה להם ידיעו גוים	אנוש המה סלה
בנאות רשע ידלק יעני	למה יהוה תנמד כרחוק תעלים ליעתות כיערה
כי הלל רשע יעל תאות נפשו וכנין כרך נאץ יהוה רשע יצננה אפן כל ידרש אן אלהים כל מזמותו	יתפשו כמזמותו חישכו
יחילו ורכבו ככל יעת מרום משפטך מנעו	כל יצדו יפח כהם
אמר כלכו כל אמוט	לדר ודר אשר לא ברע
אלה פיהו כלא ומרמות ותרך	תחת לישועת יצמל ואון
ישכב ארכ הערים במסתרים	יהרג נקי יעניו לחלכה ינפנו
יארכב מסתך בארזה כסכה יארב לחטף יעני	יחטף יעני כמישכו ברשתו
ודכה ישור ונפיל בינעמו חלכאים	אמר כלכו לא תדרש
קומה יהוה אל נשא ירך אלת שכח יעניים על מה נאין רשע אלהים אמר כלכו לא תדרש	

לארץ על לשנו לא יצשה לרעה רעה
 נכזה כי צינו נמאס ואתיראי יהוה יכבד
 כספו לא נתן כנשך וישחד על נקי
 וחרפה לא נשא על קרבו
 נשביע להרע ולא ימר
 לא לקח יצשה אלה לא ימוט לעולם
 מסתם לדוד שמרנו אל כי חסית בכד
 אמרת ליהוה אדני אתה טובתני בל יעליך
 לקה יטיב אישר בארץ המה ואדירי כל חפציכם
 ידכו יצנכותם אחר מהרו בלא סוף נסכיהם מדם ובל אישא את ישמתם על ישפתי
 יהוה מנת חלקי ויכוכי אתה תומיד גורלי
 חבלים נפלולי כנעניכים אף נחלת שפרה על
 אברך את יהוה אישר ייצנו אף לילות סרוני כליותי יסויתי יהוה לגורי תמיד כי מימיני בל אמוט
 לכן ישמח לבי ויגל כבודי אף כשרי ייטכן לבטח כילא תינזב נפשי לישאול לא אתתן חסידך לדאות שחת
 הודייצני ארח חיים שבני שמתחות
 את פנך נע מות כי מיניך נע
 תפלה לדוד ישמעה יהוה יעדק הקיטיכה רנתי האזינה תפילתי בלא ישפתי מרמה
 מלפנך מיטפטי יינא
 כחנת לבי פקדת לילה ינרפתי
 יפיעלות אדם כדבר ישפתי אני ישמרתני ארחות פריין ותמך אישרי במיערותיך בל נכטו פיעטי
 אני קראתיך כי תינעני אל הט אונך לייטמינא כרתה הפילה חסידך מו יטיי נחסים כרתה קוממיס כי מיניך
 ישמרני כאישון בתיצן בעל כנפך תסתידני
 ספני רישי ינכ וויסדוני איבי כנפשי יקיפו יצלי
 חלבמוסנרו פינו דברו בנאותי אישרנו יצתה סבבני יצניהם יישיתו לנטות בארץ
 דמינו כאריה יכסף לטרף
 וככפיד ייטב כמסתריכ
 קוביה יהוה קדמה פניו הכריי צהו
 פלטה נפשי מרישין חרכד
 כמתים ידך יהוה ממתים כחלד חלקם בחיים ונפנך תמלא בטנם ייטביעו בנסוהניחו יתסליע ליהוה
 אני כיעדק אחזה פנך
 אישביעה בהקיץ תמונתך
 למנעח לי נכד יהוה לדוד
 אישר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום העל יהוה אתו נכס כל איביו ומיד ישאול
 ויאמר ארחמך יהוה חוקי יהוה סליצ וכיעודתי וכפליטי אלי יגורי אחסה בזמני וקרין ישיע מיטני
 מהלל אקרא יהוה ומן איבי אויסיני
 חבלי שאול סבבני
 אפפוני חבלי מות ונחלי בלייעל כי יצתוני
 קדמוני מוקשי מות
 בערלי אקרא יהוה ואל אלהי אשויני ייטמינא מהיכל קולי וישויעתי לפנו תנוא באזנו
 ותניעיש ותרניעיש הארץ ומוסדי
 הריס ירגו ויתניעישו כי חרה לו
 יצלה יצטן כאפו ואיש מפיות אכל נחלים כיערו וכמעו ויטייטמים וירד ויערפל תחת רגליו
 וידכב על כרוב ויינקה וידא על כנפיריה וישתחישך סתרו סביבותיו סנתו חשכתמים יצניי שחקים
 מננה נגרו יצביו יצברו
 נד ונחלי איש

וירצם בשמים יהוה ויצליון יתן קלו ברד ונחלי אש: וישלח חיצו ופי' צם וברקים רב ויהמם
 : מצריתך יהוה מנשמת רוח אפך
 : יצילני מאיבי עוונותי שנאי כי אמינו ממני:
 : ויוציאני למדחב יחלצני כי חפץ ב:
 : כי ישמחתי דרכי יהוה ולא רשעית מאלה:
 : ואהי תמים צמו ואישתמר מעוני
 : צם חסיד תתחסד צם גבר תמיס תתמם:
 : כי אהה צם צני תושי צוני צענומות תשפוי:
 : כי ארץ עדר וכלב וכלב אדלג שור:
 : מן הוא לכל החסידים
 : האל המאורני חיל ויתן תמים דרכי
 : מישוה רגלי באילות ועל במתי יצמד ידי לכלחמה ונחה הקיטת נחושה זרצתי
 : ותתן לי מגן ישיגך וימנך תסי צעני ויגותך תרבני: תרחיב צעדי תחת יולא מיעדו קוסלי
 : אדדף איבי ואיש צם ולא אשוב צד כלותם:
 : ותאורני חיל לכלחמה תרי צקמי תחתיו:
 : יישועו ואין מושיעני על יהוה ולא צם: ואישחקם כעפר על פני רוח כטיט חויות אריקם
 : תפלטני מריבי צם תשימני לראש גוים
 : ליטמני און ייטני על בני נכרי כחישולי:
 : חי יהוה ובדוך צורי ורום אלהי ישיני:
 : מפלטני מאיבי אף מן קבי תרוכמני מאי חמס תצילני: על כן אודך כגוים יהוה ולישכך אומרה:
 : מגדל יישועות מלכו וישעה חסד לי מי שיחו
 : לרוד ולזרעני צד יעלים
 : לטנעח מזמור לדוד

ויראו אפיקי מים ויגלו כוסדות תכל
 : יישלח ממרום יקחני מיטני ממים רבים:
 : יקדמוני כיום אידי ויהי יהוה למשיצן לי:
 : יגמלני יהוה כיעדקי ככר ידי ייטיב לי:
 : כי כל משפטיו לנעדי וחקתיו לא אסורמני:
 : וייטב יהוה לי כיעדקי ככר ידי לנגד יצניו:
 : צם גברת תברר וצם יקיש תתפתל:
 : כי אהה תאיד נרי יהוה אלהי יניה חשכי:
 : האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה
 : כי מי אלוה נכלי צדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו:
 : מישוה רגלי באילות ועל במתי יצמד ידי לכלחמה ונחה הקיטת נחושה זרצתי
 : ותתן לי מגן ישיגך וימנך תסי צעני ויגותך תרבני: תרחיב צעדי תחת יולא מיעדו קוסלי
 : אדדף איבי ואיש צם ולא אשוב צד כלותם:
 : ותאורני חיל לכלחמה תרי צקמי תחתיו:
 : יישועו ואין מושיעני על יהוה ולא צם: ואישחקם כעפר על פני רוח כטיט חויות אריקם
 : תפלטני מריבי צם תשימני לראש גוים
 : ליטמני און ייטני על בני נכרי כחישולי:
 : חי יהוה ובדוך צורי ורום אלהי ישיני:
 : מפלטני מאיבי אף מן קבי תרוכמני מאי חמס תצילני: על כן אודך כגוים יהוה ולישכך אומרה:
 : מגדל יישועות מלכו וישעה חסד לי מי שיחו

: ומינעשה ידיו כנגד הרקיע
 : אין אמרו ואין דברים בלי נשמי צקולם
 : לישמש שם אהל בהם
 : יישיש כנמר לרוץ ארח
 : על קצותם ואין נסתר מחמתו
 : יצרות יהוה נאמנה מחכימת פתי
 : כיצות יהוה ברה מאירת יענים
 : משפטיו יהוה אמת יעדקו יחדו
 : ומתוקים מדבש ונפת יעופים

: השכים כספרים כבוד אל
 : יום ליום יביצאמר ולילה לילה יחזה דיצתי
 : נבל הארץ ינאקום ונקצה תכל כליהם
 : והוא כחתן ינא מחפתו
 : מקצה השמים מונאו ותקפתו
 : תורת יהוה תמימה משיבת נפש
 : פקודי יהוה ישרים משמחיל
 : ידאת יהוה טהורה יצמדת לי צד
 : הנחמדים מזהב ומפורב

גם יצרך נהר בהם כשמים יקברבו
 גם מזדים חישך יצרך אל ימטלו כי
 יהיו לרצון אמרי פי והניון לבי לפניך
 למנצח מזמור לדוד
 יעך יהוה ביום צרה ישנך ישם אלהי יעקב
 יוצר כל מעותך ויעלתך די שנה סלה
 נרנה בישויעתך ובשם אלהינו נרגל
 יתה די עתי כי הושיע יהוה מי שחו
 אלה ברכב ואלה כסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נכירו המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר
 יהוה הושיעיה המלך
 למנצח מזמור לדוד
 יהוה בערך ישמח מלך וכישויעתך מהיגל מאד ותאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו כל מענת
 סלה כי תקדמנו ברכות טוב
 תשית לדאישו יצרת פו
 חיים ישאל נמך נתתה לו ארך ימים יעלסו יעד גורל כבודו כישויעתך הוד והוד תשואה יעליו
 כי תישית הו ברכות ליעך תהדו בשמחה את פנך כי המלך בטח ביהוה וכחסד יעליון כל ימוט
 תמיצא יודך לכל איבך
 תשיתמו כתנור איש ליעת פנך יהוה כאפו יכלעם ותאכלם איש פרימו מארץ תאבד ווריעם
 מבני אדם כינטו יעליך ריעה
 כי תשיתמו ישכס נמיתריך תכונע על פניהם רוכה יהוה בערך נשירה וטמרה גמורתך
 למנצח יעל אילת השחר מזמור לדוד
 אלי אלי למה יענתיני
 רחוק מישויעתי דברי ישאנתי
 אלהי אקרא יומם ולאתענה ולילה ולא דומיה ליו ואתה קדוש וישבתה לות ישראל
 כך בטחו אכרענו בטחו ותפלטמו
 אליך זיעקו ונמלטו בך בטחו ולא בישו
 ואנכי תוליעתול לא אישחרפת ארס וכזוי יעם כל ראי יליצנו לי יפטירו בשפה יניעוראיש
 על אל יהוה יפלטחו יעילהו כי הפין בו
 כי אתה גרתי מכטן מכטיחי יעלי שדי אמי
 עליך השלטתי מדחס מכטן אמי אלי אתה אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר
 סככוני פריס רבים אכירי בשן כתרונני
 פעו יעלי פיהם אריה טרף וישאג
 היה לבי כדונג נכס בתוך מיני
 וליצפר מות תשפתני
 יבש כחרש כחי ולישוני מדבק מלקוחי
 כי סככוני כלבים יערת מריעם הקיפוני כארי ירי ורגלי אכפר כל יעצמותי הכה כיטו יראו כי
 יחלקו בני להם ויעל לבו שייפלו גורלו
 ואתה יהוה אל תרחק אילותי ליערתי חושה

העלה בחדב נפשימיד בלב יהירתי:
 אכפרה שכך לאה
 ידאי יהוה הללוהו כל זרע יצקב כבדוהו
 כי לא כזה ולא שקקן יצנות יעני ולא הסתיר
 מאתך ההלתי כקהלרב
 יאכלו יצנויכ וייטבצו יהללו יהוה דרישו
 זכרו וייטבבו אלי יהוה כל אפסי ארץ
 כי ליהוה הכלזכה
 אכלו וייטתחו כל דרשני ארץ לפניו יכריעו
 זרע יצבדנו יספר לאדני לדור:

בנאות דרשא יובי יעני
 נפשי ייטובכ ינחם
 גבכי ארך בנא עלמות לא אידא ריע כי אתה יצמד י שכטך ומיטי יצנתך המה ינחמני
 תיערך לפני יטלהן נגד יעודרי
 אך טוב וחסד ירדפוני כליכי חיי
 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תכל וייטבי בה
 כי הוא יעל ימיכי סדה
 מי יעלה בהר יהוה
 נקי כפיס וכר לבכ אשר לא נשא לשיא נפשו
 ישא ברטה מאת יהוה ויעדקה מאלהי ישעיו:
 יטאו ישעריכ ראטיככ והנשאו
 מי זה מלך הכבוד יהוה יעונו ונכוד
 יטאו ישעריכ ראטיככ ויטאו פתחי
 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה ינבאות

הושיעני מפי ארדיה ומקרני דמיכי יעניתני:
 בתוך קהל אהללך
 וגורו ממנו כל זרע ישראל
 פנו ממנו ובשועו אליו שמיע
 נדרי אשליכ נגד יראיו
 יחילבככ ליעד
 וייטתהו ולפניך כל משפחות גוים
 ומישל בניכ
 כל יורדי יעפר ונפישו לא חיה
 ינאו וינידו ינדקתו ליעב נולד כי יצשה

מזמור לדוד יהוה ריע לא אהכר
 יעל מי כנחחר ינהלני
 במי יצלי ינדקלמי עין שמו
 דשנת משמון ראטי כוכי רויה
 ושגתי בכתי יהוה לארך ימיכ
 וינלנהרות יכוננה
 ומי יקוב במקום קדישו
 ולא נשטי יצלמרמה
 זה חור דרשו מבקשי פניך יעקב כלה
 פתחי יעולכ וינא מלך הכבוד
 יהוה נכוד מלחמה
 יעולכ וינא מלך הכבוד
 הוא מלך הכבוד כלה

לדוד אליך יהוה נפשי אשא
 אלהי כך בטחתי אל אבוטיה אלי יעל יעו אויבי ליינס כל קויד לא יבישו יבישו הכועדיכ ריקם
 דרכיך יהוה הודי יעני
 ארחתיך למדני
 אלהי ישיע אתך קויתי כל היוכ
 כי מי עולכ המה
 זכר לי אתה למיען טובך יהוה

טוב וישר יהוה על כן יורה הטאים בדרך:
 כל ארחות יהוה חסד ואמת לנערי בריהו ועדתיו:
 מי זה ראיש ירא יהוה יורנו בדרך יכחד:
 סוד יהוה ליראיו וכריתו להודיעם:
 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני:
 ראה עני ועמלי וישא לכל הטאתי:
 יטמרה נפשי והעילני אל אבוי כי חסיתי בך:
 פדה אלהים את ישראל

לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי וביהוה נטחתי לא אמעז
 כי חסדך לנענ עני והתהלכתי באמתך
 שנאתי קהל מדעים ועם רשעים לא אשב
 לשמיע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך

יהוה אהבתי מעין ביתך ומקום משכן כבודך ואל תאסוף עב הטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי:
 אישר ביריהם זמה וימיעם מלאה שחד:
 רנלי יצודה בכיישור

לדוד יהוה אורי וישיעני ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד
 יגרי ואיכי ליהמה כשלו ונפלו
 יגלי מלחמה בזאת אני נטח

בקרבי עלי מריעים לאכל את בשרי
 את החנה עלי מחנה לא יירא לבי אסתקום
 אחת ישאלתי מאת יהוה אלהי אבקיש שנת בביית יהוה כל ימי חיי לחזות בנויעם יהוה ולנקר
 בהיכלו: כי יעפנני כסכה ביום ריעה
 ועתה ירום ראשי על איבי כביבת ואזנחה באהלו זכחי תרויעה אשירה ואזמרה ליהוה
 שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני:
 אל תסתור פניך ממני אל תטבאף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישיעני
 כי אני ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למיען ישרדי
 אל התנני בנפיש ערי
 לולא האמנתי לדאות כטוב
 קוה אל יהוה חזק ויאמין לבך
 לדוד אליך יהוה אקרא יגורי אל תחרט ממני פן תחשה ממני ונמשלת עים יורדי בור
 שמיע קול תחנוני כשוני אליך
 אל תמיטכני עם רשעים ויעם פיני און
 תן להם כפעלים וכרע מי עליהם כמינשה ידיהם תן להם השב גמולם להם

כי לא יבינו אל פניו יהוה ואל
 כרך יהוה כי ישמיע קול תחנוני יהוה עני ומגני בו בטח לבי ונצודתי ויעלו לבי ומשירי אהודנו
 יהוה עני למומי עניו וישועות כישוחו הוא הושיענה את עמך וכרך את נחלתך ורצם ונשאם עד העולם
 כזמור לדוד הכו ליהוה כען אלים הכו ליהוה כבוד ויען
 הכו ליהוה כבוד ישמו
 קול יהוה על המים אל הבכוד הרעים יהוה על מים רבים קול יהוה ככח קול יהוה בהדר
 קול יהוה שבד ארזים
 וירקדם כמו ענל לבנון וישרון כמו בגדאמים
 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קרש קול יהוה יחולל אילות ויחישק יערות ובהיכלו כל
 אמר כבוד יהוה למטלי ייטב
 וייטב יהוה מלך לעולם
 יהוה עני לעמו יתן
 יהוה יברך את עמו בשלום
 מזמור שיר הנכתב הכית לדוד
 ארוממך יהוה כי דלתני ולא ישכחת איני ליו
 יהוה אלהי ישועתי אליך ותרפאני
 יהוה העליתני שאל נפשי חיייתני מירדיבור
 זמו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו
 כירגע כאפו חיים ברענו כיערב ילין נכיל וכד רעה
 ואני אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם
 יהוה ברעונך העמדתני להרדי ענה סערת פניך היית נכהל
 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן
 מה בניני כדכי מרדתי אל ישחתה חודך יפר היגד אמתך וישכיני יהוה וחנני יהוה היה עזר לי
 הפכת כספדי לכחול
 פתחת יסקי ותאזרני ישמחה
 למינין יזמרך כבוד ולא ידם
 יהוה אלהי לעולם אודך
 לכניעה כזמור לדוד
 כך יהוה חסיתי אל אנושה לעולם
 בערקך פלטני
 הטה אלי אונך מהרה העילני היה לי לעזר כיענו
 לבית מצודות להושיעני
 כי סליני וכינורתי אתה ולמינין שמך תנחני ותטהלני
 תועיני מרשת זוטמני לי כי אתה מעוזי
 בידך אפקיד רוחי פדיתו אותי יהוה אל אכתי ישנאתי השמרים הכלי ישוא ואני אל יהוה בטחתי
 אני ליה ואישמחה בטחך אשר ראית
 את יעני ידעתי כינורות נפשי
 ולא הסגרתני כיד אויב העמדת בכרח כרגלי חנני יהוה כי עזר לי עששה בכניס עיני נפשי וכטני
 ככלו בנין חיי וישנתי באטחה כשל
 כיעני כחי ויענמי עינישו
 מכל יגוררי הייתי חרפה ולישכני מאד ופחד
 לכיד יעני ראי בחוץ עדו ממני
 נשחת כמת מלב
 הייתי ככלי אכד
 כי שמיעתי דבת רבים מגור מסכיב מהוסדם
 יחד יעלי לקחת נפשי זכמו
 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתני אלהי אתה בידך יערתני העילני מיד איבי ומרדפי

האיר הפגך על ענך הושיעני חסדך: יהוה אל אנושה כי קראתך כי שורש עני ידמו לשאול
תאלמנה יפת יסקר הדמות על ידיך
מהרב טובך אשר יפנה ליראך פעלת
תסתירם נסתר פנך מרנסי איש
ברוך יהוה כי הפליא
ואני אמרת בחפזי ערותי מעד יענך
אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נע יהוה
חוקו ויאמין לבככם
לדוד משיביל אשרי נשוי פטינ כסוי הטאה
ואין כרוחו רמיה
אשרי אדם לא יחשכ יהוה לו עון
כי החרשתי בלו יענמי בשאנתי כל היוס כי יומס ולילה תכסר עלי ידך עהפך לי שדי כחונני קיין סלה
חטאתי אודי יען ויענני לא כסיתי אכרתי אודה עלי פטיני ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה
יעל זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא
רק לישטף כי סרבים אליו לא יעני
אתה סתר לי מער תעונני רע פלט תסוכבני סלה: אשכילך ואורך בדרך חותלך איצנה יליך עני
אל תדו כסוס כפרד אין הכין בבתג
דכס מכאנים לרשיע והכטח ביהוה חסד יסוכבנו: שמחוביהוה ועילו יעיקים והרענו כל ישרי לב
ונע יעדיקס ביהוה לישרים טאה תהלה
הודו ליהוה ככנור כנכל יצשור זמרו לו
כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו כאמונה
טבר יהוה שמים ניצשו וטרור פיו כל ענאם
ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ייטבי תכלו
יהוה הפיר יענתים הנאמח שטות יעמיס: יענת יהוה ליעלם תינמד מחיטכות לבו לדר ודר
אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לפחלה לו: כי שמים הכטי יהוה ראה את כל בני האדם
ממכון שבתו חשניה אל כל ייטבי הארץ
הי ער יחד לבכה מכין אל כל מינשיהם
אין המלך נוישע טרבחיל גבור לא יעל כרבסח:
ישקר הסוס לתשויעה ונרבחילו לא ימלט
הנה יען יהוה אל יראו למיחלים לחסדו:
להעיל כמות נפשם ולחיותם טרינב
נפשט חכתה ליהוה יעורנו וכנגנו הוא:
כי בו ייטמה לבנו כי שס קדשו כטחט
כאשר יחלנו לך
יהי חסדך יהוה עלינו
לדוד בשנתו את טעמו לפני אכיסלך ויערשהו וילך
אכרטה את יהוה ככל עת תכיד תהלתו כפי: ביהוה תתהלל נפשי ייטמיעו יענוים וייטמחו
גדלו ליהוה אתי תרומכה שמו יחדו: דרשה את יהוה ויענני ומכל מעורתי היעילני

... וינפשו ויטמיעו יענוים וייטמחו ...
... וינפשו ויטמיעו יענוים וייטמחו ...

הביטו אליו ונהרו ופניהם אל חפרו: זה יצנעקרא ויהוה שמינו ומכל ערתו הושיינו
 הנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחליצם: טינמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגטר יחסה בו
 יראו את יהוה קדישו כי אין מחסור ליראיו: כפדים רשוורצנו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב
 לנו בעם שכינו לי יראת יהוה אל מרכם: מיהאיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב
 נצר ליטונך מרצו ושפתך מדבר מרמה: סור מרצוני עשה טוב בקש שלום ודפפהו:
 עני יהוה אל ינדיקם ואזנו אל שועתם: פני יהוה בנינו רצו להכרית מארץ זכרם:
 יצקו ויהוה שמינו ומכל יצרתם הצילם: קרוב יהוה לנטברי לב ואת דכא ורוח יושיע
 רבות ריעות ינדיק ומכלם יצילנו יהוה: שמר כל יצמתיו אחת מהנה לאנטברה:
 תמות רשע יציעה ושנאי ינדיק איטמו: פדה יהוה נפש יצבריו ולא יאשמו כל החסים בו
 לדוד ריבה יהוה את ידיו לחס את לחמי
 החוק כען ויצעה וקומה בעירתי: והרק חנית וסנר לקראת רדפי אמר לנפשי יש יצתך אג
 יבשו ויכלמו כבקש נפשי יסגו אחור ויחפרו חשבי ריעתי
 יהיו כמיץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה: יהידרכם חישך והלקלקת ומלאך יהוה רדפם
 כי חנם טמנו לי שחת רשתי חנם חפרו לנפשי
 תבואהו שואה לא ידע ורשתו איטרטמן תלכו בשואה ילבה: ונפשי תניל ביהוה תשיש בני שויעתי
 כל יצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מיניל יצנ מחוק ממנו ויצע ואכיון מגולו
 יקומון יצדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני: ישלמוני ריעה תחת טובה יטול לנפשי
 ואני בחלותם לבושי שק יצעתי בצום נפשי ותפילתי יצל חיקי תשוב
 כרע נכא לי התהלכתי כאכל אס קדר ישחותי
 וכניל יצו שמחו ונאספו נאספו יעלי נמים ולא ידעתי קרעו ולא דמו
 בחנפי לעג מינו חרק יעלי טעמו: יהוה נמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפדים יחידתי
 אורך בקהל רבים יצום אהל לך: אל ישמחו לי איבי שקר ישנאי חנם יקרצו יצן
 כי לא שלום ידברו רעל רגע ארץ דברי מרמות יחשבון
 וירחיבו יעלי פיהם אמרו האח האח ראתה יצנו: ראתה יהוה אל תחריש אדני אל תרחק ממני
 היצירה והקיעה למי שפטי אלהי ואדני לדיבי: שפטני כעזרקך יהוה אלהי ואל ישמחולי:
 אל יאמרו בלבם האח נפשנו אל יאמרו בלי צנוהו
 יבשו ויחפרו יהרו שמחי ריעתי ילבשו כשת וכל מה המעדי לים יעלי
 ירנו וישמחו חפצי ינדיקו ויאמרו תמיד ינדל יהוה החפץ שלום יצברו
 וליטוני תהנה ינדיק כל היום תהלתיך כל היום תהלתיך
 נאם פטינו ירשינו בקרב לב יכנעה לי ינבר יהוה לדוד
 אין פחד אלהים לנגד יצנו

ארנ

ויצורם יהוה ויפלטם יפלטם מרשיעם

ויושיעם ליחסובו

מזמור לדוד להזכיר

יהוה אל בקינפך תוכיחני ובהמתך תיסרני	כי חיצוך נחתו כי ותגהת ילי ירך
אין מתם נכשרי מפני וינמך	אין שלום בני עמי מפני חטאתי
כי עונתי יצרו ראשי כמי שא כבד יכבדו ממני	הבאי שו נמקו חנורת מפני אולתי
נצויתי שחתי עזר מאד כל היום קודר הלכתי	כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם נכשרי
נפונתי ונדכתי יעד מאד שאנתי מנהמת לבי	אדני נדרך כל תאותי ואנחת ממך לא נסתרה
לבי כחרחר עונני כחי ואור יצני גסהם אין אתי	אהביו יצני מנגד נניע יצמדו וקרבי מרחק יצמדו
וינקשו מבקשי נפשי ודדי שירעתי דברו	הוות ומרמות כל היום העו
ואני כחריש לא אישמני וכאלם לא יפתחפיו	ואהי באיש אשר לא ישמעו ואין בפיו תוכחות
כי לך יהוה הוהלתי אתה תענה יהוה אלהי כי אמרתי פן יישמחו לי נמוט רגלי ילי הנדילו	כי יענע אני אדאנא מחטאתי
כי אע לי צלין נטון ומכאבי נגדי תמידו	ואיבי חיים יעצמו ורכבו ישנאי ישקרו ומי שלמי ריעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב
אל תענבי יהוה אלהי אל תרחק ממני	חוששה לי עזרתי יהוה אדני תשועתי

למנעה לידיתון מזמור לדוד

אמרתי אישמרה דרכי מחטוא בלי שוני	אשמרה לפי מחסום בעיר רשיני לנעדי
נאלמתי דומיה החישיתי מטוב וכאבי יצנר	חס לבי בקרבי בהניגי תבער איש דברתי בלי שוני
הודיעני יהוה קני ומדת ימי מה היא	אדעה מה חדל אני
העח טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נדרך	אך כל הכל כל אדם מצב סלה
אך בצלם יתהלך איש אך הכל יחמיון	ייצנר ולא ידעמי אספס
ועתה מה קויתי יהוה תוהלתי לך היא	מכל פשיעה יצילני חרפת נבל אל תשימני
נאלמתי לא אפרתפי כי אתה יצשית	הסר מי עלי נניעך מתגרת ירך אני כליתי
בתוכחות ילי יצו יסרת איש ותכס כי עש	חמודו אך הכל כל אדם סלה
ישמיעה תפילתי יהוה וישועתי האזינה אל דמעתי	אל תחרש כי ער אנכי עמך תושב נכל אבתני
השיע ממני ואבליעה	בטרם אלך ואינני

למנעה לדוד מזמור

קוה קניתי יהוה	ויט אלי וישמע שועתי
ויעלני כבוד שאון מטיט היון	ויקם ילי סלע רגלי כונן אשרי
ויתן כפי יסיר חדש תהלה לאלהינו	ידאו רבים וייראו ויבטחו ביהוה
אשרי הוצר אשר שם יהוה מבטחו	ולא פנה אל דהכיסו וישטי כזב

רבות יצשית אתה יהוה אלהי נפל אתך וכחשנתך אלינו אין ירך אליך אנדרה ואדברה יצנמו מכספה

זכח ומנחה לא הפינת אונים כרית לי
 אז אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עליי
 בשרתי יצדק בקהל רב הנה שפתי לא
 יצדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשו יצתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב
 אתה יהוה לא תכל ארחמך מבני
 כי אפפו עלי ריעות יצד אין מספר השינוי יצנת ולא יכלתי לדאות יצנמי מי יצרות ראשי ולי יצנני
 רעה יהוה להצילני
 יבטו ויחפרו יחד מנקישי נפשי לספותה
 יישמו על יקב בישתם
 ישישו ויישמחו כך כל מבקשיך
 ואני עני ואביון אדני יחשב לי יצנתי
 למנעה מזמור לדוד

אשרי משכיל אלה
 יהוה ישמרתו ויחירו יאשר בארץ
 יהוה יסעדנו על ערש דויל משכבו הפכת בחליו אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאת לך
 איבי יאמרו רעלי
 ואם בא לראות יטוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר יחד יצלי יתחישו כל ישנאי עלי יחשבו
 רעה לי יודם בלי יעל יעקבו
 גם איש שלכי אשר בנחתו אבל לחמי הגדיל עלי יקב: ואתה יהוה חנני והקיבני ואשליכה יתה
 בזאת ידעתי כי הפעת בי כי לא ירע איבי עלי
 ברוך יהוה אלהי ישראל
 מה יעלים ויעד היעלים אמן ואמן

(Red handwritten notes in the right margin)

למנעה משכיל לבני קרח
 כן נפשי תיצנ אליך אלהים
 מתי אבוא ואראה פני אלהים
 כאמר אלי כל היום איה אליך
 כאל תיצנני אפיקימים
 ינאדה נפשי לאלהים לא להי
 היתה לי דמי צתי לחם יומם ולילה

(Small text at the bottom of the page)

אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי איצבר בכך אדרם יעד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חונני
 מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודט ישועות פניו
 אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחומנים מהר מצער
 תהום אל תהום קורא לקול צעריך מל משכריך וגליך עלי ענני
 יומסי ענה יהוה חסדו וכלילה שירה ימי תפלה לאל חי
 אמרה לאל כליני למה שכחתני למה קודד אלך בלחץ אויב
 ברעה בני צמותי חרפוני צורדי באמדם אלי כל היום איה אלהיך
 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי
 יאפטנו אלהים וריבה ריבי מני לא חסיד מאי שמומה ויעילה תפילטי
 כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה קודד אתה לך בלחץ אויב
 יטלה אורך ואמתך כמה ינחוני כי אונני אל הרקד יטך ואל משכנותיך
 ואטאה אל מזבח אלהים אל אי שכתתני ואורך בכבוד אלהים אלהי
 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי
 למנעם לבני קרח משכיל
 אלהים באזנינו שכיננו אבותינו ספרו לנו פיעל פעילה בימיהם כימי קדם
 אתה ירך גוים הורשת ותטעם תרעי לאביס ותשלחם
 כי לא בחרבב ידשו ארין ודויעם לא הושייעה למו כי יכינך ודויעך ואור פניך כי רניתם
 אתה הוא מלכי אלהים ענה ישועות יעקב: כך יעריט ננעח בשמך גוים קמינו
 פילא בקשתי אנטח וחרבי לא תושייעני כי הושיעתנו מצרנו ומשנאנו הבישות
 באלהים הליל כל היום ויטכך לעליס טדה סלה: אף זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו
 תשיכנו אחור מעי ער ומשנאנו שסולמו: התננו בצאן מאכל וכנים זריתנו
 תמבר עמך בלא הון ולא רבית כמחיריהם: תשיכנו משל בגוים מעד דאש בלאביס
 מקול מחרף וכגדף מפני אויב ומתנקס: כי יעליך הדגנו כל היום עשיטנו כי צאן טחה
 לא נכונ אחור לבנו ותט אטרינו כני אררך: למה פנינו שס אלהינו ונפריט כפינו לאל זה
 כי יעליך הדגנו כל היום עשיטנו כי צאן טחה: למה פנינו שס אלהינו ונפריט כפינו לאל זה
 קומה יצרתה לנו
 לענעם על שישנם לבני קרח משכיל יסיד ידירת
 דחש לבי דבר טוב אמר אני מעישי למלך לישוני יצט סופר מהיד

אדני

יפית מבני אדום הועקחן כשפתותיך	יעל כן נרכך אלהים ליעולם
הנור חרבך יעל ירך גבור הודך והדרך	ועל דבר אמת ויגוה צדק ותורך נוראות ימעך
חינך יטנונים עמים תחתך יפלו	בלב איכי המלך
כסאך אלהים עולם ועד	שנט מיישר שכט מלכותך
אהבת צדק ותשנא רשע יעל כן מיטחך	אלהים אלהיך שמשן שישון מחנריך
מרואהלות קציעות כל בערתך	מן היכלי שן מעי שמשחך
בנות מלכים ניקרותך נגכה יטל לימנך נסתם אופידי שמיני בתוראי והטי אוגך ושנחי עמך ובית	וכתגור בכמה הפנך יחלו יגשירי עם
אכיד זיתאנו המלך יפך כי הוא אדנך והיטתחולו	ממי שכיעות זהכלבושה
כל כבודת מלך פעמה	לרקמות תובל למלך בתולות אחריה ריעותיה מוכאות לך
תחת אמתך יהזבנך	תשיתמו לישדים בכל הארץ
אזכרה ישמך בכל דר ודר	יעל כן יעמים יהודוך ליגלם ועד

למנעא לבני קרח יעל עלמות שיר

אלהים לנו מחסה ויע עורה כיערות נמינא מארו יעל כן לא נרא נהמיד ארץ ובמוט הרים בלב ימים	יהנו יחמרו מימיו ירעשו הרים כנאותו סלה
יהנו יחמרו מימיו ירעשו הרים כנאותו סלה	יערה פלגיו יטמחו יער אלהים קדיש משכני עליון
אלהים מקרבה כל המוט	יערה אלהים לפנות בקר
המונים מטו ממלכות נתן מקלו תמות ארץ	יהוה נכאות יבנו מיטגב לנו אלהי יעקב סלה
לכוהזו מפילות אלהים יהוה	אשר ישם ישמות בארץ
מיטבית מלחמות יעקנה הארץ קיטת יטבר	וקצץ חנית יעלות ישרף באיש
הרפו ודיעו כי אנכי אלהים	ארום כעיים ארום בארץ
יהוה נכאות יצמט	מיטגב לנו אלהי יעקב סלה

למנעא לבני קרח מזמור

כל היעמים תקיעו כף הריעו לאלהים מקול רעה	כי יהוה יעליו נורא מלך גדול יעל כל הארץ
ידבר יעמים תחתנו ולאמים תחת רגלינו	יבחר לנו את נחלתנו את נאון יעקב אשר אהב סלה
יעלה אלהים בתרויעה יהוה בקול יטפור	זכרו אלהים זכרו זכרו זכרו למלכנו זכרו
כי בלך יי כל הארץ אלהים זכרו מיטכיל	מלך אלהים יעלנו אלהים יטגב יעל כסא קדישו
נדיכי יעמים נאכפו יעס אלהי אברהם	כי לא אלהים מנני ארין מאד מעלה

שיר מזמור לבני קרח

גדול יהוה ומהלל מאד	ביער אלהינו הר קדישו
יפה נוף מיטויש כל הארץ הר יעיון ירנתי יעפון קרית מלך רב	אלהים בארמנותיה נודי למיטגב
כיהנה המלכים טיערו יעברו יחדו	המה ראון מן תמהו נטהלו נחפזו

רצוה אהותם יצם חיל כולדה:	ברוח קדים תשכר אנות תרשיש
כאשר שמינו כן ראינו כיצד יהוה נכאות כיצד אלהינו אלהים יכוננה עד יעולם סלה	
דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך: כשכך אלהים כן תהלתך יעל קינו ארץ עדק מלאה ימינך	
ישמח הרציון תגלנה בנות יהודה לכינן כישפטך: סבו ציון והקיפוח ספרו מגדליה	
ישיתו לבכם לחילה פסנו ארמנותיה	לכינן תספרו לחר אחרון
כזה אלהים אלהינו יעולם ויעד	הוא ינהגנו יצמות

למנצח לבני קרח מזמור

שנינו זאת כל היצמים האזינו כל יישי חלדו: גם בני אדם גם בני איש יחד יצטיד ואכיון	
פי דבר חכמות והגות לבי תכנות:	אטה למשל אונן אפתח בכנור חידתי
למה אירא בימירי עון יצקבי יסכני:	הכטחים יעל חילם וברכ צשרם יתהללו
אחלא פדה יפדה איש לאיתן לאלהים כפרו:	ויקר פריון נפושם וחדל לעולם
ויהי עוד לנצח לא יראה הישחת: כי יראה חכמים ימותו יחד כסילוכי יצדו וינצו לאחרי חילם	
קרבם נתימו ליעולם מיטכנתם לדר ודר	קראו בשמתם יעלי אדמות
ואדם ביקר בלי ילין נמיטל כבהמות נדמו:	זה דרכם ככל לכו ואחריהם נפיהם ירצו סלה:
כנאן ליטאול ישתו מות ירצם וירדו גם ישרים לבקר ויגידם לבלות יטאול מזבל לו	
אך אלהים יפדה נפשי	מיד יטאול כי יקחני סלה
אל תירא כי יצטר איש כי ירכה ככור ביתו:	כי לא נמותו יקה הנל לא ירד אחריו כבודו:
כי נפשו בחיו יכרד ויודך כיתטיבלך:	תבוא יעד דור אנתנו יעד נח לא יראו אור
אדם ביקר ולא יבין	נמיטל כבהמות נדמו
מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמיש יעד מבאו	
מיציו מכלל יפי	אלהים הופיץ
יבא אלהינו ואל יחדש איש לפעו תאכל	וסביבו נשיצה מאד
יקרא אל השמים מיצל ואל הארץ לדין יצמו:	אספו לי חסדי כרתי בריתי יעלי זסח
ויגידו שמים עדקו	כי אלהים שפט הוא סלה
שמיצה יצמי ואדברה יטראל ואינידה כך	אלהים אלהיך אנכי
לא יעל זנחך אוכיחך ויעלתיך לנגדי תמיד: לא אקח מביתך פר ממכל ארתיך יצתודים	
כילי כל חיות ייער בהמות בהורי אלף:	ידיצתי כל יעוף הרים ויז ישרי יעמדי
אם ארצי לא אמר לך כיליתבל ונילאה:	האכל בשר אנבים ודס יצתדים אשתה
זכח לאלהים תורה ויטלם ליעליון טדיך:	וקראני ביום יצרה אחליעך ותכברני
ולרשינ אמר אלהים מה לך לספר חקי	ותיטא בריתי יעלי פידך
ואתה יטנאת מוכר ותשילך דברי אחרך: אס ראתי גנב ותריץ יצמו וינעם מנאפים חלקך	

פִּיךָ יִשְׁלַח בְּרִיעָה וְלִישׁוֹן תִּנְעִיד כְּרֻמָּה׃
 אֱלֹהֵי יְצִיַת וְהַחֲרִישְׁתִּי דְבִית הַיְהוָה אֱהִי כְבוֹד׃
 כִּינֹה נֹא זֹאת יִשְׁכַּח אֱלֹהֵי
 זְכַר תּוֹרָה יִכְסֶּנּוּ וְיִסַּס דְרָךְ׃

תִּשָּׁב בְּאַחֶיךָ תִּדְבַר בְּכֵן אִמְךָ תִּתֵּן דְפִי׃
 אֹכִיחֶךָ וְאֵינְרָכָה לִיעֲנֶכָה׃
 פִּן אֶטְרֹף וְאִין כִּינִיל׃
 אֲרֹאנִי כִּי־יִשָּׁנֵי אֱלֹהִים׃

לְמַנְעַח מִזְמוֹר לְדָוִד׃

בְּבֹא אֱלִיזֹנְתֵךְ הַנְּבִיא כֹאֲשֶׁר כָּאֵל כֵּתִיב׃
 הִרְבָּה כִּבְסֵי מִיָּעֻנִי וּמִחֲטָאתִי טָהַרְנִי׃
 לֶךְ לְבָרֶךְ חֲטָאתִי וְהִרְעֵבֵנִי עַד יְצִיַתִּי׃
 הֵן כִּי־עָוֹן חֹלְלֵתִי וּבְחֲטָא יִחַמְתֵּנִי אִמִּי׃ הֵן אִמְתַּחֲפֵנִת כְּטַחֲוֹת וּבְכַתֵּב חֲכָמָה תּוֹדִיעֵנִי׃
 הַחֲטָאנִי כֹאֲוֹכ וְאֶטְהַר תִּכְבַּסֵּנִי וּמִשְׁלַג אֲלִכִּין׃
 הַסְתֵּר פְּנֶיךָ מִחֲטָאִי וְכִלִּי עֲנֹתֵי מַחֲוָה׃
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִלְפָּנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֶל תִּקַּח מִמֶּנִּי׃
 אֲלִכְדָּה פִּישִׁיעַם דְּרֹכֶיךָ וְחֲטָאִים אֵלֶיךָ יִשׁוּבוּ׃
 תִּרְנַן לִישׁוֹנֵי עֵרְקֶתְךָ׃
 כִּי־לֹא תִחַפְּזִין זְכַר וְאַתְנֵה׃
 זְכַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ מְשִׁכָּה לְבַגְשֶׁכָה׃
 הַמִּי־סַח בְּרִישׁוֹן אֶת־עֵינָיו׃
 אִו תִּחַפְּזִין זְכַחֵי עֵרְק וְכִלִּי׃

חֲנֵנִי אֱלֹהִים כְּחֶסֶדְךָ כִּי־רַחֲמֶיךָ מִחֲהַפְּשִׁיעִי׃
 כִּי־פִישִׁיעַ אֲנִי אֲדִיעַ וְחֲטָאתִי נִגְדֵי תִמִּיד׃
 לִמִּיעַ תִּעֲרֹק בְּדֶרֶךְ תּוֹכָה כִּי־שֹׁפֵט׃
 תִּשְׁמָעֵנִי וְכַתֵּב כְּטַחֲוֹת וּבְכַתֵּב חֲכָמָה תּוֹדִיעֵנִי׃
 תִּשְׁמָעֵנִי וְיִשְׁאוֹן וְיִשְׁכַּח תְּגַלְּעָה יְעַנְוֹת דְּבִיתִי׃
 לְכַטְהוֹר בְּרֹא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֲדִישׁ בְּקִרְבִּי׃
 הַיְשִׁיבָה לִי יִשְׁאוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְכַּכֵּנִי׃
 הַיְצִילֵנִי מִדְּבַר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי הַיְשׁוּעָה׃
 אֲדִנִּי יְהוָה יִשְׁפֹּתֵי תַפְתַּח וּפִי־נִגִיד תְּהַלַּח׃
 יְעִלֵה לֹאֲתֵרֵנִי׃
 וְנִרְכָּה אֱלֹהִים לֹאֲתִכְוָה׃
 תִּבְנֶה חֹכְמוֹת יְרוּשָׁלַם׃
 אִו יִצְלוּ יַעַל מִזְכַּחךָ עַד־יָם׃

לְמַנְעַח מִשְׁכִּיל לְדָוִד׃

בְּבֹא דָאֵן הַאֲדָבִי וְיִגִד לִישְׁאוֹל וְיֹאמַר לוֹ׃
 מַה־תִּתְהַלֵּל בְּרִיעָה הַנְּבוֹר חֶסֶד אֵל כָּל־הַיּוֹם׃ הוֹתֵת תְּחִשָּׁב לִישׁוֹן כְּתֵעַר מִלְטֵי־יְצִיַת רְמִיָּה׃
 אֶהְבֵּת רִיעַ מְטוֹב יִשְׁקֵר מְדַבֵּר עֵרְק סֵלָה׃
 גַּם־אֵל יִתְנַךְ לִנְשָׁא יַחֲתֵךְ וְיִסַּחךָ מֵאֵהֶל׃
 וִירָאוּ עֵדִיקִים וִירָאוּ וְיִצְלוּ וְיִשְׁחַקוּ הַנְּהַגְבַר לֹא־יִשִּׁיעַ אֱלֹהִים מִיָּעֻוֹן וְיִבְטַח בְּרִכִּי־צִירוֹ וְיַעֲנֶהוּ׃
 וְאֵנִי כֹזֵב תִּרְעַן בְּבֵית אֱלֹהִים׃
 אֹדֶךְ לִיעֹלָם כִּי־יְצִיַת וְאֶקוּה׃

כֹּאֲ דָוִד אֵל בֵּית אַחִימֵלֵךְ׃
 הוֹתֵת תְּחִשָּׁב לִישׁוֹן כְּתֵעַר מִלְטֵי־יְצִיַת רְמִיָּה׃
 אֶהְבֵּת כָּל־דְּבָרִי כִּי־יִצְלוּ לִישׁוֹן מִרְמָה׃
 וְיִשְׁרִיעַ מֵאֲדָרִין חַיִּים סֵלָה׃
 כְּטַחֲוֵי נַחֲסֵד אֱלֹהִים יְעֹלָם וְיַעַן׃
 יִשְׁכַּח כִּי־טוֹב עֵרְק חֲסִידֶיךָ׃

לְמַנְעַח יַעַל מַחֲלַת מִשְׁכִּיל לְדָוִד׃

אִמְד נָבֵל בִּלְבוֹאִין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ׃
 אֱלֹהִים מִשְׁמִים הִשְׁקִיף יַעַל כִּי־אָדָם׃
 כָּלוּ סַג יַחֲדוּ נֹאֲלַחוּ אִין יְעִשָׂה טוֹב׃
 הֵלֵא יְדִיעַ פִּיעֵלִי אִוֹן אֲכִילִי יַעֲמִי׃

וְהַתְּצִיבוּ יַעַל אִין עֵשָׂה טוֹב׃
 לְדָאוֹת הִישִׁיב מִשְׁכִּיל דְרִישׁ אֶת־אֱלֹהִים׃
 אִין גַּם אַחַד׃
 אֲכִלוּ לַחֵם אֱלֹהִים לֹאֲקִרְאוּ׃

נד

שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פור ענמות הנך הכשתו בני אלהים מאסם
 כי יתן כיציון ישרעות ישראל כישוב אלהים ישבות עמו יל יעקב ישמח ישראל
 למנעה בנינות מיטכיל לדוד

בבוא הזיפים ויאמרו ליטאול
 אלהים בשמך הושיעני ובנזורהך הדיעני:
 כי זרים קמו עלי ועררתיים בקישונעשי
 הנה אלהים יצור לי אדני כסמכי נפשי:
 כערכה אזנחה לך אודה שמך יהוה כי טוב:
 למנעה בנינות מיטכיל לדוד

נה

האזינה אלהים תפלתו ואל תתעלם מהחנתי: הקישינה לי ויצנני ארוד בשיחי ואהימה
 כי מיטו ילי און וכאף יטטמוני
 יראה וריע יכא בי ותכסני פלינות
 הנה ארחיק נדר אלין במדבר סלה
 ואמר מייתן לי אכר כזונה אינפה ואיטכנה:

אחייטה מפלט לי כרוח סיעה מסיער: בלי יהוה פלג לי טונם כי ראיתי חמס וריב כיציר
 יזנב וליה יסובכה על חמדתיה ואון ויציל נקרבה: הוות נקרבה ולא ימיט מרחנה תך ומרמה
 כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי
 ואתה אנטיט כיצרכי אלופי ומידיני: אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברנש
 ישימות ילימו ידו יטאול חיים
 כי רוצות פלימו ידו יטאול חיים

אנני אלהים אקרא ויהוה ישיעני: יצננו ונקרו ויחזרים איטיחה ואהמה וישמיני קולי
 פדה כשלום נפשי מקרב לי
 כי ברבים הווי צמדי
 ישמיני אל ויענב וישכקדם סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים
 שלח ידיו בשלמי

חלקו מחמאת פיו וקרבלו
 השלך ילי יהוה יהנך והוא יכלכלך
 ואתה אלהים תורדם לבאר ישחת אנשי דמים וכרמה לא יחיו ימיהם ואני אנטח בך
 למנעה ילינות אלק רחוקים לדוד מכתם באחו אתו פליטתם בנת
 חנני אלהים כי שאפני אנטיט

נד

ישאפו ישוררי כל היוב כי רבים לחמים לי מרום:
 באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי
 כל היוב דברי יצננו עלי כל מהיטבתם לדיני: יצננו ינפיענוהמה יעקבי ישמרו כאשר קוונפשי
 ילי און פלט למו
 באף יצמים הורד אלהים

נדי ספרתה אתה ישימה דמי צתי כנאדך

הלא כספרתך

אז ייטובו אבי אחור כיום אקרא והידי עתי כי אלהים יי: כאלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר

כאלהים בטחתי לא אירא מה יינשה אדם יי: יצלי אלהים נדריך אישלים תודות לך

כי הגילת נפשי כמות הלארנלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים

למננח אל תשחת לדוד מכתם ככרחו מפני שאול במיצרה

חנני אלהים חנני כי נך חסיה נפשי ובעל כנפך אחסה יער יינבר הוות

אקרא לאלהים יציון ייטלח מי שמים וירשי יצני חרף יטאפי סלה

נפשי בתוך לכאס איטככה להטים בני אדם יינשה חנית וחנינים ולשונם חרב חדה

רומה יעל השמים אלהים יעל כל הארץ כבודך

רשת הכינו לפי צמי כפף נפשי כדו לפני ייחה נפלו בתוכה סלה

עורה כבודי יעורה הנבל וכנור איצירה ישחרו כנר לעד שמים חסדך ויעד שחקים אמתך

אורך בינמיס אדני אומרך בלאמים: יעל כל הארץ כבודך

למננח אל תשחת לדוד מכתם

האמנם אלס יערק תדכרון מי שרים תשפטו בני אדם

אף בלב יעילת תפיעלון בארץ חמס ידיכם תפלסון: ודורשי יינים מרחם תיעו מבטן דברי כזב

חמת לטו כדמות חמת נחיש כמו פתן חרש יאטס אונו

אישראל אישמיע לקול מלחשים חכר חברים מחנם

אלהים הרוס יטנימו כפימו מלתענת נפירים נתן יהוה: ימאסו כמו מים יתהלטו למו ידרך חיצו כמו

יתמללו: כמו יטבלול תמס יהלך נפל אישתבל חזו שמיט

בטרם יביע סירתכם אטד כמו חיכמו חרון ישיענו

יישנח יעדיק כי חזה נקס פיצמיו ירחץ כרס הרשיע

ויאמר אדם אך פרי ליעדיק אך ייש אלהים שפטים כארץ

למננח אל תשחת לדוד מכתם כשילה ישאול ויישמרו אתה בית להמיתו

היגילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשנכני

היגילני מפיעלי און ומאנשי דמים הוישי יצני

כיהנה ארכו לנפשי יעורו יעלי יצנים לא פשיעי ולא חטאתי יהוה

בלי יעון יר יעון ויכוננו יעורה לקראתי וראה

ואתה יהוה אלהים יצנאות אלהי ישראל הקיעה לפקד כל הגטים אל תחן כל כעדי און סלה

ישוכו לערב יהמו ככלב ויסוכבו יעיר

Handwritten marginal notes in red ink on the right side of the page.

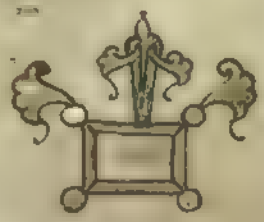
הנה יכיעון בפיהם חרבות
 ואתה יהוה תשחק למותלין לכל נעים:
 אלהי חסדו יקדמני
 אל תהרגם פני יטכחו יצמי הניצמו
 חטאת פיו דבר שפתיו וילטו נצאתם
 כלה בחמה כלה ואינמו וידיעו כי אלהים
 וישבו לי צרב יהמו ככלב ויסוכם יצרי:
 ואני אשיר יעוך וארגן לבקר חסדך כי היית
 יצוי אליך אומרה

בשפתותיהם כי מי ישכיע
 עזו אליך אשמרה כי אלהים מיטנבי
 אלהים יראני בשורדי
 בחילך והורידמו מנגנו ארני
 ומאליה וכיכח שיספרו
 מי של בני צרב לאפסי הארץ סלה
 המה ינויעון לאכל אכל לא ישכיעו וילינו
 מיטנבי ומנוס ביום צר לי
 כי אלהים מיטנבי אלהי חסדי

למננה על ישובן יצרות מכתם לדוד ללמד

בהצרתו את ארם נהרים ואת ארם עובה וישב יואב ויך את אדום בני אלה ישנים יצטר אלהי
 אלהים ונחתנו פריעתנו אנפתה תשובכ לנו
 הראית ימך קיטה היסקיתנו יין תריעלה: נתתה ליראך נס להתנוסס מפני קיטט סלה
 למיען יהלעון יודיך
 אלהים דבר בקדשו איצלה אחלקה
 לילינדולי כנשה ואפרים מינו ראשי
 מואכסיר רחני יצ אדום אשליך
 מי יכלני יצרי כיעור מינחני יצ אדום הלא אתה אלהים ונחתנו ולא תנא אלהים בינא ותנו
 הטה לנו יצרות כיעור וישא תשו יצ אדום:
 למננה על נצנת לדוד

הריצתה ארץ פצמתה רפה יצריה כי מטו
 הושייעה ימינך ויענע
 ישכס ויעמק סכות אמדר
 יהודה מחקקי
 נעלי יצלי פליטת התרויעני
 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו
 למננה על נצנת לדוד

הקשיבה תפילתי

שמיעה אלהים רנתי
 מקצה הארץ אליך אקרא בינטף לבי
 כיהיית מחסה לי כעל יצו מפני אויב: אנורה באהלך יעלמים אחסה כסתר כנפך סלה
 כי אתה אלהים שמיעת לטרדי
 ימים יצלי מלך תוסוף שנותיו כמו דר ודר: יישכ יצלים לפני אלהים חסד ואמתמן יצורדי
 כן אומרה שכך ליעד
 לשלמי נרדי יום יום

למננה על ידותון מזמור לדוד:

אל אלהים רומיה נפטי
 אך הוא יצורי וישויעתי
 עד אנה תהותתו על איש תרעחו
 אך מיטאתו יציעו להדיח ידינו כוב

ממנו ישויעתי
 מיטנבי לא אמוט רבה
 כלכס כקיר נטוי נדר הדחווה
 נפיו ירכו ומקרבם יקללו סלה

אלהים ונחתנו פריעתנו אנפתה תשובכ לנו
 הראית ימך קיטה היסקיתנו יין תריעלה: נתתה ליראך נס להתנוסס מפני קיטט סלה
 למיען יהלעון יודיך
 אלהים דבר בקדשו איצלה אחלקה
 לילינדולי כנשה ואפרים מינו ראשי
 מואכסיר רחני יצ אדום אשליך
 מי יכלני יצרי כיעור מינחני יצ אדום הלא אתה אלהים ונחתנו ולא תנא אלהים בינא ותנו
 הטה לנו יצרות כיעור וישא תשו יצ אדום:
 למננה על נצנת לדוד

אך לאלהים רומי נפשי כימנו תקותי
יעל אלהים ישיני וכבודי
בטחו בו בכל יצת יצם שפכו לפניו לבכם
אך הכל בני אדם כוב בני איש
אל תבטחו בנישק ובגל אל תהגלו
אחת דבר אלהים שתם זו שמיצת
ולך אדני הסוד כי אתה

אך הוא יצור וישויעת משגבי לא אמוט
יצור יצוי מחסי כאלהים
אלהים מחסה לנו סלה
במאזנים לעלות המה מהכל יחד
חיל כינוב אל תשיתו לב
כי יעו לאלהים
תשליכ לאיש כמינשהו

מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה

אלהים אלי אתה אישחרך ינבאה לך נפשי נמה לך כשרי נארין ציה ויעוף בלי מים
כן בקדיש הויתך לדאות יעוד וכסודך
כן אברכך בחיי בשמך אשאכפוי
אם זכרתך יעל יצויע נאיט מדות אהנה בד
דבקה נפשי אחרך בתכנה יצונך : והמה ליטואה יבקישו נפשי ינאו בהתהיות הארין
יצורו על ידי הרב
והכלך ייטמח כאלהים יתהלל כל הגשמינו בו

כי טוב חסודך מחיים יצפתי ייטבחונך
כמו חלבוד יטן תשכנ נפשי וישפתי ונגטת יהללפי
כי היית יצורתה לי וכעל כנפך ארנן
מנת ישיעלים יהיו
כי יסרפי ודרי יטקר
למנצח מזמור לדוד

למנצח מזמור לדוד

שמיע אלהים קולי כשיחי
תסתירני מסוד מרעים מרגשת פצלי און : אישר ישננו כחרב ליטונס דרכו חצם דבר כר
לידות כמסתרים תם
יחוקו למו דבר יצספרו לטמן
יחפשו יעולת תמנו חפיש כחפיש וקרב איש ולב יצמק : וידם אלהים דן שתאם היו מכותם
ויכשילהו יעלימו ליטונם
וייראו כל אדם ויגידו פצל
ייטמח יצדיק כיהוה וחסה בו

מפתח אויב תיער חיי
ישננו כחרב ליטונס דרכו חצם דבר כר
פתאם ירהו ולא ידאו
מוקשים אמרו מי יראה למו
יתנדרו כל ראה כם
אלהים ומי יצטהו השכלו
ויתהללו כל ישרי לב

למנצח מזמור לדוד יסיר

לך דמיה תהלה אלהים בעיון ולך ישלם נדרי
דברי עונת נסדומני
אישר תבחר ותקרב ייטכן היניך
נוראות כצדק תיענו אלהי ישיענו
מכין הרים ככחו נאזר בנבורה : משכיח שאון ימים יטאון גליהם והכזון לאמים
וייראו ייטבי קנות מאתתך

ישמיע תפלה יצריך כל כשר ינאו
פשיענו אתה תכפרם
נשכינה בטוב ביתך קר יש הכלך
מבטח כל קצוי ארין ויס רחוקים
מיוצא בקר וערב תיען

פקדת הארץ ותשקק הרטת תיניט רנה פלג אלהים כל אמיכ תנין דנגכ כי כן הכינה
 תלמי הרוה טהה גדורה
 ינטרה יטנה טובתך וכי עגליך ידי עמון דיטן
 לבשו כריס הצאן ועמקים ינטפונר
 למנעה יטיר כזכור הר יי צו לא אלהים כל הארץ

זמרו כבוד שמו
 אמרו לאלהים מה נודא מעשיך
 כל הארץ ישתחוון לך ויזמרו לך ויזמרו ישכך סלה ולכו וואו מפעילות אלהים נורא יעלילה על בני אדם
 הפדים ליכשה כנהר יענדו ברנ
 מיטל כנבורתו יעולס יעניו בעוים הנפנה
 ביכו ינמיס אלהים והיטמי יענקול תהלתו
 כי נחנתו אלהים ירפתנו כנרה כסה
 הרכת אמיט לראיטנו נאנו נאיט וכמיס והיניאנו ירויה: אבוא ביתך בינלות אטילס יך ערוי
 אטור פינו יטפתי ודבר פי בער ליו יעלות נהיכ איעלה לך ינכ קטרת אילס אינשה נקר ינפ יענדים
 סלה: לטי יטמינו ואספדה כל ירא אלהים
 אלו פי קראתי ורוכס תחת ליטוני
 אכן יטמינו אלהים הקיטני כקול תעלתי: כרוך אלהים אטיר לא הסיר תפילתי וחסדו מאתני

למנעה כנענת מוזכור יטיר
 אלהים יחננו ויברכנו יאר פנו אתנו סלה:
 יורוך ינמיס אלהים
 יטמחו וירננו לאמיס כיה יטפט ינמיס מיטיר ולאמיס נארין תנחם סלה
 יורוך ינמיס אלהים יורוך ינמיס כלס:
 יברכנו אלהים

למנעה לרוד מוזכור יטיר
 יקוס אלהים יפועו אויביו
 כהנרף ינשן תנרף כהמס רונג כפני איט
 ועריקים יטמחו יעלעו
 יטירו לאלהים זמרו יטמו סלו לרכב
 אכי יתומיס ודין אלמנות
 אלהים מוטיב יחידים ביה מוטיב אקירים
 אלהים כנצאתך לפני עמך

וינסו משנאיז מפניו
 יאכדו רשעים מפני אלהים
 לפני אלהים ויטישו בשמחה
 בינבות כיה יטמו ויעלו לפניו
 אלהים כמעון קדישו
 ככו שרות אך כוררים יטכנו יעחיהו
 כנענך כישמון סלה

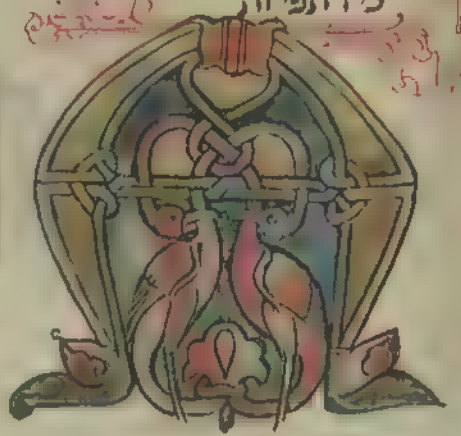

ואתנה למושי שק ואהי להם למשל
 ואני תפילי לך יהוה יצונו אלהים ברכ חסדך
 הינלני מטיט ואל אטניעה
 אלת טטפני יטלת מים ואל תבליני מינלה
 יעני יהוה כי טוב חסדך כדבר חמך פנה אלי ואל תסתר פניך מיצדך כי צד לי מהר יעני
 קרבה אל נפשי גאילה למינן איבי פרני אתה ידעת חרפתי וכשתי וכלמתי נעך כל צורי
 חרפה שכרה לבי ואנושה ואקוה לנו ואין
 ויתנו בברותי ראש ולינמאי ישקוני חמין
 תחשכנה עיניהם מראות ומתנהם תכיד המיעד
 תקי טידתם נטמה
 כי אתה אשר הכית רדפו ואל מנאוב חלליך יספרו
 ימחו מספר חיים וינכע עדיקים אלי בתנו ואני יני וכואב יטו יתך אלהים תטננו
 אהללה יטם אלהים בשיר ואעד לנו בתודה
 ראו יענוים ישמחו דרשי אלהים ויהי לכנסם כי יטני אל אכונם יהוה ואת אסיריו לא כזה
 יהללוהו יטמים וארין
 כי אלהים ויטיני יעוון וינעה יערי יהודה
 וזרין ינטי ינעם טה
 יצפחי חוזק סביני זום חלמנעה להוד להוכיר
 אלהים להיניני
 יבטו ויחפרו מבקשי נפשי יסנו אחור
 ייטבו יעל ינקב כשתם
 ייטיטו וייטמחו בכך כל מבקשיך ויאמרו תמיד ינדל יהוה אהבי יטו יתך
 ואני יעני ואכין אלהים חושה לי יצורי ומפלי
 בכ יהוה חסיתי אל אמישה לעולם
 בינרקתך תניני ותפלטני
 היה לי יגור מינון לבוא תמיד יצוית להושיני
 אלהי פלטני מיד ריטיני ככף מיניל וחוכין כי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מצערי
 יעליך נכמכתי מבטן טמיני אמי אתה גוזי
 כמפת הייתי לרבים ואתה מחסי יעני
 אל תשילכני לעת זקנה כבלות כחי אלת יענני כי אמרו איבי לי וישמרי נפשי מינינו יחרו
 לאמור אלהים יענו

יעני יהוה כי טוב חסדך כדבר חמך פנה אלי ואל תסתר פניך מיצדך כי צד לי מהר יעני
 קרבה אל נפשי גאילה למינן איבי פרני אתה ידעת חרפתי וכשתי וכלמתי נעך כל צורי
 חרפה שכרה לבי ואנושה ואקוה לנו ואין ויתנו בברותי ראש ולינמאי ישקוני חמין
 תחשכנה עיניהם מראות ומתנהם תכיד המיעד תקי טידתם נטמה
 כי אתה אשר הכית רדפו ואל מנאוב חלליך יספרו ימחו מספר חיים וינכע עדיקים אלי בתנו

אלהים אל תרחק ממני	אלהי ליצורתי חייטה
כישו יכלו שטני נפשי יצטו	חרפה וכלמה ממקשי ריעתי
ואני תמיד איהל	והוספתי על כל תהלתך
פיספר יעדקתך כל היום תשויעתך	כי לא ידעתי ספרות
אבא בנברות אדני יהוה אזכיר יעדקתך לכוד	אלהים למדתני מנעורי ויעד הנה אנני נפלאותך
וגם יעד זקנתי ושיבה אלהים אל תענני יעד אנני ורויך לדור לכל יבוא נבורתך	יעשית גדלות אלהים מי כמוך
ועדקתך אלהים יעד כרום אישר	אשר הראיתני יערות רבות ורועות תשוב תרחיט ומתהמות הארץ תשוב תיעלני
תרב גדלתי ותסכת תנחמני וגם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אומרה לך כננו קדושי ישראל	תרנה יספתי כי אומרה לך
גם לשונני כל היום תהנה יעדקתך	ונפשי אשר פדית
לישלמה אלהים משפטך למלך הן ועדקתך לבן מלך	כי כישו חפרו ממקשי ריעתי
ירין יצמך בעדק ויעניך במשפט	יישאו הרים שלום לי גם ונביעות בעדקה
ישפט יעני גם יושיע לבני אביו וידכא יעשק יידאוך גם ישמיט ולפני ירח דור דורים	יערה בכיו יעדיק ורב שלום יעד בלי ירח
ירד כמטר יעלנו כרביבים ורויף ארין	לפענו יכריעו יעים ואיביו יצפר ילחנו
וירד מים יעד ים ומנהו יעד אפסי ארין	מלכי שבא וסבא אישכר יקריבו
מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו	כי יעיל אביון משויץ ויעני ואין יעור לו
וישתחו לו כל מלכים כל גוים יעברוהו	יחס יצל דל ואביון ונפשות אביונים יושיעו מתוך ומחמס ינאל נפשם ויקר דמם ניעניו
יחסי יצל דל ואביון ונפשות אביונים יושיעו מתוך ומחמס ינאל נפשם ויקר דמם ניעניו	תמיד כל היום יברכנהו
ויחי ויהן לו מזהב ישבא ויתפלל כיערו	יהי פסת נר בארין בראש הרים ירצט כלבנון פרוי ויעניו מיצור כי יעטב הארין
יהי פסת נר בארין בראש הרים ירצט כלבנון פרוי ויעניו מיצור כי יעטב הארין	ויתכרכו בו כל גוים יאשרהו
יהי שמו לעולם לפני ישמיט יעני ישמו	יעשה נפלאות לברו
ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל	כבודו את כל הארין אמן ואמן
וכרוך ישם כבודו לעולם וימלא	דוד בן יישי
כלו תפלות	

מזכור לאסף אך טוב ליישראל אלהים לברי לבב

כי קנאתי כהוללים שלום רשיעים אראה
 ביצמל אטיש אנמו ויצם אדם לאיניני
 ינא מחלב ינינימו ינברו משכיות לבב
 שתי בישמים פיהם ולישונם תהלך בארץ
 ואמרו איכה ידניאל ויש דעה בניליון
 אך דיק זכית לבב וארחץ בעקיון כפי
 אכאמרת אספרה כמו הנה דור בניך בעדת
 יעד אנוא אל מקדשי אל אנעה לאחריהם
 אך היו ליטמה בני עקפו תמו מן בלהות
 כי תהמיץ לבב וכליותי אישהונן
 ואני תמיד יצמך אחות ביד ימיני
 מילי בשמים ויצמך לאחפצתי בארץ
 כלה ישארי ולבני עור לבב וחלקי אלהים לינילים
 ואני קרבת אלהים לייטוב שתי באלהים בארני יהוה כחסי לספר כליל אכותך
 מיטכיל לאסף למה אלהים זנחת ליניני יצטן אפך בינאן מריציתך
 הר ציון זה שכנת
 כל הר ציון אויב בקדשי
 יודיע כמביאל למי צלה נסכך יצין קרדמות
 ויעת פתוחיה יחד ככשיל וכלפות יהלמון יטלחו גאיש מקדשך לארץ חליו מיטכן יטמך
 שרטכל מועדי אל בארץ
 ולא אתנו קיני ערמה
 למה תיטיב ירך וימינך מקרב חוקך כלה
 ואלהים כילי מקדס פעל יישועות בקרב הארץ אהנה פורת בני עך יטיברת ראשי תננע יניל המים
 אהנה ריניצית ראשי ליותה
 תתנו מאכל ליניני
 אהנה בקצת כיני ונחל אתה הובי שת נהרות איתו לך יוס אף לך לילה אתה הכינות מאור ויטמיש
 אתה הניצת כל גבולות ארץ
 קיין וחרף אתה יניצתם
 זכר זאת אויב חרף יהוה ויצם נבל נאינו יטמך אלתתן לחית נפישתו רך חית יניצך אל תיטכח לינינו
 הזט לבריה כי מלאו
 מחיטבי ארץ נאות חמס
 אל יטבך נבלי יני וזכרון יהליו יטמך קומה אלהים רינה ריכך זכר חרפתך מני נבל כל היום
 אל תיטכח קול יעריך
 יטאון קביך ינילה תמיד

ואני כמיניט נטוי דגלי נאין שפכה אישרי
 כי אין חרצבות למותם זכריא אולם
 לכן ינקתמו נאוה יצטף שיה חכס לכו
 ימיקו וינברו בריני צטק ממרום ידברו
 לכן ייטיב יצמו הלב ומילא ימיני למו
 הנה אלה רשיעים ושלוי יעולם השנוחיל
 ואהי נניני מל היום ותוכחתי למקרים
 ואחישכה לדינית זאת יצמל היא ביניני
 אך בחלקות תיטיב לכו הפיתם למיטאות
 כחלוס מהקין אדני כיני עילמס תבזה
 ואני כיני וילא אדי גבהמות היית יצמך
 כיני עתך תעני ואחר כבוד הקחני
 זכר יעדתך קנית קדס גאלת שבת נחלתך
 הרמה פנימך למיטאות נעח
 יטאני עורריך בקרב מויני עך יטמו אותה סאתה
 ויעת פתוחיה יחד ככשיל וכלפות יהלמון יטלחו גאיש מקדשך לארץ חליו מיטכן יטמך
 אמרו בלכס נעם יחד
 אתותיני לא ראינו אין עור נביא
 יעד כתי אלהים יחרף יני נאין אויב יטמך לינינו
 ואלהים כילי מקדס פעל יישועות בקרב הארץ אהנה פורת בני עך יטיברת ראשי תננע יניל המים
 אהנה ריניצית ראשי ליותה
 אהנה בקצת כיני ונחל אתה הובי שת נהרות איתו לך יוס אף לך לילה אתה הכינות מאור ויטמיש
 אתה הניצת כל גבולות ארץ
 קיין וחרף אתה יניצתם
 זכר זאת אויב חרף יהוה ויצם נבל נאינו יטמך אלתתן לחית נפישתו רך חית יניצך אל תיטכח לינינו
 הזט לבריה כי מלאו
 מחיטבי ארץ נאות חמס
 אל יטבך נבלי יני וזכרון יהליו יטמך קומה אלהים רינה ריכך זכר חרפתך מני נבל כל היום
 אל תיטכח קול יעריך

למנצח אל תשחה מזמור לאסף שיר

הודינו לך אלהים הודינו וקחוב שמך ספרו נפלאותיך כי אקח מועד אני מיישרים אשפט
 נמנים ארץ וכלי שבה
 אמרתי להוללים אלהתלו ולרשעים אל תרימוקן: אל תרימו למרום קרנכם תדברו כי עאר יעקב
 כי לא מכוניא ומכיערב ולא ממדבר הרים: כי אלהים שפט זה יטפיל וזה ירים
 כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה
 ואני אנד לי עלם אזמרה לאלהי יעקב: וכל קרני רשעים אנדע תרוממנה קרנות עריק
 למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר

נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו: ויהי בשלם סמו ומיענתו בניון
 ישבה ישבר רשפי קשת מנן וחרב ומלחמה כלה: נאור אלה אדיר מהררי טרף
 אשתוללו אמרי לבנו שנתם
 מניעתך אלהי יעקב נרדם ורכב וכוס: אתה נורא אתה ומי יצמד לפניך כאו אפך
 מי שמים היטביעת דין ארץ יראה ויטקטה: בקום לי שפט אלהים להושיע כל יענוי ארץ כלה
 כי חמת אדם תודך
 נרו וישלמו ליהוה אלהים כל סביבו יכילו שי למורא: יבער רוח נגידים נורא למלכי ארץ
 למנצח על ידיתון לאסף מזמור

קולי אל אלהים ואני עקה
 ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נערה
 אזכרה אלהים ואהמיה איטיחה ותהי עטף רוחי כלה: אחות שמרות יעני נפיצתי ולא אדבר
 חשבת ימים מקדם שנות יעולמים: אזכרה נגנית בלילה ינס לבני איטיחה ויחפש רוחי
 הלי עולמים יונח יהוה ולא יסיף לדינות עור:
 האפס למנצח חסדו נמר אמר לדר ודר
 ואמר חלות היא ישעת ימין יעליון
 והגית בכלפי צלך וכי צלילותיך איטיחה
 אתה האל עישה פלא הודעת ביצמים עון:
 אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים:
 נאלה בורוי יעצמך
 דאוך מים אלהים ראוך מים יחילו
 זרמו מים יצבות קול נתנו יטחקים
 קול רינצמך כנצל האירו כרוקים תבל
 גים דרכך ויטבילך במים רבים
 עזת כנאן עמך

אדני

בני יעקב ויוסף כלה
 אף ירגו תהמות
 אף חניעך יתהלכו
 רגוהו ותרניט הארץ
 ויעקבותיך לא נרניע
 ביד משה ואהרן
 מיטביל לאסף האזינה יצמי תורת הטו אונכם לאמרי פי

ישלח כם חרון אפו יצרה ווינס ויערה
 יפלו נתיב לאפנו לא חישך כמות נפשם
 ויך כל כבוד נמיעים ראשית אונים באהלים
 וינחם לבטח ולא פחדו ואת אביהם נסה הים ויביאם אל גבול קדשו הרוזה קתה ימינו
 ויערש מפניהם גוים ויפילם כחבל נחלה
 וינסו וימרו את אלהים יעליון ויערותיו לא שמרו וינסו ויכדו כאבותם נהפכו מקיטת רביה
 ויכניסוהו ככמותם ובפסיליהם קנאוהו
 ויטיש משכן שלו אהל שכן באדם
 ויסגר להרב יצמו ובנחלתו התעברו
 כהניו סחבו נפלו ואלכנתיו לאתכניה
 ויך יערו אחור חרפת יעולם נתן למו
 ויבחר את שבט יהודה את דוד יציון אשר אהבו ויבן כמו רמים מקדשו כארץ יסדה לעולם
 ויבחר בדוד יכדו
 מאחר יצלות הביאו ריעות ביעקב
 וירעם כתם לבבו
 מזיכור לאסוף אלהים כאו גוים כנחלתך טכאו את היכל קדשך שמו את ירושלים ליצנים
 נתנו את נבלת יצנדיך מאכל לעוף השמים
 שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קבר
 יעד מה יהוה תאנף לכינח
 שפך חמתך אלהים אשר לא ידיעך
 כי אכל את יעקב
 אל הזכר לנו יענת ראשנים מהר יקדמונו
 יעורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמוך והיעילנו ובפר יצל חטאתינו למיען שמוך
 למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יוד יצנדיים לעיננו נקמת דם יצנדיך השפוך
 תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל
 והישב לי שכנינו שבעתים אל חיקם
 ואנחנו יעמד ויצאן כד יצתך גודה לך לעולם
 למנעה אל ישייטנים יעדות לאסוף מזמור
 ריעה ישראל האזינה נהג כיצאן יוסף
 לפני אפרים ובנימן ומנשה יעוררה את
 אלהים השיבנו

משלחת מלאכיר יצנים
 וחיתם לדבר הסגור
 ויס יצנדיאן יצמו וינהגם כי ער כבוד
 וישכן באהליהם שבטי ישראל
 שמי צאלהים ויתעברו ויבאם כאד כישראל
 ויתן לי שבי יצמו ותפארתו ניד ער
 בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא הוללו
 ויקץ כישן אדני כגבור מתרונן מין
 ויבאם באהל יוסף ובישבט אפרים לא סחור
 ויקחהו מככל אות יצאן
 יצמו ובישראל נחלתו
 ובתבונות כפיו ינחם
 בישר חסידך לחיתו ארץ
 היינו חרפה לי שכנינו ליצנוק לסלסל כנינתנו
 תביע נמו אש קנאתך
 ועל כמלכות אשר כישמך לא קראו
 ואת נהו השמו
 רחמיק כי דלונ מאד
 יצורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמוך והיעילנו ובפר יצל חטאתינו למיען שמוך
 למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יוד יצנדיים לעיננו נקמת דם יצנדיך השפוך
 תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל
 והישב לי שכנינו שבעתים אל חיקם
 ואנחנו יעמד ויצאן כד יצתך גודה לך לעולם
 למנעה אל ישייטנים יעדות לאסוף מזמור
 ריעה ישראל האזינה נהג כיצאן יוסף
 לפני אפרים ובנימן ומנשה יעוררה את
 אלהים השיבנו

יהוה אלהים זבאות ערמה יעשנת בתפלת צמד: האכלתם להם דמי צלות שלישי:

אלהים זבאות השיבנו והאר פנגד ונושינה
פנת לפניו ותשרש שרשיה ותמלא ארץ
תשלח קציריה עדים ואלנהר ינקותיה
יכסמנה חויר מיער וזיו שדי ירענה
משמים וראה ופקד נפן זאת
ויעלכן אמיענהלך
מגזרת פנגד יאכדו
עלכן אדם אכיעתלך

תשימנו מדון לישכנו ואיבנו ילינו למו:
נפן מסיעים תסייע תעריש גוים ותטעה:
כסו הרים עלה וענפיה ארזיאל:
למה פרעת גזירה וארזה כל יעבריך:
אלהים זבאות שובנא הבט
ועטה אשר נטעה ימיעך
שרפה באש כסוהה
תהי ירך על איש ימיעך

יהוה אלהים זבאות השיבנו האר פנגד ונושינה
למנעו על הנתיב לאסוף

ולא נסו ממך תרוינו ובשמך נקרא:

שאחזמה ותנותף כנור נעים עם נבל
כי חק ליישראל הוא מיטפט לאלהי יעקב
שפת לא ידיעת איטמינ
כפיו מדוד תיעברנה

הרנינו לאלהים עוזנו הרנינו לאלהי יעקב:
תקעו כחרש שופר בבסה ליום חגנו:
עדות כיהוסף שמו בעאתו על ארץ מצרים
הסירה מסבל שכמוהו

אכחנך עלמי מריבה סלה
לא יהיה כך אל זרולא תשתחוה לאל נכר
הרחב פיך ואמלאהו

בצרה קראת ואחלינך אינך כסתר ריעב
יטמינ ימי ואיערה בך ישראל אסתשמיני:
אנכי יהוה אלהיך הכי ירך מארץ מצרים

ואישלחהו בשרירות לבם ילכו במוי צנותיהם
לו עמי שמע עלי ישראל בדרכי יהלכו: כמינעט אויביהם אכנינו ויעל צריהם אישי ידי
משנאי יהוה יחשולו ויהי יתם לינולם: ויאכלהו מחלב חטה ומינור דבש איטביעך
מזמור לאסף אלהים נענב בעדה אל בקרב אלהים ישפט

על פתי תשפטו עול ופני רשיעים תישאו סלה:
פלטו דל ואביון מירשיעים העילו: לא ידיעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ:
אני אמרת אלהים אתם ובעני עליון כלכם:
קומה אלהים שפטה הארץ

שיר מזמור לאסף
אל תחרש ואל תשקט אל
על יעמד יערימו סוד ויהי יעצו על צפונך
ולא יזכר שם ישראל עוד
אהלי אדום וישמעאלים מואכ והגרים

אלהים אל דמילך
כי הנה איבך יהמיון וכי שנאך נשאוראשי:
אמרו לכו ונכחידם מעי
כי נועצו לך יחזו עליך כרית יכרתו:

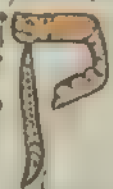

Faint text at the bottom of the page, likely bleed-through or a secondary text.

וכל וינמון וינמלק פלישת יעב ייטבי יעור: ונס אשור נלוה יצמכה וזרו ילכני לנט סלה
 ינשה להם ככרין כסיסרא כיבין נעחל קישון: נשמדו בעין דאר חידמן לאדמה
 ישימו נדיבמו כיצרב וכזאב וכזבחה וכצלמני כל נסיכמו: אשר אמרו נרשה לנו את נאות אלהים:
 אלהי שיתמו כנלג נקיש לפני רוחו: כאיש תבער ייער וכלה כהה להט הרים
 כן הרדפה כפי ערך וכסופתך תבהלם: מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה
 כי שנו ויכהלו יעדי עד ויחפרו ויאכרו: וידיעו כי אתה שמך יהוה לנודך יעליון על כל הארץ
 למנעה על הנתיב לבני קרח מזמור

מה ידידות משכנתוך מה ידועה ונס כלה נפשי לחצרות יהוה לבי
 נכספה ונס כלה נפשי לחצרות יהוה לבי: ובישרו ירננו אל אלהי
 גם צפור מצאה בית ודרור: ואלהיו אשר יושבי ביתך
 עברי ביצמק הכנא מעין יישייתוהו
 ילכו מחיל אל חיל: יהוה אלהים יצבאות שמעה תפלה
 מגננו ראה אלהים
 כי טוב יום בחצריך מאלף בחותי הסתופף בכית אלהי מדור באהלי רישע
 כי יטמיט וכנן יהוה אלהים הן וכבוד יתן יהוה לאימניטוב להלכים בתמים
 יהוה יצבאות אישרי אדם בטח בכך

למנעה לבני קרח מזמור
 נשאת יעון יעמד כסית כל הטאתם סלה
 שובנו אלהי ישיענו והפר כיצמך עמנו:
 הלא אתה תשובת רצונו ועמד יישמחו בך
 וישיעך תתן לנו
 אל יצמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה
 חסדו אמת נפגשו עזק ושלום נשקו
 גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה
 וישם לדרך פיצויו

רצית יהוה ארצך יטבת יטבות ייעקב:
 אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך
 הליעולם האנף בנו תמשך אפך לדר ודר:
 הראנו יהוה חסדך
 אישמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום
 אך קרוב ליראיו יישיעו לשכן כבוד בארצנו:
 אמת מארץ תצמח ועזק משמים נשקף:
 עזק לפני יהלך
 תפלה לרוד הטה יהוה אונך יעני כי יעני ואביון אני
 אתה אלהי הבוטח אליך
 שמרה נפשי כי חסיד אני הוישע יעבדך
 חנני אדני כי אליך אקרא כל היום: שמח נפשי יעבדך כי אליך אדני נפשי אישא
 כי אתה אדני טוב וסלה
 ורב חסד לכל קראיך

האזינה יהוה תפלת והקיימה בקול תחנונותי :
אין כמוך כאלהים אדני
כל גוים אשר יציתת לאו וייסתתחו לפנך
כי גדול אתה ויצטה נפלאות
הורני יהוה דרכך אהלך באמתך
אורך אדני אלהי נכלי לבני ואכבדה שמך לעולם כי חסדך גדול יצלי והגילת נפשי משאול
תחתיה: אלהים זדים קמו יצלי ויעדת צרינים בקישו נפשי ולא שמוך לנגם
ואתה אדני אלרחום והעני
פנה אלי וחנני תענה ערך לי צדך
יצטה יצמי אות לטובה יראו ישנאי ויכשו
לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהרדי קדיש
אהב יהוה ישירי יניון מכל משכנות יצקב:
אזכיר רחב וככל יידיני העה
וילינין יאמר איש ואיש ילדה
יהוה יספר בכתב יצמיס זה ילד יסס סלה:
שיר מזמור לבני קרח לכננח יצל כחלת לי צנות מיטכיל להימן האזרחי
יהוה אלהי יישויעת
תכאלפנך תפלת הטה אונך לדעתי: כי שכינה כרצות נפשי וחיי ליטאול הגיע
נחישבתי יצם יורדי בור
בנתיס חפשי כמו חללים יטכב קבר אשר לא זכרתם יצור והנה מידך נגרו
ישתני בכור תחתיות
יצלי סכטה חמתך
הרחקת מידי צי מכני ישתני תועבות
יצני דאנה מעני יצני קראתך יהוה
הלכתים תיצטה פלא אסרפאים יקומו יודוך סלה: היספר בקבר חסדך אמונתך באכדון:
היודי צבחיטך פלאך ויצדקתך בארין נטיה: ואני אליך יהוה שויעת ונבקר תפלת תקדמך:
למה יהוה תזנח נפשי
יצני אני וגויעני כניצר נשאת אכיך אטנה:
סבוע כמים כל היום הקיפו יצלי יחד:
מיטכיל לאיתן האזרחי חסדי יהוה יעלים אשירה לדר ודר אודי יצאכונתך בפי:
כי אמרת יעלים חסדי בנה
יטמים תכן אמונתך טהם

פה

פז

פז

כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד יצברי יעד יעולם אכין זרעך וכנתי לדור ודור כסאך סלה :	וידו יטמים פלאך יהוה
אף אמונתך נקהל קדשים :	כי מי בשחק יצרך ליהוה ידמה ליהוה בכני אלים: אל יצרך בסוד קדשים רבה ונורא על כל
ואמונתך סביבותך :	סביביו יהוה אלהי עבדות מי כמוך הסין יה
כשוא גליו אתה תשכחם :	אתה מוטל בנאותהים
כזרועי צדך פזרת איביך :	אתה דכאת כחלל רחב
תעני ירך תרום ימינך :	לך יטמים אף לך ארץ תכל ומלאה אתה יסדתם: נפון וימין אתה בראתם תכור וחרכון בשמן
וכינך קתך ירוכו :	ינדק ומיטפט מטון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: אשרי הינם ידיני הרויעה יהוה כאור
כיליהוה מנגנו ולקדושי ישראל מלכנו :	פניך יהלכון: כישכך יליון כל היום
אשר ידי תטון יצמו אף זרועי תאמינו :	כי תפארת יצמו אתה וכרעונך תריס קרננו:
וכתתי מפניו יצרו ומי שנאו אנף :	אז דברת בחזון לחסידך ותאמר ישויתי יער יעל
ויטמתי בים ידו וכעדרות ימינו :	מצאתי דוד יצברי כישכך קדשי משחתנו:
אף אני בכור אתנהו יליון למלכי ארץ :	לא ישיא אויבכו וכן יעלה לא יעננו:
ויטמתי ליעד זרעו וכסאו כמי שמים :	ואמונתו וחסדי יצמו וכיטמי תרום קרנו:
אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו :	הוא יקראני אכי אתה אלי ונור ישויעתי:
וחסדי לא אפירכי צמו ולא אשקר באמונתו :	ליעולם אישכור לו חסדי וכריתי נאמנת לוו
אחת נשבעתי נקדשי אם לדוד אטוב :	אם ייצכו בניו תודתי וכמיטפטי לא ילכון:
כירח יכון יעולם ויעד כישחק נאמן סלה :	ופקדתי כישכטפט יצם וכנגיעים יענם:
נאדתי נריתי יצבדך חללת לארץ נורו :	לא אחלל בריתי ומוינא ישפתי לא אשעה:
ישסהו כל יצברי ררך היה חרפה ליטכנו :	זרעו ליעולם יהיה וכסאו כישנישנגדיו:
אף תשיכי עור חרבו ולא הקמתו נבלחמה :	ואתה זנחת ותכאס התעברת יצם משיחך:
הקערת ימי יצלומיו היצטית עליו מיטשה סלה :	פרצת כל נדרתיו ישמת מבניו מחתה:
זכר אני מה חלד יעל מה שוא טראת כל בני אדם :	הרימות ימין יצרו השכחת כל אביו:
יכלט נפשו מידי שאול סלה :	היטבת כטהרו וכסאו לארץ כערתה:
נישבעת לדוד כאמונתך :	עד מה יהוה תסתיר לבנח תבער כמו אש חכתך: זכר אני מה חלד יעל מה שוא טראת כל בני אדם:
ישאתי מחקי כל רבים יצבים :	מי צברי יחיה ולא יראה מות
אשר חרפו עקמת משיחך :	איה חסדיך הראשנים אדני
אמן ואמן :	זכר אדני חרפת יצבדך
	אשר חרפו אויביך יהוה
	ברוך יהוה ליעולם

תפלה למישה אישה אלהים אדני מעון אתה היית לנו בר ורד
 בטרם הריס ילדו ותהלל ארץ ותכל
 ומיעולב עד עולב אתה אל
 ותאמר שוכני אדם
 ואשמורה בלילה
 בבקר יעניץ וחלף לערבי מולל ויבש
 שת יענתנו לנערך על מינו למאור פניך
 בלינו שנתנו כמוהנה
 ימי שנותינו טרם שבנינו שנה ואם נכזרות שמנים שנה ורהבס עמל ואון כינו חישוננו פה
 מיודינו אפך וכיראתך יעברתך
 יזכה יהוה יעמתי והנחם על יצבדיך ישיבענו בבקר חסדך וטרננה ונישמחה בכל ימינו
 ישמחנו כימות יענתנו שנות ראינו רעה
 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומיעשה ידינו כוננה עלינו ומיעשה ידינו כוננה
 ישבכסתר עליון בצל שדי יתלונן
 כי הוא יעילך מפחיקו ש מדבר הות
 יננה וסחרה אמתו
 מדבר נאפל יהלך מקטב ישוד צהריס
 אליך לא יגש
 כי אתה יהוה מחסי עליון יטמת מינוך
 כי מלאכו יננה לך לישנך בכל דרכך
 יעליטחל ופתן תדרך תרמס כפיר והנין
 כי בישק ואפליטהו אישגכהו כי ידע יטמי יקראנו ואיננה יצמו אנכי כינרה אחליננה ואכבדהו
 ואראהו ביישוני
 מזמור שיר ליוזב השבת

Faint text at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side or a secondary text block.

טוב להודות ליהוה ולומר לשמך עליון
 עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכבוד
 מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך
 נפרח רשיעים כמו עשב וייציעו כל
 ואתה מרום יצילם יהוה כי הנה איביך יהוה כי הנה
 יתפרדו כל פצלי און
 ותרכי טראם קרני

יהגיד נבקר חסדך ואמונתך בלילות
 כי שמחתני יהוה כפעלך במי עשי ירך ארצו
 איש בער לא ידי עוכל לא יבן את זאת
 פצלי און להשמדם עדי עד
 יאכדו יתפרדו כל פצלי און
 בלותי בטמן ריען

ותכני יעני בשורי בקמים יצלי מדעים תשכי צנה אזני
 יעור ינוכון בשיכה דשנים וריענים יהיו
 יתוליים כפית יהוה כחצרות אלהינו פריחו
 להגיד כי ישר יהוה

יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה יע
 התאזר אף תכון תכל כל תמוט
 מי צולם אתה
 יטאו נהרות דכים
 אדיר כמרום יהוה
 יהוה לארך ימים

נבון כסאך מאז
 נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם
 מקלות מים רבים אדירים מיטברי ים
 יעדתך נאמנו מאד לכתך נאווה קדיש

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיני
 יעמתי רשיעים יהוה יעמתי רשיעים יעלו
 יעמד יהוה ידכאו ונחלתך יענו
 ויאמחו לא יראה יהוה לא יבן אלהי יעקב
 הנטי צאון הלא ישמע אם יעור יצן הלא ינט
 יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הכל
 אשרי הנבר אשר תיכרנו יה ומתורתך תלמדנו להיטקיט לו מי מיריעד יכרה לרשיני שחת
 כי לא יטויש יהוה יעמו ונחלתו לא יעזבו כי ער יעק ייטוב מיטפט ואחריו כל ישרי לב
 מי יקום לי ינס מרעים מי יתייב לי ינס פצלי און לולי יהוה יערתה לי כמינט שכנה דומה גפשי
 פרבשר צפי בקרבי תעוזומיך ישיגיני ונפשי
 יגודו על נפש יעדיק ודב עקי ירשייעו
 ואלהי לי צור מחסי
 ינמיתם יהוה אלהינו
 לכו ערננה ליהוה נרייעה לי צור ישענו
 כזכרות נרייעלו
 אשר כידו מחקר ארץ ותוי צפות הדיסלו
 כאו נשתחוה ונבריעה נברכה לפני יהוה יצטנו

הנשא שופט הארץ השב נמול יעל נאים
 יביעו ידברו יתק יהאמרו כל פצלי און
 אלמנה ונר יהרג ויתומים ירעחו
 כינו כיערים בעים וכסילים כתי תשכילו
 היסדר נים הלא יכח המלמד אדם דעתו
 אשרי הנבר אשר תיכרנו יה ומתורתך תלמדנו להיטקיט לו מי מיריעד יכרה לרשיני שחת
 כי לא יטויש יהוה יעמו ונחלתו לא יעזבו כי ער יעק ייטוב מיטפט ואחריו כל ישרי לב
 מי יקום לי ינס מרעים מי יתייב לי ינס פצלי און לולי יהוה יערתה לי כמינט שכנה דומה גפשי
 פרבשר צפי בקרבי תעוזומיך ישיגיני ונפשי
 יגודו על נפש יעדיק ודב עקי ירשייעו
 ואלהי לי צור מחסי
 ינמיתם יהוה אלהינו
 לכו ערננה ליהוה נרייעה לי צור ישענו
 כזכרות נרייעלו
 אשר כידו מחקר ארץ ותוי צפות הדיסלו
 כאו נשתחוה ונבריעה נברכה לפני יהוה יצטנו

היחנך ככא הות יעור עמל יעלי חקו
 ויהי יהוה לי למשונב
 ויישב עליהם את אונם ובריעתם ינמיתם
 לכו ערננה ליהוה נרייעה לי צור ישענו
 כזכרות נרייעלו
 אשר כידו מחקר ארץ ותוי צפות הדיסלו
 כאו נשתחוה ונבריעה נברכה לפני יהוה יצטנו

נקדמה פנו בתורה
 כי אל גדול יהוה וכלך גדול יעל כל אלהים
 אשר לזיהם והוא ינשהו ויכשת ידיו יערו

נקדמה פנו בתורה
 כי אל גדול יהוה וכלך גדול יעל כל אלהים
 אשר לזיהם והוא ינשהו ויכשת ידיו יערו

כיהוא אלהינו ואנחנו יצאנו ממצרים

ועצאן ידו היום אם בקולו תשמעו

אלתקישו לנככם כמרובה כיום משה נמדבר

אשר נסונו אבותיכם בחנוני עם ראופיעל

ארבעים שנה אקוט כדור ואמר עמתי לכב הם זהם לא ידעו דרכי

אם יבאון אל מנוחתי

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ

שירו ליהוה ברכו שמו

בשרו מיום ליום ישועתו

כפרו בנזים כבודו בכל היצמים נפל אתיו כי גדול יהוה ומהלל כבוד נורא הוא על כל אלהים

כי כל אלהי היצמים אליים ויהוה ישמים עשה

הוד והדר לפניו ען ותפארת נמקדשו

הבו ליהוה מושפחות יצמים

הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנוחה וכאו להצלתיו השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילומפנו

כל הארץ אמרו בנזים יהוה מלך אף תטון תכל כל תמוט ידיו עמים נמי שרים

ישמחו השמים ותגל הארץ

ירעם הים ומלאו

יגלו ישרי וכל אשר בו לפני יהוה כי כא כאל שפט הארץ ישפט

תכל בעדק ועמים באמונתו יהוה מלך תגל הארץ ישמחו אים רבים

ענו וערפל סביבו יעדק ומישפט מכון כסאו

אש לפניו תלך ותלהט סביב ידיו

האירו ברכו תכל

ראתה ותחל הארץ

הרים כדונג מכון לפני יהוה מלפני ארון כל הארץ הגידו שמים עדקו וראו כל היצמים כבודו

ישו כל עבדי פסל המתהללים כאלילים

השתחוו לו כל אלהים

שביעה ותשמח ציון ותגלנה כנות יהודה

למיצן מישפטך יהוה

כי אתה יהוה עליון על כל הארץ

מאד נעלית על כל אלהים

אהבי יהוה שנאו ריע ישמר נפשות

חסידיו מיד רשעים יגלים

אור זרע ליצדיק ולישרי לב שמחה

שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו

מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפל את עשה הושיעיה לו ימינו חרוץ קדשו

הודיע יהוה ישועתו

ליצני הנזים גלה עדקתו

זכר חסדו ואמונת לבית ישראל ראו כל

אפסי ארץ את ישועת אלהינו

הריעו ליהוה כל הארץ פנחו ודגנו וזמרו

זמרו ליהוה בכבוד בכבוד וקול זמרה

בחצצרות וקול שופר הריעו לפני הכלך יהוה

ירעם הים ומלאו תכל וישבי בה

נהרות יבחו כף

חד הרים ידגנו

לפני יהוה כי כא לישפט הארץ ישפט

תכל בעדק ועמים נמי שרים

יהוה מלך ידגו עמים ישב כרובים תנוט הארץ

יהוה בנינו גדול ורם הוא יל כל אלהים ימיכי
 ויעמלך משפט אהב אתה כוננת מישרים
 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו
 משה ואהרן נכהנו ושמואל בקראי שמו
 ביצוד ענן ידבר אליהם
 יהוה אלהינו אתה יצנתם אל נשא
 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדישו
 מזמור לתודה הרייעו יהוה כל הארץ
 יגדו את יהוה בשמחה
 דיע כי יהוה הוא אלהים הוא יצננו ולא
 כאו יצניו בתורה היצנתו בתהלה
 כי טוב יהוה ליעולם חסדו
 אשכילה בדרך תמים מתי תכוא אלי
 לא אישית לנע יצני דבר בלי יעל יצנה
 לבכ יצקו יסור מכני
 מלוי שני בסתר ריעו אתו איצמית נבה יצנים
 יצני בנאמני ארץ לי שבת יצמדי
 לא ישב בקרב ביתי יצשה רמיה
 לבקרים איצמית כל רשע ארץ
 תפלה ליצני כי יצטוף ולפני יהוה יצפד שיחו
 יהוה יצמיעה תפילתי
 אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטוה
 כי כלו כיצטן ימי ויצנמותי כמוקד נחרו: הוכה כיעצב ויבט ליבי כי ישכחתי מאכל לחמי
 מקול אנחתי דבקה יצמני לבשרי
 ישקדתי ואהיה כצפור בודד יעל נני
 כי אפר כלהם אכלתי וישקוי בככי מסכתי:
 ימי כצל נטוי ואני כיעצב איכיש:
 אתה תקום תרחם ציון כי יצת לחננה כי בא מועדי: כי רינו יצבדיך את אכננה ואת יצפרה יחננו:
 ויראו גוים אתי שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו
 פנה אל תפילת היצני ואל כזה את תפילתם יתכתב זאת לדור אחרון ויעם נכרא יהלילה

יודו יצמד גדול ונורא קדוש הוא
 משפט וצדקה ביעקב אתה יצשית
 להדוכ רגליו קדוש הוא
 קראים אלי יהוה והוא יענם
 ישמרו יצנתיו וחקנתן למו
 היית להם ונקם עלי יצלילותם
 כי קדוש יהוה אלהינו
 מזמור לתודה הרייעו יהוה כל הארץ
 כאו לפניו ברנעה
 אטחנו יצמו רנאן מריצתו
 חודו לו ברבו שמו
 ויער דר ודר אמונתו
 לדוד מזמור חסדו משפט אשירה לך יהוה אזכרה
 אתה לך בתם לבכי בקרב ביתי
 ישטים יצנאתי לא ידבק בי
 ריע לא אדיני
 ורחב לבב אתו לא אוכל
 הולך בדרך תמים הוא יצרתני
 דבר ישקרים לא איכון לנע יצני
 להכרית מיציר יהוה כל פיעלי און
 תפלה ליצני כי יצטוף ולפני יהוה יצפד שיחו
 וישו יצתי אליך תכוא
 אלי אונך ביום אקרא מהר יצני
 דמיתי לקאת מדבר היית ככוס חרבות
 מל היום חרפוני אויבי מהוילי כי נשבעי
 מפני זיצמד וקיצפך כי נשאתני ותשליכני
 ואתה יהוה ליעולם תישב וזכרך לדר ודר:
 אתה תקום תרחם ציון כי יצת לחננה כי בא מועדי: כי רינו יצבדיך את אכננה ואת יצפרה יחננו:
 ויראו גוים אתי שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו
 פנה אל תפילת היצני ואל כזה את תפילתם יתכתב זאת לדור אחרון ויעם נכרא יהלילה

Handwritten marginal notes in red ink on the right side of the page.

כִּי הִשְׁקִף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ יְהוָה מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הַבַּיִת לִישְׁמַע אֲנָקַת אֲסִיר לִפְתַּח בְּנֵי תַמְתוֹתָהּ
 לִסְפֹּר בְּצִוּוֹן שֶׁשׁ יְהוָה וְהִתְלַתּוּ בִירוּשָׁלַם בְּהַקְבִּין עַמִּים יַחְדוֹ וּמִלִּכּוֹת לִעֲבֹד אֶת יְהוָה
 יַעֲנֶה בְּרֹדֶךְ כַּחוֹ קַעֲרֵימִי אֲמַר אֵלֵי אֵל הַעֲלֵנִי
 בַחֲצֵי יָמֵי כְדוֹר רֹדְרִים יִשְׁנֹתֶיךָ
 לַפְּנֵים הָאָרֶץ יִסְרֹת
 הִמָּה יֵאָמְרוּ וְאַתָּה תִּצְמַד וּכְלָם כְּכַגֵּד יִבְלוּ
 וְאַתָּה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ
 לְדוֹד בְּכִי נִפְשִׁי אֶת יְהוָה וּכְלִי קִרְבִּי אֶת שֵׁשׁ קִדְשׁוֹ
 בְּכִי נִפְשִׁי אֶת יְהוָה וְאֵל הַיִּסְכְּחִי כָל גְּמוּלוֹ
 הַגּוֹאֵל מִיִּשְׁחָת חַיִּיכִי הַמִּצְטַרְכִּי חֶסֶד וְרַחֲמִים
 יַעֲשֶׂה יַעֲרֹקוֹת יְהוָה וּכְיִטְפְּטִים לְכָל עֲשׂוֹקִים
 רַחוּם וְחַנוּן יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּרְבֵחֶסֶד
 לֹא כַחֲטֵאֵינוּ יַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כְּעֹנֵתֵנוּ גַּם לִי צִלְעֵנוּ
 בְּרַחֵק מִזֶּרֶחַ מִי יַעֲרַב הַרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פִּיטֵינוּ
 כִּי הוּא יָדֵינוּ יִצְרַנוּ זְכוֹר כִּי צַפֵּר אֲנַחְנוּ
 בִּירוּחַ עֲבֵרָה בּוֹ וְאֵינְנוּ
 וְחֶסֶד יְהוָה מִי עוֹלָם וְיַעֲרֵעֲרֵלְם יַעֲלֵדְאֵינוּ
 לִישְׁכְּרֵי בְרִיתוֹ וְלִזְכֹּרֵי פְקוּדוֹ לִיעֲשׂוֹתָם
 בִּרְכוּ יְהוָה מִלְּאֲכִי וְנִכְוֹרֵי כַח יַעֲשִׂי דְבָרוֹ
 בִּרְכוּ יְהוָה כָּל יַנְבְּאֵינוּ
 בִּרְכוּ יְהוָה כָּל מִינֵינוּ בְּכָל מְקוֹמֹת
 בְּרִכְיָנִפְשִׁי אֶת יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי גְדִלְתָּהּ מֵאֵד הוֹד וְהַדָּר לִכְבוֹדָהּ
 יַעֲשֶׂה אֹדֶר כְּשִׁלְמָה
 הַמְּקַרֶּה בָּמִים צִלְיוֹתָיו הִשֵּׁם עַבְדִּים
 יַעֲשֶׂה מִלְּאֲכֵנוּ רֹחוֹת מִיִּשְׁרָתָנוּ אֵשׁ לֵהֵט
 תְּהוֹס כְּלָבוֹשׁ כְּסִיתוֹ יַעֲלֵה הַרִים יִצְמַדוּ מִים
 יִצְלוּ הַרִים יִרְדּוּ בְּקִצּוֹת אֵל מְקוֹסָהּ יִסְדֹּת לֵהֵם גְּבוּלֵי שְׂמֵתָהּ כָּל יַעֲבֹרוּן כָּל יִשְׁבּוּן לִכְסוֹת הָאָרֶץ
 הַמִּשְׁלַח מִיַּעֲנִים בַּחֲלִים בֵּין הַרִים יִהְלִכוּן
 יַעֲלִיֵּם יַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁטֹן מִבֵּין יַעֲפִאִים יִתְעוֹקְלוּ מִיִּשְׁקָה הַרִים מִיַּעֲלִיתוּ מִפְּרִי מִיַּעֲשִׂךְ תִּשְׁבֵּנוּ
 הָאָרֶץ מִיַּעֲמִיחַ הַצֵּיר לְכַהֲמָה וּיַעֲטֹב לִיַּעֲבֹד הָאֵדֶס לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ
 וְיִין יִשְׁמַח לֵב אֲנִישׁ לְהַזְעִיל פְּנֵים מִשְׁמָן וְלֶחֶם לֵבֵב אֲנִישׁ יִסְעֵךְ
 יִשְׁבְּעוּ יַעֲנֵי יְהוָה אֲרוֹלֵבְנוֹן אִישׁ רִנְטֵנוּ אִישׁ שֵׁשׁ יַעֲפֵרִים יַקְנֵנוּ חֲסִידָה בְּרוּיָּתִים בֵּיתָהּ

הרים הנבזים ליעלים כליעים מחסה לשפנים עישה ירה למויעדים שמש ידע מכואו
תשת חשך ויהי לילה כותרם שכל חיתו יער:
תורה השמש יאספון ואל מעונתם ירכעון:
מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית
זה היס גדול ורחב ידים שם רמשו ואין מספר
שם אניות הלכון ליתן זה יצרת לשחקט:
התן להם ילקטון תפתח ירך ייטביעון טובות תסתיר פנך יכהלון תסוף רוחם יגיעון ואל יצפרם ישובון:
הי כבוד יהוה ליעולם ישמח יהוה במעשיו:
המשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה:
המביט לארץ ותריע יצנבזהים ויעשנו:
יערב עליו שיחי
יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם
שירו לזמרו לו שיחו בכל נפלאותיו:
דרשו יהוה ויעזוב מקשו פניו תמיד:
ורע אנרהם יעבדו בני יעקב בחיריו:
זכר ליעולם ברית דבר יונה לאף דור:
וייצימה ליעקב לחק ליישראל ברית יעולם:
בהיותם מת מספר כמיצט וערים בה:
לא הגיע אדכ ליעקב ויוכח יצליהם מלכים:
ויקרא ריב על הארץ כל מטה לחם שברי:
יענו ככל רגלו ברזל באה נפשו:
שלח מלך ויתרהו משל עמים ויפתחהו:
לאסר שריו בנפשו וחקנו יחכם:
ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו:
שלח משה יעבדו אהרן אשר בחר בו:
שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו:
שרץ ארצם יפרדעם בחדרי מלכיהם:
נתן נשמהם ברד אט להכות בארצם:
אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר:
ויך כל בטר בארצם ראשית לכל אונם:
שמח מצרים בנאתהם כי נפל פחדם יצליהם:
הגפירים שאנים לטרף ולנקי שמה אל אכלם:
יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב
מלאה הארץ קניניך
חיות קטנות עם גדלות
כלם אליך ישכרון לתת אכלם בעתו
הההללו בישך קדשו ישמח לב מבקשי יהוה:
זכרו נפלאותיו אשר יציה מפתיו ומיטפטי פיו:
הוא יהוה אלהינו בכל הארץ מיטפטיו:
אשר כרת את אנרהם ושכונתו לישחק:
לאמר יך אתן את הארץ כנען חבל נחלתכם:
ויהי לנו מגוי אלנו מממלכה אל יצב אחר:
אלתנענו נמי שיחי ולבניאי אל תרעו
שלח לפניכם איש לעבד נמכר יוסף
יעד עת כא דברו אמרת יהוה ערפתהו
שמו אדון לביתו ומשל בכל קנעו
ויבא ישראל מצרים ויעקב נ בארץ חם
הפך לבס לשנא עמו להתנבל בעבדיו
שמו בס דברי אהתיו ומפתים בארץ חם
הפך את מימיהם לדם וימת את דנתם
אמר ויבא ערב כנים נכל גנולם
ויך גפנם ותאנתם וייטבר יצן גבולם
ויאכל כל יצטב בארצם ויאכל פרי אדמתם:
ויצאם בכסף וזהב ואין בישכטיו כושל
פריש יצנו למסך ואיש להאיר לילה

שאלו ויבא שילו ולחם שמים ייטביעם:

כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו:

פחה צד ויוזבו מים הלכו בניית נהר

ויוצא עמו כי שטון ברעה את בחיריו

ויתן להם ארצות גוים ויגמל לאמים יירשו: בניבור ישמר וחקיו ותורתו ינצרו הללו יה

הללו יה הודו ליהוה כי טוב כי יצוילם חסדו

מי ימלל גבורות יהוה

יישמיצו כל תהלתו

אשר ייטבר מי שפט יצשה צדקה בכל יצת:

לראות בטובת בחיריך לישמח בשמחת עיך

להתהלל עם נחלתך

חטאנו יעם אבותינו

היעונו והרשיענו

אבותינו במצרים לא היטבילו נפלא אתך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים כים סוף

ויושיעם למיגע שמו

להודינא את גבורתו

וינצר כים סוף ויחוב ויוליכם בתהומות כמדבר:

ויושיעם מידי שונא וינאלם מיד אויב

ויכסו כים צריהם אחר מהם לא גותרו

ויאמינו בדבר יו יישרו תהלתו

מהרו ישכחו מי ציו לא חכו ליצנתו

ויתאוותאוה כמדבר וינסו אל בישיומו

ויתן להם ישאלתם וישלחרזון בנפשם:

ויקנאו ליצשה במחנה לאהרן קדוש יהוה:

תפתח ארץ ותבל יצרותן ותכס על יצת אמרים:

ותכיע אש בערתם להנה תלהט רשיעים:

ייצשו ויגל בחרב וישתחוו למסכה:

וימירו את כבודם כתכנית ישור אבל יצטב:

ישכחו אל מושיעם יצשה גדלות במצרים:

נפלאות בארץ חם נראות על ים סוף

ויאמר לה שמידם לולי משה בחירו יצמד כפרין לפניו להיטיב חמתו מהיטחית

וינאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו:

וירגזו באהליהם לא ישביעו בקול יהוה

וייטא ידו להם להפיל אתם כמדבר:

ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות

ויוצמדו לבי צל פי צור ויאכלו זכחי מתים:

ויכיעסו כמי צל ייהם ותפרין כם כגפה

ויוצמד פינחס ויפיל ותיעצר המנפה ותחשב לו ליצדקה לדר ודר יצד עולם ויקציפו יצמי מרינה

ויריעל משה כעבורם כי המרו את רוחו וכטא כישפתיו לא השמידו את היצמים אשר אמר יהוה

להם: ויהיערבו בגוים וילמדו מי צושיהם:

ויוצמדו את יצצניהם ויהיו להם למוקיש

ויוצמדו את כניהם ואת כנתיהם ליטרים: וייטפכודם נקידם כניהם ובנתיהם אשר זכחו ליצצניהם

והחנה הארץ כדכים: ויטמאו כמי צושיהם ויוצמדו כליהם: ויחר אף יהוה ביצמו ויתעב ארצ

נחלתו: ויתנס כיד גוים ומי שילו כהם שנאיהם:

וילחנום אויביהם ויצגעו תחת ידם

פיצנים תמות יצלים זהמה ימו בניצנתם וימכו בעונם: וירא כיער להם כי שמינו את רעתם

ויוצמדו את כניהם ואת כנתיהם

ויוצמדו כניהם וינחם כרב חסדו:

ויתן אתם לרחמים לפני כל יטביהם

הושיענו יהוה אלהינו וקבינו מן הגוים

להודות לישם קדישך להיטבת בתהלתך

ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם

ואמר כל העם אמן הללויה

ידו ליהוה כטוב כי יעלה חסדו:

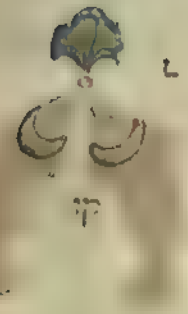
יאמרו נאולי יהוה אשר נאלם מיד ער:

וכארצות קבעם כמזרה וממיערב מינפון וזים: תינו כמדבר כייסין דרך יער מושג לא מצאו:
 רעבים גם צמאים נפשם מהם תתעטפו:
 וידריכם כדרך ישרה ללכת אל יער מושג:
 כיהשבי צנפיש יסוקקה ונפישר צנה מלא טוב:
 כיהמרו אמרי אל ויצנת צליון נאעו:
 ויוצקו אל יהוה כיער להם ממעוקותיהם וישיינם:
 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
 אולים מדרך פשינם וזיצנתיהם יתענו:
 ויוצקו אל יהוה כיער להם ממעוקותיהם וישיינם:
 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
 יודיהם באניות יצשי כלאכה כמיס רבים:
 ויאמר וייצמר רוח סיערה ותרומם גליו:
 יחגו וינעו כישכור וכל חכמתם תתכלי: וייצקו אל יהוה כיער להם ומיעקתיהם ויציאם:
 וייטכחו כיישתקו וינחם אל מחוץ חפצם:
 וירוממוהו בקהלים ונמוי שבזקעם יהללוהו:
 ארץ פרי למלחה כרצת ייטב בה:
 ויושב שסר יצבים ויכוננו יער מושג:
 ויברכס וירכו מאד ובהמהם לאי מיצט:
 ישפך כווייל עדיבים ויתעספתהו לא דרך:
 יראו יישרים ויישמחו וכל יעילה קבעה פיה:
 ויתכוננו חסדי יהוה

וכארצות קבעם כמזרה וממיערב מינפון וזים: תינו כמדבר כייסין דרך יער מושג לא מצאו:
 רעבים גם צמאים נפשם מהם תתעטפו:
 וידריכם כדרך ישרה ללכת אל יער מושג:
 כיהשבי צנפיש יסוקקה ונפישר צנה מלא טוב:
 כיהמרו אמרי אל ויצנת צליון נאעו:
 ויוצקו אל יהוה כיער להם ממעוקותיהם וישיינם:
 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
 אולים מדרך פשינם וזיצנתיהם יתענו:
 ויוצקו אל יהוה כיער להם ממעוקותיהם וישיינם:
 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
 יודיהם באניות יצשי כלאכה כמיס רבים:
 ויאמר וייצמר רוח סיערה ותרומם גליו:
 יחגו וינעו כישכור וכל חכמתם תתכלי: וייצקו אל יהוה כיער להם ומיעקתיהם ויציאם:
 וייטכחו כיישתקו וינחם אל מחוץ חפצם:
 וירוממוהו בקהלים ונמוי שבזקעם יהללוהו:
 ארץ פרי למלחה כרצת ייטב בה:
 ויושב שסר יצבים ויכוננו יער מושג:
 ויברכס וירכו מאד ובהמהם לאי מיצט:
 ישפך כווייל עדיבים ויתעספתהו לא דרך:
 יראו יישרים ויישמחו וכל יעילה קבעה פיה:
 ויתכוננו חסדי יהוה

שיר מזמור לדוד

נכון לבי אלהים אישירה ואזמרה אף כבודי: יערה הנבל וכנור איצירה ישחר

ויצטונו אר סתוד - וטרנד יחיד - גוס לאכל - ויצעו יססיה
 ויצטונו אר סתוד - וטרנד יחיד - גוס לאכל - ויצעו יססיה
 ויצטונו אר סתוד - וטרנד יחיד - גוס לאכל - ויצעו יססיה

אודך בנימיס יהוה ואזכרך בלאמיס: כי גדול מעל שמים חסדך ועיר שחקים אמתך
 וזכה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך: למען יחלעון ידריך הושיעה מינד ויננו
 אלהים דבר בקריטו איצוה אהלקה ישכם וינמק סבות אמדד: לינלעד לימנשוואפרים
 מעוראטי יהודה מחקקי: מואב סיר רחעי ילאדום אשליך נעלי עלי פלישת אתרויני
 מי יכלני עיר מבני מי נחני עיר אדום: הלא אלהים זנהתנו ולאתעא אלהים בעבאותינו
 הבה לנו יצוה מער וישא השויעת אדם: באלהים נעשה חיל והוא יבוס יערינו
 למנעה לדוד מזמור אלהי תהלת אל תהריש
 כי פרי שנינופי מרבה על פתחו דברו אתי לישון יסקרו: ודברי ישנאה סכננו וילחמוני חנם
 תחת אהבתי יטטנוני ואני תפלה: ויישימוני על ריני תחת טובה וישנאה תחת אהבתי
 הפקד יצויריטי צוויטן יינמד יצלימינו: כהשפטו ינארטינותת פלותהיה לחטאה
 יהויכיו מינטיס פקדתו יקח אחר: יהובנו יהובים ואישתו אלכנה
 וגויעו ינויעו בנו וישאלו ודרישו כחרבה להם: ינקיש נושה לכל איש לו ויכוזורים יניעו
 אל הילו מוישך חסד ואל יהי חונן ליהוביו: יהי אחריתו להכרית ברור אחר יחישכם
 יזכר ינון אפתו אלי יהוה ויחטאת אמו אל תמה: יהו נגדי יהוה תמיד ויכרת נאמן זכרם
 יינ אשה לאזכר ינשות חסד ודרף איש
 ויאהב קלילה ותנאה
 וילביט קלילה נמדו ותנא נמיס בקרבו
 תהי לו ככני יינעה ולכוח תמיד יהערה: ואת פילתי טעני מאת יהוה והרברים ריני על נפשי
 ואתה יהוה אדני ינשה אתי לימיני שךך
 כי ינני ואכיון אנכי ולי חלל בקרבי:
 ברכי כישלונינום וכישרי כחיש מיטמן: ואני היית חרפה להם ידאונני ינינון ראשם
 יעורני יהוה אלהי הושיעני בחסדך: וידיעו כי ירך ואת אתה יהוה ינשיתה
 יקלילו חמה ואתה תברך קמו ויבישו וינברך ייטמה: ילבישו שטני כלמה ויננו כמיניל כישתם
 אודה יהוה עאד נפי ומתוך רבים אהלנו:
 לדוד מזמור נאם יהוה לאדני יקב לימיני יעד אשית איכך הדם לדגליך
 מטה ימך ייטלח יהוה מיניו
 יענך נדבת כיוס חילך בהודי קדיש
 נשכיני יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם
 אדני על מינך כהן כיוס אפו מלכים: ידון בנוים מלאניות מחין ראש על ארץ רבה
 ינחל בדרך ייטתה
 יעלכן ידים ראש
 הללו יהאודה יהוה נכל לבב בסוד יישרים ויערה

ידן נגדי יהוה תמיד ויכרת נאמן זכרם
 יעלכן ידים ראש
 ידן נגדי יהוה תמיד ויכרת נאמן זכרם
 יעלכן ידים ראש
 ידן נגדי יהוה תמיד ויכרת נאמן זכרם
 יעלכן ידים ראש

יהוה ייחזק
אלהינו
יהוה ייחזק
אלהינו

גדלים מינשי יהוה דרושים לכל חפציהם:
זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום יהוה:
כח מינשי הנד לעמו להת להם נחלת נשים:
כמוכים לינד לעולם עשויים באמת וישה פדות שלה לעמו ינוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו
ראשית חכמה יראת יהוה ישכל טוב לכל עשייהם תהלתו עמדת לענד
הללו יה אשרי איש ירא את יהוה במינותו הפין מאד
גבור בארץ יהיה זרעו דור ודור ישראל יכרךו
זרח בחיטך אור לישראל חנון ורחום ונדקו
כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה נדקו
כמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בעיניו פורתן לאבינו עמדת לענד קרנו תרום נכבוד
רשיני יראה וכינס שניו יחרק ונמס
הללו יה הללו יעבדי יהוה הללו את ישם יהוה
יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:
רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו:
המשפיל לראות בשמים ובארץ:
להושיכי יעם טיבים יעם נדבי עמו:
בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מינס לעינו
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותו:
ההרים רקדו כאילים נביעות ככני צאן:
ההרים תיקדו כאילים נביעות ככני צאן:
ההפכי העור אנם מים
לא לנו יהוה לא לנו כי לישמך תן כבוד על חסדך על אמתך
לכה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם:
יענביהם כסף וזהב מינשה ידי אדם:
אזנים להם ולא ישמיעו אף להם ולא ירחוקו: ידיהם ולא ימיטון רגליהם ולא יהלכו לא יהנו כנעזנס:
כמוהם יהיו ינשיהם כל אשר בטח בהם:
בית אהרן בטחו ביהוה יעזרם ומננס הוא:
יהוה זכרנו יכרך את בית ישראל יכרך את בית אהרן: יכרך יראי יהוה הקטנים יעם הנדלים:
יסק יהוה עליכם יעליכם ויעל בניכם:
השמים ישמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם:
ואנחנו נכרך יה מינשה

הודוהרר פעלו ויערקתו עמדת לענד
טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו
מינשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו
ממוכים לינד לעולם עשויים באמת וישה פדות שלה לעמו ינוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו
ראשית חכמה יראת יהוה ישכל טוב לכל עשייהם תהלתו עמדת לענד
הללו יה אשרי איש ירא את יהוה במינותו הפין מאד
הון ויעשר כביתו ויערקתו עמדת לענד
טוב איש חנון ומלוה יכלכל דבריו במישפט
מינשי ויער רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה
לאבינו עמדת לענד קרנו תרום נכבוד
תאות רשינים תאבד
הללו יה הללו יעבדי יהוה הללו את ישם יהוה
כמזרח שמיני יעד מנא ומהלל שם יהוה
כי כיהוה אלהינו המנביה לשבת
מקימי מינפרדל מאי שפת ידים אביון
מושיני יעקרת הכית אסם הכנס שמחה הללו יהוה:
בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מינס לעינו
הים ראה וינס הירדן יסב לאחור
כהלך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור
מלפע אדון חולי ארץ כלפע אלוה יעקב
חלמיש למינינו מים
לא לנו יהוה לא לנו כי לישמך תן כבוד על חסדך על אמתך
ואלהינו בשמים כל אשר חפין מינשה
פה להם ולא ידברו יענס להם ולא יראו
ידיהם ולא ימיטון רגליהם ולא יהלכו לא יהנו כנעזנס:
ישראל בטח ביהוה יעזרם ומננס הוא
יראי יהוה בטחו ביהוה יעזרם ומננס הוא
יהוה זכרנו יכרך את בית ישראל יכרך את בית אהרן: יכרך יראי יהוה הקטנים יעם הנדלים:
ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ מינשה:
לא הכתים הללו יהוה לא כל ירדי דונה
ויעד עולם הללו יהוה

קיד

אהבתי כיישמי ציהוה את קולי תחנני
 כי הטה אונן לי ובימי אקרא: אפפוני חבל מות ומיני ייטול מיצאונ צרה ויגון אמיצא
 וכישם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי:
 חנן יהוה ויעדיק ואלהינו מרחם
 ישמר פתאים יהוה דלותי ולי יהושיני:
 שובי נפשי למנוחיכי כי יהוה נמל עליכי
 כי חלית נפשי ממות את יצני מן דמיצה אתרגלי כרחי: אתהלך לפני יהוה בארצות החיים
 האמת כי אדבר אני יצנתי מאד:
 אנע אמרתי בחפזי כל האדם כזב
 מה איטיב ליהוה כל הנבולה ילי:
 כוס ייטויות אישא וכישם יהוה אקרא
 נדד ליהוה אישלים נגדה נא לכל יצמו:
 יקרביניני יהוה הכותה לחסדיו
 אנה יהוה כי אני יצבדך אני יצבדך בן אמתך פתחת לי כוס רי: לך אונכח זכח תודה ובישם יהוה אקרא:
 נדד ליהוה אישלים נגדה נא לכל יצמו:
 בחנרות בית יהוה נתוככי ירושלים הללויה
 הלל את יהוה כל גוים יטכחוהו כל האמים
 כגבר יצלינו חסדו
 ואמת יהוה לי עולם הללויה
 הודו ליהוה כי טוב כי לי עולם חסדו
 יאמר נא יישראל כי לי עולם חסדו
 יאמרו נא בית אהרן כי לי עולם חסדו:
 מן הכיעד קראתי יה יצנני כמרחביה:
 יהוה לי ביצורי ואני אראה ביטנאי:
 טוב לחסות ביהוה מכטח נעדיבים:
 סבנו גם סבנו כי שם יהוה פי אמילם:
 סבנו כדבורים די צמנו כנאי קויעים בשם יהוה כי אמילם:
 דחה דחיתני לנפלי יהוה יצורני:
 עני חמרת יהוה לי ליישויעה
 קול רנה ויישויעה נאה לי יעדיקים ימין יהוה יצשה חילי:
 ימין יהוה רוממה ימין יהוה יצשה חיל
 לא אבות כי אחיה ואספר מיני ייה:
 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני
 פתחו לייצורי ערק אנא כס אודה יהו:
 זה הישיני ליהוה יעדיקים יבאו ט
 אודך כי יצנתני ותהילי ליישויעה:
 אכן מאסו הננים היתה לראש פפה
 כאת יהוה היתה זאת היא נפלא את בני בנינו:
 זה היוס יצשה יהוה נגילה ונטמחה בו
 אנא יהוה הושיני נה נא אנא יהוה היצליחה נא:
 ברוך הכא כישם יהוה ברכנו כסב בית יהוה
 אל יהוה ויאר לנו אסרו הנני צנתים
 יעדיקנות הכוזח
 אלי אתה ואודך אלהי ארוכמך:
 הודו ליהוה כי טוב כי לי עולם חסדו
 אישרי תמיכי דרך ההלכים בתורת יהוה:
 אף לא פיניו יעילה כדרכו הלכו:
 אז לא אבייש בהכיתי אל כל מי עתיד
 אחלי יכנו דרכי לישכר הקיך:

קיה

קיו

קיו

אורך כי ישר לבב בלמדי משפטי ינרקה :	את חקך אישמך אל תעזבני עד מאד :
במה יזכה נער את ארחו לשמר כדרכך :	בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותך :
בלבי צפנתי אמותך למינן לא אהטא לך :	כבוד אתה יהוה למדני חקך :
כשפתי ספרתי כל משפטי פך :	כדרך עדותך ששתי כיני כל חון :
כפקודיך אישיחה ואביטה ארחותך :	כחקתיך אשתדלני לא אשכח דבריך :
נמלי על יצנך אחיה ואשמרה דבריך :	על עיני ואביטה נפל אות מתורתך :
נראני בארזן אל תסתור ממני מצותך :	עסה נפשי להתאבה אל משפטיך בכל יעני :
נצרת זדים ארורים השגים ממצותך :	גל כיני הרפה וכחו כי עדותך נצרת :
גם ישכנו ישרים כי עברו עבודך ישיחה חקך :	גם עדותך שיגיש עי אנשי יעני :
דבקה לי עפר נפשי רחיני כדרכך :	דרכי ספרתי ותענני למדני חקך :
דרך פקודיך הבינני ואישיחה כנפלי אתך :	דלפה נפשי מתונה קימני כדרכך :
דרך ישקרו הסר ממני ותורתך חנני :	דרך אמונה בחודתי משפטיך יאמיתי :
דבקותי כי עדותך יהוה אל תכישני :	דרך מצותך ארזין כי תרחיב ליכי :
הורני יהוה דרך חקך ואענה יעקב :	הכינני ואיצרה תורתך ואשמרנה בכל ימי :
הדרינני בנתיבי מצותיך כי טוב חפצתי :	הטלבי אל עדותך ואל אל כיני :
היעטר יעני מראות שווא כדרכך חניני :	הקם לי צנודך אמרתך אשר לידאתך :
היעזר חרפתי אשר נצרת כי משפטיך :	טובים יהנה תאבתי לפקודיך כעזרתך חניני :
ויבאני חסדך יהוה תשוועתך פאמרתך :	ואיענה חרפי דברי כי בטחתני כדרכך :
ואל תניל מפידברי אמת עד מאד כי משפטיך יחלתי :	ואשמרה תורתך תמיד ליעולם ויעד :
ואתה לכה כרחקה כי פקודיך דרשתי :	ואדברה כי עדותך נעך כלבים ולא אבוש :
ואשתדלני במצותך אשר אהבתי ואישאנפי אל מצותך אשר אהבתי ואישיחה כחקך :	ואשתדלני במצותך אשר אהבתי ואישאנפי אל מצותך אשר אהבתי ואישיחה כחקך :
זכר דברי יצנך יעל אשר יחלתי :	זאת נחמתי כיני כי אמרתך חיתני :
זדים חליניני עד מאד מתורתך לא נטיתי :	זכרתי משפטיך מי עולם יהוה ואתנחם :
זלעפה אחותני מרשעים עובי תורתך :	זמרות חזו לי חקך בבית מעורי :
זכרתי כלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך :	זאת הויתה לי כי פקודיך נצרת :

חלית פניך בכל לב חנני כאמרתך
 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותך
 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי עזרך
 חסדך יהיה מלאה הארץ חקיד למדני

חלקי יהוה אמתו לשמר דברך
 חשבת דרכי ואשיח דגלי אל עזרתיך
 חכלי רשעים עורני תורתך לא ישכחתי
 חסדני לכל אשר יראוך ולשמר פקודיך

טוב טעם ודעת למדני כי מצותיך האמתית
 טוב אתה ומטיב למדני חקיד
 טפשי כחלב לבס אני תורתך שיגשיעתי
 טוב לי תורת פיד מאלפי זהב וכסף

טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך
 טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמותי
 טפלו עלי יסקר זדים אני בכל לב אינר פקודיך
 טוב לי כי צנתי למען אלמר חקיד

יראוך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי
 יחי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך
 יכשו זדים כי יסקר עונתי אני אשיח בפקודיך
 יהי לביתמים נחקיד למען לא אבוש

יריך עשונני ויכוננני הכינני ואלמדה מצותיך
 ידעתי יהוה כי עזק משפטך ואמונה ענתני
 יכאני וחמך ואחיה כי תורתך שיגשיעני
 ישוט לי יראוך זידי עזרתיך

כלו יעני לאמרתך לאמר מתי תנחמני
 כמה כי יצודך מתי תצננה ברופי משפט
 כל מצותיך אמונה יסקר ודפוני עורני
 נחסדך חני ואשמרה ערות פך

בלתה לתשו עתך נפשי לדברך יחלתי
 כי היית נטור בקיטר חקיד לא ישכחתי
 כדולי זדים שיחוח אשר לא כתורתך
 כמינני כלוני כארץ ואני לא צנתי פקודיך

לדר ודר אמונתך מונת ארץ והצנתי
 לולי תורתך שיגשיעני אאכדת כי עני
 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי
 לכל תכלה ראיתי קץ רחכה מצותך מאד

ליעולם יהוה דסדך נצב בימים
 למישפטך ינבדו היום כי הכל יצודיך
 ליעולם לא אשכח פקודיך כי בס חייטני
 ליקוור רשעים לא מדני עזרתיך אתבונן

מאיני תחכמני מצותך כי ליעולם היא לי
 מקנעם אתבונן כי פקודיך נערתני
 ממשפטך לא סרתני כי אתה הורתני
 מפקודיך אתבונן על כן שגאתי כל ארחי שקר

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי
 מכל מלמדי היטבתי כי ערותיך שיחה לי
 מכל ארחי נבלאתי רגלי למען אשמר דברך
 מה נמליעו לחכי אמרתך מדבש לפי

נשבעתי ואקימה לשמר משפטי עזרך

על דגלי דברך ואור לנתת בי

נענתי עד מאד יהוה חנינ סבך	נבוכתי פירעה נא יהוה ומשפטך למדני
נפשי ככפיתמיד ותורתך לא ישכחתי	נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי
נחלתי עדותיך לעולם כי יששון לבי המה	נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב
סעפים שנאתי ותורתך אהבתי	כתרי ומנע אתה לדברך יחלתי
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי	כמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משטרי
סעדני ואושיעה ואשיעה בחקיך תמיד	סלית כל ישנים מחקיך כי שקר תרמיתם
סינכ השבת כל רשיעי ארין לכן אהבתי יעדותך	סמר מפחדך בשרי וממשפטך ידאתי
עשיתי משפט ויעדק כל תנחני לעשקי	ערכ עבדך לטוב אל יעשקני זדים
עני כלו לישועתך ולאמרת יעדק	עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני
עבדך אני הכינני ואדעה עדותך	עת לעשות ליהוה הפרו תורתך
על כן אהבתי מצותיך מזהבומפו	על כן כלפקודי כלי ישרתי כל ארח שקר שנאתי
פלאות עדותיך על כן נערתם נפשי	פתח דבריך יאיר מבין פתיים
פיפי צרתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי	פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך
פינמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און	פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך
פניך הארבע עבדך ולמדני את חקיך	פלגי מים ירדו עני על לא שמרו תורתך
עדיק אתה יהוה וישר משפטך	עזית עזק עדותיך ואמונה מאד
עמתתני קנאתי כי ישכח דבריך צרי	ערופה אמרתך מאד ועבדך אהבה
עציר אני ונכזה פקדיך לא ישכחתי	עזקתך עזק לעולם ותורתך אמת
ערו וסעוק מצאונ מצותיך שעשיעי	עזק יעדותיך לעולם הכינני ואחיה
קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה	קראתיך הושיעני ואשמרה עדותך
קדמתי בנפש ואשויעה לדבריך יחלתי	קדמו יניני אישמרות לשיח באמרתך
קולי שמיעה כחסדך יהוה כמשפטך חניני	קדו רדפי ומה מתורתך רחקו
קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת	קדם ידעתי מעדותך כי לעולם יסדתם
ראה יעני וחלני כי תורתך לא ישכחתי	ריבה ריבי ונאלני לאמרתך חניני
רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא אדרשו	רחמך רבים יהוה כמשפטך חניני

רבים רדפי ויערי כי צדתיך לא נטיתי : ראיתו כגדים ואת קוטטה אשר אמרתך לא שמחו :
ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חני : ראש דברך אמת ולי צילם כל מי שפט יעקב :

ישרים רדפוני חנם ומדמריך פחד לבי : ישרים רדפוני חנם ומדמריך פחד לבי :
ישרים רדפוני חנם ומדמריך פחד לבי : ישרים רדפוני חנם ומדמריך פחד לבי :
ישרים רדפוני חנם ומדמריך פחד לבי : ישרים רדפוני חנם ומדמריך פחד לבי :
ישרים רדפוני חנם ומדמריך פחד לבי : ישרים רדפוני חנם ומדמריך פחד לבי :

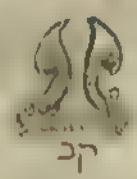
תקרב רעתי לפעך יהוה סוכך הבינני : תקרב רעתי לפעך יהוה סוכך הבינני :
הבינני שפתי תהלה כי תלכדני חקיך : הבינני שפתי תהלה כי תלכדני חקיך :
תהי ירך לי צרני כי פקודיך נחתי : תהי ירך לי צרני כי פקודיך נחתי :
תהי נפשי ותהליך וכי שפטך ייערני : תהי נפשי ותהליך וכי שפטך ייערני :

ישרי הבינני אל יהוה כי צדתיך לא נטיתי : ישרי הבינני אל יהוה כי צדתיך לא נטיתי :
מה יתלך ומה יסיף לך לישון רמיה : מה יתלך ומה יסיף לך לישון רמיה :
אווה לי כי צדתיך לא נטיתי : אווה לי כי צדתיך לא נטיתי :
אני שילום וכי ארבע : אני שילום וכי ארבע :

ישרי הבינני אל יהוה כי צדתיך לא נטיתי : ישרי הבינני אל יהוה כי צדתיך לא נטיתי :
אל יתן לי כבוד ואל יתן לי כבוד : אל יתן לי כבוד ואל יתן לי כבוד :
יהוה ישריך יהוה ישריך : יהוה ישריך יהוה ישריך :
יהוה ישריך יהוה ישריך : יהוה ישריך יהוה ישריך :
יהוה ישריך יהוה ישריך : יהוה ישריך יהוה ישריך :

ישרי הבינני אל יהוה כי צדתיך לא נטיתי : ישרי הבינני אל יהוה כי צדתיך לא נטיתי :
ישרי הבינני אל יהוה כי צדתיך לא נטיתי : ישרי הבינני אל יהוה כי צדתיך לא נטיתי :
ישרי הבינני אל יהוה כי צדתיך לא נטיתי : ישרי הבינני אל יהוה כי צדתיך לא נטיתי :
ישרי הבינני אל יהוה כי צדתיך לא נטיתי : ישרי הבינני אל יהוה כי צדתיך לא נטיתי :
ישרי הבינני אל יהוה כי צדתיך לא נטיתי : ישרי הבינני אל יהוה כי צדתיך לא נטיתי :

הנה כי צדתיך לא נטיתי : הנה כי צדתיך לא נטיתי :
הנה כי צדתיך לא נטיתי : הנה כי צדתיך לא נטיתי :
הנה כי צדתיך לא נטיתי : הנה כי צדתיך לא נטיתי :
הנה כי צדתיך לא נטיתי : הנה כי צדתיך לא נטיתי :

שיר המצלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל
 לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם :
 אזי חיים בלענו בחרות אפס בנ :
 אזי עבר על נפשנו המים הזדנים :
 נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקישים הפר
 יצאה שמים וארץ :
 נשבר ואנחנו נמלטנו יעורנו כשם יהוה

שיר המצלות הכתובים ביהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל
 ירושלים הרים סביב לה ויהוה
 כלא ינוח שנטהרשיע על גורל העדיקים למיג לא ישלחו העדיקים בעולתה ידיהם
 הטיבה יהוה לטובים
 והמטים ינקלקלותם יוליכם יהוה את
 שיר המצלות בשוכ יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים
 ולישרים כלכותם
 פצלי האון שלום על ישראל

אזימלא ישחוק פינו ולישוננו רנה אזי אמרו
 הגדיל יהוה לי ציאות יצמנו היינו שמחים :
 הזרעים בדמיעה נרעה יקערו הלוח ילך וככה נשא משך הזרע בא נדעה נשא אלמתינו
 שיר המצלות לישלמה אם יהוה לא יכנה בית יסוא יצמלו בונינו אם יהוה לא ישמר יצור
 יסוא יסקד יסומד יסוא לכם מיטכימיקום מאחרי יסבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידיו ישנא
 הנה נחלת יהוה כעם ייכר פרי הכנזן
 אשרי הנטר אשר מלא את אשפתו מהם
 שיר המצלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו

יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך
 נעך כשתלי ותים סביב לישלחך
 יערכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חיך וראה כעם לכנך שלום על ישראל
 שיר המצלות ותצת צררונ מעצורי יאמר נא ישראל
 רבת צררונ מעצורי גם לא יכלו לי
 יהוה יצריק צין יצנות רשיצים
 יהיו כח צירנות יסקדמת שלף יבשו
 ולא אמרו היצברים טרבת יהוה אליכם

שיר המצלות ממציקים קראתך יהוה
 אדני שמיעה בקולי תהינה אונך קיטבות לקול תחנוני אם יצנות תשמר יה יהוה מי יצמד
 כי יצמד הסליחה למיגן תרא
 נפשי ליהוה משמרים לבקר ישעדים לנקר יהוה ישראל אלי יהוה כי יצם יהוה החסד והרבה יצמופרות

שיר המצלות ממציקים קראתך יהוה
 אדני שמיעה בקולי תהינה אונך קיטבות לקול תחנוני אם יצנות תשמר יה יהוה מי יצמד
 כי יצמד הסליחה למיגן תרא
 נפשי ליהוה משמרים לבקר ישעדים לנקר יהוה ישראל אלי יהוה כי יצם יהוה החסד והרבה יצמופרות

שיר המצלות ממציקים קראתך יהוה
 אדני שמיעה בקולי תהינה אונך קיטבות לקול תחנוני אם יצנות תשמר יה יהוה מי יצמד
 כי יצמד הסליחה למיגן תרא
 נפשי ליהוה משמרים לבקר ישעדים לנקר יהוה ישראל אלי יהוה כי יצם יהוה החסד והרבה יצמופרות

לדני

והוא יפרה את ישראל

מכל עונותיו

: שיר המינלות לדוד יהוה לא נבה לבי ולא רמו יעני ולא הלכתי בערלות ובנפלאות ממני
 : אס לא ישויתי ודוכמתי נפשי כנביל יעלי אמו כנמיל יעלי נפשי
 : יחל ישראל אלי יהוה כיצתה ויער יעלים
 : שיר המינלות זכור יהוה לדוד את כל יצנתו
 : אטר נטכני ליהוה נרד לאביד יעקב: אס אכא כאהל ביתי אס איעלה יעל יעריש יעניע
 : אס אתן שנת לי יעני לי צפני תנומה יעז אמניא מקוב ליהוה מיטכנות לאביד יעקב
 : הנה שמיצטה כאפרתה כיצאנוה בשרי יערי: נבואה לכיטכנתו נשתחווה להדרכ רגליו
 : קומה יהוה לכנחתך אתה וארון יעז: כהניך ילכשו יעדק וחסידיך ידננו
 : כינור דוד ינבדך אל תשב פני מי שיחך: ניטכני יהוה לדוד אכת לא יטוב ממנה מפרי נטנך אישית
 : לכסא לך: אס יטמרו כנך בריתי ויערותיו אלכדס גם כנהם יערי יעז יטבו לכסא לך
 : כי נחר יהוה כיציון אוה למויטכ לו: זאת מנוחת יערי יעז פה איטכ בני אורתיה
 : יעדה ברך אנך אכיוניה איטכ יעלחם: וכנהיה אלכייט יעני וחסידיה רגן ידננו
 : יטס אעמיח קרן לדוד יערת יערי למישיחי: אויכו אלכייט בישת ויעליו יענין נרו
 : שיר המינלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים יטבת אחים גם יחד
 : בישני הטוב יעל הראש יד יעל הזקן זקן אהרן שיר יעל פי כדתיו
 : כטל חרמון שיר יעל הודי יעיון כי יטס יעוה יהוה את הכרכה היים יעז היעלם
 : שיר המינלות הנה ברכו את יהוה כל יעבדי יהוה היעמדים בבית יהוה בלילות
 : יטאודרכ קדיש וברכו את יהוה: יברכך יהוה מיציון יעשה יטמים וארין
 : הללו יה הללו את יטס יהוה הללו יעבדי יהוה
 : יטינכדים בבית יהוה בחי נרות בית אלהינו: הללו יהוה כי טוב יהוה זמרו ליטכו כי נעים
 : כי יעקב נחר לו יה ישראל יטס גלתו: כי אני יד יעתי כי גדולי יהוה ואדננו מכל אלהים
 : כל אשר חפין יהוה יעשה בישמים ובארין בישמים וכל תהמות
 : מיציה נטיאים מקינה הארין ברכים למטר יעשה מו יצא רוח כא יערתו
 : יטהכה בכורי מי ערים מאדם יעז כהמה: יטלח אתות ומפתים כתוככי מי ערים כפר יעוה וכל יעבדיו
 : יטהנה גוים רבים והרג מלכים יענומים: יטס חן מלך האמרי ולי יענ מלך הכישן וילכל ממלכות כנעני
 : ונתן ארינס נחליה נחליה לישראל יעמו: יהוה יטמד לי עולם יהוה זכרך לדר ודר
 : כי ידן יהוה יעמו ויעל יעבדיו יתנחם: יענבי הגוים כסף וזהב מי יעשה ידי אדם
 : פה להם ולא ידברו יעניס להם ולא ידאו: אונם ילהם ולא יאזינו אף אין יטרוח כפיהם
 : כמהם יהיו יעשיהם כל אשר נטח בהם: בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה
 : בית הלוי ברכו את יהוה ידא יהוה ברכו את יהוה: ברוך יהוה מיציון יטכן ידו יטלם הללו יה

הוד

זכר יהוה לבני אדם אתים ירושלים
 בת ככל השדודה אשרי שישלם לך
 אשרי שיאחז ונפץ

האמרים יערו יערו יעד היסודבה
 אתגמולך ישגמלת לט
 את יעלליך אל הסליע

לדוד אודך בכל לבי נגד אלהים אזמרך

אשתחווה אליהי כל קדישך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כיהעלית על כל שמך אמרתך
 ביום קראתי ותיצגע תרה בני כנפשי יעו :
 וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה :
 אם אלק בקרב צרה תרזיע יעל אף איכי
 יהוה יגמר בעי יהוה חסדך ליעלים
 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדיע

אתה ידיצת שבת וקומי בנעה לדיצי מרחוק :
 כי אין מלה כל שונג הן יהוה ידיצת כלה :
 פלאיה דיצת ממני נשגבה לא אוכל לה :
 אם אסק שמים ישם אתה ואציעה שאול הנך :
 גם ישס ידך תנחני ותאחזני ימניך :
 גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כח שמה כאורה :
 כי אתה קנית כל ירתי תסכני ככטן אמני

אודך יעל כי נראות נפליתי נפלאים
 לא נכחד יענמי ממך אשר יעשיתי
 גלמי ראו יעניך ועל ספרך כלם יכתבו
 ולימה יקרו דיניך אל מה יענמו ראשיהם :
 אם תקטל אלוה רשיני ואנטי דמים סורומני
 הלא מיטנאיד יהוה איטנא ובתקוממיך אתקוטטו תכלית שטנא ישנא תים לאיביס היו לי :

וראה אם דרך יעצבני ונחני בדרך יעלים
 למנצח מזמור לדוד
 חלצני יהוה מאדס ריני מאיש חמסים תנעניני אשר חישכו רינות כלב כל יום יעורו מלחמות
 תחת ישפת ימוסלה
 תנעניני אשר חישכו לרחות פינמי
 ליד מיניעל מקשים שתולי סלה
 אמרת לי יהוה אלי אתה האוינה יהוה קולי תחנוני יהוה ארני יעו ישויעת סכותה לראשי
 ביום נישקו אלתתן יהוה מאוי רישע
 ראש מסבני יעל שפת ימו יכסומו : כיטו יעל הס נחלים כאיש פילם במהמרות בלי יקומו :

זממו אלתפק ידומוסלה

איש לשון כל כון בארץ איש חכם רינינו ונולכד חפות ידינת כיינישה יהוה דין עני משפט
אבי נס: אך ינדיקים יודו לישמך
תבון תפילתי קטרת לפנך
ישיתה יהוה שמרה לפי

אל תט לבי לדבר רינינה העולל יעלילות כרישינאת אישים פצלי און ובל אלחס נמנע כיהם
יהלכני עדיק חסד ויוכיחני ישמן ראש אל
נשמטו בדי סליני שפטיהם ושמינו אמרי כינעמו: ככופל חונק עכארין נפזרו ינעמינו לפי שאול
כי אליך יהוה אדני יניני
שמרני מדי פח יקישו לי ומקשות פצלי און:
מי שכל ידוד סדוהט במיעה תפלה
קולי אל יהוה אוינק קולי אלי יהוה אתחנן:
כהתצטף יעלי רוחי ואתה ידינת נתיבת
הנטי יכין וראה ואין לי ככיר
זינקתי אליך יהוה אמרת אתה מחסי
הקשיבה אל רנתי כדלות מאד
הוציאה ממסגרי נפשי להודות את ישמך
מזמור לדוד יהוה שמיני תפילתי האזינה אל תחנני באמתך ינעני בעדקתך
ואל תבא כמי שפט את יעבדך
כי דרף אויב נפשי דכא לארץ חיתי
ותתצטף יעלי רוחי נתוכי ישתומם לבי: זכרתי ימים מקדם הגיתי נכלי פצרך במיעשה ידך
אשוחחו פרישתי ידי אליך
מהר ינעני יהוה כלתה רוחי אל תסתד פנך
השמייעני כנקר חסדך כי כן נטחתי הודי ינעני
היעליני מאיבי יהוה אליך כסרתי: למדני לינישות ריעונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תחנני כארץ
מי שור: לכינין ישמך יהוה תחני
וכחסדך תינמית איבי והאכדת כל יערי נפשי
לדוד ברוך יהוה יעורי המלכד ידי לקוב אינבי ערני למלחמה
חסד יוכיעודתי מי שגבי ומפלטי לי
מגני וכו חסיתי הרודד ינמי תחתי
יהוה מה אדם ותדיעונו בן אנוש ותחישכהו:
אדם להכל דמה ימיו כיעלי עובר
יהוה הט ישמך ותדוד נגבהרים וייניני שטט:
ברוק ברק ותפיניס שליח חיעך ותהמס

יטלח ירך ממרום פצנע והצילני ממים רבים מיד בני נכרו אשר פיהם כדבר יסוא וימינם ימין יטקו
 : אלהים שיר חדיש אשירה לך :
 : הנותן תשויצה לכלים הפוינה :
 : פצנע והצילני מיד בני נכר אשר פיהם :
 : אשר בענו ננט' יצם מעלים בני עוריהם כנותינו כוית מחטכות תבנית היכל :
 : כווינו כלאים מפיקים כוזן אלון :
 : אלופינו מסכלים אין פריץ ואין יוצאת :
 : אשר היצם ישככה לו :
 : תהלה לדוד ארומכך אלוהי הטלך ואמרכה ישמך ליעולם ויעד :
 : ככל יום אמרכך ואהללה ישמך ליעולם ויעד :
 : דור לדור ישבח מינישך ונכדתיך יעדו :
 : ויעוזר אתך יאמרו ונעלה אתך אספרנה :
 : חנון ורחום יהוה ארך אפים ועד חסד :
 : יודוך יהוה כל מינישך וחסידך יברוכה :
 : להודי' צל בני האדם נבורתנו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל יצ' למים וממישיתך בכל דור :
 : ודור: כוונך יהוה לכל הנפלים חוקק לכל הכפופים: יצני כל אלך ישרו ואתה נותן להם את אכלם :
 : כיעתו פותח את ירך ומשב יצ' כל חיריון :
 : קרב יהוה לכל קראיו :
 : רעון יראיו יצ' ואת שווינתם ישמעו ויש' יצם: יאומר יהוה את כל אהביו ואת כל הריש' יצם ישמעו :
 : תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר :
 : ישם קדשו ליעולם ויעד :
 : הללויה הלל נפשי את יהוה :
 : אהללה יהוה בחי' אמרה לאלהי בני נודי :
 : תנא רוחו ייטיב לאדמתו ביום ההוא אכרו יצ' תנתנו: אשרי יצ'אל יצקב בני נודו ישרו צל יהוה :
 : אלהיו יצ'שה ישמים וארץ אתהים ואת :
 : יצ'שה מיטפט ליעשוקים נתן להם ליריעים :
 : יהוה פקח יצורים יהוה זקק כפופים :
 : יהוה יצ'מר את ערים יתוב ואלימנה :
 : ימלך יהוה ליעולם אלהיך :
 : הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי יצ' נאווה תהלה :
 : בונה ירושלים יהוה נדחי ישראל יכנס :
 : מונה מספר לבוכים לכלם ישמות יקרא :
 : הרפא ליטבורי לב ומחנני ליעצמותם :
 : נדול אדנינו ורב כח לתכונתו אין מספר :

סעודד יענוים יהוה משפיל די טייערע יערי ארין :
 המכסה ישמים בעבים המכין לארין מטר
 נותן לבהמה להכה לבני ערב אשר יקראו לא
 בנמורת הסוס יחפין לא בשוקי האישי ירעה
 רועה יהוה את יראו את המיחלים לחכדו :
 כי חזק כריח יטיעך נדך כנך בקרבך :
 השלה אמרתו ארין יער מהרה ירוין דברו :
 מיטליך קרחו כפתים לפע קרתו מי יעמדו :
 מעד דברו ליינקב חקיו ומי שפטיו לישראל :
 הללויה הללו את יהוה מן השמים הללויה במרומים
 הללויה כל מלאכו הללויה כל ינכאו :
 הללויה שמי השמים והמים אשר מעל השמים :
 וייצמידם ליער לעולם חקנתן ולא יעבור :
 אש וברד שילן וקוטור רוח סעיה יעשה דברו :
 החיה וכל בהמה רמיט ויעפור כנף :
 בחורים ונס בתולות זקנים ינס נערים יהללו את ישכ
 יהוה כי נשנב שמו לבדו הודו על ארין וישמים :
 יירם קרן ליצנותה לה לכל חסידיו
 הללויה ישירו ליהוה ישיר הדי תהלתו בקהל חסידים
 ייטמה ישראל בעישיו בני ציון יגלו במלכם :
 כי רועה יהוה ביצמו יפאר יענוים בישועה :
 רוממות אל כערונסו חרב פיפיות בידם :
 לאסר בליכהם בוקים
 לעשות טהם מי שפט כהוב
 הללויה הללו אל בקדשו הללויה ברכי יצו
 הללויה בנמורתיו הללויה כרכ גרלו :
 הללויה בתקין שופר הללויה כנבל וכנור :
 הללויה בעל גלי שמי הללויה בעל גלי תוועה :
 הללויה

קמו

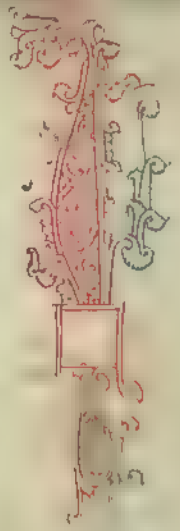

קמו

קמו

איש היה בארץ עיון איוב שמו והיה
 האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר
 מרעו ויולד לו שבעה בנים ושלוש בנות
 והיה מקנהו שבעת אלפי צאן ושלישית
 אלפי גמלים וחמיש כמות עבד בקר
 וחמיש כמות אתנות ועבדה רבה מאד
 והיה האיש ההוא ערול מכל בעקדם
 והלכו בניו ויצאו כי שטה בית איש יזכו
 וישלחו וקראו לישליש את אחיהם לאמל
 ולישתות צמחה ויהי כי הקיפו מיהמשתה
 וישלח איוב ויקדים והיטכם בבקר והינה
 יצילת מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו
 בעזרכו אלהים כלכם נטה יעשה איוב
 כל הימים ויהי היום וכאו בני האלהים
 להתעב על יהוה וכל אנסה שטן בתוכם
 ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא די ען
 השטן את יהוה ויאמר מישוט בארץ
 אמהת הלך עה ויאמר יהוה אל השטן
 השבת לבך על צדי איוב כי אין כמרהו
 בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר
 מרעו וייען השטן את יהוה ויאמר החנם
 ירא איוב אלהים הלא את שבת מעדו
 וכיער ביתו וכיער כל אשר לו מסככי צנה
 ידו פרסתו ומקנהו פרץ בארץ ואוילם
 ישלח נא ידך ונגנבל אשר לו אם לא
 יעלפנך יברכך ויאמר יהוה אל השטן
 הנה כל אשר לך בידך רק אליו אל תשלח
 ידך וינא השטן כי עב פני יהוה ויהי היום
 ובנו ובנותיו אנליכ וישתים יין בבית אחיהם
 הנכור וכילאך בא אל איוב ויאמר הנקר
 היו חרשות והאתנות רצות על ידיהם

ותפל שכא ותקחם ואת הנערים הכולי
 הרב ואמלטה רק אני לבדי להניד לך
 יעוד זה מדבר וזה בא ויאמר איש אלהים
 נפלהמן השמים ותביע בניאן ובנערים
 ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להניד לך
 יעוד זה מדבר וזה בא ויאמר כי שדים שמו
 יטליטה ראשים ויפוטו על הגמלים
 ויקחום ואת הנערים הטו לפי חרב ואמלטה
 רק אני לבדי להניד לך יעוד זה מדבר וזה
 בא ויאמר כנך ובנותיך אכלים וישתים
 יין בכית אחיהם הנכור והנה רוח גדולה
 באה מיזר המדבר ויניצ בארץ צפנות
 הבית ופל על הנערים וימותו ואמלטה
 רק אני לבדי להניד לך ויקם איוב וקרע
 את מגילו וינע את ראשו ופל ארצה
 וישתחו ויאמר ערם יצתי מבלן
 אכי וערם אשוב שכמה יהוה נתן ויהוה
 לקח יהי שם יהוה מברך בכל זאת לא
 חטא איוב ולא נתן תפילה לאלהים
 ויהי היום וינא בני האלהים
 להתעב על יהוה וינא גס השטן בת נס
 להתעב על יהוה ויאמר יהוה אל השטן
 אימה תבא וייען השטן את יהוה ויאמר
 מי שט בארץ ומה תחלך עה ויאמר יהוה
 אל השטן השבת לבך אל יבדי איוב
 כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא
 אלהים וסר מרעו ויערע מחזיק סתמתו
 ותסיתניו לבי עו חנם וייען השטן את
 יהוה ויאמר יעוד בעד יעוד וכל אשר לאיש
 יתן בעד נפשו אוילם ישלח נא ידך ונגנבל
 אל יצנכו ואל כשרו אם לא אלפנך יברכך

ויאמר יהוה אלהי שטן הנו כידך אך
 את נפשו שמרו ויצא השטן מאת פני
 יהוה ויך את איוב בשחין רעמק רגלו
 עד דקדקו ויקח לו חרש להתערב בו
 והוא ישכבתוך האפר והאמר לו אשתי
 יערך מחזיק בת מתך כרך אלהים ומתו
 ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי
 גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת
 הרע לא נקבל בכל זאת לאחטא איוב
 בשפתיו
 וישמיעו שלשת רעי איוב את כל הדיעה

הזאת הכאה עליו ויבאו איש ממכרמו
 אליפו חתימני ובלדד השוחי וצופר
 הנעמתי ויועזר יחדו לבוא לנוד לו ולחמו
 וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירו
 וישאו קולם ויבטו ויקריעו איש מי ערדו
 ויזרקו יצר על ראשיהם השמימרה
 וישבו אתו לארץ שכבת ימים ושבעת
 לילות ואין דבר אליו דבר מי ראו
 על הכאב מאדו אחרי כן פרעו
 איוב את פיהו ויקלל את ימיו

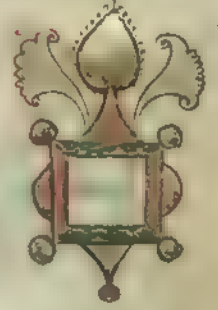

ויין איוב ויאמר יאמר יוס אוילד בו
 היום ההוא יהי חשך אל ידריהו אלוה ממיל
 יצאה חשך וינלמות תשכן עליו עננה
 הלילה ההוא יקחהו אפל אל יחד
 הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תכארנעה בו
 יחשטו טכבי בשטן יקו לאותו זמן
 כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני
 מדוי נקדמוני כרכים ומה ישרים כי אינקו
 ינס מליכס וייצני ארץ הכנעס חרבות למו או עם שרים זהב להם הממלאים מתיחס כסף
 או כנפל טכון לא אהיה כיני ללים לאראו אורי
 יחד אסירים ישאנו לא ישמי צוקול נוגשו
 לכה יתן לי צמל אור וחיים למרי נפשו
 השנחיים אלי גל ישישו כימי נאוקדו
 כי לפני לחמי אנתתי תבא ויתכו כמים שאנתתי
 לא שלותי ולא שקטתי
 ויין אליפו חתימני ויאמר
 הנכה דבר אליך תלאה ויעני במלין מי יוכלו
 כושל יקמוזן מליך וכרכים כרעות תאמין
 הלא ידאתך פסלתך תקותך ותם דרכך

והלילה אמר הרהגבר
 ואל תופני צליו נהרה
 יבעתרו ובמרי יום
 כימי ישנה במספר ירחים אל יבא
 יקטבו אררי יום העתידים יערך ליתן
 ואל ידאה בעפי צפי שחר
 למה לא מרחם אמות מנטן יצאתי ואנוני
 כי עתה שכנת ואיש קוט ישנת או ינוח לי
 שם רשיע סחד לורני ושם ינחו יגיעי כח
 קמן ונדול שם הוא ויעבד חפשי מאדנו
 המחכים לכות ואיננו ויחפרהו ממטמונים
 לגבר אשר דכנו נסתרה ויסך אלוה כי ערו
 כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר ינרתי יבא לי
 ולא נחתי ויבארני
 ויין אליפו חתימני ויאמר
 הנה ערות רבים וידיים רפות תחוק
 כי עתה תבוא אליך ותלא תנני עריך ותכהל
 זכר נא מי הוא נקי אנט ואיפה ישרים נבחדו

מנשכת אלוה יאבדו ומרוח אפן יכלו	באשר ראדתי חרשי און וודיעי יצמלי קצרהו:
לייש אנד מבלי טרף ובני לבניא יתפרדו	ישאנת אריה וקולי טהל וישני כפירים נרתעו:
כישני צפוכ מחזי צות לילה בנפל הדמנה על אנשים	ואלי דברי ננב ותקח אזני שמין מעהו:
ורוח יצל פני יחלף תסמר ישירת בשרי	פחד קראני ורעדה ורבי ענמותי הפחיד:
דמכה וקול אשמינ	יינמד ולא אכיר מראהו המונה לנגד יעני
הן בעטדיו לא יאמין ובמלאכיו ישיס תהלה	האנוש מאלוה יצרק אב מי עשהו יטהר גברו
ידכאוב לפני עיש	אף ישכני בתי חמר אשר ביצפר יסודם
הלא נסע יתסבס עמותו ולא כחכמה	טבקר לי צריכתו מבלי משיס לנעח יאבדו:
כי לאויל הרג כעש ופרתה תמית קנאה	קרא נא הייש ינגד ואל מי מקדשים תפנהו:
ירחקו בניו מיישיע וידכאו בשיצו ואין מיניל:	אני ראיתי אויל מי שריש ואקבנוהו ופתאם:
אשר קצרו רינב יאכל ואל כי ענבים יקחהו וישאף עמים חלם כי לא ייאמיני צר און ומאדמה לא יצמח	יצמלי כי אדם לי צמלי לוד ובני רישף ינביהו עוף: אולכ אני ארטי אל אל ואל אלהים אישיס דברתי
הנרתן מטר יצל פני ארץ ושלח מיס יצל פני חצות:	יששה גדלות ואין חקר נפלאות עין אין כספרו:
מפר מחשבות יצומים ולא תעש נהידיהם תושיה:	לישוכ שפלים למרום וקדרים ישנו וישינו
יונס יפניטו חישך וכלילה ימשישו בעהרים	לכד חכמים ביצרכם ויצעת נפתלים נמהרה:
ותהי לרל תקוה ועלתה קפצה פיה	וייטינ מחרב מפייהם ומיד חזק אכיון:
הנה אשרי אנוש יוכיחנו אלוה ומוסר שרי אל תמאס: כי הוא יכאיב ויחכיש ימחץ וידו תרפנה	הנה אשרי אנוש יוכיחנו אלוה ומוסר שרי אל תמאס: כי הוא יכאיב ויחכיש ימחץ וידו תרפנה
ברענ פודך ממות ובמלחמה מדי חרב	כשש צרות יעילך ובשבע לא יצנבך ריע:
ולכפון תשחק ומחית הארץ אל תירא:	בשוט לישון תחבא ולא תירא משד כי יבא: לישוד
כי יצב אנני השדה ברייתך וחית השדה שלכה לך: וידעת מי שלום אהלך ופקדת נודך ולא תחטא:	כי יצב אנני השדה ברייתך וחית השדה שלכה לך: וידעת מי שלום אהלך ופקדת נודך ולא תחטא:
תבא כמלח אליקנר בעלות נדייש בעתו	וידעת כי רב זריעך ויעאצאיך כיעיט בהארץ: תבא כמלח אליקנר בעלות נדייש בעתו
שמענה ואתה די עלך	הנה זאת הקרנוה כן היא
וייען איוב ויאמר	
לוי שקול יישקל כי נעשויהתי במאונס ישא ויחד: כי יצתה מחול ימים יכבד יצל כן דברי לינו	לוי שקול יישקל כי נעשויהתי במאונס ישא ויחד: כי יצתה מחול ימים יכבד יצל כן דברי לינו
בי חצי שדי יצמדי אשר חכתם שמה רוחי	בי חצי שדי יצמדי אשר חכתם שמה רוחי
הינה קפרא יצלי דשא אם ינעה יטור על כלילו: ויהי אכל תפל ככלי מלח אם יישט ינעם בריר חלמות:	הינה קפרא יצלי דשא אם ינעה יטור על כלילו: ויהי אכל תפל ככלי מלח אם יישט ינעם בריר חלמות:
מאנה לנגד נפשי המה כדוי לחמי:	מאנה לנגד נפשי המה כדוי לחמי:
ויאל אלוה וידכאני	ויאל אלוה וידכאני
ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמל	ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמל
כה כחי בי איחיל ומה קיני כי אארך נפשי:	כה כחי בי איחיל ומה קיני כי אארך נפשי:
האם אין עזרתי בי ותושיה נדחה ממני:	האם אין עזרתי בי ותושיה נדחה ממני:

אחי בנידוכמונהל כאפיק נחליכ ייעברו :
 בית יזכו נעמהו כחמונר יצבו ממקומם :
 הביטו ארחות תימא הליכות שבאקו למו :
 כי צתה הייתם לא תראו חתה ותיראו :
 ומלטוני מיד יער ומיד יערי יצטתפרדוני :
 מה נמרצו אמרי ייטר ומה יוכיח הזכח מכם :
 אף יעל יתוס הפילו ותכרו יעל דיצכם :
 ישכונא אלהי יעולה וישבי יעור נדקי בה :
 הלא יצא לאנוש יעל ארץ וכימי שכר ינויו :
 כן הנחלת לי ירחי ישוא
 אם ישכנת ואמרת מהי אקוס ומרד יערב
 לכיטב שר רמה ויש יצר עוריד געו יצאס :
 זכר כירוח חיי לא תשוב יעני לראות טוב :
 כלה יענן וילך כן יורד ישאל לא ייעלה :
 גם אני לא אחיטך פי אדברה כער רוחי אישיחה נמרצו נפשי הים אני אם תנון כתישיב יעל מיטמו :
 כי אמרת תנחכני יערישי ייטא כשיחי מיטכני :
 ותכחר מחנק נפשי מות מיצנמת :
 מה אנרש כיהנדלנו וכי תשיח אליז לכךו
 ככה לא תשיעה ממני
 חטאתי מה אפינילך נער האדם למה ישמתני למפניך ואהיה יעלי למישא
 ומה לא תישא פשיני ותיעביר את יעוני כי
 וייען בלדר היטוחי ויאמר
 יעד אן תמלל אלה ורוח כביר אמרי פיך :
 אם בניך חטאו לו וייטלחם כיד פשיצם :
 אכזך וישר אתה כי יעתה ייעיר יעליך
 והיה ראשיתך מיניער ואחריתך ייטעה מאד :
 כיתמול אנחנו ולא נדיע כי יעלי מינו יעלי ארץ :
 הינאה גמא מלא כיעה ייטעה אחו בלי מים :
 כן ארחות כליטכה אל ותקוה חנוף תאכדי :
 ייטיען יעל ביתו ולא יינמד יהזיק כוול אקוס :
 יעל גלי ישריטו יסכנו כית אכעם יחזה :

הקדרים מניקרה עלימו יתצלם יעל :
 ילפתו ארחות רכס יעלו נקתהו ויאנרו :
 בשו כי בטח באו יעריה ויהפרו :
 הכי אמרת הבולי ומטחכם שחדו ביצרי :
 הרוני ואני אחרייש ומה ישגתי הבינו לי :
 הלהוכח כליס תחשבו ולרוח אמרי נואיש :
 ויעתה הואילו פנובי ויעל פניכם אם אטוב :
 היש בליטוני יעולה אם חכי לא יבין הות :
 כי עבד יישאף יעל וכי שכיר יקוה פי יעל :
 וילילות יעמל מנולי
 וישביעתי מיודים יערי נשף
 ימי קלומני ארנו ויכלו באפס תקוה
 לא תשורני יעין ראי יעניך ביואני
 לא ייטוב יעור לביתו ולא יכירנו יעור מקומו :
 וחתתני בחלמות ומחוינות תכיעתני
 מאסת לי לא לינילם אהיה חרל ממני כיהני יעני :
 ותפקדנו לבקרים לרנעם תבחנו
 לא תרפני יער בלי עירקי
 יעתה לי יצר איטכבו וישחרתני ואינני
 וייען בלדר היטוחי ויאמר
 האלי יעות מיטפט ואסיידי ייעות יעדק :
 אם אתה תשחר אל אל ואל יידי תתחנן :
 ויטלסנות יעדקך
 כי ייטאל נאלדור ריישון וכונן לחקר אנתם :
 הלא הם יורוך יאמרו לך ומלכם יוצאו מליס :
 יעדנו באכו לא יקטף ולפני כל העיר ייביש :
 איטר יקוט כסלו וכית יענכייש מבטחו :
 רטכ הוא לפני שמיש ויעל גנתו יונקתו תנא :
 אם יבליענו ממקמו וכחיש בו לא ראיתך :

הן הוא משוש דרכו ומינפר אחר יינמחו:
עד ימלה שחוק פיד ושפתך תרועה:

ויינן איוב ויאמר

אמנם ידעתי כי בן נמה יצדק אנוש ינס אל:
חסם לבב ואמין כח מה קישה אליו ויטלם:
המדגז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון ו
נטה שמים לטרו ודרך על בכתיים:

עשה גדלות עד אין חקר ונפל אות עד אין מספר:
הן יתקף מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה:
אף כי אנכי איעננו אכחה דברי נמו:

אם קראתי וייננו לא אאמין כי יאזין קולי:
לא יתנג השבב החי כי ישב יננו ממרוזים:
אם איעקף ידשיעני תם אני ויעקשני
אחת היא יל כן אמרת תסור שיע הוא מכלה:

ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה
וימקלומני רץ נדחו לא דאוטובהו

אם אמרי איטכחה ישיחי איננה פני ואנלינה:
אנכי ארשיע למה זה הכל איננו שיעני
אזכשחת תמכלני ותעבוני שלמותי ייע
לא יישבינו מוכיח ישתדו על שנינו

אדברה ולא איראנו כי לא כן אנכי ינמד:
נקטה נפשי כחיי אעובה עלי ישיחי אדברה כבוד נפשי:

אמר אל אלוה אל תרשיעני
הטוב לך כיתנשק כיתמאסני כפיך

העני כשר לך אם כראות אנוש תראה:
כיתבקש ליעוני ולחטאתי תדרוש:

ידך עעבוננו ויינשוננו יחד סכיב ותכלענו
הלא כחלבת תיכנו וכנבנה תקפיאנו:

חיים וחסד ינשית ינמדי ופקדתך ישמרה רוחי:
אם חטאתי ושמרתני

אם רשיעתי אלילי ויצדקתי לא אשאר אשי
וינאה כשחלתי נודעתי ותישב בתפלא בי: תחרשי יעריך ננדי ותרככני שך ינמדי חליפות וינבא עמי:

הן אל לא ימאסתם ולא יחזיק בדמריעם:
שנאיך ילבוש בנשת ואהל רשעים איננו:

אם חפץ לדיבי נמו לא ייעננו אחת מני אילם:

המיעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכס באפו:
האמר לחסו ולא יזרח וביער כוכבים יחתם:

יעשה ינש כסיל וכימה וחדריתמן
הן יינבר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לו:

אלוה לא ישיב אפנו תחת שחחו ינזיריהב:
אשר אם יצדקתי לא איננה ליכישפטי אתחנן:

אשר כשערה ינשופני והרכה פניני חנם:
אם יכח אכייז הנה ואם לימטפטמי ויעדני:

תם אני לא אדע נפשי אמאס חיי
אם ישוט ימית פתאם למסת נקיים ילענ:

אם לא איפה מי הוא
חלפונם אניות אכה ננשר טושי עלי אכל:

יגרת כל יעבתי ידיעתי כילא תנקני
אם התרחצתי במו שילג והזכותי כמר כפי:

כילא איש כמוני איננו נבא יחרו כמישפט:
יכר מעלי שבטו ואמתו אל תביעתני

הודיעני על מה תריבני
וינלי ינעתי רשעים הופעת

הכימי אנוש ימך אם שנותך כימי נטר
יעלדעתך כילא ארשיע ואין מידך מציל:

זכרנא כי כחמר ינשיתני ואל ינפרתי שיכנו:
עורובי שר תלבישני וכינינמות וגידיס תשכנו:

ואלה ינפנת בלבבך ידיעתי כי זאת ינמך
ומיננו לא תנקני

ישבע קלון וראה ינני

1000

ולמה מרחם ה' צאתני אנוני ויצן לא תראני
הלא מיצט ימייהדלי שית ככני ואכלינה מיצט
ארץ יצפתה כמו אפל עלמות ולא סדרים

כאשר לא הייתי אהיה מנטן לקבר אובל
בטרס אלך ולא אשוב אל ארץ חשך ועלמות
ות' צ' נכמו אפל

ויצן יצפר הנצמתי ויאמר
הרב דברים לא יצנה ואם איש שפתים יצק
והאמר זך לקחי ובר הייתי ביצנך
ויער לך תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה
החקר אלוה תמינא אם יער תכלית שרי תמינא
ארכה מארץ מרה ורחבה מעי
כי הוא יד' נמתי שוא וירא און ולא יתכונן
אם אתה הכינות לבך ופרשת אליו נפך
כי אז תשא פנך ממום והיית מיצק ולא תירא
ומיעהרים יקום חלד תע' פה ככקר תהיה
ורביעת ואין מחריד
ויצני רשינים תכלינה ומננס אמר מנהם

בדיך מתים יחרישו ותליננו ואין מכלים
ואולם מי יתן אלוה דבר ויפתח ישפתו עמך
ודי' כי ישה לך אלוה מיצנך
נבהי שנים מה תפעל יצמקה משאול מה תדין
אם יחלף ויסגר ויקהיל ומי ישיכנו
ואי' שנכוב ילכך ויער פרא אדם יולד
אם און כידך הרחיקהו ואל תשכן באהלך יעלה
כי אתה יצבל תשכח כמים עברו תזכר
וכטחת כי ישתקוה וחפרת לבטח תישכב
וחלו פנך רבים
ותקוהם מפח נפש

ויצן איוב ויאמר
אמנם כי אתם יצם
נס לי לכך כמזונם לא נפל אנכי מכם
ישחק לדי' צה ואהיה קרא לאלוה
לפיך כחלי צשתות יצאנן
ישליו אהלים לישדרים ובטחות למרצו אל
ואולם שאל נא כמהות ותורד ויצנף השמים ויער לך
מי לא יד' נכבל אלה כי יד יהוה יצשתה זאת
הלא און כלין תכחן וחד אכלי יצ' צם לו
יצמו חכמה ונבורה לו יצנה ותכונה
הן יצנער כמים ויבשו ויישלחם ויהפכו ארץ
מוליד ויצנעם שולל ויש' פטים יהולל
מוליד כהנעם שולל ואתנעם יסלף
ישפך בוז יצ' עיבים ומזיח אפיקים רפה
משנא לענים ויאבדם שטח לענים וינחם
יבי' ששו חשך ולא אור ויתעם כשכור

ויצנכס תמות חכמה
ואת מי אין כמו אלה
ויצנהו ישחוק יצדיק תמים
נכון לכוי' צ' דגל
לאשר הכי' אלוה בידו
או ישיח לארץ ותורד ויספרו לך דג' הים
אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש
בישי' שים חכמה וארד ימי' סתכונה
הן יהרס ולא יבנה יסער יצ' איש ולא יפתח
עמו יצ' ותושיה לו יצ' צ' גומי' טנה
מוסר מלכים פתח ויאסר אזור כמתנעיהם
מסיר ישפה לנאמנעם ונטי' צם זקנים יקח
מצלה יצ' ניקות מצ' חשך ויצ' נאלאור עלמות
מסיר לכרא' ש' יצ' הארץ וית' צם מתהו לאווד
הן כל ראתה יצ' ע' שמי' עה אונ' ותבן לה

כדעתכם ידעתו גם אני לא נפל אנכי מכם: אולם אני אל ישרי אדבר והוכח אל אל אהפין :
 ואולם אתם טפלי יטקו רפאי ארל כלכם: כמיתן החרוץ תחרו יטון ותהי לכם להכמה:
 שמי צונא תוכחתי ורבות שפתי הקיטיבו: הלא אל תדברו יעלה ולו תדברו רמיה :
 הפניו תשאון אכל אל תדיבון: הטובכי יחקר אתכם אס כהתל כאנויט תהתלונו :
 הוכח יוכיח אתכם אס ככתר פנים תשאון: הלא יטאתו תביצת אתכם ופחדו יפלי יעליכם:
 זכרניכם מיטלי אפר לגבי חמר גביכם: החרו יטו מכני ואדברה אני וייכר יעלי כה :
 יעלמה איטא כשרי כישני ונפטי איטיס ככפי: הן יקטלני לא איהל אד דרכי אל פניו אוכיח:
 גם הוא לי ייטויעה כי לא לפניו חנף יבא: יטמיעו יטכוני כלתי ואחותי כאונכם :
 הנה נאי צוכתי מיטפט ידיצתי כי אני אעזק: כי הוא ידיכי יצדי כי יצתה אחרייט ואני ינו:
 אך יטתים אל תיעט יעמדי אוכפעך לא אסתר: כפך כייגלי הרחק ואימתך אל תביצתני :
 וקרא ואנכי איננה או אדבר והיטיבני: כמה לייצנות וחטאות פטיען והטאתי הודייני :
 למה פעך הסתיר ותחשיבני לאויב לך: היעלה ערף תיערץ ואת קיטיביט תרדף :
 כיתכתבי יעלי כררות ותורייטני יצנות עזורי: ותטעם כסדר גלי ותישלך כל ארהתי יעלי יטריטי :
 רגלי תרחקה: והוא כרקב יכלה כנגד אכלו יניטו: אדם ילוד איטה קער ימיס ויטביצרונו :
 כעין יינא וימל ויברה כעלולא ייעמד: אף יעלוה פקחת יעניך ואתי תביא כמיטפט יענך :
 כי יתטווד כטכא לא אהד: אס חרוניס ימיו כספר הודיטיו אתך חקו יניטית ולא ייעבר :
 יטיעה כיעליו ויחרד יעד ידינה כטכיר יוכו :
 כי ייטליען תקוה אס יכרת ויעזר יחליף וינקתו לא תחרל :
 אס יזקן כארין יטריטווכ ינפר ימות גיוני: כריח מיס יפרח ויניטה קיעיר כמו גטיני :
 וגבר ימות ויהליטו גיוני ארס ואיו: אולו מיס מני יס ונהר יחרבו יביט :
 ואייט יטככ ולא יקוב יעד בלתי יטמים לא יקיינו ולא ייערו מטשנתם :
 כמיתן כטאול תינפ נני תסתירני יעד יטוב אפן תיטית לייחק ותוכרני :
 אס ימות גבר היחיה כלי מי ינכאי איחל יעד כאחליפתי :
 תקרא ואנכי אינך לביניטה יריך תכסף: כי יצתה ייעזר תכספ לא תשמד יעל חטאתי :
 חתם כעזר פטיען ותטפלי יעלי יצוני: ואולם הר נופל יבול ויעזר ייעתק ממקומו :
 אנכס יטחקו מיס תיטטף ספיחיה ינפר ארין ותקוה אנויט האכדת :
 התקפהו לענה ויהלך מיטעה פניו ותיטלחהו: יכברו בניו ולא ידעו וייצירו ולא יכין לבו :
 אך כישרו יעליו יכאב ונפטיו יעליו תאכל :
 ויינן אל פיה תמני ויאמר :
 החכם ייננה דיצת רוח וימלא קדיס כטנו: הוכח כדבר לא יסכן ומליס לא יזיל כם :
 אף אתה תפר ידאה ותגריני יטיחה לפני אל: כי יאלף יענך פך ותכחד ליטון יערומיס :

ירשייך פיך ולא אני ושפתך ייענו בך :
 הנסוד אלוה השמע ותגרע אלך חכמה :
 גם יטב נס ישייטנו ככיר מאיך ימיכ :
 מה יקחך לכך ומה ירזכון עינך :
 מה אניט כייזכה וכייצדק ילור אשה :
 אף כינתיב ונאלח אישישה כמיכ יעולה :
 אשר חכמים יגידו ולא כחרו מאכתם :
 כל ימי רשיע הוא מתחולל ומספר שנים ענפנו ליניין קול פחדים באוני בשלום שורר יבואנו :
 לא יאמין יטוב מי חישך ויצפו הוא אלי חרב נרד הוא ליחס איה ידע כי נכון בידו יוס חישך :
 יביעתהו יגר ומצוקה תתקפהו כמלך יעתיד לכידור : כינטה אל אידו ואל ישרי יתנבר :
 ירוין אליו ביצואר בינביגי כנניו :
 וייטכן יערים נכחדות בתים לא ייטבולמו :
 לא יישר ולא יקום חילו :
 לא יסוה מי חישך ינקתו תיכיש ילהכת ויסור כרוח פיו : אלי יאמן בשונתעה כיטוא תהיה תמורתו :
 בלא יזמותמלא וכפתו לאריענה :
 כי יצרת חנף נלמוד ואיש אכלה אהלי שחרו :
 וייצן איוב ויאמר :
 יטמיעתי כאלה רכות מנחמי ינמל כלכם :
 גם אנכי ככם אדברה לו ייטנפשכם תחת נפשי אחכירה יעליכם כמלים ואניעה יעליכם נמו ראשי :
 אאמיצכם נמו פי ונד שפתי יחישך : אם אדברה לא יחישך כאכי ואחד יה מהמני יהלך :
 אך יעתה הלאני השמות כל יצדתי : ותקמטני יצדתי והיקם כי נחשי נפני ייענה :
 אפו טרף וייטמני חרק יעלי כשניו : יעלי ילטש יעניולי :
 פיצרו יעלי כפיהם כחרפה הכו לחיי יחד יעלי יתמלאון : יסנירני אל אל יעיל ויעל יד רשעים ירטני :
 שילו הייתי ויפררני ואחו כיערפי ויפוצפוני : ויקיכני לו למטרה :
 יסטו יעלי רביו יפלה כליותי ולא יחמל יישפך לארין מדרתי : יפרעני פרין יעל פני פרין ירין יעלי כנבור :
 יטק הפרתי יעלי גלדי וינילתי כעפר קרני : פני חמרמה מענבי ויעל עפיצי יעלכות :
 יעל לא חמס ככפי ותפלת זכה : ארין אל תכס די ואל יהי מקוס לזיעקתי :
 גם עתה הנה כישמים יערי ויטהדי במרומים : מליני ריע אל אלוה דלפה יעני :
 ויזכח לגבר ינם אלוה וכן אדם יריעהו : כי ישנות מספר יאתי ווארה לא אשוב אהלך :
 רוחי חבלה ימינו יצכו קברים לי : אם לא התלים יעמדי וכה מרותם תלן יעני :
 ישימה נא יעריכני ינמך מי הוא לידי יתקיע : כילנס ינפנת משכל יעל כן לא תרמס :

הר אישון אדם תולד ולפני נביעות חוללת :
 מה ידעת ולא נדעת כן ולא עמנו הוא :
 המיצט ממך תנחמות אל ודבר לאט עמך :
 כיהשיכאל אלרוחך והיצאת מפך מלין :
 הן בקר שוילא יאמין ושמים לא זכו ביניו :
 אחור שכינילי וזה חזיתי ואספרה :
 להם לכדס נתנה הארין ולא יצבר זרבתוכס :
 כל ימי רשיע הוא מתחולל ומספר שנים ענפנו ליניין קול פחדים באוני בשלום שורר יבואנו :
 לא יאמין יטוב מי חישך ויצפו הוא אלי חרב נרד הוא ליחס איה ידע כי נכון בידו יוס חישך :
 יביעתהו יגר ומצוקה תתקפהו כמלך יעתיד לכידור : כינטה אל אידו ואל ישרי יתנבר :
 ירוין אליו ביצואר בינביגי כנניו :
 וייטכן יערים נכחדות בתים לא ייטבולמו :
 לא יישר ולא יקום חילו :
 לא יסוה מי חישך ינקתו תיכיש ילהכת ויסור כרוח פיו : אלי יאמן בשונתעה כיטוא תהיה תמורתו :
 בלא יזמותמלא וכפתו לאריענה :
 כי יצרת חנף נלמוד ואיש אכלה אהלי שחרו :
 וייצן איוב ויאמר :
 יטמיעתי כאלה רכות מנחמי ינמל כלכם :
 גם אנכי ככם אדברה לו ייטנפשכם תחת נפשי אחכירה יעליכם כמלים ואניעה יעליכם נמו ראשי :
 אאמיצכם נמו פי ונד שפתי יחישך : אם אדברה לא יחישך כאכי ואחד יה מהמני יהלך :
 אך יעתה הלאני השמות כל יצדתי : ותקמטני יצדתי והיקם כי נחשי נפני ייענה :
 אפו טרף וייטמני חרק יעלי כשניו : יעלי ילטש יעניולי :
 פיצרו יעלי כפיהם כחרפה הכו לחיי יחד יעלי יתמלאון : יסנירני אל אל יעיל ויעל יד רשעים ירטני :
 שילו הייתי ויפררני ואחו כיערפי ויפוצפוני : ויקיכני לו למטרה :
 יסטו יעלי רביו יפלה כליותי ולא יחמל יישפך לארין מדרתי : יפרעני פרין יעל פני פרין ירין יעלי כנבור :
 יטק הפרתי יעלי גלדי וינילתי כעפר קרני : פני חמרמה מענבי ויעל עפיצי יעלכות :
 יעל לא חמס ככפי ותפלת זכה : ארין אל תכס די ואל יהי מקוס לזיעקתי :
 גם עתה הנה כישמים יערי ויטהדי במרומים : מליני ריע אל אלוה דלפה יעני :
 ויזכח לגבר ינם אלוה וכן אדם יריעהו : כי ישנות מספר יאתי ווארה לא אשוב אהלך :
 רוחי חבלה ימינו יצכו קברים לי : אם לא התלים יעמדי וכה מרותם תלן יעני :
 ישימה נא יעריכני ינמך מי הוא לידי יתקיע : כילנס ינפנת משכל יעל כן לא תרמס :

לחלק יצוד רינים ויצני בניו תכלינה:
 והנה ככנישיני ויני בני כלם:
 ויאחו יצדיק דרכו וטהר דים יסף אמין: ואלם כלם תשבו ונאונא ולא אמין אנכס חנם:
 ימי יצרו זמרת נתקו מודשי לבני:
 אם אקוה שאול ביתי בחיטך רפדתי יצוני:
 ואיה אפו תקוה ותקוה כי יצורעה:

ויצן בלדר השחי ויאמר

יעד אנה השיכון קנני למליך תכינו ואחר עברה:
 טרף נפשו כאפו הלימי צנך תיצוב ארין:
 נכס אור רישיני ידיןך ולא יצנה יטביב אשון:
 יצרו יצודי אוננו ותשליכהו יצנתו:
 יאחו כי נקב פה יחוק יצלו יצמים:
 סכיב יצנתו בלהות והפינינהו לרגליו:
 יאכל כדי יצורו יאכל בדיו בכור מות:
 תשכון באהלו ככלי לו יורה יצלו נהונפריה:
 זכרו אנדני ארין ולא יטס לו יצלפע חוין:
 לא ינו לו ולא אנכד כיצמו ואין ישריד נכעוריו:
 אך אלה מיטכנות יצול

ויצן איכור אמר

יעד אנהת ציון נפשי והדכאנני כמלים:
 ואף אמנס יטגיתי אתי תלין מיטונתי:
 דיעו אפו כי אלוה ענתני וכי צודו יצליהקף: הן איצנך חמסולא איצנה אשויצ ואין מיטפט
 ארחי צדו ולא איצבור ויצל עתיבת חיטך ישים:
 יתנני סכיב ואלך ויסני צנין תקותי:
 יחד יבאו צודו ויסלו יצלי דרכם ויחננו סכיב לאהלו ואחי מיצליהרחיק וידיני אך זרו כמני
 חדלו קרובי ומידיני יטכחוני צרי ביתי ואמהתי לזרת חישכני נכריהייתי כיצנעהם
 ליצודי קראתי ולא יצנה כמופי אתחנליו:
 גם יצילי סכסו בי אקומה וידברובי
 כיצודי וכביטרי דנקה יצנמי ואתמליטה כיצור טעני חנני אתס ריני כי יד אלוה נצנעה כי
 למה תרדפי נכסו אל ומכביטרי לאתשכני:
 כי יתן אפנו ויכתבון מלי מיתן בספר ויחוקו
 כיצט כרזל ויצפרתי ליצוד כיצור יחינכון:

והיצנני לביטלי צמים ותפת לפנים אהיה:
 ייטמו יישרים יצול זאת ונקי יצול חנף יתיעדו:
 לילה ליום ייטמו אור קרוב מפני חיטך:
 ליטחת קראתי אני אתה אמי ואחותי לזכה:
 כדי שאל תרדנה אם יחד יצלי צפר נחת:
 ויצן בלדר השחי ויאמר

כדו יצנני טכנו ככהמה נטמינו כיצניכס:
 ויצתק יצור כמקכו:
 אור חיטך באהלו ונרו יצלו ידיןך:
 כי יטליח כרישת כרגליו ויצלישנכה יתהלך:
 טכון בארין חבלו ומלכדהו יצלי נתוב:
 יהו ריצבאנו ואיד נכון לצליץ:
 יעתק באהלו מכטחו ותניצרהו למליך בלהות:
 כתחת ישרשו יבישו וממיצל יצלקצרו:
 יהדפשו מאור אל חיטך ומתבל יעדהו:
 יצלי יוכו נשכו אחרנים וקדמנים אחו יציע:
 וזה מקום לא ידיע אל

ויצן איכור אמר

זה יצשר צמים תכלימוני לאתכישות המול:
 אם אמנס יצלי תנדילו ותוכיחו יצלי הרפתי:
 ככודי מיצלי הפשיט ויסר יצנרת ראשי:
 ויחר יצלי אפו ויחישכני לו כצרו:
 רוחי זרה לאשתי וחטתי לכני בטני
 תיצנני כלמתי סודי וזה אהבתי נהפכו כי
 ואני יצנתי נאלי חיו ואחרון יצלי צפר יקום

ואחר יערינקפו זאת ומכשרי אחזה אלוהו אישר אני אחזה לי ויעיראו ולא זר כלו כליתי נח קי
 כיתאמרו מה נרדף לו וישרי דבר נמצא כי
 גורו לכס מפני חרב כי חמה יענות חרב למיץ תדיעון שדין
 ויען יצר הנצמתי ויאמר מוסר כלמת אישכי נרוח מכינתי יינני
 הזאת ידיעת מני ער מעי שים אדם עלי ארץ כי רננת רשיעם מקרוב ושמחת חנף יעדי רנני
 אם יינלה לישמים שיאו וראשו לי צבי ינינו כגללו לניח יאכר דאיו יאמרו איו
 כחלום יעוף ולא יעצאחו וידר כחזיון לילה יען ישפתו ולא תוסיק ולא יעודת שורנו מקומו
 בעו ידניו דלים וידיו תשבעה אוננו ינצמותיו מלאו ינלמו ונמו על יצר תשכבו
 אם תמתיק בפיו רעה יכחידנה תחת לישונו יחמל עליה ולא יינכנה ויכנינה כתוך חכו
 לחמו כמינו נהפך מרורת פתנים כקרכו חיל כלי יקאט מבטט ירישנו אל
 ראש פתנים יעקתה רנהו לישון אפיצה אל ירא כפלנות נהרי נחילי דבש וחמאה
 מישיב ינע ולא יכליג כחיל תמורתו ולא יינלס כירצין ינכד לים כית על ולא ינעחו
 כילא ידניו שלו בבטנו כחמודו לא ימלטו און ישריד לאכלו ילכ לא יחיל טובו
 כמלאת שפכו יעד לו כל יד יצמל תכאנו
 יהי למלא כטנו יישלחו בו חרון אפו וינטר יעלימו בלחמו
 יברח מנישק כרזל תחלפהו קשת נחוישה יילף וינא כענה זכרק ממורתו יהלך יעליו א מים
 כל חישך טמון לעפוניו תאכלהו אש לא נפח ידין ישריד כאהלו
 יעלו ישמים יעונו וארץ מתקומכה לו יל יכול כיתו נצרות ביום אפו
 זה חלק אדם רשיע כאלהים ונחלת אמרו מאל
 ישיע ישימוני מלתי ותהי זאת תנחמתי כם יאונע ואנכי אדבר ואחר דברי תליעני
 האנכי לאדם שיחי ואם מדויג לא תקע נרוחיו פט אלי והי שכוני שימו ידי יצפה
 ואם זכרתי ונכה לתי ואחו בשרי פליצות מדויג רשיעים יחיו יענקו גם נברו חיל
 זרעם נכון לפניהם יצמם וינא ינאיהם ליניניהם טניהם יטלוס מפחד ולא יטבט אלוה יעליהם
 שורו יעבר ולא יעצל תפלט פרתו ולא תשכלו יישלחו כעאן יעיליהם וילריהם ירקדון
 יישאו כתף וכנור וישמחו לקול יענבו יכלו בטוב ימיהם וכרעני שאל יחתו
 ויאמרו לא לסור כמנו ודיעת דרכיך לא חפצנו ומה ישידי כי נינבדנו ומה טיניל כי נפנינו
 קן לא בידם טובים יענת רשיעים רחקה מי
 כמה ער רשיעים ידעך ויבא יעלימו אידם חבלים יחלק כאפו
 יהי וכתבן לפני רוח וכבין גנתו סופה אלוה יענן לבניו אוננו ייטלם אליו וידין

יראו יצנו וכידו ומחמת יטדי ייטהו:	כי כיה הפינו כביתו אחריו ומספר חרשיו חיצו:
הלאל ילכד דיעת והוא רמים יטפט:	זה ימות בני ענתמו כלו יטלאגן ויטליו:
יצטניו כלאו חלב ומח יצנמותו יטקה:	וזה ימות כנפיש מרה ולא אכל בטובה:
יחד יעל יצפרי יטכנו ורכה תכסה יעליהם:	הן ידי צתי מה יטכתיכס ומומות יעלי תחמכו:
כתאמרו איה כית נדיב ואיה אהל מיטכנות ריטינים:	הלא יטאלהם יצנרי דרך ואתהם יצננו:
כליוס איד יחישך ריעליוס יצנרות יוכלו:	מי יצד יעל פנו דרכו והוא יצטה מי יטלם לוי:
והוא להכרות יוכל	ויצל נדי יטטקוד
כתקו לורנני עחל ואחריו כל אדם ימיטוך	ולפנו אין כספר
ואיך תנחמוני הבל	והשכרתים כס נטאר מיני

ויצן אליפו התמני ואמר

הלא יסכן נמר כייסכו יעליוס כייטלי:	החפץ לישדי כיתצדק ואם כיעני כיתתם דרכיך
המידאתך יכיהך יבוא יצבך כייטפט:	הלא ריעתך דבה ואין קין ליענתך
כיתחבל אחיך הנסוב עדי יצומים תפשיט:	לא מיס יעני תטקה ומרינב תמני לחס
ואייט ורויעלו הארין וניטוא פעם יטכנה:	אלכנות יטלחת ריקס ווריעות יתמיס ידנא:
יעל כן סביבותך פחים ויבהלך פחדתאם:	או חישך לא תראה ויטפיעת מיס תכך
הלא אלוה נבה יטמים וראה ראש מוכים כירמו:	ואמרת כמה דינאל הכיער יצפלי יטפט
יענים סתרו לו ולא יראה וחונן יטמים יתהלך:	הארחה יעלם תשמור אישר דרכו כתי און
אישר קכטו ולא יצת נהר יצנק יסודם:	האמרים לאלסור מכנו וכיה יפיעל יטדי לכו
והוא כילא כתייהם טוב ויענתו יטעים רחקה כני:	יראו יעריקים וייטכחו ונקי ילעג לכו
אם לא נכחד קיכנו ויתרם אכלה איט:	הסכן נא יצמו ויטלם בהם תבאתך טובה
קחנא כפיו תורה ויטיס אמרו בלבכך:	אסתשוב יצדי תבנה תרחיק יעולה מאהלך
ויטיה יעל יצפר כיער וכיעור נחלים אופיר:	והיה יטדי כיעריך וכסף תויצפות לך
כי אז יעל יטדי תתענן ותישא אל אלוה פעך:	תיעתיר אליו וייטכיעך וערריך תשלם
והגור אמר ויקם לך ויעל דרכך ננה אור:	כיה יטפילו ותאמר ננה ויטחי יצנעם ייש ע
ימלט אינקי	ונמלט ככר כפך

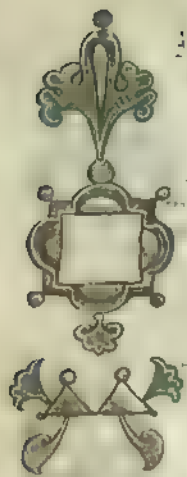
ויצן איוב ואמר

גם היום מרי יטחי ידי ככדה יעל אנחת:	כיה יתן ידי צתי ואכינא הוא אבא יעד תכונה
אינכרה לפנו מיטפט ופי אכלא תוכחות:	אדיעה מלים יצנני ואכיעה מה יאמר לי
הכרב כה יריב יצמרי לא אך הוא יטכבי:	יטכ יישר נוכח יצמו ואפלטה לנעח כייצטי
הן קדם אהלך ואיננו ואהור ולא אכין לוי יטמאל	כיעשתו ולא אחז יצטף ימין יצא יצדחה
כי ידי צדך יצמדי כחנני כוהב אינא:	כאישרו אחוה רגלי דרכו יטנן יצמלם יטט:

מצות שפתיו ולא אמ"ט מחקי צפנתי אכרי פיו :
 כי ייטלים חקי וסנה רבות יצמו :
 ואלה הדרך לבי וישרי הבהילני :
 כדון צמישרי לא נצפנו עתים וידעו לא חזו ימיו :
 חמור יתומים יענהו יחבלו שור אלמנה :
 הן פראים במדבר יצאו בפעלים משחרי לטרף :
 בשדה בלילו יקצרו וכרם רטיע ילקשו :
 טורם הרים ירכבו ופכ"י מחסה חבקו צור :
 יעזם הלכו בלי לבוש ורצנים נשאו יצמרו :
 מיצד מתים יצאקו ונפשו חללים תשוין :
 המה היו כמדרי אור לא הקירו דרכו :
 לאור יקום רצח יקטל יצני ואכיון :
 ויצן נאף ישכרה נשף לאמר לא תשורני יצן :
 חתר כחישך בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור כי יחדו בקר לכו ילמות כי יכיר בלהות ילמות :
 קלהוא יצל פנכים תקלל חלקתם :
 יניהם חם יצלו מימי יטלני שאול חטאו ויישכחהו רחם מתקורמה יצור לא יזכרו וישכר כעין עשה :
 ויצה עקרה לא תלד ואלמנה לא יטבו :
 יתן לילבטה וייטיעו ויצניהו יצל דרכיהם רמומי צטואינו והמכו ככל יקפצון וכראשי שבלת ימלו :
 ואם לא אפן מי יזוכני :
 וייצן בלדד השחיו ואמר :
 הכיטל ופחר יצמו יצשה שלום כמרומיו :
 ומה יצורק אנוש יצם אל ומה יזכה ילוד אשה :
 אף כי אנוש רמה :
 וייצן איוב ואמר :
 מה יצרת ללא כח הויש יצת ורוני לא יצו :
 אתמי העדת מלין ונשמת מי יצאה ממך :
 יעזם יצאול נצרו ואין כסות לא בדון :
 צר מים בצנביו ולא נבקע יצנן תחתם :
 חק הניצל פנמים יצד תכרית אור יצם חישך :
 נחור רצנים ובהבנתו מחין רהב :
 הן אלה קינות דרכו ומה ישמין דבר נשמינו

והוא באחדומי ישיבנו ונפשו אותה וייצש :
 יצל כן מפניו אכהל אתכונן ואפחד ממנו :
 כי לא נעמתי מפני חישך ומפני נסה אפל :
 גבולת ישיגו יצד גלו וירעו :
 יטו אכזבים מדרך יחד חבאו עניי ארץ :
 יערכה לזלחם לנערים :
 יעזם ילעו מכלי לבוש ואין כסות בקרה :
 יעלו מישר יתום ויצל יצני יחבלו :
 כין ישורתם יצנהירו יקבים דרכו וייצמאו :
 ואלוה לא ייטיב תפלה :
 ולא ייטבו ננות יכרתו :
 ובלילה יהי כנגב :
 וכתר פנים ייטיב :
 בארץ לא יפנה דרך כרמים :
 וייטב אבירים נבחו יקום ולא יאכין בחיין :
 וייטב לאל מלת :
 הייטב מספר לעדויו ויצלמי לא יקום אורהו :
 הן יצד ירח ולא יאהיל וכוונבים לא זכו בעיניו :
 וכן אדם תוליעה :
 מה ייצנת ללא חכמה ותשיה לזכה ודיעת :
 הרפאים יחללו מתחת מים ושכניהם :
 נטה יצפון יצל תהו תלה ארץ על בלימה :
 מאחז פני כסה פרישו יצלו יצננו :
 עמדי יטמים ילפפו ויתמהו מצערתו :
 כרוחו יטמים יצפרה חלילה ידו נחיש כרח :
 וריצם נכורתו מי יתבונן

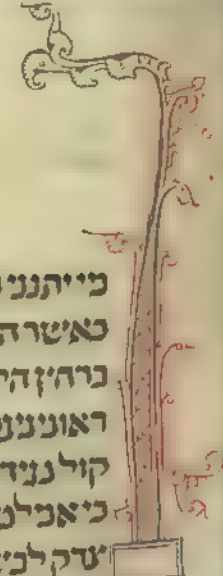
והוא איוב שאת משלו ויאמר

חי אל הכידי משפטי ויטדי הכר נפשי: כי כל יעד נשפתיכי ורוח אלוה באפי
 אכתי כרעה שפתי עולה   וליטוני אם יהנה רמיה
 הלילה לי אם אינדיק אתכם   יעדאטינ לא אכיד תכתי ממני
 בעדקתי החזקתי ולא ארפה לא יחרף לבני מימי: יהי כרטינאבי וכתקוממי כי עול
 כי כה תקות חנף כי ינינכי ייטל אלוה נפשו: היצנקהו ייטכניאל כי תבא יצלין ערה
 אפינל יטדי יתנננ קרא אלוה נבל ית: אורה אתכם ביד אל אטור יעם יטדי לא אכחד
 הן אתם מלכס חזיתם ולמה זה הנל תהבלי: זה חלק אדם ריטי יצנב אל ונחלית יצרינים מישדי יקחו:
 אם ידבו כניו ילכו חרב וינאנאז לא ייטכני לחם: יטדיהו נכמות יקברו ואלכיתו לא תבכנה
 אפיננר כינפר כסף וכחמר יכין כילטיט: יכין ועדיק ילביט וכסף נקי חלק
 כנה כינטי כיתו וכסכה ינטיה נער: ינטיד ייטכנולא יאסף יעניו פקה ואיננו
 תטינהו כביס בלהות לילה נננתו סופה: ייטאהו קדים וילך וייטי ערהו ממקומו
 וייטלך יצלין ולא יחמל כידו ברח יטרה: ייטפק יצליכו כפיכו וייטרק יצלין ממקומו
 כי ייט לכסף מונא ומקוס לזהב זקו: ברול מינפר יקח ואכן יעוק עהושה
 קין יטכ לחיטך ולכל תמלית הוא הקר: אכן אפלי ועלמות
 פרין עהל מינטי ער הנשנחיס מע רגל
 ארין כמנה ינא לחם ותחתיה עהפך כמנאטי: דלז כמנטיט נעו
 טתינ לא ידעו יעט ולא ינטיהו יצן איה:
 טחלכייט יטלח ידו הפך מישדי שורים: מקוס ספיר אכנה וינפררת והב לו
 מנכי עהרות חפשי
 והחכמה מאין תמינא ואי זה מקוס בנה
 לא ידינאנויט ינטיה ולא תמינא בארין החייס: תהום אמר לא ביהיא ויט אמר אין ינמדי
 לא יתן סנור תחתיה ולא יטקל כסף מחידהו: לא תסלה נכתם אופיר בטהם יקר וספיר
 לא ינטינהו זהב וזכוכית ותכורתה כליפן: ראמות וגכייט לא יזכר ומיטך חכמה כפנינטי
 לא ינטינהו פטרת כויט   נכתם סהור לא תסלה
 והחכמה מאין תבא ואיזה מקוס בנה
 ונינטיה מינינ כלחי ונינטיה היטמיס נסתר: אכרון ומות אמרו באזנטי יטמיננו יטמיננהו
 אלהים הבין דרסה והוא ידינא את מקומה: כי הוא לקנות הארין יביט תחת כל היטמיס יראה:
 לינטיה לרוח מיטקל ומיס תכן כמדה: כינטיהו למטר חק ודרך לחיז קלות
 אזראה ויספרה הכנה וגם חקרה: ויאמר לאדם הן יראה: הוה היא חכמה וסור מרע בנה
 ויסקף איוב שאת משלו ויאמר

11111

אין

כי יתנני כידחי קדם כיני אלוה ייטמרני :
 כאשר הייתי כימי חרפי נסוד אלוה יעלי אהלי :
 ברהיז הליכי נחמה ועזר יינק יצמדי פלגי שמן :
 ראוני עניים ונחנאו ויישישים קמו יצמדו :
 קול ננדיה נחבאו וליטונם לחנם דבקה :
 כי אמלט יעני מישויו ויתום ולא יעור לו :
 עק לבשתיו וילבשני כמיניל וזנף משפט :
 אכאנכי לאכזונים ורב לא ידינותי אחקרהו :
 ואמר יצבקני אגיו נוכחול ארבה ימים :
 כבודי חריש יצמדי וקשתי כדי תחליף :
 אחרי דברי לא יישנו ויעלימות טף מלתו :
 אטחק אלהם לא יאבינו ואור פני לא יפלו :
 אבלים ינחם וינחה שחקו יעלי יצנרים מכני לימים אשר מאסת אבתם ליטית יצם כלכי ינאני :
 גסטח ידיהם למה לי יעלימו אנד כלה נחסר וככפן נלמוד היצקים יציה אכיש יציה אה ומיש אה :
 הקטפים מלוח יעלי שיח ושריש ותמים לחנם :
 בערוץ נחלים ליטכן חרי יצפר וכפים :
 בני עבל נסכני בלי יטס נבאו מן הארץ :
 תעבונ רחקז מע וניפני לא חשכו רק :
 יעלי ימין פרחח יקומו רגלי יטלחו :
 נתסו נתיבתי להיתי יינילו לא יעור לבו :
 ההפך יעלי בלהות תרדף כרוח נרכת וכיני יצברה ייט יעני וינחה יעלי תשתפק נפשי יאחזוני ייניני :
 לילה יענכי נקר מינילי ויעקלי לא ייטכטן :
 הרני לחמר ואתמיטיל כינפר ואפר :
 תהפך לאכזר לי כינינס ידך תיטטמני :
 כי ידעתי מות תישני ובית מויעד יכלהי :
 אם לא בכיתי לקשה יום ינמה נפשי לאכזר :
 כיני ותחונל אדמו קדמי כיניניני :
 אח הייתי לתנם ורינלכטתי ינעה :
 ויהי לאמל כנרי וינכי לקול ככים :
 וכה חלק אלוה ממניל ונחלת שרי נמרומים :
 הלא הוא יראה דרכי וכל יעני יספר :

כהלונרו יעלי ראשי לאוהו אלך חשך :
 כיעוד שרי יצמדי סכבתני ניני :
 כנצתי יטיע יעלי קרת נרחוב אמין מושיבני :
 ישרים יצנרו במליכ וכף ייטימו לפיהם :
 כי און יטמינה ותאשרני וינין ראתה ותניני :
 ברכת אטדי יעלי תבא ולב אלמנה ארנן :
 יננים הייתי לינור ורגלים לפסח אני :
 ואיטרה מתליעות יעול ומישנו אשליך טרף :
 שרשי פתוח אלימים וטלילין בקצירי :
 לי יטמינו ויחלו וידמו למו עינתי :
 ויחלו כמטר לי ופיהם פיערו למלקווש :
 מן ג יערישו ירעיני עלימו כננב :
 בין ישיחים ינהקו תחת חרול יספחו :
 וינחה ננינתם הייתי ואהי להם למלה :
 כי יתרי פתח וינינני ורכן מפני יטלחו :
 ויסלו יעלי ארחות אידם :
 כפרין רחבי אתיו תחת יציה אה התלעלו :
 טרככח יתחפטי לבושי כפי כתנתי יאורני :
 אישוני אליך ולא תנעני יצמדי ותתכנן בי :
 תטאני אל רוח תרכיבני ותמנעני תישוה :
 אך לא כינייטלחיד אם כפידו להן שויע :
 כי טוב בקויתי ויבא ריני ואיחלה לאור ויבא אפל :
 קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשויע :
 יעורי יטחר מינילי וינעמי חרה מני חרב :
 כרית כרתי ליניני ומה אתכוני יעל כעליה :
 הלא אידלי יעול ונכר לפיני און :
 אם הלכתי יננס יטוא ותחיש יעל מרמה רגלי :

פו תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש
 חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים
 איננה אף אני חלקי אחוה דעי אף אני
 הנה נטני כיון לא יפתח כאבות חדשים יבקע
 אל נא איש אפני איש ואל אדם לא אכנה
 ואולם שמינני איוב מלי וכל דברי האזניה
 ישראל אמרי ודעת שפתי ברוד מללו
 אם תוכל השיבני ערכה לפני התי עבה
 הנה אמת לא תבעתך ואכפי יגידך לא יכזרו
 זך אני בלי פשעי יף אנכי ולא עון לוי
 ישם בסדר גלי ישמר מל ארחתי
 מדוע אליו ריבותי כל דרכי לא יענה
 כחלום חזיון לילה בנפל תרדמה על אנשים
 אז ילה און אנשים וכמסרם יחתם
 יחשך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלה
 וזהמתו חיתו לחם ונפשו נאכל תאוה
 ותקרב לישחת נפשו
 אם יש עליו מלאך מליין אחד מע אלה
 ויחננו ויאמר פדעוהו מרדת שחת מצאתי כפר
 יעתר אל אלוה וירעהו וירא פניו בתרוינה
 ישר יל אנשים ויאמר חטאתי וישר העונית ולא שוה לוי פדה נפשי מי עבר בשחת וחיתי באור
 תראה הן כל אלה יפיע אל פינמים שליש ינס נבר להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים
 הקיטב איוב שמיני ל החרש ואנכי אדבר
 אם אין אתה שמיני

ולא ערך אלי מלין ובאמרינס לא אשיבנו
 והחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד
 כי מלתי מליסה ציקתני רוח בטני
 אדברה וידוחלי אפתח שפתי ואיננה
 כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני
 הנה נא פתחתי פי דברה לישוני כחכי
 רוח אל עשתי ונשמת שדי תחני
 הן אני כפיד לאל מחסר קדעתי גם אני
 אך אמרת כאוני וקול מלין אישמיני
 הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו
 הן זאת לא ערקה אינך כי ידבה אלוה מאנשי
 כי נאחת ידבר אל ובשתיים לא ישורנה
 בתנומות עלי משכב
 להסיד אדם מעישה וניה מנבר ינסה
 והוכח במכאובי כי ישכבו וריב עיניו איתן
 יכל בשרו מראי ויפוי עינותיו לא ראו
 וחיתו לממתים
 להניד לאדם ישרו
 רטפט בשרו מיניר ישוב למי ילומיו
 וישכ לאנשי ערקהו
 ויפן אליהוא ויאמר
 כי און מלין תנחן והך יטינס לאכל
 כי אמר איוב ערקהו ואל הקיד משפטי
 מי נבר כאיוב ישתה לינינ כמים
 וארה לחברה ינס פיעל און וליכת ינס אנשי דיניני כי אמר לא יסכנו נבר ברערתו ינס אלהים
 מרטיניו שדי מעול
 כי פיעל אדם ייטלס לו וכארח איש ימצאנו אף אמנס אל לא דישיניו וישרי לא יינות משפט

מיפקד יגליו ארצה ומי שם תכל כלה:	אם ישים אליו לכו רוחו ונשמתו אליו יאסף:
ינון כל בשר יחד ואדם על צפר ישוב:	ואם כנה שמעה זאת האוינה לקול מלי:
האף שונא משפט יחביש ואם עדיק כביר תרשיין:	האמר למלך בלי על רשינ אל נריבים:
אשר לא נשא פני ישראל ולא נכר שוין:	לפנדל כי מי צטה ידיו כלם:
רנין ימותו וחצות לילה יצנישו יצם וייצרו:	ויסרו אכיר לא כיד:
כי יצניו על דרכי איש וכל יצניו דאה:	אין חישך ואין עלמות להסתד שספי עליון:
כילא יצל איש ישים צוד להלך אל אל כמישפט:	ידע כבירים לא חקר וייצנד אחרים תחתם:
לכן יכיר מי צבדיהם והפך לילה וידכאו:	תחת רשינים ספקה כמקום ראים:
אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא השכילו:	להביא עליו יצקת דלו ויצקת יצנים ישמינ:
והוא ישקט ומי ירשיע ויסתר פנים ומי יישורנו:	ויצל גוי ועל אדם יחד:
ממלך אדם חנף כמקשי יצם:	כי אל אל האמר נשאתי לא אחבל:
בלי עדי אחזה אתה הרני:	אם יעול פעילתי לא אסוף:
המעמד ישלטה כי מאסת כי אתה:	תכחר ולא אניומה ידיעת דבר:
אנשי לבב יאברו לי ונכר חכם שמיני:	איוב לא ברעת ידבר ודבריו לא נהשכל:
אכי יבחן איוב יעד ננח:	על תשבת באנשי און:
כי יסף על חטאתו משינ בנינו יסף:	וירב אמרו לאל:
ויצן אליהו ויאמר:	
הואת חטבת לכי שפט אמרת ידקי מאלי:	כי תאמר מה יסכן לך מה אציל מחטאתי:
אני אישיכך מלין ואת ריעך עמך:	הבט שמים וראה וישור שחקים נבהו ממך:
אם חוזאת מהתפלג בו ורבו פשיעך מה תצטעה לו:	ואם יצדקת כהתתן לו אומה כי ידך יקח:
לא יישכמך רשיעך ולכן אדם יצדקתך:	כרב יצטוקים ויציקו ישועו מזרו יצרבים:
ולא אמר איה אלוה יצטינתן זמרות בלי לה:	מילפנו מנהמות ארון ומיעוף השמים יחנמנו:
ישמי ציקו וליא יצטה מפני נאון רינים:	אד ישוא לא ישמיע אל ושרי לא ישורנה:
אף כי תאמר לא תשורנו דין לפנו ותחולל לו:	ויצטה כי אין פקד אפו ולא ידע כפטי כאד:
ואיוב הנל יפעה פיהו:	בבלי דינת כלין יכבד:
ויסף אליהו ויאמר:	
כתר לי ויצד ואחוך כי יעוד לאלוה מליים:	אישא דיני למרחוק ולפעלי אתן צדק:
כי אמנס לא ישקר מלי תמים דינות יצמד:	הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב:
לא יחיה רשיע וכי שפט יצנים יתן:	לא יצרי צמדיק יצניו ואת מליכים לכסא וישיבם לינח:
וינבהו: ואם אסודים בזקים:	ילכדון כחכלי יענ:
וינד להם פיעלם ופטיעיהם כי יתנכרו:	ויצל אונס למוכר ויאמר כי ישובון מאון:

ואם לא יישמעו בשלח יעזבו ויעזבו כבלי דינת:	ואם לא יישמעו ויעזבו ויעזבו כבלי דינת:
תמת כנענר נפשם וחיתם בקדשים:	תמת כנענר נפשם וחיתם בקדשים:
ואף הסיקך מפ' ער רחב לא מועק תחתיה	ואף הסיקך מפ' ער רחב לא מועק תחתיה
ודין רשע בלא תדין ומשפט יתמכו:	ודין רשע בלא תדין ומשפט יתמכו:
היערך יסוין לא בער וכל מאמצי כח:	היערך יסוין לא בער וכל מאמצי כח:
השמר אל תפן אל און כי על זה נחזות מיני:	השמר אל תפן אל און כי על זה נחזות מיני:
מיפקד יצילו דרכו ומי אמר פצלת יצולה:	מיפקד יצילו דרכו ומי אמר פצלת יצולה:
כל אדם חזו בו אנוש כיט כרחוק:	כל אדם חזו בו אנוש כיט כרחוק:
כי יציע נטפי מים יקומטר לאדו:	כי יציע נטפי מים יקומטר לאדו:
אף אם יבין מפרשי יגב תשא את סכתו:	אף אם יבין מפרשי יגב תשא את סכתו:
כי כס דין עמים יתן אכל למכבד:	כי כס דין עמים יתן אכל למכבד:
יעד יצילו ריעו מקנה אף יעל יעלה:	יעד יצילו ריעו מקנה אף יעל יעלה:
ישביעו ישכועו כרגו קולו והנה מפיו יצא:	ישביעו ישכועו כרגו קולו והנה מפיו יצא:
אחריו יישאנקול ירעם בקול גאונו	אחריו יישאנקול ירעם בקול גאונו
ירעם אל בקולו נפלאות ינשה גדלות ולא נדע:	ירעם אל בקולו נפלאות ינשה גדלות ולא נדע:
כידכל אדם יחתם לדינת כל אנשי מיצשהו:	כידכל אדם יחתם לדינת כל אנשי מיצשהו:
ותבא חיה כמו ארב וכמיני צותיה תשכון	ותבא חיה כמו ארב וכמיני צותיה תשכון
מן החדר תכוא כופה ומכזרים קרה:	מן החדר תכוא כופה ומכזרים קרה:
אף בריטריח עב	אף בריטריח עב
והוא מסכות מתהך נתחבולתי לפי צלם	והוא מסכות מתהך נתחבולתי לפי צלם
אם ליטבט אם לארעו אם ליחסד ימצ אהו:	אם ליטבט אם לארעו אם ליחסד ימצ אהו:
התדע בשום אלוה עליהם והפייע אור יננו:	התדע בשום אלוה עליהם והפייע אור יננו:
התדע בשום אלוה עליהם והפייע אור יננו:	התדע בשום אלוה עליהם והפייע אור יננו:
אשר בעדיך חמים כהשקט ארין כדדום:	אשר בעדיך חמים כהשקט ארין כדדום:
הודיענו מה נאמר לו לא נעוך מפני חשך:	הודיענו מה נאמר לו לא נעוך מפני חשך:
ויצתה לאראו אור בהיר הוא בשחקים	ויצתה לאראו אור בהיר הוא בשחקים
מצפון זהב יאתה יעל אלוה נורא הודי ישרי לא מצאנו:	מצפון זהב יאתה יעל אלוה נורא הודי ישרי לא מצאנו:
לכן ידאהו אנשים	לכן ידאהו אנשים
ויצן יהוה את איוב מן הסערה ויאמר	ויצן יהוה את איוב מן הסערה ויאמר
מ' זה מחשיך יצעה כמלין בלידעת:	מ' זה מחשיך יצעה כמלין בלידעת:
איפה היית ביסודי ארץ הנר אם ידעת בניה:	איפה היית ביסודי ארץ הנר אם ידעת בניה:
על מה אדניה הטביעו אומי ירה אקפנתה:	על מה אדניה הטביעו אומי ירה אקפנתה:
ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים	ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים

ושניהם בני צמים
 וחנפילב ייטמו אף לא יישועו כי אסרם
 יחלין יעני כיענו ויגל בלחץ אונם
 ונחת שלחנך כלאדישן
 כי חמה פן יסיתך בספק ורב כפר אל יטך
 אל תשאף הלילה ליצלות יצמים תחתם
 הן אלי ישגב ככחו מי כמה מורה
 זכר כי תשגיא פיעלו אשר ישרו אנשים
 הן אלי ישגיא ולא נדע מספר ישנו ולא חקר
 אשר יזלו ישחקים ירעפו עלי אדם רב
 הזפריש יצילו אורו ושרישי הים כסה
 יעל כפים כסה אור ויענו יעליה כמפעיע
 אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו
 תחת כל השמים ישרהו ואורו יעל כנפות הארץ
 ולא יעקבם כיישמע קולו
 וישם מטר וגשם
 מנשמת אלי תן קרה ורחב מים כמוצק
 יפיץ ענן אורו
 מלאשר יצום על פני תכל ארעה
 האזינה זאת איוב יצמד והתכונן נפל את אל
 תרקיע עמו לשחקים חזקים טראי מוצק
 היספר לו כי אדבר אם אמר איש כי בליע
 ורוח יצרה ותטהרם
 לא ידאה כל חכמי לב
 אור נא כנבר הליעד ואישאלך והודיעני
 מי שם ממדיה כיתו יצאו מי נטה יעליה קו
 ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים

ויסד בדרתים כנחו מרחס יעא:

ואשבר עליו חקי ואשים כריה ודלתים: ואמר
המימין יצית בקר ידעתה שחר מקומו
תהפך כחמר חותם ויתעצבו נמו לבושי:
הבאת ערנבכים ונחקר תהום התהלת:
התבוננת ער רחמי ארץ הנר אם ידעת כלה:
כי תקחנו אל נבולו וכי תכין נתיבות ביתו:
הבאת אל אערותי שלג ואוצרות נדר תראה:
איזה הדרך יחלק אור יפץ קדים על ארץ:
להצטיר על ארץ לא איש מדבר לא אדם בנו:
היש למטר אנאומי הוליד אנליטלו:

כאנמיס יתחבאו ופני תהוב יתלכחו:
התיצאמורות ביתו ויעישי על כניה תנחם:
התקשר כיערנות כיכה או כישכות כסיל הפתח:
התרים לענק קולך ושפעת מים תכסך:
מי שתבטחות חכמה או מינתן לי שטיי בינה:
ביצקת יצפר לבוינק ורגבים ידבקו:
כי ישחו במעונות

מי יכין לי צרב צידו כי ילדו אל אל ישועו
הידיעת יצת לדת יעלי סלי חלל אילות השמר:
תכר יצנה ילדיהן תפלחה חבליהם תטלהנה:
מי שלח פרא חפשי וכסרות יצורו מיפתח:
ישחק להמון קריה תשי את נגש לא ישיכיע:
היאמה רים יצנדך אם ילין על אבוסך:
התבטח בו כירב כחו ותעוב אליו יציעך:
כנף רנעם נעלסה אם אברה חסידה ונעה:
ותשטה כי רגל תזורה וחית השדה תרושה:
כי היטה אלוה חכמה ולא חלק לה נביעה:
התתן לסוס גבורה התלביש צוארו רעבה:
יחפרו בעמק ויישיש נכה יצא לקראת נשק:
עליו תרעה אשפה להכחנת וכידון:
ברי שפר יאמר האח ומרחוק ירחמלחמה

בשומי ענן לבשו וערפל התלת:

ואמר עד פה תכלא ולא תסין ופא ישיה בנאון גלדי:
לאחו כנפות הארץ וינערו שלים ממנה:
וימנע מריש לעם אורכו וזרו ערמה תשבר:
הנלו לך שערימות וטערי עלכות תראה:
איזה הדרך ישכן אור וחשך אי זה מקומו:
ידעת כי אנו תולד ומספר ימך רבים:
אישר חשנת לי צת צר ליוס קרב וכלחמה:
כי פלג לישטף תעלה ודרך לחויו קלות:

להשביע עשאה ומשאה ולהצמיח מצאדשא:
כבטן כייצא הקרח וכפר שמים כילדו:
התקשר כיערנות כיכה או כישכות כסיל הפתח:
התיצאמורות ביתו ויעישי על כניה תנחם:
התשלה פיקים וילכו ואמרו לך הננו:
התצוד ללביא טרף וחית כפירים תמלא:
ישבו בככה למוארב

יתצו לבלי אמל
הידיעת יצת לדת יעלי סלי חלל אילות השמר:
תכר יצנה ילדיהן תפלחה חבליהם תטלהנה:
מי שלח פרא חפשי וכסרות יצורו מיפתח:
ישחק להמון קריה תשי את נגש לא ישיכיע:
היאמה רים יצנדך אם ילין על אבוסך:
התבטח בו כירב כחו ותעוב אליו יציעך:
כנף רנעם נעלסה אם אברה חסידה ונעה:
ותשטה כי רגל תזורה וחית השדה תרושה:
כי היטה אלוה חכמה ולא חלק לה נביעה:
התתן לסוס גבורה התלביש צוארו רעבה:
יחפרו בעמק ויישיש נכה יצא לקראת נשק:
עליו תרעה אשפה להכחנת וכידון:
ברי שפר יאמר האח ומרחוק ירחמלחמה

הכניעך יאברגן יפריטכנפו להימן
כליניטכנ ויהלגן על שזכר ומינודה
ואפרהו יעליצורס

אם ילפך ינביה נשאר וכי ירים קנו
מיטכ הפראכל למרחוק יעניו כיטו
וכאשר חללים שכ הוא

וייגן יהוה את איוב ויאמר

הרב ינס ישריסק

מוכח אלוה יענה

וייגן איוב את יהוה ויאמר

הקלת מה איטיכך ידי שמת לי מופי

אהת דברתי ולא אצנה וישתים ולא אסיף

וייגן יהוה את איוב בעשרה ויאמר

אור נא כנברחליעך איטאלך והודיעני

האף תפרמיטפטי תריטי יעני למינן תנזק

ואם זרוינכאלך ובקולכמהו תרינם

יעה נא נאמן ונכה והוד והדר תלביט

הפין ינברות אפך וראה כל גאהוהיטפילהו

ראה כל נאה הכניעהו והדך רטיניס תחתם

טכנס כיצפר יחד פניהם חביט כטכון

ונם אני אודך כיהויט ילך ימינך

הנה נא סהמות אישרי ינטיתי יעמך היציר כבקר יאכל

הנה נא כחו במתניו ואונו בישרירי בטנו

יהפן זנבו כמו ארז בדי פחדו ישרנו

יענמו אפקי נחשה צרמיו כמטיל ברזל

הוא ראיתי דרכי אל היצשו ינטי חרבו

כיטלה רים ייטאורו וכל חית הישרה יישחקו שכ

תחת נאליס ייטככ כסתרקעה וכינה

יסכהו נאליס עלילו יסכהו יערכי עחל

הן יינטיקעהר לא יחפויטכח כיינטי יודן אל פיהו

ביעני יקחנו בעוקיטיס יקב אף

הניטיך לזיתן כחכה ובחבל תיטקי יעליטנו

התיטיס אנמן נאפו ונחוח תקבל לחיו

הירבה אלך תחננים אם ידבר אלך רכות

היכרה ברית ינכך תקחנו לייצבר יעלכ

התיטחק בו כיצפור ותקיטרו ינערתוך

יכרו יעליו חכרים יחצוהו כין כניענס

התמלא כניטכות יצורו וכעלי דגם ראשו

יטיס עליו ככף זכר מלחמה אל תוסף

הן תחלהו נטובה הגנס אל מראיו יטל

לא אמר כייצירנו וכי הוא לפני יתינב

סי הקדימני ואיטלכ תחת כל היטמיס לי הוא

לא אהריטי כדיו ודבר נכורות וחין יערכו

מינלה פני לביטו ככפלו כנסו כייבא

דלתי פנו כמפתח כניכות יטנו אימה

נאווה אפיקי כנגנס כנורחותכ ער

אחר כאחד ינשו ורוח לא יכא כינהם

איטיט באחיהו ידבקו יתלכרו ולא יתפרדו

יעטיטתו תהל אורו יעניו כיעצפי יטחר

כפזו לפידיס יהלכו כידודי איטי תכליטו

כנחידיו ינא ינטי כדוד נפוח ואנמן

נפשו עחליס תלהט ולהכמפו ינא

כנארו ילין ינו ולפנו תרוין דאכה

כפלי כשרו דבקו יינזק עליו כל יטוט

לכו יינזק כמו אכין ויינזק כפלה תחתית

מיטתו ינורו איליס כייטגרים יתחטאו

כייטינהו חרב כלי תקוס חנית כסיני ויטריה

יחטיב לתן ברזל לינן רקבון עחויטה

לא יכריחנו כן קיטת לקיטטהפכו לו אנקליע

תחתו חרודי חרש ירפד חרוין יעלי טיט :	בקיט נחשכונותה וישחק לדיעט כידון :
אחריו יארנתיביחטבתהוב לישנה :	ירתיח כסדמיעולה ים יישים כמרקה :
את כל גבה יראה הוא מלך יעל כל בני שחין :	אין על יעפר משלו היעשו לכלי חת :
ויען איזבאת יהוה ויאמר :	
ולא יבער ממך מזמה :	ודיעת כי כל תוכל :
נפלאות ממני ולא אדיע :	מיוה בניעלים יענה בלי דינת לכן הערתני ולא אכין :
לישמני צאון שמיעתך ויענה יעני ראתך :	שמיענא ואנכי אדם אישאלך והודייעני :
יעל יעפר ואפר :	יעל כן אמאס ונחמת :

ויהי לוי שבנינה כנים וישלש כנורת :
 ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית
 קציעה ושם השלישית קרן הפוך :
 ולא נכניא נשים יפות ככעט איוב בכל
 הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך
 אחיהם ויחי איוב אחרי זאת מאד
 וארבעים שנה וירא את בנו ואת בני
 בנו ארבעה דורות וימת איוב זקן ושבע עיניו :

ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה
 אל איוב ויאמר יהוה אל איפו התימני
 הרה אפיכך וכיטני ריניך כלא דברתם
 אלי גבוהה כי גברי איוב ויעתה קחו לכם
 שבעה פרים ושבעה אילים וילכו אל
 עבדי איוב והיעליהם יעלה כיערנס ואיוג
 עבדי יתפלל עליכם כיאס פניו איש
 לבלתי עשות צמכם גבלה פי :
 דברתם אלי גבוהה כי גברי איוב וילכו
 אל יפו התימני ובלדד השוחי יעפר
 הנעמתי וייגשו כאשר דבר אליהם
 יהוה וישא יהוה את פני איוב ויהורה
 שבאת שבת איוב כהתפללו בעד
 ריעה ויסקף יהוה את כל אשר לאיוב
 למיטתו ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיותו
 וכל עיניו לפנים ויאכלו צמולחם בביתו
 ויעדלו וינחמו אתו יעל כל הרעה אשר
 הביא יהוה עליו ויתנולו איש קשיטה
 אחת ואיש נוס זהב אחר ויהוה כרך
 את אחרית איוב מראש רתו ויהי לו
 ארבעה יגשר אילף צאן ויששת אלפים
 גמלים ואילף עמר בקר ואילף אתנות :

ישראל

יראת יהוה ראית דעת חכמה ומוסר אוילים בזה :
 כי לזית חן הם לראשך ויענקים לגרנתך :
 אם יאמרו ולהאתנו נארכה לדם ננפנה לנקי חנם :
 כל הזן יקר נמצא נמלא בתינו שלל :
 בע אל תלך בדרך אתם מניע רגלך מנתיבתם :
 כי חנם מזורה הרשת בניע כל בעל כסף :
 כן ארחות כל בניע בניע את נפש כעליו יקח :
 בראשה מיות תקרא בפתחי יטערים כי צור
 יעד מתיפתים תאהכופתי ולעים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת
 תשובו לתוכתי הנה אכינה לכם רוחי אורינה דברי אתכם ייען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיני
 ותפריעו כל יעצתי ותוכחתי לא אכיהם :
 כבא כשאזה פחדכם ואידכם כסופה יאתה
 אז יקרא נני ולא אינה ייטחר נני ולא ימצא נני :
 לא אבו לי צנתי נאינו כל תוכחתי :
 כי מישוכת פהים תהרגם ושלות כסילים תאבדם :
 ושמעילי ישכן בטח וישאנן מפחד רעה :
 בני אסתקח אמרי ומיצותי תענן אתך
 להקטיב לחכמה אונך תטה לכך לתכונה :
 אם תבקשנה כנסף וכבט מנים תחפסנה :
 כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותכונה :
 לנער ארחות משפט ודרך חסידו ישמרו :
 כי תבוא חכמה כלכך ודעת לנפשך יענס :
 להעילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות :
 השמחים ליצנות רע יגלו בתהפכות רע :
 להעילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה :
 כי טחה אלמות ביתה ואלרפאים מעגלתה :
 למיגן תלך בדרך טובים וארחות עדיקים תשמרו :
 כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יתרוכזו :
 ורשעים מארץ יכרתו וכוננים יסחוממנה :
 בני תורת אל תשכח ומיצותי יגר לבך :
 כי ארך מים וישנות חיים :
 ושילום יסיפולך :
 לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי כנה :
 לקחת מוסר השכל יצדק ומישפט ומי ישרים לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה :
 ייטמינך חכם ויוסף לקח ונכון תחבלות יקנה :
 להבין משל ומלינה דברי חכמים וחידתם :
 יטמינך בנע מוסר אביך ואל תטיש תורת אמך :
 בני אם יפתוך חטאים אל תבא :
 נבליעם כשאל חיים ותמימים כיוודי בור :
 נורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו :
 כי רגליהם לרע ירויעו וימהרו ליטפך דם :
 והם לדמם יאובו ינפנו לנפשתם :
 חכמות בחוץ תרנה ברוכות תתן קולה :
 אמריה תאמר :
 גס אני כאידכם אישחק אלי יגבבא פחדכם :
 כבא עליכם ערה ועוקה :
 תחת כי ישנאו דעת וראת יהוה לא כחרו :
 ויאכלו מפרי דרכם וממעצתהם יטביעו :
 כי אם תקח אמרי ומיצותי תענן אתך :
 כי אם לכינה תקרא לתכונה תתן קולך :
 אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא :
 ויצפן ליישרים תושיה מגן להלכתם :
 אז תבין יצדק ומישפט ומי ישרים נלמינעל טונ :
 מומה תשמר יעליך תכונה תנערכה :
 היצנים ארחות ישר ללכת בדרכי הישך :
 אשר ארחתיים יצק ישים ונלוזים נמינעל טם :
 הינכות אלוף נעוריה ואת כרית אלהיה יטכחה :
 כל באיה לא ישובון ולא ישינו ארחות חיים :
 בני תורת אל תשכח ומיצותי יגר לבך :
 ושילום יסיפולך :

חכר ואמת אל יעובד קשרם על גדותיך כתבם על לוח לבך וזכראתן ויטבל טוב בניעאלהו כואדם
בטח אל יהוה בכל לבך ואל ביעתך אל תשיען: ככל דרכך דינה והוא יישר ארחתך
אל תהי חכם בניענך ירא את יהוה וסור מרע: רפאות תהי לשרך ושקוי ליצנכתך
כבר את יהוה מהונך ומראשית כל תבואתך: ויכלאו אסניך שיבעות רעושי יקבך יפריעו
מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקיץ בתוכהו: כי אשר יאהב יהוה ונאבאת בן ירעה
אשרי אדם מיצא חכמה ואדם יפיק תכונה: מיטוב כחרה כסחר כסף וכחוזן תבואתה
יקרה היא מפנייך וכל חפניך לא ישווהו: ארך ימים בימיה בשמאלה יצטר וכבוד
דרכה דרכי נצח וכל עת יהיה שלום: יצן חיים היא לטחזיקים בה ותמכה מאישר
יהוה חכמה יסד ארץ טונן שמים תבונה
בדיעתו תהמות נבקיני ויטחקים דיצפוטל: בני אל יליו מיצנך נער תישיה וכזמה
ויהיו חיים לנפטר וחן לערעתך: אותך לבטח דרכך ודגלך לא תנוף
אם תשכב לא תפחד ויטכתי ויעבה יענתך: אל תירא מפחד פתאם ומיטאת רשיעם כי תבא
כי יהוה יהיה נכסלך וישמר רגלך מלבר: אל תמנע טוב מכיעלין בהיות לאל רך לעשות
אל תאמר לרעך לך ויטוב ומחר אתו ויטאתך: אל תחריש על רעך רעה והוא יטב לבטח אתך
אל תרוג יעם אדם חנם אם לא נמלך רעה: אל תקנא נא ייטחמס ואל תנחר בכל דרכיו
כי תוינבת יהוה גליו ואת יישרים סודו: מארת יהוה בבית רשיעונוה יעדיקים יכרך
אם ליעים הוא יליין וליענים יתן חן: כבוד חכמים יחלו וכסילים מרים קלון
יטמיעו נעם מוסר אב והקשיבו לדיעת בעה
כי לקח טוב נתתי לכם הורתי אל תיעבו: כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי
וירני ויאמר לי יתמך דברי לבך   ישמר כיעותי וחייה
קנה חכמה קנה ביעה אל תשכח ואל תטכא מריפי: אל תיענה ותישמרך אהבה ותיערך
ראשית חכמה קנה חכמה וכל קנעך קנה ביעה: סלסלה ותרוכמך תכבדך כי תחמקנה
תתן לראשך ליותחן יעטרת תפארת תמנעך: ישמיע בני יקח אמרי וירכו לך יטנות חיים
טרך חכמה הרתיך הדונתך בניעלי יישר: בלכתך לא יער ייערך ואם תרוין לא תכשל
החוק במוסר אל תרף נערה כי היא חייך: בארחר שינים אל תכלא ואל תאשר טרך ריעים
פריעהו אל תעברנו יטטה מייעליו ועבר: כי לא ייטנו אם לא ירעו ונמלה ישנתם אם לא יכישולו
כי לחמו לחם רשיע ויין חכמים ישתו: וארח יעדיקים כאור ננה הולך ואוריע נכון היום
דרך רשיעים כאמלה   לא ידע נמה יכשלו
בני לדברי הקשיחה לאמריהט אונך
אל יליו מיצנך יטמרם בתוך לבך: כי חיים הם למינאיהם ולכל בשרו מרפא
מכל משמו נער לבך כי ממנו תועאות חיים: הסר ממך יעקשות פה וליות שפתים הרחק ממך

...
...
...

יעניך לנכה כיטו ועפניך יישרו ערך
אל תטימין וישמאל הסורגך מרינו
לישמר כזמות ודיעת שפתך ינערו
ואחריתה מרה כליננה הרה כהרב פיות
ארה הייספן תפלים

פלס מעגל רגלך וכל דרכך יכנו
בני לחכמה הקישיבה לתטנתי הט אונך
כינפת תטפנה שפתי זרה וחלק מיטמן חכה
רגליה ירדות מות שאול יעציה יתמנו
נענו מעלתיה לאתדינו

ויעתה נננס יטמינו ואל תסורו מאמרי פ

החק מעליה דרכך ואל תקוב אל פתח ביתה
פן ייטבינו זרים כחך ויצנכך בבית נכרי
ואמרת אך ישנאתי מוסר ותוכחת נאין לבני
כמינו הייתי בכל רינכתך קהל ויעה
יפיונו מינעתיך הועה כרחכות פלג מיס

פן תהן לאחרים הורך וישנתך לאכורי
ונהמת נאחריתך בכלות כשרך וישארך
ולא ישעתי בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אוני
ישתה מיס מכורך ונלם מתוך נארך
יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך

יהי מקורך כרוך וישמח מאשת נעורך
אילת אהבים ויעלתחן ודיה ירוך בכל יעת כאהבתה תשנה
תמיד ולימה תשנה בני בורה ותחכקה קנכריה
יענתיו ילכדנו את הרישע ויכחלי חטאתו יתכד

הוא ימות כאין מוסר וכרב אולתו ישנה
נוקטת נאמרי פיך ולכרת נאמרי פיך
לך התרפס ויהב רינך
הנצל כעני מיד וכעפור מיד קושא יע

כני אס יעבתי לרינך תקיעת לזר כפיך
יעשה זאת אפוא בני והנצל כינאת ככף רינך
אל תתן ישנה לעיניך ותנוכה לינפינפיך
לך אל נמלה יעגל ראה דרכיה וחכב
תבין כקין לחמה אנה בקציר מאכלה

עומתי יעגל תשכב מתי תקוס מי שנתך
זכא כמהלך ראשך ומחסרך נא יטמנו
קדין כעיע כלל נרגל מרה באצניננו
ענים רמות לישון ישקר וידיס טפכות דס נקי
לכחריס מחיטבות און רגלים ממהרות לרוץ לריעה
יפח כזבים עד ישקר וכישלח מדנים בין אחים
נער נע מצות אכך ואל תטש תורה אכך

קשרם על לבך תמיד

כהתהלך הענה אותך בשנכך תשמר
כיע מצוה ותורה אור ודרך הייס תוכחות מוסר
אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפנינפיה
כי כיע אשה וזנה יעד כער לחם ואיטת איש נפש יקרה ונעו
היחתה איש איש כחיקו וכעדיו לא תשרפנה
אם יהרך איש יעל הנחלים ורגליו לא תכנינה
כן הכא אל אישתר יעוהו לא יעקה כל הנניענה
לא יכוזל ננב כי יגעוב למלא נפשו כי ירעב

יעדים יעל ערצתך
יעליך והקיצות היא תשיחך
לישמך מאשתר יע מחלקת לישון נכריה
יעל ערצתך
יעליך והקיצות היא תשיחך
לישמך מאשתר יע מחלקת לישון נכריה

ונמנא ייטלם שכיעתם את כל הון ביתו יתן :	נאף אשה חסר לבמיטחית נפשו הוא ייטנה :
נבניקלון ימינא וחרפתו לא תמחה :	כי קטנה חמת נבר ולא יחנל ביום נקם :
לא ייטא פני כל כפר ולא יאנה כי תרבה ישחד :	בני שמר אמרי ומינותי תעפן אתך :
ישמר מינותי וחייה ותורתו כאישון יצעד :	קשרם על אעניצתך כתבם על לוח לבך :
אבר לחכמה אחת את ומרע לבינה תקרא :	לישמך מאשה וזה מנברה אמריה החליקה :
כי כחלון ביתי בעד איטנבי נשקפתי :	וארא כפתאים אבינה בננס בעד חסר לב :
יעבר כישוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד :	בנשף ביצרכוס באישון לילה ואפילה :
והנה אשה לקראתו יטית זונה ומצרת לב :	המיה היא וסררת כביתה לא ייטכנו רגליה :
פינס כחוזן פינס כרחכות ואצל כל פנה תארב :	והחזיקה בו ונשקה לו היצנה פנה ותאמר לו :
זכחי יטלמים יצלי הזים שלכתי עריו :	יעל כן יצאתי לקראתך ליטחר פנך ואמינאך :
מדנדים רבותי יעריטי חטבות אטון כיצרים :	נפתי משכבי מר אהלים וקנבון :
לכה נרוה דדים יעד הכרך נתילסה באהבים :	כי אין האישי נביתו הלך בדרך מדחוק :
יערור הכסף לקח כידו ליזם הכסא יא ביתו :	הטתו ברב לקחה כחלק שפתיה תריחנו :
הולך אחריה פראס כשור אל טנח יכא :	וכינכם אל מוסר אויל :
יער יפליח חין ככדו כמהו ינפור אל פח :	ולא ידינ כי בנפשו הוא :
	וינתה כנס יצמינו לי והקשינו לאמרי פי :
אלייט אל דרכיה לבך אל תתינבתי כותיה :	כרכם חללים הפילה וייצמיים כל הוניה :
דרכי יטאול ביתה ירדות אל חדרי כות :	הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה :
כראש מרמים יעלי דרך בית נתיבות כננה :	ליד שיערים לפיקרת ככוא פתחים תרנה :
אליכם אייטיב אקרא וקולי אל כנע אדם :	הבינו פתאים יערסה וכסילים הבנו לב :
ישמינו כי נעדים אדבר וכפתח יטפתי מייטרים :	כי אכת יהנה חכיו ותוינת שפת רשיו :
בעד קמל אמרי פי אין טהם נפתל ויעקטי :	כלם נבחים לימכין וייטרים למינא דינת :
קחו מוסרי ואל כסף ודינת כחרוזי נסחר :	כי טובה חכמה מפענים וכל חפנים לא יטו בה :
אנ חכמה יטכתי יערבה :	ודינת כזכות אמינא :
יראת יהוה יטנאת רינצאה ונאון ודרך רינ :	ופי תהפכות יטנאתי :
לי יצנה ותויטיה אנ כינה לי נמרה :	כי מלכים יכלנו והזנים יחקקו יעדק :
בי יטרים יטרו וערכים כל יטפטי יעדק :	אנ אהנו אהב וכייטחרי ימינאנע :
יעשר וכבוד אתי הון יעתק ויערקה :	טוב פריי מחרוזין ונפן ותבואתי מנסף נבחר :
בארה יעדקה אהלך בתוך נתיבות מיטפט :	להנחיל אהבייט ואיצרותהם אכלא :
	יהוה קנע ראשית דרכו קדם מפעיליו מאז :
	מינולים נסכתי כראש מקדמי ארץ : באין תהמות חוללתי באין מיצנות נכבדי מים :

תוחלת יעדיקים שמחה ותקות רשיעים תאבד:	מיעולתכ דרך יהוה ומחלתה לפעל און
יעדיק ליעולב בלימוט ורשיעים לא יטכנו ארץ:	פיעדיק יטכחכמה ולשון תהפכות תמרת
יטפת יעדיק דינן רשון ופירשיעים תהפכות: מאזני מרמה תויצת יהוה ואכז שלמה רעונו	תמת ייטריבתעם וכלף בעדים ויטרכ
באזרון ויבא קלון ואת ענוינים חכמה:	יעדת תמים תיטרו דרכו וברשיעתו יפירשיע
לא יויצלהון ביום יצרה ויעקה תעיל מכות:	נפה חנף יטחת ריעו ונדעת יעדיקים יחליעו:
יעדת ייטריבתעילם ובהות בעדים ילכרו: נמות אדם רשיע תאבד תקוה ותוחלת אונס אכרה	בטוב יעדיקים תיעלין קריה ובאבד רשיעים רעה: גברכת ייטריבת תרום קרת ונפירשיעים תהרם
יעדיק מערה נחלין ויבארשיע תחתיו:	מולך רכל מלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר
בטוב יעדיקים תיעלין קריה ובאבד רשיעים רעה: גברכת ייטריבת תרום קרת ונפירשיעים תהרם	ריוצו כי יעבדו ויטנא תקינים בטח
מולד יעו חסר לב ואייט תבעת יחריש:	נמל נפשו איט חסד וינכר יטארו אכזרי
באין תחללות יפליעם ותשויעה כרב יויצן:	מן יעקה להיים וכרדף ריעה לכותו
אישת חן תתמד כבוד ויערינים יתמנו יעשה:	יד ליד לא יעקה ריוצו וריוצו יעדיקים נמלט
רשיע יעשה פעילת שקר וריוצו יעקה יטכר אמת:	תאות יעדיקים אך טוב תקות רשיעים יצרה
תויצת יהוה יעקשי לב ורעונו תמיכי דרך:	נפיש ברכה תדישן ומרוה נסה הוא יורא
נס זהב כאף חזיר אישה יפה וסרת טינכ:	יטחר טוב יבק ריעון ורדש ריעה תבואנו
ייטכפור ונוסף יעוד וחיטך מי יטור אך למחפור:	יעבר ביהוה יעלה רוח ויעבד אויל לחכס לב
מענבר יקנהו לאם וכרנה לראיט מיטכרי:	הן יעדיק בארץ ייטלם אף כירשיע וחוטא
בטח בניטרו הוא יפלי וכיעלה יעדיקים יפרחו:	טוב יפיק ריעון מיהוה ואייט מזמות ירשיע
פרי יעדיק יעין חיים ולקח נפישות חכם:	לא ימון אדם ברישיו ויטריש יעדיקים בלימוט: אישת חיל יצטרות בעילה וזרקב בניעצמותו ומביטשה:
אהב מוסר אהב דיעת ויטנא תוכחת בניע:	מח'טבות יעדיקים מיטפט תחב'לות רשיעים מוכה: דברי רשיעים ארכרם ופי ייטריבת יינילם
לא ימון אדם ברישיו ויטריש יעדיקים בלימוט: אישת חיל יצטרות בעילה וזרקב בניעצמותו ומביטשה:	הפוך רשיעים ואינס ובית יעדיקים יינמד:
מח'טבות יעדיקים מיטפט תחב'לות רשיעים מוכה: דברי רשיעים ארכרם ופי ייטריבת יינילם	טוב נקלה ויעבד לו ממתכבד וחסר לחם:
הפוך רשיעים ואינס ובית יעדיקים יינמד:	יעבד אדמתו ייטכנילחם וכרדף ריקים חסר לב: חמד רשיע בניעוד ריעים ויטריש יעדיקים יתן
טוב נקלה ויעבד לו ממתכבד וחסר לחם:	בפשיען שפתים מוקשי רשיע ויינא מערה יעדיק: מפרי איש ייטכניטוב ונמול די אדם ייטכבולו
יעבד אדמתו ייטכנילחם וכרדף ריקים חסר לב: חמד רשיע בניעוד ריעים ויטריש יעדיקים יתן	דרך אויל ייטרו בניענו ויטמינ לינעה חכם:
בפשיען שפתים מוקשי רשיע ויינא מערה יעדיק: מפרי איש ייטכניטוב ונמול די אדם ייטכבולו	יפיה אמונה יעד יערה ויעדי שקרים מרמה: ייטכנה כמדקות חרב ולישון חכמים כרפא
דרך אויל ייטרו בניענו ויטמינ לינעה חכם:	ישפת אמת תטון ליעד ויעד ארניעה לישון יטקר: מרמה בלב חרש ריוצו ולינע ייטלום יטמחה
יפיה אמונה יעד יערה ויעדי שקרים מרמה: ייטכנה כמדקות חרב ולישון חכמים כרפא	לא יאנה ליעדיק כל און ורשיעים כלאור ריעו: תויצת יהוה יטפת יטקר ויעשי אמונה ריעונו
ישפת אמת תטון ליעד ויעד ארניעה לישון יטקר: מרמה בלב חרש ריוצו ולינע ייטלום יטמחה	אדם יערום כסה דיעת ולב כסילים יקרא אולה:
לא יאנה ליעדיק כל און ורשיעים כלאור ריעו: תויצת יהוה יטפת יטקר ויעשי אמונה ריעונו	יד חרוינים תמישול ורמיה תהיה לכס
אדם יערום כסה דיעת ולב כסילים יקרא אולה:	דאנה בלב איש ייטחנה ודבר טוב ייטכחנה:
יד חרוינים תמישול ורמיה תהיה לכס	יתר מריעו יעדיק ודרך רשיעים תתניס
דאנה בלב איש ייטחנה ודבר טוב ייטכחנה:	

לא יחדך רמיה צידו והון אדם יקר חרוין
 מן חכם מוסר אכל לא יאשמו עגרה
 כפר פי איש יאכל טוב ונפש בני חכם
 מתאוה ואין נפשו עיני ונפש חרצים תדישו
 עזקה תער תב דרך ורשיעה תסלף הטאת
 כפר נפש איש עשירו ורש לא שמו עגרה
 רק טרון יתן מזה ואת טענים חכמה
 תחלת ממ יטכה מחלה לכ ויצן חייס תאוה באה
 תורת חכם מקור חיים לסור ממ קשימות
 כל ערום יעשה ברע וכל יפרש אולת
 ריש וקלון פרי מוסר וישמר תוכחת יכבדו
 הלוך את חכמים וחכם ורעה כסילים ידוע
 טוב יחיל בנינים וצפון לנדיק חיל חוטא
 חושך שבטו יטונא בנו ואהבו שחרו מוסר
 חכמות נשים בנתה ביה ואולת בדיה תהרסנו
 כפי אויל חטר נאוה וישפת חכמים תשמורם
 יעד אמונים לא יכזב ויפח כזבים יעד שקרו
 יד מנעד לא יאש כסיל וכל דיצת שפת דיצת
 אולים יליץ אישם ובין ישרים ריעון
 בית רשעים ישמר ואהל ישרים יפרחו
 נסבי שחק יכאכלב ואחריתה שמחה תנוה
 פתי יאמין לכל דבר ויערום יבין לא ישרו
 קער אפס יעשה אולת ואייט מזמות יטנא
 ישחור עים לפני טובים ורשינים יעל ייער עדיק גם לרעהו יטנא ריש ואהבי צטיר רבים
 בז לרעהו חוטא ומחונן יענים אטרו
 בכל יענב יהיה מותר ורבר ישפתים אך למחכור
 מעיל גפשות יעד אמת ויפח כזבים מרסה
 דאת יהוה מקור חיים לסור ממ קשימות
 אך אפיכרב תכונה וקער רוח מרים אולת
 יעשק דל חרף יעשהו ומכפרו הנן אביו
 בלב נכון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודעו

באר העזקה חיים ודרך נתיבה אל מות
 נער פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו
 דבר שקר יטנא עדיק ורשינינא יטחפר
 יטמת צטוראין פל מתרושש והון רב
 אור עדיקים יטמח וער רשינים ידעך
 הון מהבל ימיט וקבין יעל יד ירבה
 בז לדבר יחבל לו וירא מעוה הוא יטלם
 ישכל טוב יתן חן ודרך בני עדים איתן
 מלאך רשינין יפיל ברע וציר אמונים מרפא
 תאוה נהיה תצרב לנפש ותו יצנת כסילים סורמע
 הטאים תרדף רעה ואת עדיקים יטלם טוב
 דכאכל ציר ראשים וישנספה פלא משפט
 ינדיק אכל יטבינ נפשו וכטן ריש צטתחסר
 הולך בניטרו ירא יהוה ועליו דרכיו כוזהו
 כאין אלפים אכוס בר ורב תכואות ככח שור
 כקישלין חכמה ואין ודיצת לבון נקל
 חכמת יערום הבין דרכו ואולת כסילים מרסה
 לכ יוד צמרת נפשו וביטחתי לא ית צרבו
 יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות
 מדרכיו ישני צסונ לב ומינליו איש טוב
 חכם ירא וסר מרע וכסיל מת צבר וכטח
 נחלו פתאים אולת ויערומים יכתרו דיצת
 הלא יתעו חרשיריע וחסד ואמת חרשי טוב
 ינרת חכמים יצטרם אולת כסילים אולת
 בראת יהוה מכטח יעו ולבנו יהיה מחסה
 ברב יעם הדרת מלך וכאפס לאס מחתת רזון
 חייב שרים לכטרפא ורקב יענמות קנאה
 כרעתי ידחה רשע וחסה כמתו עדיק
 עזקה תרומכני וחסד יאמים הטאת

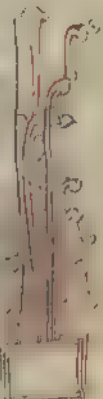
Handwritten marginal notes in red ink, including a large decorative initial 'P' and some illegible text.

ריעון מלך ליצבד כישביל וינרתו תהיה מבייש : מינעה רך ייטיב חכיה ודבר יצנב ייצלה אף :
 ליטון חכמים תטיב דיעת ופי כסילים יבייג אולת : נכל מקום יצני יהוה יצפות ריעים וטובים :
 מרפא ליטון יצן חיים וסלף נה יטבר כרוח : אויל ינאין מוסר אביו וישומר תוכחת ייצרם :
 בית יעדיק חסון רב ונתבואת רישני ינצרת : יטפת חכמים יזוד דיעת ולב כסילים לאמן :
 זכר רישני יצנב תויצבת יהוה ותפלת ייטרים ריענו : תויצבת יהוה דרך רישני יצוכר דף ינדקה יאהב :
 מוסר ריע ליצנב ארה יטנא תוכחת ימות : ישאול ואכרזן נער יהוה אף כילמות בני אדם :
 לא יאהכלין הוכחלו אל חכמים לא ידך : לב יטמח ייטיב פניס ובי יצנבת לב רוח נכאה :
 לב נבון יבקש דיעת ופני כסילים יריצה אולת : כל יי יצני ריעים וטוב לב מיטתה תמיד :
 טוב מינט כיראת יהוה מאינער רב ונהו כהנו : טוב ארחת ירק ואהנה יטמ מיטור אמוס וישנאהנו :
 אייט חכיה יצרה כרזון וארך אפיס ייטקיט ריב : דרך יצנל כמיטבת חדק וארה ייטרים כלהו :
 בן חכם ייטמח אכוכסיל אדם נוזה אמו : אולת יטמחה להסר לב ואייט תנועה ייטיר לכת :
 הפרמחישנות נאין סוד וברב ויניצניס תקום : יטמחה לאייט בני יצנעה פיו ודבר ביצנומה טוב :
 ארה חיים למיעלה למיטביל ימיני סוד מיטאול כטה : בית נאים יסח יהוה וינב גבול אלמנה :
 תויצבת יהוה מחיטבות ריע וטהרים אמרי יצנב : יצר ביתו כליני בניני וישנא מתנת יחיה :
 לב יעדיק יהנה ליצנות ופירישניס יבייג דיעת : רחוק יהוה מרישניס ותפלת יעדיקים ייטמינ :
 מאור יצניס ייטמח לב יטמוינה טובה תדישן יצנב : און יטמינת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין :
 פורין מוסר מואס נפשו ויטמינ תוכחת קונה לב : יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד יצנוה :
 לאדם מיצרכי לב וכי יהוה מיצנעה ליטון : כל דרכי אייט דך בינינו ותכן רווחות יהוה :
 גלא יהוה מיניטך וכטמח יטכתך : כל פיעלי יהוה למינעהו ונסר יישני ליום ריעה :
 תויצבת יהוה פל נבה לב יד ליד לא ימקה : בהסד ואמת יכפר יצן וכיראת יהוה סור כרינ :
 ברעות יהוה דרכי אייט נס אבייט ייטלכ אתו : טוב מינט כיעדיקה מרב תבואות בלא מיטפט :
 לב אדם ייטב דרכו ויהוה יכין יצנעו : קסס יצליטפתי מלך בניטפט לא ימיצל פיו :
 פלס ומאזני מיטפט ליהוה מיניטתו כל אבני כים : תויצבת מלכים יצטות רישני מיניעדיקה יכנסהו :
 ריעון מלכים יטפת יעדיק ודבר ייטרים יאהב : חכת מלך מלאכ מות ואייט חכם יכפרנה :
 באור פני מלך חיים וריענו כיצב מלקויט : קטה חכמה מה טוב מחרוין וקנות בעה נבחר מכסף :
 מסלת ייטרים סור כריני יטמר נפשו ונער דרט : לפני יטבר נאון ולפני מטלון גבה רוח :
 טוב יטפל רוח את יצניס כחלק יטלל את גאים : מיטביל יצל דבר ימינא טוב ובוטח ביהוה אישוי :
 לחכם לב יקרא נמן ומתק יטפויס יסיף לקח : מקור חיים יטכל בניני ומוסר אולים אולת :
 לב חכם ייטביל פיהו ויעל יטפתו יסיף לקחו : עוף דביט אמרי יצנב כותק לנפיש ומרפא ליצנב :
 ייטודך ייטיר לפני אייש ואחריתה דרכי קות : נפש יצביל יצבלה לו כי אכף יצלו פיהו :
 אייש בלייני כרה ריעה ויעל יטפתו כמיט יצנבת : איישתה פמות יטלח כרזון ועני מפריד אלוף :

איש חכם יפתה רעהו והולינו בדרך לא טוב יצנה יצנו לחיבת הפכות קרין שפתיו מלה רעה
יצרת הפארט יטיבה בדרך ערקה תכניא: טוב ארך אפים מנכור ומישל ברוחו מלטר יצר :
בחק יוטל את הגורל ומיהוה כל משפטו: טוב פת חרבה וישלוח בה מבית מלא זכור ריב :
ינדר מיטכיל ימישל כנן מניש ובתוך אחים יחלק נחלה: מצרף לכסף וכוזר לזהב ובחן לכות יהוה :
מדינ מקישיב יצל שפת און יסקרמון יצל לשון הוה: יצל לדיש חרף יצשהו ישמה לאוד לא יעקה :
יצרת זקנים נע נעם ותפארות נעם אכתם: לא נאווה לנכל שפת יתר אף מילני יצפת יסקר :
אמן הן השחד בעיני בעיניו אל כל איטר יפנה יטכיל: מכסה פטי צמק יטאה טה וישנה בדבר יפרד
אלוף: תחת גצרה כמכין מהכות כסיל מאה: אך מדי יבקש יצו כיל אדך אכזרי יטלחנו :
פנוש דיב יטל באיש ואל כסיל באולתו: מיטיב ריעה תחת טובה לא תמיש ריעה מכיתו :
פוטרים ראשית מדון ולפני התעלין הרב נטוויט: מיצדיק ריש יצמרש יצדיק תו צבת יהוה גם
ישעהם: למה זה מחיר בד כסיל לקנות חכמה ולב אין: נכל יצת אהבה רינאח ליערה יולד :
אדם חסר לב תוקינבף יצרב יצרכה לפני ריעה: אהב פטי עאהב מציה מנביה פתחו מנקיט שבר:
יצקש לב לא ימינא טוב ועהפך כליטט יפל נריעה: ילד כסיל לתועה לו ולא יישמה אבי נכל :
לב ישמה ייטב גרה ורוח נכאה תכיש נעם: ישחד מחקר ישי ציקה להטות ארחות משפט :
אתפנ מכין חכמה ויצני כסיל בקיעה ארין: כינעם לאכיונן כסיל וממר ליולדתו :
גם יצנוש לינדיק לא טוב להכות נדיכים יצל ייטר: חישך אמרו יד יצדינת וקר רוח איש תכונה :
גם אויל כחריש חכם יחשב אטם יצפתו נכון: להאווה יבקש נפרד ככל תו יטיה יתעלין :
לא יחפין כסיל בתכונה כי אם בהתגלות לבו: נכוא ריש יצנא גם פוזועם קלון חרפה :
מיס יצמקיס רבי פי איש נחל נכין מקור חכמהו שאת פני דישיע לא טוב להטות נדיק ככישנטי
ישפתי כסיל יכאו מדיב ופיו למהלמות יקרא: פי כסיל מחתה לו וישפתו מוקיט נפשו :
דברי ערנן כמתלהמים והם ירדו חרדי בטון: גם מתרפה כמלאנתו אח הוא לביצל משחיתו
מנרלי עושים יהוה כויריון יצדיק ועיטנב

הון יצטיד קרית יצו וכחומה נשגבה כמישכיתו: לפני שבר יגנה לב איש ולפני כבוד יצנה :
מישיב דבר נטרם ישימינ אולתה היא לו וכלמה: רוח איש יכליל מחלהו ורוח נכאה מי יטאנה :
לבנבון יקנה דינת ואון חכמים תמקיש דינתו: מתן אדם ירחיבו ולפני גדלים יצננו :
נדיק הראשון ברכו יבא דינהו וחקרו: מדינים ייטבת הגורל ובין יצנמים יפריד :
אח נפשינ מקרית יצו ומדונים כטריח ארמון: מפרי פי איש תשכין בטנו תכואת שפתו ישנע :
מותחיים כיד לישון ואהבה יאכל פריהו: מינא אישה מינא טוב ויפקר דעון כיהוה :
תחננים ידבר רישו ויצטיד יצנה יצנות: איש ריעים להתרוי צוויש אהב דבק מאח :
טוב ריש הולך כתמו מיצקיש שפתו והוא כסיל: גם כל אדינת נפיש לא טוב ואין כרגלים חוטא :
אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזינף לבו: הון יסוף ריעים רכיס ודל מריעהו יפרד :

עד יטקרים לא ינקו ויפח זכבים לא ימלטו
כל אחידיש שנארו אף כי מרעהו רחקו ממנו
קנה לב אהב נפשו יטמר תכונה לכי צי טוב
לא נאזה לכסיל תענוג אף כלי צנד מיטל בשרים יטכל אדכ האריך אפנו ותפארתו יצבר על פיטיע
נהם ככפיר זינף מלך וכטל על יצטבר צענו
ביתוהו נהלת אבות ומהוה איטה מיטכלת
יטער מצוה יטמר נפשו כוזה דוכיו יומת
יסר בגד כייט תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך
יטמי צינעה וקבל מוסר למיען תחכם באחריתך
תאות אדכ חסדו וטוב דיט מאייט טוב
טמן יצנל ידוב עלחת גם אל פיהו לא יטיבנה
טיטוד אכ יכריח אסכן מכיש וכחפיר
יצר בלי על ילין מיטפטופי דיטיעם בליעאון
לין היין המה ישכר וכל ישנה כו לא יחכם
כבור לאייט יטבת כריב וכל אויל יתלע
מיס יצמקים יצנה בלב איש ואיש תבוטה ידלנה
כיתהך בתנו יצדיק אשר בניו אחריהו
מי אמר זכיתי לבי טהרת מחטאתי
גם כמי עליו יתנכרניצ אסוך ואס ישר פעלו
אל תאהב ישנה פן תורש פקח יצנד יטב עלחס
יש זחב ורב פעניכ וכל יקר יטפת דיצת
יצרב לאיש לחם יטקר ואחר ימלא פיהו חיצון
גלה סוד הולך רכיל ולפתה יטפתו לא תתערב
טרה מבחלת בראשנה ואחריתה לא תברך
תויצבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב
מוקש אדכ יליצקרש ואחר טרדים לבקר
ער יהוה נטסת אדכ חפטי כל חדרי בטון
תפארת כחורים טחם והדר זקנים שיכהו
פלגי מיס לב מלך ביד יהוה יצל כל אשר יחפץ יטנו
יצשה יצקה ומיטפטנכח ליהוה מזבח
מחשבות חרוץ אך למותר וכל אין אך למחסור ויעל אצות גלשון יטקר הכל נדף מנקיט ימות

רבם יחלו פני עדיב וכל הרע לא יטמתן
מדדף אמרים לא המה
יער יטקרים לא ינקו ויפח זכבים יאכר
הות לאכיו בן כסיל ודלף טוד מדצי איטה
יעילה תפיל תרדמה ונפש ומיה תריצב
מלוה יהוה חונן דל וגמלו יטלכ לו
ערל חסה נשא יצנשכי אס תניל ועוד תוס קו
יראת יהוה לחיים ויטביע ילין בליפקר רינ
ליתנה ופתי יצרים והוכיח לנכון בין דיצת
חדל בני לישמי צמוסר ליטנות מאמרי דיצת
נטנו לליניכ שפטטיכ ומהלכות לינו כסילים
נהם ככפיר אימת מלך מתעברו חטא נפשו
מחרף יצנל לא יחרש יטאל בקציר ואין
מלך יוטב על כסא דין מזרה כיצניו כלדע
אבן ואבן איפה ואיפה תויצבת יהוה גם יטנהם
און יטמיצת ויען ראה יהוה יצנה נס יטנהם
רע יצמר הקונה ואול לואו יתהלל
לקח בעדו בני ערב ורוב יצנכרם הכלהו
מחשבות כיצנה תכון ומתחכילות יצנהם ליחנה
מקלל אכיו ואמו דיצנרו באישון חישך
אלת אמר איש למחר יצקוה ליהוה ויטיע לך
מיהוה מיצני יצנכר ואדכ מה יצין דרכו
מורה ריטיצים מלך חכם ויטב על יחס אופן
חסד ואמת יצרו מלך וקיע נוסד נקאו
חברות פניצת מריק ברע ומפות חודי בטון
רוס יצניכ ורחב לב נרר יטיצים חטאת
מחשבות חרוץ אך למותר וכל אין אך למחסור ויעל אצות גלשון יטקר הכל נדף מנקיט ימות

אל תלחם את לחסר יצון ואל תתאו למטי צמתיו
 כי כמו יטיע בנפשו כן הוא אכול ויטתה יאמר לך ולבול יצמך
 פתך אכלת תקיאנה ויטת דבריך הנעמים כי אזני כסיל אל תדבר כי יבול לישבל מליך
 אל תסגוב ל יצולס וכי שדי יהופים אל תנאו כי נאלס חוק הוא יריב את ריבס אתך
 הכיאה למוסר לך ואונך לאמרי דיעת אל המניצמניע מוסר כיתכנו כי שנט לא ימות
 אתה כישנט תכנו ונפישו מיטאול תעיל
 בני אסחכם לך ייטמח לבי גס אע
 ותצלזנה כליותי בדבר שפתך כייטרים אל יקנא לך בחטאים כי אם ביראת יהוה מל היזון
 כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת יטמיצ אתה בע וחכם ואיט בדרך לך
 אל תהי כסכאי יין בזללי כישר לבו כי סכא וזללי יודיש וקרי יצס תלבי ש נומה
 יטמיצ לאכיד זה ילדך ואל תכוז כי זקנה אכך אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר וכינה
 על יטל אכי עדיק יולד חנם וייטמחכו ייטכח אכך ואמך ותצל יולדתך
 תנה בני לך לי ויצנך דרכי תרענה כי ישחה יצניוקה זונה וכאר יצרה נכריה
 אף היא כח תקף תארב וכעדים באדם תוסף
 לבי אוי לבי אבוי לבי מדונס למי שיח למי פעינים חנם לבי חכל לות יצנים
 לבי אחרים יעל היין לבאים לחקך מכסך
 אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכיס יצנו יתהלך בני יטרים ואחריתו כנחש ייטך וכעפיצני יפריט
 יצנך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות והיית כישכב כליים וכישכב טראש חכל
 חנוני כל חליתי הימוני כל ידיעתי כית אקיין אוסיף אנקישנו יעוד
 אל תקנא כנאנשי רינה ואל תתאו להיות אתם כי ישר יהנה לבס ויצמלי שפתיהם תרברנה
 כחכמה יבנה בית וכתבונה יתכונן וכדיעת חדרים יגילאו כל הזון יקר ונינים
 נבר חכם בינו ואיש דיעת מאמין כח כי בתחלות תעשה לך מלחמה ותשויעה ברב יוצון
 ראמות לאויל חכמות כישני לא יפתח פיהו מחשב להרעילו בעל מזמות יקראו
 זמת אולת חטאת ותויצבת לאדם ליין התרפית כיום צרה צרכחה
 היעל לקוחים למות זמטים להרג אס תחשך
 כי תאמרו הן לא ידיענו זה הלא תכנ לבות הוא יכין וענר נפטיך הוא ידע והשיב לאדם כפיצלו
 אכל בני דביש כישוב ונפת מתוק יעל חכך
 כן דינה חכמה לנפטיך אס מינאת וייט אחרית ותקותך לא תכרת
 אל תארב ריטיע לנה ינדיק אל תשרד רכעו כי שבעיפל ינדיק וקס וריטינים יכישלו ברינה
 כנפל אינך אל תשמח וככשלו אל יגל לך פן יראה יהוה וריצ ביצנו והשיב מיצלו אפו
 אל תתחר בכריצכ אל תקנא בריטינים כי לא תהיה אחרית לריענר ריטינים ידעך

ירא את יהוה בני זמלך עם שונם אל תתערבו כפתאם יקום אידם ופיד' שנהם מי יודין :
 גם אלה לחכמים הכר פעם כמי שפט כל טוב ואמר לרשע עדיק אתה יקבה יעמים זעמהו לאמתי
 ולמוכיחים יעצם ויעלהם תבא מרמת טוב : שפתים יסק משיב דברים נכחים :
 הבן בחוץ נלא אתך ועתדה ביטרה לך אחר וכנת ביתך : אלתה יע חנם נרעך והפתית נשפתך :
 אל תאמר כאשר יצטה לוכן אעשה לו אישיב לאיש כפי עלו :
 יעל שדה איש יעל יעברת ויעל כרם אדם הסר לב ויעל אבצו נהרסה :
 והנה יעלה כלו קמשנים כסופניו חרלים ועדר אבצו נהרסה :
 ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר : מיצט שנות מיצט תנומות מיצט חכק ידים לשננו
 ונאמתה לך רישך ומחסריך כאיש מגן :

גם אלה כישלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה :
 כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקר דבר : יאמיס לרום וארץ לענק ולב מלכים אין חקר :
 הגוססים מכסף וינא ליערף כלי : הנו רשע לפני מלך ויטן כעזק כסאו :
 אל תהדוד לפני מלך וכמקום גדלים אל תיעמד :
 כי טוב אמר לך יעלה הנה מהיטפילך לפני נדיב אשר דאו יעניך :
 אל תנא לרב מהר פן מה תעשה באחריתך בהגלים אתך ריעך :
 ריבך ריב את ריעך וסוד אחר אל תגל : פן יחסרך שמינך ודעתך לא תשוב :
 תפוח זהב כמיטות כסף דבר דבר יעל אפניו : גם זהב וחלי כתם מוכיח חכם יעל און שמינך :
 כיענת שלג ביום קציר יצר נאמן לשלחו ונפש אדמו ישיב :
 נשיאם ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת יסקר : בארך אפים יפתה קצין ולשון רכה תשנר :
 עס דביט מינאת אמלך פן תשביעו והקאתו : הקר רגלך מבית ריעך פן ייטביעך וישנאך :
 נפייך והרב והין ישנן איש יענה בריעו ער יסקר : ישן ריעה ורגל מוערת ככטח בעד כיוס צרה :
 מיעדה בעד כיוס קרה חמין יעל עתר ושרב שרים יעל לברין :
 אס דינע ישנאך האכילהו לחם ואם ימא השקהו מים : כי נחלים אתה חתה יעל ראשו ויהוה ישנן :
 יד : רוח ינפון תחולל גשם ופעם טינים לשון סתרו : טוב שבת יעל פנת נגמא שנת מדועס ובית חנו :
 מים קרים יעל נפש יעפה וישמויעה טובה מארץ מרחק : מיצין ערפיש ומקור כי שחת עדיק כט :
 לפני רשעין : אבל דביט הרכות לא טוב והקר כבורס כבוד :
 יצר פרוצה אין חוכה איש אין מי ענר לרוחו : כשלג בקיץ וכמטר בקיץ כן לא נאודה לכסיל כבוד :
 כנפוד ינוד כדורר לעוף כן קללת חנם לא תבא : שוט לסוס מתגליחמור וישבט לנו כסילים :
 אל תיען כסיל כאולתו פן תישוה לו גם אתה : יענה כסיל כאולתו פן יהיה חכם בינינו :
 מקעה רגלים חכם שתה שילח דברים כניד כסיל : דליו יסקים כפסח ומישל כפי כסילים :

כצדור אבן כמרצמה כן נותן לכסיל כבוד:	חוח יעלה ביד ישמור ומיטל כפי כסילים :
רב מחולל כל וישכר כסיל וישכר יצברים:	נכלב שכי על קאו כסיל ישונה כאולתו :
ראית אייש חכם ביצניו תקוה לכסיל כמנו:	אמר יציל יטח לדרך ארי כין הרחנות :
הדלת תסב יעל יצירה ויציל יעל מטתו:	טמן יציל ידו בעלתה על אה להיטיבה אל פיו :
חכם יציל ביצניו מי שביעה מי שיבי טינים:	מחזיק באוני כלב יציר מת יציר יציר לא לו :
כמתלהלה הירדה זקיס חנים ומות:	כן אי שרמה את ריעהו ואמר הלא מיטחק אע :
באפס יצניס תכנה איש ובאין ערגן ישתק מדון:	פחם לנחלים ויצניס לאיש ואיש מדונס לחוחדיני :
דברי ערגן כמתלהמים והם ירדו הדרי בטון:	כסף סיניס מצפה יעל חריט שפתים דלקיס ולבריני :
כשפתו יציר שונא ובקרבו ייטית מרמה:	כי חנק קולו אל תאמן בו מי שיניצת וניצות בלבו :
תכסה ישנאה כמי שאון תגלה ריעתו בקהל:	כיה יטחת בה יעל ונול אכן אליו תשוב :
ליטון ישקר ייטנא דכיו ופה חלק ייטשה מדה:	אל תתהלל ביום מחר כי לא תדיננה ילד יוכ :
יהלך זר ולא פך נכרי ואל יטפתך:	כבר אבן ונטל החול וכינס אויל כנר מיטעהם :
אבריות חמה ויטטף אף ומיי יצמד לפני קנאה:	טובה תוכחת מגלה נאה מה מסתרת :
נאמנים פניע אהב וניצרות גשיקות יטנא:	נפש יטביעה תכוס נפת ונפשי רינכה מל מרתוק :
כיפור נדדת מן קנה כן איט נדד ממקומו:	ישכן וקטרת ייטכח ליב ומתקר ריעהו מיצנת נפיש :
רינך וריעה אכיד אלתי עוב ובית אחיך אל תכזא כיום איך טוב ישכן קרוב מאחר רחוק :	ערום ראה ריעה נסתר פתאים יצברו ניצניו :
חכם כפי ושמח לבי ואישי כהרפי דברי:	קח בערו כי יצברו וניציר נכריה חבלהו: מכרך ריעהו בקול גדול כבקר השכם קלה לה תחיש לו :
קח בערו כי יצברו וניציר נכריה חבלהו:	מכרך ריעהו בקול גדול כבקר השכם קלה לה תחיש לו :
דלף טורד ביום סעיר ואישת כדונס נשתוה:	ינפנה יעפרוה וישכן מיני יקרא :
כרזל גברול יחד ואיש יחד פניד ריעהו:	נער תאנה יאכל פריה וישמר אדעו יכבר :
כמים הפעם לפניס כן לב הארס לארס יטאול ואברה לאת שביעה וניני הארס לאת שביעה:	ואיש לפי מהללו :
מצדף לפסוף וכור לזהב	אם תכתיט את האויל כמכתיש בתוך הר יפות ביציל לא תסור מיציליו אולתו :
אם תכתיט את האויל כמכתיש בתוך הר יפות ביציל לא תסור מיציליו אולתו :	ידי צתו יפני יצאנק ייטית לבך ליציריסי:
ידי צתו יפני יצאנק ייטית לבך ליציריסי:	גלה היציר ונראה דיטא ונאסמו יעטכות הרים:
גלה היציר ונראה דיטא ונאסמו יעטכות הרים:	וריחלב יצניס ללחמך ללחם ביתך וחיים ינעו ותרד נסו ואין דדף ריטיני וציריקיס ככפיר יכטח :
וריחלב יצניס ללחמך ללחם ביתך וחיים ינעו ותרד נסו ואין דדף ריטיני וציריקיס ככפיר יכטח :	גפטיני ארין רבים יטריה ובארס מבין ירענו יארך: נבר רישו יצטק דלים כטרס חף ואין לחם:
גפטיני ארין רבים יטריה ובארס מבין ירענו יארך: נבר רישו יצטק דלים כטרס חף ואין לחם:	יעוב תורה יהללו ריטיני וישמר תורה יתגורו בה: אנשי ריעלא יבינו מיטפט ומבקשי יהוה יבינו מ:
יעוב תורה יהללו ריטיני וישמר תורה יתגורו בה: אנשי ריעלא יבינו מיטפט ומבקשי יהוה יבינו מ:	טובר יש הויד כתימו מינקי שררכים והוא יצטיר: טיער תורה כן מבין וריעהו זללים יכלים אכיו :
טובר יש הויד כתימו מינקי שררכים והוא יצטיר: טיער תורה כן מבין וריעהו זללים יכלים אכיו :	מרכה הונו כנטך ובת רבית לחונן דלים יקבענו: מסר אוט מיטסי יתורה נס תפלתו תוינכה :
מרכה הונו כנטך ובת רבית לחונן דלים יקבענו: מסר אוט מיטסי יתורה נס תפלתו תוינכה :	משעה ייטרים כדרך ריעניטחותו הוא יפול ותמימים יעלו טוב :

תורה

אל תליטן יצנד אל אדע פן קללך ואשמת

דור אביו קילל ואת אמו לא יכרך:	דור טהור בנינו ומינאתו לא רחין
דור מה רמו יעניו	ויצפצפיו ינשאו
דור חרבות ישנו ומאכלות כיתל יעניו לאכל יעניס מארין ואביונם מאדם	ליצוקה ישתו כנות היב שליש העה לאת שכינעה ארכינלא אמרוהון
ישאולו יעזרו חם ארין לא שבניעה מים	ואיט לא אמרה הון
יען תליננ לאכ ותכו לקהת אם יקרוה	יערבינחל ויאכלוה כעניטר
ירדך הנשר כישמים דרך נחיש יעלי יעור	ירדך אנה כלב יסודרך נבר בניעמה
כן דרך אישה מנאפת אמה ומחתה פה	ואמרה לא פניצתי און
תחת ירדך ונבל כיישבני לחם:	תחת ירדך ונבל כיישבני לחם
תחת ירדך ונבל כיישבני לחם:	תחת ירדך ונבל כיישבני לחם
הנמלים ינס לא יעו ויכינו בקיין לחמם:	ישפענס ינס לא יענס ויישימו בסלינ ביתם
מלך אין לארבה ויעא חנין כלו:	שממית בידים תתפש והיא כהילי מלך
לייש גבור כנהמה ולא יישוב מפני כל:	שלישה המה כטיבי ייעד וארביעה מטובי לכת
אם נבלת כהתנשא	ואם זמות ידלפה
כי מיין חלב יוציא חמאה ומיין אף יוציא דם	ומיין אפים יוציא ריב
מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי:	דברי למואל מלך מישא אשר יסרתו אמו
אל לכלים למואל אל לכלים ישתו יין	אל תתן לנשים חילך ודוכיך למחות מלכין
פן ישתה וייטבח מחקק ויישנה דין כל בני יעני:	ולחונם אי שטר
יישתה וייטבח ריישו וינמלו לא יזכר יעוד:	תנו שטר לאונד ויין למרי נפש
פתח פיך שפט יעדק	פתח פיך לאלם אל דין כל בני חלף
אשת חיל מי יבינא ורחק מפנינס מכרה:	ורין יעני ואכון
גמלתה וטוב ולא ריני כל מי חייה:	כטח כה לכביעלה ושלל לא יחסר
היתה כאניות כוחר מכרהק תביא לחמה: ותקם כיעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לניערתיה	דרישה יעמרו ופשתים ותיעש כחפין כפיה
זממה יורה ותקחהו מפרי כפיה נטיע כרם:	חנה כיעוז ומיתנה ותאמין זה הערתיה
טינמה כי טוב סחורה לא יכבה כליל עיהו:	ידיה ישלחה בכי שטר וכפיה תמכו פלך

כפה פרישה ליצנודיה שלחה לאכיון
 מוכרים עשתה לה שש וארגמן לבישה:
 סדין ינשתה ותמכר והגור נתנה לכניני:
 פיה פתחה בחכמה והגורת חסד על לשונה:
 קמו כנה ויאשרה בעלה ויהללה:
 שקר חסן והכל היפי
 תנ לה מפרי ידיה

לא תרא לביתה מיטלג כל ביתה לכיששנים:
 נודינבשי ערים בעלה כשבתו ינס זקני ארין:
 יע והדר לבישה ותשחק ליום אחרון:
 ינופיה הילכות ביתה ולחס ינעלות לאתאכל:
 רכות כנות עשו חיל ואת עלית על מלכה:
 אשה יראת יהוה היא תתהלל
 ויהללה בשיערים מינשיה

דברי קהלת כן דוד מלך בירושלם: הכל
 הנלים אמר קהלת הכל הנלים הכל הנל:
 מה יתרון לאדם בכל ימיו שייצמל תחת
 השמש: דוד הלך ודוד בא והארץ לעינים
 ינמדת: וזרח השמש ובא השמש ואל
 כקומו ישאף זרח הוא שם: חולך אל
 דרום וסובב אל ינפון סובב סבב הולך
 הרוח וינל סבינתיו ינכ הרוח: כל
 הנחלים הליכים אליהם והים אינו נמלא
 אל מקום ינחלים הליכים ינס הם
 ינכים ללכת: כל הדברים ינעם לא
 יוכל איש לדבר לאתשבינין לראות
 ולא תמלא און מינמיני מה ינשה
 הוא ינשה ומה ינשה הוא ינשה
 ואין כל חדש תחת השמי שוייט דבר

שיאמר ראה זה חדש הוא כבר הידח
 לינלמים אשר היה מלפנינו: אין זכרון
 לדאשנים ונס לאחרנס שיהיו לאיהיה
 להם זכרון ינס שיהיו לאחרנה:
 אני קהלת הייתי מלך ינלישואל
 בירושלם: ונתתי את לבי לדריש ולהגור
 בחכמה ינל כל אשר נעשה תחרת
 השמים הוא ינעין ריננתן אליהם לבני
 האדם ליננות כו: ראיתי את כל המינשים
 שנעשו תחת השמי שוהנה הכל הנל
 וריעות רוח: מיעות לא יוכל לתקון
 וחסרון לא יוכל להמנות ודמתי אני
 ינס לבי לאמר אני הנה הערלתי והוספתי
 חכמה ינל כל אשר היה לפני ינע
 ירושלים ולכי ראה הרבה חכמה ודעת:

את הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים
 כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם
 אמרת אני בלבי על דברת בני האדם
 לבוס האלהים ולראות שהם נחמדי
 הנמה להם כי מקרה בני האדם ומקרה
 הבהמה ומקרה אחד להם נמות זה בן
 מות זה ורוח אחד לכל ומותר האדם מן
 הבהמה אין מן הכל הכל המל הולך אל
 מקום אחד הכל היה מן היצור והכל שנ
 אל היצור מי יודע רוח בני האדם העלה
 היא למי עלה ורוח הבהמה הירדת היא
 למטה לארץ וראיתי כי אין טוב מאשר
 ישמח האדם במיניו כי הוא חללקו
 כי מי יביאנו לראות נמה שיהיה אחריו
 וישנתי אני ואראה את כל היצורים
 אשר ניצנים תחת השמש והנה דמעת
 היצורים ואין להם מנוח ומי
 יצא להם כח ואין להם מנוח ושנח
 אני את המתים יטכר מתו מן החיים
 אשר חמה חיים ידעה וטוב משנהם
 את אשר יעזן לא היה אשר לא דאה
 את המעשה הרע אשר נעשה תחת
 השמש וראיתי אני את כל יצמלות
 כל כשרון המעשה כיה אקנאת איש מרעהו
 גם זה הכל ורעות רוח הכסיל חנק את ידיו
 ואכל את בשרו וטוב מלאכה נחת ממלא
 חפנים יצמל ורעות רוח וישנתי אני ואראה
 הכל תחת השמש ייש אחד ואין שני גם
 בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו גם עינו
 לא תשכע ישר ולמי אני עמל ומחסר את
 נפשי מטובה גם זה הכל וענן רע הוא

ועת למור
 ועת לקודש
 ועת לרפוא
 ועת לבנות
 ועת לשחוק
 ועת רקוד
 ועת כנוס אבנס
 ועת לחק מהמק
 ועת לאמר
 ועת להשליך
 ועת לתפור
 ועת לדבר
 ועת לישא
 ועת שלום
 עת ללדת
 עת לסעת
 עת להג
 עת לפרוץ
 עת לכפות
 עת ספור
 עת להשליך אבנס
 עת לחנק
 עת לבקש
 עת לשמו
 עת לקדוץ
 עת לחשות
 עת לאהב
 עת מלחמה

מה ידון העשה באשר הוא יצמל וראתי
 את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם
 לינות כו את הכל עשה יפה ביעתו גם
 את העלם נתן בלבם סמלי אשר לא יעצ
 האדם את המעשה אשר יעשה האלהים
 מראש ויער סוף ידעתי כי אין טוב גם כי
 אם לישמח ולעשות טוב סחיו וגם כל
 האדם שיאכל וישתה וראה טוב בכל יצמלו
 מתת אלהים היא ידעתי כי כל אשר
 יעשה האלהים הוא יהיה לעולם יעליו
 אין להוסיף וממנו אין לערע והאלהים
 עשה ישיר או מלפניו מה שיהיה כבר
 הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש
 את נדף ויעוד ראיתי תחת השמש
 מקום המשפט שמה הרשע ומקום
 הצדק שמה הרשע אמרת אני בלבי

טובים השנים מן האחד אשר יש
להם שבר טוב בצמלים: כי אם ילו האחד
יקים את חסדו ואילו האחד שיפל ואין
ישני להקינו: גם אם ייטבו שנים וחס
להם ולאחד איך יחס ואם יתקפו האחד
השנים יימדו נגדו והחוט המישליש
לא במהרה ינתק: טוב ליד מסכן וחס
מכילך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר
יעוד: כי מכת הסורים יצא לילך כנגם
במלותו נולד רש: ראית את כר
החיים המהלכים תחת השמים יצם
הילד השני אשר ייגד תחתיו: אין
קץ לכל היצם למ אשר היה לפניהם
גם האחרים לא ייטחונו כי גם זה
הכל ורעיון חסו: שמר רגלך כאשר
תלך אל בית האלהים וקרוב לישמי
מתת הנפילים זבח כי אינם ידעו
ליצוות ריע אל תנהל ילפיך ולכך
אל ימהר להוציא דבר לפני האלהים
כי האלהים בשמים ואתה על הארץ
על כן יהיו דבריך מינטיס: כי בא החלום
ברעיון וקול כסיל ברב דברים: כאשר
תדונדור לאלהים אל האחד לישלמו
כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר
ישלם: טוב אשר לא תדר משתדור
ולא תשלים: אל תתן אהפך לחטיא
את בני שוך ואל תאמר לפני המלאך
כי שונה היא לנה יקנף האלהים
על קולך וחנל את מינשה ידך: כי
ברב חלמות והנלים ודברים הרבה
כי את האלהים ירא: אם יצק דיט

וגל משפט ויעקב תראה במדינה אל
תתמה על החפץ כי גבה מיעל גבה שמר
ונבחים יליהם: ויתרון ארץ בכל האכלך
ליטדה נצנר: אהבנסף לא ייטבין כסף
ומי אהב בהמון לא תבואה נס זה הכל
ברכות הטובה רבו אנליה זמה כשרון
לכינליה כי אכראית יצניו: מתוקה שנת
העטר אם מינט ואם הרבה יאכל והשמע
ליצטיר אינט מניח לולי ייטון: ישרעה
חולה ראית תחת השמים יצטר ישמור
לכעליו לרענו: ואבר היצטר ההוא בניען
דינ והולידם ואין בידו מאומה: כאשר
ינא מבטן אכז יצום ייטוב לכת כשכא
וכאומה לא ייטא כצמלו ישילך בידו:
נפסה ריעה חולה כליצמת שכא כן ילך
וכה יתרון לו יייעמל לחסו: גם פל ימיו
בחיטך יאכל וכינס הרבה וחליו וקנף:
הנה אשר ראית אני טוב אשר יפדה
לאכול ולישתות ולראות טובה בעל יצמו
יייעמל תחת השמים מספר ימי חייו
אשר נתן לו האלהים כי הוא חלקו: גם
כל האדם אשר נתן לו האלהים יצטר
ונכסים והשליטו לאכל מכנו וליטאת
את חלקו ולישכח בנימלו זוכתת אלהים
היא: כי לא הובנה זכר את מי חייו כי
האלהים מינעה בשמחת לבו: ייש ריעה
אשר ראית תחת השמים ודפה היא
על האדם: איש אשר יתן לו האלהים
עטר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו
מכל אשר יתאוה ולא ייטענה האלהים
לאכל מכנו כי אייטנר יאכלנו זה הכל

וחלידין הוא אם יוליד איש מאה וישנים
דמת יהיה ורב שיהיו ימי שנינו ונפשו לא
תשנין כן הטובה וגם קטורה לא היתה
לו אמרת טוב ממנו הנפול כי נהבל נא
ובחשך ילך ובחשך ישמו ינסה: גם שמש
לא ראה ולא ידע נחת לזה מזה: ואלוהיה
אלף ישנים פנימים וטובה לא ראה הלא
אל מקום אחד הכל הולך: כל עמל האדם
לפיהו וגם הנפש לא תמלא: כי מה יותר
לחכם מן הנכיל מה ליצני יודיע להלך נע
החיים: טוב מראה עינים מהלך נפשם
זה הכל ורצות רוח: מה שהיה כבר נקרא
ישמו ונודיע אשר הוא אדם ולא יוכל לדון
עם שתקוף ממנו: כי יש דברים הרבה
נרכים הכל מה יותר לאדם: כי מי יודיע
מה טוב לאדם בחיים מספרי מי חיהו
ויצטעם כצל אשר מי יגד לאדם מה יהו
אחריו תחת השמש:

ט וכי שפטי שמן טוב ויום המות
כיום הולדו טוב לילכת אל
בית אבל מילכת אל בית משתה
באשר הוא סוף כל האדם והחיות אל
לבו טוב כי צע משחוק כי ברי צעם ייטב
לכי לב חכמים בבית אבל ולב כסילים
בבית שכיחה: טוב לשמע בערת חכם
מאיש שמיני שיד כסילים: כי כקול
הסירים תחת הסיר כן ישח ק הנכיל גם
זה הכל: כי העשק יהולל חכם ויאמר
את לב מתנה: טוב אחרי דבר מראשיתו
טוב ארך רוח מנכה רוח: אל תבהל ברוחך
לכיוס כי כי צע בחיק כסילים ינות: אל

תאמר מה היה שהימים הראשנים
היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת
על זה: טובה חכמה ינס נחלה וידעך
לראי השמש: כי בעל החכמה בעל
הכסף ויתרון רצת החכמה תחיה כעליה:
ראה את מי עשה האלהים כי מי יוכל
לתקן את אשר עותו: ביום טובה היה
כטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת
זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא
האדם אחריו מאומה: את הכל ראיתי
כי מי הנבלי יש צדיק אכר בגדקו ויש
רשע מאריך ברעתו: אל תהי צדיק
הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם:
אל תרשע הרבה ואל תהי סכל למה
תמות בלא יעתך: טוב אשר תאדחו
בזה וגם כזה אל תנה ידך כי ידא אלהים
יצא את כלם: החכמה תען לחכם
מעטרה שליטים אשר היו בני צד:
כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה
טוב ולא יחטא: גם לכל הדברים אשר
ידברו אל תתן לכך אשר לא תשמע
את עבדך מקללך: כי גם פני עיני רבות ידע
לכך אשר גם את קללת אחרים: כל זה
נקית בחכמה אמרת: אחכמה והיה
רחוקה ממני: רחוקה מה שהיה ועמך
עמק מי ימצאו: סבותי אני ולבי לדעת
ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת
רשע כסל והסכלות הוללות: ומוציא
אני מרממות אתה אשה אשר היא
מצודים וחורמים לכה אסורים ידית טוב
לפני האלהים מלטכמה וחוטא ילך בה:

מקום קטן עם סימנים ופירושים

ראה זה מיצאתי אמרה קהלת אחת
לאחת למצא חשבון: אשר יעוד בקשה
נפשי ולא מצאתי אדם אחד מארץ
מצאתי ואשה נבל אלה לא מצאתי:
לבראה זה מיצאתי אשר עשה האלהים
את האדם ישר והמה בקישו חשבנות
רבים: מי כהחכם ומי יודי צפטר דבר
חכמת אדם האיד פנו ויעו פנו יטנא:
אנפי מלך שמר ועל דברת שביע
אלהים: אל תנהל מפנו תלך אל תצמד
בדבר יע ככל אשר יחפן יצטה: כאשר
דבר מלך שלטון ומי אמר לו מה תצטו:
ישומר מצוה לא ידע דבר יע וער
ומשפט ידע לבחכם: כי לכל חפן ייש
יעתומי שפט כירעת האדם רבה יעליו:
כי איננו ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה
מי יערו לו: אין אדם שליט ברוח לכלוא
את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין
משלחת כמלחמה ולא ימלט רשע
את בני יעליו: את כל זה ראיתי ונתון את
לבי לכל מיצטה אשר ניצטה תחרת
השמיש יעת אשר ילט האדם כאדם
לדיעליו: וככן ראיתי רשעים קבורים כונאו
וכמקום קרוי יהלכו וייטתכחו בניע
אשר כן יעשו נם זה הכל: אשר אין מצטה
פתנס כי יצטה הרצח מהרה יעל כן מלא
לב בני האדם כהם ליצטות דיעו: אשר
הטא יצטה דיעמאת וכאריך לוכינס
יודיע אנ אשר יהיה טוב לידאי האלהים
אשר ידאו מלפנו: וטוב לא יהיה לדיעו
ולא יאריך ימים כעל אשר איננו ידא

מלפני אלהים: ייטהבל אשר מצטה
יעל הארץ אשר ייעצדיקים אשר מניע
אלהם כמיצטה הרשעים וישרשעים
יטמניע אל הם כמיצטה העצדיקים
אמרת יטנס זה הכל: וייטתתני אנ את
השטחה אשר אין טוב לאדם תחרת
השמיש כי אם לאכל ולישות ולישמוח
והוא ילונ ביצמלו מי חיו אשר לו האלהים
תחת השמיש: כאשר נתתי את לבי לדיע
חכמה ולדאות אתה יענין אשר מצטה
יעל הארץ כי נם ביום וכלילה יטנה בינינו
איננו ראה: וראיתי את כל מיצטה האלהים
כי לא זבל האדם למצא אתה מיצטה
אשר ניצטה תחת השמיש בשל אשר
יעמל האדם לבקש ולא ימצא נם אם
יאמר החכם לדיעל לא יוכל למצא
כי את כל זה נתתי אל לבי ולמר את כל
זה אשר העצדיקים והחכמים ויעבדיהם
בד האלהים נם אהבה נם יטנא אין
יודיע האדם הכל לפניהם: הכל כאשר
לכל מקרה אחד לעצדיק ולדישע לטוב
ולטהור ולטמא ולזנח ולאשר איננו
זכר כטוב כחוטא הנשביע כאשר
יטביעה ידא: זה הרצח ככל אשר ניצטה
תחת השמיש כי מקרה אחד לכל נם
לב בני האדם מלא ריע והוללות כל נם
בחייהם ואחריו אל המתים: כי כי אשר
יבחר אל כל החיים יש כטחון פי לכל
חי הוא טוב מן הארצה המת: כי החיים
ידיעים שימתו והמתים אינם ידיעים
מאומה ואין יעוד להם שטר כי נשטר

אבות ב

זכרם: גם אהבתם גם שנאתם גם
 קנאתם ככר אטרה וחלק אין להם יעוד
 ליעולם ככל אשר נעשה תחת השמים
 לך אבל בשמחה לחמד
 ויטה בלב טוב ייך כי כפר רעה האלהים
 את מי צדיק: נמלי צד יהיו בערך לבנים
 וישכון יצל ראשך אל יחסר: ראה חיים
 גם אשה אשר אהבת פלימי חיה הולך
 אשר נתן לך תחת השמים כל ימי הגן
 כיהוא חלקך בחיים וביצמלך אשר אמה
 יצמל תחת השמים: כל אשר תמציה
 ידך ליעשות בנחך יעשה כל אין מי עשה
 וחשבון ודיצת וחכמה כישאול אשר
 אהה הילך ישמה: ישנת וראה תחת
 השמים כי לא לקיים הכרוץ ולי
 לבנים הכליחמה וגם לא לחכמים
 לחם וגם לא לבנים יעשר וגם
 לידים חן כי יצת ופני יקרה את כלם
 כי גם לא ידע האדם את יצתו כדנים
 שנאחזים בני עוודה ריעה וכעפרים
 האחזות כפה כהם יוקיים בני האדם
 ליעת ריעה כשתפלי צליהם פתאם: גם
 זה דאיתי חכמה תחת השמים ונדולה
 היא אליו יציר קטנה ואנשים כרה
 מיצט וכא אליה כליך גדול וככב אמה
 ובנה יציה מיצודים גדולים: ומי ציה
 בה איש מסכן חכם ומילט הוא את
 היציר כחכמתו ואדם לא זכר את האיש
 המסכן ההוא: ואמרת אני טובה
 חכמה כנבורה וחכמת המסכן כזויה
 ודבריו אינם נשמעים: דברי חכמים

בנות נשמעים מזיקת מושיט
 ככסילים: טובה חכמה מכלי קרב
 וחוטא אחד יאכר טובה הרבה: זכר
 מות באיש יביע שמן רוקח יקר
 מחכמה ככבוד סליות מיצט: לב
 חכם לימינו וילכסיל לשמאלו: גם
 טרד כשסכל היך לבו חסר ואמר
 לכל סכל הוא: אסרוח המושיט תעלה
 יציד כקומך אל הנח כי מרפא ינח
 חטאים גדולים: ישריעה ראיתי תחת
 השמים כשננה ישי צא מלפני
 השליט: ונתן הסכל פמרתים רבים
 ויעשירים כישפל יישבו: דאיתי יערים
 יעלסוקים וישרים הלכים כיעודים
 יעל הארץ: חפר גומין כו יפל ופרין
 צד יישכנו נחיש: מסינ אננים ייענב
 בהם ככיע יענים יסכן ככ: אכקהרה
 הכרזל והוא לא פנים קלקל והילים
 יציר ויתרון הכשר חכמה: אם ייך
 הנחיש בלא לחיש ואין יתרון לבני
 הליטון: דברי פי חכם חן וישפתות ככל
 תכליעו: תחלת דברי פיהו סכלות
 ואחרית פיהו הוללות ריעה: והסכל
 ידבר דברים לא ידע האדם מה
 ישיהו ואשר יהיה מאחריו מי יצד
 לו יצמל הכסילים תיענו אשר לא
 ידע ילפת אל יציר: אילך ארין שמינן
 בער וישריך כמקד יאכלו: אישודך ארין
 יאמלךך כן חוריסו וישריך בעת יאכלו
 כנמרה ולא כישת: כי יעצלתם ימך
 המקרה וכשפלות ידים ירלה הבית:

לישחוק יצטים לחם ויין וישמח חיים
והכסף יצעה את הכל גם במדינת מלך
אל תקלל וכחודי מיטכך אל תקלל
יצטרך כי יעוף השמים וילך אתה קול
וכיני הננפים יציד דבר: שילחלחך
יעלפי חיים כי טובה ימים תביצאט:
תחלק לטבעה וגם לטבעה כי לא
תדינמה יהיה רעה על הארץ: אם
ימלאו היצבים גשם על הארץ ויקו
ואם יפל יען בדרום ואם בצפון מקום
שיפל היען שם יהוא ישמר רוח לא
יורע וראה ביצבים לא יקצר: כאשר
אניך יורעמה דרך הרוח כי צעמים
בבטן המלאה נכה לא תדינאת מצו
האלהים אשר יעשה את הכל ונקר
זרינאת זריעך וליערב אל תנה ידך
כי אניך יורע אי זה כשר הזהאו זה
ואם שניהם כאחד טובים ומתוך
האור וטוב ליצנים יראות אתה שמש
כי אם שנים הדנה יהיה האדם נבלם
ישמח ויזכר את מי החשך בהונה
יהי כל שנא הכל:
ישמח בחור בלדותך ויטיב לבך
כימי בחורתיך והלך בדרכי לבך ונמא
יענך ודינכי על כל אלה יבאך
האלהים במשפטו והכר מצמלך
והיעמר רעה מכשרך כי תלדו
והשחרות הכל יזכר את בראך
כימי כחרתיך יעד אשר לא יבאו מי
הרעה והגיעו שנים אשר תאמר
אין לי בהם חפץ: עד אשר לא תהשן

השמש והאור והירח והכוכבים וישבו
היצבים אחר הגשם: ביום שידינו ישמר
הבית והתענות אנשי החיל ונטלו
הטחנות כי מעטו וחשבו הראור
בארבות: וסערו דלתים בשוק בשפל
קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו
כל בנות היסוד: גם מצנה ירעו
וחתחתים בדרך וינאץ השקר
ויסתכל החנכ ותפר האבינה כהילך
האדם אל בית עלמו וסבט בשוק
הסופרים: יעד אשר לא ידחק חבל
הכסף ותריץ גלת ההוב ותשטר כד
יעל הכבוי צעיר הנלגל אל הכור: וישב
היעפר על הארץ כשהיה והרוח תשונ
אל האלהים אשר עתה: הכל הכלים
אמר הקוהלת הכל הכל: ויער שהיה
קהלת חכם יעד למד דיעת אתה יצם
ואון וחקר תקן משלים הרבה: בקש
קהלת ליציא דברי חפץ וכתוב ישר
דברי אמת: דברי חכמים כדבנורת
וכמשמרות נטועים בעלי אספות
נתנו מריצה אחד: ויתר מהמה בני
הזהר יצטות ספרים הרבה אין קץ
ולתג הרבה יצת בשור: **ב**
דבר הכל נשמע את
האלהים ידא ואת
מצותיו שמר מיזה כל האדם: כי את
כל מעשה האלהים יבא במשפט
יעל כל נעלם אס טוב ואס רע:
סוף דברי: סימן יתלק:

עם נקדות הכסף עד שהמלך במסנו
 נרדיתן רחוק צרור המור דודי לי
 בין שדי ילין: אשכל הכפר דודי לי
 בכרמי עין דודי הנך יפה
 רעית הנך יפה יענך יונים: הנך יפה
 דודי אף נעים אף ערשנו ריזנה :
 קרות כתינו ארויס רחישנו כרותים :
 אני חכעלת השרון שושנת העמקים :
 כשושנה בין החוחים כן רעית בין
 הפנות: כתפוח בעצי היער כן דודי בין
 הננים בגלו חמדתי וישנתי ופריו
 כתוק לחכי: הביאני אל בית היין ודגל
 עלי אהבה: סמכוני באישי שות רפדוני
 בתפוחים כי חולת אהבה אני: שמאלו
 תחת לראשי וימינו תחבקני: השבעת
 אתכם בנות ירושלם בצבאות או
 כאילות השדה אם תצירוואם תעווו
 אתה אהבה עד שתחפץ:
 קול דודי הנה זה בא מדלת על
 ההרים מקפץ על הגבעות: דומרה
 דודי לי עבי או לי זפר האילים הנה זה
 יצמד אחר כהלנו משיניה מן החלונות
 מצץ מן החרכים: ענה דודי ואמר לי
 קומי לך רעית יפתי ולכי לך: כי הנה
 הסתויעבר הנשם חלף הלך לו והעננים
 נראו כארץ יצת הזמיר הגיץ וקול התור
 נשמע בארצנו: התאנה חנמה פניה
 והנפנים סמדר נתנו ריח קומי לבי
 רעית יפתי ולכי לך: יונתי בחני הסלע
 בכתר הדונה הראני את מראך השכיניני
 את קולך כי קולך יערכו מראך נאווה:

שיר השירים אשר לשלמה:
 ישקני מנשיקות פיהו כי
 טובים דרך מיין: לריח
 שמנך טובים שמן תורק שמך על
 כן ילמות אהבך: מיטבני אחרוך
 נרונה הכי אע המלך חודיו נעילה
 ונשמחה בך נזכרה דרך מיין מי שוין
 אהבך וישחורה אע ונאווה בנורג
 ירושלם כאהלי קדר כיריעת שלמה:
 אל תראני שאני שחרחרת ששופתני
 השניש בני אמי נחרובי שמני נטוה
 אתה כרמים כרמי שלי לא נטרתי :
 הנדה לי שאהבה נפשי איכה תרעה
 איכה תרביץ בנחרים שלמה אהיה
 כעטיה על ערד החנך: אם לי אתיע
 לך היפה ננשים יאילך בעקבי הנאן
 ורעי את ערתיך על מיטנות הרצים:
 לסכת בדרכי פריעה
 דמיתוך רעית: נאוו לחיך בתורים
 נוארך כחרוים: תורי והבני נשה לך

אחוז לנשוי עלים

יש עלים קטנים מחלים כדמים
וכרמנו סמדר: דודי לי ואני לו הריצה
בשוי שנים: עד שיפוח היום ומסו
העללים סכרמה לך דודי לי עמי או
ליצפר האילים על הרי בדרו

על מיטב מלילות מקשת
את שאהבה נפשי בקיטתו ולי
ביצאתו: אקובה נא ואסוכבה ביצד
ביטוקים וברחמות אבקשה את
יאהבה נפשי מקיטתו ולא ביצאתו:
מיצאוני השמרים הסככים ביצד את
יאהבה נפשי ראהם: כמיצט ישנות:
מהם עד יצמיצאתי את שאהבה נפשי
אחותו ולא ארפני עד שהלאתו אל
בת אמי ואל חדר הוהתי: הישבנותי
אתכם בנות ירושלים בעצמות או
באליות היטדה אם היצרוו אסתעונו
את האהבה יע ישתחפין:

מי זאת יצלה מן המדבר
כתמרות יצטן מקטרת מר ולבנה
מכל אבקת רובל: הנה מטתו שלישונה
יששים גברים סכיבי לה מנכר ייטוא:
כלם אחוזי חרב מלמדי כלחמה אייש
חרבו על ידכו כפחד בלילותו

אפריון יצטה לזה מלך שלמה
מיצני הלבנון: צמוד יצטה ככף
רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוטרונוף
אהבה מכנות ירושלים: יצאנה וראנה
בנות יצון כמלך שלמה ביצטרדה
ישצטרדה לו אמו כיום התנהו וביום

ישכתת לבנו: הנך יפה ריצית

הנך יפה יצנך יונם מכיעד ליצמתך
ישצנך כיעדר העצים שגלשו כהר
גליצד: ישעך כיעדר הקטנות ישצלו
מן הרחצה שכלם מתאימות וישלה
אין כהם: כחוט השני שפתותך ומדנך
נאוה כפליח הרמון רקתך כביצד ליצמתך:
כמעדיל דודי צוארך כנוי לתלפיות אלה
הננו הלוי יצלוכל יצליטי הנמורים יצני
יצרך כשני צפרים תאמי צבדה הרוי צנס
בשוי שנים: עד שיפוח היום ועכו העללים
אלך לי אל הר המור ואל גביצת הלבנה:
מלך יפה ריצית ומוס אין כד:

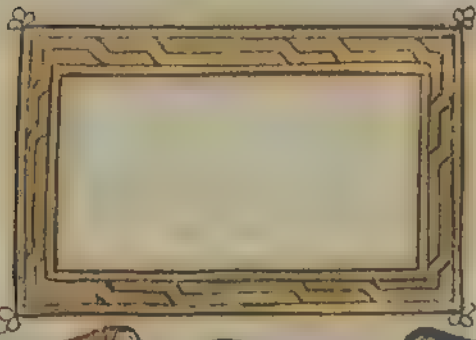
אתי מלבנון כלה אתי מלבנון
תבאי תטורי מראש אמנה מראש
ישנר וחרמון מפיצנות אריות מהררי
נמרים: לבנת צי אחתי כלה לבנת צי
באחד מיצנך באחד יצק מצורנך:
מה יפודיך אחתי כלה מה טיבו דודיך
טיין וריח ישמנך מכל בשמים: נפת
הטפנה שפתותך כלה רביש וחלב
תחת לשונך וריח שלמתך מריח
לבנון: גונעול אחתי כלה על ניצול
מיצין חתום: שלחך פרדס רמונים
יצם פרי מעדים נפרים יצם ערבים: ערד
וכרכם קנה וקנמן יצם כל יצני לבנה
מר ואהלות יצם כל ראשי בשמים:
מיצין גנים בארמים חיים ונולים מן
לבנון: יצורי צפון וצאי תימן הפירי
נע יזלו בשמיני יצא דודי לבנו ויאכל
פרי מעדיו: נאה לינני אחתי כלה

אריה מורי יצב כשמי אמלתי יצרי יצב
דבשי שתיתי יצבי חלב אמלורי יצב
שתו ושכרו דורים
אני יטנה ולכי יצד קולי דודי
דופק פתח לי אחת רציתי יצנתי
הכתי ישראשי נמלא טל קוצתי ויטני
לילה פשטתי את כתנתי איכבה
אלבישנה רחצתי את רגלי איכבה
אטממם דודי יטלה ידומן ההר ויביני
המו עלי יצו קמתי אני לפתח לדודי יצו
נטפו מור ואצביצתי מורי יצו כר יצו
כפות המנעולי פתחתי אני לדודי יצו
חמקי יצו נפשי יצאה כדברו בקשתו
ולא מיצאתיהו קראתיו ולא יצנתי
מצאני הישמרים הסככים כיצו הטני
פיצוני נשאו את רדימי מילי שמדי
החמות היטניתי אתכם בנות ירושלים
אסתניצאו את דודי מה תנידו לי שחולת
אהבה אני מה דודך מהוד היפה בנשים
מה דודך מדוד ישנכה היטניתינו
דודי יצחואדוב רגלי מרבנה ראשו
נתם פוקוצתי ותלתי כי שחרות ניצוני
יצו פיונים יצו אפיקי מים רחצות
בחלב יטבת יצו מלאתי לחיו כיצונתי
הביטם מעלות מרקחים שפתרני
שוטנים נטפות כר יצו יצו גילי
זהב מכילאים כתיטיטי מיצו יצשת
יצו מיצפת ספירים יצוקיו יצמודי
יטיטיסדים יצו אדניו מראדו
כלבנון נחור כארזים חכו מנתקים
וכלו בחמדים זה דודי וזה ריני בנות

ירושלים אנה הלך דודך היפה בנשים
אנה פנה דודך ונמקטנו יצמד דודי
ידלנו ליצרת הכיטם לרצות כנעם
וללקט שוטיטכם אני לדודי ודודי לי
הרויצה כשוטיטכם יפה
את ריניתי כתרצה נאווה כירושלים
אימה כענצלות הסכי יצנוד מנודי
יטהם הדתיכני יצנוד כענוד היצוים
יטליטו כז הגליצו יצנוד כענוד החליני
יטילו מן הרחצה יטלכם מתאימורת
ויטלה אין בהם כפלה הרמון רקת
כניצוד לצמתך יטיטיס הטה מלכות
וטמנים פליטיס ויצלמות אין מספרו
אחת היא יצנתי תכתי אחת היא לאמו
ברה היא ליולדתה ראוה בנות ואישוה
כלכות ופליטיס ויהללוה
מיזאת הנשקפה כמו יצחוד יפה כלבנה
ברה כחמה אימה כענצלות אל געת
אנו ירדתי לראות באכי העל לראות
הפחה הגפן הנצו הרמינים ילא יצנתי
נפשי יטמתני מרכבות יצמיעדי יצו
יטובי היטולימית יטובי יטובי ונחזה בך
מה תחוו ביטולימית כמחולת המחננו
מה יצו פיצוד בניעליס כתינודי חמוק
יטכך כמו חלאים מיצשה ידי אמן
יטודך אגן הסוד אל יחסר המונטון
יצמת חטים סונה כשוטיטכם יטנ
יטודך כשני יצפרים האמי יצביה
יטודך כמגדל היטן יצנוד כרכור
כחשמון על שיער כתרבים אפר
כמגדל הלבנון יצפה פנ דמיטך

אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה
 בזה יבואו לו: אחות לנ
 קטנה ושדים אין להמה נגשרה
 לאחתנו ביום שידבר בה: אם חומה
 היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת
 היא נעור עליה לוח ארז: אם חומה
 וישרי כמנדלות אז היית בנין י
 כמו יצאת שלום:

כרם היה לישלמה נביעל המון ערין
 אתה כרם לנטרים איש יבא בפרין
 אלף כסף: כרמי שלי לפני הארץ
 לך ישלמה ומאתם לנטרים את פריו:
 הישבת בנגים חברים מקשיבים
 לקולך השמייעני: ברחודי ודמולך
 לעבא ליצפר האילים על הרי בשמים:

איכה ישנה כדד היציר רבתי יצם חיתה
 כאלמנה רבתי בנים שרתי במדינות
 חיתה למס: בנו תכבה
 כלילה ודמיעתה על לחיה אין לה
 מנחם מכל אהביה כל ריעיה בעוז בה

ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך
 כארומן מלך אסור ברהמים: מה
 יפית ומה נצבת אהבה בת צנונים:
 ואת קובתך דמתה לתמו וישדיך
 לאשכלות: אמרת איצלה בתמר
 אחזה בסנסנו ויהיו נאשדיך נאשלות
 הנפן וריח אפך סתפוחים: וחכך כין
 הטוב הולך לדודי למי שרים רבב
 שפתי ישנים: אני לדודי ויניתי שוקנו:
 למה דודי נצא הישרה
 גלינה בכפרים: נשכימה לכרמים
 נראה אם פרהה הנפן פתח הסמדר
 הנצנו הצנונים שם אתן את דודי לך:
 הדודאים נתעוררו ועל פתחינו כל
 מעדים חדשים גם ישנים רודי צפנת
 לך: מייתנך כאח לי יונק שדי אמי
 אמיצאך כחיון אישךך וסילאיכו
 לי: אנהנך אביאך אל בית אמי תלמוני
 אישךך מין הרקח מעיס רפיני:
 ישמאלו תחת ראשי וימינו תחנקני:
 השבעתי אתכם בנות ירושלים מה
 תעירו ומה תעדרו את האהבה ער
 שתחפין:

מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת
 על דורה תחת התפוח עדרתך שמה
 חבלתך אמך שמה חבלה לדתך:
 שימני כחותם על לבך כחותם על
 זרועך כי עזה כמות אהבה קשרה
 כשאול קנאה רשפיה רשפי איש
 שלהכתיהו מים רבים לא יוכלו
 לכבות את האהבה ונהרות לא יטמנו

הזילה לאיבים: גלתה יהודה
מעני ומרב עבדה היא יטבה כמים
לא מצאה מנוח מרדפה השיגרה
בן המינים: דרכי עיון אלו
מפלי באי מועד מלשיערה שוממין
כהנה נאנחים פתולתיה מוטת והיא מר
לה: היו צריה לראש איכה
ישלוב יהוה הונה על רב פשיעה עלילה
הלכו שבי לפני צרי: ויצא מן
עיון כל הורה הווי שריה כאילים לא
מיצאו מריצה וילכו בלא כח לפני רודף:
זכרה יהוה שלם מי ענה ומרודה
כל מחמדיה אשר הווי מי קדם כנפל
עמה ביד צר ואין ענוור לה ראוה צרים
ישחקו על מי שנתה: הטא חטאה
ירושלים על כן לערה היתה כל מנכרה
הזילה פראו ערותה גם היא נאנחה
ותשכ אחור: טמאתה כשוליה
לא זכרה אחריה והרדפלי אים אין
מנחם לה ראה יהוה את עני כי הנחיל
אויב: ידופר שער על כל מחמדיה
פידאתה נים כאומקדשה אשר עיתה
לא יבאו בקהל לך: כל עמה נאנחים
מבקשים לחם נתנו מחמדיהם כאכל
לה שיכנפ שראה יהוה והביטה כהית
זוללה: יוא אליכם כל צמדיון
הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי
אשר עולל לי אשר הונה יהוה כיום
חרון אפיו: ספרום שלח איש
ביצמת וידעה פרי שרשת לרגלי
השיכנפ אחור נתנני שוממה כל היום

דוה: נשקד על פשיע בידו
ישתרנו ילו על ינארי הכשיל כחי
נתנני יהוה כר לא אוכל קום:
סלה כל אנרי אדני בקרבי קרא
יעלי מועד לשבר בחורי נתרך אדני
לכתולת בת יהודה: על אלה אני
בוכיה עני עני ירדה מים כרחק
ממני מנחם משיכנפשי היו כנ
שוממים כנכר אויב: פרשה
עיון כידיה אין מנחם לה צוה יהוה
לי יקבס כיו צרי היתה ירושלם
לטה כיניהם: עדיק הוא יהוה
כיפה ומריתי שמעו נא כל עמים
ודאו מכאבי פתולתי ונחורי הלכו
בשבי: קראתי למאהבי המה
רמוני כהני וזקני בעיר גיעו כי בקשו
אכל למו וישיבו את נפשם:
ראה יהוה כי צר לי מי צחמררו
נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ
שכלה חרב בבית כמות:
ישמיעו כי נאנחה אני אין מנחם לי
כל איבי שמיעו רצתי שיטוכ אתה
עשית הכאת יום קראת ויהיו כמיני
הכאכל רעתם לפניך ועולל
למו כאשר עוללת לי על כל פשיע
כירבות אחרתי ולפי דווי
אנה יענכאפו אדני אתנת עיון השליך
מיטמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר
הרס דגל יומים אפיו: בלי צאדני לא
חמל אתם נאות יקבסו כנצרות מנעו
בתי יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה:

אדני

ממדיהם

גדעבהרי אף כל קרן ישראל
השיב אחור ימינו כפני אויב ויביצר
ביצקבאש להנה אכלה סביב
דרך קשתו כאויב נגבי מינו כעו
ויהרג כל מחמרי ציון באהלנת ציון
ישפך באש חמתו: היה אדני
כאויב מליני ישראל בלי כל ארמנותיה
ישחת מכעריז וירב כבת יהודה תאניה
ואניה: ויחמס כנן שכו ישחת
מיעדו שכו יהוה בנין מויעד ושבת
וינאן בועם אפט מלך וכהן:
זנה אדני מזבחו נאר מקר שוהסגו
ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו
בבית יהוה כיום מויעדו חישב
יהוה להשחית חומת בת ציון נטרה
קו לא השיב ידו ממליניו אבל חלוחמו
יחדו אמללו: שבינו בארץ ישעיה
אמד וישבר בריחיה מלכה וישריה בטע
אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון
מיהוה: ישנו לארץ ידמוקנ
בת ציון העלו צפלי ראשם חגרו
ישקים הורידו לארץ ראשן בתולת
ירושלים: כל ברמיעות צעל חמומו
מיני נשפך לארץ כנדי על שבר בר
ינמי ביצטף יעלילו וינק כרחטת קריה:
לאמתם יאמרו איה דגן ויין
בהתצטפס כחלל כרחבות יצור מה שתפן
נפיש אל חיק אמתם: מה איעוד
טה אדמה לך הנת ירושלם מה אשוח
לך ואנחמך בתולת בת ציון כי גרול
כיכ שטרך מי ידפאלך:

נביאך חזו לך ישוא ותפל ולא עלו
יעל יענק להשיב שביהך ויחזו לך
מישאות ישוא ומרוח ס: ספקו
יעלך כפיס כל יעברי דרך שרקו ויעע
ראשם יעלכת ירושלם הזאת העיר
ישאמדו כלילת פי מישוי שלמה ארין:
פעו יעלך פיהם כל איבך שוקו
ויחרקו שן אמרו בלינו אך זה היום
ישקויעהו מיצאנו ראינו: ינעה
יהוה אישר זמם בניצ אמרתו אישר
יעה עימי קדם הדס ולא חמלו וישמח
יעלך אויב הרים קרן יעריך: צעק
לכם אל יהוה חומת בת ציון הוריד
כנחל דמי ציה יומם ולילה אל תתנפונת
לך אל תדם בת צעק: קומי רג
בליל לראש אישמרות שפכי כמים
לבך נכחפני יהוה שאי אליו ככפך יעל
נפשי יעלילך העטופים בריצב ראש
כל חיצות: ראה יהוה והביטה לימי
יעללת כה אסתאכלנה נשים פרים
יעללי טפחים אם יהרג במקדש יהוה
פהן ונביא: ישכבו לארץ חוצות
נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו נחרב
הרנת כיום אפך טפחת לאחמלת:
תקרא כיום מויעד מצורי מסכיב
ולא היה כיום אף יהוה פליט ושריד
אשר טפחת ורבתי איב כלם:
אני הנבר ראה יעני כשכמ עברתי
אתי נהג וילך חישך ולא אור
אך כי ישב יהפך ירוכל היום

בלה כשרי ועודי שכר יצנמותי :
בנה יצלי ויקף ראש ותלאה :
במחשכים הושיבני כמתי יעולם :
גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשת :
גסכי אזעק ואשוני ישתתפלת :
גדר דרכי בניית נתיבותי יעה :
דב ארב הוא לי אוהב מסתרים :
דרכי סודר ופשחני שמני שומם :
דרך קשתו ויניכני כמטרא לחץ :
הביא בכליותי בני אשפתו :
הייתי ישחק לכל יצני נענתם כל הזכ :
השביעני במרורים הרוע לי ענה :
ויערם נחצין שני הכפישני באמר :
ותנח משלום נפשי נשיתי טובה :
ואמר אבד נעמי ותחלתי מיהוה :
זכר עני ומרודי לי ענה וראש :
זכר תזכר ותשיח עלי נפשי :
זאת אשיב אל לבי יצלבן אוחיל :
חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא נלוהמו :
חדשים לבקרים רבה אמונתך :
הלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחילו :
טוב יהוה לקוו לנפש תדרשנו :
טוב ויחיל ודומם לתשויעת יהוה :
טוב לגבר כי ישא יצלב בני צוריו :
ישב סדר וידם כינטל יצליו :
יתן בי צפר פיהו אולי יש תקוה :
יתן למכהו לחי יישכב בחרפה :
כי לא יזנח לי עולם אדני :
כי אם הונח ורחם טב חסדו :
כי לא יענה מלכו וינח כני איש :
לדבא תחת רגליו מל אסירי ארץ :

להטות משפטנו נדרפני יצליו :
לעות אדם בריט אדני לא ראה :
מיזה אמר ויהי אדני לא ינה :
כפי יצליו לא תנא הריעות והפנו :
מה יתאונן אדם חי גבר יצלב הטאו :
נחפשה דרכינו ונחקרה ונשונה יצ יהוה :
נשא לבנו אל כפיס אל בשמים :
נחנפשי ענו ומרינו אתה לא סלחת :
סכרנה כאף ותדרפנו הרגת לא חמלת :
סכרנה בענין לך מי עבד תפלה :
סחיו מאוס תשיכנו בקרב העמים :
פענו יצלינו פיהם כל איבנו :
פחד ופחת היה לנו השאת והישנו :
פלנימיס תרד יצני יצלב נתי עמי :
יעני נגדה ולא תדמה מאין הפנות :
עד יסקין וירא יהוה משמים :
יעני יצלה לנפשי מכל גנות עירי :
יעוד יצדני כצפור איבי חנם :
יעמתו בכור חי וידו אבני :
יעפומים יצלב ראשי אמרת יגזרת :
קראתי שמך יהוה מבור תחתיות :
קולי ישמיעת אל תיעלם אזעק לוחתי לשועתי :
קובת ביום אקראך אמרת אל תירא :
רבת אדני ריבני נפשי נאלת חי :
ראיתי יהוה יעותתי שפטה משפטיו :
ראיתו כל נקמתם כל מחשבתם לי :
ישמיעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי :
שפת קמיו והגזנם יצלב כל היום :
ישבתם וקמתם הביטה אני מנעינתם :
תשיב להם גמול יהוה כמי צשה ידיהם :
תתן להם מונע לב תאלתך להם :

תִּרְדָּף בְּאֶף וּתְשַׁמְדֵם מִתַּחַת שָׁמַי
יְהוָה:

אֵיכָה יִעָס זֶה בִּי שֶׁנֶּאֱהַתֶּם הַטּוֹב
תִּשְׁפָּטֵנּוּ אֲנִי קֹדֶשׁ בְּרֵאשׁ מִ
הַצֹּדִיקִים: כִּי עֵצוֹן הִקְרִיִם
הַמַּסְלֵאִים כִּפּוֹ אֵיכָה נִחְשָׁנוּ לַגְּבִלִי
חָרַשׁ מֵעֵשָׂה יְדֵי יוֹעֵזִי: וְסִתְּנִי
חֲלֵצֵי שֵׁר הַתִּיקוֹנֵי דִיהֶן בַּת יַעֲמִי
לֹא אֶזְכֹּר כִּי עֵינַי כַּמְדַּבְּרוֹ דְבַק
לִישׁוֹן יוֹנֵק אֶל חֲכוֹ בַצֵּמָא עוֹלָלִים
שֶׁאֵלוֹ לֶחֶם פְּרִישׁ אֵין לֵהֶם:

הַאֲכִלִים לִמְיַדְעִים נִשְׁמֹו בַחוּצוֹת
הָאֲמִינִים עַל־תּוֹלַע חֲכָקוֹ אִשְׁפַּתוֹת
וַיַּגְדֵּל עֵינֵי בַת עַמִּי מִחֲטָאֵת סָדֵם
הַהַפּוֹכָה מִמּוֹדֵעַ וְלֹא חֲלוּ בְהַיָּדִים:
זְכוּ טִירְיָהֶם שֶׁלֹּא צָחֹו מִחֶלֶב אֲדָמֹו
עֵצִים טַפְּעִינִים סְמִיר גִּזְרֵתֶם:

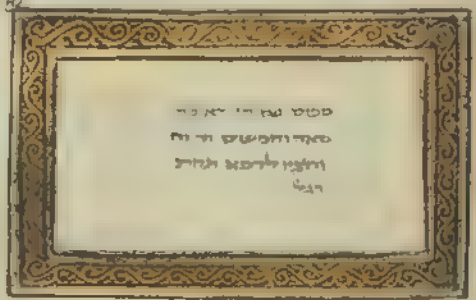
חֲשֶׁךְ מִשְׁחֹרֵת אֲדָרִם לֹא נִכְרַזְנוּ צֹדִיקִים
צַדִּיק עוֹרֵם עַל עֵצִים יִבֵּשׁ הַיָּד הַכַּעֲזִי
טוֹבִים הָיוּ חֲלָלִי חֶרֶב מִחֲלָלִי רֵעֵב
שֶׁהֵם יִזְכּוּ מִדְּקָרִים מִתְּנוּבוֹת שְׂדֵי
יְדֵי גִשִׁים וְחֲמֵנוֹת כִּשְׁלוֹ יִלְדִיֶהֶן
הָיוּ לְכָרוֹת לִמּוֹ כִּשְׁבַר בַּת עַמִּי:

כֹּלָּה יְהוָה אֶת חֲמַתּוֹ שֶׁפָּךְ חֲרוֹן
אָפּוֹ וַיֵּצֵת אִישׁ בְּעֵינֵי אֱמֶלִי סֶדְרָה:
לֹא הָאֲמִינֵנוּ מִלְכֵי אֲרִיץ וְכָל יִשְׂרָאֵל
תָּבֵל כִּי יָבֹא עַד זְאוּיֵב בְּשֵׁעַר יְרוּשָׁלַם:
מִחֲטָאֵת נִכְיָאִיהָ עֹנוֹת כַּהֲנִיָּה
הַשִּׁפְכִים בְּקִרְבָּה דֵם יַעֲדִיקִים:
נָעוּ עוֹרִים בַּחוּצוֹת נִגְאָלוּ כִדָם
בְּלֹא יוֹכְלוּ יַעֲזֵב מִלְכֵי שִׁיהֶם:

סוֹרוּ טַמְאָ קְרָאוּ לִמּוֹ סוֹרוּ סוֹרוּ אֶל
תַּעֲזוּ כִי נִצּוֹנֵם נָעוּ אֲמֵרוּ בְּנִיִם לֹא
יוֹסִיפוּ לָנוּ: פְּנֵי יְהוָה חֲלַקֶם לֹא
יוֹסִיף לְהִכְיָסֶם פְּנֵי טַהֲנִים לֹא נִשְׁאוּ
זִקְנֵם לֹא חָנְנוּ: עוֹדֵנָה תַמְלִיעָה
עֵינֵינוּ אֶל עוֹדֵתֵנוּ הַכֹּל בְּצִפְיָנוּ
צִפְיָנוּ אֶל גּוֹי לֹא יוֹשִׁיעֵנו: עַד
צַעֲדֵנוּ מַלְכַת נְרַחֲמֵנוּ קֶרֶב קֶצְנוּ
מִלֹּא יִסְמֵנוּ כִּי נִאֲקַעְנוּ קָלִים
הַיּוֹדֵפְנוּ מִנְּשֵׁרֵי שָׁמַיִם עַל הַהָרִים
דְּלִקְנוּ בַמְדַבְּרֵי אֲרֵט לָנוּ: רוּחַ אֲפִינוּ
מִשִּׁיחַ יְהוָה נִלְכַד בְּשִׁחִיתוֹתֶם אֲשֶׁר
אֲמַדְנוּ בְּצִלוֹ נַחֲיָה בְּעֵינֵינוּ: שִׁישִׁי
וַשְׁמַחִי כֵת אֲדָוָה יִשְׁבַתִּי בְּאֲרִיץ עוֹיֵן
וְסִי עֵלֶיךָ תַעֲבֹר כּוֹס תִּשְׁכַּרִי וְתַתְּעֵרִי
תַם עֵינֶיךָ בַת עֵצוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ
פֶקֶד עוֹנֶיךָ בַת אֲדָוָה גֵּלָה עַל חֲטָאֲתֶיךָ:

זְכֹר יְהוָה מַה הָיָה לֵעַד הַכֵּיט וְרֵאדָה
אֶת חֲרַפְתֵּנוּ: נַחֲלָתָנוּ נַחֲפָכָה לְזָרִים
בָּתֵינוּ לְנָטְרִים: יְתוּמִים הָיינו אֵין אָב
אֲמַתֵינוּ כַּאֲלֵמְנוֹת: מִיִּמֵינוּ נִכְסָף שִׁתֵּנוּ
עֵצֵנוּ כַּמְחִיד יָבֹאוּ: עַל צוֹאֲרֵנוּ עֲדַפְנוּ
יַעֲזוּ לֹא הוֹנַח לָנוּ: נִיעַרִים עֲתָנוּ יָד
אֲשׁוּר לִשְׁכַע לֶחֶם: אֲכַרְתֵנוּ חֲטָאוּ
אֵינָם אֲנַחְנוּ עוֹנֵתֵהֶם סָבְלָנוּ: עֲבָדִים
מִשְׁלוּ בְנוֹ פֶרֶק אֵין מִיָּדֵם: בְּנִפְשָׁנוּ
נִכְיָא לְחַמְנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמְדַבְּרוּ: עוֹרֵנוּ
כַּתְנוּר נִבְמָרוּ מִפְּנֵי זֶלְעַפַת רֵעֵב:
גִּשִׁים בְּעֵצוֹן עָזוּ בַתְּלַת כְּעַרִי יְהוּדָה:
שָׂרִים בִּידֵם נָתְלוּ פְנֵי זִקְנֵים לֹא נַחֲדוּ:

בחורים טהון נשאו ונערים בעין כשלו:
 זקנים משער שמתו פחורים מנגיעתם:
 שבת משויש לבנו נהפך לאמל מחולט:
 נפלה צער ראשנו אוי נאלנו כהטאנו:
 על זה היה דוה לבנו על אלה חשנו עינו:
 על הרצון ששעם שויזלים הלכנו:
 אתה יהוה לעולם תשכנס אך לדור דורו:
 למה לנעל תשכחנו תצנכנו לארך ימים:
 השיבנו יהוה אליך ונשוב הרשימינו:
 כקדם: כי אם מאס מאסתנו קצפרת:
 עלינו עד מאד: השיבנו יהוה:
 סימן יתקן:

ויהי בימי אחישורוש הוא אחישורוש
 המלך מהדור ועד ביש שבינו ונעשרים
 ומאה מדינה: בימים ההם כשברצ
 המלך אחישורוש על כסא מלכותו
 אשר בשושן הבירה: בשנת שלוש
 למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו
 חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות
 לפענוי בהראתו את ישראל כבוד מלכותו

ואת יקרת פארת גדולתו ימיסוכים
 שמונים ומאת יום: וכמלארת הימים
 האלה עשה המלך לכל היצ
 הנמצאים בשושן הבירה למגדול
 ועד קטן משתה שבינת ימים נחער
 גנת ביתן המלך: **ח** וד כרפס
 ותכלת אחוז **ח** בחבר
 בזן וארגמן על גליל כסף
 ויצמודי שיש מטות זהב וכסף על
 רצפת בהט ושיש ודרוסחרת: והשקות
 בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין
 מלכות רכבוד המלך: והשתיה כדת
 אין אנס כי כן יסר המלך על כל רב
 ביתו לעשות טרצון איש ואיש:
 גם ושת המלכה עשתה
 משתה נשים בית המלכות אשר
 למלך אחישורוש: ביום השביעי
 בטוב לב המלך ביין אמר למהומן
 בותא חרבונא בנתא ואכנתא ותר
 וכרפס שבינת הסריסים המשותים
 את פני המלך אחישורוש: להביא
 את ושת המלכה לפני המלך בכתומלונג
 להראות העמים והשרים אתיפיה כל
 טונת מראה היא: והמאן המלכה ושת
 לבא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצן
 המלך מאד וחמתו בערה בו:
 ויאמר המלך לחנמים ידי העתים מכן
 דבר המלך לפני כל ידי דתודין: והקרב
 אליו כרשנא שתר אדמת אתר שישמות
 מרסנא ממוכן שבעת שרפרס ומדי
 ראפע המלך הישביס ראשנה במלכות:

נדת מה לעשות במלכה ושתה על
אשר לא עשתה את מאמר המלך
אחשורוש ביד הסריסים:
ויאמר מומכן לפני המלך והשרים
לא על המלך לבד עושה ושרתי
המלכה כי על כל השרים ועל כל
הצמים אשר בכל מדינות המלך
אחשורוש כי יצא דבר המלכה על
כל הנשים להמות בעליהן כי ציהן
באמר המלך אחשורוש אמר להנא
את ושתה המלכה לפני ולא באה
והיום הזה האמרנה שרות פרס ומדי
אשר ישמיעו את דבר המלכה לכל
שרי המלך וכדי בזיון וקעף: אם על
המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו
ויכתב בדת פרס ומדי ולא יצבור אשר
לא תבוא ושתה לפני המלך אחשורוש
ומלכותה יתן המלך לדיעותה הטובה
ממנה: ונשמעו פתגם המלך אשר
יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל
הנשים יתנו יקר לבעליהן למעורר
ועד קטן: וייטב הדבר בעני המלך
והשרים ויעש המלך דבר ממוכן:
וישלח ספרים אל כל מדינות המלך
אל מדינה ומדינה בכתבה ואל עכו וצו
פליטנו להיות כל איש שרר בביתו
ומדבר כל שון צמו:
אחר הדברים האלה כשבן חמת
המלך אחשורוש זכר את ושתה ואת
אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה:
ויאמרו בעי המלך מי שרתיו יבקשו

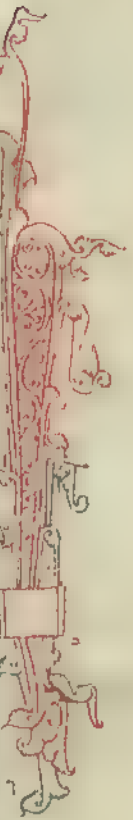
למלך נערות מתולדת טבות מראה:
ויפקד הכלך פקידים בכל מדינות
מלכותו ויקבעו את כל נערה בתולה
טובת מראה אל שושן הבירה אל
בית הנשים אל יד הנאסרים המלך
ישמר הנשים ונתון תמרקיהן והנערה
אשר תטב בעני המלך תמלך תחת
ושתה וייטב הדבר בעני המלך וייצג
בן: איש יהודי היה בשושן
הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי
בן קייט איש מיניו אשר הגלה
מירושלם עבד ה' אשר הגלה
עם יבניה מלך יהודה אשר הגלה
בבבל נער מלך בבל: והיה אמן את הדבור
היא אסתר בת דרוב אין לה אב ואם
והנערה יפת תאר וטובת מראה ונמנת
אביה ואמה לקחה מרדכי לו לטת: והיה
בהי שמע עד דבר המלך ודתו ובהקבץ ה'
נערות רבות אל שושן הבירה אל יד
הנ ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד
הנ שמר הנשים: ותיטב הנערה בעניו
ותשא חסד לפניו ויבהל את המרוקיה
ואת מנות ה' לתת לה ואת שבע הנערות
הראיות לתת לה מבית המלך וישנה
ואת נעיהתיה לטוב בית הנשים: לא
הנערה אסתר את עצמה ואת מולדתה
כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד:
ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר
בית הנשים לדיעת את שלום אסתר
ומה יעשה בה: ובהניצת נערה
ונערה לבוא אל המלך אחשורוש

מקן היות לה פדת הנשים ישנים ישר
חדש כן ילאו מי מוקיהן ישה
חדשים כשמן המר וישה חדשים
בנשים ובתמרוק הנשים: וכזה
הענה באה אל המלך אתמל אשר
תאמר יען להלוא עמה מכית הנשים
יער בית המלך: כי ערב היא באה ובקר
היא ישה אל בית הנשים שני אל יד
ישנים כרים המלך ישמר העלנשים
לא תבוא יעוד אל המלך כי אם חפץ
כה המלך ונקראה בשם: וסעי עת
אסתר בת אחיחיל דוד מרדכי אשר לקח
לו לכת לטא אל המלך לא בקשה דבר
כי אם את אשר יאמר הנשים המלך
ישמו הנשים והיא אסתר נשאת חן
ביעני כל ראה: ותלקח אסתר אל
המלך אחשוורוש אל בית מלכותו
בחדשה יצירי הוא חדש טבת
בשנת שבע לכלכותה: ויאהב המלך
את אסתר מכל הנשים והישאחן וחסו
לפניו מכל הכתולות וישם נהר נלכות
בראשה וימליכה תחתו שתי: ויש
המלך משה גדול לכל שריו ועבדו
את משה אסתר והנחה למדינות
עשה ויהן משאת כיד המלך: ובהקנין
תולות שנית ומרדכי ישב בשער
המלך: אין אסתר מערת מולדתה ואת
עמה כאשר ענה עליה מרדכי ואת
מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר
היתה באמנה אתו:
במים ההם ומרדכי ישב בשער המלך

קצה בעת ותרש ישני כרים המלך
משמר הסף ויבקשו לשלח יד נמלך
אחשוורוש: ויהי צהודם למרדכי ויען
לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך
בשם מרדכי: ויבקש הדבר וימצי
ויתלו שניהם על עין ויפתב בספר דברי
הימים לפני המלך:
אחיהודים האלה גדל המלך
אחשוורוש את המן בן המרת:
האנני וינשא והווישם את כסאו מלך
כל השרים אשר אתו: ומל עבדי המלך
אשר בשער המלך פריעס ומשתחוים
להמן כן ענה לו המלך ומרדכי לא
יכריע ולא ישתחוה ויאמר עבדי
המלך אשר בשער המלך מרדכי:
מדוע נא תהי עובר את מצות המלך:
ויהי באמרים אליו יוס ויאשיע
אלהם ויעדו להמן לראות היעמדו
דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא
יהודי: וידא המן כי אין מרדכי פריע
ומשתחוה לו וימלא המן חמה ויבן
בעינו לשלח יד במרדכי לבדו: כי
הגידו לו את יום מרדכי ויבקש המן
להשמיד את כל היהודים אשר
בכל מלכות אחשוורוש עם מרדכי:
כחדש הראשון הוא חדש
ניסן בשנת שתיים יצטרדה
למלך אחשוורוש הפיל פור
הוא הגדל לפני המן מיום ליום
ומחדש לחדש ישנים ישר הוא
חדש אדר:

ויאמר המן למלך אחישורוש יטנו
עם אחד מפזר ומפרד בין העמים
בכל מדינות מלכותך ודתהם שונות
מכל עם ואת דת המלך אינם עושים
ולמלך אין שוה להנחם: אם יעל
המלך טוב יכתב לאכדס ועשרת
אלפים ככר כסף אישקל על ידי עשר
המלאכה להביא אל גני המלך:
ויסר המלך את טבעתו מיני ידו
ויתנה להמן בן המדתא האנני עור
היהודים: ויאמר המלך להמן הכסף
נתן לך והעם לעשות בו כטוב
בעיניך: ויקראו ספרי המלך בחדש
הראשון בשלושה עשר יום בו
ויכתב ככל אשר צוה המן אל
אחישורפני המלך ואל הפוזרות
אשר על מדינה ומדינה ואל שרי
עם ועם מדינה ומדינה ככתבה
ועם ועם כל שנו בשם המלך
אחישורש נכתב ונחתם בטבעת
המלך: ונשלוח ספרים ביד הרצים
אל כל מדינות המלך להשמיד
להרג ולאכד את כל היהודים מניער
ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה
עשר לחדש שנים עשר הוא חדש
אדר ושלם לבו: ופתשגן הנתב
להנתן דת בכל מדינה ומדינה גרו
לכל העמים להיות יתורים ליום הזה:
הרצים יצאו דחופים מכר המלך
והדת נתנה בשושן הבירה והמלך
והמן ישבו לשתות והיעיר שושן

נבוכה:

ומרדכי ידע את כל אשר עשתה ויקרע
מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר
ויצא פתוך היציר ויזעק ויצקה גדולה
ומרה: ויבוא עד לפני שער המלך כי
אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק:
ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר
המלך ודתו מציע אכל גדול ליהודים
ועם ובכי ומספד שק ואפר יציע לרבים
ותבואינה נצרות אסתר וסריסה ויצו
לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח
בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר
שקו מעליו ולא קבל: ותקרא אסתר
להתק מסריסי המלך אשר העמיד
לפניה ותצוהו על מרדכי לדיעת מה זה
ועל מה זה: וייצא ההתק אל מרדכי אל
רחוב היציר אשר לפני שער המלך:
ויעד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת
פרשת הכסף אשר אמר המן לישקול
על גני המלך ביהודים לאכדס: ואת
פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן
להשמידם נתן לו להראות את אסתר
ולהגיד לה ולצות עליה לבוא אל המלך
להתחנן לו ולבקש מלפניו על צמח
ויבוא ההתק ויעד לאסתר את דברי מרדכי:
והאמר אסתר להתק ותצוהו אל מרדכי:
כל יצדי המלך ועם מדינות המלך
יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא
אל המלך אל החצר הפעמית אשר לא
יקרא אחת דתו להמית לבו מאשר
יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחי

ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה
שלושים יום: ויגדו למרדכי את דברי
אסתר: ויאמר מרדכי להשיב אל
אסתר אל תדמי כנפישך להמלט בבת
המלך מכל היהודים: כי אם תחרישי
החרישי בעת הזאת רוחו צלה יעמו
ליהודים כמקום אחר ואת וביתאבן
תאבדו ומי יודע אם לעת פזאת הצעת
למלכות: ותאמר אסתר להשיב אל
מרדכי: לך נעום את כל היהודים
הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל
תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה
ויום נס אני ונערתי אינוס כן וככן אטא
אל המלך אשר לא ידעת וכאשר
אבדת אבדתי: ויגבר מרדכי ויעש
ככל אשר צוהה עליו אסתר: ויהי ביום
השלישי ותלכיש אסתר מלכות ותעמד
בפני בית המלך הפעמית נסח בית
המלך והמלך ישב על נסא מלכותו
בבית המלכות נסח פתח הבית ויהי
טראות המלך את אסתר המלכה
ועמדת כחצר נשאה חן ביצו ויושט
המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר
בידו ותקרב אסתר ותגבר אישה שונטי
ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה
וכה בקשתך יד חצי המלכות ועת
לך: ותאמר אסתר אם על המלך טוב
יבא המלך והמן היוס אל המישה
אשר עשיתי לו: ויאמר המלך מהו
את המן ליצו את דבר אסתר ויבא
המלך והמן אל המישה אשר צשת

אסתר: ויאמר המלך לאסתר
במישה היין מה שאלתך ועתן לך
ומה בקשתך יד חצי המלכות
ותצו: ותען אסתר ותאמר שאלתי
ובקשתי: אסמי נצתי חן ביצו המלך
ואם על המלך טוב לתת את שאלתי
ולעשות את בקשתי יבוא המלך
והמן אל המישה אשר איצרה
להם ומחר אעשה בדבר המלך:
ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב
לב וכראות המן את מרדכי בשער
המלך ולא קם ולא ועממו ומלא
המן על מרדכי חמה: ויתאפק המן
ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אחיו
ואת זרש אשתו: ויספר להם המן
את בקור עשרו ורכבו ואת כל
אשר גרלו המלך ואת אשר נשאו
על השרים ויגדי המלך: ויאמר
המן אף לא הכיאה אסתר המלכה
עם המלך אל המישה אשר צשתה
כי אם אותי ונס למחר אני קרוא לה
עם המלך: וכל זה אינט שוה לי בנר
יעת אשר אני ראה את מרדכי היהודי
ישב בשיער המלך: ותאמר לו זרש
אשתו וכל אהביו יעשו עין גבר
חמישים אמה ונבקר אמר למלך ויתלו
את מרדכי עליו וכא עם המלך אל
המישה שמח וייטב הדבר לפני המן
ויעשה עין: בילה ההוא ערדה שעת
המלך ויאמר להביא את ספר הזכר עת
דברי הימים והיו נקראים לפני המלך:

ויכניא כתוב אשר הגיד מרדכי על
בנתנא והריש שני סריס המלך
מיסמרי הסף אשר בקישו לישלח
יד במלך אחישורוש: ויאמר המלך
מה נעשה יקר ונדולה למרדכי על
זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא
נעשה עמו דבר: ויאמר המלך מי
בחדר והמן בא לחצר בית המלך
החיינונה לאמר למלך לתלות את
מרדכי על היצן אשר הבין לו: ויאמרו
נערי המלך אליו הנה המן יעמד
בחדר ויאמר המלך יבוא ויבוא המן
ויאמר לו המלך מה לי נישות באיש
אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן
בלבו למי יחפץ המלך לנישות יקר
יותר ממני: ויאמר המן אל המלך
איש אשר המלך חפץ ביקרו יביאו
לבוש מלכות אשר לבישו המלך
וסוס אשר רכב יצו המלך ואשר
נתן כתר מלכות בראשו: ונתון הלבוש
והסוס על יד איש משרי המלך
הפרתמיס והלבישו את האיש אשר
המלך חפץ ביקרו והרכיבוהו על הסוס
ברחוב היצר וקראו לפניו ככה יעשה
לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ו
ויאמר המלך להמן מה רקח ארת
הלבוש ואת הסוס באשר דברת
ועשה כן למרדכי היהודי הישב
כישור המלך אל תפל דבר מכל
אשר דברת: ויקח המן את הלבוש
ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכמו

ברחוב היצר ויקרא לפניו ככה יעשה
לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: וישב
מרדכי אל שיע המלך והמן נדרחף
אל ביתו אכל וחפוי ראשו: ויספר המן
לודיש אשתו ולכל אחיו את כל אשר
קרהו ויאמרו לו חכמו וודיש אשתו
אסמורע היהודים מרדכי אשר
החלות לנפל לפניו לא הוכל לוכי נפל
תפול לפניו: עודם מדברים עמו וסריס
המלך העיוני נהלו להביא את המן
אל המישתה אשר עשתה אסתרו
ויבא המלך והמן לישתות עכ אסתר
המלכה: ויאמר המלך לאסתר גם
ביום השני במישתה היין מה שאלתך
אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך
עד חצי המלכות ותעש: ותיען אסתר
המלכה ותאמר אם מצאתי חן
בעיניך המלך ואם יצ המלך טוב
תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי צנקה שתי
כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להוה
ולאבד ואלו לי צנדיס וליטפחורצ
נמכרנו החרשתי כי אין הצר שורה
בנזק המלך: ויאמר
המלך אחישורוש ויאמר לאסתר
המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר
מלאו לט לי נישות כן: ותאמר אסתר
איש צר ואויב המן הרי צהוה והמן
נביעת מלפני המלך והמלכה: והמלך
קם נחמתו ממישתה היין אל גצרת
הכיתן והמן יעמד לבקיש על נפשו
באסתר המלכה כי ראה כי נבלתה

אליו הרצה נא את המלך והמלך שב
כונת הבית אל בית נביטה היון והמן
נעל יצל המטה אשר אסתר יצלידה
ויאמר המלך הנם לכבוש את המלכה
ינמי בבית הדבר ינא מפני המלך ופע
המן הפנו ויאמר חרבונה אחד מן
הסריסים לפני המלך נכ הנה היצן
אשר יצאה המן למרדכי אשר דבר
טוב יצל המלך ינמד בבית המן נברה
חמישים אמה ויאמר המלך תלחו
יצליו ויתלו את המן יצל היצן אשר
המן למרדכי וחמת המלך שככה
ביום ההוא נתן המלך
אחישרוש לאסתר המלכה את בית
המן ערר היהודים ומרדכי בא לפני
המלך כי הנדה אסתר מה הוא לה
ויסר המלך את טביעתו אשר היצור
מהמן ויתנה למרדכי ותישב אסתר
את מרדכי יצל כיתהמן
ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך
והפל לפני רגליו ותקד ותתחנן לו
להצביר את רצות המן האנגי ואת
מחשבתו אשר חשב יצל היהודים
ויושט המלך לאסתר את שרבו
הזהב ותקם אסתר ותינמד לפני המלך
ותאמר אם יצל המלך טוב ואם מינאת
חן לפניו וכיטר הדבר לפני המלך
וטובה אני ביצניו יכתב להשיב את
הספרים מחיטבת המן בן המדת
האנגי אשר כתב לאכר את היהודים
אשר בכל מדינות המלך כי אינכה

אוכל וראיתי בדינה אשר מינאת
ינמי ואינכה אוכל וראיתי באכר
מולדתו ויאמר המלך
אחישרוש לאסתר המלכה ולימוצי
היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר
ואתו תלו יצל היצן יצל אשר שלח
ידו ביהודים ואתם כתבו יצל היהודים
נטוב ביצנכם נישט המלך וחתמו
נטביעת המלך כי כתב אשר נכתב
נישט המלך ונחתם נטביעת המלך
אין להשיב ויקראו ספרי המלך
בינתה היא נחדיש השלישי הו
חדש סיון בשלושה ויציאים בו
ויכתב בכל אשר עזה מרדכי אליהויון
ואל האחשרפנים והפחות ושרי
המדינות אשר מהדו ויצר כויש שבנ
ויציאים ומאה מדינה מדינה ומדינה
ככתבה ויצם ויצם כל שנו ואל היהודים
ככתבם וכל שונם ויכתב נישט המלך
אחישרוש ויחתם נטביעת המלך
וישילח ספרים כל הרצים בסוסים
רכבי הרכיש האחשרפנים בני הומנים
אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל יציר
ויציר להקהל ולינמד יצל נפישט להשמד
ולהדגולאנד את כל חילי יצם ומדינה
היצרים אתם טף ונשים ושלילכ לבו
ביום אחד בכל מדינות המלך אחישרוש
בישלושה יציר לחדש יצנים יציר הוא
חדש אדר פתשגן הנתב להנתן ותכל
מדינה ומדינה גלוי לכל העמים והיה היהודים
יצתודים ליום הזה להנקם מאיביהם :

הרעים רכבי הרכש האחשתרנים
 יצאו מטהלים ודחופים כרכר המלך
 והדת נתנה בשושן הכירה
 ומרדכי יצא מלפני המלך
 בלבוש מלכות תכלת וחור וינצורת
 והנגדולה ותכריך טיץ וארגמן והעיו
 שושן עהלה ושמחה ליהודים היתה
 אורה ושמחה ויששון ויקרו וכל
 מדינה ומדינה וכל עיר ועיר מקום
 אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה
 ויששון ליהודים מי שתהוים טוב
 ורבים מעמי הארץ מתהודים כי נפל
 פחד היהודים עליהם ובשנים עשר
 חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר
 יום בו אשר הציע דבר המלך ודרתו
 להעשות ביום אשר ישבו איבי
 היהודים לשלוט בהם ונהפך הוא
 אשר ישלטו היהודים המה בשנאותם
 נקחלו היהודים בעריהם בכל מדינת
 המלך אחשוורוש לשלח יד
 בככשי ריעתם ואיש לא יצמד לפניהם
 כי נפל פחדם על כל העמים וכל
 שרי המדינות והאחשדרפנים
 והפחות ועשי המלאכה אשר למלך
 מנשאים את היהודים כי נפל פחד
 מרדכי עליהם כי נחל מרדכי בניה
 המלך ושמיעו הולך בכל המדינות
 כי האיש מרדכי הולך ונהלו ויכו
 היהודים בכל איניהם מפת חרב
 והרגו ואסרו ויעשו כשנאותם טרעונם
 ובשושן הכרה הרגו היהודים ואנר

חמש מאות איש:
 ואת פרשניהם ואת דלפון
 ואת אספתא: ואת פורתא
 ואת אדליא ואת אריתהא:
 ואת פרמישתא ואת ארסי
 ואת ארדי ואת איתא:
 עשרת כנע המזבן המדתא
 ערר היהודים הרגו ובכזה לא שלחו
 את ידם ביום ההוא בא מספר ההרוג
 בשושן הכרה לפני המלך: ויאמר
 המלך לאסתר המלכה בשושן הכרה
 הרגו היהודים ואנר חמש מאות איש
 ואת עשרת בני המן בשאר מדינות
 המלך מה יעשו ומה ישאלתך ויעתן
 לך ומה בקי שיתך יעור ותיצטו ותאמר
 אסתר אם על המלך טוב יעתן גב
 מחר ליהודים אשר בשושן לעשות
 כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו
 על היצו: ויאמר המלך להעשורת
 בן ותענת דת בשושן ואת עשרת
 בני המן תללו ויקחלו היהודים אשר
 בשושן גם ביום ארבעה עשר לחוש
 אדר והרגו בשושן שלש מאות איש
 ובכזה לא שלחו את ידם: ושאר
 היהודים אשר במדינת המלך נקחלו
 ועמד על נפשם ונוח מאיניהם והרוג
 כשנאותם חמשה ושמנים ארבע
 ובכזה לא שלחו את ידם ביום שלשה
 עשר לחודש אדר ונוח בארבעה
 עשר בו ועשה אתו יום מישתה
 ושמחה: ויהודים אשר בשושן

נקהלו בשלושה יצטרבו וכארכיה
 יצטרבו ונוח בחמישה יצטרבו ויצטעה
 אתו יום מיטתה וישמחהו על כן היהודים
 הפרוזים הייטבים כיצרי הפרזות יצטע
 את יום ארכיה יצטרבו לחדש אדר
 שמחה ומיטתה ויום טוב ושלח
 מנות איש לרעהו ויכתב מרדני את
 הדברים האלה וישלח ספרים אל כל
 היהודים אשר בכל מדינת המלך
 אחישורוש הקרובים והרחוקים
 לקים עליהם להיות יצטע את יום
 ארכיה עשר לחדש אדר ואת יום
 חמישה יצטרבו בכל שנה וישנה :
 כימים אשר נחו בהם היהודים מאינה
 והחדש אשר נהפך להם מינון ליטמיה
 ומאכל ליום טוב ליצטות אותם ימי
 מיטתה ושמחה ומשלח מנות איש
 לרעהו ומנות לאביעם וקבל היהודים
 את אשר החלו ליצטות ואת אשר
 כתב מרדכי אליהם כי המן בן המרתא
 האנני צר כל היהודים חשב על
 היהודים לאנדם והפל פור הוא הגורל
 להמסול אנדם ונכאא לפע המלך
 אמר יום הספר יטוב מחיטת הרעה
 אשר חשב על היהודים על ראשותו
 אתו ואת בניו על היצטות על כן קראו
 לימים האלה פרים על יום הפור על
 כן על דברי האצרת הזאת ומהראו
 על כנה ומה הגיע אליהם קימו וקבל
 היהודים עליהם ויצל זרעם ויצל כל
 הגוים עליהם ולא יצטרבו להיות יצטע

את ימי האלה ככתבם וכזמנם
 בכל שנה וישנה והימים האלה נזכרים
 וניצטע בכל דור ודור כשפחה ומיטתה
 מדינה ומדינה ויצר ויצר וימי הפורים
 האלה לא יצטרבו מתוך היהודים וזכרם
 לא יסוף מזרעם :

ת כתב אסתר בת אבי חייל
 ומרדכי היהודי את כל תקף
 לקי סאת אצרת הפרים
 הזאת השנית וישלח ספרים אל כל
 היהודים אל שני צדדי צדדים ומאה
 מדינה מלכות אחישורוש דברי שלום
 ואמת לקים את ימי הפרים האלה
 בזמנכם כאשר קים עליהם מרדכי
 היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו
 על נפשם ויצל זרעם דברי היצטות
 ויצטתם וכאמר אסתר קים דברי
 הפרים האלה ונכתב בספר :

וישם המלך אחישורוש
 כס על הארץ ואיי הים וכל מיצטעה
 תקפו ונבורתו ופרישת נדלת מרדכי
 אשר גדלו המלך הלווא הם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי מדי
 ופרס כי מרדכי היהודי משנה לכל
 אחישורוש ועדול ליהודים ורעיו לרב
 אחישורוש טוב ליצטמו ודבר שלום
 לכל זרעו :

בישנת שלוש למלכות יהויקים מלך
 יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל
 וירושלם וייער יצליה ויתן את בני בירו
 את יהויקים מלך יהודה ומקנת כל
 בית האלהים ויביאם ארץ שני ערבית
 אלהיו ואת המלך הכניא בית אויער
 אלהיו ויאמר המלך לא שפט רב
 כריסו להביא מכני ישראל ומורי
 המלוכה ומן הפרתמים וילדים אשר
 אין בהם כל מאוכ וטובי מראה ונמשלים
 בכל חכמה וידיעו ומכני מדי
 ואשר נח בהם ליצמד ביד המלך
 וללמדם ספר ולשון כשדים ורמן להג
 המלך דברי יום פיומו מפת בן המלך
 ומיין מישתיו ולגלם שנים שלוש
 ומקנתם יצמדו לפני המלך ויהי נתם
 מכני יהודה דניאל חנניה מישאל
 ויעריה ויישב להם ישר הסריסים
 ישמות וישם להניאל כלטישאר
 ולחנניה שדרך ולמישאל מישך
 וליעריה יצדננו ויישב דניאל יצל
 לבוא אשר לא יתנאל בפת בן המלך
 וכיין משתיו ויבקש משר הסריסים
 אשר לא יתנאל ויתן האלהים את
 דניאל לחכד ולרחמים לפני שר הסריס
 ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני
 את אדני המלך אשר מנה את מאכלנו
 ואת משתינו אשר למה דאה את
 פניכם ויצפיק מן הילדים אשר נגלכם
 וחיבתם את ראשי למלך ויאמר
 דניאל אל המלך אשר מנה שר

הסריסים יצל דניאל חנניה מישאל
 ויעריה וינסא את יצדנך ימים עשרה
 ויתנו לנו מן הדורעים ונאכלה ומים
 ונישתה וידאו לפניך מראינו ומראה
 הילדים האמלים אתפת בן המלך
 וכאשר תראה יצשה עם יצדנך
 וישמע להם לדבר הזה וינסכ ימים
 יצירה ומקנת ימים יצירה נראה
 מראה טוב ובריאי בישר מן כל
 הילדים האמלים אתפת בן המלך
 ויהי המלך נשא אתפת בן ויין
 משתיהם ונתן להם זרענים והילדים
 האלה ארבעתם נתן להם האלהים
 מדע והשכל ככל ספר וחכמה ודניאל
 הכין ככל חזון וחלמות ולמקנת
 הימים אשר אמר המלך להביאם
 ויביאם שר הסריסים לפני נכבד יעריה
 וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם
 כדניאל חנניה מישאל ויעריה ויעמדו
 לפני המלך וכל דבר חכמת ניצרה
 אשר בקישטהם המלך וימצאם יצו
 ידות יצל כל החרטמים האישפים אשר
 בכל מלכותו ויהי דניאל יעד ישנת אחת
 לכוריש המלך
 ובישנת שתים למלכות נכבד יעריה
 חלם נכבד יעריה חלמות ותתפצם רוחו
 וישנתו נהיתה יצליה ויאמר המלך
 לקרא לחרטמים ולאישפים ולמכשפים
 ולכשדים להניד למלך חלמתו ויבאו
 ויעמדו לפני המלך ויאמר להם המלך
 חלום חלמתי ותפצם רוחי לדיעת את

החלום: וידברו הכשרים למלך ארמית
מלכא לצלמין חיי אמר חלמא ליעבדן
ופשרא נחווה: יענה מלכא ואמר
לכשריא מלחה מע אורא הן לא
תהודי ענני חלמא ופשרה הדמין
תתעבדון ובתיכון גולי יתשמון: והן
חלמא ופשרה תהחון מתנן ונבוכד
ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להן חלמא
ופשרה החוני: ענו תבנות ואמרין מלכא
חלמא יאמר ליעבדוהי ופשרה נהחווה:
יענה מלכא ואמר מן יעבי דינאנה די
יענא אנתון ובנן כל קבל די חזיר עון
די אורא מע מלחא: די הן חלמא לא
תהודי ענני חדה היא דתבון ומלה כונה
ושחיתה הזמנתון למאמר קדמי ער
די יענא ישתנא להן חלמא אמולי
ואנרין די פשרה תהחוני: ענו כשריא
קדם מלכא ואמרין לא אית אנשי על
יבשתא די מלחא מלכא וכל להחוינה
קבל די כל מלך ובו שלט מלה כונה
לא שאל לכל חרטט ואטף וכשרי:
ומלחא די מלכה שאל קידה ואחרן
לא אית די יחונה קדם מלכא להן
אלהין די סדרהון עם כשרא לא
איתוהי: כל קבל דנה מלכא בנסוקען
שגיא ואמר להובדה לכל חכימי בכל:
ודתא נפקת וחכימי אמתקטלין וכיעו
דניאל וחכמהי להתקטלה:
באדין דניאל התניב ינט
וטעם לאריוך רבטכחיא די מלכא די
נפק לקטלה לחכימי בכל יענה ואמר

לאריוך שליטא די מלכא על מדה
דתא מהחעפה מן קדם מלכא אדין
מלחא הודי אריוך לדניאל: ודניאל
יעל וכיעה מן מלכא די זמן עתן לה
ופשרא להחוייה למלכא:
אדין דניאל לביתהאזול לחנניה
מי שאל ויעריה חכמהי מלחא הודי:
והחמין למכניא מן קדם אלה שמיא
יעל דזה דעה די לא יהוטרון דניאל
וחכמהי עם שאר חכימי בכל:
אדין לדניאל בחזווא די ליליא
רזא גלי אדין דניאל ברך לאלה
שמיא: יענה דניאל ואמר יהוה
שמה די אלהא מברך מן עלמי
וער יעלמא די חכמתא ונכורתא די
לה היא: והוא מה שגא יענא חמנא
מה ערה מלכין ומה קיס מלכין יהב
חכמתא לחכימין ומעדנא ליד עינעו:
הוא גליא ימיקהא ומסתרתא די
מה בחי שוכא ונהדא יענה שרא:
לך אלה אכרת מהודא ומי שכחאנה
די חכמתא ונכורתא יתתלי וכיען
הודיעתני די כי ענא מנך די מלחא מנא
הודיענא: כל קבל דנה דניאל יעל
אריוך די מע מלכא להובדה לחכימי
בכל אזל וכן אמר לה לחכימי בכל אל
תהובד היעלע קדם מלכא ופשרא
למלכא אחוא: אדין אריוך
בהתכחלה העל לדניאל קדם מלכא
וכן אמר ליה שכתבנו מן בנ
עלהא די יהודי פשרא למלכא יהודי:

ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה
בלט שאניר האיתך כהל יהודי עתני
חלמא די חזית ופשרה: ענה דניאל
קדם מלכא ואמר רזא די מלכא שא
לא חכמין אשפין חרטמין גורין ילין
להחוייה למלכא: ברס אית אלהי נשמיא
גלה רזין וחודיע למלכא נמוסר נערמה
די להוא באחדית יומיא חלמך וחזוי
ראשך על משכבך דעה הוא:
אנתה מלכא ריעונך על משנך
סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלי
חזיא חודיעך מה די להוא: ואנה לא
בחכמה די איתי בי מן כל חייא רזא
דנא גילי להן על דבר די פשרא
למלכא יהודיעון ורעיוני לבן תעיע
אנתה מלכא חזה חזית
ואלו עלם חד ישגיא על מאוכן רב
וזור יתר קאם לקבלך ורזה דחיל:
הוא ילמא ראשה די דהבט בחזיה
ודרעיה די נספ מיניה וירכתה די
נחשו יטקוה די פרזל רגליהי מנהון
די פרזל ומנהון די חספ: חזה חזית
יער די התנורת אכן די לא כידין ומחת
לילמא יער רגליהי די פרזל וחספא
והדקת המון: באדין דקו כחדה פרזל
חספא נחשא כספא ודהבא והווכיעו
מן אדרי קיט ונשא המון רוחא וכל
אתר לא הישתכח להון ואבנא די מוח
לעלמא חזות לטור רב ומלא את כל ארעא:
דעה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא:
אנתה מלכא מלך מלכיא

די אלהי שמיא מלכותא חספא ותקפא
ויקרא יחלך: ונכל די דארין בג
אנשא חזית נרא ויעף שמיא יחב
בידך והיטל טך בכלהון אנתה הוא
ראשה די דהבא: ובתרך תקום מלכו
אחרי ארעא מנך ומלכו תלית
אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא:
ומלכו רביעיא תהוה תקיפה כפרזל
כל קבל די פרזל מהדק וחיטל נלא
וכפרזל די מריענע כל אין תדק ותיע
ודי חזית רגליא ואעביע תא מנהון
חספ די פחר ומנהון פרזל מלכו פליעה
תהוה וכן נבסתא די פרזל להוא בה
כל קבל די חזית פרזל מערב בחספ
טינא: ואעביע רגליא מנהון פרזל
ומנהון חספ מן קצת מלכותא תהוה
תקיפה ומנה תהוה תכירא: די חזית
פרזל מערב בחספ טינא מתערבין
להון בזרעא אנשא ולא להון דבכין
דעה עם דעה האכדי פרזל לא מתענ
עם חספא: וביזמיהון די מלכיא אטון
יקים אלהי שמיא מלכו די ליעלמין לא
תתכל ובלטותה ליעם אחרן לא
תשתבך תדק ותספ כל אין מלכותא
והיא תקום ליעלמא: כל קבל די חזית
די מטורא אתנורת אכן די לא בדין
והדקת פרזל נחשא חספא כספא
ודהבא אלהי רב חודיע למלכא מה די
להוא אחרי דנה ויעיב חלמא ומהימן
פשרה:
באדין מלכא נמוסר נערנפל יער

אנפיה ולדניאל סע ומנחה וניחרין
אמר לנסכה לה: יצנה מלכא לדניאל
ואמר מן קשט די אלהון הוא אלה
אלהין ומרא מלכין ונלהרין די יכלת
למלא רזא דנה: ארין מלכא לדניאל
רבי וסתנן וברבן שגאן יהכליהוה שלטנה
יעל מלמדינת מל ודכסנן יעל מל חכמי
בכלי: ודניאל כיצא מן מלכא וכני יעל
יגידתא די מדינת מל לשרדך מישך
ויצד נע ודניאל נתרע מלכא:
נמוכדנער מלכא יצד ילכדי
דהכרומה אמין שתן פתיה אמין שת
אקימה בכקצת דורא במדינת מל:
ונמוכדנער מלכא שלח למכנש
לאחי שדרפנא סנניא ופחותא אדרנורא
נדבריא דתבריא תפתיא ומל שלטנ
מדינתא למתא לחנסת ילכא די הקים
נמוכדנער מלכא: בארין מתכנע לין
אחי שדרפנא סנניא ופחותא אדרנורא
נדבריא דתבריא תפתיא ומל שלטנ
מדינתא לחנסת ילכא די הקים
נמוכדנער מלכא וקאמין לקבל ילמא
די הקים נמוכדנער: וכרוזא קרא בחיל
לטן אמרין יצממיא אמיא ולשנא:
בעצמא דיתשמעון קל קרנא משוקותא
קיתרס סבנא פסנתרין סומפניה ומל
זני ומרא תפלון ותסנדון לילס דהכא
די הקים נמוכדנער מלכא: ומן די לא
יפל ויסע דה שעתא יתרמאלנא אתון
נורא יקרתא ומל קבל דנה מה זמנא
ברי שמיצין כל יצממיא קל קרנא

מישוקיתא קיתרס שבנא פסנתרין
וכל זני ומרא גליון כל יצממיא אמיא
ולשנא סנדון לילס דהכא די הקים
נמוכדנער מלכא: כל קבל דנה מה זמנא
קרבו נברין כשראין ואמלו קדיניהון
די יהודיא: יצנו ואמרין לנמוכדנער
מלכא מלכא לילמין חיי: אנתה מלכא
שבת טיגס די נל אנש די ישמין קל
קרנא משוקיתא קיתרס שבנא
פסנתרין וספניה וכל זני ומרא יפל
ויסע לילס דהכא: ומן די לא יפל
ויסע יתרמאלנא אתון נורא יקרתא:
אית גברין יהודאין די מנת יתרון
יעל יגידת מדינת מל לשרדך מישך
ויצד נע ודניאל אלך לא שמו יליך
מלכא טיגס לאלהין לא פלהין ולילס
דהכא די הקמת לא סנדון:
בארין נמוכדנער כרג וחנא
אמר להיתיה לשרדך מישך ויצד
נע בארין נבריא אלך התיו קדם
מלכא: יצנה נמוכדנער ואמר להון
היערא שדרך מישך ויצד נע לילאיה
לא איתכון פלהין ולילס דהכא די
הקמת לא סנדון: כיצן איתכון
יעתידין די בעצמא דיתשמעון קל
קרנא משוקיתא קיתרס שבנא
פסנתרין וסומפניה וכל זני ומרא
תפלון ותסנדון לילמא די עבד
והן לא תסנדון פה שעתא:
תתרמאלנא אתון נורא יקרתא
ומן הוא אלה די ישובכון מן די:

יגנו שדרך מיישך ויגנו ננו ואמרין
למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחנא
על דנה פתנס להתכותך הן אירני
אלהנא די אנחנא פלחין על לשונותנא
מן אתון נורא יקדתא ומן ידך מלכא
יישוכו והן לא ידעין להוא לך מלכא
די לא להיך לא איתנא פלחין וליצילם
דהנא די הקימת לא נסגרי

באדין נבוכדנצר התמר

חמא וינלם אנפיה אישתני על שדרך
מיישך ויגנו ננו יגנה ואמר לכזא
לא תנא חד ישביע על די הזה למויה
ולגברין גברי חיל די בהילה אמר לכפתה
לי שדרך מיישך ויגנו ננו למרמא יאתון
נורא יקדתא באדין גברי ארך נפתו
בסרביהון פטיטיהון וכרבלתהון
ילכטיהון ורמילונא אתון נורי
יקדתא כל קבל דנה מודי מלרת
מלכא מחעפה ואתנא אזה יתרה
גברא ארך די הסקו לישרך מישן
ויגנו ננו קטל המון שכנא די נורא
ונכריא ארך תלתהון שדרך מיישך
ויגנו ננו נפילונא אתון נורא יקדתא
מכפתין אדין נבוכדנצר
מלכא תוה וקם כהתברלה יגנה ואמר
להדכרוהי הלא גברין תלתה רמינא
לנאנורא מכפתין יגנין ואמרין למלכא
יינכא מלכא יגנה ואמרהא אנה חזה
גברין ארביעה שרין מהלכין בגר נורא
וחכל לא איתי כהון ורזה די רבינא
דכיה לכר אלהין

באדין קרב נבוכדנצר לתריז ארתון
נורא יקדתא יגנה ואמר שדרך מיישך
ויגנו ננו יגנה די אלהא יגליא פקו
ואתו באדין נפקין שדרך מיישך ויגנו
ננו מן נורא

ומתכנישין אחשדרפנא סגניא

ופחותנא והדברי מלכא חוין לגטיא
אלך די לא ילט נורא נשמהוון וישני
ראשהון לא התחוד וסרביהון לא
ישנו וריהנור לא יצרת כהון יגנה
נבוכדנצר ואמר בריך אלהון די שדרך
מיישך ויגנו ננו די ישלח מלאכה וישני
ליגבריה די התרחשו עליה ומלרת
מלכא ישנו ויהבו נשכיהון די לא
יפלחין ולא יסגרו לל אלה ללחין
לא אלהון וכני יסיס טינכדי כל ינס
אמה ול ישן די אמר ישלה יגל אלהון
די שדרך מיישך ויגנו ננו הרמין
יהנכד וכיתה גלי ישתנה כל קבל די
לא איתי אלה אחון די יכל להעלה
כדנה ובאדין מלכא העלה לישרך
מיישך ויגנו ננו כמדינת בכל

נבוכדנצר כילכא לכל ינמיא
אמיא ולישניא די דארין בכל ארנא
ישלכנון ייגנא אתנא ותמהיא די יגנו
יגבי אלהא יגליא יספר קדמי להחוייהו
אתוהי ככה רטרבין ותמהוהי ככה תקיעו
מלכותה מלכות ינלם וישלכנה ינס דר
ודר אנה נבוכדנצר ישלה
הוית בכית וריגנו מהיכלי חלם חזית
וידחלנני והרהרין על מיטכני וחזון

ראשי

ואשי יכהלנני ומנייט טינפ להנני
קדמי לכל הכיבי בכל די פטר חלמא
יהודי צנני באדין ינליין חרטמי
איטפא כשדיא ונדיא וחלמא אמר
אנה קדמיהון ופטר לא מהודיעין לי
ויע אחוין על קדמי דנאל די יטמה
בלטיטאיער כטוב אלהי ודי רוחא ליה
קדיישין נה וחלמא קדמוהי אמרת
בלטיטאיער רב חרטפא די אנה די עת
די רוח אלהין קדיישין בך וכל רז לא
אנכי רז חוי חלמי די חיות ופטר האמן
וחויראשי על מיטכבי חזה חיות ואלו
אילו בנא אריצא ורומה יצא: ונה
אילה ותקף ורומה ימטא לטימא
וחותה יכוף כל אריצא: יצפה יטפיר
ואנבה יצא ומזון לכל נה תחתיה
תטיל חיות ברא וכי צנפיה ירוון יפרי
יטמא ומנה יתון כל כשרא: חזה חיות
בחוויראשי על מיטכבי ואלו יעד וקדיש
מן יטמא נחתו קרא כחיל וכן אמרנו
אילנא וקציעו יצנפיה אתרו יצפידו
וכרו אנבה תער חיותא מן תחתיה
ויפריא מן יצנפיהו מלם יקר שרשה
באריצא יטכקו ובאסור די פרזל ונה
ברתאא די ברא ובטל יטמא יצטבי
ויצם חיותא חלקה בעיטב אריצא
לנכה מן אנשא יטנו ולנב חיות
יתיב יהו יטביעה יעדן יחלפון יעוה:
בערת יצין פתנמא ומאמר קדיישין
יטאלתא יעד דבת די יעדן חייא די
יטליט יעילא במלכותא טיטא ולמן די

יצבא יתנעה ויטפל אנשים קים
יעליה: דנה חלמא חיותא נה כילמא
נכוכדניעו ואנתה בלטיטאיער פטרא
אמר כל קבל די כל הכימי מלכות לא
יכלין פטרא יהודי צנני ואנתה כדלוי
רוח אלהין קדיישין בך: אדין דנאל
די יטמה בלטיטאיער איתתכסביעה
חזה וריצניה יכהלנה יצנה מלכא ואמר
בלטיטאיער חלמא ופטרא אל יכהלך
יצנה בלטיטאיער ואמר מרא חלמא
ליטנא יעד ופטר לה יעד: אילנא די
חיות די רבה ותקף ורומה ימטא לטימא
וחותה לכל אריצא: יצפה יטפיר
ואנבה יצא ומזון לכל נה תחתיה
תדור חיות ברא וכי צנפיה יטכנן יפרי
יטמא: אנתה הוא מלכא די רביר
ותקפת ורבותך רבת ומטת לטימא
ויטלטנך לכוף אריצא: ודי חזה חילמא
יערוק די יטנחתמן יטמא ואמר ערו
אילנא וחללחיה מלם יעד שרשה
באריצא יטכקו ובאסור די פרזל ונה
ברתאא די ברא ובטל יטמא יצטבי
ויצם חיות ברא חלקה יעד די יטביעה
יעדן יחלפון יעוה: דנה פטרא מלכא
ונרת יעליא היא די מטת יעל כרא
מלכא: וילך טרדין מן אנשא ויצם
חיות ברא יהוה מדרך ויצטנא מתודין
לך יטנמון ובטל יטמא יעד מיעבוען
ויטביעה יעדן יחלפון יעלך יעד
די תער די יטליט יעליא
במלכותא טיטא ולמן די יצבא יתנעה:

בהליו כתבא למקרא ופירא להודיע
 לילכא: אדון מלכא מלשאר יצניא
 מתנהל וזוהי שנין יצוהי ורברבנהי
 מישתבשין: מלכתא לקבל מלי מלכא
 ורברבנהי לבית משתא יצילת יצנת
 מלכתא ואמרת מלכא ליצמין חיי אל
 יכהוך די ציונדך חיווך אל ישתנו: אית
 גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין סה
 ובימי אמך נהירו ושכלתנו וחכמה
 נחכמת אלהין הישתכחת בה וכלכא
 נכבדנך אמך רבחרטמין אישפין
 כשדאין גורן הקימה אמך מלכא
 כל קבל די רוח יתרא ומע יצושכלתנו
 מפשר חלמין ואחולת אחירן ומישרא
 קטרין השתכחתמה נדנאל די מלכא
 ישם שמה כלטשאער כע דנאל
 יתקרא ופשרה יהחווה:

בארין דנאל היצ לקדם מלכא
 יצנה מלכא ואמר לדנאל אנתה הוא
 דנאל די מן כנעלותא די יהוד דיהתי
 מלכא אכי מן יהוד: וישמיעת יצליך די
 רוח אלהין כך נהירו ושכלתנו וחכמה
 יתרה השתכחת כך: וכלן היצ לקדם
 חכימיא אישפארי כתכה דנה יקרון
 ופשרה להודיע רע ולא כהליו פשר
 מלתא להחווה: ואנה שכינת יצליך
 דיתוכל פשרין למפשר וקטרין למשוא
 כען הן תכל כתבא למישרא ופשרה
 להודיעתני ארענא תלביש והמונכא
 די דהכא יצ יצוארך ותלהא במלכותא
 תשלט: בארין יצנה דנאל

ואמר קדם מלכא מתנתך לך לריון
 ונכזביתך לאחרון חכמם כתבא אקרא
 למלכא ופירא אהוד יצנה: אנתה מלכא
 אלהא יצילא מלכותא וזכותא ויקרא
 והדרא יהב ליכבר נער אכוך: ומן
 רכותא די יהנה כל יצמכיא אמיי
 ול יצניא הו זאי צין ודחלין מן קדמוי
 די הוא יצנא הוה קטל ודי הוה יצנא
 הוה כחא ודי הוה יצנא הוה מרים ודי
 הוא יצנא הוא מיטפל: וצדי וכלכנה
 ורוחה תקפת להודה הענתמן נרסא
 מלכותה וקרה העריו מנה: ומן נב
 אנשא טריד ולככה יעס חיותא שוי
 וינס יצדיא מדררה יצשבא סתורין
 יטי צמונה ומטל שמיא גשמיה יצטני
 יצדידע די שליט אלהא יצליא
 במלכות אנשא ולמן די יצנא יהקיס יצליא
 ואנתה נרה מלשאר לא השפלת
 לכך כל קבל די כל דנה ידינת: ויצל
 מרא שמיא התרממת ולמאנא די כיתה
 היתו קדמין ואנתה ורברבך שגלתך
 ולחנתך חמרא שתין טהון ולאלהי
 כספא ודהכא נחשא פרזלא איצנא
 ואכנא די לא חוין ולא שמיעין ולא
 יצין שכת ולאלהא די נשמתך
 כדה וכל ארחתך לה לא הדרת:
 בארין מן קדמוי שליח פסא די דא
 וכתבא דנה רשיס: ודנה כתבא די דא
 כנא מנא תקל ופרסין: דנה פשר
 מלתא מנא מנה אלהא כלכותך והשלימה:
 תקלתקלת כנא ונא ויהשתכחת חסרה:

אמר

פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופוסת
בארץ אמר כל שאצוה לביטו לדניאל
ארנונא והמונכא דידהנא על צוארה
והכרוז יצוהו דילהוא שליט תלתא
במלכותא: נה כלי ליה קטל כל אשער
מלכא כשריא:
ודריוש מדיא קבל מלכותא נכר יטען
יטתן ותרין: שפר קדם דריוש והקם
יעל מלכותא לאחשדרפניא מארה
ויצטרין די להון ככל מלכותא: ויצלא
מנהון סרבין תלתהו דניאל חד מנהון
די להון אחשדרפניא אליו יהבין להון
טיצכא ומלכא לא להוא נקו: ארין
דניאל דעה הוא מתנעה על סרכיא
ואחשדרפניא מל קבל דרוח יתרא
נה ומלכא ציטיה להקמתה על כל
מלכותא: ארין סרכיא ואחשדרפניא
הוובנין יציה להיטכחה לדניאל מינן
מלכותא וכל יציה וישחיתה לא יכלין
להיטכחה כל קבל די מהיכן הוא וכל
ישלו וישחיתה לא השתכחת יצוהו:
ארין גבריא אלך אמרין דילא נהשכח
לדניאל דנה כל יצלא להו השכחנה
יצוהו בדת אלהה: ארין סרכיא
ואחשדרפניא אלן הרגשו יעל מלכא
וכן אמרין לה דריוש מלכא יעל מין ח
אחי צטו כל סרכי מלכותא סגניא
ואחשדרפניא הדבריא ופחותא לקימה
קיס מלכא ולתקפה אסר דיכל דייבינא
ציעו מן כל אלה ואנשי יעו יומין תלדין
להן מנך מלכא יתכמא לנב אריותא:

כען מלכא תקיס אסרא ותרי שבכתנא
די לא להשנית פדת מדי ופרס די לא
היעדא: כל קבל דנה מלכא דריוש ויש
כתנא ואסרא: ודניאל פרי ידיו ודיש
כתנא יעל לביתה וכיון פתיחן להכנייתה
נער ירושלים וזמנן תלתהו ביומא הוא
פוך יעל ברכוהו יומי על אומודא קדם
אלהה כל קבל די הוא ינבד מן קדמת
דעה: ארין גבריא אלך הרגשו והשכחו
לדניאל כינעה ומתחנן קדם אלהה: בארין
קרבו ואמרין קדם מלכא על אסר
מלכא הלא אסר רשמת די כל אנשי
די יבינא מן כל אלה ואנשי יעו יומין
תלתין להן מנך מלכא יתכמא לנב
אריותא: צנה מלכא ואמר יינכא מלכא
בדת מדי ופרס די לא תיעזא: בארין
יעו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן
נעילותא די יהוד לא ישס יליך מלכא
טיצו יעל אסרא דרשמת וזמנן
תלתהו ביומא בינא בינותה: ארין מלכא
כדי מלכא ישמינ שניא באיש יצוהו
ויעל דניאל ישס כל ליטכותה ויעו
מינלי שמישא הוה מי שתרד להעלותה:
בארין גבריא אלך הרגשו יעל מלכא
ואמרין למלכא די צמלכא דידת למדי
ופרס די כל אסרו קיס די מלכא יהקם
לא להשניה: בארין מלכא אמרו והיו
לדניאל ורמו לנבא די אריותא יצנה
מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנתה
פליח ליה כתרירא הוא ייטובנך: והתית
אכן חדה וישכית יעל פכב נא וחתמה

מלכא כיצוקתה וכיצוקת רבננה
די לא תשנא ינו כדנאל: ארין אר
מלכא להיכליה ובתנות ודחון לאהנעל
קדמוהי ושנה נרת עלוהי: בארן מלכא
בש **פ** רפרא יקום כנעה אובה תנה
לנא **פ** די אריותא אולי וכמקדנה
לנא **פ** לדנאל נקל ינוב ויעק
יענה מלכא ואמר לדנאל דנאל ינוב
אלהא היא אלהך די אנתה פלחלה
בתרא היכל לישכותך מן אריותא:
ארין דנאל ינס מלכא מלל מלכא
ליעלמין חיי: אלהי יסלח מלאכה סג
פס אריותא ולא חלונע פל קבל די
קדמוהי וכו ה' שתכחת לי ואף קדמין
מלכא חבולה לא ינדהי: בארין מלכא
ישנא טאנע עלוהי ולדנאל אמר
להנסקה מן נא והסק דנאל מן נא
וכל חכל לא השתנח בהדי הימן ז'
באלהה: ואמר מלכא והייתו נבריא
אלך די אכלו קרעהי די דנאל ולנב
אריותא רמו אנון כנעהו ונשיהו וילא
מטול אריותא נא יעד די יסל טוכהו
אריותא וכל עמיהו הרקו: בארין
דרויט מלכא כתב ליל ינמיא אמיא
ולי שנא די דארין בכל ארנא ישלמנו
ישנא: מן קדמי יס טינע די בכל
שלטן מלכותי להון ואינון ורחין
מן קדם אלהה די דנאל די הוא אלהא
חיא וקיס ליעלמין ומלכותה די לא
תתחבל וישלטה יעד סופא: מיטוב
ועיל וינכד אתן ותמהין כשמיא

וכארנא די יסוב לדנאל מן יד
אריותא: ודנאל דנע הינלח במלכות
דרויט ובמלכות כוריש פרסא:
בשנת חזה לכלא שער
כלך בכל דנאל חלס חזה ורחווי
ראשה יל כישכנה בארין חלמי
כתב ראש כלין אמרו יענה דנאל
ואמר חזה הוית כחזוי ינס לילי:
וארו ארבינ חווי ישמא מניחן לימא
רנא: וארבינ חווי ורבו סלקון מן
ישנן דא מן דא: קדמיתהא בארין
ונפין די כשר לה חזה הוית יעד די מרשו
גפיה ונטילה מן ארנא ויעל רגלין
כאנש הקימה ולנב אנש יהיב לה:
וארו חויה אחרי תנעה דמיה לדב
וליסטר חל הקמת ותלת יעל ינן פפמו
בין ישניה וכן אמרין לה קומי אמלי
כשר ישנא: באר דנע חזה הוית נארו
אחרי כנמר ולה נפין ארבינ די יענה יל
נבה וארבינ דנאל יסין לחיותא ושלטן
יהיב לה: באר דנע חזה הוית כחזוי ליליא
וארו חויה רכיינא דחילה ואימתנ
ותקיפא יתרה וישנן די פרול לה
ררכון אכלה ומדקה וישנא א
ברגלה רפסה והיא מי שנא מן כל
חיותא די קדמה וקרנן יעשר לה:
מי שתכל הוית כקרנא אלו קרן
אחרי זינרה סלקת כנעהו ותלת
מן קרנא קדמיתהא אתיקרו מן
קדמה ואילו יענן כענע אנשי
בקרנא דא ופס ממלל רכרכון:

הוא הויה ויהיה... אמת ויבא... עתה כנסתם... מלכותם

חזה הויה יעד כרסון דמיו ועתיכ
יומין יתב לבושה כתלנחור ושיער
ראשה כעמר נקא כרסיה שכבין די
נור נלגלה נור דלק: נהר די נור נגד
ונפק מן קדמוהי אלף אלפים שמשנ
ורבו רבון קדמוהי יקמון דינא יתב
וספרין פתיחו: חזה הויה כאדין מן קל
מליא רכבתא דיקרנא ממללה חזה
הויה יעד די קטילת חיותא והוכר
גשמה ויהיבת ליקדת אשא: ושאר
חיותא ה' צדיו שלטנן וארכה בחיין
יהיבת להון יעד זכין ועדן: חזה הויה
בחזוי ליליא וארו יעם יעני שמיאנט
אנש אתה הוא ויעד יעתיק יומיאמטה
וקדמהי הקרבה וולהי הב שלטון ויקר
ומלכו וכל יעממיא אמיא ולשענא לה
יפלהון שלטנה שלטן יעלס די ל
יעדה ומלכותה די לא תתחכל:

אתכרית רוחי אנה דניאל
בע נדעה וחזוי ראשי כהלנני קרבת
על חרמן קאמיא וייניכא אנכי נאמנה
יעל כל דעה ואמר לי ופטר מליא
יהודי ענני: אלין חיותא רכבתא די
אנין ארכי צארכי עה מלכין יקמון מן
ארינא: ויקבלון מלכותא קדישי
יעליונין ויחסנון מלכותא יעד יענא
ויעד יעלס יעמיא: אדין ינבית ליינא
יעל חיותא רכיינתא דיהות שניה
מן כלהון דחילה יתרה שניה די
פרול וטפריה די נחש אכלה מדקה
וישאר א כרגלה רפסה ווינל קרנא

הוא הויה
ויהיה

יעשר די נראשה הוא אחרי די סלקת
ונפלו מן קדמיה תלת וקרנא דכין
ויענין לה ופס ממלל רכבין וחזורה
רבמן חכרתה: חזה הויה וקרנא דכין
יעדה קרב יעם קדישיין ויכלה להן:
יעד די אתה עתיק יומיא ודינה יהב
לקדישי יעליונין וזמנא מטה ומלטנא
החסנו קדישיין: כן אמר חיותא
רכיינתא מלכו רכיינא תהא נארנא
די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל
ארינא ותדוי שנה ותדקנה: וקרנא
יעשר מנה מלכותה יעשרה מלכין
יקמון ואחרן יקום אחריהן והויה
ישנא מן קדמיה ותלתה מלכין
יהשפל: וזמלון יעד יעליא ימל
ולקדישי יעליונין יכלאו ויסנר לה שנה
זמנין ודת ויתיהבון בידה יעד ערן
ויערין ופלג ערן: ודינא יתבו שלטנה
יהיערין לה שכרה ולהוכרה עד סופא:
ומלכותא ושלטנא ורכותא די מלכות
תחות כל שמיא יהיבת ליעם קדישי
יעליונין מלכותה מלכות עלס וכל
ישלטנא לה יפלהון וישתמעון:
יעד כה סופא די מלתא אנה דניאל
שנא רעיעי כהלנני וזוי ישתגון
יעל ומלתא בלבי נטרתי:

בשנת שלוש למלכות בלאשע
המלך חזון נראה אלי אנה דניאל
אחרי הנראה אלי בתחלה: ואראה
בחזון ויהי בראתי ואני כשוישן
הבירה אשר בעלם המדינה ואראה

הוא הויה ויהיה... אמת ויבא... עתה כנסתם... מלכותם

בחזון ואני הייתי על אוכל אלי ואשא
עני ואראה והנה איל אחד עמד לפני
האכל ולו קרנים והקרנים נכדו
והאחת נכהה כן השנית והנכהה עליה
באחרונה ראיתי את האיל מנחה
ועונה ונכה וכל חיות לא יעמדו לפניו
ואין מי ציל מידו ועשה סענו והעליל
ואני הייתי מכין והנה עפיר העינים כא
מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע
בארץ והעפר קרן חוות בין עיניו ויבא
יע האיל בעל הקרנים אשר ראיתי
עמד לפני האכל וירץ אליו בחמת טהו
וראיתו מניע אצל האיל ויתמרמר
אליו ויך את האיל וישבר את שתי
קרניו ולא היה כח כאיל לעמד לפניו
וישליכהו ארצה וירמסוהו ולא היה
מי ציל לאיל מידו וועפיר העינים העיל
יע מאד ובענינו נשברה הקרן
הנדלה ותצילנה חוות ארבע תחתיה
לארבע רוחות השמים וכן האחת
מהם יצא קרן אחת מצידה ותעיל
יתר אל הנגב ואל המזרח ואל היצבי
ותעיל יעד יבא השמים ותפל ארצה
מן הצבא ומן הבוכבים ותמקם
ועד שר הצבא העיל וממט הרים
התמיד והשלך מכון מקדשו ויעבא
תען יעל התמיד בפשיע ותשלך
אמת ארצה וינשתה והעליהרה
ואשמעה אחד קדוש מדבר ואמר
אחד קדוש לפלמי המדבר יעדמתי
החזון התמיד והפשיע שומם תרת

וקדש ויעבא מרמס ויאמר אלי יעד
ערכ בקר אלפים וישלש מאות ונענתי
קדש ויהי כראתי אני דניאל ארצ
החזון ואבקשה בנה והנה עמד
לעני כמראה נסרו ואשמע קול אדם
בין אולי ויקרא ואמר נבדיאל הבן
להלו את המראה ויבא אצל עמדי
ובכאו נבית ואפלה יעל פני ויאמר
אלי הבן בן אדם כילעת קין החזון
ובדבר עמי נדמת יעל פני ארצה
וינעבי ויעמידני על יעדיו ויאמר
הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית
הימים כלמועד קין והאיל אשר ראית
כיעל הקרנים מלכי מדי פרס והעפר
השיער מלך יון והקרן הנדולה אשר
בין עיניו הוא המלך הראשון והנשנות
ותעמדנה ארבע תחתיה ארבע
מלכויות מנוי יעדנה ולא נכחו
ובאחרית מלכותם כהתם הפשיעים
יעמד מלך עופנים ומכין חירות
ועצם טהו ולא נכחו ונעל את יי שחית
והעליח ועשה והשחית יעצמיס ועם
קדשים ועל שכלו והעליח מרמה
בדו ומלכתי יעדיל ובשלוה ישחית
רכים ועל שר שרים יעמד וכאפס
יד ישברו ומראה הערב והבקר אשר
נאמר אמת הוא ואתה סתום החזון
כילימיס רבים ואני דניאל נהייתני
ונחלתי ימים ואקום ואיעשה ארצ
כל אמת המלך ואשתכס יעל המראה
ואין מכין

לשון חזון
והמספר קין חוות בין עיניו

בשנת אחת לדריש בן אחשורוש
בזריצדי אשר הכלך על כלכות
בישדים: בשנת אחת לכלכו אנדנאל
בנת כספריס מספר השנים אשר היה
דבר יהוה אל דכיה הנביא לכלאת
לחכות דרושילכ שבנים שנה וואתנה
אתפני אל אדני האלהים לנקיטתפלה
ותחנונים בעזב וישק ואפרי ואתפלה
ליהוה אלהי ואתורה ואמרה אנא יהוה
האל הגדול והנורא ישמר הברייתוהחכו
לאהבו ולישמרי מצותיו: חטאנו ויעינו
והרשינו ומרדנו וקוד מבינותיך
ומפיטפטיך ולא שמינו אל ינדיך
הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכנו
שרינו ואכתנו ואל כל יבש הארץ:
לך אדני הגדקה ולט בשת הפנים כיוס
הזה לאיש יהודה וליושבי ירושילכ
ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל
הארצות אשר הרחתם יטב בני ילכ
אשר כיצלו בך: יהוה לנו בשת הפנים
למליכנו לשרינו ולאכתנו אשר
חטאנו לך: לאדני אלהינו הרחמים
והסלחות כי מרדנו פו: ולא שמינו
בקול יהוה אלהינו ללכת בתורינו
אשר נתן לפנינו כד ינדי הנביאים:
וכל ישראל יברו את תורתך וסור
לכלת שמינו בכלך ותתן עלינו
האלה והשכינה אשר נתונה בתורת
בישה ינבר האלהים כחטאנו לו: ויקם
את דבריו אשר דבר יעלינו ויעל שפטנו
אשר שפטנו להביא עלינו ריעה

גדלה אשר לא נעשתה תחת כל
השמים כאשר נעשתה בירושלים:
כאשר כתוב בתורת משה את כל
הריצה הזאת באה יעלינו ולא חלינו
אתפני יהוה אלהינו לשוב מיצוננו
ולהשכיל כאמתך: וישקד יהוה יעל
הריצה ויביאה עלינו כי עדיק יהוה
אלהינו יעל כל כי ציו אשר יעשה ולא
שמענו בקלו: ויעתה אדני אלהיט אשר
הוינאת את עמך מארץ מצרים ביד
חזקה ותציל לך שם כיוס הזה חטאנו
רשינו: אדני ככל יעקתך יטב נא
אפל וחמתך מיצרך ירושילכ הר
קדשך כי כחטאינו וכיננות אכתנו
ירושילכ ויעך לחרפה לכל סביבתנו:
ועתה שמי אלהינו אל תפלת ינדיך
ואל תחנונו והארפנך יעל מקדשך
השמים לסינו אדני: הטוה אלהי אונק
ושמי עפקחה יעניך וראה שממתנו
והיצר אשר נקרא שמך עליה כלא
יעל יעקתנו אנהנו נפילים תחנונו
לפעך כי יעל רחמיך הרבים: אדני שמינו
אדני סלחה אדני הקיטינה ויעשה אל
האחר לי ינך אלהי כי שמך נקרא
יעל יצרך ויעל יעך: ויעד אנך מדבר
ומתפלל ומתורה חטאתי וחטאת
ינמי ישראל ומפיל תחנת לפני יהוה
אלהי יעל הרקדש אלהינו ינוד אנכי
מדבר בתפלה והאיש נברא אל אשר
ראיתי בחזון בתחלה כי ינף כי ינף נניע
אלי כעת מנחת יצרכי ויבן ויבן יעמי

Small marginal notes and a table of numbers at the bottom of the page.

ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך
 בנה: כהחלה תחונוך יצא דבר ואני
 באתי להניד כי חמדות אהובין ברבו
 והכן במראה: שבנים שבנים נחתך
 יצא יצמד ויגל יצד קדשך לבלה הפשע
 ולחתם הטאת ולכפר יצון ולהביא ענק
 עלמים ולחתם חזון ועניא ולמישר
 קדשך יצא: ותדני ותשלל מן עיניא
 דבר להשיב ולכנות ידו שלם יצד מישיח
 גנדי שבנים שבניה ושבנים ישישים
 ושנים תשוב ונכונה רחוב והריון וכעק
 העתים: ואחרי השבנים ישישים וישנם
 יכרת מישיח ואין לו והציר והקדש
 ישחית עם גנדי הכא וקצו כשטף ויעז
 קין מליחה נחרית שממות: והגביר
 ברית לרבים שבוני אחד וחלצי השבני
 ישבית וכח ומנחה ויצלכנף יטקונים
 מיטמם ויערכלה ונחר עתה תק יצ
 יטמם: בשנת ישיש לכורש
 מלך פרס דבר עליה לדניאל אישר נקרא
 שמו בלטאשיר ואמה הדבר וינבא
 עול ובין את הדבר וכנה לזמראה:
 במים ההם אני דניאל הייתי מתאבל
 ישישה שבנים ימים יחס חמדות
 לא אכלתי ובשר ויין לא נא אל פוסון
 לא סכתי יצ מלאה ישישה שבנים
 ימים: וכיום יצא יצא ויבני
 לחדש הראשון ואני הייתי יצ יד העז
 העול הוא חדקל: ואישא יצ ויאר
 והנה איש אחד לבו ישמים ומתנו
 חזרים ככה אופז: ונזיתו כתר ישי

ופנו כמראה ברק ויצינו כלפידי איש
 וזריתו וכרעלתו כיען נחשת קלל
 וקול דבריו כקול המון: וראיתי אני
 דניאל לבני את המראה והאנשים
 אשר היו יצמי לאראו את המראה אמל
 חדרה גרילה נפלה עליהם ויבררו
 בהחכא ואני נשארתי לבדי ואראה
 את המראה הגולה הזאת ולא נשאר
 כי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא
 יצנתי כח ואישמי את קול דבריו
 וכשמי את קול דבריו ואני הייתי נרדם
 על פני ארצה: והנה יד נבנה בי
 ותניני על כרכ וכפות ידיו ויאמר אלי
 דניאל איש חמדות הכן מדברים אשר
 אנכי דבר אלה ויצמד יצא יצמד כי
 יצתה יצחתי אלה וברברו יצמי את
 הדבר הזה יצמדת מרי צד: ויאמר אלי
 אל תרא דניאל כי מן היום הראשון
 אישר נתת את לבך להבין ולהתענות
 לפני אלהיך נשמיעו דברך ואני באתי
 בדברך: ושר מלכות
 פרס יצמד לנגדי יצא יצא ואחד יוס והנה
 מיכאל אחד השרים הראשנים ב
 ליצורני ואני נהרתי ישכ אני מלכ פרס:
 ובאתי להבינך את אשר יקרה לעמך
 באחרית הימים כי יצור חזון לימים ויטענו
 יצמי בדברים האלה עתה פני ארצה
 ונאלמתי: והנה ברמות בני ארם נני
 יצ שפתי ואפתח פיו ארברה ואמרה
 אל היצמד לנגדי אדני כמראה
 נהפכו צד יצלי ולא יצנתי כרח:

י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט

לפניהם ב' סודות ויק' אליהן ויורשה להשגיב אפס ואלא יצטרך יצטרך ויחזיקו כמגידו ויגדו יג' סודות אשר

והיך וכל יצטרך אדני זה לדבר יצטרך אדני
 זה ואני כי יצטרך לא יצטרך כי כח ונשמה
 לא נשמה קיי ויסוף ויצטרך כמראה
 אדם ויחזקנו ויאמר אל תרא א"ש
 חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברו
 יצמי התחוקתי ואמרה ידבר אדני כי
 חזקתני ויאמר הידיעת למה באתי אליך
 ויצתה אשוב להלחם יצטרך שר פרס ואני
 יצטרך ונהנה שר יצטרך אכל אגד לך את
 הרשום נכתב אמת ואין אחד מתחזק
 יצמי על אלה כי אם מיכאל שרבים
 ואני בשנת אחת לדדיוש
 המדי עמדי למחזיק ולמיעו לו ויצתה
 אמת אגד לך הנה יצטרך יצטרך
 מלכים יצטרך לפרס והרבי יצטרך יצטרך
 יצטרך גדול מכל ובחזקתו ביצטרך יצטרך
 הכל את מלכות יצטרך ויצטרך מלך נמר
 ומשל ממשל רב ויצטרך כרענו
 וכעמדות שבר מלכותו ותחזק לארבע
 רוחות השמים ולא אחריתו ולא
 כמשלו אשר משל כי תנתש מלכותו
 ולאחרים מלכד אלה ויחזק מלך הנגב
 ומן שריו ויחזק יצטרך ומשל ממשל
 רב ממשל תו ולקץ שנים יתחברו
 ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון
 לעשות מיישרים ולא תיעצר כח הודע
 ולא יצטרך וזרעו ותענון היא ומביאה
 והילדה ומחזקה ביצטרך ויצטרך מנער
 יצטרך כנו ויבא אל החיל ויבא
 כמיעו מלך הצפון ויעשה בהם והחזיק
 ונס אלהיהם יצטרך כיהם יצטרך

חמדותם קסוף וזהב כשכי יבא מצרע
 והוא שנים יצטרך מלך הצפון ויבא
 כמלכות מלך הנגב ושב אל אדמתו
 ויבנו יתגרו ואספו המון חילים רבים
 ויבאו וישטפו ויצטרך וישבו ויתגרו יצטרך
 מיעו וייתמר מלך הנגב ויצטרך ויבאו
 יצטרך עם מלך הצפון והיצימד המון רב
 ועתה ההמון כידו ונשא ההמון יחזק
 לבו והפיל רבאות ולא יצטרך וישב מלך
 הצפון והיצימד המון רב מן הרא יצטרך
 ולקץ העתים שנים יבוא אבנחיל גדול
 וברט שרבי ובעתים ההם רבים יצטרך
 יצטרך מלך הנגב ויבנו פרי יצטרך יצטרך
 להיצימד חזון ונכשלו ויבא מלך
 הצפון וישפך סללה ולכד עיר מכצרות
 חרעות הנגב לא יצטרך ועם מכצרו
 ואין כח ליצטרך ויצטרך ארץ
 טרענו ואין עמד לפניו ויצטרך בארץ
 הצב וכלה כידו וישפך פניו לכא בתקף
 כל מלכותו וישרים עמו ויצטרך ונת
 הנשים יתלו להשחיתה ולא תעמד
 ולא לו תהיה וישב פניו לאיים ולטר
 רבים והשפית קצין חרפתו לו מלתי
 חרפתו וישב לו וישב פניו למיעו
 ארצו ונכשל ונפל ולא יצטרך ויעמד
 על כנו מעבד נוגש הדר מלכות וכימים
 אחרים ישבו ולא באפים ולא כמלחמה
 ויצטרך יצטרך נכזה ולא נתנו עליו הוד
 מלכות ויבא בשלוח והחזיק מלכות
 כחלק לקותו וזרעות השטף ישטפו
 מלפניו וישכרו ונסגד בריתי ומן

בב
P. 11
בב

בב

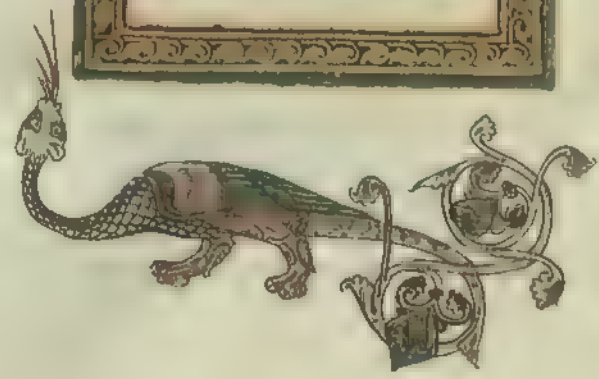
בב

יג	וי	מגיד יסוד קטן	מאמר על המדות אשר קצב
יג	וי	מגיד יסוד קטן	מאמר על המדות אשר קצב
יג	וי	מגיד יסוד קטן	מאמר על המדות אשר קצב

התחברות אליו יעשה מרמה ועלה
ועצם במעט גוי בשלוח ובכישמוני
מדינה יבא ועשה אשר לא עשו אמתו
ואבות אבתיו בזה וישלל ורסיש להם
יטור ועל מכצרים יחשב מחשבתיו
ועד יצתו ויער טחו ולבבו על מלך הנגב
בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה
בחיל גדול ועצום עד כאן ולא יעמד
כי יחשבו יצילו מחשבותיו ואכלי פתגמו
ישכרהו וחילו ישטף ונפלו חללים
רבים וישעיהם המלכים לבס למדין
ויצל שלחן אחד טוב דברו ולא תגלה
ביעוד קץ למועד וישכארצו ברכיש
גדול ולבבו יצטרק קדשו ויעשה וישב
לארצו למועד ישוב ובא בנגב ולא
תהיה כראשונה ובאחרונה ובאו בו
עצים כתיב ונכאה וישבו ויגב על ברית
קדיש ויעשה וישבו ויבן יצוי כרית
קדיש וזרעם ממנו יצמדו וחללו
המקדיש המיעו והסירו התמיד ונתנו
השקוין משמם ומרשיע ברית יחנף
בחלקות ועם ידעי אלהו וחוקו ויצאו
ומיטכילי יצם יבנו לרבים ונכילו בחות
וכלהנה בשכי ובמה ימים ובהכשילם
יצורו יעור מיצט ונלוו יליהם רביב
בחלק לקות ומן המיטכילים ינשלו
לעוף בהם ולברר וללכך עד יתקן כי
יעוד למועד ויעשה טרענו המלך
ויתלמם ויתגדל על כל אל ועל אל
אלים ידבר נפלאות והיגליה יעד מלה
זעם כי נחרצה נצשתה ועל אלהי

אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל
כל אלוה לא יבין מעל כל יתגדל
ולאלה מעזים ילכנו יבד ולא לורה
אשר לא ידעו אבתיו יבד טהב
ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות ויעשה
למכצרי מעזים יצם אלוה נטר אשר
הכיר ירטה כבוד והמיטכילם ברבים
וארמה יחלק במחיר וביעת קץ יתנע
יעמו מלך הנגב וישתער עליו מלך
הצפון ברכב ובפריטים ובאניות רמות
וכא בארצות וישטף ויצר ובא בארץ
הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו
אדום ומואב וראשית בני צמון וישלח
ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה
לפליטה ומיטל במכמל הזהב והכסף
ובכל חמדות מצרים ולבים וכשעם נמיעו
וישמיעות יבהלו סמורח ומצפון ויצא
בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים
ויטע אהלי אפדנו בין ימים להר עזבי
קדיש ובא עד קצו ואין עוזר לו וביעת
ההיא יעמד מיכאל השר הגדול והצמל
יעל בני עמך והיתה עת צרה אשר לא
נהיתה מהיות גוי עד היתה ההיא וביעת
ההיא ימלט עמך מהנמצא כתוב
בספר ורבים מי שני אדמת יצפר
יקיצו אלה לחיי יעלם ואלה להרפות
לדראון יעלם והמיטכילים יזהרו כזהר
הרקיע ומיער יקיה רבים ככוכבים לעלם
ועד ואתה דניאל
סתם הדברים והתם הספר יעד יעת
קץ ישטמו רבים ותרבה הדעת

וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים
 יצמדים אחד הגנה לישפת היאר ואחר
 הגנה לישפת היאר ויאמר לאיש לבש
 הכדים אשר ממעל למימי היאר יצר
 מתיקן הפלאות ואשמינ את האיש
 לכויש הכדים אשר ממעל למימי היאר
 וירכ מינו ושמואל אל השמים וישכנו
 נחי העולם כל מועד מועדים וחצי
 וכלות נפין ידעם קדש הכלינה כל
 אלה ואני שמינת ולא אכין ואמרה
 אדב מה אחרית אלה ויאמר לך דניאל
 כיסתים וחתמים הדברים יצר עתקין
 יתבררו ויתלבנו ויערפוכם ודרשינו
 רשינים ולא יבנו כל רשינים והם שכלי
 יבנו ומעת הוסר התמיד ולתת שקוף
 שמים ימים אלף מאתים ותשיעים
 אשרי המחכה ויגיע ימים אלף שלש
 מאות שלשים וחמשה ואתה לך לקן
 ותנוח ותצמד לגרלך לקן הימין :

ובישנת אחת לכוריש מלך פרס לבלות
 דבר יהוה מפי ירמיה הנביא יהוה את
 רוח כוריש מלך פרס וייצבר קול נבל
 מלכתו ונס במטה לבאמר: כה אמר
 כוריש מלך פרס כל ממלכות הארץ
 נתן לי יהוה אלהי השמים והואפקד
 יעלי לבנות לובית בירושלם אשר
 כיהודה ימי בכסמכל צמו יהי אלהיו
 עמו ויעל לירושלם אשר כיהודה
 ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא
 האלהים אשר בירושלם וכל הנשאור
 מכל המקמות אשר הוא צמכ
 ינשא והוא אנשי מקומו בכסף וזהב
 וברכוש ובטהמה יצב העדבה לבית
 האלהים אשר בירושלם
 ויקמו ראשי האכות ליהודה ובעמון
 והכהנים והלויים לכל העיר האלהים
 את רוחו ליצלות לבנות את בית יהוה
 אשר בירושלם וכל סביבתיהם חוקו
 בדיהם ככלי כסף וזהב ברכוש
 ובטהמה ובמנדנות לבד על כל התעני
 והמלך כוריש הוציא את כלי
 בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר
 מירושלם ויתנב בבית אלהיו ויוציאם
 כוריש מלך פרס יצר מתרדת הנבצר
 ויספרם לששבע הנשיא ליהודה
 ואלה מספרם אנרטלי זהב שלשים
 אנרטלי כסף אלף מחלפים תשעה
 ועשרים כפורי זהב שלשים כפורי
 כסף משנים ארבע מאות ועשרה
 כלים אחרים אלף כל כלים לזהב

וישנה אחת לכוריש מלך פרס לבלות דבר יהוה מפי ירמיה הנביא יהוה את רוח כוריש מלך פרס וייצבר קול נבל מלכתו ונס במטה לבאמר: כה אמר כוריש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והואפקד יעלי לבנות לובית בירושלם אשר כיהודה ימי בכסמכל צמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר כיהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם וכל הנשאור מכל המקמות אשר הוא צמכ ינשא והוא אנשי מקומו בכסף וזהב וברכוש ובטהמה יצב העדבה לבית האלהים אשר בירושלם ויקמו ראשי האכות ליהודה ובעמון והכהנים והלויים לכל העיר האלהים את רוחו ליצלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם וכל סביבתיהם חוקו בדיהם ככלי כסף וזהב ברכוש ובטהמה ובמנדנות לבד על כל התעני והמלך כוריש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנב בבית אלהיו ויוציאם כוריש מלך פרס יצר מתרדת הנבצר ויספרם לששבע הנשיא ליהודה ואלה מספרם אנרטלי זהב שלשים אנרטלי כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף כל כלים לזהב

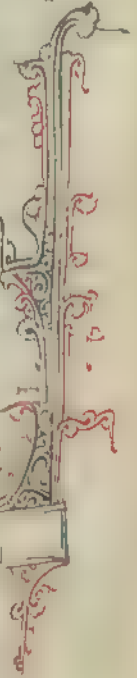
ולכסף חמישת אלפים וארבע מאות
הכל היציה ישישכר ינס היצלות העולה
מכל לירושלם: ואלה בני
המדינה היצלים מיטכי הנולה אשר
הגיה נמטר ענוד מלך נכל לנבל וישנו
לירושלם ויהודה איש לעירו: אשר נאו
עם זרכבל ישוין צחמיה ישריה רציה
מרדכי בלשן מספר בני רחוב כינעה
מספר אנשי ינס ישראל: בני פרין
אלפים מאה ישיכים ושנים: בני
שפטיה שלש מאות שבעים ושנים:
בני ארח ישיכים מאות חמישים ושבעים:
בני פחת מאתל בני ישוע יאנ אלפים
שמונה מאות ושנים ישרה: בני יציר
אלף מאתים חמישים וארבעה: בני
זהו תשינ מאות וארבעים וחמישה:
בני זכי ישיכים מאות ושישים: בני בני
ישש מאות ארבעים ושנים: בני בני
ישש מאות עשרים ושלשה: בני עזר
אלף מאתים עשרים ושנים: בני אדנק
ישש מאות ישישים ושישה: בני בני
אלפים חמישים ושישה: בני עזין
ארבע מאות חמישים וארבעה: בני אטו
לחוקיה תשינים ושמונה: בני בני
שלש מאות עשרים ושלשה: בני יורה
מאה ושנים ישרה בני חשם מאתים
עשרים ושלשה: בני נגר תשינים
וחמישה: בני בית לחם מאה עשרים
ושלשה: אנשי נטפה חמישים ושישה:
אנשי צנתות מאה עשרים ושמונה:
בני צמות ארבעים ושנים:

בני קרית יצירם כפירה ובארות ישיכין
מאות וארבעים ושלשה: בני הנמה
ונבע ישש מאות עשרים ואחד: אנשי
מנמס מאה עשרים ושנים: אנשי
בית אלוהי צמאתים ישרים ושלשה
בני נבו חמישים ושנים: בני מנביש
מאה חמישים ושישה: בני יצלס אחר
אלף מאתים חמישים וארבעה: בני
חרם שלש מאות וישרים: בני לר
חדיד ואונו ישיכין מאות עשרים וחמישה:
בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמישה:
בני סנאה שלשה אלפים וישש מאות
ושלשים: ההנים בני
ידניה לבית ישוין תשינ מאות שבעים
ושלשה: בני אמר אלף חמישים ושנים:
בני פשחור אלף מאתים ארבעים:
וישבעה: בני חרם אלף ושישים ישרה:
הלויים בני ישוע וקדמאל
לבני הודיה ישיכים וארבעה:
המיטרים בני אסף מאה
עשרים ושמונה: בני היצרים
בני שלום בני אטר בני טלכן בני יקוב
בני חטיטא בני שכי הנל מאה ישיכין
ותשעה: הנתינים בני יחא
בני חשופא בני טביצות: בני קרם בני
סיינהא בני פרוז: בני יכנה בני חנבה
בני יקוב: בני חנבני יטמלי בני חנן:
בני גרל בני נחר בני ראיה: בני רצין בני
נקורא בני נוכ: בני יצא בני פסח בני
בסי: בני אכנה בני מיצונכ בני נפיסים:
בני בקבוק בני חקופא בני חרחור:

בני בעלות בני מחדא בני חרשא:
בני ברקוס בני סרא בני תמח: בני
בניח בני חטופא: בני עמדי שלמה בני
בני ספרת בני פרודאו בני יעלה
בני דרקון בני גדלו: בני שפטיה בני
בני חטיל בני פכרת בני עכיים בני אסי:
כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש
מאות תשעים ושנים:
ואלה העלים מתל מלח תל חרשא
כרוב אדן אמר ולא יכלו להניד ביד
אתם וזרעם אם מישראל חס:
בני דליה בני טוביה בני מקודא שיש
מאות חמישים ושנים: ומבני
הכהנים בני חכיה בני הקוץ בני ברזלי
אשר לקח מבנות ברזלי הגלע:
אשה ויקרא על שמם: אלה בקשו
כתבם המתחיים ולא נמצאו ונצלו
מן הכהנה ויאמר התרשתא להם
אשר לא יאכלו מקדש הקדשים
עד עמד סהן לאורים ולתמים: כל
הקהל כאחד ארבע עשר אלפים
שלש מאות ששים: מלבד עבדיהם
ואמהתיהם אלה שבעת אלפים
שלש מאות שלשים ושבעה ולהם
משרדים ומשררות מאתים: סוסיהם
שבע מאות שלשים וששה פרדיהם
מאתים ארבעים וחמשה: גמליהם
ארבע מאות שלשים וחמשה חמורים
ששת אלפים שבע מאות ועשרים:
וכראישי האמות כבואם לבית
יהוה אשר בירושלים התנדבו לבית

האלהים להעמידו על מכונו נכחם
נתנו לאוצר המלאכה זהב ודבננים
שיש רבאות ואלף וכסף מנים חמשת
אלפים וסתנת פהנים מאה:
וישכו הכהנים והלויים ומן העם
והמשרדים והשוערים והעתינים
בעריהם ומישראל בעריהם: ונע
החדש השביעי ובני ישראל בערים
ויאספו העם כאיש אחד אל
ירושלים: ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו
הכהנים וזרבל בן שאלתיאל ואחיו
ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות
עליו עלות ככתוב בתורת משה איש
האלהים: ויכינו המזבח על מכונתו
כי כאמה עליהם מעמי הארצות
היעל עליו עלות ליהנה עלות לפקר
ולערכו: וייצאו את חנה הסכות ככתוב
ועלת יוסבוס פמספר כמי שפט דגד
זס כיומו: ואחרי כן עלת תמיד
ולחדשים ולכל מועדי יהוה המקדש
ולכל מתנדב נדבה ליהוה: מיום אחד
לחדש השביעי החלו להעלות
עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד:
ויתנו כסף לחעבים ולחרשים ומאט
ומשתה ושמן לעדנים ולעזרים:
להביא יצי ארזים מן הלכנון אלים
יפוא פרשיון כורש מלך פרס עליהם
וכשנה השנית לבואם אל
בית האלהים לירושלים בחדש השני
החלו זרבל בן שאלתיאל וישוע בן
יוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלויים

וכל הנאים מהשבי ירושלים וייצמדו
את הלויים מכן יצרים שנה ומעלה
לנצח על מלאכת בית יהוה וייצמד
ישוע בנו ואחיו קדמאל ובנו בני
יהודה באחר לנצח על עשה המלאכה
בבית האלהים בני חנוד בניהם ואחיהם
הלויים ויסדו הכנים את היכל יהוה
ויעמידו הכהנים מלכשים בחצרות
והלויים בני אסף במזלותם להלל את
יהוה על ידי דוד מלך ישראל ויענו
בהלל ובהודות ליהוה כי טוב כלי צלילים
חסדו על ישראל וכל היצם הריי צו
תרועה גדולה בהלל יהוה על הוסד
בית יהוה ורבם מהכהנים והלויים
וראשי האכות הזקנים אשר ראו את
הבית הראשון כסדו זה הבית בעיניהם
בנים נקול גדול ורבים תרועה כשמחה
להרים קול ואין היצם ממידים קול
תרועת השמחה לקול כבי היצם כי
היצם מרייצם תרועה גדולה והקול
גשמי עז למרחוק
וישמיעו צרי יהודה ובנימן בני
העלה בנים היכל יהוה אלהי ישראל
ויגשו אל זבבל ואל ראשי האכור
ויאמרו להם נבנה צמנם כי כנס נרדש
לאלהים ולא אנחנו זמחים מימי
אסד חדן מלך אשור המעלה אתנו
פה וויאמר להם זרכבל וישוע וישאר
ראשי האכות לישראל לא לכם ולנו
לכנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנו
ליהוה אלהי ישראל כאשר צונוה מלך

פרש מלך פרס ויהי עם הארץ מרפס
ידי יצם יהודה ומכלהים אותם לבנות
וכנרים עליהם ויעצם להפר ענתם
כל מי מלך פרס ועד מלכות
דרויט מלך פרס וכמלכות אחשוורוש
כתחלת מלכותו כתבו שטנה עלי שג
יהודה וירושלים וכימי
ארתחששתא סתכב שלם מתרדת
טכאל וישאר כנותו על ארתחששתא
מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית
ומתרגם ארמית רחום
כעל טעם ושמישי ספרא כתמו אנרא
חדא על ירושלים לארתחששתא
מלכא כנמא ארין
רחום כעל טעם ושמישי ספרא וישאר
כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא
אפרס יא ארכוי ככליא שושנכיא
דהוא עלמיא וישאר אמיא די הנלי
אסנפר רבא ויקירא והותב המו בקרה
די ישמרין וישאר עבר נהרה וכענת
דנה פרשגן אנתא די שלחו עלוה
על ארתחששתא מלכא עבדיך אנש
עבר נהרה וכענת ידי עלהוא
למלכא די יהודיא די סלקומן לותך עלינא
אתו לירושלים קריתא מרדנתא ובאי שתא
בנין ושווי אשכל לזואשיא חיסוכען דיין
להוא למלכא הן קריתא דתתכנא ושוריא
ישתכללון מעדה בלו והלך לאיעתון ואפתס
מלכס תהטקו כען כל קבל די מלך
היכל אמלחנא וערות מלכא לא ארין לנא
למחוא על דנה שלחנא וחודי ענא למלכא

ישוע א וירושלים

ויבדל בספר דבר נא ד אברתך ותה שכי
בספר דבר נא ותנר עד לקריתא דך קריא
מרדא ומה טקת מלכין ומרנן ואשתדור
ינדרין בנה מן יומת ילמא על דעה
קריתא דך החרבת מהורין אנחט
למלכא די הקריתא דך התבנא וישוריה
ישתכללון לקבל דנה חלק ביצוריה
לא איה לך פתגמא שלח
מלכא על רחוב בעל טיעב ושמ"י
ספרא וישאר כענתהון די יתבין בשמרין
וישאר יצר נהרה שלם וכיצת נשתנא
די שלחתינן עלינא מפרש קרי קדמי
ומני שים טיעב ובקרו והישכחו די קריתא
דך מן יומת ילמא על מלכין מתנשא
ומרד ואשתדור מתנבד בה ומלכין
תקיפין הון על ירושלים וישלטינן בכל
יצר נהרה ומדה כלו והלך מתיהבלהון
כיע שימו טיעב לבטלא נסריא אלך
וקריתא דך לא תתנא עד מע טיעב
יתשם וזהירין הון שילו למי צב על דנה
למה ישנא חמלא להנקה מלכין
אדון מן די פרישנן נשתנא די
ארתה ששתא מלכא קרי קדם רחוב
וישמיי ספרא וכענתהון אזלו כנהילו
לירושלים על יהודיא ובטלו המונא דין
וחיל בארין בטלה יצירת בית אלהא
די בירושלים והות בטלא עד שעת
תרתין למלכות דרין ישמלך פרס
והתנב חגי נביאה וזכירה
נר יצורא נביא על יהודיא די ביהוד
ובירושלים כישם אלה ישראל עליהון

בארין קמו ורכל פרישאלת אל וישוע
פריצק ושריו למנא בית אלהא די
בירושלים ועמהון נביא די אלהא
מסיצין להון בה זמנא אתה
עליהון התנ פחת יצר נהרה וישתר
בוזי וכענתהון וכן אמרין להם מן שם
לכס טיעב ביתא דנא לבנא ואישנא
דנה לישכללה ארין כנמא אמרנא
להם מן אנן ישמהת גברי די דנה
כנמא כננן ויצן אלהם הות על יסבי
יהודיא ולא בטלו המו עד טיעב
לדרוש יהך וארין יתבון נשתנא על
דנה פרישנן ארתא די שלח
התנ פחת יצר נהרה וישתר בוזי וכענתה
אפרסביא די ביצר נהרה על דרין
מלכא פתגמא שלחו עלוהי וכדעה
כתב בנה לדרוש מלכא שלמא בלא
דיע להוא למלכא די אזלנא
ליהוד מדינתא לבית אלהא ובא והוא
מתבנא אכננל ואינו מתשם בטלית
ויצירתא דך אספרנא מתנבדא ומעלה
בידהם ארין ישאלנא לישבי אלך נמא
אמרנא להם מן שכ לכס טיעב ביתא
דנה למכניה ואישנא דנה לישכללה
ואף שמהתהם שאלנא להם להודיעתן
די נכתב שכ נביא די נרא שיהם ונמא
פתגמא התכונא למ מר אנחנא המו
יצדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין
ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין
ישנאן וכלך ליישראל רבננה וישכללה
להן מן די הרגו אבהתנא לאלה שמיא

יהב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל נכדיא
 וביה דנה סתרה וינמה הגלי לבבל:
 כרב בשנת חדרה לכוריש מלכא
 דיבבל כוריש מלכא שס טיעם בית אלהא
 דנה לבנא ואף מאנא דיבית אלהא די
 דהנה וכספא דינבוכדנצר הנפק מן הינא
 די ברוי שלם והכל המו להיכלא דיבבל
 הנפק המו כוריש מלכא מן היכלא די
 בבל ויהיכו לטי שבעי שמהי יפחה שמהי
 ואמר לה אלה מאנא שא אול אחת המו
 נהיכלא די ברוי שלם וביה אלהא תכנא
 על אתרהו אדון שיטבער דך אלהא תכ
 אישיא דיבית אלהא די ברוי שלם ומן
 אדון וער כנין מתבנא ולא שלם וכנין
 הן על מלכא טב יתבקר בלית גניא די
 מלכא תמה דיבבל הן אית דימון כניש
 מלכא שיס טיעם למכנא בית אלהא דך
 ברוי שלם ורעות מלכא על דנה יי שלח
 יעלינא בארין דרוי מלכא
 ישס טיעם וכקרו בבית ספריא די גניא
 מהחתין תמה בבבל והי שתכח נאחמקא
 בכורתא די במדי מדינתא מעלה חדרה
 וכז בת יכנא דכרונהו
 בשנת חדרה לכוריש מלכא כוריש
 מלכא שס טיעם בית אלהא ברוי שלם
 ביהא יתבנא אתר דיבכחין דברחין
 ואיטוהי מסובלין רומה אמין ישראל
 פתיה אמין שתין טרבכין דיאבן גל
 תלתא וערבך דיא יחדות ונפקתא מן
 בית מלכא תתיהבו ואף בית אלהא די
 דהנה וכספא דינבוכדנצר הנפק מן

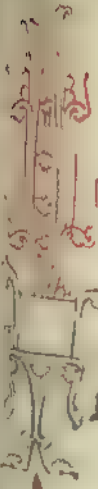
מאני

היכלא די ברוי שלם והכל לבבל יתנין
 ויהך להיכלא די ברוי שלם לאתדרה
 ותחת בכית אלהא: כנין
 תתני פחת יצבר נהרה ישתר כוני וכנההון
 אפרסכיא דיבער נהרה רחיקין הון
 מן תמהי שנקו לעבדות בית אלהא
 דך פחת יהודיא וליטבי יהודיא בית
 אלהא דך יכנון על אתרהו ומני ישיב
 טיעם למא די תצדון עם שבי יהודיא
 אלך למכנא בית אלהא דך ומנכס מלכא
 די מדת יצבר נהרה אספרנא נפקתא
 תהוא מתיבא לנביא אלך די לא
 לבטלא ומה חישון ונני תורין ודנרין
 ואמרין יעלון לאלה שמיא חנטין כלה
 חמר וכיטח כמאמר נהנא די ברוי שלם
 להוא מתיב להם יום כזם די לא יטליו
 דילהון מהקרבין נחוחין לאלה שמיא
 ומינלין לחיי מלכא וננהו ומני ישיב
 טיעם די כל אנש די יהינא פתנמא
 דנה יתנסח אינ מן ביתה וקיי יתמחא
 יעלהו וביה גולו יתעבד יעל דנה ואלהא
 די שכן שמה תמה ימנר כל מלך ויעם
 די ישלח ידה להשנה לחבלה בירת
 אלהא דך די ברוי שלם אנה דרוי שלם
 שמת טיעם אספרנא יתעבד:
 אדון תתני פחת יצבר נהרה ישתר כוני
 וכנההון לקבל די יטלח דרוי מלכא
 כנמא אספרנא יצברו ויטבי יהודיא כנין
 ומינלין כנבואת חגי נביאה וזס יהנו יעוא
 וכונו ויטכליו מן טיעם אלה ישראל ומני טיעם
 כוריש ודרויש וארתח ששתא מלך פרסי

...

ושיצא ביה דעה עד יום תלתה לידח
 אדר די היא שנת שת למלכות דרזיש
 מלכא ועבדו בני ישראל
 כהניא ולויא וישאר בני גלותא חנכת
 בית אלהא דנה כחזוהו והקרבו לחונת
 בית אלהא דנה וטרין מאה דטרין מאתן
 אמרין ארבע מאה וצפירי עינין לחטא
 על כל ישראל תרי צטר למנין שנגלי
 ישראל והקימו כהניא בפלגתהון ולרא
 נמחלקתהון על יבדת אלהא די
 בירו שלם ככתב ספר משה
 ויעשו בני הנולה את הפסח כארבעה
 עשר לחדש הראשון כי הטהרו
 הכהנים והלויים כאחד כלם טהורים
 וישחטו הפסח לכל בני הנולה ולא חתם
 הכהנים ולהם ויאכלו בני ישראל
 השכים מהנולה וכל הנבדל מטמאת
 בני הארץ אלהם לדרש ליהוה אלהי
 ישראל ויעשו חג מצות שבועת ימים
 בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב
 מלך אשור גליהם לחוק ידיהם נמלאנת
 בית האלהים אלהי ישראל
 ואחר הדברים האלה נמלכות
 ארתחישתא מלך פרס עזרא בן
 שריה בן עזריה בן חלקיה בן שלום
 בן צדוק בן אחיטוב בן אמריה בן
 עזריה בן מדיות בן זרחיה בן עזי
 בן בקי בן אנישוי בן פינחס בן אלעזר
 בן אהרן הכהן הראש הוא עזרא
 עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת
 משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל

ויהי לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו
 כל בקשתו ויעלו מבני
 ישראל ומן הכהנים והלויים והמשורים
 והשערים והנתינים אל ירושלם בשנת
 שבע לארתחישתא המלך ויבא
 ירושלם בחדש החמישי היא שנת
 השביעית למלך כי באחד לחדש
 הראשון הוא יסדה מעלה מבבל
 ובאחד לחדש החמישי באאר
 ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו כי
 עזרא הכן לבנו לדרש את תורת יהוה
 וליצטר וללמד בישראל חקומי שפט
 וזה פרישן הנשתון אשר
 נתן המלך ארתחישתא לעזרא חסן
 הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על
 ישראל ארתחישתא
 מלך מלכיא לי עזרא כהנא ספר דתא
 די אלה שמיא גמיר וכענת מעשים
 טיעסדי כל מתעבב במלכות מן
 עמה ישראל וכהנוהו ולויא למהך
 לירושלם עמד יהך כל קבל די מן
 קדם מלכא ושביעת יעטחי שליח
 לבקרה על יהוד וירושלם בדרת
 אלהך די בידך ולהיבלה כסף וזהב
 די מלכא ועטוהי התעבבו לאלה
 ישראל די בירו שלם משכנה וכל כסף
 וזהב די תחשכח ככל מדעת ככל עס
 התעבבות עמא וכהניא מתעבבין לבית
 אלההם די בירו שלם כל קבל דער
 אספרנא תקנא בכספא דנה תורין
 דטרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון

שם יוסוסט	2	יום בנדרו	שם יוסוסט
רחל	3	וסו ימיו	שם יוסוסט
שמעון	4	וסו ימיו	שם יוסוסט

ותקרב המו יעל מדבחה דיבית אלהם
די בירושלים ומה די יליך ויעל אחיך
ייטב כשאר כספא ודהנה למינכד
טרעות אלהם תינכדון ומאניא די
מתיהבין לך לפלחן בית אלהך היטלם
קדם אלה ירושלים וישאר השחותנות
אלהך די יפל לך למען תנתן מן בית
גני מלכא ומני אנה ארתחיסת
מלכא יסיס טינכס לכל גוטיא די בינכד
נהרה די כל די יישאלנכון ינרא כהנא
ספר דתא די אלה שניא אספרני
יתנכדו יעד כסף ככרין מאה וער חנשין
כורין מאה וער חמר בתין מאה וער
כתין משח מאה ומלח די לא כתניכל
די מן טינכס אלה שמיא יתנכד אדרחא
ל בית אלה שמיא די למה להוא קצף
על מלכות מלכא וכנהיה ולכס מהווען
די כל כהנא ולויא זמריא תריעי
נתניא ופליחי בית אלהא דנה טערהמו
והלך לא יטליט למרמא עליהם
ואנת ינרא כחכמת אלהך די
בידך מעי שפטין ודיעין די להון דאנן
לכל ינמא די בינכד נהרה לכל די יערת
אלהך ודי לא יד יתהודיעון וכל די לא
להוא ינכד דתא די אלהך ודתא די מלכא
אספרנא די לא להוא מתנכד מעה הן
למות הן לשרשו הן לעניש נכסין
ולאסורין ברוך יהוה אלהי
אנתינו אשר נתן כזאת כלב המלך
לפאר את בית יהוה אשר בירושלים
ועלי הטה חסד לפני המלך ויויעניו

ולכל ישרי הכלך הנכרים ואני
התחוקתי כיד יהוה אלהי יג
ואקביצה מישראל ראשים לינלות
עמי ואלה ראשי אנתיהם
והתיחישם היעלים עמי במלכות
ארתחיסתא המלך מנבל מנע
פינכס גריס מנכ איתמר דניאל מנע
דוד חטויש מנע יטכניה מנע
פרינש זכריה וינמו התיחיש לזכרים
מאה וחמשים מנע פחת מואב
אליהו ינעני בן זרחיה וינמו מאתים
הזכרים מנע יטכניה בן יחזיאל
וינמו יטליט מאות הזכרים ומנע
יעדין ינכד בן יונתן וינמו חמשים
הזכרים ומנע יטליט ישיעה בן
יעתליה ויעמי שבינכס הזכרים
ומנע יטפטיה זכריה בן מיכאל וינמו
שמנכס הזכרים מנע יואב ינכדיה
בן יחזיאל וינמו מאתים ושמנע ינכד
הזכרים ומנע יטלומית בן יוספיה
וינמו מאה וישישים הזכרים וינכד
כמי זכריה בן בכי וינמו ינכדי
וישמנע הזכרים ומנע ינכד יוחנן
בן הקטן וינמו מאה וינכדי הזכרים
ומנע אדניקס אחרניס ואלה ישמתם
אליפלט יעניאל ושמיעה וינמכס
ישישים הזכרים ומנע בני יעתי
ווכד וינמו שבעים הזכרים
ואקבינכס אל הנהר הנכא אל אהוה
ונחנה יטסימם שלשה ואבניה כנעם
ונכהניס ומנע לוי לא מצאתי שם

ויקרא ספר ויקרא פרק כ"ג
ויקרא ספר ויקרא פרק כ"ג
ויקרא ספר ויקרא פרק כ"ג

ואשלחה לאליעזר לאריאל לישמעון
ולאלנתן וליריב ואלנתן ולערגון
ולזכריה ולבישלם ראשים וליריב
ולאלנתן מכינים ואויצאה אותם על
אדו הראש בנספא המקום ואשימה
בניהם דברים לדבר אל אדו אחיהם
בנספא המקום להביא לנו מיטרתם
לבית אלהינו ויניאו לנו כיד אלהינו
הטובה יצינו איש שכל מנע כחלי
בן לוי בן ישראל וישרביה ונענו ואחיו
ישמעיה יצרו ואת חשיביה ואתו ישיעיה
מנע פדרי אחיו ובניהם יצרים
וכן העתים שנתן דוד
והישרים ליצנת הלויס נתעסכאתם
ויצרים כלם נקמו בשמותי ואקרא
ישכ"ם על הנהר שהוא להתיצורת
לפני אלהינו לבקש מפני דרך ישראל
לנו ולטפנו ולכל רכושנו כי בשרנו
לשאול מן הפלך חל ופרישים לערוע
מאויב פדרך כי אמרנו למלך לאמר
יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ויעו
ואפו על מל עובדינו ונצומה ונבקשה
מאלהינו על זאת ויעתר לנו ואנשיה
מישרי הכהנים ישנים יצרו לישוביה
חשיביה ויצמהם מאחיהם יצרה
ואשקולה להם את הכסף ואת הזהב
ואת הכלים תרומת בית אלהינו ההרמו
המלך ויעצו וישריו וכל ישראל
הנמינאים ואשקלה על ידם כסף
ככרים ישימאות וחמישים וכלי כסף
כאה לככרים והב מאה כתר ונפרי

זהב יצרים לאדרככס אלף וכל
נחשת מנהכ טובה ישנים חמודות
כזהב ואמרה אלהם אתם קדיש
ליהוה והכלים קדיש והכסף והזהב
נדבה ליהוה אלהי אבותיכם שקרו
וישמרו יצד תשקלו לפני שרי הכהנים
והלויים וישרי האבות לישראל
בדו שלם הלשכות בית יהוה וקבלו
הכהנים והלויים מישקל הכסף והזהב
והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו
ונסעה מנהר שהוא נשעם
יצרו לחדש הראשון ללכת ירושלם
ויד אלהינו היתה יצינו וינינו מן
אויב ואורב על הדרך ונמא ירושלים
ונשב ישב ימים ישישה וכיזם הדני
נשקל הכסף והזהב והכלים בכרת
אלהינו על יד מרמות בן אוריה הנהן
ויצנו אליעזר בן פנחס ויצמהם יונד
בן יצונו ויעזריה בן בניו הלויים
בנספר במישקל לכל ויכתב כל
המישקל ביעתה היא
הבאים מהשבי בני הנזלה
הקריבו יעלות לאלהי ישראל פרים
ישנים יצרו על כל ישראל אילים
תשינים וישישה כבשים שנים
וישביעה נפרי חטאת ישנים יצרו
הכל עלה ליהוה ויתנו את דת המלך
לאחי שדרפני המלך ופחות יצרו
הנהר ונשא את העב ואת ביר
האלהים וכללות אלה נגשו
אלי הישרים לאמר לא נבדלו היצב

והוא יצונו ויעזריה בן בניו הלויים
בנספר במישקל לכל ויכתב כל
המישקל ביעתה היא
הבאים מהשבי בני הנזלה
הקריבו יעלות לאלהי ישראל פרים
ישנים יצרו על כל ישראל אילים
תשינים וישישה כבשים שנים
וישביעה נפרי חטאת ישנים יצרו
הכל עלה ליהוה ויתנו את דת המלך
לאחי שדרפני המלך ופחות יצרו
הנהר ונשא את העב ואת ביר
האלהים וכללות אלה נגשו
אלי הישרים לאמר לא נבדלו היצב

ואמר למלך אם על המלך טוב ואם
 ייטב צורך לפנק אשר תשלחני אל
 יהודה אל יציר קבחות אבתי ואבנעהו
 ואמר לי המלך והשגל וישנת אצלו
 יצדמתי יהיה כהלכך ומתי תשוב וייטב
 לפני המלך וישלחני ואתנה ליו זמן
 ואמר למלך אם על המלך טוב אצות
 יהנולי על פחות יצבר הערר אשר יצנני
 יצד אשר אבוא אל יהודה ואנרת אל
 אסף ישמר הפרדס אשר למלך אשר
 יהן לי יעצב לקרות את שיערי הבירה
 אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר
 אבוא אליו ויתן לי המלך כבוד אלהי
 הטובה עלי ואבוא אל פחות יצבר
 הערר ואתנה להם את אנרת המלך
 וישלח יצמי המלך שרי חיל ופרשים
 וישמין סנבלט החרני וטובה
 היצבר היצמי ויריע להם ריעה גדולה אשר
 בא אדם לבקש טובה לבני ישראל ואנא
 אל ירושלם ואהי שם ימים שלישה
 ואקום לילה אני ואנשים מיני יצבולא
 הערתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי
 לצשות לירושלם ומהמה אין יצמיני
 אם הכהמה אשר אני רבב מה ואנא
 בשיער הנא לילה ואלפני עין הענין
 ואלי שיער האשפת ואהי שבר בחמת
 ירושלם אשר המפרזים ושיערה
 אכלו באש ואי צבר אלי שיער העין
 ואל ברכת המלך ואין מקום לבהמה
 ליצבר תחתיו ואהי עליה בנחל לילה
 ואהי שבר בחומה ואישוב ואבוא

בשיער הנא ואישוב והסננים לא
 ידעו אנה הלכתי ומה אני יצטרך
 וליהודים ולכהנים ולחרים ולסננים
 וליתר יעשה המלאכה יצדכן לא הערתי
 ואמר אלהם אתם ראים הריעה
 אשר אנחנו כה אשר רוי שלם חרונה
 ושיערה מערס כאיש לכווננה את
 חומת ירושלם ולאנהיה יצוד חרפה
 ואני להם את יד אלהי אשר היא
 טובה עלי ואף רברי המלך אשר אמר
 לי ואמרונקום וכנינו ויחזקו ידיהם
 לטובה וישמין סנבלט
 החרני וטובה היצבר היצמי ונשב
 היצבר ולי יענו לנו ויכוזו עלינו ואמר
 מה הדבר הזה אשר אתם עשים העל
 המלך אתם מרדים ואישיב אותם ובר
 ואמר להם אלהי השמים הוא יעליח
 לנו ואנחנו יצברו נקום וכנינו ולכם
 אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם
 ויקם אלי שיהנה העול ואדיו
 הכהנים וכנינו את שיער הצאן המה
 קדישוהו וייצמדו דלתותיו ויעד מעל
 המאה קדישוהו יצד מעל חננאלו
 ויעל ידו בנאנשי ירחו ויעל ידו
 כנה ופור כן אמרו ואת שיער הדגים
 כנינו הסנאה המה קרוהו וייצמדו
 דלתותיו מניצוליו ובריחו ויעל ידם
 החזיק סרמות כן אוריה כן הקוץ ויעל
 ידם החזיק משלם כן ברביה כן
 מי שזכאל ויעל ידם החזיק צדוק כן
 כנינו ויעל ידם החזיקו התקוץ

כנינו ויעל ידם החזיקו התקוץ ויעל ידם החזיקו התקוץ ויעל ידם החזיקו התקוץ

ואדיר

ואדיריהם לא הכיאו צורם כיצברת
אדניהם ואתישינר הייטנה החזיקו ה
יודיע בן פסח ומישלכ בן כסודיהמה
קדוהו וייצמידו דלתתו ומניצלו ונריתו
ויעל ידכ החזיק מלטיה הנביע
וידון המרנתי אנשי נביעון והכצפה
לכסא פחת יצבר הנקרו יעל דו החזיק
יעיאל בן חר היה עורפכ ויעל דו החזיק
חנניה בן הרקיס וייצכו ירושלם יצר
החומה הרחנה ויעל ידכ החזיק רפה
בן חור ישר חניץ פלך ירושלם ויעליכ
החזיק ידיה בן חרומף וננד ביהו ויעליו
החזיק חטויש בן חישננה מדה
ישנית החזיק מליכה בן חרם וחיטובן
פחת מואכ ואת מעדל התנורים ויעל
ידו החזיק שלום בן הלוחיש ישר חניץ
פלך ירושלם הוא וכוונתו את שיע
הצא החזיק חנון וישי זעח המרה
בעהו וייצמידו דלתתו מעליו ונריתו
ואלה אמה בחומה יצר איע השפות
ואת שיער האשפות החזיק מליכה
בן וככ ישר פלך בית הכרם הוא יבגו
ויעמיד דלתתו מעליו ונריתו
ואת שיער היעין החזיק ישלון בן כל
חזה ישר פלך המצפה הוא יבגו ויטילנו
ויעמידו דלתתו מעליו ונריתו ואת
חוכת ברכת הישלח יגן המלך ויער
המיצלות הזורדות מיצר דויד
אחריו החזיק נחמיה בן עזבוק ישר
הציפלך בית עור יצר נער קברי דויד
ויער הכרכה היצטויה ויער בית הנטרס

אחריו החזיקו הלויים רחום בן בעיעל
ידו החזיק חשביה ישר חניץ פלך
קעילה לפלכו אחריו החזיקו אחוז
בן בן העדר ישר חניץ פלך קיעלה
ויחזק יעל ידו יער בן ייטו יצר המצפה
מדה ישנית מננד יעלה הצשק המקצע
אחריו החרה החזיק כרוך בן זכי
מדה ישנית מן המקצע יצר פתח בית
אליישינ הנקרו העדול אחריו החזיק
מרמות בן אוריה בן הקוין מדה ישנית
מפתח בית אליישימי יצר תכלית בית
אליישימי ואחריו החזיקו הכהנים
אנשי הנכרי אחריו החזיק כעמן
וחיטוב ננד ביהם אחריו החזיק יעריה
בן מיצטיה בן ינניה אצל ביהו
אחריו החזיק כעני בן העדר מדה ישנית
מבית יעריה יצר המקצוע ויער הפנה
פלל בן אוזי מננד המקצוע והמעל
היוצא מבית המלך היעליון אשר
לחצר המטרה אחריו פדיה בן פריעשו
והענינים היו ייטבים כיעפל יצר נד שיע
המיס למורח והמעל היוצא
אחריו החזיקו התק יצם מדה ישנית
מעל המעל הנדול היוצא ויער חומת
היעל מעל שיער הסוכים החזיק
הכהנים איש לננד ביהו אחריו החזיק
ערובן אמרננד ביהו ואחריו החזיק
ישמיעה בן שכניה שמר שיער המזרח
אחריו החזיק חנניה בן שלמיה וחנן
בן צלף השישי מדה ישנית אחריו
החזיק מישלכ בן כרכה ננד נשכרתו

אורכינס... יעל ידו יער בן ייטו יצר המצפה... אחריו החזיקו הכהנים... אחריו החזיקו הכהנים... אחריו החזיקו הכהנים...

אחרי החזיק מלכיה בן הצרפי עד בית
 הנתנים והרכלים נגד שער המפקד
 ועד עלית הפנה: ובין עלית הפנה
 לשיער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים:
 ויהי כאשר שמיע סנבלט
 כי אנהנו בנים את החומה ויחר לו
 וכינס הרבה ויליצ על היהודים:
 ויאמר לפני אחיו והיל שמרון ויאמר
 מה היהודים האמללים עשים היעשו
 להם היוזכחו היכלו כיום היחו ארת
 האבנים מערמות היצר והמה שרופת
 וטוביה הענני איצו ויאמר גם אשר
 הם בונים אם יעלה יאיעל ופרץ חומת
 אבניהם: שמיע אלהינו כי היינו כוזה
 והשב חרפתם אל ראשם ותנס לבזה
 בארץ שביה: ואל תכסיע עונם
 וחטאתם מלפניך אל תמחה כי
 הכעיסו לנגד הבונים: ונבנה ארת
 החומה ותקשר כל החומה עד חציה
 ויהי לבלים ליצנות:
 ויהי כאשר שמיע סנבלט וטבני
 והערבים והעמנים והאשדודים כי
 עלתה ארובה לחרמות ירושלים כי
 החלו הפרגים להסתם ויחר להם מאד
 ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם
 בירושלים ולעשות לו תועה: ונתפל
 אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם
 יומם ולילה מפניהם: ויאמר יהודה
 כשל כח הסבל והעפר הרפה ואנחנו
 לא נכל לבנות כחומה: ויאמרו ערש
 לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא

אל תוכם והרגנום והשבתנו ארת
 המלאכה: ויהי כאשר באו היהודים
 הישנים איצלם ויאמרו לנו עשר
 פעמים מכל המקמות אשר תשובו
 עלינו: ואעמיד מתחתיות למקום
 מאחרי לחומה ביצחחים ואיצמיד
 את העץ לכישפחות עם חרמתיהם
 רמחיהם וקשתתיקם: וארא ואקום
 ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל
 יתר העם אל תיראו מפניהם את אדני
 הגדול והנורא זכרו והלחמו על אחינם
 בנכם ובנתיכם נשיכם ובתיכם:
 ויהי כאשר שמיעו אויבינו
 כי נודע לנו ועפר האלהים את עצתם
 ונשוב כלנו אל החומה איש אל
 מלאכתו: ויהי מן היום החוא חצי
 נערי עשים במלאכה וחצים מחוקים
 והרמחים המגנים והקשות והשרינים
 והשרים אחרי כל בית יהודה: הנונם
 בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת
 ידו עשה במלאכה ואחת מחוקרת
 השלח: והבנים איש חרבו אסורים
 על מתניו ובנים והתוקע בשופר
 איצל: ואמר אל החרים ואל הסגנים
 ואל יתר העם המלאכה הרבה ורחכה
 ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים
 איש מאחיו: במקום אשר תשמעו
 את קול השופר שמה תקבעו אלינו
 אלהינו ילחם לנו ואנחנו עשים
 במלאכה וחצים מחוקים ברמחים
 מעלות השחר עד צאת הכוכבים:

נבוא בשמימי הלא נחב לנו נשוב אנחנו לא חביר לו יתנו חלוי גמור...
 חלוי גמור... חלוי גמור... חלוי גמור... חלוי גמור... חלוי גמור...
 חלוי גמור... חלוי גמור... חלוי גמור... חלוי גמור... חלוי גמור...

נסבעת ההיא אמרת לעם איש
ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו
הלילה משמר והיום מלאכה ואין
אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר
אחרי אין אנחנו פשטים כנענינו איש
שלחו המים ותחי צעקת
העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים
ויש אשר אמרים כנענו וכנתינו אנחנו
רבים ונקחה רגן ונאכלה ונחיה ויש
אשר אמרים ישרתינו וטרמינו וכנתינו
אנחנו ערכים ונקחה רגן כרעבי ויש
אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך
ישרתינו וכרמינו ויעתה ככשר אחינו
בשרנו ככניהם כנענו והנה אנחנו
כבשים את כנענו ואת כנתינו לעבדים
ויש כנתינו נכבשות ואין לאל דינו
וישרתינו וכרמינו לאחרים ויחר לי
מאד כאשר שמעתי את זעקתם ואת
הדברים האלה וימלך לבי עלי ואדינה
את החרים ואת הסגנים ואמרה להם
משא איש כאחיו אתם נשאים ואתן
עליהם קהלה גדולה ואמרה להם
אנחנו קנענו את אחינו היהודים
הנמכרים לגוים כדי כנו וגם אתם תמנו
את אחיכם ונמכרו לנו ויחר ישו ולא
מיצאו דברי ויאמר לא טוב הדבר
אשר אתם עשים הלא נביאד
אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו
וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף
וזה בעזבה נא את המשא הזה
השיבו נא להם כהיום שדתיהם

טמיהם ויתיהם וכתיהם ומאת הנסף
והרגן התירוש והיצהר אשר אתם
נשים בהם ויאמרו נשיב ומהם לא
נבקש כן נעשה כאשר אתה אמר
ואקרא את הכהנים ואישיבם לעשות
כדבר הזה גם חצני נעירתי ואמרה כנה
ינער האלהים את כל האיש אשר לא
יקים את הדבר הזה מכיתו ומיניו
ובכה יהיה נעור ורק ויאמר כל הקול
אמן ויהללו את יהוה וינש העם כדבר
הזה גם מיום אשר יצוה אתי להיות
פחם בארץ יהודה משנת עשרים
ויצד שנת שלשים ושתים לאות חשמונא
המלך שנים שתיים עשרה אני ואחי
לחם הפחה לא אכלתיו והפחור
הראשנים אשר לפני הכבדו על העם
ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלי
ארבעים גם נעריהם שלטו על העם
ואני לא עשיתי כן מפני ראת אלהים
וגם כמלאכת החומה הזאת החזקתי
וישרה לא קנענו וכל נערי קבוצים שש
על המלאכה והיהודים והסגנים
מאה וחמשים איש והנאים אלינו
מן הגוים אשר סביבתנו על שלחני
ואשר היה נעשה ליום אחד יסור
אחד צאן שש כרדות ויצפרים נעשו
לי ובין עשרת ימים ככל יין להדחה
ועם זה לחם הפחה לא נקשתי כי
כבדה העברה על העם הזה וכרה
לי אלהי לסוכה כל אשר עשיתי על
העם הזה

והוא יאמר אל ה' אלהי ישראל ואלהי ארץ מצרים ואלהי ארץ כנען ואלהי ארץ חת ואלהי ארץ כנען ואלהי ארץ כנען

אשר יבוא אל ההיכל וחי לא אבוא
ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי
הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שנו
למען שכור הוא למען אירא ואעשה
כן וחטאתי והיה להם לשכר רע למען
יחרפוני זכרה אלהי לטובה
ולסנבלט כמעטיו אלה וגם לנויגדיה
הנביאה וליתר הנביאים אשר היו
מיראים אותי ותשלם החומה בעשרין
וחמישה אלול לחמישים ושנים יום
ויהי כאשר שמעו כל איבנו
וידאו כל הגוים אשר סביבתנו ויפלו
מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו
נעשתה המלאכה הזאת גם בימים
ההם מרבים חרי יהודה אנרתיהם
הולכות על טוביה ואשר לטובה באות
אליהם כי דבים כיהודה בעלי שבועה
לו כי חתן הוא לשכנה בן ארד ויהונן
בנו לקח את בת משלם בן טרכיה גם
טובתיו היו אמרים לפני דוד יהומוציאים
לו אנרות שלח טוביה לראני

ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמד
הדלתות ופקדו השערים והמשרדים
והלזים ואעשה את חנני אחי ואת חנניה
ישר הכירה על ירושלם כי הוא באיש
אמת וידא את האלהים מרבים ויאמר
להם לא יפתחו יסערי ירושלם יער חם
השמיט ויער הם יעמדים יעפו הדלתות
ואחוזו והעמיד משמרות ישרי ירושלם
איש במשמרו ואיש שגד ביתו והיער
רחטת ידים וגדלה והיבם מינט פתוכה

ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמד הדלתות ופקדו השערים והמשרדים והלזים ואעשה את חנני אחי ואת חנניה ישר הכירה על ירושלם כי הוא באיש אמת וידא את האלהים מרבים ויאמר להם לא יפתחו יסערי ירושלם יער חם השמיט ויער הם יעמדים יעפו הדלתות ואחוזו והעמיד משמרות ישרי ירושלם איש במשמרו ואיש שגד ביתו והיער רחטת ידים וגדלה והיבם מינט פתוכה

ואין בתים בנייה ויתן אלה אל לבי
ואקבעה את החרים ואת הסננים ואת
העב להתחית ואכניס ספר היח
היצולים כראשונה ואמצא סתוב סו
אלה בני המדינה היצולים משני
הנולה אשר הלה נכונדנער מלך ככל
ויאזנו לירושלם וליהודה אייט ליצור
הבאים ינם זרכלל ישוע נחמיה יצוריה
רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בני
נחום בנינה מספר אנשי ינם ישראל
בני פרעיש אלפיס מאה שבעים ושנים
בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים
בני ארח שיש מאות חמישים ושנים
בני פחת מואכ לבני ישוע ויאכ אלפיס
ושמנה מאות שמנה עשר בני יצולם
אלף מאתים חמישים וארבעה בני ותוא
שמנה מאות ארבעים וחמשה בני זכי
שבע מאות ושישים בני בני יש
מאות ארבעים ושמה בני בני יש
מאות יצורים ושמה בני ענן אלפיס
שלש מאות עשרים ושנים בני
ארנקס שיש מאות שישים ושבעה
בני בני אלפיס שישים ושבעה
בני יצורן שיש מאות חמישים וחמשה
בני אטר לחוקיה תשיעים ושמה
בני היס שלש מאות יצורים ושמה
בני בני שלש מאות עשרים וארבעה
בני חרף מאה שנים יצור בני
בני עון תשעים וחמשה אנשי בית
לחס ונטפה מאה שמנים ושמה
אנשי ינות מאה עשרים ושמה

אנשי בית עזמות ארבעים ושנים
אנשי קרית יערים כפירה ובאור
שכני מאות ארבעים ושלשה
אנשי הרמה ונבי שיש מאות עשרים
ואחד אנשי מכנס מאה עשרים
ושנים אנשי בית אל והיעי מאה
יצורים ושלשה אנשי בני אחר
חמישים ושנים בני יצולם אחר אלף
מאתים חמישים וארבעה בני חרם
שלש מאות ויצורים בני יצור
שלש מאות ארבעים וחמשה בני
לד הדיר ואנו שכני מאות ויצורים
ואחד בני סנאה שלשה אלפיס
מאות ושלשים הכהנים
בני יצוריה לבית ישוע תשיע מאות
שכנים ושלשה בני אמר אלף
חמישים ושנים בני פישור אלף
מאתים ארבעים ושבעה בני חרם
אלף שבעה עשר חלום
בני ישוע לקדמאל לבני להודורה
שכנים וארבעה המשרים
בני אסף מאה ארבעים ושמה
השערים בני שלם בני אטר בני טלמון
בני יקוב בני חטיטא בני שכי מאה
שלשים ושמה הנתינים
בני יצורא בני חישפא בני טבעות
בני קירס בני סיינא בני פדון בני לבנה
בני חנבא בני שלמי בני חנן בני גד
בני נחר בני ראיה בני ריצן בני נקודא
בני גס בני עזא בני פסח
בני בכי בני מיעונים בני נפויסכים

בני נקבוק בני קופא בני חרחור:
בני כנלית בני מחידא בני הרשא:
בני ברקוס בני סיסרא בני המחו בני
בני בני חטיפאו בני עבדי שלמה בני
סוטי בני ספרת בני פרידא בני יעלא
בני דוקון בני גדל בני שפטיה בני
חטיל בני פכרת העבים בני אמון:
כל הנתנים ובני עבדי שלמה שלש
מאות השינים ושנים:
ואלה היעולים מתל מלחלת הרשא
כרוב אדון אמרו ולא יכלו להניד בית
אתם וזרעם אם מישראל הם:
בני דליה בני טוביה בני נקודא שישי
מאות ארבעים ושנים:
ומן הכהנים בני חכיה בני הקוין בני נזול
אשר לקח מכנות ברזל חגלי עדי אשה
ויקרא על שמם: אלה נקשו כתכם
המתים שיסו ולא נמנעו ונאלו מן
הכהנים: ויאמר התרשאתא להם אשר
לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד
הכהן לארץ ותמים: כל הקהל כאחד
ארבע נכזא אלפים שלש מאות ושישים
מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה
שכנת אלפים שלש מאות שלשים
ושבעה ולהם משרדים ומשררות
מאתים וארבעים וחמשה: —
גמלים
ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים
ששת אלפים שבע מאות וישראלים:
ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה

התרשאתא נתן לאוצר זהב דרכמנים
אלף מזרקות חמשים כתנות כהנים
שלשים וחמשה מאות:
ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה
זהב דרכמנים שתי רמות וכסף מנים
אלפים ומאתים ואשר נתנו שארית
העם זהב דרכמנים שתי רמות וכסף
מנים אלפים וכתנות כהנים שלשים
ושבעה: וישבו הכהנים
והלויים וחשיערים והמשרדים ומן
העם והנתנים וכל ישראל בעריהם
ויגע החדש השביעי ובני
ישראל בעריהם: ויאספו מן העם
כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני
שער המים ויאמרו לעזרא הספר
להביא את ספר תורת משה אשר עשה
יהוה את ישראל: ויביא עזרא הנהן
את התורה לפני הקהל מאיש ועד
אשה וכל מבין לשמע ביום אחד
לחדש השביעי: ויקראו לפני
הרחוב אשר לפני שער המים מן
האור עד מחצית היום נד האנשים
והנשים והמכנים ואוני כל העם אל
קצר התורה: וינמד עזרא הספר על
מגדל יצן אשר יצשו לדבר ויעמד
אצלו מתתיה ושמיע ויעניה ואוריה
וחלקיה ומעשיה על ימיט ומשמאלו
פדיה ומישאל ומלכיה וחישב
וחשבדנה זכריה משלם:
ויפתח עזרא הספר לעיני כל
העם כי מעל כל העם היה וכפתרו

אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת
באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת
ישמו אברהם ומצאת את לבו נאמן
לפניך וברות יצמו הכרית לתת את ארץ
הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי
והערנשי לתת לזרעו ותקם את דבריך
כי ערית אתה ותרא את יצני אכתעו
במצרים ואת זעקתם שמעתי על ים
סוף ואתן אתן ומפתים בפרצה ובכל
יעריו ובכל ים ארצו כי ידעת כי הוידו
יעליהם ותעשילך ישם כהיום הזה והים
בקצת לפניהם וייערו כהתוך הים בנישו
ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו
אכן במים יצוים וכי צמוד יצנן העתים
יזכר וכי צמוד איש לילה להאיר להם
את הדרך אשר ילכו בה ויציל הרסני
ידת ודברי צמיהם מי שמים ותתן להם
מי שפטים ישרים ותורות אמת חקים
ומצות טובים ואתי שבת קדשך
הודעת להם ומצות וחקים ותורה
ינחית להם כיד משה יעבדך ולחם
מי שמים נתת להם לדינכם ומים מסית
הוצאת להם לינמאם ותאמר להם
לכוא לרשת את הארץ אשר נשאת
את ידך לתת להם והם ואכתעו הוידו
ויקשו את ערפם ולא שמיעו אל
מצותיך וימאנו לשמיעו ולא זכרו
נפלאתיך אשר עשית צמיהם ויקשו
את ערפם ויתנו ראש לשוכ לעצבתם
במרים ואתה אלוהים סליחות חגון
ורחום ארך אפים ורב חסד ולא יעצבתם

אף כי יצו להם יעל מככה ויאמרו
זה אלהיך אשר העלך מי מצרים
ויצו נא מצות גדלות ואתה ברחמיך
הרבים לא יעצבתם במדבר את יצמוד
היצנן לא סרמי עליהם כיומם להנחתם
בהדרך ואת יצמוד האיש כליה ליהאיו
להם ואת הדרך אשר ילכו בה ורוחך
הטובה נתת להם שכלים ומגד לאמנעת
מפיהם ומים נתת להם לינמאם
וארביצים ישנה כילתם במדבר לא
חסרו יסלמתיהם לא בלח ורגליהם לא
ביצקו ותתן להם מטלות וינמסו
ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון
ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ יענ
מלך הכישן וינניהם הרבית כנכבי
השמים ותכאם אל הארץ אשר
אמרת לאבותיהם לכוא לרשת
ויכאו הבנים ויירשו את הארץ ותננו
לפניהם את יסבי הארץ הכנענים
ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת יצממי
הארץ לעשות כהם פרעונים וילכו
יערים כיערות ואדמה ישמנה ויירשו
בתים מלאים כל טוב ברות חיצבים
טרמים וזיתים ויצן מאכל לרוב ואכלו
וישכעו וישמנו ויתענו כטובך
הנדול וימרו וימרדו כן וישלכו את
תורתך אחרי גבם ואת נביאיך הרבו
אשר העידו כם להשיכם אליך ויעשו
נאצות גדולות ותתנם ביד יצדיהם
וייערו להם וכיצת צדתם יעצקו אליך
ואתה מי שמים תשמיעני ברחמיך

הרכים תתן להם מושיעים ויושיעם
מיד צריהם וכנוח להם ישוכו לעשות
ועלפנך ותיענכם כיד אביהם וירדו
בהם וישוכו ויועקדך ואתה משמים
תשמיע ותצילם כרחמך רבות צדקים
והיער בהם להשיגם אל תורתך והמה
הוידו ולא שמעו למצותיך ובני שפטך
הטאוב אשר יעשה אדם וחייה בהם
ויתנו כתר סודות וערפם הקשו ולא
שמעו ותמשך עליהם שנים רבות
ותיער כם כרוחך ביד נביאך ולא
האזינו ותתנם כיד צמי הארצה
וכרחמך הרבים לא ישייתם בלה
ולא יעזבתם כי אל הנון ורחום אתה
ועתה אלהינו האלה הנדול הנמר
והנורא שמר הנרית והחסד אל
ימעט לפניך את כל התלאה אשר
מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו
ולנביאנו ולאכתנו ולכל עמך מימי
מלכי אשור עד היום הזה ואתה יודק
על כל הנא ילינו ביאמת יעשית
ואנחנו הרישינו ואת מלכנו שרינו
כהנינו ואכתנו לא יגשו תורתך ולא
הקשיבו אל מצותיך וליעדוהך אשר
היעדת בהם והם כמלכותם וכטובך
הרב אשר נתת להם וכארץ הרחבה
והשמנה אשר נתת לפניהם לא יגדו
ולא ישבו ממעל ליהם הרינים העה
אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתת
לאכתנו לאביל את פריה ואת טובה
העה אנחנו עבדים עליה ותבואתה

מרבה למלכים אשר נתתה עלינו
בחסאותינו ועל צדקתנו משלים
וככהמתנו כרצונם וכצרה גדולה
אנחנו ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה
וכתבים ועל החתום שרינו לוינו
כהנינו ועל החתומים נחמיה הושיע
כוחליו ויצדקיהו שריה עזריה
ירמיהו פישחור אמריה מלכה יחזקיהו
ישבניה מלך חרם מרמות עבדיה
דניאל נפתון כרוך משלם אביה מימן
מיציה בלני שמיעה אלה הטהוב
והלויים וישוין כן אוניה בני מבני
הנרד קרמיאל ואחיהם ישבניה
הודיה קליטא פלאיה חנן ומיטאוהוב
חשבניה וזכור שרביה ישבניה הודיה
בני כנינו ואשי הינס פריעש פחת
מואב יעלם ותוא בני בני עונד בני
אדניה בני יערין אטר חזקיה עורו
הודיה חישכ כצני חרף יענתות נוב
מנפייניש משלם הודו משיזבאר
יערוק ירועי פלטיה חנן יעיה הוישין
חנניה חישוב הלוחיש פלחא שובקו
רחום השכנה מישיה ואחיה חנן
יעני מלך חרם כי צנה וישאר הינס
הכהנים הלויים השוין עריב המישרים
הנתינים וכל הנבדל מיצמי הארצות אל
תורת האלהים נשיהם כניהם ונתייהם
כל יודי ומבין מחזיקים על אחיהם אודיהם
וכאים כאלה וכשבויעה ללכת בתורת האלהים
אשר נתנה ביד משה ינבד האלהים ולשמור
וליישות את כל מצותיהם והוא אדנו ומשפט וחקיו

בטמן ובספכות ויחלם יי חנן
יעריה ארבו יסיה
אין נדרותא ויעזנס כחא רבא יי

ואשר לא נתן בנתנו לעמי הארץ
ואת בנותיהם לא נקח לבנינו ועמי
הארץ המביאים את המקחות וכל
שנר ביום חשבת למכור לא נקח
מהם בשבת וביום קדש ונטיש את
השנה השמינית ומשא כל יד :
והיצמדנו יעלינו מצות לתת יעלינו
שלישית השקל בשנה ליעב דדת
בית אלהינו: ללחם המערכת ומנחת
התמיד ולעלת התמיד השבתור
החדשים למועדים ולקדשים
ולחטאות לכפר יצל ישראל וכל
מלאכת בית אלהינו:

והנורלות הפלנו על קרבן העצים
הכהנים הלויים והיעם להביא לבית
אלהינו לבית אכתנו ליעתים מזמנים
שנה בשנה ליער יצל מזבח יהודה
אלהינו ככתוב בתורה: ולהביא את
בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל יען
שנה בשנה לבית יהוה: ואת בכרות
בנינו ובהמתנו ככתוב בתורה ואת
בכורי בקרנו ויעאננו להביא לבית
אלהינו לכהנים המשרתים בבית
אלהינו ואת ראשית יעריסתינו
ותרומתינו ופרי כל יען תירוש ויעהו
נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו
ומיעשר אדמתנו ללויים והם הלויים
המעשרים בכל יערי עבדתנו: והיה
הפתן בן אהרן עם הלויים מעשר
הלויים והלויים יעלו את מעשר
המעשר לבית אלהינו אל הלישמת

לבית האוצר: כי אל הלשכות יבאו
בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן
התירוש והיענה ושם כלי המקדש
והכהנים המשרתים והיעריס
והמשרדים ולא מעב את בית אלהינו:
וישבו שרי היעם בירושלם ושאר
היעם הפלוגות להביא אחד מן
היעשרה לישבת בירושלם יערה קדש
ותיעה הדות בערים: ויברכו היעם
לכל האנשים המתנדבים לישבת
בירושלם: ואלה ראשי
הכרנה אשר ישנו בירושלם וביערי
יהודה ישבו איש באחותו בעריהם
ישראל הכהנים והלויים והעתיבים
ובני יעבדי שלמה: ובירושלם ישבו
מפני יהודה ומכני בנימן מכני יהודה
יעתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה
בן שפטיה בן מהלילאל מכני פריץ:
ומיעשה בן ברוך בן מלחה בן חויה
בן עדיה בן יעריב בן זכריה בן השלגי:
כל בני פריץ הישבים בירושלם ארבע
מאות שישים ושבעה אנשי חיל:
ואלה בני בנימן סלא בן משלם
בן יועב בן פריה בן קוליה בן מעשה
בן איתאל בן ישעיה: ואחריו בני יערי
סליתשע מאות יעשרים ושבעה:
ויואל בן זכריה פקיד עליהם ויהודרה
בן הסנאה על העיר משנה:
מן הכהנים יעריה בן יעריב
יכין: יעריה בן חלקיה בן משלם בן
יעדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית

וְיָשַׁב אֶל־יְהוָה וְהָיָה אֵלָיו מִלִּבּוֹ וְשָׁב אֶל־יְהוָה וְהָיָה אֵלָיו מִלִּבּוֹ וְשָׁב אֶל־יְהוָה וְהָיָה אֵלָיו מִלִּבּוֹ

לבלגה שמוע לשמיעה יהונתן וולוירי
 מתני לידיעה יצוי: לסלי קלי לעמור
 ענר: לחלקיה חשביה לידיעה נתאל
 הלויס בימי אלישיב יודע ויוחנן וידון
 נתביס ראשי אבות והכהנים על
 מלכות דרוש הפרסי: בני לוי
 ראשי האטות כתובים יעל ספר דברי
 הימים ועד ימי יוחנן בן אלישיב ויראשי
 הלויס חשביה שרביה וישוע בן
 קדמיאל ואחיהם ינעם להלל להוודו
 במצות דויד איש האלהים משמר
 לצמת משמר: מתניה ובקבוקה עבדיה
 משלם טלמון יקוב שמרים שאעים
 משמר באספי השיערים אלה בימי
 יויקים בן ישוע בן יוערק וכימי נחמיה
 הפחה ויעזרא הכהן הסופר:
 ונחג צת חומת ירושלים נקישו את
 הלויס מכל מקומתם להביאם לירושון
 ליצית חנכה ושמחה ובתורות ובשי
 מעלתם נבלים ובכנרות ויאספו בני
 המשרדים ומן הכבד כבינת ירושלים
 ומן הערי נטפתי ומבית העלג
 ומיטרות נבני ועזמות כי הערים בנו
 להם המישרדים כבימות ירושלים:
 וישהרו הכהנים והלויס ויטהרו את
 העם ואת השיערים ואת החומה
 ואיצלה את שרי יהודה מעל לחומה
 ואיצמדה שתי תודת גדולת ותהלכת
 לימין מעל לחומה לשיע האשפתו
 וילך אחריהם הוישעיה וחעי שרי
 יהודה: ויעריה יעזרא ומי שלם יהודה

ובנמן ושמיעה וירמיה: ומכנה הפהנס
 בחצרות זכריה בן יונתן בן שמיעה
 בן מתנה בן מיכיה בן זכור בן אסף:
 ואחיו שמיעה ויעזראל מללי גללי
 מעי נתנאל ויהודה חנני ככלי שיר
 דויד איש האלהים ויעזרא הסופר
 לפניהם: ועל שיער היצן ונעם עלו
 על מצלות עיר דויד במעלה לחומה
 מעל לבית דויד ועד שער המיסמזוח:
 והתודה השנית ההולכת למאול ואני
 אחריה וחעי העם מעל לחומה
 מעל למגדל התנורים ועד החומה
 הרחבה: ומיעל לשער אפרים ועל
 שיער הישנה ועל שער הדגים ומגדל
 חננאל ומגדל המאה ועד שיער הנאן
 ויעמדו בישיע המטרה: והי צמרה שת
 התודת כבית האלהים ואני וחעי
 הסגנים יצמי והכהנים אליקים מיציה
 מנמין מיכיה אליו יצני זכריה חנניה
 בחצרות: ומי ציה ושמיעה ואליעזר
 ועזריה ויוחנן ומלכיה ועלים ועזר
 וישמיען המישרדים ויוחיה הפקיד:
 ויזכחו כיוס ההוא זכרים גדולים
 וישמחו כי האלהים שמחם שמחה
 גדולה וגם הנשים והילדים שמחו
 ותשמיע שמחת ירושלים מוחוק:
 ופקדו כיוס ההוא אנשים על הנשטת
 לאוצרות לתרומות לראשית ולמיצשות
 לכנוס בהם לשרי הערים מנאור
 התורה לכהנים וללויס כי שמחה
 יהודה על הכהנים ועל הלויס העמדים

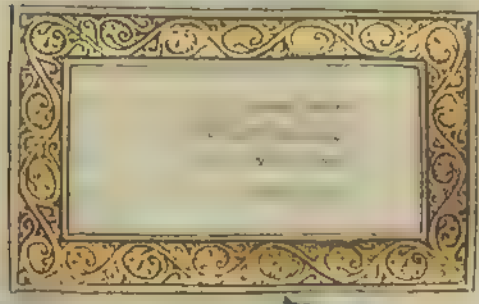
ועזרא הכהן הסופר 2 וסוף
 ואצלה 1 וסוף
 ההולכת 2 וסוף

וישמרו משמרת אלהים ומשמרת
 הטורה ומשוררים והשיערים נמצות
 דויד שלמה בנו: כי בני דויד ואסף
 מקדם ראש המשוררים ושיר תהלה
 והודות לאלהים: וכל ישראל בימי
 זרבבל וכימי נחמיה נתנם מנורת
 המשוררים והשיערים דברי יום כימו
 ומקדשים ללויים והלויים מקדשים
 לבני אהרן: ביום ההוא נקרא
 בספר משה באוני העם ונמצאתי
 בו אשר לא יבוא יצמני ומואב בקול
 האלהים עד עולם: כילא קדמו את
 בני ישראל נלחם וכמים וישטר עליו
 את בליעם לקללו והפך אלהינו
 הקליה לנרקה: ויהי כשמיים את
 התורה ויברילו כל יצוב מ' ישראל: ולפני
 מזה אלישיב הסן נתון בלשכת בית
 אלהי קרוב לטובה: וישלו לטפה
 גדולה ושם היו לפנים נתנם את המעלה
 הלבונה והכלים ומעשר הדגן התרוש
 והיערה מינות הלויים והמשוררים
 והשיערים ותרומת הכהנים: וכל זה
 לא הייתי בדיושלם כי בשנת שלישים
 ושתים לארתחשסתא מלך בכר
 באתי אל המלך ולקחני ימים נשאלתי
 מן המלך: ונאמרו אליו שלם ואכונה
 בדעה אשר יעשה אלישיב לטובה
 ליגשות לונשנה כחצרי בית האלהים
 וידע לי מאד ואשליכה את כל כל בית
 טוביה החוץ מן הלשכה: ואמרה
 ויטהרו הלשכות ואשיבה ישכנלי בית

האלהים את המנחה והלבונה:
 ואדעה כי מינות הלויים
 לא נתנה רברחו איש לשרה הלויים
 והמשוררים עשי המלאכה: וארינה
 את הסננים ואמרה מדוע נעזוב בית
 האלהים ואקבצם ואעמדם על עמתי
 וכל יהודה הביאו מעשר הדגן והתרוש
 והיערה לאוצרות: ואוצרה על
 אוצרות שלמה הכהן וערוק הספר
 ופדיה מן הלויים ועל ידם חגן כן זכור
 כן מתנה כי נאמנים נחשבו ועל ידם
 לחלק לאחיהם: זכרה לי
 אלהי יצול זאת ואל תמח חסדי אשר
 עשיתי בבית אלהי ובמשמרו: כימים
 ההמה ראיתי ביהודה דרכים נעות
 בשנת ומביאים היצמות ועמסים
 על החמלים ואף יין יעבים ותאנים
 וכל מי שאומביאים ירושלים ביום השנת
 ואיני ביום מנרס צד: והיערים ישבו
 בה מביאים דאג וכל מר ומטרים נשנת
 לבני יהודה ובדיושלם: וארינה את
 חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע
 הזה אשר אתם עשים ומחללים את יום
 השבת: הלוא סה עשו אנתיכם ויבא
 אלהינו יצולנו את כל הרעה הזאת ויצל
 היצור הזאת ואתם כוסים חרון יצול
 ישראל לחלל את השבת: ויהי כאשר
 עלו ישיערי ירושלם לפני השבת ואמרה
 ויסעו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחו
 יצור אחר השבת ומעצרי היצרותי על
 השיערים לא יבוא משא ביום השבת

מוזמנות ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה:

דם שאת אנוש: קינן
 מהלל אל ידו: חנוך
 מתושלח למך: נח שם
 חסוּפּת: בני יפת גמר ומגוג ומדי
 ויון ותבל ומשך ותירס: ובני גמר
 אשכנז ודיפת ותגרמה: ובני יון אלישה
 ותדשי שהנתים ורורנים: בני חם
 כוש ומיצרים פוט וכנען: ובני כוש
 סנא וחווילה וסנתא ורעמא וסנתנא
 ובני רעמה שכא ודדן: וכוש ילד את
 נמהד הוא החל להיות גבור בארץ:
 ומיצרים ילד את לודיים ואת יענמים
 ואת להנים ואת נפתחים: ואת
 פתריסים ואת כסלחים אשר יצאו
 משם פלשתים ואת כפתרים:
 וכנען ילד את עירן בכרו ואת חת:
 ואת היבוס ואת האמרי ואת הערנשי:

וילינו הרגלים ומכרי כל ממכר מחוץ
 לירושלם פעם ושתיים: ואעידה בהם
 ואמרה אלהם מדוינ אתם לינם נגד
 החומה אסתשנו יד אשלח בכם מן
 העת ההיא לא באו בשנתו: ואמרה
 ללויים אשר יהיו מטהרים ובאים
 שמדים השערים לקדש את יום
 השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה
 עלי כרב חסדך:

גם בימים ההם ראיתי את היהודים
 השיבונשים אשר דרות יעמיות
 מואביות: וכניהם חצי מדבר אשודות
 ואינם מכירים לדבר יהודית ומלשון
 עם וינם ואריב יעמם ואקלילס ואנה
 מהם אנשים ואמרטם ואשביעים
 באלהים אסתתנו בנתכם לכניהם
 ואסתשאו מכנתיהם לבניכם ולכם:
 הלוא על אלה חטא שלמה מלך
 ישראל ובניו הרבים לא היה מלך
 כמהו ואהוב לאלהיו היה ויתגדלו
 אלהים מלך על כלי ישראל גם אתו
 החטיאו הנשים הנבריות: ולכם
 הגשמע לעשות את כל הריע
 הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיע
 נשים נבריות: ומכני יודיע בן אלישע
 הפתן הגדול חתן לסעבלט החדג
 ואנריחהו מעלי: זכרה להם אלהי
 על גאלי הכהנה וברית הכהנה
 והלויים: וטהרתים מכל נטר ואעמיות
 משמרות לכהנים וללויים איש
 נמלאכתו ולקרבן העצים ביעתים

לא יתחשב לא מרנגו ילדו
 ושכרו כן יתחביל את השוכר כפוי והנכסות אתו
 יענה חשפנה חנוכית אל תבדור הוא ונשפיל

ואת החוי ואת הצרקי ואת הכיני ואת
הארודי ואת הצמרי ואת החמתי
בני שם יצילם ואישור וארפכשד
ולוד וארם ויעיז וחול ונער ומשך
וארפכשד ילד את ישלח וישלח ילד
את יצור: וליצור ילד שני נעם שם
האחד פלג כימיו נפלגה הארץ ושם
אחיו יקטן: ויקטן ילד את אלמודד
ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח
ואת הדורס ואת אנול ואת דקלה ואת
יעבל ואת אבימאל ואת ישכא ואת
אופיר ואת חוילה ואת יונב כל אלה
בני יקטן שם ארפכשד שלח:
יעבר פלג רעון שרון נחור תרח
אמרס הוא אמרס: נע אמרס יערה
וישמיעאל: אלה תולדתם בכור
ישמעאל נביות וקדר ואדכאל ונמש
משמע דדומה משא אחד ותימא
יטור נפיש וקדמה אלה הם בני
ישמעאלו ובני קטורה פילג
אברהם ילדה את זמרון ויקטן ומדן
ומדן וישבק ושוח ובני יקטן שנא
ודדן: ובני מדן יצפה ויצפר וחנוך
ואבידן ואלד ינה כל אלה בני קטורה:
ויילד אמרס את ינחק בני ינחק
יעשו וישאלו בני יעשו אליפו
רעאל ויעיש ויעלס וקרח: בני
אליפו תימן ואומר נפי ונעתם קנו
ותמנינו ויעמלק: בני רעאל נחרת
זרח ישמה ומוזה: ובני יעיר לוטן
ושובל ועביעון ויענה ודישן ואער

ודישן: ובני לוטן חרי והוכס ואחות
לוטן תמני: בני שובל יעלין וכנחת
ועיבל יצפי ואונס ובני עביעון אירה
ויענה: בני יענה דישן ובני דישן
חכרן ואשכנ ויתרן וברן: בני אער
בלהן וזיעון ייעקן בני דישן עיז ואון:
ואלה המלכים אשר מלט
בארץ אדום לפני מלך מלך לבני
ישראל בלעבן כיעור ושם יצרו
דעזכה וימת מלע וימלך תחתיו
יוכבן זרח מבנרה: ויכת יוכבן וימלך
תחתיו חוי שם מארץ התימני: וימת
חשם וימלך תחתיו הדד בן נדר
המכה את מדין בשדה מואב ושם
יערו יצות: וימת הדד וימלך תחתיו
שמלה כמי שוקה: וימת שמלה
וימלך תחתיו שאול מרח כותהנור:
וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן
בן יצבור: וימת בעל חנן
וימלך תחתיו הדד ושם יערו פני
ושם אשתו מהיטבאל בת מטרו בת
מי זהב וימת הדד ויהיו אלופי אדום
אלוף תמני אלוף עליה אלוף יתת:
אלוף אהל יכמה אלוף אלה אלוף פני:
אלוף קט אלוף תימן אלוף מבצר:
אלוף כעדיאל אלוף צורם אלה אלופי
אדום: אלה בני ישראל ראובן שמיעון
לוי יהודה יששכר חבלון דן יוסף
וכנימן נפתלין וזאשד: בני יהודה ערו ואנן
ושלה ושלשה עילד לומכת שויענה נענת ויוז
יער בני יהודה רעבעע יהוה וימיתהו:

מלך דודא דכספא עבד דדודי מלך בבל...

שם אשתו מהיטבאל...

ותמר כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח
כל בני יהודה חמישה: בני פרץ חצרון
וחכול: ובני זרח זמרי ואריהן
והימן וכלכל ודרי: כלם חמישה: ובני
פרמי: צפרי וצפר ישראל אשר מעל
בחרם: ובני איהן צוריה: ובני חצרון
אשר נולד לו את ירחמאל ואת רב
ואת כלוב: ורב הוליד את צמינדב
ויצמינדב הוליד את נחישון נשי אנו
יהודה: ונחישון הוליד את ישלכיה
וישלכיה הוליד את בניעז: ובניעז הוליד
את יעזבד ויעזבד הוליד את ישישואיש
הוליד את נכרו את אליאב ואבינדב
היטני ושמיעא הישלישי: נתנאל
הרביעי רדי החמישי: אונם השישי
דויד השביעי: ואחותיהם צרויה
ואביגיל ובני צרויה אנשי יואב:
ויצשהאל שלישה: ואביגיל ילדה
את יצמישא ואבי יצמישא יתר
היישמיצאליו: וכלב בן חצרון
הוליד את יעזבה אישה ואת ריינות
ואלה בניה ייטר וישונב וארדון: ותמת
יעזבה ויקח לו כלב את אפרת ותלד
לו את חור: וחור הוליד את אורי
ואורי הוליד את בניאלו: ואחר
בא חצרון אל בת מכיך אבי גליצר
והוא לקחה והוא בני ששים שנה
ותלד לו את ישנב: וישנב הוליד את
יאיר ויהיו יצטריס וישלוש יצרים
בארץ הגליצר: ויקח נישור וארנ
את חות יאיר מאתם את קנת וארנ

בנתיה ישישים יציר כל אלה בני מכיך
אבי גליצר: ואחר מות חצרון כלב
אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד
לו את אישחור אבי תקויע: ויהיו בני
ירחמאל בכור חצרון הכבוד רם ובונה
וארן ואונם אחיה: והיה אישרה
אחרת לירחמאל ושמה יעטרה היא
אם אונם: ויהיו בני רם בכור ירחמאל
ביעז וימיז ויעקר: ויהיו בני אונם שמי
ודיע ובני שמי ערב ואבי שור: ושם
אישה אבי שור אביהיל ותלד לו את
אחבן ואת מוליד: ובני ערב כלד ואפים
וימת סלד לאבנב: ובני אפים ישיע
ובני ישיע ישיטן ובני ישיטן אחלי: ובני
דין אחי שמי יתר וזעתן וימת יתר
לאבנב: ובני זעתן פלת חוזה אלה
היו בני ירחמאל: ולא היה לשיטן בנים
כי אם בנות ולשיטן ערב מערי ושמו
ירחי: וזעתן ישיטן את בתה לירחי: ונכרו
לאישה ותלד לו את יעתי: ויעת הוליד
את נתן ונתן הוליד את זכרי וזכרי הוליד
את אמלל ואפלל הוליד את יעזבד:
ויעזבד הוליד את יהוא ויהוא הוליד
את צוריה: וצוריה הוליד את חלין
וחלין הוליד את אליעשה: ואליעשה
הוליד את סכמי וסכמי הוליד את
ישלום: וישלום הוליד את יקמיה:
ויקמיה הוליד את אלישמע:
ובני כלב אחי ירחמאל מיישיטן בכרו:
הוא אבי זוף ובני מרישה אבי חכרון:
ובני חכרון קרח ותפרח ורקם וישמע:

וישמינו הוליד את רחם אבי ירקינז
ורקם הוליד את יצמי ובן יצמי מיצון
ומיצון אבי בית צור ויצפה פילגשבלג
ילדה את חרן ואת מוינא ואת מזוזחרן
היליד את נזו ובני יהדי רגס ויהם
וגייסן ופלט ויצפה וישעף פילגשבלג
מיצנה ילד שבר ואת הרחנה ותלד
שינף אבי מדמה את שוא אבי
מכנה ואבי גבינא ובת כלב יצנסה
אלה היו בני כלב בן חור בטר אפרתה
שוכל אבי קרית יערים שלמא אבי
בית לחם חרף אבי בית צור ויהיו בני
לשוכל אבי קרית יערים הראה חני
המנחות ומישפחות קרית יערים
היתרי והפותי והישמתי והמישרי
מאלה יצאו העריות והאשה אלי
בני ילמא בית לחם ונטופרדי
יצטרות כית יואב וחני המנחת העריות
ומישפחות ספרים ישכו יצין תרענת
שמיעתים שוטתים המה הקנים
הכאים מחמת אבי בית רכבי
ואלה היו בני דויד אשר נולדו
בחרון הכתר אמנו לאחינינו
הזרנאלית שנידנאל לאבינו
הכרמלית הישל ישי לאבשלום בן
מענה בת תלמי מלך גשור הרביעי
אדניה בן חנית החמישי שפטיה
לאביטל השישי תרעם לינלד
אשתו שישה נולד לו בחרון וימלך
שם שבינשים ושישה חדישים
ושלשים ושלש שעה מלך בירושלם

ואלה נולדו לו בירושלים
שמנא ושוכב נתן ושלמה ארבעה
לבת שוץ בת עמיאל ויבחר ואלישמע
ואליפלט וננה ונפנ ופיני ואלישמע
ואלידין ואליפלט תשיעה כל בני
דויד כלב בני עליגשים והמר אחת
ובן שלמה רחבעם אביה בנו
אסא בנו יהושפט בנו יורם בנו
אחזיהו בנו יואש בנו אמעיהו בנו
יעריהו בנו יותם אחז בנו חזקיהו
בנו מנשה בנו אמון בנו יאשיהו בנו
ובני יאשיהו הכמור וזחנן הישני יהויקים
הישישי יצקיהו הרביעי יטוס ובני
יהויקים יכניה בנו יצקיהו בנו ובני
יכניה אסר ישאלתאל בנו וכלכוס
ופדיה וישנאצור יכניה הוא שמינו ענדניה
ובני פדיה זרבבלוישמינו ובן זרבבל
מיטלם וחנניה ושלמית אחתם וזשבל
ואהל וברכיה וחסדיה וישנחסד חניש
ובן חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה
בני ארנן בני יצדיה בני יצכניה
ובני יצכניה שמיניה ובני שמיניה
חטוישניאל ובריח ונעריה וישפ
שישה ובן נעריה אליועני וחזקיה
ויצוריקם ילשה ובני אליועני הודיו
ואלישיכופליה ויצקוב ויוחנן ודליה
ועני ישכיה בני יהודה
פרץ חיצרון וכרמי וחור ושוכל וואה
בן שובל היליד את יחת ויחתה ליד
את אחומי ואת להד אלה משפחות
העריות

ואלה אבי עיטם יורגאל וישמא ו
 וירכיש ושם אחתם היצלפוני ופנאל
 אבי עיר ועיר אבי חויטה אלה בני חור
 בכור אפרתה אבי בית לחם ולאישחור
 אבי תקוע היו שתי נשים חלימה ונעה
 ותלד לו נעה את אחוז ואת חפר
 ואת תמני ואת האחישתרי אלה בני
 נעה: ובני חלימה ערת ועחר ואתנן:
 וקוץ הוליד את ענוב ואת הענברה
 וכישפחת אחרחל בן הרם: ויהי יצין
 נכבו מאחיו ואמו קראה שמו יצין
 לאכר כי ילדתי כי צנני ויקרא יצין
 לאלהי ישראל לאכר אם סך תנונני
 ורד בית אתנבולי והיתה ידך עמי וישע
 מרעה לבית ענני ויבא אלהים את
 אישור שאל: וכלזכאחי שוחרה
 הוליד את מחיד הוא אבי אשתקו ואשקו
 הוליד את ביתרפא ואת פסח ואת תחנה
 אבי עיר טחש אלה אנשי רכה:
 ובניקנו יתנאל וישרה ובני יתנאל
 חתתו וכינעתי הוליד את ינפה וישרה
 הוליד את יואכאב בא חרישים כי
 חרישים היו: ובני כלב בן יפנה יצו
 אלה ובנים ובני אלה וקנו: ובני הלל
 זר וזיפה תרוא ואישראל: ובני ינפה
 יער ומרד ועפר וילון ותהר את מרים
 ואת שמי ואת ייסכא אבי אשתמיני:
 ואשתו היה יהודה את ירד אבי עיר
 ואת חכר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי
 זנוח ואלה בני מתי כתפרעה אשר
 לקח מרדו: ובני אשת הוריה

ואלה אבי עיטם יורגאל וישמא ו
 וירכיש ושם אחתם היצלפוני ופנאל
 אבי עיר ועיר אבי חויטה אלה בני חור
 בכור אפרתה אבי בית לחם ולאישחור
 אבי תקוע היו שתי נשים חלימה ונעה
 ותלד לו נעה את אחוז ואת חפר
 ואת תמני ואת האחישתרי אלה בני
 נעה: ובני חלימה ערת ועחר ואתנן:
 וקוץ הוליד את ענוב ואת הענברה
 וכישפחת אחרחל בן הרם: ויהי יצין
 נכבו מאחיו ואמו קראה שמו יצין
 לאכר כי ילדתי כי צנני ויקרא יצין
 לאלהי ישראל לאכר אם סך תנונני
 ורד בית אתנבולי והיתה ידך עמי וישע
 מרעה לבית ענני ויבא אלהים את
 אישור שאל: וכלזכאחי שוחרה
 הוליד את מחיד הוא אבי אשתקו ואשקו
 הוליד את ביתרפא ואת פסח ואת תחנה
 אבי עיר טחש אלה אנשי רכה:
 ובניקנו יתנאל וישרה ובני יתנאל
 חתתו וכינעתי הוליד את ינפה וישרה
 הוליד את יואכאב בא חרישים כי
 חרישים היו: ובני כלב בן יפנה יצו
 אלה ובנים ובני אלה וקנו: ובני הלל
 זר וזיפה תרוא ואישראל: ובני ינפה
 יער ומרד ועפר וילון ותהר את מרים
 ואת שמי ואת ייסכא אבי אשתמיני:
 ואשתו היה יהודה את ירד אבי עיר
 ואת חכר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי
 זנוח ואלה בני מתי כתפרעה אשר
 לקח מרדו: ובני אשת הוריה

אחות נחם אבי קינלה הגרמי ואשתמיני
 המיעכתו ובני שימון אמנון ורעה בן
 חנו ותלון ובני ישיע זוחת ובן זוחתי
 בני שלה בן יהודה עד אבי לכה וליעה
 אבי מדינה ומישפחות בית עבדת הכן
 לבית אשכנז: ויוקים ואנשי כזבא
 ויואש ויטרף אשר בעלו למואב ו
 וישבי לחם והדברים עתיקים המה
 היו עדים וישבי נטעים ועודה עם
 המלך במלאכתו ייסבו שם:
 בני שמיעון נמואל וימין דיב בורח
 ישאורו שלם בני מביסם בנו משיני
 בנו: ובני משיני חמואל בנו זכור
 בני שמעי בניו ולשמי בנים ששה
 עשר וכנות ישיש ולאחיו אין בנים
 רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני
 יהודה: וישבו בכאר שבע ומולדה
 וחצר טויעל: ובבלהה ובנינס ובתולד:
 ובכתואל ובחרמה ובנקלני ובכית
 מרכבות ובחצר סוסים ובכית מראי
 ובשיערים אלה יעריהם יער מלך דויה:
 וחצריהם עטס ועין רמון ותנו וישן
 ערים חמישוכל חצריהם אשר
 סביבות הערים האלה יער בניל וארז
 מוישבתם והתיחשם להם: ומישוכב
 ומלך ויוטה בן אמציה: ויואל ויהוא
 בן יוטיבה בן ישריה בן עיטיאל:
 ואלי ועיני וייצקנה ויישוחיה ויינשיה
 ויעריאל ויישימיאל ובניה: ויוזא בן
 יטפיץ בן אלון בן דיה בן שמרי בן
 יטמיעה: אלה הכאים בשמות נשיאין

במשפחותם ובית אבותיהם פרו לרגו
וילכו למנוא עדר עד למזרח הגני
לבקש מריצה לצאנם: וימצאו מריצה
שמן וטוב והארץ רחבת ידים וישקטת
וישלוה כי מן חם חישבים שם לפנים:
ויבאו אלה הפתולים בשמות בימי
יחזקיהו מלך יהודה ויכו את אהליהם
ואת המיצנים אשר נמצאו שמה
וחרמם עד היום הזה וישבו תחתיהם
כי מריצה לצאנם שם ומהם מן בני
שמעון הללו להר שער אנשים חמש
מאות ופליטה ונערה ורפיה ועיאל
בני ישיע כראשם: ויכו את שארית
הפליטה לעמלק וישבו שם עד היום
הזה: ובנראובן כנור ישראל
כי הוא הבכור וכללו יצועי אביו נתנה
בנהו לבני יוסף בן ישראל וליה
להתיחש לבנהו: כי יהודה נבר באהיו
ולגד מסנו והמטה ליוסף
בנראובן כנור ישראל חנוך ופלוא
חירון וכרמי ונני ואל שמיעה בנ
ננבט שמיצננו: מיכה בנו ראיה בנו
כיעל בנו כארה בנו אשר הגלה תלנת
פלאסר מלך אשר הוא נשיא ה
לראובני: ואחיו לבי שפחתיו כהתחש
לתרותם הראש יציאל וזכריה ונליע
בן יעזובן שמיצננו ואל הוא וישב
כיער ועד נכו ובעל כיעון: ולמזרח
ישב עד לבא מדברה למן הנהר פרת
כי מקניהם רבו בארץ גלעד וכמי
שאול יצאו מלחמה עם ההעראים

ופלו בידם וישבו באהליהם על כל
פני מזרח לגלעד ובעד למנוס
ישבו בארץ הכשן עד סלכה: ואל
הראש ושפס המישנה ויען ושפט
ככשן: ואחיהם לבית אבותיהם ה
מיכאל וכישלם וישבין ויריו ויענו ויען
ועבר שבועה: אלה בני אכחיל
בן חורין בן רוח בן עלי עד בן מיכאל בן
ישיע בן יחזקיהו בן בנני אחי בן יצריאל
בננני ראש לבית אבותם: וישבו
בגלעד ככשן וכבנתיה ובכל מנשי
שרון על תוצאתם כלם התחישו
במי יותם מלך יהודה וכמי ירבעם
מלך ישראל: בנראובן ועדי
וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים
נשא מן וחרב ודרכי קשת ולמודי
מלחמה ארבעים וארבעה אלף
ושבע מאות ושישים יצאי צבא:
ויצאו מלחמה עם ההעראים ויטור
ונפישו ועדכו ויעורו עליהם ויעתלו
בדם ההעראים וכל שעניהם כי
לאליהם זיצקו במלחמה ויעתור להם
כי בטחו בו: וישבו מקניהם נמליהם
חמישים אלף וצאן מאתים וחמישים
אלף וחמרים אלפים ונפיש אדם מאה
אלף: כי חילים רבים נפלו במהאליהם
המלחמה וישבו תחתיהם עד הגלה:
ובני חצי
שבט מנשה ישבו בארץ מבשן
עד כיעל חרמון ושגיר והר חרמון
המה רבו:

ואלה ראשי בית אבותם ויצר וישע
ואל אל ויצור אל וירמיה והורויה
והריאל אנשים נמרי חיל אנשי
שמות ראשי לכית אבתם וכיעלו
באלה אבתהם וזנו אחרי אלהי
יצי הארץ אשר השיב אלהים
כפנהם ויצע אלהי ישראל את רוח
פול כלך אשר ואת רוח תלנת פלנל
מלך אשר ונלם לדאוכנ ולעוילחני
שנט מנשה וביאס להיה וחכור
והראונה נזן יצר היום הזה:
בנ לוי גישון קהת ומררי: ובע
קהת יצמרם יעהר וחכרון ועזאל:
ובנ יצמרם אהרן ומשה ומרים
ובנ אהרן נדב ואביהוא אליעזר ואיתמר:
אליעזר הוליד את פינחס פינחס הלך
את אחיטוב: ואכיטוב הוליד את
בקי ובקי הוליד את יצוי ויצוי הוליד
את צנתיה וצנתיה הוליד את מביות:
מרים הוליד את אמריה ואמריה
הוליד את אחיטוב: ואחיטוב הוליד
את עדוק ועדוק הוליד את אחיביצין:
ואחיביצין הוליד את יעריה ויעריה
הוליד את יחנן: ויחנן הוליד את
יעריה הוא אשר נהן בבית אשר בנה
שלמה בירושלים: וילד יעריה את
אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב:
ואחיטוב הוליד את עדוק ועדוק
הוליד את שלום: ושלום הוליד את
חלקיה וחלקיה הוליד את יעריה:
ויעריה הוליד את ישריה וישריה

הוליד את היוצק: והיוצק הלך
סגלות יהוה את יהודה וירושלם
בד נבט נאצרו בני לוי גרשם
קהת ומררי: ואלה שמות בני גרשם
לכנ ושמיני: ובע קהת יצמרם ויעהר
וחכרון ועזאל: בני מררי מחלוימישי
ואלה משפחות הלוי לאבתיהם:
לגרשום לכנ בני יחת כנ זמה בנו יוזאב
בנו עדובנו זרח בנו יאהרי כנ: בני
קהת יצמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו:
אלקנה בנו ואכיסף בנו ואסיר בנו:
החת בנו אוריאל בנו יציה בנו וישאול
בנו ובני אלקנה יצמישי ואחימורת:
אלקנה כנ אלקנה יופי בנו ונחת בנו:
אליאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו: ובנ
ישמואל הנכר ושני ואביה: בני מררי
מחלי לכנ כנ ישמיני בנו יציה בנו:
ישמיני בנו הננה בנו יציה בנו:
ואלה אשר היצמיד דויד יצ
ידי יציד בית יהוה ממנו הארון:
ויהיו בישראל לפני מיטבן אהר
מויעד בישיר יצר בנות שלמה את בת
יהוה ברוי שלם ויצמדו כמיטפטביע
יצנתם: ואלה היצמדים ובעיהם מכל
הקתה היכן המפורר בן יואל בן
ישמואל: בן אלקנה בן ירחם בן אליאל
בן תוח: בן יצף בן אלקנה בן מחת בן
יצמישי: בן אלקנה בן יואל בן יעריה
בן יצפניה: בן תחת בן אסיר בן אכיסף
בן קרח: בן יעהר בן קהת בן לוי בן
ישראל: ואחיטוב אכסף היצמד

וממטה אשר אתמישל ואת מערשה
ואת צנרון ואת מערשיה ואת חקק
ואת מערשיה ואת רחב ואת מערשיה
וממטה נפתלי את קדיש בגליל
ואת מערשיה ואת חמון וארבע
מערשיה ואת קריתים ואת מערשיה
ל בני מרד הנותרים ממטה
זכרון את רמונ ואת מערשיה את
תבור ואת מערשיה ומעבר לירדן
ירחו למורה הירדן ממטה ראובן
את כעז נמדכר ואת מערשיה ואת
יהצה ואת מערשיה ואת קדמות
ואת מערשיה ואת מיפעז וארבע
מערשיה וממטה עז את ראמות
בני עז ואת מערשיה ואת כחנים
ואת מערשיה ואת חישטן וארבע
מערשיה ואת יעזר ואת מערשיה
ולבני ישישכר תוליע ופוארה
ישיב ושמדון ארכעה ובני תוליע
עזי ורפיה ויריאל ויחמי ויביטם
וישמאל ראשים לבית אבתם לתוליע
גבורי חיל לתלדתם מספרם בימי זיוז
עשרים ושנים אלף ושש מאות
ובני עזי זרחיה ובני זרחיה מיכאל
ועבריה ויואל ישיה חמישה ראשים
כלם ויעליהם לתלדותם לבית אבותם
עזרי יצבא מלחמה שלשים ושישה
אלף כי הרבו נשים ובנים ואחיהם
לכל משפחת ישישכר גבורי חילים
שכנים ויטבעה אלף התיחיים ליל
בעסן בלינוכר וירינאר

שלישה: ובני בליע אנכון ועזי ועזאל
ורמות ועזי חמישה ראשי ברת
אבות גבורי חילים והתיחיים עשרים
ושנים אלף ושלישים וארבעה: ובני
כזר זכירה וזינש ואליעזר ואליועז
ויצנדי וירמות ואביה ויענות ויעלמת
כל אלה בני כזר: והתיחיים לתלדתם
ראשי בית אבתם גבורי חיל עשרים
אלף ומאתים: ובני ירינאר
בלה ובני בלה ייעיש ובנימן ואהוד
וכנענה חיות ותרשיש ואחישחר
כל אלה בני ירינאר לראשי האבות
גבורי חילים יטבעה עשר ארבע
וכאתים ינאי יצבא למלחמה: ושפט
וחפם בני עזר חשם בני אחר:
בני נפתלי יחזיאל ועזי ויעז ושילוב
בני בלה: בני מנשה אשריאל
אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה
את מכיר אבי גלעד: ומכיר לקח אשה
לחפים ולשפים ושם אחתו מיצבה
ושם השני גלפחד ותהי נהלי גלפחד
בנות: ותלד מיצבה אשת מכיר בן
ותקרא שמו פריש ושם אחיו ישריש
ובני אולם ורקם: ובני אולם נדן אלה
בני גלעד בן מכיר בן מנשהו ואחרתו
המלכת ילדה את אישהוד ואת אביעזר
ואת מחלה: ויהיו בני שמידע אחין
וישכם ולקחי ואנעם: ובני
אפרים שותלח וכרד בנו ותחת בנו
וזכר בנו ושותלח בנו ואליעזר והרגום
אנשי עת הנולדים בארץ פי ירדו

ואליעזר בני
ועזריאל

ועזי

לקחת את מקניהם ויהאכל אפרים
אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו:
ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא
את שמו נריעה כי נריעה היתה כבתי:
וכתו ישראל ותבן את בית חורון
התחתון ואת היצרון ואת און שארה:
ודפח בנן ורשף ותלה בנן ותחן בנן:
ליעזר בנן עמי יהוד בנן אלי שמע בנן:
גון בנן יהושי בנן ואחותם וכישבתם
בית אל ובנתיא ולמורח געזן ולמעזב
גור ובנתיא וישכם ובנתיא עד עזה
ובנתיא: ויעל דיבנ מנשה בית שאן
ובנתיא תיעזר ובנתיא מנדו ובנתיא
דוד ובנתיא באלה ישבו בני יוסף בן
ישראל: בנ אשר ימנה וישוה
וישוי ונריעה וישרה אחותם: ובנ
נריעה חבר ומלכאל הוא אבן ברות:
וחבר הוליד את פלט ואת שומר
ואת חותם ואת שויצא אחותם: ובנ
פלט פכד וכמחל ועשות אלה בנ
פלט: ובנ שמר אחי ורהנה יחנה
וארם: ובנ הלם אחי עופה ומנע
ושליט ויצמל: בנ עופה סוח וחרנפר
וישויצל ובני וימרה: בנר והוד ושמא
ושליטה ויהרן וכארא: ובנ יתר
יפנה ופספה וארא: ובנ ילא ארח
וחנאל ורציא: כל אלה בני אשר
ראשי בית האבות ברורים גבורי
חילים ראשי הנשיאים והתיחשם
ביצא במלחמה מספרם אנשיכ
עשרים ושישה אלף:

ובנמן הוליד את בליעכדו אשבל
השני ואחרה השלישי: נוחה
הרביעי ורפא החמישי: ויהיו כנס
לכלי ע אדר ונרא ואמיהוד: ואבי שמו
וננמן ואחוח: ונרא וישפון וחורם:
ואלה בני אחוז אלה הם ראשי האבות
ליזבני נביע ויגלום אל ענחת: ונעמן
ואחיה ונרא הוא הגלם והוליד את
יעא ואת אחיהו וישחרים הוליד
בשרה מואבמן שלחו אתם חויטים
ואת בערא נשיו: ויולדמן חדיש
אשתו אתי ובכ ואת עביא ואת
מישא ואת מלכם: ואת יעין ואת
ואת טניה ואת מרמה אלה בני
ראשי אבות: ומחויטים הוליד את
אביטוב ואת אלפיצל: ובנ אלפיצל
יעזר ומישעם ושמד הוא בנה את
אונן ואת לד ובנתיא: ובנ עיה ושמע
המה ראשי האבות ליזבני אילון
המה הכריחו אתי שבינת: ואחיו
יששק וירמות: וזכדיה ועזר ועזר:
ומיכאל וישפה ויוחא בנ נריעה:
וזכדיה ומשלם וחוקי וחבר: וישמו
ויזליאה ויובנ בנ אלפעל: ויקים
וזכרי וזכרי: ואליעזר ועלת ואליאל
ועדיה ובראיה ושמרת בנ שמעיו:
וישפן ויעזר ואליאל ויעזרון וזכרי
וחנן ווחנניה ועילם וענתתיה:
ויפדיה ופניאל בנ ששק: ושמשון
וישחריה ועתליה: ויערשיה ואליה
וזכרי בנ ירחם:

אלה ראשי אבות לתורתם ראשים
 אלה יטבו בירושלים: ונכבדו
 יטבו אבי נביעון ויטב אשתו מיצרה:
 ובעו הכבוד יצדון וערוקיים וביעל
 ועדו ונודו ואחיו וזכרו ומקלות הוליד
 את שמאיה ואף הפה ננד אחיהם יטבו
 בירושלים יטב אחיהם: וער הוליד
 את קייטוקיים הוליד את ישאור
 וישאור הוליד את יהונתן וארת
 מלכיים ואת אבינדב ואת איטביעל
 וכן יהונתן מריב בעל ומריב בעל
 הוליד את מיכה ונבי מכה פרתון
 וכלד ותאריץ ואחוז ואחוז הוליד
 את יהויצדה ויהויצדה הוליד את
 יצבת ואת צוכות ואת זמרי וזמרי
 הוליד את מוינא ומוינא הוליד את
 בננא רפה בנו אלי ציטה בנו אצל
 בנו וילאצל ישיטה בנו ואלה יטבתם
 יצוריקם בכרו וישמיאל וישציה
 ויצדיה וחנן כל אלה בני אצל: ונבי
 יצק אחיו אולם בכרו עויטהשני
 ואליפלט היטלייטי: ויהו בני אולם
 אנשים נמדי חיל דוכי קשת ומרבים
 בנוס ובעי בנוס מאה וחמישים כל
 אלה מכני בנימן: וכל ישראל
 התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי
 ישראל ויהודה הגלו לכל בני צלב:
 והיו שבים הראשנים אשר באחותם
 ביצריהם ישראל הפהנים הלויים
 והעתיקים וכירושלים יטבו מן בני
 יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים

ומנשה: ינותי בנו יצמיהוד בנו יצמרי
 בנו אכריכו בנימן בניפרץ בני יהודה:
 ומן השילוני יצטיה הכבוד ובנו: ומן
 בניזרה יצואל ואחיהם יטיב מאות
 ותשיעם: ומן בני בנימן סלוא בנו
 מיטלם בנו הורויה בנו הסנאה: ויבעיה
 בנו ירחם ואלה בני עזי בנו מנדי ומשלם
 בנו יטפטיה בנו ריעואל בנו יבניה ואחיהם
 לתולדתם תשע מאות וחמישים
 ויטיטה כל אלה אנשים ראשי אבות
 לבית אבתיהם: ומן
 הפהנים יציה ויהיריב יכו: ויעריה
 בנו חלקיה בנו מיטלם בנו צדוק בנו
 מריות בנו אחיטוב בנו רבית האלהים:
 ויעריה בנו ירחם בנו פישחור
 בנו מלכיה ומיעשי בני עיאל בנו
 יחורה בנו מיטלם בנו מיטלמית בנו אמר
 ואחיהם ראשי לבית אבותם אלה
 וישבע מאות ושישים גבורי חיל
 מלאנת יצבורת בית האלהים:
 ומן הלויים שמיעה בנו חישוב בנו
 יצוריקם בנו חישביה מוכני מרדי ועקננו
 חריט ועל ומתנה בנו מיכא בנו זכרי בנו
 אסף: ויצדיה בנו שמיעה בנו גלל בנו
 ידותון וברכיה בנו אסא בנו אלקנה
 הויטכ בחצירי נטופתי: והשיערים
 ישלום ויעקוב וטלמון ואחימן ואחיהם
 ישלום הראשי: ויערהנה בשיערי המין
 מזרחה המה השיערים למחנות בני
 לוי: וישלום בנו קורא בנו אביסף בנו
 קרח ואחיו לבית אביו הקרחים יעל

על אב
 25

מלאכת היצודה שמרי הספים לאהל
 ואכתיהם יצל מחנה יהוה שמרי
 המבוא ופינחס בן אליעזר נגיד היה
 יצליהם לפני יהוה יצמו זכריה בן
 משלמיה שיצר פתח לאהל מועד
 כלם הכרורים לשיצרים בספסמאת
 ושנים יצטר המה כחצריהם התהשנ
 המה יסד דויד וישמואל הראה באמונה
 והם ובניהם יצל השיצרים לבית יהוה
 לבית האהל למשמרות לארכי ווחות
 יהיו השיצרים מזרח ימה צפונה ונגנה
 ואחיהם כחצריהם לבוא לשיצרת
 הימים כיעת אל יצת יצב אלהי באמונה
 המה ארכי צנת נגרי השיצרים הם
 הלויים והיו יצל הלשכות וצל האוצרות
 בית האלהים וסביבות בית האלהים
 ילעו כי יצליהם משמרת והם יצל
 המפתח ולבקר לבקר ומהם יצל כלי
 היצודה כי בכספר יבאום ובכספר
 ייצאום ומהם ממנים יצל הכלים
 וצל כל פלי הקדש וצל הסלת והיין
 והשמן והלבונה והבשמים ומן בני
 הכהנים וקחי המרקחת לבשמים
 וכתתיה מן הלויים הוא הכבד לישלם
 הקדחי באמונה יצל מיצטה החבתים
 ומן בני הקהתי מן אחיהם יצל לחם
 המיצרת להכין יצבת יצבת
 ואלה המישרדים ראשי אגת
 הלויים בלי שבת פטורים כי ימסו ליה
 יצליהם כמלאכה אלה ראשי האבות
 הלויים לתולדתם ראשים אלה יצמו

כירושלם וכבניעון ישבו אצל
 וכבניעון יצאל יצם אשתו מיצבה
 וכנו הכבד יצרון ויצורוקיש וכיעל
 וצר וערכו ונדר ואחיו זכריה ומקלות
 ומקלות הוליד את יצמאם ואף הם
 נעו אחיהם ישנו כירושלם יצב אחיהם
 ועל הוליד את קיש וקיש הוליד
 את יצאול ויצאול הוליד את יהונתן
 ואת מלכישוע ואת אכניזב וארת
 אשבעל וכן יהונתן מריב בעל ומור
 בעל הוליד את מיכה וכן מיכה פיהו
 ומלך ותחריצו ואחז הוליד את יציה
 וייצרה הוליד את יצמרת ואת יצמות
 ואת זמרי וזמרי הוליד את מויצא
 ומויצא הוליד את כנעא ורפיה כנו
 אליצטה בנו אצל בנו ולאצל יצשה
 בנים ואלה שמותם יצוריקם ככרו
 וייצמיצאל וישצירה ויצברה וחנון
 אלה בני אצל ופלישתים
 נלחמו בישראל וינס איש ישראל
 מפני פלישתים ויפלו הלויים כהרצליצו
 וידבקו פלישתים אחרי יצאול ואחרי
 כנו ויכו פלישתים את יהונתן וארת
 אכניזב ואת מלכישוע בני יצאול
 והכבד המלחמה יצל יצאול וימצאהו
 המורים בקיטת ויחל מן סוורים
 ויאמר יצאול אל נשא בליו
 יצלף חרבך ודקרע כה פן יבאו
 הערלים האלה והתעללו בליו
 אמה נשא בליו כי ירא מאד
 ויקח יצאול את חרב ויפל יצליהו

וידא נשא כל יופימת שאול ויפלגם
הוא על החרב וימת וימת שאול
ושלשת בניו וכל ביתו יהרו מתו :
וידאו כל איש ישראל אשר ביצמק
כינסו וכי מתו שאול ובניו ויעזבו
יעריהם וינסו ויבאו פלישתים וישכו
בהם ויהי ממחרת ויבאו
פלישתים לפיטט את החללים וימצאו
את שאול ואת בניו נפלים בהר גלבוע
ויפשיטוהו וישאו את ראשו ואת
כליו וישלחו בארץ פלישתים סביב
לכשר את יעצביהם ואת העים וישמו
את כליו בית אלהיהם ואת גלגליו
תקעו כית דגון וישמעו
יבש גלעד את כל אשר עשו פלישתים
לשאול ויקומו כל איש חל וישאו
את נופת שאול ואת נופת בניו ויביאו
יבשה ויקברו את יעצביהם תחת
האלה ביבש ויגומו שבועת ימים :
וימת שאול כמעלו אשר מעל ביהוה
יעל דבר יהוה אשר לא שמר וגם
לישאל באוב לדרוש וולאדרש
כיהוה וימיתו ויסב את המלוכה
לדוד בן ישי ויקבצו כל
ישראל אל דוד הכרונה לאמר
הנה עצמך וכישרך אענהו ונסתמול
גם שליש סגם נהיות שאול מלך
אתה המועיא והמביא את ישראל
ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעה
את עמי את ישראל ואתה תהיה
נגיד על עמי ישראל ויבאו כל וקני

ישראל אל המלך הכרונה ויטרט
להם דוד ברית כחברון לפני יהוה
ויבישו את דוד למלך על ישראל
כדבר יהוה כיד שמואל
וילך דוד וכל ישראל ירושלים היא
יבוס ושם היבוס ישבי הארץ ויאמרו
ישבי יבוס לדוד לאת כוא הנה וילכד
דוד את מצודת עיזון היא יצר דוד :
ויאמר דוד כלמכה יבס בראשנה
היה לראש ולשר ויעל בראשנה
ויאכזב צרויה והיה לראשו ויטב
רויד כמינר על כן קראו לו יצר דוד :
ויבן העיר מסביב מן המלוא וער
הסביב ויאכזב יהיה את שאר העיר :
וילך דוד הלך ועדול והיה זבאות
עמו ואלה ראשי הגברים
אשר לדוד המתחוקים עמו במלכותו
יבס כל ישראל להמליכו כדבר יהוה
יעל ישראל ואלה מספר
הגברים אשר לדוד ישבעם בן
הנמוני ראש השלושים הוא יעורר
את חנותו על שליש מאות חלל
בפעם אחת וואחריו אלעזר בן דוד
האחוזי הוא כשלישה הגברים הוא
היה עם דוד בפסדמים והפלישתים
נאספו שם למלחמה והיה חלקת
הישרה מלאה שיערים והעם נסו
מפני פלישתים ויתיצבו בטור
החלקה ויצילוה ויכו את פלישתים
ווישיג יהוה תשועה גדולה וידרו
שלישה מן השלושים ראש יעל

ואחרי כן חנניה ובניהו - על ויפניו השרי
לדוד אל כל ישראל וישאו הם

הער' אל דוד אל מעדת עולם ומחנה
פלישתים הנה בעמק רפאים ודוד אז
במעודה ונציב פלישתים אזכית לחם
ויתאו דוד ואמר מי ישיקני מים מנור
בית לחם אשר בשיני ויבקיעו השלשה
כמחנה פלישתים וישאנו מים מנור
בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו
אל דוד ולא אכה דוד לשתותם וינכר
אתם ליהוה ויאמר חלילה לי מאלהי
מיצוות ואת הדם האנשים האלה
אשתה כנפשתי כי בנפשותם הביאות
ולא אכה לשתותם אלה עשו שלשת
הנבדים ואכשי אחי ואב הוא הירד
ראש השלישה והוא ינור את חניתו
על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה
מן השלישה בשנים נכדו והי להם
ליטר ויעד השלישה לאבא בנה
כן יהודיע בן איש חיל וכפעלים מן
קבעאל הוא הקח את שם אריאל
מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך
הקור כיום השלג והוא הכה את האיש
המצוי איש מדה חמש באמה ובר
המצוי חנית כמנור ארבעים וירד אליו
כישבט וינל את החנית מיד המצוי
ויהרגו כחניתו אלה עשה בערו
כן יהודיע ולו שם בשלישה הנבדים
מן השלושים הנו נכדו הוא ואל
השלישה לא בא וישימהו דוד על
משמעתו ונבדו החילים
עשה אל אחי ואב אלחנן בן דוד
מבית לחם שמות ההרורי חלן

הפלוני יצא בן יעקב התקוי צי
אבי עור היצותו סככי החשתי
יעלי האחוחי מהרי הנט פרתי
הלד כן ביצא הנטופתי אתי כרתי
מנביעת בע כנמן בנה הפריצתי
חורי כנחלי ציץ אכאל היצותי
יעמות הכרומי אליהבא השעלכני
בע השם הננוני ינתן בן שנה ההררי
אחאם בן שטר הררי אלי על כן אורי
חפר הכרת אחיה הפלני הערו
הכרמלי ניצרי בן אובי ואל אחי נתן
מכחר בן הערי ילק העמוני עחרי
הכרתי נשאכלי ואב בן ערויה
יצא הירי נבד הירי אורי החתי
זכר בן אחלי יעריא בן שיא הוא אונ
ראש יר אובני יעלוי וילישים חנן
בן מינכה וישפט המתני יערי
היצותתי שמיני ויעאל בע הוהם
היערערי ידעאל בן שמדי ויחא
אחיו התיצני אליאל המחויס וירי
ויושיה בן אלניס ויתמה המואבי
אליאל ויעבד ויעשיאל המינ ביה
ואלה הנאים אל דוד ליעקב
עוד יצנור מפני שאול בן קישוהמה
בנבדלים עזרי המלחמה לנשקי קשת
מיניס ומי שמאלים נאכנים ובחצט
בקשת מאחי שאול מכנמן הואש
אחי עזר ויואש בן השמיעה הנביעת
ויזאל ופלט בנ עומות וכרנה ויהוא
הענתתי וישמיעה הנכעוני
נכור בשלישים ויעל השלישים :

ל

ל

ל

ל

ידמיה ויחזיא אל ויחגן ויחבד הערותי
אל עמי וירכמות וכעליה ושמר ידו
וישפטיהו החריפי אל קנה וישיהו
ויצור אל וייעור וישבעם הקרחים
ויזעלה וזכריה בני ירחם מן העדור
וכן הגדי נכדלו אל דויד למצד כדנה
נכדו החיל אנשי צבא למלחמה
ינכי צנה ורכח ופני אריה פניהם
וכענבים על ההרים למהו יער
הראש ינדיה היטע אלי אבה שלישי
משמנה הרביעי ידמיה החמשי
יעת השישי אלי אל הישביעי ויחגן
השמיני אלזכר התשיעי ידמיהו
הינשידי מכבני יצתתי יצרו אלה
מנני עד ראשי היצנא אחד לבאה
הקטן והגדול לארץ אלה הם אשר
יצרו את הידן כחדש הדאישון והוא
ממלא על כל עדיהו ויבדילו את כל
היצמקים למזרח ולמערב ויצאו מן
בני בנימן ויהודה יער למיעד לדויד
ויצא דויד לפניהם וייצו ויאמר להם
אם לישלכם נאתם אלי יצורני יהיה
לי יצליכם לכב ליחד ואם לדמותני
לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי אנקני
ויזכח ורוח ליכשה את יצמי ראשי
השלישי לך דויד וינכך בן ישי
שלים ישי לך וישלוב לעורך בני
עורך אלהך ויקבלם ויתנם בראשי
הגדוד ומכנשה נפלו יער
דויד צבאו ינס פלישתים על ישראל
למלחמה ולא יעורם כי בני צנה שלחהו

כרני פלשתים לאמר בראשינו על
אל אדניו שאולו בלכתו אל יצקלג
נפלו יעליו ממנשה צדנת ויוזנד וירייצו
ומיכאל ויוזנד ואליהוא ויעלה ראשי
האלפים אשר למנשה והמה יעורו
ינס דוד יער הגדוד כי גבורי חיל כלם
ויהיו ישרים כענא פליצת זוס ביוס
יבאו יער דויד לעורו ער למחנה גדול
כמחנה אלהים ואלה
מספרי ראשי החלוצין ליצנא באו יער
דויד ככרונה להסב מלכות שאול אליו
כפי יהוה בני יהודה נשאי צנה
ודמח שישת אלפים וישמנה מאור
חלוצי צבאו מופגי שמיצון גבורי
חיל ליצנא שכית אלפים ומאה
מזבגי חלוצי ארבעת אלפים ויש מאות
ויהודי צנה נגיד לאהרן ויעבו שלשת
אלפים וישבני מאות ויערוק יער
גבור חיל ובית אכזו ישרים יצורים
וישנים וכן בני בנימן אחי שאול
שלשת אלפים ויער העה סרבתם
ישמרים משמרת בית שאול
וכן בני אפרים יצורים אלף וישמנה
מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית
אבתם ומחצי מטה מנשה
ישמנה יצור אלף אשר נקבו בשמות
לבוא להמליך את דויד ומנני
יששכר יוריעי בינה לעתים לרצת
מה יצנא ישראל ראשיהם מאתים
וכל אחיהם יער פיהם מזבלון
ויצאי צבא ינכי מלחמה נכל כלי

מקדית ייערים וילד דוד וכל ישראל
ביצתה אלקדת ייערים אשר
ליהודה להעלות משם את ארון
האלהים יהוה ישב הנרבים אשר
נקרא שם ודכבו את ארון האלהים
יעל ינלה חרשה מכית אכיער וינא
ואחיו נהגים בענלה ודוד וכל ישראל
מישחקים לפני יהוה בכל יעו ובשירים
ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמיצלות
ובחצצרות ויבאו יערנו כיון וייטלה
יעא את ידו לאחוז את הארון כי שפטו
הפקדו ויחר אף יהוה בעזא וכלהו על
אשר שלח ידו על הארון וימת ישם
לפני אלהים ויחר לדוד כי פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ
יעא יעד היום הזה ויירא דויד את
האלהים ביום ההוא לאמר הן אנכי
אלי את ארון האלהים ולא הסיר
דויד את הארון אליו אלי יעד דויד
ויטהו אל בית יענר אדם הנתי וישב
ארון האלהים ינס כית ענד ארבע
בביתו שלשה חדשים ויברך יהוה
את בית יענר אדם ואת כל אשר לו

האלהים

וייטלה חירם מלך ער מלאכים אל
דויד וינעני ארזים וחרשי קיר
וחרשי יענים לבנות לו בית וידי
דויד כי הכינו יהוה למלך על ישראל
כינשאת למעלה מלכותו ביצבור
ינמו ישראל ויקח דויד יעוד נשים
בירושלם וילד דויד יעוד ננס ובנות

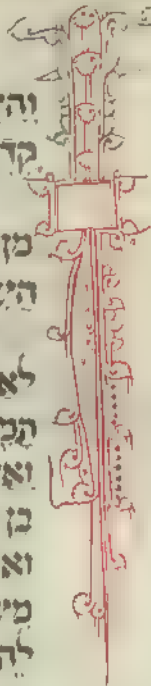

ואלה שמות הלודים אשר הדי לו
ביושלים שמוני וישוב נתן ושלמה
ויבחר ואלו שמו ואלפלט וננה ונפנ
ויפינ ואלו שמו וביצוד ואלפלט
וישכמו פלישתים כי נמשה
דוד למלך על כל ישראל ויעלו כל
פלישתים לבקש את דוד וישמו
דוד וינאלפניהם ופלישתים באו
ויפשטו ביצק רפאים וישאל דוד
באלהים לאמר האני על פלישתים
ונתתם בידי ויאמר לו יהוה עליה
ונתתים בידי ויעלו בני ישראל פרצים
וכס שם דוד ויאמר דוד פרץ
האלהים את אויבי בידי כפרץ מים
על כן קראו שם המקום ההוא כפר
פרצים ויעזבו שם את אלהיהם
ויאמר דוד וישרפו באש
ויספו עוד פלישתים ויפשטו ביצק
וישאל עוד דוד באלהים ויאמר לו
האלהים לאת עלה אחריהם הסב
מי עליהם וכאת להם ממולה נאים
ויהי כשמיך את קול הצעדה
בראשי הכבאים אז תצא במלחמה
כיצא האלהים לפנך להכות את
מחנה פלישתים ויעש דוד כאשר
צוהו האלהים ויכו את מחנה פלישתים
מנבעון וער ערה ויצא שם דוד
וכל הארצות ויהוה נתן את פחדו
על כל הגוים ויעשו לו בתיים ביצד
דוד ויבן מקום לארון האלהים ויש
לו אהל אז אמר דוד לא לטאת

את ארון האלהים כי אם הלויים כי
כס כחר יהוה לטאת את ארון יהוה
ולשרתו עד עולם
ויקהל דוד את כל ישראל אל
ירושלים להעלות את ארון יהוה
אל מקומו אשר הבין לו ויאסף דוד
את בני אהרן ואת הלויים לבני קהת
אודיאל השר ואחיו מאה ויעשרים
לבני מררי עשיה השר ואחיו
מאתים ויעשרים לבני נרשם
יואל השר ואחיו מאה ושלשים
לבני אליעזר שמעיה השר ואחיו
מאתים לבני חרון אליאל השר
ואחיו שמונים לבני עזיאל עניתי
השר ואחיו מאה ושנים ושר
ויקרא דוד לצדוק ולאבתר
הכהנים וללויים לאודיאל עשיה
ויואל שמעיה ואליואל ועמיעד
ויאמר להם אתם ראשי האבות
ללויים התקדשו אתם ואחיבכם
והעליתם את ארון יהוה אל הוי
ישראל אל הכינתי לוי כי לכבר אשנה
לא אתם פרץ יהוה אלהינו בני כ
לא דרשנו כמי שפט ויתקדי שו
הכהנים והלויים להעלות את ארון
יהוה אלהי ישראל וישאו בני
הלויים את ארון האלהים כאשר
צוה משה כדבר יהוה בכתפם במטות
עליהם ויאמר דוד לשרי
הלויים להעמיד את אחיהם שורים
בכלי שיר נבלים ובכרות ומיצלותים

משמיצים להדים בקול ליטמחה :
ויצמידו הלויס את הימן כן
יאל ומן אחיו אסף כן כרכיהו ומן
בני מרדי אחיהם איתן כן קויטיהו :
ויצמהם אחיהם המישנים זכריהו כן
ויצניאל ושמירמות ויחיא אל ויעני
אליאב וכניהו ומיעיטיהו ומתתיהו
ואליפלהו ומקנהו ויעבד אדם ויעניאל
השיצנים והמישרים הימן אסף
ואיתן במצלתים נחשת להשמיצו
והסריה ויעניאל ושמירמות ויחיא אל ויעני
ואליאב ומיעיטיהו וכניהו בנבליס צל
יעלמות ומתתיהו ואליפלהו ומקנהו
ועבד אדם ויעניאל ויעזיהו כנענות
יעל השמיצית לנענהו וכנענהו שר
הלויס כמישאסר כמישאסר מכין
תואו וכרכיהו ואלקנה שיצנים לארון
וישכניהו ויושפט ועתנאל ויעמיש
וזכריהו וכניהו ואליעזר הסתנים
מחיצנים כחצירות לפני ארון
האלהים ויעבד אדם ויתיה שיצנים
לארון ויהי דויד וקני ישראל ושרי
האלפים ההלמיס להיצלות את ארון
ברית יהוה מן בית יעבד אדם
כשמחהו והי בעזר
האלהים את הלויס נשאי ארון
ברית יהוה ויזכחו שכניה פרים
ושכניה אילם ודוד מברבל במעיל
בזין וכל הלויס הנשאים את הארון
והמישרים וכנענה השר המישא
המישרים ועל דויד אפור כרוכל

ישראל כיעלים את ארון ברית
יהוה כתרועה ובקול יאפור וכחצנות
וכמיעלתיס משמיצים בנבליס וכנענות
ויהי ארון ברית יהוה באיעזר דויד
ועיכל נתישאל נשקפה כיצד החלון
ותרא את המלך דויד כרוקד ומשחק
ותכו לו כלבה : ויביאו את ארון
האלהים ויעניו אתו מתוך האהל
אשר נטה לו דויד ויקריכו עלות
וישליכים לפני האלהים ויכל דויד
מה עלות העולה והשלמים ויברך
את העם בשם יהוה וחלק לכל איש
ישראל מאיש ועד אישה לאיש נער
לחם ואיש פר ואישיטה ויתן לפני
ארון יהוה מן הלויס מישרתיס ולהזכו
ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל
אסף הראיש ומישחיו זכריה ויעניאל
ושמירמות ויחיא אל ומתתיהו ואליאב
וכניהו ועבד אדם ויעניאל כבלי
נבליס וכנענות ואסף במצלתים
משמיצו וכניהו ויחיא אל הנחנים
כחצירות תמיד לפני ארון ברית
האלהים כיום ההוא אזנתן דויד
כראש להדות ליהוה כיד אסף ואחיו
הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים על לחיו שירולו זמרו
לו שיחו בכל נפלאותיו התהלכו
בשם קדשו ישמחו לב מבקשי יהוה
דרשו יהוה ויעו בקשו פניו תמיד
זכרו נפלאותיו אשר עשה
מפתו ומישפטו פיהו

והצילנו מן העמים להדות לשם
 קדשך להשתכח בתהלתך:
 ברוך יהוה אלהי ישראל
 מן העולם ועד היצלב ויאמרו כל
 העם אמן והלל ליהוה:
 ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה
 לאסף ולאחיו לשדת לפני הארון
 תמיד לדבר יום ביומו וינגד אדם
 ואחיהם שישים ושמנה וינגד אדם
 בן דיתון וחסה לשיערים:
 ואת ינרוק הכהן ואחיו הכהנים לפני
 משכן יהוה בכמה אשר בנגעון:
 להצלות יצלות ליהוה יצ מוכח הצלה
 תמיד לבקר ולירב ולכל הכתוב בתוה
 יהוה אשר ענה על ישראל ויעמהם
 הימן ויהתן וישאל הפרורים אשר
 נקבו בשמות להדות ליהוה כל העולם
 חסדו ויעמהם הימן ויהתן חיצנות
 ומצלתים למשמיי צים וכלי שיר
 האלהים ובני דותון לשיערי וילכו כל
 העם איש לביהו ויסכרויד לבך את
 ביתו ויהי כאשר יישב דויד
 כביתו ויאמר דויד אל נתן הנביא הנה
 אנכי וישב בבית הארזים וארון ברית
 יהוה תחת ידי עת: ויאמר נתן אל דויד
 כל אשר בלבבך עשה כי האלהים
 יעמד: ויהי כלילה ההוא והיה
 דבר אלהים אל נתן לאמר: לך ואמרת
 אל דויד ינבדי פה אמר יהוה לא אתה
 תכנה לי הבית לישבת: כילא יישבתי
 בבית מן היום אשר היצית את

זרע ישראל ינבדו בעי עקב סחירו:
 הוא יהוה אלהינו כל הארץ
 מיטפניו זכרו לעולם בריתו דבר
 ענה לאדם דור: אשר ברית ארת
 אנהבו ויטפניו ליעחק: ויעמיהו
 ליעקב לחק ליישראל ברית עולם:
 לאמר לך אתן ארץ כנען חבל
 עהלתכו בהיותכם מתי מספר
 כמיצטערים בה: ויתהלכו מנוי
 אלנו ונצמלכה אלינו אחר: לא
 הנה לאיש ליעשקם ויונח עליהם
 כלים: אל תנעו במשיחי ובנאי
 אל תדעו ישירו ליהוה כל הארץ
 בשחו כיום יום ישיעתי: ספרו
 בעים את כבודו בכל העמים נפלאותו:
 לגדול יהוה ומהלל מאד ונורא
 הוא יצ כל אלהים: כי כל אלהי
 העמים אלילים ויהוה שמים עשה:
 הוד והדר לפניו וחדוה נמקו:
 הכו ליהוה מיטפחות עמים הכו
 ליהוה כבוד ויעזו הכו ליהוה כבוד
 ישמו שאו מטהו ובאו לפניו השתחוו
 ליהוה כהדרת קדשו: חילו מלפניו
 כל הארץ אף תכון הכל כל תמונו:
 ישמחו השמים ותל הארץ ויאמרו
 בעים יהוה כלך: ירעם היסוב לאו
 יצין השדה וכל אשר בו: או
 ירננו עני היער מלפני יהוה כי לא
 לשפט את הארץ: הדרו ליהוה
 כי טוב כל לעולם חסדו ואמרו
 הושיענו אלהי ישיענו וקבענו

ישראל יעד היום הזה ואהיה מאהל
 אל אהל ומפישכן: וכל אשר התהלכתי
 בכל ישראל הדבר דברתי את אחד
 שפטי ישראל אשר עיני לרעות
 את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית
 ארזים ויעתה כהתאמר לי צברי לדוד
 כה אמר יהוה יבא את אנני לקחתך מן
 הגוה מן אחרי הצאן להיות נגיד על
 עמי ישראל ואהיה ימך ככל אשר
 הלכת ואכרית את כל איביך מפניך
 ויגשיתני לך יטב כשם הנדולים אשר
 בארץ וישכתי מקום לעמי ישראל
 ונטעיתיהו וישכן תחתיו ולא ירנני עוד
 ולא יספובני יעלה לביהו באשר
 פראשונה ולמימים אשר עירתי
 שפטים על עמי ישראל והכנעתי
 את כל אויביך ואני לך ובית יבנה לך
 יהוה והיה כי בלאו מיד ללכת ינס
 אכתך והקמתי את וריצך אחרך
 אשר יהיה מנעך והכינותי את מלכותי
 הוא יבנה לי בית וכינעתי את כסאוי
 ועלי אע אהיה לולאב והוא יהיה לי
 לכן וחסדי לא אסיר מימנו באשר
 הסירתי מאשר היה לפני: והעמדתו
 בבית ובמלכותי עד היעולם וכסאו
 יהיה נכון עד יעולם וכל הדברים
 האלה וכל החזון הזה כן דבר ערנן
 אל דוד: ויבא הכלך דוד
 וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה
 אלהים ומי ביתי כי הנאתני עד הלכו
 ותקטן זאת כעצמך אלהים ותדבר

יעל בית ענד למרחוק וראיתני כגור
 הארכ המיעה אדני יהוה אמה יוסף
 עוד דוד אליך לכבוד את ענדך ואתה
 את ענדך ידעתי יהוה כי ענדך ענדך
 וכלכך יגשית את כל הנדולה הזאת
 לה דיין את כל העליות: יהוה אין
 כמוד ואין אלהים ויהלך כל אשר
 ישמיצנו באזננו ומי כי ענדך ישראל
 גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים
 לפרות לו יצב לישום לך יטב גדלות
 ונראות לנשי מפני ענדך אשר פדית
 מכינרס נויס: ורתת את ענדך ישראל
 לך יעד יעליב ואתה יהוה הית להם
 לאלהים ויעתה יהוה הדבר אשר דמת
 יעל ענדך ויעל פיתו יאמן יעד יעולם
 ויעשה באשר דברתי ויאמן ויעל
 יטמך יעד יעולם לאמר יהוה יבא את
 אלהי ישראל אלהים לישראל ובית
 דוד יענדך נכון לפניך: כי אתה אלהי
 גלית את און יענדך לבנות לו בית על
 כן כיצא ענדך להתפלל לפניך ויעתה
 יהוה אתה הוא האלהים ותדבר יעל
 יענדך הטובה הזאת ויעתה הואלת
 לכר את בית ענדך להיות ליעולם
 לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך
 ליעולם: ויהי אחריו כן ויד דוד
 את פלישתים ויכניעם ויקח את גר
 ובנתה כיד פלישתים: ויד את מואב
 ויהיו מואב עבדים לדוד נשאי מנחה:
 ויד דוד את הוד יעור מלך עובד
 חמתה בלכתו להצבידו בנהר פרת:

אריים

לע

וכל וחתון היה כי חתונתם וכל כוונתם
 ויהי אחריו כן ויד דוד את גר ובנתה כיד פלישתים: ויד את מואב ויהיו מואב עבדים לדוד נשאי מנחה: ויד דוד את הוד יעור מלך עובד חמתה בלכתו להצבידו בנהר פרת:

וילכד דויד ממנו אלה רכב ושביעת
אלפים פורשים וינשרים אלה איש
רגלי ויעקר דויד את כל הרכב ויתר
ממנו מאה רכב: ויבא ארם דרמישק
ליצור להרדיצור מלך יעונה ויך דויד
בארם ינשרים ושנים אלה איש וישש
דויד בארם דרמישק ויהי ארם לדויד
יעדים נשאי מנחה ויושיע יהוה לדויד
ככל אשר הלך: ויכה דויד את שלטי
הזהב אשר היו על ענדי ההרצור
ויביאם ירושלים: וכטבה וכמון ערי
הרדיצור לקח דויד נחשת רובה מאד
סה עשה שלמה את יס העלשית ואת
העמרים ואת כל העושתו וישלח
תצור מלך חמתני הנה דויד את כל
חיל ההרצור מלך יעונה: וישלח את
הדורם בנו אל המלך דויד ליטאוליו
לשלוט ולברכו יצל אישר נלחמטו הרצור
ויכהו כי איש מלחמות יעו היה
הרדיצור וכל כלי זהב וכסף ונחשת:
גם אתם הקדיש הכיך דויד ליהוה
ינם הלכף והזהב אשר נשא מכל
הגוים מאדום וממואב ומכנע יצמון
ומפלישתים ומיעמלק: ואנשי בן
ערויה הנה את אדום בנא המלח
שמנה יצטר אלה: וישם באדום
נעמים ויהיו מל אדום יעדים לדוד
ויושיע יהוה את דויד ככל אשר
הלך: וימלך דויד על כל ישראל ויהי
יעשה משפט ויעקה לכל עמו:
ויואכבן ערויה יצל היצבא ויהוושפט

וי
וי
וי
וי

בן אחילד מזכיר: ועדוק בן אחיטוב
ואביכיר בן אביתר כהנים ושוישא
סופר: ובנהלובן הינד יצל הכרעי
והפליצובני דויד הראשנים ליד
המלך: ויהי אחריו בן וימרת
נחש מלך בני צמון וימלך בנו תחתיו
ויאכר דויד איצשה חסד יצם חנון בן
נחש כי יצשה אכיו יצמי חסד וישלח
דויד מלאכס לחמו על אכיו ויבאו
יעדי דויד אל ארץ בני צמון אל
חנון לחמו: ויאמרו ישרי בני צמון
לחנון המכבד דויד את אנך ביצעד
מי שלח לך מנחמים הל א בעבור
להקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיו
אליך: ויקח חנון את יעדי דויד ויגלהם
ויטה את מדויהם נחעי עד חמפשיע
וישלחם וילכו ויערו לדוד על
האנשים וישלח לקראתם כי היו
האנשים נבלמים מאד ויאמרו הבליך
שבו מרחו יצר אשר יצמח זמנכם
ושבתם: ויראו בני צמון כי
התכאשו עם דויד וישלח חנון ובע
יצמון אלה כנר כסף לישבר להם מן
ארם נהרים ומן ארם מעכה ומיעונה
רכב ופרשים: ויישכרו להם ישנים
ושלשים אלה רכב ואת מלך מעונה
ואת צמו ויבאו ויחנו לפע מידבא
וכנע יצמון נאספלו מיעריהם ויבאו
לכלחמה: וישמי דויד וישלח
את יואב ואת כל צבא הנכורים:
ויצאו בני צמון ויערכו מלחמה פתח

וישם באדום נעמים ויהיו מל אדום יעדים לדוד ויושיע יהוה את דויד ככל אשר הלך: וימלך דויד על כל ישראל ויהי יעשה משפט ויעקה לכל עמו: ויואכבן ערויה יצל היצבא ויהוושפט

השמים וחרבו שלופה בידו נטויה
 יצל ירושלים ויפל דויד והוקנים מנמנע
 בשקים יצל פניהם: ויאמר דויד אל
 האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם
 ואני הוא אשר חטאתי והרעתי ויעת
 ואלה העאן מה עשו יהוה אלהי תהי
 נאיך כי ובבית אבי ובצמך לך
 לכנפה: וכלאך יהוה אמר
 אלני לאמר לדויד כי יעלה דויד
 להקים מזבח ליהוה בערן ארנן חכמי
 ויעל דויד בכרמך אשר דבר נישב
 יהוה: וישב ארנן וירא את המלאך
 וארכינת בענו יצמו מתחכא יסוארנן
 דש חטים: ויצא דויד עד ארנן ויבט
 ארנן וירא את דויד ויצא מן הערן
 ויישתחו לדויד אפים ארצה: ויאמר
 דויד אל ארנן תנה לי מקום הערן
 ואכנה כו מזבח ליהוה בכסף מלא
 תנהו לי ותיעצר המנפה מיני העם:
 ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש
 אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי
 הבקר לעלות והמרננים ליניני
 והחטים לכנחה הכל נתתי: ויאמר
 המלך דויד לארנן לא כיקנה אקנה
 בכסף מלא כי לא אישא אשר לך
 ליהוה והיעלות יעלה חנם: ויתן דויד
 לארנן בכקום שקלי זהב מי שקל
 שיש מאות: ויבן ישב דויד מזבח
 ליהוה ויעל יעלות וישלמים ויקרא
 אל יהוה ויענהו באיש מן השמים יע
 מזבח היעלה:

ויתן יואב את מספר מפקד העם אל
 דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה
 אלף איש שלף חרב ויהודה ארכינ
 מאות ושבעים אלף איש שלף חרב:
 ולוי ובעמן לא פקד בתוכם כי עת צב
 דבר הכיך את יואב: וירעבני האלוני
 על הדבר הזה ויד את ישראל ויאמר
 דויד אל האלהים חטאתי מאד אשר
 יעשיתי את הדבר הזה ועתה היעבר
 נא את עני יענך כי נכבדתי מאד:
 וידבר יהוה אלני חזה דויד
 לאמר לך ודברת אל דויד לאמר טה
 אמר יהוה שלוש אני נטה עליך נחו
 לך אחת מהנה ואיעשה לך: ויבא עד
 אל דויד ויאמר לו מה אמר יהוה קבל
 לך: אכישליש שנים ריב ואכישלישה
 חדשים נספה מפני ערך וחרב איבך
 למישנת ואם שלישה ימים חרב יהוה
 ודבר בארץ ומלאך יהוה מישחית
 בכל גבול ישראל ויעתה ראה מה
 אשיב שלחי דברי: ויאמר חיד אל
 גר ער לי מאד אפליה נא ביד יהוה כי
 רבים רחמי מאד וביד אדכ אל אפלי:
 ויתן יהוה דבר בישראל ויפלי מיישראל
 שבעים אלף איש: וישלח האלהים
 מלאך לירושלם להישחית וכה שחון
 ראה יהוה ויעחם על הרעה: ויאמר
 למלאך המישחית רב יתה הרף ירך
 ומלאך יהוה יצמד ינסערן ארנן היטני:
 וישא דויד את עינו וירא
 את מלאך יהוה יצמד בין הארץ ובין

ויאמר יהוה למלאך וישב חרבך אל
 נרנה: בעת ההיא נראות דויד כי יענה
 יהוה בעין ארנן היטב ויזכר שם:
 ומישכן יהוה אשר יצא משה נמונ
 ומזבח העולה בעת ההיא נבכה
 בנביעון: ולא יכל דויד ללכת לפניו לדוש
 אלהים כי נבצעה מפני חרב מלאך יהוה:
 ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים
 וזה מזבח לעולה לישראל:
 ויאמר דויד לכנס את הערים אשר
 בארץ ישראל ויעמד הצנבים לחצוב
 אבני ניה לבנות בית האלהים: וברזל
 לדיב למסמרים לדילתות השערים
 ולמחברות הכינן דויד ונחשת לדבאין
 משקל: ויעני ארזים לאין מספר כי
 הביאו העידנים והערים יעני ארזים
 לרב לדויד: ויאמר דויד שלמה
 בני נער ורך והבית לבנות ליהוה
 להעדיל למיעלה לשב ולתפארת לכל
 הארצה: אבניה נא לו ויבן דויד לרב
 לפני מותו: ויקרא ישלמה בנו ויעוהו
 לבנות בית ליהוה אלהי ישראל:
 ויאמר דויד לישלמה בנו אני הוה
 יעם לבני לבנות בית לישם יהוה אלהי:
 והיי עלי רבו יהוה לאמר דם לרב
 שפכת ומלחמות עדלות יצשית לא
 תבנה בית לישמי כי דמים רבים שפנת
 ארצה לפני: הנה גן נולד לך הוא יהיה
 איש מנוחה והניחת לו מכל אויביו
 מסכיב כי שלמה יהיה שמו ושילוב
 ושקט אתן יצ ישראל כי מיו: הוא

יבנה בית לישמי והוא יהיה ללבנואני
 לו לאב והכינותי כסא מלכותו על
 ישראל עד עולם: עתה בני יהי יהוה
 עמך והצלחת וכלית בית יהוה אלהיך
 כאשר דבר יצחק: אך יתן לך יהוה
 ישכל ובנה ויעזר על ישראל ולשמד
 את תורה יהוה אלהיך: אז תעליר
 אכת ישמור לי ציטות את החקים ואת
 המישפטים אשר צוה יהוה את משה
 יצלי ישראל חזק ואמין אל תיראו אל
 תחת: והנה כעני הכינותי לבית יהוה
 זהב ככרים מאה אלף וכסף אר
 אלפים ככרים ולנחשת ולברזל אין
 משקל כי לרבה היה ועצים ואבנים
 הכינותי ועליהם תוסיף: ועמד לרב
 יצשי מלאכה חצבים וחרשי אבן
 ויצן וכל חכם בכל מלאכה: לזהב
 לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר
 קוב ויגשה ויהי יהוה עמך: ויעזר דויד
 לכל ישרי ישראל לעזר לשלמה בנו:
 הלא יהוה אלהיכם עמכם והעזר
 לכם מסכיב כי נתן בידו את ישמי
 הארץ ונבבשה הארץ לפני יהוה
 וילפני צמו: עתה תנו לבנכם ונפשכם
 לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ונבואת
 מקדש יהוה האלהים להביא את
 ארון כבוד יהוה וכלי קדש האלהים
 לבית הנבנה לישם יהוה:
 ודויד וקן וישבי צימים ומלך
 את שלמה בנו על ישראל: ויאסף
 את כל ישרי ישראל והכהנים והלוים:

הראש וישיה השני בני מדר מחל
 ומושי בני מחל אל עזר וקישווימת
 אל עזר ולא היו בנים כי אם בנות
 וישאום בני קיש אחיהם בני מושי
 מחל ויעזר וירמות שלישה אלה
 בני לוי למית אכתיהם ראשי האבות
 לפקדיהם כמספר שמות לגלגלתם
 עשה המלאכה ליצירת בית יהוה
 מן עשרים שנה ומעלה כי אמר
 הויד הנח יהוה אלהי ישראל לעמו
 וישכן בירושלם עד לעולם ונתם
 ללויים אין לישאת את המשכן ואת
 כליו לעבדתו כי נדבר הויד
 האחרנים המה מספר בני לוי מן
 עשרים שנה ולמעלה כי מעמדם
 ליד בני אהרן ליצירת בית יהוה על
 החצרות ועל הלשכות ועל טהרת
 לכל קדש ומעשה עבדת בירת
 האלהים ואלהם המערכת ולסלת
 למנחה ולדקיקי המצות ולמחבת
 ולמרבבת ולכל משורה ומדה וולעמו
 בבקר בבקר להדות ולהלל להודו
 וכן לערב ולכל היצלות עלות ליהוה
 לשבתות לחדשים ולמצות נמספר
 כמשפט עלהם תמיד לפני יהוה
 ושמרו את משמרת אהל מועד ואת
 משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן
 אחיהם ליצירת בית יהוה
 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן
 נדב ואביהוא אל עזר ואיתמר ווימת
 נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא

ויספרו הלויים מן שלשים שנה
 ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם לבנים
 שלשים ושמונה אלה: מאלה לנח
 יעל מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה
 אלה ושטרם ושפטים ששת אלפים
 וארבעת אלפים שיערים וארבעת
 אלפים מהללים ליהוה בכלים אשר
 עשית להלל ויהלקם הויד מחלקות
 לבני לוי לערשון קהת ומרדכי לערשני
 לעזרן ושמיני בני לעזרן הראש יהואל
 וחתם וזאל שלישה בני שמיני שלמות
 וחזיאל והרן שלישה אלה ראשי
 האבות ללעזרן ובני שמיני יחת
 זינא ויעישו וברייעה אלה בני שמיני
 ארבעה ויהי יחת הראש וזיההשני
 ויעישו וברייעה לא הרבו בנים ויהיו לבית
 אביפקדה אחת בני קהת צמור
 יצהר הכרון ויעזיאל ארבעה בני
 יצמרם אהרן ומישה ויבדל אהרן
 להקדישו קדש קדשים הוא ובניו
 יעו יעולם להקטיר לפני יהוה לישרתו
 ולברך בשמו עד עולם ומישה איש
 האלקים בניו יקראו על שבת חלוי
 בני משה גרשם ואליעזר בני
 גרשם שמואל הראש ויהיו בני
 אליעזר רחביה הראש ולא הויד
 לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה
 רבו למינלהו בני יעזר שלמיר
 הראש בני חנרן ויהוה הראש
 אמריה השני וחזיאל השלישי
 ויקמיץ הרביעי בני עזיאל מינה

וסין המדה הזאת ויהי המלך ויהי המלך ויהי המלך
 מקדש הקדש ויהי המלך ויהי המלך ויהי המלך
 ויהי המלך ויהי המלך ויהי המלך ויהי המלך

להימן בני הימן בקיהו מתנהו עיאל
 שכואל וירימות חנניה חנני אלי אתה
 גדלתי ורוממתי יצור ישבקה מהלוחי
 הותיר מחויאתי כל אלה בניס להימן
 חזה המלך נדברי האלהים להרים
 קרן ויתן האלהים להימן כנס ארבינה
 יצור ובעת שלושו כל אלה על ידי
 אכהם כשיר בית יהוה בני גלה
 עבים וכנרות לינדה בית האלהים על
 ידי המלך אסף וידוהו והימן ויהי
 מספרם עם אחיהם סלמדי שיר
 ליהוה כל המבין מאתם שמעו שמעו
 ופילו גלות משמרת ליצמת כקטן
 כעזול מבין עם תלמיד
 ויעא הערל הראשון לאסף ליוסף
 גדלהו הישג הוא ואחיו ובנו ישנים יצור
 היטל ישי זכור בני ואחיו ישנים יצור
 הרביעי ליצור בני ואחיו ישנים יצור
 החמישי נתנהו בני ואחיו ישנים יצור
 השישי בקיהו בני ואחיו ישנים יצור
 השביעי ישראל בני ואחיו ישנים יצור
 השמיני ישינהו בני ואחיו ישנים יצור
 התשיעי מתנהו בני ואחיו ישנים יצור
 העשירי יסמיני בני ואחיו ישנים יצור
 יצת יצור יצור אל בני ואחיו ישנים
 יצורו השנים יצור להיטביה בני
 ואחיו ישנים יצורו לשלישה יצור
 יצור אל בני ואחיו ישנים יצור
 לארבינה יצור מתנהו בני ואחיו
 ישנים יצורו לחמישה יצור ליצמות
 בני ואחיו ישנים יצורו לששה

יצור לחנניה בני ואחיו ישנים יצור
 לשבעה יצור לישיבקה בני
 ואחיו ישנים יצורו לשמנה יצור
 לחנני בני ואחיו ישנים יצור
 לתשיעה יצור למלות בני ואחיו
 ישנים יצורו ליצורים לאליהו
 בני ואחיו ישנים יצורו לאחד
 ויצורים להותיר בני ואחיו ישנים
 יצורו לשנים ויצורים לגלתי
 בני ואחיו ישנים יצורו לשלישה
 ויצורים לכחזיאות בני ואחיו
 ישנים יצורו לארבינה ויצורים
 לרוממתי יצור בני ואחיו ישנים יצור
 למחלקות ליצורים
 לקרחים משלמיהו בן קראמן בני
 אסף ולמשלמיהו בני זכריהו
 הכבוד דינאל הישג זכריהו השלישי
 יתנאל הרביעי יעילם החמישי הוחנן
 השישי אליהו יצור השביעי וליצור
 אדם בניס שמיעה הכבוד יהונתן
 הישג יואח הישג ישי זכור הדביעי
 ונתנאל החמישי יצמיאל השישי
 ישי זכור השביעי פיגלתי השמיני
 כי זכרו אלהים ולשמיעה בנונול
 בניס הממשלים לבית אכהם בניס
 חיל המה בני שמיעה יצתני ורפאל
 ויצור אלזכר אחיו בני חיל אליהו
 וסמכיהו כל אלה מנני יצור אדם
 המה ובעהם ואחיהם איש חיל נח
 ליצורה ישישים וישנים ליצור אדם
 ולמשלמיהו בניס ואחיהם בני חיל

לחנניה וישנים יצורו לשמנה יצור לחנני בני ואחיו ישנים יצור לתשיעה יצור למלות בני ואחיו ישנים יצורו ליצורים לאליהו בני ואחיו ישנים יצורו לאחד ויצורים להותיר בני ואחיו ישנים יצורו לשנים ויצורים לגלתי בני ואחיו ישנים יצורו לשלישה ויצורים לכחזיאות בני ואחיו ישנים יצורו לארבינה ויצורים לרוממתי יצור בני ואחיו ישנים יצור למחלקות ליצורים לקרחים משלמיהו בן קראמן בני אסף ולמשלמיהו בני זכריהו הכבוד דינאל הישג זכריהו השלישי יתנאל הרביעי יעילם החמישי הוחנן השישי אליהו יצור השביעי וליצור אדם בניס שמיעה הכבוד יהונתן הישג יואח הישג ישי זכור הדביעי ונתנאל החמישי יצמיאל השישי ישי זכור השביעי פיגלתי השמיני כי זכרו אלהים ולשמיעה בנונול בניס הממשלים לבית אכהם בניס חיל המה בני שמיעה יצתני ורפאל ויצור אלזכר אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו כל אלה מנני יצור אדם המה ובעהם ואחיהם איש חיל נח ליצורה ישישים וישנים ליצור אדם ולמשלמיהו בניס ואחיהם בני חיל

ועל מחלקת החדש השני דודי
 האחרון ומחלקתו ומקלות הנגיד
 ועל מחלקתו ישרים וארכינה אלה:
 שר הנצב השלישי לחדש
 השלישי כניהו בן יהוידן הכהן ראש
 ועל מחלקתו ישרים וארכינה אלה:
 הוא כניהו נכור השלישי ועל השליש
 ומחלקתו עמיזבד בנו הרביעי
 לחדש הרביעי יצשהאל אחי יואב
 וזכיה בנו אחריו ועל מחלקתו
 ישרים וארכינה אלה: החמישי
 לחדש החמישי השר שמהות הווח
 ועל מחלקתו ישרים וארכינה אלה:
 השישי לחדש השישי יצרא בן
 יקיש התקויני ועל מחלקתו ישרים
 וארכינה אלה: השביעי לחדש
 השביעי חילן הפלוגי כוכב אפרים
 ועל מחלקתו ישרים וארכינה אלה:
 השמיני לחדש השמיני סנכי
 החישתי לזרחי ועל מחלקתו ישרים
 וארכינה אלה: התשיעי לחדש
 התשיעי אביצור היצנתותי לבנמיני
 ועל מחלקתו ישרים וארכינה אלה:
 העשירי לחדש העשירי מהרי
 הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו ישרים
 וארכינה אלה: עשתי עשר
 לעשתי עשר החדש בניה הפרעוני
 מן כנע אפרים ועל מחלקתו ישרים
 וארכינה אלה: השנים עשר ליטני
 עשר החדש חלדי הנטופתי לעתנאל
 ועל מחלקתו ישרים וארכינה אלה:

ועל שבטי ישראל לראובן נגיד
 אליעזר בן זכרי לשימיען שפטתו
 בן מיצנה: ללוי השכיה בן קמואל
 לאהרן צדוק: ליהודה אליהו מאחי
 דויד ליישכר יצמרי בן כיכאל:
 לזבולן ישמיעיהו בן יצביהו לנפתלי
 ירימות בן עזריאלו: לכנע אפרים
 הושע בן עוזיהו לחצי שבט מנשה
 יואל בן פדחוו לחצי המנשה
 גלעד יהו בן זכריהו: לכנען יעשיאל
 בן אכנר: לרן ישראל בן ירחם אלה
 ישרי שבטי ישראל: ולא נשא דויד
 מספרם למכן ישרים שנה ולמטה
 כי אמר יהוה להרבות את ישראל
 ככוכבי השמים: יואב בן ערויה החל
 למנות ולא מלה ויהי כזאת קצוף על
 ישראל ולא יצלה המספר במספר
 דברי חיים למלך דויד ועל
 איצרות המלך יצמות בן יצריאל
 ועל האי צרות כשדה ביצרים וככפרים
 וכמגדלות יהונתן בן יציהו ועל
 עישי מלאכת השרה ליצבודת האדמה
 יערי בן כלוב: ועל הנרמים שמיני
 הרמתי ועל שבכרטים לאצרות היין
 זכרי העפמי: ועל הזיתים והשקמים
 אשר בשפלה בעל חנן הנדרי ועל
 אצרות השמן יעשו ועל הבקר
 הרצים בשחן יטרי השרוני ועל
 הנקר ביצמקים שפט בן ערלי:
 ועל הנמלים אוביל הישמעאל ועל
 האתנות יהיהו המרתני ועל הצאן

כל כן לא הוסיף... ללוי השכיה בן קמואל
 אדון... ליהודה אליהו... דכה אב יואב... הוא השוכב למשמט
 ו... בן סכר... לחצי המנשה... רבאו העליונה...

ויזוהגרי כל אלה שרי הרוניש אשר
למלך דוד ויהונתן דוד דוד יועין
איש מבין וסופר הוא ויהיאל עסכני
המלך ואחיתפל יועין למלך וחוישי
הארכי רעה המלך ואחרי אחיתפל
יהודיע בן בנה הוא אביתר ושר עבד
למלך יואב ויקהל דוד את
כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי
המחלקות חמשרתים את המלך ושרי
האלפים ושרי המאות ושרי כל רבוש
ומקנה למלך ולבני עם הסרסים והגבירים
ולכל גבורי אל בני ישראל ויקם דוד
המלך על תליו ואמר שמועני אחי
וינכי אני עם לבני לבנות בית מנוחה
לארון מית יהוה ולחרם רגלי אלחינו
והכינותי לבנותי והאלהים אמר לי לא
תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה
ודמים שפכת ויבחר יהוה אלהי ישראל
כי מבית אבי להזית למלך על ישראל
ליעולם כי ביהודה נחר לנגד וכביר
יהודה בית אבי ובני אבי בירעיה
להמליך על כל ישראל ומל בני בני
רבים בניסנת לי יהוה ויבחר בשלמה
בני לשבת על כסא מלכות יהוה על
ישראל ואמר לי שלמה נעך הוא
יבנה ביתי ויחצרותי כי בחרתי בו לילן
ואני אהיה לו לאב ויהינותי את כל ימיו
עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי
ומשפטי ביום הזה ויצתה לי עני בר
ישראל קהל יהוה וכאזני אלחינו
שמרו ודרישו כל מצות יהוה אלהיכם

בתיבנות

למען תדרישו את הארץ הטובה
והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולם
ואתה ילכה בני דין את אלהי אבך
ויצדהו בלב שלם ובנפש חפיעה כי
לבנות דורש יהוה וכל יצר מחשבות
מבין אסתרי שנו ימצא לך ואם
תעזבני יזנחך לעד וראה עתה כי
יהוה נחר בך לבנות בית למקדשי
חזק ועשה ויתן דוד לשלמה
בנו את תבנית האולם ואת כתיו וגנזיו
ועליתו וחדריו הפנמים ובית הכפרת
ותבנית כל אשר היה ברזח יצמו
לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות
סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות
הקדשים ולמחלקות הכהנים והלוים
ולכל מלאכת עבודת בית יהוה וכל
כלי עבודת בית יהוה לזהב כמשקל
לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי
הכסף כמשקל לכל כלי עבודה ועבודה
ומשקל למנרת הזהב וערתיהם זהב
כמשקל מנורה ומנורה וערתיהם זהב
הכסף כמשקל למנרה וערתיהם כעבודת
מנורה ומנורה ואת הזהב כמשקל
לישחנות המצבת לישלחן וישלחן
וכסף לישחנות הכסף וזהמולות ומונות
והקישות זהב זהב וזהב זהב כמשקל
לכפור וכפור ולכפור הכסף כמשקל
לכפור וכפור ולימנח הקטרת זהב מזקק
כמשקל וליתבנית המרכבה הנרבים זהב
לפרשים וכסכבים על ארון ברית יהוה הכר
בנתבניו יהוה עלי השכיכל מלאכות התבנית

והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולם ואתה ילכה בני דין את אלהי אבך ויצדהו בלב שלם ובנפש חפיעה כי לבנות דורש יהוה וכל יצר מחשבות מבין אסתרי שנו ימצא לך ואם תעזבני יזנחך לעד וראה עתה כי יהוה נחר בך לבנות בית למקדשי חזק ועשה ויתן דוד לשלמה בנו את תבנית האולם ואת כתיו וגנזיו ועליתו וחדריו הפנמים ובית הכפרת ותבנית כל אשר היה ברזח יצמו לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל מלאכת עבודת בית יהוה וכל כלי עבודת בית יהוה לזהב כמשקל לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף כמשקל לכל כלי עבודה ועבודה ומשקל למנרת הזהב וערתיהם זהב כמשקל מנורה ומנורה וערתיהם זהב הכסף כמשקל למנרה וערתיהם כעבודת מנורה ומנורה ואת הזהב כמשקל לישחנות המצבת לישלחן וישלחן וכסף לישחנות הכסף וזהמולות ומונות והקישות זהב זהב וזהב זהב כמשקל לכפור וכפור ולכפור הכסף כמשקל לכפור וכפור ולימנח הקטרת זהב מזקק כמשקל וליתבנית המרכבה הנרבים זהב לפרשים וכסכבים על ארון ברית יהוה הכר בנתבניו יהוה עלי השכיכל מלאכות התבנית

ויאמר דויד לישלמה בנוחאן
 ואמין וינישה אל תדא ואל תחת כי
 יהוה אלהים יצמד לא דפדוילא
 ייצמד יע לכלות כל מלאכה יצרת
 בית יהוה והנה מחלקות הכהנים והלוים
 לכל עבדת בית האלהים ויצמד בכל
 מלאכה לכל טריב בחכמה לכל יצווה
 והשרים וכל הינס לכל דטרדו
 ויאמר דויד המלך לכל הקהל שלמה
 בני אחד בחרט אלהים מעו ורך והמלאט
 גדולה כי לא לארבם הכיזה כי ליחוד
 אלהים: וכל בחי הכנות לבית אלהי
 הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת
 לנחשת הכרזל לברזל והיצנים ליצנ
 אנני ישהם וסלואים אנני פוך ורקמה
 וכל אבן יקרה ואנני ישיש לרב: ויעזר
 ברעותי בבית אלהי ייטל סעדה זהב
 וכסף עתה לבית אלהי למיעלה מכל
 הכנותי לבית הקדש: ושלשת אלפים
 ככר זהב מזהב אופיר ושבצת אלפס
 ככר כסף מזקק לטוח קירות הכתים:
 לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאטה
 ביד דרשים ומי מתעב למלאות ידו
 הוס ליהוה: ויהעבנו ישרי האכורת
 וישרי שבטי ישראל וישרי האלפים
 והמאות וישרי מלאט המלך: ויהט
 ליצנודה בית האלהים זהב ככרים
 חמישת אלפים ואדוכנס רנו וכסף
 ככרים עישרת אלפים ועמישת רבו
 ושמנת אלפים ככרים וטרזל מארה
 אלה ככרים: והנמינא אתו אננים

עתנו לאויער בית יהוה יעל ידיחאל
 הנרשני: ויישמחו העם יעל התעבם
 כי כלב שלם התעבנו ליהוה ונס דויד
 המלך ישמח ישמחה גדולה:
 ויברך דויד את יהוה ליצניכל
 הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יהוה
 אלהי ישראל אבינו מי עולם ויער
 יעולם: לך יהוה הטרייה והנכבוד
 והתפארת והנינע וההוד כי כ
 בשמים ובארץ לך יהוה הממלטה
 והכתנשא לכל לדאש: והי צשר
 והכבוד מלפנך ואתה מושל בכל
 ובידך כח ונבורה ובידך לעול ולחוק
 לכל: ועתה אלהינו מודים אענו לך
 ומה ללים לישם תפארתך: וכימי אני
 ומייצמי כי ניענר כח להתעב כזאת
 כי ממך הכל ומידך עתנו לך: כי צרים
 אנחנו לפניך והוישבים בכל אנתנו:
 כי צלימנו יעל הארץ ואין מקודה יהוה
 אלהינו כל ההמון הזה אשר הכיננו
 לבנות לך בית לישם קדישך מידך
 היא ולך הכל: וידיעת אלהי כי אתה
 כחן לבנו ומי ישרים תרעה אנני ישר
 לבני התעבתי כל אלה ועתה יצמד
 הנמינא ופה ראיתי בשמחה להתעב
 לך: יהוה אלהי אברהם יצחק וישוא
 אנתינו שמרה זאת לי עולם ליער
 מחיטבות לבב יצמד והכן לבכם אלך:
 ולישלמה בניתן לבב שלם לישמור
 מינותיך יעוהיך וחקיך וליעשוה
 חל ולבנות הבירה אשר הכינותי:

ויאמר דויד לכל הקהל ברכו נא
 את יהוה אלהיכם ויכרתו כל הקהל
 ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחוו
 ליהוה ולמלך ויזכחו ליהוה זבחים
 ויעלו עלות ליהוה למחרת היום ההוא
 פרים ארף אילים ארף כבשים ארף
 ונסכתם וזבחים לרב לכל ישראל
 ויאכלו וישתו לפני יהוה כיום ההוא
 בשמחה גדולה וימליכו שנית לשלמה
 בן דויד וימשיחו ליהוה לנצד ולערוק
 לכתן וישב שלמה על כסא יהוה למלך
 תחת דויד אביו ויאלח וישמינו אליו
 כל ישראל וכל השרים והנגדים וגם
 כל בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה
 המלך ויעל יהוה את שלמה למעלה
 ליעני כל ישראל ויתן עליו הוד מלכות
 אשר לא היה על כל מלך לפניו על
 ישראל ודויד בן ישי מלך
 על כל ישראל והימים אשר מלך על
 ישראל ארבעים שנה בחברון מלך
 שבע שנים ובירושלם מלך שלשים
 ושלשים וימת בניכנה טובה שבעים
 יגש ויגש וימלך שלמה בעת חתונ
 ודברי דויד המלך הראשנים והאחרנים
 הנם כתובים על דברי שמואל הראה
 ועל דברי נתן הנביא ועל דברי ע
 החזה וגם כל מלכותו ונבואתו והיעתים
 אשר נבאו עליו ועל ישראל ועל כל
 ממלכות הארצות ויתחזק
 שלמה בן דויד על מלכותו ויהוה אלהיו
 יצמו ויעלו למעלה ויאמר שלמה

לכל ישראל לישיר האלפים והמאות
 ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל
 ראשי האבות ויילכו שלמה וכל
 הקהל צמו לבמה אשר נבצעו כי
 ישם היה אהל מויד האלהים אשר
 יצטה משה יגד יהוה כמדבר אבל
 ארון האלהים היעלה דויד מקרית
 יצרים בהבין לו דויד כי נטה לו אהל
 בח שלם ומזבח העושה אשר
 יצטה בעל אל בן אורי בן חור יסב
 לפני משכן יהוה וידרשחו שלמה
 והקהל וייעל שלמה שם על מזבח
 העושה לפני יהוה אשר לאהל מויד
 ויעל עליו יעלות ארף
 בילה ההוא נראה אלהים לשלמה
 ויאמר לו יסאל מה אתן לך ויאמר
 שלמה לאלהים אלהי יצית יס דויד
 אבי חסד גדול והמליכתני תחתיו ויעתה
 יהוה אלהים יאמן דברך יס דויד אני
 כי אתה המליכתני על יס רב כי צפר
 הארץ ויעתה חכמה ומדינתן לי
 ואצא לפני יס הזה ואבוא אה כימי
 ישפט את יס הזה הגדול
 ויאמר אלהים לשלמה יצן אשר
 היתה זאת יס לבבך ולא שאלת יצור
 נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם
 ימים רבים לא שאלת ותשאל לך
 חכמה ומדינת אשר ישפט את יס אשר
 המליכתך עליו החכמה והמדענתן לך ויעשו
 נכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה בן
 למלכים אשר לפניך ואחר כך לא היה בן

ויבא שלמה לבמה אשר בנינו
 ירושלים כלפני אהל מועד ויכלד
 על ישראל: ויאסף שלמה
 רכב ופרשים ויהי לו אלה וארבי
 מאות רכב ויטנים יגשר אלה פריטים
 ויעזם בניציה רכב ויעם הכלך כדושים
 ויהן הכלך את הכסף ואת הזהב
 כדושים כאננים ואת הארזים ערן
 כישקמים אשר ביטפלה ידב וכונא
 הקוקים אשר לישלמה מביצרים
 ומקוא סחרי הפלך מקוא יקח נמחו
 ויניו ויניאו בניצרים כרכבה נשש
 מאות כסף וקוס נחמיים וכאהוב
 לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם
 ויניאו: ויאמר ישלמה
 לבנות בית לישם יהוה ובית למילותיו
 ויספר שלמה יטביעים אלה אי
 סבל ושמנים אלה איט חניב פחד
 ומנעחים עליהם שלשה אלפים
 וישש מאות: וישלח שלמה
 אל חירם מלך צור לאמר כאשר יעשו
 יעם דויד אני ותישלח לו ארזים לבנות
 לו בית לישבת בו: והנה אני כונה כיר
 לישם יהוה אלהי להקדיש לו והקטור
 לפני קטרת סמים ומי ערכת תמיד
 ויעלות לבקר וליצרב לישבתות ולהדשן
 ולמוצרי יהוה אלהינו ליעלים זאת על
 ישראל: והבית אשר אני כונה גדול
 כן גדול אלהינו מכל האלהים: ומי
 יעצר פח לבנות לו בית כי השמים
 ושמי השמים לא יכלהו ומיאע

חירם

אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר
 לפניו ויעתה שלח לי איש חכם לעשות
 בזה ובכסף ובעזשת וכרזל ובארזן
 וכרמיל ותכלת ויד עלפתח פתוחים
 יעם החכמים אשר עמי ביהוד
 ובירושלים אשר הכין דויד אביו ושלח
 לייצני ארזים ברושים ואלנומים
 מהלבנון כי אני ידעתי אשר יצדיך
 יודיעם לסרות יעני לבנון והנה יצדי
 יעם יצדיך ולהכין לי יענים לב כי
 הבית אשר אני כונה גדול והפלא
 והנה לחטבים לבנות היענים עתרת
 חטים מסות ליצדיך פרים ישרים
 אלה ושיערים פרים ישרים אלה ויין
 סתים ישרים אלה וישמן סתים ישרים
 אלה: ויאמר חירם מלך צור
 בנתך וישלח אלי שלמה באהנת יהוה
 את עמו נתנדך עליהם כלך: ויאמר
 חירם כרוך יהוה אלהי ישראל אשר
 יעשה את השמים ואת הארז אשר
 עתן לדויד הכלך בן חכם יודי שכל
 וכונה אשר יבנה בית ליהוה וקיר
 למילותיו ויעתה שלחתי איש חכם
 יודי כונה לחירם אביו כן אישה כן
 בנת דן ואביו איש על יודי לעשות
 בזה ובכסף ובעזשת וכרזל כאננים
 וכיענים בארזנו ותכלת וכנוין וכרמיל
 ולפתח כל פתוח ולהישכל כהשבת
 אשר יעתי לו יעם חכמך וחכמי אדני
 כויד אכך: ויעתה החטים והשיערים
 הישמן והין אשר אמר אדני ישלח

לא אביל לעבר וסתמי אלהי לא אביל לעבר וסתמי אלהי...
 וכל אלה ושל כסו דמות סל...
 וכל אלה ושל כסו דמות סל...

יעמד על יטעם יצטרך בקר ישראל
 פנים צפונה וישליטה פנים ימה וישליטה
 פנים ננכה וישליטה פנים מזרחה והם
 יצליהם מלמילה וכל אחריהם ביתה
 ויצבוטפח וישפחו כמינישה יאפרת
 טס פרה ישוטה מחדק בתים ישלש
 אלפיכ כילו וייצט כיודים
 יצורה ויתן חמישה מימן וחמישה
 משכאל לרחעה טהם את מינישה
 היצלה ירחו גם והים לרחעה לכהנס
 מו וייצט את מנדחת הזהב
 יצטר כמישפטם ויתן נהיכל חמיש
 מימן וחמיש משכאל לו וייצט
 ישלחנות יצורה ויעז בהכל חמישה
 מימן וחמישה משכאל וייצט מורקי
 זהכמאה וייצט חצר הכהנים
 והיצורה הגדולה ורלהות ליצורה
 ורלהותיהם צפה נחישת ואתהיס נתן
 מכתף הימנית קדמה ממול נגנה
 וייצט חורס אתהסידות ואת היינים
 ואת המזרקות ויכל חירס ליצנותאת
 המלאכה אשר יצטה למיך ישלמה
 בכית האלהים יצמדים טנים והנלות
 והפתרות יצ ראש היצמורים יתים
 והיטכנות יתים לכסות אתיטת גלות
 הנתרות אשר יצ ראש היצמורים
 ואת הרמנים ארביצמאות ליטת היטנות
 יצטטורים רפנים ליטכנה האחרת
 לכסות את יטת גלות הנתרות אשר
 יצ פני היצמורים ואת המכנות יצטה
 ואת הכיות יצטה יצ המכנות

אתהים אחד ואתהמקר יטנים יצטר
 תחתיו ואתהסידות ואת היינים ואת
 המזלנות ואת כל כליהם יצטה חורס
 אכיו למיך ישלמה לבית יהוה נחישת
 מרוקי בככר הירדן יצקס המלך בניני
 האדמה בין סכות וכין יצרההו וייצט
 ישלמה את כל הכלים האלה לרבמאד
 כלא נחקר מי שקל הנחישת
 וייצט ישלמה את כל הכלים אשר
 בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת
 היטלחנות ויצליהם לחס הפנים ואת
 המנדחות ונרתיהם יצצט כמישפט
 לפני הדכיר והכסנורה הפרח והנרות
 והמלקחים והכ הואמכלות זהב
 והמזמרות והמזרקות והכפות והמחנות
 והכסנור ופתח הכית דלתות והפנמיות
 לקדיש הקדשים ורלהות הבית להיכל
 זהב ויתשלם כל המלאכה
 אשר יצטה ישלמה לבית יהוה ויבא
 ישלמה את קדיש ידויד אכיו ואת
 הנקס ואת הזהב ואת כל הכלים נתן
 באצרות בית האלהים ויקהל
 ישלמה את זקני ישראל ואת כל
 ראשי המטות נשיאי האקות לבני
 ישראל אל דויטלם להיציות את
 ארון כרית יהוה מיצד הויד היא יצון
 ויקהלו אל המיך כל אייש ישראל
 כחג הוא החדש השכני ויבאו כל
 זקני ישראל וישאו הלויים את הארון
 וייצלו את הארון ואת אהל מועד ואת
 כל כל הקדשים אשר באהל היצלו

ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים את הארון וייצלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כל הקדשים אשר באהל היצלו

אתב

אתם הכהנים הלויים והמלך שלימה
וכל צדתי ישראל הניצנים יצאו לפני
הארון מזבחים צאן ובקר אישר לא
יספרו ולא ימנו כבוד ויביאו הכהנים
את ארון ברית יהוה אל מקומו אל
דבר הבית אל קדש הקדשים אל התת
כנפי הכרובים והיו הכרובים פריטים
פנפים על מקום הארון ויכפוהטרנס
על הארון ויעל בדיו מלביצה ויאריכו
הבדים ויראו ראשי הפרים מן הארון על
פני הדביר ולא יראו החיונה והיטום
יעד היום הזה אין כארון רק שני הלחות
אישר נתן מיטה נחב אישר טרת יהוה
ינס בעי ישראל כנאתם ממערים:

וידע בניאת הכהנים מן הקדשים כי
כל הכהנים הנמינאים התקדשו אין
ליטמור לבחלקות והלויים המיטודים
לכלים לאסוף להיכן לידתון ולענהם
ולאחיהם מלכשים מין במינתיכם
ובנכילים וכנרות יצמדים מזרה לכזבה
ויצמדם כהנים למאה ויניטרים מהעזות
בחיצרות ויהי נאחד לבחיצרות
ולביטודים להיטמיני קול אחד להלל
ולחודות ליהוה ובהרים קול בחיצרות
ובמינתיכם ובכלי היטיר ובהלל ליהוה
כי טוב כי יעלים חסדו והבית מלך
ענן קית יהוה: ולא יכלו הכהנים ליצמד
לישרת מפני היענן כי מלא כבוד יהוה
את בית האלהים: אז אמר
שלימה יהוה אמר ליטמון ביצדך:
ואני בניתי בית זכר לך וכמון ליטמך

יעלמים ויסב המלך את פניו ויברך
את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל
יעמדו ויאמר כבוד יהוה אלהי ישראל
אישר דבר בפני את דוד אבי ובריו
מלא לאקרו מן היום אישר הוצאתי
אתי צמי כארץ מערים לא סחרתי
ביצר מפלי שנטתי ישראל לבנות בית
יהוה שמי יטם ולא סחרתי באיש
להיות נגיד עלי צמי ישראל: ואבחר
כדו יטם להיות שכי יטם ואבחר
בדוד להיות עלי צמי ישראל ויהי יענ
לבכדוד אבי לבנות בית לייטם יהוה
אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל דוד אני
ייטם אישר יהי יעם לבכך לבנות בית
ליטמי הטיבות כי היה יעם לבכך רק
אתה לא תבנה הבית כי ייטם בנך הוציא
מחליניך הוא יבנה הבית ליטמי ויקם
יהוה את דברו אישר דבר ואקום תחת
דוד אני ואיטני על כסא ישראל כאישר
דבר יהוה ואבנה הבית לייטם יהוה אלהי
ישראל: ואיטיכ יטם את הארון אישר
יטם ברית יהוה אישר ברית יעם בנך
ישראל: וייצמד לפני מזבח יהוה נגד
בר קהל ישראל ויפריש בפני עשה שלמה
כיוונה ויתנהו פתוך היצורה חמיש
אמות ארכו וחמיש אמות רחבו ואמות
יעלויט קכתו וייצמד יצלו ויברך יעלנונו
נגד כל קהל ישראל ויעריש בפני השמימים:
ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כבוד אלהי
בשמים ובארץ ישמר הבית והחסד
ליצמדך ההלכים לפניך בכל לבם:

אישר שמות ליצודך דויד אבי את
 אשר דברת לו ותדבר בפניך ובדך
 מלאת כיוס הזה: ויענה יהוה אלהי
 ישראל שמר ליצודך דויד אבי את
 אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
 איש מלפני יושבי על כסא ישראל
 וכן אם ישמרו בניך את דברי לילכת
 בתורת כי אשר הלכת לפני: ויענה
 יהוה אלהי ישראל יאמן בדבר אשר
 דברת ליצודך לדויד: כי האמנם יושב
 אלהים את האדם על הארץ הערה
 שמים ושמי השמים לא יכליכך
 אף כי הבית הזה אשר בעת: ופעת
 אל תפלת יצודך ואל תחננו יהוה
 אלהי ישראל אל הרעה ואל התפלה
 אשר יצודך מתפלל לפניך: להיזרת
 יעניך פתחות אל הבית הזה יומם
 ולילה אל המקום אשר אמתת ליטום
 יסמך יסם ליטמוי אל התפלה אשר
 תפלל יצודך אל המקום הזה: וישמענו
 אל תחננו יצודך ויצמד ישראל אשר
 תפללו אל המקום הזה ואתה תשמענו
 ממקום יטבתך מן השמים ושמיצת
 וסלחת: אם יחטא איש לרעה ונשא
 בו אלהי האלהתו וכא אלה לפני כזונתך
 בבית הזה: ואתה תשמענו מן השמים
 וינשית וישפטת את יצודך להשיב
 לרשע לית דרכו נראשו ולהעריק
 עריק לתת לו כיערקתו:
 ואם ינוף יצמד ישראל לפני אויביו
 יחטאו לך וישבו והודו את יסמך

והתפללו והתחננו לפניך בבית הזה:
 ואתה תשמענו מן השמים וסלחת
 לחטאת יצמד ישראל והשיבותם
 אל האדמה אשר נתת להם ולאנתתם:
 נהי צנור השמים ולא יהיה מטר
 כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה
 והודו את יסמך מחטאתם ישוכן כי
 תצננו: ואתה תשמענו השמים וסלחת
 לחטאת יצודך ויצמד ישראל כי תונו
 אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה
 מטר על ארצך אשר נתתה ליצמד
 לעלה: ויעבני יהיה בארץ
 דבר כי יהיה ידפון וירקון ארבה
 וחסיל כי יהיה כי יערו אויביו בארץ
 ישיעו זבל נגנו וכל מהלכה: כל תפלה
 כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל
 יצמד ישראל אשר ידעו איש נגנו
 וכנאנו ופריט כפיו אל הבית הזה:
 ואתה תשמענו מן השמים כמון יטבתך
 וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכו אשר
 תדינ את לבנו כי אתה יצודך ידיעת
 את לבנו בני האדם: כי יען יראוך לילת
 נדרכך כל הימים אשר הס חיים על
 פני האדמה אשר נתתה לאבותינו:
 ונס אל הנצרי אשר לא יצמד
 ישראל הוא וכא מארץ החוקה ליטע
 יסמך הגדול וידך החוקה וזרועך
 הנטויה וכאו והתפללו אל הבית הזה:
 ואתה תשמענו מן השמים כמכון
 יטבתך וינשית ככל אשר יקרא אליך
 הנצרי ליטעו ידיעו כל יצמי הארץ את

ישיעו

ישמך ויראה אתך כעמך ישראל
ולדעת כי שמך נקרא על הכית הזה
אשר כניתו כי יצא עמך
למלחמה על איכו סדך אשר
תשלחם והתפללו אליך דרך היציר
הזאת אשר נחרת בה והכית אשר
בגת לישמך: ושמיעתמן השמים
את תפלתם ואת תחנונתם ועשיר
מישפטם: כי חטאו לך כי אין אדם
אשר לא יחטא ואנפת כם ועתם לפני
אויב ושמים שוביהם אל ארץ
רחוקה או קרובה: והשיבו אל לבכם
בארץ אשר נשבו שם וישבו והתחנונו
אלך בארץ שבבים לאמר חטאנו
היצינו ורשיענו: וישבו אליך בכל
לבם ובכל נפשם בארץ שבבים אשר
ישבו אתם והתפללו דרך ארצם אשר
נתתה לאבותם והיציר אשר נחרת
ולבית אשר כנית לישמך: ושמיעת
מן השמים ממכון שבתך את תפלתם
ואת תחנונתם ועשית משפטם
וסלחת לי עמך אשר חטאו לך: ועתה
אלהי יהונא יציר פתחות ואזנך
קטבות לתפלת המקום הזה: ועתה
קומה יהוה אלהים לנוחך אתה ואוון
יעך כהנך יהוה אלהים ילבישו
תשועה וחסדיך ישמחו בטוב:
יהוה אלהים אל תשכ פני משיחך
זכה לחסדי דוד עבדך
וכבלות שלמה להתפלל והאשימהו
מהשמים ותאכל העלה והזכחים

וכבוד יהוה מלא אתה הכית: ולא יכלו
הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא
כבוד יהוה את בית יהוה: וכל בני
ישראל ראים כבוד האש וכבוד
יהוה על הכית וכרעו אפים ארצה
יעל הר צפה וישתחוו והודות ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו: והמלך וכל
העם זכחים זבח לפני יהוה: ויזכר
המלך שלמה את זבח הנקר עשורים
ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף
ויחנכו את כית האלהים המלך וכל
העם: והכהנים על משמרותם
עמדים והלויים בכלי שיר יהוה אשר
עשה דוד המלך להודות ליהוה
כילעולם חסדו כהלל דוד כידם
והכהנים מחצצרים נגדם וכל ישראל
עמדים: ויקדש שלמה את
תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי
עשה שם העלות ואת חלבי
השלמים כי מזבח הנחשת אשר
עשה שלמה לא יכל להקיל את
העלה ואת המנחה ואת החלבים:
ויעש שלמה את החנניעת ההיא
שביעת ימים וכל ישראל יצמוקהל
גדול מאד כילבוא חמת ער גדול
מערס: ויעשו כיום השביעי יצרת
כיהננת הכזב עשו שביעת ימים
והחנניעת ימים: וכיום עשורים
ושלשה לחדש השביעי שלח את העם
לאהליהם שמחים וטוב לב על הטובה אשר
עשה יהוה לדוד ולשלמה ולישראל עמו:

והיה כיום השביעי יצרת כיהננת הכזב עשו שביעת ימים והחנניעת ימים: וכיום עשורים ושלושה לחדש השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים וטוב לב על הטובה אשר עשה יהוה לדוד ולשלמה ולישראל עמו:

וכל שלמה את בית יהוה
 ואת בית המלך ואת כל הנא על לב
 שלמה ליצוה כבית יהוה וכביתו
 הצליח: וירא יהוה אל שלמה
 בלילה ואמר לו שמי ציל את תפלתך
 ובחרתי כמקום הזה ללכת זכרה
 הן איצור השמים ולא היה כטר
 והן אצוה על חנב לאכל הארץ ואם
 איש לא דבר ביצמי וכנינו צמי אשר
 נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקיטו
 פעו וישוכו כדרכיהם הרעים ואנ
 אישמי נמן היטנים ואסלה לחטאתם
 וארפא את ארצם: צעה יצני יהוה
 פתחות ואזני קשיבות להפלת המקום
 הזה: ויצנה בחרתי והקדישתי את
 הבית הזה להיות שמי שם יצני עולם
 והיו יצני ולכי שם מל הימים: ואתה
 אם תלך לפע כאשר הלך דויד אבך
 וליצוה ככל אשר צויתך וחקי
 ומי שפטי תישמור: והקיבותי את
 כסא מלכותך כאשר ברתי לדויד
 אבך לאמר לא יכרת לך איש מושל
 בישראל: ואם תשונן אתם ויצנתם
 חקתי ומינותי אשר נתתי לפניכם
 והלכתם וינדתם אליהם אחרים
 והשתחיתם להם: ונתיתם מיצ
 אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית
 הזה אשר הקדישתי לי שמי אשליך
 מיצ פעו ואתנט למישל וליטננה
 ככל היצמים: והבית הזה אשר היה
 יציון לכל יצני יציון ייטם ואמר

כמה יצוה יהוה כנה לארץ הזאת
 ולבית הזה: ואמרו על אשר יצונו את
 יהוה אלהי אבותיהם אשר הוינאם
 כארץ מצרים ויחזיקו באלהים
 אחרים וייטתחו להם וייצדוק יצ
 כן הלא יציהם את כל הרי צה הזאת
 ויהי מקץ יצוה יצוה אשר
 כנה יצליה את בית יהוה ואת ביתו:
 והיצרים אשר נתן חורם לי שלמה בעה
 יצליה אתם ויושב שם את בני
 ישראל: וילך שלמה חמת יצוה
 ויחזק יצוה ויבן את המדבר במדבר
 ואת כל יצוה המסכנות אשר כנה
 בחמת: ויבן את בית חורון היציון ואת
 בית חורון התחתון יצוה מצור חומת
 דלתים ובריח: ואת בניצלת ואת פלי יצוה
 המסכנות אשר היו לי שלמה ואר
 כל יצוה הרבב ואת יצוה הפרישים ואת
 כל חשק שלמה אשר חשק ביו וישל
 וכלבנון וכל ארץ כמי שלתו: כל היצ
 הנוהר מן החתי והאמרי והפרזי והחוי
 והיבסי אשר לא כיישראל המה: מן
 בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ
 אשר לא לוב בני ישראל וייצלב
 יצליה למס יצוה היוס הזה: ומן בני
 ישראל אשר לא נתן יצליה ליצדים
 למלאכתו כיהמה אנשי מלחמה
 ויצרי יצלישו ויצרי רכבו ופריטיו:
 ואלה יצרי הנצלים אשר
 למלך שלמה חמישים ומאת: והודיע
 כצם: ואת בית פריצה היצלה שלמה

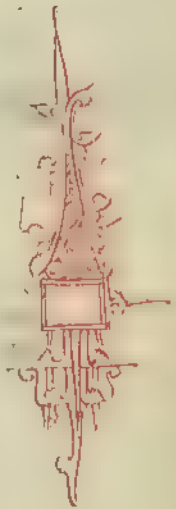
לכמה

משה
למה
למה
למה

וירא יהוה אל שלמה בלילה ואמר לו שמי ציל את תפלתך ובחרתי כמקום הזה ללכת זכרה הן איצור השמים ולא היה כטר והן אצוה על חנב לאכל הארץ ואם איש לא דבר ביצמי וכנינו צמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקיטו פעו וישוכו כדרכיהם הרעים ואנ אישמי נמן היטנים ואסלה לחטאתם וארפא את ארצם: צעה יצני יהוה פתחות ואזני קשיבות להפלת המקום הזה: ויצנה בחרתי והקדישתי את הבית הזה להיות שמי שם יצני עולם והיו יצני ולכי שם מל הימים: ואתה אם תלך לפע כאשר הלך דויד אבך וליצוה ככל אשר צויתך וחקי ומי שפטי תישמור: והקיבותי את כסא מלכותך כאשר ברתי לדויד אבך לאמר לא יכרת לך איש מושל בישראל: ואם תשונן אתם ויצנתם חקתי ומינותי אשר נתתי לפניכם והלכתם וינדתם אליהם אחרים והשתחיתם להם: ונתיתם מיצ אדמתי אשר נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדישתי לי שמי אשליך מיצ פעו ואתנט למישל וליטננה ככל היצמים: והבית הזה אשר היה יציון לכל יצני יציון ייטם ואמר

והימשקל הזהב אשר
 בא לשלמה בשנה אחת שש מאות
 שישים ושיש ככרי זהב לבר
 מאנשי התרים והסחרים מביאים
 וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים
 זהב וכסף לשלמה ויעש המלך
 שלמה מאתיים צנה זהב שחוט שש
 מאות זהב שחוט יצלה על היצנה
 האחת וישלש מאות מגנים זהב
 שחוט שלש מאות זהב יצלה על
 המגן האחת ויתנם המלך ככית יער
 הלבנון וייצש המלך כסא
 שן גדול וייצפהו זהב טהור וישש
 מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא
 מאחזים וידות מזה ומזה על מקום
 השנת וישעם אריות ימדים אצל
 הידות וישעם עשר אריות עמדים
 שם יעל שש המעלות מזה ומזה לא
 גיעשה כן לכל ממלכה וכל כלי משקה
 המלך שלמה זהב וכל מי בית יער
 הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב כמי
 שלמה למאומה כי אצות לכלך
 הלכות תרישיש עם יבדי חורם אחת
 לשלש שנים תבואנה אניות תרישיש
 נשאות זהב וכסף שעהבים וקפים
 ותכיים ויעל המלך שלמה מכל
 נילכי הארץ ליצטר וחכמה וכל מלכי
 הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע
 את חכמתו אשר נתן האלהים לבו
 והם מביאים איש מעתתו כלי כסף
 וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים

סוסים ופרדים דבר שנה בשנה
 ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות
 סוסים וכרכבות וישעם יצטר ארף
 פרישים וינחם בניו ירוכב ויצם המלך
 כרושלים ויהי מושל בכל המלכים
 מן הערל ועד ארץ פלישתים ועד גבול
 מצרים ויתן המלך את הכסף בירושת
 כאנשים ואת הארזים נתן כשקמים
 אשר לרבו ומוציאים סוסים ממצרים
 לשלמה ומכל הארשת וישאר דברי
 שלמה הראשנים והאחרנים הלא
 הם נתונים על דברי עת הנביא ויעל
 נבואת אחיה השלני וכחזות יעדי
 החזה יצל רבנים בן עבט וימלך שלמה
 בירושלים על מלישראל ארבעים
 שנה ויישכב שלמה יצם אבתיו ויקטלו
 בניו דוד אביו וימלך רחבעם בנו
 תחתיו וילך רחבעם שכמה
 כי שכב באו כל ישראל להמליך אתו
 והי כשמי ירבעם בן נבט והוא
 כמצרים אשר ברח מפני שלמה המלך
 ויישב ירבעם ממצרים ויישלחו ויקראו
 לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל
 רחבעם לאמר אנכי הקשה ארבע
 עלנו ועתה הקל מעבודת אנכיך
 הקשה וכיעלו הכנר אשר נתן
 עלינו ונעבדך ויאמר אליהם עוד
 שלשת ימים וישוכו אלי וילך היצם
 ויניצן המלך רחבעם את הזקנים
 אשר היו יצמדים לפני שלמה אביו
 בהיותו לאמר איך אתם גויצנים

וישעם יצטר ארף פרישים וינחם בניו ירוכב ויצם המלך כרושלים ויהי מושל בכל המלכים מן הערל ועד ארץ פלישתים ועד גבול מצרים ויתן המלך את הכסף בירושת כאנשים ואת הארזים נתן כשקמים אשר לרבו ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארשת וישאר דברי שלמה הראשנים והאחרנים הלא הם נתונים על דברי עת הנביא ויעל נבואת אחיה השלני וכחזות יעדי החזה יצל רבנים בן עבט וימלך שלמה בירושלים על מלישראל ארבעים שנה ויישכב שלמה יצם אבתיו ויקטלו בניו דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו וילך רחבעם שכמה כי שכב באו כל ישראל להמליך אתו והי כשמי ירבעם בן נבט והוא כמצרים אשר ברח מפני שלמה המלך ויישב ירבעם ממצרים ויישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר אנכי הקשה ארבע עלנו ועתה הקל מעבודת אנכיך הקשה וכיעלו הכנר אשר נתן עלינו ונעבדך ויאמר אליהם עוד שלשת ימים וישוכו אלי וילך היצם ויניצן המלך רחבעם את הזקנים אשר היו יצמדים לפני שלמה אביו בהיותו לאמר איך אתם גויצנים

להשיב ליצם הזה דבר וידברו אליו
לאמר אסתהיה לטוב להינעם הורה
ורציתם ודברת אליהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל הימים וינעב את
ענת הזקנים אשר יצטוו ויועץ את
הילדים אשר גרלו אתו היצמדים לפניו
ויאמר אליהם מה אתם מויעצים ונשיב
דבר את היצם הזה אשר דברו אלי לאמר
הקלפן העל אשר נתן אמך עלינו
וידברו אתו הילדים אשר גרלו ארנו
לאמר מה תאמר ליצם אשר דברו אליך
לאמר אמך חכמד את עלנו ואתה הקל
ביעלנו מה תאמר אליהם קטע יצבה
ממתע אבי ויצתה אבי היצמים עליכם
על כנר ואנ אסף יעל ילכם אני יסד
אתכם כישוטים ואנ כיצרובים ויבא
ירבנעם וכל היצם אל רחביעם בוכד
השלישי כאשר דבר המלך לאמר
שוכו אלי בוכד השלישי ויינעם הסוך
קשה ויינעב המלך רחביעם את צנת
הזקנים וידבר אליהם כי צנת הילדים
לאמר אכניד את ילכם ואנ אסף
עליו אני יסר אתכם כישוטים ואנ
ביצרובים וילאשמני המלך אל היצם
כי היתה נספה מעם האלהים למיען
הקים יהוה את דברו אשר דבר בד
אחיהו השלני אל ירבנעם כנעט וכל
ישראל כי לא ישכני המלך להם
וישיבו היצם את המלך לאמר מה
לנו חלק בדוד ולאנחיה כנן ישי
איש לאהליך ישראל יצתה ראדה

ביתך דוד וילך כל ישראל לאהליו
ובני ישראל הישנים בני ערי יהודה
וימלך עליהם רחביעם
וישלח המלך רחביעם את הדרום
אשר על הכס וירגמו בוכד ישראל
אנן וימת והמלך רחביעם התאמן
ליצלות במרכבה לנעם ירושלים
ויפשיעו ישראל בבית דוד יעד
היום הזה ויבא רחביעם ירושלים
ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה
ושבעים אלף בחור עשה מלחמה
להלחם יצם ישראל להשיב את
הכמלכה לרחביעם
ויהי דבר יהוה אלי שמיצוהו איש
האלהים לאמר אמר אל רחביעם בן
שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל
ביהודה ובנימן לאמרו מה אמר יהוה
לאהלינו ולאחיהנו עם אחיכם שונא
איש לביתו כי מאת עזיה הדבר הזה
וישמיעו את דברי יהוה וישבו מלפת
אל ירבנעם וישבו רחביעם בירושלים
ויבן ערים לכיפור ביהודה ויבן את בית
לחם ואת יצטטס ואת תקויע ואת בית
צור ואת שוכו ואת יצלים ואת צנת ואת
מרישה ואת זוף ואת אדורים ואת לישי
ואת יצקה ואת עריעה ואת אילון ואת
חברון אשר ביהודה ובנימן ערי כיצרות
ויחוק את המצרות ויתן בהם נגידים
ואוערות מאכל ושמן ויין וכל עיר
ויצריצנות ודמחיס ויחוקם להרבה
מאד והיו לו יהודה ובנימן

מאמר

הרבנות אל סבית השדרות אשתוק אליהם וילא יאמרו יש הכל אשר נעשה לו כו אלהים קייש ויחוקם שרוא הסוך ויחוקם
מה תאמר אליהם קטע עבדי ידבר ילם קטע עבדי כמדתו אמר ירושלים

רחביכם במלכו ושבנו יצורה יצורה
מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה
לישוב את ימנו יטב ככל יטבתי יישראל
ויטב אמו נצמה העמקתי ויניש הדין
כילא הכז לפי לרש את יהוה

ורכרי רחביכם הראשנים והאחרנים
הלא הם כתובים בדברי שמיניה הנביא
ויערו החזה להתניחש ומלחמות רחביכם
וירביכם כל הימים ויטב רחביכם יצם
אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך אביהמו
תחתיו: בשעת שמונה יצורה
למלך ירכיב וימלך אביה על יהודה:
שליש יטב מלך כחישלם ויטב אמו
מיכיהו בת אוראל מן גבעה וכלחמה
היתה בין אביה ובין ירכיב: ויאמר
אביה את המלחמה בחיל נכור:
מלחמה ארבינמאות אלף איש בחור
וירביכם ערך עמו מלחמה בשמונה
מאות אלף איש בחור נכור חיל:

ויקם אביה מיני להר נגדו
אשר בהר אפרים ויאמר שמינו
ירביכם וכל יישראל: הלא יטב לדינת
כי יהוה אלהי ישראל עליו מכלכה
לדויד על ישראל לעולם לו ולבניו
ברית מלח: ויקם ירכיב כזנב יצבר
שלמה בן דויד וימרד על ארצו:

ויקבנו עליו אנשים רקים בני
כלי על ויהאמינו על רחביכם בני שילמה
ורחביכם היה לעל ורך לבן ולא התחוק
לפניהם ויצתה אתם אמרים להתחוק
לפני ממלכת יהוה ביר בני דויד ואתם

המון רב ויזמכם יעלי זהב אשר יצוה
לכם ירכיבם לאלהים: הלא הודח תבואת
פהני יהוה את בני אהרן והלויים ותנישו
לכם פהנים כיצמי הארצות כל הפא
למלא ידו כפר בן פקר ואילכ יטביעה
והיה טהן ללא אלהים ואנחנו יהוה
אלהינו ולא עובדנו וכהנעם כישרתים
ליהוה בני אהרן והלויים כמלאכרת:
ומקט דים ליהוה ילות פבקר פבקר
וכיערב כיערב וקטרת סמים ומיערכת
לחם על השלחן הטהור ומעוררתהוהג
וערתה לביער כיערב כיערב כישמרים
אנחנו את מישמרת יהוה אלהינו:
ואתם יערכתם אתנו והנה יצמנו בראש
האלהים וכהנו וחיערות התרו יצוה
להר יצילכם בני ישראל אל תלחמו
עם יהוה אלהי אבותיכם כי לא תגליחו:
וירביכם הסכ את הבארב לבוא מאחרוהג
ויהיו לפני יהודה והכארב מאחריהם:
ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים
ואחור ויניצקו ליהוה והטהנים מחיערו
בחיערות וידי צוא יישראל יהוה והי כהר יע
איש יהודה והאלהים נגף את ירכיב וכל
יישראל לפני אביה ויהודה וירכבו בני ישראל
כפני יהודה ויהנעם אלהים בידם ויזכנהם
אביה ויצוכמה רבה ויפלו חללים כיישראל
חמיש מאות אלף איש בחור ויכנינו בני ישראל
כיערתה היא ואכיעובני יהודה כנינו על
יהוה אלהי אבותיהם וירדף אביה אחר ירכיב
ויילכדו בני ירכיב את בית אל ואת בנתיה
ואת יטנה ואת בנתיה ואת צפרון ובנתיה:

וירכבו בני ישראל
לפני יהודה וירכבו
בני ישראל לפני
יהודה וירכבו בני
ישראל לפני יהודה

וירכבו בני ישראל
לפני יהודה וירכבו
בני ישראל לפני
יהודה וירכבו בני
ישראל לפני יהודה

ויקבנו עליו אנשים רקים בני כלי על ויהאמינו על רחביכם בני שילמה ורחביכם היה לעל ורך לבן ולא התחוק לפניהם ויצתה אתם אמרים להתחוק לפני ממלכת יהוה ביר בני דויד ואתם

ערד הנביא התחזק ויעבר השקצים
 מכל ארץ יהודה ובנימן ומן הערים
 אשר לכד מהר אפרים ויחדש ארז
 מונח יהוה אשר לפני אולם יהוה
 ויקבץ את כל יהודה ובנימן והערים
 עבהם מאפרים ומנשה ומשמעון
 כי נגלו עליו מישראל לדב בראתם
 כי יהוה אלהיו עמו
 ויקבצו ירושלם בחדש השלישי
 לשנת חמיש עשרה למלכות אסא
 ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן השלל
 הביאו בקר יטבע מאות וינאז יטבעת
 אלפים ויזבחו כסית לדרוש את יהוה
 אלהי אבותיהם בכל לבבם ונבל נפשמ
 וכל אשר לא ידע ליהוה אלהי ישראל
 יומת למן קטן ועד גדול למאיש ועד
 אשה וישבעו ליהוה בקול גדול
 ובתרועה וכח עצרות וכישופרות
 וישמחו כל יהודה על השבועה כי
 בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם נקישו
 וימינא להם וינח יהוה להם מסביב
 וגם מענה אסא אסא המלך הסירה
 מנבירה אשר עשתה לאשרה מפלעת
 ויכרת אסא את מפלעתה וידרך
 וישרף בעל קדרון והבמות ל
 סרו מישראל רק לבנאסא היה שלם
 כל ימיו וינא את קדישי אביו וקדישו
 בית האלהים כסף וזהב כליס ומלחמה
 לא היתה עד שנת שלשים וחמש
 לביכות אסא בשנת
 שלשים ושיש לביכות אסא יגלה

ויבא כהן ליהוה אלהי ישראל וכו'
 ויבא כהן ליהוה אלהי ישראל וכו'
 ויבא כהן ליהוה אלהי ישראל וכו'
 ויבא כהן ליהוה אלהי ישראל וכו'

בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן
 את הרמה לבלתי תת יונא וכל
 לאסא מלך יהודה ויונא אסא
 כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית
 המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם
 הישב בדדמשק לאמר: ברית ביני
 וביןך ובין אביו ובין אביו הנה שלחתי
 לך כסף וזהב לך הפר יי בריתך
 את בעשא מלך ישראל וישלח
 מעליו וישמע בן הדד אל המלך
 אסא וישלח את שרי החילים אשר
 לו אל ערי ישראל ויבוא את ציון ואת
 דן ואת אכל מים ואת כל מסכנות
 ערי נפתלי ויהי כשמע בעשא
 ויהדל כבנות את הרמה וישבת את
 מלאכתו ואסא המלך לקח
 את כל יהודה וישאו את אבני הרמה
 ואת עניה אשר בנה בעשא ויבן
 בהם את גבצו ואת המזבחה
 וכיצתה היא בא חנני הראה אל
 אסא מלך יהודה ויאמר אליו: מה שיען
 יל מלך ארם ולא נשיעני על יהוה
 אליהיך על כן נמלט חיל מלך ארם
 מידך הלא חנושים והלובים היו
 לחיל לדבר כב ולפרישים להרמה
 מאד ובה שיעך על יהוה נתנם בידך
 כי יהוה יעניו משטטות בכל הארץ התחזק
 עב לבבם שלם אליו ונסבלת על זאת מי ענה
 יש יעמך מלחמות ויבנאסא אל הרמה
 ויתנהו בית המזבחה כי בני עמו על
 ואת וירצן אסא מן העם ביצת ההוא

כלום . . . . .
 לראשונה כמות למקן . . . . .
 ויבא כהן ליהוה אלהי ישראל וכו'

והעל דברי אסא הראשנים והאחונע
הנס בתוכים יצקפר המלכים ליהודה
וישראל: ויהיא אסא בשנת
ישלישים ותשיע למלכותו בגליו יצ
למיצלה חליו וגם בחליו לאדריש את
יהוה כי נרפאים: וייטב אסא יצם
אנתיו ויבת בשנת ארבינים ואחת
למלכו: ויקרהו בקברתיו אישר כרה
לו כיצד דויד וייטב טהו במיטב אשו
כילא בשמים וזנס מרקחים מרקחת
מיצשה ויישרפו לו שרפה גדולה יצ
למאד: וימלך יהושפט בנו
תחתיו ויתחזק יצ ישראל ויתחיל
ככל יצרי יהודה הכניעות ויתן נענים
בארץ יהודה וכיצד אפרים אישר
לכד אסא אכיו: ויהי יהוה עם יהושפט
כי הלך בדרכי הויד אכיו הראשנים
ולא דריש לבצילים: כי לאלה אכיו
רדיש ובמינותיו הלך ולא נמי צורה
ישראל: ויבן יהוה את המבליכה כידו
ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט:
ויהי לו יצשר וכבוד לרב: ויגסה לבו
בדרכי יהוה ויצור הסיר את הכמות
ואת האשרים מיהודה:
וכישנת ישלויש למלכו שלח לשרו
לכן חיל וליצדיה ולזכריה ולנתנאל
ולמיכיהו ליכד כיצרי יהודה: וייצמהם
הלויים שמיציהו ונתניהו וזבדיד:
ויצשה אל וישמרימות ויהונתן ואזעון
וטוביהו וטוב אדנה הלויים וייצמהם
אלישמיצ ויהורם הכהנים: וילמדו

ביהודה וייצמהם כפר תורת יהוה ויסבו
בכל ערי יהודה וייצו כיצם: וירחי
פחד יהוה יצ כל ממלכות הארעות
אישר כנימות יהודה ולא נלחמו יצם
יהושפט: ומפליטתם מביאים
ליהושפט מנחה וכסף מיטא נכ
היצריים מביאים לו נאן איל:
ישביעת אלפים וישביצ מאות ותשישים
ישביעת אלפים וישביצ מאות:
ויהי יהושפט הילך ועל יצ
למיצלה ויבן ביהודה פניעות ויצרי
מסכנות: ומלאכה רבה היה לו ביצרי
יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיי
בירושים: ואליה פקדתם
לכית אמותיהם ליהודה ישרי אלפים
יצדטה ישר ויצמו גבורי חיל יצוי:
מאות אלף: ויצידו יהונתן:
הישר ויצמו מאתים וישכנס אלף:
ויצידו יצכסיה בזזרי הכתעב ליהוה
ויצמו מאתים אלף גבור חיל: ומן
נעמין גבור חיל אלידיצ ויצמו נשק
קישת ומנן מאתים אלף: ויצידו
יהונתן ויצמו מאה וישמועם אלף חלוע
יצא: אלה המישוריהם אתהמלך
מלכד אישר נתן המלך כיצרי המכניצ
בכל יהודה: ויהי ליהושפט יצשו
וכבוד לרב ויתחתן לאחאב ויודד יצ
ישנים אל אחאב ליטברון ויזבח לו
אחאב יצאן ונקד לרב וליצם אישר יצמו
ויסיתהו ליצלות אלרמת גליצד: ויאכיו
אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך

יהודה המלך את רמת גליעד ויאמר
 לו כמוני כמון וכצמד צמי ויצמד
 במלחמה ויאמר יהושפט אל מלך
 ישראל ורשעא נוס אתדכו יהוה
 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים ויבני
 מאות איש ויאמר אליהם המלך אל
 רמת גליעד למלחמה אם אהר
 ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך
 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה
 יעוד ועדושה מאתו ויאמר מלך
 ישראל אל יהושפט יעוד איש אחר
 לדווש את יהוה מאתו ואני שנאתו
 כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו
 לרעה הוא מיכהו בן ימלא ויאמר
 יהושפט אל יאמר המלך בן ויקרא
 כליך ישראל אל סריס אחד ויאמר
 מהו מיכהו בן ימלא ומלך ישראל
 ויהושפט מלך יהודה וישבים איש
 יעל פסאו מלבישים בעדים וישבים בן
 פתח ייער שמרון וכל הנביאים מתבאצ
 לפניהם ויעשו יעקיהו בן כנענה
 קרע כרול ויאמר כה אמר יהוה באלה
 הנגח את ארס יעד כלותם וכל הנביאים
 נבאים בן לאמר יעלה רמת גליעד
 והעלה ועתן יהוה ביד המלך והמלאך
 אשר הלך לקרא למיכהו דבר אליו
 לאמר הנה דברי הנביאים פה אחד טוב
 אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם
 ודברת טובו ויאמר מיכהו חי יהוה
 כי את אשר יאמר אלי יהו אדברי
 וכא אל המלך ויאמר המלך אליו

מיתה המלך אל רמת גליעד למלחמה
 אסאחד ויאמר יעלו העליתו ויעתנו
 בידכם ויאמר אליו המלך יעד כמה
 פעמים אנני משביעך איש לא
 תדבר אלי רק אמת נשם יהוה ויאמר
 ראיתי את כל ישראל נפצים יעל
 ההרים פלאן אשר אין להן ריעה
 ויאמר יהוה לא אדעם לאלה ישבו
 איש לכהו בשלום ויאמר מלך
 ישראל אל יהושפט הלא אמרתי
 אליך לא יתנבא עלי טוב כי אמרתי
 ויאמר לכן ישמיעדכ יהוה
 ראיתי את יהוה וישב יעל כסאו וכר
 עבא הישבים יצמדים יעל ימינו
 וישב אליו ויאמר יהוה מי פתה את
 אחאב מלך ישראל ויעל ויפל עומת
 גליעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר
 ככה וינא הרוח ויצמד לפני יהוה
 ויאמר אנני אפתנו ויאמר יהוה אליו
 כמה ויאמר אנני והיית לרוח שקר
 בפי כל נביאיו ויאמר הפתה וגם תוכר
 עאו וצשה כן ויעתה הנה נתן יהוה רוח
 ישקר בפי כל נביאך אלה ויהוה דבר יעלך
 ריעה ויעש יעקיהו בן כנענה ויד אתמכו
 יעלהו ויאמר איה הדרך יעבר רעך
 יהוה מאת לדבר אתך ויאמר מכהו הנגד
 ואה ביונה הוא אשר תבא חזון חזון יהוה
 ויאמר מלך ישראל קח את גבי הנה ושינהו
 אל אמון שרה צירואל ואיש בן המלך
 ואמר כה אמר המלך ישימו זה ביהגליא
 והאמלה לחכ לחין ומים לחין יעד טוב בשלון

ועל הנביאים ויעל פסאו מלבישים בעדים וישבים בן פתח ייער שמרון וכל הנביאים מתבאצ לפניהם ויעשו יעקיהו בן כנענה קרע כרול ויאמר כה אמר יהוה באלה הנגח את ארס יעד כלותם וכל הנביאים נבאים בן לאמר יעלה רמת גליעד והעלה ועתן יהוה ביד המלך והמלאך אשר הלך לקרא למיכהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טובו ויאמר מיכהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלי יהו אדברי וכא אל המלך ויאמר המלך אליו

ויאמר מיהו אם ישוב תשוב בשלום
לא דבר יהוה פי ואמר שמיעו עמים
כלם ויעל מלך ישראל והושפט
מלך יהודה אל דמית גליעד ויאמר מלך
ישראל אל הוושפט התחפט וכא
במלחמה ואתה לביט כנדיך ויתחפץ
מלך ישראל ויבאונגמלחמה ומלך אום
יגוה את שרי הרכב אשר לו לאמר לא
תלחצו את הקטן ואת הגדול כי אפאת
מלך ישראל לברזו ויהי כראות שרי
הרכב את הוושפט והמה אמרו מלך
ישראל הוא ויקבו עליו להלחם ויקע
הוושפט ויהוה יעזרו ויסיתם אלהים
סמנו ויהי כראות שרי הרכב כי לא
היה מלך ישראל ויאובו מאחריו
ואיש מיטך בקיטת לתמו ויד אתמלך
ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר
לרכב הפך ירך והוינאתני מן הכחנה
כי החלית ותיעל המלחמה ביום ההוא
ומלך ישראל היה מיצמיד כמרכבה
נכה אדם יעד היצרב וימת ליצת כוא
השמיט וישב הוושפט מלך
יהודה אל ביתו בשלום לירושלם
ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזור
ויאמר אל המלך הוושפט הדישיני
לעזר ולישנאי יהוה תאהב וכזאת
עליך קנף מלפני יהוה אבל דברים
טובים נמצאו עמך כי בערת האשות
מן הארץ והכינות לבבך לדריש
האלהים וישב הוושפט
בירושלם וישבו יצא בעם מבאר

ישבע יעד הד אפרים וישיכם אל
יהוה אלהי אבותיהם וייצמד שפטנים
בארץ בכל יצרי יהודה הביצרות ליצור
ויצרו ויאמר אל השפטנים ראו מה
אתם יצטים כי לא לאדם תשפטו כי
ליהוה ויצמכם בדבר מישפטו וויצתרה
יהי פחד יהוה יצליכם ישמרו ויצטו כי
אין עם יהוה אלהינו יעולה ומשי
פנים ומקח שחד וננס בירו שלם העמיד
הוושפט מן הלויים הכהנים ומראשי
האבות לישראל למשפט יהוה ולריב
וישטו ירושלם וייצו עליהם לאמר
כה תיצטו כראת יהוה באמונה וכל
ישלם וכל ריב אשר יבוא יצליכם
מאחיכם הישטים בעריהם בין דם
לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים
וזהוהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה
והיה קנף יצליכם ויצל אחיכם כרה
תיצטו ולא תאשמו והנה אמריהו
כהן הראשי יצליכם לכל דבר יהוה
וזכריהו בן ישמיאל הנגיד לבית
יהודה לכל דבר המלך ושטרס הלויים
לפניכם חזקו ויצטו ויהי יהוה ינסה טוב
ויהי אחריבן באו בני מואב
ובני עמון ועמהם מה עמונים על
הוושפט לכלחכה ויבאו ויצרו
ליהושפט לאמר בא עליך המון רב
מיעבר לים בארכ והנס כחניצון תמר
היא יצו צרי וירא ויהן הוושפט את
פניו לדריש ליהוה ויקרא צום על כל
יהודה ויקבצו יהודה לבקש מיהוה

141

מלכי ישראל והזמנה את יהודה וארץ
ישבי ירושלים כהזנות בית אחאב וגם
את אחיך בית אביך הטובים ממך הרגת
הנה יהוה נגף כנפה גדולה בעמך ובעמך
ובנשיך ובעל רכושך ואתה בחלייך
בבים במחלה מעיך יע ינאו מי צדמן
החלי ימים על ימים ויע יהוה על הונן
את רוח הפלשתים והערבים אשר על
יד טיטוס ויעלו ליהודה ויבקעוה וישנו
את כל הרטיש הנמצא לבית המלך
וגם בניו ונשייו ולא נשאר לוכן כי אם
יהואחזקטן בנו וואחריו כל ואתננו
יהוה נמצו לחלי לאין מרפא ויהי
לימים מימים וביעל את הקץ לימים
שנים ינאו מינו עם הליו ויעתה תל אבי
רעים ולא יעשולו ינמו שרפה כשופת
אנתו בן ישראלים ושתים היה במלכו
וישנה שנים מלך בירושלים וילך
כל אחמדה ויקברוהו בעיר דוד ולא
בקברות המלכים וימלכו יושבי
ירושלים את אחזיהו כט הקטן תחתו
כי לא הראשנים הונן הערוד הכי
ביעבים לבחנה וימך אחזיהו בן
יהורם מלך יהודה כזארביעם
וישתים שנה אחזיהו במלכו וישנה
אחת מלך בירושלים ויטס אמו יעליו
נת יצמרו וגם הוא הלך בדרך בירת
אחאב כי אמו היתה ויעתו להושיע
ויצט הרץ ביצני יהוה כבית אחאב
כי המה היו ויענים אחרי כות אבו
למישחית ליו גם כיעתם הלך וילך

את יהורם בן אחאב מלך ישראל
למלחמה על חזאל מלך ארם מומת
על יד ויבנו הרמים את יורם וישב
להתרפא בזרעאל כי המכים אשר
הכהו כרכה כהלחמו את חזאל מלך
ארם ויעזריהו בן יהורם מלך יהודה
יד לראות את יהורם בן אחאב ה
בזרעאל כי חלה הוא ויבא להיכ
היתה תכוכת אחזיהו לבוא אל
יורם וכבאו וינא ינא יהורם אל
יהוא בן נמישי אשר משחו יהורם
להברית את בית אחאב ויהי כה שפט
יהוא ינא בית אחאב וימנא את ישי
יהודה ובע אחי אחזיהו משרתים
לאחזיהו ויהרגם ויבקש את אחזיהו
וילכדהו והוא מתחבא ביטמרון
ויבאהו אליהו וימיתהו ויקברהו
כי אמרו בן יהוישפט הוא אשר דרש
את יהוה בכל לבו ואין לבת אחזיהו
ליצער כח למלכהו ויעתל יהו
אם אחזיהו ראתה כי מת כנה ותקם
ותדבר את כל זרע הממלטה לבית
יהודה ותקח יהוישבע את המלך
את יהואש בן אחזיהו ותגלב אתו מתוך
בני המלך המומתים ותתן אתו ואת
מינקתו כחדר המטות ותסתירהו
יהוישבע כנה המלך יהורם אשת
יהוידכנה כן היא היתה אחרת
אחזיהו מפני יעל יהו ולא המיתהו
ויהי אתם נבית האלהים מתחבא שיש
שנים ויעתל המלכת על הארץ :

יהוא בן נמישי אשר משחו יהורם להברית את בית אחאב ויהי כה שפט יהוא ינא בית אחאב וימנא את ישי יהודה ובע אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא ביטמרון ויבאהו אליהו וימיתהו ויקברהו כי אמרו בן יהוישפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבו ואין לבת אחזיהו ליצער כח למלכהו ויעתל יהו אם אחזיהו ראתה כי מת כנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלטה לבית יהודה ותקח יהוישבע את המלך את יהואש בן אחזיהו ותגלב אתו מתוך בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מינקתו כחדר המטות ותסתירהו יהוישבע כנה המלך יהורם אשת יהוידכנה כן היא היתה אחרת אחזיהו מפני יעל יהו ולא המיתהו ויהי אתם נבית האלהים מתחבא שיש שנים ויעתל המלכת על הארץ :

ויקטרו עליו וירגמוהו אבן כמצות
המלך כחצר בית יהודה ולא זכר
יואש המלך החסד אשר גשמו
יהודים אביו יצבו ויהרגו את בנו ונמנו
אמר דא יהוה וידרשו
ויהי לתקופת השנה יצא עליו חיל
ארכ ויבאו אל יהודה וירושלם וישחטו
את כל ישראל כי יצא וכל שילם
יטחו למלך דרמיטק כי כמיצור
אנשים כאו חיל ארכ ויהוה נתן ביום
חיל לרב מאד כי יצבו את יהוה אלהי
אבותיהם ואת יואש יצאו שפטים
וכלתם ממנו כי יצבו אתו במחלים
רבים התקטרו עליו יצבדו פדמי בני
יהודים הפהן ויהרגו על מנתו ומת
ויקברו בני צד דוד ולא קברו בקטל
המלכים ואלה המתקטרים יצאו
זכר בני ישראל הצמנית ויהונתן בן
שמרית המואבית וזלצו ורב המישא
יצאו ויסול בית האלהים הנס פתובים
על מודיש ספר המלכים ויכלך אמציה
בן החתיו **בן עשרים וחמשים**
שנה מלך אמציה ויגשרים ותישל
שנה מלך בירושלם ויטס אפלו יהוען
מירושלם וייצט הישר בניני יהוה
זק לא בלבב שלם ויהי כאשר חזקה
הממלכה עליו ויהרג את צבדו הפכס
את המלך אביו ואת בניהם לאהמית
כי כפתוב פתולה נספר משה אשר
יצא יהוה לאמר לא ימותו אמות יצ
בנים ובנים לא ימותו על אמות כי איש

בחסאו ימותו ויקבץ אמציהו
את יהודה ויגמירם לבית אבות לישר
האלפים ולישרי המאות לכל יהודה
ובנימן ויעקדם למבן יצורים יטנה
ומיעלה ויבצאם שליש מאות אלף
בחור יצא יצא אחז רמח ויענה וישפ
מישראל מאה אלף גבור חיל במאה
נכר נקפו ואיש האלהים בא אליו
לאמר המלך אל יבא יצרך יצא
ישראל כי אין יהוה יצם ישראל כל
בני אפרים כי אספא אתה יצירה
חזק למלחמה יבטיחך האלהים
לפני אויב כי ישפח באלהים ליעזור
ויהי כשיל ויאמר אמציהו לאיש
האלהים ומה לעשות למאת הנכר
אשר נתתי להגוד ישראל ויאמר איש
האלהים יש ליהוה לתת לך הנכר
מזה ויבדלים אמציהו להגוד אשר
בא אליו מאפרים לילכת למקומם
וחר אפם מאד ביהודה וישבבו
למקומם פחרי אהו ואמציהו
התחזק ויענה את צבו וילך צא המלח
וד את בני ישעיר וישרת אלפים
ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה
ויבאו לראש הקרני וישליכום
מראש הפלג וכלם ננקצו וכו
הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת
יצבו למלחמה ויפוטו בעיר יהודה
מישכרון ועד בית חורון ויכו מהם
שלישת אלפים ויכו כזה רבה
ויהי אחר כן אמציהו מהפזת

והיה אחר כן אמציהו מהפזת
והיה אחר כן אמציהו מהפזת
והיה אחר כן אמציהו מהפזת
והיה אחר כן אמציהו מהפזת

את אדומים וכא את אלה בני ישעיה
 וינמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה
 ויהם יקטרו ויחר אף יהוה באמיניהו
 וישלח אליו נביא ויאמר אליו למד
 דרשת את אלהי העם אשר לא העילו
 את עמם מידך ויהי מדברו אליו
 ויאמר לו הלוי עין למלך נתנוך חדל
 לד למה יכוד ויחרל הנביא ויאמר
 ידעתי כי יעזן אלהים להטחיתך כי
 יעשית זאת ולא שכנעת לי ענתיו
 ויועזן אמיניהו מלך יהודה
 וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא
 מלך ישראל לאמר לך נדראה פנינו
 וישלח יואש מלך ישראל אל אמיניהו
 מלך יהודה לאמר החוה אשר בלבנון
 שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר
 תנה את בתך לבני לאשה ותינבר חת
 השרה אשר בלבנון ותדמס את החוה
 אמרת הנה הפית את אדום ונשאך לבן
 להכביד יעתה שכה בניתך למה התננה
 ברעה ונפלת אתה ויהודה צמך וילא
 שכינאמיניהו כי מהאלהים היא למינן
 תתם ביד כי דרשו את אלהי אדום ויעל
 יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא
 ואמיניהו מלך יהודה בבית שמיטאשו
 ליהודה וינגף יהודה לפני ישראל
 וינסו איש לאהליו ואת אמיניהו מלך
 יהודה בן יואש בן יהואחז תפס יואש
 מלך ישראל בבית שמיט ויביארו
 יהושלם ויפדין בחומת יהושלם מיטע
 אפרים יע ישיע הפונה ארכינמאות

אמה וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים
 הנביאים נבית האלהים ינס ינכר
 אדום ואת אצרות בית המלך ואת
 בני התעבבות וישב שמרון
 ויהי אמיניהו בן יואש מלך יהודה
 אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל
 חמיש ישרה שעה ויתר דברי אמיניהו
 הראשנים והאחרנים הלא הנם מתוכם
 יל ספר מלכי יהודה וישראל ומינת
 אשר סר אמיניהו מאחרי יהוה ויקשו
 יעליו קשר בירושלים וינס לכישה וישלחו
 אחריו לכישה ויכתהו שם וישאדו
 יל הסוסים ויקברו אתו ינס אבתיוביער
 יהודה ויקחו כל ינס יהודה את יעזרהו
 והוא בן שיש ישרה שעה וימליכו אתו
 תחת אביו אמיניהו הוא בנה את אילות
 וישינה ליהודה אחרי שכב הכיך
 ינס אבתיוביער בן שיש ישרה
 ישנה יעיהו במלט וחמישים וישתים
 ישנה מלך בירושלים ושם אמו ימליה
 מן יהושלם ויעזש הישר כי צע יהוה
 בכל אשר יעשה אמיניהו אכיו ויהי
 לדרש אלהים כימי זכריהו המכין נראת
 האלהים ובימי דרשו את יהוה העליון
 האלהים ויניא וילחם כפלישתים ויפדין
 את חומת גת ואת חומת בנה ואת חומת
 אשדוד ויבנה יערים באשדוד וכפלישתים
 ויעזרהו האלהים יעל פלישתים ויעל
 הערבים הישכים כנור בינל והמי ענסי
 ויתנו העמונים מנחה ליעזרהו מלך שמו
 יע לבוא מערים כי החזיק יעל למצלה

2
300
100
200

מספרים ופירושים קטנים בכתב יד קטן, כולל שמות ופרטים.

כְּתוּבִים עַל סֶפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה
בֶּן יִצְחָק וְהָמִישׁ שָׁנָה הָיָה
בְּמַלְכוּתוֹ וְשִׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלַם וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם יָגַם אֲבֹתָיו
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אַרְחוּ
בְּנֵי תַחְתָּיו בְּנֵי יִצְחָק שָׁנָה
אַחַד בְּמַלְכוּתוֹ וְשִׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלַם וְלֹא יָצָה הַיִּשְׂרָאֵל בְּיַעֲקֹב יְהוָה
דָּוִד אָבִיו וַיִּלְךְ בְּדַרְכֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
וְגַם מַסְכּוֹת יָצָה לִבְנֵי יִצְחָק וְהוּא הַקָּטָן
בְּנֵי בֶן הַנֶּגֶם וַיִּכְרֹךְ אֶת בְּנָיו כְּאִישׁ
כֹּתֵי עֵצֵי הַטֵּיבִים אֲשֶׁר הֲרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּזְכַּח וַיִּקְטַר בְּכַמּוֹתָיו עַל
הַנְּבִיעוֹת וְתַחַת כָּל רֵעֵנָיו וַיִּתְנַהוּ יְהוָה
אֵלָיו בִּיד מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּכְרֹךְ וַיִּשְׁכַּב
מִמֶּנּוּ יֹשִׁיבָה גְדוּלָה וַיִּבְאוּ דַרְמֵי שָׂרָךְ
וְגַם בִּיד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָמַד בְּמַטֵּה
גְדוּלָה וַיְהִרְגֵם פֶּקֶח בֶּן רַמְלִי הָיוּ
בַיהוּדָה מֵאָה וַיַּעֲשִׂים אֵלָף בְּיוֹם אֶחָד
הַפְּלִכַע חֵיל בְּעֵזְבֹם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתָם וַיְהִרְגוּ זָרִים וְנָבָר
אֲפָרִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם וּבֶן הַמֶּלֶךְ וְאֶת
עֹדֵי קֶסֶם נָגִיד הַכִּית וְאֶת אֶלְקָנָה מִשָּׁנָה
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁכַּב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֲחֵיהֶם
מֵאֵתִים אֵלָף נַשִּׁים בָּנִים וּבָנוֹת וְגַם
שָׁלַל רַב כְּזוֹ מַחֵם וַיִּבְיֹאוּ אֶת הַשָּׁלַל
לִשְׁמֵרוֹן וַיִּשָּׂם הָיָה נְבִיא לַיהוָה עֹדֵד
שְׁמוֹ וַיִּצַּא לִפְנֵי הָעָבָא הַבָּא לִשְׁמֵרוֹן
וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲנֵה כַחֲמַת יְהוָה אֵלֵיכֶם
אֲנִי יֹכֵם עַל יְהוּדָה נְתַנֶּם בִּירְכָם וְתַחֲנוּ
בָם בְּוִיעַף יֵצֵד לַשָּׁמַיִם הַגִּיעֵנוּ וְיַעֲזֵה

בְּנֵי יְהוּדָה וַיִּרְוּ שָׁלֵם אֶתֶם אֲמָרִים
לִכְבֹּשׁ לַיְצָדִים וְלִשְׁפָחוֹת לִכְסֹה לֹא
רַק אֶתֶם יַעֲמַכֶּם אִשְׁמוֹת לַיהוּדָה
אֱלֹהֵיכֶם וַיַּעֲזֵה שְׁמֵי עֲנֵי וְהַשִּׁיב
הַשְּׂכִיבָה אִשׁוּר שְׂכִיתֶם מֵאֲחֵיכֶם כִּי
חָרוֹן אַף יְהוָה עֲלֵיכֶם
וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁי מְרָאשֵׁי בְנֵי אֲפָרַיִם
עֹדֵי הַבֶּן יְהוֹחָנָן בְּרַכְיָהוּ בֶן מִשְׁלָמוֹת
וַיְחַקְּלוּ בֶן שָׁלֵם וְעַמְשָׁא בֶן חַדְלַי
עַל הַבָּאִים מִן הָעָבָא וַיֹּאמְרוּ לָהֶם
לֹא תִבְיֹאוּ אֶת הַשְּׂכִיבָה הַנְּהַכֵּל לֹא שְׁמַת
יְהוָה עֲלֵינוּ אֶתֶם אֲמָרִים לֹא קִיֵּף עַל
חַטָּאתֵנוּ וַיַּעֲזֵה אִשְׁמַת ט כִּי רַבְרָב
אִשְׁמַת לָנוּ וְחָרוֹן אַף עַל יִשְׂרָאֵל
וַיִּעַבְדוּ הַחֲלִיזִין אֶת הַשְּׂכִיבָה וְאֶת
הַכּוֹה לִפְנֵי הַשָּׂרִים וְכָל הַקָּהָל וַיִּקְמוּ
הָאֲנָשִׁים אִשְׁרָן נָקְבוּ בְשֵׁמוֹת וַיְחַזְּקוּ
בְשִׁבְיָה וְכָל מִיעֲרֵמֵיהֶם הִלְבִּישׁוּ מִן
הַשָּׁלַל וַיִּלְכְּשׁוּם זַיִנְעֵלוֹם וַיִּאֲמְרוּ
וַיִּשְׁקוּם וַיִּסְכּוּם וַיִּנְהַלּוּם בַּחֲמָרִים
לְבַל בּוֹשֵׁל וַיִּבְיֹאוּם יִרְחוּ עֵר הַתְּמָרִים
אֶל אֲחֵיהֶם וַיִּשְׁכַּב שְׁמֵרוֹן
בַּעַת הַהִיא שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶחָז עַל מִלְכֵי
אֲשׁוּר לִיעֹר לוֹ וַיַּעֲזֵר אֲדוּמִים בָּאוּ
וַיִּכּוּ בַיהוּדָה וַיִּשְׁכַּב שְׁכִיבֵי וּפְלִשְׁתִּים
פָּשְׁטוּ בְּעַרְיָה שְׁפִלָה וְהַנְּגַב לַיהוּדָה
זָלְכָדוּ אֶת בֵּית שְׁמִישׁ וְאֶת אֵילִין וְאֶת
הַגְּדָרוֹת וְאֶת יֹשְׁבֵי וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת תְּמָרָהּ
וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת גְּמֹוֹ וְאֶת בְּנֵי הָיָה וַיִּשְׁכַּב שְׁכִיבֵי
כִּי הִכְנִיעַ יְהוָה אֶת יְהוּדָה בְּיַמּוֹ אֶחָז מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל כִּי הִפְרִיעַ בַּיהוּדָה וַיִּמְעַל מֵעַל בַּיהוָה

וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ כְּלֵעַל שֵׁמֶנְךָ בְּכִלְיֵי אֲבֹתָיו
וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ כְּלֵעַל שֵׁמֶנְךָ בְּכִלְיֵי אֲבֹתָיו
וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ כְּלֵעַל שֵׁמֶנְךָ בְּכִלְיֵי אֲבֹתָיו

ויבא עליו תלנת פלנא סר מלך אשור
 ויער לו ולא חזקו כחלק אחו את
 בית יהוה ואת בית המלך והישרים
 ויהו למלך אשור ולא יעזרה לו וזכנת
 הער לו וזכף למיעול כיהוה הוא המלך
 אחו וזכף לאלהי דרמישן הככסנו
 ויאמר כי אלהי מלכי ארבהם כי עזים
 אתם להם אפס ניעזרנו והם היו לו
 להכשילו ולכל ישראל ויאסף אחו
 את כל בית האלהים ויקנין את כל
 בית האלהים ויסע את דלתות בית
 יהוה ויעש לו מזבחות בגל פנה מחשבו
 ונגל יער ויער ליהודה יעשה כמור
 לקטר לאלהים אחרים ויבני את
 יהוה אלהי אבתיו ויהי דבריו וכל
 דרכיו הראשנים והאחרים הנם
 כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל
 וישכב אחו עם אבתיו ויקברו בעיר
 ברושלים כי לא הביאהו לקברי מלכי
 ישראל ויכלד יחזקיהו בנו תחתיו
 יחזקיהו מלך פו יעשרים
 וחמיל שנה ויעשרים ולשיני שנה
 מלך ברושלים וישם אמו אמה נר
 זכריהו ויעש הישר כעני יהוה נכל
 אשר יעשה דוד אביו הוא בשנה
 הראשנה למלכו פחדש הראשון
 פקח את דלתות בית יהוה ויחזקם
 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם
 לרחוב המורה ויאמר להם שמיעני
 הלויים יתה התקדשו וקדשו את
 בית יהוה אלהי אבתכם והויעשו

את העדה כן הקדש כי מצלו אלתנו
 ויעשו הרע כי עני יהוה אלהינו ויעשה
 וקט פנעם מפי שכן יהוה ויתנו עקף
 נבטו דלתות האולם ויבטו את
 הנרות וקטרת לא הקטירו ויעלה לא
 היצו כקדש לאלהי ישראל ויהי
 קנף יהוה על יהודה וידושלם ויתנם
 לזועה לישמה ולישרקה כאשר אתם
 ראים כיעניכם והנה נפלו אבתנו
 בחרב ובגנו ובגלתנו ונשינו בשבי על
 זאת יתה ים לכי לכרות ברית ליהוה
 אלהי ישראל וישכ מקנו חרון אפו
 בני יתה אל תשלו כי כלם בחר יהוה
 ליצמד לפניו לשרתו ולהיות לו משותט
 ומקטירים ויקמו הלויים מחתנו עמי
 ויזאלו בני יעזריהו מן בני הקהתי ומן בני
 מרריקייט בן יעזריהו בן יהויאל
 וכן הערשני יואח בן זכיה ויערן בן יואח
 ומן בני אלינפן שמרי ויעזאל ומן בני
 אסף זכריהו ובעתהו ומן בני
 הימן יחואל ושמיע ומן בני ידורטן
 שמיעה ויעזריהו ויאספו את אחיהם
 ויתקדשו ויבאו כמיעות המלך נבתי
 יהוה לטהר בית יהוה ויבאו הכהנים
 לפעכה בית יהוה לטהר ויעזאו את כל
 הטמאה אשר מצאו בהכל יהוה להע
 בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לעז
 קדרון חוצה ויחלו באחד לחדש
 הראשון לקדש וביום שמונה לחדש
 באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה
 לימים שמונה זביום שישה יעשר

לחדש הראשון כליו ויבאו
פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהורנו
את כל בית יהוה ואת מזבח היצלה ואת
כל כליו ואת ישראל ואת המיצר ואת כל
כלי ואת כל הכלים אשר הזניח המלך
אחו במלכותו במיצלו הננו והקדשנו
והגם לפני מזבח יהוה וישיבם
יחזקיהו המלך ויאסף את שרי הציר
ויצל בית יהוה ויבאו פרים שבעה
ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפלי
יעים שבעה לחטאת יצל המלכה
ויצל המקדש וצל יהודה ויאמרו לנו
אהרן הכהנים להיצלות יצל מזבח יהוה
וישחטו הפקר ויקבלו הטהנים ארת
הדם וזרקו המזבחה וישחטו האלים
ויזרקו הדם המזבחה וישחטו הכבשים
ויזרקו הדם המזבחה ויצאו את שיעור
החטאת לפע המלך והקהל ויסמכו
ידיהם עליהם וישחטום הטהנים
וישחטו את דמם המזבחה לכפר יצל
ישראל פילכל ישראל אמר המלך
היצלה והחטאת וייעמד את הלויים
בית יהוה במצולתם בנבלים ובנערות
כמינות דויד ונר חזה המלך וערנו
הנביא פיכיד יהוה המינוה ביד
נביאיו וייצמדו הלויים בכלי
דויד והכהנים בחיצרות ויאמר
חזקיהו להיצלות היצלה להמזבחה
וביצת החל היצלה החל שיד יהוה
והחיצרות ויצל ידי כל דויד מלך
ישראל וכל הקהל מיטהחיים והשיו

מישדר והחיצרות מהחיצרים הכל
יצד לברות היצלה וכללות היצלות
כריע המלך וכל הנביאים ארנו
וישתחונו ויאמר יחזקיהו המלך
והישרים ללויים להלל ליהוה בדברי
דויד ואסף החזה ויהללו יצל לשמחה
ויקדו וישתחונו וייצן יחזקיהו
ויאמר יצלה מלאתם ידכם ליהודה
נשו והביאו זבחים ותדות לבית יהוה
ויביאו הקהל זבחים ותדות וכל עריב
לביצלות ויהי מספר היצלה אשר
הביאו הקהל כקר שבעים אילים
באה כבשים מאתם ליצלה ליהוה
כל אלהו והקדשים בקר שש מאות
ויגאן שלשת אלפים רק הכהנים
היו למצט ולא כלו להפשיט את
פלהעלות ויחזקום אחיהם הלויים
יצד פלות המלאכה ויצד תקדשו
הכהנים פי הלויים ישרי לנג להתקדש
מהטהנים ונס יצלה לרב בחלבי
השלמים ובנסכים ליצלה ותכון
יצבורת בית יהוה וישמח יחזקיהו
וכל היצם יצל ההכן האליהם ליצם
כיפפתאם היה הדבר וישלח יחזקיהו
יצל כל ישראל ויהודה ונס אגרת סתב
יצל אפרים ומנשה לכוא לבית יהוה
בירו שלם ליצשות פסח ליהוה אלהי
ישראל וייצן המלך וישרו וכל הקהל
בירו שלם ליצשות הפסח בחדש השני
לאכלו ליצשותה כיצתה היא כי הטהנים לא
התקדשו למדי והיגם לא נאספו לירו שלם

וי' אשר הדבר כי ציע הכיך וכי ציע
 הקהלו וי' צמדו דבר להעביר קול
 בכל ישראל מכאר שכי ועודו למו
 לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל
 בירושלם כילא לרב עשו כפתוב :
 וילכו הרצים באנרות מיד המלך
 ושריו בכל ישראל ויהודה וכמעות
 המלך לאמר בני ישראל ישובו אל
 יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל
 וישוב אל הפליטה הנשארת לכם
 מפני מלכי אשור: ואל תקו כאבתכם
 וכאחיכם אשר מצלו ביהוה אלהי
 אבותיהם ויהנם לשמה כאשר אתם
 ראים: ועתה אל תקשו ערפכם ו
 כאבתים תנו יד ליהוה וכאו למקדשו
 אשר הקדיש לעולם ויבדו את
 יהוה אלהיכם וישוב מכם חרון אפני:
 כי בשונכם על יהוה אחיכם ובניכם
 לרחמים לפני ישוביהם ולישוב לארץ
 הזאת כי חנון ורחום יהוה אלהיכם
 ולא יסיר פנים מכם אם תשובו אליו:
 ויהיו הרצים יצורים כי צירי
 לציר בארץ אפרים ומנשה ויער
 זבול ויהיו משחקים עליהם ויליצו
 כם: אך אנשים מאשר ומנשה ומזבול
 נכנעו ויבאו לירושלם: גם ביהודה
 היתה יד האלהים לתת להם לב אחד
 ליצאות מצות המלך והשרים טעו
 יהוה: ויאספו ירושלם יצם וכל עשות
 את חג המצות כחדש השני קהל
 לרב מאד: ויקמו ויסירו את המזבחות

אשר בירושלם ואת כל המקטרות
 הסירו וישליכו לנחל קדרון: וישחטו
 הפסח בארבעה ישר לחדש השני
 והנהנים והלויים נבלמו ויתקדשו
 ויבאו יצלות כית יהוה וי' צמדו על
 עמדם כמשפטם כתורת משרד
 איש האלהים הפהנים זרקים את
 הדם מיד הלויים: כי דבת בקהל אשר
 לא התקדשו והלויים על שחטת
 הפסחים לכל לא טהור להקדיש
 ליהוה: כי מוכית היצם דבת מאפרים
 ומנשה ישישטו זבולן לא הטהרו
 כי אכלו את הפסח כלא ככתוב כי
 התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה
 הטוב יכפר בעדו: כל יבנו הכן ליהוה
 האלהים יהוה אלהי אבותינו ולא
 כטהרת הקדשו וי' שמי יהוה אל
 יחזקיהו וירפא את העם:
 וי' צשו בני ישראל הנמצאים בירושלם
 את חג המצות שבעת ימים כישמחה
 גדולה ומהללים ליהוה יום ביום
 הלויים והכהנים בכל יעו ליהוה:
 וידבר יחזקיהו על לב כל הלויים
 המישכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו
 את המועד שבעת ימים מזבחים
 זבחי שלמים ומתורים ליהוה אלהי
 אבותיהם: ויוצאו כל הקהל
 לעשות שבעת ימים אחרים וי' צשו
 שבעת ימים שמחה כי חזקיהו מלך יהודה
 ור' סלוד אלף פרים יצא אלפים צאן
 ור' שרירי וכלד פרים יצאן עשתי אלים

והקדישו כהנים לרב: ויש מחובל קהל
 יהודה והכהנים והלויים וכל הקהל
 הבאים מיישראל והנרים הבאים מארץ
 ישראל והישיבים בהודיהותהי שמחה
 גדלה בירושלם כי מימי שלמה בן
 דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם:
 ויקמו הכהנים הלויים ויברכו
 את העם וישמחו בקולם ותבא תפלתם
 למיעון קדישו לשמים: ונבילות
 כל זאת יצאו כל ישראל הנמינאים
 לערי יהודה וישברו המצבות ויערעו
 האשלים ויערעו את הבמות ואת
 הפסוקות מפל יהודה וכעמון וכאפרים
 ומנשה עד לכה וישוכו כל ישראל
 איש לאחותו לעריהם: ויעמד
 יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלויים
 על מחלקתם איש כפי עבודתו
 לכהנים וללויים לעלה ולשלמים
 לשרת ולהדות ולסלל בשער
 מחנות יהוה: ומנת המלך מורכשו
 לעלות לעלות הנקר והערב והעלות
 לשבתות ולחדשים ולמיעון
 ככתוב בתורת יהוה: ויאמר לעם
 לוישכי ירושלם לתת מעת הכהנים
 והלויים למיעון יחזקו בתורת יהוה:
 וכפרין הדבר הוכו בני ישראל ראשית
 דגן תירוש ויעהר ורכש וכל תבואת
 שדה ומיעון שר הפל לרב הביאו ובע
 ישראל ויחונה הישיבים בערי
 יהודה גם הם מעשר בקר וצאן
 ומיעון קדישים המקדשים ליהוה

אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות:
 בחדש השלשי החלו הערמות
 ליפור ובחדש השלישי בלו ויצאו
 יחזקיהו והשרים וראו את הערמות
 וברכו את יהוה ואת עמו ישראל:
 וידרש יחזקיהו על הכהנים
 והלויים על הערמות: ויאמר אליו
 יעריהו הפהן הראש לבית עזרזר
 ויאמר מהחל התחמה לבא בית
 יהוה אכול ושכוע והותר עד לרב
 כי יהוה בך את עמו והותר את
 ההמון הזה: ויאמר יחזקיהו
 להכין לשכות נבית יהוה ויבנו:
 ויבאו את התרומה והמיעון והקדש
 באמונה ועליהם נעיד כנניה הלוי
 ושמעי אחיהו משעה ויחיל אל יעזיהו
 ונחת ויצהאל וירימות ויוזבד ואלאל
 ויסמכיהו ומחת וכניהו פקידים מיד
 כנניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו
 הפלך ועזריהו נעיד בית האלהים:
 וקורא בן יונה הלוי השוער למוזחה
 על ערבות האלהים לתת תרומת יהוה
 וקדשי הקדשים ועל ידו יען ומעמון
 וישוע ושמיעהו אמריהו וישכניהו
 בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם
 במחלקות כבוד לקטן: מלך התחשש
 לזכרים מבין שליש שנים ולמעלה
 לכל הכאלמית יהוה לדבר יום ביומו
 ליגדתם במישמרתם במחלקתיהם ואת
 התחש הכהנים לבית אנתהם והלויים מבין
 ישרים שנה ולמעלה במשמרתם במחלקתיהם

והתיחיש בכל טפס נשיהם וכניהם
ובנתיהם לכל קהל כי באמונתם יתקדשו
קדישו ולכנ אהרן הכהנים בשד' מיניש
יעריהם בכל יציר ויציר אנשים אשר
עקבו כשמות לתת מנות לכל זכר
בכהנים ולכל התיחיש בלויים וייצג
פזאת יחזקיהו בכל יהודה וייצגהטוב
והישר והאמת לפני יהוה אלהיו ונגמל
מיצשה אשר החל כי זכורת ברצ
האלהים וכתורה וכמיצוה לדורט לאויו
בכל לבנו יצשה והעליח:

אחרי הדברים והאמת האלה בא
סעורב מלך אשר ויבא ביהודה ויחן
על הצרים הכינרות ויאמר למקצם
אליו: וירא יחזקיהו כי בא סעורב ופגזו
למלחמה יעל דרושלים ויוצגן יצטריו
ונבריו לסתם את מימי היצנות אשר
מחוזן ליעיר וייצוהו ויקצנו יצם רב
ויסתמו את כל המיצנות ואת העל
השוטף בתוך הארץ לאמר למרה
יבואו מלכי אשר וכינאו מים רבים ו
ויתחזק ויבן את פל החומה הפרויעה
וייעל יעל המנדלות ולחויצה החומה
אחרת ויחזק את המלוא יציר דוד
וייצש ישלח לרב ומנעם ויתן ישרי
מלחמות יעל היצם ויקבצם אליו אל
רחוב יציר היציר וידבר יעל לבנם
לאמר: חזקו ואביעו אל תדאו ואל
תחתו מפני מלך אשר ומלפני כל
ההמון אשר יצמו כי יצמנו רב מיצמו:
יצמו ורויניש וינלנו יהוה אלהינו

ליצרונו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו
היצם יעל דברי יחזקיהו מלך יהודה:
אחר זה שלח סעורב מלך
אשר ויבדיו דרושלימה והוא יצ
לכיש וכל ממישלתו יצמו יעל יחזקיהו
מלך יהודה ויעל כל יהודה אשר
בירושלים לאמרו: כה אמר סעורב
מלך אשר יעל מה אתם נטחיים
וייטבים במיצור בירושלים: הלא
יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם לימות
בריצב ובעמא לאמר יהוה אלהינו
ייצילנו מכף מלך אשר: הלא הו
יחזקיהו הסיר את במתו ואת מזבחתו
ויאמר ליהודה ולירושלים לאמר לפני
מזבח אחר תישתחו ויעליו תקטירו:
הלא תדעו מה יצשיתל אני ואכלתי
לכל יצמי הארצות היכול יכלו אלה
נוי הארצות להציל את ארצם מיד:
כי בכל אלהי העוים האלה אשר החרימו
אבותי אשר יכול להציל את יצמו מיד:
כי יוכל אלהים להציל אתכם מיד:
ויצתה אל ישיא אתכם חזקיהו ואל
יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי
לא יוכל כל אלוה כל נוי וממלכה להציל
יצמו מיד ומיד אבותי אף כי אלהים
לא יצילו אתכם מיד: ויעוד דברו יצנו
יעל יהוה האלהים ויעל יחזקיהו יצברו:
וכפרים נתב לחרף ליהוה אלהי ישראל
ולאמר יצלו לאמר כאלהי עיי הארצות
אשר לא הצילו יצמם מיד: כי לא יציל
אלהי יחזקיהו יצמו מיד: ויקראו בקול

גדול יהודית על עם ירושלים אשר
על החוכמה ליראם ולבהלם למי בן
ולכדו את היצירה וידברו אל אלהי
ירושלים כיעל אלהי עמי הארץ כי עשה
ידי האדם ויתפיל יחזקיהו
המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על
זאת ויזינקו השמים וישלח
יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגד
וישר במחנה מלך אשור וישל כבשת
פנים לארצו ויבא בית אלהיו וכיעאו
כיצו ישם הפילהו כחרב ווישיץ יהוה
את יחזקיהו ואת יושבי ירושלים מיד
סנחריב מלך אשור ומיד כל וערבים
מסביב ורבים מביאים מנחה ליהוה
לירושלים ולעזרת יחזקיהו מלך
יהודה ויעשאו לעיני כל העמים מאחרי
כן מימם ההם חלה יחזקיהו
למות ויתפלל אל יהוה ואמר לו ומופת
נתן לו ולא כגמול עליו השיב יחזקיהו
כיגה לבו ויהי עליו קעף ועל יהודה
וירושלים ויכניע יחזקיהו בנה לבו הוא
וישב ירושלים ולא בא עליהם קעף
יהוה בימי יחזקיהו ויהי ליחזקיהו
יצטר וכבוד הרבה מאד ואיצרו
עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקררה
ולבשמים ולמנעם ולכל כלי חמדה
ומסכנות לתבואת דגן ותרוש ויעהר
וארות לכל בהמה ובהמה ועדרים
לאורתי וערים יעשה לו ומקעה יבאן
ובקר ירב כעניו אלהים רבוש רב
מאד והוא יחזקיהו סתם את מוצא

מימי נחון העליון ויירשם למטה
מיערבה לעיר דוד ויעלה יחזקיהו
בכל מיני עשהו וכן במליצי ישראל ככל
המישלחים עליו לדורש הכופת אשר
היה בארץ יעזבו האלהים לעשות ידעת
כל בלבבו ויתר דברי יחזקיהו
וחסדיו הנס כתובים נחזון ישעיהו
בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה
וישראל וייתכב יחזקיהו עם אנתי
ויקברו במצבה קברי בני דוד וכנו
עשו לוגמותו כל יהודה וישוב ירושלים
וימלך מנשה בנו החתניו
בדשתים יעשה שנה מנשה כמלכו
וחמשים וחמשים שנה מלך בירושלים
ויעש הרין בעיני יהוה פתו יצלת העים
אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל
וישב ויבן את הנמות אשר נרצין
יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לכינים
ויעש אשרות ויטהול לכל יבנה
השמים ויבנד אתם וכנה מזבחות
בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלים
יהיה שמי לעולם ויבן מזבחות לכל
יבא השמים משת חיצות בית יהוה
והוא הציב את כניו באיש בנין הנם
ועונן ועחש וכסף ויעשה אוב ויריע
הרמה לעשות הרין בעיני יהוה להכעו
וישם את פסל הסמל אשר יעשה בבית
האלהים אשר אמר אלהים אל דוד
ואלישלמה בנו בבית הזה ובירושלים
אשר בחרתי מכל שבטי ישראל
אשים את שמי לעליום

ירושלם: וכי יבנה בית ה' וירושלם יבנה
וירושלם יבנה וירושלם יבנה וירושלם יבנה
את המזבחות ואת האשרים והפסלים
נתת להדק וכל החמנים גרע בכל
ארץ ישראל וישב לירושלם:
וכי שנת שמנה עשרה למלכו
לטהר הארץ והבית שלח את שפן
בן אצילה ואת מעשיהו שרה ער
ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק
את בית יהוה אלהיו ויבאו אל חלקיהו
הפחן הנדול ויתנו את הכסף המנא
בית אלהים אשר אספו הלויים שמו
הסף מיד מנשה ואפרים ומכל שארית
ישראל ומכל יהודה ובנימן וישכי
ירושלם ויתנו על ידי עשי המלאכה
המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עשי
המלאכה אשר עשים בבית יהוה
לכדוק ולחוק הכית: ויתנו לחרשים
ולבנים לקנות אבני חצב ויעינים
למחברות ולקרנות את הכתים אשר
השחיתו מלכי יהודה:
והאנשים עשים כאמונה במלאכה
ועליהם ספקדים יח ויבנה יהוה הלוי
מן בני מררי וזכריהו מישלם מן בני
הקהתים לבנה והלויים כל מכן ככלי
שירו ועל הסמלים ונעצוהם לכל עשה
מלאכה לעברה ועברה ומהלויים
ספרים ושטורים ושונרים: ומהו עיאו
את הכסף המובא בית יהוה מינא
חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה ביד
משה: ויגן חלקיהו ויאמר אל שפן

הספר ספר התורה מינא אתי בבית
יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן:
ויבא שפן את הספר אל המלך וישב
יעוד את המלך דבר לאמר כל אשר
נתן כבוד עבדך הם עינים: ויתכבדו
את הכסף הנמינא בבית יהוה ויתנו
על יד המפקדים ועל ידי עשי המלאכה:
ויער שפן הסופר למלך לאמר ספר
נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן
לפני המלך ויהי כשמינא המלך את
דברי התורה ויקרע את כנעיו: וינינו
המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן
שפן ואת יצדון בן מיכה ואת שפן
הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמרו:
לכוד רישו את יהוה בעיר וכי נל הנשאל
בישראל וביהודה על דברי הספר
אשר נמינא כי גדולה חמת יהוה
אשר נתנה בנו על אשר לא ישמרו
אבותינו את דברי יהוה לעשות ככל
הכתוב על הספר הזה: וילך
חלקיהו ואשר המלך אל חלודה
הנביאה אשת ישלם בן תוקהת בן
חכיה שומר הכנדים והיא יושבת
בירושלם במשנה וידברו אליה
כזאת: ותאמר להם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אמרו לאיש אשר
שלח אתכם אלי:

כה אמר יהוה הנני
מביא רעה על המקום הזה ועל
ישביו את כל האלות הכתובות על
הספר אשר קראו לפני מלך יהודה:

מלך יהודה וירושלם יבנה וירושלם יבנה וירושלם יבנה
וירושלם יבנה וירושלם יבנה וירושלם יבנה
וירושלם יבנה וירושלם יבנה וירושלם יבנה
וירושלם יבנה וירושלם יבנה וירושלם יבנה

תחת אשר יעבדו וקטרו לאלהים
אחרים למען הכעיסו בכל מעשי
ידיהם ותתך חמתך כמקום הזה
ולא תכנה: ואל מלך יהודה השליח
אתכם לדורש ביהוה כהתאמרו אליו
פה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים
אשר שמעת: יצורך לבבך ותכניע
מלפני אלהים בשמיניך את דברי
יעל המקום הזה ועל ישיב ותכניע
לפני ותקריע את בניך והבך לפני
ונם אני שמעת נאם יהוה: הנני
אספק אל אבתיך ונאספת אל
קברתיך בשלום ולא תראנה עיניך
ככל הרציה אשר אני מביא יעל המקום
הזה ועל ישיב וישיבו אתה קלך דע
וישלח הקלך ויאסף את כל
זקני יהודה וירושלם: ויעל המלך
בית יהוה וכל אישי יהודה וישיבו
ירושלם והקהל והלויים וכל היגם
מעול ויצד קטן ויקרא נאזניהם את
כל דברי ספר הנבית הנביא בית יהוה:
ויצמד המלך על יצמדו ויברת את
הנבית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה
ולשמור את מצותיו וצויתיו וחקיו
ככל לבבו ובכל נפשו ליצעות את
דברי הנבית הכתובים על הספר הזה:
ויצמד את כל הנביא נירושלם וכנען
ויצאו ישיבי ירושלם נבית אלהים
אלהי אביתיהם ויסרי אשיהו את
כל התוצבות מכל הארצות אשר
לכני ישראל ויצמד את כל הנביא

בישראל ליצמד את יהוה אלהיהם
כל ימיו לאסו מאחרי יהוה אלהי
אבותיהם: ויצא אשיהו נירושלם
פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה
יצמד לחדש הראשון ויצמד הנהג
יעל משמרתם ויחזקם ליצודת כית
יהוה: ויאמר ללויים המכונים לכל ישראל
הקדושים ליהוה הנו את ארון הקדוש
בבית אשר בנה שלמה בודויד מלך
ישראל אין לכם מישא נפתח עתה
יצמדו את יהוה אלהים ואת יצמו
ישראל והכינו לבית אביתיהם
כמחלקותיכם כנתבדויד מלך ישראל
ובמכתב שלמה בנו: ויצמדו נקדיש
לפלנות בית האכות לאחיהם בני
היגם וחלקת בית אכלוים: וישחטו
הפסח והתקדשו והכינו לאחיהם
ליצעות כדבר יהוה בד משה:
וירם אשיהו ולכני היגם יצא
כבשים ובני יצוים הכל לפסחים לכל
הנביא למספר שלשים אלף ובקר
שלשים אלפים אלה מרכוש המלך:
וישדיו לעדנה ליגם לכהנים
וללויים הרעמו חלקיה וזכריהו ויהואל
נגד בית האלהים לכהנים נתנו
לפסחים אלפים ושיש מאות ובקר
שלשים מאות: וכוננוהו ושמיעדו
ונתנאל אחיו וחיטב חודיע אל ויוצו
ישרי הלויים הדימו ללויים לפסחים
חמשת אלפים ובקר חמשת מאות:
ותכון העבודה ויצמדו הנהגים על

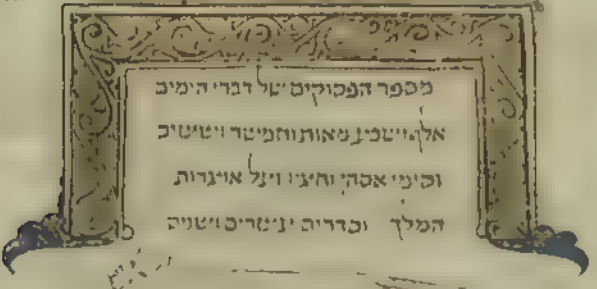
א

עמדם והלויים יל מחלקותם כמינות
 המלך: וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים
 מידם והלויים מפשיטים: ויסודנה צלה
 לתם למפלגות לבית אבות לבניהם
 להקריב ליהוה בכתוב כספר משה וכן
 לבקר: ויבשלו הפסח כאש כמישפט
 והקדשים בשלו בסיות וברודים
 ויבשלחות וירצו לכל בני העם ויאהר
 הכינו להם ולכהנים כי הכהנים בני
 אהרן פה צלות הוצלה והחלבים עד
 לילה והלויים הכינו להם ולכהנים בני
 אהרן והמישרים בני אסף ע
 מיצמד פמינות רוד ואסף והימן
 ויהתן חזה המלך והשיצרים לשיער
 וישער אין להם לסור מעל עבדתם כי
 אחיהם הלויים הכינו להם
 ותכון כל עבודת יהוה ביום
 ההוא ליצנות הפסח והיצלות יצלות
 יל מזבח יהוה כמינות המלך יאשיהו
 ויעשו בני ישראל הנמצאים ארץ
 הפסח ביעת היא ואתחנ המינות
 יטביעת מים: ולאני עשה הפסח כמנה
 מישראל מימי שמואל הנביא וכל
 מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר
 עשה יאשיהו והכהנים והלויים וכל
 יהודה וישראל הנמצא וויטבי
 דוישלים: בשמנה ישרדה
 שנה למלכות יאשיהו עשה הפסח
 הזה: אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו
 את הבית עליה נכו מלך מצרים לתחנ
 נברביש על פרת וינא לקראתו

יאשיהו: וישלח אליו מלאכים לאמר
 מה לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה
 היום כי אל בית מלחמתי ואלהים
 אמר לכה לך מאלהים אשר
 יצמי ואל ייטחיהו: ולא הסב יאשיהו
 פניו מפני כי לחלחם לו התחפ
 ולא שמע אל דברי נכו מפני אלהים
 וילא להלחם בנקיט כנהו: וידו
 הודים למלך יאשיהו ויאמר המלך
 ליצבדיו העבדיו כי חלית מאד:
 ויצברהו יצבדיו מן המרכבה ויכנהו
 על רכבה משנה אשר לו ויליכו
 ירושלים וימתו יקבר בקברות אבותו
 וכל יהודה וירושלים מתאבלים על
 יאשיהו וקנן ידמיהו יל
 יאשיהו ויאמרו כל השרים והשוחות
 בקינותיהם על יאשיהו עד היום
 והתנס לחק על ישראל והתנס נתנים
 על הקינות: ויהר דברי יאשיהו
 וחכריו ככתוב בתורת יהוה: וודבריו
 הראשנים והאחרנים הגם כתובים
 יל קפר מלכי ישראל ויהודה:
 ויקחו יגם הארץ את יהואחז מיאשיהו
 וימליכוהו תחת אביו בירושלים: בן
 שלש ועשרים שנה ואחז במלכו
 וישלשה חדישים מלך בירושלים:
 וכירהו מלך מצרים בירושלים ויעש
 את הארץ מאה כפר כסף וכפר זהב:
 ומלך מלך מצרים את אליקים אחיו
 על יהודה וירושלים וכבאת שמו יהויקן
 ואת יואחז אחיו לקח נכו ויבאהו כעביהו

בן ישראלים וחמש שנה
 יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה
 מלך בירושלים וייצשהרין בענין
 יהוה אלהיו ויעליו עלה נכונדנער
 מלך ככל ואסרהו בעשיטתם להלכו
 כבליה ומכלי בית יהוה הביא נכונדנער
 לכבל ויתנם כהכלו בכבלי ויתלדכו
 יהויקים ותעבתיו אשר צטר
 והצביצא יעליו הנם כתובים על ספר
 מלכי ישראל ויהודה ויסלך יהויכין
 בעת תחתיו כן שמונה שנים
 יהויכין במלכו וישלשה חדישים
 ויעשרת ימים מלך בירושלים וייצט
 הרין בענין יהוה ולתשובת השעה
 שלה הכילך נכונדנער ויביאהו נבליה
 עס כלי המדת בית יהוה וימלך את
 עזקיהו אחיו על יהודה וירושלים
 בן ישראלים ואחת שנה עזקיהו
 במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלים
 וייצשהרין בענין יהוה אלהיו לא
 נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפני יהוה
 וגם במלך נכונדנער מרד אשר
 השביעו כאלהים ויקיש את ערפו
 ויאמין את לבבו משוב אליהוה אלהי
 ישראל וגם בלי שרי הכהנים והיעים
 הרבול מצול מעל ככלת יצבות העים
 ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש
 בירושלם וישלח יהוה אלהי
 אבתיהם עליהם ביר מלאכיו היטכם
 ושלוח כחמל יעל יצמו ויעל מעוננו
 ויהיו מליע כים במלאכי האלהים

וכזים דבריו ומתיעתים כנביאיו
 יעד יצלות חמת יהוה בעמו יע לאין
 מרפא ויעל עליהם את מלך כשדים
 ויהרג כחוריהם כחרב כבית מקדשם
 ולא חמל על כחור וכתולה זקן וישיש
 הכל נתן כידו וכל כלי בית
 האלהים הערלים והקטנים ואצרות
 בית יהוה ואצרות המלך וישרוהכל
 הביא ככלו וישדפו את בית האלהים
 ויעתו את חומת ירושלים וכל ארמנות
 ישראל באש וכל כלי מחמד יהוה השחיתו
 ויעל השארית כן החרב אל ככל ויהיו
 לו ולנעו לעברים יעד מלך מלכות
 פרס למלאות דבר יהוה נפי ירמיהו
 יעד דעתה הארץ את שבתתיה כל
 ימי השמה שנתה למלאות שביעים
 שנה ובשעת אחת לכורש
 מלך פרס לבלות דבר יהוה נפי ירמיהו
 העיר יהוה את דוח כורש מלך פרס
 וייצבר קול ככל מלכותו וגם נמכתב
 לאמר כה אמר כורש מלך פרס כל
 ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי
 השמים והואפקד יעלי לבנות לובית
 בירושלם אשר כיהודה מיבנס ממל
 עמו יהוה אלהיו יצמו ויעלו

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is extremely faint and illegible due to the low contrast and blurriness of the scan. It appears to be a multi-paragraph document, possibly a letter or a report, with some lines starting with capital letters. The handwriting is cursive and dense.

Et ego Samuel filius d. Abrahami & Nathan filius filii, scripsi has
 Regenti quatuor libros uno Codice ubi continentur Pentateucus, Prophetas
 & Geographiae. Incepi die Jovis quae prima fuit Mensis Etul, anno 5059
 & absolvi eum Laus sit Deo die Jovis quae ultima fuit mensis Jyar
 Minusque dies ante pentecosten Anno Creationi 5060 et quae 1232
 destructioni Secundi templi & scripsi quatuor Liberrae, tum temporis
 ubi detentus ob patellae fracturam & anandam et Deus adjuvavit me.
 Continetque 36 Membranas. Signum ei sit (Ier. 18. 19 Capit. 48 Jesai.)
 "Quae si meis preceptis intendere, erit tibi & par flumini, erit et
 tuum Semen Aeneae simile" Ipse si viderit si quires mea
 precepta scripta hoc Codice et observare ea merearis has benedic-
 tiones. Dedicari hunc Codicem, de sinceratissimo Discipulo filio collegae
 dilectissimi, ubique locorum sese habeat, oliva virtutis, amoenissima,
 quae planta R huius. . . . . Leuz taceat
 ut Continuo in eo meditari sibi liceat, Concedatque ipsi filio marci,
 qui se hae lege huius precepti, die et nocte occupent. uti
 dictum (Jesaias Capit. 59 Jer 21) "atque hoc mihi cum ei
 foedus intercevet, inquit Jova, ut meus, quo tu praeclutus eris.
 "Spiritus, mea quae tibi, quae ore tuo suggeram non recedant
 "ex ore tuo, vel tuorum natalium, aut de nepotum, ait Jova
 "hinc in aeternitatem."
 Laus sit Deo in aeternum Amen et Amen

ואני שמואל ברך אנרהם ׀ נתן יינן כתבת אלה
 הארכינה ויצרים של תורתנו בקובץ אחד אשר
 כוכלים תורה ונביאים וכתובים והתחלתהו יום
 חמישי ראש חדש אלול שבשנת האלפים ונג
 והטלכתיהו יטבת לא ית יום חמישי שהוא יום
 אחרון של חדש אייר שבשנת האלפים ויששים
 לייצרה שהוא כד לינומר והוא שנת ארבע לחובן
 בית שני וכתבתיהו כסירבירה בתוך זה הזמן המכר
 בשכתי שמה להתרפא כשכירת יסוק והויצילי
 הלי ית ומחויקים בליו קודרסין סימן יהם ליהקשעג
 לביעות ויהי כעחר שיוכך ויהי כחול זריעך כלונ
 אם תקשיב ביעותי הכתובות בי ותקיים אותן תזנה
 לברכות הללו והוא לתלמיד הנצטע נחמד בן
 ריעס נטינ שיצטוינים אהוב ונחמד בכל מושב
 ומצמד זית ריענן נטינ נצמז ר יינן בזכוד

המקום זכהו להגותו תנייד ויתן בנים זכרים
 יעקים בתורה ובכעות ויהנו בו יומם ולילה כדכתי
 ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי
 אשר ישכתי בפך לאימויטו מפך ומפי זריעך ומפי
 זריע זריעך אמר יי ביעותה ויער יעלסו בילאו

Handwritten marginal notes in red ink, likely a commentary or glosses on the main text, located in the left and right margins.

ספר הנקוד

האלף מכין זהו והלמיד
 אל ספר קדוש אור נהיר וזו
 לבי דבר טוב וליטובי צנע
 סופר נהיר רחיש לבי
 דבר טוב אומר אני צנע
 לכלים שמינה יצורים ותנו
 לך נהלים כן העובדי השגנו
 והמישרתים והנסכים ואינט
 לך מיטעצמים כדרכי הטיעמים
 כדרכי הקורניים והמה חכמים
 כחוכמים ואאיר איר כהור
 להולכי הימים ואודה דרכים
 לעונם סופרים ונקדים קדאי
 ולומדים ודכים לאיכנו ולא
 יטכילו כייאמינוכי יטמאלו
 ערך ישרה לאדרכו כחשמה
 ירהלכו וזה יקרום להסכנינט
 הישרה לירם ומריבניעליהם
 לדויט ולהורחכמה על כל
 אישר צניטה בספרי הקדמוני

מיני המסור והקמלו
 יקצדה רוחי אותי אנני
 היצער דודט יוסף קמחי
 לחבר ספר בנקוד וטעמים
 וכללים ממצילים לכל טופ
 ונקוד ויניל ספר שוקדי
 ויניל ספר שוקדי

נקלה ילכדם ולא יטכחם וק
 וקראתי שם הספר הזה יעב
 סופר לבינו יכנא בני הסופר
 נהנתי בו דרך כלל כתיבו המתנו
 מלה ארת והכתובות שתי מלא
 הם מסופקות לדוב הסופרים
 והן התיבות ישהן קדי ולא כתנו
 ואישרהם כתיב לא קדי ובן
 ישאר כללים העירובין כתיבת
 ספר תורה חלקתי הספר
 הזה לטלטה שערים
 היצער הראשון כתיבה הש
 היצער היטני כנקוד היצער
 השלישי כטיעמים

ועתה אהל בנינות
הבילמד אדם הינת
היגיער הראשון

בביתך צריד הסופר
לדקדק בנתיבותי כמו
ספרים ומל שכן בספר
התורה שקוראין בני בניואתיו
התורה והאותיות המלופפות נם
כן ידועים אצל הסופרים וכתובות
אינן ואיני צריך לשנותם אבל
מה שיש לספק בהם ונביא נמקן
ספרים בנתיבות איתו אני צריך
כזה הספר כתי ולא קרוי קרי ולא
כתי אמרו רבותינו ז"ל בנכס גדלים
כפר אין בין מורד הנאה מתבו
אכר ייעקב מקרא סופרי וכנבין
ולא קריין וקריין ולא כתי הלכה
למישה כסני מקרא סופרי ארץ
ארץ פירוש העם שלא היו חזוני
בקריאה היו יודעים ארץ אגבסו
פסוק ובאתנהיא הסופרים כמו

שהיו מקובלי תקנו
ל"ס קריין וקריין
וסוף פסוק לקרוא ארץ ב
בכמין האלי וכן כל מועא
כזה לפיכך קראוה קריא
האלה מקרא סופרים
ינטור סופרים פירושו

הסרת תרגום והנבית לא כיו
לא עטרו כמו שיש חזן ישרון
העם קוראים והיו טוענים בהם
והסופרים החזירים אל הקריאה
הנכונה והסירו אותן חזון כמו
אחר הנכודו יטהו קולי ואחר
זכו אדר תלמי אחר תאם
קדמי שרים אחר טנג משפטו
תהום רבה לא ישמיני על פיד
הדומים להם היו קורין אותם
ינם ואו הם בלא ואו קריין
ולא כתימן הם עשה בני ולא
אבו בני כנמן ולא אמו כנמן
כתי ולא אמו בני כנמן קרי
פרת בלכתי להשיכידו כנמר

אקדים לך
 ישיב להוריני
 התנועות מה הם יום
 ומה משפטם שער
 דע כי התנועות הם חמ"ט
 כ"א וכל אדם להניח
 כ"א חמש התנועות
 הראשונה א ושמה קמץ
 גדול השניה א ושמה ע
 ונקראת גם כן קמץ קטן
 לפי שיש לה כעלה הקמץ
 לבוא אחריה נה וצמקויות
 רבים תבוא זו תמחת זו והג
 א ושמה חלם או מלאפוס
 והדבית א ושמה שרד
 החמישית א ושמה חרב
 אלו הן חמש התנועות העול
 ויש להן חכיות כנגדן ותנועות
 קטנה ושפלה מהאמהות

ואלהן א
 ושמה פתח גדול
 והיא התנועה הקמץ
 אלא שהיא שפלה ממנו
 א ושמה כגול והיא מתנוע
 העיר אלא שהיא שפלה
 ממנה ונקראת גם כן פתח
 קטן לפי שיש לה מעלת
 הפתח וצמקויות רבים
 תבוא זו המרת זו א
 ושמה חמ"ט והיא
 התנועה החלם אלא שהיא
 שפלה ממנה אלא ואו
 ושמה קבוץ שפתים היא
 התנועה השוק אלא שהיא
 שפלה ממנה אלא ווד
 והיא מתנועות החרוק אלא
 שהיא שפלה ממנה דע
 כי חמש התנועות אחריהם

נע ליעיל ואח
 באות שבנייהן
 דגש אס לא תהיה
 המלה מלעיל שיהיה קיים
 הנח כמו למה שביה חולו
 מולו שמו שמים על זאג
 וכשתהיה תנועה גדולה
 וצמדה שבא תחוב קריאת
 התנועה והניג השבא כמו
 יברו שמו ידו וידיו אוכל
 שומרים ככרא פנחס שוב
 טובך אכל החמש הקטנות
 תחטוף קריאתם והשבא
 שבצד נח אחרים שרביט
 אגרוף אלכש חכום אד
 רכין שלחני שמיור וכד
 וכינמים תאריך קריאת התנוע
 הקטנה כשתהיה את תנוע
 לעדה והשבא שבא תנועות

ישנה ימיה
 וישחטו הפכה אצל
 גם יצית גרונה לא תחמד ישמור מצותי וחה ופעניס
 פנה אופניו כמו
 כקרב ופניו תהי

אם התריה הדימנה יושנת ילד
 קמו וקעיד וניעם את גרונה כלא הנע
 הינה שמחתי ישמעני אשני ופעניס זה ית
 כי הוא הטף ידוא ית
 דלי קר וקעניס חסא לאם קעניס דאמא
 אם האית שאחריה אם היא בשבא נח יקרו הקבץ
 ישבא נח כמו קרבן קדשו והדומים להם לפיכך
 נפלה המהלוקה כקריאת כיתו יצרה כייש אומרי
 כי השבא נח יקודאים הקבץ חטוף כי מפרישים המיה
 יצוי כמו חבזו מאד
 ויש אומרים כי השבא
 רחב כי מפרישו המל
 ויש אומרים כי

הנמנה אלה קרב
 כדכונות וישפד וכורת
 ילויים גדליי קבלנו קראתם בקמין רוב ולא ראנו ולא
 שמינו גהכ כחלורת אבל ישר יונה כהכשר הקרבי כד
 כדטפות חקוק ותניות הכת ולינוס כל קמין אשר
 ילויי שמינו יקרא קמין חקוק כמו יקרא ליקב
 יקמנס יקמנס ישנקשה והדומים להם ואם ההיה

כנד התנועה הגדולה הייתה איתן רטונה אינו דור ונאותה איתן ליל דר כתיב אית
 מיטמיה קמיינה דראש כר איתן שיהא גדולה כמיוזמיה ליה כד הטעם כנד ידא קמיינה
 רטונה יא איתן קמיינה כמנה הטינס אשר בה ולפי שמינו יתנונה כמנה איתן איתן שיהא
 קמיינה אבל אם תהיה הטינס רחוק לה ולא יהיה כאית שם כד איתן יתנונה רחוק קמיינה
 כמיטמיה ותנועה האות יתנונה אם היא כמיינה קמנה כמיטמיה כמיטמיה את
 חוקיקו והלנת כדומי והדומים להם וכן אם תהיה קמיינה כמיטמיה

א איתן שיהיה קמיינה הוא שונה תשפיה השניה כמיטמיה
 מראשו ועד גדליי מראשית השנה ולפי שהטעם
 כשין שיהא רחוק מהנועה המכ העמיד תנועה המכ
 כמיטמיה אבל הנועה רחוק שמינו תשפילט כמיטמיה
ה הטינס כד ילוי את משפח
 קראת היתה כמו
 מראשו ועד כוף

נרצתהונוניוהא
 לאיהיה הטעם
 כאיהנוניהכמו
 חללותהלפנד אתמנו
 ההא אעפ שהיאכמה

לפישהטיווחוק
 כןחלים הנמיד השפילנה

כמנו שירהחידה חורהחודת
 אהה משפיל קראתהחוד לפישדט
 נאות שבערה אכלישדה חידתי
 ישחטינם בתו חוק מכנה אתהמא
 מארד החרה כמיטפנז וכו עס השד
 כואו ישלש מאות ישועליכ לפי שהט
 כלמד ישוהוא החוד מכנו תגבי השד
 וכשהאמד ישועלי יתוב שהטיעם
 קרוב לו תשפיל קראת השחק וכו
 משפט החוד השודר אינפ שחכרו
 ואו יחד פינמיכ כמו ישועליכ קטנכ
 לכסתי כנכי פריצה וינבי לקול מני
 והדומים להם אחר שמהומכ ואואו
 יוד תארד קראתם כמי עס הואוינס
 היוד והתנועה הקטנה אינפ שמיטפט

הינן האמור בית יצקבהדומים להם
 שיער השבא דעבי השבא איננה תנוע
 אד היא משתהה התנועות על צדונים
 האחת כשהיה אות אההעתרה
 קרית השבא לקראת אותה האו אם
 קמדינה אם כתוחה הטח לקרית פתח
 כמו שיעדים נערים יאבד הין ואסער
 כמו באר שאר האנה קראת השבא
 נטח לצרי האם שרב כמו קחו דיעו
 קראת השבא נטח לשירק נופעהו
 או העיו שהיא שרוקה ואם לכיוקח
 שחי יהאור רריאת השבא נטח
 לחיק ואם חלים כמו לעולם שאול
 כצור פיעור קראת השבא נטרה

<p>ישאר האות ויהו</p> <p>מינעיות באו זותניעהבן התניעות לעולם קריא רשכאניטור פתח בכי כרבה ברו שמיונה וכן נם כלם ואם הגניא ימחבר</p>	<p>להלם וכי</p> <p>הקמץ חטף ומניעבן קריאת הגמל נוטה להמז חטף נפעני שהני היא נר נקראת מקמץ חטף וישם ספרים שהניכר</p>
--	---

<p>במקראות כרבו אלהים יידי ודעמי כאשר יהי שני שבאין כאחד כאמצע המלה או בסופה הראשון נח והשני נע כמו ישמעו ולמדו ישמרו ובסוף המלה אם דבקה אל אשר כעדה תניגה שני והקראנו מקריאת ראשית המלה אשר כעדה כמו ויכך עליו ישוב אל חסוף על דבריו אבל אם ראשית המלה אשר כעדה שבא והנה הם של שבאים השנים אשר בסוף המלה הם נחיים כמו יפה אלהים ליפה וכן כאשר הם שני שבאים במילת ההפסק הם נחיים כמו ויפול על צואריו ויכך ויש שקראים כל שני שבאים בסוף המלה נחיים נגד הראשונים שוכרנו יהיה הקריאה הננועה</p>	<p>ואם השבא נעיא תקרא הים השבא שהחכה בקריאתה האו שבנויה לפי שהנעיא תארך קריאתה כמו י יערקך כהדי אל שאו זמדה ותנו תוף תחי נפשי קרבם בתומו לעולם והדומים להם השיעור השני כשאת כשהתיה השבא עליווד הטה קריאתה לעולם לחוק ואעפ שאן היווד בחוק אלא באהת התנועות כמו וירעו כיום לעולם קריאת השבא לחוק ואם הגניא ינני הקריאה כההה בני כרבישה ואהרן וירענו כי אלהים מושל כעקב ואם ישהתן עם השבא סגול או פתח אלא לסגור או לפתח כמו היי היו חיי חיי השלישי כשהתיה השבא ע</p>
--	---

בנה דת יאת הכני נקדו גם כן הכני הג
 הישריטית באחרית הכיה ליניס כמו
 שפד השך דך הגה הכני כהם כמו ויש
 שמי ולימד אבל לא נרדו הריש הלמד
 ועקדו בכני ולכן כל אות ננד נפת אשר
 בסוף המלה נקדו גם כן שניא בין שרתי
 האות ההיא שישית או שישית כמו
 ויפת וישכויכ ויהי מיעקב נרד ונית
 שנידה וכן גם וילי ננד נפת כמו אל
 ישט וישטי כי בפני שיהאזה אשר
 לפניה נקודה כטבא והיא נה נראה גם
 כן נרדו כמו כן האות דזאת שיהא נח
 נראה שניא כמו ויהי יתרו היה דראויה
 גם כי החית שניא לילי כיכד הקריאה
 ומפע זה נקדו הדלת שניא אבל ששתו

בנד כנה היטנה ניה ודיטה דעש קר
 כמו בישנהך כתיק יטבו יתהמו ונניא
 יטניס ריכ יקרא יקרי גם והאות אשר
 בסוף המלה אשר אין תחתיה אהר
 מהתניעית ואיעה מאותיות היא תקרא
 כישבא והוא נה נראה ולא נהני תקוד
 תהת האות שניא כי אין דך לטיעית כי
 יתקרא האות ההיא כמו אמר אבל
 יאמר למש וכל הדומים להם כי אז תהת
 הריש והלמד והשיך שניא לא היניכו
 לנקוד שניא כי אין דך לטיעית מישיו
 האות ההיא כאחת התניעית כי אם כן
 היתה אות נה אחרי התנה אבל כנינו
 הנקסו כמו יוד תלד ינקדו כשניא כיש
 ודך לטיעית כי שיהרא קמין אינני

נגות ועשה וקראת וחוטאת
 זולתי הקן כמו שזכרנו והוא הנע
 כסוף המלה לא ינקרה בשבא אל
 שמו החתיה נקדה אחת ונקרה
 כימיק שמוניא אותה כן ההסתר
 וכראת אותה תהיה שרשית כמו
 נכה כמה או בייטיות כמו ירה
 רגלה ועוד דעלך כי כל שבא ננוק
 וכמיד לה אחת כיאותיות נגר נפת
 האות היא אשר היא נגר נפתה נפ
 זולתי מית שתתכ שתי לפיכך הרה
 קורא מ אשר בראש המלה אלך
 קורמת כי שתהיה השין נחה וקורא
 לה אות ננוכה וכן קוראים אנשי כיו
 אשתים אשתו ומלת משתי יני

מפליג
 נאה יצ
 נכון ומהו
 רפה ומלת משו
 עשרה תבוא המס
 במארך והשין נחה

בנעור דגש התיומן משתי מלות
 ומקף כגיהם מה שתי הותים ומקראו
 ישרי מית במלה אחת ייטין ישרי
 נחה ואם השבא נחה ואחריה אחת
 מאותיות נגר נפת לא תהיה האות
 רפה אלא דגושה דגש קלולה מלה
 מעטים נהגו בקריאתם רפה כמו נכרי
 עבריהם מלכותם והדומים להם שנהגו
 בקריאתם רפה ויש מהם על פי המסוד
 רמיק ודגשים כמו נרמי נכיהם כ
 לישנא דבשין ברכן ישנים רפס כיעו
 על נכיהם הוא כרד על כנוהי וכן
 רשפי אש דגש רשפי קשת תפה ליגו
 על הרעין ו על נמנה דגש וכל שאו
 ופין לכבר את ארץ ארם נמחורא

רבאופ
ולטנו
דבש ויעתה
אחל בנקוד וחלקתי
לשלישה חלקים

קטננס פיעלים שמוות
מלך וצונה אחל בעע
בעורת המלמד לאדם
דעת פיעל וכל אשר
במי שקלו הפה קמועה
והעין פתוחה ואם בסוף
פסוק או באתנה כליר
קמין ובשלשה ספרים
הביקל השלישי לירא
שהוא במקום סביר

בשאר
הספיים
יש לו משפט אג
ויש לו משפט אג

דסוף פסוק וכו'
החפיר לבני קמיל באג
ובמסרה ישר נפתרון
ונתתיה לאשר ישרגע
כענין היעד כי ישר
הדבר כענין כל הענין
אתה בנת פחדות אק
לקהלא מתנתים הנה
לפי שידמו שהם הוואו
ובאו בלא הפסק קמויע
וישם שפט את ישראל

דשמו
אריה שא
יהיה מלך ירנו
עמים יהיה מלך

תכל הארץ יהיה
מלך נאזה לכש כיהא
טרק וירפאנו רשע ירא
וכנס עשה יהיה אשר
זמס על שגנתו אשר
שגב והשיב את הגולה
אשר נל יודם השמע
וירח עמד כי הוא עבא
יעץ בהם דבק שלמה
לאהבה כל אלה נבדים
כאו שהם עומי ואינם

כהפסק
והקמויע
ולא כלנו ככר
אלו טרק כתיב היה
איעלני שסח הוא

כי לא פועל עבר תם
כאו כוקק וקמין כי נם
הזקק יט לו כשפט הה
ההפסק כמקומונים
לחמו לרעבתה הנל
לא חל והרכיב לא ליר
את כבורתי לקח אואג
היעושק אשר עשרך
הוא זכות יעין ותלפוג
מסככ לא ירע את כל

רדיו
אשר וכ
כר יעני

תנינא דפסוק קורא
רוד ולא ילד ונבר
כגילך נכיר נאיעד
מרד כי לא להי אביח
הצייק אנד אם ייעע
אנר משקל צומי הוא
אשר שאל על ההרוע
לא אבל ואל ההרים
לא אבל אל העיר אע
שאל וכשפט אלו
לא עובדס יחש לאיש
ההוא דס שפך לא

רביט
אשר מיט
ונכרם

הנה יאשר שפך
שלות נל חבל לוי
ישיב נפש אשר
הרג פיעל הפה קמויעה
והעין כעני פיעל הפה
קמויעה פיעל תול אשר
במי שקלו הפה קמויעה
והעין פתוחה וכן התיו
קמויעה וכן פיעל תול
אשר כמי שקלו הפה
קמויעה והעין פתוחה
וכן העין פתוח כעני עלת

ונפיעל
והפיעל
והפיעל

והפיעל והפיעל
ופעלת ופעלת
פיעל והפיעל פו
פועלת ופועלת התפעל
והפיעל וכשיהיה בה
כהפסק תהיה העין קמויע
לבלתי אבל ממנו אמר
פן האכל ושבעת זמני
טובים הננה וישבריל
רוכס קמין וכבר באומה
כהפסק בפתח כמו הנה
זקתי נאספועל נבי

לא ידע
היב חפה
אמר

אכלתי לפנס האר
יסרת וכסא ארנין
כנרת ואני אליך
יהיה שועתי וערים
נתשה כי אני בהוסי
הלכתי על שדה איש
על עברתי ופן אור
ונגמתי אהת היא על
כן אמרתי אמר יחה
עקתי יל כן לא ה
הנרתך פקודי כל יש
ישרתי אלה מעורו

ישור
אשר
הרפת ולי לאהב
הפתי מכל מונדי
השכלתי כל

אנחה השבת
פז ודרכני הרעה וריתי
הייד השבתי וקוה לא
אנוש האברתי ואת
עמלק החזיתי עלן
אמאם ונחמותי וכל חני
חסכתי וכן עלפי המסו
כל שכרתי שגרתו וזכרו
ודברתי וזעלת וזעלתי
פתחין באתנה וזכר פכו

מיעו
הפה
קמוצה ושחטו
אותו ואם כהמסו
גלו קמץ פעלו

ופעמיס כיוני ונמרה
טעם עד יעור נעשו לנ
לנורת פעל הרבי בהפס
בערי כמו וזמאיות גבו
פעלתם העין פתחה
והתו בסגול ויש העין
כסגול כמו הלא שאלה
שגרידד פעילנו הפה
קמוצה והעץ פתחה
ואם בהפסק ותיהתע

קמוצי
וככל
פעילנו והפעילנו
נפעילנו מיטפט
אחד כלם ונא

ניהם בהפסק נפתחו
ואמרתם נעילנו מהשל
אשר העלנו ואתהיות
החרמנו פעילה הפה
קמוצה והעין כשבוא
ופתח והלמד קמוצה
כמו שאהבה נגמתי
ואם בהפסקי כיוני
כמו הלב נתנה ולנות
פעל בערי כגני צהלה

ושניח
וכשהג
תיו במקום הזה
הנמכה תהיה הלל

אזלידי וכו נפעל
ונשכחת ואת כל זכוכה
הלמד ראוייה נפתח לא
מפני ההפסק ונשכחת
כפתח פעלת הפד
קמוצהו עין פתחה
והלמד והתו רעשה
ואם למד הפועל נעוץ
גם היא נפתח כמו ול
ולקחה כדרך יעשהה

לחם
נזירי
ברב דוכד יגיעת
הלא שומעת בתי

פיעלת כל נקוה
כמי פעילה פועל
כערי וכל אשר כמע
במישחלו ואם למד הפ
הפועל נרונת יולד בה
נה בקריאה כן העין ו
והלמד כמו פותח וזרח
שומע יורע עין הפועל
בערי ופתח כן עין הפו
הפועל ולמד הפועל
ופעמים העין כפתח

להקל
כמיוהווע
או לרוקנהו
על המים ויסיסו

אומר יענות כפתח
אעפ שאין הלמד מאו
מאותיות הציון פועל
ידוע ואם כסמך למד
הפועל בערי כמו פועל
און שוכרי כישכרת
הקריש פועלה הלמ
מקמין ונתו במקוהו
פועלה כלי סגול ואם
בהפסק העין מקמין

וכהומו
היא לו
זינבת והארץ
לינולס יעמדרת

ינבר באו כהם
כהפסק כסגול את
כרת דוד הנופלת ותה
לו לאוכנה ואחורכו
המולכת ואם למד הפ
הפועל נרונת יהיה פו
פתוח כלו וכל אשר
ידועת איש ושוכע
שכע כוחתל העיר
ושרה שומעת ונא
אחד מפני שרי ננות

אנכי
בורחת
כלו פתח אעפ
יטהוא סוף פסוק

וכשנספדה
בו יוד אל השמחי
אויכתי לי איכה בליו
עין הפועל נפתח ונא
עם ההא כערי על כל
היחיד כמו ול איראה
טנדה אחותה צוטה
אה הכומים כערי
ילדה פועלות ידוע
פעל הפה קמוצה
וכן כל אשר כמשקלו

מעולה
 פעולה יבדד קמועה ואם נכסיד
 והסד היה כהוולנד הפיעל כפול מד
 כל הא נקבה שתהפך תיו נכסיד
 כמו ועצובת חוח ושכורה ולא מין או
 כא נס כן כפעלים ומשמות שתכא התו שלא
 נכסידות כמו דנת שכעה לה נפשנו דנת צרונו

מעולה דנת תעשונה לנעה יעלנוה דוד יעל מדלה הינות נוסג ברה
 סדה חכמה ודינה שפיעת אני חאה אם אתן שנת לעני משכחה נקניר
 חרה טינות אהת רמיה לכו רמיה דוד אל תהי לרוב נפש חיה אל תענו
 לך עולה שרשייה אף צילה ירנן והועכל לאדם לץ ועל טהרה לכל קדש וסאו
 בקנין ינס התו כמו הכה לני יצרת מינו עני וכמה ה אוד לא יענה יצרת
 אף נהלה שפרה עלי על כן יהרה יצשה ויהי משהית וביאו ככסידות ברמיו כנו
 שוערים יהיו מנת המלך מן וכאשו וכן כל מנה ולמקצה הימים וכקצת ימי ישר
 ומקצה כלי בית האלהים יעולות ידוע הכקור מעול הפה קמועה פיעל העין
 פהוהה ונתוספת הא שיכא מי פיעל כחלם פה הפיעל כקמץ הטף כנו ולדקה בו
 למיטחה בהם לקרבה אל המראכה ומן פיעל כפרה יכיא כהוספת דא הפא כהו

כנו לידאה את היטם הנכד והנורא לימנה אורה ואם פה הפיעל נועל
 יהיה פהר מרים חרין כמו לאשכרה יר ואם יען
 הפיעל יפתה פה הפיעל ועני הפיעל כשכא יפתה
 להרדיוני על האות לאהבה את יהוה אלהי
 נכד נכשו להאכה ולא יכספו
 לראכה יעוד וישחטה ישטכ
 לראוה כד ונתוספת נון
 באכז מולדתו האלף נקמץ
 חטף והדלה

ויבדלו
 בפתח
 הרוואלדי הארץ לפתח זה
 יהיה ברמי הווייעל אפול
 וכשיבא פעיל גמרה
 תהיה העין בקמץ חטף
 מקום החלם כמוזל נא טענא
 לכך ישמרתם חכם שלמו נפשו
 וכשיבא פעל בהפסק יהיה קמץ כמו לא
 שוב שוב יונק מקף קמץ אם תגאל נאל חוד ואלי
 קרב אהה ושמיע והמסורה יעלו ה רמיעו יקפיו סימניה קרב רום הטה
 דכינעס הטה דיישיניהו הטה דו עאל וקאם או הרהר רק ההומהו גרול יוע
 כי יעל כל אלה ונא כסולא איש הוא אדר הורה רמי ויאמר עילי לטמו
 יך ישכב זמן כסגילה רזה ואמיר צ קמיע וכל הפסק קמץ טענא
 לכך פת לחם פעלו הפא נפתח לפי שיעין הפעל גרונת משבא ופתח
 ואלו לא היתה מיעין גרונת היה הפא נרה או בקמץ הטוב ישאן קמיע
 קטנות ויטהטל הפסק רהרו מיעל יהיה ובהפסק אשר הס ניע
 יבוא בקמץ התמהמה והתמהו חרשים שמים וכן כירף התקבצו
 כלכם ושמינו ונא נכמו כטריה אם תמיעו בנינו פעלי דפא נפתח או
 כסגיל הפא ישפוי שובל וכל הפא כלגיל והעין ברמי
 והוא נזנית בני יאדוי בה אי ברמין הטה הפא
 כמלכי את כלכ ערשן ובה נמדה גלי
 ושמי חקף האצור יעולה חוני
 באהנה יעלי הלגנון ויעקף
 חפה בקמץ חטוף והעין
 בקמץ רחם ובהפך הקמץ חטוף
 בעין הפעל

ויהי עתה
 חזקת כחנות סקד
 ולבש שסידקה עול וישם
 ידכו ויהום עליהם עור
 ויש יסו ויהק משה ויהקו
 וישוהפז המיעין כמויע
 וישמך יסודו
 וירעט ידאה

בני ישראל
 נאל להבא ויהמיר
 יגלה יא השבא ויהג
 כפ ית ברנין בניני
 נשו עדיה
 יעורג : בעות יבה מלי יו
 קראן לו ויאכל הא
 האלים כסגלי יניבני

נרוספת עון לצה כמו שיע
 קולי וכלו פתח איש אמעול

אקה ומוק אקה כשנה אפרים
 אקה את בעכס עקו ויתביית לא יקדי
 כשקל הקרש תקה ומהם עוד תקדי
 כי מדד דכרי אועק רק כל הממלה לא
 אקדע עלך לא יגלה מתחתו ויעמה
 יכי למואכ יעק או אשר ישחט או
 אשתו לא תקרב שוך לא תורע אש
 תורע חן לא תורע בארעם לא תעול
 וכו תדבק כפוז לבך אשר תפחד
 כמרום אשר יחד אם ינאלך טוב
 ינאל זאני כורג את ראשו לא יפוע
 במה ישכב וגם לגמליך אשאב ק
 קרבתו ידקתי לא תרחק ענה העמת
 וכחיקו תשכב כן יקראו ולא ישמע
 וקטב הזה וישמע ואלהים זולתי
 לא תורע הקונה אל ישכח מקולם
 לא ית וכשנת בעורת לא ידאג כי
 הוא ישאג ורועיו בוש הכש בשונו

כמו אשמר לו חכדי הו עבדי אקמדי
 כי אפעל כפתה וכן יעל תפידי נפיל
 ובהפסק כקמץ וכן בשלשלת כיש לה
 הפסק כמישפט ההפסק כמו וישחל
 ויקח מישה כדמו וכאו מהם כפתה אלי
 תהליתי אל תחריש ותקח כפריו ותאכל
 עמה ויאכל וכן כל ויאמרי ויאכל פתח
 כאתנה וסוה פסוק וכל וילך וכל וירד
 ראית יהוה אל החדש וירב קולו וינאג
 וכן תחת אבני ויעלה וישא אליו אלקות
 האלה ויש תם כאו מהם המיניכ וילתי
 הפסק אם איעק פי ירשיעני השכיב
 ישמע הקיטמני ואשמיע וכאונני ישמע
 או קינתי יהיה כיעין ישאג ואם ליה
 תנאל חגרה לי כי האנה לא תפריח ות
 ותחנה את הארץ ככה ער רשעי ירעך
 אי זה יבשר בכל קדש לא תגע וישונו

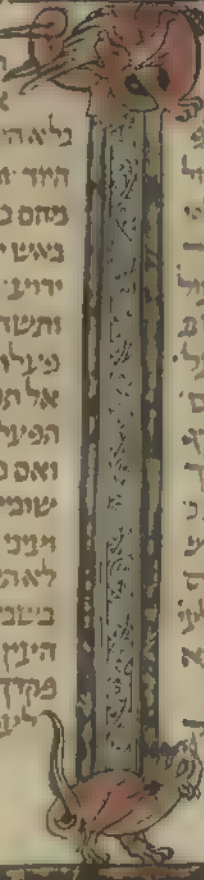

אישר הם
 כנודת יפניל בקמין
 זמן מקף ואם באחר
 יהקינו ואת הארץ הסדרו
 למטה אבותיו השלחו
 ונאו זולתי הפסק קמונים
 אבל הם בהנכד
 טעם כל שולדות

ירבע' וז'
 וזרע נייס ידש א'
 ועראו אל התת וזרעיהם
 לא רמת כי השקט לא יוכל
 ונפתה גם תוכל כדור
 לזרע הקרב וזרעיהם
 מכנודת יפניל
 הם לא ירעם יפניל

ייטבני ראשיתם אל
 הפריעו דמה את יצילים ייטב
 אבל יטלו אהלים יטב בקמין
 בלא היצידה טיבם הוא להקל יפניל
 חזד זמן חביו בו בך חסיה נפשי זנאו
 מהם סהפסק פתחים קונים נפחים
 באש יצתו אחד באחד צשו הפעיל
 ירעו וכאמפואר בקמין חטף כבו
 ותשחזו ואם כהפסק אישר הם נפחה
 פעילו בקמין נביו מערי תלשי והאמן
 אל תכלאו כי בשה ירועד השבחי
 הפעילה העין נפתח זנן הינות בקמין
 ואם כהפסק בקמין ונאו נפתח ואנני
 שומינים הקטננה יאננים התרשנה
 ויניב נגהים השפילה שליש חננה
 לא השבננה בדי שאול הדנה והנה
 בישב הלכנה הנטיים פרידו פקדו
 היצין קמונה או פקדוהו וכל קמין פק
 פקד היצין בקמין כי הוא מליני
 לעולם או פקד כשיבא בהפסק

נרכב יולאם מלאם יאמין זמש
 וכשיבאו קדוספתהא בהפסק
 בקמין נמו כואו נשנתהוה וערעה
 אאכדה אלהים ואהמיה יחדיו למעפ
 נקובה זבא פתח קטון מהת קמין צויל
 כבי יאננה יפניל
 שישא על משקל נדהלסר שחכ
 בסגיל ינאו אלו כמו בן בסגיל יפניל
 כחולם וכשיבא כמקף תחטף העין פ
 בקמין כמקום חיים זק הפעיל נפעיל
 כמו מיה הפעיל מ' ומלך עי ימשל נס'
 לבו יקמין און לו יאיש אחר מנס ירדף
 אלה יתמד דסר לכך הן לעדק ימלך
 ט' יר וישאר הדלים יבם הנה יפניל
 יגנוב איש זכא כן מפני המאריך יטמע
 שומינתהק יעמו זמן יבא עם הסקרה
 כהלם כשהמליה אנה ועינא ויאמליני
 כמו יגל אהנו אבל יתמד דסר לכך נא
 בקמין לפי שהיוד כעמד כנניא
 יפעילו זק הפעילו ידוע ואם כהפסק

ולמד הפועל כסגול או למד
 הפועל בקמץ והקף בשבא פקדן פקע
 היצן קמיעה והלמד פהוזה וזה אינו כמישפט
 הנקוד כי אחרי הלכידה נהנה וזה כי שפטו קמץ
 אבל מיצאנו פתח פילצו ופילתה הפיעלני הפיעלתני וט
 וזה פסק הם קמיעים כמו מלא כרכו מיציע הדיחני וכן מרקה נא או
 הנגב נהתני וחברו יקבני נזיתני כי נחמתני אם ימל להחם אתי
 והבני כי יצנודך יואב הוא ינוני יהודה מצנן קראני ובאו בקמץ וזהו
 ההפסק להורות כי מן משפט הננה הנסתר כמו למה ומיתגו ואתה
 ישראל ינחמתני כל המצא יהיה קנני ראשית רכבו יענני במרחב יה
 הורני לחומר וכבר בא למד הפועל כפני בפועל הדגיש כמו ויסרני מ
 מלכת כדרך העם הזה פירס כלו קמץ ובא יביעם בראש כל
 בפתח הלימד מפני שהמלה בלעיל פקדנס היצן בפתח לפי שהו
 ניליץ לרוב התנועות והקף בסגול וכן כלם יומי ידוא כני ינסני
 לעיוב פקדנו בלוי הניץ ייעלים פקדה בלוי קמץ
 פקדן היצן קמיעה והלמד צערו וכן הכנוי משוא
 כמו שצנודך בלוי ימים פקדן כלו קמץ
 כמו פקדס פקדון כמו נקדכס

כלוקמין
והלמד בנימי
או פקדתה הלמד
פתוחה והתני דגוע
יהה ארפי פקדתך
היעין והלמד קמיעי

ברמץ
או פולדיהם
בסגיל עין הפועל
או בפתח זכר פוקדון
כמונאליכס קדוש
ישאל פוקדונלמד

והתני בנימי והקף סימי הפועל
בשוא ואם המילה מלעיל ההירה
התני בסגיל כמו בלמד אשר אהבה
הכמתך ודעתך היא שונכתך
פרדתם כמו פקדתן המינונים בנימי
פוקדו פוקדו פקדו הלמד בנימי
פוקדו עין הפועל בסגיל כמו חתונה
יתרו אס למד הפועל גרונות בנימי
כמו אשר אני שולחך או בפתח
ביראה וכן אס עין הפועל גרונות
בפתח ירע אניהם אוהבך ונהפס
שומדך וחבור את בוראך הלמד
כסגיל והקף המינונה רפה וכן אשר
לא תשביע את עבדך מקללך ויש
דגש יהיה אלהיך מיסוד פוקדו או
פוקדני למד הפועל בנימי כמו מניע
ישאני עושני וכן בפתח כמקו בנימי
אמרת איז רואני פוקדס למד הפועל

הפועל בנימי פוקדה למד
הפועל כקמץ או פוקדוה למד הפועל
כסגיל כמו הגה אנני מפתח פוקדון
למד הפועל בנימי פוקדון כמו פוקדו
או פוקדיהם בנימי פוקדים פוקדו
למד הפועל קמיעה פוקדו למד הפועל
בסגיל וכן כל אדך כדך נדך נפיל
יבטביות ובמלים פוקדו למד הפועל
פתוחה וזה המשפט בשמות הפועל
ובמלים כיל או בנימי קמץ וכל או
בני פתח ואם סאתנח וכוף פסוק
רמץ לא אוכל לעבר את פי יחודה
אלהי לא אוסף לשמע את קול יהוה
אלהי הגה אנני בנה בית רשם יהוה
אלהי יחודה אלהי תשבטא נפש ריוד
שפטני בעדקתך יהוה אלהי וחונו
יהיה אלהי אתה המלכת את עבדך
תחת דוד אני אשיב נקם לערי בנימי

ההולכת
לפני הנכסול
אתם משלמים
עלי יצמתו כמו חי
ייגרם בהצנן שני אל
תנעו במשיחי וקרע

כה שלפני
נקוד בסגול
פיחדו הלמד פתו
וכן איד כיד נד הרט
פתורה ואם בהפסק
קביצה פוכדיהם פוכ

לו חלוצו וכבר באו בקמין זולתו
אתנה וסוף פסוק וקק כמו באוג
יהוה צבאות ונלה באוני יהוה צבאו
אחלי יכונן דרבי וגם באומהם נפת
באתנה וסוף פסוק ריבה יהוה ארת
ורבי שבתו בבית יהוה בלימי חמ
אליד נשאתי את עיני בהוסדם יחד
עלי כלו עיני ראש מסיבי בחרתי
הסתופף בבית אלהי חושע עבדך
אתה אלהי רבת צרותי כנעורי
הראשון יהוה שמעה תפילתי האוני
אל תהנוני אכן שכינת קול תהנוני
הקשיבה לקול תהנוני היצילני ממותי
הקשיבה אל רנתי מרוחמי וכן באזה
סיני באתנח פוקדיהם פוקדיכם
הלמד בערי זה האוהק בסגול
פוקדני הלמד בערי פוקדני הלמד
בסגול וכן כל האהנקובה הקמוצה

פוקדיכם ידוע כתי פוקדתי
פוקדתי עיי הפעל בפתרון כלם
כתי פוקדות פוקדותיו וביה ידוע
כתי פקוד פקודו וכו ידוע כתי פק
וכו ידוע פקודה פקודתי פקודתי
פוקדתי פקודתכם פקודתם פקודתי
פקודתה פקודתך וכלם למד הפעל
כתי פקודתך פקודתך פקודתך
למד הפעל פקודתך כתי פקודתך
הלמד בערי וכן פוקדני פוקדתי פוקדתי
הלמד בסגול כתי אפקד אפקדתי
הלמד בערי או אפקדני הלמד בסגול
כתי אפקד אפקדתי וכן אפקדני
הנסתר וכן כתי המדברים הארפי
לפי כל שלפניה בערי זולתו אם תהיה
דגיש לסימן אות ואז שלפניה בסגול
אפקדך ובהפסק אפקדך למד הפעל
בסגול ופעמים הקבדגשה כנען יאר

יהיה פניו

אריך ויוצר ארואר

אשר אראך מביעב אקבעד

אפקדם למד הפעל כצרי זקן יפקדום

נפקדם הפקדם ונא כי אמילם כפתח מקו העיר

מפני החפסק אפקדנה למד הפועל כסגול והנון דגוש

וכן כל נון קמוצה עם הא הנקובה מה שלפניה כסגול כמו אם

יראנה הכהן אם נאל יצאלנה ייטילנה יגיענה השכינה יכני

יכנינה יכחידנה וקראנה נאזנינו ויסע כשר תהנה אכל ליהמנה

כמקלות המם כצרי לפי שהנון לרכיה וההא נוספת כנוי יפקדו

הלכיד כצרי או יפקדנו הלמד כסגול כמו יסונכנהו כי יכוננהו יפרדנו למד

הפעל כצרי ובא פתח גדול החת קמין קטון נבילה יאהבני אישי וכו' באו נמוז

כמין פן תדכני הריעה וכתה הכדל יכדלני כי ישיביני ממרוזים חי יהוה אשר

הכינני והוישיבני על סאה דוד אבי ותראני הארון כי לא יראני האדם וכן אל תנעני

והנון דגושה ונא כי כי נמינו וכי וינידני כשנים כקומות כסגול הדלת ונדגש הנון

ישלא כמנהג יפקדם כצרי ונא זולתי ילמשם הכהן כקמין על דרך העוברים וכו' לא

ישיבים בך בקמין הנה העיר וכלת ויהלקם דוד כסגול הקוף והחית כקמין יפקדכם

ידויג יפקדנו כצרי למד הפועל ונא קמין כאתנח וישראל לא יכירנו יפקדך כצרי ונא נפ

כפתח כאתנח ייטוד כהמות יחיהן הפקוד ונפקוד ידוע כנוי יפקדו יפקדוהו וכו' ידוע אילי

נביות ישרתונך ומלביהם ישרתונך וישעיהם הנון כסגול לפי שהם מלעיל כי אתנהתא בשני

כנוי הנעים הכינינים כן אפיל יפיעל כפתח עם הכינינים יען הפועל בקמין אם לא יכחוב

צעורי ויניד תסעורני ישמע כחולי איניד ישמעני אלהי ויתקעה ככטנו ויכיעאדו

איש ויכיעא בלאך יהוה וישיחך יהוה כדרך ויאשריחך אל פריעה מה יקחך לבך ומרה

יהוה יענין
 ויסתך מאהל אסאש
 אשכחך ויקחהו וישליט אורו
 והזכיר להם לאכל איכבה אלדישנה
 עדק לישת וילכישני לאירשך זה ואיפשר
 שיהיה כח הנורה כי יפגשך אינני שמצאנו וזה
 ותפגש אותם בחלב וכן ינס הנעים בשוא אפגשם יי
 ויפגשוהו זמן קהנו וזבאנקמץ שאנו ואנני ארד בכל חמך
 דיצו יישארו כחירך כאשר יהיה פאה הפועל ציוויה הנקד האות
 הנוספת בפתה זולתי האלף שתנקד בסגול כמו אינני יינמד הינמד
 נימד וזהו כיס נפתח גם פא הפועל ייעמדו העמדו יאריבו הייביב ויילבו
 היום ויינבו אעשים מדינים וכן ינס הננוים ראתעוכו כרות לנו כירית
 וענדרר כיוס השבת ייערנו לכו ונחרגנו ומי בתוספת הא ונענדה אר
 מצרים ובאו מפוארים בקמץ חטף כמו ולא הענדם אישר לא ידעתם ונענדים
 ולפי שפא פא הפועל בקמץ חטף נא האות הנוספת כירכין רחב ויכוואנגם כן
 כסגול כמו לא ייענו לו ויארכו על שנסם לבען החזקו יחדו כעפור יהלכני עני
 נארכה לדם" בען נפעל הענדה פתה מה נכסד היום וכן נפעלתי נפעלתי וכול ואם
 בהפסד רמץ וכן בא מרה הכיץ אחד לא נעדר וכו' וייעטים גם בלא הפסק קבויעס כמו
 ישבא גם קפועל קמץ כמין ומות כמו שכתבנו כמו והוא לדונשאר ענהב ונחתם בטבעת
 המלך וחבר הקיני נפיר מקץ כי נתב אשר נבתב בשם המלך ונקד שגכמדי היה היה
 כי נחר ולא נחר והעם לא נחר והוא נחר נעבייניו בער ואיפשר שיהיו אלו הכמונים
 אכל עענס הוא לינבר והכנינו בקמץ זולתי אם הוא נכסד כמו נאמן דוד ניעניי
 נעיר הכיררה וכו' גם הננוים כרמץ אומץ עליו לנרבעניו כל נב נאך אסדיהדיו יעו

כך נדחה ונכנסה קב
 כדגש באין מיניעות נכדרי
 מים להקל על נכדרי ארץ ואו
 ואופשר שיהיה מזה הדגש י
 אם יהיה טהור לפי הוא נפתח
 ונתן ד קמיעין תקן אתן לחמו
 נתן בתוך הללים נתן ויהנתו
 יהוה את הים לאחו עבדיו
 דישאל האמנון קטילין
 והנה המזבח זוקפין קמיעין
 הנה המזבח נקריע והמזבח
 נקריע בעלם ג קמיעין וחד
 פתח לאחיה דבר בעלם ולא
 בעלם דבר מעינא פתח יבא
 במשפט על כל בעלם מלחם
 קמיעין נלחם להם כמערים י
 יהוה אלהי ישראל נלחם לישו
 כי מלחמות נלחם ואשר

נלחם דיוהוב ויהושפט
 וכל אדם יהיה נלחם
 כישראל וכינאתי עור נלחם
 לנדה דמלכיה קמין ודישעיה
 פתח נשכינע קמיעין קלילי
 ישפית נשכינע קול ביה
 כל נשכינע קולם נעוים נשכי
 והנשכינע קולם נשכינע י ואנו
 מליעיל נשכינע קולם דישע
 מינעו את המזבח ויה אמר
 האלה נשכינע וינעו את המזבח
 וכן אמר קד המזבח ויה קרי
 אותו נשכינע כל נשכינע אוח
 כי יהי נשכינע נשכינע ויה
 אלי נשכינע ובא פתח נשכינע
 פתח קמין נשכינע ויה נשכינע
 וכן בא נשכינע נשכינע ויה
 המזבח נשכינע וכל מינעך תנוד

ותיע והמנפה
 ויאמר למלך ויהוה תשנע
 ונשכינע ובאו נהפסק כפתח
 והם מאשר בלא הפסק כערי
 יערל הילד וינכל ישנתו ינפ
 וינאל כיהויה נשכינע ויה קמיעין
 כי עליו יקריע אשר ילדה
 אשת אוריה לדוד ואנו
 וישכינע ויהוה ואם לכד הפע
 גרועת נשכינע ויה הולד ביום
 ה שכת יפתח או כפת נשאו
 כהפסק כמו נשכינע אלקר
 כאתך ותכע העיר תפנינ
 כפתח עין הפעל וכאו בהפס
 כפתח והם מאשר בלא הפסק
 כערי ואנו חרשוכ תפנינ
 כגלים תפנינ כריב תפנינ
 וכשיהם תפנינ וקשותם

השנינה

וירי עם

ההא יהיה

נקודה על

אנר ויטנר

כריחיה

הארץ תהלנה ואם פאה הפע
גרונית מעיכרים נון גפעל נסנו
נאחו בסכך ונאכל גריש וכן
הרכים בקש נהפכו לו אבני קל
זה אחתי נהפכו לי נחמסו
עקביך ופעמים גם בא הפעל
בסגול כמו כי נהפכו עליה צור
נחבנו המלכים נערמו מים
ופעמים נון גפעל בפתח כמו
ונחתם שניה למה נחבתה
לכרוח והעתידים כאשר פא
הפעל גרונית אז יש האות
הנוספת בערי כמו והאסקאל
עמך האספו ונבואה יאקו אהו
וישבו וירדם בתוך רחובות א
ארעם ואם יבוא אות גרונית
משמשת על המקור והפקד

המשמשת המורה עליה כמו
בעטוף עולל בהורג הורג הנית
כערי כמו שחיתה ההא נפקות
נפקדו בשיכוא כהפסק צמונ
נכדלו נחפזו והשאר עם השוי
כי הנה המלכים נועדו עמיו יח
והנקה נתיו אם למד הפועל
גרונית יפתח מלה כמו ונשכה
צוד ואת כל ונכות והקב
מפני ההפסק משובה נערת
הצדי בפתח גם כהפסק והעת
הרכים כהפסק בערי איט מדעו
השכרו ואתם כהני יהוה הקראו
תשלה רחוק יבואן שכיון ויע
המלאן ונשאר עם השווא
וכרעת הדיים ימלאך לעד
כצור יחזקון כעין פעל נפתח

למד דיעת את העם או בערי
און חקר בקש קהלת ואם
כמקף וסכוד למלה זעירא
או למלה שיהא בליעל נסנו
כקץ ליץ וכאו כהם נסנו זולו
מקף דבר כפר קמץ כנס ובא
כנס בערי כשני מקומו כנס
ביץ ואת נערו לא כנס וכאנ
יבוא דבר באתנה וסוף פסק
הוא בערי זק בסגולה שיהא
אחר זרקא בערי כמו וענה
הנה החיה יהוה אורי כאשר
דבר והמפורת יליו ליהנות
צרי וכל אתנה וסוף פסוק
מתיה ואם עץ הפעל גרונית
או ריש בערי כמו באר את
התורה ואת נהלת מערך

Handwritten marginal notes in red ink at the top of the page.

Decorative arches containing the words: כסגיל, תכלית, אב, אה. Each arch also contains a small introductory phrase for the column below.

העמדת העמיר ההא
בערילפי שהם משגא
ופתח לפי שהעין בשו
ופתח ובשנוספה ואו
השירות על העמרים
ההא כפתח ופא הפעל
בכטו פתח והעמרים
החדלתי אתמתקי ההא
הכגול והחית בקמץ
הטף הבועים מאריך
מעמיד בפתח המס
והפעול בקמץ עין הפ
הפועל מושלך אלך
משכב על וכן בא אף
כסמוך ולשוגי מדנק
מלקוחי והמס פעמים
בקמץ חטף כמיכיש
משור ואם פא הפעל
גרונית המס בקמ רחב
ופא הפעל בקמץ חט
כמו מעמד במדכבר
כתוך ערים מהכרות
והעווי והמקור בערו
כמו העמק שאלה ואם
כמקף כסגול כמו העמ

ורחמך והרנך נפתח
והמקור מאו דכרך כסג
דברכם שוא וירום לו
לרחמכם והאיתן עב
הכנויים כחטף כסגול
כמו ואכרך אמנך
ואם לא יחטף יהיה
בערו תכרך כי תחנך
כי הטעם כבית וכן ש
שאל אכך ויצד
כגן פעל כי לקח עמי
חנם וליוסף ילד פליגן
כיה קמיעין ואם בהפס
בקמץ זכאו בוקף ונקמ
כמו ויצד כגוים שלח
כי ארמון נוטש מעוץ
ומישפט לקח והביעני
בקמץ אם תראה אותי
לקח מאתך לעור הויל
איתן אפקד יפקד הפק
נפקד כפתח זכאל או
ורנן בקמץ אעפ שאעו
בהפסק כגן הפעיל
אם פא הפעל גרוער
כמו העמיד האריך הו

האלף בפתח לא הפא
אחר כך ינאץ אויב ש
שמך עד אנה ינאעוני
וינאפו אתבשי רעיהם
ליאש את לבי ועל החא
ועל החיות נפתח כמו
ותנהגאת כנותי ועל
כבו עינים ינהלם ויני
וימחרו את המן עדמות
לא תרחם כי ירחם יהוה
וכן על העין נפתח כמו
ואתה תנער חרם טאש
יעד הגלל זכאו עב
העין בקמץ כמו איש
דמים ומרמה יתעב
ויתעב את נחלתו וירנ
דמים יתעבו והשאר
פתחין ולדבות אס תדנו
שפתי עולה הלהן תע
תשכרנה בערו וכן בשת
כשתחסר למד הפעל
הכפולה גם כן בערו נמ
תרננה שפתי ובהפסק
נפתח כמו וכרגליהם
הענסנה ילדיה תפתח

בהטף סגול וכן יור
יחמתני אמי והכעונם
מירד בערי ואם נמק
כסגול מאמץ כה ואם
עין הפעל אלף אוריש
פא הפעל בקמץ ואם
אזיע בפתח וולתי אחד
בקמץ כמו למתעבני
מפעול מדכר בקמץ
והמקור והעווי דבר
שבר ואם כמקף כסג
דבר שקר דבר נא לדב
אליך וכן עם הכנויים
כמו מאו דכרך דככם
שאו כמכס ליצמי
כעזקתך אחיותך אונן
אדכר ידכר נא עבדך
וכן אם בלא מקף כש
כשהמלה מלעיל כמו
ויגרש את הארם ופת
דלת אחר והוא סוף פני
ואם עין הפעל אוריש
פא הפעל בקמץ כמו
אכרך אתיהוה אם
מאן ימאן כה תכירו

נא
בסגול
 ויבא נפתח
 הנחת יהודה
 הישר לפני

פא
הפעל
 בקמין כמו
 והתפחד בלכמו
 מן יתפאר עלי

ותת
ותתעלה
 והוא נמלים
 יתקרב במראה
 אליו אתודע
 חכרי הפא הג

העווי
תזכורי
 ונמקו בסגול
 הן לי דגפיש
 אכלי אס אינו
 סכור למלך

דרכך וכן באו אה
 כהפסק נפתח כמו
 כפך מעלי הרחק
 ומתענה תמיד המע
 ואון ותרפים הפער
 בנין הפעל האנקמ
 חטף והעין נפתח
 והמקור בגרי כמו זה
 והמלה לא המלחת
 והחל לא חללת
 איתן אפעל עין הפע
 נפתח ואם עין הפע
 צרנית איתן איתן בקב
 רחב ופא הפעל בקמ
 חטף כמו יעמד חי
 בנין פועל היעין בפ
 נביו אשר עולד לי
 או בערי כמול שור
 בארץ גועס הכינוי
 משופט בערי הפעל
 משופט בקמץ המר
 שופט בערי איתן
 אשופט ישופט
 בנין הפעל אס עין
 הפועל צרנית אורי

ויתעניו מיכמו יעלה
 ויעל ההיה נפתח כמו
 והטהרו והחליפו ימאו
 להתנחם וכן ולקח למנ
 למטהר ואם תמוה המל
 כהפסק שהיה עין זה
 הפעל בקמין תהיה פא
 הפעל בסגול וכסוב
 בגריהם והטהרו וכן
 אדם ויתענס ועל עמיו
 יתענס מיניס יהיה
 ואתנחם למטות אמית
 תתנחלו והנחיתו וכט
 וכשאין פא הפעל עינו
 ויפיל הדגש יהיה גם כן
 נפתח בני ויתלדו על
 מיטפותם הודיעה
 כחלב אבל כל לישון
 פכד הכל נכמץ כמו
 לא התפחדו ויתפקד
 ויתפקדו ותפקד תפק
 נפתח ואם נהפס כמו
 כמו ועס ישראל יתוכ
 וכן באו מיק ותנס כמו

המקור גשת בסגול כולו
 לגשת בד ואם לבי
 הפעל צרנית נפתח כולו
 ואות השמוש קמועד
 לגעת בד לטעה ולקד
 רינון מידם קחת מיסר
 לבלתי דדת כסף הדוף
 כשוא ואם כהפס עי
 הפעל נקמיו כמו נחז
 הפא כמו יאשר לכת
 המגביה לישת יסכה
 ישנים לכת ועשאווע
 הסגול כמו ויסכ שימא
 ללכת וימלאו ימיה
 ללדת יתד יקחה נפג
 באהת העווי גש בערי
 ונמקו סגול כמו גש
 הראה ופתד גש פגע
 נו של ענין מ ציתק
 כח ענין המכור תג
 בערי ונמיה זככוד
 לבלתי יעיר ימל
 מליעל בסגול כמו לא
 לד יתלה לתל לנו

ועירא ומלה מליעלה
 בערי כמו תן להם יהוה
 מה תתקן להם אמל
 נביא נסגול כמו תן
 להם נפילם והמסוד
 עליו לסגל ואחר
 ותן עליה אש איתן
 איתן יהן התן תן בערי
 במקו וסמיד למלה
 ועירא או למלה מליע
 בסגול התן לנו וכא
 נפתח כמו ואגרני נתן
 לך יקח וכסורונקח
 על מים רבים והוא רב
 לחפריש בני וכן העווי
 שהיא פתח וכהעווי
 נמקו בקמץ אס אותה
 תקח לך רח וכאיש
 פאיהם אלק אהל לא
 יהל כמו שהיתה אב
 שלם יאהל ארז וית
 כנחל הודר מועה כי
 הוא מן הדגיש ויקר
 בתשירובו יארז ונפ

האל
הזכילה תגיהתה
שהוא קמין על
היור נחי הפא ירד ישב
כירי
וכן כל אשר נמש
במי שקלם הגפעל
עס נשע ביהוה ישראל נש

היצוירד שב בערי ואם סמוך
במקף למלה ועירא כסגול לך נא
אל היצאן וישב עא החל רש קמ בקף
ובתוספת הארדה טבה ובהפסק בערי
מהרה רדה לכה רכה יצמד ונאה וחי
ישבו ובהפסק או כזקף בערי ההרה לחי
השפילו שכו ולכה גם כן בערי לכו
ולהכות לכנה שובנה יש ספרים כסגול
הלמד לפי שהיה בהשדוכו הלמו כמו
כי שביענה משים ויש ספרים מדויקים
הלמד בערי והוא על העקר כמולך אלך
אשב בערי וכן כולם ואם במקף עין הפע
כסגול וילך לו וישב במערה ואם למד
הפעל גרונת היצווי כמתח רע וכן בלא
אזה גרונת ערי נחי הפא והלמד אלף
יצא היצווי צא בערי ליעולם כין במקדס
כין בלא מקף וכן אצא יצא בערי לעול
צאנה וראנה אלף צאנה כסגול אלף
וראנה בערי תצאנה כסגול העדי ככל
נחי הלמד העשינה החיינה וכן מכנין
הפעיל אועא וועא לעולם עין הפעיל

מהוה פתחין אין המידך נשעקמ
נולדך קמצין וסימ הגנה נא נולד לעסנו
אשר עשה נולד רש אתמי נועץ קמין
נודע נקמצין וסימ נודע ביהודה נודע נג
בשערים ונודע אשר הוא אדם ונוסף ב
פתחין וסימ שונאנו על נהלת המטה וחי
ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהנה
הופעל והוריד המשכן וכן נחי העתידים
יובל שי אך אל שאול תודד תוקד בו הצ
האומ לירושלם תושב קמין כביעי צב
אותו לאשור וכל כזקף נחי העין קס
שב קמין וכן קמה שבה כולן קמצין ו
ושבת לנשיא נפתח מפע חתיו שהוא נח
נראה קמו שכו אבל קמת שמת קמתי יש
שכתי קמנו שכנו קמתם שבתם כפתח
ולגורת פעל בערי מה מתו מתה וקמד
שבה לעוברי מלעיל ובאו מעמים מדע
ובאו כבינונים פתחין סרו חנק כל עץ לח
מקל לכנה לח לחים וכשים אבל הובשא
עץ לח קמ כזקף ודע טא פתחין וסימנה
כתובים בשער השכמות אקוס יקוס

תקום
לחם
האותיות הנוספות
יינודו ויעלו כה
בקמץ והכבוד
בהמשם כדכף
השוכנה תכונתה העופנה
תירוחן וכן המקור לאור

וכן כלם סגול למד הפעל וכן
 מן הפעיל ידיו תביאנה וכשיחיה
 האיתן כליציל תשוב פא הפעל לקמץ
 חטף תשב נא נפש הילד וכן עם הוא
 פתחה פא הפעל בקמץ חטף ויקם
 השדה ואם פא הפעל או למד הפעל
 גרונת או ריש וכד על הלשון לקמץ
 השיכוה פתח כמו ויעט בהם וינע ד
 לכבו והנה התכה אל תער את מואב
 ויסר אליה וינע עליה והוא נרדם ויען
 ויעף העם ויענה דוד אבל ויעף אלי א
 אחד מן השורפים הוא קמץ וכן עם
 החית נקמץ כמו ותחס עיני עליהם
 משחתם וכן עם הריש נקמץ ויגר
 אנרסם וכל לישג כתי וכול האותיות
 הנוספות קמועות אבל ותחש על
 מרמה רגלי פתח בלוי הנפעל נבון נבו
 וכו הנון בקמץ כי נעור ממעון קדשו
 בערי איתן אכול האלף כסגול ויתנן
 כחיק ואם פא הפעל גרונת או ראש
 האותיות הנוספות בערי כמו ויאור

מאור החיים " הפעל המן הכין
 הקים בצרי ההא ואם הפעל אורת
 גרונת או ריש פעמים פא הפעל נפת
 כמו הרעלעם והער לך וכן את בריתי
 הפר והיכים חרעו הפכו בערי וכן חנק
 הקרה רעתה ועם הכנעיים ההא בשב
 וסגול כמו והביאך אל האמורי והשיב
 יהוה מצרים והמיתך יהוה אם יהוה
 הסיתך כי ואם כשכא ופתח והשיבך
 על נגך ואף הסיתך כפי עד וכן הכקוד
 ועם הכנעיים כי הסיתך כשכא וסגול וכן
 אם לפני הכמאך וכשכא ופתח וע
 הקימו ועם גבלם כשכא ופתח לעולם
 כהכניו ישמים כרכאך שכרך כהריכך
 קולי להפירכם את בריתו חוסב פתח הלמ
 כהאושכא ההא מלמד להקל על הקריא
 ובמשקל האחד פא הפעל כשכא ופתח
 או כשכא וסגול הטיבות כי היה עם לכנך
 אשר חכנותי הקיעותי ועוד עמך ה
 השיבנו אליך כשכא וסגול אם חנפתי
 על יתום ידי הלא חננותם השיבותם לו

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher but appears to contain a date and possibly a name or title.

Vatus Soliman filius Touph, filius Soliman
hic Constantinopoli, matutinis horis Diei 28 mensis
Marchian, a: Creationis 5278 quod correspondet mense
Novembro Anni 1517 5259

2106
The following is a list of the names of the persons who have been admitted to the office of the Secretary of the Board of Education since the last meeting of the Board.

There are also a number of names of persons who have been admitted to the office of the Secretary of the Board of Education since the last meeting of the Board.

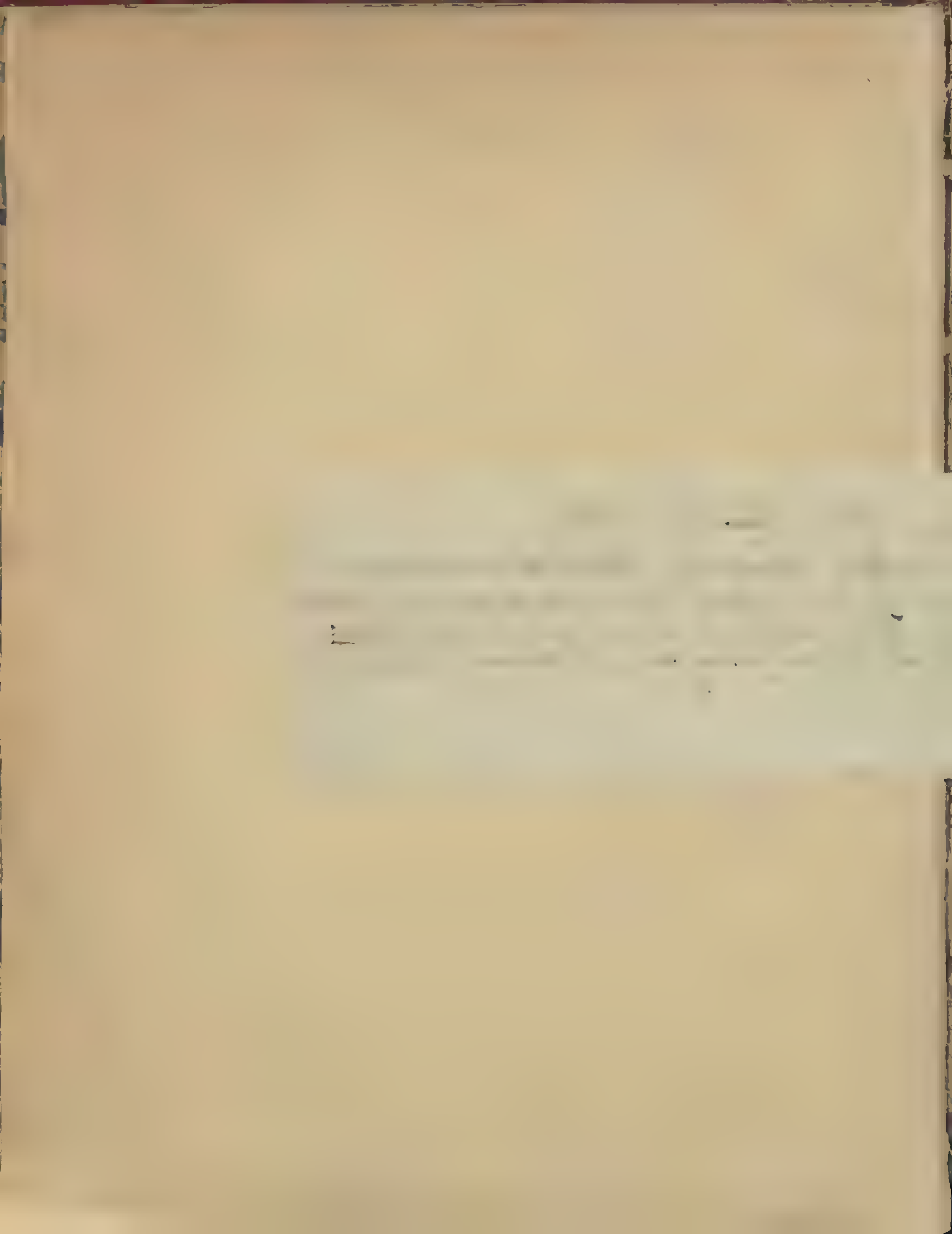

~~107~~

ודלע אונד טול יי וקויע צו ק דור א
11 א יונגער טאכטער

צו קען זיין אונד זען

Quo Deus benevertat

Adus ut Josue & Harsocheus filius David Harsocheus
v. 9 Die 19, Mensis Nisan qui erat quinta die Paschae,
5499. Deus benedicat eum, et mereatur hoc Codice
vitar. ut aë ejus prospiciam, aë aeternum, Amen.

Biblia Hebraica Manuscrita

Indice

Introdução sobre problemas de vocalização	1 v ²	
Gênesis	11	
Exodo	37 v ²	b
Levítico	60	
Números	75 v ²	b
Deuteronómio	98 v ²	
Josué	119	
Juízes	133	
1 Samuel	147	b
2 Samuel	165	b., linha 10
1 Reis	180 v ²	b
2 Reis	199	a, a meio da coluna
Isaias	217	
Jeremias	240	b
Ezequiel	270	b
Oseias	296	a
Joel	299	b
Amós	300 v ²	b
Abdias	303 v ²	a
Jonas	304	a
Miqueias	305	
Naum	307	a
Habacuc	307 v ²	b
Sofonias	408 v ²	b
Ageu	310	
Zacarias	310 v ²	b
Malaquias	315	b
Rut	317	
Salmos	319	
Job	347 v ²	
Provérbios	358	
Eclesiastes	366	a
Cântico dos Canticos	370	
Lamentações	371 v ²	b
Ester	374	a
Daniel	378 v ²	
Esdra	386 v ²	b
Neemias	392	a, a meio da coluna
1 Crónicas	399 v ²	b
2 Crónicas	415	a, último parágrafo
Colofon de Samuel, filho de Rabi Abraham Natan...	434	
Compêndio de Gramática (sobretudo pontuação masso- rética)	434 v ²	
Colofon de Josef Hasarfati (iluminador).....	449	

(Indicações fornecidas pelo Dr. José Augusto
Ramos, da Faculdade de Letras de Lisboa, em
Setembro de 1978)

Biblia hebraica, 1243

É um monumento de arte, e um documento notável de paleographia hebraica. Introdução, texto; e termina com tratado grammatical. É anotado, em caracteres minúsculos dispostos em figuras caprichosas. Foi illuminada por Josef Asarfati, francez, em Cervera. Sobre a familia judaica, Casarfati ou Asarfati de origem franceza e immigrada em Castella, veja Hist. Litt. de la France, t. 31. Um cod. da Bibl. Nat. de Paris (Etimologia de Isidoro de Sevilha, feito em Hespanha), illuminada em estilo equal, e classificado como de arte mosarabe.

Cod. Mss. illum., 1a-fl. N.º 72.

Para a data da entrada na B.N.L. Cf. Cod. 311 p. 13

11
72

